

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாந யோகஜந்யஜ்ஞாநங்களைவிட
ஆயிரம்மடங்கதிஶயித்த
பகவத்ப்ரஸாதஜந்ய தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவித்தமராய்
ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும்
மஹாப்ரபாவரான

நம்மாழ்வாருடைய

பகவதநுபவ பரீவாஹ ரூபமான, த்ராவிடவேதஸாகர ஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி

மூலமும் அதின் வ்யாக்யாநாதிகளும்.

இவை,
ஸ்ரீமத்-உபய-ஸ்ரீமான்-ஆழ்வார்திருநகரி. வடபத்ரஶாயி
அரையர்ஸ்வாமி அவர்களாலும்
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாததூளியாகிய,
கா. ராமஸ்வாமிநாயுடு அவர்களாலும்
அநேகப்ரதிகளைக்கொண்டு பரிஶோதிக்கப்பட்டு
சென்னை. ராமாநுஜஸித்தாந்தஸபாத்யக்ஷராகிய
ஸ்ரீமான்,
முதலியாண்டான் முன்னிலையில்
கண்ணபாளயம் - ஐயாபிள்ளை அவர்கள் குமாரர்
ஸ்ரீ ரங்கப்பிள்ளை
புலியனூர் - இரங்கசாமிமுதலியார் அவர்கள் குமாரர்
கிருஷ்ணஸ்வாமிமுதலியார்
செஞ்சி - கோதண்டராமமுதலியார் அவர்கள் குமாரர்
இராகவராமாநுஜதாசர் இவர்களால்
சென்னை. ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆழ்வார்திருவவதாராதிவர்ஷங்கள் - சஅ௱௰ - பஹுதாந்யவர்ஷம்.
Madras. July 1878. 1 st Edition. 600 Copies.

இதிலடங்கியிருக்கிற

வ்யாக்யாநவிவரம்.

யதிராஜர்பேரருளால்
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானருளிச்செய்த
ஆறாயிரப்படி.
அன்போடுஅழகியமணவாளஜீயரருளிச்செய்த
உரையென்கிற
பன்னீராயிரப்படி.
தெள்ளியதாநம்பிள்ளைசெப்புநெறிதன்னை,
வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை ஏறியருளப்பண்ணின
ஈடு. முப்பத்தாறாயிரப்படி.
குணகரம்பாக்கம்.
ராமாநுஜஜீயர்சேர்த்தருளின
அரும்பதவிளக்கம்.
திருவாய்மொழியினொரொருதஶகார்த்தஸங்க்ரஹமாக
ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகரருளிச்செய்த
த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.
இதற்குண்டான வ்யாக்யாநம்.
ஸ்ரீமணவாளமாமுநிகள் அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.
இதற்குப்பிள்ளைலோகம் ஜீயாருளிச்செய்த
வ்யாக்யாநம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்.

அழகியமணவாளனருளிச்செய்தது.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ க

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம்தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தேரம்யஜாமாதரம்முநிம். க

(ஸ்ரீஶைலேஶேத்யாதி) "𑌨𑌮𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌗𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇" (நமஶ்ரீ ஶைலநாதாய குந்திநகரஜந்மநே। ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே) என்றும், "𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌚𑌰𑌣𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌶" (பரமப்ராப்ய பராங்குஶசரணபங்கஜவிஷயவிவிதகைங்கர்யகரணசாதுர்யதுர்யஸ்ரீஶைலவரதேஶிகாதீஶ) என்றும், "அநந்தன் திருமலையாழ்வானெனவந்தவதரித்து" என்றும் அவதாரவிஶேஷமாகச்சொல்லப்படுமவராய், சரமபர்வமான ஆழ்வார்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யவரருளாலே லபித்துவாழுமவராய், அதிலுமவர்திருவடிகளான எதிராஜர் செம்பொற்பாதமிரவுபகல் மறவாமலிறைஞ்சியேத்து மெழிலையுடைய * திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளுக்கு ஏற்றகலமாயுள்ளவரை. "𑌭𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌪𑌾𑌜𑍁𑌷𑍇" (பவ்யஸ்ரீஶைலநாதார்யபரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே) என்னக்கடவதிறே. ஸ்ரீஶைலபூர்ணர்க்ருபையாலும் ஸ்ரீஶைலதேஶிகர் தயையாலும் * இராமாயணமென்னும்பத்திவெள்ளமும், * தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழியும், யதீந்த்ரதத்ப்ரவணரிடங்களிலே குடிகொண்டு தேங்கிற்று. இவரும் * தன்பத்தியென்னும் வீட்டின்கண்வைத்தபின்பிறே பெருகிவெள்ளமிட்டுவிளைந்தது; "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃" (ஸ்ரீராமாயணதுக்தஸிந்து:) "பாலோடமுதன்னவாயிரம்" இராமாநுசனிறே யிவரும். (தீபக்த்

யாதிகுணர்ணவம்) மதிநலங்களிவருக்குப் பிள்ளையருளாலுண்டாயிற்று. "ப்ர க்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைகதாமநி" (ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைகதாமநி) என்றும், "லக்ஷ்மணஸ்யசதீமத:," (லக்ஷ்மணஸ்யசதீமத:) "நதேவலோகாக்ரம ணம் (நதேவலோகாக்ரமணம்) என்றுதொடங்கி, "த்வயாவிநாநகாமயே"(த்வயாவிநாநகாமயே) என்றுமிறே ஏதத்பூர்வாவதாரங்களிலும் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிக ள் பூர்ணமாயிருப்பது; * ஆராவன்பிளையவனிறே. * அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம வ்யாமோஹாதிகளுண்டிறேயிங்கே; அவ்வவதாரத்திற்குறைகளும் தீர்க்கஅவதரி த்தவிடத்திலும், பெரியபெருமாள் விஷயத்துக்கநுரூபமாகப் பெரியஜீயருடைய அந்தப்ரேமாதிகளிரட்டித்திறேயிருப்பது. "நிர்மலகுணமணிகணவருணாலய," (நிர்மலகுணமணிகணவருணாலய) "யதாரத்நாநிஜலதே:," (யதாரத்நாநிஜலதே:,) "குணாநாமாகர:" (குணாநாமாகர:) என்னக்கடவதிறே; "ஸௌமித்ரிர்மேஸகலுபகவாந்ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ" (ஸௌமித்ரிர் மேஸகலுபகவாந்ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ) என்றும், "யதிவரபுநரவதார:" (யதிவரபுநரவதார:) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே. இனி, நம்பெரு மாளிடத்தில் ப்ராவண்யம்எல்லையான எம்பெருமானாரளவும் வர்த்தித்தபடிசொ ல்லுகிறது; ஸாத்யவிவ்ருத்தியாய்க்கொண்டு சரமபர்வம் வரக்கடவதாயிருக்கும் (யதீந்த்ரப்ரவணம்) அந்தப்ராவண்யந்தான், "யதீந்த்ரப்ரவணாயாஸ்மத்குர வேகுணஶாலிநே" (யதீந்த்ரப்ரவணாயாஸ்மத்குரவேகுணஶாலிநே) என்று- விஶேஷஜ்ஞரான வேதாந்தாசார்யரும் விக்ருதராய்ப்பேசி யநுபவிக்கும்படியா யிருக்கும். இவர்தாம் * நிஜதேஶிகஸந்தர்ஶிதஸம்யமிதுரந்தரநிஹித ஸகலநிஜப ரவரவரமுனிவரிறே. அவர் * பராங்குஶபாதபக்தர், இவர் யதீந்த்ரப்ரவணர்; அந் தப்ராவண்யமிறே யிவணையவரும் கால்கட்டுகிறது. (வந்தேரம்யஜாமாதரம்மு நிம்) "வந்தேமுகுந்தப்ரியாந்" (வந்தேமுகுந்தப்ரியாந்) என்கிறதெல்லா மிவருக்கு இவ்விஷயத்திலேயாயிற்று. "ஶ்ரீமதேரம்யஜாமாத்ருமுநயேவித தே நம:" (ஸ்ரீமதேரம்யஜாமாத்ருமுநயேவிததேநம:) என்னுமாபோலேதி ருநாமத்தை யநுஸந்தித்துத் திருவடிகளிலேவிழுகிறார். இவருடையஅநுஸந்தாந விஷயமான மந்த்ரமும் ஸ்துதிப்ரணமமுமிருக்கும்படி யிதுவாயிற்று. "வந்தேநியதோமுநிம்" (வந்தேநியதோமுநிம்) என்கிறபடியே ஶேஷஶேஷிகளு டைய ஸத்தாஸம்ருத்திகளிவர் ஸங்கல்பாதீனைகளாயிருக்கும்படியைப்பற்ற (முநி யென்கிறது)

இப்படிகளாலேற்றங்களையுடைய இவர்ஸ்துதிரூபமான இவர்தனியன்றான், "யத்வேதாதௌஸ்வர:ப்ரோக்தோவேதாந்தேசப்ரதிஷ்டித:" (யத்வேதா தௌஸ்வர:ப்ரோக்தோவேதாந்தேசப்ரதிஷ்டித:) என்று * வேதத்துக்கு ஓம் எ ன்னுமாபோலே, த்ராவிடவேத ததங்கோபாங்கங்களென்ன, ஏதத்வ்யாக்யாநவி ஶேஷங்களென்ன, ஏதத்ஸாரபூதமான ரஹஸ்யங்களென்ன, இவற்றினுடைய ஆத் யந்தங்களிலே அகிலதிவ்யதேஶவிலக்ஷணராலும் அநுஸந்திக்கப்படுமதாயிருக்கு ம். இவருடைய ஸகலதிவ்யப்ரபந்த ப்ரவர்த்தகத்வம் பண்டுபலவிடங்களிலே கண் டுகொள்வது. அதுக்குமேலே * உபயப்ரதாநப்ரணவமான வுறைகோயிலிலேயி றே யிவருதித்தருளிற்று; இவருக்கிவ்வைபவம் ஜந்மஸித்தம்; இது, ப்ரணவார்த்த

மாகிறபிதா புத்ரரக்ஷ்யரக்ஷக ஶேஷஶேஷி ஸம்பந்தத்ரயமு மிவரிடத்திலேதர்ஶி க்கையாயிருக்கையாலே; “𑌅𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌕 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌉𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍀 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌃। 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂” (அகாரஶ்சித்ஸ்வரூபஸ்யவிஷ்ணோர்வாசகஇஷ்யதே। உகாரஶ்சித்ஸ்வரூபாயாஶ்ஶ்ரியோவாசீததாவிதஃ। மகாரஸ்துதயோர்த்தாஸ இதிப்ரணவலக்ஷணம்) என்கையாலே - அகாரம் பகவத்வாசகமாயும், மகாரம் சேதந வாசகமாயும், உகாரமுபயஸம்பந்தப்ரகாஶகையயுஞ்சொல்லும்; “அவ்வானவர்க்குமவ்வானவரெல்லாமுவ்வானவரடிமையென்றுரைத்தார்” என்னக்கடவதிறே; * விளக்குப்பொன்போலே-நடுநிலத்தீவமிறே; “𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌦𑍀𑌪𑌶𑍋𑌭𑌂” (மங்கள தீபரோசாம்) “𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌘𑌟𑌕𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃,” (ஶ்ரியோகடகபாவதः,) “𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌘𑌟𑌕𑌯𑌾” (ஶ்ரியாகடகயா) என்றே தத்ஸாபேக்ஷமாயிறே யிருப்பது; “𑌜𑌗𑌤𑍋𑌹𑌿𑌤𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃। 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂” (ஜகதோஹிதசிந்தாயைஜாக்ரதஶ்ஶேஷஶாயிநः। அவதாரேஷ்வந்யதமம் வித்திஸௌம்யவரம்முநிம்) “𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍇𑌷𑍀 𑌭𑌵𑌸𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂” (ஆத்மாஶேஷீபவஸிபகவந்நாந்தரஶ்ஶாஸிதாத்வம்,) “𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍍𑌭𑌵𑌸𑌿 𑌦𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂” (தேவீலக்ஷ்மீர்ப்பவஸிதயயா வத்ஸலத்வேநசத்வம்) “𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌕𑌲𑍁𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌯𑍋𑌗𑍀” (ஸௌமித்ரிர்மேஸகலுபகவாந் ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகி) என்னக்கடவதிறே; இப்படி முப்புரியூட்டியிறே யிவரவதாரவைபவமிருப்பது.

இன்னமுமிஶ்ஶ்லோகத்திலே பதங்கள்தோறு மிவ்வர்த்தங்காணலாயிறே யிருப்பது. எங்ஙனேயென்னில்; ஶ்ரீஶைலேஶ என்கையாலே - அகாரவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனைச்சொல்லி, தயாபாத்ரமென்கையாலே - பகவதநந்யார்ஹஶேஷபூதனனசேதநன் அவன்க்ருபைக்குபாத்ரமென்னு மத்தைச்சொல்லுகிறது. அடியில் பதத்தில் - ஆசார்யனை அவன்றனைச்சொல்லுகிறது விஶேஷாதிஷ்டானத்தாலே; * தத்குணஸாரத்வாத்தத்வ்யபதேஶம்போலே; “𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍” (அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதாத்) இத்யாதி, “𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍” (ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்) தீபக்த்யாதிகுணார்ணவமென்கிறஇப்பதத்தாலும்- “தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு,” என்றும், “ஆதியாஞ் சோதிக்கேயாராதகாதல்,” என்றும், “உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாள்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அகாரோதிதபகவச்சேஷத்வத்தை பக்தியாலேசொல்லுகிறது; ஸ்வரூபமும் * உன்னிணைத்தாமரைக்கன்புருகி நிற்குமதிறே, அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தேः. ஜ்ஞாநமாவது - * தத்ஜ்ஞாநமிறே, பகவதேகாவலம்பியாயிறே ஜ்ஞாநமிருப்பது; வைராக்யமாவது - தேவதாந்தரத்யாக ப்ரதாநமாயிறேயிருப்பது. (யதீந்த்ரப்ரவணம்) யதீந்த்ரராகையாவது - ஸ்வஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்துத் தரும்புநறுக்காதிருக்குமவர்களை * திருத்தித்திருமகள் கேள்வனுக்காக்கியடிமைசெய்விக்கை. தம்மளவிலும்-யதிஶப்தமவிஶிஷ்டமாகையாலே, யதிந்த்ரராகையைப்பற்ற ப்ரவணராகிறார்; பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வம் ததீயபர்யந்தமிறே. அன்றிக்கே

(யதீந்த்ரப்ரவணம்) அஸாதாரணமானராமாநுஜஶப்தபர்யாயவாசகமாயிறே யித்திருநாமமிருப்பது; அதுவும் ப்ரணவார்த்தம்; ராமஶப்தத்தாலே-அகாரார்த்தமும், அநுஜஶப்தத்தாலே - தச்சந்தாநுவர்த்தியாயிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபமுமிறே சொல்லுகிறது. “[illegible]” (ராமாநுஜம்யத்பதிம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா) என்றிறே ப்ராவண்யமிருப்பது. (வந்தேரம்யஜாமாதரம்முநிம்) இத்தாலும் - உக்தார்த்தமேசொல்லுகிறது; ரம்யஜாமாத்ருஶப்தத்தாலே - அகாரவாச்யனைச்சொல்லி, முநிஶப்தத்தாலே - ததநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையுடைய பரமசேதநனைச்சொல்லுகிறது. ரம்யஜாமாதுர்மநநம் கரோதிதி-ரம்யஜாமாத்ருமுநிஃ. ஆக இவையெல்லாவற்றாலும் - ப்ரணவார்த்தமாக அநுஸந்திக்கத்தட்டில்லை.

“[illegible]” (அயோத்யாமதுராமாயா) என்றும், “வடதிசை மதுரை, அயோத்தி” என்றும் அவதாரஸ்த்தலத்தைச் சொல்லுகிறபடியே, கோயிலுக்கு வடக்காயிருக்கிற வடதிருவேங்கடநாட்டில் * ஏரார்பெரும்பூதூரிலே யெம்பெருமானார் வடமொழியையும் தென்மொழியையும் வெளியிட அவதரித்தருளினார்; “நாரணனைக்காட்டியவேதங்களிப்புற்றது தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலாவண்டமிழ்மறைவாழ்ந்தது” என்னக்கடவதிறே. “அரங்கநகரும் மேவுதிருநகரியும் வாழவந்தமணவாளமாமுனி” என்கிறபடியே * தென்னாட்டுத்திலதமானதென்குருகூரிலே பெரியஜீயர் தென்மொழியை வெளியிடவே அவதரித்தருளினார்; “விரவுதமிழ்மறைமொழியும்வடமொழியும்வெளியாய்ச்செய்யும்விசித்ரவ்யாக்யாநஶேஷன்” என்னக்கடவதிறே, “[illegible]” (ஆர்யாச்ச்ரீஶைலநாதாத்) இத்யாதி. இவருக்குமிரண்டினுடைய ப்ரவர்த்தகத்வமுண்டேயாகிலும், உற்றத்தைப்பற்றவொன்றிலேயோதுகிறது. உடையவருடைய அவதாரவிஶேஷமாகையாலும், மற்றும் ஸர்வதாஸாம்யத்தாலும் * யதிவரபுநரவதாரமாகையாலே, தீர்க்கஶரணாகதியை * ஈன்ற முதற்றாயினுடைய * மாதாபிதாபோலே, * யோகித்யமும் * ஸ்ரீஶைலேஶமும் நடந்துசெல்லுகிறது. இவரும் ஜந்மபூமியைவிட்டுவந்து * காவிரிநடுவுபாட்டிலே * கருமணியைக்கண்டு தந்மத்யஸ்த்தராய், வைஷ்ணவஸ்ரீயோடேவாழ்ந்துகொண்டிருந்து, ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீயையும் ஶ்ருதிஸாகரத்தையும் த்ராவிடவேதஸாகரத்தையும் பெருகப்பண்ணிப் பெருமாளை நோக்கிப் போந்தார்; அவர் * எல்லாவுயிர்கட்கும் நாதனரங்கனென்னும் பொருள்சுரந்தார், இவர் * பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின்றலைநின்றுவீடளிப்பான் * அனைத்துலகும்வாழப்பிறந்த எதிராசமாமுனிவனென்னுமர்த்தத்தை யருள்சுரந்தார்; ஜீயரவதரித்து வெளியிடாதபோது கண்ணெழுந்தாரகமாயிறே யுடையவர்வைபவமிருப்பது; * இராமானுசமுனிசெய்ய குன்றிலேற்றியதீபமிறேயிவர். நரநாராயணவதாரம் போலேயிறே யிவர்களுடைய அவதாரமும். “[illegible]” (நாராயணம்நமஸ்க்ருத்யநரஞ்சைவநரோத்தமம்) “[illegible]” (ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவஃக்ருத்வாமர்த்த்யமயீந்தநும்) “[illegible]” (யோத்யாபிசாஸ்தே) “[illegible]” (தஸ்யாம்ஹிஜாகர்த்தி) இரண்டுக்குமுண்டான தர்ம்யைக்யமுமப்படியே; ஸம்பந்தமுமப்படியே; அவர்நாராயணவைபவப்ரகாஶகர்’

இவர் ராமாநுஜவைபவப்ரகாஶகர். அவ்வவதாரத்திலும் இவ்வவதாரத்துக்கேற்ற முண்டு, "பிறப்பாயொளிவரு". நாராயண, ராமாநுஜ, என்றிறே சதுரக்ஷரிகளின் வாசியிருப்பது. இவர் சதுரரிற்றலையாகையாலே சரமசதுரக்ஷரியிலே நிலைநின்றார்; "ஏத்தியிருப்பாரைவெல்லுமேமற்றவரைச்சாத்தியிருப்பார்தவம்," "தஸ்மாந்மத்பக்தபக்தாஶ்ச பூஜநீயாவிஶேஷத:" (தஸ்மாந்மத்பக்தபக்தாஶ்சபூஜநீயாவிஶேஷத:," "அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே" "நம்புவார்பதிவைகுந்தங்காண்மினே" ஆழ்வார்க்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமானதிருவடிகள் ராமாநுஜனைப்போலே, அந்தராமாநுஜனை இவர்க்கும் ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரிலும் சரமமானசரணங்கள் யதீந்த்ரப்ரவணனிறே; ஆகையால் சரமபர்வமான ஜீயர்விஷயமான இத்தனியனும் ஸகலவேதஸாரமான ப்ரபத்திபோலே நிரந்தராநுஸந்தேயமாகக்கடவது .... க

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்॥ உ

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம்வந்தேகுருபரம்பராம். உ

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாமித்யாதி) இத்தனியன்றான், ஸர்வாத்மஹிதைஷியாயாப்ததமராய் குருத்தமரான கூரத்தாழ்வான் அனைவர்க்கும் குருபரம்பராநுஸந்தாநத்தாலேயுஜ்ஜீவநமுண்டாம்படி யருளிச்செய்ததாயிருக்கும்; ஆகையாலிறே ஸர்வஶிஷ்டர்களுமித்தை யங்கீகரித்து அநுஸந்தித்துக்கொண்டுபோருகிறது

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) அதில்முற்பட "ஸ்ரீதராயாதிகுரவே" (ஸ்ரீதராயாதிகுரவே) என்றுரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதகத்வத்தாலே ப்ரதமகுரு ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமானைகையாலே முற்படவருளிச்செய்கிறார்; "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும், "தன்னடியார் திறத்தகத்துத்தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேலென்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேல்நன்றுசெய்தாரென்பர்" என்றும், "பார்த்தனுக்கன்றருளிப் பாரதத்தொருதேர்முன்னின்று" "குருமுகமாய்" "பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகை" என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே; "குருஸ்த்வமேவ" (குருஸ்த்வமேவ) "குருரபி" (குருரபி) "பக்தமுக்தகமுக்தாஹாரம்மமகுரும்" (பக்தமுக்தகமுக்தாஹாரம்மமகுரும்) "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" "அறியாதனவறிவித்தவத்தா" "என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றுமிற்று அநுஸந்தித்துப்போருவது. பெரியபிராட்டியாருக்கு முற்படவாயிற்று ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே த்வயத்தையருளிச்செய்தது, "த்வத்தஏவமயாஶ்ருத:" (த்வத்தஏவமயாஶ்ருத:) என்றாளே; அவன்றானும் "புராமந்த்ரத்வயம்ப்ரஹ்மன் விஷ்ணுலோகே மஹாபுரே। தஸ்மிந்நந்த:புரே லக்ஷ்ம்யை மயா தத்தம் ஸநாதநம்" (புராமந்த்ரத்வயம்ப்ரஹ்மன் விஷ்ணுலோகேமஹாபுரே। தஸ்மிந்நந்த:புரேலக்ஷ்ம்யைமயாதத்தம்ஸநாதநம்) என்றருளிச்செய்தானிறே; அத்தாலும், **கடகத்வத்திலே முற்பாடுடையளாகையாலும், மற்றையார்க்குகடகத்வ மவளடியாகையாலும், "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்"**

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்று - மிதுநச்சேர்த்தியாக வருளிச்செய்தது. "இறையுமகலகில்லேன்" என்றிருக்கையாலே பிரிந்ததில்லையில்லை; லக்ஷ்மிக்குலக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே ப்ரபத்திப்ரவர்த்தகத்வமுண்டிறே. ஸமாரம்பாமென்று - இவர்கள்தொடக்கமாக குருபரம்பரையைச்சொல்லுகையாலே, ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலேபகவானாலே ப்ரபத்யுபதேஶம்பண்ணப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுமவருமாய், "த_த_வஸ்ரோவிதவரிவாயாமாஜ்ஞாவயந்த்யா" (தத்ததவஸ்த்தோசிதபரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயந்த்யா) என்று - * பூவளருந்திருமகளாலேயருள்பெற்று, அத்தாலே "ஸ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேநே" (ஸ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேநே) என்னும்படி கைங்கர்யஸ்ரீயையுடைய சேனைமுதலியாரும், "திருமாலாலருளப்பட்டசடகோபன்," "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும்படியான ப்ரபந்நஜந கூடஸ்த்தரும் ஸூசிதர். சேனைமுதலியாரும், விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாதிகளிலே கஜாநநாதிகளுக்கு ப்ரபத்தியை வெளியிட்டருளினாரிறே; இப்படிவெளியிட்டப்ரகாரத்தை, "இத்யுக்தவாந்ஜகந்நாதோத்விரதாநநமாம்ப்ரதி" (இத்யுக்தவாந்ஜகந்நாதோத்விரதாநநமாம்ப்ரதி) என்றுதாமேயருளிச்செய்தார்; அத்தைப்பற்றவாயிற்று "நமஸ்ஸேநாதிபதயே ஜ்ஞாநயாதாத்ம்யதாயிநே" (நமஸ்ஸேநாதிபதயே ஜ்ஞாநயாதாத்ம்யதாயிநே) என்று அத்யாத்மசிந்தையிலே யருளிச்செய்தது. அவ்வளவன்றிக்கே, ஆழ்வாரவதாரவைபவத்தை ஸநத்குமாரர் மார்க்கண்டேயபுராணத்திலே யொரு அத்யாயமெல்லாஞ்சேர வருளிச்செய்தாராகையாலே யிவர்களளவும் விவக்ஷிதம்.

இந்தகுருபரம்பரையில் ஆதிமத்யாவஸாநங்களை யருளிச்செய்கிறவராகையாலே நாதயாமுநர்களை மத்யமபதஸ்த்தராக வருளிச்செய்கிறார் (நாதயாமுநமத்யமாமென்று) நாதயாமுநர்கள் - நாதமுநிகளும் யாமுநமுநிகளும். அவர்கள்தாம் பரமஹம்ஸரிறே; "நாதயாமுநர் போல்வாரையன்னமென்றும்" என்கிறேஆசார்யஹ்ருதயத்திலே யருளிச்செய்தது; அவனும் * அன்னமாகியிறேயருமறைகளை யருளிச்செய்தது. ஏவம்விதரான இவர்தான் மதுரகவிகளினுடைய திவ்யப்ரபந்தாநவரதாநுஸந்தாநத்தாலே * ஆழ்வாருடைய அருள்பெற்றநாதமுநியானார், அந்தநாதமுநி யருளாலேயிறே யமுனைத்துறைவரவதரித்து தர்ஶநத்தை யாளவந்தாரானது; "நாதோபஜ்ஞம்ப்ரவ்ருத்தம்பஹுபிருபசிதம்யாமுநேயப்ரபந்தை:" (நாதோபஜ்ஞம்ப்ரவ்ருத்தம்பஹுபிருபசிதம்யாமுநேயப்ரபந்தை:) என்னக்கடவதிறே. அவ்வளவன்றிக்கே, "விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம்ஸேநேஶோவதரிஷ்யதி" (விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம்ஸேநேஶோவதரிஷ்யதி) என்று ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வாரவதாரமாக நம்மாழ்வாரைச் சொல்லிற்றிறே. ஆளவந்தாருக்கு ப்ரபத்யர்த்தோபதேஶம்பண்ணுகைக்கடியானவுய்யக்கொண்டாரும் மணக்கால்நம்பியு மிவர்களிடையிலே யடைபடக்கடவரா யிருப்பர்கள். நாதயாமுநமத்யமாமென்று - ஆழ்வானநுஸந்தாநக்ரமமாயிற்றிது; இவரையொழிந்த மற்றையார் "அஸ்மத்குருஸமாரம்பாம்யதிஶேகரமத்யமாம் । லக்ஷ்மீவல்லபபர்யந்தாம்வந்தேகுருபரம்பராம்" (அஸ்மத்குருஸமாரம்பாம்யதிஶேகரமத்யமாம் । லக்ஷ்மீவல்லபபர்யந்தாம்வந்தேகுருபரம்பராம்) என்றுமிறே யநுஸந்தித்துப்போருவது;

உடையவர்தாம் குருபரம்பரைக்கு நடுநாயகமிறே. அவர்தாமாழ்வானுக்கு ஸாக்ஷாதாசார்யராகையாலே (அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாமென்கிறது) "𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯" அஸ்மத்குரோர்ப் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோராமாநுஜஸ்ய) என்னக்கடவதிறே; "𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑌰𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿" (ராமாநுஜாங்க்ரிஶரணோஸ்மி) என்றுமநுஸந்தித்தார். இதிலே * யமுனைத்துறைவ னிணையடியாங்கதிபெற்றுடைய விராமாநுசனுகையாலே - ஆளவந்தாருக்கு சரணத்வயமென்னலாம்படியான பெரியநம்பியும்ஸூசிதர். "இளையாழ்வாரை விஷயீகரித்தவநந்தரத்திலே, 'இளையாழ்வீர், பெருமாள் ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்துக்கெழுந்தருளும்போது * மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணயம்வைத்துப்போய் வானோர்வாழவெழுந்தருளினாற்போலே, மேலைவானோர் வாழ இவரும்தமக்கடியானைவடியேனை யப்படியுமக்குவைத்துத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார், என்று அவரருளிச்செய்தார்; அத்தைப்பற்ற 'யமுனைத்துறைவனிணை யடியாங்கதிபெற்றுடையவிராமாநுசன்' என்று அமுதனாருளிச்செய்தார்" என்றுதிருநாராயணபுரத்தில் திருவாய்மொழி யாசார்யாருளிச்செய்தார். உடையவரை குருபங்திஹாரநாயகமாகநடுவே யநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க, யதாபாடமெல்லாரு மநுஸநதிக்கிறது - "ஆழ்வான்திவ்யஸூக்தி" என்னுமது எல்லாருமறிகைக்காக. இதிலே, ஆசார்யாபிமாநயுக்தரா யிவ்வருகிலுமுண்டானஅனைவரும் ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கும்போது நாதயாமுநர்களை நடுவாகச்சொன்னது - யதிவரர்க்கு முபலக்ஷணமாகிறதென்று கண்டுகொள்வது. அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம் என்கிற இத்தால் - * ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்என்று - எம்பெருமானார் திவ்யஸங்கல்பத்தாலே வர்த்தித்துக்கொண்டு போருகிற ஆசார்ய பரம்பரையானது ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் ஸேவிக்கப்படுமதென்கிறது. "எம்பெருமானிற்காட்டில் குருபரம்பரையதிகம், குருபரம்பரையைக்காட்டில் ஸ்வாசார்யனதிகன்" என்னக்கடவதிறே. அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம்என்கையாலே - இவ்வருகுள்ளார்க்குத்தேஶ்யராய் ப்ரபத்திமார்க்கப்ரவர்த்தகரான கூரத்தாழ்வான், * அவர்செல்வத்திருமகனாரானபட்டர்நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசார்யர், கூரகுலோத்தமதாஸநாயன், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, பெரியஜீயர்முதலாக "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃" (ஸர்வகுருப்யஃ) என்னுமவர்களெல்லாரு மநுஸந்தேயராம்படி ஸூசிதர்.

வேதாந்தாசார்யரானஅண்ணவும் "𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾𑌮𑌯𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌽𑌵𑌗𑌾𑌹𑌿𑌨𑍇 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇" (பத்யுஶ்ரியஃபதாப்ஜாப்யாம் ப்ரயுஞ்ஜாநாயமங்களம் । ஸ்ரீமத்க்ருபாமயஸுதாஸிந்துஸ்ரோதோவகாஹிநே। அஸ்துமங்களமார்யாயரம்யஜாமாத்ருயோகிநே) என்றுதொடங்கி, "𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌰𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇" (யதீந்த்ரப்ரவணுயாஸ்மத்குரவேகுணஶாலிநே। ப்ரயுஞ்ஜேமங்களம்ரம்யஜாமாத்ருவரயோகிநே) என்றுநடுவாகவும், "[illegible] । 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯

[illegible] " (பூர்வாசார்யேஷு ஸர்வேஷு பூர்ணப்ரேமாநுபத்நதே । மங்களம்ரம்யஜாமாத்ருமுநீந்த்ராயதயாளவே । பவ்யஸ்ரீஸைலநாதார்யபரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே । ரம்யஜாமாத்ருமுநயே மஹாபாகாயமங்களம்) என்று - ஸ்ரீயஃபதியைத்தொடங்கி, ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யர்நடுவாகவும், ஸ்ரீஸைலேஸதயாபாத்ரரான பெரியஜீயரளவாக ஸேவிக்கையாலே யிதுவேஸித்தஸம்ப்ரதாயம் ; மநுவிபரீதம்போலே, இதுக்குப் புறம்பானது அஸம்ப்ரதாயம். உபாயாந்தரோபதேஷ்டாக்கள்-ஸ்வரூபநாஸகரான குருக்கள் ; ஆகையாலிறே " [illegible] " (குருந் - ஸர்வகாமாம்ஸ்ச ஸந்த்யஜ்ய) என்றது. * ஸாக்ஷாத்பலைகலக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்தியாலே மந்த்ரரத்நத்தையுபதேஸிக்கு மவர்களிறே-ஸத்குருக்களாகிறார் ; "த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தையும் திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்தத்தையுமுபதேஸிக்கிறான் யாவனொருவன், அவனுக்கேயிறே ஆசார்யத்வபூர்த்தியுள்ளது" என்றுப்ரமேயரத்நத்திலே யருளிச்செய்தார். ஏவம்விதமான குருபரம்பரையிறே ஸேவ்யமென்கிறது. மேலும், குருகுலதுர்யரான வரவரமுநிவர்யருடைய பரம்பரயா " [illegible] " (அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம்) என்றுநடந்துசெல்லுவது; "[illegible]" (அஸ்மத்குரும்பரமகாருணிகம்நமாமி) என்றுதொடங்கி, "[illegible]" (ஸௌம்யோபயந்த்ருமுநிம்) என்றிறேதலைக்கட்டியருளினார். " [illegible] " (நமஸ்த்வஸ்மத்குருப்யஸ்ச) என்றுதொடங்கி, " [illegible] " (நமோராமாநுஜாயேதம்பூர்ணாயமஹதேநமஃ) என்றுநடுவாகவும், " [illegible] " (ஸ்ரீதராயாதிகுரவேநமோபூயோநமோநமஃ) என்று எம்பெருமானளவாகவும் - வாக்யகுருபரம்பராக்ரமத்தாலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீய ரருளிச்செய்தது ; இந்தக்ரமத்தை " முந்தைவினையகல முன்னருளுமாரியனை । லெந்தையெதிராசனின்னருள்சேர் । தந்தமில்சீர் । பொற்பாவைதன்னருளால் பொன்னரங்கர்தாள்பணிந்து।நற்பாலடைந்துய்ந்தேனான்" என்றும், "[illegible]" (அஸ்மத்குருதயாயாஸ்துயதீந்த்ராங்கீக்ரியாந்வயஃ । லபேயலப்தவிஜ்ஞாநோலக்ஷ்மீபதிபதத்வயம்) என்றுவிவரணமாலையினடியிலும் தத்வதீபாதியிலு மருளிச்செய்தார்.

இந்தக்ரமம், " [illegible] " (ஆசார்யாணுமஸாவஸாவித்யாபகவத்தஃஸசாசார்யவம்ஸோஜ்ஞேயஃ) என்கிறஸ்ருதியையும், " [illegible] " (குருபரம்பரயாபரமகுரும்பகவந்தம்ப்ரணம்ய) என்கிறபாஷ்யகாரவசநத்தையும் பற்றியிருக்கிறது ; " [illegible]

[illegible] ” (ஆசார்யாநஸ்மதீயாநபிபரமகுருந்ஸர்வமாசார்யவர்க்கம் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யம்முநிமகிலஜநோத்தாரணாயாவதீர்ணம் | பூர்ணார்யம்யாமுநேயம்முநிவரமததௌராமராஜீவநேத்ரௌவந்தேநாதம்முநீந்த்ரம்வகுளதரசமூநாதலக்ஷ்மீமுகுந்தாந்) என்னக்கடவதிறே. “[illegible]” (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்கிறஇத்தனியனில் குருபரம்பராக்ரமத்தையும், “தென்னரங்கனுந்திருமகளுமாதியா, வன்னவயற்பூதூர்மன்னுங்கிடையா - என்னையருளாரியனேதானளவா வன்னகுருமுறையின், சீரியதாள்சேர்ந்துய்ந்தேனே” என்றும் அவர்தாமேயருளிச்செய்தார். இந்தக்ரமம், “திருவருள்மால்சேனைமுதலிசடகோபன்” “[illegible]” (நாதம்பங்கஜநேத்ர) என்கிற தனியன்களிலும், “ஆதிமுதல்மாயன்மலர்மங்கைசேனைத்தலைவன்” என்றும், “சேனைநாதனருள்மாறன்நாதமுனி தாமரைக்கண்ணிராமர்வாழ், சீர்சிறந்தயமுனைத்துறைக்கிறைவர் செந்தொடைக்கதிபரருளினால், தானமர்ந்தவெதிராசர்கூரம்வரு தலைவர்நீதிபுனைபட்டர்பின், தலைமையானமாதவச்சியர்நம்பிள்ளை தழைத்தகண்ணரிருவகையினு, ரீனமின்றியிருணுலகவாசிரிய ரினியகூரகுலதாதருக், கின்பமேவுதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிவர்க்குத்தானடிமையாகவே, யானவாழ்வுபெறவருள்வார்கோல மணவாளமாமுனிவன்” என்றுஞ்சொல்லிற்றிறே. இப்படி ஆரோஹாவரோஹக்ரமங்களிரண்டாலும் குருபரம்பரையை யநுஸந்திக்கக்குறையில்லை. “[illegible]” (ஈஶ்வரஸ்யசஸௌஹார்த்தம்) இத்யாதியாலே எம்பெருமான் செய்த ஆசார்யஸம்பந்த பர்யந்தமான வுபகாரபரம்பரையை யநுஸந்தித்தால், குருபரம்பரைக்குத் தலையான எம்பெருமானை முந்துறப்பற்றவடுக்கும்; “[illegible]” (ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய) இத்யாதியாலும், “நாராயணன்திருமால்” இத்யாதியாலும் ஆசார்யன்பண்ணின பகவத்ஸம்பந்தகௌரவத்தை யநுஸந்தித்தால், “[illegible]” (அஸ்மத்குருப்யோநம:) என்று ஆசார்யனைமுந்துற அநுஸந்திக்கவடுக்கும். “குருபரம்பரையை முன்னிடவே ஶரணாகதன் குறைதீரும், பிராட்டியை முன்னிடவே ஶரண்யன்குறைதீரும்” என்றிறே யாச்சான்பிள்ளை மாணிக்கமாலையிலே யருளிச்செய்தது. “ஜப்தவ்யம்குருபரம்பரையும் த்வயமும்” என்றிறே யருளிச்செய்தது. குருபரம்பராபூர்வகமல்லாத த்வயாநுஸந்தாநமும் *நாவகாரியமிறே, இப்படி ஆதிமத்யாவஸாநஸஹிதையான ஸத்குருஸந்ததி, ஸர்வஸத்துக்களாலும் ஸதாநுஸந்தேயமென்றுயிற்று...௨

[illegible] ௫

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே । அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே. ௫

(யோநித்யமித்யாதி) *ஸ்ரீராமாவரஜமுநீந்த்ரலப்தபோதராய். “[illegible]” (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நர்) என்று நிரூபகத்தையுடையரானகூரத்தாழ்வான்,

ஸ்ரீராமாநுஜதர்ஶநத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டி ராஜகோஷ்டியிலேசென்று, "நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம" (நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம) என்றும், "நாராயணபராவேதா:" (நாராயணபராவேதா:) என்றும், "நாரணனைக்காட்டியவேதம்" என்றும், "நாராயணத்வயிநம்ருஷ்யதிவைதிக:க:" (நாராயணத்வயிநம்ருஷ்யதிவைதிக:க:) என்றும், "நாரணனேயாவதிதன்றென்பாரார்" என்றும், "அந்யாயமந்யாயம்" என்று அறைகூறிவென்று, "கலையறக்கற்றமாந்தர் காண்பரோகேட்பரோதான்" என்னும்படி யவர்கள் தர்ஶநமஸஹ்யமாய், அத்தர்ஶநத்தை வேண்டாதேமீண்டெழுந்தருளி தர்ஶநப்ரவர்த்தகரான எம்பெருமானார் தர்ஶநத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க; அவரும் "இனியறிந்தேனீசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம் - நற்கிரிசைநாரணனீ" என்று * திருவில்லாத்தேவரொல்லார்க்கும் மேலாக மேல்நாட்டிலே திருநாராயணனைஸ்த்தாபித்து மீண்டெழுந்தருளி, "அரங்கனல்லால்தெய்வமில்லை" என்றறுதியிட்டு அரங்கனுக்காள் செய்துகொண்டிருக்கிறவர், ஆழ்வான் கண்ணழிவுகண்டு கண்கலங்கியருளி, "பேரருளாளர், நேத்ரபுத்ராதிகளான ஐஹிகபுருஷார்த்தத்தையும், பெரியவிசும்பாகிற ஆமுஷ்மிக புருஷார்த்தத்தையுங்கொடுக்குமவராகையாலே நேத்ரவிஷயமாகவொரு ஸ்தோத்ரத்தைச்செய்யும்" என்றுநியமிக்க, அப்படியே "அஸ்து" (அஸ்து) என்று ஸம்மதிபூர்வகமாக ஸ்தவம்பண்ணுகிறவர், "நேத்ரஸாத்குருகரீஶஸதாமே" (நேத்ரஸாத்குருகரீஶஸதாமே) என்றும், "கரீஶபஶ்யேமபரஸ்ஶதம்ஸமா:" (கரீஶபஶ்யேமபரஸ்ஶதம்ஸமா:) என்றும், அக்குத்தையிலநுபவப்ரிகரமான அப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸையபேக்ஷிக்க, அப்படியேபேரருளாளரானபெரியபெருமாளும், "பஶ்யந்திஸதாதேவந்நேத்ரைர்ஜ்ஞாநேநவாமரா:" (பஶ்யந்திஸதாதேவந்நேத்ரைர்ஜ்ஞாநேநவாமரா:) "ஸர்வம்ஹபஶ்ய:பஶ்யதி" (ஸர்வம்ஹபஶ்ய:பஶ்யதி) என்னும்படியான இமையாதகண்ணையிவர் பெறும்படி பெரியவீட்டுக்குவிடைகொடுத்தருள, அவரு மதிப்ரீதராய் ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்க, இத்தையெம்பெருமானார்கேட்டருளி, "அறப்பதறினார்" என்று பதறிக்கொண்டு இவரிருந்தவிடத்தேறவெழுந்தருள, அவரும், * பரந்தாமமென்னும் திவந்தருகைக்காக அவர்க்குமறுக்கவொண்ணாதபடி அவர்விஷயத்தில் ப்ரபத்தியான இஶ்ஶ்லோகத்தை "ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே) என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலேவிழ, அவருமிவரபிப்ராயமறிந்து தம்முடைய ஸ்வம்மானப்ரபத்தியை "திருநாரணன்றாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துய்ம்மினோ" என்னும்படி "ஸ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (ஸ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே) என்று குறைவற அவர்வலத்திருச்செவியிலே ப்ரஸாதித்தருளினாரிறே; அதடியாக, ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே அவர்ப்ரார்த்தித்தருளினபேற்றையிவரும் ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்திலே ப்ரார்த்தித்துப் பேற்றோடே தலைக்கட்டினார்; அப்பேறுதா னாசார்யாதீநமாகையாலே அவரை யடியிலே ஶரணம்புகுகிறார்.

(யோநித்யம்) இதில் - பக்திவிரக்திஜ்ஞப்திகுருத்வாநுகம்பாதிக்ய குணத்தாலே முக்திப்ரதத்வஶக்தியை யுடைய வுடையவர் திருவடிகளை யுபாயமாகப்

பற்றுகிறார். (யோநித்யம்) "திசையனைத்துமேறுங்குணன்" என்று சொல்லப் படுகிற குணவத்தாப்ரதையையுடையராய், நாள்தோறு மாஸ்ரிதரை நழுவுதலின்றிக்கே ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய சரணாரவிந்தயுகளவ்யாமுக்ததையாலே தத்வ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் த்ருணவத்ப்ரதிபத்திபண்ணியிருப்பாராய், அடியேனுக் கஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம்பண்ணு மாசார்யராய், அதுக்கடியான ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையருமாய், அகதிகள் விஷயங்களில் "ஐயோ!" என்றிரங்கு மாந்ருஸம்ஸ்யத்தை யுடையருமாய், சரரூபியாய், முன்வந்துநிற்கிற இந்தராமாநுசனுடைய சரணங்களை ஸரணமாக அடைகிறேனென்கிறார்.

(யோநித்யம்) யஃ என்று – "வைதிகோத்தமர்" என்னும் ப்ரஸித்தியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. நித்யமச்யுதபதாம்புஜ யுக்மருக்மவ்யாமோஹதஃ என்று – "ஸர்வேஷு தேஶகாலேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு சாச்யுத। கிம்கரோஸ்மி" (ஸர்வேஷுதேஶகாலேஷுஸர்வாவஸ்த்தாஸுசாச்யுத । கிம்கரோஸ்மி) என்றும், "அச்யுதபக்திதத்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி" (அச்யுதபக்திதத்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே * ப்ரணதார்த்திஹராச்யுதரானபேரருளாளர் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடித்தாமரைகளிலே நிரவதிகப்ரேமத்தாலே, "த்வத்பாதகமலாதந்யந்நமே" (த்வத்பாதகமலாதந்யந்நமே) என்கிறபடியே திருவடிகளுக்கசலான அனைத்தையும் த்ருணஸமமாகவெண்ணி யிருப்பரென்கிறது. "நிரஸ்தேதரபோகாஶோவரதம்ஶரணங்கதஃ," (நிரஸ்தேதரபோகாஶோவரதம்ஶரணங்கதஃ) "தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ் பூண்டவன்பாளனிராமானுசன்" என்று வரதநாராயணனை யாயிற்று, "யோநித்யம்ஸததம்த்யாயேந்நாராயணமநந்யதீஃ" (யோநித்யம்ஸததம்த்யாயேந்நாராயணமநந்யதீஃ) என்றுநிரவதிகப்ரேமத்துடனே நித்யதிருவாராதநமாக நடத்திப்போருவது; அந்தபக்த்யைஸ்வர்யமதத்தாலே, "த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபிஃ," (த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபிஃ,) "கொள்வதெண்ணுமோதெள்ளியோர்குறிப்பு" என்னும்படி பண்ணியிருப்பராயிற்று; "கதாஹம்பகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஶயா நிரஸ்தஸமஸ்தேதரபோகாஶோபசாந்தஸமஸ்தஸாம்ஸாரிகஸ்வபாவஃ" (கதாஹம்பகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஶயா நிரஸ்தஸமஸ்தேதரபோகாஶோபசாந்தஸமஸ்தஸாம்ஸாரிகஸ்வபாவஃ) என்றுமாயிற்று இவர் ஸ்ரீஸூக்தியுமிருப்பது. (யஃ) "திக்குற்றகீர்த்தி யிராமானுசன்" என்று ப்ரஸித்தரானவர். (நித்யம்) நாடோறும். (அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஃ) அச்யுதனுகையாவது–குணவிக்ரஹவிபூதிகளை நழுவுதலின்றிக்கே யிருக்குமவனென்னுதல், ஆஸ்ரிதரை நழுவவிடாதவனென்னுதல், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் நின்றும் நழுவாதவனென்னுதல். "வீவிலின்பம்மிகவெல்லை நிகழ்ந்த நம்மச்சுதன்வீவில்சீரன் மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்" என்றும், "ஆதுமில்காலத்தெந்தையச்சுதனமலன்" என்றும், "அயரவாங்குமன்றமர்க்கருநஞ்சினை யச்சுதன்றன்னை" என்றும், "நத்யஜேயம்" என்றுஞ் சொல்லப்படுகிற குணங்களிலேயாயிற்றிவர் ப்ரவணராயிருப்பது. அந்த அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹம், அர்ச்சாவதாரந்தொடங்கி பரபர்யந்தமாகவெங்கும் நித்யமாகவுண்டாயிறே யிவர்க்கிருப்பது. அதெங்ஙனேயென்னில்; அத்திகிரிப்பச்சைநிறத்தச்சுதனுடைய பதாப்ஜங்களிலும், வேங்கடத்தச்சுதனுடைய தாங்குதாமரையன்ன பொன்னாடியிலும், அரங்கமாநக ரச்சுதனுலகமளந்த

பொன்னடியிலும், நண்ணித்தொழுமவர் நச்சுவார்முன்னிற்குநாராயணனச்சுதனுடைய துளங்குசோதித்திருப்பாதத்திலும், தயரதற்குமகனானவச்சுதன் காடுறைந்தபொன்னடியிலும், கோவிந்தனச்சுதன்பொற்றாமரையடியென்று பேசும்படியாய் கானில்கன்றின்பின்போனபொன்னடியிலும், அச்சுதனனந்தஶயனன்செம்பொற்றிருவடியிணையிலும், வீவிலின்பம்மிகவெல்லைநிகழ்ந்தநம்மச்சுதனான விண்ணோர்பிரானார் மாசின்மலரடியிலுமாயிற்று இவர்மயல்கொண்டிருப்பது. இதுதான் "ஆர்வமொடுநிச்சனிணைவார்" என்னும்படியிறேநித்யேச்சைநடந்துசெல்லுவது. "தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்பூண்டவன்பாளன்" அரங்கன்கழல் சென்னிவைத்துத்தானதில்மன்னும்" "பஞ்சித்திருவடிப்பின்னை தன்காதலன்பாதம்நண்ணு" "நின்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும் நிறைவேங்கடப்பொற்குன்றமும் வைகுந்தநாடுங்குலவியபாற்கடலு முன்றனக்கெத்தனை யின்பந்தரும்" என்னக்கடவதிறே. அவர்தாமும் "𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰," (ப்ரணதார்த்திஹர,) "𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇," (ப்ரஹ்மணிஶ்ரீநிவாஸே,) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂" (ஶ்ரீரங்கஶாயிநம்) என்றும், "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌚𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌨𑌂" (ஆத்மாநஞ்சஸாரதிநம்) என்றும், "𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥" (காகுத்ஸ்த்த) "𑌶𑍇𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑍇𑌷𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇" (ஶேஷிணேஶேஷஶாயிநே) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌥" (ஶ்ரீவைகுண்டநாத) என்றுமிறே யருளிச்செய்தது. ஆகையாலே பூவார்கழல்களிலும், கண்ணன் கழலிணையிலும், காகுத்தன்றன்னடியிலும், பாற்கடலுட்பையத் துயின்ற பரமனடியிலும், வைகுந்தச்சேவடியிலும், ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணசரணங்களிலுமாயிற்று வ்யாமுக்தராயிருப்பது. இப்படி பஞ்சாவஸ்த்தாவஸ்த்திதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய சரணாரவிந்தயுகள மகரந்தரஸாஸ்வாத மதுவ்ரதமா யநுபவித்து அதிலே மக்நராய், அத்தாலே, தத்தரங்களாய் ஆவிரிஞ்சாதமங்களமான பாஞ்சபௌதிகவிஷயபஞ்சகத்தையும், அதுக்குமேலான ஆத்மாநுபவத்தையும் த்ருணவத்ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருப்பாராயிற்று. இப்படி பக்திவிரக்தியுடைய இவர்திருவடிகளைத் தாமுமப்படி பரத்வாதிகளெல்லாமாக அறுதியிட்டடையப் பார்க்கிறார்.

(அஸ்மத்குரோ:) கீழ்ச்சொன்ன அச்யுதபக்தியாலே ததிதரங்களை த்ருணவத்கரிக்கையாலுமாயிற் றிவரை யாசார்யவரணம் பண்ணுகிறது. "𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇" (சிதசித்பரதத்த்வாநாந் தத்த்வயாதாத்ம்யதாயிநே) என்னும்படி தத்த்வத்ரயத்தையு முபதேஶிக்கையாலே அலகலகாக வாராய்ந்து "𑌭𑍋𑌗𑌾𑌇𑌮𑍇𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌂𑌚𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌯𑌾𑌕𑌿𑌲𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑌦𑍂𑌷𑌜𑌲𑌜𑍋𑌷𑌮𑌹𑌂𑌜𑍁𑌷𑍇𑌯" (போகா இமேவிதிஶிவாதிபதஞ்சகிஞ்சஸ்வாத்மாநுபூதிரிதியாகிலமுக்திருக்தா। ஸர்வந்தநூஷஜலஜோஷமஹஞ்ஜுஷேய) என்று தத்த்வத்வய விஷய வைராக்யத்தையும், "𑌤𑌵𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞𑌃" (தவதாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ:) என்று தத்த்வைக விஷய பக்தியையுடையராகையாலே, தமக்கநுகுணமாக (அஸ்மத்குரோ:) என்கிறார். "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌗𑍁𑌰𑍌" (ஜ்ஞாநதீபப்ரதேகுரௌ) "𑌅𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇;" (அந்தகாரநிரோதித்வாத்குருரித்ய பிதீயதே;) இவர்க்குமிரண்டுக்குமடி யெம்பெருமானாரிறே; "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌃" (ஶ்ரீமத்ராமாநுஜார்யாத்ஸமதிகதஸம

ஸ்தாத்மவித்ய:) என்ருயிற்றிருப்பது. இவரையாயிற்று ப்ரதாந ஶிஷ்யராக ப்ரதமம் பெரிய திருமந்த்ரம் முதலான ரஹஸ்யங்களை ப்ரஸாதித்‌தபிமாநித்தருளிற்று. நரநாராயணவதார மென்னலாம் படியிறே ராமாநுஜ கூராதிபர்கள் கூட்டாவிருப்பது. எல்லாருமொருதட்டு மிவரொரு தட்டுமாகவிறே யெம்பருமானு ரெண்ணியிருப்பது, அத்தைப்பற்ற, "ஒருமகடன்னையுடையேன்" என்ருரிறே, இப்படிஅத்விதீயமாயாயிற்றிரண்டு விஷயமுமிருப்பது. "கலையறக்கற்றமாந்தர்" என்னலாம்படியானஇவருக்கு ஸகலார்த்தமும் ப்ரஸாதிக்கும்படியான ஜ்ஞாநவைபவத்தைச்சொல்லுகிறது (பகவத:என்று) "சொல்லார்தமிழொருமூன்றும் சுருதிகணான்கு மெல்லையில்லாவற நெறியாவுந்தெரிந்தவன்" "உண்மைநன்ஞான முரைத்த" "இராமானுசன் மெய்ம்மதிக்கடல்" என்னும்படியிறே ஜ்ஞாநவைபவமிருப்பது. "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂। 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍀𑌸𑌂𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃" (ஸர்வகல்யாணஸம்பூர்ணம்ஸர்வஜ்ஞாநோபப்ரும்ஹிதம் | ஆசார்யமாஶ்ரயேத்தீமாந்ஶ்ரேயோர்த்தீ ஸம்ஸமாஹித:) என்னக்கடவதிறே; பகவச்சப்தம் - ஸர்வகல்யாணகுணங்களையும் பரிபூர்ணஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகையாலே, அவற்ருல்குறைவற்ற விஷயமாயிருக்கை. இத்தால் - தமக்கஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணுகைக்குடலான ஜ்ஞாநவைபவத்தைப்பேசினுர். இனித்தம்முடைய துர்க்கதிகண்டிரங்கும்படி தயாபூர்த்தியையருளிச்செய்கிருர் (அஸ்யதயைகஸிந்தோ:என்று) ஈடுபடுகிருர். அஸ்ய - ராமாநுஜஸ்யஎன்று மேலில்பதத்தோடேசேர்த்தி. தயைகஸிந்துஎன்று - கேவலக்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றபடி. "பயனன்ருகிலும் பாங்கலராகிலும்செயல் நன்ருகத்திருத்திப் பணிகொள்வான் குயில்நின்ருர் பொழில்சூழ்குருகூர்நம்பி" என்றிறேயிருப்பது. "பாடினுனருள் கண்டீரிவ்வுலகினில்மிக்கதே" "எண்டிசையுமறிய வியம்புகேனுண்டமிழ்ச்சடகோபனருளை" என்னுமாபோலே, "நிகரின்றி நின்றவென்னீசதைக்குன்னருளின்கணின்றிப்புக லொன்றுமில்லையருட்குமஃதேபுகல்" என்றும், "உன்பெருங்கருணைதன்னை" என்றும், "வண்மையினுலும்தன் மாதகவாலும்" என்றிறே யிவர்க்ருபையின் பெருமையிருப்பது. * அருளாழியம்மானுய், "𑌦𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋" (தயாஸிந்தோபந்தோ) என்னும்படியான ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபைமறுத்தகாலத்திலு மொதுங்கலாம்படியானக்ருபை; அவன்கைவிட்டஸம்ஸாரிகளையும் "𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌵𑌭𑌵𑌤𑍋𑌯𑌾𑌤𑌾𑌭𑍂𑌯𑌸𑍀𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜" (வ்ருத்தைவபவதோயாதா பூயஸீஜந்மஸந்ததி: | தஸ்யாமந்யதமஜ்ஜந்மஸஞ்சிந்த்யஶரணம்வ்ரஜ) என்றுபதேஶித்துத் திருத்துமவரிறே. கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யம், நிரவதிகதயையாகிற இந்தகுணங்களெல்லாம் கேட்டேபோகாமேகண்ணுலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி ப்ரத்யக்ஷமாய்முன்வந்து நிற்குமவரை (அஸ்யராமாநுஜஸ்ய) என்றநுப்விக்கிருர். இந்தராமாநுஜனுடையவென்று - இவர்க்கீடுபாட்டுக்கு விஷயமிருக்கிறபடி. (ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யேஎன்று) நாராயண சரணஶரணவரணத்திற்காட்டிலும் ராமாநுஜசரணஶரணவரணம் ஸ்வரூபாநுகுணமுமாய் அமோகமுமா யிருக்குமாகையாலே, அவர்திருவடிகளை ஶரணமாகப்பற்றுகிருர். "பழுதாகாதொன்றறிந்தேன்" இத்யாதி. "மாருயதானவனை - வேருக-வேத்தியிருப்பாரைவெல்லுமே மற்றவரைச்சாத்தி யிருப்பார்தவம்". "பாற்கடலுமுன்றனக்

கெத்தனை யின்பந்தரும்" என்று * செழுந்திருப்பாற்கடல் கண்டுயில் மாயன்றிருவடிக்கீழ் விழுந்திருப்பாரிறே * வளர்ந்தவெங்கோப மடங்கலொன்றாயன்று வாளவுணன்கிளர்ந்த பொன்னாகங்கிழித்தவன் கீர்த்திப்பயிரெழுந்து விளைந்திடும்சிந்தையிராமானுசனைக்கண்டிறைஞ்சி மற்றவரைச்சாத்தி யிருக்கப்பார்க்கிறார்; எம்பெருமானார்தவம் - தபஶ்ஶப்தவாச்யையானப்ரபத்தி. இவர்தவம் - "எம்பெருமானார் திருவடிகளேஶரணம்" என்னுமாசார்யாபிமாநம்; "ராமாநுஜார்ய விஷயீக்ருதம்" (ராமாநுஜார்யவிஷயீக்ருதம்) என்றோ. அவர்தவத்தைக்காட்டிலுமிவர் தவம்வென்றதாயிற்று, அவர்க்குமுன்னேயிறே யிவர்க்குப்பேறுஸித்தித்தது; "ஸித்திர்ப்பவதிவா நேதி ஸம்ஶயோऽச்யுதஸேவிநாம். நிஸ்ஸம்ஶயஸ்து தத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்" (ஸித்திர்ப்பவதிவாநேதிஸம்ஶயோச்யுதஸேவிநாம், நிஸ்ஸம்ஶயஸ்துதத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்) "நம்புவார்பதி வைகுந்தங்காண்மினே" என்னும்படி * வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம் பண்ணினார்.

இந்தராமாநுஜப்ரபத்தியிலே நாராயணப்ரபத்யர்த்தமெல்லா மநுஸந்தேயம்; கீழ்பக்திவிரக்திஜ்ஞப்தி க்ருணிதையாகிறவிவை - முக்திப்ரதஶக்தி ஸாதநங்களாயிருக்கும், இதிறேபுருஷகாரபாவத்துக் கநுகுணமான ஸ்ரீமத்பதார்த்தமும், இவையுமீஶ்வரவஶீகரண ஹேதுவானகுணமிறே, புருஷகாராந்தரநிரபேக்ஷமாயிறே யிவ்விஷயமிருப்பது. இனி, வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகள், ஸௌகர்யாபாதகங்களாயிருக்கும் நாராயணபதத்திற்போலே; "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:" (மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:) என்றுஇஸ்ஸம்பந்தத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளநுஸந்தேயமங்கு; "இதத்தாயிராமானுசன்" "எந்தையிராமானுசன்" "எம்மையனிராமாநுசன்" "ஏலப்புனைந்தென்னைமார்" என்னைமார்-அநுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுமாபோலேயிங்கு. எல்லாரோடுமுண்டான ஸௌப்ராத்ரம், "கோயிலண்ணனிராமானுசன்" "அடியேனுக்கிருப்பிடம்" "இராமாநுசன்சரண்" "இராமாநுசன்சரணேகதி" என்கையாலே; தோஷபோக்யத்வமாகிற - வாத்ஸல்யமும், ஸ்வத்தினுடையலாபாலாபம் ஸ்வாமியதாம்படியாய் ஸ்வத்தைநோக்குகிற-ஸ்வாமித்வமுமாகிற இவை ராமாநுஜஶப்தத்தாலு மநுஸந்தேயம்; தாழ்ந்தவர்களோடே தன்பேறாகக்கலக்கையாகிறஸௌஶீல்யமும். ஆஶ்ரயிப்பார்க்குத்ருஷ்டிகோசரமாய்ப்புரோவர்த்தியாய்நிற்கிற-ஸௌலப்யம், ஜ்ஞாநமாவது-ஆஶ்ரிதர்க்குத்யாகஸ்வீகாரங்களுக்குறுப்பான இஷ்டாநிஷ்டங்களையறிக்கைக்குடலான அறிவு, ஶக்தியாவது-அநிஷ்டங்களைப்போக்குகைக்கும்இஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்குமுடலாய், அஶக்தரானவர்களை யக்கரையேற்றவல்லஶக்தி, பூர்த்தியாவது-இவனிட்டதுகொண்டுத்ருப்தனாகவேண்டாதபூர்த்தி, ப்ராப்தியாவது-தன்பேறாகச்செய்துதலைக்கட்டுகைக்குடலானஸம்பந்தம், காருணிகத்வமாவது-ஸம்பந்தமில்லாவிடிலும், குருடன்குழியிலேவிழுந்தால் எடுக்கைக்குஸம்பந்தம் வேண்டாதாற்போலே பிறர்நோவுகண்டால் "ஐயோ!" என்னவேண்டும்படியானதயை, "அந்த:பதம் கபிம் ஸ்வப்ரே கேவலம் த்வநுகம்பயா" (அந்த:பதங்கபிஸ்வப்ரே-கேவலம்த்வநுகம்பயா) என்னக்கடவதிறே, ஔதார்யமாவது - கொள்வாரைத்தேடிக்கொடாவிடில் தரியாமற்கொடுக்கும் கொடையுடைமை; இந்தஸௌகர்யாபாதக குணசதுஷ்டயமும், கார்யாபாதககுணஷட்கமுமிங்கு மநுஸந்தேயம். அதெங்ஙனேயென்னில்;

“இப்படியைத்தொடருமிராமாநுசன்” என்னும்படி * அவர்பின் படரும்குணனுய் “நிம்பனிவனென்று நினைத்தென்னையிகழாரொதிராசரன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால்” என்கிற - வாத்ஸல்யமும், “அண்ணலிராமாநுசன்” என்னும்படியுடையவராகை யாலே * பல்லுயிருக்கும் வீடளிப்பானுய் விண்ணின்றலைநின்றும் மண்ணின்றலத் துதித்தபடியாலே ஸ்வத்திருந்தவிடத்தேவந்து நோக்கும்படியான ஸ்வாமித்வமு ம், “என்னருவினை யின்றிறஞ்செற்றிரவும்பகலும் விடாதென்றன் சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பறவிருந்தான்” என்னும்படி ஒருநீராகக்கலந்த - ஸௌஶீல்யமும். “என்கண்ணுள்ளும்நெஞ்சுள்ளும்நின்ற” என்றுசொல்லும்படியான - ஸௌலப் யமும், “மெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசன்” “கதிராமாநுசன்” “உண்மைநன் ஞானமுரைத்தவிராமாநுசன்” என்று - * அறியாதனஅறிவிக்கைக்கும் அவர்களு க்குச்செய்யவேண்டுமதுவும் தவிர்க்கவேண்டுமதுவு மறிகைக்கு மீடானஜ்ஞாநமு ம், * நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியைநினைப்பரிய பலத்தைச்செறுத்தும் என்பெய்வினைதென்புலத்தில் பொறித்தவப்பொத்தகச் சும்மைபொறுக்கியும்போ ருகிற - பாபவிமோசகத்வஶக்தியும், “சலியாப்பிறவிப்ப வந்தருந்தீவினை பாற்றித் தரும் பரந்தாமமென்னும்திவந்தரும்” என்னும்படி - விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வக ப கவத்ப்ராப்தியை யுண்டாக்கிக்கொடுக்குமதானஶக்தியும், பகவத்விஷயத்தையண் டைகொண்ட - பூர்த்தியும், “எந்தையிராமாநுசன் வந்தெடுத்தனனின்றென்னை” என்கிற - ப்ராப்தியும், “காரேய்கருணை” என்கிற - காருணிகத்வமும், “கொண் டலனையவண்மை” “உன்னுடைய கார்கொண்டவண்மை” “உன்வண்மையெ ன்பாலென்வளர்ந்ததுவே” என்று - அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்குமௌதா ர்யஸ்வபாவமுமாகிற ப்ரபத்த்யபேக்ஷித குணங்களெல்லாம் குணந்திகழ் கொண் டலிராமாநுசனிடத்திலே கண்டநுபவிக்கலாம்படியாயிருக்குமிறே. இப்படிகோ டித்வயகுணயுக்தரான ராமாநுசனுடைய சரணங்களை யுபாயமாக ஸ்வீகரிக்கும் படி சொல்லுகிறது.

(ராமாநுஜஸ்ய சரணௌஶரணம் ப்ரபத்யேஎன்று) * குலந்தரும் நல ந்தருஞ்சொல்லான நாராயணஎன்னும் நாலெழுத்துப்போலே ஸகலபுருஷார்த்த ஸாதநமன்றிக்கே, கேவலம்மோக்ஷக ஹேதுவாயாயிற்றிந்த சதுரக்ஷரியிருப்பது; “[illegible]” (சதுராசதுரக்ஷரீ) என்றுரேயிவர்தாமே, “[illegible]” (யதாநாராயணுயேதிஜகாதசதுர க்ஷரம்) நாராயண, ராமாநுஜ, என்றிறேவிகல்பிக்கலாயிருப்பது. இத்திருநாமந் தான் யுகந்தோறுமுண்டா யிருக்குமாயிற்றுஇளையபெருமாளிடத்திலும், நம்பிமூ த்தபிரானுக்குத்தம்பியான க்ருஷ்ணனிடத்திலும், இப்போதிளையாழ்வாரான இவரி டத்திலும் பேர்பெற்றிறேயிருப்பது ; ஏதத்பூர்வாவதாரத்வயமும், ஸாதுபரித்ரா ணத்துக்கும் துஷ்க்ருத்விநாஶத்துக்கு முடலாயிருக்கும் ; இவ்வவதாரமும், வை திகமார்க்கத்தைஸ்த்தாபிக்கைக்கும், அவைதிகமார்க்கத்தைநிரோதிக்கைக்கும், ப்ர பத்திமார்க்கத்தைப்பெருக்கி வளர்க்கைக்கு முடலாயிருக்கும் ; அவ்வவதாரங்களி லுமப்படியே, “[illegible],” (ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்) “[illegible],” (மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ) “[illegible],” (நிரஸ்தேதரபோகாஶோவரதம்ஶரணங்கத꞉) என்றிறேயிவர்கள், ப்ரபத்தியைவர்த்திப்பித்தது. அவர், ஸ்ரீமந்நாராயணவிஷயத்

தில் ப்ரபத்தியைகத்யமுகேந வெளியிட்டார்; இவர், ராமாநுஜவிஷயத்தில் ப்ரபத்தியை யிப்பத்யமுகேநவெளியிடுகிறார். அங்கு, ப்ரமேயபூதர் வெளியிட்டார்கள்; இங்கு, ப்ரமாதாவானவர்வெளியிட்டார் (ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யேஎன்று)அஸ்யராமாநுஜஸ்யசரணௌஎன்று-"இராமாநுசன்பரன்பாதமுமென்சென்னித்தரிக்கவைத்தான்" என்னும்படிதிருவடிகளிலே தலையைமடுத்து ஶிரஸாயாசிக்கிறார். ராமஶரணாகதி, "ஶிரஸாயாசதோயஸ்யவசநந்நக்ருதம்மயா" (ஶிரஸாயாசதோயஸ்யவசநந்நக்ருதம்மயா) என்றுபலித்ததில்லை; ராமாநுஜஶரணாகதி அவ்யபிசரிதமாகபலிக்குமிறே. "ஸப்ராதுஶ்சரணௌ" (ஸப்ராதுஶ்சரணௌ) "என்னும்படி, "ராமாநுஜஸ்யசரணௌ" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌ) என்று- வேறுத்வயம்வேண்டாதே, அடியேத்வயமாயிருக்கை. * லோகவிக்ராந்தசரணம்போலே * மாறிநடப்பனவாயிறே இராமாநுசன்றன் னிணையடியிருப்பது. நாராயணசரணங்களளவுஞ் செல்லவேண்டாதபூர்த்தி. விக்ரஹைகதேஶத்தைச்சொன்னது - விக்ரஹத்துக்கு முபலக்ஷணமாக, "கையிற்கனியென்னக்கண்ணனைக்காட்டித்தரிலுமுன்றன் மெய்யிற்பிறங்கிய சீரன்றிவேண்டிலன்யான்" என்னும்படியாயிருக்கும். (சரணௌஶரணம்) "இராமாநுசன் நம்மைநம்வசத்தே விடுமேசரணமென்றால்" என்கிற - உபாயாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்யேஎன்று - உபாயஸ்வீகாரஞ்சொல்லுகிறது. "நையும்மனமுன்குணங்களையுன்னி யென்னாவிருந்தெம்மையனிராமாநுசனென்றழைக்கும் அருவினையேன் கையுந்தொழும்" "வாசாயதீந்த்ரமநஸா வபுஷாசயுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம்குரூணாம்! கூராதிநாத" (வாசாயதீந்த்ரமநஸா வபுஷாசயுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம்குரூணாம்! கூராதிநாத) என்னும்படி த்ரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுகிறார். "இராமாநுசனை யுன்னுந்திண்மை" என்று -எல்லார்க்கும் மாநஸாத்யவஸாயமாகலாம், இவர்பூர்ணாதிகாரியாகையாலே த்ரிவிதகரணத்தாலும் பூர்ணப்ரபத்திபண்ணுகிறார். இந்தஸ்வீகாரமப்ராப்யமாகையாலே, "ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுநிதன்வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்" என்றுவர்த்தமாநமாய்நடக்கிறது.

இவர் * தீர்க்கபந்துவாகையாலே, எல்லார்க்கும் தாம்பண்ணினப்ரபத்தியே தஞ்சமாம்படி கொழுந்துவிட்டுப்படரும்படி பண்ணுகிறார்; அத்தைப்பற்றவிறே "ப்ரயாணகாலே ராமாநுஜார்யநமத" (ப்ரயாணகாலே ! ராமாநுஜார்யநமத) என்றது. இத்தால் - இவர் சரமகாலத்திலேபண்ணின சரமப்ரபத்தியே * இவர் ஶரண்கூடின சரமபர்வநிஷ்டரெல்லா மவ்யபிசரிதமான வுபாயமாய்ப்பேற்றுக்கு தலைக்கட்டுமென்றதாயிற்று. ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான எம்பெருமானார், தம்முடையபெருகிப்போருகிற பெருங்கருணையாலே பெரியபெருமாள் திருமுன்பேசென்று பெரியபிராட்டியாரைமுன்னிட்டு, 'ப்ரபந்நஜநங்களானபெரியோர்களிடத்திலே பேதைகளானவர்கள் செய்யும்பெரும்பிழைக்கும் ப்ரபத்தியே யிவர்ஶரண்கூடின சரமபர்வநிஷ்டரெல்லாம் ப்ராயஶ்சித்தமாகக்கடவது.' என்று ப்ரார்த்திக்க, புருஷகாரபலத்தாலே 'பொறுத்தோம்' என்ன, இந்தப்ப்ரார்த்தநாப்ரகாரத்தை * ராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோரான கூரத்தாழ்வான் ஏகாந்தத்திலேஸேவித்து, அனைவர்க்கும் தஞ்சமாக 'நமேத' (நமேத்)

இத்யாதி ஶ்லோகத்தை யருளிச்செய்தார்" என்று பெரியோர்களருளிச்செய்வர்கள். வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரும், * பகவந்தம் யதிவரம் ப்ரணிபத்ய யதீந்த்ராங்கி கரியாந்வயரானுர்; அத்தைப்பற்றப்பின்புள்ளாரும் "ப்ரஸாதாச்ச்ரீஶஸ்ய" (ப்ரஸாதாச்ச்ரீஶஸ்ய) என்றுர்கள்; ஈட்டுக்குப்ரவர்த்தகரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் ப்ரஶிஷ்யரான நாலூர்பிள்ளையும் ராமாநுஜதாஸரிறே; *யதிவரபுநரவதாரமாய் யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயரும் தம்ஶிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ராமாநுஜநாமத்தையுண்டாக்கி நடத்தியும், நூற்றந்தாதியை யநுகரித்தருளிச்செய்த யதிராஜவிம்ஶதியிலே ஸ்ரீவத்ஸசின்ஹரடியாக, "வாசாமகோசரமஹாகுணதேஶிகாக்ர்யகூராதிநாத" (வாசாமகோசரமஹாகுணதேஶிகாக்ர்யகூராதிநாத) என்றும், "குருத்தமகூரநாதபட்டாக்யதேஶிகவர" (குருத்தமகூரநாதபட்டாக்யதேஶிகவர) என்றும், ஸ்ரீஶைலநாதரிட்டத்திலேயே சரித்தது. ஏவம்விதஸம்பந்தயுக்தராய் குருகுல துர்யரான பெரியஜீயர் ஸம்பந்தமேயிறே ப்ரபலம்; இத்தால் - விஶிஷ்டபக்ஷத்திலே யூன்றின ஶிஷ்டராய், அத்தாலே ஶ்ரேஷ்ட்டருமாய், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அஹங்கார ரஹிதரான ஆசார்யர்கள் ஸம்பந்தமே ஆதரணீயமென்றதாயிற்று.................................ரு

ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது.

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி: ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் । ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥ சு

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ் ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்| ஆத்யஸ்யநஃகுலபதேர்வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.சு

(மாதேத்யாதி) இந்த ஜ்ஞாந மதிக்ருதாதிகாரமாய்ப் போகாமே ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராமிடியான ப்ரஹ்மஸம்ஹிதையை "மயர்வறமதிநலம்" என்கிறபக்தியாலே வாசிகமாக்கி, "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்கிற தம்முடைய ஆகர்ஷகமான ஈரச்சொல்லாலே யருளிச்செய்கையாலும், பெரியமுதலியார்க்கிந்தஜ்ஞாநத்துக் குபாதாநமாழ்வாராகையாலு மவர்திருவடிகளிலேவிழுகிறுர். "உரவினேடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவெத்திறம்" என்றும், "நெய்யுண்வார்த்தையுளன்னேகோல்கொள்ள" என்றும், "எல்லாங்கண்ணன்" என்றும், பெரியமுதலியாரையும் ஸ்ரீபராஶரபகவானையும்போலே க்ருஷ்ணவித்தராயிருக்கிறபடியையும் நினைத்து ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ஶரணம்புகுகிறுர்.

(மாதா) உத்பத்திக்கு முன்னேவரங்கிடந்து பெறுகைக்குவருந்தி, பத்துமாஸம் கர்ப்பதாரணம்பண்ணி, ப்ரஸவவேதநையநுபவித்து, அஶக்திகளையும்மதியாதே பால்யதஶையிலாதரித்து வளர்த்து, பக்வனுல் பின்பு பருஷபாஷணம்பண்ணிலு மவற்றைப்பொறுத்து, அகலவிசையாதே யிவன்ப்ரியத்தையேவேண்டியிருக்கும் மாதாவைப்போலே யுபகாரகராயிருக்கை. (பிதா) அவள்பாத்ரமாத்ரமென்னும்படி யுத்பாதகனுய், என்றுமொக்க ஹிதைஷியான பிதாபண்ணுமுபகாரத்தைப்பண்ணுமவரொன்கை. "ஶரீரஜநக: பிதா." (ஶரீராந்ப்ர

ஷ்மதஃபிதா.) (யுவதயஃ) இவ்விருவரையும்மறந்து விரும்பும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கினியராயிருக்கை. (தநயாஃ) அவர்களுடைய யௌவநத்தை யழியமாறிப்பெற்றவராய், பால்யத்தில் ஸுககரராய், பக்வதஶையில் ரக்ஷகராய், நிரய நிஸ்தாரகரான புத்ரர்பண்ணுமுபகாரத்தைப் பண்ணுமவனென்கை. (விபூதிஃ) விபவமில்லாதபோதிவையெல்லா மஸத்ஸமமாகையாலே, இவை யெல்லாவற்றையும் நன்றாக்குமைஶ்வர்யம்போலே யுத்தேஶ்யராயிருக்குமவனென்கை. (ஸர்வம்) அநுக்தமான ஸர்வைஹிகங்களுமாயிருக்கை. அதாவது - மோக்ஷோபாயமும் முக்தப்ராப்யமும். (யதேவ) அவதாரணத்தால் - "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும் மேலாத் தாய்தந்தையுமவரே" என்றிருக்கு மாழ்வார்நிலைவுக்கே. (நியமேந) என்றுமொக்க. அவர்க்கு ப்ரியமென்று போமதொழிய, ப்ராமாதிகமாகவும் புறம்பு போகக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கை. (மதந்வயாநாம்) "𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌵𑌾" (வித்யயாஜந்மநாவா) என்கிற உபயஸந்தாநஜாதர்க்கு. (ஆத்யஸ்யநஃ) வைஷ்ணவஸந்தாநத்துக்கு ப்ரதமாசார்யனென்கை. (குலபதேஃ) ஸ்த்ரீக்கு பர்த்ருகுலம்போலே கோத்ரருஷியுமவரே. (வகுளாபிராமம்) திருமகிழ்மாலையாலே யலங்க்ருதமாயுள்ளத்தை. இத்தால் - திருவடிகளில் பரிமளத்தால்வந்த போக்யதையைச் சொல்லுகிறது. திருத்துழாயாலே யலங்க்ருதமான பகவச்சரணாரவிந்தங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "நல்லடிமேலணிநாறுதுழாய்." (ஸ்ரீமத்) ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயோடே நித்யஸம்யுக்தமாயிருக்கை; "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍" (அந்தரிக்ஷகதஸ்ரீமாந்) "𑌸 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌗𑌵𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍" (ஸ நாகவரஸ்ரீமாந்) என்று - பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியை ஐஶ்வர்யமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கூற்றான ஐஶ்வர்யத்தை யுடையவனென்னவுமாம். (ததங்க்ரியுகளம்) அதுவென்னுமத்தனை யொழியப்பேசி முடியவொண்ணாதென்கை. (யுகளம்) சேர்த்தியால்வந்த அழகை யுடைத்தாயிருக்கை. (ப்ரணமாமிமூர்த்நா) ஆழ்வாருடையபடிகளை நினைத்தவாறே, (நமஃ) என்று நிற்கமாட்டாதே அவர் திருவடிகளிலே தலையைச் சேர்க்கிறார்........................ச

பட்டரருளிச்செய்தது.

𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯 𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌪𑌰𑌕𑌾𑌲𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾
𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥ ரு

பூதம்ஸரஸ்ய மஹதாஹ்வயபட்டநாத ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஶேகர யோகிவாஹாந் | பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்ப்ரணதோஸ்மிநித்யம். ரு

இருபகாரகரை யாஶ்ரயித்தஇத்தால் செய்ததாயிற்றது - முமுக்ஷுவுக்கு பகாரகர் ஶேஷித்வப்ரதிபத்திவிஷயபூதரும் ஸ்துத்யருமென்னுமிடஞ் சொல்லுகிறது. ஒருவனுக்கு ஶேஷிகளிருவருமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; க்ருதிஶேஷித்வம் யாகாதிகளுக்கும் புரோடாஶாதிகளுக்கு முண்டானாற்போலே ஈஶ்வரன் ப்ரதாநஶேஷியாய் பாகவதர் த்வாரஶேஷிகளா மிடத்தில் விரோதமில்லை. அத

வா, ஈஶ்வரன் நிருபாதிகஶேஷியாய், தத்ஸம்பந்த மடியாக வந்ததாகையாலே பாகவதஶேஷத்வம் ஔபாதிகமென்றுமாம். “ தமக்குஸ்தோத்ராரம்பஹே துவான பக்த்யாதிகள் பிதாமஹோபாத்ததநம் ” என்கைக்காக – முதலிலே பெரியமுதலியாருடைய ஜ்ஞாநபக்திகளுடையஆதிக்யஞ்சொன்னர். நான்காம்ஶ்லோகத்தாலே – இவ்வர்த்தம் த்ராவித்யவ்ருத்தாநுமதமென்கிறது. ஐந்தாம் ஶ்லோகத்தாலே – இந்தஜ்ஞாநமிவர்க்கு ஆழ்வார்களாலேவந்ததென்கை. “ அக்ர்யம்யதீந்த்ரஶிஷ்யாணாமாத்யம்வேதாந்தவேதிநாம் ” (அக்ர்யம்யதீந்த்ரஶிஷ்யாணுமாத்யம்வேதாந்தவேதிநாம்) என்று ஆழ்வான் அக்ரகண்யராகையாலே – “ அஸ்மத்குரோ: ” (அஸ்மத்குரோঃ) என்றார். அப்படிப்பட்ட பாரதந்த்ர்யத்தை “இவ்வாத்மவஸ்து அவர்க்குஶேஷமாகிலவருடைய விநியோகப்ரகாரங்கொண்டு கார்யமென் ” என்றார் ; ஏவம்விதஸ்வரூபராகையாலே, உடையவரும் “ ஒருமகள்தன்னையுடையேன்” என்றார். இப்படிஸ்வாசார்யவிஷயத்தில் பாரதந்த்ர்யத்தாலும், “ நாம்பெற்றலோகம் நாலூரானும்பெறவேணும் ” என்றுப்ரார்த்திக்கையாலும், “ ஶிஷ்யாசார்யக்ரமத்துக்கு ஸீமாபூமிகூரத்தாழ்வான் ” என்றார்கள் ; “ ஆசார்யவர்யவிபவஸ்யசஶிஷ்யவ்ருத்தேஸ்ஸீமேதிதேஶிகவரை: பரிதுஷ்யமாணம் ” (ஆசார்யவர்யவிபவஸ்யசஶிஷ்யவ்ருத்தேஸ்ஸீமேதிதேஶிகவரைঃ பரிதுஷ்யமாணம்) என்னக்கடவதிறே ; அத்தைப்பற்றஉடையவரும் “ யத்ஸம்பந்தாத் ” (யத்ஸம்பந்தாத்) என்றுப்ரார்த்தித்தருளினர் ; நூற்றந்தாதியிலும் * மொழியைக்கடக்கும்பெரும் புகழானடியாக விரும்பியருளினர். மற்றையாரான இவ்வருகிலுள்ளாரு மல்லாவழியைக்கடப்பதவர் களாலேயிறே, அவர்கள்தாம் * யோநித்யம் * த்ராவித்யாதிகளடியாக அடியுடையராயிருப்பார்கள் ; “ மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன் ” “ ராமாநுஜாங்க்ரிஶரணோஸ்மி ” (ராமாநுஜாங்க்ரிஶரணோஸ்மி) இத்யாதி மதுரகவிகளடிப்பாட்டிலேநடக்கிற க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நாசார்யர்கள் ஆழ்வானடியாயிருப்பார்கள், “ ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நபவத: ” (ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நபவதঃ) இத்யாதி. “ ஆரியர்காள்கூறும் ” என்கிற எழுபத்துநாலுமுதலிகளுக்கு முடையவரடியான ஆசார்யத்வம், அதில்முக்யமாழ்வான் ஸம்பந்தம், பட்டரடியாகவிறே அஷ்டஶ்லோகீமுகேந ரஹஸ்யத்ரயார்த்தஸம்பந்தம். திருவாய்மொழியு மடியாயிருக்கும், ஒன்பதினுயிரம் பன்னீராயிரத்திலே பர்யவஸித்தது; பெரியபட்டருடைய ப்ரஶிஷ்யரானநம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயிறே நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டராஶ்ரயித்தது ; அவரும்ராமாநுஜநாமாவிறே ; அஷ்டாக்ஷரதீபிகை அவரடியாயிருக்கும் ; நம்பிள்ளைகுமாரரும் ராமாநுஜனிறே ; அவரும் ஸாரஸங்க்ரஹஞ்செய்தருளினர் ; தத்வம்ஶயரும் கோயிலுடையவர்க்குச்சிறிது கைங்கர்யங்களுஞ்செய்தார்கள். வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரும் * வகுளபூஷணஶாஸ்த்ரஸாரமான வசநபூஷணுதிரஹஸ்ய ப்ரபந்தகர்த்தாவாய், தம்முடையப்ரதாநஶிஷ்யரான எம்பெருமானர்க்கு “ கூரகுலோத்தமதாஸர் ” என்றுதிருநாமஞ்சாத்தினர் ; “ என்னரியர்க்காக எம்பெருமானர்க்காக ” என்றிறே அக்கோஷ்ட்டியில் பரிமாற்றமிருப்பது.

(பூதம்ஸரஸ்ய) பட்டர்திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, நஞ்ஜீயர்புருஷகாரம்பிறக்க அவர்க்காக ஆழ்வார்களை யநுஸந்தித்ததாயிருக்

கு மிஶ்ஶ்லோகம். ஆண்டாளை "நீளா" என்று - தனித்துஶரணம்புகுகிறதாயிருக்குமஶ்ஶ்லோகம். * ஆழ்வார்கள் தஞ்செயலைவிஞ்சியிறே அவள்வைபவமிருப்பது. (பூதம்ஸரஸ்யேத்யாதி) நிரவதிகபகவத்ப்ரேமயுக்தரான ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும், அவர்களுக்குஶேஷபூதரான மதுரகவியதிவரர்களிருவரையும் தாம் நித்யஸேவை பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார். "மேவினேனவன்பொன்னடி மெய்ம்மையே" என்னுமவராகையாலே ஆழ்வாரைச்சொன்னபோதே அதிலேயவருமந்தர்ப்பூதர்.

(பூதம்) பூதத்தாராகிறார் - "மாதவன்பூதம்" என்று நிரூபிக்கும்படியான மஹத்தையையுடையாராய், மாமல்லையில் மாதவிகுஸுமத்திலே யவதரிக்கையாலே "கடல்மல்லைப்பூதத்தார்" என்று நிரூபகமானவரென்கை. ஸரஸ்ய என்று- "மல்லையாய்மதிட்கச்சியூராய்" என்கிறபடியே மல்லைக்கநந்தரபாவியாக வெடுப்பதான * கச்சிவெஃகாவில் பொய்கையிலே, "பூவில்நான்முகனைப்படைத்த" என்கிறபடியே பொற்றாமரைப்பூவிலே யவதரித்த பொய்கையாரென்றபடி. மஹதாஹ்வயராகிறார் - "மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி" என்னும்படியான அத்தேஶத்துக்கு ஸமமாயிருப்பதான * மாடமாமயிலையில் * மாவல்லிக்கேணியில் செவ்வல்லிப்பூவிலேயவதரித்து, "யானுமோர்பேயன்" "பித்தரென்றேபிறர்கூற" என்றுபேசும்படியானபேயார். இவர்கள் மூவரும் பரவிஷயத்தில் பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடைய ராயிறேயிருப்பது, அதில்சரமதஶையான பரமபக்தியையிறேயிவர் ப்ராப்தரானது. பட்டநாதராகிறார் - "வேதாந்தவிழுப்பொருளின்மேலிருந்த விளக்கைவிட்டு சித்தன்விரித்தனன்" என்கிறபடியே - வித்வத்கோஷ்டியிலேசென்று, அவர்களைவென்று, பரதத்வநிர்ணயமுகேந "பட்டர்பிரான்" என்றுபேர்பெற்றவரென்கை. இவரும் "சோராதகாதல்பெருஞ்சுழிப்பாற்றொல்லை மாலையொன்றும்பாராதவனைப் பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும்" என்னும்படி நிரவதிகபகவத்ப்ரேமயுக்தராயிறேயிருப்பது, பட்டநாத, ஸ்ரீ, என்று-பிந்நபதமாய், லக்ஷ்மீதுல்யையான ஆண்டாளென்னுதல்; அன்றிக்கே, பட்டநாதஸ்ரீயென்று-பெரியாழ்வார்க்கு ஸ்ரீயான ஆண்டாளென்றநுஸந்திக்கவுமாம். "திருமகள்போலவளர்த்தேன்"என்றாரிறே. மேல் (பக்திஸாரவென்கிறது) அன்றிக்கே, பட்டநாதர்க்கநந்தரம் "ஸ்ரீ ஹக்திஸார" (ஸ்ரீபக்திஸார) என்றுசொல்லுகிறது - "பெறற்கரியநின்னபாதபத்தியான பாசனம்பிறர்க்கரியமாயனே யெனக்குநல்கவேண்டுமே" என்றுப்ரார்த்தித்துபக்தியைப்பெற்று, "பக்திஸாரர்" என்று நிரூபகமானவரென்கையைப்பற்ற வாயிற்று; "பொன்னிசூழரங்கமேயபூவைவண்ண" என்றிறே யிவருடைய முடிந்தஅவாவுக்கு விஷயமிருப்பது. குல[illegible]ராகிறார் - "அங்கையாழியரங்கனடியிணை தங்குசிந்தைத்தனிப் பெரும்பி[illegible]ன்" என்னும்படிபெரியபெருமாள் விஷயத்திலே நிரவதிகப்ரேமத்தையுடையரான ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாளென்கை; * மாலடிமுடிமேல் கோலமாங்குலசேகரனிறே. "எம்பெருமான்றன் சரிதை செவியாற்கண்ணுற்பருகுவோமின்ன முதமதியோமன்றே" என்றிறேபெருமாள் விஷயத்திலுமிவர் ப்ரேமமிருப்பது. யோகிவாஹராகிறார் - முநிவாஹநரான * பாண்பெருமாளென்கை. இவரும் "இலங்கைக்கிறைவன்றலை பத்துதிரவோட்டியோர் வெங்கணையுய்த்தவனோதவண்ணன், அரங்கத்தம்மான்" என்றும், "அணியரங்கனென்னமுதனைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்றும், அவ்விஷயத்திலஸ்தமிதாந்யபாவராயிருக்கும்படி யாயிற்று இவர்பக்தியும். பக்தாங்

க்ரிரோணுவாகிறார் - "எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்று மேவுமனத்தனும்" என்றும், "அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்தாய்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே எல்லையானததீயஶேஷத்வமே நிலைநின்றஸ்வரூபமென்றறுதியிட்டு, அதுவேநிரூபகமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரென்கை; "துளபத்தொண்டாயதொல்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், "தொடையொத்ததுளபமும் கூடையும்பொலிந்துதோன்றியதோள் தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. இவர்தாம் "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" என்றுபேசுகையாலே பகவத்ப்ரஸாதாயத்தபக்தியையுடையவ ரென்னுமதுதோற்றுகிறது.

பரகாலராகிறார்-"மருவலர்தமுடல் துணியவாள் வீசும்பரகாலன்" என்கிறபடியே-பகவத்விட்டுக்களான பாஹ்யர்கள் கேளாராகையாலே யவர்களைத்தோள் வலியாலும்நிரஸித்து, அதுக்குமேலேஶாஸ்த்ரீயமார்க்க ப்ரவர்த்தகராய்வந்த ஶத்ருக்களைஸ்வோக்திஶாஸ்த்ரங்களாலும்நிரஸித்து, "ரஜகுவஹெ।உணிஉணவவஶுஹணா நிஉயெவ௱காவகவிஃ") ரங்கபுரே । மணிமண்டபவப்ரகணுங்விததேபரகாலகவிஃ) என்னும்படி காயிககைங்கர்யங்களையும், "அரங்கமாலைச்சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்" ,"என்னுடைச்சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேன்" என்றும் - வாசிககைங்கர்யங்களையுஞ் செய்துபோந்தவரென்கை. "காம்பினார்திருவேங்கடப்பொருப்பநின் காதலையருளெனக்கு" என்றுப்ரார்த்தித்து, "பத்திமைக்கன்புடையேனாவதேபண்ணியாயெந்தாய்" என்னும்படியாசைதான் பெரியதாயிற்று; "அரங்கமென்பதிவடனக்காசை" என்னக்கடவதிறே. ததீயஶேஷத்வத்திலும் "நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்றிறேயிருப்பது. யதீந்த்ரமிஶ்ரராகிறார் - "ஸஂஸெவிதஸஂயமிஸபுஶதுா" (ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா) என்னும்படி யதிகளாலே ஸேவிக்கப்படும் * எதித்தலைநாதனான வெம்பெருமானாரென்கை. மிஶ்ரஶப்தம் - பூஜ்யவாசி; "ராமாநுஜாசார்யர்" என்னுமாபோலே. மிஶ்ரா: என்கிற பஹுவசநம் - எல்லாரையுஞ்சொல்லுகிறதாய், இதிலேயநுக்தரான மதுரகவிகளையும் கூட்டியநுஸந்திக்கிறதாகவுமாம். "மதுரகவியாழ்வாரெதிராசராமிவர்கள்" என்றிறே சேர்த்தியிருப்பது. அன்றிக்கே,மிஶ்ரஶப்தம்-பெரியோரைச்சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே-* சடகோபனைச்சிந்தையுள்ளே பெய்தற்கிசையும்பெரியவரான மதுரகவிகளைச்சொல்லுகிறதென்னுதல்; அன்றிக்கே, இவரும் * பொன்னரங்கமென்னில் மயலேபெருகுமிராமாநுசனாய், ரங்கேஶகைங்கர்யதுரந்தரராயிறேயிருப்பது; * அச்யுதபதாம்புஜ யுக்மருக்மவ்யாமோஹ மிவர்க்குமுண்டிறே. (ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) "யதீந்த்ரமிஶ்ராந்" (யதீந்த்ரமிஶ்ராந்)

என்று-கீழுக்தரானவர்களெல்லாருமொருதட்டும், ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநியென்கையாலே - ஆழ்வாரொருவருமொருதட்டுமென்னுமது தோற்றுகிறது; எல்லாரையுமவயவபூதராயுடையராயிறே ஆழ்வார்தாமிருப்பது. ஸ்ரீமத் என்கையாலே-* ஒழிவில்காலத்தில் ப்ரார்த்தித்தகைங்கர்யரூப ஸம்பத்தையுடையவரென்கை. பராங்குஶரென்கையாலே - "மதாவலிப்தர்க்கங்குசமிட்டு" என்னும்படியிருக்கை; "வித்யாமதோதநமதஸ்த்ரிதீயோபிஜநோமத:" (வித்யாமதோதநமதஸ்த்ரிதீயோபிஜநோமத:) என்றுசொல்லப்படுகிறமுக்குறும்பையறுக்கு மங்குஶமாயிறே

யிவரிருப்பது. "ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னுவென் சவிப்பார்மனிசர்" என்றும், தத்ராஹித்யமுடையவர்களை "முழுதுணர்நீர்மையினுர்" என்றும், "கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாகக்கொள்ளென்று தமமூடும்," என்றும், "பெருஞ்செல்வமுமவரோ" என்றும், "பரமனைப்பயிலுந்திருவுடையார்யவரோலும்" என்றும், "சண்டாலர்சண்டாலர்களாகிலும் வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள் கலந்தாரடியார் தம்மடியாரெம்மடிகள்" என்றுமிப்படி ஸ்வஸூக்த்யங்குஶத்தாலே அஜ்ஞருடையமும்மதங்களை * அருளென்னுந்தண்டாலே தமித்துஓட்டினபடி. அன்றிக்கே, பராங்குஶரென்று - நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனுன ஈஶ்வரனை ஸ்வஸூக்த்யங்குஶத்தாலேவஶீகரிக்கவல்லரென்னவுமாம்; "வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கமிவையுடை மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேற்கு" என்றுதாமுமருளிச்செய்தார்; "சக்ரஹஸ்தேபசக்ரம்" (சக்ரஹஸ்தேபசக்ரம்) என்றுபின்புள்ளாரும்பேசினுர்கள். முநிஶப்தத்தாலே - மநநஶீலரென்கிறது. * எண்ணுதனவெண்ணும் நன்முனிவரிறே. பரரக்ஷணமேயாயிற்றிவர் சிந்தாமூலத்திலே சிந்தித்திருப்பது, ஸர்வேஶ்வரனுடையவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் ஸம்ரக்ஷணத்திலே யாயிற்றிவர் திருவுள்ளமூற்றிருப்பது. "ஆளுமாளார்" "தனிமையும்பெரிதுனக்கு" "அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொள்" என்றும், "உலகினதியல்வே," "இவையென்னவுலகியற்கை" என்றும், இவர்கள்துர்க்கதியைக்கண்டு "மற்றென்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்" என்றுபதேஶித்துத் திருத்திப்போருமவரிறே; இவரும், * மதிநலமருளப்பெற்று * ஆராதகாதலையுடையராயிறே யிருப்பது. பரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் என்கையாலே - "கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின்" என்றுஆழ்வாராலே யிருவரும் ஸூசிதரென்னுமதுவும், "பராங்குஶபரகாலயதிவராதிகள்," என்கிறப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தத்வமுந்தோற்றுகிறது. "திருவிக்கிரமனடியிணைமிசை" என்றும், "எந்நாளேநாமண்ணளந்தவிணைத்தாமரை" என்றும்நிர்தேஶித்து, "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்றும்; "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்" என்றும்; "லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணந்தேவ்ரஜம்விபோ" (லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணந்தேவ்ரஜம்விபோ) என்னும்படியிறே யிவர்கள் ப்ரபத்திபண்ணும் க்ரமமிருப்பது. இந்தக்ரமமாழ்வார்களெல்லார்க்கு மொக்குமிறே. "த்ரிவிக்ரமக்ரமாக்ராந்தம்." (த்ரிவிக்ரமக்ரமாக்ராந்தம்) இவர்கள்தாம் ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல் தாங்கள்கற்றத்தையிறேபேசியோதச்சொல்லுகிறது, "பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்" "மனமுடையீர் மாதவனென்றோதுமின்" என்று, "த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா" (த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேநஸஹஸதைவம்வக்தா) என்றுடையவரும் பெரியபெருமாளிடத்திலே கேட்டுபதேஶித்தும்,, பாருலகிலாசையுடையோர்க்கெல்லா மாரியர்காள்கூறும்" என்றுபேசியும்வரம்பறுத்துச் செய்தருளினுரிறே. உடையவர் தாம்த்வயத்தைஜ்ஞாநாதிகர்க்கு ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே புநஃபுநஃ ப்ரஸாதிக்கையும், அஜ்ஞர்க்கு அவர்களநர்த்ததர்ஶநத்தாலே யருள்விஞ்சிப்ரஸாதிக்கையுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டிறே; * எட்டுமிரண்டுமறிவித்த வெம்பெருமானுரிறே. "யதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்" (யதீந்த்ரமிஶ்ராந்ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) என்கையாலே திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களாலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளாலு

ம் தர்ஶநத்தைநடத்திப்போருமவர்களாய், ஆழ்வாருக்கு சரணவத்பரதந்த்ரராய், "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்றும், "சடகோபர்தேமலர்த்தாட்கேய்ந்தினியபாதுகமாமெந்தையிராமாநுசனே" என்றும் ஆழ்வார்திருவடிகளுக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான ஆகாரத்தைப்பற்ற அண்மையாகவருளிச்செய்தது. ஆழ்வானும் "ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே) என்று அநந்தரஶ்லோகத்திலே "தத்ஸம்ஶ்ரயேமவகுளாபரணாங்க்ரியுக்மம்" (தத்ஸம்ஶ்ரயேமவகுளாபரணாங்க்ரியுக்மம்) என்று ஆழ்வாரையநுஸந்தித்தருளினார். "யதீந்த்ராயஶடத்விஷே" (யதீந்த்ராயஶடத்விஷே) என்றிறேசேர்த்தியிருப்பது.

"பூதம்ஸரஸ்ய" (பூதம்ஸரஸ்ய) என்றுதொடங்கி-ஆழ்வார்களோடு அவர்களையும் "யதீந்த்ரமிஶ்ராந்ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்" (யதீந்த்ரமிஶ்ராந்ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) என்றுஸஹபடித்தது - இவர்கள் ப்ராதாந்யந்தோற்ற. "யோநித்யம்" (யோநித்யம்) "மாதா" (மாதா) என்கிற இரண்டு தனியனாலும் - விஶேஷித்து ஆசார்யர்களநுஸந்தித்தார்கள், குருபரம்பரையிலும் த்வயத்திலும் எம்பெருமானை யநுஸந்திக்குமாபோலே. அதிலுமுடையவர் ப்ராதாந்யத்தாலே - * யோநித்யம் முற்பட்டிருக்கும். ஆகையால், யதிவரசரமராயவரோடும் தச்சரமரானதேஶிகர்களையும், தேஶிககுலகூடஸ்தரான சடரிபுசரணங்களையும் ப்ரணதோஸ்மிநித்யமென்று-நித்யஸேவைபண்ணும்படிசொல்லுகிறது. உபகாரத்துக்காகில் "தஸ்மைநம:" (தஸ்மைநம:) என்றுஒருகாலநுஸந்திக்குமதேயுள்ளது, ப்ராப்யபுத்யாஸதாவிறே. "பராங்குஶார்யபக்தைரப்யாசார்யைஸ்ஸமுபஸ்த்திதம்" (பராங்குஶார்யைர்பக்தைரப்யாசார்யைஸ்ஸமுபஸ்த்திதம்) "அத்ரபரத்ரசாபி" (அத்ரபரத்ரசாபி) என்று அங்குமநுவர்த்தநமுண்டாகவிறே யருளிச்செய்தது. ப்ரணதோஸ்மிஎன்று-ததீயவிஷயத்தில் "நிப்ருத:ப்ராணத:ப்ரஹ்வ:" (நிப்ருத:ப்ராணத:ப்ரஹ்வ:) என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணப்ரவணதையாலே ப்ரணாமம்பண்ணுகிறேனென்கிறார். இத்தால் - பக்திபாரவஶ்ய ப்ரபந்நரான ஆழ்வார்களும்' அவர்களோடு விகல்பிக்கும்படியான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், ஸர்வதாபஜநீயரென்றதாயிற்று. "ஶடரிபுகலிஜித்ஸரோபூதவேதாளகோதாகுருந்முநிவஹகுலஶேகரௌபக்தபத்ரேணுபத்ர்யர்ணவௌ। மதுரகவிமதோயதீந்த்ரம்ததாந்யாநஶேஷாங்குருந்ஶ்ரியமபிவஸுதாஞ்சநீளாஞ்சவைகுண்டநாதம்ஶ்ரயே" (ஶடரிபுகலிஜித்ஸரோபூதவேதாளகோதாகுருந்முநிவஹகுலஶேகரௌபக்தபத்ரேணுபத்ர்யர்ணவௌ। மதுரகவிமதோயதீந்த்ரம்ததாந்யாநஶேஷாங்குருந்ஶ்ரியமபிவஸுதாஞ்சநீளாஞ்சவைகுண்டநாதம்ஶ்ரயே) என்றிறேஆழ்வார்களைத்தொடங்கி ஸேவிக்கும்க்ரமமிருப்பது......................................*

பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:

வ்யாக்யாநஸஹிதங்களான

திருவாய்மொழியினீட்டுத்தனியன்கள்.

திருமலையாழ்வாரருளிச்செய்தது.

𑌨𑌾𑌥𑌂𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌲𑌧𑌿𑌂𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑍌।
𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌𑌸𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍌
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌮𑌾𑌧𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌸𑍁𑌮𑌨𑌃𑌕𑍋𑌲𑍇𑌶𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌨𑍍॥ ௧

நாதம்பங்கஜநேத்ரராமயமுநாவாஸ்தவ்யமாலாதராந்
யோகீந்த்ரம்குருகேஶசந்த்ரஜலதிம்கோவிந்தஸூராதிபௌ
பட்டார்யம்நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌஸக்ருஷ்ணத்வயௌ
வந்தேமாதவபத்மநாபஸுமநஃகோலேஶதேவாதிபாந். ௧

மணவாளமாமுநிகளருளிச்செய்தது.

திருவருண்மால்சேனைமுதலிசடகோபன்நாதமுனிசீருய்யக்கொண்டார்மணக்கால்நம்பிசென்றுமாளவந்தார், குருமாலாதரர்குருகைப்பிரான்பாமெதிராசர்கோவிந்தர்கூரேசர்பட்டர்வேதாந்திமுநி, இருகண்ணர்க்கன்புடையநம்பிள்ளையிவரீடளித்தற்கேய்ந்த மாதவர்பற்பநாபரிவரருளாளர், திருவடியூன்றியதேவப்பெருமாள்கைக்கொண்டருளும்திருமலையாழ்வார்பதங்கள்முன்பென்னுட்சேர்ந்தனவே.

"𑌨𑌾𑌥𑌂𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰" (நாதம் பங்கஜநேத்ர) என்கிறதனியனிலும், "திருவருள்மால்" என்கிற திருநாமத்திலும் - திருவாய்மொழியினீட்டின் ஸம்ப்ரதாயத்தை யடியேதொடங்கித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யளவும் தர்ஶிப்பித்தபடிசொல்லுகிறது. "𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃" (நமோஸ்மதாசார்யபரம்பராப்ய:) "𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍" (வந்தேகுருபரம்பராம்) என்கிறபடியே, நாதாதியாக தேவாதிபரளவுமுண்டானவர்களை "வந்தே" என்று - குருபங்க்திநமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறது (நாதமித்யாதியால்)

நாதராகிறார் - "ஸ்ரீரங்கநாதர்" என்னும் நாமதேயத்தை யுடையராய், "𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑍁𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯" (ஆத்யாயகுலநாதாய) என்னும்படியான ஆழ்வாரை நாதராகவுடையராய், "𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌃𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃। 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌹𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁" (வ்யோம்நஃபரஸ்மாத்ஸவிதம்ஸமேத்யலக்ஷ்ம்யாநியோகாத்குருகாதிராஜஃ। ஸமந்த்ரராஜத்வயமாஹயஸ்மைநாதாயதஸ்மைமுநயே நமோஸ்து) என்று, * திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன் * அருள்கொண்டா

பிரமின்றமிழ்ப்பாடினன் என்கிறபடியே அந்த ஆழ்வாருடைய அருள்பெற்ற நாத முநியென்கை. ஆழ்வாரைத்திருப்புளியடியிலே * மயர்வறமதிநலமருளிவிசேஷக டாக்ஷம்பண்ணினாற்போலே, அவ்விடந்தன்னிலே யாழ்வாரும் விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினார்; "தாம் மயர்வறமதிநலமருளிபஜநத்திலேசேர்க்கிறார்" என்ன க்கடவதிறே; ஆழ்வாருடைய பக்தியோடு விகல்பிக்கலாம்படியான * அகாதபக வத்பக்தியிறேயிவரது. இத்தால் - "முநிவரை யிடுக்கியும்" என்னும்படி ஸத்வா ரகபகவத்ப்ரஸாதமடியாக நடந்துவந்த சாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில், அத்வாரகபக வத்ப்ரஸாதமடியாக ஆழ்வாராலே யவதரித்தவேற்றத்தையுடைய திருவாய்மொ ழியை அவர் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்ற ஏற்றத்தைச் சொல்லுகிறது; சாஸ்த்ரப்ர வர்த்தநத்துக்கடி - வ்யாஸப்ரஸாதமாகையாலே- ஆர்ஷமூலமாயிருக்குமது, "நாதெநயாமுநம்வ்யாஸம்" (நாதேநயாமுநம்வ்யாஸம்) என்றதிறே; "ப்ரஹ்மருத்ரார்ஜுநவ்யாஸ" (ப்ரஹ்மருத்ரார்ஜுநவ்யாஸ) என்று - அநுபாஸ்ய ராகவெடுக்கப்பட்டதிறே யவர்களை. அதின்தாத்பர்யமான இதுக்கு "திருவருள் மால்சேனைமுதலிசடகோபன்" என்கையாலே - ஸர்வேஶ்வரப்ரஸாத ஸாக்ஷாத் க்ருதஜ்ஞாநரான ஆழ்வாரடியாயிருக்கும்; ஆகையாலிறே "லக்ஷ்மீநாதஸமா ரம்பாம்" (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) "திருவருள்மால்" என்று அடியிலேயெ டுத்தருளிற்று. நாதமுநிகள்தாம் * தண்டமிழ்க்கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைப்பண் டையுருவால் பன்னீராயிரமுருவுரைசெய்ய, * ஒண்டமிழ்மாறன்திருவுள்ளமுகந் து திவ்யஞாநம் நாதமுனிக்கு நயந்தருள்புரிந்தாரிறே.

பங்கஜநேத்ரராகிறார் - "சீருய்யக்கொண்டார்" என்னும்படியானசீர்மை யையுடையவர். அவர்தாம்புண்டரீகாக்ஷரிறே, "புண்டரீகஶ்ரோமண:" (புண்டரீகத்ருஶோமண:) என்றாயிற்றருளிச்செய்தது. அவர்க்குச்சீராவது - சரணாகதி க்கும் தீர்க்கசரணாகதிக்கும் ப்ரவர்த்தகராம்படியானபெருமை; "ஸாஹிஶ்ரீ ரம்ருதாஸதாம்" (ஸாஹிஸ்ரீரம்ருதாஸதாம்) என்னக்கடவதிறே; பரமயோகி களான ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள், குருகைக் காவலப்பனை யோகரஹஸ்யத்திலே யூன்று வித்து இவரை ப்ரபத்திப்ரவர்த்தநத்திலே நியோகித்தருளினாரிறே.

ராமராகிறார் - ஸ்ரீராமமிஶ்ரர். அவர்தாம் "ஸமாத்வாதஶதத்ராஹம்ராகவஸ்யநிவேஶநே" (ஸமாத்வாதஶதத்ராஹம்ராகவஸ்யநிவேஶநே) என் னும்படி, பன்னிரண்டாண்டு ஆசார்யர் திருமாளிகையிலே ஸேவைபண்ணி * படி யாய்க்கிடந்து "மணக்கால்நம்பி" என்னுந்திருநாமத்தையுடையரானவரென்கை.

யமுநாவாஸ்தவ்யராகிறார் - * "தூயபெருநீர்யமுனைத் துறைவர்திருநாம த்தை யிங்கே நம்முடையபேரனை 'யமுனைத்துறைவர்' என்று நம்முடையருளாலு கந்துசாத்தும்" என்று நாதமுநிகளாலே நாமநிர்த்தேசம்பண்ணப்பெற்று, அவ ரை ஜந்மநாசவித்யாசபிதாமஹராகவுடையவரென்கை; அவரும் "பிதாமஹந் நாதமுநிம்விலோக்ய" (பிதாமஹந்நாதமுநிம்விலோக்ய) என்றார். இப்படி யவராலே சாத்தப்பட்டதிருநாமம், "எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவன்" எ ன்று பின்பும் பேர்பெற்றது. * அடியார்க்கின்பமாரியும் * நாதமுநிநாமஜீமூதமு ம்வர்ஷித்தால், "தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவர்" என்னும்படியான யாமுநதீர் த்த மெல்லார்க்கு மவகாஹிக்கலாமிறே; "யாமுநார்யஸுதாம்போதி மவகாஹ்ய" (யாமுநார்யஸுதாம்போதி மவகாஹ்ய) "ஞானத்துறைபடிந்தா

டி " என்னக்கடவதிறே ; இவரும் " 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 " (நாதாயநாதமுநயேத்ரபரத்ரசாபிநித்யம்யதீயசரணௌஶரணம்மதீயம்) என்றும், " 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 " (ஆத்யஸ்யந꞉குலபதேர்வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா) என்றும் - உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே திருவடிதொழுகையா லடியுடையராயிறே யிருப்பது. யமுநாவாஸ்தவ்யனென்றத்தை - " மணக்கால்நம்பிசென்றுமாளவந்தார் " என்கிறது. மணக்கால்நம்பிசென்றுமாளவந்தாராவது - வாதத்திலே யாழ்வான்வாயையடக்குகையாலே " ஆளவந்தார் " என்று திருநாமத்தையுடையராய் - தர்ஶநத்தையாளவந்தாராயிருக்கையாலே இத்தை மணக்கால்நம்பிகேட்டு இவர்பாடுபலகால்நடந்து பச்சையிட்டிறேயிவரை * பச்சைமாமலைபோல் மேனியிலேமூட்டிற்று ; ஆகையாலே, அவர்யத்நவிஶேஷத்தாலே யானவனென்றபடி ; * பூருவதநமிதுபுகுந்தநுபவியுமென்று ஆறுபுடைசூழரங்கனைக்காட்டினரிறே. அவரும் "மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேலான்ற தமிழ்மறைகளாயிரமும் " என்னும்படி, திருவாய்மொழிமுதலானவற்றையும் திருமாலையாண்டான் முதலானோர்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினர் ; " நடமினோநமர்களுள்ளீர் " என்றநுபவிக்கும்படியிறே யக்காலத்திலே நடந்துபோந்தது.

மாலாதரராகிறார் - " குருமாலாதரர் " என்னும்படியான திருமாலையாண்டான். " குருமாலாதரர் " என்கிறவிஶேஷணம் - திருவாய்மொழி ப்ரவர்த்தநத்தாலுண்டான குருத்வத்தைச்சொல்லுகிறது ; உடையவர்க்குத் திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யுபதேஶித்தாரிறே யிவர்தாம் ; இது அறியாக்காலத்திலே யறியலாம். மாலாதரரென்று - * நாட்கமிழ்மகிழ்மாலைமார்வரான ஆழ்வார் திருநாமமாயிற்று ; " செந்தொடைக்கதிபர் " என்றிறே பர்யாயநாமமிருப்பது, சொல்மாலைகள் சொல்லும்படிக்குமாலையிட்டபடி.

(யோகீந்த்ரம்குருகேஶசந்த்ரஜலதிம்) அதாவது - * குருகைப்பிரான்சன்பாமெதிராசனென்றபடி; திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானை, ஆழ்வார்திருநாமஞ்சாத்துகையாலேயும், " 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌃 " (புத்ரீக்ருதோபாஷ்யக்ருதாஸ்வயம்ய꞉) என்கிறபடியே - குமாரராக அபிமாநித்தருளுகையாலும் " 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 " (யதிராஜாப்திசந்த்ரமா꞉) என்று - அவனைக்கண்டபோதெல்லாம் சந்த்ரோதயத்தில் மஹோததிபோலே ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தையுடையராயிறே யுடையவர்தாமிருப்பது. * மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன் * உறுபெருஞ்செல்வமித்யாதி, அறிதரநின்றவிராமாநுசனிறே; * வளர்த்தவிதத்தாயிராமாநுசனுகையாலே, ஆழ்வார்திருவடிகளில் தமக்குண்டான ஸம்பந்தம் பிள்ளானளவும்வெள்ளமிட்டது. இப்படி திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யிவரிடத்திலே தேக்கினபடியையும், அது அப்பால் புறவெள்ளமிட்டபடியையும் - தெள்ளாருஞானத்திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளா னெதிராசர்பேரருளால் " என்றுதொடங்கி, " அன்றுரைத்ததின்பமிகுமாறுயிரம் " என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதங்களான உபயவேதாந்தத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகராயிற்றிவர்தாம், ஆகையாலிறே " 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍌 " (குருகேஶ்வரபாஷ்யக்ருதௌ) என்றது.

கோவிந்தகூராதிபராகிறுர் – "கோவிந்தர், கூரேஶர்" என்னும்படி தர்ஶநத்துக்கு த்ருஷ்டிபூதரானவர்களாய், உடையவர்க்கு மத்தாலே யத்யந்தமபிமதவிஷயமானவர்கள். இவர்களையாயிற்று ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகராகக் கற்பித்தருளிற்று; ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸநத்துக்கு நாதனாராழ்வானையிறே யதிஷ்டாதாவாக்கியருளிற்று, ஆழ்வான் திவ்யஸூக்திகளெல்லாம், ப்ரபத்யர்த்தப்ரகாஶகமான ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களை யடியொற்றியாயிற்றிருப்பது. இங்கிவ்விருவரையும் இடுக்கிச்சொன்னது – இருவரும் பட்டருக்காசார்யர்களாகையாலே; பட்டர்க்குத் திருவாய்மொழியிலாழ்வாஞேடுண்டானஸம்பந்தம், * எண்பெருக்கந்நலத்தினீட்டிலேகண்டுகொள்வது; எம்பார், பட்டர்க்கு பகவச்சரணவரணநுஷ்டாந ப்ரகாஶகமான த்வயோபதேஶமுகேந ஆசார்யனென்னுமது, "[illegible]" (மத்விஶ்ரமஸ்த்தலீ) என்கிறஅவர்ஸூக்தியிலேகாணலாம்; "பட்டர் ஆழ்வான்றிருவடிகளிலே யாஶ்ரயித்து, எம்பார்பக்கலிலே ஜ்ஞாநோபஜீவநம்பண்ணிஞர்" என்றும் ப்ரமேயரத்நத்திலேபேசிற்று; "பட்டர்தாம் எம்பார்பாடு ரஹஸ்யங்கேட்டாராயிறேயிருப்பது" என்று நனித்வயத்திலேயருளிச்செய்தார்; இவர்க்கவர்பக்கல் திருவாய்மொழியிலந்வயமுண்டென்னுமதுக்கு "பூவியல்பொழிலும் தடமுமவன்கோயிலுங்கண்டாவியுட்குளிர" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகையில் சீராமப்பிள்ளையருளிச்செய்த வார்த்தையைஸ்மரிப்பது; அதுதோன்ற, "[illegible]" (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்ய:) "[illegible]" (ராமாநுஜபதச்சாயா) என்றிரண்டு ஶ்லோகத்தையும் ஸஹபடித்தருளிற்று; "[illegible]" (பட்டார்யாயப்ரபத்திம்ஹ்யதிஶததவரம்த்ராவிடாம்நாயமௌளேரர்த்தம் ஸ்ரீபாஷ்யமந்யாநபிசயதிவராதேஶதோர்த்தாந்ரஹஸ்யாந் । யஶ்சோக்தோதேஶிகேந்த்ரோயதிவரசரணச்சாயநாமார்யவர்யஸ்தங்கோவிந்தார்ய மஸ்மத்குலகுரு மமிதஜ்ஞாநவைராக்யமீடே) என்னக்கடவதிறே.

(பட்டார்யம்) அவராகிறுர் – "பட்டர்" என்னும்படியான "ஸ்ரீபராஶரபட்டர்" என்னுமபிதாநத்தையுடையராய், "[illegible]" (ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாலிதத்வம்) என்னும்படி–பெரியபெருமாளுக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகியார்க்கும் குமாரராய், அதுக்குமேலே, உடையவரும் "இவனைநம்முடையாரெல்லாரும் தம்மைக்கண்டாற்போலே கண்டுவாருங்கோள்" என்று பெருமாள் ஸந்நிதியிலே விஶேஷாபிமாநம்பண்ணும்படியான பெருமையையுடையவரென்கை. இவர்தாம் அஜஸ்ரம்ஸஹஸ்ரகீத்யநுஸந்தாநதத்பரராய் பகவத்குணங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு, திருநெடுந்தாண்டகத்திலும் மண்டியிறேயிருப்பது; இவருடையதிவ்யஸூக்திகளுமருளிச் செயலை யடியொற்றியிறேயிருப்பது; அருளிச்செயல் நாலாயிரத்துக்கும் பட்டர்நிர்வாஹமேயிறே அதிஶயித்திருப்பது.

நிகமாந்தயோகியாகிறுர்– வேதாந்திமுநியான வேதாந்திநஞ்சீயரென்கை; "[illegible]" (நமோவேதாந்தவேத்யாய) என்னக்கடவதிறே. பட்டர் நெடுந்தூரஞ்சென்று தேடித்திருத்தி யெடுத்தவிஷயமாயிற்றிவர்தாம்.

ஏவம்விதரானவிவர் * பட்டர்நல்லருளாலேயாயிற்று ஒன்பதிநாயிரமாகத் திருவாய்மொழிக்கொரு வ்யாக்யாநமுஞ்செய்தருளி, நூறுதிருவாய்மொழியை நிர்வஹித்து அத்தாலே ஶதாபிஷேகமுஞ்செய்தருளினார், என்னுமது ஜகத்ப்ரஸித்தமிறே.

ஜகதாசார்யராகிறார் - "துன்னுபுகழ்க்கந்தாடைத்தோழப்பர்" இத்யாதியிற்படியே யுண்டானதிருநாமத்தினேற்றத்தையுடையரான, இருகண்ணர்க்கன்புடையநம்பிள்ளையென்கை. "நம்முடையபிள்ளை திருக்கலிகன்றிதாஸர்" என்றிறே நஞ்சீயராலேயிவர் நாமநிர்த்தேஶம்பண்ணப்பட்டது, "காருண்யபூர்ணம்கலிவைரிதாஸம்" என்னக்கடவதிறே. இவர்தோற்றியிறே திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கெல்லாம் வ்யாக்யாநமுண்டாயிற்று. "'இவர்தாமாழ்வாரவதாரம்' என்னுமதுதோற்ற, கார்த்திகையில் கார்த்திகைத்திருநக்ஷத்திரத்தினாள் கலியன் திருமங்கையாழ்வார் திருவீதியெழுந்தருளும்போது, திருக்கலிகன்றிதாஸரானஇவர் திருமாளிகைவாசலிலே திருக்காவணமிட்டலங்கரிக்க, அங்கேயெழுந்தருளித் திருப்பணியாரவகைகளு மமுதுசெய்தருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்து, அவரை அத்யாபியுபலாலித்து அவ்வருகேயெழுந்தருளுவர்" என்றுபெரியோர்களருளிச்செய்வர்கள்; ஆகையாலிறே "நம்மாழ்வார்" என்னுமோபாதி, "நம்பிள்ளை" என்று போருகிறது; அவரை "ப்ரதமாசார்யர்" என்னுமோபாதி இவரை "லோகாசார்யர்" என்றும், அவரை "திருநாவுடையபிரான்" என்னுமோபாதி இவரை "வீறுடையார்" என்றும்போருகிறது; "ஆழ்வார்தம்முடைய அவதாரம்போலே யோரவதாரவிஶேஷமாய்ப் பெருமாளுக்கு ப்ராணபூதரானநம்பிள்ளையை" என்றிறே ஜ்ஞாநாதிகையான தோழப்பர் தேவிகளுமருளிச்செய்தது. "வார்த்தோஞ்சவ்ருத்த்யாபி" (வார்த்தோஞ்சவ்ருத்த்யாபி) என்றுதொடங்கி, "தஸ்மைநமஸ்ஸூக்திமஹார்ணவாய" (தஸ்மைநமஸ்ஸூக்திமஹார்ணவாய) என்றிறே நம்பிள்ளைவைபவமிருப்பது.

(ஸக்ருஷ்ணத்வயௌ) அவர்களாகிறார் - "இருகண்ணர்" என்னும்படி ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய், "நம்பிள்ளைக்கு நயநத்வயம்" என்னலாம்படி ஸூக்ஷ்மதர்ஶிகளாயிருக்கிற பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, என்கை. இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளையென்கையாலே, "ஸ்நேஹநக்ருபயாவாபி" (ஸ்நேஹநக்ருபயாவாபி) என்கிறபடியே - ஸ்நேஹபூர்வகமான க்ருபையாலே யாயிற்று ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளிற்று. இவர்களுமப்படியே, "மாறன்மறைப்பொருளைச்சொன்ன திருபத்துநாலாயிரம்" "நன்குரைத்ததீடு முப்பத்தாறுயிரம்" என்னும்படியிறே திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமுமீடு மருளிச்செய்தது; அத்தைப்பற்ற, "ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வயபாதாப்ஜேபஜேயதநுகம்பயா। விபாதிவிஶதம்லோகே த்ராவிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா" (ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வயபாதாப்ஜே பஜேயதநுகம்பயா। விபாதிவிஶதம்லோகே த்ராவிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா) என்றநுஸந்தித்தார்கள். "பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்" என்னும்படி மற்றமூவாயிரத்துக்கும் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினாரிறே; திருவாய்மொழிக்கு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையிலும் ப்ரதமப்ரவர்த்தகர் ஆச்சான்பிள்ளையாகையாலே "ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய" (ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய) என்றும், "ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே" (ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே) என்றும் இரண்டுதனியனுமடைவே யிருவருக்குமுண்டாயிற்று; அதுதோன்ற "முந்தினதனியன் ஆச்சான்பிள்ளையது" என்றருளிச்செய்வர்கள்; "பெரியவாச்சான்பிள்ளை"

"தெள்ளார்வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை" என்றிறேயெடுத்தருளிற்று; ஆச்சான்பிள்ளைஸந்நிதியிலே தாம் சில அர்த்தவிஶேஷங்கள்கேட்டதாகவு மருளிச்செய்தாரிறே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை "ஆசார்யஸம்மதி" என்கிறரஹஸ்யத்திலே. அங்ஙனன்றிக்கே, மூந்தின தனியன் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதாகவும், மற்றைத்தனியன் ஆச்சான்பிள்ளையதாகவு மருளிச்செய்வர்கள்; திருவாய்மொழியீட்டின் ப்ராதாந்யத்தாலும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை செய்தருளின ஆசார்யஸம்மதியினடியிலும் "ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய" (ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய) என்றெழுதி யிருக்கையாலும். இத்தைவடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை தனியனாகவும் "ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜெ" (ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜெ) என்கிறது ஆச்சான்பிள்ளையதாகவுமேஸித்தாந்தம்; அப்போது, "ஸர்வஸித்திரபூர்மம" (ஸர்வஸித்திரபூர்மம) என்கிறது ஸரஸமாயிருக்கும், அவர்ரஹஸ்யப்ரபந்தங்களினடியிலே யெழுதியிருக்கிறதுமப்படியே;

மாதவபத்மநாபர்களாகிறுர் - இவரீட்டினித்தற்கேய்ந்த மாதவர்பற்பநாபரொன்கை. இவர்களில் ஸ்ரீமாதவராகிறுர் - "சீமாதவனடிக்கன்பு செய்யுந்தஞ்சத்தொருவன்" என்றும், "மாதவஶிஷ்யபாதௌ" (மாதவஶிஷ்யபாதௌ) என்றும்சொல்லும்படியானநம்பிள்ளை, தம்முடைய ஆசார்யரான நஞ்சீயருடைய திருநாமஞ்சாத்தும்படியான பெருமையையுடையராய், அவர்க்கத்யந்தம் ப்ரீதிவிஷயமாயிருக்கிற * ஈபுண்ணிசிறியாழ்வானப்பிள்ளை என்றுநிரூபகத்தையுடையரான ஸ்ரீமாதவரொன்கை. "யத்வசஸ்ஸகலம்ஶாஸ்த்ரம் யத்க்ரியா வைதிகோவிதி: । யத்கடாக்ஷாஜகத்ரக்ஷா தம்வந்தேமாதவம்முநிம்" (யத்வசஸ்ஸகலம்ஶாஸ்த்ரம்யத்க்ரியாவைதிகோவிதி: । யத்கடாக்ஷாஜகத்ரக்ஷாதம்வந்தேமாதவம்முநிம்) "ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யஸம்ஶ்ரயதாய ஸ்ரீமாதவ மிஶ்ராய நம:" (ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யஸம்ஶ்ரயதாயஸ்ரீமாதவமிஶ்ராயநம:) என்னக்கடவதிறே. ஏவம்விதரான இவர்க்கு ஈடுவந்தவரலாற்றை, "சீரார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை" என்றுதொடங்கியருளிச்செய்தாரிறே; அத்தைப்பற்ற "வரதார்யதயாபாத்ரம் ஸ்ரீமாதவகுரும்ஶ்ரயே । குருகாதீஶவேதாந்தஸேவோந்மீலிதவேதநம்" (வரதார்யதயாபாத்ரம்ஸ்ரீமாதவகுரும்ஶ்ரயே। குருகாதீஶவேதாந்தஸேவோந்மீலிதவேதநம்) என்கிற தனியனுண்டாயிற்று.

பத்மநாபராகிறுர் - "ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை தாங்கொடுத்தார் தம்மகனுர்தங்கையில்" என்றும், "மாதவாத்மஜஸ்ய" (மாதவாத்மஜஸ்ய) என்றும்பேசும்படி ஸ்ரீமாதவப்பெருமாள் குமாரரான பத்மநாபப்பெருமாளென்கை. இப்படிநம்பிள்ளையாலே மஹைஸ்வர்யமான திருவாய்மொழியினீட்டைப்ராப்தரான ஸ்ரீமாதவர், தங்குமாரரான பத்மநாபர்க்கு ஈட்டைப்ரஸாதித்து நம்பிள்ளைநியமநத்தின்படியே * ஓராண்வழியா யுபதேசித்துப்போரும்படி யுபதேசிக்க, அவருமப்படியே யநுஸந்தித்து ஸ்ரீகோஶத்தைக்கோயிலாழ்வாரிலே திருவாராதநமாக ஏறியருளப்பண்ணி நிதியைநோக்குமாபோலே நோக்கிக்கொண்டுபோந்தாரிறே பெருமாள்கோயிலில் பட்டர்கள் திருவீதியிலே திருமாளிகையிலே; "யேநாவமாஹ்யவிமௌஹஸி ஶாஸிஸம்ப்ரோல்லாணி ஶணாஜ்ஞவஶிவோயஸஷ்யாவமாயா: । ஸ்ரீமந்தஸ்தவரணாஜ்ஞயேஷ்வதாய ஸ்ரீவத்நா

ஹமாவெ நமூவாாஃ " (ஏநாவகாஹ்யவிமலோஸ்மிஶடாரிஸூரோர்வாணீ கணார்த்தபரிபோதஸாதாபகாயாம் | ஶ்ரீமந்முகுந்தசரணாப்ஜமதுவ்ரதாய ஶ்ரீபத்மநாபகுரவே நம ஆசராமஃ) என்றிறே கோலாலாபமிருப்பது.

(ஸாமநஃகோலேஶதேவாதிபாந்). கோலேஶராகிறார் - "சோலவராஹப்பெருமாள்" என்று திருநாமத்தையுடையரான நாலூர்ப்பிள்ளையென்கை. இவரருளாளர் திருவடிபூன்றியவரென்றிறே - இவர்க்குநிரூபகம். அதாவது - பத்மநாபப்பெருமாள் திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, அவனை ப்ரணிபாதநமஸ்கார ப்ரியவாக்குகளாலே * குருக்களுக்கநுகூலராயவனை மிகவுமுகக்கப்பண்ண, இப்படிபலஸாதநஶுஶ்ரூஷையையுடையராயிருக்கிறநாலூர்ப்பிள்ளைக்கு, ப்ரணிபாதப்ரஸந்நராயிருக்கிறஅவர், ஈட்டையிவரொருவருக்கு மேயோராண்வழியாக முன்புநடந்தபோந்தபடியே ப்ரஸாதிப்பதாக இவனைப்பேரருளாளப்பெருமாள் திருமுன்பேகொண்டுபுக்கு, "ப்ரமாணபுரஸ்ஸரமாகசூழறவுகொண்டு சொல்லவேணும்" என்று ஶ்ரீசடகோபனை அர்ச்சகமுகேந இவர் திருமுடியிலே பூன்றுவிக்க, அவர்இத்தை வெளியிடாமைக்கு ஊன்றுவிக்கிற ஆகாரத்தை பாவஜ்ஞரான இவரறிந்துபெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, தந்திருமுடியிலேவைத்த ஶ்ரீசடகோபனை "அருளாளர்திருவடிபூன்றினவர்" என்னும்படி தந்திருக்கையாலேபூன்றி ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அதுஸர்வஜ்ஞரானபெருமாள் திருவுள்ளத்திலேயுற்று, "இத்தைநீரெல்லார்க்கும் ப்ரகாசிப்பியும்" என்றர்ச்சகமுகேந திவ்யாஜ்ஞையிட்டருள, அத்தைக்கேட்ட பத்மநாபரும் எண்ணினவாறுகாமையாலே "திருவுள்ளமானபடி" என்றுபின்புகப்புடனே ப்ரஸாதித்தருளினனென்கை; "பாங்குடனேநாலூர்ப்பிள்ளைக்கவர்தாம்" என்னக்கடவதிறே. இவர் "இத்தையெல்லார்க்கும் வெளியிடவேணும்" என்கிறதம்முடைய பரஸம்ருத்யேகப்ரயோஜநதாரூபமான திருவுள்ளக்கருத்தாலே பேரருளாளப்பெருமாளைக்குறித்து ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகளைப் பண்ணியும், அநதிக்ரமணஹேதுவான சரணக்ரஹணத்தைப்பண்ணியு மாயிற்றிவரர்த்தித்தது; அவரும் *அர்த்திதார்த்தபரிதாந தீக்ஷிதராம்படி செய்தருளினார். இப்படி *வகுளபூஷணவாகம்ருதமாத்ரமன்றிக்கே, வசநபூஷணத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகர் பேரருளாளப்பெருமாளிறே. நாலூர்ப்பிள்ளைதானிப்படியீட்டை யர்த்தித்துப்பெற்றபடியாலே - "ஸாமநஃகோலேஶ" (ஸாமநஃகோலேஶ) என்று ஸவிஶேஷணமாக அருளிச்செய்தது. "சதுர்க்ரமோத்பவம் ஶ்ரீமத்ராமாவரஜகிங்கரம் | ஸர்வதாத்வயஸந்நிஷ்டம் கோலாஹ்வயமஹம்பஜே" (சதுர்க்ரர்மோத்பவம்ஶ்ரீமத்ராமாவரஜகிங்கரம் | ஸர்வதாத்வயஸந்நிஷ்டம்கோலாஹ்வயமஹம்பஜே) "ஶ்ரீமத்ராமாநுஜதாஸபாதயுக்மமுபாஸ்மஹே | ஶடகோபாயவாணீநாமர்த்ததாத்பர்யஸித்தயே" (ஶ்ரீமத்ராமாநுஜதாஸபாதயுக்மமுபாஸ்மஹே | ஶடகோபாயவாணீநாமர்த்ததாத்பர்யஸித்தயே) என்றிறே யிவர்விஷயத்தில் தனியன்களிருப்பது. இப்படிதிருவாய்மொழிக்கு ப்ரவர்த்தகரான மாத்ரமன்றிக்கே, பெரியாழ்வார்திருமொழி, பெரியதிருமொழிமுதலான வற்றுக்கும் ஶப்தார்த்தவ்யாக்யாநமுஞ்செய்தருளினார்; அதிலேஶ்ரீவசந பூஷணவாக்யத்தையும் ஸம்மதியாகவெடுத்தருளினார். "யஃ புநா ஸஹஜாந்தர்ஜீநாஞ்ஶ்ரீஸூக்திஹாஷ்

[illegible] (யஃபத்மநாபகுருதஸ்ஸடஜிந்முநீந்த்ர ஸ்ரீஸூக்திபாஷ்யமதிகம்யஸம்ருத்தபோதஃ । தத்தேவராஜகுரவேஹ்யதிஶச்சதுஷ்ப்பூர்வாஸேத்தகோலவரதேஶிகமாஶ்ரயேதம்) என்றுமிறேயிவர் ஸம்ப்ரதாயக்ரமமிருப்பது,

தேவாதிபராகிருர் - தேவப்பெருமாள். அவர்தாம் - ராமாநுஜார்யதாஸஸுதரானதேவராஜர். நாலூர்ப்பிள்ளைதாம், தம்முடையதிருவுள்ளக்கருத்தின்படியே பெருமாள் தலைக்கட்டியருளுகையாலே, பெற்றுப்பேரிடும்படியான அந்தவுபகாரத்துக்கு, தமக்குக்குமாரர் திருவவதரித்தவுடனே “தேவப்பெருமாள்” என்றுதிருநாமஞ்சாத்த, இப்படிபேர்பெற்று ஸகலகலாபூர்ணராய் வளர்ந்துபோருகிற குணஶாலியாய் * நல்லமகனுரான நாலூராச்சான்பிள்ளைக்கு, “இத்தைவர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோரும்” என்று, ஈட்டைப்ரஸாதித்தருளினுர்; “[illegible]” (ஸுதம்கோலவராஹஸ்யகுருகாதீஶபூர்வஜம் | ஶாந்தம்ஸத்வ்ருத்தநிரதம்தேவராஜமஹம்பஜே) “[illegible]” (நமோஸ்துதேவராஜாய) என்னும்படியிறே நாலூராச்சான்பிள்ளை வைபவமிருப்பது. அன்றிக்கே, “(இவரருளாளர் திருவடியூன்றினவர் என்கிறதுக்கு) இவரொன்று - கீழ்ப்ரஸ்துதரான பத்மநாபரைச்சொல்லி,அருளாளரொன்று-அவருடையஅருளையுடையவரொன்று நாலூர்ப்பிள்ளையைச்சொல்லி, திருவடியூன்றின தேவப்பெருமாளென்று - ஈட்டைப்ரகாசிக்கும்படி பேரருளாளப்பெருமாளாலே திருவடியூன்றப்பட்ட நாலூராச்சான்பிள்ளையைச்சொல்லி, அப்படிதிருவடியூன்றின தேவப்பெருமாள் கைக்கொண்டருளுந்திருமலையாழ்வாரொன்று - திருவாய்மொழிப்பிள்ளையைச் சொல்லுகிறது” என்றுமருளிச்செய்து போருவர்கள் ; இந்தயோஜநையே - “(மேலோர்க்கீந்தாரவரோமிக்கு) என்கிறத்துக்கு மிகவும்சேர்த்தியாயிருக்கும். தேவாதிபாந் என்கிறபஹுவசநத்தாலே - கீழுக்தரானவர்களை யெல்லாஞ்சொல்லுகிறது ; (திருமலையாழ்வார்பதங்கள் முன்பென்னுட்சேர்ந்தனவே .) என்னக்கடவதிறே. “[illegible]” (நாதம்பங்கஜநேத்ர) என்கிறதனியனும், “திருவருள்மால்” என்கிறதமிழ்த் திருநாமத்தனியனும், ஈட்டுக்கும் மற்றஅருளிச்செயல் வ்யாக்யாநங்களுக்கும் தனியனுக, முப்பத்தாருயிரப் பெருக்கரான பெரியஜீயரநுஸந்தித்துப் போருமதாயிருக்கும். “[illegible]”(நாதம்)என்றுதொடங்கி, திருவருள்மால் - திருமலையாழ்வாரிலே சாற்றும்படியாயிருக்கும். ரஹஸ்யங்களினுடைய வரலாற்றையும், “[illegible]” (லோககுரும்குருபிஃ) என்றுதொடங்கி,“[illegible]” (தீப்ரஶயாநகுருஞ்சபஜேஹம்” என்றுதலைக்கட்டின தனியனுலே யநுஸந்தித்தருளினுர். தேவாதிபாந் என்று சொல்லுகிறவிடத்திலே - ஈட்டிலர்த்தத்துக்குபயுக்தமாக * வசுளபூஷண ஶாஸ்த்ரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணம், “த்வயார்த்தம் தீர்க்கஶரணுகதியென்றது ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே” என்னும்படியான ஸாரஸங்க்ரஹம் முதலானவற்றை யருளிச்செய்த லோகாசார்யகுருவும், திருவாய்மொழி வ்யாக்யாந மிருபத்துநாலாயிரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகரான அபயப்ரதராஜபுத்ரரும், அவர்ஶிஷ்யராய் திருவாய்மொழிக்குரை பன்னீராயிரமாக அருளிச்செய்த ஸுந்தரஜாமாத்ருமுநியு

ம், த்ராவிடாம்நாய ஹ்ருதயதர்ஶியான ஸுந்தரஜாமாத்ருதேவரும் ஸூசிதர்; ஆகையாலிறே மேலிவர்கள் தனியன்களையநுஸந்திக்கிறது; இவைகளுக்கு மேலாகவாயிற்று "𑌨𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯" (நமோஸ்துதேவராஜாய) "𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯" (நமஶ்ரீஶைலநாதாய) என்று நடத்திப்போருவது. தேவாதிபரான நாலூராச்சான்பிள்ளை மேலோர்க்கிகையாவது - கீழிலவர்களைப் போலே*ஓராண்வழியாயாழ்வாரைத் திருப்புட்குழியிலே கைக்கொண்டருளி, அங்குநின்றும் திருநாராயணபுரத்திலே யெழுந்தருளி யவர்தொடக்கமாக ஆய், பிள்ளை, உள்ளிட்டார்க்கும் ப்ரஸாதித் தருளினபடியென்கை. அத்தைப்பற்ற "𑌕𑍋𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌗𑍀𑌤𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇" (கோலாதிபாத்பிதுரவாப்யஸஹஸ்ரகீதேர்ப்பாஷ்யம்ஹிபூர்வதரதேஶிகவர்யகுப்தம் । த்ரோதாப்ரவர்த்யபுவியஃப்ரதயாஞ்சகாரதந்தேவராஜகுருவர்யமஹம்ப்ரபத்யே) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑍁𑌰𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂 । 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌸𑍁𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍇𑌷𑍁" (ஶ்ரீஶைலநாத குருமாத்ரு குருத்தமாப்யாம் ஶ்ரீஸூக்திதேஶிகவரோணசயஸ்த்ரிதைவம் ! வ்யக்தஶ்ஶடாரிக்ருதிபாஷ்ய ஸுஸம்ப்ரதாயோவிஸ்தாரமேதிஸஹிவைஷ்ணவபுங்கவேஷு) "𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌗𑍀𑌤𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌮𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 । 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑌮𑍁𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌰𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌠𑌾𑌰𑍇𑌃" (தேவாதிபாத்ஸமதிகம்ய ஸஹஸ்ரகீதேர்ப்பாஷ்யந்நிகூடமதயஃப்ரதயாஞ்சகார । குந்திபுரோத்பவ மமும்ஶரணம்பஜேதம் ஶ்ரீஶைலநாத முருபக்தி ப்ருதம்ஶடாரேஃ) "𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌦𑌧𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑍇 𑌤𑌂 𑌶𑌠𑌜𑌿𑌤𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂" (தேவாதிபாததிகதம்பாஷ்யம்பாராங்குஶம்ஶ்ருதேஃ । ப்ராவர்த்தயத்யஸ்ஸேவே தம்ஶடஜித்ஸூக்திதேஶிகம்) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌡𑌾𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 । 𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑍈𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌜𑍇 𑌯𑌜𑌨𑌨𑍀𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂" (ஶ்ரீதேவராஜகுருதோத்ரவிடாகமாந்தபாஷ்யம்ஹ்யவாப்ய புவியஃப்ரதயாஞ்சகார । தம்யாதவாத்ரிபதிமால்யஸமர்ப்பணைகநிஷ்டம்பஜேயஜநநீகுருமஸ்மதார்யம்) என்னக்கடவதிறே; இப்படி நடந்துபோருகிற ஈட்டின்வரலாற்றை "சீரார்" "ஆங்கவர்பால்" என்கிறவிரண்டுபாட்டிலும் விஶதமாக அருளிச்செய்தருளினாரிறே பெரியஜீயர்; அவ்வளவுமன்றிக்கே, திருவாய்மொழிக்கும் மூவாயிரத்துக்கும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்கு நாலூராச்சான்பிள்ளை அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளினதுக்குத்யோதகமாக, "மாற்றுத்தாய்" என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே பெரியஜீயர்தாமே ஸூசிப்பித்தருளினார்; பிள்ளைசெய்தருளின பெரியாழ்வார் திருமொழிவ்யாக்யாநம் பலவிடங்களிலும் "நாலூர்ப்பிள்ளை ப்ரஸாதித்ததாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர்" என்றிறேயருளிச்செய்தது;

பிதாபுத்ரர்களுக்குத் திருவாய்மொழி முகேநவுண்டான ஶிஷ்யாசார்யஸம்பந்தம், கூராதிபபட்டார்யர்களிடங்களிலும், அபயப்ரதராஜ தத்புத்ரர்களிடங்களிலும், க்ருஷ்ணபாதலோகாசார்ய ரிடங்களிலும், மாதவபத்மநாபர்களிடங்களிலும், கோலேஶதேவாதிப ரிடங்களிலும், தர்ஶிக்கலாயிருக்கும்.

இப்படிதேவாதிபராலே யதிக்ருதபரமார்த்தரான ஸ்ரீஶைலாதீஶதேஶிகரும், “ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌗𑌰𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌠𑌾𑌰𑍇𑌃 ” (ஸ்ரீஶைலநாதகுருபக்திப்ருதம்ஶடாரேள) என்னும்படி ஆழ்வார்திருவடிகளிலே அதிப்ரவணராய், “ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ” (ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே) என்றுசொல்லுகிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளில் அஶேஷஶேஷவ்ருத்தியிலு மந்வயித்து, அவருடைய * அமுதமென்மொழியான திருவாய்மொழியேதமக்கு தாரகாதிகளெல்லாமாக அநுபவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்துபோராநிற்க ; அப்படியநுபோக்தாவான * அந்தத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால்வாழுமணவாளமாமுநிவனென்றும், “ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 ” (ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம்) என்றும்பேசும்படி பெரியஜீயருமவர் திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, “ 𑌅𑌶𑌿𑌶𑍍𑌰𑌯𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌾𑌧𑍀𑌶𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 । 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑌶𑍃𑌣𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌃 ” (அஶிஶ்ரயதயம்பூய ஸ்ரீஶைலாதீஶதேஶிகம்। அஶேஷாநஶ்ருணோத்திவ்யாந்ப்ரபந்தாந்பந்தநச்சிதஃ) என்கிறபடியே திருவாய்மொழிமுதலான அஶேஷதிவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யத்தையு மவருபதேஶமுகத்தாலே லபித்தருளினாரிறே.

பின்பு, ஸர்வலோகப்ரசாரமுண்டாம்படியிறே யிவரீட்டைநடத்தியருளிற்று. அதுக்குமேலே யிவர்க்குப்பெருமாளருளப் பாடிட்டருளித் தந்திருவடியூன்றுவித்திறே திருவாய்மொழியினீட்டைப்ரவர்த்திப்பித்ததும் ; “ 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌬𑍍𑌜𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌡𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌮𑍍 ” (சரணப்ஜஸமர்ப்பணாத், தர்ஶயந்துர்க்ரஹாநர்த்தாந் த்ரமிடோபநிஷத்கிராம்) என்னக்கடவதிறே ; அத்தாலே முப்பத்தாறுபிரப் பெருக்க மொன்றாயிற்றிவர் பேர்பெற்றது. “ 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌦𑌧𑌿𑌗𑌤𑌸𑌕𑌲𑌜𑌿𑌤𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌗𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌵𑌰𑌦𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌵𑌰𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑌂 𑌨𑍌𑌮𑌿 𑌤𑌂 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌬𑍋𑌧𑌂 ” (ஆர்யாச்ச்ரீஶைலநாதாதிகதஸகலஜித்ஸூக்திபாஷ்யோமஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோயமிதிச கதிதோயோரஹஸ்யப்ரபந்தாந் | வ்யாக்யாத்வாநத்ரியோகிப்ரவரவரதநாராயணாத்யைஸ்ஸ்வஶிஷ்யைஶ்ஶாதாநீத்ஸம்ப்ரதாயம் வரவரமுநிபம்நௌமிதம் துங்கபோதம்) என்னும்படியிறே பெரியஜீயர் ப்ரபாவமிருப்பது. பின்பும், “ 𑌯𑍇𑌽𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌰𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌠𑌾𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌮𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨𑍁𑌃 । 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌾𑌨𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌧𑍂𑌲𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌵𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌃 ” (யேவாப்யஸௌம்யவரயோகிவராச்சடாரிஸ்ரீஸூக்திபாஷ்யமததத்ப்ரதிதம்விதேநுஃ | தாந்பட்டநாதமுநிவாநமஹாத்ரியோகிவாதூலவம்ஶ்யவரதார்யமுகாந்பஜாமஃ) என்னும்படி ஸௌம்யஜாமாத்ருமுநிவர்யர் ஸம்ப்ரதாயம் நடந்துபோரும்படி யிதுவாயிற்று.

[தாங்பட்டநாதமுநியென்று] இவர்களில் ப்ரதமோபாத்தரான பெரியபட்டர்பிரான் ஜீயரும், ஸகலதிவ்ய ப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களையும் ஸ்வாசார்யமுகேநலபித்து, அதுக்கு த்யோதகமாக அத்தைஸ்வப்ரபந்தமான அந்திமோபாயநிஷ்டையிலே, “ பணிமானம்பிழையாமேயடியேனைப் பணிகொண்டமணிமாயன் ” என்கிறவிடத்திலே கிடாம்பியாச்சான் கதையையும் ; “ பொன்னுலகாளீரோ ” என்கிறபாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் கதையையும்; “ நாவகாரியம் ” என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், வடுகநம்பி, இவரருளிச்செய்தவார்த்தைகளையும் ; அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவைவ்யாக்யாநத்திலே, நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்தையகன்று போவானொருவைஷ்ணவன் விஷயமாக, தத்ஸம்பந்தமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகரைக்குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையாரருளிச்செய்த வார்த்தையையும் ;“ ‘நம்மாழ்வாரை பகவதவதாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்துபோருவர்’ என்னுமது திருவிருத்த வ்யாக்யாநத்திலேஸுஸ்பஷ்டம்” என்றும் ; “ நம்புவார்பதிவைகுந்தம் ” என்கிறவிடத்தில், “ கூரத்தாழ்வான் திருமகனாரவதரித்தபின்புஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கு மிடைச்சுவர்தள்ளி யொருவிபூதியாயிற்று ” என்றுகண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புவ்யாக்யாநத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸரருளிச்செய்த வார்த்தையையும் ; “ அவர்பாசுரங்கொண்டறுதியிடக்கடவோம்” என்று “ பிள்ளைலோகாசார்யர் தாமவதாரவிசேஷம் ” என்னுமத்தை ஸ்வாசார்யர் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநப்ரவேசத்திலே ப்ரதிபாதித்தபடியையும் ;“ வர்ணதர்மிகள் தாஸவ்ருத்திகள் ” என்கிறவிடத்துக்குத் திருநாராயணபுரத்திலாயியருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பகவர்துறைவேறிட்டகதையையும்; மற்றுந்தாமைதிஹ்யமாக வருளிச்செய்யுமசேஷரஹஸ்யவாக்யங்களையும் “ [illegible] ” (அஸ்மதாசார்யோக்தம்) என்றுப்ரகாசிப்பித்தருளினாரிறே. ஏவம்விதமான அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் தந்திருவடிகளை யாச்ரயித்துத் திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரண்ணன் முதலானார்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும், “ பூயோவதீர்ணமிவ ஸௌம்யவரம் முநீந்த்ரம் ” (பூயோவதீர்ணமிவஸௌம்யவரம்முநீந்த்ரம்) என்னும்படி வரவரமுநிவர்யாபராவதாரமாய், தந்நாமபாஜநராய், தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயர்க்குத் திருவாய்மொழியொழிந்த அனைத் தாழ்வார்களருளிச்செயல் மூவாயிரத்துக்கு வ்யாக்யாநமும், ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அசேஷரஹஸ்யவ்யாக்யாநமும் தாமேப்ரஸாதித்தருளினார். “ பெரியதிருமொழிக்கு, அண்ணன்மேல்நாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே யவர்ஸந்நிதியிலே அர்த்தமநுஸந்தித்தருளினார் ” என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

அநந்தரம், [வாநமஹாத்ரியோகியென்று] ப்ரஸ்துதரான வானமாமலை ஜீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த ராமாநுஜன் பிள்ளைக்கும், கோயில் பெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாச்ரயித்த சுத்தஸத்வமண்ணனுக்கும், ஈடுமுதலான திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களை ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களுமப்படி தந்தாம் சிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ப்ரவர்த்தகராம்படி ப்ரஸாதிக்க, அத்தாலேஆத்யாபி நடந்துசெல்லுகிறது.

இனி * ருசிரஜாமாத்ரு யோகீந்த்ரபாதாச்ரயராய், * வாதூலவம்சயவரதார்யரான பெரியவண்ணனும், ஆசார்யநியமநத்தின்படியே ஆசார்யபௌத்ரரான நாயனாரையநுவர்த்தித்துத் திருவாய்மொழியினீடு ப்ரஸாதித்தருளினார்.

வேதாந்தாசார்யராய், பின்பு “ ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர் ” என்றுபெரியஜீயராலே நிரூபகத்தையுடையரான ப்ரதிவாதிபயங்கரவண்ணாவும், பட்டர்பிரான் ஜீ

யர் ஸ்ரீபாதத்திலவராய், "அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார்" என்றுதிருநாமத்தையுடையரான திருப்பதியிலழகிய மணவாளச்சீயர் முதலானார்க்கு ஈட்டையும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளி, "திருவாய்மொழிநாயனார்" என்னுமதுவே நிரூபகமாம்படி ஜீயரைவிஶேஷாபிமாநம்பண்ணியருளினார். முன்புதிருவாய்மொழியினீடு ஏகமுகமாய், அநந்தரம்த்ரோதாவாய், பெரியஜீயராலே ப்ராக்சதுர்த்தாவாய், அநந்தரம் ஸஹஸ்ரமுகமாய் ப்ரவஹிக்கும்படியாயிற்று. மற்றுமுண்டான ஆசார்யர்கள் ஸம்ப்ரதாயங்களையும் அவ்வவஸம்ப்ரதாயஸ்த்த ருபதேஶமூலமாகக்கண்டுகொள்வது. இப்படியுபதேஶமாலையாய் நடையுண்டுவருகிற இத்தனியன்களிரண்டையும், திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யாநாரம்பவேளையிலும் அவைசாற்றும் ஸமயத்திலுமநுஸந்தித்துக்கொண்டு போரும்படியருளிச்செய்தாராயிற்று..௧

இந்தத்தனியனில், "நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌஸக்ருஷ்ணத்வயௌ" (நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌஸக்ருஷ்ணத்வயௌ) என்று - நஞ்சீயரையும், நம்பிள்ளையையும், பெரியவாச்சான்பிள்ளையையும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையையு மெடுத்திருக்கச்செய்தேயும், இனிமேல் ப்ரத்யேகமாகவுமிவர்கள் தனியன்களையநுஸந்திக்கிறதுக்குக்கருத்து - நஞ்சீயரொன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கையாலும், நம்பிள்ளையீடு முப்பத்தாறாயிரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும், பெரியவாச்சான்பிள்ளை யிருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்க்யாநமருளிச்செய்கையாலும், * வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை யிந்தநாடறியமாறன் மறைப்பொருளைநன்குரைத்த தீடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி யாகையாலும்.

மேல்தனியன்களெல்லாம்

அவரவர்ஶிஷ்யர்களாலருளிச்செய்யப்பட்டன.

நமோவேதாந்தவேத்யாயஜகந்மங்களஹேதவே
யஸ்யவாகம்ருதாஸாரபூரிதம்புவநத்ரயம்॥

நமோவேதாந்தவேத்யாயஜகந்மங்களஹேதவே
யஸ்யவாகம்ருதாஸாரபூரிதம்புவநத்ரயம்.

நஞ்சீயரதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம்-யாவரொருவருடைய ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநமாகிற அம்ருதப்ரவாஹத்தினாலே லோகமெல்லாம் பரிபூர்ணமாயிற்றது, ஜகத்துக்கு மங்களாவஹராய்க்கொண்டிருக்கிற அந்தவேதாந்தி நஞ்சீயரின்பொருட்டு நமஸ்காரமாகக்கடவது......................................௨

வேதாந்தவேத்யாம்ருதவாரிராஶேர்வேதார்த்தஸாராம்ருதபூரமக்ர்யம்।
ஆதாயவர்ஷந்தமஹம்ப்ரபத்யேகாருண்யபூர்ணம்கலிவைரிதாஸம்॥

வேதாந்தவேத்யாம்ருதவாரிராஶேர்வேதார்த்தஸாராம்ருதபூரமக்ர்யம்
ஆதாயவர்ஷந்தமஹம்ப்ரபத்யேகாருண்யபூர்ணம்கலிவைரிதாஸம்

நம்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம்-வேதாந்திநஞ்சீயராகிற அம்ருதமயமான ஸமுத்ரத்தில்நின்றும் வேதத்தினுடைய ஸாரார்த்தமான திருவாய்மொழியாகிற அம்ருதத்தைவாங்கிக்கொண்டு, லோகத்தவர்களெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கும்படியாக வர்ஷியாநிற்கிற, க்ருபாபூர்ணரான திருக்கலிகன்றிதாஸராகிற தாஸ்யநாமத்தையுடையரான நம்பிள்ளையை, ப்ரபத்யே - பற்றுகிறேன்.........௩

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜேநமாமிஶிரஸாஸதா।
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேநஸர்வஸித்திரபூந்மம॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாயநமோயாமுநஸூநவே
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம்ஸுலபஸ்ஸ்ரீதரஸ்ஸதா.

பெரியவாச்சான்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - யாவரொருவருடையகடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரானவர்களுக்கு ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வகாலமும் ஸுலபனாயிருக்கிறான், யாமுநருடையகுமாரராய் க்ருஷ்ணனென்கிற திருநாமத்தையுடையரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது...௪

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑍇𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌸𑌦𑌾
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌮॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜேநமாமிஶிரஸாஸதா
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேநஸர்வஸித்திரபூந்மம.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - யாவரொருவருடைய ப்ரஸாதாதிஶயத்தினாலே யெனக்கு ஸமஸ்தபுருஷார்த்தஸித்தியுண்டாயிற்றது, அப்படிப்பட்டிருக்கிற வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஸர்வகாலமும் தலையாலே ஸேவியாநிற்கிறேன்...௫

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌗𑌰𑌵𑍇𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑍋𑌗𑌿𑌸𑌨𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌜𑍀𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑌵𑍇𑌨𑌮𑌃॥

லோகாசார்யாயகுரவேக்ருஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவேநம:.

பிள்ளைலோகாசார்யரதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - ஸம்ஸாரமாகிறஸர்ப்பத்தினாலே கடிக்கப்பட்டிருக்கிற சேதநரை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறவராய், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுடைய குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது...௬

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌜𑌨𑌕𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌬𑌾𑌲𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂𑌪𑌰𑌮
𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌂𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿॥

ஶ்ருத்யர்த்தஸாரஜநகம்ஸ்ம்ருதிபாலமித்ரம் பத்மோல்லஸத்பகவதங்க்ரிபுராணபந்தும்। ஜ்ஞாநாதிராஜமபயப்ரதராஜபுத்ரமஸ்மத்குரும்பரமகாருணிகந்நமாமி.

நாயனாராச்சான்பிள்ளையதான இத்தனியனுக்கர்த்தம்-ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸங்களுக்கு ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகராய், ஸ்ம்ருதிக்கு பாலமித்ரராய், விகஸத்பத்மஸத்ருஶபகவச்சரணங்களுக்கு புராதநபந்துவாய், ஜ்ஞாநஸாம்ராஜ்யஸம்ருத்தராய், பெரியவாச்சான்பிள்ளைகுமாரராய், பரமகாருணிகராய், அஸ்மத்குருவுமான நாயனாராச்சான்பிள்ளையை ஸேவிக்கிறேன்.....................................௭

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾॥

த்ராவிடாம்நாயஹ்ருதயம்குருபர்வக்ரமாகதம்
ரம்யஜாமாத்ருதேவேநதர்ஶிதம்க்ருஷ்ணஸூநுநா.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாருடைய இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைகுமாரரான

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாராலே, ஆசார்யபரம்பராப்ராப்தமான ஆசார்யஹ்ருதயமானது ஸாக்ஷாத்கரிப்பிக்கப்பட்டது..............................௮

𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌸𑌂𑌮𑌗𑍍𑌨𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌪𑍋𑌤𑌕𑌮𑍍॥

ஸுந்தரஜாமாத்ருமுநே:ப்ரபத்யேசரணாம்புஜம்
ஸம்ஸாரார்ணவஸம்மக்நஜந்துஸந்தாரபோதகம்.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே யழுந்தாநிற்கிற சேதநரை அக்கரைப்படுத்துகிற வோடமாய்க்கொண்டிருக்கிற, வாதிகேஸரியழகியமணவாளச்சீயருடைய திருவடிகளைப்பற்றுகிறேன்.

“பிள்ளைலோகாசார்யர், நாயனாராச்சான்பிள்ளை, அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார், வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர், இவர்கள் நால்வரும் ஈட்டுஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகாமலிருக்கச்செய்தேயும், பிள்ளைலோகாசார்யரீட்டிலர்த்தத்துக் குபயுக்தமாக * வருளபூஷணஶாஸ்த்ரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணதிவ்யஶாஸ்த்ரத்தை யருளிச்செய்கையாலும்; நாயனாராச்சான்பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும்; அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார், திருவாய்மொழியினுடைய சந்தத்திரட்டான ஆசார்யஹ்ருதயமருளிச்செய்கையாலும்; வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர், பன்னீராயிரப்படியுரையும், திருவிருத்தத்துக்கு ஸ்வாபதேஶமுமருளிச்செய்கையாலு மிவர்களுடைய தனியன்களு மநுஸந்திக்கிறார்கள் நம்மாசார்யர்கள்” என்று ஶிரோபாஸித ஸத்வ்ருத்தஸம்ப்ரதாயஸ்த்தர்களருளிச்செய்வர்கள்...௯

𑌨𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍇
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇॥

நமோஸ்துதேவராஜாயசதுர்க்ராமநிவாஸிநே
ராமாநுஜார்யதாஸஸ்யஸுதாயகுணஶாலிநே

நாலூராச்சான்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - “ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர்” என்கிறநாலூர்ப்பிள்ளையுடைய குமாரராய், ஶமதமாதிகுணங்களாலே விளங்காநிற்கிறவராய்க்கொண்டிருக்கிற நாலூர்தேவராஜரென்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானதாகக்கடவது..................................௰

𑌨𑌮𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌗𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇॥

நம:ஶ்ரீஶைலநாதாயகுந்தீநகரஜந்மநே
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே.

“தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்சொன்னேன்” என்கிறபடியே பூஸுரராஜ்ஞ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமாக அவதரித்ததிருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஶப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸம், இவற்றையநுபவித்து ததேகநிஷ்டராய், தத்வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத்ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குநிரூபகமாகவுடைய திருவாய்மொழிப்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - ஆழ்வார், மலையாளத்திலே யநுபநுஸம்வத்ஸரம் நம்பெருமாள்முதலான ஸ்வாமிக

வ்யாக்யாநஸஹிதங்களான திருவாய்மொழியினீட்டுத்தனியன்கள்.

ளோடேசேரத் துலுக்கவலசையாகவெழுந்தருளியிருந்து, துலுக்கன்முடிந்துபோனவாறே திருநகரியைநோக்கி மீண்டெழுந்தருளுகிறவர், "திருக்கணாம்பி" என்கிறக்ராமத்திலே யெழுந்தருளினவாறே, திருநகரியூரின்னவிடமென்றும், சோயிலின்னவிடமென்றுந்தெரியாதபடி காடாய்ப்போனபடியைக்கேட்டருளி, "நமக்கும் நம்மடியார்க்கும் படைவீடும் திருவிருப்பும் சமைத்துத்தருவது" என்று பிள்ளைக்குத்திருமுகமனுப்பியருள, பிள்ளையும், ஶிஷ்யர்களும் தாமுமாகவெழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாக்கி, ஊரிலே குடியேற்றி, ஆழ்வாரையுமூரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸகலவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுகையினாலே மிகவும் விளங்காநிற்பாராய், குந்தீநகரத்திலே திருவவதரித்தருளினவராய், "திருமலையாழ்வார்" என்கிற திருநாமத்தையுடையவருமான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானதாகக்கடவது. ௧௧

ஸ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம்தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தேரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

"வாழிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால் வாழுமணவாளமாமுனிவன்" என்றுபேசும்படி பெரியஜீயரும், "ஆஶ்ரயத்ஸ யஶ்ஶேஷஶ்ரீஶைலாதீஶதேஶிகம் । அஶேஷாநஶ்ருணோத்திவ்யாந்ப்ரபந்தாந்பந்தநச்சித:" (அஶ்ரயத்ஸயஶ்ஶேஷஶ்ரீஶைலாதீஶதேஶிகம் । அஶேஷாநஶ்ருணோத்திவ்யாந்ப்ரபந்தாந்பந்தநச்சித:) என்கிறபடியே - திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்ததாத்பர்யத்தையு மவருபதேஶமுகத்தாலேலபித்தருளி, "தாமதிகரித்த அர்த்தத்தையெல்லாருங்கேட்டுஜ்ஜீவிக்கும்படியாகநடத்தவேணும்" என்றுத்யோகித்துக்கொண்டிருக்கிற இவரை, நம்பெருமாள் அர்ச்சகமுகேந அழைத்தருளி, "திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை நாமும் நம்மடியாருங்கேட்டு வாழும்படி பெரியதிருமண்டபத்திலே தொடங்கிநடத்தும்" என்று தந்திருவடிகளை யூன்றுவித்தருளப்பாடிட்டு நியமித்தருள, இவருமப்படியே நடத்துகிறவளவிலே, பெரியபெருமாளும் ஈடு தொடங்குகிறவன்றும் சாற்றுகிறவன்றும் தாமெழுந்தருளி, * உயர்வறவுயர்நலந்தொடங்கி, "அவாவறச்சூழ்" என்கிறசாற்றுப்பாட்டளவாக இவருபந்யஸிக்கிற உபந்யாஸத்தைக்கேட்டருளி மிகவுமுகந்து "முப்பத்தாறாயிரப்பெருக்கர்" என்று இவருக்குத் திருநாமஞ்சாத்தியருளித் தனியனு மநுஸந்தித்தெழுந்தருளினார். இப்படி பெரியபெருமாள் நிர்ஹேதுகமாகத்தம்மை விஷயீகரித்து நியமித்தருளினதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்ததிருநாமம் - "நாமார்பெரியதிருமண்டபமார்நம்பெருமாள், தாமாகநம்மைத்தனித்தழைத்து - நீமாறன், செந்தமிழ்வேதத்தின் செழும்பொருளைநாளுமிங்கே, வந்துரையென்றேவுவதேவாய்ந்து".

இப்படி நம்பெருமாளருளிச்செய்த பெரியஜீயரதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராய், ஜ்ஞாநபக்திவைராக்ய மஹோததியாய், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தையுடையராய்க்கொண்டிருக்கிறகோயில் அழகியமணவாளச்சீயரை ஸேவிக்கிறேனென்றபடி. ௧௨

பிள்ளைலோகம் ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

திருவாய்மொழித்தனியன்கள்

வ்யாக்யாநத்துடன்.

நாதமுநிகளருளிச்செய்தது.

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍॥

பக்தாம்ருதம்விஶ்வஜநாநுமோதநம்ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

(பக்தாம்ருதம்) "பத்தராகக்கூடும்," "தொண்டர்க்கமுது" என்றபடி. (விஶ்வஜநாநுமோதநம்) "பார்பரவின்கவி," "அடியார்க்கின்பமாரி" என்கிறதைச்சொன்னபடி. (ஸர்வார்த்ததம்) "எல்லாப்பொருளும்விரித்தானை" என்னும்படி ஸகலார்த்தப்ரதமாயிருக்கை. "மிக்கவிறைநிலை" தொடங்கி, "மிக்கவேதியர்வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுணிறுத்தினான்" என்கிறபடியே, அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாவற்றையு மறிவிப்பிக்குமென்றபடி. (ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்) "குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்" என்றபடி. (ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) ஸஹஸ்ரஶாகை - ஸாமவேதமாய், தத்ஸாரம் - சாந்தோக்யோபநிஷத்தாய், அதின்ஸாரம் - உத்கீதமென்றதாய், அத்தையாயிற்றிப்படி பாடியருளிற்றென்றபடி. * வேதவரும்பொருள்நூல்களை * வண்டமிழ்நூலாக்கினபடி. * எய்தற்கரியமறைகளை யாயிரமின்றமிழாற்செய்தற் குலகில்வரும் சடகோபனிறே. (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்) * அளவியன்றவந்தாதியாயிரத்தை * பத்தர்பரவும்படிசொல்லிற்று.

கடலையும் சடகோபன்சொல்லையும் ஸமாநமாகச்சொல்லுகிறது (பக்தாம்ருதம்) "விண்ணவரமுதுண" என்னும்படி * விண்ணின்மீதமரர்கட்காயதேவபோக்யமான அம்ருதத்தையுடைத்தாயிருக்குமது; இது "பாலோடமுதன்னவாயிரம்" என்னும்படி * அவனித்தேவரான பூசுரர்க்கு போக்யமான அம்ருதமாய், * ஆராவமுதத்தையுடைத்தாயிருக்கும். (விஶ்வஜநாநுமோதநம்) ஸர்வஜநாபிமதப்ரதமாகையாலும், தர்ஶநீயமாகையாலும், ஸமுத்ரம் ஸர்வஜந ஸந்தோஷவேஷத்தையுடைத்தாயிருக்கும்; இதுவும் * முதல்பத்தர் வானவரொன்னம்மான் பார்பரவென்னும்படி ஸேஶ்வரவிபூதி யோக்யமாயிருக்கும். (ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்) அதில் அம்பஸ்ஸு அகஸ்த்யவாங்மயமாயிருக்கும்; இதில் சந்தஸ்ஸு சடகோபவாங்மயமாயிருக்கும்; * திருவாய்மொழியிறே. (ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) அது, ஸர்வஶாகாஸாரமான சந்தநஶாகாஸமாகமத்தை ஸமீபத்திலேயுடைத்தாயிருக்கும்; இது, ஸர்வவேதஶாகாஸாரமான வுபநிஷத்தினுடைய திரட்சியாயிருக்கும். (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்) அந்தஸாகரம் "𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾" (அஞ்சலிம்ப்ராங்முக:க்ருத்வா) என்னும்படி அஶரண்யனுக்கு

ஶரண்யமாயிருக்கும் ; * வண்டமிழ் நூல்களானவிது, * சடகோபன் பாட்டென்றவாறே நாடடையக்கையெடுக்கும்படியாயிருக்கும் ; "நமாம்யஹம்" (நமாம்யஹம்) என்று - நாடெல்லாமநுஸந்திக்கக் கடவர்களிறே "வந்தோராமாயணார்ணவம்" (வந்தோராமாயணார்ணவம்) என்னுமாபோலே.

"ஶ்லோகஜாலஜலாகீர்ணம் ஸர்க்ககல்லோலஸங்குலம் । காண்டக்ராஹமஹாமீநம் வந்தோராமாயணார்ணவம்" (ஶ்லோகஜாலஜலாகீர்ணம்ஸர்க்ககல்லோலஸங்குலம் । காண்டக்ராஹமஹாமீநம்வந்தேராமாயணார்ணவம்) அங்குசதுர்விம்ஶத்ஸஹஸ்ரம். இங்கு * சீர்த்தொடையாயிரம் * சீர்த்தங்களாயிருக்கும். அங்குஐந்நூறுஸர்க்கம், இங்கு "பத்துநூறு" என்னும்படியாயிருக்கும். அங்குஷட்காண்டமாயிருக்கும், இங்குஷட்பதார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் பத்துப்பத்தாயிருக்கும். அதுராமாயணார்ணவம், இதுத்ராவிடவேதஸாகரம். அதுரகுவம்ஶசரிதமாயிருக்கும், இது "முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்" என்னலாயிருக்கும். அது "வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷி:" (வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷி:) என்னும்படியானவால்மீகிப்ரோக்தம், இது * குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிருக்கும். அது * மஹாபாதகநாஶநமாயிருக்கும், இதுவும் * அருவினைநீறு செய்யுமதாயிருக்கும். அது "ஸம்ஸாரம்ஸவிஹாயகச்சதிபுமாந்விஷ்ணோ:பதம்ஶாஶ்வதம்" (ஸம்ஸாரம்ஸவிஹாயகச்சதிபுமாந்விஷ்ணோ:பதம்ஶாஶ்வதம்) என்றுபலமாயிருக்கும். இதுவும் "வானின்மீதேற்றியருள் செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தனையே" என்று * திருவடியேயடைவிக்கும்.......................................க

ஈஶ்வரமுநிகளருளிச்செய்தது.

திருவழுதிநாடென்றும்தென்குருகூரென்றும்
மருவினியவண்பொருநலென்று - மருமறைக
ளந்தாதிசெய்தானடியிணையேயெப்பொழுதும்
சிந்தியாய்நெஞ்சேதெளிந்து.

(திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்) ஆழ்வார்திருவடிகளை, அவர்ஸம்பந்தமுடையநாட்டோடூரோடுமாற்றோடும் வாசியற எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ப்ரஸந்நமானமநஸ்ஸே அநுஸந்தித்துப்போருவென்கிறது. * வைகுந்தச்செல்வனார் சேவடியோபாதி * வைகுந்தவானாடும் * இறந்தால்தங்குமூரான * கண்ணன்விண்ணூரும் * அமுதவிரசையாறு முந்தேஶ்யமாமாபோலே, இங்குமிவையுத்தேஶ்யமாகிறபடி.

திருவழுதிநாடென்று மித்யாதியாலே - ஆழ்வார்திருவடிகளைச் சிந்திக்கும்படிசொல்லுகிறது ; "கவளயானைக்கொம்பொசித்தகண்ணனென்றும்" என்று தொடங்கி, "பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாள்" என்னுமாபோலே. (திருவழுதிநாடென்றும்) "வாய்ந்தவழுதிவளநாடன்" என்றுநிரூபகமாகவிறே அதுதானிருப்பது, அவர்ஸம்பந்தத்தாலவரோபாதி அதுவுமநுஸந்தேயமா யிருக்குமாகையால் திருவடிகள் நாட்டோடேநடக்கிறது. (தென்குருகூரென்றும்) "குருகூர்நகரான்" என்று - அவரிருக்குமூராகையாலே, அதுவுமப்படியேயாயிருக்கை. (மருவினியவண்பொருநலென்றும்) மருவ இனிதானவண்பொருநலென்றபடி. * பொருநல்சங்கணிதுறைவனிறே. இதுவுமிவரிறங்குந்துறை,அவர்திருவடிகளுமிறங்குந்துறை,

*நன்ஞானத்துறையிறே. * வண்சடகோபனைப்போலேயிதுவும் வண்மையையுடைத்தாயிருக்கை, "ஸவித்ரீமுக்தாநாம்." (ஸவித்ரீமுக்தாநாம்) இப்படிவிலக்ஷணமானநாடும் நகரும்துறையுமென்றநுஸந்தித்த (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையேயெப்பொழுதும் சிந்தியாய்நெஞ்சேதெளிந்து) அதாவது - * எய்தற்கரிய மறைகளையாயிரமின்றமிழாற்செய்தற்குலகில்வரும் சடகோபனைச்சிந்தையுள்ளேசிந்தித்துப் போருவென்கை. "குருபாதாம்புஜந்த்யாயேத்" (குருபாதாம்புஜந்த்யாயேத்) என்கிறபடியே திருவடிகளையேசிந்தித்துப்போரு, மற்றொன்றிலேமருளாலேதெளிந்தவ்வடியையே யநுஸந்திக்கப்பார்.

அன்றிக்கே, வேதத்திலே "வைகுண்டபுவநலோகம்" (வைகுண்டபுவநலோகம்) என்றுநாட்டையும், "யோவைதாம்ப்ரஹ்மணோவேத அம்ருதேநாவ்ருதாம்புரீம்" (யோவைதாம்ப்ரஹ்மணோவேத அம்ருதேநாவ்ருதாம்புரீம்) என்று - அம்ருதவாஹிநியான விரஜையாற்றாலே யாவ்ருதமான வைகுண்டநகரத்தையும், "விஷ்ணோ:பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:) என்றும், "தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" (தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" என்றும்-அவன்திருவடிகளையு முபநிஷத்தோதினாற்போலே ; அந்த அருமறையின் தாத்பர்யமான அர்ச்சாவதாரமான ஆதிப்பிரானதான திருவழுதித்திருநாட்டையும், "திருக்குருகூரதனுள் நின்றவாதிப்பிரான்" என்னும்படியவன் வர்த்திக்கிறவூரையும், ஊருக்குவடக்கான வண்பொருநலாற்றையும், அங்கேநின்ற ஆதிப்பிரானுடைய நீள்கழலையுமிறே திருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்று ; இது - மற்றையுகந்தருளின நிலங்களிலாற்றுத்துறைக்கு மூருக்கும்நாட்டுக்கு முபலக்ஷணம். "குட்டநாடு) என்றிறேநாட்டையு மருளிச்செய்துபோருவது ; "தேறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத் திருவண்வண்டூர்" என்றும், "தண்புனல் சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாய்" என்றும் - ஊரையுமாற்றையு மருளிச்செய்தது. இப்படியாயிற்று திவ்யதேஸதிவ்ய நகரதிவ்யநதிகளின் வைபவத்தையும் திருவாய்மொழிமுகேநதர்ஸிப்பித்தது. ஆக, * மூர்த்தியில் பண்ணியதமிழானபடி. திருநாமப்பாட்டுக்கள்தோறும் - தமக்குநிரூபகமாகவும் ஊரையும்நாட்டையு மாற்றையும்பாடுகையாலே - அதுதான் * மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருளாக அருளிச்செய்கையாலே, அத்தைப்பற்ற, திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவினியவண் பொருநலென்று மருமறைகளந்தாதியாகச்செய்தான் என்றிங்ஙனேசொல்லுகிறதாகவுமாம். திருவழுதிநாடென்றும் - அருமறைகளந்தாதி செய்தானென்னுதல், ததீயவைபவமிறே வேததாத்பர்யமாயறிவது. இப்படிவேதத்தை த்ராவிடமாகச்செய்த த்ரவிடோபநிஷதாசார்யருடைய அங்க்ரியுகளங்களை "தெளிவுற்றசிந்தையர்" "தெளிந்தவென்சிந்தை" என்னுமாபோலே, "உபாயோபேயம்" (உபாயோபேயம்) என்றுதெளிந்து மநஸ்ஸேஸந்ததம் ஸ்மரித்துப்போரு என்று ஆழ்வார்திருவடிகளே யநுஸந்தேயமாகச்சொல்லிற்று.................................௨

சொட்டைநம்பிகளருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும்வாயாலும்வண்குருகூர்பேணு
மினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன் - தனத்தாலு
மேதுங்குறைவிலேனெந்தைசடகோபன்
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

(மனத்தாலும்வாயாலும்) இதில் - ஆழ்வார்திருவடிகளே ப்ராபகமும் ப்ராப்யமுமாகிறபடியை அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் தர்ஶிப்பிக்கிறது.

(மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர் பேணுமினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன்) மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர்பேணுகையாவது - "திருக்குருகூரதனையுளங்கொள் ஞானத்துவைம்மின்" "திருக்குருகூரதனைப்பாடி யாடிப்பரவிச்சென்மின்கள்" என்றாழ்வாருபதேஶங்கேட்டபடியே, மநஸ்ஸாலேநினைத்தும் வாயாலேசொல்லியும்போருகை. பேணுகை - விரும்புகை. "யத்திமநஸாத்யாயதி தத்வாசாவததி" (யத்திமநஸாத்யாயதிதத்வாசாவததி) என்னக்கடவதிறே. இப்படியாழ்வார்ஸம்பந்தமுடையதேஶத்திலே விருப்பமுடையவர்களை யடையபஜித்தேன். ஆழ்வார்ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளையொழிய அந்யரையாதரித்துபஜியேன். (வண்குருகூர்பேணுமினத்தார்) * நல்லார்நவில்குருகூரிறே. (இனத்தார்) ஸமூஹமாயுள்ளவர்கள். அன்றிக்கே, ஸஜாதியரென்றாகவுமாம். இத்தால் - * குருகூர்ச்சடகோபன் பாட்டானதிருவாய்மொழியிலே அந்வயமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்தையென்றபடி. * குழாங்கொள் தென்குருகூரிறே. இத்தால் - திருவாய்மொழியிலே அபிப்ரவணரானவர்களையொழிய அந்யரையாதரியேனென்றதாயிற்று. இப்படியந்யரை யநாதரிக்கைக்கடியுடைமைசொல்லுகிறது (தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேனென்று) "யதநீய நவபாதபங்கஜம்" (தநம்மதீயந்தவபாதபங்கஜம்) என்கிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளைப்பற்றினநமக்கு "விபூதிஸ்ஸர்வம்" (விபூதிஸ்ஸர்வம்) என்னும்படி. தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேன் - ஒன்றுங்குறையுடையேனல்லேன். (எந்தைசடகோபன்) "அன்னையாயத்தனாய்" "மாதாபிதா" (மாதாபிதா) என்னும்படி. எனக்குஜநகரான ஆழ்வார். (பாதங்கள்) ப்ராப்தஶேஷியானவர்திருவடிகள். (யாமுடையபற்று) தச்சேஷபூதரான நம்முடையபற்று. "தகையான்சரணம்தமர்கட்கோர்பற்று," யாமுடையபற்றதுவாயிற்று. ௫

அநந்தாழ்வானருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுநிதன்
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேன் - ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன்செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும்
பேராதவுள்ளம்பெற.

இனி, "சடகோபன்பாதங்கள்" என்றத்தைவிவரியாநின்றுகொண்டு, திருவாய்மொழி ஸ்ருத்கதமாம்படி, ஆழ்வார்க்குபரதந்த்ரரான வுடையவர் திருவடிகளைத்தொழாநின்றேனென்கிறது.

(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுநிதன் வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேனென்று) (ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுநிதன்) "ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவரீசன்" என்னுமாபோலே அங்குத்தைக்கநுரூபமாய்ப்பொருந்தியிருக்கிற பெரியபுகழையுடைய எம்பெருமானார் தம்முடைய (வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்) ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தியிருப்பதாய் மலர்போன்ற திருவடிகளை ப்ரணதிபண்ணுகின்றேன். "ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே) என்கிறபடியே, ப்ராப்யபுத்த்யா - வர்த்தமாநமாய்ச்சொல்லுகிறது. இப்படிவணங்குகிறதெ

அக்காகவென்னில் (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற) (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார்சடகோபன்) "ஆய்கொண்டசீர்" என்றும், "ஆயபெரும்புகழ்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஆயப்படும் விலக்ஷணமாய் நிரவதிகமான கல்யாணகுணங்களால் பூர்ணரான ஆழ்வாருடையதாய் அதிஸூலபமானத்ராவிடவேதத்தைதரிக்கும்படி நிஸ்சலமானமநஸ்ஸைப்பெற.

அன்றிக்கே, ஆய்ந்தபெருஞ்சீராரொன்று - * செந்தமிழ்வேதத்துக்கு விசேஷணமாகவுமாம்; * சீர்த்தொடையாயிரமிறே. இந்தப்ப்ரபந்தநாரணர்த்தமாகவாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன். * தீமனங்கெடுத்து * மருவித்தொழுமனத்தை ஆசார்யன் தரவேணுமிறே, ஆகையால் " தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா " என்னும்படி, பேராதவுள்ளம்பெறவென்று - எம்பெருமானாரைப்ப்ரார்த்திக்கிறது. அதாவது - இவர்தான், * மாறனடிபணிந்துய்ந்தவராய் "மாறன்பணித்தமறையுணர்ந்தோனை" என்றும், "தென்குருகைப்பிரான்பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ் தன்னைத்தன் பத்தியென்னும் வீட்டின்கண்வைத்தவிராமாநுசன்" என்றும், * பண்டருமாறன் பசுந்தமிழானந்தம் பாய்மதமாகவுடையராய், * திருவாய்மொழியின்னிசைமன்னுமிடந்தொறுமிருக்கு மவராய், * உறுபெருஞ்செல்வமும் மாறன் விளங்கியசீர் நெறிதரும்செந்தமிழென்றறிதரநிற்குமவராகையாலும், அவர்திருவடிகள் ராமாநுசனுகையாலு மிவரை அர்த்திக்கிறது. " மற்றையாழ்வார்கள்திவ்யப்ரபந்தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய இவருடைய த்ராவிடவேதமான திவ்யப்ரபந்தமொழிய ததிதரக்ரந்தங்களில் சபலமானமநஸ்ஸூசலியாமலிதொன்றிலுமே யுற்றுநிலைநிற்கவேணும்" என்று அவரை அர்த்திக்கிறதென்கை ௪

பட்டருளிச்செய்தது.

வான்திகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மே
லான்றதமிழ்மறைகளாயிரமு - மீன்ற
முதற்றாய்சடகோபன்மொய்ம்பால்வளர்த்த
இதத்தாயிராமாநுசன்.

இனி, இதில் - திருவாய்மொழியினுடைய உத்பாதகரையும் வர்த்தகரையுஞ் சொல்லுகிறது.

(வான்திகழுஞ்சோலையென்று) (வான்திகழுஞ்சோலையாவது) வானிலே- ஆகாஸத்திலே. திகழுகிற-ப்ரகாஸிக்கிறசோலையென்றபடி. "வ்ருக்ஷஷண்டமிதோபாதி," (வ்ருக்ஷஷண்டமிதோபாதி) "வானேந்துசோலை." * சோலையணிதிருவரங்கமிறே. (மதிளரங்கர்) "திட்கொடிமதிள்சூழ்," "மதிள்திருவரங்கம்." அதுவும் * வானையுந்துமதிளாயிருக்கை. (வான்திகழுஞ்சோலை) உயர்ந்தசோலையையும் மதிளையுமுடையகோயிலே நிரூபகமான பெரியபெருமாளுடைய ஸ்லாக்யமான கல்யாணகுணவிஷயமாய் விஸ்த்ருதமாயிற்று ஆயிரந்திருவாய்மொழியும். "முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்" என்னக்கடவதிறே. அதுதான் * சீர்த்தொடையாயிரமென்று - சீர்கலந்தசொல்லாயிறேயிருப்பது. "நலமுடையவன்" "ஈறிலவண்புகழ் நாரணன்" என்றுபக்ரமித்து, "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்றிறே தலைக்கட்டியருளினார். பெரியபெருமாள்தான் - * நலந்தி

கழ்நாரணனிறே ; " நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம " (நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம) " நா
ராயணபராவேதா: " (நாராயணபராவேதா:) என்னக்கடவதிறே ; அத்தா
லே (மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேலான்றதமிழ்மறைகளாயிரமுமென்கிறது) இனித்தா
ன்திருவாய்மொழிபத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கிற; "பரபரன்" என்கிற-பரத்வ
மும் "சோராதவெப்பொருட்குமாதி" என்கிறகாரணத்வமும், "முழுதுமாய்முழு
தியன்றாய்" என்கிறவ்யாபகத்வமும், "மறுகலிலீசன்" என்கிற-நியந்த்ருத்வமும்,
"ஆவாவென்றருள்செய்து" என்கிற-காருணிகத்வமும், "ஏறுசேவனுக்கென்னையு
முளள்" "வரங்கொள்பாதமல்லாதில்லையாவர்க்கும்வன்சரண்" என்கிற-ஶரண்ய
த்வமும், "எண்ணிலாப்பெருமாயனே" என்கிற-ஶக்திமத்த்வமும், "தேவிமாரா
வார்திருமகள்பூமியேவ மற்றமரராட்செய்வார்" என்கிற-ஸத்யகாமத்வமும், "எ
ண்டிசையும்கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான்" என்கிற-ஆபத்ஸகத்வமும், "சு
ரிகுழல்கமலக்கட்கனிவாய்க்காளமேசம்" என்ற-ஆர்த்திஹரத்வமுமாகிற அதில்பத்
தர்த்தமும் ; பெரியபெருமாளை ப்ரதிபாதிக்கிற * கங்குலும் பகலிலும் காணலா
யிருக்கும் ; " வடிவுடைவானோர்தலைவனே " என்று - பரத்வமும், " முன்செய்தி
வ்வுலகம் " " விண்ணோர்முதல் " என்று - காரணத்வமும், " கட்கிலி " " என்னு
டையாவி " என்று - வ்யாபகத்வமும், "பாலநுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்,"
" காலசக்கரத்தாய், " " மூவுலகாளி " என்கையாலே - நியந்த்ருத்வமும், " இவ
ள்திறத்தருளாய் " என்று-காருணிகத்வமும், "பற்றிலார்பற்றநின்றானே" என்று-
ஶரண்யத்வமும், " அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே " என்று-ஶக்திமத்த்வமும், "எ
ன்திருமகள்சேர்மார்பனே, " " நிலமகள்கேள்வனே " " ஆய்மகளன்பனே " எ
ன்று - ஶக்தியாலே நித்யமாகக்கற்பித்த பத்நீபரிஜநாதிகளையுடைய ஸத்யகாமத்
வமும், " இவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் " என்று - ஆபத்ஸகத்வமும், " முகில்
வண்ணனடியையடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன் " என்று - ஆர்த்திஹரத்வமுமருளி
ச்செய்தாரிறே ; ஆக, எல்லாவற்றாலும் " மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேலான்ற தமி
ழ்மறைகளாயிரம் " என்னத்தட்டில்லையிறே. ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வாரதிகராமா
ற்போலே, எம்பெருமான்களில் நம்பெருமாளதிகராயிறேயிருப்பது ; அத்தைப்பற்
றவுஞ்சொல்லிற்று. இப்படிபெரியபெருமாள் விஷயமாகவே ப்ரதிபாதித்ததிருவா
ய்மொழியை (ஈன்றமுதற்றாய்சடகோபன் மொய்ம்பால்வளர்த்தவிதத்தாயிராமா
நுசன்) நெடுங்காலமும்நோற்றுப்பெற்ற முந்தினமாதா ஆழ்வார், "வண்டமிழ்நூ
ற்கநோற்றேன் " என்றாரிறே ; வருந்திப்பெற்றபிள்ளையை வளர்த்தெடுக்கும் மா
தாவைப்போலே, திருவாய்மொழியைவளர்த்த இதத்தாய்-வர்த்திப்பித்த மாதா
எம்பெருமானாராயிற்று. * ஞானக்கலையான திருவாய்மொழிக்கு ஜந்மபூமி ஆழ்வா
ர், தத்வர்த்தகர் எம்பெருமானார்; இப்படியாயிற்று ஜ்ஞாநஸந்தாநம் வளர்த்தியோ
டே நடந்துசெல்லுவது. " பெற்றார்பெற்றொழிந்தார் பின்னுநின்னடியேனுக் குற்
றானாய்வளர்த்து " என்னுமாபோலே. மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாயாவது - ஈ
ன்றதாய் பெற்றுப்பொகட்டுப்போனால், வளர்க்குந்தாய் தன்மிடுக்காலே காத்து
நோக்குமாபோலேயாயிற்று இவருமத்தைக்காத்து வளர்த்தபடியும். * தேவகி
பெற்ற வுருவுகரியவொளிமணிவண்ணனை வளர்க்குந்தாயானயசோதை தன்மிடுக்
காலேயெடுத்து, " ஏதேனுஞ்சொல்லியசலகத்தாரேதேனும்பேச நான்கேட்கமா
ட்டேன் " என்றும், " தூசனஞ்சொல்லும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டரும்நி
ன்றவிடத்திலின்று " " போதர்கண்டாய் " " தாய்ச்சொல்கொள்வது தருமங்க

ண்டாய்" என்று - குற்றஞ்சொல்லுமவர்களையும் தன்சொல்லாலே வாய்ப்புடைபுடைத்துத்தன்வசமாக்கி, "தீயவுந்திக்கஞ்சன்" என்று கருத்தைக்குலைத்து "காப்பாருமில்லை" என்று இரந்து "அசோதைவளர்க்கின்ற செய்த்தலை நீலநிறத்துச் சிறுபிள்ளை" என்னும்படி நிறம்பெறவளர்த்து ப்ரமேயஸாரத்தைவர்த்திப்பித்தாற்போலே, ப்ரமாணஸாரத்தை வர்த்திப்பித்தப்ரகாரமும். அதெங்ஙனேயென்னில்; இங்கும் ஆழ்வாரவதரிப்பித்து * அவாவற்று வீடுபெற்றெழுந்தருளினபின்பு, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலே * பாஷாகாநமான திருவாய்மொழி அபிபூதமாய்வருகிறபடியைக்கண்டு, பாஷ்யஸூக்திகளாலே யத்தைவிரோதித்து அத்தையிதுக்குக்காவலான வேலியாகக்கற்பித்து, திருவாய்மொழியைத்தம் கைவசமாக்கி, திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானைக்கொண்டு இதினர்த்தத்தை வெளியிடுவித்து வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோந்தாரிறே. "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்னும்படியானஅடியாராகையாலே, ஆண்டவனிட்டபயிரைவர்த்திப்பிக்கவேணுமிறேயடியானுக்கு ... ௫

மிக்கவிறைநிலையுமெய்யாமுயிர்நிலையும்
தக்கநெறியுந்தடையாகித் - தொக்கியலு
மூழ்வினையும்வாழ்வினையுமோதுங்குருகையர்கோன்
யாழினிசைவேதத்தியல்.

(மிக்கவிறைநிலையித்யாதி) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 । 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌹𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂𑌚𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍" (ஸ்ரீப்திஶ்சேதநஸ்யாஸ்யஹேதுத்வேநஸமாஶ்ரித꞉। அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்யப்ராப்திஞ்சகுருதேஸ்வயம்) என்று ஸகலவேதஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தை, "திருமாலாலருளப்பட்டசடகோபன்" என்னும்படி ஸ்ரீய꞉பதியான ஸர்வேஶ்வரனாலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வாரருளிச்செய்த * திருமாலவன்கவியான திருவாய்மொழிப்ரபந்தம் ப்ரதிபாதித்தப்ரகாரத்தை யித்தனியனிலே சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறது.

(மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும் தக்கநெறியும்தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையும்வாழ்வினையுங்குருகையர்கோன் யாழினிசைவேதத்தியலோதுமென்று) மிக்கவிறைநிலையாவது - "இறைநிலையுணர்வரிது" என்னும்படியான ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம். "𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂𑌤𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌚𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍" (தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம் தந்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவம்) "𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃" (நாராயணபரோஜ்யோதி꞉) என்றும், "𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃𑌪𑌰𑌃" (தத்த்வம்நாராயண꞉பர꞉) என்றும், "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ" என்றும், "தேவதேவனை" என்றும், "பரஞ்சோதிநீபரமாய்" என்றும், "மிகுஞ்சோதி" என்றும், "முழுதுண்டபரபரன்" என்றும், "வானோரிறை" என்றும், "கழிபெருந்தெய்வம்" என்றும், "பெருந்தெய்வம்" என்றும், "பெரியவப்பனைப் பிரமனப்பனை யுருத்திரனப்பனை" என்றும், "திருவுடையடிகள்" என்றும், "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்பெருமையுடையபிரானார்" என்றும், "திருமாமகள்கேள்வாதேவா" என்றுஞ்சொல்லப்படுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரனையாயிற்று. (மிக்கவிறையென்கிறது) "திருமங்கைநின்றருளுந்தெய்வம்" "திருமாலையல்லதுதெய்வமென்றேத்தேன்" "திருவில்லாத்தேவரை

த்தேறேன்மின்தேவு " என்னக்கடவதிறே. இதுவாயிற்று பரஸ்வரூபம். இறைநிலையாவது - ஸௌலப்யத்துக்கவ்வருகில்லாதபடி முடிந்தநிலமான ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தோடேநிற்கிற அர்ச்சாவதாரமென்கை. அத்தையாயிற்று " எளிவரும் " இத்யாதியிற்சொன்னது. இதிறே யீஸ்வரஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்.

மெய்யாமுயிர்நிலையாவது - " உருவியந்தவிந்நிலைமை " என்றும் " எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருள் " என்றும், " உணர்வைப்பெறவூர்ந்து " என்றும், " நின்றவொன்றை " என்றும், " உயிர்வீடுடையான் " என்றும் - ப்ரக்ருதேஃபரனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் நித்யனாயீஸ்வரனுக்குஶரீரவத்பரதந்த்ரனானபடியைச் சொல்லுகிறது. மெய்யாமுயிரென்கையாலே - " ஸத்யஞ்ச " (ஸத்யஞ்ச) என்றும், " உள்ளதும் " என்றும், " மெய்ம்மையே " என்றுஞ்சொல்லுகையாலே ப்ரக்ருதிஸ்வபாவத்திற்காட்டிலாத்ம ஸ்வரூபநித்யத்வஞ்சொல்லிற்று. அன்றிக்கே, மெய்யாமுயிரென்கையாலே - " யஸ்யாத்மாஶரீரம் " (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) என்கிறபடியே " உள்ளதவனுரு " என்றுஶரீரஶரீரிபாவஞ்சொல்லிற்றாகவுமாம். உயிர்நிலையாவது - " மெய்ம்மையேமிகவுணர்ந்து " என்கிறபடியே, " தம்மடியாரடியோங்கள் " என்றும், " தொண்டன்சடகோபன் " என்றும், " சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டார் " என்றும், ததீயபர்யந்தமானநிலை. இதிறே ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்.

தக்கநெறியாவது - அத்யந்த பரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமானவுபாயம். அல்லாதது தகாதநெறியாயிறேயிருப்பது ; " நெறிகாட்டிநீக்குதியோ " என்னக்கடவதிறே. " நீயம்மாகாட்டும்நெறி " " கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண் " ; ஶரீரரக்ஷணம் ஶரீரிக்கேபரமிறே ; [மாஶுச:] (மாஶுச:) என்னுடம்பிலழுக்கை நானேபோக்கிக்கொள்ளேனோ வென்றிறேயவன்வார்த்தை. " எம்மையாளும்பரமர் " என்றுததீயஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால், " நன்மைபெறுத்தெம்மைநாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பர் " என்றவர்களே யுபாயமாகவும் வேணுமிறே ; (தக்கநெறி) ததீயோபாயமாகவுமாம். உபாயயாதாத்ம்யமிதுவிறே.

தடையாகித்தொக்கியலுமூழ்வினையாவது - விரோதியாய்த்திரண்டு வர்த்திக்கிற ப்ராக்தநகர்மமென்கை. " முன்செய்தமுழுவினை " " பாரமாயபழவினை " என்னக்கடவதிறே. ஊழ்மை - பழமை. வினை - கர்மம். " பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்குமழுக்குடம்பும், " " அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம். " (அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்.) * பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரியிறேதேஹம். விரோதிஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்-அஹங்காரமமகாரங்கள் ; " யானேயென்னை யறியகிலாதேயானேயென்ற னதேயென்றிருந்தேன் " " நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதன்மாய்த்து " " பீஜமேதத்த்விதாஸ்த்திதம் " (பீஜமேதத்த்விதாஸ்த்திதம்.) " முன்னமே " என்னும்படி அநாதியாயிறேபோருவது. இதுதானநுகூலர்பக்கல் அநாதரத்தைப்பிறப்பிக்குமதாயிருக்கும், அதுதான் தேஹாத்ம ப்ரமமூலமாகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திறத்தில்ஜந்மநிரூபணத்திலே முட்டியநர்த்தத்திலே பர்யவஸிக்கும் ; " அதிலேஒன்றவர்கள்பக்கல் ஜந்மநிரூபணம் " என்றாரிறே. " மன்பக்கல்சேவிப்பார்க்கன்பு செய்வார் சன்மநிரூபணமாவிக்குநேரேயழுக்கு " என்றாயிற்று அதின் க்ரௌர்யமிருப்பது ; " அமரவோரங்கம் " இத்யாதி.

வாழ்வினையாவது - வாழ்வையென்றபடி. வாழ்வினையென்று - முழுச்சொல். வாழ்வாவது -* நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப்பெற்று * வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவாழ்வர் என்றபடி. "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" "உன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" என்றுஅவனுகந்தபடியைச் செய்தாநந்திக்கை. அன்றிக்கே, "அவனடியார் நனிமாக்கலவியின்பமேநாளும் வாய்க்குநங்கட்கே" என்கிறபடியே, "அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" என்றுஞ்சொல்லுகிறசரம ப்ராப்யமாகவுமாம். இதிறே ப்ராப்யத்தினெல்லைநிலம்.

(குருகையர்கோன்யாழினிசைவேதத்தியலோதும்) இந்த அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஓதுகையாவது - "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂" (ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்) இத்யாதியில் "𑌮𑍁𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿" (முநயஸ்சமஹாத்மாநோவேதவேதார்த்தவேதிந:வதந்தி) என்கிறபடியே, சடகோபமுனியானஇவர் திவ்யஸூக்தியும் * இமையோரதிபதியடியேன்மனனே பொய் மயர்வுபிறந்தருளினன் விண்ணப்பம் தொழுதெழு என்று பஞ்சகத்தையு மடியிலே யாயிற்று சொல்லிற்று ; "உயர்திண்ணணையொன்று பயிலேறுகண்கருவீடுசொன்னு லொருக்கொண்டநோற்ற நாலுமெம்மாவொழி நெடுவேய் என்கிறஇருபதிலே விஸ்தமாக்கி எண்பதிலே பரப்புகையாலே அஞ்சையும்" என்றிறே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே யருளிச்செய்தது. குருகையர்கோன்யாழினிசைவேதமாவது - ஸம்ஸ்க்ருதவேதம்போலே தான்றோன்றியன்றிக்கே, "எய்தற்கரிய மறைகளையாயிரமின் றமிழாற்செய்தற் குலகில்வரும் சடகோபன்" என்னும்படியாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்ட அதிசயத்தையுடைத்தாய், "யாழினிசையே" என்றுகாநஸ்வரூபியான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிபாதிக்கையாலே "பண்ணார்பாடல்" "பண்புரையிசைகொள்வேதம்" என்னலாம்படி "பண்கொளாயிரம்" என்றுஸாமவேதம்போலே ஸரஸமாயிருக்கை. இதினுடையவேதஸாம்யமெல்லாம் ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே விசதமாகஅருளிச்செய்தார், அதிலேகண்டுகொள்வது. "விண்மீதிருப்பாய்" என்கிறபாட்டிலே பரஸ்வரூபங்காணலாம், ஆத்மஸ்வரூபம் * அடியார்ந்தவையத்திலேகாணலாம், உபாயஸ்வரூபம் * உழலையிலேகாணலாம், விரோதிஸ்வரூபம் "அகற்றிநீவைத்த" என்கிறத்திலேகாணலாம், பலம் உற்றேனிலேயுணரலாம். அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்தாலேயிறே "அந்தமில்பேரின்பத்தின்புறுகையும்" என்று அறுதியிட்டருளிற்று. * எண்பெருக்கந்நலத்திலும், "எனக்கேயாட்செய்" "ஒழிவில்காலம்" "வேங்கடங்கள்" "சீலமில்லா" "களைவாய்" "ஞாலத்தூடே" என்கிறபாட்டுக்களிலும் - திருமந்த்ரார்த்தம்காணலாயிருக்கும். அகாரத்தாலும், மகாரத்தாலும் - ரக்ஷகனையும், ரக்ஷ்யத்தையுஞ்சொல்லி, சதுர்த்தியாலு முகாரத்தாலும் - ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும் பலத்தையுஞ்சொல்லுகிறது ; ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்திலே - ஸர்வஸ்மாத்பரன்றிருவடிகளில் கைங்கர்யத்தைச்சொல்லுகையாலே, திருமந்த்ரம்-அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகமென்னுமிடம் ஸ்பஷ்டமிறே ; ஆகையாலே திருவாய்மொழியில்

ப்ரதிபாதிக்கும் சப்தமெல்லாம் அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரார்த்தமென்னத்தட்டில்லை. " [illegible] " (ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய) என்கிற ச்லோகத்திலே யருளிச்செய்த அர்த்தபஞ்சகமும், இதிலிரண்டிரண்டு பத்தாலே ஓரோவர்த்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது " என்று திருவாய்மொழியின் உபப்ரவேஸத்திலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரருளிச்செய்தாரிறே..௬

இலதமுலகுக்கானதிருவேங்கடத்தானே, யலகில்புகழந்தாதியாயிரமு - முலகி -
லுரைத்தான்சடகோபனுத்தமர்கள்நெஞ்சில், விரித்தான்பெரும்பூதூர்வேந்து.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாதமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி

வ்யாக்யாநமாகிய

ஸ்ரீ பகவத்விஷயம்.

பன்னீராயிரப்படி.

திருவாய்மொழியினவதாரிகை.

[illegible] ।

[illegible] ॥

ஸாங்கோபப்ருஹ்மண ஸகலவேதவேதாந்த ஸாரார்த்த ப்ரகாசகமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மக ஸவிபூதிக பகவதநுபவ ப்ரவ்ருத்ய பரபக்திஸிந்து பரீவாஹரூபமாய், ஸாம்ஸாரிக ஸகலதாபதாவாநல நிர்வாபண ஸரஸாம்ருத ப்ரவாஹபூராத்மகமாய், நித்யப்ரத்யக்ரநிரவதிகாதிசய பரமாநந்த ஸந்தோஹஸம்வர்த்தகமாய், ஸகலஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேஸ்வரன் தன்பரமகாருணிகத்வத்தாலே ஸ்வஹ்ருதயத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்க ஸர்வாதிகாரியோக்யமான த்ராமிடபாஷா

ஸந்தர்ப்பத்தாலே ப்ரதமாசார்யரான நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியாகிற ப்ரபந்தங்களில், திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரஸம்பந்த நிவ்ருத்தியையபேக்ஷித்து, திருவாசிரியத்திலே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க் கநுபாவ்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவித்து, திருவந்தாதியிலே அநுபவஜநிதமான அபிநிவேசாதிசயத்தைப்பேசி, திருவாய்மொழியிலே அபிநிவேசாநுரூபமாக பூர்ணமான பகவத்விஷயத்தை யநுபவித்து இவர்க்ருதார்த்தராகினார். இதில் சரமமான திருவாய்மொழியாகிற திவ்யப்ரபந்தம் "ஸ்ரீயஃபதிஶ்சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுத்வேந ஸமாஶ்ரித: । அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்வப்ராப்திம் விதத்யாத்ஸ்வயம்" என்று, ஸ்ரீயஃபதியானவன் சேதநனுக்கு உபாயத்வேந ஆஶ்ரிதனாய்க்கொண்டு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டமான ஸ்வப்ராப்தியையும் தானேபண்ணிக்கொடுக்குமென்று, அநுயாயியான மஹாவாக்யார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. இப்ரபந்தம் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸாரோப ப்ருஹ்மணம்பண்ணுகிறதாகையாலே ஸகலவேதஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகமு மிப்ரபந்தத்தினுடைய மஹாவாக்யார்த்தத்திலே அந்தர்ப்பூதம், (ஸ்ரீபதிஃ) என்று, ப்ராப்யமானப்ரஹ்மத்தினுடையஸ்வரூபமும், (சேதநஸ்ய) என்று, ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபமும், ஹேதுத்வேந என்று, உபாயஸ்வரூபமும், அநிஷ்டஹாநிம்என்று, ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்தியும், இஷ்டஸ்வப்ராப்திஎன்று, ப்ராப்திபலாவாப்தியுமான அர்த்தபஞ்சகமும் ஸூசிதமாகிறது. இப்ரபந்தத்தில் முதலிட்டு நாலுபத்தாலே ஸித்தரூபமான பராவராத்ம யாதாத்ம்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது, முடிவிட்டு நாலுபத்தாலே ஸாத்யரூபமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது, நடுவிட்டிரண்டுபத்தாலே ஸித்தஸாத்யரூபமான நிரபாயோபாயவரணத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது, ஸித்தமான வுபாயத்தினுடையவரணம் ஸாத்யமென்றுகருத்து. அதில்ஸித்தரூபமான பராவராத்மயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான முதல் நாலுபத்தில், முதற்பத்து மிரண்டாம்பத்தும், ப்ராப்யமான பரஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. மூன்றாம்பத்தும் நாலாம்பத்தும் ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அஞ்சாம்பத்து மாறாம்பத்தும் ப்ராப்த்யுபாய ஸ்வீகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஏழாம்பத்து மெட்டாம்பத்தும் ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஒன்பதாம்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் ப்ராப்திபலஸித்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அதில் முதற்பத்து பரனான சேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும் இரண்டாம்பத்து போக்யத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. மூன்றாம்பத்து பகவதேகசேஷபூதனான ஆத்மாவினுடைய ததேகாநுபவத்வத்தையும், நாலாம்பத்து ததேகப்ரியத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. அஞ்சாம்பத்து நிரபாயமான வுபாயவேஷத்தையும், ஆறாம்பத்து தத்வரணப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஏழாம்பத்து அநிஷ்டமானவிரோதி ப்ரகாரத்தையும், எட்டாம்பத்து தந்நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஒன்பதாம்பத்து பலப்ரகாரத்தையும், பத்தாம்பத்து ததவாப்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஆக இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தினுடைய அவாந்தரார்த்த பேதத்தாலே இப்ரபந்தத்தில் பத்துப்பத்துக்கும் வாக்யார்த்தம் சொல்லிற்றாயிற்

ம. அதில் சேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வபரமானமுதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி ரக்ஷகத்வோபயுக்தமான ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையும், இரண்டாந்திருவாய்மொழி ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையும், மூன்றாந்திருவாய்மொழி தததுகுணமான ஸௌலப்யத்தையும், நாலாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரிதாபராதஸஹத்வத்தையும், அஞ்சாந்திருவாய்மொழி ஸௌஶீல்யாதிசயத்தையும், ஆறாந்திருவாய்மொழி ஸ்வாராததையையும், ஏழாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரயணத்திலத்யந்தஸ்வாரஸ்யத்தையும், எட்டாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரிதவிஷயமான வார்ஜ்ஜவகுணத்தையும், ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி ஸாத்ம்யபோக ப்ரதத்வத்தையும், பத்தாந்திருவாய்மொழி நிர்ஹேதுகமஹோபகாரித்வத்தையுஞ் சொல்லுகையாலே பரமசேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வபூர்த்தியை ப்ரதிபாதித்தாயிற்று. அதில் பரத்வ ப்ரகாசகமான முதற்றிருவாய்மொழியில் தது பபாதகமான விலக்ஷணகுணவிபூதி விக்ரஹயோகத்தையும், ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், அபரிச்சிந்நமான லீலாவிபூதி ஸம்பந்தத்தையும், அநந்தரம் மூன்றுபாட்டாலே விபூத்யந்தர்க்கத ஸமஸ்தபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்யாதிகள் ஸ்வாதீநங்களென்னுமிடத்தையும், அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸ்தபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபம் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே தததீநமென்னு மிடத்தையும், ரக்ஷணரூபையானஸ்த்திதி, வையதிகரண்யத்தாலே தததீநையென்னுமிடத்தையும், ஸர்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே தததீநங்களென்னுமிடத்தையும், தது பபாதகமான சரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தையும், அநந்யேஶ்வரத்வத்தையும், அவைதிகரால் அப்ரகம்ப்யத்வத்தையும், அகில வ்யாபகத்வத்தையுஞ்சொல்லி அசேஷசேஷித்வரூபமான ப்ரத்வத்தை ஸ்த்திரீகரித்தருளுகிறார்.

௬.

மஹாப்ரவேஶம் - முதல்ஶ்ரியஃபதி.

ஶ்ரியஃபதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்கிறபடியே ஜன்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவிவரை "அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்" என்று முதலிலே தன்திருவாயாலே சொல்லவல்லராம்படியாக முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி யருளினான். "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந் மதுஸூதந: ஸாத்த்விகஸ் ஸ து விஜ்ஞேயஸ் ஸ வை மோக்ஷார்த்த சிந்தக:" என்கிறபடியே ஶ்ரீப்ருந்தாவநத்தை "உந்நித்ரவிஷ்வக்" என்னும்படி கடாக்ஷித்தாற்போலே தத்வங்களை விஶதமாக அறியவல்லராம்படி கடாக்ஷித்தான். இதரதர்ஶநங்களில் தத்வங்களைப்பதினா

றென்பார், ஆறென்பாராய் பஹுப்ரகாரங்களிலே விப்ரதிபத்திபண்ணு வர்கள்.

எங்ஙனேயென்னில். லோகாயதிகன், ப்ருதிவ்யாதி பூதங்கள் நாலினுடைய கூட்டரவிலே சைதந்யமென்றொரு தர்மம்பிறக்கும், அதுக்குண்டான சுகதுக்கங்களே ஸ்வர்க்கநரகஙகள், அவற்றினுடைய பிரிவிலே சைதந்யம் நசிக்கும்; அவ்வருகொன்றுமில்லையென்பதவனுடையஸித்தாந்தம். ஆர்ஹதன், கார்யகாரணரூபத்தாலே ஜகத்து நித்யாநித்யமும் பிந்நாபிந்நமும் ஸத்யாஸத்யமுமாயிருக்கும்; ஆத்மாக்கள் கர்மாநுரூபமான சரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தையே தனக்குப்பரிமாணமாகக்கொண்டிருக்கும்; ஸம்ஸாரமநாதி; மலதாரணாதிகளாலு மாத்மஜ்ஞாநத்தாலும் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தராய் ஊர்த்வகதியை ப்ராபியாநிற்கை மோக்ஷமாகிறதென்றான். பௌத்தமதங்களில் வைத்துக்கொண்டு வைபாஷிகன், பரமாணுஸங்காதமாய் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமாயிருக்கும் ஜகத்து; தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம்; வேறோராத்மாவில்லை; இதில் ஸ்த்திரத்வபுத்தி-ஸம்ஸாரம்; க்ஷணிகபுத்தி-மோக்ஷமென்றான். ஸௌத்ராந்திகனுக்கும் ஸித்தாந்தமதுவேயாயிருக்கச்செய்தே அநுமாநஸித்தம் ஜகத்தென்றான், அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். யோகாசாரன் ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள் ப்ரமம், ஜ்ஞாநமேயுள்ளது, அதுவும் க்ஷணிகமென்றிருக்கை மோக்ஷமென்றான். மாத்யமிகன் ப்ரமாணமும், ப்ரமேயமும், ப்ரமாதாவுமிவை யுண்டென்றறிகை ப்ரமம், சூந்யத்தாலே சூந்யமென்றறிகை மோக்ஷமென்றான்." நையாயிக வைசேஷிகர்கள் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணம் பரமாணுக்கள், அநுமாநிகேஸ்வரன் நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரமநாதி, ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே சுகதுக்கஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கை மோக்ஷமென்றார்கள். பாசுபதன் பரமாணுக்கள் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணம், ஆகமஸித்தேஸ்வரன்நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரமநாதி, ஆகமோக்தமான கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பசுபதிசாரூப்யத்தைப்பெறுகை, மோக்ஷமென்றான். சாங்க்யயோகிகள் ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறது, அந்த ப்ரக்ருதியோடாத்மாவுக்குண்டான வநாதிஸம்பந்தம் ஸம்ஸாரம், ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் மோக்ஷமென்றார்கள். பாட்டப்ராபாகரர்கள் நித்யரா யநேகராய் ஸர்வகதராய் அநாதிகர்மத்தாலே ஸம்ஸரிக்கிறார்கள் ஆத்மாக்கள், ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம், கர்மாபூர்வமே ஆத்மப்ராப்திரூபமோக்ஷஹேது, ஈஸ்வர ஸத்பாவமில்லையென்றார்கள். மாயாவாதி, நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரமே மாயாசபளமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கை ஸம்ஸாரம், "தத்த்வமஸி" இத்யாதிவாக்யஜந்ய ஜ்ஞாநத்

தாலே அந்தப்ரமம்போகை மோக்ஷமென்றான். பாஸ்கரீயன், அந்தப்ரஹ்மந்தானே ஸத்யோபாதி மிஸ்ரமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கைஸம்ஸாரம், வர்ணாஸ்ரம தர்மோபேதமாய் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநபூர்வகமாயுள்ள உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநத்தாலே உபாதிநசிக்கை மோக்ஷமென்றான். யாதவப்ரகாசன், அந்த ப்ரஹ்மந்தானேஸத்யமான சிதசிதீஸ்வராத்மகமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கிறது, அதுக்குண்டான பேதஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாரம், ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினாலே பேதஜ்ஞாநம்போகை மோக்ஷமென்றான். ப்ரஹ்மம் ஜகத்காரணமென்கிற வைதிகஸித்தாந்தத்திற்காட்டில் ஏகாயநன்ப்ரஹ்மத்தை கதிபயசக்திவிசிஷ்டமாகக்கொண்டானத்தனை, அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். ஆகசித்தாந்தங்கள் பதினேழும் பாஹ்யங்களும் குத்ருஷ்டிகளுமாகையாலே வ்யர்த்தங்கள். நந்தர்ஸநத்துக்குத் தத்வங்கள்மூன்று; அவையாவன, சித்துமசித்து மீஸ்வரனும். ப்ரகார ப்ரகாரிகள் ஐக்யத்தாலே ஒன்றென்னலாய், ஸ்வரூபபேதத்தாலே பலவென்னலாயிருக்கும். அசித்தாகிறது குணத்ரயாத்மகமாய் நித்யமாய் விபுவாய் ஸததபரிணாமியாய் ஹேயதயாஜ்ஞாதவ்யமாயிருக்கும். இப்படியிருக்கிற அசித்திலே போக்யதாபுத்திபண்ணி ஸம்ஸாரத்தைத்ருடமாக்கிக்கொள்ளவேணுமென்றிருக்கு மவனுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனை யாஸ்ரயிக்கவேணும், இது த்யாஜ்யமென்னும் ப்ரதிபத்தியுண்டாய் இத்தைக் கழித்துக்கொள்ளவேணுமென்றிருக்குமவனுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனை யாஸ்ரயிக்கவேணும், "ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேது:" என்றும் "தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா। மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே. நான்பிணைத்தபிணை யொருவராலவிழ்க்கப்போகாது, என்னையே கால்கட்டி யவிழ்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றானிறே. அதுதன்னையே யிவரும் "பொல்லாவாக்கையின்புணர்வினையறுக்கலறச்சொல்லா யானுன்னைச்சார்வதோர்சூழ்ச்சி" என்றாரிறே. "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை ஒருவராலவிழ்க்கப்போகிறதில்லை, ஸர்வஸக்தி, கர்மாநுகுணமாகப்பிணைத்தபிணையை யவனையே கால்கட்டி யவிழ்த்துக்கொள்ளுமித்தனைகாண்" என்று பிள்ளை திருநறையூ ரரையர் வார்த்தை. சேதநன் நித்யனாய் அணுவாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் ஏகரூபனாய் பகவச்சேஷபூதனாயிருக்கும். இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்கிறபடியே ஆத்மாநுபவ மமையுமென்றிருக்குமவனுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனையுபாஸிக்கையு மந்திமஸ்ம்ருதியும்வேணும், ஆத்மா

நுபவத்தைநெகிழ்ந்து ஸர்வேஶ்வரனுடையகுணாநுபவம்பண்ணவேணு மென்றிருக்குமவனுக்கும் அவன்றன்னையே உபாயமாகப்பற்றவேணும். இவற்றிலொன்றை யறியிலும் † "ஒண்டாமரையாள்கேள்வனொருவனை யே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனளவிலே பர்யவ ஸித்தன்றி நில்லாது. ஜ்ஞாநமாகில் ஶ்ரிய:பதியைப்பற்றியல்லது நில்லா து. பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைப்பற்றிப்பிறக்கும் ஜ்ஞாநமெல்லா மஜ் ஞாநகல்பம், "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" "தத்கர்ம யந்ந பந்தாய ஸாவித்யாயா விமுக்தயே ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்யாந்யா ஶில்பநைபுணம்" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தையொழியக் கற்றவையெல் லாம் செருப்புக் குத்தக்கற்றவோபாதி. இப்படியிருக்கிற சிதசிதீஶ்வ ரர்கள் ஸ்வரூபஸ்பாவங்களை யறியக்கடவாரொருவருமில்லை, இவற்றையு ள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிற்றிவ்வாழ்வார்.

இவர்க்கு ஒப்புச்சொல்லலாவார் ஸம்ஸாரிகளிலுமில்லை, நித்ய ஸூரிகளிலுமில்லை. தம்படிதாமுமறியார்; ஸம்ஸாரிகளுமறியார்கள்; ஸர் வேஶ்வரனுமறியான். ஒருசாதநத்தை யநுஷ்டித்து இந்தநன்மை நமக் குவருமென்றிருக்கவந்த தல்லாமையாலே தாமுமறியார்.; இவரைப் போலே யிருப்பாரை ஸம்ஸாரத்தில் காணாமையாலே ஸம்ஸாரிகளுமறி யார்கள், தன்குணங்கள் புறம்பொருவ்யக்தியி லிப்படி பலிக்கக்காணா மையாலே ஸர்வேஶ்வரனுமறியான். ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தரான வோபாதிநித்யஸூரிகளிலும்வ்யாவ்ருத்தர், ‡ "அடியார்நிலாகின்றவைகு ந்தமோவையமோ நும்நிலையிடம்" என்று உபயவிபூதியிலுமடங்காதிருப் பர், * "விண்ணுளாரிலும்சீரியர்" என்னும்படியாயிற்றிவர்நிலை; பகவதநு பவத்துக்குப் பாங்கான தேசத்திலே இருந்து அநுபவிக்கிறவர்களைப் போலன்றே அவ்வநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமான ஸம்ஸாரத்திலே யிரு ந்தநுபவிக்கிறவர்கள். "கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் । நார்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதாஜநா:" என்கிறபடி யே கலிகாலத்திலே பகவத்ருசியொருவர்க்கும்பிறக்கிறதல்ல. "ஜந்மாந் தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: । நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே முதல்தன்னிலே மநுஷ்யசரீரம்கிடையாது, பெற்றாலும் ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராப்யனென்று அவனைப்பெறுகைக் கநுரூபமாயிருப்பதொரு உபாயத்தைப்பரிக்ரஹிக்க வேணுமென்னும் ருசிஒருவர்க்கும்பிறவாது, இதுண்டாகிலுமுண்டாம், பாகவத சேஷத்வம் உண்டாகாதென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே.

“ ஊநஷ்டாணாம்ஸஹஸ்ரேஷுகஸ்சித்திஸிக்தயே । யதமாநவிஸி ஹாநாம்கஸ்சிந்மாம்வேத்திதத்த்வத:” என்று ஸர்வேஸ்வரன்றானு மருளிச் செய்தான்.

இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார்வந்தவதீர்ணரானவி துசேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதபலமாயிற்று. “ தஸ்ஹாவிரஜநத்தூஸோ யாயாஹ்ஹதஹாநூநா ” என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன் வந்தவதரித் தாற்போலேயாயிற்று ஆழ்வார்வந்தவதரித்தபடி. ஆதித்யன் பாஹ்ய மான அந்தகாரத்தைப்போக்கும், இவனுந்தரமான அந்தகாரத்தைப் போக்கிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது. அப்படியேயிவரும் “ ஊருநாடுமுலக மூந்தன்னைப்போல் ” “ மரங்களுமிரங்கும்வகை ” என்றும் * பாலேதமி ழரிசைகாரர் பத்தர்பரவும்படியாயும் “ கேட்டாரார்வானவர்கள் ” என் றும் “ பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடித் தென்னா வென்னுமென்னம்மான் ” என்னும்படி யிப்படியே தம்முடையநன்மை யெங்குமுண்டான வெல்லார்க்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டாயி ற்றிருப்பது. “ ஹஸிதம்ஹாஷிதம்சைவமதிரூயவ்வேஷிதம் । தத்ஸ வஸும்யஐுவீரொஷயயாவத்ஸம்ஹவஸூதி॥” என்கிறபடியே (ப்ரஹ்மா வின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்க ரித்தாற்போலே இவரும்) பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையராயிருப்பர். “ ஜூாநீகாலெஜூ வஜெஊதம்” ஐஸ்வர்யம், ஆத்மலாபம், ஏதேனுமொருபுருஷார்த்தமாகவு மாம் நம்பக்கலிலேகொள்ளுமவர்கள் உதாரர், ஜ்ஞாநியானவன் எனக் கு தாரகனென்று ஸர்வேஸ்வரனருளிச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கக்ரேஸரரா யிருப்பர். “ வாஹ்ராத்ஹூதிஸுஸ்ஹெ ஸக்ஷ்ணொஸக்ஷிவய்ஹ:” என்றுபால்யந்தொடங்கி பெருமாள் திருத்தொட்டிலோடணையத் திருத் தொட்டி விடாதபோது பள்ளிகொள்ளாத இளையபெருமாளைப்போலே யிவரும் பருவம்நிரம்புவதற்குமுன்பே பகவத்குணைகதாரகராயிருப்பர். “ அறியாக்காலத்துள்ளேயடிமைக்கணன்புசெய்வித்து ” என்றும் † “மூ லேயோமுழுமுற்றும்போந்தில - பெருமான்மலேயோ திருவேங்கடமென் றுகற்கின்றவாசகம்” என்றுசொல்லுகிறபடியே. “ நஷஸீதாகயாஹீ நாநவாஹஊவிராவவ । ஊுஹமுதஹஜிவிஜீவாவொஜஹாநூதரவிவொ ஊரதள” உம்மையொழிந்தவன்று பிராட்டியுமில்லை, அடியேனுமில்லை, ஜீவித்தோமோ, முஹூர்த்தம்; என்போலே? என்றால், ஜலாதுத்த்ருத மானமத்ஸ்யம் நீர்நசையறுமளவும் ஜீவிக்குமாபோலே ; நீர்நிறுத்திப் போகிறேமென்கிறவார்த்தை யும்முடையதிருவுள்ளத்திலே உண்டேன்

றறியுமளவுங்காணும் நாங்கள் ஜீவிப்பதென்றாரிறே. அத்தலையில் நினைவாலேயிறேயித்தலைஜீவிப்பது, ‡ "எத்தேவர்வாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையுமப்போதொழியும்" என்கிறபடியே அவனினைவில்லாதவன்று இவையுமில்லையிறே. அப்படியே யிவரும் "நின்னலாலிலேன்காண்" என்றிருப்பாரொருவர், "நதேவலோகாக்ரமணம் நாமரத்வ மஹம்வ்ருணே। ஐஶ்வர்யம்வாபி லோகாநாம்காமயே நத்வயாவிநா" "வானவர்நாடு" என்கிறபரமபதம், ஆத்மலாபம், லோகாநாமைஶ்வர்யம், இவையித்தனையும் உமக்குப்புறம்பாய்வருமன்று வேண்டேனென்ற இளையபெருமாளைப்போலேயிவரும் † "திருவொடுமருவியவியற்கைமாயாப்பெருவிறலுலகமூன்றினொடுநல்வீடுபெறினுங்கொள்வதெண்ணுமோ" என்றும், "எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்" என்றும், "பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்றும் இதரபுருஷார்த்த ப்ரஸ்தாவத்திலே வெருவும்ஸ்வபாவருமாயிருப்பர். "அஹம்தாவந்மஹாராஜே பித்ருத்வம்நோபலக்ஷயே। ப்ராதா பர்த்தா சபந்துஶ்ச பிதா ச மம ராகவ:" என்று பெருமாளையே யெல்லாவுறவுமாகப்பற்றின இளையபெருமாளைப்போலே யிவரும் "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமு நன்மக்களுமேலாத் தாய்தந்தையுமவரோ" என்று பகவதைகாந்த்யஸீமையாயிருப்பர். "அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமிஜாக்ரத:ஸ்வபதஶ்சதே। பவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே" என்றிளையபெருமாள் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும்செய்தல்லது தரியாதாற்போலே, இவரும் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்" என்று எல்லாவடிமைகளும் செய்தல்லது தரியாததன்மையராயிருப்பர்.

"விப்ரயோகேண தே நாத யோகம் விஶ்லேஷிதம் வஜநார்தந" "நது தவ்ஸ்ஸமயாஸ்த்வம் ப்ரஶம்ஸாமி நராதிப:" என்றும்சொல்லுகிற அர்ஜ்ஜுந தசரதாதிகளைப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றாலும் "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்னும்படிமேன்மேலெனப்பெருகிவருகிற ஆராதகாதலையுடையராயிருப்பர்.

"யதாத்ரகாலஸ்தலீவாஹி ஸர்வேஷாநாமஹர்யா। உபமாநமஶேஷாணாம்ஸாதூநாம் யஸ்ஸதா பவத்" என்று ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானை சாதுக்களுக்கெல்லா முபமாநபூமியாகச் சொல்லுகிறாப்போலே எல்லார்க்கும் தம்முடைய ஒரோ வகைகளாலே உபமாந பூமியுமாயிருப்பர்.

"ஸஹஸ்ராவரோஜாதா மஹதைவஸ்ரா உவாமதஃ" என்று குணங்களுக்குத்தோற்றடிமைபுக்க இளையபெருமாளைப்போலே யிவரும் பகவத்குணங்களிலேதோற்று "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே" என்றார்.

இப்படி பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை விசதவிசததர விசத தமமாகவநுபவித்து அங்குள்ளடங்காமைவழிந்து புறப்பட்டசொல்லா யிற்றிப்ரபந்தங்கள்.

இங்ஙனேயாகில், இப்ரபந்தங்களுக்குப் பாட்டும் ஸங்க்யையும் பாட்டுக்கு நாலடியாகையும் அக்ஷரங்கள் ஸமமாகையும் "எழுத்தசை சீர்பந்தமடிதொடைபாவினம்" என்றாற்போலே சொல்லுகிற ப்ரபந்த லக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடியெங்ஙனேயென்னில்; சோகவேகத்தாலே பிறந்த "மாநிஷாத" இத்யாதிஸ்லோகமானது "ஶ்லோகஏவ" என் கிற ஶ்லோகத்தின்படியே அத்திக்காயி லறுமான்போலே பகவத்விபூதி யிலேகதேஶஸ்த்தனான ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸர்வலக்ஷணோ பேதமானாற்போலே பகவத்ப்ரஸாதமடியாகப்பிறந்த இப்ரபந்தங்களுக் கு இவற்றில் கூடாததில்லை.

இவையென்ன கோடியிலே யடைக்கப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள்? இவை பிறந்தபடி யெங்ஙனே? இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னா லதுமூலமென்றறியும்படி யெங்ஙனே? இவை ப்ரமாணமெ ன்றறிவதெத்தாலே? இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்யரார்? இப்ரபந்தங்கள் கற் கைக்கதிகாரிகளார்? இவற்றுக்கு போக்தாக்களார்? இவையெதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன? என்று சில அவ்யுத்பந்நர்கேட்க; இவை புருஷார் த்த ப்ரகாஶகமான ப்ரபந்தங்களில ப்ரதாநப்ரபந்தங்கள், பகவத்குணா நுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷ பலாத்காரம் சொல்லுவிக்கப்பிறந்தன, பக வத்ப்ரஸாதலப்தமான திவ்யசக்ஷுர்மூலமாகப் பிறந்தனவென்னுமிடம் ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலே யறியலாம், வேதார்த்தவித்துக்களான ஸர்வ ஶிஷ்டர்களும் பரிக்ரஹிக்கையாலும்ஸம்ஸாரத்திலுத்வேகம்பிறந்தார்க்கு ஜ்ஞாதவ்யமான வேதார்த்தங்களையிப்ரபந்தங்களிலே காண்கையாலுமி வை யுத்க்ருஷ்டதமமான ப்ரமாணமென்றறியலாம், எல்லார்க்கும் பரம ப்ராப்யபூதனான ஶ்ரிய:பதி யிப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரதிபாத்யன், ஸம்ஸா ரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான்றிருவடிகளிலே எப்பேர்ப்பட்டவடிமை களும் செய்யவேணுமென்றிருக்குமவனிவைகற்கைக்கதிகாரி, முமுக்ஷு க்களும் முக்தரும் நித்யரு மெம்பெருமானுமிவற்றுக்குபோக்தா க்கள், பகவத்கைங்கர்யமாகிற நிரதிஶயபுருஷார்த்தமின்னபடிப்பட்டிரு

க்குமென் றறிவிக்கைக்காகப்பிறந்த ப்ரபந்தங்களிவையென்று சிரோபா ஸித ஸத்வ்ருத்தராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

நிஷித்தபாஷையாகையாலும், இப்ரபந்தங்களை வேதத்திலநதிகாரிக ளப்யஸிக்கக் காண்கையாலும், கலிகாலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாத சதுர்த்தவர்ணத்திலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும், தேஸாந்தரங்களிலின்றிக்கே ப்ராதேஸிகங்களாகையாலும், அவைதிகர் பரிக்ரஹிக்கையாலும், ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமானகாமபுருஷார்த்தத்தைப் பலவிடங்களிலும் பேசுகையாலும், ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே புருஷார்த்ததயாசொல்லப்படுகிற ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களைக் காற்கடைக்கொள்ளுகையாலும், இப்ரபந்தங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டாவென்று வைதிககோஷ்டியில்பழக்கமில்லாதார் சிலவறிவுகேடர்வந்து ப்ரத்யவஸ்த்தாநம்பண்ண ; மாத்ஸ்யபுராணத்திலே, பாஷாந்தரத்தாலே பாடாநின்றுள்ளகைஸிகாதிகளைத் தன்னாட்டினின்றும்போகவிட்டராஜாவைக்குறித்து “ஹஸிகீதிஞ்சைவநைவாநஸ்ருஜேந்ஹண்ணநமோதாஜ்ஞ । ஷாஷாமாநம்நமாதவ்ரும் தலோத்தாவங்குயாகூதம்” என்ற யமவசநத்தின்படியே பாஷாநிஷேதம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களிலே யாகையாலும், அங்ஙனன்றியே பாஷாமாத்ராவதியாக விதிநிஷேதங்களை யங்கீகரிக்கில் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையான பாஹ்யஸாஸ்த்ராதிக ளப்யஸிக்கவேண்டுகையாலும், ஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிஸயத்தாலே வேதத்திலநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீஸூத்ராதிகளு மிழவாதபடி வேதார்த்தத்தை த்ராவிடபாஷையாலே யருளிச்செய்கையாலும், எதிர்சூழல்புக்கு அநேகஜந்மங்க ளெம்பெருமான்றானே தொடர்ந்து விஷயீகரிக்கைக்கடியானபாக்யத்தையுடையராய், நிரந்தர பகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாய், தத்வஹிதங்களில் நிபுணராய், அவற்றினுடைய வுபதேஸத்திலும் ப்ரவ்ருத்தராய், விதுர ஸபர்யாதிகளில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார்பக்கலிலே யிப்ரபந்தங்கள் பிறக்கையாலும், இப்பாஷை நடையாடி ஸிஷ்ட ப்ரசுரமான தேஸங்களெங்குமுண்டாய் பாஷாந்தரங்களிலே பிறந்து விலக்ஷணராயுள்ளாருமிவற்றின் வைலக்ஷண்யத்தைக்கேட்டு இவற்றை யப்யஸிக்கைக்கிடானவிப்பாஷைநடை யாடுந்தேஸத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே ! என்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நன்மையைக்கண்டு வேதார்த்த ஜ்ஞாநத்துக் கடைவில்லாத அவைதிகருங்கூட பரிக்ரஹிக்கை ஸ்லாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்று மூபாஸநமென்று முபநிஷத்துக்களிற்சொல்லுகிற பக்தியை இவற்றில் காமமாகச்சொல்லுகையாலும், ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்த்திரத்வாதிதோஷத்தாலே யாகையா

லும், ப்ரதிபாத்யனான வெம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், எம்பெருமானை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும், பக்திக்குத்பாதகங்களாகையாலும், உத்பந்நையான பக்திக்கு வர்த்தகங்களாகையாலும், ஶ்ரவணாதிகளிலப்போதே நிரதிஶயப்ரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் ஸாக்ஷியாகச்சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மகாரணவாதத்தாலும், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாந்மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலு மிப்ரபந்தங்களை த்ருடதரப்ரமாணங்களாக வுபபாதித்து வைதிககோஷ்ட்டியி லபியுக்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே யவனை யநுபவித்து பரிபூர்ணராயிருக்கிற விவர்க்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக்கூப்பிடுகையுங்கூடினபடி யெங்ஙனேயென்னில், ஓரோகுணத்தையநுபவித்தா லநுபூதகுணங்களிலுண்டான ப்ரியத்வப்ரகர்ஷம் க்ஷுத்ரவிஷயங்களில் வைராக்யத்தைப்பிறப்பித்து குணாந்தரங்களிலே ஸ்ப்ருஹையைப்பிறப்பிக்கும், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" என்றும், ‡ "மாற்பான்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு" என்றும், சொல்லுகிறபடியே; பின்னையக்குணங்களில் க்ரமப்ராப்திபற்றாது; யாதொருபோதாசையிக்கது, அப்போதாசைப்பட்டபொருள் கிடையாமையாலும், பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தஸ்மரணாதிகளாலுமாக பகவத்விஷயத்திலநுபவித்த அம்ஶத்தையுமிழந்து "எந்நாள்யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்றும் "பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்றும் "போரவைத்தாய்புறமே" என்றும் "கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ" என்றும் கூப்பிடாநிற்பர். அவனை யநுபவிக்கப்புக்கால் "அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே" என்றும் "பருகிக்களித்தேனே" என்றும் "உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறை" என்றும் "தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்" என்றும் "எமர்கீழ்மே லெழுபிறப்பு மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைய வாழ்வுவாய்க்கின்றவா" என்றும் தாமுந் தம்முடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமாய்க்கூடக்களிப்பர். இப்படி பஹுகுணனான வெம்பெருமான்பக்கலிலே நிரதிஶயபக்திமான்களாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுக்கராய், அவனை யல்லதறியாதபடியாய் பகவதநுபவஸுகம் மிக்கபோது இதரபதார்த்தங்களுமெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கிறனவாகவும், விஶ்லேஷமென்றொரு வகையுண்டென்றுமறியாதே லோகயாத்ரையோடொக்கமறந்து விஶ்லேஷவ்யஸநம்மிக்கா

ல் ஸம்ஶ்லேஷ ரஸமுண்டென்று மறியாதே யிதரபதார்த்தங்களுமெல் லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு "நீயுந்திருமாலாலெஞ்சங்கோட்பட்டாயே" இத்யாதியாலே யவற்றுக்குமாகத்தாம் நோவுபடாநிற்பர். இவர்க்கு ப்ரியாப்ரியங்களொருக்காலும் முடியாதே பர்யாயேண வுண்டாயிருக்கையாலே யிவர்க்கு சிந்தயந்திப்படி நித்யமாய்ச் செல்லுகையாலே யிவரை தீர்க்கசிந்தயந்தி யென்றுமிற்று நம்முதலிகளருளிச்செய்வது.

ஆனால் சேதநர்க்கு ஸ்த்ரியந்நபாநாதிகளே தாரகபோஷகபோக்யங்களாய்ச்செல்லாநிற்க, இவரைபகவத்குணைகதாரகரென்னக்கூடுமோ! என்னில்; திருவயோத்யையிலும் கோஸலஜநபதத்திலுமுள்ளஸ்தாவர ஜங்கமங்களுடைய ராமகுணைகதாரகங்களாயிருக்கும்படியை யநுஸந்தித்து இதுவும்கூடுமென்றுகொள்வது,

இப்படியிருக்கிறவிவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷமாவது- ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம். விஶ்லேஷமாவது- பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைபண்ணி அதுபெறாமையாலே மாநஸாநுபவத்துக்குவந்தகலக்கம்.

ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் ஸர்வநியந்தாவாய் நிரவதிகக்ருபாவானாயிருந்த வெம்பெருமா னிவருடையவநுபவத்தைமுடியநடத்தாதே இவ்வநுபவத்தை விச்சேதித்ததுக்கு ப்ரயோஜந மென்னென்னில்; திருவயோத்யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்தபிரிவுபோலேயிவர்க்கநுபூதகுணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவும் மேன்மேலன த்ருஷ்ணைபிறக்கைக்காகவும். எம்பெருமான்பக்கல்பிறந்த வாசைமுதிர்ந்துநினைத்தபடிபெறுவிட்டவாறே மோகமோஹங்கள்பிறக்கும். இப்படியுள்ளகலவியாலும் பிரிவாலும் ஆழ்வார்க்குவந்ததசையந்யாபதேசப்பேச்சைப்பேசுவிக்கும்.

இப்ரபந்தங்களில் ஸூக்திகள் ப்ராப்யனான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும்சில ; ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மவிஷயமாயிருக்கும்சில ; ப்ராப்த்யுபாயத்தைச் சொல்லும்சில ; பலத்தைச் சொல்லும்சில ; ப்ராப்திவிரோதியைச் சொல்லும்சில ; அவஶிஷ்டமானவையிவற்றுக்குபபாதகங்களாயிருக்கும். இவற்றிலுத்தேஶ்யம்பலம், தததர்த்தமாக மற்றுள்ளநாலர்த்தமும்சொல்லுகிறது.

இவற்றில் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் - த்வததநுபவவிரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்று, எம்பெருமானையர்த்திக்கிறார்; திருவாசிரியத்தில் - நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க்குபோக்யமான தன்னுடையவடிவழகைக் கலம்பகமாலையைப் பணியாக

வெடுத்துக்காட்டுமாபோலே காட்டிக் கொடுக்கக்கண்டநுபவித்தார் பூர்ணமாக; பெரியதிருவந்தாதியில் - நிரதிஶயபோக்யனான எம்பெருமானையநுபவிக்கையாலே ததநுகுணமாக த்ருஷ்ணைபிறந்து த்ருஷ்ணாநுகுணமாகப்பேசியும்நினைத்தும்தரிக்கிறார்; திருவாய்மொழியில் - இவருடைய த்ருஷ்ணாநுகுணமாக ஶ்ரியஃபதியாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய்த் தனக்குத்தகுதியான திவ்யதேஹத்தையுடையனுமாய் திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாய் சங்கசக்ராதிதிவ்யாயுததரனுமாய்பரமவ்யோமத்திலே ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்த்தாநரத்நமண்டபத்திலே பெரியபிராட்டியாருந்தானும் பிராட்டிமாருங்கூடதிவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீற்றிருந்தருளி * அஸ்த்தாநேபயஶங்கிகளான * அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரதபரிசர்யமாண சரணநளிநனாய்க்கொண்டு, அங்கிங்ஙனேசெல்லாநிற்க ஸ்வஸங்கல்பாயத்தஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகமான ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும் தனக்கு சரீரதயாசேஷமாகவுடையனாய் அந்தராத்மதயாசேதநாசேதநங்களைவ்யாபித்துதத்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய் நாராயணாதிநாமங்களைத் தனக்குவாசகமாகவுடையனாய் ஏவம்விதனாக "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்கிறபடியே உபநிஷத்ஸித்தனுமாய், இப்படிவிஸஜாதீயனுமா யிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய்வந்து தன்னுடையபரமக்ருபையாலேதிருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய்தன்னுடைய அவதாரங்களிலுமூதவப்பெறாதகர்ப்பநிர்ப்பாக்யர்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடிஸர்வாபராதஸஹனாய் பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரிதர்க்கத்யந்தபரதந்த்ரனாய் அவர்களுடைய இச்சாநுகுணமான போஜநஶயநாதிகளையுடையனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணனானதானே ஆஶ்ரிதஸுலபத்வார்த்தமாகக் கோயில்களிலேவந்துநின்றருளியும், இப்படியுள்ளஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கும் ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்கும்ஏகாந்தமானபடிகளால் பரிபூர்ணனானவெம்பெருமான் தன்னை நிர்ஹேதுகமாகக்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்துத் தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற ப்ரதிபந்தகமற்று எம்பெருமானைப்பெற்று முடிக்கிறார். இனிச்சொல்லவேண்டுமவையெல்லா மவ்வவதிருவாய்மொழிகள்தோறும் சொல்லக்கண்டு கொள்வது.

முதற்றிருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்றுவது நாநாரத்நபரிபூர்ணமாயபரிச்சேத்யமானகடலைமூந்தறத்திரளக்கண்டாற்போலே ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே பரிபூர்ணனாய் எல்லாப்படியாலு மெல்லாரிலும்மேற்பட்டு ஸர்வேஶ்வரனாய் ஶ்ரியஃபதியாக அபௌருஷேயமான ஸூக்ஷ்மப்

ரமாணஶ்ருதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானை பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி யவன்ப்ரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத் கரித்தநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியுள்ளடங்காமை யநுபவித்தபடியே ஸவிபூதிகனை எம்பெருமானைப்பேசி ஏவம்விதனானவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்; கடலைத்திரளக்கண்டாலொருவனதிலுண்டான முத்துமாணிக்காதிகளையும் தனித்தனியேகாணுமாபோலே முதற்றிருவாய்மொழியிலே திரளவநுபவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய குணங்களை யோரோவகைகளிலே ஓரோதிருவாய்மொழியாய்ச்செல்லுகிறது இரண்டாந் திருவாய்மொழிதொடங்கிமேலெல்லாம். இப்படிசெய்தா ரிவரேயல்லர், பாரதராமாயணாதிகளைப்பண்ணின வ்யாஸாதிகளும் ஸம்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலே தங்கள்ப்ரபந்தங்களை ப்ரபந்தீகரித்தார்கள்.

பரஸ்வரூபம் அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தாலும் கல்யாணைகதாநத்வத்தாலும் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணமாய், விபுத்வாத்தேஶதः பரிச்சேதரஹிதமாய் நித்யத்வாத்காலதःபரிச்சேதரஹிதமாய் ஸர்வமும் தனக்குப்ரகாரமாகத் தான்ப்ரகாரியாய்த் தனக்கொரு ப்ரகார்யந்தரமில்லாமையாலே வஸ்துபரிச்சேதரஹிதமுமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்ய ஶீலாத்யநந்த கல்யாணகுணகணமஹோததியாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸ்வேதர ஸமஸ்தத்தையும்வ்யாபிக்குமிடத்தில் அப்ராக்ருதமாய் ஶுத்தஸத்வமயமாய் ஸ்வாஸாதாரணமாய் புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமாய் புண்யகந்தவாஸிதாநந்த திகந்தராளமாய் ஸர்வபாஶ்ரயமாயிருந்துள்ள திவ்யவிக்ரஹம்போலேவ்யாபித்துதரித்து நியமித்து இப்படிஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு சேஷியாயிருக்கும்; ப்ரக்ருதிஸ்வரூபமும் மஹதாதிவிகாரங்களையுடைத்தாய் நித்யமாய் த்ரிகுணாத்மிகையாய் சுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ணையாய் அநேகப்ரஜைகளுக்கு ப்ரஜநநபூதையாய் எம்பெருமானுக்கு சரீரதயா சேஷமாய் சேதநர் கர்மாநுகுணமாக இச்சிக்க இந்தஇச்சாநுகுணமாகபகவத்ஸங்கல்பத்தாலேசதுர்விம்ஶதித்வமாய்க்கொண்டுவிவரிக்கக்கடவதாய்இப்படியெம்பெருமானுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கும்; ஆத்மஸ்வரூபம் அணுபரிமாணமாய் தேஜோத்ரவ்யமாய் ஜ்ஞாதாவாய் ஜ்ஞாநாநந்தகுணகமாய் நித்யமாகையாலேகால பரிச்சேதரஹிதமாய் ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே வஸ்து பரிச்சேதரஹிதமாய் அப்ருதக்ஸித்யர்ஹப்ருதங்நிர்தேஶாநர்ஹாநந்யார்ஹ ஶேஷமுமாய் பரஶேஷைதைக ரஸமுமாய் அத்யந்தபரதந்த்ரமுமாயிருக்கும் எம்பெருமானுக்கு; இத்தையுள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிற்றிவர்.

இவ்வாழ்வார்திருவாய்மொழிப்ரபந்தத்தால்செய்ததாயிற்ற அர்த்தமேதென்னில்; முதற்றிருவாய்மொழியிலே "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்றுதொடங்கி "உணர்முழுநலம்-மிகுநனாயிலன்" நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" ஆமவையாயவையாய்நின்றவவர்" என்று சொல்லிக்கொண்டுபோந்து "கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசைவரனவில் திறல்வலியளிபொறையாய்நின்றபரன்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே நாராயணனே பரதத்வமென்கைக்காக நாராயணசப்தார்த்தத்தையருளிச்செய்தார், ஸர்வாதிகத்வமும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமிறே நாராயணசப்தார்த்தம்; இதினுடையசேஷமிறே * ஒன்றுந்தேவும்*திண்ணன்வீடும்; அநந்தரத்திருவாய்மொழியிலே இவ்வர்த்தத்துக்குவாசகமான திருநாமந்தன்னை "வண்புகழ்நாரணன்"என்றருளிச்செய்தார்; வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்தத்தை யறியலாயிருக்குமே, அங்ஙனன்றிக்கே யிதுவேவாசகமென்று தந்திருவுள்ளத்திலே யறுதியிட்டவாகாரந்தோற்ற "செல்வநாரணன்" திருநாரணன்" "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்" காராயினகாளநன்மேனிய நாராயணன்" "திண்ணம்நாரணன்" என்றுதரித்துக்கொண்டுபோந்து "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று வழிபோக்கில் வார்த்தையுமிதுவேயாய்த்தலைக்கட்டுகையாலே யிதுவேவாசகமென்கிற நிர்ப்பந்தத்தை யருளிச்செய்தார்; இனி "மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்" என்றுதொடங்கி "திருவுடையடிகள்" என்றும் "மையகண்ணாள்மலர்மேலுறைவாளுறைமார்பினன்" என்றும் "நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பன்" என்றும் "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" என்றும்சொல்லிக்கொண்டுபோந்து "திருவாணையென்றும்" "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பே" என்று தலைக்கட்டுகையாலே ஸ்ரீமானானநாராயணனேபரதத்வமென்றும்சொல்லிற்று. இத்தால்நம்மாசார்யர்கள்ரஹஸ்யத்திற்பதத்வயத்தாலுமருளிச்செய்துகொண்டுபோருமர்த்தத்துக்கடியிவ்வாழ்வாராயிருக்குமென்றதாயிற்று; ஆஸ்ரயணவேளையிலே "மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்"என்றுதொடங்கி,போகவேளையிலே"கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" என்றும்சொல்லுகையாலே ஆஸ்ரயணவேளையோடுபோகவேளையோடுவாசியற வொருமிதுநமேயுத்தேஸ்யமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று;இப்படிபரஸ்வரூபம்நிர்ணீதமாயிற்று, பரஸ்வரூபப்ரதிஸம்பந்தியானஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி யென்னென்னில்; "உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்துளன்" என்றுசரீராத்மபாவத்தைத்தாமநுசந்தித்துப்பிறர்க்குபதேசிக்கிறவிடத்திலே "உம்முயிர்வீடுடையானிடை"

என்று அந்தசரீராத்மபாவந்தன்னையேயுபதேசித்து, இந்தசரீராத்மபாவத்தால்பலிக்கிறது அநந்யார்ஹஶேஷத்வமென்னுமிடத்தை "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே"என்றும் "அடியேனுள்ளானுடனுள்ளான்" என்றும்சொல்லி, இதுதச்சேஷத்வத்தளவிலேநிற்பதொன்றல்ல, ததீயசேஷத்வபர்யந்தமானாலாயிற்று தச்சேஷத்வஸித்தி யென்னுமிடத்தை * பயிலுஞ்சுடரொளி * நெடுமாற்கடிமையிலே பரக்கவருளிச்செய்து "அடியார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகோலோ" என்றுப்ரார்த்தித்து, ப்ரார்த்தித்தபடியே "அடியரோடிருந்தமை"என்றுதலைக்கட்டுகையாலே பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்னுமிடம்சொல்லிற்று. ஸ்வரூபாநுரூபமானபுருஷார்த்தமிருக்கும்படி யென்னென்னில்; "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றுதொடங்கி "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றும் "பணிமானம்பிழையாமேயடியேனைப்பணிகொண்ட" என்றும் "மூகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" என்றும் இப்படிகளாலேயடிமையே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தை நிர்ணயித்து, இதுதான்ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்று செய்யுமளவல்ல, ஸ்வரூபப்ராப்தமென்றுசெய்யுமளவல்ல, ராகப்ராப்தமென்றுசொல்லுகைக்காக அடியிலே "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்றுகொண்டு ப்ராப்யமான குணங்களைச்சொல்லி, "சுவையன்திருவின்மணாளன்" என்றும் "தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி" என்றும் குணவிஶிஷ்டவஸ்துவினுடையபோக்யதையையுஞ்சொல்லி, "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்றும் "ஆராவமுதே" என்றும் "ஆராவமுதானாயே" என்றும் இந்தபோகத்தினுடைய நித்யாபூர்வதையைச்சொல்லி, "உகந்துபணிசெய்துனபாதம்பெற்றேன்" என்று குணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தைச்சொல்லி, இதுதான்யாவதாத்மபாவியான புருஷார்த்தமென்கைக்காக "ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்" என்றுதலைக்கட்டுகையாலே பகவத்குணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றருளிச்செய்தார்; இப்புருஷார்த்தத்துக்கு இடைச்சுவரான விரோதிவேஷத்தை இரண்டாந்திருவாய்மொழியிலே "வீடுமின்முற்றவும்" என்றுகட்டடங்கச்சொல்லி அதுதன்னையேமேல்மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே விஸ்தரித்தருளிச்செய்தார்-அவையெவையென்னில், அஸேவ்யஸேவை த்யாஜ்யமென்றார் * சொன்னால் விரோதத்திலே, ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்கள் த்யாஜ்யமென்றார் * ஒருநாயகத்திலே, ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவரும் பரிக்ரஹங்கள்த்யாஜ்யமென்றார் * கொண்டபெண்டிரிலே ; அங்ஙனேசொல்லலாமோ? ஶாஸ்த்ரஸித்தமான

வைஶ்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமாகத்தட்டென்னென்னில்; பரம புருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்திலே அதிகரித்தவனுக்கு *ஐங்கருவிகண்ட வின்பமாகையாலும், தெரிவரிதாயளவிறந்திருந்ததேயாகிலும் பகவதநு பவத்தைப்பற்ற சிற்றின்பமாகையாலும், முமுக்ஷுவுக்கிவைத்யாஜ்யமெ ன்றார், ஆகத்யாஜ்யவேஷத்தையருளிச்செய்தார்;த்யாகப்ரகாரமிருக்கும் படியென்னென்னில்; த்யாஜ்யமென்றால்விடுமத்தனையன்றோ; த்யாகப்ர காரமிருக்கும்படி அறியவேணுமோவென்னில்; வேணும், விஷயங்களி னின்றும்தான்கடக்கவர்த்திக்கவோ? அன்றியேவிஷயங்களைநசிப்பித்துவ ர்த்திக்கவோவென்றால், இரண்டுமொண்ணாது, கடக்கவர்த்திக்கவென்று நினைத்தால் லீலாவிபூதிக்கவ்வருகேபோகவேணும்; நசிப்பித்துவர்த்திக் கவோவென்றால் பகவத்விபூதியையழிக்கையாய்விடும்; இரண்டுமொழிய விஷயஸந்நிதியினின்றும் நிர்மாநுஷ்யமானகாட்டிலே வர்த்தித்தாலோ! என்றால்,ஸர்வத்தையும்விட்டுக்காட்டிலேயிருந்த ஆதிபரதனுக்குமானின் பக்கலிலேஸங்கமுண்டாய் ஜ்ஞாநப்ரம்ஶம்பிறந்தது, ஸௌபரிநீருக்குள் ளேமுழுகிக்கிடக்கச்செய்தே அங்கேசிலமத்ஸ்யஸஞ்சாரத்தைக்கண்டுவி ஷயப்ரவணனானான், ஆகையாலேத்யாகப்ரகாரமிவையல்ல; ஆனாலேதா வதென்னில், "நீர்நுமதென்றிவைவேர்முதல்மாய்த்திறைசேர்மின்" என் று தேஹத்திலாத்மபுத்தியையும், தேஹாநுபந்திகளான பதார்த்தங்களில் மமதாபுத்தியையுந்தவிருகைத்யாகப்ரகாரமென்று பிறர்க்குபதேசித்தார், "யானேயென்னையறியகிலாதே யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்று தாமுமநுஸந்தித்தார், "நிவ்ருத்தராகஸ்ய க்ருஹம் தபோவநம்" என்று - நிவ்ருத்தராகனாயிருக்குமவனுக்குத்தானிருந்ததேசமேதபஸ்ஸு க்கேகாந்தஸ்த்தலமென்றதாயிற்று; இப்படியெங்கேகண்டோமென்னில், ஸ்ரீஜநகராஜன்பக்கலிலும் ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள்பக்கலிலுங்கண்டுகொ ள்வது; ஆகையாலேபுத்தித்யாகமேத்யாகமென்றபடி;இவ்விரோதிநிவ்ரு த்திக்கும் புருஷார்த்தஸித்திக்குமுபாயமேதென்னில்; த்ரைவர்ணிகாதி காரமானபக்தியும் அகிஞ்சநாதிகாரமானப்ரபத்தியுமென்றிரண்டிறே வே தாந்தஸித்தமானவுபாயம், இதில ப்ரபத்தியேயுபாயமென்று தமக்குஸி த்தாந்தமென்னு மாகாரந்தோற்ற வுபாயவேஷத்தை யருளிச்செய்தார், "நோற்றநோன்பிலேன்" என்றுதொடங்கி "ஆறெனக்குநின்பாதமேசர ணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்றும், "உழலையென்பிற் பேய்ச்சிமுலையூட வளையுயிருண்டான்கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்றும், "நாம ங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேற்சேமங்கொ டென்குருகூர்ச்சட கோபன்" என்றும், "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரணமக்கு" என்

றும்சொல்லிக்கொண்டுபோந்து. " ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலா லறிகின்றிலேன்" என்றுதலைக்கட்டுகையாலே திருவடிகளேயுபாயமென் றருளிச்செய்தார்; இத்தைப்பிறர்க்குபதேசிக்கிறவிடத்திலும் " திருநார ணன்றாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்ம்மினோ"என்றார், " ஆறெனக்குநின்பா தமே" என்றும், " கழல்களவையே" என்றும் " சரணேசரணமக்கு" எ ன்றுமவதரிக்கையாலே உபாயபூர்த்தியையருளிச்செய்தார்; இவ்வுபாய த்துக்கதிகாரிகளாவாராரென்னில்; " மயர்வறமதிநலமருளினன் " என் றவிடத்திலெனக்கருளினனென்கைக்குத் தம்மைக்காணுமையாலே ஆகி ஞ்சந்யத்தையே புரஸ்கரித்து, உபாயநிர்ணயவேளையிலே "நோற்றநோ ன்பிலேனுண்ணறிவிலேன்" என்று த்ரைவர்ணிகாதிகாரமான உபாயாந் தரங்களிலநந்வயமுகத்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தைப்பேசி, ஆஶ்ரயணவேளை யிலே " புகலொன்றில்லாவடியேன்" என்றுசொல்லிபோகவேளையில்த மக்குண்டானதடங்க பகவத்ப்ரஸாதலப்த மென்கைக்காக " நீசனேனி றையொன்றுமிலேன்" என்றுகருந்தனையைப்பேசி, " ஒப்பிலாத்தீவினை யேனையுய்யக்கொண்டு" என்றுஸாபராதஜந்துக்களுக்கும் புகுரலாமென் றுதோற்றுகையாலே ஸர்வாதிகாரமென்றதாயிற்று; அதிகாரியைப்பெ ற்றாலும், உபாயம்ஸித்தமானாலும், ஸ்வீகாரமில்லாதபோது ஜீவிக்கை யாகாமையாலே அந்தஸ்வீகாரவேஷத்தை " கழல்களவையேசரணுகக் கொண்ட"என்றும், இதினுடையஸாங்காநுஷ்டாநவேளையிலே"அடிக் கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்றுமருளிச்செய்தார்; இந்தஸ்வீகாரஸித்திதா னுமவனாலேயென்னுமிடத்தை " நின்பாதமேசரணுகத் தந்தொழிந்தா ய்" என்றும், " அதுவுமவனதின்னருளே"என்றுமருளிச்செய்தார்; இந் தஸ்வீகர்த்தாவினுடைய அத்யவஸாயவேஷத்தை " களைவாய்துன்பங்க ளையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன் " என்றும், " நாடொறுமேகசிந் தையனாய்" என்றுமருளிச்செய்தார்; இவ்வுபாயத்தைப் பிறர்க்குபதேசி க்கிறவிடத்திலே "சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையும்" என்றுபாயஸௌ கர்யத்தையருளிச்செய்து, இதுதன்னைஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்கிறவி டத்திலேஇதுபக்த்யங்கமன்று, ஸ்வதந்த்ரோபாயமென்கைக்காக "சரண மாகும்"என்றுதொடங்கி "மரணமானால்வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்" என்றுப்ராப்திபர்யந்தமாகமுடியநடத்துமென்றருளிச்செய்தார் ; இவ்வு பாயாத்யவஸாயம்பண்ணியிருக்குமவனுக்குக் காலக்ஷேபப்ரகாரமிருக்கு ம்படியென்னென்னில்; "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொ ன்னேன்"என்றுதிருவாய்மொழிதானே காலக்ஷேபப்ரகாரமென்றருளிச் செய்தார் ; இப்படிஉபாயத்தைஸ்வீகரித்து இதுவேபோதுபோக்காகத்தி

ரியுமதிகாரிக்கு பலவேஷமிருக்கும்படியென்னென்னில்; ஜிதேந்த்ரியத்வம் ப்ரதமமாய் கைங்கர்யஸித்தி சரமமாயிருக்கு மித்தனையுமுபாயபலமென்னுமிடத்தையருளிச்செய்தார். ப்ரதமத்திலேயிழியும்போது ஜிதேந்த்ரியனுக்கொண்டிழியவேணுமுபாஸகனுக்கு; ஜிதேந்த்ரியத்வமு முபாயபலமிவ்வதிகாரிக்கு. எங்ஙனேயென்னில் ; “ என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்” “மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்” என்று-ஜிதேந்த்ரியத்வமவனாலேயென்னுமிடத்தைச்சொல்லி. ஜிதேந்த்ரியனானவாறே பகவதநுபவத்துக்குபகரணமானபக்த்யாதிகள் தனக்குத்தானேயுண்டாகிறதோ ? என்னில், “மயர்வறமதிநலமருளினன்” என்று - பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுந்தானே தந்தானென்கையாலே பக்த்யுத்பத்தியுமவனாலே யென்னுமிடமும்சொல்லிநின்றது; ஆனாலுத்பந்நையான பக்திக்கு வர்த்தகராரென்னில்; “ காதல்கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனிநங்கண்ணன்” என்று அவனேவர்த்தகனென்னுமிடஞ்சொல்லி, வ்ருத்திக்கெல்லை யேதென்னில், “ அதனிற்பெரியவென்னவா” என்றுதத்வத்ரயங்களையும் விளாக்குலைகொள்ளும்படி பெருகினபடிசொல்லி “ என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய் ” என்று தந்திருவாயாலே யருளிச்செய்கையாலே சரீரஸம்பந்தத்தையறுத்து தேஶவிஶேஷத்திலேகொண்டுபோய் ஸம்ஶ்லேஷித்துத் தலைக்கட்டினானென்றதாயிற்று, ஆக இவ்வைந்தர்த்தமுமே திருவாய்மொழியால்ப்ரதிபாதிக்கிறது, அல்லாதவை யாநுஷங்கிகஸித்தமாய்வந்ததித்தனை, எங்ஙனேயென்னில்; பரதத்வம் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும், அநந்யார்ஹஶேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்றும், குணாநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அஹங்காரமமகாரங்கள் தத்விரோதியென்றும், தந்நிவ்ருத்திக்கும்கைங்கர்யஸித்திக்கும் ஸர்வஸுலபனான ஸர்வேஶ்வரன்திருவடிகளே உபாயமென்றும், ஜிதேந்த்ரியத்வந்தொடக்கமாககைங்கர்யபர்யந்தமாக உபாயபலமென்றும்சொல்லிநின்றது; “ ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: । ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ் ததா ப்ராப்திவிரோதி ச ॥ வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுராணகா: । முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதாந்தவேதிந:” என்று ஸகலவேததாத்பர்யமிவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தைப் பெரியவங்கிப்புரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவருளிச்செய்தார்...*

ஈடு - மஹாப்ரவேஶம் - இரண்டாம்ஸ்ரிய:பதி.

ஸ்ரிய:பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்; ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், “ மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து ” என்

கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறித்திரிகிற விவரை இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையும் விஶததமமாக வறியவல்லராம்படி முதலடியிலே நிர்ஹேதுகமாக விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினான். நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தாலே த்வயவிவரணம்பண்ணுகிறார். இதில் முதலிட்டு மூன்றுபத்தாலே உத்தரார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூன்றுபத்தாலே பூர்வார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூன்றுபத்தாலே உபாயோபயோகியான குணங்களையும், ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடியையும், அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையு மருளிச்செய்தார்; மேலிற்பத்தாலே தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றபடியைச் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார். இதில் முதற்பத்தாலே "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன் - துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்று ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், ஸர்வபோக்யனானவன்திருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்று நிர்ணயித்து, உக்தமானவர்த்தத்துக்கும் வக்ஷ்யமாணமானவர்த்தத்துக்கும் ப்ரமாணம், "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்று நிர்த்தோஷமான ஶ்ருதியே ப்ரமாணமென்றும், ஏவம்விதனானவனென்ன, "வண்புகழ்நாரணன்" என்றும் "திருவுடையடிகள்" என்றும் "செல்வநாரணன்" என்றும் விசேஷித்து, "தொழுதெழென்மனனே" என்று பக்ரமித்து "அயர்ப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே" என்று த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்து தலைக்கட்டுகையாலே பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டார்; இரண்டாம்பத்தாலே இந்த கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தையுங்கழித்து, ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய் இக்கைங்கர்யத்துக்கு தேசிகரான அடியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ என்று தாமும்ப்ரார்த்தித்து, "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்று பிறர்க்குமுபதேசிக்கையாலே "இவர்க்கு பரமபதத்திலே நோக்காயிருந்தது" என்றீஶ்வரன் பரமபதத்தைக்கொடுக்கப்புக, "எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்" என்று - எனக்கதிலொரு நிர்ப்பந்தமில்லை, "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று - உனக்கேயாயிருக்குமிருப்பே யெனக்குவேண்டுவதென் றிப்புருஷார்த்தத்தை யோடவைத்தார்; மூன்றாம்பத்தாலிவர்க்கு கைங்கர்யத்திலுண்டானருசியையும் த்வரையையும்கண்ட வீஶ்வரன் கைங்கர்யத்துக்கேகாந்தமான திருமலையில் நிலையைக்காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்றுபாரித்து, பாரித்தபடியே பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமாக வாசிகமாக வடிமைசெய்து தலைக்கட்டுகிறார். நாலாம்பத்தா லிப்புருஷார்த்தத்துக்குபாயம் * திரு

நாரணன்றுளென்றும், விரோதி "குடிமன்னுமின் சுவர்க்கம்" "எல்லாம் விட்ட்விறுகலிறப்பு" என்று ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களே விரோதியென்று பிறர்க்குபதேசித்து, "ஐங்கருவிகண்டவின்பம் தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்று தாமுமநுஸந்தித்தார்; அஞ்சாம்பத்தால், இந்த இஷ்டப்ராப்திக்கு மநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணுகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று தன்திருவடிகளையே உபாயமாகத்தந்தானென்றார்; அவன்தந்தவுபாயத்தை கடகைமுன்னிட்டுப் பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா வுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்றுஸ்வீகரித்தாராரும்பத்தால். ஏழாம்பத்தால், இப்படி ஸித்தோபாயஸ்வீகாரம்பண்ணியிருக்கச்செய்தேயும் சடக்கெனப்பலியாமையாலே விஷண்ணராய் "கடல்ஞாலங்காக்கின்றமின்னுநேமியினுய்" என்றுதொடங்கி உபாயோபயோகியான குணங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட "கூராராழி வெண்சங்கேந்திவாராய்" என்றிவராசைப்பட்டபடியே * வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்திவந்தவிது மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் கிடையாமையாலே விஸ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்தார்; எட்டாம்பத்தால், கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஸ்லேஷம் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷயோக்யமல்லாமையாலே "உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகி யுன்றனக்கன்பரானு ரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்னையை" என்று - இப்படி யாஸ்ரிதாதீநஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகளை யுடையவன் நமக்குத்தன்னைக்காட்டி மறைக்கைக்கடி ஆத்மாத்மீயங்களிலேதேனும் நசையுண்டாகவேணுமென்றதிசங்கைபண்ணி, அவற்றில் நசையற்றபடியை யருளிச்செய்தார்; ஒன்பதாம்பத்தால், "நீரொன்றிய அதிசங்கைபண்ணிப்படுகிறீரிப்படி" என்று தன்னுடைய நிருபாதிகபந்தத்தையுங்காட்டி, "நான்நாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்து தலைக்கட்டுகிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, "சீலமெல்லையிலான்" என்றவனுடைய சீலகுணங்களிலே யாழங்கால்பட்டார். பத்தாம்பத்தால், ஆழ்வாருடைய ஆற்றாமையைக்கண்டு திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாகவந்துதங்கி, இவருக்கர்ச்சிராதி கதியையுங் காட்டிக்கொடுத்து, இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே" என்று இவர் திருவாயாலே யருளிச்செய்யும்படிப் பேற்றைப் பண்ணிக்கொடுத்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

ஈடு - மஹாப்ரவேஶம் - மூன்றும் ஶ்ரியஃபதி.

ஶ்ரியஃபதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்

கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவிவரை “ அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன் ” என்று தன்றிருவாயாலே யருளிச்செய்யலாம்படி முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி யருளினன். முதல் தன்னிலே சித்ஸ்வரூபமாதல், அசித்ஸ்வரூபமாதல், ஈஶ்வரஸ்வரூபமாதலறியாதே யிருக்கிற இவர்க்கு அசிதம்ஶம் த்யாஜ்யமென்னுமிடத்தையும், சேதநனுபாதேயனென்னுமிடத்தையும், தானுபாதேய தமனென்னுமிடத்தையும், அவன்றானே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, அவனோட்டை யநுபவத்துக்கித்தேஹஸம்பந்தம் விரோதியாயிருக்கையாலே, த்வதநுபவவிரோதியான இத்தேஹஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்றார்த்தித்தார் திருவிருத்தத்தில்; ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று ஒருதேஶவிஶேஷத்திலேபோனால் அநுபவிக்கக்கடவதன்னுடைய மேன்மையையும் நீர்மையையும் வடிவழகையும் பரப்பற ஏழுபாட்டாலே அநுபவிக்கலாம்படியிங்கேயிருக்கச்செய்தே ஒருதஶாவைஶத்யத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்க அவ்வழகை யநுபவித்தார் திருவாசிரியத்தில் ; இப்படியநுபவித்தவிஷயத்தில் விஷயாநுரூபமானவாசை கரைபுரண்டபடியைச்சொன்னார் திருவந்தாதியில்; ஆமத்தையறுத்துப் பசியைமிகுத்துச் சோறிடுவாரைப் போலே தமக்குருசியைப்பிறப்பித்தபடியையும், அந்தருசிதான் பரபக்திபரஜ்ஞாநபரமபக்திகளாய்க்கொண்டு பக்வமானபடியையும், பின்பு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுமற்றுப்பேற்றோடேதலைக்கட்டினபடியையும் சொல்லுகிறார் திருவாய்மொழியில். கைங்கர்யமநோரதம்பண்ணிக்கொண்டு வரக்கொள்ளக் கைகேயி “ ராஜன்” என்றசொற்கேட்டு ஸ்ரீபரதாழ்வான்பட்டபாடுபோலே யிருக்கிறதாயிற்றுத் திருவிருத்தத்தில் நிலை; அவன்திருச்சித்திர கூடத்திலே பெருமாளெழுந்தருளி யிருந்தாரென்று கேட்டு “ஜஹிஸ்ஹஸிவெஹஸாஜ்ய” என்கிறபடியே - என்னொருவன்கண்ணில்கண்ணநீர்பொறுக்கமாட்டாதவரித்தனைபேராற்றாமைகண்டால் மீளாதொழிவரோ ! [ஶிரஸாயாசிதோமயா] என்னபிமதம் தந்தலையாலேயிரந்து செய்யக்கடவர் நானென்றலையாலே யிரந்தகார்யத்தை மறுப்பரோ ! (ஜ்ராதா:) நான்தம்பின்பிறந்தவனல்லேனோ! [ஶிஷ்யஸ்ய] பின்பிறந்தவனென்று கூறுகொள்ளவிருக்கிறேனோ ! மந்த்ரஸம்பந்தமும் தம்மோடேயன்றோ! [தாஸஸ்ய] ஶிஷ்யனாய் க்ரயவிக்ரயார்ஹனன்றிக்கேயிருக்கிறேனோ! [ப்ரஸாதம்கர்துமர்ஹதி] ஆனபின்புஎன்பக்கல்ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருளாரோ ! என்று மநோரதித்துக்கொண்டு போகிறபோதை தரிப்புப்போலே திருவாசிரியத்தில்நிலை ; ஸ்ரீநந்திக்ராமத்திலே “ ஜடாம

[illegible]காங்க்ஷயா" என்கிறபடியே பதினாலாண்டு மாசைவளர்த்துக்கொண்டிருந்தாற்போலேயிருக்கிறது திருவந்தாதியில்; மீண்டெழுந்தருளி திருவபிஷேகம்பண்ணியருளி; அவனும் ஸ்வரூபாநுரூபமான பேறுபெற்றாற்போலேயிருக்கிறதிவர்க்குத்திருவாய்மொழியில்பேறு.

திருவாய்மொழிக்காகஸங்க்ரஹம் முதற்றிருவாய்மொழி; முதற்றிருவாய்மொழியினுடைய ஸங்க்ரஹம்முதல்மூன்றுபாட்டு; முதல்மூன்றுபாட்டினுடையஸங்க்ரஹம்முதற்பாட்டு; முதற்பாட்டினுடையஸங்க்ரஹம்முதலடி; என்போலென்னில்; "[illegible] | [illegible]" என்கிறபடியேஸகலவேதஸங்க்ரஹம்திருமந்த்ரமாய், அதினுடையஸங்க்ரஹம்ப்ரணவமாய்; அதினுடையஸங்க்ரஹ மகாரமானாற்போலே. மற்றும் பாரதராமாயணாதிகளையும்ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலேசெய்தார்களிறே.......*

ஈட்டினவதாரிகையிலுதஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற

தமிழ்ப்ரமாணத்திரட்டு.

முதற்றிருவந்தாதி - ௬௭ - ம் பாட்டு.

இப்படியறிவில் தலைநின்றவர்களவனையாசைப்படுகைக்கடி, யறிவுக்குகந்தவ்யபூமி ஶ்ரிய:பதியல்லதில்லாமையாலேயென்கிறார்.

பெருங்கருங்கடலேநோக்குமாறொண்பூ
உயருங்கதிரவனேநோக்கு - முயிருந்
தருமனையேநோக்கு ‡ மொண்டாமரையாள்கேள்வ
னொருவனையேநோக்குமுணர்வு.

காற்றுவளத்திலே கொந்தளித்துக்கிளரக்கடவதாய் பரப்பையுடைத்தான கடலையாறானது நோக்காநிற்கும்; அழகியதாமரைப்பூவானது உச்சஸ்த்தலவர்த்தியான வாதித்யனையேநோக்காநிற்கும்; பகவத்பரரில்லாதநாட்டிற் ப்ராணிகளடங்கலும் சரீரவிஶ்லேஷாநந்தரத்தில் தர்மராஜனான யமனையேசென்று கிட்டாநிற்கும் ; இவை நியதமானாற்போலே ஜ்ஞாநமானது அழகியதாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான ஸர்வேஶ்வரனொருவனையுமேசென்றுபற்றிநிற்கும். ஜ்ஞாநமாகில் ஶ்ரிய:பதியைப்பற்றியல்லது நில்லாதென்கை. பகவத்வ்யதிரிக்தங்களைப்பற்றிப்பிறக்கும் ஜ்ஞாநமெல்லாம் அஜ்ஞாநகல்பம், 'தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம் வித்யாந்யா ஶில்பநைபுணம்" என்னக்கடவதிறே.

திருவிருத்தம் - எ௫ - ம் பாட்டு.

உலாகின்றகெண்டையொளியம்பெம்மாவியையூடுருவக்
குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர்குளிசங்கிடறிப்
புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மா ‡னடியார்
நிலாகின்றவைகுந்தமோவையமோநுந்நிலையிடமே.

(உலாகின்ற) இவருடையவ்ராஸ்வாஸாதிஶயங்கண்டவன்புடையார் "இவர் திவ்யராயிருந்தாரோ! இந்தவிபூதியிலே இவ்வதிஶயத்தைப்பெற்றவரோ!" என்று விஸ்மிதராய்ச்சொன்ன பாசுரத்தை, தலைவன் பாங்கியுடன் தலைவியை யெதிர்ப்பட்டு வியந்துரைத்த பாசுரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (உலாகின்ற கெண்டை யொளியம்பெம்மாவியை யூடுருவக், குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர்) குழையளவுஞ்சென்று மீளுகையாலே யுலாவாநிற்பதாய், கெண்டையானவொளியையுடைய வம்புகளானவை என்னுடைய ப்ராணத்தோற்புரையிலேயோடாதே யுள்ளுருவும்படியாகவளைந்து வ்யாபரிக்கிற புருவமாகிற கொடியசிலையையுடைய ஒளிவிஞ்சினமுகத்தையுடையவர்களே. (குளிசங்கிடறிப்புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மான்) குளிசங்கைக்கீழ்ப்படுத்தி மேலேபாய்த்த வேற்றத்தையுடைத்தான திரைக்கிளப்பத்தையுடைய கடலை யழகியபடுக்கையாகவுடைய ஸ்வாமியானவனுடைய. வேலையென்று, கரையாகவுமாம். (அடியார்நிலாகின்ற வைகுந்தமோ) சேஷத்வபாரதந்த்ரியங்களைவடிவாகவுடையவர்கள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற வழிவற்றதேசமோ. (வையமோ) அவனுடையலீலாவிபூதியோ. வையமென்று-விபூதிக்கு பலக்ஷணம். (நுந்நிலையிடமே) உங்களுடைய வாஸஸ்த்தாநமானது. வைலக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தால் நித்யவிபூதியென்னலாயிராநின்றது, இங்கேகாண்கையாலே இந்தவிபூதி யென்னலாயிராநின்றதென்கை. இத்தால் உலாகின்ற வித்யாதியாலே - நித்யவிகாஸப்ரவ்ருத்திசீலமாய், சீதலஸ்வபாவமாய், ப்ரகாசத்தையுங் கூர்மையையு முடைத்தாயிருக்கு மிவ்வாழ்வாருடைய ஜ்ஞாநமென்றபடி. எம்மாவியித்யாதியாலே இந்தஜ்ஞாநத்தை யன்புடையார்நெஞ்சிலே யவகாடமாம்படி ப்ரதிபாதிக்குமளவில் ப்ருவிக்ஷேபாதியான முகவிகாஸத்தை குசிப்பிக்கிறது. குளிசங்கித்யாதியாலே - சேஷத்வநிருபித ஸ்வபாவரான சுத்தஸ்வபாவரைக் கீழ்ப்படுத்தித் தன்னுடைய தௌராத்ம்யமே கந்திக்கும்படியான மேலெழுச்சியையுடைய ஸம்ஸாரஸாகரத்தை தன்னுராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தத்தாலே கைவிடாமல்கிடக்கிற ஸ்வாமியானவனென்று, லீலாவிபூதியோகம் சொன்னபடி. அடியாரித்யாதியாலே - ஸ்வரூபப்ரகாசமுடையார்க்கு தேசம் நித்யவிபூதியென்றும், இந்தவிபூதியிலேயானாலும் "நேமிப்பிரான்றமர்போந்தார்" என்று அங்குள்ளாரிங்கேவந்தீரென்று சொல்லவேண்டும்படியா யிருக்குமென்றதாயிற்று.

(உலாகின்ற) கலந்திருக்கிறதலைமகன்கொண்டாடுகிறபடியிலேயொருவகையாதல்; அன்றிக்கே யியற்கையிலே ஐயமாதல். (உலாகின்றகெண்டை) உலாகின்ற, கெண்டைபோலேயாயிற்று கண்களின் மௌக்த்யமிருக்கிறபடி. (ஒளியம்பு) இவன்பார்த்தபோதுபாராதே, பாராதபோது பார்க்கையாலே, வரவுதெரியாதப

டி காணுக்கோலாகவந்துதைக்கிறபடி. (ஒளியம்பு) கண்கண்டு தப்பவொண்ணுதிருக்கிறபடி. (எம்மாவியையூடுருவ) இதுதான் புறம்பொருவர்மேலேதையாதே நம்மேலேதைப்பதுமாயிருந்தது; அதுதன்னிலும் தோற்புரைபோமதன்றிக்கே, ப்ராணனிலேதைப்பதுமாயிருந்தது; அது தன்னிலும் தொற்றம்பன்றிக்கே மறுபாடுருவத் தைப்பதுமாயிராநின்றது. (குலாநின்றவெஞ்சிலை வாண்முகத்தீர்) எப்போது மொக்கவளைந்தபடியே யிருப்பதாய் ஒருவ்யாபாரம்பண்ணவேண்டாதே காக்ஷியிலே யிலக்காமூழியும்படியாய், அல்லாதவிற்களோபாதிகையிலே யிருக்கையன்றிக்கே முகத்திலேயிருக்குமதானவில் வர்த்தியாநின்றுள்ள முகத்தையுடையீர்; அன்றிக்கே, வாளென்று-ஒளியாய் வெஞ்சிலையையு மொளியையு முடைத்தான முகத்தையுடையீரென்னுதல்; முகம்பழகினவிற்காணுமிவனை நலிகிறது. (துளிசங்கித்யாதி) வலம்புரிதொடக்கமானசங்குகளையிடறி. புலாநின்ற-புலம்புகின்ற. ஸப்தியாநின்றுள்ள திரைக்கிளர்த்தியையுடையகடலாகிற அழகியபடுக்கையையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய; (புலாநின்ற) அச்சங்குகளினுடையவொளியாலேயெப்போதுமொக்க ப்ரபாதசமயமேயாயிருக்கிறகடலென்னவுமாம். (அம்மானித்யாதி) நித்யவிபூதியிலே போதுபோக்கி ஓலக்கங்கொடுத்திருக்கையன்றிக்கே தன்சந்நிதானத்தாலே கிளர்ந்துவருகிற திருப்பாற்கடலிலே யுகந்து குடில்கட்டி நோக்கிக்கிடப்பாரைப்போலே இஜ்ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற இந்நீர்மைக்குத் தோற்றிருக்கிற நித்யஸூரிகள்நித்யவாசம்பண்ணுகிற ஸ்ரீவைகுண்டமோ; அன்றிக்கே, மாணுவிச்சோலைபோலே ஆவதழிவதாய் காதாசித்கமாக அவன்வந்து முகங்காட்டிப்போரும் லீலாவிபூதியோ? உங்களுடைய வாஸஸ்த்தாநம். "வானவர்நாடு" என்கிறபடியேயவர்களிட்ட வழக்காயிருக்குமிறே அவ்விபூதி; அஹங்காரமமகாரங்களாலே ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ரியம் நடையாடாதபடி யண்ணிக்கொண்டிருப்பர்களிறே யிங்குள்ளார். பிள்ளை திருநறையூரரையர், அடியார்நிலாநின்ற வைகுந்தமோ? அன்றிக்கே, அவனதானவையமோவென்று பணிப்பராம். இத்தாலாழ்வாரிருக்கிற விருப்பைக்கண்டார்க்கு உபயவிபூதியிலும் இவர்படிக்கொப்பில்லையென்று சொல்லும்படியிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. அங்குள்ளார் நிரந்தரபகவதநுபவமே யாத்ரையாயிருப்பர்கள்; இங்குள்ளார் இதரவிஷயங்களினுடையலாபாலாபங்களே யாத்ரையாயிருப்பர்கள்; இவர்படி உபயவ்யாவ்ருத்தமாயிறேயிருப்பது, நிரந்தரமானபகவதநுபவமுமின்றிக்கே அந்நபாநாதிகளால்தரிக்குமதுவுமின்றிக்கேயிறேயிருக்கிறது. இரண்டுவிபூதியிலும்கைக்கடங்காதபடியாயிருக்கிறவிருப்பைச்சொல்லுகிறது, இங்ஙனன்றாகிலிரண்டிடத்திலும் ஐயங்கூடாதிறே.

திருவிருத்தம் - எகூ - ம் பாட்டு.

வேதனைவெண்புரிநூலனைவிண்ணோர்பரவுகின்ற
நாதனைஞாலம்விழுங்குமநாதனைஞாலந்தத்தும்
பாதனைப்பாற்கடற்பாம்பணைமேற்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவார் * விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே.

வேதனை - இப்படியார்த்யதிசயத்தாலே யீடுபட்டவர் "இவ்விஷயத்தையநுபவிக்கப்பெற்றவர்கள் ஸூரிகளிலும் விலக்ஷணரானவர்களிறே" என்று தம்மு

டைய இழவை யருளிச்செய்தார்; இது நாயகிவார்த்தையாகவுமாம். (வேதனை) வேதங்களாலே சொல்லப்படுமவனை, (வெண்புரிநூலனை) வைதிகபுருஷனென்கைக் கடையாளமான சுத்தயஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனை, (விண்ணோர்பரவுகின்றநாதனை,) வேதப்ரதிபாத்யர்களான அல்லாத தேவதைகள் தந்தாமுடையபதசித்திக்காக ஸ்தோத்ரங்களைப்பண்ண அவர்களுக்கு அபிமதப்ரதாநம்பண்ணி அவர்களுக்கு ஸ்வாமியாய்நின்றவனை, (ஞாலம்விழுங்குமநாதனை,) அத்தேவதைகளோடவர்களுக்கு இருப்பிடமான ஜகத்தோடு வாசியற ப்ரளயங்கொள்ளப்புக்கால் வயிற்றிலே வைத்துநோக்கிதன்னைநோக்குகைக் கொருவர்வேண்டாதவனை, (ஞாலந்தத்தும்பாதனை,) அந்தஜகத்துக்குத்தானே சேஷியென்னுமிடந்தோற்றத் தன்கீழே யாக்கிக்கொள்ளுந் திருவடிகளையுடையவனை, (பாற்கடற்பாம்பணைமேற்பள்ளிகொண்டருளும் சீதனையேதொழுவார்) ஜகத்துக்குப்பின்னையு மிடர்வந்தால் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று, திருப்பாற்கடலிலே பிரியவொண்ணாத போகத்தையுடைய திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேலே ரக்ஷணசிந்தைபண்ணி கண்வளர்ந்தருளுகிற சீதளஸ்வபாவனானவனை, அநந்யவிமுகராய்க்கொண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றவர்கள். (விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே) நித்யாநுபவம்பண்ணப்பெற்ற பரமபதவாசிகளிலும் கனத்தவர்கள். இவ்விடத்தில் சீதனென்று "தாபார்த்தோ ஜலசாயிநம்" என்றனுபவிக்கப்பெறாதா ரார்த்திதீருகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே நாராயணத்வப்ரயுக்தமான சௌசீல்ய சீதலதையைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

(வேதனை) பகவத்விஷயமென்றால் தளராதேநின்றநுபவிக்குமவர்களும் சிலரோதானென்கிறார். வேதனை - புக்கிடமும் பிறப்பிடமுமறியாதே தாம்பட்டதுபடும் வேதத்தை நினைக்கிறார். (வெண்புரிநூலனை) "மைவரைபோற்பொலியுமுரு" என்கிறவவ்வடிவையிறே வேதங்களும் ப்ரதிபாதிக்கிறது; அவ்வடிவுக்குப் பரபாகமான திருயஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனை. (விண்ணோர்பரவுகின்றநாதனை) நித்யசூரிகளு மடைவுகெட்டுக்கிடந்து கூப்பிடுவது மவ்வடிவையிறே. (ஞாலம்விழுங்குமநாதனை) குறைவற்றார்சிலர் கொண்டாடவிருந்தோமென்று மேன்மைபாராதே குறைவாளரான சம்சாரிகளை ப்ரளயம் நலியாதபடி வயிற்றிலே யெடுத்து வையாநின்றால் "நீயிதுசெய்யக்கடவையல்லை" என்று சிலரால் சொல்லவொண்ணாதிருக்கிறவனை. (ஞாலமித்யாதி) புழுக்குறித்ததெழுத்தானாற்போலே யொருக்கால் ரக்ஷித்துவிடுகையன்றிக்கே ஜகத்தையடையவளந்துகொண்ட திருவடிகளையுடையவனை. (பாற்கடலித்யாதி) எல்லாஞ்செய்தாலு மொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென் றிவற்றினுடைய ரக்ஷணசிந்தைபண்ணிக்கொண்டு கிடக்கிறபடியாதல்; இந்த்ரனுக்கிறந்தத்தைக்கொடுத்துத் தான் திருப்பாற்கடலிலே கிடக்கிறபடியாதல். (சீதனை) திருப்பாற்கடலில் கிடக்கிறபடியை நினைத்தால் தாபமடையத் தீரும்படி யிருக்கிறவனை. "தாபார்த்தோ ஜலசாயிநம்" (சீதனையேதொழுவார்) அவனைத்தொழுது வேறொரு ப்ரயோஜநத்தைக் கொள்ளவிருத்தல், அவனைப்ரசந்நித்தமாத்ரத்திலே நெஞ்சுதளர்தல்செய்யாதே தொழுவார்கள். (விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியர்) நிரந்தர பகவதநுபவமேயாத்ராயான வத்தேசத்திலன்றியிலே அப்படி

க்கு விரோதியான சம்சாரத்திலேயிருந்தே யதுவே யாத்ரையாயிருக்கையாலே இவர்கள் நித்யசூரிகளிலும் சீரியர்.

திருவிருத்தம் - கூ௰ - ம் பாட்டு.

† முலையோமுழுமுற்றும்போந்திலமொய்பூங்குழல்குறிய
கலையோவரையில்லைநாவோகுழறுங்கடன்மண்ணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிருங்கணிவள்பரமேபெருமான்
மலையோதிருவேங்கடமென்றுகற்கின்றவாசகமே.

முலையோ - இப்படிபார்ஶ்வஸ்த்தரும் ஈடுபடும்படியானவிவருடையவார்த்தியைக்கண்டபரிவரானவர் "ஈஶ்வரனுடைய அநந்யஸாத்யத்வத்தை யறியாதே அவனைலபிக்கைக்குபாயமான பக்த்யாதிகள் பூர்ணமன்றியிலே யிவருக்குஉண்டாக்கிற த்வரையானதுஎன்னாயிருக்கிறது"என்றுசொல்லுகிறபாசுரத்தை, தலைவியீடுபாடுகண்டு தோழி அறத்தொடுநின்றுரைக்கக்கேட்டசெவிலி "பேதைப்பருவத்தளான விவளுக்குத் தலைவனிடம் வினவும்படியானபுணர்ச்சியறிவுவந்தவா றென்னாயிருந்தது" என்றுசொன்னபாசுரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (முலையோமுழுமுற்றும் போந்தில) யௌவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும்முழுக்கத்தோற்றினவில்லை. முழுமுற்றுமென்று - மீமிசையாய்மிகுதியைக்காட்டுகிறது. (மொய்பூங்குழல்குறிய) செறிந்த பூவையுடைத்தான குழல். பூக்களைச்செறியச்சொருகுமளவொழிய முடிகூடினவில்லை. (கலையோவரையில்லை) பரிவட்டமானது அரையிற்பொருந்த வுடுக்குமளவன்று. (நாவோகுழறும்) நாவானது வார்த்தையைத்திருந்தச்சொல்லாது. (கடன்மண்ணெல்லாம் விலையோவெனமிளிருங்கண்) கடல்சூழ்ந்த பூமியும் மற்றுமுள்ளலோகங்களும் இவற்றுக்குத் தகுதியோ வென்னும்படி கண்கள்மிளிராநிற்கும். (இவள்பரமே) இப்படிபேதைப்பருவத்தையுடையளான விவளுக்குத் தலைவருமதே. நாயகனை வஶீகரிப்பது முலையழகாலேயாதல், மயிர்க்குடியழகாலேயாதல், உடையழகாலேயாதல், உக்திசாதுர்யத்தாலேயாதல், சாபிப்ராயமாகக்கடைக்கணிக்கும்பார்வையில் வைஷம்யத்தாலேயாதலாயிருக்க, முலையுமரும்பியாதே, குழலும்முடிகூடாதே, பரிவட்டமும் செப்பெனவுடுக்கவறியாதே, சொல்லும்மழலையாய், கண்ணுமொதுக்கிப்பாராமல் செவ்வேநோக்கும்படியான இந்தப்பேதைக்கு இப்படி யவனிடம் வினவுதலுண்டானவாறென்கொலென்றதிசயப்பட்டாராயிற்று. (பெருமான்மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்றவாசகமே) "ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோதிருவேங்கடம்" என்று சந்தைசொல்லுவாரைப்போலே பலகாலுமப்யசிக்கிற பாசுரமிவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே என்றாளாயிற்று. இத்தால் பரிவரானவர்கள் பகவத்ப்ராப்திசாதனமான பக்த்யாதிகளின்றியேயிருக்க இவ்வாழ்வார் அவனுடையதேசத்தை ப்ராபிக்கத்வரிக்கிறவிதென்னோவென்று பரிவாலே கலங்கியுரைத்தார்களாயிருக்கிறது. முலையாவது - போகோபகரணமானபக்தி ஸூசகமாகையாலே, அந்தபக்தியானது ப்ராப்திஸாதநமான பரமபக்தியாம்படி பரிணமித்ததில்லையென்றபடி. குழல் குறியவென்று - முடியழகில்லையென்றபடியாலே " ந்லேஶுஜுஷு " என்கிறபடியே தலை

யாலே வசீகரிக்கிற ப்ராணமில்லையென்றபடி. உடையழகில்லையென்றபடியாலே "வஶ:வஶீகரணேந" என்னுமாபோலே "யதஶுஶ்ரூஷவ: ஸதா:" என்று - கட்டியுடுத்தக்கிளம்பும் வ்யவசாயமில்லையென்றபடி. இவள் பரமே என் கையாலே - கேவலமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ரியமுடையார்க்கு சாதநமில்லாமல் த்வரையை தலையிலே யேறிட்டுக்கொள்ளுகை யொக்குமோவென்று வ்யதிரேகஞ் சொன்னபடி. பெருமானித்யாதியாலே - "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றபடியே அவனெழுந்தருளிநிற்கிற திருமலையே போகஸ்தாநமென்றதாயிற்று.

முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில - "தளப்பருநீண்முறுவற்செய்யவாயதடமுலைவளப்பெருநாடன், மதுசூதநன்" என்னுமென்றுளே; ப்ராப்தயௌவனையாய் பருவம்நிரம்பினவன் றிவளிதுசொல்லக்கேட்கவேணுமோ! பால்யமேபிடித்து இவளுக்கிதுவன்றோ யாத்ரையென்கிறுள் (முலையோவித்யாதி) இவையெல்லாம் நிரம்பினால் சொல்லுகை ப்ராப்தமிறே; முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில- முலைகள் சமையவளர்ந்தனவில்லையென்று சொல்லுமளவல்ல முலையெழுமெல்லையின்னதென்று கொண்டைக்கோல் நாட்டிற்றுமில்லை. (மொய்பூங்குழல்குறிய) செறிந்தழகிதாயிருந்துள்ள குழல்களானவை குறிய - நாயகன் பேணிச்சுழியன் குற்றினால் இவள்விளைக்கெட்டாதே குலைத்தால் அதுக்கவன்கால் பிடிக்குமளவல்ல. (கலையோவரையில்லை) உடுக்குமிடமறியாள். (நாவோகுழறும்) தாய்மாரும் சொற்றெளிவுண்டாய்ப் பொருளுடைத்தான சப்தங்களைச்சொல்லி அவ்யக்தமானவற்றை யவள்பக்கலிலேகேட்கு மத்தனை. ஆய்யர் ஆச்சியொன்று சிலவற்றைக் கற்பிப்பார்களிறே, அவர்களுடைய தெளிந்தசொற்களே குற்றமாம்படி இவளுடைய கலங்கினசொல்லே நன்றாயிருக்கும. (கடலித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டருளிச்செய்யாநிற்க "அல்லாத வவயவங்களினுடைய நிரம்பாமையைச்சொல்லிவைத்து இதினுடைய பெருமையைச்சொன்னால் விரூபமாகாதோ" என்று ஜீயர்கேட்க; இதிலும் சிறுமையேகாணும் சொல்லுகிறது, இங்ஙனேசொல்லலாவது தானுமின்று நாளையேகாணும், பின்னை யிதுதானுஞ் சொல்லப்போகாதென்றருளிச்செய்தார். கடல்சூழ்ந்தபூமிப் பரப்படங்கலும் விலையாகப்பொறுமோவென்னும்படிக் கீடாகவாயிற்று கண்கள்மிளிருகிறபடி. மிளிரும் - திரைமோதிக்கரையிலும் வழிபோகவொண்ணாதபடியா யிராநின்றது. களவுகலந்து நாயகனை யொதுக்கிப்பார்க்குமதன்றியிலே சர்வசாதாரணமாக ஜநநியோடு காந்தனோடு வாசியறப்பார்க்கிறவளாயிற்று. (இவள்பரமே) இவள்பருவத்துக்குத் தகுவதோவிது. (பெருமான்மலையோதிருவேங்கடமென்று) பரவ்யூஹாதிகளைவிட்டுத் திருவேங்கடமுடையான் பக்கலிலேயாய், அவன்றன்னளவிலன்றிக்கே திருமலையே யுத்தேஶ்யமென்று சொல்லுகிறபாசுரமிவள் பருவத்துக்குத்தகுவதோ. அநந்தகுணத்தைப்பேசப்புக்கிறே வேதங்கள் நிலமல்லவென்று மீண்டது; இங்குத்தை சீலப்ராசுர்யம் நிலமல்லவென்கைக்கும் நிலமல்லவிறே; அபரிச்சிந்நவஸ்துவைப்பேசப்புக்கிறே அவைநிலமல்லவென்று கைவாங்கிற்று. (கற்கின்றவாசகம்) சொல்லுகின்ற பாசுரமென்னுதல்; அன்றிக்கே இவள் வாயாலேசொல்லும்படி கேட்கைக்காகவே தாங்களிவை தன்னைக்கற்பியாநிற்பர்களிறே; "இவள் வாயனகள் திருந்

தவே" என்னக்கடவதிறே. பெருமான்மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமிவள்பரமே என்னுதல்; அன்றிக்கே பெருமான்மலையான திருவேங்கடமென்று கற்கின்றவாசகம் இவள்பரமே. ஒ - இதென்ன ஆச்சர்யம். இத்தால் "ஙா ஒ௱ஊஷு ஹு௱திஸ-௯ஷிஜ஁:" என்றும் "அறியாக்காலத்துள்ள" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே இவர்க்கு பகவத்விஷயத்திலுண்டான ப்ராவண்யாதிசயம் சத்தாப்ரயுக்தமானபடி சொல்லுகிறது.

நாலாந்திருவந்தாதி - ௯அ - ம் பாட்டு.

சேதநர்க்கு கர்மாநுகுணமாகபாஹ்யஸமயங்களிலே ருசியைப்பிறப்பித்து மதிகெடுக்கக்கடவ ஸர்வேஶ்வரனல்பமுபேக்ஷிக்குமாகில் இவையெல்லாம்தரோத்தரமாமென்கிறார்.

அகைப்பின்மனிசரையாறுசமயம்
புகைத்தான்பொருகடனீர்வண்ண-னுகைக்குமே
‡லெத்தேவர்வாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையு
மப்போதொழியுமழைப்பு.

அளவில்லாதமநுஷ்யரைகர்மாநுரூபமாக, சார்வாகார்ஹத பௌத்தஸாங்க்யவைசேஷிக பாசுபதரூபமானபாஹ்யஷட்ஸமயங்களிலும் மூட்டினவனுய்திரைபொராநின்றுள்ளகடலில் ஜலம்போலே ஶ்ரமஹரமானவடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுபேக்ஷித் தேறவாங்கிநிற்குமாகில், எத்தனையேனும் தங்களைப்போரப்பொலிய நினைத்திருக்கும் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுடைய முசுகுவாலெடுத்தாற்போலேயுண்டானகர்வமும், அவர்களைக்குறித்திங்குள்ளவர்கள் பஹுவிதமான யாகாதி[...]தநங்களையநுஷ்டிக்குமதுவும், அவ்வோகர்மங்களையநுஷ்டிக்குமிடத்திலே "ஙு஻ஹாணஂவா ஹயாதி" என்றாற்போலேயுண்டான தத்தத்தேவதாஹ்வாநங்களும், அவனேவாங்கின அந்தக்ஷணத்திலே யின்றிக்கேபோய்விடும். அகைப்பில்மனிசர்-எழுச்சியில்லாதமனுஷ்யர். இத்தாலளவிலிகளானமநுஷ்யரொன்றபடி.

திருவாசிரியம் - உ - ம் பாட்டு.

உலகுபடைத் துண்டவெந்தையறைகழற், சுடர்ப்பூந்தாமரை
சூடுதற்கவாவா, ருயிருருகியுக்கநேரியகாத, லன்பிலன்பீன்றே
றலமுத, வெள்ளத்தானுஞ்சிறப்புவிட்டொருபொருட், கசை
வோரசைக †திருவொடுமருவிய, வியற்கைமாயாப்பெருவிறலு
லக, மூன்றினொடு நல்வீடுபெறினுங், கொள்வதெண்ணுமோ
தெள்ளியோர்குறிப்பே..

"ஆஜிதாஷ்வண௰ஂதஂஸ:வா௱ஷாசு" என்றுகொண்டு அந்தத்யேயமாகச்சொல்லுகிறவிவனுடையவிக்ரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொன்னார் முதற்பாட்டில்; அந்தத்யேயவஸ்துவின்பக்கல்பிறக்கும் பக்திதொடங்கிப்ராப்யாந்தர்க்கதமாயிருக்கையாலே தத்விஷயபக்தியே யமையுமென்கிற திரண்டாம்பாட்டு. முதற்பாட்டில் வடிவழகும் மேன்மையும் நீர்மையுஞ்சொல்லிற்று; அவை கர்மஜ்ஞாநங்களினு

டையஸ்த்தாநேயாய்நிற்க அநந்தரம்பிறக்கும் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை ப்பெறும்பேற்றுக் கவ்வருசல்லாத ப்ராப்யங்களெல்லாமென்கிறார். ஜ்ஞாநகர்மங் களினுடைய ஸ்த்தாநத்தில் அவனுடையவடிவழகும மேன்மையும்நீர்மையுமாக வந ந்தரம்பிறக்கும் பரபக்த்யாதிகளையிறே உத்தேஶ்யமாகச்சொல்லிற்று; அந்தஜ்ஞா நகர்மங்களினுடையஸ்த்தாநத்திலே நிற்கிறவற்றை அநுபாஷிக்கிறார் (உலகுபடை த்துண்டவெந்தையறைகழற்சுடர்ப்பூந்தாமரை என்கிறவிவ்வளவிலே) உலகுபடை த்துண்ட - “ பஹுஸ்யாம் ” என்கிற சங்கல்ப மாத்ரத்தாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த சமஸ்தவஸ்துக்களையுமுண்டாக்கி உண்டானவிவற்றுக்கு ப்ரளயாபத்துவர விவற் றையடைய வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து பண்ணினவ்யாபாரத்தாலே கண்ணழி வற்றமேன்மை சொல்லுகிறது. எந்தை - ஸ்வாமித்வ ப்ரயுக்தமான மேன்மையை யுடையனுயிருந்துவைத்து எத்தனையேனும் தம்மைத்தாழ நினைத்திருந்தபடியாலே தம்மை விஷயீகரித்தவத்தாலேவந்த நீர்மைசொல்லுகிறார். மூவுலகளந்த விதினு டையவெல்லை தாமாகநினைத்திருக்கிறார். அறை - த்வநியாயிருந்துள்ள வீரக்கழலை யுடைத்தாய் அத்யுஜ்வலமாய் நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளை. இத்தா லழகுசொல்லுகிறது. (தாமரைசூடுதற்கு) தாமரைபோலேயிருக்கிற திருவடிக ளென்றவாறே “ க்ஷாவநத: ” என்னவேண்டியிருக்குமிறே. (சூடுதற்கவாவா ருயிர்) அத்தலையில் வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்தால் அவன்பக்கல் ருசிபண் ணியல்லது நில்லானிறேசேதநன். சூடுதற்கவாவாருயிருருகி - சூடுகையிலே அவா வியிருக்கிற ஆருயிர் - ஆசைப்படுகிற ஆத்மவஸ்து. (உருகியுக்க) அத்தலையில் வை லக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்தவாறே அச்சேத்யமானவாத்மவஸ்து த்ரவத்ரவ்யமா ய் ஓரவயவியாக்கிக்காணவொண்ணுதபடி யுகுத்தாயிற்று. (நேரியகாதல்) அந்த அவாவானது விலக்ஷணமாயிருப்பதொருஸங்கத்தையும் பிறப்பித்தது; “ ஸங்கா த் ஸஞ்ஜாயதே காம: ” அந்தஸங்கந்தானொரு அன்பைப் பிறப்பித்தது, “ ப்ரா வாநாஹுதி: ” இத்யாதிகளை நினைக்கிறது. விஷயம் குணாதிகவிஷயமாகையா லே அந்த அன்பிலேயோ ரன்புண்டு - இனிமை. அதென்பட்டது? அதுதான் து:காத்மகமான விஷயத்தைப்பற்றி வந்ததன்றிக்கே “ ஸஸாரம்க்ருத்ஸ்நம் ” என்கிறபடியே ஸ்மர்தவ்யவிஷயத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே யிதுதானே ரஸிக்குமிறே. அதுதானென்போலவென்னில்; (ஈன்றேறல்) அம்ருதஸமுத்ரத் திற்கடைந்த அம்ருதம்போலே போக்யமாயிருக்கும் விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷ ண்யத்தாலே. அதுதான் “ ஆநந்தமய: ” என்கிறவிஷயத்தைப்பற்றி வருகையா லே யொருரஸஸாகரமாயிருக்குமிறே; விலக்ஷணவிஷயமாகையாலு மிவனுடைய ருசியாலும் ஒருகடலிலே ஏகாகிவிழுந்தாற்போலே யிருக்குமிறே. (அமுதவெ ள்ளத்தானும்) இன்பவெள்ளத்திலேயுளனுகையாகிற சிறப்புவிட்டு - இந்தபரபக் த்யாதிகளையுடையனுகையாகிறதிறே ஐஶ்வர்யம்; அத்தைவிட்டு. (ஒருபொருட்கு) இத்தைவிட்டா லினிப்பெறநினைப்பது இவ்வருகே சிலவையிறே; அவையாகிறன தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களிற் சொல்லுகிறவையிறே. அவற்றையொன்றுகநினைத் திராத அநாதரந்தோற்ற ஒருபதார்த்தமென்கிறார். (அசைவோரசைக) அவைதா

ளிதுபோலே ஸுலபமாயிராது, யத்நித்துப்பெறவேண்டுமதாய், பெற்றால் ப்ரயோஜந மல்பமாயிருக்கும். அவற்றுக்கு ஆசைப்படுவார் அங்ஙனே க்லேசப்படுக, "க்லேசோऽதிகதரஸ்தேஷாம்" என்கிறபடியே. நிருபித்தால் துःகாத்மகமென்றாலும் நாட்டிலேசிலபுருஷர்கள் அவற்றிலேவிரும்பாநின்றார்களே! என்ன; அறிவுகேடர்படியோ! நான்சொல்லுகிறது, புத்திமான்களிவற்றை ஸ்வீகரிப்பதாக மநோரதிப்பார்களோ (திருவொடு இத்யாதி) ஐஸ்வர்யம் நிலைநின்று அது தானே யாத்ரையாயிருப்பது. இத்தாலும்பலமில் லையிறே போக்தாவுக்கு சக்திவைகல்யமுண்டாகில்; அவனுமொருநாளு மழியாதமிடுக்கை யுடையனுவது, ஐஸ்வர்யந்தான் ப்ராதேசிகமாவதன்றிக்கே த்ரைலோக்யமும் விஷயமாவது இத்தோடே அடுத்த (நல்வீடுபெறினும்) நல்வீடென்று - உத்தமபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லுகையாலே நடுவில் கைவல்யபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லிற்றுகிறது. இதுதான் பெறக்கடவதென்றிருக்கையன்றிக்கே இதிலே தோள்மாறும்படியானாலும் (கொள்வதெண்ணுமோ) இவை ஸ்வீகரிக்கக்கடவதான மநோரதசமயத்திலேதானுண்டோ; ஐஸ்வர்யம் அஸ்த்திரமாகையாலே கழியுண்டது, ஆத்மலாபம் பரிச்சிந்நமாகையாலே கழியுண்டது, பகவத்புருஷார்த்தம் ஆசைப்பட்டவுடம்பையொழிய வேறொருடம்புகொண்டுபோ யநுபவிக்குமதாகையாலே கழியுண்டது; அவ்வுடம்போடேயிருக்கச்செய்தே பிறக்கக்கடவதான பரபக்த்யாதிகளோடிவையொவ்வாதென்கிற விடம் விசாரவிஷயமோ. ஆனாலும் சிலபேர் நினையாநிற்கிறார்களே! என்னில் (தெள்ளியோர்குறிப்பேயெண்ணுமோ) ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணியிருப்பார்க்குமநோரதத்துக்கும்விஷயமல்ல. ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞர்நல்லதுக்கும் தீயதுக்கும் தாமிட்டுப்பிறந்திருப்பார்கள் "ஸாராஸார விவேகஜ்ஞா ஗ரீயாம்ஸः" "கூடுமாசை" இத்யாதி.

மூன்றாந்திருவந்தாதி - ௰௪ - ம் பாட்டு.

கீழே "ஐம்புலனுந்தம்மிற்செறிவென்னுந்திண்கதவம்செம்மி" என்று இந்த்ரியஜயம்பண்ணுகை யரிதென்றது; இந்த்ரியஜயம்பண்ணினார்க்கல்ல திவனைக்காணமுடியாது, கண்டாலல்லது இந்த்ரியங்களைஜயிக்கமுடியாது, ஆனபின்பு அஜிதேந்த்ரியரானவசக்தரவனையிழக்குமித்தனையோவென்னில்; அஜிதேந்த்ரியரானார்க்கும் கண்ணால்கண்டு ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி திருமலையிலேவந்து ஸுலபனானபின்பவனையெளிதாகவாஸ்ரயிக்கலாமென்கிறார்.

‡ மாற்பான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு
நூற்பான்மனம்வைக்கநொய்விதாம் - நாற்பால
வேதத்தான்வேங்கடத்தான்விண்ணோர்முடிதோயும்
பாதத்தான்பாதம்பணிந்து.

நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவனுமாய் - இப்படியோலைப்புறத்திலேகெட்டுப்போகாதேகண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படி திருமலை

யிலேவந்துநிற்கிறஸௌலப்யத்தையுடையனாய், இப்படிஸௌலப்யத்தையுடையனாய், இப்படிஸௌலபஞனநிலைதன்னிலே நித்யஸூரிகளும் திருவடிகளிலே தலைமடுத்தாஶ்ரயிக்கலாம்படி மேன்மையையுடையனானவன்றிருவடிகளையாஶ்ரயித்து, ஸர்வேஶ்வரன்பக்கலிலே மநஸ்ஸுப்ரவணமாக, போகயோக்யமான பருவத்தைக்காட்டித்துவக்குக்கடவஸ்த்ரீகளுடைய தோளோடேயணைத் தநுபவிக்கவேணுமென்னும் நசையை ஸவாஸநமாகவிட்டு, வேதாதிஶாஸ்த்ரங்களிலே மநஸ்ஸைவைக்கைக்கெளிதாம்.

ஜீயாரும்பதத்தில் - எட்டினவதாரிகை.

ஶ்ரிய꞉பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன் “வைகுண்டே து பரே லோகே” இத்யாதிப்படியே ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்த்தாநமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே * ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீற்றிருந்தருளி * அஸ்த்தாநேபயஶங்கிகளான * அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரதபரிசர்யமாண சரணநளிநனாய் நித்யமுக்தரை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தானும் நிரதிஶயாநந்தியாய்ப்போராநிற்க, அந்தநித்யமுக்தரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளாரும் தன்றிருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து அடிமைசெய்து வாழலாயிருக்க அத்தையிழந்துநோவுபடுகிறபடியைக்கண்டு வ்யாகுலனாய், ஸ்வசரணகமலஸமாஶ்ரயணத்துக்குடலாக கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்தும், ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணியும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணிவடிவழகைக்காட்டியும், தர்மஸம்ஸ்த்தாபநம்பண்ணியும்செய்தவிடத்திலும்கார்யகரமல்லாமையாலே “விஜாதியரான நம்மாலிவர்களைத்திருத்தவொண்ணாது ஸஜாதீயரைக்கொண்டுதிருத்தவேணும்” என்றுபார்த்து தன்னுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலேஸஜாதீயபுத்திபண்ணலாம்படியானவாழ்வாரைத் திருவவதரிப்பித்தருளினான். இவ்வாழ்வாராகிறார் ருஷிகளையும்மற்றையாழ்வார்களையும்போலே கர்மாதிஸாத்யஜ்ஞாநாதிகரன்றியே, லௌகிகஜ்ஞாநம்நடையாடாநிற்க பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயொருகாலவிசேஷத்திலேபிறந்த தத்வஜ்ஞாநருமன்றியே, திருத்துழாய்பரிமளத்தோடே யங்குரிக்குமாபோலே பகவந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்த ஸஹஜஜ்ஞாநபக்திவைராக்யாதிகளையுடையராகையாலும், “ஆத்யஸ்ய ந꞉ குலபதே꞉” என்றுதத்வஜ்ஞாநப்ரவர்த்தநத்தில் ப்ரதமாசார்யராக விலக்ஷணபரிக்ருஹீதராகையாலும் ஈஶ்வரன்றானே “லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக இவராவர்” என்றங்கீகரித்து இவரைக்கொண்டிப்ரபந்தங்களைப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும் அத்யந்தவிலக்ஷணராயிருப்பாரொருவராயிற்று. இப்படிவிலக்ஷணரானவாழ்வார் பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூத்யாதிகளை விஶததமமாக அநுபவித்து அவ்வநுபவ பரீவாஹரூபேண பேசுகிறபாசுரமானது “ருஷிம் ஜுஷாமஹே” இத்யாதிஶ்லோகம்போலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி, என்கிற நாலுப்ரபந்தமாய் ப்ரவ்ருத்தமாயிற்று.

இவற்றில் சரமப்ரபந்தமானதிருவாய்மொழிக்குப் பரமகாருணிகரானநம்பிள்ளைவ்யாக்யாநம்பண்ணியருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ரபந்தம்ஸர்வார்க்

கும்பரிக்ராஹ்யமென்கைக்காக ப்ரபந்ததத்வக்ருதத்ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை அருளிச்செய்கிறார் மஹாப்ரவேஶத்தாலே. அதில்ப்ரதமம் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தைஅருளிச்செய்கிறார் "ஶ்ரிய:பதியாய்"என்றுதொடங்கி "தொழுதெழென் மனனேயென்கிறார்" என்னுமளவாக. மேல் "இப்படி பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை" என்றுதொடங்கி "அந்யாபதேசப்பேச்சைப்பேசுவிக்கும்"என்னுமளவாக ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்கிறார். அநந்தரம். "இப்ரபந்தங்களில் ஸூக்திகள்"என்றுதொடங்கி "பெரியவங்கிபுரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்குவாக்யார்த்தமாகவருளிச்செய்தார்" என்னுமளவாக ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். அநந்தரம் இரண்டாம்ஶ்ரிய:பதியாலேதிருவாய்மொழியினுடைய த்வயார்த்தவிவரணரூபத்வத்தையருளிச்செய்கிறார். மூன்றாம்ஶ்ரிய:பதியால் இப்ரபந்தசதுஷ்டயத்துக்கும் முக்யதாத்பர்யார்த்தகதநபூர்வகமாக இப்ரபந்தசதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்குண்டானதசையைஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார். "மஹாப்ரவேஶத்துக்கெல்லாம் ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமொன்றிலேநோக்கு" என்று சொல்லுவாருமுண்டு. இவ்வைலக்ஷண்யத்ரயமுமாழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று "மாதவன்பாற்சடகோபன்" என்கிறபாட்டில் பூர்வாசார்யர்களாலே வ்யாக்யாதமாயிற்றிறே. இவ்வைலக்ஷண்யத்ரயமும் "வாசெ஼ஶெயெவ஻ஶ஦ெ஼" இத்யாதியாலும் "வாஜீகயெஹஷ஻யெ" இத்யாதியாலும், "வெ஻வெெ஻வ஼ரெவஂவி" இத்யாதியாலும், ஸ்ரீராமாயணத்திலும்சொல்லிற்றிறே.

அதில் ப்ரதமம் ஸர்வேஶ்வரனாழ்வாரை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி யருளினபடியையருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதியா யித்யாதிமுதல்வாக்யத்தாலே) இவ்வாக்யத்தால் பகவந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்ததிவ்யஜ்ஞாநவத்வரூபவைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது. இத்தாலாப்த தமத்வம் பலிதம். ஆப்ததமத்வம்நாம-யதார்த்த தர்ஶித்வேஸதி யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வம், இந்தவாக்யத்திலே விசேஷகடாக்ஷமும் தத்பலபூதா பரிச்சேத்யாநந்தப்ரவாஹாவகாஹநமும் சொல்லுகையாலே "ஶ்ரிய:பதியாய்" இத்யாதி விசேஷணசதுஷ்டயமும் கடாக்ஷோபயோகித்வேநவும், கடாக்ஷத்தினுடையபலாவ்யபிசாரோபயோகித்வேநவும் அநுஸந்தேயம். எங்ஙனேயென்னில், நித்யஸம்ஸாரிவிஷயத்தில் ஸ்வதந்த்ரனானவீஶ்வரனுடைய கடாக்ஷம் லக்ஷ்மீபுருஷகாரமன்றியிலேகூடாது, அத்தாலேசொல்லிற்று ஶ்ரிய:பதியாயென்று; இவ்விடத்தில் "யஸ்யாவீக்ஷ்ய஼ஶவம்" "விபெ஻வக்ஷ஼ெ யாரு" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம்; பிராட்டிபுருஷகாரமானாலும் சேதநனிடம்பச்சையையபேக்ஷித்திருக்குமபூர்ணனாகில் நிர்ஹேதுககடாக்ஷம் கூடாதே! என்ன, அதுக்காகச்சொல்லுகிறது "அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்" என்று; இப்படிபூர்ணனானாலும் இத்தலையில்தோஷம்கண்டிருக்கச்செய்தே இவனுக்காகவைதமாக நிர்ப்பந்தரூபேணகடாக்ஷிக்குமோ? என்ன, அதஉக்தம் (ஸமஸ்தேதி) தோஷபோக்யத்வரூப வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணாத்மகனென்றபடி. தோஷபோக்யத்வாதிஹேதுபூதஸம்பந்தம்சொல்லுகிறது "ஸர்வேஶ்வரன்" என்று; ஸ்வாமித்வம்ஸம்பந்தம். "ஈஶெஶீதவ஼ஸஂவஂயாசு" என்னக்கடவதிறே. யத்வா வ்யக்திவிசே

க்ஷத்திலே நிர்ஹேதுககடாக்ஷம்கூடுமோ? என்ன, நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாகையாலே கூடுமென்கிறார் "ஸர்வேஶ்வரன்" என்று; இவ்விடத்தில் "பட்டத்துக்குரியவானையும் அரசும்செய்யுமவையாராயாது" "நாஸளவ..." இத்யாதிகமநுஸந்தேயம்; ஸ்வாதந்த்ரியம் கர்மாநுகுணோபேக்ஷைக்கும் ஹேதுவன்றோ? என்னுமிடத்தில், அத்தைக்கீழ்ப்படுத்தி யுத்பவியாநின்றுள்ள தயாதிகுணவிஶிஷ்டனென்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியாலே) இப்படி தயாதிகுணவிஶிஷ்டனானாலும்அபூர்ணத்வேநசேதநனிடும்பச்சையையபேக்ஷிக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, பூர்ணனென்கிறார் (அவாப்தேத்யாதியாலே) பூர்த்திக்குஹேதுசொல்லுகிறது "ஸ்ரீயஃபதியாய்" என்று. இப்படிகடாக்ஷோபயோகித்வத்திலாரோஹாவரோஹ வ்யாவர்த்யசோத்யங்கள் கண்டுகொள்வது. அநந்தரம் "ஸ்ரீயஃபதி" இத்யாதி விசேஷணங்கள் கடாக்ஷத்தினுடைய பலவ்யாப்தத்வோபயுக்தங்களான பக்ஷத்திலே, கடாக்ஷம் பலவ்யாப்தமாகைக்கடி ஸ்வேச்சாக்ருதகார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்திவிஹதிரஹிதநிரங்குஶஸ்வாதந்த்ரியமென்கிறார் "ஸர்வேஶ்வரன்" என்று; கேவலம் ஸ்வாதந்த்ரியம் கார்யகரமாகாதே! பலப்ரதத்வௌபயிக ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும் வேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதி) ஆனாலும் அபூர்ணனாகில் நிர்ஹேதுக பலப்ரதாநம்கூடாதே! என்ன, அதுவேண்டா, ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனென்கிறார் (அவாப்தேத்யாதியாலே) இந்தப்பூர்த்திகாதாசித்கையாகில் தந்மூல பலப்ரதத்வமும் காதாசித்கமாகையாலே கடாக்ஷபலம்நியதமாகாதோ? என்னுமிடத்தில், பூர்த்திநித்யதாஹேதுபூதலக்ஷ்மீ வைசிஷ்ட்யம்சொல்லுகிறது "ஸ்ரீயஃபதியாய்" என்று. அதவா, ஸ்ரீயஃபதித்வம் ஸர்வாதிகலக்ஷணமாகையாலே ஸர்வாதிக கடாக்ஷத்துக்கு ப்ரதிஹதி யில்லாமையால் கடாக்ஷம் பலவ்யாப்தமென்கிறார் "ஸ்ரீயஃபதியாய்" என்று; ஸ்ரீயஃபதித்வம்ஸர்வாதிகத்வேப்ரயோஜகமென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணம் "..." இத்யாதி; ஸர்வாதிகத்வேந தத்கடாக்ஷம் பலவ்யாப்தமானாலும் ஈயமானபலம் பரிமிதமாயிருக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, "வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்" இத்யாதிப்படியேஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதத்வாநுகுணவிபூதித்வயவத்தாயாதபூர்த்திமானென்கிறது (அவாப்தேத்யாதியாலே) ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகநிரஸநபூர்வக பலப்ரதத்வாநுகுண ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாகவேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறது (ஸமஸ்தகல்யாணேதி) பூர்வோக்தாகாரத்ரய விஶிஷ்டனானாலும் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனாகையாலே யாஶ்ரிதராலே ப்ரதிருத்தமாய் கடாக்ஷம்பலியாதிருக்குமோ! என்னில், அதில்லை, "..." என்னும்நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனென்கிறது "ஸர்வேஶ்வரன்" என்று, அதாவது ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனானாலும் "..." இத்யாதிவத்ஆஶ்ரிதனை யநுஸரித்தும்கார்யம்செய்யும்ஸ்வதந்த்ரனென்றுகருத்து. இப்படி "குணசதுஷ்டயமும்கடாக்ஷோபயோகித்வபக்ஷத்தில் ஸௌலப்யபரம்; கடாக்ஷத்தினுடையபலாவ்யபிசாரித்வோபயோகித்வபக்ஷத்தில் பரத்வபரம்" என்பார்கள். இவ்வாக்யத்தில்பிராட்டி ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரதாநநிரூபிகையாகையாலும், ஸர்வப்ரகாராதிஶய ஹேதுவா

கையாலும், புருஷகாரத்வேந பகவத்கடாக்ஷத்திலும் தத்பலாவ்யபிசாரித்வத்திலு
ம் ப்ரதாநப்ரயோஜநகையாகையாலும், ப்ராரிப்ஸித க்ரந்தத்தினுடைய நிஷ்ப்ரத்யூ
ஹபரிஸமாப்தி கடகதயா மங்களரூபையாகையாலும், "ஸ்ரியஃபதியாய்" என்கிற
துக்கு ப்ராதம்யம்; விபூதித்வயமும்மிதுநசேஷமாகையாலே விபூதித்வயவத்தாரு
பாவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்துக்குததாநந்தர்யம்; பூர்ணனுடையவேகுணங்கள் கல்
யாணகுணங்களாயும் நிர்ஹேதுகமாக கார்யகரங்களுமாகின்றனவென்று ததாநந்
தர்யம் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வத்துக்கு; உக்தாகாரத்ரய நிரூப்யமாகையா
லும் விஶேஷ்யஸமர்ப்பகமாகையாலும் ஸர்வாநந்தர்யம்ஸர்வேஶ்வரனென்கிறது
க்கென்றுவிஶேஷணசதுஷ்டயத்துக்கும் க்ரமம். இன்னமும்இந்நாலுகுணங்களும்
உபாயத்வோபயோகியானஸௌலப்யத்துக்குமுடலாய், உபேயத்வோபயோகியா
ன ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணோபேதமானபரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும். எங்ஙனே?
என்னில், ஸ்ரியஃபதித்வம் "அக்ஷய்யாஸஹஹஸ்ரீகேஶ:" "யஸ்யாவீக்ஷ்ய"
இத்யாதிப்படியே ஸௌலப்யத்துக்குமுடலாய் "கஸ்ய்ஶ்ரேயம்ஹிதரேஜ:"
இத்யாதிப்படியே பரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும்; அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும்
பூர்த்தி கைவாங்காதே மேல்விழுகைக்குடலாமத்தனையாகையாலே ஸௌலப்யத்
துக்குமுடலாய் பரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும்; ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வ
மும் ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள்பரத்வஹேதுவாய் வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள்ஸௌலப்யத்
துக்குமுடலாயிருக்கையாலே பரத்வஸௌலப்யங்களுக்குடலாயிருக்கும்; ஸர்வே
ஶ்வரத்வமும் "ஶம்ஶேஶிதவ்யஸம்வம்யாஸ" என்று ஸம்பந்தங்கொண்டுவி
ட்டுகைக்குடலாய் ஸர்வாதிகனுகையாலே பரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும். இன்
னமும் "கவிகெ" இத்யாதிஶ்லோகம்ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமானாற்போலே இச்சூ
ர்ணையுமித்திருவாய்மொழியால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும் த்வ
யார்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹேணசொல்லுகிறது. எங்ஙனே ! என்னில், "ஸ்ரியஃபதி
யாய்" இத்யாதியாலே ப்ராப்யப்ராபகபூத பரஸ்வரூபமும்சொல்லிற்று; "மாறி
மாறி" என்றுதொடங்கி "நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த" என்னுமளவாலேவிரோ
திஸ்வரூபமும், "அடியையடைந்து" என்றுதொடங்கி "மூழ்கினன்" என்னுமள
வாலேபலஸ்வரூபமும், "இவரை"என்றும் "யான்என்றும்சொல்லுகையாலே ஆத்
மஸ்வரூபமும், "விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணி" என்றும் "அருளினன்" என்றும்
சொல்லுகையாலே உபாயஸ்வரூபமும்சொல்லிற்று. அப்படியே "ஸ்ரியஃபதியா
ய்" இத்யாதிவிஶேஷணசதுஷ்டயத்தாலே பூர்வோத்தரவாக்யகத ஸ்ரீமந்நாராய
ணஶப்தார்த்தமும் "மாறிமாறி" இத்யாதியாலே நமஶ்ஶப்தநிவர்த்யாவித்யாதி
பாஹ்யவிரோதிகளும், "அடியை" என்றுசரணஶப்தார்த்தமும், "அடைந்து"எ
ன்று க்ரியாபதார்த்தமும், "விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினன்" என்றுஶரண
ஶப்தார்த்தமும்; "யான்" என்று "ப்ரபத்யே"என்கிற உத்தமபுருஷனுலாக்ஷிப்த
னுனவதிகாரியும், "ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம்மூழ்கினன்"என்றுசதுர்த்யர்த்தமும்,
"உள்ளந்தேறி" என்று ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்திராஹித்யரூப நமஶ்ஶப்தார்த்தமும்
சொல்லிற்று. இன்னமுமிச்சூர்ணையாலே "ஸ்ரியஃபதியாய்" இத்யாதியால்வஸ்து
நிர்த்தேஶமும், "அடியையடைந்து" என்கையாலே நமஸ்காரமும், "ஈறிலின்ப

த்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்" என்று ஸ்வலாபாநுஸந்தாநம்பரோபதேசகர்ப்பமாகையாலே "எம்பெருமான்திருவடிகளையாஶ்ரயித்து நிர்மலாந்தக்கரணராய்நித்யாபரிச்சேத்யாநந்த ப்ரவாஹத்தில்மூழ்குங்கோள்" என்றுஶ்ரீஸூக்ம், பலிதமாகையாலே அவிக்நபரிஸமாப்திப்ரசயகமநார்த்தமாக ப்ரபந்தாரம்பத்தில்பண்ணக்கடவவஸ்து நிர்த்தேஶநமஸ்காராஶீஸ்ஸுக்களாகிறத்ரிவிதமங்களமுமாசரிக்கப்பட்டது. ஸர்வேஶ்வரன்விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினுனென்றந்வயம்.

கடாக்ஷாத்கர்ஷஸித்யர்த்தமாகதத்பூர்வாவஸ்த்தையிவருடையவாகாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (மாறிமாறிஇத்யாதிபோந்தவிவரையென்னுமளவாக.) இத்தால்கடாக்ஷத்தினுடையநிர்ஹேதுகத்வமும்ஸூசிதம். தோள்மாறுகையாவது-சிவியாரொருதோள்நொந்தால் மற்றொருதோளிலே மாற்றிக்கொள்ளுமாபோலேயொருஜந்மம்போனவுடனே ஜந்மாந்தரத்தையடைகை. இவ்விடத்தில் "கூ௦ெநகஜநூ ஸாஹஸ்ர௦" "வாஸா௦ஸிஜீண-ூாநி" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம். நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவிவரென்கையாலே - நித்யமுக்தேஶ்வரர்களிலேயொருவராழ்வாராகவவதரித்தாரொன்னுமது இவருடையப்ரபாவாதிசயநிபந்தநமென்று கருத்து.

கடாக்ஷபலத்தையருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதிசொல்லவல்லராம்படியாகவென்னுமளவும்.) அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யென்கையாலே-கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேமநஸ்ஸுநிர்மலமாய்ஈஶ்வரனைஸாக்ஷாத்கரித்தவர்களில்வ்யாவ்ருத்தி; இதுக்குத்ருஷ்டாந்தமாக "ஸாது௦வஸோஸாஜ)விஶுஷ ஸூா ஶொகெநவஸ௦ஹராஜஶ்ரீராஹாவா । உநஷீநீவாகூ)ஊவாவதாரா ராஊ௦ரணொஷூணஐஜஐக்ஷ௦" என்றத்தையருளிச்செய்வர். "உள்ளந்தேறியென்று- ஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகையாலே ப்ராமாண்யமும், மூழ்கினனென்று குமிழ்நீருண்ணும்போதில் ஶப்தம்போலே இப்ரபந்தமென்றுஸூசிதமாகையாலே பக்திவழிந்தசொல்லென்றுதோற்றுகையாலே க்யாத்யாதிமூலத்வாபாவமும்ஸித்திக்கிறதென்று திருவுள்ளம்" என்றுபரிஷ்காரம்.

ஈறிலின்ப விருவெள்ளமென்றந்வயம். அத்துஎன்றுநிரர்த்தகாவ்யயபதம். ஈறு - நாசம். இல் - இல்லாமை. ஆகநித்யமென்றபடி. இத்தால்ஸ்வர்க்காத்யைஶ்வர்யவ்யாவ்ருத்தி. இருஎன்று-பெருமையாய் அபரிச்சேத்யதாவாசி. இத்தால்கைவல்யவ்யாவ்ருத்தி. இருவெள்ளமென்கையாலேமூழ்கினனென்கிறது. முதலிலே-ஸம்ஸாரத்திலே. பக்த்யங்குரதசையாகவுமாம். க்ரமேணகர்மம், ஜ்ஞாநம், பக்தி, பரபக்தி, பரஜ்ஞாநம், பரமபக்தி, மூர்த்தந்யநாட்யுத்க்ரமணம், அர்ச்சிராதிகதிப்ராப்தி, தேசவிஶேஷப்ராப்தி, பகவத்ப்ராப்தி, கைங்கர்யப்ராப்தி. ஏததநந்தரம்சொல்லும்வார்த்தையை ப்ரதமதஏவ-விக்ரஹத்தோடேஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தேதானேஅதிலும்பக்த்யங்குரதசையிலேதானே அதிலும்ப்ரபந்தாதியிலேதானேயென்றபடி. சொல்லவல்லராம்படியென்றது-விஸ்ரம்பாதிசயம்சொன்னபடி.

(முதலடியிலே) முழுச்சொல்லு கார்யத்துக்குமுதலடி-ஸாதநதசை. நிர்ஹேதுகத்வேதாத்பர்யம். இங்கே "நாஸளவஹாரஷிகாரெண" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம்.

(விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினன்) விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகையாவது - "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தையுடையராம்படி ஸங்கல்பிக்கை. யத்வா, கடாக்ஷமாவது - இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாக பகவதநுபவைக பரத்வரூபஸ்வோஜ்ஜீவநமாத்ரஹேதுவாயிருக்குமதாய், விஶேஷகடாக்ஷமாவது - ப்ரபந்தநிர்மாணமுகேநாகிலோஜ்ஜீவயித்ருத்வாபாதகமாயிருக்குமதென்னவுமாம்.

இப்படி அவன்கடாக்ஷம்பலித்தவிடமுண்டோ! என்ன, உண்டென்கைக்கும், கடாக்ஷம்பண்ணாது இன்னதுக்காகவென்றும், பின்பவர்தாமின்னபடியானுரென்றுமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருந்தாவநமித்யாதி) புத்திஸமாதாநார்த்தம் த்ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ:. அயம்ஶ்லோக: ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமாம்ஶே ஷஷ்டேத்யாயே. இந்தஶ்லோகத்துக்கர்த்தம், ப்ருந்தாவநம்-நெருஞ்சிக்காடு. பகவதா-விசித்ரஶக்திமானாய். அக்லிஷ்டகர்மணா-க்லேஶம்விநா பலவத்கர்மஸாதகனாய். க்ருஷ்ணேந- "க்ருஷிர்பூவாசகஶ்ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக: । விஷ்ணுஸ்தத்பாவயோகாச்ச க்ருஷ்ணோ பவதி ஸாத்வத" என்றுசொல்லப்பட்டிருந்துள்ள குணயோகத்தையுடையக்ருஷ்ணனாலே. ஶுபேந-அவ்யாஹதேந. மநஸா-ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநேந. த்யாதம்-விஷயீக்ருதம். கவாம்வ்ருத்திம்-பசுவ்ருத்தியை. அபீப்ஸதா-ஆபிமுக்யேநவாசைப்படுமவனென்றபடி. இத்தால்கோவ்ருத்தியே பலமென்றதாயிற்று.

(உத்பந்நேத்யாதி) உத்பந்நஶப்த: கோமலத்வாநுவ்ருத்திபர:. நவஶப்த: அந்யத்ராத்ருஷ்டத்வபரஸ்ஸந் ஸ்த்தலாந்தரீயகோமலஶஷ்பாந்தர வைலக்ஷண்யம் வ்யஞ்சயதி. இந்தவசநத்தையிங்கேயெடுக்கையாலே இவருடையஜ்ஞாநத்துக்கு வ்யாஸாதிபரமருஷிகளுடையஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைலக்ஷண்யமும், அந்தஜ்ஞாநத்துக்குபகவதநுராகாந்தரிதத்வமும் தோற்றுகிறது.

(ஶஷ்பாட்யமென்று) ததர்த்தாநுவாதமாதல், ப்ருந்தாவந விஶேஷணத்வவிவக்ஷயாவாதல் நபும்ஸகலிங்கப்ரயோக:. நிர்ஹேதுகத்வ ப்ரகாஶநார்த்தமாகவும் கோவ்ருத்திவஜ்ஜகத்ரக்ஷணம் ஈஶ்வரனுக்கபிமதமென்கைக்காகவும் கோவ்ருத்யர்த்த ப்ருந்தாவநகடாக்ஷமே த்ருஷ்டாந்தத்வேநோபாத்தம்.

ப்ருந்தாவநகடாக்ஷத்துக்குப்போலே பரம்பரயாப்ரயோஜநம் தார்ஷ்டாந்திகத்திலுண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்- (தத்வங்களைவிஶதமாகவென்று) விஶதமாகவறிகையாவது - பரோபதேஶாநுகுணவைஶத்யயுக்தமாம்படி யறிகை. இத்தாலாழ்வாருக்குஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி தந்முகேந ஸம்ஸாரிகளுக்குந்தத்வஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி ததுஜ்ஜீவநரூபஸ்வப்ரயோஜநலாபார்த்தமாகவும், "தென்னாவென்னும்" இத்யாதிப்படியே தனக்காழ்வாரருளிச்செய்தப்ரபந்தஶ்ரவணஜநிதாநந்தார்த்தமாகவும், "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" இத்யாதிப்படியே தத்ப்ரபந்தமுகேந ஸ்வாஶ்ரிதர்களை க்ருதார்த்தராக்குகைக்கும்கடாக்ஷித்தானென்றபடி.

"தத்வங்களைவிஶதமாகவறியவல்லராம்" என்கைக்குதத்வங்களில்ஸந்தேஹமுண்டோ? என்ன, தத்வவிஷயமானவிப்ரதிபத்திகளை யருளிச்செய்துகொண்டு "ஐந்தர்ஶநத்துக்குத்தத்வங்கள்மூன்று" என்று ஸ்வஸித்தாந்தத்தையுமருளிச்செ

ய்கிறார் (இதரதர்ஶநங்களிலித்யாதி.) "பதினாறு, ஆறு" என்றது-வக்ஷ்யமாணத த்வத்ரயவிருத்தாகாரம். ப்ரமாணப்ரமேய ஸம்ஶயப்ரயோஜநத்ருஷ்டாந்த ஸித்தாந்தாவயவதர்க்க நிர்ணயவாதஜல்பவிதண்டாஹேத்வாபாஸச்சலஜாதி நிக்ரஹ ஸ்த்தாநங்களாகிறதத்வங்கள்பதினாறென்பர்கள் நையாயிகர்கள். த்ரவ்யகுணகர் மஸாமாந்யவிஶேஷஸமவாயங்களாகிற தத்வங்களாறென்கிறவன்வைஶேஷிகன்.

(பஹுப்ரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாணதத்தந்மதப்ரகாரங்களிலே. இத்தா லிவ்விடத்தில் பஞ்சவிம்ஶதிதத்வவாதிகளானஸாங்க்யர்; இத்தோடீஶ்வரனையும் கூட்டி ஷட்விம்ஶதிதத்வவாதிகளானயோகிகள்; அந்தவிருபத்தஞ்சோடேநியதி, காலம், ராகம், வித்யை, கலை, மாயை, சுத்தவித்யை, ஈஶ்வரன், ஸதாசிவன், ஶக்தி, சிவன், என்கிறபதினொன்றையுங்கூட்டிக்கொண்டு முப்பத்தாறுதத்வமென்கிற பாசுபதர்; பஞ்சஸ்கந்தம், த்வாதசாயதநம், அஷ்டாதஶதாதுக்கள், தத்வமென்கிற பௌத்தர்; ஜீவன், தர்மாதர்மங்கள், புத்கலம், காலாகாசங்கள், தத்வமென்கிற ஜைநர்முதலாகமற்றுமுண்டானதத்வஸங்க்யாவிவாதகர்களெல்லாரும்விவக்ஷிதர்.

(விப்ரதிபத்தி) விருத்தப்ரதிபத்தியாதல், விவிதப்ரதிபத்தியாதல். இங்கு தத்வவிப்ரதிபத்திசொன்னவிது-உபாயோபேயவிஷயவிப்ரதிபத்திகளுக்கு உபல க்ஷணம், மேல் உபபாதநக்ரந்தாநுகுணமாக. இங்குவிப்ரதிபத்தி-வாதிவிப்ரதிபத் தியைச்சொன்னபடி.

(லோகாயதிகன்) சார்வாகன். அவன்மதத்திலாகாஶத்தோடேகூட பூத பஞ்சகவாதிகளுமுண்டு, ஆகையாலே தத்வசதுஷ்டயபஞ்சகவிஷய க்ரந்தங்களு க்குவிரோதமில்லை.

(கூட்டரவு) ஸமுதாயம். * கிண்வாதி஭்யோ மதஶக்திவத் - க்ரமுகபல தா ம்பூலதளாத்யவயவஸமுதாயே ராகோதயவத்பூதசதுஷ்டயஸமுதாயத்தில் சைத ந்யமென்றொருதர்மம்பிறக்குமென்றபடி.

(அதுக்குண்டானவித்யாதி) "[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible]" என்றத்தைப்பற்ற. அ அக்கு - கூட்டரவுக்கு.

(சைதந்யம்நசிக்கும்) சைதந்யநாசமேமோக்ஷமென்றபடி.

(அவ்வருகொன்றுமில்லை) என்றவநந்தரம் - என்றுனென்றுஶேஷம். இல் லையாகில் லோகாயதிகனென்கிற ப்ரதமாந்தஶப்தமந்வயியாது.

இப்படியவன்சொன்னது பரவ்யாமோஹார்த்தமோ? என்னவருளிச்செய் கிறார் (என்பதவனுடையஸித்தாந்தமென்று) இத்தைப்பற்றவிறே யவனுக்குலோ காயதிகனென்றுபேராயிற்று, லோகே ஆயதம்-விஸ்த்ருதம் ஸர்வத்ரப்ரத்யக்ஷபரி த்ருஷ்டமேவமதம் யஸ்யஸ:லோகாயதிக: - என்றுவ்யுத்பத்தியாகையாலே.

(ஆர்ஹதனித்யாதி) ஆர்ஹதன்-ஜைநன். ஸத்யாஸத்யம்-விகாரித்வாவிகாரி த்வங்கள். ஸத்வாஸத்வமென்னவுமாம். இல்லையாகில் நித்யாநித்யமென்றத்தோ பௌநருக்த்யமாம். "[illegible]

நாஸெத்துகக்ஷநிதூக்ஷாஜூ—வவாஜயந்தி, வரூாயாதூநாவதிவ ரீதம். வரூாயாஸு-ஊரவூஸ்ூாவஸ்ூாவிஶெஷாஃ" என்றபாஷ்யகாரர்திவ்யஸூக்தியை ஹ்ருதீகரித்துக்கொண்டு அவன்மதத்தையுபந்யஸிக்கிறார் (கார்யகாரணரூபத்தாலே இத்யாதி.)

(ஆத்மாக்களித்யாதி) " ஜீவொஸம்வூாதவூதெஶொதெஹவரிஶரணஜதிஹிஹவதாம்ஸூிதிஃ " இத்யாதித்ரஷ்டவ்யம். தனக்கு - தங்களுக்கு. கொண்டிருக்கும் - கொண்டிருப்பார்கள்.

(மலதாரணுதிகளாலும்) என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே ஹிம்ஸா நிவ்ருத்தி திகம்பரத்வவிஷய வைராக்யாதிகளை நினைக்கிறது. மலதாரணுதிகளாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலுமென்றது - " ஶுயாணாதிஹிஃகஶஹிதாதஜ்ஞாநெநவ மொக்ஷவூாவூிஃ" என்கிறஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினலேயென்றபடி. ஆத்மஜ்ஞாநம் - தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம். " மொக்ஷாநாஶ- வூகூதிஸம்வஙநிவூத்திவஜ்ஞூகொயூஹதிவூாவூிரெவ" என்றத்தைப்பற்ற (ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தராயித்யாதி.)

(பௌத்தமதங்களில்) நாலுவிதமானபௌத்தமதங்களில். (பரமாணுஸங்காதமாய்) பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயபரமாணுஸங்காதரூபமாய். (ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாய்) க்ஷணிகமாயிருக்குமென்றத்யாஹார்யம், " ஜ்ஞாநமும்" என்கிறவிடத்தில் சஶப்தத்தாலே. வேறேராத்மாவில்லை- ஜ்ஞாநஸந்தாநமேயாத்மாவென்றபடி. ஸம்ஸாரம்-ஸம்ஸாரஹேது. க்ஷணிகபுத்தி-க்ஷணிகத்வபுத்தி. "இதில்" என்றத்தையநுஷங்கிப்பது. இதில்-ஜகத்தில். மோக்ஷம்-மோக்ஷஹேது. ஜகத்விஷயகக்ஷணிகத்வப்ரகாரகபுத்திர்மோக்ஷஸாதநமென்றானென்றபடி.

(அநுமாநஸித்தம்ஜகத்து) கடம்ஸ்வாகாரத்தைஜ்ஞாநத்திலேகொடுத்துப் போகையாலே ஜகத்து ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாநுமேய மென்றபடி. இவ்விடத்திலே " யொஹாவாரொஜஹஜவஜவதி" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

(ப்ரமம்) ப்ரமஸித்தங்கள். மோக்ஷம்-மோக்ஷஹேது.

(சூந்யத்தாலே) ஜ்ஞாநமும்சூந்யமாகையாலே. சூந்யத்வஸாதகஹேதுஸத்தாங்கீகாரத்தில் பாதனலே சூந்யத்தாலேயென்றுகருத்து. சூந்யேந ஸாதநேநவென்றபடி.

(நையாயிகவைஶேஷிகர்கள்) இவர்களிருவர்க்கு மர்த்தாந்தரத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டானாலும் இவ்விடத்தில் வக்ஷ்யமாணார்த்தத்தில் விப்ரதிபத்தி யில்லாமையாலே யிவர்களைஸமுச்சித்யோபாதாநம்பண்ணுகிறார். உபாதாநகாரணம்-ஸமவாயிகாரணம். பரமாணுக்கள் - பார்த்திவாதிசதுஷ்டயபரமாணுக்கள். ஸம்ஸாராநாதித்வம் ஸர்வஸித்தாந்தஸம்மதம். ஈஶ்வரோபாஸ்தியாலே - ஆநுமாநிகேஶ்வரோபாஸ்தியாலே. "ஸுகதுஃகஜ்ஞாநங்கள்" என்று பாடமானபோது ஸுகமும் துக்கமும்ஜ்ஞாநமும்நசிக்கை மோக்ஷமென்றுபொருள். ஸுகதுக்கங்கள்நசிக்கை மோக்ஷமென்றது - " ஞகவிம்ஶதிவூஹெஜஹிநூஜுஃவஸ்ூம்வொமொக்ஷஃ"

என்றத்தைப்பற்ற. ஸுகதுக்கஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கையாவது - பாஷாண கல்ப மென்றபடி.

(பாசுபதன்) பசுபதிமதநிஷ்டன். இவர்களிலேசிலர்பரமாணுக்களேஜகத்துக்குபாதாநகாரணமென்கையாலே ப்ரக்ருதியுபாதாநகாரணமென்கிற ஶ்ருதப்ரகாசிகையோடுவிரோதமில்லை. அப்படியே ஆகமஸித்தேஶ்வரன் - நிமித்தகாரணமென்று அவர்களிலே சிலர்சொல்லுகையாலே யாதுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமென்கிறவேதாந்ததீபத்தோடும்விரோதமில்லை. ஆகமம்-பாசுபதாகமம்.

(கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே) முத்ரிகாஷட்கதாரணத்தாலே. "கண்டிகாரு[illegible]" இத்யாதி கண்டுகொள்வது.

ஸாங்க்யர்-கபிலாகமநிஷ்டர். ஸேஶ்வரஸாங்க்யனையும்நிரீஶ்வரஸாங்க்யனையும்சொன்னபடி. யோகிகள்-பதஞ்சலிமதநிஷ்டராதல், ஹிரண்யகர்ப்பமதநிஷ்டராதல். "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேகம்- ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தபுருஷவிவேகம்.

"பாட்டப்ராபாகரர்கள்" இத்யாதியாலே குத்ருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணுகிறார். "[illegible]" என்றத்தைப்பற்ற (நித்யராயநேகராயித்யாதி)

ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யமென்கிறவிடத்திலே "[illegible]" "[illegible]" இத்யாதிகள்கண்டுகொள்வது.

(கர்மாபூர்வம்) கர்மஜந்யாபூர்வம், அவர்கள்மதத்திலே பபூர்வமிரண்டுவிதம், நித்யாபூர்வமென்றும் அநித்யாபூர்வமென்றும், நித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிதமான நித்யகர்மஜந்யாபூர்வம். அநித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்த்யாநுஷ்டிதமான கர்மஜந்யாபூர்வம். அவற்றில்நித்யாபூர்வ மிவ்விடத்தில் கர்மாபூர்வஶப்தத்தால்சொல்லப்படுகிறது.

ஈஶ்வரஸத்பாவமில்லையென்றார்க ளென்றது - "[illegible]" என்றத்தைப்பற்ற. ஸத்பாவம் - ஸத்தை.

இப்படி பூர்வபாககுத்ருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணிமேலுத்தரபாககுத்ருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணுகிறார் (மாயாவாதீத்யாதியாலே) (நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரம்) விஶேஷமாவது - பேதம், அதாவது ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதங்கள். ஸஜாதீயபேதமாவது - ஜீவப்ரஹ்மபேதம். விஜாதீயபேதமாவது- அசித்ப்ரஹ்மபேதம். ஸ்வகதபேதமாவது - ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிதத்குணங்களுக்குமுண்டானபேதம். நிர்விஶேஷமாவது - இவையன்றிக்கேயிருக்கை. இம்மூன்றுபேதமுமில்லையென்று "[illegible]" என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுமென்னுமவன்

(சிந்மாத்ரம்) என்கிறவிடத்திலே சிச்சப்தத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வமும், மாத்ரசாஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வரூபதர்மாபாவமும், ஏகதேஸேபிஜடத்வராஹித்யமும்சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் கார்த்ஸ்ந்யேந ஸ்வயம்ப்ரகாஸமென்றபடி. இப்படி ப்ரஹ்மம் நிர்விஸேஷமானால் ஸஸவிஷாணம்போலே அச்சத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்கிறசங்கையிலே "ஸந்மாத்ரம்" என்கிறது.] அதுதான் துச்சத்வவ்யாவர்த்தகமிறே.

(மாயாசபளம்) மாயாமிஸ்ரம். மாயை - அவித்யை. இதுதான் ஆச்சாதிகாவித்யையென்றும் விக்ஷேபிகாவித்யையென்றும் த்விவிதம். ஆச்சாதிகாவித்யையாவது-ப்ரஹ்மதிரோதாநத்தைப்பண்ணுமது. விக்ஷேபிகாவித்யையாவது - திரோஹிதமானப்ரஹ்மத்தை தேவாதிநாநாரூபஹாக்காகப்பண்ணுமது.

(தத்வமஸீத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே) தத்-அந்தப்ரஹ்மம். த்வம்-நீ. அஸி-ஆகாநிற்கிறாய். என்றுசொல்லுகிறவாக்யஜ்ஞாநத்தாலேயென்றபடி. ஆதிஸப்தத்தாலே "ஸ்வம் வா அஹமஸ்மி" "தத்யோऽஹம் ஸோऽஸௌ யோऽஸௌ ஸோऽஹம்" இத்யாதிவாக்யங்கள் சொல்லப்படுகிறது.

"அந்தப்ரஹ்மந்தானே"என்றதச்சப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தையேபராமர்ஸிக்கிறது, நிர்விஸேஷத்வாதிகளைப் பராமர்ஸிச்சிறதன்று, ப்ரஹ்மம் ஸகுணமென்று அவனங்கீகரிக்கையாலே.

உபாதியாவது - தேஹேந்த்ரியாதிகள். உபாதிக்குஸத்யத்வமாவது- பாரமார்த்திகத்வம். ஸ்வமதார்த்தஸாதகப்ரமாணஸித்யர்த்தம் பந்தமோக்ஷாதிவ்யவஸ்தாஸித்யர்த்தஞ்ச உபாதிக்கும் தத்கார்யபூதப்ரபஞ்சத்துக்கும் பாரமார்த்திகத்வமங்கீகரித்தான் பாஸ்கரீயன்.

வர்ணாஸ்ரமதர்மமாவது - வர்ணாஸ்ரமோசிதமானதர்மமென்றபடி. வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது - "தத்வமஸி" இத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநம். உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது- "ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" இத்யாதிவாக்யவிஹிதமாய் ஜீவப்ரஹ்மபேதஹேதுபூதோபாதிநிவர்த்தகமாய் அவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய் வேதநத்யாநாதிஸப்தவாச்யமானஜ்ஞாநமென்றபடி,

உபாதிநஸிக்கைமோக்ஷமென்றது-உபாஸநத்தாலே அவித்யாத்யுபாதிநஸித்து அதினாலே உபஹிதாம்ஸமான ஜீவதத்வத்துக்கு அநுபஹிதாம்ஸமானப்ரஹ்மத்தோடேயேகிபாவம் - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாம்ஸமாவது - கடாகாஸம் போலே யுபாதியினாலே யவச்சிந்நமானஅம்ஸம்.

(யாதவப்ரகாஸனித்யாதி) அந்தப்ரஹ்மந்தானேயென்றதச்சப்தம் - பாஸ்கரமதத்திற்போலேப்ரஹ்மமாத்ரத்தையேபராமர்ஸிக்கிறது, நிர்விஸேஷத்தைப்பராமர்ஸிக்கிறதன்று. அதுக்கடி அந்தப்ரஹ்மம் சிதசிதீஸ்வரரூபேணபரிணமிக்கிறதென்று பரிணாமரூபவிஸேஷமவனங்கீகரிக்கையாலே.

ஸத்யமான சிதசிதீஸ்வராத்மகமென்கிறது - ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மபரிணாமம் ப்ரபஞ்சமென்றவனுக்கபிமதமாகையாலே. ஸத்யமான - பரமார்த்தமான.

ப்ரமமாவது-ஸ்வஸ்மாதபிந்நமான சிதசிதீஸ்வரர்களிடத்திலேபேதபுத்தி.

(அதுக்குண்டானவித்யாதி) அந்தப்ரஹ்மத்துக்குண்டானதாத்ருஸபேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேதுவென்றபடி.

ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினலேயென்றது- "வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச" என்றத்தைப்பற்ற. ஸமுச்சயத்தினலேயென்கிறவிடத்தில்-ஸமஸமுச்சயம்விவக்ஷிதமல்லது அங்காங்கிபாவேந ஸமுச்சயமன்று. கர்மணப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திः ஜ்ஞாநேநப்ரஹ்மப்ராப்திः என்றிறேயவர்களப்ரக்ரியை, ஆகையாலேவிசிஷ்டம் பலமாகையாலே ஜ்ஞாநமும்கர்மமும் ஸமுச்சிதமாகவேஸாதநமாகிறதென்றுகருத்து. இவ்வர்த்தத்தில்ப்ராமாணம் "வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம்ஸஹ । அவித்யயாம்ருத்யுந்தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமச்நுதே" என்கிறஶ்ருதி. இந்தஶ்ருதியில்-ஸாதந த்வித்வபரம்பூர்வகண்டம். உத்தரகண்டம்ஸாத்யத்வித்வபரமென்றுயாதவப்ரகாசமதம். அதில்பூர்வகண்டோச்யமான ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயம் அங்காங்கிபாவேநவென்று பாஷ்யகாரருக்கும் பாஸ்கரனுக்குமபிமதம். அதில்ப்ரயாஜாதிகளைப்போலே நிஷ்பந்நமானஜ்ஞாநரூபகரணத்துக்கு பலோத்பாதநதசையிலே அநுக்ராஹகத்வேந கர்மம் அங்கமென்றுபாஸ்கரமதம்; பலகரண பூதஜ்ஞாநோத்பாதகதயாததங்கமென்று பாஷ்யகாரர்மதம்.

பேதஜ்ஞாநம்போகை மோக்ஷமென்றது - கர்மஸாத்யப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்திபூர்விகையாய் ஜ்ஞாநஸாத்யையான ப்ரஹ்மைகீபாவரூபப்ராப்தியாலேபேதஜ்ஞாநம்போகைமோக்ஷமென்றபடி,

(ஏகாயநனித்யாதி) லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனனநாராயணன்ப்ராப்யனென்றுஅங்கீகரியாமையாலே ஏகஏவாயநம் - ப்ராப்யம்யஸ்யஸஏகாயந இதிவ்யுத்பத்யா மாத்வமதநிஷ்டனென்றபடி. பிதுநசேஷத்வமங்கீகரியாமையாலே இவனை ஏகாயநனென்று பிதுநாயநர்சொல்லுவர்கள்.

அதுவேயென்றது- பிராட்டியோட்டைஸம்பந்தமில்லையென்னுமதுவே. விசேஷமென்றது - நம்முடையஸித்தாந்தத்தைப்பற்ற. கதிபயஶக்திவிசிஷ்டமாகக்கொண்டானென்றது "நாயிதாஸஶ்ஶக்தீநாஞ்ஸஶ்வொகவெஹஸ்ரஶ்" என்று ஶக்திஶப்தவாச்யையானவிவளையொழிய ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஶக்த்யந்தரவிசிஷ்டமாகவங்கீகரித்தானென்றபடி.

உதாஹ்ருதமதங்களை பாஷ்யாதிகளிலேதூஷிக்கையாலும் க்ரந்தவிஸ்தரபயத்தாலு மவற்றில்தூஷணங்களைவிட்டு தத்தூஷணபலிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிருர் (ஆகஸித்தாந்தங்களித்யாதி) (பாஹ்யங்களும் குத்ருஷ்டிகளும்) லோகாயதமதந்தொடங்கியோகிமதபர்யந்தம்பாஹ்யமதங்கள். பாட்டப்ரப்ருதி ஏகாயநமதபர்யந்தம் குத்ருஷ்டிமதங்கள். (வ்யர்த்தங்கள்) "யாவெதவாஹ்யாঃஸ்ருதயொயாஶ்சகாஶ்சகுத்ருஷ்டயঃ । ஸர்வாஸ்தாঃநிஷ்பலாঃப்ரெத்யதமொநிஷ்டாஹிதாঃஸ்ம்ருதாঃ" என்கிறமநுவசநமிவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம். ப்ரேத்யநிஷ்ப்பலா - பாரலௌகிகப்ரயோஜநஶூந்யங்கள்.

ஏவம்பரமதம்நிரஸ்ய ஸ்வஸித்தாந்தமாஹ (நந்தர்ஶநத்துக்கித்யாதி) நந்தர்ஶநத்துக்கு - பரமவைதிகத்வேந பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதவ்யாவ்ருத்தமான நந்தர்ஶநத்துக்கு. அவையெவையென்னுமபேக்ஷையிலே "ஹொக்தாஹொம்யம்ப்ரெரிதாரஞ்"இத்யாதிஶ்ருதிச்சாயையாலேயுத்தேசிக்கிருர் (அவையாவனவித்யாதி) "ஸஶ்வம்வஶ்வம்ப்ராஹு" "ஹகமெவாஷிதீயம்," இத்யாதியாலேதத்வமொன்றெ

ன்றுசொல்லாநிற்க மூன்றென்கிறதென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாரேத்யாதி) ஐக்யம் - அப்ருதக்ஸித்தி. ப்ரகாரவாசிசப்தம் ப்ரகாரிபர்யந்தம் போகையாலே "ஸ஬்ரஹ்ம" என்றும் "ஸகஏவ" என்றும்சொல்லலாம், ஆகையாலே ஜாத்யாதிவிஶிஷ்டகடம்போலே ப்ரகாரவிஶிஷ்டப்ரகாரியொன்றாகையாலும் - ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கவாந்தரபேதமுண்டாகையாலும் ஒன்றென்றும் மூன்றென்றும்சொல்லலாமென்றபடி.

அநந்தரோத்திஷ்டமாகையாலே புத்திஸ்த்தமானவசித்தைமுந்தறநிரூபிக்கிறார் (அசித்தாகிறதித்யாதி) ஈஶ்வரனைப்ரத்யேகம் நிரூபியாமையாலேநிரூபணீயங்களில் ஸந்நிஹிதமிறேயிறே. குணத்ரயாத்மகமாய் - குணத்ரய ஸ்வபாவகமாய். ஆத்மசப்தம்-ஸ்வபாவபரம். குணத்ரயஸ்வரூபமென்னில் ஸாங்க்யமதப்ரஸங்கம்வரும். "த்ரிகுணம்தத்" "த்ரிகுணாத்மகம்க்ஷேத்ரம்" இத்யாதிப்ரமாணம். நித்யமாயென்றது- "அஜாமேகாம்" "நித்யாஸததவிக்ரியா"இத்யாதியைப்பற்ற. விபுவாயென்றது - ஸ்வகார்யபூதமஹதாதி ஸர்வகார்யவர்க்கவ்யாப்தியையவலம்பித்தாதல்; விவிதம்பவத்யஸ்மாத் கார்யஜாதமென்கிறவ்யுத்பத்தியையவலம்பித்தாதல். ஸததபரிணாமியாயென்றது - "ஸததவிக்ரியா" என்றத்தைப்பற்ற. "ஜ்ஞாநஸ்வரூபமத்யந்தநிர்மலம்"இத்யாதியைப்பற்றஹேயதயாஜ்ஞாதவ்யமாயென்றது.

உத்தேஶக்ரமாநுஸாரேண மேல் ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்தது சிதசித்ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே ததுபயநியந்த்ருத்வேநார்த்தாதீஶ்வர ஸ்வரூபமும்ஜ்ஞாதமாகையாலேயென்றுவிவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவசித்திலேயித்யாதியாலும், இப்படியிருக்கிறவாத்மாவினுடையவித்யாதியாலும்) இப்படியிருக்கிறவசித்திலேயித்யாதிவாக்யம் - அசித்தினுடையதாததீந்யபரம். இப்படியிருக்கிறவாத்மாவினுடையவித்யாதிவாக்யம்-சித்தினுடையதாததீந்யபரம்.

உக்தார்த்தேப்ரமாணம்தர்ஶயதி- (ஸம்ஸாரேத்யாதி) "ஸம்ஸாரமோக்ஷஸ்திதிபந்தஹேது:" என்று ஸம்ஸாரபந்தவ்யவஸ்த்திதிக்கும் ஸம்ஸாரபந்தமோக்ஷத்துக்கும்ஹேதுவென்றுசொல்லுகிறது. ஸ்த்திதியாவது - ஸம்ஸாரத்தைப்பூண்கட்டிக்கொள்ளுகை.

(தைவீஹ்யேஷேதி) கீதாயாம்ஸப்தமேத்யாயே. தைவீ - க்ரீடாப்ரவ்ருத்தேநமயாநிர்மிதா, குணமயீ-ஸத்வரஜஸ்தமோகுணப்ரசுரா. மமைஷா-மத்ஸம்பந்திநீ. இயம்மாயா - விசித்ரகார்யகரீ. துரத்யயா - ஸர்வைரபிதுஸ்தரா. மாயாதரணோபாயமாஹ (மாமேவேத்யாதி)

தைவீத்யாதி ஶ்லோகார்த்தமாஹ (நான்பிணைத்தபிணையித்யாதி) நான்பிணைத்தபிணை - தைவீமாயா. அவிழ்க்கப்போகாது - துரத்யயா. கால்கட்டி - ப்ரபத்யந்தே. அவிழ்த்துக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி.

உபாத்த ப்ரமாணாநுகுணம் அநுஷ்டாநோபபத்தி தர்ஶயதி (அதுதன்னையேயிவருமித்யாதிவாக்யத்வயேந) (பொல்லாவித்யாதி) பொல்லாவாக்கையின்புணர்வினை - பொல்லாதஶரீரத்தின்ருடபந்தத்தை. அறுக்கலுறு - அறுக்கவேணுமென்றும் என்னாலறுக்கப்போகாது. யானுன்னைச்சார்வதோர்சூழ்ச்சிசொல்லாய்-

இனிநானுன்னைக்கிட்டுவதோருபாயம் நீயேசொல்லாயென்றபடி. குருவி - பக்ஷிவி ஸேஷம். வைஷம்யாதிகள்வாராமைக்காக (கர்மாநுகுணமாகவென்றது)

"நிெதௗ்ா.நிதௗ்ா_நாஂ" என்றத்தைப்பற்ற (நித்யனுயென்றது) அணு வாயென்றது - "யெஷொண–ாா_தூா" "லுா–ஒவஊண–ஊோ_தூஂஸௗ்ாசு" இத்யாதியைப்பற்ற. ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனுயென்றது - "விஜு ா_நஊயஃ" "ஜு ா_நாநஂெஜகலக்ஷணஂ" என்றத்தைப்பற்ற. ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனுய் - ஜ்ஞாந த்வாநந்தத்வங்களை ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாகவுடையனுய். ஜ்ஞாநகுணகனுயெ ன்றது - "விஜு ா_தாா௦" "ஜா_நாெதௗ்வாயஂவ–ா–ஷஃ" இத்யாதியைப்ப ற்ற. (ஏகரூபனுய்) அசித்துப்போலேவிகரிக்கையின்றிக்கேஸதைகரூபனுய். "கூவி காொௗ்ாயஂ" இத்யாதி. பகவச்சேஷபூதனுயென்றது - "ஊாஸஹ–ஒ_தாஸ்வ_த ஸ்வெறுஹௗ்ா_தூா_நஃ" என்றத்தைப்பற்ற.

பகவதேகநிர்வாஹ்யத்வரூபஸ்வபாவாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (இப்படியிரு க்கிறவித்யாதி) "ஜாாஊாணொோக்ஷாயஊோஶ்ரி_தௗ்ய_தஂதியெ । ெதஹு ஹு_தவிஉ–ஃக்ருஸ்_தஊயௗ்ா_தூஂகஉ–ஃவாவிஜஂ" ஐதிமீ_தாஸ–ஸத்வேஃயௗ்ாயெ ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பாவவிகாரங்களுக்குமுபலக்ஷணம். ஆக ஜராமரண மோக்ஷாயவென்றது - ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபதர்ஶநாயஎன்றபடி. ஆத்மஸ்வ ரூபதர்ஶநாயமாமாஶ்ரித்யயேயதந்தி, தேதத்ப்ரஹ்ம, க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மஞ்ச, அ கிலம்கர்மசவிது என்றந்வயம். இவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மஶப்தம்ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தா த்மஸ்வரூபவாசி. அத்யாத்மமென்றது - ஆத்மநிஸம்பத்யமான மத்யாத்மமென்று பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸநைகளைச் சொல்லுகிறது. கர்மவென்று - த்யுபர்ஜந்யாதிக்ர மேண "வஂஊௗ்ாஊாஹ–_தாவாவஃ" இத்யாதிஸித்தயோஷித்புருஷஸம்பந்தஞ் சொல்லுகிறது. ஆகப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபத்தின்பொருட்டுயாவர்சிலர் என் னையாஶ்ரயித்துயத்நம்பண்ணுகிருர்கள், அவர்கள்அந்தப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூ பத்தையும் ஆத்மநி ஸம்பந்தித்திருக்கிற பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸநைகளையும் அகிலமா னத்யுபர்ஜந்யாதிக்ரமத்தையும் அறிவர்கள்என்றபடி. இத்தால்ஆத்மவைலக்ஷண்ய த்தையும் தத்ப்ராப்திவிரோதிகளையும்அறிவார்கள்என்றபடி. ஆத்மாநுபவத்தைநெ கிழ்ந்தித்யாதிவாக்யம் - ப்ராஸங்கிகமாதல், த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாதல்.

ஆனால் ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை ப்ரத்யேகமருளிச்செய்யாதே இப்படிஅருளி ச்செய்கிறதென்னென்ன (இவற்றிலொன்றையித்யாதி) இந்தவாக்யம் சிதசித்துக் களினுடைய அப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரத்வப்ரதிபாதநபரம். அதாவதுப்ரகாரவாசிசப் தம் ப்ரகாரிபர்யந்தஸ்வார்த்தாபிதாநம்பண்ணுகையாலேயென்றபடி. (ஒண்டாம ரையாளித்யாதி) ஸௌந்தரியாய் பத்மவாஸிநியானபெரியபிராட்டியாருக்கு நாயக னுனஸர்வேஶ்வரனொருவனையேநோக்குமுணர்வென்று பொருள். (ஸர்வேஶ்வர னளவிலேபர்யவஸித்தன்றிநில்லாது) ஈஶ்வரன்ப்ரகாரியாகையாலேஎன்று கருத் து. உபாத்தப்ரமாணார்த்தம் (ஜ்ஞாநமாகிலித்யாதி)

ஒருவனையேநோக்குமதே யுணர்வென்றந்வயித்து அவதாரணத்துக்கர்த்தம் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் பஞ்சமா

த்யாயத்தில் பரவித்யையில் வசநத்தையும், ப்ரதமாம்ஶத்தில் பத்தொன்பதாமத்யாயத்தில் ப்ரஹ்லாதசரிதத்தில் வசநத்தையும்ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (தத்ஜ்ஞாநமித்யாதி) "ஸஞ்ஜ்ஞாயதே யேந தத³ஸ்ததோ³ஷம் ஶுத்³த⁴ம் பரம் நிர்மலமேகரூபம் । ஸந்த்³ருஶ்யதே வாப்யதி⁴க³ம்யதே வா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோ(அ)ந்யது³க்தம்" இதுக்கர்த்தம், அஸ்ததோஷம்-விகாரரூபதோஷரஹிதம். இத்தால் ப்ரக்ருதிவ்யாவ்ருத்தி. ஶுத்தம்-கர்மவஶ்யத்வாத்யஶுத்திரஹிதம். இத்தால்கர்மவஶ்யா ஶுத்தபத்தஜீவவ்யாவ்ருத்தி. பரம்நிர்மலம்-மலஸம்பந்தார்ஹத்வதோஷரஹிதம். இத்தால்முக்தவ்யாவ்ருத்தி. ஏகரூபம் - ஸமாப்யதிகரஹிதம். இத்தால்நித்யஸித்தவ்யாவ்ருத்தி. ஏவம்விதம்தத்ப்ரஹ்மயேந - ஆகமோக்தஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாயதே, யேநஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணேநஜ்ஞாநேநத்ருஶ்யதே, யேநபரமபக்திதஶாபந்நேநப்ராப்யதே, தத்ஜ்ஞாநம்-ததேவஜ்ஞாநஶப்தாபிதேயம். ததோந்யத் அஜ்ஞாநமென்றபடி. "ஸஜ்ஞாயதே" என்றுபாடமானால் ஸ: - ஈஶ்வர: யேந-தத்தத்தஶாபந்நேநஜ்ஞாநேந, ஜ்ஞாயதேஸாக்ஷாத்க்ரியதேப்ராப்யதே, தத்ஜ்ஞாநம்அஸ்ததோஷம் ஶுத்தம்பரம்நிர்மலமேகரூபம்- ஏகரூபமாயிருக்கும். தத் - ததேவஜ்ஞாநம்ஜ்ஞாநஶப்தவாச்யம். அதோந்யதஜ்ஞாநமுக்தமித்யந்வய:. அஸ்த தோஷத்வாதிகம்ப்ரஹ்மத்துக்குவிஶேஷணமானபோது ஏகவாக்யம். ஜ்ஞாநத்துக்குவிஶேஷணமானபோது வாக்யபேதேநயோஜநீயம். "அநேநைவ விஶேஷாஹிநிராகாரதயா ஸ்ம்ருதா:" என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு அஸ்ததோஷாதிகத்வம்விஷயவிஶேஷக்ருதம். "தத்கர்ம யந்ந ப³ந்தா⁴ய ஸா வித்³யா யா விமுக்தயே । ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்³யாந்யா ஶில்பநைபுணம்" இதுக்கர்த்தம், காதர்ஹிவித்யேத்யத்ராஹ (தத்கர்மேதி) யாவிமுக்தயே - ஸாவித்யா. அந்யாவித்யா- அர்த்தஶாஸ்த்ராதிவித்யாசில்பநைபுணம். யந்நபந்தாய - வித்யாங்கத்வேந மோக்ஷாயயத், தத்கர்ம. அபரம் - ப்ரவ்ருத்திரூபகர்ம ஆயாஸாயஎன்றபடி. இவ்விடத்திலே "ஸூர்யஸ்யேவ" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம். "வித்³யாந்யா ஶில்பநைபுணம்" என்றதுக்கர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (பகவத்விஷயத்தையொழியவித்யாதி) ப்ரகாரமாத்ராவகாஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகல்பமென்றபடி.

மேல்வைலக்ஷண்யாந்தரமருளிச்செய்வராக "தத்வங்களைவிசதமாக அறியவல்லராம்படி" என்றுமுன்புசொன்னஜ்ஞாநாதிக்யத்தை நிகமிக்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) முதலாழ்வார் முதலானஜ்ஞாநாதிகருமுண்டே? என்ன (இவற்றையித்யாதி) "தமேவம் க்ருஷ்ணவர்ணேஷு தந்நிஷ்டா:" என்பாரில் தலைவனொன்றபடி.

பூர்வோத்தரக்ரந்தப்ரதிபாத்ய ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்த்தியால்வந்தஅநுபமத்ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைஅருளிச்செய்கிறார் (இவர்க்கு இத்யாதியால்) இவர்க்கு-தத்வத்ரயயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்வக பகவதநுபவாநந்தஸாகரத்தில்முழுகினவிவர்க்கு. இவ்விடத்தில் "மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே" "யாவர்நிகரகல்வானத்தே" இத்யாதிகண்டுகொள்வது.

அத்தையுபபாதிக்கிறார் (தம்படியித்யாதி) யத்வா, தார்ஜ்ஞேயத்வரூபவை பவாந்தரம் (தம்படியித்யாதி) தாமும் - பகவத்ப்ரஸாதலப்தஜ்ஞாந விசேஷத்தையுடையதாமும்பரிச்சேதித்தறியமாட்டாரொன்றபடி.

உபபாதநம் (ஒருஸாதநத்தையித்யாதி) “ வரவாறொன்றில்லையால்” இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

நித்யஸூரிகளில்வ்யாவ்ருத்தரென்றபோதே ஸம்ஸாரிகளில்வ்யாவ்ருத்தரென்னுமிடம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தமாயிருக்க விப்படிவிசேஷித்தது த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளிலித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கடைவேப்ரமாணத்வயம் (அடியாரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில் ப்ரமாணத்வயத்தாலேகலவியும்பிரிவும் மாறிமாறிவருகையாலும் மேட்டுநிலத்திலே பகவதநுபவம் பண்ணுகையாலும் என்று நித்யஸூரிவ்யாவர்த்திக்குஹேதுத்வயம் பலிதமாகிறது. அதவா, இவரிவ்விபூதியிலேயிருக்க உபயவிபூதியிலும் அடங்காததன்மையராகக்கூடுமோ?வென்ன (விண்ணுளாரித்யாதி) யாதல். அடியாரித்யாதிக்கு - தாஸபூதர்வர்த்திக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டமோபூமியோ? உங்களுடையவாஸஸ்தாநமென்றுபொருள். “பாற்கடல்பாம்பணைமேற்பள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனையேதொழுவார் விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியர்” என்கிறபாசுரத்துக்கு திருப்பாற்கடலிலே திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கைமேலே கண்வளர்ந்தருளும் சீதனைத்தொழுமவர்கள் நித்யஸூரிகளிலும் ஶ்ரேஷ்டராயிருப்பர்களென்று பொருள். எடுத்தபாசுரத்துக்குஅர்த்தம் (பகவதநுபவத்துக்கு இத்யாதி) அதவா, ஸம்ஸாரிகளுக்கு அந்நபாநாதிகளே தாரகாதிகளாகையாலே அவர்களைப்பற்ற வ்யாவ்ருத்தராகிறார், நித்யஸூரிகளைப்பற்ற வ்யாவ்ருத்தரானபடி யெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுபவத்துக்கு இத்யாதி என்னவுமாம்.

தேசதோஷத்தாலே பகவதநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமானவளவன்றிக்கே காலஸ்வபாவத்தாலும்மேட்டுநிலமென்கிறார் (கலௌஜகத்பதிமித்யாதி) அதவா ஏவம்பூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார்வந்தவதீர்ணரானவிது சேதநஸுக்ருதபலமென்கைக்காக ஸம்ஸாரதோஷபூயஸ்த்தையைபஹுமுகமாகவுபபாதிக்கிறார் (கலாவித்யாதி) ஆதல். இந்தவசநம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே ஷஷ்டேம்ஶேப்ரதமேத்யாயே. ஜகத்பதித்வாதிவிசேஷங்கள்ப்ரத்யேகமர்ச்சநஹேதுகர்ப்பங்களாய்அப்ராப்தத்வ, தேசகாலாதீதத்வோபகரணஸம்பத்யபாவா, கரணசிக்ஷணஸாமர்த்ய, ரூபாநர்ச்சநஹேதுநிவாரகங்கள். பாஷண்டஃ-பாபஷண்டஃ. யத்வா, காணுதஶாக்யாதிபாஷண்டைருபஹதாஃ-தத்ஸஹவாஸாதிநா ப்ரதிஹதபுத்தயஃ என்றபடி “ யேத-ஸாரோநர்ஹாவேந ஈநர்ம்தேவாராஷோத்தம் । தேவே வாஷம்விநோஜேக்ருயாஸ்லவகூலெபஹிஷ்க்ருதா:” இத்யாதி.

கலௌஎன்றுவிசேஷிக்கவேணுமோ ஸாமாந்யேநஸம்ஸாரத்தில்பகவத்ருசிதுர்லபையென்னுமிடத்தில் பாகவதே ஏகாதஶஸ்கந்தேத்விதீயேத்யாயேஸ்த்திதம் ஶ்லோகம் ப்ரமாணயதி (துர்லபஇத்யாதி) இவ்விடத்தில் “ க்ஷுத்ரஜந்மஸஹஸ்ராணாம்ஸஹஸ்ரைரபிஸத்தம । க்ஷாவிஷ்ஹதேஜம்தநாராநஷ்யம் வணஸ்ஸம்வயாச” என்ற தநுஸந்தேயம். “வைகுண்டப்ரியதர்சநம்” என்றதுக்கு அர்த்தத்வயம், அதாவது வைகுண்டனென்று - ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வேஶ்வரவிஷயமான ப்ரியமான தர்ஶநம். அதாவது அவனே உபாயோபேய

மென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல், வைகுண்டப்ரியர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய் அவர்கள் விஷயதர்ஶநம் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஶேஷிகளென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல். தர்ஶநம் - ருசிரூபஜ்ஞாநம். இவ்வர்த்தத்வயத்தையுங்கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராப்யனித்யாதி) இன்னமும், வைகுண்டப்ரியன் - ஸர்வேஶ்வரனாய் அவன் விஷயமான தர்ஶநமென்றும் வைகுண்டன்விஷயமான ப்ரியமான தர்ஶநத்தை யுடைத்தானவனென்றும் பாகவத தௌர்லப்யபரமாகவும், அர்த்தத்வயமுண்டு, அந்த அர்த்தத்வயமிங்கே அருளிச்செய்யவில்லை. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்வயமும் ஶாப்தம். தத்ராபி - அதிதுர்லபக்ஷணபங்குர தேஹயோகிஷுமநுஷ்யேஷ்வபி.

ருசிதௌர்லப்யத்துக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (மநுஷ்யாணாமித்யாதி) இதங்கீதாஸப்தமேத்யாயே. அஸ்யார்த்த:, மநுஷ்யாணாம் - ஶாஸ்த்ராதிகாரயோக்யாநாம் ஸஹஸ்ரேஷுகஶ்சித் தேவஸித்திபர்யந்தம் யத்நம்கரோதி. ஸித்தாநாம் யததாமபி-ஸித்திபர்யந்தம் யதமாநாநாம் ஸஹஸ்ரேஷுகஶ்சித் தேவமாம் ப்ராபகத்வேநவேத்தி. மாம்ப்ராபகத்வேநவித்வாமத்தஸ்ஸித்தயே யத்நம்கரோதீதி யாவத். புந: "தத்வத:" இதிவிஶேஷணாத் மத்வேத்ரூணாம் ஸஹஸ்ரேஷுகஶ்சித்தேவமாந்தத்வதோவேத்தி - ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந சவேத்தி. நகஶ்சிதித்யபிப்ராய:. "ஊ॰ஈ॰த॥வெஉ॰நகஸ்ரூந" இதிஹிவக்ஷ்யதீத்யர்த்த:.

ஏவம்பூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் திருவவதரிக்கைக்கடி யேதென்ன, சேதநருடைய ஸுக்ருதமென்கிறார் (இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே யித்யாதி) ஸுக்ருதபலமாயிற்றென்றவிடத்திலே - "ஹவஹயாஹிதஜநஹாமயெயமெவஹவஹாவிதாவதாமெணந வாஉகூஈணிகெநஹமவதாஹாஷ॰காமெண" என்ற தநுஸந்தேயம். யத்வா, அயஞ்சேதநஶப்தோ பகவத்பர்யந்த சகலசேதநபர:. ஸுக்ருதஶப்தமும் யதாயோக்யம் சோபநகர்மபரம். "இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே" என்றுதொடங்கி "எல்லார்க்குமுண்டாம்படிபண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது" என்னுமளவுக்கு ப்ரபந்தத்தினுடைய ஸர்வோபஜீவ்யதையிலேநோக்கு" என்று பரிஷ்காரம்.

ஸுக்ருதபலமென்றத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ததோகிலேத்யாதி) "ஜெவகீவ॥வஉஸநஈ யாஉவிஜ॥தஉஹாதநா" இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஶேத்ருதீயேத்யாயே. சேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதபலமாயிற்றென்ற விடத்தில் சேதநஶப்தம் பத்தசேதநபரமானால் ஶ்லோகத்தில் ஜகச்சப்தமும் பத்தசேதநபரம், அது பகவத்பர்யந்தாகிலசேதநபரமானாலிதுவும் கச்சதி - ப்ராப்நோதிஸ்வாபீஷ்டானென்கிற வ்யுத்பத்தியாலே யகிலசேதநபரம். போத: - பத்மபக்ஷேவிகாஸ:. சேதநபக்ஷே - ஆஹ்லாதரூபம் ஜ்ஞாநம். போதஜநகத்வம் பத்தசேதநவிஷயே ரஜஸ்தமோமூலபாபநிபர்ஹணபூர்வகஸத்வ விவர்த்தநேநகீதா ப்ரபந்தாதிபிஸ்ச, நித்யமுக்தவிஷயேமங்களாஶாஸநபரஸம்பாதநாத் குணசேஷ்டிதாதிபிஸ்ச, ஸ்வஸ்யாஹ்லாதகரத்வம் சேதநோஜ்ஜீவயித்ருத்வமுகேந.

ஸூர்யனிலு மிவனுக்கு ஏற்றமுண்டென்று "உஹாதநா" என்ற பதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆதித்யனித்யாதி) பாநுரிவாச்யுத இத்யுபமி

தஸமாஸ:, அந்யதா அச்யுத ஏவபாநுரிதிரூபகஸமாஸே “ ஊஹாநா ” என்கிற விசேஷணத்துக்கு அநந்வயம்வரும், விசேஷணநாம் ப்ராதாநாந்வயவ்யுத்பத்தே:. இனி இவ்விடத்தில் மஹாத்ம்யமாவது - ததநிவர்த்யாந்தகார நிவர்த்தகத்வமேயென்றபடி. (ஆந்தரமான அந்தகாரத்தையிதி) பத்தசேதநபரத்வேப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால் வந்த அஜ்ஞாநாந்தகாரம். நித்யமுக்த பரத்வே அகாலகால்யமானவஸ்து, காலாதீநவிரோதி பஹுளதேஶத்திலிருக்கிறதேன் வருகிறதோவென்னும்ப்ரேமகார்யாந்தகாரம். அத்தை ஸௌர்யவீர்ய பராக்ரமாதிகளாலே நிரஸித்துக்கொண்டிருப்பனென்றபடி. பகவத்பரத்வே யென்னுடைய சேதநோஜ்ஜீவநார்த்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ரூபக்ருஷிபலிக்கிறதோ ! இல்லையோ ! என்னு மாகுலஹ்ருதயத்வரூபாந்தகாரம். அத்தை நிரஸித்துக்கொண்டிருப்பனென்றபடி.

(அப்படியே இவரும்) என்கிறவிடத்தில் “ தமோவாஹ்யம் விநஶ்யந்தி வாவகாஶிதஸ்ஸந்தியௌ । ஸவாஹ்யாஹ்யந்தரம் வெவவிஷ்ணுஸ்ஸந்தியௌ ” என்கிறபடியே பாஹ்யாப்யந்தரதமோநிரஸநபூர்வகமாக ஸ்வாதிசயத்தை யெங்குமுண்டாக்கிக்கொண் டிருப்பரென்கிற வர்த்தங்கண்டுகொள்வது, த்ருஷ்டாந்தாநுகுணமாக. இவ்விடத்தில் பாஹ்யதமஸ்ஸாவது - ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜ்ஞாநகல்பமான யதார்த்தஜ்ஞாந விரோதிபூதபாஹ்ய குத்ருஷ்டி ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணஜந்யஜ்ஞாநம். (ஊருநாடுமித்யாதி) குக்ராமஸ்த்தரும் தேஶஸ்த்தரும் லௌகிகஜநமும் பகவத்ப்ரேமாந்தரான தம்மைப்போலே தத்ஜ்ஞாநப்ரேமாந்தராம்படி. அசேதநமான வ்ருக்ஷங்களும் ஜ்ஞாநப்ரேமாந்த்யத்தாலே ஆந்தரமாய் சிதிலமாய்க்கூப்பிடும்படி. பால்போலே இனியதமிழில் நிரூபகருமிசையறியுமவர்களும் பக்தருங்கொண்டாடுமாயிரம். இப்ரபந்தத்தைக்கேட்டு நித்யரும் முக்தரும் த்ருப்தராகார்..ஸ்வரத்தால் பூர்ணமானபாட்டு ரூபமான இனியகவிகளை தனக்கு ப்ரகாரபூதனை யானைக்கொண்டு ஸ்தவ்யனை தன்னை ஸ்தோதாவாய்க்கொண்டு தானேபாடி திருமாலிருஞ்சோலையானயிருக்கிற வென் ஸ்வாமியானவன் பாட்டில் ரஸாதிஶயத்தாலே தென்னாவென்றுளத்தை வையாநிற்குமென்றுபொருள். (என்னும்படி) என்றுசொல்லும்படி. தம்முடையநன்மையாவது - ப்ரபந்தநிர்மாணத்தால் வந்தவதிசயம். அதெல்லாருக்கும் உண்டாம்படி பண்ணுகையாவது - அந்தவதிசயம் நாகராஜாநபத லௌகிகஜநவிஷயத்திலும் ஸ்த்தாவரவிஷயத்திலும் ஜ்ஞாநரூபப்ரேமம், நித்யமுக்தேஶ்வர விஷயத்தில் நிரதிஶயாநந்தரூபம், பக்தவிஷயத்தில் ஜ்ஞாநநிரதிஶயாநந்தரூபம், த்ரவிடஞ்ச ராகநிஷ்ட்டவிஷயத்தில் ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிஶயாநந்தரூபம். இப்படி ஸ்வப்ரபந்த நிர்மாணஜநிதமான ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிஶயாநந்தரூபஸ்வ ஸம்பந்த்யதிஶயம் யதாயோக்யம் ஸகலதேசவர்த்தி ஸகலசேதநர்க்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டிருப்பரென்றபடி. “ சேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதபலம் ” என்கிறவிடத்திலே சேதநஶப்தமும் “ ததாவிஷ ” இத்யாதிவாக்யகத ஜகச்சப்தமும் பத்தசேதநமாத்ர பரமானபோது “ கேட்டாரார்வானவர்கள் ” “ தென்னாவென்னுமென்னம்மான் ” என்கிறவிரண்டும் அதிசயபரம். இப்படி “ ஶ்ரிய:பதியாய் ” என்றுதொடங்கி “ இவ்வாழ்வார் ” என்னுமளவாலே ப்ரபந்தத்துக்கு தத்வஜ்ஞாநமூலகத்வமும் க்யாத்யாதிமூலகத்வாபாவமுஞ்சொல்லி ப்ரபந்தத்தினுடைய உபாதேயதயை ஸமர்த்தித்து “இப்படியிருக்கிற” என்றுதொடங்கி “ பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது ” என்னுமளவாக ஸர்வோபஜீவ்யதையை ஸமர்த்தித்தருளினார்.

“ இனிமேல் ப்ரபந்தமூலதயா ப்ரதமவாக்யவிவக்ஷித ஜ்ஞாநபக்திவைபவத்தை யுபபாதிக்கிறர். (ஹஸிதமித்யாதி)” என்று பரிஷ்காரம். யத்வா, ஜ்ஞாநவைபவத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறர் (ஹஸிதமித்யாதி) பாலகாண்டே த்ரிதியேஸர்க்கே. ஹஸிதம் - ஹஸநம். பாஷிதம் - பாஷணம். நபும்ஸகே பாவேக்த:. தர்மவீர்யேண - சதுர்முகஸங்கல்பாநுக்ருஹீததபோபலேந.

அநந்யப்ரயோஜநத்வரூபவைபவத்தை அருளிச்செய்கிறர் (ஜ்ஞாநீத்வித்யாதி) அன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிக்யத்தால் பலிதாம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறராதல் (ஜ்ஞாநீத்வித்யாதி) “ 𑌆𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌚 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 - 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍 ” இதி கீதாஸு ஸப்தமே. ஜ்ஞாநீ - பகவத்ப்ராப்திகாம:. ஶ்லோகத்தையெல்லாங் கடாக்ஷித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறர் (ஐஶ்வர்யமித்யாதி) ஆர்த்த: - ப்ரஷ்டைஶ்வர்யகாம:. அர்த்தார்த்தீ - அபூர்வைஶ்வர்யகாம:. ஆக இரண்டு மேகாகாரமாகையாலே ஐஶ்வர்யமென்கிறர். ஜிஜ்ஞாஸு: - ஆத்மப்ராப்திகாம: என்றர்த்தமாகையாலே (ஆத்மலாபமென்கிறது) [உதாரா:] ஸர்வ ஏவைதேமாமேவோபாஸதே இத்யுதாரா: - வதாந்யா:. ஏமத்தோயத்கிஞ்சிதபிக்ருஹ்ணந்தி, தேஹிமமஸர்வஸ்வதாயிந:. [ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் - ஆஸ்திதஸ்ஸஹியுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாங்கதிம்] ததாயத்தாத்மதாரணே ஹமிதிமந்யே, யஸ்மாந்மயா விநாத்மதாரண ஸம்பாவநயாமாமேவா நுத்தமம்ப்ராப்யமாஸ்தித:, அதஸ்தேநவிநாமமாப்யாத்மதாரணம் நஸம்பவதீத்யதோமமாத்மாஸ இத்யர்த்த:.

இனிமேல் பக்திக்கும் ததேகதாரகத்வத்துக்கும் வைராக்யத்துக்கும் ததேகஸர்வவிதபந்துத்வத்துக்கும் கைங்கர்யமநோரதத்துக்கு மிவர்க்கிளையபெருமாளோடுள்ள ஸாம்யத்தையடைவே யருளிச்செய்கிறர். (பால்யாத்ப்ரப்ருதி என்றுதொடங்கி எல்லாவடிமைகளுஞ்செய்தல்லது தரியாததன்மையரா யிருப்பனொன்னுமளவாக) “ 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ” இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்பாலகாண்டே அஷ்டாதஶே. லக்ஷ்மீவர்த்தந: - கைங்கர்யவர்த்தந:. “ 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃 ” இதி பதகதோபஸர்க்கார்த்தமாக (பெருமாளித்யாதி) “ 𑌨 𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ” என்றே ததுபபாதகக்ரந்தத்திலே சொல்லுகிறதிறே. (அறியாளித்யாதி) ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்பாவனையில்லாதகாலத்திலே தத்பலமான ஶேஷவ்ருத்தியிலே யாதரத்தைப்பிறப்பித்து. (முலையோவித்யாதி) யௌவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும் முழுக்கத்தோற்றினவில்லை, ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கடமென்றப்யஸிக்கிற பாஶுர மிவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே.

ததேக்தாரகத்வமாக (நசஸீதேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே த்ரிபஞ்சாஶே. ஸீதாசநேதி - த்ருஷ்டாந்தத்வேநோக்தம். த்விதியச்சகாரோ அவதாரணே. அபிஶப்தோயத்யர்த்தக:. கேராகவ, த்வயாஹீநாஸீதாசந, அஹமபிநைவ, யதிஜீவாவ:, முஹூர்த்தமித்யந்வய:. “பிராட்டியுமில்லை யடியேனுமில்லை” என்று வாக்யபேதநயோஜனைக்கும் “ ஜீவித்தோமோ ” என்றபியினுடைய யத்யர்த்தத்துக்கும் “ அஹமபிமுகூர்த்தமபி ” என்கிற நிபாதத்வயாவ்ருத்தி நிமித்தம். நீர்கசை - ஆர்த்ரதை.

இவர்ஸ்நேஹத்தாலே ததேகதாரகராயிருக்கிற மாத்ரமன்று, தத்வஸ்த்திதியுமப்படியே யென்கிறார் (அத்தலையிலித்யாதி) "அத்தலையில் நினைவாலேயிறே" என்கிறவிடத்தில் "ஸ தஸ்யைவாசுதாஸஸ்யைவஸாஸநமாஸ்திஸத்யஸ்ய வா ஜகதெளவிய்யதெளத்திஷ் தம்" இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரஸித்திவிவக்ஷிதம். உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (எத்தேவரித்யாதி) எவ்வகைப்பட்ட தேவதைகளுடைய சர்வமும் அவர்களைக்குறித்துப்பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டாநமும் "ஜகத்ஸமஸ்தம் ஹரிவசமஸ்தம்" என்கிற வாஹ்வாநமு மிவையெல்லா மப்போதேயொழியும் ஸர்வேஶ்வரனுபேக்ஷிக்குமாகில் என்றபடி. பாட்டடி - "அகைப்பில்மனிசர்" இத்யாதி. அகைப்பு - ஜ்ஞாநம். உகைக்குமேல் - உபேக்ஷிக்குமாகில். கர்வாதி ராஹித்யஞ்சொன்னது ஸத்தாதிராஹித்யத்துக்கு முபலக்ஷணமென்னு மபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (இவையுமில்லையிறே) என்று. அப்படியே - அந்தப்ரமாணத்தின்படியே. யத்வா, இளையபெருமாளைப்போலே. (நின்னலாலிலேன்காண்) நிரதிஶயபோக்யனான வுன்னையொழிந்தா லெனக்கு ஸத்தை யில்லை காண்.

வைராக்யாதிஶயமாக (நதேவேதி) அயோத்யாகாண்டே ஏகத்ரிம்ஶே. "தேவாநாம்வஸதிர்யோ(ய)ா" என்றத்தைப்பற்ற தேவலோகமென்று - பரமபதத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரத்வம் - கைவல்யம். ஶ்லோகார்த்தம் (வானவர்நாடித்யாதி) (உமக்குப்புறம்பாயிதி) த்வயாவிநா - த்வச்சேஷத்வஸஹக்ருதபாரதந்த்ரயம்விநா. (திருவொடித்யாதி) ஐஶ்வர்யத்தோடேகூடின ஸம்யக்ஸ்வபாவம். மாயா - நித்யமாய். பெருவிறல் - ஐஶ்வர்யாத்யபேக்ஷயாமஹத்தாய் ஆத்மாவுக்கு நித்யவிநாஶரூபமானகைவல்யம். உலகமூன்றினொடு - த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தோடே. ஆக ஐஹலௌகிக பாரலௌகிகைஶ்வர்யகைவல்யங்களோடே. நல்வீடுபெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபதம் லபித்தாலும் - தெள்ளியோர்குறிப்பு - தெளிந்தவர்களாய் ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருக்குமவர்களுடைய விசாரபரிகரமான மநஸ்ஸு. கொள்வதெண்ணுமோ - ஸ்வீகரிக்கநினைக்குமோ. (எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம்) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷப்ரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம். பல - பஹுமுகமான சிற்றின்பம். ஐஶ்வர்ய கைவல்யாதிகள், காட்டி - ப்ரகாஶிப்பித்து. நீ - அவற்றைக்கழிக்கவல்ல ஶக்தியுடையநீ. பாவியேனை - பாபத்தைப்பண்ணினவென்னை. படுப்பாயோ - முடிக்கநினைக்கிறாயோவென்றபடி. வெருவும் - பயப்படும்.

ததேகபந்துத்வமாக (அஹந்தாவதித்யாதி) இதமயோத்யாகாண்டே அஷ்டபஞ்சாஶே ஶ்ருங்கிபேரபுராதாகதஸுமந்த்ரேண தஶரதம் ப்ரத்யுக்தம். "அஹம்ஸ்வம்கஸிஷ்யாமி" இத்யபிதத்காண்டே ஏவ ராமம் ப்ரதிலக்ஷ்மணஃ. எல்லாவுறவுமாக - ஸர்வவிதபந்துவுமாக. (சேலேய்கண்ணியருமித்யாதி) மத்ஸ்யம்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்த்ரீகளும் அதிசயிதமான ஐஶ்வர்யமும் குணாதிகரானபுத்ரர்களும் ப்ரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும்-இனி - அவனை ஆஶ்ரயித்தபின்பு-அவரே யாவாரென்றபடி. (பகவதைகாந்த்யஸீமையாயிருப்பர்) பகவாநேக ஏவப்ராப்யஇதிஅர்த்தஃ - நிஶ்சயோயஸ்யஸஃ பகவதேகாந்தஃ. தஸ்யபாவஃ- பகவதைகாந்த்யம். தஸ்யஸீமேதியாவத்.

கைங்கர்யைகமநோரதத்வ ரூபவைலக்ஷணமாக (அஹம் ஸர்வமித்யாதி) ஜாக்ரதஃ ஸ்வபதஶ்ச என்று - ஸர்வாவஸ்த்தாஸம்பவத் கைங்கர்யஞ்சொல்லுகிற

து. ஸர்வஶப்தத்தால் - ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸம்பவத்கைங்கர்யஞ் சொல்லுகிறது. (ஒழிவிலித்யாதி) அஸாதாரண ஶேஷபூதரான நாங்கள் ஒழிவில்லாதகாலமெல்லாவற்றிலும் ஸர்வதேஶத்திலுமுடனாய் ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் பிரியாமல்நின்று ஒன்றும் நழுவவிடாதபடி ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணவேணும். "வேண்டும்" என்கிறப்ரார்த்தனை ஆஶாதிரேககார்யமாகையாலே கைங்கர்யாலாபத்தில் ஸத்தாதாரணு ஸாமர்த்யம்பலிதம்.

க்ஷணே க்ஷணே அபூர்வவ தநுபவிக்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விஸ்தரேணே த்யாதிநா) இதம் கீதாஸூதஶமே. "ஹ்ய:க்ஷய த்ருப்திர்ஹி ஶ்ருண்வதோ நாஸ்தி மேऽம்ருதம்" இத்யுத்தரார்த்தம். [நததர்ப்ப] இத்யயோத்யாகாண்டே சதுர்த்தே. "ஸமாஹிதத்வாவஜ்ஞ ந்யம்ஹாஷ்யஞ்சிவஸ்ரஜா:" இத்யுத்தரார்த்தம். ஆத்மநோயோகம் - தவஸ்ருஷ்ட்யாதி கல்யாணகுணயோகம். விபூதிநியமநம்சபூய:- விஸ்தரேணகதய: த்வயோச்யமாநம் த்வந்மாஹாத்ம்யா ம்ருதம் ஶ்ருண்வதோமே த்ருப்திர்நாஸ்தீத்யர்த்த:. "அர்ஜுநதஶரதாதிகளைப்போலே" என்கிறதுக்கு கீழிரண்டு ஶ்லோகத்திலு முத்தரார்த்தத்திலேநோக்கு. விஸ்த்ருதமாக குணயோகாதிகளைக்கேட்டும் த்ருப்தியில்லையென்ற வர்ஜுநனைப்போலவும் "நதத்ருப்" என்று வெய்யிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வர்ஷுகவலாஹகங்களைக்கண்டால் த்ருப்திபிறவாதாப்போலே பெருமாளைஸேவித்தால் அத்ருப்தனுயிருக்கும் சக்ரவர்த்தியையும் போலவும் இவருமென்றபடி. (அப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னுராவமுதம்) அப்போதைக்கப்போதெனக்கு அத்ருப்திகரமானவம்ருதம். மேன்மேலன - உத்தரோத்தரம். ஆராத - அபூர்ணமான. காதல் - ஆசை.

ஸர்வோபமாந பூமித்வத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (தர்மாத்மேத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ப்ரஹ்லாதசரிதேயம்ஶ்லோக:. கீழ் "இவருக்கொப்புச்சொல்லலாவார்" இத்யாதி வாக்யத்திலே யுபமாநராஹித்யத்தைச்சொல்லிவைத்து இங்கே சிலரை யுபமாநமாகச்சொல்லுகை வ்யாஹதமன்றோ என்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தமாக (ஒரோவகைகளாலே யென்றது) ஏகைககுணத்தாலேயென்றபடி.

குணக்ருததாஸ்யத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (அஹமஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே ஹநுமந்தம் ப்ரதிலக்ஷ்மணேக்த ஶ்லோகோயம். "க்ருதஜ்ஞஸ்ய பஹுஜ்ஞஸ்ய குணைர்தாஸ்யமுபாகத:" இத்யுத்தரார்த்தம். "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" இத்யாதி வாக்யத்தில் ஸ்வரூபப்ரயுக்ததாஸ்யம், இங்குகுணக்ருததாஸ்யமென்று கண்டுகொள்வது. அடிமைபுக்க - தாஸ்யத்திலேயகப்பட்ட. (உயர்வறவித்யாதி) இதரோச்சாயமறும்படி யுச்ரிதமான வாநந்தத்தையுடையவனுடைய து:கநிவர்த்தகமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவடிகளையாஶ்ரயித் துஜ்ஜீவியென்றர்த்தம்.

வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யத்தை ப்ரஸங்கிக்கிருர், (இப்படிபகவத்ஸ்வரூபேத்யாதி) இப்படி - ஏவம்பூர்வோக்த ப்ரகாரேண. (விஶதவிஶததரவிஶததமம்) பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்திகள். ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகது:கத்வம் - பரபக்தி:. ஸ்புடஸாக்ஷாத்கார: - பரஜ்ஞாநம். விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தாஹாநிபிறக்கை - பரமபக்தி:. ஆகவி

ஸதத்வாதிகள் பரபக்த்யாதிகார்யமாகையாலே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திக ளாலே விஸதவிஸததரவிஸததமமாக அநுபவித்தேனென்றபடி.

“வஜ்செஷூஜ:வஜாஞெயூாக்திஸ்ரு ஹொவாகூ)யொஜநா। ரூகெஷவ ஸூ)ஸஊயாநாஂவூ)ாவூ)ாநாஂவ ஂவெலக்ஷணஂ” என்கையாலே ஆக்ஷேபஸமா தாநங்களைப்பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகிலித்யாதி) பகவதநுபவபரீவாஹரூபமா கில். எழுத்து - அக்ஷரங்கள். அசை - அவ்யயம். சீர் - கணங்கள். பந்தம்-பந்த ங்கள். அடி - பாதங்கள். தொடை - ஸந்தர்ப்பவிஸேஷம். பா - உக்திகள். இன ம் - சந்தஸ்ஸமூஹம்.

பாலகாண்டேத்விதீயே “ஊநிஷாஜவ்ரு திஷூாஂகுஊஹஊஸ்லாஸ்லுதீஸூஊ:। யதூளஂவஜியஃ நாஜெகூஊவயீஃகாஊஜொஹிதஂ” தத்ரைவ “ஊஹநாஜெவ தெஸ்ரு ஹநுவ்ரவ்ருதெயஂஸஸ்ஸதீ। ஸாஊஸூ)வஸிதஂஸூஂகூஸஃகு ஊருஷிஸதூஊ”. மச்சந்தாதேவ - மத்ப்ரஸாதாதேவ. “உஜஃஂவஸஊஸகுவதீ” என்றத்தைப்பற்ற (அத்திக்காயிலறுமானென்றது) அறுமான் - கொசுகு.

இனிமேல் சிலவைலக்ஷண்ய விஸேஷங்களை ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரஸ்நோத்தர முகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (இவையென்னகோடியிலேஇத்யாதி) “வ்ரதிவவநவ்ருகாஸணஹிவ்ருஸ்லாஜெூாவூண நீயஃ” என்கிற ந்யாயத்தாலே தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரதிபாதக ப்ரபந்தங்களில் வைத்துக்கொண்டு என்ன கோடியிலே என்றபடி.

(இவைபிறந்தபடியெங்ஙனே) ஸ்வவஸமாயோ? பரவஸமாயோ? பிறந் தபடி யெங்ஙனேயென்றபடி.

(இவற்றுக்குமூலமென்) ஸ்வதபோபலமோ? பகவத்ப்ரஸாதமோ? என் றபடி.

(ஒன்றைமூலமாகச்சொன்னு லித்யாதி) பகவத்ப்ரஸாதமாகிற ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் இவற்றுக்கிது மூலமென்னுமிட மெத்தாலே யறியலாமெ ன்றபடி.

(இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்யரார்) ஏகாயநரைப்போலே கேவலேஸ்வரனோ? ஸ்ரீயஃபதியோ? என்றபடி.

(அதிகாரிகள்) அர்த்தஜிஜ்ஞாஸுக்கள்.

(போக்த்தாக்கள்) ஸப்தார்த்தரஸிகர். “கற்கைக்கதிகாரிகளார்” என்று வைத்துத்திரியவும் “போக்த்தாக்களார்” என்கிறதென் கற்கைதவிர புஜிக்கைபு முண்டோ! என்ன; இப்ரபந்தத்துக்கு “திருவடியேயடைவிக்கும்” என்கையா லே மோக்ஷஸாதநத்வமும் “கேட்டாரார்” என்றும், “தொண்டர்க்கமுதுண்ண” என்றுஞ்சொல்லுகையாலே போக்யத்வமுமுண்டாகையாலே ஸாதநபுத்யாகற்கை க்கதிகாரிகளாரொன்றதுகிழ்; இதிலேபோக்யதா புத்யா இழிந்து போக்த்தாக்க ளாயிருக்குமவர்களாரொன்கிறதாகையாலே விரோதமில்லை.

எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டனவென்றது. “யஸூாஜூகாஊஜொக்ஷாவூ)ஃ வஃஸஃஷாஜூஉஜாஹூதஃ” என்று புருஷார்த்தங்கள் பஹுவிதங்களாகையா லே எந்தபுருஷார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கைக்காகப் பண்ணப்பட்டனவென்றபடி.

கீழ்பண்ணின ப்ரஶ்நங்களுக்குத்தரம் (இவைபுருஷார்த்தப்ரகாஶகமான வித்யாதி)

"இவற்றுக்குமூலமென்" இத்யாதியில்சொன்ன ஶங்காத்வயத்துக்கும் தந்த்ரேண பரிஹாரம் (பகவத்ப்ரஸாதேத்யாதி) ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலேயென்றது - "ஸ்வரேணாவர்ணநிர்ணயஃ" என்கிறபடியே ஸ்வரத்தாலும் வசநவ்யக்திகளாலும் என்றபடி. வசநவ்யக்திகளாவன - தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகள். அவையாவன - "அருளினன்" "திருமாலாலருளப்பட்ட" "யானுய்த்தன்னைத்தான்பாடி" "தான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன்" இத்யாதிகள். (ஸ்வரேதி) ஸம்ப்ரதமபுஸ்தகலேககதோஷத்தால் வந்ததென்று கந்தாடைநாயன் நிர்வஹித்தான்.

வேதார்த்தவித்துக்களான ஶிஷ்டராவார் - வேதத்துக்கு ஸ்வதஃப்ராமாண்யவாதிகளான ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுநி நாதமுநி ப்ரப்ருதிகள். (ஜ்ஞாதவ்யமானவேதார்த்தங்களை) அர்த்தபஞ்சகாதிகளை.

"திருமாலவன்கவி" என்றத்தைப்பற்ற ஶ்ரியஃபதி ப்ரதிபாத்யனென்றது.

"தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், "கேட்டாரார்" என்கையாலே முக்தரும் நித்யரும், "தென்னாவென்னுமென்னம்மான்" என்கையாலே எம்பெருமான்றானுமென்றபடி.

புருஷார்த்தமின்னபடிப்பட்டிருக்குமென்றது - "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமிதே" என்றத்தைப்பற்ற. அறிவிக்கைக்காகப்பிறந்த ப்ரபந்தங்களிவையென்றதுக்கு - இந்தபுருஷார்த்தமேவம்ப்ரகாரமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ராந்தரங்களிலே யதிஸ்புடமாகாதென்று கருத்து. சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தரென்றது- சிரமுபாஸிதாஸ்ஸத்வ்ருத்தாயை ஸ்தேதத்தோக்தாஃ என்று சிரகாலம் ஸேவிக்கப்பட்ட ஸத்வ்ருத்தர்களையுடையவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் - மோர்முன்னாக முப்பதினாண்டாசார்யஶுஶ்ரூஷைபண்ணின ஐயன்போல்வார்.

விஜிகீஷுப்ரஶ்நத்தையநுவதிக்கிறார் (நிஷித்தபாஷையித்யாதியாலே) யத்வா, பாஷாரூபத்வாதிகளாலே சிலமந்தமதிகளுக்கு விஶ்வாஸமாந்த்யம் பிறக்குமென்றெண்ணி அவர்களுக்கு ருசிவிஶ்வாஸங்கள் பிறக்கைக்காக விப்ரபந்தங்கள் ஶாத்ருடப்ரமாணங்களென் றிதினுடைய ப்ராமாண்யாதிஶயத்தை ஆக்ஷேபஸமாதாநரூபேண த்ருடீகரிக்கிறார் (நிஷித்தபாஷையித்யாதியாலே) என்னவுமாம். "இவைப்ரமாணமென்றறிவதெத்தாலே" என்கிற ப்ரஶ்நோத்தர க்ரந்தத்தோடே இந்தவாக்யத்துக்குஸங்கதி. "ஹாஷாமாநஂநமாதவ்யஂ" இத்யாதிநாநிஷித்தமாகையாலே நிஷித்தபாஷையென்கை.

வேதத்திலநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிருத்தார்த்தமாகையாலே யன்றோ என்றபடி.

ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாதவென்றது-"வெஷாஂதஶ்ரவணெநஹிவ்ருத்திஃவெஞூஷ்ரதெ" என்கிற வேதாந்த ஶ்ரவண ஜநிதஜ்ஞாநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாதவென்றபடி. கலிகாலமாகையாலும் வர்ணத்தாலும் ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லையென்று ஶங்காஹ்ருதயம்.

(தேஶாந்தரங்களிலிதி) ப்ரமாணமானல் ஸ்ரீராமாயணாதிகளைப்போலே ஸர்வத்ர உண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

அவைதிகர் - ஶாக்யாதிகள். அவர்களும் விஜயார்த்தமாக “ஆழியெழச்சங்கு” முதலானவற்றை அப்யஸிப்பர்களிறேயென்றபடி.

(ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமானவிதி) “ஶாஂகெ ஸாஷாஂ தஃ” “காஸிநொவஶு யந்திகாஸாநி” இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமானவென்றபடி. (காமபுருஷார்த்தத்தை) அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக தூதுவிடுகை மடலெடுக்கை முதலான காமபுருஷார்த்தத்தை யென்றபடி.

(ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே யித்யாதி) காமம்போலே தது பயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் நிஷித்தமேயாகிலும் தேஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான வைஶ்வர்யம் “ஷண்ணாந்தூக்ஷாணாம்” என்றும் “ஶ்ரீஹநூமத்ஸஹாயி நாய ந்ஸாபுயெத்” என்றும் விஹிதமென்றபடி. “ஸுஶாவாமஸாயஜெத” “விஜயாயஜெதவஶூகாமஃ” “ஜநாஸாணமொக்ஷாய” “யெதுக்ஷஸதிரெலாஂ” “யொஸிநாஸஜெதஂ ஸாநஂ” இத்யாதிகளுங்கண்டுகொள்வது. பழக்கம் - பரிசயம். அறிவுகேடர் - அஜ்ஞாநிகள்.

ப்ரதமஹேதோரஸித்திமாஹ (மாத்ஸ்யேதி) “மாத்ஸ்யபுராணத்திலே” என்கிறதுக்கு “யமவசநத்தின்படியே” இத்யநேநாந்வயஃ. ஹேநரோத்தம, ஹரிகீர்த்திம்விநைவப்ராஹ்மணேந ஸம்ஸ்க்ருதவ்யதிரிக்த பாஷாகாநந்ந கர்த்தவ்யமித்யர்த்தஃ. அல்லாதபோதநிஷ்ட்ட ப்ரஸங்கங்காட்டுகிறுர் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி) (பாஹ்யஶாஸ்த்ராதித்யாதி) ஆதிஶப்தத்தாலே குத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்களைச் சொல்லுகிறது.

இரண்டாமாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (ஆழ்வார்தம்முடையவித்யாதி) இழவாதபடி - நஶியாதபடி. “ஶ்ராவயெச்சதுரொவண்ணாந்க்ரூத்வாஸ்ராஹ்மணமஸ்ரதஃ” என்கிறபடியே சதுர்த்தாவநாயக்ருபயா ப்ரவ்ருத்தேதிஹாஸ புராணங்கள்போலே இதுவும் ப்ரமாணதமங்கள். இத்தால் வேதாநதிகாரிகளப்யஸிக்கிறது ப்ரபந்தத்துக்குக் குறையென்று, ஹீநஜந்மாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கைக்காக க்ருபாதிஶயத்தாலே அப்படிபண்ணுகையாலே என்றபடி.

மூன்றுமாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (எதிர்சூழல் புக்கித்யாதி) எதிர்சூழல்புக்கு - திருவவதரித்து. “தானே” என்கிற அவதாரணத்தாலே ஸுக்ருதஹேதுத்வம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது. (பாக்யத்தையுடையராய்) “விதிசூழ்ந்ததால்” என்ன்றுசொல்லப்பட்ட பகவத்க்ருபையை யுடையராய். “எங்கும்பக்கநோக்கறியான்” என்றத்தைப்பற்ற (நிரந்தரபகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாயென்றது) அத ஏவ, தத்வஹிதங்களில் நிபுணராயென்ற த்யாஹரித்துக்கொள்வது. இத்தால் யுகவர்ணப்ரயுக்த ஜ்ஞாநமாந்த்யஶங்கை பரிஹ்ருதையாயிற்று. இவ்விடத்திலே “கௌஞ்சதஸ்மந்த்ஸெஸுவிஸெஸ்ஞெ தயமெ। யவஸெவெதவிஸொவிஂ

ஷொஹூ௯யெயவஷ்ரநாவ்ரு—தஃ" என்ற தநுஸந்தேயம். த்ரைவர்ணிகர்க்க ன்றே வுபதேஷ்ட்ருத்வமென்ன (விதுரேத்யாதி) ஆதிஶப்தேந ஸூதகர்மவ்யா தாதயோவிவக்ஷிதா:. விதுராதிகளில் விலக்ஷணரென்றது - சதுர்த்தவர்ணஜர்க்கு ம் ஜ்ஞாநயோக்யதையும் ததுபதேஶயோக்யதையுமுண்டென்கைக்காக. "கிஃ வ்ரு தூாஹிஜாயநெ்யொனிஷ்ஸாயொ நிஷ்ட ஶ்ரதூக்ஷிதாதூநாயா நாஂநெஷாஂவிதுஂகூ௯ஷாஜிகஂ" ஊஷிவொவநிஷ உஷூஷ்ஸா யா யாதூஃஜூ௯தஂ। ஸமூதூ௯தவதாநாதுஸஂகநீயஉவஹுவஃ" இத்யாதி கம் த்ரஷ்டவ்யம். உபப்லவ: - உபத்ரவ:. குலாதிதோஷமென்றபடி.

"தேஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே" இத்யாத்யாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (இப்பா ஷை நடையாடியித்யாதி) பாஷாந்தரங்களிலே - பாஷாந்தரவத்தேஶேஷு. ஏத த்பாஷாரஹித தேஶங்களிலேயென்றபடி. விலக்ஷணர் - லோகசாரங்கமுநி ப்ரப்ரு திகள்.

நன்மை - சேதநருச்யநுகுணபலப்ரதத்வம், அந்யாபதேஶரூபதயாபோக் யத்வம், ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நத்வம் முதலானவை. (அவைதிகருங்கூடவிதி) வை திகபரிக்ரஹமின்றிக்கே அவைதிகர் பரிக்ரஹித்தால் ஆயிற்று தோஷமாவது; வை திகபரிக்ரஹமுண்டாயிருக்கச்செய்தே அவைதிக பரிக்ரஹமுண்டானால் ஸ்ரீராமா யணாதிகளைப்போலே ப்ரத்யுத ஶ்லாக்யதாஹேதுவென்றபடி.

"ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமானகாமபுருஷார்த்தத்தை" என்றதுக்குத்தரம் (வேதநமென்றுமித்யாதி) "யதூஸெ௯யதூவெ௯" இத்யாதிகளில் வேதநம். "ஆதெூதெ௯வொவாஸீத" இத்யாதாவுபாஸநம். பக்த்தியைகாமத்வேந சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் - உத்தமஸ்த்ரீக்குத்தமநாயக விஷயாநுராகம் போலே தமக்கு பகவத்ப்ராவண்யாதிஶய ஸூசநார்த்தமாகவும், குடஜிஹ்விகாந் யாயேநவிஷய ப்ரவணருக்கு மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலே ருசிபிறக்கைக்காகவும்.

"ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே" இத்யாதிக்குத்தரம் (ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை யித்யாதி) வேதம் த்ரைகுண்யவிஷயமாகையாலே ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைவிதி த்ததென்றபடி.

விஜிகிஷுப்ரஶ்நபரிஹாராநந்தரம் ஸ்வபக்ஷஸாதகமாக பின்னையும் சில வைபவாதிஶயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யனானவித்யாதி) "எம்பெ ருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும்" என்றவிடத்திலே "யஷ்ரவிஜாஸீவஹஹி ஜூஃஂமெெஃ" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இத்தாலிப்ரபந்தத்தி லேகாம்ஶத்தி லும் அர்த்தவாதஶங்கையில்லையென்று இந்தஹேதுவுக்குபாவம்.

எம்பெருமானை ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்கிறதுக்கு-அவி ளம்பேந ப்ரதீதிஜநகத்வமர்த்தம்.

பக்திக்குத்பாதகங்களென்றது "இப்பத்தாற்பத்தராவர்" என்றத்தைப் பற்ற.

"உருகாநிற்பர்நீராயே" என்றத்தைப்பற்ற (உத்பந்நையானவித்யாதி) இந்தஹேதுத்வயமும் பரம்பரயாபுருஷார்த்தபர்யவஸாயித்வபரம்.

(ஶ்ரவணாதிகளிலிதி) ஆதிஶப்தேநோச்சாரணாதிரபிதீயதே. இவ்விடத்தி லே ஶ்ரவணதிவேளையிலேதானே கரதலாமலகவத் ஸ்பஷ்டார்த்தபோத ஜநகத்

வாராப்ரீதி ஜநகத்வம் விவக்ஷிதம். இத்தால் ஜடிதிப்ரமாஜநகத்வரூப ப்ராமாண்யாதிஶயம் சொல்லுகிறது.

"கேட்டாரார்" "இன்பம்பயக்கும்" என்றத்தைப்பற்ற (நிரதிஶயப்ரீதிஜநகங்களென்றது.)

வேதத்தில் - வேதத்தை. யத்வா, இவற்றில்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் சொல்லுகையாலு மித்யர்த்வய:. அதாவது "சுடர்மிகுசுருதியுள்" "முதுவேதமுதல்வன்" "வேதநீரன்" இத்யாதியைநினைக்கிறது.

ப்ரஹ்மகாரணவாதமென்றது - "தானோருருவேதனிவித்தாய்" "வேர்முதலாய்வித்தாய்" இத்யாதியைநினைத்து.

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாத்மோக்ஷமென்றது - "சிந்தித்துய்மினோ" "சிந்திப்பேயமையும்" இத்யாதியைப்பற்ற.

பூர்வோக்தமஹாவாக்யத்திலே "எதிர் சூழல்புக்கு" இத்யாத்யம்ஶத்தையவலம்பித்து சங்கிக்கிறார் (பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயித்யாதி) விஶதவிஶததரவிஶத தமமாக வநுபவித்து பரிபூர்ணரான இவர்க்கென்றபடி. இத்தாலிவர்க்கு ஸம்ஶ்லேஷமாவது-மாநஸாநுபவமேயிறே. இதுகர்மமடியாக வந்ததன்றிக்கே பகவத்ப்ரஸாதமடியாக வந்ததாகையாலே விச்சேதங்கூடாதென்று ஶங்காதாத்பர்யம்.

(ஓரோகுணத்தையிதி) ஸமுதாயேநவநுபவித்தவளவன்றிக்கே தனித்தனியே யநுபவித்தாலென்றபடி. ஸ்ப்ருஹையை - ஸ்ப்ருஹையையும். உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (பரமாத்மநிமாற்பாலித்யாதி) "ஸஜெஷ்ணாவிநிஷ்க்ரம்ய ஸஹெஷம் ஹாக்த்வோஷ்டி" இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதௌ. அபரமாத்மநி - பகவத்வ்யதிரிக்த க்ஷுத்ரவிஷயே (மாற்பாலித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஹ்ருதயம் ப்ரவணமாக ஸ்த்ரீகளுடைய தோளிணைகளில் நசையற்று இத்யர்த்த:. சுழிப்பவென்று - குணாந்தரஸ்ப்ருஹாஜநகத்வமும் ஸூசிதம். ஸ்ப்ருஹாமாத்ரமொழிய வநுபவமில்லையோ? என்ன (பின்னையித்யாதி) (ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஸ்மரணதிகளாலுமிதி) அத்ராதிஶப்தேநஸம்ஸாரஸ்மரணம் விஷயஸ்மரணந்தொடக்கமானவற்றைச்சொல்லுகிறது. இவ்விடத்திலே "க்ஷதெவ்ராஹாரா நிவதந்தி ஜீக்ஷணய நக்ஷயெகவஜிதாராஹூ: । ரூவத்வெவராணி ஸஷூவந்திஹெஜ்ஷநூராவஹஷஹவந்தீ" என்கிற தநுஸந்தேயம். ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ஸ்மரணத்துக்கும், விஷயஸ்மரணத்துக்கும், ஸம்ஸாரஸ்மரணத்துக்கும், பகவத்வைலக்ஷண்யத்தைஸ்மரித்து அதுகிடையாமையால் வந்தவார்த்திக்கு மடைவேநாலுஶந்தை (எந்நாளித்யாதி) நானுன்னை யினிவந்துகிட்டுவதெந்நாள். பலவிஷயங்களை நீகாட்டிமுடிக்கப்பார்க்கிறாயோ. உனக்குப் புறம்பான விஷய ப்ரசுரஸம்ஸாரத்திலே போரவிட்டுவைத்தாய். என்னையழைத்துக்கொள்ளுங்கால மின்னம் ஸமீபியாதோ வித்யர்த்த:.

விஶ்லேஷப்ரஸங்காதுபஸ்த்திதம் ஸம்ஶ்லேஷமாஹ (அவனையநுபவிக்கவித்யாதி) அடியே னித்யாதிக்கு - ஶேஷபூதனான நான் முதன்முன்னமே - ப்ரப்ரதமமேயடைந்தேன். பருகி - நிரம்பபுஜித்து. களித்தேன் - நிரதிஶயாநந்தத்தைப்பெற்றேன். உண்டுகளித்தேற்கு - நித்யாநுபவம்பண்ணி யாநந்தித்தவெனக்கு. உம்பர் - மேலொருதேஶவிஶேஷத்திலேயோய்ப்பண்ணு மநுபவத்தில், என்குறை-

குறைகிடந்ததேது. தொண்டீர் — பகவத்பாகவதவிஷயத்தில் சபலரானவர்களே. எல்லீரும்வாரீர் - இப்போகத்தையிழவாதேயெல்லாரும் வாருங்கோள். தொழுது தொழுதுநின்று - ப்ரீதிபரவஶராய்க்கொண்டு நிரந்தரபகவதநுகூல வ்ருத்திகளைப் பண்ணிநின்று. ஆர்த்தும் - ஸஹர்ஷகோலாஹலம்பண்ணுவோம். (எமரித்யாதி) கீழேழு, மேலேழு, அர்த்தாத்மத்யேயேழு, ஆகவிருபத்தொரு ஜன்மங்களிலும்-எமர் - மதீயரானவர்கள் கேசவன்றமரானார்கள்; இதுமாசதிர்பெற்று - நிர்ஹேதுகபகவதங்கீகாரமாகிற இந்தமஹாதிஶயத்தைப்பெற்று. நம்முடையவாழ்வு-நம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயானது. வாய்க்கின்றவா - வளருகிறபடியென்னென்று பொருள்.

உக்தஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களினுடைய சரமாவதியை அருளிச்செய்து கொண்டு நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) "பக்திமான்களாய்" என்றவநந்தரம் அத ஏவ என்ற த்யாஹார்யம். "அவனை யல்லதறியாதபடியாய்" என்றவநந்தரமிருக்கிற விவனென்று மத்யாஹார்யம். விஶ்லேஷதஶையில் "நீயுந்திருமாலானெஞ்சங்கோட்பட்டாயே" என்றிருக்கையாலே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலும் "தம்மைப்போலே யெம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கிறனவாக" என்றர்த்தாத்ஸித்தமாதல்; யத்வா, * மாயக்கூத்தனில் "நன்றாடு" என்றதுக்கு "எம்பெருமானையநுபவிக்கிற நாடுகாண்; இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ" என்றபிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற முக்யமாகவுமாம். ஸுகிக்கிறனவாகவும்" என்றவநந்தரம் நினைத்துமென்ற த்யாஹார்யம். (நீயுந்திருமாலாலிதி) நீயும் ஶ்ரிய:பதியாலே நெஞ்சுபறித்துக்கொள்ளப்பட்டா யென்றபடி.

சிந்தயந்தியில் வ்யாவ்ருத்தி (இவர்க்கித்யாதி)

"தத்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகது:கராயவனை யல்லதறியாதபடி யிருக்கிற" என்று பகவத்குணைகதாரகத்வஞ்சொல்லிற்று; அங்குள்ய க்ரேஹஸ்தியூத ஶதமாஸ்தேயென்கிறப்போலே லோகத்ருஷ்டாசாரவிருத்தமாகபகவத்குணைகதாரகரென்னக்கூடுமோவென்கிற வபிப்ராயத்தாலே சங்கிக்கிறார் (ஆனாலித்யாதி)

நஹித்ருஷ்டேநுபபந்நந்நாமே த்யபிப்ராயேணபரிஹரதி (திருவயோத்தையிலுமித்யாதி) ஸ்த்தாவரஜங்கமங்களிலே யிந்தவாகாரங்கண்டாலாழ்வார்க்கு கிமுதவென்று கருத்து. "ராமகுணைகதாரகங்கள்" என்கிறவிடத்திலே "அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:" "ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:" உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச। பரிஶுஷ்கபலாஶாநி வநாந்யுபவநாநி ச" "ந ச ஸர்பந்தி ஸத்வாநி வ்யாலா ந ப்ரசரந்தி ச। ராமஶோகாபிபூதம் தந்நிஷ்கூஜமபவத்வநம்" "நஷ்டம் த்ருஷ்ட்வா நாஹம் ந ந்ருத்யந்தி ஶிகண்டிந:" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

குணாநுபவம் ஸம்ஶ்லேஷம், குணாந்தராநுபவாலாபம் விஶ்லேஷமென்று "ஓரோகுணத்தை" இத்யாதிவாக்யத்தாலே கீழருளிச்செய்தபடி யன்றிக்கே மாநஸாநுபவம் ஸம்ஶ்லேஷம், பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைபிறந்து அதுபெரு

மையாலே மாநஸாநுபவத்துக்குவந்த கலக்கம் விஶ்லேஷமென்று ப்ரகாராந்த ரேண விக்ரஹப்ரயுக்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார் (இப்ப டியிருக்கிறவித்யாதி) இப்படியிருக்கிற விவர்க்கு - பகவத்குணைகதாரகராயிருக்கிற விவர்க்கு.

"ஸர்வஜ்ஞனாய்" இத்யாதிவிசேஷணங்களுக்குக்கருத்து - அஜ்ஞத்வாஸுக் தத்வ பரதந்த்ரத்வ நிர்த்தய்த்வ நிஸ்ஸம்பந்தத்வாதிகளன்றோ விச்சேதஹேதுக்க ளென்று.

கீழ்சங்கைக்கிரண்டுவகையாக வுத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருவயோத் யையிலுமித்யாதி) அநுபூதகுணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவு மென்றது - "ஆற்ற நல்லவகைகாட்டுமம்மானை" என்றத்தைப்பற்ற. "காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" இத்யாதியைப்பற்ற (மேன்மேலனத்ருஷ்ணைபிறக்கைக்காகவுமென்றது) பிறக்கை க்காகவுமென்ற வநந்தரம் விச்சேதிப்பித்தானென்று கூட்டுவது.

இப்படிஹிதபுத்யாசெய்தானாகில் சோகமோஹங்களுண்டாகிறபடி எங்ங னேயென்ன (எம்பெருமான்பக்கலித்யாதி) இவ்வாக்யத்தினடியிலே ஆகையா லே யென்றுகூட்டுவது.

இந்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களே யந்யாபதேசப்பேச்சுக்கும் ஹேதுவெ ன்கிறார் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) கலவியிலந்யாபதேசம் * கருமாணிக்கமலையும் *வேய்மருதோளிணையும்* அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமானவைபிரிவிலந்யாப தேசம். ஆக "இப்படிபகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை" இத்யாதிவாக்யந்தொ டங்கி யிவ்வளவாலே ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரஸ்தாவித்து, ப்ரஸ்துதமா ன வைலக்ஷண்யத்தை யாக்ஷேபஸமாதானமுகேந த்ருடீகரித்து, அநந்தரம் விஶ் லேஷோபபத்தி. தத்கார்யாக்ரோஶப்ரகாரம், தத்ப்ரதிகோடித்வேநோபஸ்த்தித ஸம்ஶ்லேஷஹர்ஷம், தடுபயசரமாவதி, ததுபயாநுவ்ருத்யாகத நாமவிசேஷம், ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷஸ்வரூபம், ததுபரிப்ரவ்ருத்தசங்கா பரிஹாரங்களுமெல்லா மருளிச்செய்து நிகமித்தார்.

இனிமேலிப்ரபந்தங்களர்த்தபஞ்சகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறனவென்றுப்ர திபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் (இப்ரபந்தங்களிலித்யாதி) "சில, சில" என்றது "உயர்திண்ணணையொன்று" இத்யாத்யாசார்ய ஹ்ருதயோக்தியி லேவிசதம். அதாவது - * உயர்வற * திண்ணன்வீடு * அணைவது * ஒன்றுந்தேவுமா கிற நாலுதிருவாய்மொழிகளும் ப்ராப்யபகவத்ஸ்வரூப ப்ரதிபாதநபரம்; * பயிலு ஞ்சுடர் * ஏறாளும் * கண்கள் * கருமாணிக்கமாகிறநாலும் ப்ரத்யகாத்மவிஷயம்; நோற்றநோன்பு*ஆராவமுது*மானேய்நோக்கு*பிறந்தவாறுகளாகிற நாலுமுபாய பரம்; எம்மாவீடு*ஒழிவில்காலம் * நெடுமால் * வேய்மருவென்கிறநாலும் பலப்ரதி பாதகம். வீடுமின்*சொன்னால்*ஒருநாயகம் * கொண்டபெண்டிரென்கிறநாலும் வி ரோதிஸ்வரூபபரமென்றபடி ; மற்றவென்பது திருவாய்மொழியு மிவ்வர்த்தபஞ் சகத்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே (அவசிஷ்டமானவை யிவற்றுக்குபபாதகங்க ள) என்கிறார். புருஷார்த்தப்ரதிபாதகமென்று கீழ்சொல்லிவைத்து இங்கே அர் த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதகமென்றால் வ்யாஹதமன்றோ? என்ன.

(இவற்றிலுத்தேஶ்யமித்யாதி) உத்தேஶ்யம்-ஆகாங்க்ஷிதம். (ததர்த்தமாகவிதி) கைங்கர்யத்துக் காஶ்ரயபூதப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், கைங்கர்யவிஷயதயா பரஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், கைங்கர்யாவாப்தௌததநுரூபோபாய ஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், ஏதாத்ருஶ கைங்கர்யத்தின் விரோதிஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணுமாகையாலே மற்றநாலர்த்தமுமே ததுபயுக்த தயாவந்ததென்றபடி.

இப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் ப்ரதிபாத்யார்த்தமேதென்ன (இவற்றில் ப்ரதமப்ரபந்தமானவித்யாதி) "ഉപക്രമോപസംഹാരാവഭ്യാസോഽപൂ-ര്വതാഫലം । അര്ത്ഥവാദോപപത്തീ ച ലിംഗം താത്പര്യനിര്ണ്ണയേ" என்கிறபடியே "இனியாமுறுமை" "அழுந்தார்" என்றுபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களிரண்டிலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே இதுவே திருவிருத்தத்துக்கு ப்ரதாநதாத்பர்யம். த்வதநுபவவிரோதியானவென்றது - கைவல்ய வ்யாவ்ருத்யர்த்தமாக.

வடிவழகையென்கிறவிடத்தில் - அவயவஸௌந்தர்யமும் ஆபரணஸௌந்தர்யமும் சொல்லுகிறது. "செக்கர்மாமுகிலுடுத்து" இத்யாதியைப்பற்ற (கலம்பகமாலை) நாலுவர்ணங்களான புஷ்பங்களைத்தொடுத்தமாலை. பணியாக - வகுப்பாக. போக்யமாகவென்றபடி.

"நற்பூவைப்பூவீன்றவண்ணன்" இத்யாதியைப்பற்ற (நிரதிசயபோக்யனை என்றது) (எம்பெருமானை யநுபவிக்கையாலே) அநுபவித்துப்பிரிகையாலே என்றபடி. த்ருஷ்ணைபிறந்தென்றது - "அன்பேபெருகமிகும்" என்றத்தைப் பற்ற. "நாவீன்தொடைகிளவியுட்பொதிவோமியற்றுவாயெம்மொடுகூடி" "ஏத்தமுயல்" "நீகதியாய்நெஞ்சேநில்லே" இத்யாதியைப்பற்ற (பேசியும்நினைத்துமென்றது)

(திருவாய்மொழியிலிதி) "இவருடைய த்ருஷ்ணாநுகுணமாக" என்றதுக்கு "நிர்ஹேதுகமாகக்காட்டி யருளக்கண்டு" என்கிறத்தோடந்வயம். ஶ்ரிய:பதியென்றது - "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்றத்தைப்பற்ற. "ഹ്രീശ്ച തേ ലക്ഷ്മീശ്ച പത്ന്യൌ" இத்யாத்யுக்தமான ஶ்ரிய:பதித்வத்தைநினைத்து "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்றது என்றாரிறே யாறாயிரத்திலேபிள்ளான். "நலமுடையவன்" என்றத்தைப்பற்ற (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனுயென்றது) "சுடரடி" என்றத்தைப்பற்ற (திவ்யதேஹத்தையுடையனுயென்றது) "சுடரடி" என்றவிக்ரஹயோகத்திலே திவ்யபூஷணாயுதங்கள் அந்தர்ப்பூதங்கள். யத்வா, "அந்தாமத்தன்பு" இத்யாதியைப்பற்ற (திவ்யபூஷணேதி) "சங்குவில்வாள்தண்டுசக்கரக்கையர்க்கு" "ஒண்சங்கத்தை" இத்யாதியைப்பற்ற (சங்கசக்ரேதி) ஆதல். பரமவ்யோமநிலயத்வமும் திவ்யமஹிஷீவிஶிஷ்டத்வமும் "அபர்வருமமரர்கள்" என்றத்திலேஸித்தம். தனிக்கோல் - ஏகாஜ்ஞை. அமரர்களாலே என்றது - "மற்றமரராட்செய்வார்" இத்யாதியைப்பற்ற.

(ஸ்வஸங்கல்பாயத்தேதி) ஸ்வரூபாதிகளினுடைய ஸங்கல்பாயத்தத்வம் நாலாம்பாட்டுத்தொடங்கி மூன்றுபாட்டிலே கண்டுகொள்வது. சரீரதயாசேஷம் என்றது - "உடன்மிசையுயிரென" என்றத்தைப்பற்ற. வ்யாப்தியும் தோஷாஸ்பர்ஶமும் "புலனொடுபுலநலன்" என்றத்தைப்பற்ற. நாராயணாதிநாமவாச்யத்வம் "வண்புகழ்நாரணன்" என்றத்தைப்பற்ற. ஏவம்விதன் - என்றது கீழேயும் மேலேயும் கடாக்ஷித்து. (சுடர்மிகுசுருதியுளுளன்) காந்திமிக்க ஶ்ருதியிலே யுளனானவனென்றபடி. "அளிபொறையாய்நின்றபரன்" என்றத்தைப்பற்ற (இப்படி விஸஜாதீயனுமாயென்றது)

கீழ்பரத்வத்தைச் சொல்லி மேல் விபவத்தைச்சொல்லுகிறது (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலேயும் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலேயுந் தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய் இத்யந்வய: * பத்துடையடியவரில் ப்ரமேயம். (திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய் என்றது)

இனி, * அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமான திருவாய்மொழிகளினர்த்தஞ் சொல்லிக்கொண்டுபோகச்செய்தே யர்ச்சாவதாரத்தையுஞ்சொல்லுகிறது (தன்னுடைய வவதாரங்களிலுமென்றுதொடங்கி) கர்ப்பநிர்ப்பாக்யரென்றது "கருவிலேதிருவிலாதீர்" என்கிறபடியே கர்ப்புப்ரப்ருதி நிர்ப்பாக்யரென்னுதல்; அவதாரகாலத்திலே கர்ப்பஸ்தரையாகிற பாக்யமில்லாதவர்களென்னுதல். "இழக்கவேண்டாதபடி" என்றதுக்கு "வந்துநின்றருளியும்" என்றத்தோடந்வயம். அபாராதஸஹதை * அஞ்சிறையமடநாரையிலும், ஸ்வாராததை * பரிவதிலீசனிலும், அத்யந்த பாரதந்த்ரயம் * ஒடும்புள்ளிலும், அவசிஷ்டங்கள் * பொருமாநீள்படையில் * நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற வென்றதிலுங் கண்டுகொள்வது.

ஆகவாயிரத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமான முதற்பத்திலர்த்தத்தை யருளிச்செய்து "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்றத்தோடே சேர்த்துநிகமிக்கிறார் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) "ஶ்ரிய:பதியாய்" என்றுதொடங்கி "இப்படி விஸஜாதீயனாய் இருந்துவைத்து" என்னுமளவும் ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கே காந்தமானபடிகள் சொல்லிற்று; "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே" என்றுதொடங்கி கோயில்களிலேவந்து நின்றருளியும்" என்னுமளவும் ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்கே காந்தமானபடிகள் சொல்லிற்று. "வரவாறொன்றில்லையால்" "வெறித்தேயருள்செய்வர்" "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய்" இத்யாதியைப்பற்ற (நிர்ஹேதுகமாகவித்யாதி) முடிக்கிறார்-தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பத்தில் ப்ரமேயகதநம்போருமோ? மற்றதிருவாய்மொழிக்கர்த்தமேதென்ன (இனிச்சொல்லவித்யாதி)

முதற்றிருவாய்மொழியெல்லாத்துக்கும் சங்க்ரஹமென்று விவக்ஷித்து ததநுகுணமாக த்ருஷ்டாந்தமும் தார்ஷ்டாந்திகமு மருளிச்செய்கிறார் (முதற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) திரள - ஸமுதாயாகாரேண. முதற்பாட்டில் ப்ரமேயம் (ஸ்வரூபரூபகுணேத்யாதி) "யவன்" என்று ஸ்வரூபமும், "சுடரடி" என்று ரூபமும், "உயர்வற" இத்யாதியாலே குணங்களும், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்று விபூதியும்சொல்லுகிறது.

"மிகுநரையிலன்" என்றத்தைப்பற்ற (எல்லாப்படியாலு மெல்லாரிலும் மேற்பட்டு என்கிறது)

மூன்றும்பாட்டுதொடங்கி நாலுபாட்டிலும் ஸகல வஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் பகவததீநமென்கையாலே (ஸர்வேஶ்வரனைய் என்கிறது)

"உளன் சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்கையாலே (ஶ்ரிய:பதியாகவித்யாதி)

"சுரரறிவருநிலை" "உளனெனிலுளன்" என்கிற விரண்டுபாட்டையும் பற்ற (பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலவிசால்யமாம்படியென்றது) வ்யாப்திஸௌகர்ய ப்ரதிபாதகமான பத்தாம்பாட்டில் ப்ரமேயமும் "ஸர்வேஶ்வரனைய்" என்றத்திலே ஸூசிதம்.

"அளிபொறையாய்நின்றபரன்" என்றத்தைப்பற்ற (ஸவிபூதிகனானவித்யாதி) (ஏவம்விதனானவன் திருவடிகளிலே யடிமைசெய்துஜ்ஜீவிஎன்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்) என்கையாலே பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டில் க்ரியையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது" என்று அருளிச்செய்வர்.

ஸ்வரூபரூபாதிகளை முதற்றிருவாய்மொழியிலேதானே சொன்னால் குறை திருவாய்மொழிகளுக்கு விஷயமேதென்ன (கடலேஇத்யாதி) ஓரோவகைகளிலே என்றது - பரத்வம், பஜநீயதை, ஸௌலப்யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி.

இப்படி ஸங்க்ரஹவிஸ்தரரூபேண சொல்லுவானென்னென்ன (இப்படிசெய்தாரித்யாதி) இது ஶிஷ்டாசார ஸித்தமென்று கருத்து.

ப்ரபந்தீகரித்தார்கள் - பண்ணினார்கள். ஸங்க்ரஹவிஸ்தரரூபேண ப்ரபந்தீகரணம், ஶ்ரோத்ருபுத்திஸமாதாநார்த்தம்; இவ்விடத்தில் "விஹிதொ ஹி ஜநாநாம் ஸம்க்ஷிப்ய ஸுவிஸ்தர: । உப்தம் ஹி விஷயாணாம் ஶௌசே ஶுஸ்ரூஷயா ஸதாம்" என்கிறதநுஸந்தேயம்.

முன்பு ஸங்க்ரஹேண சொன்ன தத்வத்ரயத்தையும் புநஶ்ச விவரிக்கக்கோலி முன்பு பரஸ்வரூபத்தை விஶதமாக வருளிச்செய்யாமையாலத்தை முந்தறவருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்வரூபமித்யாதி) கத்யத்திலே "அகிலஹேயப்ரத்யநீக" இத்யாதிசூர்ணையை ஹ்ருதீகரித்தருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தமயமாயென்னுமளவும்) அகிலமொன்று - தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களைச் சொல்லியவர்கள் ஹேயங்களுக்கு ப்ரத்யநீகன் - நிராஸகனென்று, பாத்யபாதக பாவலக்ஷண விரோதஞ்சொல்லுதல்; அகிலமான ஹேயமென்று த்ரிவிதாசேதநகதஸ்வரூபவிகாரம், த்ரிவிதசேதநகதஜ்ஞாந ஸங்கோசஸுகித்வது:கித்வங்கள், சேறுதோய்ந்துகழுவினவாகாரம், அணுத்வ பாரதந்த்ரயங்களாகிற இவற்றைச்சொல்லி ஏதத்ப்ரத்யநீகனென்று - ஸஹாநவஸ்த்தாநலக்ஷணவிரோதத்தைச்சொல்லுதல். பாரதந்த்ரயமாத்மாலங்காரமாகிலும் ஸ்த்ரீக்கும் புருஷனுக்கும் ஶ்மஶ்ருஸ்தநோத்பேதங்களைப்போலே ஸ்வதந்த்ரேஶ்வராபேக்ஷயா ஹேயமாகலாமிறே.

கல்யாணைகதாநத்வமாவது - கல்யாணகுணைகாமேகாஸ்பதத்வமென்னுதல்; யத்வா, பாவப்ரதாநநிர்த்தேஶமாய் கல்யாணத்வஸ்ய - ஆநந்தத்வஸ்யைகாஶ்ரய

மென்னுதல் ; கல்யாணஶப்தத்தாலே - கல்யாணப்ரதத்வத்தை விவக்ஷித்து " ஆஶ்ரிதருக்கு கல்யாணப்ரதத்வத்தில் ஜாகரூகனென்னுதல்; " ஆஶ்ரிதாநாம்கல்யாணப்ரதத்வேஜாகரூகஃ " இதிகத்யவ்யாக்யாநத்தில் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரரருளிச் செய்தார். ஜாகரூகஃ-ஏகாக்ரஃ. " ஏகதாநோநந்யவ்ருத்திரேகாக்ரைகாயநாவபி " இத்யமரஃ.

" நிஷ்கலம்நிஷ்க்ரியம்ஶாந்தம் " என்கிற ஶ்ருதி ப்ரக்ரியையாலே யநந்த ஶப்தார்த்தமான த்ரிவிதபரிச்சேதராஹித்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (விபுத்வாதித்யாதி) வஸ்து பரிச்சேதராஹித்யமாவது - ஸத்ருஶவஸ்த்வந்தரராஹித்யமும் ஸர்வவஸ்துஸாமாநாதிகரண்யார்ஹத்வமுமாகையாலே யுபயத்தையும் தந்த்ரேணவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமுமித்யாதி)

ஜ்ஞாநாநந்தமயத்வமாவது - ஆநந்தரூபஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் ; அநந்யாதீநப்ரகாசத்வாஹ்லாதகரத்வ ரூபஜ்ஞாநத்வத்தையே ஸ்வரூபமாக வுடைத்தானவனென்றபடி. கீழ் " கல்யாணைகதாந " என்றது பாவப்ரதாந நிர்த்தேசமானபோது ஜ்ஞாநாநந்தமயமாயென்றது தத்விவரணமாதல் ; ஸ்வபராபேக்ஷயா அநுகூலத்வபரமாக விஷபவிபாகம்பண்ணுதல். கல்யாணகுணபரமானபோது. (ஜ்ஞாநபலேத்யாதி) தத்விவரணம்.

கீழ்ச்சொன்னவாகாரம்காட்டி லெரித்தநிலாவாகாமைக்காக தத்போக்த்ரியைச்சொல்லுகிறது (ஶ்ரியஃபதியாயிதி)

(அப்ராக்ருதமாய்) அதஏவ (சுத்தஸத்வமயமாய்) என்றபடி. " நதஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திஃ " இத்யாதீநி ப்ரமாணாநித்ரஷ்டவ்யாநி. (ஸ்வாஸாதாரணமாய்) ஏதாத்ருஶவிக்ரஹமொருவர்க்கு மில்லையென்றபடி. (புஷ்பஹாஸஸௌகுமாரமாய்) புஷ்பஹாஸமாவது - புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம். அதுபுஷ்பத்திற்காட்டில் ஸௌகுமாரதரம் ; ஆகபுஷ்பத்தினுடைய விகாஸம்போலே ஸௌகுமாரமாயென்னுதல்; யத்வா, புஷ்பஹாஸசப்தம் - விகாஸாஶ்ரயத்வத்தாலே புஷ்பத்தினுடைய பர்யந்தத்திலுண்டான வவயவபரமாய் அதுகள்போலே ஸௌகுமாரமென்றபடி. இவ்விடத்தில் " ஸம்ஸ்பர்ஶாந்மலிநோபவந்ந்வாமாநாம் " இத்யாத்யநுஸந்தேயம். " ஸர்வகந்தஃ " இத்யாதியைப்பற்ற (புண்யகந்தேத்யாதி) ஸர்வாபாஶ்ரயமாயென்றது " வநமாலாவக்ஷஸ்யேஷா ப்ரதக்ஷிணாவர்த்ததாஸீத் " இத்யாதியைப்பற்றவாதல்; அஸ்த்ரபூஷணநிரூபகேநவாதல். விக்ரஹம்போலே-விக்ரஹத்தைப்போலேயென்றபடி.

" யோமோகாயாத்விஶ்ய " இத்யாதிப்ரகாரேணஹ (வ்யாபித்துதரித்து நியமித்திதி) (சேஷியாயிருக்கும்) இப்படி சரீரித்வேநசேஷியாயிருக்குமென்றபடி.

அநந்தரம் ப்ரக்ருதிஸ்வரூபத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) ஆதிசப்தத்தாலே யஹங்காரதந்மாத்ராதிகள் விவக்ஷிதங்கள். " அஜாம் " இத்யாதியைப்பற்ற (நித்யமாயித்யாதி) அதஏவ (சுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ணமாய்.) விவரணம்

(சுக்லக்ருஷ்ணேத்யாதி) ஆதல் "஬ஹ்வீ:ப்ரஜா:ஜநயந்தீம்" இத்யாதியைப்பற்ற (அநேகப்ரஜைகளுக்கிதி) "மஹதாதிவிகாரங்களையுடைத்தாய்" இதிஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி:; "அநேகப்ரஜைகளுக்கு" இத்யாதிநாவ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி:.

"யஸ்யாத்மாஶரீரம்யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" இத்யாதியைப்பற்ற (சரீரதயாசேஷமாயென்றது) (சேதநர்கர்மாநுகுணமாகவிதி) சேதநருடைய கர்மாநுகுணமாக புருஷார்த்தோபயோகிகரணகளேபராதிகளுண்டாயிருக்கவென்று ஈஶ்வரன் ஸ்வயமிச்சியாநின்றுகொண்டு, தாத்ருஶேச்சாநுகுணமாக ஸ்வயமேவ "஬ஹுஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பிக்க, வந்தஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்சதிதத்வமாய்க்கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாயிருக்குமென்றபடி. "ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி:" "ஜகத்ஸர்வம்ஶரீரந்தே" இத்யாதியைப்பற்ற (இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்குமென்றது) அநந்தரமாத்மஸ்வரூபமாஹ (ஆத்மேதி) (அணுபரிமாணமாயிதி) முன்புத்தையில் லக்ஷணவாக்யத்திலே "அணுவாய்" என்று வைத்து இங்கே அணுபரிமாணமாயென்றது - "ஸ்வஶப்தோந்மாநாப்யாம்ச" என்கிற ஸூத்ரஸித்தமான "ஏஷோணுராத்மா" என்கிற ஸ்வசப்தமும், உத்ருத்யமாநம் - உந்மாநமென்றாய் "வாலாக்ரஶததமஸ்ய" "ஆராக்ரமாத்ர:" இத்யாத்யுக்தமான உந்மாநமுமாகிற வணுத்வஸாதகஹேதுத்வயத்தைப்பற்ற. வாலாக்ரம் - வால்நெல்லிநுணி. ஆராக்ரம் - ஆயுதாக்ரம்.

தேஜோத்ரவ்யமாயென்று - ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஞ்சொன்னபடி. "அத்ராயம்புருஷஸ்ஸ்வயம்ஜ்யோதிர்பவதி" இத்யாதி. ஜ்ஞாதாவாய் - ஜ்ஞாநகுணகனாய். "விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" இத்யாதி. (ஜ்ஞாநாநந்தகுணகனாய்) கீழ் "ஜ்ஞாதாவாய்" என்று ஜ்ஞாநகுணகத்வமாத்ரஞ்சொல்லுகையாலே ஆநந்தகுணகத்வமும் சொல்லுகைக்குத் திரியட்டுமநுவதிக்கிறார் என்றபடி; ஆகையாலே புநருக்தியில்லை.

(ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே) ஜடவஸ்துக்களில் வ்யாவ்ருத்தமென்றபடி. இத்தால் சித்தென்றபடி.

திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயார்த்தத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாகவருளிச்செய்கிறார் (அப்ருதக்ஸித்யர்ஹேத்யாதி) அநந்யார்ஹசேஷமுமாயென்று - ப்ரணவார்த்தம். பரசேஷதைகரஸமுமாயென்று - சரமபதார்த்தம். அத்யந்தபாரதந்த்ரமுமாயென்று - நமஶ்ஶப்தார்த்தம். அப்ருதக்ஸித்யர்ஹமாவது - பிரிக்கைக்கு யோக்யமன்றியிலேயிருக்கை, ப்ருதக்நிர்த்தேசாநர்ஹமாகையாவது - பிரியச்சொல்லுகைக்கு யோக்யமன்றியிலேயிருக்கை. சேஷதைகரஸத்வம் - கைங்கர்யபோகத்வம். சேஷதா - கைங்கர்யம். தத்வப்ரஸங்காத் தத்விஷயஜ்ஞாநாதிக்யரூபவைலக்ஷண்யத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறார் (இத்தை யுள்ளபடி யித்யாதி) இத்தை - தத்வத்ரயத்தை.

"ஸம்க்ஷிப்தஸ்யவிஸ்தாரோவிஸ்தரஸ்யஸம்க்ரஹ:" என்கிறந்யாயத்தாலே கீழ் ஸங்க்ரஹேணோக்தமான வர்த்தபஞ்சகத்தை விஸ்தரிக்கிறார் (இவ்வாழ்வாரித்யாதிநா) செய்ததாயிற்றவர்த்தம்-ப்ரதிபாதிதமாய்த் தீர்ந்தபொருள்.

அதில்முதல் பரஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக்கோலி அந்தப்பரனாகிறான் நாராயணனென்கைக்காக நாராயணசப்தார்த்தத்தை முதற்றிருவாய்மொழியாலே யருளிச்செய்தாரென்று காட்டுகிறார் (முதற்றிருவாய்மொழியிலேயென்றுதொடங்கி) "உயர்திணணை" இத்யாதியாலே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே வகையிட்டருளிச்செய்ததுக்கு மடிபிதுவாயிற்று - (உணர்முழுநலம்) முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான. (மிருநனையிலன்) மிக்காரையுடையனல்லன். நிலனிடை - பூமியிலும். விசும்பிடை - ஊர்த்வலோகத்திலுமுண்டான. உருவினனருவினன்-ரூபவத்தானவசித்தையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன். (ஆமவையாயவையாய்நின்றவவர்) ஆகாமிகளாயும் அதீதமாயுமுள்ள வஸ்துக்களுந் தாமேயாய்நின்றவர். (கரவிசும்பித்யாதி) ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடையவாகாசம், அக்நி, வாயு, ஜலம், பூமி, இவற்றின்மேலேயுண்டாயிவற்றுக்கு ஸ்வபாவமான ஸ்ரோஷ்டசப்தம், தாஹகத்வசக்தி, பலம், குளிர்ச்சி, தாரகத்வம், இத்தர்மங்களோடு தர்மிகளோடு வாசியறத் தனக்கு ப்ரகாரமாம்படிநின்ற ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றுபொருள். இவை நாராயணசப்தார்த்தமானபடியென்னென்ன (ஸர்வாதிகத்வமித்யாதி) "மிருநனையிலன்" இத்யாதியாலே ஸர்வாதிகத்வமும், "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" இத்யாதியாலே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும், "ஆமவையாயவையாய்" இத்யாதியாலும் "கரவிசும்பெரிவளி" இத்யாதியாலும் "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறத்தாலும் உபயவிபூதிநாதத்வமுஞ்சொல்லிற்றிறே. * திண்ணன்வீடிலும் * ஒன்றுந்தேவிலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறதே! என்ன (இதினுடையவித்யாதி) திண்ணன்வீடு என்றது * அணைவதரவணைக்கு முபலக்ஷணம்.

இவ்வர்த்தத்துக்கு - ஸர்வாதிகத்வாத்யர்த்தத்துக்கு. (வண்புகழ்நாரணன்) அழகியகுணங்களையுடைய நாரணன் - அர்த்தகதநம்போராதோ! வாசகசப்தமுஞ்சொல்லவேணுமோ! என்ன (வ்யாபகாந்தரங்களிலுமித்யாதி) வ்யாபகாந்தரங்கள் - வாசுதேவ விஷ்ணுநாமங்கள். இதுவேயென்கிற வவதாரணம் ப்ராதாந்யபரம் அஸக்ருதுக்தி யாதரகார்யமென்று தோற்றுகைக்காக பலசந்தைகளையு மெடுக்கிறார் (செல்வநாரணனித்யாதி) (செல்வநாரணன், திருநாரணன்) ஸ்ரீமானான நாராயணன். (நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்) நாராயண சப்தவாச்யன் ஸமஸ்தமான ஏழுலகுக்கும் நாதனானவன். (காராயினவித்யாதி) காளமேகம்போலே ஸ்யாமளமாய் அப்ராக்ருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனான நாராயணன். (திண்ணம்நாரணன்) நிஸ்சிதமாக திருநாமமான நாராயணசப்தமேயெண்ணுங்கோள். (வாழிதி) ஆநந்தாவஹமான குணங்களையுடைய நாராயணன். வழி - அர்ச்சிராதிமார்க்கம். தலைக்கட்டுகையாலே யென்கிறதுக்கு - "உவகுர ஜோவஸம்ஹாரள" இத்யாதியிலேநோக்கு.

இனி - இதுக்குமேலே. வஸ்துவுக்குபரத்வம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரியஃபதித்வமு மதுக்குடலாகச்சொல்லவேண்டுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (மலர்மகளித்யாதி) இப்பாசுரங்களுக்கர்த்தம். தாமரைப்பூவிற்பிறந்த பிராட்டி விரும்பும்படியான, பெறுதற்கரியநம் ஸ்வாமியானவன், (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானான ஸ்வாமியினுடைய. (மையவித்யாதி) மையணிந்தகண்ணையுடையவளாய்த்

தாமரைப்பூவில் வஸிக்குமவளான பிராட்டி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற மார்பையுடையவன். (நமக்குமித்யாதி) நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கும், பத்மவாஸிநியானபிராட்டிக்கும் ஆநந்தஜநகனானவனே. (கோலஇத்யாதி) அழகியபிராட்டியோடேகூடியிருக்கிற வுன்னைக்கிட்டாதே. (திருவாணை) பிராட்டியுடையவாணை. (கோலமலரித்யாதி) அழகியபத்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கன்பனா யத்தாலே யென்பக்கலிலன்பையுடையவனே.

(இத்தால்நம்மாசார்யர்களித்யாதி) ரஹஸ்யத்தில் - த்வயத்தில். பதத்வயத்தாலும் - பூர்வோத்தரகண்டத்தில் "ஸ்ரீமத், ஸ்ரீமதே" என்கிறபதத்வயத்தாலுமென்றபடி. அருளிச்செய்துகொண்டுபோருமர்த்தம் - புருஷகாரத்வ ப்ராப்யத்வங்கள். உக்தவிவரணம் (ஆஸ்ரயணவேளையிலேயித்யாதி)

ஸ்ரோத்ருபுத்தி ஸமாதாநார்த்தமாகவும் ஸங்கதி ஸ்ப்புரணார்த்தமாகவும் வ்ருத்தத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு வர்த்திஷ்யமாணாகாங்க்ஷையை யுத்க்ஷேபிக்கிறார் (இப்படிபரஸ்வரூபமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி யென்னென்னிலென்றது - ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. (உடன்மிசையித்யாதி) சரீரத்திலாத்மா வ்யாபிக்குமாப்போலே மறைந்து எங்கும் வ்யாப்தனாய். முதற்றிருவாய்மொழி ஸ்வாரூபரூபமாகையாலே (தாமநுஸந்தித்தென்றது) (உம்முயிரித்யாதி) உங்களுடையவாத்மாவை வீடாகவுடையவன். (தனக்கேயித்யாதி) எனக்குந்தனக்கும் பொதுவாகையன்றிக்கே தனக்கே பாதந்த்ரமாம்படி யென்னை யங்கீகரிக்குமிதுவே. (அடியேனித்யாதி) சேஷத்வைகநிரூபணீயமான வென்னாத்மாவிடத்திலு மந்தராத்மாவாய் நில்லாநின்றான் ஹேயமான சரீரத்தினுடைய ஹ்ருதயாம்பரத்திலேயும் வர்த்தியாநின்றான். (அடியாரித்யாதி) நித்யதாஸ்யைக நிரூபணீயரான ஸூரிகளுடைய ஸங்காதங்களையொரு நீராம்படி யுடன்கூடுவதென்றோ. (அடியரோடிருந்தமை) நித்யஸூரிகளோடுகூடி யிருந்தப்ரகாரத்தை.

மேல் புருஷார்த்தஸ்வரூபமாஹ (ஸ்வரூபாநுரூபேதி) (புருஷார்த்தமிருக்கும்படி யெங்ஙனே என்னில்) புருஷார்த்தமிருக்கும்படியை அருளிச்செய்தபடி எங்ஙனேயென்னில். என்றபடி. (பணிமானமித்யாதி) அடிமையிலோரளவுந்தப்பாதபடி அடியேனை அடிமைகொண்டு (முகப்பேயித்யாதி) திருமுன்பேயழைத்தடிமைகொண் டருளவேணும்.

ஸாஸ்த்ரவிஹிதமென்றவிடத்திலே - "யொஸௌஹாரயவாயுஸ்ராதக்ரு த்வாஜைவ தாஸ்நம் । ஸத்வைநஸயாதி நரகாஸ்ஶகமெஷ விஜாயதே" என்றதநுஸந்தேயம். ப்ராப்யமான - போக்யமான. (சுவையனித்யாதி) ரஸிகனான லக்ஷ்மீபதியானவன். (தூயவித்யாதி) பரிசுத்தமான வம்ருதமானவனை நிரந்தரமாக வநுபவித்து. (ஆராவமுதானாய்) த்ருப்திபிறவாத வம்ருதமானாய். (உகந்தித்யாதி) ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்துன் றிருவடிபெற்றேன். (ஈதேஇத்யாதி) இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையு மபேக்ஷிதம், எனக்கு நிருபாதிகபந்துவானவனே.

விரோதிஸ்வரூபமாஹ (இப்புருஷார்த்தத்துக்கு இத்யாதி) இடைச்சுவர்-மத்யகுட்யம். ப்ரதிபந்தகமென்றபடி. கட்டடங்க - ஸாகல்யேந.

ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (ஐங்கருவியித்யாதி) ஐங்கருவி - பஞ்சேந்த்ரியம். அளவிறந்தது - அபரிச்சிந்நம். ஐங்கருவிகண்டவின்பமென்றது - பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே யநுபவிக்கப்பட்ட ஐஹிகஸுகமென்றபடி.

ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நம் (த்யாகப்ரகாரமித்யாதி) தடஸ்தப்ரஶ்நம் (த்யாஜ்யமென்று லித்யாதி) விவரணம் (விஷயங்களினின்றுமித்யாதி) ஜ்ஞாநப்ரம்ஶம்பிறந்த தென்றவிடத்திலே- "யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம் த்யஜத்யந்தே கலேவரம் । தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித꞉" என்றதநுஸந்தேயம். விஷயப்ரவணனென்றது - "த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவார்ஜுந" ... என்றத்தைப்பற்ற.

(நீர்நுமதித்யாதி) நீங்கள், உங்களது, என்கிற அஹங்கார மமகாரங்களாகிற விவற்றை வேரோடே முதலறுத்து. (யானேயித்யாதி) நான்றனேயென்னுடைய யாதாத்ம்யத்தை யறியமாட்டாதே நான், என்னது, என்றஹங்காரமமகாரங்களைப்பண்ணி அநர்த்தாவஹமாம்படி யிருந்தேன்.

நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகாரனுக்கு வஸ்தவ்யதேசநியமாபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்தராகஸ்யேத்யாதி) இதிஹாஸஸமுச்சயே த்ரயோதஶாத்யாயே இதம்வசநம். "வநேபி தோஷா꞉ ப்ரபவந்தி ராகிணாம் க்ருஹேபி பஞ்சேந்த்ரியநிக்ரஹஸ்தப꞉ । அகுத்ஸிதே கர்மணி ய꞉ ப்ரவர்த்ததே" இதிபூர்வாம்ஶ꞉. ஸ்ரீஜநகராஜன்பக்கலிலும் என்கிறவிடத்திலே "மிதிலாயாம் ப்ரதீப்தாயாம் ந மே கிஞ்சித் ப்ரதஹ்யதே" என்றத்தைக்கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் பக்கலிலுமென்றது - "ஊனேறுசெல்வத்துடற்பிறவி" இத்யாதிகளைப்பற்ற.

(அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும்) இவ்விடத்திலே "ப்ரயதபாணி ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" "ப்ரஹ்மக்ஷத்ரவிஶஶ்ஶூத்ரா꞉ ஸ்த்ரியஶ்சாந்தரஜாதய꞉ । ஸர்வ ஏவ ப்ரபத்யேரந் ஸமஸ்ததாரகம் ஹரிம்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ப்ரயதபாணி꞉ - உபாயாந்தரஸ்பர்ஶரஹித்யாத்விஶுத்தஹஸ்த இத்யர்த்த꞉. இரண்டிறேஎன்றவிடத்திலே- "ஶக்த்யாபாவே ப்ரபத்த்யா வா ஶோத்யதே ஹ்யாத்மஸம்பவ꞉ । வ்யாஸேநோக்தோ மயா ஸாத்யோ மோக்ஷோபாய꞉ ப்ரகீர்த்தித꞉" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். வேதாந்தஸித்தமானவென்றது - "ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா" "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு꞉" "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" இத்யாதியைப்பற்ற. அதில் ப்ரபத்தியே யுபாயமென்றுதமக்கு ஸித்தாந்தமென்கையாலே - பக்தியுபாயமன்றென்றபடி. ப்ரபத்தி꞉ - ந்யாஸ꞉. "ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா" என்றிருக்கையாலே. (சோற்றவித்யாதி) பலவ்

யாப்தமாம்படி அநுஷ்ட்டிதகர்மயோகமுடையேனல்லேனென்றபடி. (ஆறெனக்கித்யாதி) எனக்குபாயந்தருமிடத்தில், உன்றிருவடிகளையே உபாயமாகத்தந்துவிட்டார். (உழலையித்யாதி) உழலைத்தடி கோத்தாற்போலே இருக்கிற வெலும்புகளையுடைய பேய்ச்சிமுலையினகவாயிலவள் ப்ராணங்களையுண்ட க்ருஷ்ணனுடையவந்தத்திருவடிகளையே யுபாயமாக புத்திபண்ணிக்கொண்ட. (நாமங்களித்யாதி) நாமஸஹஸ்ரத்தையுமுடைய நம்முடைய ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளின்மேலே க்ஷேமகரத்வபுத்திரூப வ்யவஸாயத்தையுடையரா யழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வார். (நாகணையித்யாதி) திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேலே கண்வளர்ந்தருளின நம்முடைய ஸ்வாமியுடையதிருவடிகளே யுபாயம் நமக்கு. (ஆவிக்கோரித்யாதி) என்னாத்மாவுக் கபாஶ்ரயமாயிருப்பதொரு உபக்நமுன்னையொழியநானறியேன்.

தாம்சதுர்த்தவர்ணத்திலே யவதரிக்கையாலே பக்தியதிகாரமில்லாமல்ப்ரபத்திநிஷ்ட்டரானலத்தாலே பக்தியுபாயமன்று, ப்ரபத்தியே யுபாயமென்றுதோன்றுமோ! என்ன (இத்தைப் பிறர்க்கித்யாதி) (திருநாரணனித்யாதி) ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய திருவடிகளை காலவிளம்பம்பிறவாமல் சடக்கென வநுஸந்தித்துஜ்ஜீவியுங்கோள்.

(அவதரிக்கையாலே) அவதாரணமாக வருளிச்செய்கையாலே. உபாயபூர்த்தியென்றது - ஏகஶப்தார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து. உபாயபூதனான வீஶ்வரனுடைய ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்காஸஹத்வரூபபூர்த்தியை யென்றபடி.

கீழே "அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும்" என்கையாலே இங்கே "இவ்வுபாயத்துக் கதிகாரிகளார்வாராரொன்னில்" என்கிற சங்கைக்குத் திதியில்லையென்னில்; அங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை யவலம்பித்து தத்ஸ்வரூபகதநம்பண்ணினபடி, இந்தசங்கை திருவாய்மொழியை யவலம்பித்துண்டானது, ஆகையாலே சங்கிக்கலாம்.

ஆகிஞ்சந்யமாவது - உபாயாந்தர ஶூந்யதையும், கத்யந்தரஶூந்யதையுமென்று விவக்ஷித்து உபயத்தையும் க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (உபாயநிர்ணயவேளையிலேயித்யாதி) (புகலொன்றில்லாவடியேன்) கத்யந்தரமொன்றுமில்லாத தாஸபூதனானநான். (நீசனேனிறையொன்றுமிலேன்) அத்யந்த நீசனானநான் குணபூர்த்தியொன்றுமில்லாதவன். கருந்தரை - பாழ்நிலம். ஶூந்யதையென்றபடி. (ஒப்பிலாவித்யாதி) ஒப்பற்றிருக்கிற க்ரூரபாபத்தையுடையவென்னையுஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு. இது ஸர்வாதிகாரமாயிருக்க, உபாயம் ஸித்தோபாயமாயிருக்க, ஸர்வர்க்கும் முக்திவரவேண்டாவோ! என்ன (அதிகாரியையித்யாதி) ஸ்வீகாரமில்லாதபோது என்றவிடத்திலே - "ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶஸ் ஸதா காருணிகோபி ஸந் । ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்றதநுஸந்தேயம்.

(ஜீவிக்கையாகாமையாலே) ஜீவநஹேதுவாகாமையாலே. அமர்ந்து - அநந்ய ப்ரயோஜநனாய்ப்பொருந்தி.

இப்படியானால் நிர்ஹேதுகத்வபங்கம் வாராதோவென்ன (இந்தேஸ்வீகார ஸித்தியித்யாதி) (அதுவுமவனதின்னருளே) அந்தவிச்சைதானும் மவனுடையநிர்ஹேதுக க்ருபையடியாக உண்டானதே.

(களைவாயித்யாதி) துக்கத்தைப்போக்குவாய்போக்காதொழிவாய் சத்யந்தரம் வேறில்லாதவனுயிருந்தேன். (நாடொறுமேசசிந்தையனுய்) நாள்தோறு மேகப்ரகாரமான சிந்தையுடையனுய். (சிற்றவேண்டாவித்யாதி) பரக்கவாயாஸிக்கவேண்டா, சிந்தாமாத்ரமேயமையும்.

(ஸப்ரகாரமாக) "அடைந்தார்க்கெல்லாம்" என்று ஸர்வாதிகாரத்வப்ரகாரஸஹிதமாக. (சரணமாகுமித்யாதி) தன்றிருவடிகளை அடைந்தவர்களுக்கெல்லாம் உபாயமாம், அவர்களுக்கு மரணமானல் பரமபதத்தைக்கொடுக்கும்.

(இவ்வுபாயாத்யவஸாயமிதி) கைங்கர்யமேபுருஷார்த்தமென்றும், அதுக்கு உபாயமவன்றிருவடிகளேயென்று மருளிச்செய்தாராகையாலே இத்திருவாய்மொழியெதுக்காகவென்று இச்சங்காவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். காலக்ஷேபப்ரகாரம் - காலக்ஷேபஸாதநம். (தொண்டர்க்கித்யாதி) அவனடியார்க்குகந்தநுபவிக்கலாம்படி ஸப்தஸந்தர்ப்பரூபமானவற்றைச்சொன்னேன்.

உபாயத்தை - ஸித்தஸாதநத்தை. இதுவே - இத்திருவாய்மொழியே. போதுபோக்காக - காலக்ஷேபஸாதநமாக. "ப்ரீதிகாரித்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்" என்று கீழேயருளிச்செய்து "பலவேஷமிருக்கும்படி யென்னென்னில்" என்றல் வ்யாஹதமன்றோவென்னில்; பலத்தினுடைய ப்ரதமசரமாவதியை தர்ஸிப்பிக்கிறார். (பலவேஷமித்யாதி) அவாந்தரப்ரதாநபலவேஷமிருக்கும்படி யென்னென்னிலென்றபடி. யத்வா, கீழே பலஸ்வரூபம் சொல்லியிருக்க மீளவும் பலப்ரஸ்நம் உபாஸகரிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசிசொல்லுகைக்காக, அத்தை சங்காபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறார் (பலவேஷமித்யாதி) என்னவுமாம். ஜிதேந்த்ரியத்வம் ப்ரதமாவதி, கைங்கர்யம் சரமாவதி. இவனுக்கு விசேஷமேதென்ன (ஜிதேந்த்ரியத்வமித்யாதி) ஜிதேந்த்ரியத்வமுபாய பலமென்றத்தைக்காட்டுவாராக ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸ்நத்தை யுத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் (எங்ஙனேயித்யாதி) எங்ஙனே - எங்ஙனேயருளிச்செய்தாரென்றபடி. (என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்) என்னுடையதுஷ்டமான மனஸ்ஸைப்போக்கினுய். (மருவியித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநமாய்ப்பொருந்தி அடிமைசெய்யும் நெஞ்சைத்தந்தாய். (காதலித்யாதி) அபிநிவேசத்தைக்கடல்போலே ஸம்ருத்தமாய் விளையும்படி பண்ணின வர்ஷுகவலாஹகஸ்வபாவத்தையுடைய திருமேனியையுடைய நம்முடையக்ருஷ்ணன். (அதனிற்பெரியவென்னவா) அவா - அபிநிவேசம். அதிற்காட்டில் பெரியவென்னபிநிவேசம். விளாக்குலைகொள்ளுகை - தன்னிலே அந்தர்ப்பவிக்கும்படிபண்ணுகை.

உக்தார்த்தநிகமநம் (ஆகவித்யாதி) "யதிஹாஸ்திதஸ்ந்யத்ரயந்நேஹாஸ்தி நதத்க்வசித்" இதிப்ரகாரேணபரமதநிராஸாதேரப்யத்ரதர்ஸநா திதரநிஷேதமெப்படி பண்ணுகிறதென்ன (அல்லாதவையித்யாதி) ஆநுஷங்கிகஸித்தமாய்-அநுஷங்கஸித்தமாய்.

புத்திஸௌகர்யார்த்தம் விஸ்த்ருதம்ஸங்க்ருஹ்ணுதி (எங்ஙனேயென்னிலி த்யாதி) அர்த்தபஞ்சகஸ்வரூபமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னி லென்றபடி.

உக்தார்த்தத்துக்கு வங்கிப்புரத்து நம்பியோஜனையை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்கிறுர் (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதி) “ இந்தப்ரமாணம் வங்கிப்புரத்துநம்பியருளிச்செய்தது ” என்றரும்பதத்திலே யிருக்கிறது, “ ஹாரீதஸம்ஹிதாயாம் த்வாயாமாஜாஜஸீஸம்வாதேஜாஜஸிம்ப்ரதிஸுக்ஷ்ந: ” இதி ப்ரமாணத்திரட்டிலிருக்கிறது. ஸகலவேததாத்பர்ய மிவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வழியாலே பெரியவங்கிப்புரத்து நம்பிதிருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக வருளிச்செய்தாரொன்று க்ரமேணுந்வயமாகவுமாம் ; ஸகலவேததாத்பர்ய மிவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தையும், இவ்வர்த்தபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவும் வங்கிப்புரத்துநம்பி யருளிச்செய்தாரொன்று யோஜிக்கவுமாம்.

இப்படி திருமந்த்ரவிவரணத்வாநுகுண மஹாவாக்யார்த்தத்தையருளிச்செய்தார் கீழ் ; மேல் த்வயவிவரணரூபத்வாநுகுண மஹாவாக்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்வாராக தாத்ருஶப்ரபந்தநிர்மாண ஸாமர்த்யஹேதுத்வேந வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை மீளவுமருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்ரிய:பதியாயித்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ர ப்ரக்ரியயாக்ரமேணுர்த்த பஞ்சக ப்ரபத்திபக்திபரயோஜநாத்ரயாபிப்ராயேண ஸ்ரிய:பதித்ரயமென்றும் சொல்லுவர்கள் ; அதவா, ஸ்ரிய:பதீத்யாதிவாக்யத்ரய மருளிச்செய்தது மத்யேமத்யேவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல் ; மஹாபாஷ்யத்தில் பூர்வதிவஸோபந்யஸ்தாநுவாத பூர்வகமாக திவஸத்ரய முபந்யஸிக்கையாகிற வாஹ்நிகத்ரய ப்ரக்ரியையாலேயாதல்.

திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதியாகிற மூன்றும் திருமந்த்ரத்தினுடையவும் சரமஶ்லோகத்தினுடையவு மர்த்தமென்னு மத்தை ஹ்ருதீகரித்துக்கொண்டு, திருவாய்மொழித்வயத்தினுடைய அர்த்தமாயிருக்கிறதென்கிறுர் (நம்மாழ்வாரித்யாதி) யத்வா, கீழர்த்தபஞ்சகயோஜனையை யருளிச்செய்து த்வயயோஜனையு மருளிச்செய்கிறுர் (நம்மாழ்வாரித்யாதி) என்னவுமாம்.

(முதலிட்டிதி) த்வயார்த்தத்தை க்ரமத்திலேயருளிச்செய்யாதே உத்தரவாக்யார்த்தம் முன்னுசவருளிச்செய்தது - அநுஷ்டாநதசையில்போலே உபாயம் முற்பட்டுபலம் பிற்படுகையன்றிக்கே வ்யுத்பத்திதசையில் “ ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷஸ்ய நோபாயே ப்ரவ்ருத்தி ” இதிந்யாயேந பலம்முற்பட்டு உபாயம்பிற்பட வேண்டுகையாலே ; “ ஸர்வகாமோ ஜ்யோதிஷ்டோமேந யஜேத ” என்னக்கடவதிறே. “ கடல்ஞாலங்காக்கின்றமின்னுநேமியினுய் ” என்றத்தைப்பற்ற (உபாயோபயோகியானகுணங்களையென்றது.) “ உங்களோடெங்களிடையில்லை ” என்றத்தைப்பற்ற (ஆத்மாத்மீயங்களில்தமக்கு நசையற்றபடிஎன்றது) “ நாராயணனங்கள்பிரானவன் ” என்றத்தைப்பற்ற (அவனேடுதமக்குண்டான விதி) “ தொழுதெழு ” என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே “ அவாவற்றுவீடுபெற்ற ” என்று பெற்றபடியைச் சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறுரென்றபடி. உக்தவிவரணம் (இ

தில் முதற்பத்தாலேயித்யாதி) (அயர்ப்பிலனித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநனாய்ப் பொருந்தி மறப்பில்லாதவனாய் அக்ரமமாக குணங்களைச்சொல்லுவன், ஸம்ஶ்லேஷிப்பன், தலையாலேவணங்குவன். இப்படி கரணத்ரயத்தாலு மநுபவிப்பேன். முதற்பத்தாலே பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டாரென்றது- "உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோऽபூர்வதா ஃபலம் । அர்த்தவாதோபபத்தீ ச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயே" என்கிறபடியே "தொழுதெழு" என்றுபக்ரமித்து "சொற்பணிசெய்யாயிரம்" என்றுபஸம்ஹரிக்கையாலும், "அயர்ப்பிலன்" இத்யாத்யப்யாஸத்தாலும், இந்தவர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணாப்ராப்ததவேநா பூர்வமாகையாலும், "தொழுதெழு" என்கிறவித்தால் பலார்த்தவாதங்கள் ஸித்திக்கையாலும், "தொழுதெழு" என்கிற இந்தவிதேயார்த்தத்திலே "உயர்வறஉயர்நலம்" இத்யாதிகள் ஹேதுகர்ப்பவிஶேஷணமாகையாலே யுபபத்தியுண்டாகையாலும், முதற்பத்து பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறத்திலே தாத்பர்யமென்றபடி.

(இரண்டாம்பத்தாலிதி) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையுங் கழித்தென்றது- "களிப்புங்கவர்வுமற்று" இத்யாதியைப்பற்ற. (ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய்) தேஜோரூபமான விக்ரஹத்தையுடையனாய். (நலமந்தமித்யாதி) நன்மைக்குமுடிவின்றிக்கே யிருக்கிறநாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர். (ஓடவைத்தார்) நிஷ்கர்ஷித்தார்,

(மூன்றும்பத்தாலிதி) "ஈதேயானுன்னைக்கொள்வது" என்றத்தைப்பற்றருசி. "ஒல்லை" என்றுத்வரை.

(நாலாம்பத்தாலிதி) (குடிமன்னுமித்யாதி) குடியிருப்புடைய ஸுகோத்தரமான ஸ்வர்க்கம். (எல்லாமிதி) ஆத்மவ்யதிரிக்தங்களையெல்லாம் விட்டவனாய் ஆத்மமாத்ரத்திலே பர்யவஸித்தமோக்ஷம். இறுகல் - ஸங்கோசம். இறப்பு- மோக்ஷம். (ஐங்கருவியித்யாதி) ஐந்திந்த்ரியங்களிலும் பரிச்சேதித் தநுபவித்த வைஶ்வர்யஸுகமும், இந்தவிந்த்ரியங்களுக்கு க்ரஹித்தநுபவிக்க வரிதாய் இந்தஐஶ்வர்யஸுகத்திற்காட்டில் நித்யத்வாதிகளாலே அபரிச்சிந்நமாய் பகவதநுபவாபேக்ஷயா அத்யல்பமான வாத்மாநுபவஸுகமும்.

சடகரைமுன்னிட்டென்றது * வைகல் * பொன்னுலகாளீர்களில் தூதப்ரேஷணமுகேந ஆசார்யர்களை முன்னிட்டென்றபடி.

விஷண்ணராய் என்றது - * உண்ணிலாவியில் ப்ரமேயம் (கடலித்யாதி) கடல் சூழ்ந்தபூமியைரக்ஷித்த உஜ்வலமான திருவாழியையுடையையாய். (கூராரித்யாதி) கூர்மைமிக்கதிருவாழியையும் வெளுத்தசங்கத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வாராய். (வெள்ளையித்யாதி) வெளுத்தநிறத்தையும் சுரியையுமுடைய சங்கோடேதிருவாழியையும்தரித்து. விஶ்லேஷித்தபடியென்றது * பாமருமூவுலகு * ஏழையராவிகளைப்பற்ற.

கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷமென்றது-* ஆழியெழச்சங்கு * சுற்பாரிராமபிரான்களைப்பற்ற. (உமருகந்தித்யாதி) உனக்கு சேஷபூதரானவர்கள் எப்போதுமுகந்த ரூபமே யுனக்கு ரூபமா யுன்னளவிலே அன்பை யுடையரானவர்களாதரித்த

நந்யப்ரயோஜநமாக வடிமைசெய்கைக் கீடாயிருக்கிற உன்னுடைய சேஷ்டிதங்களை. அவற்றில் நசையற்றபடியை என்றது - " உங்களோடெங்களிடையில்லை " என்றத்தைப்பற்ற.

(ஒன்பதாம்பத்துக்கு * ஓராயிரத்திலேநோக்கு. என்றிய - எதுக்காக.) திருமோக்ஷித்யாதிக்கு - * தாளதாமரையிலேநோக்கு. அர்ச்சிராதீத்யாதிக்கு * சூழ்விசும்பிலேநோக்கு. (என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய்) என்னபிநிவேசங்கெடும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தாய். ஆகமுதற்பத்தாலே உத்தரவாக்யகத ப்ரதம த்விதீயபதார்த்தம் சொல்லப்படுகிறது, இரண்டாம்பத்தால் நமஸ்சப்தார்த்தம், மூன்றும்பத்தால் இந்தகைங்கர்யம் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமென்று நிஷ்கர்ஷித்து நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தாநுகுணமாக ஸ்வாநுஷ்டாநம் சொல்லுகிறது, ஆகக்கீழ்மூன்று பத்து முத்தர கண்டார்த்தம் ; நாலாம்பத்தால் பூர்வகண்டஸ்த்த பதத்வயார்த்தமும், ஐந்தாம்பத்தால் க்ரியாபதார்த்தமும், ஆறும்பத்தால் உபாயத்தினுடைய ஸாங்கஸ்வாநுஷ்டாநமும், சொல்லுகையாலே மேல் மூன்றுபத்தாலும் பூர்வகண்டார்த்தம் ; மேல் நாலுபத்தும் இதுக்குசேஷமென்றபடி.

ஸ்ரீபரதாழ்வானை த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கைக்காக ப்ரபந்தசதுஷ்டயத்துக்கு மர்த்தமருளிச்செய்வாராக மீளவும் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதியாயித்யாதி) யத்வா, இப்ரபந்த சதுஷ்டயத்திலு மிவருக்குண்டானதசைக்கு ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய தசையை த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கிறமுகேந திருவாய்மொழியினுடைய பக்தியோகப்ரதிபாதந பரத்வத்தை யருளிச்செய்வாராக தாத்ருஶப்ரபந்த நிர்மாண ஸாமர்த்யஹேதுத்வேந மீளவும் வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிக்யரூப வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதியாயித்யாதி) என்னுதல்

சேதநனுக்குபாதேயத்வம் " அடியேன் " என்றத்தைப்பற்ற.

தன்னுடையமேன்மை இத்யாதிக்கு - முதற்பாட்டிலேநோக்கு. பரப்பறஸங்க்ரஹமாக.

" ஆமத்தையறுத்து " என்றுதொடங்கிச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்தத்ரயத்துக்குமடைவே தார்ஷ்டாந்திகத்ரயத்தைக்காட்டுகிறார் (தமக்குருசியையென்றுதொடங்கி) ஆமத்தையறுத்து என்றதுக்கு தார்ஷ்டாந்திகம் * மயர்வறமதிநலமருளுகை - என்றுகண்டுகொள்வது.

இப்ரபந்த சதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்குண்டானவவஸ்த்தைகள் ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய வவஸ்த்தைகள்போலே யென்கிறார் (கைங்கர்யமநோரதமித்யாதி) (ராஜன் என்றசொற்கேட்டு) "உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம்ஶேஷே ராஜபுத்ர மஹாயஶ: । த்வயா நஹி ஶோவ திஸ்த்வஸ்ஸுஷிஸ்து ஜா:" என்கிறசொல்லைக்கேட்டு. அயம்ஶ்லோகோ யோத்யாகாண்டே மாதுலகுலாதாகதம் பரதம் ப்ரதி கைகேய்யுக்தி:.

மறுப்பரோ - திரஸ்கரிப்பரோ. கூறு - பாகம். (மந்த்ரஸம்பந்தமும் தம்மோடேயன்றேவிதி) அத்ரவஸிஷ்டர் பெருமாளுக்கு மந்த்ரங்களை யுபதேசித்தார், பெருமாள் கநிஷ்டர்களுக் குபதேசித்தாரொன்று கண்டுகொள்வது. (ஏபிஶ்சேத்யாதி) அயம்ஶ்லோகோ யோத்யாகாண்டே. இதுபெருமாள் ஸமக்ஷத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்ததேயாகிலும் வழியிலும் நினைவிதாகையாலே மநோரதபரமாக வ்யாக்யாநமுபபந்நம்.

" [illegible] " இதிஸங்க்ஷேபே.

அவனும் – ஸ்ரீபாதாழ்வானும்.

முதற்பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்ரஹமாம்போது விக்ரஹவிபூதிகளெங்கே சொல்லுகிறதென்ன; விக்ரஹவிபூதிகள் ஆநந்தாவஹங்களாகையாலே "நலம்" என்றாநந்தம் சொன்னபோதே விக்ரஹவிபூதிகளு மர்த்தாத்ஸித்தங்கள்..........*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளியில்

திருவாய்மொழியினவதாரிகை.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

“ [illegible] ” என்றும் “ [illegible] ” என்றும் “ [illegible] ” என்றும் “ [illegible] ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்திவ்யகண்டாவதாரமாகவும் ஸுப்ரஸித்தராய், “ [illegible] ” என்றும் “ [illegible] ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே “இருபதுதிருநக்ஷத்ரத்திலே அதிகத ஸகலவித்யர்” என்றும் “முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ஸாதித்தருளினர்” என்றும் ஸர்வஜநங்களாலே ஶ்லாகநீயராய் ஸ்ரீரங்கராஜ திவ்யாஜ்ஞாலப்தமான வேதாந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தையுடையராய், கவி

கதககுஞ்சர கண்டீரவனென்று ப்ரதிதிஶம்ப்ரக்யாதவைபவராய், ஸர்வதந்த்ரங்களிலேயும் ஸ்வதந்த்ரரான சீர்நின்றதூப்பில் திருவேங்கடமுடையான் அகிலஜகதேகசேஷியாய் அகிலஜகதந்தர்யாமியாய் அகிலஜகதாதாரனாய் அகிலஜகதேககாரணபூதனாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநனாய் அபாரகாருண்ய ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யௌதார்யைஶ்வர்ய ஸௌந்தர்யமஹோததியான ஶ்ரிய:பதியாலே *மயர்வறமதிநலம்பெற்ற நம்மாழ்வார் ஸர்வஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக வருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை ஸ்வாஶ்ரிதஜநங்கள் ஸுகமாக வநுஸந்தித்து வாழும்படி ஸஹ்ருதயஹ்ருதயங்கமங்களான பத்யங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்யக்கடவராய், அடியிலே யாழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திதானே ஸகலகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமானை விசதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவதென்று கொண்டு தத்ஸ்தோத்ரரூபமான மங்களத்தை யாசரித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீஸூக்தியானது ஸரஸ்வதீவிலஸிதங்களுக்கெல்லாம் ஸாரம். "யஸ்த்ராஹ்லாதநந்தாவாஹீத" என்றும் "ஹ்ருஜஸ்தாந்தஸம்ஶரீரம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வோபாதேயஶாஸ்த்ரஸாரமென்றபடி. ஶாந்தரஸத்துக்காவாஸபூமி. இதரரஸங்கள் தது பயுக்தங்களாய் ப்ரதிபாதிக்கப்படும். ஶாந்தாந்தவஸீமா என்கையாலே-ஶாந்தியானது ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீஸூக்தியைவிட்டந்யத்ரசலியாதென்று ஸூசிக்கப்படுகிறது. அதிகங்களான ரஜஸ்தமோகுணவிஸ்தாரங்களாலே யெல்லாரையும் பந்தியாநிற்கிற ப்ரக்ருதியைப் பாநம்பண்ணிப்போடாநிற்கிறது. நிவாரணம்பண்ணுகிற தென்றபடி. இத்தை யத்யயநம்பண்ணினவர்கள் ப்ரக்ருதிவேதாளீபரவஶராகாரென்றதாயிற்று. பரம்பராபவஸாகரத்திலே ப்ராப்தமஜ்ஜநரான ஜனங்களுக்குக் கரையாகிறது. இவற்றை யாஶ்ரயியாதபேர்கள் ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலே நித்யமாக மூழ்கிக்கொண்டு நிற்பரென்றபடி. ஏவம்ரூபையான வாழ்வாருடைய ஶ்ரீஸூக்தி, தத்ஸம்ப்ரதாயஸ்த்தரான நமக்கு நிரதிஶயப்ரகாஶயுக்தனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத வெம்பெருமானாகிற நிதியை ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவது. ந:ப்ரத்யக்ஷயேத் என்கையாலே - ஏதத்ஸம்ப்ரதாயரஹிதராய்பர்யு பரிஸஞ்சரியாநிற்கிற விதரஜநங்கள் நந்தகுணவிபூதி விஶிஷ்டமான விம்மஹாநிதியைக்காண மாட்டார்களென்று சொல்லிற்றாயிற்று. க.

திருவேங்கடமுடையான் விபுதர்களாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக்கடைந்ததில் ஸாரமான வம்ருதத்தை யவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்தருளினாற்போலே நாமுமிந்தலோகத்தில் விபுதர்களாலே ப்ரார்த்திதராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழியாகிற திருப்பாற்கடலைக்கடைந்ததிலேயுண்டான தத்தத்காதார்த்தங்களாகிற ரத்நங்களை யெல்லாரு மநுபவிக்கும்படி பண்ணுநிற்கிறோமென்றருளிச்செய்கிறார்.— அந்தந்தகாதார்த்தங்களாகிற ரத்நங்களை யநுபவிக்கிறத்திலே யநுரக்தரான பெரியோர்களாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட வேங்கடநாததேசிகர் தம்முடைய ஜ்ஞாநமாகிற மந்தரசைலத்திலே ப்ரஸித்தகுணருடைய ருசியையுடைத்தான; அதவா, ப்ரஸித்தகுணஶோபையை யுடைத்தான ஸம்ப்ரதாயத்தை யோக்த்ரமாக்கி, நித்யனுகையாலே ப்ரளயகாலத்திலும் யுவாவாயிருக்கிற வெம்

பெருமானுக்கு வாஸஸ்தாநமாகையாலே திருப்படுக்கையாயிருக்கிற த்ரமிடோ பநிஷத்தாகிற திருப்பாற்கடலை மதியாநின்றுகொண்டு, அதிமதுரமானகாதைகளாகிற வாயிரமலைகளினின்று முத்பந்நங்களாய் ஸதர்த்தங்களான வெம்பெருமான்றிருக்கல்யாணகுணங்களாகிற ரத்நங்களை யெல்லாரும் ஹ்ருதயத்திலேதரித்தநுபவிக்கும்படி மாலாரூபமாகப்பண்ணியருளினார். உ.

ஆழ்வார் புருஷராய் வைராக்யநிஷ்டராய் தநுபதேஷ்டாவாய் எம்பெருமானை ஸர்வதா அநுபவியாநிற்க இவர்க்கு ஸ்த்ரீபாவமும், வைராக்யவிரோதியான வ்யாபாரமும், கதாசித்விரஹமும், அபேக்ஷித்ததைக்கேட் டெம்பெருமான்பக்கலிலே சொல்லுகைக் கஸம்பாவிதங்களான பக்ஷிகளை தூத்யத்திலே நியோகிக்கிறது மத்யந்தாநுபபந்நமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்.— "பும்ஸாம் ஸூவ த்ராக்ஷ்ராரூபலாவண்யராஜஸதநம் ஸதநம் । யா ஸ்த்ரீயோஷித்ஸு தத்ர ஸ்த்ரீ: பும்பாவம் மநஸாயயு:" என்கிறபடியே பாஞ்சாலியினுடைய காத்ரஶோபையைக்கண்ட பஹுசஹ்ருதயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு புருஷபாவத்திலே யபிலாஷமுண்டானாற்போலே நிரதிசய ஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் யாஶ்ரிதரிடத்திலேயத்யந்தப்ரணயியான வெம்பெருமானிடத்திலே ஸ்த்ரீகளைப்போலே பாரதந்த்ரயத்தை பஜியாநிற்கிற வாழ்வாருடைய வநுராகாதிசயத்தாலே பக்திதானே ஶ்ருங்காரவ்யாபாரமாக பரிணமியாநிற்கிறது. இவர்தான் யோகதசையிலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ ஸாபேக்ஷராய் அதுகிடையாமையாலே கிந்நராக அந்தஸாக்ஷாத்காரம் ஸங்குசிதமாம்; அதுதானிவர்க்கு விரஹமென்றுசொல்லப்படும். அந்தஸமயத்திலே கடகரான வாசார்யர்களைத்தானே தத்தங்குணயோகத்தாலே ஹம்ஸஸாரஸாதி பக்ஷிகளாக நிரூபித்து தூதராகப்ரேஷியாநிற்பர். இப்படியாகையாலே யெல்லாமுபபந்நமென்றுகருத்து. ங.

ஸ்த்ரீ ஶூத்ரர்களுக்கொழிய ப்ராஹ்மணருக்கு பாஷாகாநம் நிஷித்தமாயிருக்க வித்தை ஸர்வோபாதேயமென்று சொல்லக்கூடுமோவென்றும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிருக்க விதுக்குப் ப்ரயோஜநமென்னென்றும், வரும் சங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்.—எம்பெருமானிடத்திலே பாஷாகாநம் ப்ரஶஸ்தம், அந்யத்ரநிஷித்தமென்றபடி; "ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம । பாஷாகாநம் ந காதவ்யம் தஸ்மாத்பாபம் த்வயாக்ருதம்" என்கிறமாத்ஸ்யபுராணவசநத்தாலேயும், ராஜாவைப்போலே யெம்பெருமானை யுபசரிக்கச் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்தாலேயும். ராஜஸந்தோஷார்த்தமாக ராஜஸேவகரெல்லா பாஷையாலும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவர்களிறே. அந்தபாஷைகளிலே த்ரமிடபாஷையானது அகஸ்த்யருஷிநிர்மித்தையாகையாலே ப்ராஹ்மண்யாதி பூமிகாபேதயுக்தரான ஸர்வவர்ணங்களுக்கும் யோக்யையென்றுசார்யர்களாலே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது. ஸகலருஷிகளாலும் பண்ணப்பட்ட இதிஹாஸபுராணங்களாலே வேதங்களுக்குப் பண்ணப்படுவதான கார்யம் யாதொன்றுண்டு, அந்தகார்யத்திலே ஸத்வநிதியான சடகோபருடைய ஶ்ரீஸூக்திதானே மூர்த்தாபிஷிக்தையாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே யுபப்ருஹ்மணமாகிறதென்றபடி. ச.

இப்ரபந்தந்தான் வேதோபப்ருஹ்மண மாத்ரமன்று, வேதங்களுக்கெல்லாம் ஸத்ருஶமாயிருக்குமென்னு மர்த்தத்தை யிப்ரபந்தநதானே ஸூசிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறர்.—அடியிலே யிருபத்தொருகாதை வேதாந்தஶாஸ்த்ரார்த்த க்ரமத்தை விசதமாகச்சொல்லுகிறது. இந்தஸங்க்ரஹந்தான் ஏகவிம்சதிஶாகைகளாகப்படிக்கப்படுகிற ருக்குகளுடைய பேதத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறது. இதில் காதாஸஹஸ்ரத்தாலே கீதத்தோடுகூடி ஸமக்ரமான ஸாமஶாகாஸஹஸ்ரமும் பின்செல்லப்படுகிறது. ப்ரதிபாத்யமான வோரர்த்தத்தோடேகூடியிருக்கிற தசகங்களாலே ஏகசததசாகமான யஜுஸ்ஸுங் காணப்படுகிறது. சாந்திப்ரதாநமான விப்ரபந்தத்திலே யதக்குபயுக்தமாக விதரரஸங்களெட்டும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே அஷ்டசாகமான அதர்வணவேதமுந் தோன்றுகிறது. இப்படியாலிது ஸர்வவேதஸத்ருஶமென்றபடி. ரு.

இப்படி நிரவதிகவைபவமான விப்ரபந்தத்திலே யெம்பெருமானுடைய வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களையும், தம்முடைய வநந்ய ப்ராப்யத்வாநந்யோபாயத்வங்களையு மாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென் றருளிச்செய்கிறர்.— ஆழ்வார் ப்ரதமசதகத்திலே ஸௌவ்யத்வாதுகுணமாக எம்பெருமானை மோக்ஷோபாயமென் றத்யவஸித்தருளினர். த்விதீயசதகத்திலே யவனுடைய போக்யதையை விஸ்தரித்துக்கொண்டு முக்தப்ராப்யனுமவனே என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இவ்வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டனுக்கேயென்று த்ருதீயசதகத்திலே யருளிச்செய்கிறர். நாலாம்சதகத்திலே எம்பெருமானையொழிய வேறுப்ராப்யாந்தர மில்லை என்று தம்முடைய வநந்ய ப்ராப்யத்வத்தை வெளியிட்டருளினர். அஞ்சாம்சதகமுதலாக தம்முடைய வநந்யோபாயத்வாதிகளை யருளிச்செய்து தலைக்கட்டினர். சு.

இப்படி எம்பெருமானே யுபாயமென்றும், உபேயமென்றும், உக்தமானவர்த்தத்தை யின்னபடியென்று விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதித்தருளுகிறர்.— காதாஸஹஸ்ரத்தையுடைத்தான திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீமானான நாராயணன் ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாயமாவனென்று ப்ரதாநமாயிருப்பதோ ரர்த்தத்தை யாழ்வார் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு, தத்ஸாதகங்களான ஸௌவ்யத்வம்முதலான பத்தர்த்தங்களைப் பத்துசதகங்களாலே தனித்தனியே யருளிச்செய்தார். அந்தஸௌவ்யத்வாதிகள் பத்துமோரொன்ருக நூறுதசகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களுடைய வதீநங்களாகிறன. பத்துப்பத்தாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகள் நூறும் தத்தத்காதாப்ரதிபாத்யங்களான வாயிரங்குணங்களைப் பின்செல்லாநிற்கிறன. இத்தாலேயென்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; ஆயிரம்காதைகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற நிஸ்ஸீமோதத்யகுணத்வாதிகளான வாயிரங்குணங்கள் நூறுதசகங்களிலே பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களை ஸ்த்தாபியாநிற்கிறன, பத்துசதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸௌவ்யத்வாதிகளான பத்துகுணங்கள் ஸ்ரீமானான நாராயணன் ஸ்வப்ராப்தௌ ஸ்வயமேவோபாயபூதனென் றிப்ரபந்தத்தில் ப்ரதாநமான வர்த்தத்தை ஸ்த்தாபியாநிற்கிறனவென்றாழ்வாருக்குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. எ.

இப்படி ஸ்ரீயஃபதியினுடைய வுபாயத்வோபேயத்வத்தை ஸ்த்தாபியாநிற்கிற ஸேவ்யத்வாதிகளான பத்தர்த்தங்களேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்.— ஆழ்வாரிப்ரபந்தத்தில் ப்ரதமசதகத்திலே ஸேவ்யத்வத்தையும், த்விதீயசதகத்திலே போக்யத்வத்தையும், த்ருதீயசதகத்திலே சுபாஶ்ரய திவ்யவிக்ரஹவத்த்வத்தையும், சதுர்த்தசதகத்திலே ஸர்வபோக்யாதிகத்வத்தையும், பஞ்சமசதகத்திலே புருஷார்த்த தது பாயஹேதுத்வத்தையும், ஷஷ்ட்டசதகத்திலே ப்ரபதநஸுலபத்வத்தையும், ஸப்தமசதகத்திலே ஆஶ்ரிதாநிஷ்ட நிவர்த்தகத்வத்தையும், அஷ்டமசதகத்திலே ஆஶ்ரிதச்சந்தாநுவர்த்தித்வத்தையும், நவமசதகத்திலே நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்வத்தையும், தசமசதகத்தில் ஸத்பதவீஸஹாயத்வத்தையும், அருளிச்செய்துகொண்டு, ஏவம்பூதகல்யாணகுணங்களை யுடையனாகையாலே எம்பெருமான் ஸவப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாய பூதனென்று ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். அ.

இப்படி ஸேவ்யத்வம் முதலான பத்துகுணங்களையும் ப்ர்திபாதித்தருளி, அநந்தரமே தத்ஸ்த்தாபகமானபரத்வாதிகுண சதகத்தையும், தத்ஸாதகமானகாதா ப்ரதிபாத்யகுண ஸஹஸ்ரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறோமென் றருளிச்செய்கிறார்.— யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவரான வாழ்வார்திருவாய்மொழியிலே காதாஸஹஸ்ரத்தையும் எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணகர்ப்பமாக வருளிச்செய்தார் ; அப்படியே நாமுமந்தக்காதைகளை ப்ரத்யேகம்ப்ரதிதங்களான பகவத்குணங்களை யுடைத்தானதாக ஸ்பஷ்டமாகக்காணாநின்றோம் ; அதிலே அபுநருக்தங்களாக தத்தத்சகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகுண சதகத்தினுடைய ஸ்த்தாபநத்திலே யோக்யங்களாய், தயேகபரத்வ நிர்ப்பந்தங்களாய், புநருக்தங்களானாலுமுபயோகாதிசயமுண்டாகையாலே தோஷரஹிதங்களாய், தத்தத்காதைகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸஹஸ்ரகுணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லுகிறோம். கூ.

இப்படி உக்தப்ரகாரத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய வர்த்தப்ரகாசிகையாகத்தாமருளிச்செய்கிற இந்தத்தாத்பர்யரத்நாவளியை ஸத்வஸ்த்தரெல்லாரும் தரிக்கக்கடவர்களென்கிறார்.— தன்னை யாஶ்ரயித்த பாண்டவர்களுக்கு ஸாரத்யதூத்யாதிகளைப்பண்ணி அத்தாலே ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரயரூபகுணத்தை யெல்லாரும் விஶ்வஸிக்கும்படி ப்ரகாசிப்பித்த க்ருஷ்ணனருளிச்செய்த சரமஶ்லோகத்தில் ஸித்தித்ததாய், சக்ரவர்த்திதிருமகனிடத்திலே ந்யஸ்த்தபரையானபிராட்டி "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷணத்துக் கவன்கையைப்பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின வநந்யோபாயத்வா நந்யப்ரயோஜநத்வங்களாலே பரிசுத்தரான பரமைகாந்திகளாலே ஶ்லாக்யகுண ஸம்பந்தாநுவ்ருத்தியை யுடைத்தாய் ஸமஸ்தத்ராஸஹாரிணியாய் " [illegible] " என்கிறபடியே பகவத்ப்ரவணப்ராதுர்ப்பாவபூமித்வேந ப்ரஸித்தவைபவ தாம்ரபர்ணீதீர நிகேதந சடகோபமுநி த்ருஷ்டஸர்வாதிகாரியோக்ய த்ரமிடவேதகாதா தாத்பர்யரத்நாவளியான விது ஷ்ருதயத்திலே தரிக்கப்படுவது. க0.

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி—முதற்பாட்டு.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவனவன்
மயர்வறமதிநலமருளினன்யவன்வன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்
றுயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே.

ஆறுயிரப்படி.

(உயர்வறவுயர்நலம்) அப்ராக்ருதஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூபபூஷணாயுத மஹிஷீபரிஜநஸ்த்தாநவிசிஷ்டனாய், நிகிலஜகதுதயவிபவாதிலீலனாயிருந்த பரமபுருஷனையுள்ளபடியே ஆழ்வார் தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியாலே அவனை யநுபவித்தபடியே பேசுகிறார்.

அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாய், "தெயெஶுதம்" (தேயேஶுதம்) இத்யநுக்ரமத்தினாலே நிரதிசயதஶாஶிரஸ்கமான வப்யஸ்யமாநமாயிருந்த வாநந்தாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுண மஹோததியாய், இந்தவாநந்தாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனான தான் மேலே பொன்னுமாய் நாறினாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக வெனக்குத் தன்றிறத்தி லஜ்ஞாநகந்தமில்லாத தொருபடிதன்னை யுள்ளபடியறிவித்துத் தன்றிருவடிகளிலே நிரவதிகபக்தியையுண்டாக்கின விம்மஹாகுணத்தையுடையனாய் இந்தக்கல்யாணகுணங்களையுடையனான தன்னை ஸ்வபாவத ஏவநிரஸ்த ஸமஸ்த தோஷராய் அஸ்கலிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள சேஷசேஷாஶந வைநதேய ப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய திவ்யபுருஷர்களுக்குக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமௌதார்யத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதஜநஸமஸ்த துஃகாபநோதநஸ்வபாவமான திருவடிமலர்களிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசித ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி உஜ்ஜீவியென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்....*

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமான முதற்பாட்டில் பரத்வப்ரதாரோபபாதகமான நிரவதிககல்யாணகுணயோகத்தையும் நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தையும் நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வத்தையும நித்யமங்கள விக்ரஹயோகத்தையுமுடைய ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே நிரந்தரசேஷ வ்ருத்தியைப்பண்ணென்று தந்நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்.

(ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே) உயர்வு - அல்லாதவுயர்த்திகள். அற — அஸத்கல்பமாம்படி. உயர் - அவாங்மநஸகோசரமாயுயர்ந்த. நலம் - ஆநந்தத்தை. உடையவன் - உடையனாக. யவனவன் - ப்ரமாணப்ரஸித்தனானவன் யாவனொருவன். மயர்வு - ஸம்ஶயவிபர்யயாதிரூபமான அஜ்ஞாநம். அற - நசிக்கும்படி. மதிநலம் - ஸ்வாபாவிகஜ்ஞாநப்ரேமங்களை, அருளினன் - தன்னருளாலேதந்தருளினவனாக. யவனவன் - “ ப்ரஜ்ஞா ச தஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதா புராணீ ” (ப்ரஜ்ஞாசதஸ்மாத்ப்ரஸ்ருதாபுராணீ) என்கிற ப்ரஸித்தியையுடையவன் யாவனொருவன். அயர்வு - விஸ்மரணப்ரஸங்கம். அறும் - இல்லாத. அமரர்கள் - நிரந்தராநுபவயுக்தரான நித்யஸூரிகளுக்கு. அதிபதி - நிரவதிகசேஷியானவன். யவன் - யாவனொருவன். அவன் - அவனுடைய. துயரறு - ஸமாஶ்ரிததுஃகநிவர்த்தகமாய். சுடர் - நிரந்தரொளஜ்வல்யவிஶிஷ்டமான - அடி - திருவடிகளைக்குறித்து. தொழுது - “ பத்தாஞ்ஜலிபுடாஃ ” (பத்தாஞ்சலிபுடாஃ) என்கிறபடியே சேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப்பண்ணி. என்மனனே-என்மநஸ்ஸே. எழு - நித்யோச்ச்ராயரூபமான வுஜ்ஜீவநத்தைப்பெறு என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித் தநுஶாஸித்தருளினாராயிற்று.

இதில் முதலடியில் “ நலம் ” என்று ஆநந்தகுணத்தையாதல், ஆநந்தஹேதுவாக வுபநிஷத்தில்சொன்ன யுவத்வாதிகுண விபூதிகளையாதல் சொல்லுகிறது. இரண்டாமடியில் “ நலம் ” என்று பக்திரூபஸ்நேஹத்தைச்சொல்லுகிறது. இப்பாட்டில் மூன்றடியிலும் “ யவன் ” என்கிற ஶப்தத்தோடே “ அவன் ” என்றுதொடங்கி நாலாமடியைத் தனித்தனியே அந்வயித்து மூன்றுவாக்யமாகவும் சொல்லுவர் ; முதலடியில் “ யவனோடே ” “ அவன் ” என்றுதொடங்கி யிரண்டாமடியைக்கூட்டி வாக்யமாக்கி, அவ்விரண்டாமடிதன்னை ஆவர்த்தித்து யச்சப்தத்தாலே நிர்த்தேஶித்து அத்தை “ அவன் ” என்றுதொடங்கி மூன்றாமடியோடேகூட்டி அதுதன்னை யுமாவர்த்தித்து “ யவன் ” என்று நிர்த்தேஶித்து அத்தோடே “அவன்” என்றுதொடங்கி நாலாமடியிலே வினைமுடித்து வாக்யைக வாக்யமாகவும்சொல்லுவர் ; அங்ஙனன்றியே, “ ஸயஶ்சாயம்புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏகஃ ” (ஸயஶ்சாயம்புருஷேயஶ்சாஸாவாதித்யேஸஏகஃ) என்கிறகணக்கிலே “ யவனவன் ” என்று யச்சப்தார்த்தமாய் ப்ரஸித்தியைக்காட்டி, அத்தை “ அவன் ” என்றுதொடங்கி நாலாம்பதத்தாலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர். இப்பாட்டு ஸர்வஶாஸ்த்ரோபப்ருஂஹணமான விப்ர

பந்தஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமான மந்த்ரரஹஸ்யார்த்ததாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனேயென்னில், "உயர்நலமுடையவன்" என்கிற ஸர்வாதிக சேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான வநந்யார்ஹ சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும், "மதிநலமருளினன்" என்று க்ருபாகார்யமாகச்சொன்ன வுபகாரத்வததாலே மத்யமபதார்த்தமான வுபாயபாவத்தையும், "அமரர்களதிபதி" என்று நித்யஸூரி ஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தையம், "தொழுதெழு" என்கையாலே சதுர்த்த்யர்த்தமானகைங்கர்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ....*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான், அக்குணங்களும் தன்னைப்பற்றி நிறம்பெறவேண்டும்படியாயிருக்கிற திவ்யாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி யுபகரித்தான், இப்பேற்றுக் கென்பக்கல் சொல்லலாவதொன்று மின்றிக்கேயிருக்க நிர்ஹேதுகமாகத்தானே யுபகாரகனானான், ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கிறவர்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான், தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி யுபகரித்தான் என்று அவன்பண்ணின வுபகாரங்களடையச்சொல்லி, இப்படி யுபகாரகனானவன் றிருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கவாராயென்று தந்திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிறார். ஆறுகிண்ணகமெடுத்தால் நேர்நின்றமரங்கள் பறியுண்டுபோய்க் கடலிலேபுகும், நீர்வஞ்சி தொடக்கமானவைவளைந்து பிழைக்கும்; அதுபோலே பகவத்குணங்களினுடைய வெடிப்பிருந்தபடிகண்டோ முக்கு எதிரே நானென்று பிழைக்கவிரகில்லை, அவன்றிருவடிகளிலே தலைசாய்த்துப்பிழைக்க வாராய் நெஞ்சேயென்கிறார் - உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் றுயரறுசுடரடிதொழுதெழப்பாரா யென்கிறார். "அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:" (அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே இளையபெருமாளை "நீரிவர்க்கென்னாவீர்" என்ன; "பெருமாளுமொருபடிநினைத்திருப்பர்" நானுமொருபடிநினைத்திருப்பேனென்றார்"; அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர்நினைத்திருக்கும்படியென்" என்ன; "அவர் தம்பின்பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர் குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்" என்றாரிறே; அப்படியே யிவரும் "உயர்வறவுயர்நல முடையவன் றுயரறுசுடரடி தொழுதெழப்பாராய்நெஞ்சே" என்கிறார். இவர்தாம் முற்படகுணங்களிலே யிழிவா

னென்னென்னில்; தாமகப்பட்ட துறை யதுவாகையாலே. இவரை குணத்தையிட்டாயிற்று வணங்குவித்தது.

(உயர்வித்யாதி) பகவதாநந்தத்தைப்பேசப்புக்க வேதங்கள் மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்று பின்னையு மவ்வருகே யுத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டு சென்று பின்னையும் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதே "யதொவாவொநிவாதெ" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று மீண்டனவிறே; இது ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே; குணங்களெல்லாமிப்படியே யிறே யிருப்பது; இக்குணங்களெல்லாம் தமக்கு நிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறேயிவர்.

உயர்வு - வருத்தம். எல்லார்க்குமுயர்த்தியுண்டாம்போது வருத்தமுண்டு; அப்படிவருந்தவேணுமோ! என்றால் உயர்வறவுயராநிற்கும்; இத்தைப்பற்றவிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்தசந்தை. பகவத்வ்யதிரிக்த சமஸ்தவஸ்துகதமான ஸர்வப்ரகாரத்தாலுண்டான உச்ச்ராயத்தை உயர்வென்கிறது; அற - இன்றியிலேயொழிய. இத்தால் அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறதன்று; பின்னை யென்சொல்லுகிறதென்னில்; தன்னுடைய உச்ச்ராயத்தையு மிவற்றையும் பார்த்தா லாதித்யஸந்நிதியில் நக்ஷத்ராதிகளைப்போலவும், மேருசிகரத்திலேநின்றவனுக்குக் கீழுள்ளஸர்ஷபாதிகளிருக்குமாப்போலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே யில்லையென்னலாம்படி யிருக்கை. இப்படியல்லாதவற்றை யில்லையென்னலாம்படி பண்ணினால் தனக்கோரெல்லை யுண்டாயிருக்குமோ! என்னில் (உயர்) காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றாலும் அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸ்ஸுக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி யுயராநிற்கும். ஆனால் "ஸவெக்ஷயாந்தாநிவயாஃவதநாநாஸமுஹூயாஃ। ஸஂயொகாவி ஹுயொகாநா ரணாநஂவஜீவிதஂ" (ஸர்வேக்ஷயாந்தாநிசயா꞉பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயா꞉। ஸம்யோகாவிப்ரயோகாந்தா மரணாந்தஞ்சஜீவிதம்) என்கிறபடியேயிருக்கிறதோ! என்னில்; அன்று, இயத்தாராஹித்யத்தைச்சொன்னபடி.

இப்படி கரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரப்பெல்லாம் ப்ரயோஜனமாயிராதே! காடுபட்டுக்கிடக்குமோ வென்னில் (நலம்) கண்டிடமெங்கும் பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே யெங்குமொக்க உபாதேயமாயிருக்கும். நலமென்று - ஆநந்தகுணமொன்றையுஞ்சொல்லுகிறதென்னுதல்; குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்னுதல; ஆநந்தாவஹமானவிபூதியைப்பற்றச் சொல்லுகிறதென்னுதல்.

(உடையவன்) இக்குணங்கள் தன்னை அஸ்தியென்று விடுமௌ வன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிருபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்கும். அதாவது - ஆகந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான்பிள்ளை பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்க்குணமென்பார்மிடற்றைப்பிடித்தாம்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" என்றபடி; "வஷாயுடைதெஃ" (வர்ஷாயுதைঃ) இத்யாதி, "யாதஞநர்கிவஸெமௌெநா மணாநாகோகுஹொநி" (தாதுநாமிவஸைலேந்த்ரோ குணாநாமாகரோமஹாந்) "வஹவொநூவகலூாணமணஃ வதஸூஸநிதெ"; (பஹவோஙருபகல்யாணகுணாঃபுத்ரஸ்ய ஸந்திதே) "ஸூாஹாவிகாநவயிகா திஶயாஸஙூயகலூாணமணமணঃ" (ஸ்வாபாவிகாநவதிகா திஶயாஸங்க்யேயகல்யாணகுணகணঃ) என்றதுக்காளவந்தா ரருளிச்செய்யும் சந்தை.

இப்படிகுணங்கள் கரைபுரண்டிருந்தா லிக்குணங்களாலே தனக்கு நிறமாம்படியிருக்குமோ! திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமென்னில்; அங்ஙனி ராது, அஸ்வரூபத்தைப்பற்றி குணங்களுக்கும் நிறம்பெறவேண்டும்படியிருக்குமென்று ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகிறது (யவனென்று) "யஶாமெலெநூவவநঃ" (யதாஸைந்தவகநঃ) என்கிற ப்ரமாண ப்ரஸித்தியைப்பற்ற "யவன்" என்கிறார்.

இத்தால் குணநிரபேக்ஷமான ஸ்வரூப ப்ரஸித்தியைச்சொல்லுதல்; குணவிசிஷ்டமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுதல். (அவன்) இதுக்கவ்வருகே யோருபகாரத்தைச்சொல்ல நினைத்துக் கீழ்நின்ற நிலையை யமைத்து மேலே தோள்படிகொள்ளுகிறார்.

அந்தவுபகாரந்தானேதென்னில்; (மயர்வற) ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - தேஹாத்மாபிமாநம். அந்யதாஜ்ஞாநமாவது - தேவதாந்தரசேஷமென்றிருக்கை. விபரீதஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸ்வபோக்யமாகவும் நினைத்திருக்கிற கேவலனுடையஜ்ஞாநம்." என்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர். தம்வாயாலே "மயர்வற" என்றுசொல்லலாம்படி காணுமவன்றானிவர்க்கஜ்ஞாநத்தை வாசனையோடேபோக்கினபடி.

(மதிநலம்) "ஜ்ஞாநபக்திகளிரண்டையுந்தந்தான்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே "நலமானமதியைத்தந்தானென்றுய்

மூளைக்கும்போதே வயிரம்பற்றிமுளைக்கும் பதார்த்தம்போலே பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தைத் தந்தானென்கிறார்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. கர்மஜ்ஞாநாநுக்ருஹீதையான பக்திஸ்த்தாநத்திலே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அநந்தரம் கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியான பக்தியாயிற்றிவரது. "ஆழ்வார்ப்ரபந்நரோ! பக்திநிஷ்டரோ!" என்றெம்பாரைச்சிலர்கேட்க, "ஆழ்வார் ப்ரபந்நர், பக்தியிவர்க்கு தேஹயாத்ராசேஷம்" என்றருளிச்செய்தார்; என்போலவென்னில்; நாமுமெல்லாம் ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தே ஆண்டாறுமாசத்துக்கு ஜீவநந்தேடுகிறாப்போலே; உண்ணுஞ்சோறும்பருகு நீர்தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனிறே இவர்க்கு.

(அருளினன்) நிர்ஹேதுகமாக வருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை. எனக்கருளினனென்றதொழிந்தது பகவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தம்மை யஸத்கல்பராகநினைத்திருக்கையாலே. (அருளினன்) இத்தலை யர்த்திக்கவன்றிக்கே மூலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே யருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை; "யாத-ஃப்ரஸாதா ஹிமாநமீஶம்" (தாதுஃப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம்) என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகமாக வருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை.

இத்தலையில் நினைவின்றிக்கே யிருக்கவந்தருளினவன் தன்னருள் கொள்வாரில்லாதானொருவனோ? என்னில் (அயர்வறுமமரர்களதிபதி) தானருளாதவன்று ஸத்தையின்றிக்கே யிருப்பாரை ஒருநாடாகவுடையவன். அயர்வாகிறது - விஸம்ருதி. அதின்றிக்கே யிருப்பர்கள். ப்ராகபாவத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது, ப்ரத்வம் ஸாபாவமுண்டிறே முக்தர்க்கு.

(அமரர்கள்) பகவதநுபவவிச்சேதத்தில் தாங்களுளரன்றிக்கே யிருக்குமவர்கள், "நவஸீதா த்வயாஹீநா நவாஹமபிராகவ" (நசவீதாத்வயாஹீநாநசாஹமபிராகவ) என்கிறபடியே. (அமரர்கள்) த்ரிபாத்விபூதியோகத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே ஓலக்க மிருந்தாயிற்று அவர்களுக்கு மூவனுக்கும் வாசியறியலாவது; பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளாலேயாதல், சேஷியென்றறியுமத்தனை.

ஆனால் இப்படியிருக்கிற விவர்கள் பலராய்த்தா னொருவனானால், இவர்களை யநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய சேஷித்வமாம்படியிருக்குமோ! என்னில் (அதிபதி) இவர்களுக்கும் தொட்டுக்கொள் தொட்டுக்கொளென்னவேண்டும்படி ஆனைக்குக்குதிரைவைத்தவ் வருகாயிருக்குமென்னுதல்; ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்.

இதுக்கவ்வருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொல்ல வொருப்பட்டுக் கீழ்நின்ற நிலையைக்குலுக்கி "அவன்" என்றவ்வருகேபோகிறார் (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ள முதலிகளருளிச்செய்யும்படி - ஸமஸ்தது:காபநோதந ஸ்வபாவமானதிருவடிகள் - ஸகலாத்மாக்களுடையவும் து:கத்தைப்போக்குகையே ஸ்வபாவமானதிருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என்றெம்பெருமானருளிச்செய்யும்படி; "𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃" (வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணாம்ப்ருசம்பவதிது:கித:) என்றால் து:கநிவ்ருத்தியு மவனதாயிருக்குமிறே. இவர் து:கஹரத்தான் துயர்தீர்ந்தானாயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயர்வற அவன்றுயரற்றபடி.

(சுடரடி) நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. (சுடர்) பஞ்சசக்திமயமான புகரைச்சொல்லுகிறது. (அடி) சேஷபூதன் சேஷிபக்கல் கணிசிப்பது திருவடிகளையிறே. ஸ்தநந்தய ப்ரஜைமுலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே யிவரும் "உன்றேனே மலருந்திருப்பாதம்" என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார். (தொழுது) நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த விழவெல்லாந்தீரும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே அந்வயித்து. (எழு) "𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸 𑌭𑌵𑌤𑌿" (அஸந்நேவஸபவதி) என்னும்நிலை கழிந்து "𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃" (ஸந்தமேநம்ததோவிது:) என்கிறவர்கள் கோடியிலே யெண்ணலாம்படியாக உஜ்ஜீவிக்கப்பார். அடியிலேதொழாமையால் வந்தஸங்கோசந் தீரும்படி அடியிலேதொழு துஜ்ஜீவியென்கிறார்.

(என்மனனே) இப்போதாயிற்று தம்மைக்கண்டது; "அருளினன்" என்றுநின்றவித்தனையிறே முன்பு. இருவர்கூடப் பள்ளியோதியிருந்தால், அவர்களிலே யொருவனுக் குத்கர்ஷமுண்டானல், மற்றையவன் தனக்கவனோடே ஒருசம்பந்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு கிட்டுமாப்போலே "𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃" (மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ:) என்கிறபடியே நெடுநாள் பந்தஹேதுவாய்ப்போந்ததிப்போது முந்துற்றநெஞ்சாய் முற்பட்டுநிற்கிறபடியாலே அத்தோடே தமக்கொரு ஸம்பந்தத்தையாசைப்பட்டு "என்மனனே" என்கிறார்.

பாட்டைமுடியச்சொல்லி "அவன்" என்னவமையாதோ? அடிதோறுஞ்சொல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; இவர்தாமித் திருவாய்மொழிதன்னில் ஈஸ்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதிக்கிறது; அந்த

விஸ்வரத்வத்துக் கோரோகுணங்களிலே நிரபேக்ஷமாகப்போந்திருக்கை யாலே சொல்லுகிறார். உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவன், அவன்மயர் வறமதிநலமருளினன் என்று இங்ஙனே வாக்யைகவாக்யபாவத்தாலே யோஜிக்கவுமாம்; அன்றிக்கே, உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவன், அவன்றுயர்றுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே என்று வாக்யபேதம்பண்ணி யோஜிக்கவுமாம், "நமஃபுரஸ்த்தாத..." (நமஃபுரஸ்த்தாதத ப்ருஷ்டதஸ்தே) என்னுமாப்போலே.

ஆனால் உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி மயர்வறமதிநலமருளினன் என்னவேண்டியிருக்க, "உயர்வற உயர்நலமுடையவன்" என்றவநந்தரம் "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றவ்வள வும்போகமாட்டாமை உபகார ஸ்ம்ருதியாலே "மயர்வறமதிநலமருளி னன்" என்கிறார். குணமில்லை, விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை, என்று சொல்லுகிறவர்களெல்லாரும் நிரஸ்தர் இப்பாட்டாலே, அவர்களையெதி ரிகளாக்கிச்சொல்லவேண்டாவிறே, ஸ்வபக்ஷத்தை ஸ்த்தாபிக்கவே பரப க்ஷம் நிரஸ்தமாமிறே; நெற்செய்யப்புற்றேயுமாப்போலே தன்னடை யே நிரஸ்தராவர்களிறே யவர்கள். "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் அய ர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கையாலே - ப்ராப்யவேஷஞ் சொல்லிற்று, "மயர்வற" என்கையாலே - விரோதிபோனபடி சொல்லிற்று, "அரு ளினன்" என்கையாலே - அவனேஸாதநமென்றது, "தொழுதெழு" என்கையாலே - ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லிற்று, "என் மனனே" என்கையாலே - பரிசுத்தாந்தஃகரணனே யதிகாரியென்னுமி டஞ்சொல்லிற்று... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இப்படி யவதரிப்பித்த ப்ரபந்தத்தில் பாட்டுக்களை யடைவே விவரிப்பதா க உபக்ரமிக்கிறார் (முதற்பாட்டிதி) முதற்பாட்டு - வ்யாக்யாயதே என்றபடி. இப்படி யெங்குங்கண்டுகொள்வது. வாக்யைக வாக்யயோஜநாநுகுணமாக வவதாரி கை (தான்ஸமஸ்தேத்யாதி) "தொழுதெழு" என்றகைங்கர்யம் ப்ரீதிகாரிதமா கவேண்டுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேநோபகார பரம்பரைகளை யருளிச்செய்கிற ென்று கண்டுகொள்வது; "அருளினன்" என்றத்தை ப்ரதிவாக்யமந்வயித்து "உபகரித்தா னுபகரித்தான்" என்கிறாராதல்; இப்ரபந்தமநுபவபரீவாஹரூபமா கையாலே யுபகரித்தமை யர்த்தாத்ஸித்தமாதல். தான் ஸமஸ்தேத்யாதிக்கு - "ந லம்" என்றதிலேநோக்கு. அக்குணங்களும் தன்னைப்பற்ற என்கிறவிடத்திலே - "குணயத்தம்" இத்யாதிஸ்லோகஸ்ச, ஹேமாரவிந்தபரிமளங்யாயஸ்சாநுஸந்தே

௰௩. மங்களபதம்-மங்களபதப்ரயோக:. ஶாபீபூயம்-ஶாபத்வம். ஸ்ருதிவஶாத் என்றது- ‘ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதி:’’ (ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதி:) என்றத்தைப்பற்ற. அக்குணங்களுமித்யாதிக்கு - “ யவன் ” என்றவிசேஷ்யாம்ஶத்திலேநோக்கு. (இப்பேற்றுக்கித்யாதி) “ அருளினன் ” என்றத்தைப்பற்ற. (ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயித்யாதி) “ அயர்வறுமமரர்களதிபதி ” என்றத்தைப்பற்ற. (ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராய்) தங்களுடையவபஹதபாப்மத்வாத்யஸாதாரணாகாரத்தையடைந்தவர்களாய். “ துயரறுசுடரடி ” என்றத்தைப்பற்ற (தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹேத்யாதி) கூட்டுகை-உபதேசிக்கை. உபகாரத்துக்குத்தோற்றால், “ பூயோநம: ” (பூயோநம:) என்றாற்போலே தாம்தொழாதே நெஞ்சுக்குச்சொல்லுகிறது - ப்ரீத்யதிசயத்தாலே யுசாவவேண்டி, அதுக்கிவ்விபூதியிலாளில்லாமல், * மூந்நுற்ற நெஞ்சாகையாலே. (திருவுள்ளத்தோடேகூடுகிறார்) என்றுபாடமானால் “ என்மனனே ” என்று உறவுகொண்டாடுகிறாரென்றபடி. இந்தபாடத்தில் “ உஜ்ஜீவிக்கவாராய் ” என்றது நானுஜ்ஜீவிக்கும்படிவாராயென்றபடி.

வாக்யபேதயோஜநைக்குச்சேர வவதாரிகாந்தரம் (ஆறுகிண்ணகமித்யாதி) இதுக்கு “ உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் ” என்கிறபதத்திலேநோக்கு. யத்வா, “தான்ஸமஸ்த” - இத்யாதிவாக்யத்திலே உபகாரங்களை யநுஸந்திக்கிலவஶ்யந்தொழவேணுமென்கிறாராய், இதில்நேரே நாந்தொழாதொழியிலும் குணோத்ரேகம் தொழுவித்துக்கொள்ளுமென்கிறார் என்று யோஜிக்கவுமாம். கிண்ணகம் - ப்ரவாஹம். நேர் - எதிர். (நீர்வஞ்சியிதி) அத்ர “ ஆத்மாஸம்ரக்ஷிதஸ்ஸிம்ஹைர்வ்ருத்திமாஶ்ரித்ய வைதஸீம் ” (ஆத்மாஸம்ரக்ஷிதஸ்ஸிம்ஹைர்வ்ருத்திமாஶ்ரித்யவைதஸீம்) என்றதநுஸந்தேயம். எடுப்பு - அதிசயம். ஔத்தத்யம்வா. குணங்களுடைய வெடுப்பு என்கிறவிடத்திலே - “ த்ருஷ்ட்வாக்ருஷ்ணம்ததா ” (த்ருஷ்ட்வாக்ருஷ்ணம்ததா) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். கண்டோமுக்கு - கண்டநமக்கு. உக்தார்த்தஸ்யஶப்தாகாங்க்ஷாயாமாஹ (உயர்வறவித்யாதி.)

குணக்ருததாஸ்யஸ்யத்ருஷ்டாந்த: (அஹமஸ்யேத்யாதி) உபபாதகம் (இளையபெருமாளித்யாதி) நீரிவர்க்கென்னாவீரென்ன வென்றதுக்கு - “ ராஜ்யாத்ப்ரஷ்டோவநேவஸ்தும் மயாஸார்த்தமிஹாகத: । பார்யயாஸமஹாதேஜாஸ்ஸீதயாநுகதோவஶீ ” (ராஜ்யாத்ப்ரஷ்டோவநேவஸ்தும் மயாஸார்த்தமிஹாகத: | பார்யயாசமஹாதேஜாஸ்ஸீதயாநுகதோவஶீ)என்கிறபடியே பித்ருவசநத்தாலே யவர்வந்தார், பார்யையாகையாலே பிராட்டிவந்தாள், இரண்டுநிமித்தமுமின்றிக்கே யிருக்க “மயாஸார்த்தம்” (மயாஸார்த்தம்) என்றுநீர் வந்தவிதுக்கு நிமித்தபூத ஸம்பந்தமேதென்று தாத்பர்யம். ப்ராத்ருத்வமாவது - தோள்தீண்டியான வாகாரம். தாஸத்வமாவது - க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வம். ஒருவனுக்கே விஷயத்தைக்குறித்து இந்த உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப ப்ராத்ருத்வ தாஸத்வபுத்திகள் விருத்தங்களாகையாலே பிந்நபுத்யதீநங்களாக வருளிச்செய்கிறார். (பெருமாளுமித்யாதி) ஏதந்நியாமகம் - “ யதிப்ரீதிர்மஹாராஜயத்யநுக்ராஹ்யதாமயி ” (யதிப்ரீதிர்மஹாராஜயத்யநுக்ராஹ்யதாமயி) என்றது; ப்ரீதி - ப்ராத்ருத்வநிபந்தநம். அநுக்ராஹ்யதை - தாஸத்வநிபந்தநம். “ க்ஷிப்ரமாரோப்யதாம்ஸேநா ...

ூாஸ்ரீ்ஊ-வாமதஃ" (அஸ்யாவரோப்ராதா 'அஹங்குணைர்தாஸ்யமுபாகதஃ) என்று ஸப்தநிர்வாஹம்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். ப்ரக்ருதத்திலே யேதென்ன (அப்படியே யிவர்க்குமித்யாதி).

கத்யத்தில் "க்ஷவிஓஹெய" (அகிலஹேய) இத்யாதிப்படியே ஸ்வரூபம் முன்னாகச்சொல்லாதே குணத்திலிழிவானென்னென்றபடி. முற்பட -ஸ்வரூபாபேக்ஷயாவென்றபடி. த்விதீயாவதாரிகைக்குச் சேரபாவாந்தரம் (இவனையித்யாதி) சாடுவுக்குகுணம் - கயிறு. குணத்தையிட்டிறே ததுஸ்ஸைவணங்குவிப்பதென்றபடி.

ஶ்ருதியாலு மபரிச்சேத்யமானவாநந்தத்தை "உயர்வற" இத்யாதியாலே வர்ணித்து நிலமாகப்பேசுகையால் வந்தஜ்ஞாநாதிக்யத்திலே வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறார். (பகவதாநந்தத்தை யித்யாதிநிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறே யிவனொன்னுமளவாக) அதாவது - வேதத்தைப்போலே பரிச்சேதிக்கவென்றிழிந்து நிலமல்லாமைமீளுகையன்றிக்கே முதலிலே அபரிச்சிந்நமென்று சொல்லவிழிகையாலே நிலமாய்ப்பேசத்தட்டில்லையென்றபடி; அதவா, ஆநந்தகுண பரிச்சேத்யதைக்கு ப்ரமாணம் (பகவதித்யாதி) "யூவாஸ்ரீாத்ஸாயூ-யூவாயூ்ரீாயகஃஸஏகொஊாநுஷகூநநூஃ" (யுவாஸ்யாத்ஸாதுயுவாத்யாயகஃ ஸஏகோமாநுஷஆநந்தஃ) என்றுதொடங்கி "ஸஏகஃப்ரஜாபதெராநநூஃ" (ஸஏகஃப்ரஜாபதேராநந்தஃ) என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து (மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்றென்கிறார்.) 'பின்னையுமவ்வருகே யுத்ப்ரோக்ஷித்தென்றவிடத்திலே - "உவாரீ்-வாரீஜஹெவாவிவ ஞுஷாநீ" (உபர்யுபர்யப்ஜபுவோபிபூருஷாந்) "ஊரெத்ரீாயம்விரிஞ்சாவயிகஊவரிவொதெஷ்ரீஊம்ஸஊநா" (மர்த்யோர்த்தாயம்விரிஞ்சாவதிகமுபரிசோத்ப்ரோக்ஷ்யமீமாம்ஸமாநா) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "யூவாஸ்ரீாத்" (யுவாஸ்யாத்) இத்யாதியாலே மநுஷ்யாத்யஸம்பாவிதாகாரத்தைச் சொன்னபோதே ப்ரஹ்மாவையும் மநுஷ்யஸ்த்தாநே கல்பிக்கை ஶ்ருதிக்கு விவக்ஷிதமென்றபடி. (ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே) மற்றகுணங்களின பரிச்சேத்யதை சொல்லவில்லையேயென்னிலென்று சங்கையைப்பூரிப்பது. குணங்களெல்லாமிப்படியே யிறேஎன்றது - ஆநந்தாபரிச்சேத்யதாஹேது, குணவிபூத்யபரிச்சேத்யதையாகையாலே ஆநந்தமபரிச்சிந்நமென்றபோதே ததபரிச்சிந்நத்வஹேதுவான குணாந்தராபரிச்சேத்யதையும் அர்த்தஸித்தமென்றபடி. இது "யூவாஸ்ரீாத்" (யுவாஸ்யாத்) இத்யாதி ஶ்ருதிவ்யாக்யாநத்திலே வ்யக்தம். ஆனாலிவர் பரிச்சேதித்துப்பேசும்படி யென்னென்னில் (இக்குணங்களெல்லாமித்யாதி) என்றிங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். தைத்ரீயகே (யுவாஸ்யாத்ஸாதுயுவாத்யாயகஃ ஆஶிஷ்டோத்ரடிஷ்டோ பலிஷ்டஃ தஸ்யேயம் ப்ருதிவீஸர்வாவித்தஸ்ய பூர்ணாஸ்யாத் ஸஏகோமாநுஷ ஆநந்தஃதேயே ஶதமித்யாதி) யுவா - பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிகஃ. ஸாது - ஸ்வரவர்ணதிப்ரம்ஶரஹிதம். யுவாத்யாயகஃ-ஸ்வஸமவயஸ்காநாம்ஸர்வேஷாமத்யாயகஃ. ததநிகஜ்ஞாந இத்யர்த்தஃ. ஆஶிஷ்டஃ-அஶநக்ஷமஃ. அரோகஇத்யர்த்தஃ. த்ரடிஷ்டஃ-காயபலவான். பலிஷ்டஃ - மநோபலவான். வித்தஸ்யபூர்ணா-வித்தேநபூர்ணா. (ஸஏகோமாநுஷ ஆநந்தஃ) ஏவங்குணஸமுதாயம் விபூதி பௌஷ்கல்யஞ்சோக்த்வா "ஸஏகோமாநு

ஷஆநந்தஃ" இதிதத்ஸமுதாயமாநந்த ஶப்தேநநிர்த்திஶ்யத ஸ்யாநந்தஸ்ய நிரதிஶயத்வப்ரதிபாதநாத் ஸர்வகுணாநாம் விபூதேஶ்சாநவதிகாதிஶயத்வம் ப்ரதிபாதிதம் பவதி. நசஜ்ஞாநபிந்நஸ்ய குணவிபூத்யாதேஃ கதமாநந்தத்வமிதிஶங்க்யம், அநுகூலத்வம்ஹ்யாநந்தத்வம். தச்சஸ்வத ஏவேஷ்டத்வம். தச்சகுணவிபூத்யோரபி ஸம்பவதி. ஶ்ருத்யாஸ்வர ஸதஸ்தஸ்யைவாநந்தத்வமுக்தம். அநுகூலஜ்ஞாநத்வமேவஹி-ஆநந்தத்வமிதி குணவிபூதிவிஷயஜ்ஞாநஸ்யாநந்தத்வேபிதஸ்யாநந்தஸ்ய நிரவதிகாதிஶயத்வோக்த்யாகுணவிபூத்யோரப்யநவதிகாதிஶயத்வமர்த்தாதுக்தம் பவதி, ததாநந்த்யஸ்யகுண விபூத்யாநந்த்ய நிபந்தநத்வாத். ஏவம் "ஸஏகோமாநுஷஆநந்தஃ" (ஸஏகோமாநுஷஆநந்தஃ) இத்யாரப்ய "ஸஏகஃப்ரஜாபதேராநந்தஃ" (ஸஏகஃப்ரஜாபதேராநந்தஃ) இத்யந்தேநக்ஷேத்ரஜ்ஞாநந்தாதிஶய உக்தஃ; "ஸஏகோப்ரஹ்மணஆநந்தஃ" (ஸஏகோப்ரஹ்மணஆநந்தஃ) இதிபகவதாநந்த உச்யத இதி "யுவாஸ்யாத்" (யுவாஸ்யாத்) இதி ஶ்ருதேர்வ்யாக்யாநம்.

உயர்வென்று - வருத்தமாதல், உச்ச்ராயமாதல். அதில் ப்ரதமத்தை யருளிச்செய்கிறார். (உயர்வுவருத்தமென்று) வருத்தத்துக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன (எல்லார்க்குமித்யாதி) "யுககோடிஸஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராத்யபத்மபூஃ। புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம்ப்ராப்தவாநிதிஶுஶ்ருமஃ" "மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மாஹுத்வாத்மாநம்தேவதேவோபபூவ" (யுககோடி ஸஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராத்யபத்மபூஃ | புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதிஶுஶ்ருமஃ) (மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மாஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோபபூவ) இத்யாதிப்படியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு வருத்தமுண்டென்றபடி. (உயர்வற வுயராநிற்கும்) வருத்தமற்றுயராநிற்கும். இந்தவர்த்தத்தில் "அற" என்று அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லி, வருத்தமற்றென்றபடி. வருத்தமற்றிருக்குமென்கையாலே- ஸ்வாபாவிகமென்றபடி. இந்தவருத்தத்துக்காளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தைப்பற்றவித்யாதி) வருத்தமற உயராநிற்கும் என்கிற இவ்வர்த்தத்தைப்பற்றவிறே யென்றபடி. ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும் சந்தையாவது - "ஸ்வாபாவிக" (ஸ்வாபாவிக) இத்யாதி சந்தையென்றபடி. இதுமேலே சொல்லுகிறதிறே.

உயர்வென்று - உச்ச்ராயமாகவர்த்தாந்தரம் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி) இவ்வர்த்தத்துக்கு "அற" என்றல்பதையிலே தாத்பர்யம். பூர்வயோஜனையில் வ்யாவ்ருத்தி (இத்தாலித்யாதி) இவ்விடத்திலே "வாணௌக்ருஹீத்வாவிதுரம் ஸாத்யகிஞ்சமஹாயஶாஃ। ஜ்யோதீம்ஷ்யாதித்யவத்ராஜந்குரூந்ப்ரச்சாதயந்ஶ்ரியா" (வாணௌக்ருஹீத்வாவிதுரம் ஸாத்யகிஞ்சமஹாயஶாஃ— ஜ்யோதிம்ஷ்யாதித்யவத்ராஜந்குரூந்ப்ரச்சாதயந்ஶ்ரியா) என்றதநுஸந்தேயம்.

"உயர்" என்கிற வர்த்தமாநார்த்தம் (காலதத்வமித்யாதி)

மந்தஶங்கை (ஆனுலித்யாதி) இதம்வசந மயோத்யாகாண்டேபரதம் ப்ரதிராமஃ. ஆனல்-அத்யுச்ச்ராயமானு லென்றபடி. அத்யுச்ச்ராயஃபதநஹேதுஃ என்று விவக்ஷிதம். நலபதத்தைப்பாராமல் சங்கித்து அதுக்கு நலபதத்தைக் கடாக்ஷித்து

பரிஹாரம் (அன்று இயத்தேத்யாதி) இதுக்கு த்ரவ்யகதோச்ச்ராயம்பதநஹேது, குணகதோச்ச்ராயம் பதநஹேதுவன்றென்று பரிஹாரம்.

குணஸமூஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவனென்ருல் வரும் ஶங்கையை யநுவதித்து தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமென்கிற பதத்தை யவதரிப்பிக்கிருர். (இப்படி கனைகட்டாவித்யாதி) குணங்களநந்தங்களாகையாலே ஸமூஹைகதேஶமான வோரோகுணங்களிலேயபோக்யதையும் ப்ரஸங்கிக்குமிறேயென்று சங்காதாத்பர்யம். உயர்குணமென்னுதே " உயர்நலம் " என்றதுக்கு வாஸனை (கண்டிடமித்யாதி) உபாதேயமா யிருக்குமென்றது- " நலம் " என்ற ஶப்தத்தினுடைய மூன்றுபொருளுக்கும் ஸமுதாயம்.

ஸமூஹவாசித்வ பக்ஷத்தில் " 𑌏𑌕𑍋 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃 " (ஏகோவ்ரீஹி:) இதிவத் " நலம் " என்று - ஜாத்யேகவசநம். " நலந்தானென்றுமிலேன் " என்னக்கடவதிறே. த்ருதீயார்த்தத்துக்கு " 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌘𑍃𑌤𑌂 " (ஆயுர்வைக்ருதம்) என்ருற்போலே கார்யவாசி ஶப்தத்தாலேகாரணமான விபூதியை நினைக்கிறது. ஆநந்தகுண மொன்றையுஞ் சொன்னபோதுமற்ற குணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். பற்ற- பற்றி. விவக்ஷித்தென்றபடி.

" 𑌭𑍂𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇𑌽𑌤𑌿𑌶𑌾𑌯𑌨𑍇 । 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍁𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 " (பூமநிந்தாப்ரஶம்ஸாஸு நித்யயோகேதிஶாயநே | ஸம்பர்தேஸ்திவிவக்ஷாயாம் பவந்திமதுபாதய:) என்கிறவற்றில் வைத்துக் கொண்டு அஸ்திவிவக்ஷயா வன்றிக்கே நித்யயோகமதுப்பு என்கிருர் (இக்குணங்கள் தன்னையித்யாதி) இத்தால் " உடையவன் " என்கிற மதுப்பு நித்ய யோகத்தைச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

குணங்கள் ஸ்வரூபாநுபந்திகளா யிருக்குமென்கையாலே குணமில்லையென்கிறவர்கள் பக்ஷம் நிரஸ்தமாயிற்றென்கைக்கு ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்தியையருளிச்செய்கிருர். (ஆழ்வானித்யாதி) யத்வா, நலஶப்தஸ்ய குணபரத்வேஸம்மதிமாஹ (ஆழ்வானித்யாதி) ஆதல்.

" நலம் " என்று குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறவதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிருர் (இத்தால் ஸமஸ்தேத்யாதி) வைஷ்ணவே புராணே " 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑍇𑌶𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌭𑍂𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 । 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑍋𑌰𑍁𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 " (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌஸ்வஶக்திலேஶாத்த்ருதபூதஸர்க்க: | இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஸ்ஸம்ஸாதிதாஶேஷஜகத்திதோஸௌ) மஹாபாரதே பீஷ்மபர்வணிகர்ண: " 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌯𑍁𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 । 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌸𑌿𑌪𑌾𑌣𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯 " (வர்ஷாயுதைர்யஸ்யகுணாநஶக்யாவக்தும் ஸமேதைரபிஸர்வலோகை: | மஹாத்மநஶ்ஶங்கசக்ராஸி பாணேர்விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர்வஸுதேவாத்மஜஸ்ய) கிஷ்கிந்தாகாண்டே பஞ்சதஶேவாலிநம் ப்ரதிதாரா " 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 " (நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாம்) இத்யாரப்ய " 𑌧𑌾𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 " (தாது

நாமிவஸைலேந்த்ரோகுணநாமாகரோமஹாந்) அயோத்யாகாண்டேஸரதம் ப்ரதிராஜாநஃ " [illegible] । [illegible] " (தேதமூசுர்மஹாத்மாநம் பௌரஜாநபதைஸ்ஸஹ | பஹவஃ) இத்யாதி " ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஸயாஸங்க்யேயகல்யாணகுணகணஃ " இதியாமுநாசார்ய வசநம்.

(ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகோஸௌ) அஸ்யார்த்த த்வயம், ஸமஸ்தாஸ்சதே கல்யாணகுணாஸ்ச ஸமஸ்தகல்யாணகுணாஃ, தேஆத்மாஸ்வபாவோயஸ்ய ஸ இதிவா ; அதாவது - ஸமஸ்தகல்யாண குணங்களை ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்றபடி. அஸ்மிந்நர்த்தே குணஸப்தோ குணபரஃ ; ஆத்மஸப்தஃஸ்வபாவவாசீ. அன்றிக்கே கல்யாணஸப்தம் பாவப்ரதாநமாய், கல்யாணத்வத்தை குணமாக - ஸ்வபாவமாகவுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபம் யாவனொருவனுக்கு, அவன் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனென்னுதல். குணம் - ஸ்வபாவம். ஆத்மஸப்தம் ஸ்வரூபபரம். ஸமஸ்த கல்யாணத்வமாவது - ஸமஸ்தப்ரதேஸமும் கல்யாணமாயிருக்கை. அதாவது-சட்டங்க அநுகூலமாயிருக்கை. ஆநந்தமயனென்றபடி. திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமென்றும், அத்தையுடையவனென்று மிரண்டில்லாமையாலே யுடையவனென்கிற பஹுவ்ரீஹி ஔபசாரிகம், ஸிலாபுத்ரகஸ்ய ஸரீரமிதிவத் - அம்மிக்குழவியினுடைய சரீரமென்னுமாப்போலே.திவ்யாத்மஸ்வரூபமேவஸ்தௌதி [ஸ்வஸக்தீதி] ஸ்வஸக்திலேஸாத்-ஸ்வாம்ஸலேஸாத். யத்வா, ஸக்திஃ - ஸாமர்த்த்யம். ஸ்வகுணலவத்ருதபூதஜாதஇத்யர்த்தஃ - பூதஸர்க்கஃ - பூதஸமூஹஃ. யத்வா, ஸ்ருஜ்யதஇதிஸர்க்கஃ. கார்யவஸ்துஜாத மித்யர்த்தஃ. விக்ரஹவைலக்ஷண்யமாஹ (இச்சேதி) இச்சாக்ருஹீதமென்கையாலே - அபிமதத்வம். அபிமதமென்கையாலே - அநுரூபத்வம். அதாவதாரோணஸாத்யம் விக்ரஹப்ரயோஜநமாஹ [ஸம்ஸாதிதேதி]

(வர்ஷாயுதைரித்யாதி) விஷ்ணோர்க்குணாஸ்ஸர்வலோகை ஸ்ஸமேதைரபி வர்ஷாயுதைர்வக்தும்நஸக்யா இத்யந்வயஃ.

" தாதுநாம் " என்கிறதுக்கு முன்னே (ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பந்நோ நிதேஸோ ரதஃபிதஃ) என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸப்தங்கள் அலௌகிக லௌகிக ஜ்ஞாநபரங்கள் ; " [illegible] " (மோக்ஷேதிர்ஜ்ஞாநமந்யத்ர விஜ்ஞாநம்ஸில்பஸாஸ்த்ரயோஃ) இத்யமரகோஸஃ.

" நலமுடையவன் " என்கிறவிடத்தில் ஸாமாந்யேந தர்மிஸ்வரூபம் ப்ரதிபந்நமாயிருக்கச்செய்தே திரியவும் ப்ரஸித்திபர யச்சப்த ப்ரயோகபாவ மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி குணங்களித்யாதி) ஸ்வரூபம் குணநிரபேக்ஷமாய் போக்யமாயிருக்குமென்கைக்கு ஸ்ருதியை தர்ஸிப்பிக்கிறார் (யதேத்யாதி)

யத்வா, " யவன் " என்ற யச்சப்தத்தா லெந்தப் ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறதென்ன (யதேத்யாதி) என்னுதல். இயம் ஸ்ருதிர்ப்ருஹதாரண்யகே மைத்ரேயீப்ராஹ்மணே. " [illegible] । [illegible] " (யதாஸைந்தவகநோநந்தரோபாஹ்யஃக்ருத்ஸ்நோ ரஸகநஏவ । ஏவம்வா அரேயமாத்மாநந்தரோபாஹ்யஃ க்ருத்ஸ்நஃப்ரஜ்ஞாநகநஏவ) " [illegible] " (விஜ்ஞாநகநஏவ) (அநந்தரஇதி) அந்தரங்கவ்யதிரிக்த தர்மபூதஜ்

ஞாநம் தார்ஷ்டாந்திகே உச்யதே. (அபாஹ்யஃ) பஹிரங்கவ்யதிரிக்தஃ. அந்தரங்க ஆத்மோச்யதே. ஆக, அநந்தரோபாஹ்யஃ என்று - தர்மதர்மிகளைச்சொல்லுகிறது. க்ருத்ஸ்நஸப்த மவ்விரண்டுக்கு மேகதேஸஜடத்வ ஸங்காவ்யுதாஸார்த்தம். இத்தால் தர்மதர்மிகளெல்லாம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமா யிருக்குமென்றபடி. இந்தஸ்ருதி " 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 " (பூதேப்யஸ்ஸமுத்தாய) இத்யாதிமேலில் பதஸாமர்த்த்யத்தாலே ஜீவபரமேயாகிலும், ப்ரகாரவாசி ஸப்தம் ப்ரகாரி பர்யந்தாபிதாநம் பண்ணுமென்னுமத்தைப்பற்ற பரமாத்மபரமாகக் கண்டுகொள்வது.

(இத்தால்) " யவன் " என்கிறவித்தால். குணநிரபேக்ஷ ஸ்வரூப ப்ரஸித்திபரமானபோது யவனுயர்வற வுயர்நலமுடையவன் என்றந்வயிப்பது ; மற்ற பக்ஷத்தில் அடைவே அந்வயம். (குணவிசிஷ்டமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை) வைலக்ஷண்யகதப்ரஸித்தியை.

(அமைக்கை) " அவன் " என்று பராமர்ஸிக்கை. கீழ்நின்ற நிலையாவது- கல்யாணகுணயோகமும் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமும். தோள்படிகொள்ளுகையாவது - ராஜாவானவன்கஜாரோஹணதஸையில் ஸாமந்தர் தோளைப்படியாகக்கொள்ளுகை ; அதிஷ்டிக்கையென்றபடி.

(ஜ்ஞாநாநுதயமித்யாதி) ஜ்ஞாநாநுதயாதிகளுக்கு தத்வத்ரயோக்தலக்ஷணமொழியவிங்கே லக்ஷணாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது.

வாஸநையோடே போக்கினதுக்கு ஸப்தமில்லையே ! என்ன (தம்வாயாலே இத்யாதி)

பட்டர் நிர்வாஹத்துக் கேசவசந ஸ்வாரஸ்யமு மர்த்தாதிஸயமுமுண்டு. இத்தைக்கடாக்ஷித்திறே " 𑌸𑍇𑌮𑍁𑌷𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 " (ஸேமுஷீபக்திரூபா) என்றது. ஜ்ஞாநமுண்டாய் பக்தியுண்டாகவேண்டாவோவென்ன, (முளைக்கும்போதே என்றுதொடங்கி) முளைக்கும்பதார்த்தம் - கருங்காலிமுதலானவை.

இவர்பக்திக் கடியேது, தத்விநியோகந்தானேதென்ன (கர்மஜ்ஞாநேத்யாதி) (பக்திஸ்த்தாநத்திலே) பரமபக்த்யாதிஹேதுபூதபக்த்யங்குரஸ்த்தாநத்திலே.

பக்திகைங்கர்யோபகரணமென்னு மதுக்கு ஸம்வாதம் (ஆழ்வாரித்யாதி) தேஹயாத்ரையென்றது - அநுபவகைங்கர்யங்களை.

(ஆண்டாறுமாஸத்துக்கு) " ஆண்டுக்கு மாறுமாஸத்துக்கும் " என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். இதுதேவமாத்ருக நதீமாத்ருகதேஸவிபாகத்தைப்பற்ற ; தேவமாத்ருகமொரு பூவிளைகையாலே வர்ஷாவதிக்கு ஜீவநந்தேடுவர்கள், நதீமாத்ருகமிரண்டுபூவிளைகையாலே ஆறுமாஸத்துக்கு ஜீவநந்தேடுவர்களென்றபடி. அப்படி யநுபவ கைங்கர்யங்கள் தேஹயாத்ரையா யிருக்குமோ ! பக்தி யிதுக்குசேஷமா யிருக்குமென்கைக்கென்ன (உண்ணுஞ்சோறித்யாதி) கண்ணனிறேயென்று - க்ருஷ்ணாநுபவ தாரகத்வாபிதாநம் தஜ்ஜநித கைங்கர்யத்துக்கு முபலக்ஷணம்.

நிர்ஹேதுகமாகவென்றது - ஹேத்வநுக்தி ஸித்தார்த்தம். எனக்கருளினன் என்னுதே " அருளினன் " என்றதுக்குத் தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வ மிரண்டுவிதம், அதில் முந்தினது (எனக்கருளினன் என்னுதித்யாதி) அதாவது அங்கீகாரஸாதநம் தம்பக்கலில்லையென்றபடி. இத்தா லுபாஸகவ்யா வ்ருத்தி. இரண்டாவது (இத்தலையர்த்திக்க வன்றிக்கேயித்யாதி) அதாவது ப்ரபத்தியுந் தம்மிடத்தில்லை யென்றபடி. இத்தால் ப்ரபந்நவ்யா வ்ருத்தி. அன்றிக்கே, கீழேயெனக்கு

என்றுததுக்குபாவமாய், "அருளினன்" என்றபதமாத்ரத்துக்கு பாவம் (இத்த லேயித்யாதி) என்னுதல். பீச்சுவார் - கறப்பார்.

நிர்ஹேதுகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (தாதுःப்ரஸாதாதித்யாதி) "யංஷ்ர ஜாவதிவெ௴ஷவெ௴ணெ௵ாஹவதி" (யம்ப்ரஜாபதிர்வேத ஸபுண்யோபவதி) என்னக்கடவதிறே. தைத்திரீயே ஸ்ரீநாராயணே "அணோரணீயாநு" (அணோரணீயான்) இத்யாரப்ய "தமக்ரதும்பஶ்யதிவீதஶோகோ தாதுः ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம்" (தமக்ரதும்பஶ்யதிவீதஶோகோ தாதுः ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம்) அஸ்யார்த்தः - அக்ரதும் - க்ரத்வநாராதிதம். யத்வா - க்ரதுः - ஸங்கல்பः - அக்ரதும் - ஸங்கல்பரஹிதம். அவாப்த ஸமஸ்தகாமமிதியாவத் மஹிமாநம் - மஹிமவிசிஷ்டம். தமீஶம் - பரமாத்மாநம் தாதுःப்ரஸாதாத் - ஸர்வேஶ்வரஸ்ய நிர்ஹேதுக க்ருபயாயதாபஶ்யதி, ததாவீதஶோகோபவதீதி.

"யவன்" என்றயச்சப்தம் "ப்ரஜ்ஞாசதஸ்மாத்ப்ரஸ்ருதாபுராணீ" (ப்ரஜ்ஞாசதஸ்மாத்ப்ரஸ்ருதாபுராணீ) என்கிற ஶ்ருதிப்ரஸித்திபரம். "யச்சப்தம் 'தாதுःப்ரஸாதாந்மஹிமாநம்' (தாதுःப்ரஸாதாந்மஹிமாநம்) இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரஸித்திபரம்" என்று இருபத்துநாலாயிரத்திலே நிர்வாஹம். எனக்கருளினன் என்னுமையாலே - பக்தவ்யா வ்ருத்தியும், ப்ரபந்நவ்யா வ்ருத்தியும், அந்யயோக வ்யவச்சேதமும், பக்திக்கயோக வ்யவச்சேதமாகிற நாலர்த்தமும் ஸித்தம்.

அவதாரிகை (இந்தலேயில் நினைவின்றிக்சே இத்யாதி) அயர்வறுகையாலே அமரர் என்று விவக்ஷித்து பாவம் (தானருளாதவித்யாதி) அதாவது - அருளாத வன்றமரர்களன்றென்றபடி. பஹுவசநதாத்பர்யம் (ஒருநாடாகவென்று)

ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேதः அன்றோ! அவர்களுக்கு விஸ்ம்ருதிப்ரஸக்திதானுண்டோவென்ன (ப்ராகபாவத்தை யித்யாதி) "ஈஶ்வரன் நித்யநிர்த்தோஷனுயிருக்கச்செய்தேயும் 'அபஹதபாப்மா' (அபஹதபாப்மா) இத்யாதியாலே ஹேயங்களைக் கழித்தாற்போலே யிங்கும் ப்ராகப்யபாவः - ப்ராகபாவः என்றாய் அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறது" என்று ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா நிர்வாஹம். "ப்ராகபாவத்தைப்பற்ற" என்று விஶேஷிக்கிறதென்னென்ன (ப்ரத்வம்ஸேத்யாதி) அயர்வுண்டாய்க் கழிந்ததென்றபடி.

அயர்வறுகையாலே யமரர்கள் என்று விவக்ஷித்து அந்வயமுகத்தாலே யருளிச்செய்தார்கீழ்; அயர்வுண்டானால் அமரரன்றென்று வ்யதிரேகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுபவேத்யாதி) இதுக்கு ப்ரமாணம் (நசஸீதேத்யாதி)

பஹுவசநார்த்தம் (த்ரிபாத்விபூதியித்யாதி)

"அமரஶப்தத்தாலே" 'அமராநிர்ஜ்ஜராதேவாः' (அமராநிர்ஜ்ஜராதேவாः) என்று அமரஶப்தபர்யாயமான தேவஶப்தத்தை விவக்ஷித்து, "பஶ்யந்திஸதாதேவம்' (பஶ்யந்திசஸதாதேவம்) 'ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாः' (ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாः) என்கையாலே உபயர்க்கும் தேவஶப்தம் த்யோதமாநத்வாதி குணஸாம்யத்தைப் பற்றவென்று ஸாம்யாபத்தி தோன்றுகையாலே, இப்படி ஸாம்யாபந்நரானவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியும்படி யெங்ஙனேயென்ன

(பரமஸாம்யாபந்நராயித்யாதி)" என்று ராமாநுஜம்பிள்ளை; "஘நஸாரஸ்சந்த்ரஸம்ஜ்ஞ:" (கனஸாரஸ்சந்த்ரஸம்ஜ்ஞஃ) என்றிருக்க "ஶஶிவிஷ்டம்" (ஶஶிவிப்தம்) என்று சந்த்ரஶப்தபர்யாய ஶஶிஶப்தத்தாலே கர்ப்பூரத்தை நிர்த்தேஶித்ததும், "கழுக்காணிக்கண்ணுல்" என்று உலக்கை, வேங்கை, புலி, புண்டரீகம், தாமரை, என்றிவ்வளவு பர்யாயம் தமிழர் சொன்னது மிதுக்குதாஹரணம். "'அதிபதி' என்று - அதிகஃபதிஃ என்று விஶேஷிக்கையாலே ஸாம்யம் ப்ரஸக்தமாகையைப்பற்ற (பரமஸாம்யேத்யாதி)" என்று அப்புநிர்வாஹம் "'ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கு மவர்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான்' என்று அவதாரிகையில் சொன்ன வுபகாரமேற்றமாம்படியைக் காட்டுகிருர் (பரமஸாம்யேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே)" என்று அழகப்பங்கார்நிர்வாஹம். ஓலக்கமிராதபோது அறியும்படியென்னென்ன (பிராட்டிமாரித்யாதி)

"அதி" என்கிறஉபஸர்க்கார்த்தம் (ஆனுலித்யாதி) ஆனல் என்றதின் விவரணம் (இப்படியித்யாதி) யத்வா, "அமரர்கள்" என்ற பஹுவசநத்தையும், "அதிபதி" என்ற ஏகவசநத்தையும், ஹ்ருதிகரித்து ஶங்கிக்கிருர் (ஆனுலித்யாதி) என்னுதல். அதிபதிஎன்றது - அதிகஃபதிஃ என்றதாய் அபரிச்சேத்யனுயிருக்குமென்னுதல் ஸ்வாமியென்னுதல். இரண்டர்த்தத்தையும் க்ரமேண வருளிச்செய்கிருர் (அவர்களுக்குமித்யாதி) ஆனைக்குக்குதிரைவைத்தென்றது - பிடிகொடுக்குமாப்போலே யிருந்து பிடிகொடாமையைப்பற்ற. ஆனைக்குக்குதிரைவைக்கையாவது - ஆனையினுடைய வேகபரீக்ஷார்த்தமாகக் குதிரையைமுன்னடத்தி ஆனையைப்பின்னடத்துவர்கள், ஆனையும் அதிக்கையாலே குதிரையைத் தொடும்படி கிட்டக்கிட்டச்சென்று பின்னையுந் தொடமாட்டாதொழியும்; அப்படியே பரமஸாம்யாபந்நரா யிருக்குமவர்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்குமென்றபடி.'

(இதுக்கு) த்ரிபாத்விபூதியோகத்துக்கு. (ஒருப்பட்டு) உத்யோகித்து. (கீழ்நின்றநிலையை) நித்யவிபூதியோகாநுபவத்தை. (குலுக்கி) விக்ரஹவைலக்ஷண்யாநுபவத்துக்கு மிடமுண்டாம்படி பண்ணி.

(துயரறுக்கும்) ஆஶ்ரிதருடைய துயரறுக்கும்.

எம்பெருமானர் நிர்வாஹத்தில் (துயரறு) தான் துயரறுமென்றபடி. அதாவது - ஆஶ்ரிதருடைய துயரடியாகத் தனக்குத் துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயர்தீர்ந்தால் தனக்கு துஃகநிவ்ருத்தியுண்டாகையும் குணமாமித்தனையென்று எம்பெருமானர் நிர்வாஹம்.

துஃகநிவ்ருத்தி ஆஶ்ரிதரதாயிருக்கத் தன்னதானபடியென்னென்ன (வ்யஸநேஷ்வித்யாதி) "உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி", (உத்ஸவேஷுசஸர்வேஷுபிதேவபரிதுஷ்யதி) இத்யுத்தரார்த்தம். இதமயோத்யாகாண்டே த்விதீயே தஶரதம் ப்ரதிராஜாநஃ பௌரஜாநபதாஶ்ச.

பலிதம் (இவர்துயரறவித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (இத்தாலித்யாதி)

"அடி" என்று விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிருர் (நிரவதிகேத்யாதி) தேஜோரூபத்வே ஹேதுமாஹ [பஞ்சஶக்திதி] பகவச்சாஸ்த்ரே "பரமேஷ்டீ புமாந்விஶ்வோ நிவ்ருத்தஸ்ஸர்வ ஏவ ஹி। பஞ்சைதே ஶக்தயஃ ப்ரோக்தாஃ பரஸ்ய பரமாத்மநஃ" (பரமேஷ்டீபுமாந்விஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவஹி। பஞ்

சைதேஶக்தயஃப்ரோக்தாஃபரஸ்யபரமாத்மநஃ) இத்யுக்த பஞ்சோபநிஷதஃ பஞ்ச ஶக்திஶப்தார்த்தஃ.

விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகில் திருமேனிஎன்னுதே “ அடி ” என்கிற தென்னென்ன (சேஷபூதனித்யாதி) இத்தால் ப்ராப்தியாலும் போக்யதையாலும் திருவடிகளில் வாய்வைக்கிறுறென்றபடி. கணிசிப்பது - ஆசைப்படுமேது.

இப்படி இங்கே ரஸாஸ்வாதத்துக்கு விஷயமுண்டோவென்ன (இவருமித்யாதி) (உன்றேனேயித்யாதி) உன்னுடைய மதுஸ்யந்தியாய் விகாஸியான திருவடிகளை.

“ தொழுதெழு ” என்கிற பதச்சேர்த்தியாலே பலித்த தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறுர் (அஸங்கேவேத்யாதி).

ரஸோக்தி (அடியிலேயித்யாதி) அடியிலேதொழாமையென்றது — சாடு. அடியிலே - பூர்வகாலத்திலே.

கீழெனக்கருளினனென்னுதவர் இப்போது “ என்மனனே ” என்பானென்னென்ன (இப்போதாயிற்றித்யாதி) இப்போதாயிற்று- அருளினபின்பாயிற்று.

“ [illegible] ” (த்வயக்ஷரஸ்துபவேர்ம்ருத்யுஃ) என்றுமமகாரம் நிஷித்தமன்றேவென்ன (இருவர்கூடவித்யாதி) இத்தால் பகவத்ப்ரவணவிஷய மமகாரமுத்தேஶ்யமென்று கருத்து. இவ்விடத்திலே 'த்ரோணத்ருபதகதையைநினைப்பது. பள்ளியோதி-அக்ஷராப்யாஸம்பண்ணி. (மநஏவேதி) “ [illegible] ” (பந்தாயவிஷயாஸங்கிமுக்த்யைநிர்விஷயம்மநஃ) இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்வசநம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணேஷஷ்டேம்ஶே ஸப்தமேகாண்டிக்யம் ப்ரதிகேஶித்வஜோக்தம்.

அடிதோறும் “ யவனவன் ” என்றதுக்கு “ தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்மகனுய் ” இத்யாத்யவதாரிகா வாக்யத்திலே யோரோவுபகாரமே தொழுகைக்கு பர்யாப்தமென்று ஸித்திக்கையாலே இங்கே தாத்பர்யாந்தரம் (பாட்டையித்யாதி) த்ருதீயபாதாந்ததச்சப்தமேபோருமே! தத்பூர்வ தச்சப்தத்வயங்கிமர்த்தமிதிஶங்காபிப்ராயம். (இவர்தாமித்யாதி) தத்தத்பாதோக்தாகார ஸித்தேஶ்வரத்வபரமென்றும், இரண்டாம்பாதத்தால் பலிதமானமோக்ஷப்ரதத்வமீஶ்வராஸாதாரணமென்றுங்கருத்து.

வாக்யைக வாக்யயோஜனையை யருளிச்செய்கிறுர். (உயர்வறவித்யாதி யோஜிக்கவுமாமென்னு மளவும்).

வாக்யபேதயோஜனைக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்வாராக அந்தயோஜனையு மருளிச்செய்கிறுர் (அன்றிக்கேயித்யாதி) இப்படி பலகாலும் தொழுகைக்கடியென்னென்ன (நமஃபுரஸ்தாதித்யாதி) ஆதராதிஶயத்தாலே யென்றபடி. கீதாஸ்வேகாதஶே “ [illegible] ” நமோநமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வஃபுநஶ்ச பூயோபிநமோநமஸ்தே। நமஃபுரஸ்தாததப்ருஷ்ட்டதஸ்தேநமோஸ்துதேஸர்வதஏவஸர்வ.

ஶங்காந்தரத்தை யுத்பவிப்பித்து பரிஹரிக்கிறுர் (ஆனுலித்யாதி) முதற்பாதம்போலே த்ருதீயபாதமும் பகவத்பரமாகையாலே முதற்பாதாநந்தரம், த்வி

தீயபாதாத்பூர்வம், த்ருதீயபாதம் சொல்லவேண்டி யிருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி. இது யோஜநாத்வயத்திலுங் கூடும்.

இப்பாட்டால் ப்ரஹ்மத்துக்கு குணாதிக மில்லையென்கிறவர்கள் நிரஸ்தரென்கிறார் (குணமில்லையித்யாதி) அவர்கள் ப்ரத்யவஸ்த்தாநம்பண்ண விவர் நிரஸித்தாரோவென்ன (அவர்களையித்யாதி) (எதிரிகளாக்கி) தத்தந்மதங்களை பூர்வபக்ஷத்வேநோபந்யஸித்து. நெற்செய்யப்புல்தேய்கையாவது – களத்திலேநெற்படுக்கப் படுக்க தரையிலே முளைத்தபுல்லும் தன்னடையேபோகை. யத்வா, நெற்செய்ய – நெற்பயிருக்கு நீர்கட்ட.

அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதநபரமான ப்ரபந்தத்தின் ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாட்டில் அர்த்தபஞ்சகம் ஸங்க்ருஹீதமான ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உயிர்வறவித்யாதி)

இப்படி ப்ரபந்தஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்த்ர ரஹஸ்யார்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனே யென்னில் ; “உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்” என்கிற ஸர்வாதிகஶேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான வநந்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும், “மதிநலமருளினன்” என்று சுருபாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான உபாயபாவத்தையும், “அமரர்களதிபதி” என்று ஸ்ரீஶேஷ்வத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தையும், “தொழுதெழு” என்கையாலே சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்யத்தையுஞ் சொல்லிற்று.

இப்பாட்டில் ப்ரேக்ஷாவத் ப்ரவ்ருத்யங்கத்வேந வக்தவ்யமான விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரி ரூபாநுபந்த சதுஷ்டயமுமுக்தம்.

இன்னமு மவிக்ந பரிஸமாப்தி ப்ரசயகமகார்த்தமாக ப்ரபந்தாரம்பத்திற்பண்ணக்கடவவஸ்து நிர்த்தேஶ நமஸ்காராஶீஸ்ஸுக்களும் “அடிதொழுதெழு” என்கையாலே யிதிலேயுண்டு.

வாக்யைகவாக்யபக்ஷத்தில் உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் யவன், அவன் மயர்வறமதிநலமருளினன். மயர்வறமதிநலமருளினன்யவன், அவனயர்வறு மமரர்களதிபதி. அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன், அவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்றந்வயம் ; இந்தயோஜனையில் உத்தரவாக்யத்தில் பூர்வவாக்யத்தையநுவதித்துக்கொண்டு அர்த்தாந்தரத்தை விதிக்கையாலே வாக்யைக வாக்யமென்கிறது. வாக்யபேதயோஜநையில் உயர்வறவுயர்நல முடையவன் யவன், அவன்றுயரறுசுடரடி. மயர்வறமதிநலமருளினன்யவன், அவன்றுயரறுசுடரடி. அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன், அவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே யென்றந்வயித்து மூன்றுவாக்யமாகக்கடவது. அங்ஙனன்றியிலே, “ஸயஶ்சாயம்புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏகஃ” (ஸயஶ்சாயம்புருஷேயஶ்சாஸாவாதித்யேஸ ஏகஃ). என்கிறகணக்கிலே “யவனவன்” என்று யச்சப்தார்த்தமா யதிப்ரஸித்தியைக்காட்டி, அத்தை “அவன்” என்று நாலாம்பாதத்திலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே யேகவாக்யமாகவுஞ் சொல்லுவர்கள்.................................*

இரண்டாம்பாட்டு.

மனனகமலமறமலர்மிசையெழுதரு
மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையில
னினனுணர்முழுநலமெதிர்நிகழ்கழிவினு
மினனிலனெனனுயிர்மிகுநரையிலனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மனனகம்) இந்தகுணங்களுக் காஸ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஹேயப்ரத்யநீகதயா கல்யாணைகதாநதயாவுள்ள விஸஜாதீயத்வம் சொல்லுகிறது.

பாஹ்யேந்த்ரிய ஜங்யஜ்ஞாந விஷயமான வசேதநத்திற்காட்டில் யாதொருபடி விலக்ஷணனாயிருக்கும், அப்படியே யோகாப்யாஸ பரிசுத்தாந்தஃகரண ஜங்யஜ்ஞாநைக விஷயமான பரிசுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் விஸஜாதீயனாய் காலத்ரயத்திலு மொருபடியாலு மொப்பில்லாதானாய், ஸமாப்யதிகரஹிதனாய், பரிபூர்ணஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் எனக்கு தாரகனுமாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடியைத்தொழுதெழென்மனனேயென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், "யவன்" என்றுசொன்ன ஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வேதரஸமஸ்த வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

மனனகம் - மநஸ்ஸினிடத்து. மலம் - மலமானகாமக்ரோதாதிகள். அற - கழிய. மலர் - அத்தால் மலர்ந்து. மிசை - மேலே. எழுதரும் - வளர்ந்துவரக்கடவதான. மனனுணர்வு - மாநஸஜ்ஞாநமாகிற யோகஜ்ஞாநத்தாலே. அளவிலன் - அளவிடப்படுமாத்மாவின்படியன்றியே அளவிறந்திருப்பானாய். பொறியுணர்வவையிலன் - பாஹ்யேந்த்ரிய ஜநிதமான ஜ்ஞாநங்கள் தன்பக்கல் தட்டாதபடியாலே இந்த்ரியகோசரமானவசித்தில் வ்யாவ்ருத்தனாய். இனன் - இப்படி சேதநாசேதந விலக்ஷணனானவனாய். உணர்முழுநலம் - முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான ஜ்ஞாநாநந்த நிருபணீயனாய். எதிர் - எதிரானபவிஷ்யத்காலத்திலும். நிகழ் - நிகழானவர்த்தமானகாலத்திலும். கழிவினும் - கழிவானபூதகாலத்திலும். இனனிலன்மிகுநரையிலன் - இனத்திருப்பாரையும் மிகுத்திருப்பாரையு முடையனல்லனானவன். எனனுயிர் - எனக்கு தாரகபூதன்.

அவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்று கீழில் பாட்டில் வினையோடே அந்வயம். இப்படிப் பத்துப்பாட்டிலு மந்வயமாகக்கடவது. இத்தாலே ஶோதகமான ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்திலே ஸத்யஶப்தார்த்தமான சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யத்தையும், ஜ்ஞாநஶப்தார்த்தமான வஸங்குசித ஜ்ஞாநாநந்தரூபத்வத்தையும்,

அநந்தரப்ப்தார்த்தத்தில் காலாபரிச்சேத ரூபமான நித்யஸமாப்யதிக ராஹித்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. முதல் "இனன்" என்றது - இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. அநந்தரம் "இனனிலன்" என்றது - ஒத்தாரில்லாதவனென்றபடி.........*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

"யதோவாஇமாநி" (யதோவா இமாநி) இத்யாதி ஸ்ருதி ப்ரக்ரியையாலே கார்யாகாரமான ஜகத்தைப்பிடித்து ஜகத்காரணவஸ்துவுபாஸ்யமென்னுதல், அன்றிக்கே, ஸ்வரூபத்தை முற்படச்சொல்லிப் பின்னை விபூதியிலே போருதல் செய்யாதே முற்படகுணங்களிலே யிழிவானென்னென்னில்.; ஸர்வேஸ்வரன் தம்மை வசீகரித்தது குணங்களைக்காட்டி யாகையாலே தாமகப்பட்டதுறையிலே முற்படவிழிந்து பேசினார், அக்குணங்கள் தான் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியல்ல திராமையாலே அவற்றுக் காஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்தை "அவன்" என்று ப்ரஸங்கித்தார் முதற்பாட்டில் ; அங்கு ப்ரஸ்துதமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும் கல்யாணகுணைகதாநதையாலும் சேதநாசேதந விலக்ஷணமாயிருக்குமென்று அந்தஸ்வரூபத்தை யநுபவிக்கிறாரிப்பாட்டில்.

(மனனகமித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தில் பகவத்ஸ்வரூபம் விலக்ஷணமென்கிறார். ஆனால் "மனனகம்" என்றுதொடங்கிச் சொல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யநுபவிக்கிற விவருடைய ப்ரதிபத்திக்ரமமிருக்கிறபடி.

மனனென்றது - மனமென்றபடி. (அகம்) நிரவயவமாயிருக்கிற மநஸ்ஸுக்கோருள்ளும் புறம்புமில்லாமையாலே மனனகமென்றது-மநஸ்ஸிலேஎன்றபடி. அன்றியே, பராகர்த்தவிஷயமாயும் ப்ரத்யகர்த்தவிஷயமாயும் போருகையாலே பராகர்த்தத்தைத்தவிர்ந்து ப்ரத்யகர்த்தவிஷயமானத்தை அகமென்கிறதாகவுமாம். (மலமற) மனனகத்திலுண்டான மலமுண்டு - அவித்யாதிகள். அவையற. (அவையாவன "[Grantha text] । [Grantha text]") (காமஃக்ரோதஸ்சலோபஸ்சஹர்ஷமாநமதாகுணஃ । விஷாதஸ்சாஷ்டமஃப்ரோக்த இத்யேதேமநஸோமலாஃ") ஆத்மஸ்வரூபமும் நித்யமாய், ஜ்ஞாநமும் நித்யமாகையாலே இத்தோஷம் ஸ்வரூபகதமுமல்ல, ஜ்ஞாநகதமுமல்ல ; ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு தயாஸ்தமயவ்யவஹாரம்பண்ணுகிறது ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரத்தைப்பற்றவாயிற்று ; ஆக ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரமான மநஸ்ஸைப்பற்றிக்கிடக்கிற தோஷமானது, யோகசாஸ்த்ரத்தில் சொல்லு

கிறக்ரமத்திலே பாஹ்யவிஷயப்ரவணமான நெஞ்சை ப்ரத்யக்விஷயமாக்கி யமநியமாதி க்ரமத்தாலே யநுஸந்திக்கப்புக்கவாறே கழியக்கடவது.

அறவென்றது - அறவறவென்றபடி. அநந்தரம், மலர் - விகஸிதமாய். மிசை - மேலேநோக்கி. எழுதரும் - கொழுந்துவிட்டு மேன்மேலனக்கிளாநின்றுள்ள. மனனுணர்வுண்டு - மாநஸஜ்ஞாநம். இப்படிவிகஸிதமாய்க் கொழுந்துவிட்டு மேன்மேலனக்கிளாநின்றுள்ள மாநஸஜ்ஞாநகம்யனுயிருக்கு மாத்மாவளவிலன் - அதினளவல்லவீஸ்வரன். மாநஸஜ்ஞாநகம்யமாயிருக்கும் ஜீவாத்மஸ்வரூபம், பகவத்ஸ்வரூபமங்ஙனிராதென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமுமில்லையென்கை. பொன்னுக்கும் கரிக்கு மத்யந்தம் வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தே க்ரஹிக்கைக்கு ஸாமக்ரியொன்று யிருக்குமிறே, அப்படி ஏகப்ரமாணகம்யத்வஸாம்யமுமில்லையென்கை.

ஆனல் "ஜநஸாநு–விஶு–ஜெ–ந" (மநஸாதுவிஶுத்தேந) என்று பரிசுத்தமான வந்தக்கரணத்தாலே க்ரஹிக்கலாமென்னுகின்றதே, அத்தோடு விரோதியாதோவென்னில் ; * "நெதிநெதி" (நேதிநேதி) என்று க்ரஹிக்குமத்தனை யல்லது ஈத்ருக்தயா, இயத்தயா, பரிச்சேதித்து க்ரஹிக்கப்போகாதென்கை. முதலிலே ஜ்ஞாநவிஷயமன்றென்னில் துச்சத்வம் வருமிறே. அணுத்ரவ்யத்தை க்ரஹிக்குமாப்போலே விபுத்ரவ்யத்தை க்ரஹிக்கப்போகாதென்கை. (பொறியுணர்வவையிலன்) பொறியென்று - சக்ஷுராதிகரணங்கள்.

அவற்றாலறியப்படும் பதார்த்தங்களின்படியல்லன். "யமாத்மாந வெத" (யமாத்மாநவேத) "யம்ப்ருதிவீ நவெத" (யம்ப்ருதிவீந வேத) என்கிறபடியே. இவ்வோபாதி ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் விலக்ஷணனென்றதுவுமென்கை ; ஜாத்யந்தன் பதார்த்ததர்ஶநம்பண்ணிற்றிலனென்பதும், கண்ணில் வைஶத்யமுடையவனுங் கண்டிலனென்பதும். காணுமைக் கிருவருமொக்குமிறே. அப்படியே அசித்விலக்ஷணனென்றவோபாதிசித்விலக்ஷணனென்றதுவு மென்கைக்காகச்சொல்லுகிறது. இப்படி யுபயவிலக்ஷணனுயிருக்குமாகில் அவனை ப்ரதிபத்திபண்ணும்படியென்னென்னில் (இனன்) ஏவம்விதனென்னுமித்தனை. உக்தத்தைச் சொல்லவுமாம் ; வக்ஷ்யமாணத்தைச்சொல்லவுமாம். எப்படிப்பட்டவனென்னில் (உணர்முழுநலம்) உணர்வென்று - ஜ்ஞாநம். நலமென்று - ஆநந்தம். முழுவென்று - இரண்டிடத்திலு மந்வயிக்கிறது. கட்டடங்க ஜ்ஞாநமுமாய், கட்டடங்க ஆநந்தமுமாயிருக்கும். இத்தால் ஸ்வரூபத்தி

லப்ரகாஶமாயாதல், அநநுகூலமாயாதலிருக்கு மிடமில்லையென்கை. அன்றிக்கே, ஆநந்தமாகிறதும் ஜ்ஞாநவிசேஷமாகையாலே ஆநந்தத்தைச் சொன்னபோதே ஜ்ஞாநத்தையுஞ்சொல்லிற்றாய்வருமிறே, ஆகையாலே (இனனுணர்முழுநலம்) நேர்கொடு நேர்தன்னை யறியப்போகாமையாலே என்று மொக்க இனனாலே - உபமாநத்தாலே அறியப்படுவதான முழுநலமாயிருக்கும். "யதாஸைந்தவகநஃ" (யதாஸைந்தவகநஃ) என்கிறபடியே. நிரதிஶயாநந்தமாயிருக்கும், "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" (ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம) என்றும் "ஆநந்தமயஃ" (ஆநந்தமயஃ) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே ; [கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை] கடியும், நாற்றமும், இரண்டும் - பரிமளம். ஆலையென்பது - மது. ஸர்வரஸத்துக்கு முபலக்ஷணம். ஸர்வகந்தத்துக்கு முபலக்ஷணம் - நாற்றம். "கடிசேர் நாற்றத்துள்ளாலை யின்பத்துன்பக்கழிநேர்மையொடியாவின்பப்பெருமையோன்" என்று - பூவில் கந்தத்தையும், மதுவில் ரஸத்தையும்பிடித்து, அவைதன்னிலுமல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்களைக்கழித்து, ஸ்த்திரமாக்கிச்சேர்த்துப்பார்த்தால் சிறிதொப்பாமென்னுமாப்போலே ஒருபமாநத்தாலே அறியிலறியலாமத்தனை, தன்னையேயிழிந் தறியப்போகாதென்றபடி (உணர்முழுநலம்) முழுவுணர்வுமாய், முழுநலமுமாயிருக்கும். கட்டடங்க ஜ்ஞாநமுமாய் கட்டடங்க வாநந்தமுமாயிருக்கும். அநுகூலஜ்ஞாநமேயாகிலு மாநந்தமாகிறது பிரித்துவ்யவஹரிக்கக்கடவதாயிருக்குமிறே.

(எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) காலத்ரயத்திலும், இனமுண்டு - ஒப்பு. அதில்லாதான். சிதசிதீஶ்வர தத்த்வத்ரயமேயாயிற்று நந்தர்ஶநத்துக்குள்ளது, அதில் சிதசித்விலக்ஷண னென்னுமிடம் முன்பே சொல்லிற்று, இங்குசொல்லிற்றாகிற தென்னென்னில் ; "திரளவொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலேதா னொப்புண்டோவென்னில், அதுவுமில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு ; அங்ஙனன்றிக்கே, பட்டர் "ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதர்ம்யத்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிற திங்கு" என்று, வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தத்துக்குதாஹரணம் "நபரேஷுமஹௌஜஸஶ்சலாதபகுர்வந்திமலிம்லுசாஇவ" (நபரேஷுமஹௌஜஸஸ்சலாதபகுர்வந்திமலிம்லுசாஇவ) (எனனுயிர்) இப்படி யிருக்கிறவன் எனக்கு தாரகன். "யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) என்கிறபடியே. இத்தைத் தனக்கு சரீரமாகக் கொண்டு தான் சரீரியாய் தாரகனாயிருக்குமென்னு மர்த்தமுஞ் சொல்லவேண்டுவதொன்றிறே. (மிகுநரையிலனே) மிக்காரையுடையனல்ல

ன். தான் ஜீவாத்மாவை சரீரமாகக்கொண்டு தாரகனாய் நியாமகனாயிருக்கிறப்போலே தன்னையும் நியமிக்கக்கடவதொருவஸ்த்வந்தரமுண்டோவென்னில்; தனக்குமேற்பட்டாரையுடையனல்லன்; "𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇" (நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே) என்னுமாப்போலே. மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும் மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வவையிலன், எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன், மிகுநரையிலன், உணர்முழுநலம், இனன்எனனுயிர் என்றந்வயம். அன்றிக்கே, எனனுயிரானவன்துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே என்று கீழ்ப்பாட்டோடே அந்வயம்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு (மனனகமித்யாதி) புத்த்யாரோஹண க்ரமத்தைப்பற்ற (யதோவாஇத்யாதி) அதாவது, இமாநியென்று - பரித்ருஶ்யமானஜகத்தைப்பிடித்து, இதுக்குக் காரணபூதமான ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகை புத்த்யாரோஹண க்ரமம். "𑌸𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇" (ஸதிதர்மிணிதர்மாஶ்சிந்த்யந்தே) என்று ஸ்வரூபாதி ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரக்ரமத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார். (அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தையித்யாதி) ஸ்வரூபத்தை முற்படச்சொல்லுகைக்கு ப்ரமாணம் "𑌸𑌦𑍇𑌵" (ஸதேவ) இத்யாதி, "𑌅𑌖𑌿𑌲𑌹𑍇𑌯" (அகிலஹேய) இத்யாதி ஆக ப்ருகுவல்லியில் விபூதியைச்சொல்லி ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லிப் பின்பிறே "𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂" (ஆநந்தமயமாத்மாநம்) என்று குணத்தைச்சொல்லிற்று; ஶ்ருத்யந்தரத்தில் "𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿" (ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி) என்று ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃" (ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூதঃ) என்று விபூதியைச்சொல்லி "𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌃" (அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயঃ) என்று குணத்தைச்சொல்லிற்று; இப்படி யன்றிக்கே யிங்கு குணத்தை முற்படச்சொல்லுவா னென்னென்னி லென்றபடி.

குணங்கள் தம்மை வஶீகரித்தபடியாலே முந்தறகுணத்தைச் சொல்லிற்றென்றபடி. இஶ்ஶங்கை யுதிக்கைக்கடியேதென்னில்; இரண்டாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி மூன்றாம் பாட்டுத்தொடங்கி விபூதியைச்சொல்லுகையாலே ஶ்ருதிச்சாயையாலே குணங்களை யநந்தரஞ் சொல்லவேண்டாவோவென் றிரண்டாம்பாட்டிலே ஶங்கையுதிக்குமிறே. குணங்களைக்காட்டி யென்கையாலே - ஸ்வரூபத்தால் திருந்தின்யோகிவ்யாவ்ருத்தி.

ஹேயப்ரத்யநீகதையாலுமென்றது - "முழுநலம்" என்று கல்யாணைகதாநத்வஞ் சொன்னபோதே ஸித்தம்.

"மனனுணர்வளவிலன்" என்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமாய் பதாவதாரிகை (ஜீவாத்மேத்யாதி) (ஆனுலித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை "மனனகம்" என்றுதொடங்கி இத்தனை வர்ணிக்கவேணுமோ! என்றபடி.

(ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை) பரஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை. (ப்ரதிபத்திக்ரமமிருக்கிறபடி) பரிஶுத்தமநோ க்ராஹ்யமாயிருக்கும் ஜீவஸ்வரூபம்என்று ஜீவஸ்வரூபவைலக்ஷண்யஞ்சொல்லி, இதோப்யதிகவிலக்ஷணம் பரஸ்வரூபமென்றால் புத்த்யாரோஹக்ரமம் ஸித்திக்குமென்றபடி. ப்ரதிபத்திக்ரமம்- அநுபவ ப்ரகாரம். யதாநுபவஞ் சொன்னுரென்றபடி.

மனமென்றபடி யென்றது - "மனக்கஞுழறிவரும்" என்றத்தைப்பற்ற. உழறுகை - மாறுகை. ஆனுல் கீழே "என்மனனே" என்றவிடத்தில் இப்படி ஶிக்ஷியாதொழிந்தது - சேதநஸமாதியாக வுபதேஶிக்கையாலே; இங்கு ஸ்வரூபகதநமாகையாலே சொல்லுகிருர்.

நிரவயவமென்றது - ஸௌக்ஷ்ம்யத்தைப்பற்றவாதல், தார்க்கிகமதாநுஸாரேணவாதல். அகமென்றது - ஸப்தம்யர்த்த வாசகமென்றதுக்கு "கண்கால்புறமகம்" இத்யாதி தொல்காப்பியத்திலே கண்டுகொள்வது. அகமனமென்றங்வயித்து அஹமர்த்தக்ரஹணோந்முகமானமநஸ்ஸிலேயென்றர்த்தாந்தரம் (அன்றியேயித்யாதி) (அவித்யாதீதி) ஆதிஶப்தத்தாலே கர்மவாஸநாருசிகள சொல்லப்படுகிறது.

அவித்யாதிகளாத்மகதங்களாதல், ஜ்ஞாநகதங்களாதலானுலோ வென்ன (ஆத்மஸ்வரூபமித்யாதி) ஸ்வரூபகதமுமல்ல ஜ்ஞாநகதமுமல்லவென்றது - ஸந்திக்தம், மஹாப்ரளயத்தில் மநஸ்ஸில்லாமையாலே. யத்வா மநஸ்ஸு அவித்யாதி தோஷேணதுஷ்டமாகையாலே மநோகதங்களென்கிறது. ஆகமநோஜந்யப்ரகாஶப்ரதிபந்தகத்வாத்மாநாதோஷமென்கிறது. (ஸ்வரூபகதமுமல்ல) கதஶப்தஃ-ப்ரயுக்தத்வபரஃ.

ஜ்ஞாநம் நித்யமானுல் உதயாஸ்தமயவ்யவஹாரமெப்படியென்ன (ஆத்மாவினுடையவித்யாதி) ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரத்தை - ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதிமுகத்தை.

(அறவற). க்ரமத்திலே போகப்போக.

(விகஸிதமாய்) விஷயாவகாஹநோந்முகமாய். (மேல்நோக்கி) ப்ரகாராந்தராவகாஹநோந்முகமாய். (மேன்மேலனக்கிளராநின்றுள்ள) தத்ப்ரகாராவகாஹநபூர்வகம்புநஃ ப்ரகாராந்தராவ காஹநோந்முகமாகாநின்றுள்ள. ஆக "மலர்" இத்யாதி விஶேஷணத்ரயத்தாலு மாத்மவிஷயக ஜ்ஞாநத்தினுடைய உத்தரோத்தரபரிபாக விஶேஷஞ்சொல்லுகிறது.

மனனுணர்வென்று - ஜ்ஞாநகம்யாத்மபர்யந்தம் விவக்ஷிதம். அளவு- ப்ரகாரம். ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமு மொருப்ரகாரமிறே.

(மாநஸேத்யாதி) ஜீவேஶ்வரர்களுக்கு அநேகாகாரங்களாலே யத்யந்த வைஷம்யமுண்டாயிருக்க, அவ்வாகாரங்களாலே வைஷம்யஞ்சொல்லாதே மாநஸஜ்ஞாந கோசரத்வ ரூபவைலக்ஷண்யஞ் சொல்லவேணுமோவென்று ஶங்காபிப்ராயம்.

லோசத்திலே அத்யந்த வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் சிலபதார்த்தங்களுக்கேக ப்ரமாணகம்யத்வ ஸாம்யமுண்டாகக் காண்கையாலே அவ்வாகாரத்தாலேயும் ஸாம்யமில்லையென்னு மர்த்தமுஞ் சொல்லவேண்டுகையாலே யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமுமில்லையென்கையென்று) ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வம் - ஏகப்ரமாணகம்யத்வம். இத்தால் ஜீவனிற்காட்டி லத்யந்தவிலக்ஷணம் ஈஶ்வரஸ்வரூபமென்றதாயிற்று. உத்க்ருஷ்ட நிக்ருஷ்ட வஸ்துக்களுக் கேகப்ரமாணகம்யத்வ ப்ரஸக்தி யுண்டோவென்ன (பொன்னுக்குமித்யாதி) ஸாமக்ரி - சக்ஷுரிந்த்ரியம்.

விஶுத்த மநோக்ராஹ்யத்வ முண்டேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (ஆனால் மநஸாத்விதி) " 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾 " (நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதேநாபிவாசா) மநஸாதுவிஶுத்தேந " இதிஶ்ருதிः. இங்கே ஜீவாத்மாவைப்போலே யஷ்டாங்கயோகமாத்ரத்தா லன்றிக்கே விவேகாத்யநுக்ருஹீத மநஸ்ஸாலே அதுதன்னிலும் " நேதிநேதி " என்று க்ரஹிக்கு மத்தனையென்று பரிஹாரங் கண்டுகொள்வது. ஈத்ருக்தயா இயத்தயா வென்றது - ஸ்வரூபதஸ்ஸ்வபாவதஶ்ச என்றபடி. ப்ருஹதாரண்யகே " 𑌅𑌥𑌾𑌤 𑌆𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 " (அதாதஆதேஶோநேதிநேதி நஹ்யேதஸ்மாதிதிநேத்யந்யத்பரமஸ்தி) இதி அஸ்யார்த்தः, ஆதிஶ்யதே நேநேதி கரணவ்யுத்பத்த்யா ஆதேஶः - நியந்தா. பரமாத்மா. இதிந - நைதாவந்மாத்ரம். அஸௌபரமாத்மாபூர்வம் யதாவர்ணிதः, நைதாவந்மாத்ர மிதிப்ரதமநேதிஶப்தஸ்யார்த்தः. (இதிந) நேதி - இத்தமியத்தாரஹிதம்வஸ்த்வந்தரம். ந - நாஸ்தீதி த்விதீயநேதிஶப்தஸ்யார்த்தः. இமமர்த்த மநந்தரவாக்யே ஶ்ருதிர்வததி [நஹ்யேதஸ்மாதிதி] ஏதஸ்மாத் - ஆதேஶாத் இதிநேதி - இதிநேதிப்ரகாரேண அந்யத்பரம் - உத்க்ருஷ்டந்நாஸ்தீதி.

" மனனுணர்வளவிலன் " என்கிறதுக் கநுகுணமாக மநோகம்யத்வாபாவமே சொல்லுகிறதென்ன வொண்ணுதோவென்ன (முதலிலேயித்யாதி) பரிச்சேதித்து க்ரஹிக்கப்போகாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (அணுத்ரவ்யத்தை யித்யாதி) அபரிச்சேத்யதைக்கு " நேதிநேதி " என்கிற வாக்யம் ப்ரமாண ப்ரதர்ஶநபரம்; அணுத்ரவ்யேத்யாதிவாக்யம் உபபத்தி ப்ரதர்ஶநபரம்.

பொறியுணர்வவையென்றது - உணரப்படும் பதார்த்தங்களென்றபடி. (படியல்லன்) பொறியுணர்வவை யளவிலனென் றநுஷங்கித்தந்வயம். சித்விலக்ஷணமென்றால் அசித்வைலக்ஷண்யம் தன்னடையே ஸித்தியாதோவென்ன, அது த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (இவ்வோபாதியித்யாதி) இந்தவாக்யம் பரோபதேஶ கர்ப்பதாநிமித்தம், உபயவிலக்ஷணமாகத் தாமநுஸந்திக்க இது த்ருஷ்டாந்தமாகவேண்டாவிறே. இவ்வோபாதியென்பானென், ஜீவனுக்கு வாஶியில்லையோவென்ன (ஜாத்யந்தனித்யாதி) பதார்த்தம் - நிக்ஷேபம். இத்தா லவதாரிகையிலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்களாலே வைலக்ஷண்யமும், இங்கே ஏகப்ரமாணகம்யத்வமு மில்லையென்றும் தாத்பர்யத்வயம். என்பதுமென்ற வநந்தரமொக்குமென் றத்யாஹார்யம். இத்தால் சிதசித்துக்களுக்கு பரஸ்பரவைலக்ஷண்ய முண்டாயிருந்தாலும் பகவத்ஸ்வரூபத்தை விசாரித்தால் ஜீவகதவைலக்ஷண்யம் வைலக்ஷண்யமாய்த் தோன்று தென்றபடி.

“ ஏவம்விதன் ” என்றதைத்தைப்பற்றவென்ன (உக்தத்தையித்யாதி) உக்தவக்ஷ்யமாணங்களிரண்டையுஞ் சொல்லவுமாமென்று கூட்டிக்கொள்வது.

நேர்கொடுநேர் - ஸாக்ஷாத். த்விதியார்த்தே, இனன் - உபமாநம். அத்தாலே உணர் - உணரப்படும். முழுநலமென்றறியப்படுமென்கை. உபமாநத்தாலே யறியும்வகை யெப்படியென்ன (யதாஸைந்தவேத்யாதி) இயம் ஶ்ருதிஸ்ஸார்த்தா பூர்வமேவலிகிதா. ஆநந்தரூபதைக்கு ப்ரமாணங்கள் (ஆநந்தோப்ரஹ்மேத்யாதி) தைத்திரீயகே “ 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ” (ஆநந்தோப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்) ஏதத்பூர்வாநுவாகே “ அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமய꞉. ”

உபமாநவேத்யதைக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (கடிசேரீத்யாதி) சப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்து பின்னையு மன்வயாநுகுண தாத்பர்யங் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தையெடுக்கிறார் (கடிசேரீத்யாதி) கடிநாற்றத்தாலேயுள் ளன்பங்கழிந்த வின்ப நேர்மைசேரொடியாவின்பப் பெருமையோ னென்றன்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பூவிலித்யாதி) மதுகந்தங்களைச் சொல்லுகையாலே யாஶ்ரயத்வேந புஷ்பம் ஸித்திக்கும். பிடித்து - எடுத்து. நேர்மைசேர் - ஸூக்ஷ்மாம்ஶத்தோடொத்த. ஆக ஸகலலோகங்களிலுமுண்டான ஸகலகந்தங்களையும் ஸகலரஸங்களையுந் திரட்டி அதிலல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்களைக்கழித்து ஸ்த்திரமாக்கி இப்படிநித்யமாய் நிரதிஶயமான கந்தரஸங்களை யநுபவிக்கையால் வந்தவாநந்தம் சிறிதொப்பாமென்னுமாப்போலே யிருக்கிற நித்யமாய் நிரதிஶயமான வாநந்தத்தையுடையவனென்றபடி. உபமாநத்தாலே யறியவேணுமென்றதுக்குக் கருத்தேதென்ன (தன்னையேயித்யாதி)

முந்தினவர்த்தமே முக்யமென்கைக்காக அத்தை விவரிக்கிறார் (முழுவுணர்வுமாயித்யாதி) விவரணம் (கட்டடங்கவித்யாதி) ஜ்ஞாநமே ஆநந்த மாகையாலே பூர்வயோஜனைகூடினபடி யெங்ஙனேயென்ன (அநுகூலேத்யாதி) கேவல ப்ரகாஶத்தையும் ஆநுகூல்யத்தையும்பற்ற பேதவ்யவஹாரமென்றபடி. (வ்யவஹரிக்கக்கடவதாயிருக்குமிறே) ஶாஸ்த்ரங்களிலே இதிசேஷ꞉.

(காலேதி) காலத்ரயத்திலு மதில்லாதா னென்றன்வயம் “ இனனுணர்முழுநலமினனிலன் ” என்கிறவிதுக்கு “ 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌸𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ” (ஈத்ருஶாயஸ்வாஹா கீத்ருஶாயஸ்வாஹா தாத்ருஶாயஸ்வாஹா விஸத்ருஶாயஸ்வாஹா ஸுஸத்ருஶாயஸ்வாஹா) என்கிற ஶ்ருதிப்ரக்ரியையிலே தாத்பர்யம். இந்தஶ்ருதிக்கர்த்தம், [ஈத்ருஶாயஸ்வாஹா] “ 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌘𑌨𑌃 ” (யதாஸைந்தவ கந꞉) என்றுசொல்லி யிப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [கீத்ருஶாயஸ்வாஹா] நேரோ உபமாநமில்லாமையாலே கீத்ருஶனென்னுமித்தனை ; ஒன்றின்படியுமல்ல னென்றபடி. [தாத்ருஶாயஸ்வாஹா] “ 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 ” (ஆகாஶவத்ஸர்வகதஶ்ச நித்ய꞉) என்றாற்போலே பின்னையோ ராகாரத்துக்குப் பின்னை யொன்றைச்சொல்லி இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [விஸத்ருஶாயஸ்வாஹா] உபமாநஶூந்யனென்றபடி. [ஸுஸத்ருஶாயஸ்வாஹா] வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தஶூந்யனென்றபடி ; ஸௌஸாத்ருஶ்யம்வைதர்ம்யாபாவநியதமிறே. ஆக, ஈத்ருஶாயதாத்ருஶாயவென்று - ஓராகாரத்தைப்

பற்ற வுபமாநத்தாலே நிரூபிக்கப்படுமவனென்று சொல்லி, நிர்ருபாயவென்று - உபமாராஹித்யத்தைச்சொல்லி, திரளவு முபமாநமில்லையே யாகிலும் ஓரோராகாரத்தாலே யாகிலு முபமாநமுண்டாகலாமிறே, அதுவுமில்லையென்கிறது விஸத்ருபாயவென்று; "விஸத்ருபாய" என்றவநந்தரம், ஸுஸத்ருபாயவென்றது - வ்யாஹதமல்லாமைக்காக விதுக்கு வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தா பாவத்திலே நோக்கென்பர்கள்.

(வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிறது) ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமாவது - அதுபோலிருக்குமிதுவென்கிறது. அதுபோலல்லவிதென்கிறது - வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம். வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமு மில்லையாவது - சிலவாகாரங்களாலே ஸாதர்ம்ய முண்டானலிறே வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தஞ் சொல்ல ப்ரஸங்கமுள்ளது; ப்ரஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேதঃ, சண்டாலனைப்போலல்ல வஸிஷ்ட்டனென்று தான் சொல்லப்போமோ; ஆகையா லத்யந்தவிலக்ஷணமாகையாலே ஈஶ்வர ஸ்வரூபமிவற்றின்படி யல்லவென் றெடுத்துக்கழிக்கவும் யோக்யதை யில்லையென்றபடி (நபரேஷ்விதி) "ஏ஁ஹிதঃஏ஁ய நாயঃ வா நஹஃகாரயி தஂ உஹீஹூதா" (ப்ராஹிதঃப்ரதநாய மாதவாநஹமாகாரயிதும் மஹீப்ருதா) இதிபூர்வார்த்தம். இதம் மாகசாவ்யே. துஷ்டசோரர்க் கைஶ்வர்ய முண்டானலெப்படி பரஹிம்ஸை பண்ணுவர்களோ, அப்படி மஹாதேஜஸ்விகளுக்கு பலமுண்டானல் பரரக்ஷணம்பண்ணுவரென்று "நவரேஷு" (நபரேஷு) இத்யாதிக்குப்பொருள்.

எனனுயிர் - எனக்கு தாரகனென்னுதல்; ஸகலாத்மாக்களுக்கு முபலக்ஷணமாதலென் றிரண்டர்த்தம். ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யகதந ப்ரகரணத்திலே "எனனுயிர்" என்பானென்னென்ன (இத்தையித்யாதி.)

மிகுநரை - மிக்காரை. ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத இத்யத்ராஹ (தான் ஜீவாத்மாவையிதி) மிகுநரையிலனென்றது - "இனனிலன்" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம். அதாவது - மிக்காரில்லாதாற்போலே ஸமருமில்லையென்றபடி.

தாரகனென்றபோது சுடரடி தொழுதெழென் றந்வயம். ஸகலாத்மோபலக்ஷணமானபோது ப்ரகாராந்தரேணுந்வயமென்கிறார் (மனனகமித்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே "யஆத்மநிதிஷ்ட னாத்மநோऽந்தரோயமாத்மாநவேதயஸ்யாத்மாஶரீரம்யஆத்மாநமந்தரோயமயதிஸதஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதঃ" (யஆத்மநிதிஷ்டந் ஆத்மநோந்தரோயமாத்மாநவேதயஸ்யாத்மாஶரீரம்யஆத்மாநமந்தரோயமயதிஸத ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதঃ) இதி. ஶ்வேதாஶ்வதரே "நதஸ்யகார்யங்கரணஞ்சவித்யதே நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே। பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச" (நதஸ்யகார்யம் கரணஞ்சவித்யதே நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே। பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச) இதி. ஶ்ருதித்வயஸ்யாப்யர்த்தঃ, ஆத்மநிதிஷ்டந்நித்யுக்தே - வேத்யாமக்நிஸ்திஷ்ட்டதி, திலேதைலந்திஷ்ட்டதிதிவத் பஹிரபஹிஸ்ஸ்த்திதி ஸாதாரண்யம் ஸ்யாதிதிதத்வைஷம்யார்த்தமாஹ [ஆத்மநோந்தரஇதி] யமாத்மாநவேதேதி - இயத்தயாவேதநநிஷேதঃ; பகவத்ப்ரஸாதேநவிநாதத்ஜ்ஞாநஸ்யஶக்யத்வ நிஷேதோவாக்ரியதே. அந்தரோயமயதீத்யநேந-ஶரீரிலக்ஷணமுக்தம். தஸ்மாந்நியாம்யத்வாச் சரீரமித்யர்த்தঃ. [நதஸ்யேதி] கார்யம்-

ஶரீரம். கரணம் - இந்த்ரியாதி. நசத்ஸமஸ்சேத்யாதிநா-ஸமாப்யதிகநிஷேதஃ. பராஸ்யேத்யாதிநா - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதீநாம் ஸ்வாபாவிகத்வ முச்யதே. க்ரியா-நியமநமிதி. இப்பாட்டால் ஶோதகவாக்யமான ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்தில் ஸத்யஶப்தார்த்தமான சேதநாசேதநவைலக்ஷண்யமும், ஜ்ஞாநஶப்தார்த்தமான அஸங்குசிதஜ்ஞாநாதிரூபதையும், அநந்த ஶப்தார்த்தமான காலாத்யபரிச்சேதரூபநித்யஸமாப்யதிக ரஹிதத்வமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. பொறி - இந்த்ரியம். முதல், இனனென்றது - இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. யத்வா. இனன் - உபமாநம். அநந்தரம் இனனிலனென்றது - ஒத்தாரில்லாதவனென்றபடி.......................................*

மூன்றாம்பாட்டு.

இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவ
னிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்
புலனொடுபுலனலனொழிவிலன்பரந்தவந்
நலனுடையொருவனைநணுகினம்நாமே.

ஆறாயிரப்படி.

(இலனது) இப்படி ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷண ஸ்வரூபகுணவிபூதிகனான எம்பெருமானுடைய ஜகதைஶ்வர்யம் சொல்லுகிறது. ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி ஸகலலோகவர்த்தியான சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் சேஷியாய், ஸர்வஜகதாத்மபூதனாய், தத்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய், ஸ்வசரீரபூத ஜகந்நியமநரூபைஶ்வர்யத்தையுடையனாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவிஸஜாதியனுமாயிருந்த எம்பெருமானை நாம்பெற்றோம் - அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழென் மனனே என்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் வஸ்துபரிச்சேத ராஹித்யத்துக்கும் தேசபரிச்சேத ராஹித்யத்துக்கு முபபாதகமான லீலாவிபூதியோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இலனது-விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலே அஸந்நிஹிதமான வஸ்துவை யுடையனல்லன். உடையனிது-ஆஸந்நதையாலேஸந்நிஹிதமான வஸ்துவையுடையவன். என - என்று சிலவஸ்துவாலே பரிச்சேதித்து. நினைவரியவன - நினைக்கவரியவனாய். நிலனிடை - பூமியிலும். விசும்பிடை - ஊர்த்வலோகத்திலும். உருவினனருவினன்-ரூபயோக்யமானவசித்தையும், ரூபரஹிதமான சித்தையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனாய். புலனொடு - இப்படி ப்ரமாண ப்ரஸித்தமாய புலப்படும் பதார்த்தங்களோ

டேகலந்து நிற்கச்செய்தே. புலனலன் - அவற்றில் ஸ்வபாவம் தனக்குடையவன ல்லனாய். ஒழிவிலன்பரந்த - ஒன்றுமொழியாமல்பரந்து - வ்யாபித்திருக்குமவனாய். அந்நலனுடை-கீழ்ச்சொன்ன * உயர்வறவுயர்நலத்தையுடையனான. ஒருவனை- அத்விதீயனை. நாம்நணுகினம் - நாம்கிட்டப்பெற்றோம்.

இப்பாட்டில் முதற்கூற்றால் வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யத்தைச்சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேசபரிச்சேத ராஹித்யத்தையுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று ; ஆகவிப்பாட்டில் லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லுகிறது...*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

மூன்றாம்பாட்டு. முதற்பாட்டிலே ப்ராதாந்யேந கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையுமநுபவித்து, அவற்றுக் காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சிதசித்விலக்ஷணமுமா யுபமாநரஹிதமுமா யிருக்குமென்று இரண்டாம்பாட்டாலேயருளிச் செய்து நின்றார் ; அவற்றோடே சேர வொரு கோவையாய்த் தோற்றுமிறே ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியு மிவர்க்கு, "நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்" (நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்) என்னாநிற்கச்செய்தே ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியு முத்தேஶ்யமாகா நின்றதிறே முக்தனுக்கு ; இவர்க்கும் கர்மநிபந்தநமான வாகாரமுங் கிடக்கச்செய்தே மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவராகையாலே ததீயத்வாகாரமுந் தோற்றியநுபவிக்கிறார். ராஜாக்களுக்கு நாடெங்குஞ் செல்லாநிற்கச்செய்தே மஹிஷிகளுந் தாங்களுமாகச் சில பூந்தோட்டங்களைக் குடநீர்வார்த்து ஆக்குவதழிப்பதாய் லீலாரஸ மநுபவிக்குமாப்போலே "திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடை மூவுலகு" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனும் பெரிய பிராட்டியாருமாகக் கடாக்ஷித்தபோதுண்டாய் இல்லையாகிலில்லையாய் அவர்களுக்கு லீலாரஸ விஷயமாயிருக்கிற லீலாவிபூதியை யநுபவிக்கிறார் (இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவன்) அதிலன், இதுடையன், எனநினைவரியவன். அநுபூதமாயிருப்பதொன்றைச்சொல்லி அதிலனென்றவாறே அதொழிந்தத்தையுடையவனென்று தோற்றும், ஒன்றைக்காட்டி யித்தையுடையவனென்றவாறே இதொழிந்ததில்லையாய்த் தோற்றும் ; இலனது என்றால் பரிச்சிந்ந விபூதிகனும், உடையனிது என்றால் இதொழிந்ததில்லாமையாலே அல்பவிபூதிகனும், இரண்டுவழியாலுமாக ஐஶ்வர்யம் குறைந்துதோற்றும். என - இப்படியிருக்குமென. (நினைவரியவன்) அநுபபந்நங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே, ஒருவூசிநிற்கிறதாகவும், அதின்மேலே கலசமிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே சாலிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே மஹா

மேருவிருக்கிறதாகவும், இப்படி யநுபபந்நங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே; அப்படியே தான் மநோரதத்துக்கு விஷயமா யிருக்குமோவென்னில், மநோரதஸமயத்திலும் பரிச்சேதிக்கவரியனா யிருக்கும். ஆனால் இவனைஸ்வர்யத்தைப் பேசும்படியென்னென்னில் (நிலனித்யாதி) பதிம் விஸ்வஸ்ய என்னுமித்தனை. நிலனிடையென்கிறவிது - பாதாளத்தளவும் நினைக்கிறது. விசும்பிடை என்கிறவிது - பரமபதத்துக் கிவ்வருகுள்ளத்தை யெல்லாம்நினைக்கிறது. (உருவினன்) உருக்களையுடையான். (அருவினன்) அருக்களையுடையான். "இனன்" என்ன உடையவனென்று காட்டுமோவென்னில்; "காராயினகாளநன்மேனியினன்" என்றால் - மேனியையுடையவனென்று காட்டுமாப்போலே. ஆகக் கீழ்மேலுண்டான சேதநாசேதநங்களை யுடையானென்றபடி. இத்தால் ப்ராதேசிகமான வைஸ்வர்யமுடையவர்களதன்று லீலாவிபூதி; ஸர்வாதிகனதென்கை. இப்படி ஸர்வத்தையுமுடையனாய்த் தான் போகத்திலே அந்யபரனாய்க்கோயிற்சாந்துபூசி நித்யவிபூதியிலேயிருக்குமோ! என்னில் (புலனொடு) இவைபட்டத்தைத் தானும்பட்டு உடன்கேடனாய்நின்று நோக்குமென்கிறது. புலன்என்கிறது - புலப்படும் பதார்த்தங்களை. "த்ருஶ்யதேஶ்ருயதேபிவா" (த்ருஸ்யதேஸ்ருயதேபிவா) என்கிறபடியே ப்ரமாணகோசரங்களான பதார்த்தங்களை. (ஒடு) "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) என்கிறபடியே இவற்றைஉண்டாக்கி, ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேசித்து, பின்னை யிவற்றுக்கு வஸ்துத்வநாம பாக்த்வங்களுண்டாம்படிபண்ணி, "அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா) என்கிறபடியே ஸர்வாந்தராத்மாவாய்நிற்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. ஆனால் பின்னை தான் ஸர்வாத்மாவாய்நின்றால் அசித்தினுடைய பரிணாமாதிகளாதல், சேதநருடைய ஸுகித்வ துஃகித்வங்களாதல், தனக்கு ஸ்பர்ஶிக்கும்படி யிருக்குமோ! என்னில் (புலனலன்) தத்தர்மாவல்லன். "த்வாஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே। தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" (த்வாஸுபர்ணாஸயுஜாஸகாயாஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே। தயோரந்ய:பிப்பலம்ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோஅபிசாகஶீதி) என்றுதானொட்டற்றுநின்று விளங்காநிற்கும். (ஒழிவிலன்பரந்த) ஒருவஸ்துக்களொழியாமே யிப்படி வ்யாபித்திருக்குமென்னவுமாம்; அன்றியே, காலபரமாக்கி, எல்லாக்காலத்திலு மெல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்குமென்னவுமாம். (அந்நலனுடையொருவனை) கீழிரண்டுபாட்டாலுஞ் சொன்ன குணவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்தை நினைத்து "அந்நலனுடையொரு

வனை" என்கிறார். (நணுகினம்) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிற ஜ்ஞாநமாத்ரமன்றிக்கே கிட்டப்பெற்றோம். (நாமே) இதுபொய்யோ "கிந்நு ஸ்யாச் சித்தமோஹோயம்" (கிந்நுஸ்யாசசித்தமோஹோயம்) இதுவேதேனும் ப்ரமஸ்வப்நாதிகளோ வென்றாற்போலே. இவரீஸ்வரோஹமென்று லவனுக்கும் குடிவாங்கவேண்டும்படியாயிறே யிருப்பது; அஹமென்றால் அவனளவிலே பர்யவஸிக்க வேண்டும்படியாயிருக்க, தேஹத்தளவிலே யாம்படியாகவிறே முன்புபோந்தது [மந்யே ப்ராப்தாஸ்ஸ்ம தம் தேசம் பரத்வாஜோ யமப்ரவீத்] (மங்யேப்ராப்தாஸ்ஸ்மதந்தேசம் பரத்வாஜோயமப்ரவீத்) கைகேயி "ராஜன்" என்று ஸம்போதிக்கும்படி பிறந்து, ஸ்ரீபரத்வாஜபகவான் "அவள்மகனைய்க் கீழ்வயிற்றுக்கழலையறுக்கவருகிறானோ" என்று [கச்சிந்ந துஷ்டோ வ்ரஜஸி] (கச்சிந்நதுஷ்டோவ்ரஜஸி) என்னும்படியான நான் அவன்சொன்ன ஆஶ்ரமத்திலேபுகுந்தேனோ! என்று சங்கியாநின்றே னென்றானிறே. [வாநராணாம் நராணாஞ்ச கதமாஸீத் ஸமாகம:] (வாநராணாம்நராணாஞ்சகதமாஸீத்ஸமாகம:) காட்டிலே வர்த்திக்கக்கடவ குரங்குகளுக்கும், நாகரிகரான சக்ரவர்த்திபிள்ளைகளுக்கும், ஒருசேர்த்தியுண்டானபடி யெங்ஙனேயென்ன; [ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத] (ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம்தேவ்யேவம்ஸமஜாயத) பெருமாளும் மஹாராஜரும் சேர்ந்தசேர்த்தி, பின்னே பிறந்த இளையபெருமாள் நிற்க அடியே னந்த:புரகார்யத்துக்கு வரும்படியாகவிறே; நானுமிங்ஙனே கூடிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டேனித்தனை.

(நாமே) இவ்வநுபவத்துக்குப் புறம்பானநாம். பகவத் கதாகந்தரஹிதாானநாம். (நாமே) இதுபொய்யோ...............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (இலனது) போச்யமான கல்யாணகுணயோகாதிகளையும், அவற்றுக் காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையு மநுபவியாநிற்கிற விவர்க்கிப்போது ஹேயமான லீலாவிபூதியோகத்தை யநுபவிக்க ப்ரஸக்தியேதென்ன, உத்தரம் (முதற்பாட்டிலேயித்யாதி) அவற்றோபாதி லீலாவிபூதியுமுத்தேஶ்யமாய்த் தோற்றுமோ வென்ன (நோபஜநமித்யாதி) சாந்தோக்யே "ஸ உத்தம: புருஷ: ஸ தத்ர பர்யேதி ஜக்ஷத் க்ரீடந் ரமமாண: ஸ்த்ரீபிர்வா யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்" (ஸஉத்தம: புருஷ:ஸதத்ரபர்யேதி ஜக்ஷத்க்ரீடந்ரமமாண ஸ்த்ரீபிர்வாயாநைர்வாஜ்ஞாதி பிர்வா நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்) அஸ்யார்த்த:, ஸ: - பரஞ்யோதிஶ் ஶப்தவாச்ய

ஈஸ்வர: உத்தம: புருஷ:. ஸ: - ஸ்ரீவ:. ஜக்ஷத் - "ஜக்ஷத்க்ஷிணே" (ஜக்ஷபக்ஷணே) இதிதாது: ; ஸம்ருத்தபோகாந்புஞ்ஜாநஸ்ஸந். ஸ்த்ரீபி: க்ரீடந்யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வாரமமாணஸ்ஸந் உபஜநம் - ஜநஸமீபேஸ்த்திதமிதம் ஶரீரந்தஸ்மரந் ஸந்தத்ர - ஈஸ்வரேபர்யேதி - இதஸ்ததஸ்ஸஞ்சரதி. ஸ்மரணநிஷேதம் கர்மநிபந்தநத்வாகாரேணவாதல் ; "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி" (யத்ரநாந்யத்பஶ்யதி) இத்யாதிப்படியே யநுபாவ்யவிஷய போக்யதாதிஶயத்தாலேயாதலுபபந்நம். (உத்தேஶ்யமாகாநின்றதிறே) "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" (ஸர்வம்ஹபஶ்ய:பஶ்யதி) என்றுத்தேஶ்யமாகா நின்றதிறே யென்றபடி. ஆனாலிவர் முக்தரோவென்ன (இவர்க்குமித்யாதி) இத்தால் லீலாவிபூதி, ஸ்வரூபேணஹேயமானாலும் ததீயத்வாகாரேண போக்யமென்றதாயிற்று.

இதுக்கெவ்வாகாரத்தாலே ததீயத்வமென்ன (ராஜாக்களுக்கித்யாதி) யத்வா, ததீயமானவிதுக்கு விநியோகமேதென்ன (ராஜாக்களுக்கித்யாதி) அதல். (திருவிண்ணகரித்யாதி) திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸர்வேஸ்வரன் வைத்த லீலோத்யாநங்கிடிகோள் ப்ரஹ்மாத்யுத்க்ருஷ்ட தேவர்களையுடைத்தான த்ரைலோக்யமும்.

விவரணம் (அநுபூதமாயித்யாதி) இத்தால் பலித்ததேதென்ன (இலனது வென்றுலித்யாதி)

எனவரியவனென்னாதே "நினைவரியவன்" என்றதுக்குபாவம் (அநுபபந்நங்களையித்யாதி) ததேவவிவ்ருணோதி (ஒருவூசியித்யாதி) சால் - கடவிஶேஷம். ப்ரக்ருதேகிமாயாதமித்யத்ராஹ (அப்படியேயித்யாதி) இத்தால் ஸூச்யாதியிலே அப்படியாரோபங்கூடும், அந்யத்ராநுபூதத்துக்கு அந்யத்ராரோபம் ஶக்யமாகையாலே ; இவ்விடத்திலேயோவென்றால், ப்ரஹ்மம் ஸ்மர்யமாணமாகிறபோது தர்மிக்ராஹகப்ரமாணத்தாலேயபரிச்சிந்நவிபூதிகமாகவே ஸ்மர்யமாணமாகையாலே அப்ரஹ்மாத்மக வஸ்துவில்லாமையாலே ப்ரஹ்மவிபூத்ய நந்தர்க்கத வஸ்த்வாரோபம் ஶக்யமன்றென்றபடி. நினைவரியவன் - நினைக்கவரியவன்.

வாக்யதாத்பர்யம் (பதிமித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (நிலனிடையித்யாதி) நிலனிடை - நிலத்திலே. விசும்பிடை - விசும்பிலே.

ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நம் (இனனென்னவித்யாதி) ப்ரயோகாந்தரத்தாலே பரிஹாரம் (காராயினவித்யாதி) காளமேகம்போலே ஶ்யாமளமாய் விலக்ஷணமான விக்ரஹத்தையுடையவன். பலிதம் (ஆகவித்யாதி)

வ்யதிரேகாந்வய ப்ரயோகம்பண்ணினதுக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இத்தால் - ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸௌரிஸேவ்யனா யிருக்குமவன் சேதநாசேதந ஸ்வாமியென்கையாலென்றபடி. (ப்ராதேஶிகமானவைஶ்வர்யம்) தத்தத்ப்ரதேசமாத்ராதிபத்யாகதேஶ்வரபாவமென்றபடி.

கோயிற்சாந்து - அநர்க்கமானசந்தநம். இது போகோபகரணங்களுக்குமுபலக்ஷணம். புலனென்றதுக்கு முக்யார்த்தம் - இந்த்ரியங்கள். புலப்படும் பதார்த்தங்கள் லக்ஷணயா சொல்லப்படுகிறது. வாக்யார்த்தம் (இவையித்யாதி) இவை

பட்டத்தைத் தானும்பட்டு இத்யத்ர - "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" (வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணம்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். உடன்கேடன் - கூடக்கிடக்குமவன். ஸமதுஃகஸுகீவா. இதுக்கு ப்ரமாணம் (த்ருஸ்யதேயித்யாதி) த்ருஸ்யதே ஶ்ரூயதேயென்றது - ப்ரத்யக்ஷகம்யாசித்தையும், ஶாஸ்த்ர கம்யாத்மாவையுமாதல்; தேவமநுஷ்யர்களையாதல்.

"அநேந ஜீவேந" (அநேநஜீவேந) இத்யாதி விவக்ஷயா ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேஶித்தென்றது. அன்றிக்கே, "ததநுப்ரவிஸ்ய" (ததநுப்ரவிஸ்ய) என்றதநுவாதமன்றிக்கே "இவையுமவையும்" என்கிறபாட்டிற்போலே நியமநார்த்தாநு ப்ரவேஶபரமாதல். "அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஸ்ய" (அநேநஜீவேநாத்மநாநு ப்ரவிஸ்ய) 'தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத்' (தத்ஸ்ருஷ்ட்வாததேவாநுப்ராவிஶத்) என்கிறவிவையிரண்டும் ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமான வநுப்ரவேஶத்தைச்சொல்லுகிறது, 'அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்' (அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்) என்றதுஸ்த்தித்யர்த்தாநு ப்ரவேஶத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பர்கள். வஸ்துத்வநாமபாக்த்வங்களென்றது - "ஸச்ச த்யச்சாபவத்" (ஸச்சத்யச்சாபவத்) என்றத்தைப்பற்ற. ஸத் - சேதநம். த்யத் - அசேதநம். ப்ரஹ்மந்தானே சேதநாசேதநநாமரூபபாக்பவதியென்றபடி.

புலனொடுபுலனலன் - புலப்படும் பதார்த்தங்களோடே கலந்து நிற்கச்செய்தே தத்கததர்மத்தையுடையவனல்லனென்று ஶப்தார்த்தம். முந்தின "புலன்" என்கிறஶப்தம் ப்ரமாணமாத்ரோபலக்ஷணமாய் ப்ரமாணகோசரபதார்த்தங்களை லக்ஷிக்கிறது. இரண்டாம் "புலன்" என்கிறஶப்தம் ப்ரமாணகோசரபதார்த்த கததர்மத்தை லக்ஷிக்கிறது. அவற்றினுடைய தர்மமிவனுக்கில்லை யென்னுமிதுக்கு ப்ரமாணம் (த்வாஸுபர்ணேத்யாதி) ருக்வேதே "த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்யஃ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" (த்வாஸுபர்ணாஸயுஜா ஸகாயாஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே[தயோரந்யஃபிப்பலம்ஸ்வாத்வத்தி அநஶ்நந்நந்யோஅபிசாகஶீதி) அஸ்யார்த்தஃ, த்வா - ஜீவேஶ்வரௌ. ஸுபர்ணா - ஸம்யஜ்ஞாநரூபபக்ஷவந்தௌ- ஸயுஜா - ஸமாநாபஹதபாப் மத்வாதிகுணகௌ. ஸகாயா - ஶேஷஶேஷித்வரூப பாந்தவயுக்தௌ. ஸமாநம்வ்ருக்ஷம் - ஏகம்ஶரீரம்பரிஷஸ்வஜாதே. அந்யஃ-ஜீவஃ. பிப்பலம் - கர்மபலம். அபிசாகஶீதி - ஸ்வயமநஶ்நத்வாத் ஆஶயித்ருத்வாச்சப்ருஶதரம்பாதீத்யர்த்தஃ. "அநஶ்நந்" (அநஶ்நந்) இத்யாதியைப்பற்ற (தானொட்டற்றித்யாதி)

ஒழிவிலன்பரந்தவென்றதுக்கு - விடாதவனுய்க்கொண்டு வ்யாபித்திருக்குமென்று ஶப்தார்த்தம். இன்னத்தைவிடாதவனென்று நிர்த்தரியாமையாலே வஸ்துக்களைவிடாதவன், காலத்தைவிடாதவனென்று இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்

கிறார் (ஒருவஸ்துக்களித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இன்னவஸ்துவிலேயென்னுமையாலே (எல்லாவஸ்துக்களிலுமென்கிறார்) அந்நலனுடையொருவனை - கீழிரண்டுபாட்டிலும் சொன்னகல்யாணகுண விசிஷ்டஸ்வரூபனான வஸ்துவியனென்றபடி.

(ஜ்ஞாநமாத்ரமன்றிக்கே கிட்டப்பெற்றோம்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தமாத்ரமாகாமே யநுபவபர்யந்தமாகப்பெற்றோமென்றபடி.

நாமேயென்றது - பிரிநிலையேகாரமாய் (இதுபொய்யோவென்கிறார்) பிரிநிலை - வ்யதிரேகம். “தேற்றம்வினாவேபிரிநிலையெண்ணேயீற்றசை யிவ்வைந்தேகாரம்மே” என்னக்கடவதிறே. தேற்றம் - நிஶ்சயம். வினாவே - ப்ரஶ்நம். பிரிநிலை - வ்யதிரேகம். எண்ணே - ஸங்க்யை. ஈற்றசை - பாதபூரணம். அவ்யயமென்றபடி. இவற்றுக்குதாஹரணம் ஏகாரத்துக்கர்த்த மருளிச்செய்கிறவிடங்களிலே கண்டுகொள்வது.

இப்படி ஶங்கித்ததுக்குதாஹரணத்ரயம் (கிந்நுஸ்யாத், மந்யேப்ராப்தாஸ்ஸ்ம, வாநராணாம், இத்யாதி) “𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌯𑌮𑍍 । 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾” (கிந்நுஸ்யாச்சித்தமோஹோயம் பவேத்வாதகதிஸ்த்வியம் । உந்மாதஜோவிகாரோவாஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா) இதிஸுந்தரகாண்டே சதுஸ்த்ரிம்ஶஸர்க்கே ஹநுமத்தர்ஶநாநந்தரம்ஸீதா. சித்தமோஹோந்மாதஜவிகாரங்களுக்கு பேதமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரமஸ்வப்நாதிகளோவென்று) வாதகதியாவது - வேணுரந்த்ரங்களிலே காற்றுவரும்போது தைவாத்வர்ண ஸாரூப்யந்தோற்றலாமிறே. ஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகாவென்றது - சொன்னவற்றிலேதேனுமொருப்ரகாரத்திலே ப்ரமமாமித்தனையல்லது ப்ரமையாகமாட்டாதிறே யென்றபடி. யத்வா, ம்ருகத்ருஷ்ணிகையுமொரு ப்ரமப்ரகாரமுண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே கலக்கத்தாலே யநுதாபோவென்று ஶங்கிக்கிறார்களென்னவுமாம்.

இப்படி ஸம்ஶயிக்கைக்கடியேதென்ன, ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநமும் சேஷத்வாபிமாநமுமென்கிறார் (இவரீஶ்வரோஹமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (குடிவாங்கவேண்டும்படியாயிறே) ஸந்நிவேஶநிர்க்கமநம் பண்ணவேண்டும்படியிறே (மந்யேயித்யாதி) “𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 । 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍋 𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍” (சத்ருக்நஞ்சாப்ரவீத்ருஷ்டஸ்தாந மாத்யாம்ஶ்சஸர்வஶ:।மந்யேப்ராப்தாஸ்ஸ்மதந்தே ஶம்பரத்வாஜோயமப்ரவீத்) இத்யயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடமார்க்கே பரதவசநம். மந்யேயென்றது - ஶங்கேயென்றபடி. “𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇” (மந்யேஶங்கேத்ருவம் ப்ராயஸ்ஸம்பாவ்யார்த்தேஷுவர்த்ததே) இதிதண்டீ (ஸ்ரீபாரத்வாஜபகவானித்யாதி) “𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹𑍇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿” (கச்சிந்நதஸ்யாபாபஸ்யபாபங்கர்த்துமிஹேச்சஸி) இத்யா

தியிலேநோக்கு. (அவள்மகனும்) கைகேயியினுடையபுத்தியை யநுவர்த்திக்கிறவனும் (கீழ்வயிற்றுக்கழலே) அநசூயாஸுவ்ரணம் (கச்சிந்நதுஷ்டோவ்ரஜஸி) என்றது ஶுஹவசநமேயாகிலும் பரத்வாஜோக்திதுல்யார்த்தகமாகையாலே யப்படியருளிச்செய்யக்குறையில்லை.

“ க்வெதாரா௨மணஸம்ஸஜூ:கயஜ்ஜாநாஸிலக்ஷணம் । வாநராணாந்நராணாஞ்சகயசாஸீ த்ஸமாஶம: ” க்வதேராமேணஸம்ஸர்க்க: கதஂஜாநாஸிலக்ஷ்மணம் । வாநராணாந்நராணாஞ்சகதமாஸீத்ஸமாகம:) இதிஸுந்தரகாண்டேபஞ்சத்ரிம்ஶேஹநுமந்தம்ப்ரதிஸீதா. ஏததுபரிஷ்டாத்ப்ரஶ்நோத்தரே “ தமதாநிஹ த்யதாஸாராமொவாலிநமாஹவெ । ஸவக்ஷஹரிமெஸெந்யாநாஂஸுக்ரீவமகரொத்பதிம் । ராமஸுக்ரீவயொரைக்யந்தெவ்யெவம்ஸமஜாயத ” (ததோநிஹத்யதரஸாராமோ வாலிநமாஹவே । ஸர்வர்க்ஷஹரிஸைந்யாநாம் ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம் । ராமஸுக்ரீவயோரைக்யந்தேவ்யேவம்ஸமஜாயத) “ கயஜா ஸீசு ” (கதமாஸீத்) இத்யத்ரகதம்ஶப்த:ப்ரகார பரோஹேது பரஶ்சேதிஹ்ருதி க்ருத்வா ஏவம் ஶப்தஸ்யபாவத்வயமாஹ (பெருமாளுமித்யாதி வாக்யத்வயேந) “ நராணாஂ ” (நராணும்) இதிபஹுவசநம் கௌரவிகம் ; யத்வா, இவர்களோட்டைச்சேர்த்தியே ரகுவம்ஶத்திலுள்ளார், திருவயோத்யையிலுள்ளாரித்தனைபேரோடும் சேர்ந்த சேர்த்தியாகையாலே நராணுமென்கிறதாதல். கதம்ஶப்தஸ்யார்த்தத்வய பரத்வம் “ எங்ஙனே ” இதிபதோஸூசிதம். எங்ஙனே - கிம்ப்ரகாரம் ; எவ்வளவு ஸ்நேஹமென்றபடி. என்னஹேதுவென்றபடி. திருவடிவாக்யம் (ராமஸுக்ரீவயோரித்யாதி) கிம்ப்ரகாரமென்றதுக்குத்தரம் (இளையபெருமாளித்யாதி) என்னஹேதுவென்றதுக்குத்தரம் (நானுமிங்ஙனேயித்யாதி) இச்சேர்த்திக்கு ஹேதுவறிந்திலனென்றபடி. இந்தவர்த்தம் “ ஸமஜாயத ” (ஸமஜாயத) என்கிற பூதார்த்தப்ரத்யயத்தாலே தோற்றுகிறதென்றுபாவம். ஏவம் - “ ததொநிஹத்ய ” (ததோநிஹத்ய) இத்யாரப்ய “ ஸுக்ரீவமகரொத்பதிம் ” (ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம்) இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேணவென்றபடி. “ ஏவம் ” (ஏவம்) என்றது - ப்ரக்ருதபராமர்ஶியன்று, புத்திஸ்த்தபரமென்கிறார் (நானுமிங்ஙனேயித்யாதி) “ ஏவம்ஸமஜாயத ” (ஏவம்ஸமஜாயத) என்கையாலே திருவடிஶக்தி த்தமை தோற்றுகிறது. (வாநராணம்நராணஞ்ச) என்கிறஶ்லோகம் ராமஸுக்ரீவயோரைக்யமென்றதுக்கு உபோத்காதமாகவந்த தித்தனை, (ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம்ஸமஜாயத) என்றவிதுவே இவ்விடத்துக்குவேண்டுவது.

“ இவரீஸ்வரொஹம் ” (இவரீஸ்வரோஹம்) இத்யாதிவாக்யத்வயவிவரணம் (இவ்வநுபவத்துக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) யத்வா, “ நாம் ” என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இவ்வநுபவத்துக்கித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (பகவத்கதேத்யாதி)

" நாமே " என்கிறஸ்வரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இதுபொய்யோவென்று).

இப்பாட்டில் முற்கூற்றாலே வஸ்துபரிச்சேத ராஹித்யமுஞ்சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேஶபரிச்சேதராஹித்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று; ஆகவிப்பாட்டால் லீலாவிபூதியோகஞ்சொல்லுகிறது. ஆகவிவ்விரண்டுபாட்டாலும் " ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம " (ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம) என்கிற ஸ்வரூபஶோதகவாக்யார்த்தஞ் சொல்லப்பட்டது. " இலனது " என்றுதொடங்கி " நாமேநணுகினம் " இத்யந்வய: ....*

நான்காம் பாட்டு.

நாமவனிவனுவனவளிவளுவளெவ
டாமவரிவருவரதுவிதுவுதுவெது
வீமவையிவையுவையவைநலந்தீங்கவை
யாமவையாயவையாய்நின்றவவரே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாமவன்) இனி யித்திருவாய்மொழிக்குறையும் இப்பாட்டை விஸ்தரிக்கிறது.

விவிதநிர்த்தேஶங்களாலே நிர்த்திஶ்யமான ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்று சொல்லுகிறது...... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் மூன்றுபாட்டாலே விபூத்யந்தர்க்கத ஸமஸ்த வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்யாதிகள் பகவததீநங்களென்கிறார். அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸ்த பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபமும் தததீநமென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நாம் - மேல் சொல்லுகிற தூரத்வாத்யுபாதிகளுக்கு த்ருவமான தர்மும். அவன்-அதுக்கு தூரஸ்த்தனும். இவன் - அந்திகஸ்த்தனும். உவன்-அதூரவிப்ரக்ருஷ்டனும் என்று புல்லிங்கஶப்த நிர்த்திஷ்ட பதார்த்தமும். அவள்-ஸ்த்ரீலிங்கஶப்த நிர்த்திஷ்டையான தூரஸ்த்தையும். இவள்-ஸந்நிஹிதையும். உவள்-அதூரவிப்ரக்ருஷ்டையும். எவள் - வினவப்படுமவளும். தாம் - கௌரவ்யதயாபூஜ்யரும். அவர் - அவர்களில் விப்ரக்ருஷ்டரும். இவர் - அந்திகஸ்த்தரும். உவர்-அநதிதூரவர்த்திகளும். அது-இது - உது - நபும்ஸக லிங்கஶப்த நிர்த்திஷ்டமான தூராந்திகாவிதூரஸ்த்தமும். எது - வினவப்படும் வஸ்துவும். வீமவை-நஶ்வரமாய் அப்ரக்ருஷ்டங்களான. இவை - உவை - அவை - ஆஸந்நாநதிதூரவிப்ரக்ருஷ்டவஸ்துக்களும் நலந்தீங்கவை - உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப தர்மங்களும். ஆமவை - ஆயவை - ஆகாமிகளாயும், அதீதங்களாயுமுள்ள ஏவம்விதவஸ்துக்களும். ஆய்நின்றவவர் - தாமே

யாய்நின்றவவர். இதாநீந்தநங்களான விவ்வஸ்துக்களுமானுரென்றதாயிற்று. எவன், எவர், என்று இல்லாதவிடங்களுக்கு அழைத்துச் சொல்லிக்கொள்ளுவது. இத்தால் காலத்ரயவர்த்தி ஸகலபதார்த்தங்களும் ததநீநமென்று கருத்து...........*

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

கீழிற்பாட்டிலே ததீயத்வாகாரத்தாலே அவன் குணங்களோபாதி யுத்தேஸ்யமாய்த் தோற்றுகையாலே லீலாவிபூதி யோகத்தை யநுபவித்தார்; இனிமேலிற்பாட்டுக்களெல்லாம் லீலாவிபூதிவிஷயமா யிருக்கிறது. நித்யவிபூதியில் வந்தால் அவ்விபூதிபாவஜ்ஞுமாய் அவனுடைய சந்தத்தைப் பின் செல்லுமதாயிருக்கும், “ ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப ” என்னும்படியாயிறே யிருப்பது; கர்மநிபந்தநமானவசித்ஸம்ஸர்க்கத்தோடே கூடி யீஸ்வரஸங்கல்பத்தைப் பின் செல்லுமதாயிருக்கு மிந்தவிபூதி. அந்த விபூதியில் வந்தாலவ்விருப்புக் கண்டுகக்கு மதுக்கவ்வருகொன்றுமில்லை; அந்யஸேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் நடையாடுகிறதிவ்விபூதியிலே யாகையாலே யிரண்டையுந் தவிர்த்து பகவதநீநமென்று சொல்லவேண்டுவ திங்கேயாயிருந்தது. இனியொருமூன்றுபாட்டாலே இதினுடைய ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் பகவதநீநமாயிருக்குமென்று, ஜகத்துக்கு மீஸ்வரனுக்கும் ஸம்பந்தம் ஸரீராத்மபாவமென்று, குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, ஸூந்யவாதியைநிரஸித்து, வ்யாப்திஸௌகர்யத்தைச்சொல்லி, பலத்தைச் சொல்லி, தலைக்கட்டுகிறுர். அதில் ஸ்வரூப மவனதீநமென்கிறு ரிப்பாட்டில். அதாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வந்தவாறே இவற்றையுண்டாக்கி ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேஸித்து வஸ்துத்வநாமபாக்த்வங்களுமுண்டாம்படிபண்ணியும், இதடங்கலு மழிந்தவன்று ஸக்த்யவஸ்த்த ப்ரபைபோலே தன்பக்கலிலே ஸூக்ஷ்மரூபேண கிடக்கும்படி யேயிட்டுக் கொண்டுதரித்தும், காரணதஸையோடு கார்யதஸையோடு வாசியறத் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகளாம்படியிருக்கையாலே ஸ்வரூபமவனதீநமென்கிறது. அதில், லோகத்தில் ஸகல பதார்த்தங்களையும் தனித் தனியே சொல்லி, இதினுடைய ஸ்வரூப மவனாலே, இதினுடையஸ்வரூபமவனாலேயென்னில் பணிப்படுமிறே ஜீவாநந்யத்தாலே; இனி ப்ரயோஜகத்திலே சொல்லிவிடுமென்று, ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாகாது; ஆகையாலே தேவாதிபதார்த்தங்களை நாலுமூன்றுவகையாலே சேர்த்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமென்கிறுர். (நாமவனித்யாதி) நானென்றும், நாமென்றும், யானென்றும், யாமென்றும், தந்தாமைச் சொல்லக்க

டவது. ஸந்நிஹிதமென்ன, தூரஸ்த்தமென்ன, அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமென்ன, வினவப்படுகிறதென்ன, (அவளிவளுவளெவள்) ஸ்த்ரீலிங்க நிர்த்திஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. தாம் - பஹுமந்தவ்யனா.

அது-நபும்ஸகலிங்க நிர்த்திஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது.(வீமவை) நஶ்வரபதார்த்தங்கள் (நலந்தீங்கு) நன்மை, தீமை, என்னுதல் நன்றானவை, தீதானவை, என்னுதல். (ஆமவையாயவை) கழிந்தவற்றிலும் வருமவற்றிலு மடைப்புண்ணுமிறே வர்த்தமாநம். (ஆய்நின்ற) ஆய்நின்றபதார்த்தங்கள். இவற்றை பதார்த்தத்தளவிலே கொண்டபோது மேலைக்யஞ் சொல்லப்போகாது; அசித்தும், அசிதபிமாநியான ஜீவனும், ஜீவாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுமான இஸ்ஸங்காத மித்தனைக்கும் வாசகமாயிருக்கிறது இஶ்ஶப்தம். (அவர்) இவையாய் நிற்கிறுரவர். ஐதாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் (இதம்ஸர்வம் ப்ரஹ்மகலு) என்னுமாப்போலே. "தத்வமஸி" என்றாற்போலே யிருக்கிறது. முதற்பாட்டிலே கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையுஞ்சொல்லி, இரண்டாம்பாட்டிலே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையுஞ்சொல்லிற்று; தச்சப்தம் ப்ரக்ருத பராமர்ஶியாகையாலே "அவர்" என்று கல்யாணகுண விசிஷ்ட வேஷத்தைச் சொல்லி, "ஆய்நின்ற" என்று அசிஜ்ஜீவவிசிஷ்ட பரமாத்மாவைச்சொல்லி, ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஐக்யஞ்சொலலுகிறது. ஆகஸ்த்ரீபுந் நபும்ஸக பேதத்தாலும், பூஜ்யபதார்த்தங்கள் நஶ்வரபதார்த்தங்களென்கிற பேதத்தாலும், விலக்ஷணாவிலக்ஷணபேதத்தாலும், பூத பவிஷ்யத் வர்த்தமாந காலபேதத்தால் வந்த விசேஷங்களாலும், ஸகல சேதநா சேதநங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம் பகவததீந மென்றதாய்விட்டது............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (நாமவனித்யாதி) லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறதென்றது-ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதி பரங்களாகையாலே. நித்யவிபூதியை யொருபாட்டிலும், லீலாவிபூதியை பலபாட்டுக்களிலு மநுபவிப்பானென்னென்ன (நித்ய விபூதியிலித்யாதி சொல்லவேண்டுவ திங்கேயா யிருந்ததென்னுமளவும்) விபூதியென்றது - விபூதிஸ்த்தனா. சந்தத்தை - அபிப்ராயத்தை. அவ்விபூதிசந்தாநுவர்த்தி யென்னு மதுக்கு ப்ரமாணம் (ஒண்டொடியாளித்யாதி) விலக்ஷணமான முன்கைச்சரியையுடைய பிராட்டியும் நீயுமே யொருபடிப்பட்டு வர்த்திக்கக் கடவதாக நீபார்த்துவைத்த நல்ல விரகைக்கண்டு. இவ்விபூதி யிருக்கும்படி யென்னென்ன (கர்

மதிபந்தநேத்யாதி) ஈஶ்வரஸங்கல்பத்தை - கர்மாநுகுணமான வீஶ்வர ஸங்கல்பத்தை. பின்செல்லுமென்ற விடத்திலே - “ அஜ்ஞாஜநாந்தரநீஶோயம் ” (அஜ்ஞோஜந்தரநீஶோயம்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இவ்ஶ்லோகத்தில் “ ஶ்வப்ரம் ” (ஶ்வப்ரம்) என்கிறது - நரகம். ஆகையாலே “ அந்தவிபூதியில் ” என்று கூட்டிக்கொள்வது. அவ்வருகொன்றுமில்லை - ஶிக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை. சொல்லவேண்டுவது - உபதேசிக்க வேண்டுவது. (சொல்லவேண்டுவதென்றது) இவர்க்கு பரோபதேஶ கர்ப்பஸ்வாநுபவமென்றும், ஸ்வாநுபவகர்ப்ப பரோபதேஶமென்றுமாகாரத்வயமுண்டு, அதிலித்திருவாய்மொழி கேவலாநுபவமன்றிக்கே பரோபதேஶகர்ப்பமாகையாலே பரக்கச் சொல்லவேணுமென்றபடி.

புத்திஸௌகர்யார்த்தமாக மேலிற்பாட்டுக்களுக் கெல்லாம் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இனியொரு மூன்றென்றுதொடங்கி)

(அதாகிறபடி) ஸ்வரூப மவனதீநமாகிறபடி. வஸ்துத்வமென்றது - ரூபமாய், ரூபநாமங்களுண்டாம்படிபண்ணி யென்றபடி. ஶக்த்யவஸ்த்தப்ரபை, விகாஸாவஸ்த்தப்ரபை, என்று த்விவிதம் ; ஶக்த்யவஸ்த்த ப்ரபையாவது - பொடிமூடினதணல்.

பணிப்பதும் - யத்நகௌரவமாம் - ப்ரயாஸமாமென்றபடி. ப்ரயோஜகம்- ஸங்க்ஷேபம். நாலுமூன்றுவகை - ஏழுவகை. அதாவது - ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகம் மூன்று, பூஜ்யபதார்த்தமொன்று, நஶ்வரபதார்த்தமொன்று, நன்மைதீமையொன்று காலபேதமொன்று, ஆகவேழு. நாலுமூன்றென்று சாடு.

“ அவனிவன் ” என்றால் நானென்னாதே “ நாம் ” என்கிறதென்னென்ன (நானென்று மித்யாதி) தூரஸ்த்தத்வாந்திகஸ்த்தத்வாதூரவிப்ரக்ருஷ்டத்வங்கள் ஸ்வாபேக்ஷயா வாகையாலே “ நாம் ” என்று தம்மை முந்தறச் சொல்லுகிறது. அவன் - தூரஸ்த்தன். இவன் - ஸந்நிஹிதன். உவன் - அதூரவிப்ரக்ருஷ்டன். எவன் - வினவப்படுமவன். இப்படி மேலுள்ளவற்றுக்குங் கண்டுகொள்வது. “ எவள் ” என்றும் “ எது ” என்றுமிருக்கையாலே வர்க்காந்தரங்களிலும் எவன், எவர், எவை, என்றுங் கூட்டுவது.

பஹுமந்தவ்யர் - பூஜ்யர். “ தாம் ” என்கிறதுக்குள் விபாகம் “ அவர் ” இத்யாதி.

“ வீமவை ” என்கிறவிதுக்குள் விபாகம் “ அவை ” இத்யாதி.

(நலந்தீங்கு) முந்தினது தர்மபரம்; இரண்டாவது தர்மிபரம். பதார்த்த ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற விப்பக்ஷத்வயம்.

ஆமவை - ஆகக்கடவனவை. ஆயவை - பண்டேயானவை. வர்த்தமானஞ் சொல்லாதொழிவானென்னென்ன (கழிந்தவித்யாதி) அடைப்புண்ணும் - அந்தர்ப்பூதமாம். பவிஷ்யத்காலாபேக்ஷயா பூதார்த்தாபவந்தி, பூதகாலாபேக்ஷயா பவிஷ்யதர்த்தாபவந்தி என்றபடி.

ஆய்நின்றவென்றது - ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களைச்சொல்லி, இவற்றுக்கந்தர்யாமியான வீஶ்வரபர்யந்தஞ்சொல்லி, ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக் கந்தர்யாமியாய் நின்றவரொன்னுதல் ; அன்றிக்கே, அவர் ஆமவை யாயவையான பதார்த்தங்களெல்லாமாய் நின்றுரொன்னுதல். அந்தராத்மதயாஸத்தாஹேதுவாய் நின்றுரென்றபடி. முந்தினவர்த்தத்திலே ஆய்நின்றபதார்த்தங்களுக் கந்தர்யாமியாய்நிற்கிறவரென்று ஈஶ்வரபர்யந்தஞ் சொல்லுகிறதென், பதார்த்தமாத்ரஞ் சொன்னுலோவென்ன (இவற்றையித்யாதி) இவற்றை - ஸந்நிஹிதத்வாதி பதார்த்தங்களை. (ஐக்யஞ்சொல்லப்போகாது) " ஆய்நின்றவவர் " என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் வந்தவைக்யம் மேற்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மவஸ்துவுக்கு மிவற்றுக்குஞ்சொல்லப்போகாதென்றபடி. ஆனுல் ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான ஶப்தம் ஈஶ்வரபர்யந்தஞ் சொல்லும்படி யென்னென்ன (அசித்துமித்யாதி)

" அவர் " என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் பலித்ததென்னென்ன (இவையாயித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (இதம்ஸர்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதி) அவரிவையெல்லாமாய் நின்றுரொன்றர்த்தாந்தரவிவக்ஷயாப்ரமாணம் (தத்வமஸியென்றது) சாந்தோக்யேசாண்டில்யவித்யாயாம் " 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍 " (ஸர்வங்கல்விதம்ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாந்) இதி. சத்வாவஸத்வித்யாயாம் " 𑌐𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍋 " (ஐததாத்ம்யமிதம்ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸஆத்மாதத்வமஸிஶ்வேதகேதோ " இதி.

அங்கு " 𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 " (ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்) என்று ஜகத்காரணத்வேந ப்ரஹ்மம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே " 𑌤𑌤𑍍 " (தத்) என்கிறநிர்த்தேஶங்கூடும், இங்கப்படி ப்ரக்ருதபராமர்ஶங்கூடுமோ ! என்ன (முதற்பாட்டிலேயித்யாதி) ஜகத்காரணத்வாதிகுணவிஶிஷ்ட ப்ரக்ருதபராமர்ஶ முபயத்ரதுல்யமென்றபடி. இத்தால் பேதஶ்ருதிகளெல்லாமிங்கே கர்ப்பிதங்களென்றதாயிற்று.

" நாலுமூன்றுவகையாலே " என்றத்தை மூதலிக்கிருர் (ஆகவித்யாதி) " அவர் " இத்யாதியும், " அவை " இத்யாதியும், " அவன் " இத்யாதியோடும், " அது " இத்யாதியோடும், புநருக்தமன்றேவென்னில் ; " அவர் " இத்யாதி - கௌரவ்யாவாந்தரவிபாகம் " அவை " இத்யாதி - நபும்ஸகாவாந்தர விபாகமென்று தாத்பர்யம்...*

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவரவர்தமதமதறிவறிவகைவகை
யவரவரிறையவரெனவடியடைவர்க
ளவரவரிறையவர்குறைவிலரிறையவர்
அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே.

ஆறாயிரப்படி.

கர்மங்களுக்காராத்ய ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்று சொல்லுகிறது. (அவரவர்) ஸ்வர்க்காதிஸாதநபூத ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மநிஷ்டரான அவ்வவபுருஷர்கள் தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநாநுகுணமாக அவ்வவ இந்த்ராதிகளைத் தந்தாமுடைய கர்மங்களுக் காராத்யராகவும் ஸ்வாபிலஷித பலப்ரதராகவும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அந்தகர்மங்களாலே ஆஶ்ரயிப்பார்கள் - ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட அவ்வவ இந்த்ராதிதேவதைகளும் தத்ஸமாராதகாபிலஷிதபல ப்ரதாநத்திலே குறையுடையருமல்லர். எத்தாலேயென்னில், ஶாஸ்த்ரோக்தமார்க்கத்தாலே அந்தந்தப்புருஷர்களிந்த்ராதிகளை யாஶ்ரயித்து ஸ்வாபிலஷித பலங்களைப்பெறும்படி பரமபுருஷன்றானே அந்த இந்த்ராதிதேவதைகளுக் கந்தராத்மதயாநின்று ஸகல கர்மபலப்ரதனாய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாயிருக்கையாலே. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில்; "𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃" (இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதாஜாதம் ஜாயமாநம் விஶ்வம் பிபர்த்திபுவநஸ்யநாபிঃ) "𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃" (சதுர்ஹோதாரோயத்ரஸம்பதம்கச்சந்திதேவைঃ) "𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿" (யோயோயாம்யாம்தநும் பக்தஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி) "𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌚" (அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச) "𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂" (போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம்) "𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍" (யேயஜந்திபித்ரூந்தேவாந்) என்றுதொடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகள். ஆகவிப்பாட்டாலே சொல்லிற்றாயிற்றேதென்னில், எம்பெருமான் ஸர்வதேவதாந்தராத்மதயா ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாய் ஸகலபல ப்ரதனாயிருக்கையாலே ஜகத்ரக்ஷணமும் தததீநமென்கிறது........................ ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ரக்ஷணரூபையானஸ்த்திதி, தததீநையென்று வையதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

அவ்வோபுருஷார்த்தங்களுக்காக, அவரவர் - அதிகாரிகள். தமதமது - தந்தாமுடைய - அறிவறிவகைவகை - அறிவினறிவின்வகையாலே. அவரவர் - ருசிக்கிடானதேவதைகளை. இறையவரென - பலந்தரும்சேஷிகளாக. அடியடைவர்கள் - ஆஶ்ரயிப்பார்கள். அவரவர் - அவ்வவதேவதைகள். இறையவர் - பலங்கொடுத்துஸ்வாமியாக. குறைவிலர் - குறையில்லை. இறையவர் - ஸர்வஸ்வாமியானவர். அவரவர் - அவ்வோவதிகாரிகள். விதிவழி - விதிமார்க்கத்தாலே. அடைய - பலத்தையடையும்படி. நின்றனர் - அத்தேவதைகளுக்கந்தராத்மாவாய்நின்றார்.

அன்றியே, (அவரவர்விதிவழியடையவென்று) அவ்வோதேவதைகள் தந்தாமுடைய பலப்ரதத்வாபிபசஸித்த்யர்த்தமாக வித்யுக்தமார்க்கத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கும்படி இறையவராஶ்ரயணீயராய் நின்றாரென்றுமாம்.......................*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸ்வரூபமவனதீநமான வோபாதிஸ்த்திதியு மவனதீநையென்கிறார் (அவரவரித்யாதி) ஒருவனொருக்ருஹத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவனொருக்ராமத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவனொருஜநபதத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவன் த்ரைலோக்யத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவன் சதுர்த்தஶபுவநத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும்; ஆக சதுர்த்தஶபுவநத்துக்குக் கடவனானவனோடு, ஒருக்ருஹத்துக்குக் கடவனானவனோடு வாசியற அவர்கள் ரக்ஷகராகிறதும், இவை ரக்ஷ்யமாயுபகாரங்கொண்டதாகிறதும், ஸர்வேஶ்வர னந்தராத்மாவாய்நின்று நடத்துகையாலே; அவனிப்படி நடத்திக்கொண்டு போராதவன்று இவர்கள் ரக்ஷகராகமாட்டார்களென்கிறார். [நஸம்பதாம் ஸமாஹாரே விபதாம் விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோ த்ருஶ்யதே கஶ்சித் தம் விநா புருஷோத்தமம் ॥ நஹி பாலந ஸாமர்த்ய்ம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்] (நஸம்பதாம் ஸமாஹாரே விபதாம்விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதேகஶ்சித்தம் விநாபுருஷோத்தமம்॥ நஹிபாலநஸாமர்த்ய்ம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்] எல்லாநன்மைகளையும்பண்ணித்தரவல்லனாய் விரோதிகளையும்போக்கவல்லனானவனை யொழிய வேறொருவர் பக்கலிலிந்த ரக்ஷகத்வங்கிடவாது. [யச்ச வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித:] (யத்வேதாதௌஸ்வர:ப்ரோக்தோ வேதாந்தேசப்ரதிஷ்ட்டித:) செப்பிலேகிடந்த வாபரணத்தைவாங்கிப்பூண்டு, பின்னையு மவ்வாபரணத்தைவாங்கிச் செப்புக்குள்ளேயிட்டு வைக்குமாப்போலே ஆத்யந்தபீஜமாயிருக்கிறது யாதொன்று. [தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய] (தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய) அது தன்னுடைய ப்ரக்ருதியிலே லீநமாயிருக்கிறதாகிறது - அகாரம். அதுரக்ஷகனைக்கா

ட்டுவதொன்றிறே. [யஃவாஸ்லோகேஹஸ்வரஃ](யஃபரஸ்ஸமஹேஸ்வரஃ) அதுக்கு வாச்யதயாபரனாயிருக்கிறான் யாவனொருவன், அவன்ஸர்வேஸ்வரனென்றதிறே.

(அவரவர்) தம்முடையவநாதரமும், அவர்களுடையபவை வித்யமுந்தோற்றுகிறது (தமதமது) குணபேதத்தால்வந்த பலபேதத்தைச்சொல்லுகிறது. (அறிவறி) அதுக்கடியானஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது. (வகைவகை) மார்க்கபேதங்களாலே. (தமதமதறிவறிவகைவகை) சேதநபேதத்தோபாதியும் போருமாயிற்றுருசிபேதங்களும். தந்தாமுடைய குணநுகுணமாகப் புறம்பேயாஸ்ரயிப்பாரு மாஸ்ரயணீயராயிருப்பாருமாயிருக்குமிறே. ரஜோகுணப்ரசுரராயிருப்பாரும் தமோகுணப்ரசுரராயிருப்பாரும் அளாவனான ஸத்வத்தையுடையராயிருப்பாருமாயிறே யிருப்பது, அப்படியே குணநுகுணமாகப்பிறந்த ஜ்ஞாநமும் அறிந்தவறிந்தவகைகளாலே.

(அவரவரிறையவரென) அவ்வவராஸ்ரயணீயரொன்று (அடியடைவர்கள்) அவ்வவதேவதைகள் தான் துராராததேவதைகளாய், "ப்ரஜையையறுத்துத்தா, ஆட்டையறுத்துத்தா," என்னுநிற்கச்செய்தேயும், ஆஸ்ரயணமாவது - அவற்றின்காலிலேகுனியுமதுக் கவ்வருகில்லையென்றிருக்கிறாரிவர் ஸ்வகோஷ்டிப்ரஸித்தியாலே ; ஓரஞ்சலிஸாத்யவஸ்துவோடேயிறே தமக்குவாஸனை, "அஞ்ஜலிஃபரமாமுத்ராக்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ" ; (அஞ்சலிஃபரமாமுத்ராக்ஷிப்ரந்தேவப்ரஸாதிநீ) [க்ருதாபராதஸ்யஹிதேநாந்யத்பஸ்யாம்யஹம்க்ஷமம் அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்வா லக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்] க்ருதாபராதஸ்யஹிதேநாந்யத்பஸ்யாம்யஹம்க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்சலிம்பத்வா லக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்] இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷத்தைக்கேட்டு மஹாராஜர்கழுத்தில் மாலையையறுத்துப்பொகட்டுக்காபேயமாய்ச் சிலவ்யாபாரங்களைப்பண்ணி, அருகேநின்ற திருவடியைப்பார்த்து "இவ்வளவில் நமக்குச்செய்யப்படுவதென்" என்ன ; "அபராதகாலத்திலே யநுதாபம்பிறந்துமீண்டோமாய் எளியனசிலசெய்கிறோமல்லோம், நிரக்கழிய வபராதம்பண்ணினபின்பு இனி, ஓரஞ்சலிநேரமற்போகாது" என்றானிறே. இப்படிகுணநிகனாய் ப்ராப்தனாயிருக்கிறவனோட்டை வாஸனையாலே "அடியடைவர்கள்" என்கிறார். மாமலர்நீர்சுடர் தூபங்கொண்டு தொழுதெழுதுமென்னுமிதுமிகையாயிறே யிவர்பற்றினவிஷயமிருப்பது.

(அவரவரிறையவர்குறைவிலர்) ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுடைய இறையவரொன்னுதல், அவ்வவாஸ்ரயணீயரானவர்களென்னுதல். அவர்க

ளுக் காஸ்ரயணீயரானவர்கள் அவர்களுக்கு பலப்ரதாநஸக்தராகைக்குக் குறையுடையரல்லர். அதுக்கடியென்னென்னில (இறையவர்) பொதுவிலே " இறையவர் " என்கிறார் அவாகளோடு, அவர்களாஸ்ரயிக்கிறதேவதைகளோடு, தம்மோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க இறையவராகையாலே ; " பதிம்விஸ்வஸ்ய " என்கிறபடியே எல்லார்க்குமொக்க ஸ்வாமியானவர்.

(அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே) அவ்வவாஸ்ரயணீயர் தந்தாமுடைய வாகமாதிகளிலே விதித்துவைத்த ப்ரகாரங்களிலே யடையும்படியாக நம்மிறையவ ரந்தராத்மாவாய்நின்றார். அன்றிக்கே, ஸர்வேஸ்வரன் காமநாதிகாரத்தி லருளிச்செய்தபடியே அவர்களடையும்படியாகவென்னுதல்.

ஸர்வேஸ்வரன் இராமடமூட்டுவாரைப்போலே முகந்தோற்றாதே அந்தராத்மாவாய்நின்று நடத்துகையாலே அவர்களுமாஸ்ரயித்தார்களாய், இவர்களும் பலப்ரதாநஸக்தராகிறார்களித்தனை ; அவனையொழிந்தவன்று இவர்களாஸ்ரயிக்கவுமாட்டரர்கள், அவர்கள் பலப்ரதாநம்பண்ணவுமாட்டார்களென்கிறார். " அய்யன்பாழியிலானை போர்க்குரித்தாம் " என்றாயிற்று அவ்வோதேவதாமாத்ரங்களுக்கு பலப்ரதாநஸக்தியுள்ளது..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (அவரவரித்யாதி) ஸ்த்திதி யவனதிசை என்கிறதென், பித்ராதிகளன்றோ ரக்ஷகராகிறார்களென்ன (ஒருவனித்யாதி) க்ருஹாதிஸப்தங்கள் - தத்ரத்யர்களைச்சொல்லுகிறன.

அவர்கள் ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களென்கைக்கும், ஈஸ்வரனே ரக்ஷகனென்னுமிடத்துக்கும், ப்ரமாணம் (நஸம்பதாமித்யாதி) (நஹீதி) " ஹிதஸ்ஸு தஹோதாநம் ஸவத்ய நஸ்யகஸ்யசித் " (ஸ்த்ரிதேஸ்த்திம்மஹாத்மாநம்பவத்யந்யஸ்யகஸ்யசித்) இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணேப்ரதமேம்ஸேத்வாவிம்ஸேத்யாயே. ஸ்ருதிக்குமுன்னே புராணவசநகதநம் ஸ்பஷ்டார்த்தமாகையாலே. " புருஷோத்தமம், ஹரிம் " (புருஷோத்தமம், ஹரிம்) என்றபதத்வயார்த்தம் (எல்லாநன்மைகளையு மித்யாதி) அதாவது " ஷணுதாநே " (ஷணுதாநே) என்று தாதுவாய், புரு - பஹூஸநோதீதிபுருஷஃ என்றாய், பஹுப்ரதனென்றபடி. " ஹரணாதேவதுஃகாநாம்ஹரிரித்யபிதீயதே " (ஹரணுதேவதுஃகாநாம் ஹரிரித்யபிதீயதே) என்கிற நிருக்தியாலே விரோதிநிவர்த்தக னென்றபடி.

ப்ரமாணாந்தரம் (யத்வேதேத்யாதி) வேதாதௌ வேதாந்தேச என்றது-வேதாத்யயநாதியிலும், அத்யயநாந்தத்திலு மென்றபடி ; அல்லது " அநந்தா வை வேதா: " (அநந்தாவைவேதா:) என்று வேதத்துக்காத்யந்தங்களில்லையிறே. இங்கே " ப்ரஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாதாதாவந்தே ச ஸர்வதா । ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஸீர்யதே " (ப்ரஹ்மண:ப்ரணவங்குர்யாதாதாவந்தேசஸர்வதா । ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம்பூர்வம்பரஸ்தாச்சவிஸீர்யதே) என்றதநுஸந்தேயம். ப்ரஹ்மண: - வேதஸ்ய. " ஆதௌ ப்ரோக்த:, அந்தே ப்ரதிஷ்டித: ",(ஆதௌப்ரோக்த:, அந்தேப்ரதிஷ்ட்டித:) என்றதின் தாத்பர்யம் (செப்பிலேயித்யாதி) ப்ரணவத்தையுச்சரித்து, வேதத்தை யநுஸந்தித்து, பின்னையும் ப்ரணவத்தை யுச்சரிக்கக்கடவதிறே ; அதில் ப்ரதமோச்சாரணத்தாலே அத்யேஷ்யமாண வேதார்த்தங்களெல்லா மிதுக்குள்ளே யிருக்கிறதென்று ஸூசிப்பித்து, அந்த வர்த்தங்களை வேதமுகத்தாலே யநுஸந்தித்து, அதீதார்த்தமெல்லா மிதுக்குள்ளே யென்று த்விதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிப்பிக்கையாலே செப்பிலாபரணஸமாதி தோன்றுகிறதென்றபடி. ஆத்யந்தபீஜம் - ஆத்யந்தோச்சார்யமாணபீஜம். (ப்ரக்ருதிலீநஸ்யதஸ்ய) ப்ரணவத்துக்குக் காரணமான அகாரத்திலே லீநமானப்ரணவமாவது-அகாரமென்றபடி. ஸ்வர:-ப்ரணவ:. யச்சப்தஶ்சாந்தஸ:.

(அவரவரித்யாதி) (அதுக்கடியான) பலபேதத்துக்கடியான. ராஜஸராயும், தாமஸராயும், ஸாத்த்விகராயுமுள்ள அவ்வோசேதநர்தந்தாமுடைய பலபேதங்களுக்கடியான ருசிபேதங்களுக் கநுகுணமான ஸாதந பேதங்களாலே என்று ஶப்தார்த்தம். ஆக குணாநுகுணமான ருசிகளும், ருச்யநுகுணமான பலங்களும், பலங்களுக்கிடான ஸாதநபேதங்களுமென் றர்த்தக்ரமம். அவரவர் - அடியடைவர்களென்றந்வயம்.

கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநம் ருசிரூபமென்றும் " அறிவறி " என்கிற வீப்ஸையால் பலித்த வர்த்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார். (சேதநபேதேத்யாதி) இந்தருசிபேதத்துக்கடியேதென்ன. (தந்தாமுடையவித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (ரஜோகுணேத்யாதி) அளாவன - மிஶ்ரமான. ருசிபேதஹேதுவைச் சொல்லுகிறவழியாலே யதிகாரிபேதமும் ஸித்திக்கையாலே யத்தை ருசிபேதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேயித்யாதி)

" அறிவறிவகைவகை " என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (அறிந்தவறிந்த வகைகளாலேயென்று) அவ்வோவதிகாரிகள் தந்தாமுடைய பலவிஷயமாக வறிந்தவறிந்த மார்க்கபேதங்களாலே யென்றபடி. ஏகபலவிஷயமாகவும் அநேக ஸாதநங்களுண்டாகையாலே (அறிந்தவறிந்தவென்கிறது) அப்போதைக்கு, உபாயவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. முந்தினவர்த்தத்திலே, பலவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்று கண்டுகொள்வது. " அதுக்கடியான ஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது " என்று-பலத்துக்கடியாகவும் கீழே யருளிச்செய்கையாலே.

ஆராதிப்பர்களென்னாதே " அடியடைவர்கள் " என்கிறதென்னென்ன (அவ்வவதேவதைக-ளித்யாதி) ஸ்வகோஷ்ட்டீ-பரமவைதிக ப்ரபந்நஜநகோஷ்ட்டீ.

பரிஹாராந்தரம் (ஓரஞ்சலியித்யாதி) தம்முடைய வாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறரென்றபடி. யத்வா, ஸவகோஷ்டியில் ப்ரஸித்திக்கு ஹேதுவேதென்ன (ஓரஞ்சலியித்யாதி)

அஞ்சலி ஸாத்யவஸ்துவுக்குப் ப்ரமாணத்வயம் (அஞ்சலிரித்யாதி) இதம் பரத்வாஜஸம்ஹிதாயாம். (க்ருதாபராதஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே த்வாத்ரிம்ஶே ஸுக்ரீவம் ப்ரதிஹநுமத்வசநம். " 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀, 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑍋𑌦𑌾𑌸𑌃 " (யச்சீலஸ்வாமீ, தச்சீலோதாஸ:) என்கையாலே " 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌸𑍍𑌯 " (க்ருதாபராதஸ்ய) என்கிற ஶ்லோகமீஶ்வர னஞ்சலிஸாத்யனு யிருக்கு மென்றதுக்குப் ப்ரமாணம். க்ருதாபராதஸ்யதே அஞ்சலிம்பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாதந்தரேணவென்றந்வயம. " 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌸𑍍𑌯 " (க்ருதாபராதஸ்ய) என்றதுக்கர்த்தம். (இளையபெருமா ளித்யாதி) " 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌸𑍍𑌯 " (க்ருதாபராதஸ்ய) என்ற பூதநிர்த்தேஶத்துக்கு பாவம் (நிரக்கழியவித்யாதி) நிரக்கழிய-அத்யந்தாதிகமாக. நேராமல் - பண்ணுமல். (போகாதென்னுகிறே) திருவடி சக்ரவர்த்தி பிள்ளைகளுடைய பாவஜ்ஞனுகையாலே யென்றபடி. நேராமற் போகாது என்று - ஸுகரமான வஞ்சலியை துஷ்கரமாகச் சொன்னவிது " நீகனக்கநேரப்புகிருய் " என்றுபாலம்பதாத்பர்யத்தாலே. உக்தார்த்தநிகமநம் (இப்படியித்யாதி)

அஞ்சலிஸாத்யனுன வனவன்றிக்கே யஞ்சலிதான் மிகையாயிருக்கு மென்கிறுர் (மாமலரித்யாதி) ஶ்லாக்யமான புஷ்பங்களையும் அர்க்யாதிஜலத்தையும்தீபதூபங்களையும் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு தொழுகைக்காக வுத்யோகிப்போமென்னுமிது உன் ஶீலாதிஶயத்தாலே மிகையா யிருத்தலாலென்றபடி. தொழுதெழுதுமென்றந்வயித்தார்.

இன்னுருக்கென்னுதே " இறையவர் " என்றதுக்கு பாவம் (பொதுவிலேயித்யாதி) விவக்ஷிதார்த்தத்தை ஸப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறுர் (பகிரித்யாதி)

(விதித்துவைத்த) * மாமுபாஸ்வபோலே விதித்துவைத்த. அடையும்படியாக - ஆஶ்ரயித்து பலமடையும்படியாக.

ஆர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி) காமநாதிகாரத்திலருளிச்செய்தபடியே) ஸர்வேஶ்வரன் காமநாதிகாரத்தில் விதித்தபடியே. அதாவது - கீதாயாம் ஸப்தமே " 𑌯𑍋𑌯𑍋𑌯𑌾𑌂𑌯𑌾𑌂𑌤𑌨𑍁𑌂𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇 । 𑌲𑌭𑌤𑍇𑌚𑌤𑌤𑌃𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑍈𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 " (யோயோயாம்யாந்தநும்பக்தஶ் ஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி । தஸ்யதஸ்யாசலாம்ஶ்ரத்தாம்தாமேவவிததாம்யஹம் । ஸதயாஶ்ரத்தயாயுக்தஸ்தஸ்யா ராதநமீஹதே । லபதேசததஃகாமாந்மயைவவிஹிதாந்ஹிதாந்) இத்யாதி " அவரவர்விதிவழியடைய நின்றனர் " என்றதுக்கு - அந்தவந்த வாஶ்ரயணீயதேவதைகள் தந்தாமுடைய வாகமாதிகளிலே * மாமுபாஸ்வபோலே விதித்த ப்ரகாரங்களிலே தங்களையாஶ்ர

யித்து பலமடையும்படியாகவும், அஸ்ரயணீயர் அவர்களுக்கு பலப்ரதாந ரக்தராகவும், ஆஸ்ரயணீயர்க்கு மாஸ்ரிதர்க்கு மந்தர்யாமியாய் - நின்றனர் என்று ப்ரதமயோஜநைக்கும், அந்தவந்தவதிகாரிகள் காமநாதிகாரமான "யொயொயாஂயாஂ" (யோயோயாயாம்யாம்) இத்யாதியிலேயீஸ்வரன் விதித்த ப்ரகாரத்திலே தத்தத்தேவதைகளை யாஸ்ரயிக்கும்படி யுபயர்க்கு மந்தராத்மாவாய் நின்றார் என்று த்விதீயயோஜநைக்கும், நிஷ்க்ருஷ்டமானபொருள். முந்தினவர்த்தத்தில் தேவதாந்தர்யாமித்வமும், இரண்டாமர்த்தத்தில் சேதநாந்தர்யாமித்வமுஞ்சொல்லுகிறதென்னுமதுபாட்டு யோஜனையோடு விரோதிக்கும்.

இந்தவர்த்தத்வயத்தாலும் பலிதம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி) இராமடமூட்டுவாரைப்போலே - விஷயப்ரவணரான பிள்ளைகளை வாத்ஸல்யத்தாலே ராத்ரியில் ஸத்ரங்களிலே தாங்கள் அவர்கள் கண்படாமல் புஜிப்பிக்கும்மாத்ராதிகளைப்போலே என்றபடி.

மாட்டார்களென்கிறதென் ; "வாயவ்ய ஂ ஶ்வேதமாலபேத" (வாயவ்யம் ஶ்வேதமாலபேத) இத்யாதிகளிலே யவ்வவதேவதைகளன்றோ பலப்ரதாநம்பண்ணுகிறதாகச் சொல்லுகிறதென்ன (அய்யனித்யாதி) அய்யன் - சாஸ்தா. பாழி - தத்ஸ்த்தாநம். க்ரமேணாந்வயஃ ....*

ஆறும்பாட்டு.

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர்
நின்றிலரிருந்திலர்கிடந்திலர்திரிந்தில
ரென்றுமோரியல்வினரெனநினைவரியவ
ரென்றுமோரியல்வொடுநின்றவெந்திடரே.

ஆறுயிரப்படி.

(நின்றனர்) சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்த வஸ்துக்களினுடைய ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் பரமபுருஷ ஸங்கல்பாதீநமென்றுசொல்லுகிறது..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளும் தததீநைகளென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர் - நிற்றலும் இருத்தலும் கிடத்தலும் திரிதலுமாகிற ப்ரவ்ருத்திக்காஸ்ரயமான பதார்த்தங்களும். நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர் - நிவ்ருத்திக்காஸ்ரயமான பதார்த்தங்களுமாய், இத்தாலே

என்றும் - என்றுமொக்க. ஓரியல்வினர் - ஒருஸ்வபாவத்தை யுடையவர். என - என்று. நினைவு - நினைக்கைக்கு. அரியவர் - அரியராயிருப்பர். என்றும் - என்றுமொக்க. ஓரியல்வொடுநின்ற - ஸ்வேதரஸமஸ்த வ்யாவ்ருத்தமான. எந்திடர் - நம்முடைய த்ருஷ்டப்ரமாண ஸித்தர்.

ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளான தர்மங்களினுடைய ததீநத்வஞ் சொல்லா நிற்க தர்மிபர்யந்தமாகச் சொல்லிற்று, இத்தர்மங்க ளாஸ்ரயத்தை யொழிய ப்ரதிபத்திபண்ணவொண்ணாமையாலும், மேழ தர்மிஸ்வரூபம் ததீநமென்று சொல்லுகையாலும். தர்மிபர்யந்த ஶப்தமேயாகிலும் தர்மத்திலே தாத்பர்யமாகக்கடவது. இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்தி யீஸ்வராதீனையானாலும் ஏறிட்டகட்டி விழுகைக்கு ப்ரேரகர் வேண்டாதாப்போலே நிவ்ருத்திக்கு ததபேக்ஷையுண்டோ! என்னில் த்ரிஶங்கு நிவ்ருத்திக்கு ப்ரதிபந்தம்காண்கையாலே நிவ்ருத்திக்குமீஸ்வராபேக்ஷையுண்டு. இப்படி பாபாதிகளில் ப்ரவ்ருத்தருடைய நிவ்ருத்திக்கு மீஸ்வராபேக்ஷையுண்டாகையாலே ஸர்வ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு மீஸ்வராபேக்ஷையுண்டு...*

ஈடு - ஆரும்பாட்டு.

லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்த்திதியும் பகவத்ஸங்கல்பாதீநமென்றார் கீழ்; அதினுடைய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவத்ஸங்கல்பாதீநமென்கிறாரிதில்.

(நின்றனரித்யாதி) நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல், திரிதல், என்றும்; நில்லாமை, இராமை, கிடவாமை, திரியாமை, என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே - ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளை. பகவத்வ்யதிரிக்தஸமஸ்த வஸ்துக்களுடையவும் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளைச் சொல்லுகிறதிப்பன்மையால். ஆக்ருதி வாசகஶப்தம் வ்யக்தியிலே பர்யவஸித்து நிற்குமாப்போலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமானஶப்தமும்; அபர்யவஸாநவ்ருத்யா அவனளவிலே சென்றல்லது நில்லாது.

"ஶாருண்யாவிஜாக்ஷ்ரவொஜீணாதி" (அருணயாபிங்காக்ஷ்யாஸோமங்க்ரீணாதி) என்கிறவிடத்திலே குணவிசிஷ்டவஸ்துதோற்றநிற்கச்செய்தேயும் ஆருண்யாம்சத்திலே தாத்பர்யமாகிறாப்போலே, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக் காஸ்ரயமான வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபமவனதீநமென்று முன்னேசொல்லுகையாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யம்ஶத்திலே நோக்கென்று சொல்லுவாருமுண்டு; அப்போது ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது; ஆக ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான விஶ்ஶப்தம் அவற்றுக் காஸ்ரயமான சேதநனைக்காட்டி, அவன்றனக்கு ஈஶ்வரனையொழிய ப்ருதக்ஸ்த்திதியாதல் உபலம்பமாதலில்லாமையாலே அவனை வுங்காட்டுகிறது; ஆகவிசிஷ்டவஸ்துவையே காட்டுகிறது. "ப்ரவ்

ருத்தியவனதீனையாகிறது வேணுமாகில் நிவ்ருத்திக்கவன்வேணுமோ!" என்றெம்பாரைக்கேட்க "ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் விழுகிற த்ரிஶங்குவை சக்திமான் நிற்கச்சொல்ல நிற்கவேண்டிற்றுக்கண்டாயே, அப்படியே நிவ்ருத்திக்கு மவன்வேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தார்.

(என்றுமோரியல்வினரெனநினைவரியவர்) இப்படி யநேக ப்ரகாரரா யிருக்கையாலே காலதத்த்வமுள்ளதனையும் ஆராயாநின்றாலும் இன்னபடிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்று நினைக்கவுங்கூடவரியவர்.

(என்று மோரியல்வொடுநின்ற) வ்ருஷலவிவாஹ மந்த்ரம்போலே என்று மோரியல்வொடு நின்றவராவதென்னென்னில்; என்று மொருபடிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடையவரென்று நினைக்கவரிதான நிலையென்னு மொருபடிப்பட் டிருக்குமென்கை. (எந்திடர்) அபௌருஷேயமான வேதப்ரதிபாத்ய னுகையால் வந்த தார்ட்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்படி ஸுத்ருடப்ரமாண ஸித்தரானநிலை தம்முடைய லாபமாய்த் தோற்றுகையாலே (எந்திட்ரென்கிறார்.) நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர் நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலரான விவையெல்லாம், என்று மோரியல்வினரெனநினைவரியவராய் என்று மோரியல்வொடு நின்ற வெந்திடரானவர்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (நின்றனரித்யாதி) உக்தாநுவாத பூர்வகமாக விப்பாட்டில் பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (லீலாவிபூதியினுடைய வித்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே)

மூலத்தில் விஶேஷ்ய பர்யந்தமா யிருக்கச் செய்தேயும் நாலாம்பாட்டில் ஸ்வரூபதாததீந்யமுக்தமாகையாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமென்கிறார் (நிற்றலித்யாதி.) யத்வா, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திக ளிங்குத்தோற்றுகிறதோவென்ன (நிற்றலித்யாதி) என்னுதல்.

பஹுவசநதாத்பர்யம் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி)

ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திதாததீந்யஞ்சொல்லுகிறதாகில் தர்மிபர்யந்தஞ்சொல்லுவானென்னென்ன (ஆக்ருதீத்யாதி) ஆக்ருதி: - ஜாதி:. அபர்யவஸாந வ்ருத்தி: - பர்யவஸாநரஹிதபோதநஶக்தி:.

அருணாதிகரணத்தில் பாஷ்யகாரஸித்தாந்த ப்ரக்ரியையாலே யருளிச் செய்த பூர்வபக்ஷமதாநுஸாரேண சொல்லுகிறபக்ஷத்தை யநுவதிக்கிறார் (அருணயேத்யாதி) "[illegible]" (அருணைத்ரவ்யவ்யபேக்ஷேயந் த்ரவ்யேசகுணகாங்க்ஷிணி) என்று நஷ்டாஶ்வதக்த்ரதந்யாயேந பரஸ்பராகாங்க்ஷையாலே விஶிஷ்டார்திஸ்வரூபம்ப்ர

நிதமத்தனே; "மவாகீர்ணாதி" (கவாக்ரீணதி) என்று கோஸ்வரூபம் முன்னே ப்ரதிபந்நமாகையாலே யருணதிஸப்தங்கள் ஆருண்யாதி தர்மமாத்ரவாசகங்களென்று பூர்வபக்ஷயபிப்ராயம். குணமென்று-விசேஷணம். த்ரவ்யமென்று - விசேஷ்யம்.

(ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது) "எந்திடர்" என்றபதத்தோடே ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது. ஆக்ருதித்யாதி வாக்யோக்த ஸ்வஸித்தாந்தமான (ஆகவித்யாதி) ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமாந - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்யம் ஸத்திலே தாத்பர்யமான. உபலம்பம் - தோற்றரவு. பக்ஷாந்தர நிராகரணத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறர் (ஆகவிஶிஷ்டவென்று) விஶேஷணம்ஸத்திலே யூற்றமானு லும் விஶிஷ்டத்துக்கே வாசகமென்றபடி.

நிர்வ்யாபாரதாரூபநிவ்ருத்திக்குமவன் வேணுமோவென்கிறஸங்கையை அபியுக்தோக்தியாலே பரிஹரிக்கிறர் (ப்ரவ்ருத்திஇத்யாதி) ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் விழுகையாகிற ப்ரவ்ருத்திக்கு விழாமை நிவ்ருத்தியிறே, அது ஸ்வாபீஷ்டமானாலும் தன்னால் முடியாதே ஶக்திமததீநமாகவேண்டிற்றென்னுதல். பதநமேநிவ்ருத்தியாய் அதுதானும் சக்திமத்ப்ரதிருத்தமாயிற்றென்னுதல்.

(அநேகப்ரகாரராயிருக்கையாலே) "நின்றனர்" இத்யாத்யநேக ப்ரகாரராயிருக்கையாலே. "என்றுமோரியல்வினரென நினைவரியவர்" என்றத்தை * முடிச்சோதியிலே வடிவழகுவிஷயமாக வெடுக்கையாலே யிதுஸர்வப்ரகாரா பரிச்சேத்யத்தைக்கு முபலக்ஷணம்.

கீழே "நினைவரியவர்" என்றுவைத்து "வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரவத்" (வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரம்போலே) என்றுகூட்டுவது. வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரமாவது - "அரசாணியைத்தொட்டுத்தொட்டிலேன், பாய்ந்திட்டுப்பாய்ந்திலேன்,சொல்லிட்டுச்சொல்லிலேன்".

த்ருடத்வமாவதென்னென்ன (அபௌருஷேயமானவித்யாதி) "எம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (இப்படி யித்யாதி)

ஶ்ரோத்ருபுத்திஸமாதாநார்த்தமந்வயம் (நின்றனரித்யாதி) இவையெல்லாம் - ஸங்காதாத்மகமான விவையெல்லாம். இவையெல்லாமென்றது - அந்விதமாகைக்காக ....*.

ஏழாம்பாட்டு.

திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசைப்
படர்பொருண்முழுவதுமாயவையவைதொறு
முடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்துளன்
சுடர்மிகுசுருதியுளிவையுண்டசுரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(திடவிசும்பு) கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் ஜகத்தினுடைய ஸ்வரூப ஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் பகவததீநமென்னு மிடத்தைஸாமாநாதிகரண்யத்

தாலே சொல்லிற்று ; இனி இந்த ஸாமாநாதிகரண்யமானது ஜகதீஸ்வர யோஶ்ஶரீராத்ம த்வநிபந்தநமென்று சொல்லுகிறது.

இந்தஶரீரத்தை இவ்வாத்மாநியந்த்ருதயாவ்யாபித்திருந்தாற்போலே எம்பெருமானும் அபாதித ப்ரமாணஸித்தமான ப்ருதிவ்யாதிபூதபஞ்சகங்களையும் ததாரப்தங்களான ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்கும்.

இப்படி கார்யகாரணோபயாவஸ்த்தா சித்வஸ்துவிற்காட்டிலும்பத்தமுக்த நித்யஸித்த த்ரிவிதசேதநரிற்காட்டிலும் விலக்ஷணஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வரூபனாய், ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநாபரிமிதகுண விபூதிகனாய், அகிலபுவநநிர்மாணத்ராண ஸம்ஹரணாதி லீலாவிநோதனாய், ஸர்வ ஜகதாத்மாவாய், ஸர்வஜகச்சரீரனாய், ஸ்வதஏவாகர்ம வஶ்யனாகையாலே ஸ்வஶரீரபூத சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துகத ஸுகதுःக விகாராதி ஸர்வதோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருந்த பரமபுருஷன், "[Grantha]" (ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம) "[Grantha]" (ஆநந்தோப்ரஹ்ம) "[Grantha]" (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) "[Grantha]" (பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியா ச) "[Grantha]" (மநோமயःப்ராணஶரீரோபாரூபஸ்ஸத்யஸங்கல்பः ஆகாஶாத்மாஸர்வகர்மாஸர்வகாமஸ்ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸஸ்ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதரः) "[Grantha]" (தஸ்யநாமமஹத்யஶः) "[Grantha]" (அதபராய யாததக்ஷர மதிகம்யதேயத்த தத்ரேஶ்யமக்ராஹ்யம கோத்ரமவர்ண மசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம்ததபாணிபாதம் | நித்யம்விபும்ஸர்வகதம்ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்திதீராः) "[Grantha]" (அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்பः) "[Grantha]"

[illegible] " (யஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோத்ருஸ்யதே ஹிரண்யஸ்மஸ்ருர்ஹிரண்யகேஸ ஆப்ரணகாத்ஸர்வஏவ ஸுவர்ணஸ்தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) " [illegible] " (ஸர்வேநிமேஷாஜஜ்ஞிரேவித்யுத:புருஷாததி) " [illegible] " (ஆதித்யவர்ணம்தமஸ:பரஸ்தாத்) " [illegible] " (ஆதித்யவர்ணந்தமஸஸ்துபாரே) " [illegible] " (நீலதோயதமத்யஸ்த்தாவித்யுல்லேகேவபாஸ்வரா) " [illegible] " (மஹாரஜநம்வாஸ:) " [illegible] " (ஹ்ரீஸ்சதேலக்ஷ்மீஸ்சபத்ந்யௌ) " [illegible] " (அஸ்யேஸாநா ஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ) " [illegible] " (ஈஸ்வரீம்ஸர்வபூதாநாம் த்வாமிஹோபஹ்வ யேஸ்ரியம்) " [illegible] " (யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:) " [illegible] " (யத்ரர்ஷய:ப்ரதமஜாயேபுராண:) " [illegible] " (தத்விப்ராஸோவிபந்யவோ ஜாக்ருவாம்ஸஸ்ஸமிந்த்தேவிஷ்ணோர்யத்பரமம்பதம்) " [illegible] " (தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்ஸதாபஸ்யந்திஸூரய:) " [illegible] " (யோவேதநிஹிதம் குஹாயாம் பரமேவ்யோமந்) " [illegible] " (யோஅஸ்யாத்யக்ஷ:பரமேவ்யோமந்) " [illegible] " (ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்க்குணேஸ:) " [illegible] " (க்ஷரம்ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம்ஹர: க்ஷராத்மாநாவீஸதேதேவஏக:) " [illegible] " (ஸகாரணம்கரணாதிபாதிப:) " [illegible] " (த்வாஸுபர்ணாஸயுஜா ஸகாயாஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்ய:பிப்பலம்ஸ்வாத்வத்த்யநஸ்நந்நந்யோ அபிசாகஸீதி) " [illegible] " (ஸமாநேவ்ருக்ஷேபுருஷோநிமக்நோ அநீஸயாஸோசதிமுஹ்யமாந: । ஜுஷ்ட—

ம்யதாபஸ்யத்யந்யமீஸமஸ்யமஹிமாநமிதிவீதஸோகஃ) “ வுரயமா_தா_நம் வெரிதாரஞ்ஜகா ” (ப்ருதகாத்மாநம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா) “ ஹோ க்தாஹொமுஹ்ஃவெரிதாரஞ்ஜகா ” (போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்சம த்வா) “ ஷதஜா நஈயஜா_தா_நஜஃவஸஜூஜு ” (ஏதமாநந்தமயமாத் மாநமுபஸங்க்ரம்ய) “ ஈஸஃஹெஹுவாயஃஞூஃநீஹவதி ” (ரஸம்ஹ்ய யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி) “ தயாவிஅா_நாஜாஎவா ஜீஃதுஃவுரா தூரஃவுஈஷஜுவெதிஷிவுஃ ” (ததாவித்வாந்நாமரூபாத்விமுக்தஃ பராத்பரம்புருஷமுபைதிதிவ்யம்) “ தஜாவிஅா_நுணுவாவெவியஎ யநிரஞ்ஜநஃவரஜஃஸாஜூஃவெதி ” (ததாவித்வாந்புண்யபாபேவிதூ யநிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி) “ ஸொஷூஃதெஸவு_ா_நூஜஃதஹ ஞரஹணாவிவஞூதெதி ” (ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாம்த்ஸஹப்ரஹ்ம ணாவிபஸ்சிதேதி) “ யஃவுஷிவுஃதிஷநு வுஷிவுாகஷஜுரோயஃவு ஷிவீநவெஷயஸுஃவுஷிவீஸரீரம் - யஆதநிதிஷ்நாதநொஷரோய ஜாதாநவெஷயஸுாதாஸரீரம் யஆதாநஜரோயயதி ஸதஆதாஞ ரஜாஜ்யதஃ”(யஃப்ருதிவ்யாம்திஷ்டந்ப்ருதிவ்யா அந்தரோயம்ப்ருதிவீந வேதயஸ்யப்ருதிவீஸரீரம்- யஆத்மநிதிஷ்டந்நாத்மநோந்தரோயமாத்மா நவேதயஸ்யாத்மாஸரீரம் யஆத்மாநமந்தரோயமயதி ஸதஆத்மாந்தர்யாம் யம்ருதஃ) “ ஷஷஸவுஹஎதாஷராதாவஹதவாவுாஷிவெஃஷெவ ஷகொநாராயணஃ ” (ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹுதபாப்மாதிவ்யோ தேவ ஏகோநாராயணஃ) “ அஜஃவுவிஷஸூாஸாஜநாநாஃஸவுாதா ” (அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா) “ ஸெஷவஸொஜஃ ஷஜூரஆஸீஷ ” (ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீத்) “ யதொவாஜஜாநி ஹஎதாநிஜாயஜெ ” (யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே) “ ஞரஹவா ஜஷஜெகஷவாஜூரஆஸீஷ ” (ப்ரஹ்மவாஇதமேகஏவாக்ரஆஸீத்) “ ஸ வுாணிஹவாஜஜாநிஹஎதாநுாகாஸாஷெவஸஜூதஷுஜெ ” (ஸர்வா ணிஹவா இமாநிபூதாந்யாகாஸா தேவஸ்முத்பத்யந்தே) “ ஆதாவாஜஷ ஜெகஷவாஜூரஆஸீஷ ” (ஆத்மாவாஇதமேகஏவாக்ரஆஸீத்) “ ஷகொ ஹவெநாராயணஆஸீஷ நஞரஹாநெஸாநொநெ ஜெஷுாவாவுஷி வீநநக்ஷதாணி ” (ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்நப்ரஹ்மாநேஶாநோ நே மேத்யாவாப்ருதிவிநக்ஷத்ராணி) “ நதஸெஃஸெகஷூந ” (நதஸ் யேஸேகஶ்சந) “ வதிஃவிஷஸுாதெஷஞூஃ ” (பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்

வரம்) “[illegible]” (யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஶ்யதேஶ்ரூயதேபிவா । அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்த்திதஃ) “[illegible]” (ஸ ப்ரஹ்மாஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோக்ஷரஃ பரமஸ்ஸ்வராட்) இத்யாதியாய், “[illegible]” (அவிகாராயஶுத்தாய) “[illegible]” (ஶுத்தேமஹா விபூத்யாக்யே) “[illegible]” (ஸர்வபூதப்ரக்ருதிம்விகாராந்) “[illegible]” (ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம்) “[illegible]” (ஸமஸ்தாஶ்ஶக்தயஶ்சைதாந்ருபயத்ரப்ரதிஷ்டிதாஃ। தத்விஶ்வரூபவைரூப்யம் ரூபமந்யத்தரேர் மஹத்) “[illegible]” (பூஷணாஸ்த்ரஸ்வரூபஸ்த்தம்) “[illegible]” (நபூதஸங்கஸம்ஸ்த்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மநஃ) “[illegible]” (தமஸஃபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரஃ। ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாநித்ய ஸ்ரீரஜய்யஶ்ஶாஶ்வதோ த்ருவஃ) “[illegible]” (நித்யைவைஷாஜகந்மாதாவிஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ) “[illegible]” (தேஷாந்தத்பரமம்ஸ்த்தாநம் யத்வைபஶ்யந்திஸூரயஃ) “[illegible]” (திவ்யம்ஸ்த்தாநமஜரஞ்சாப்ரமேயம் துர்விஜ்ஞேயஞ்சாகமைர்க்கம்யமாத்யம்) “[illegible]” (வைகுண்டேதுபரேலோகேஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிஃ ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ) “[illegible]” (கலாமுஹூர்த்தாதிமயஶ்சகாலஃ) “[illegible]” (காலம்ஸபசதே) “[illegible]” (பூஃப்ராணிநஸ்ஸர்வஏவகுஹாஶயஸ்ய) “[illegible]” [(ஸர்வம்ஸமாப்நோஷிததோஸிஸர்வஃ) “[illegible]” (தாநிஸர்வாணி தத்வபுஃ) “[illegible]” (தத்ஸர்வம்வைஹரேஸ்த

ஷு:) "ஸவஂவஸவ-ூஹ-ஏதா-தாவிஸ்வ-ஏபொயதொவ்யஃ" (ஸர்வஸர்வபூதாத்மாவிஸ்வரூபோயதோவ்யயஃ) "ஜமுத்ஸவஂஶரீரஂதெ" (ஜகத்ஸர்வம்ஶரீரந்தே) "ஜமுத்வ்யாபாரவஜஂப்ரகரணாதிஸந்நிஹித த்வாச்ச" (ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்ப்ரகரணாதஸந்நிஹிதத்வாச்ச) "ஹோமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச" (போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச) "ஜமுத்வ்யாபாரவஜஂஸமாநோஜ்யோதிஷா" (ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்ஸமாநோஜ்யோதிஷா) "இதஂஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்யமமஸாதர்ம்யமாகதாஃ । ஸர்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச" (இதம்ஜ்ஞாநமபாஶ்ரித்யமமஸாதர்ம்யமாகதாஃ । ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச) "விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம்" (விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம்) இத்யாதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணோப ப்ரும்ஹிதமாய், அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்த்தோஷமாய், அபாதிதப்ராமாண்யரூபதேஜஃப்ரசுரமாயிருந்த ஶ்ருதிகளிலே உளனென்கிறார். ஆதலால் லோகாயதமாயாவாதபாஸ்கரீய யாதவப்ரகாஶாதி வேதவிருத்த ஸமயங்களெல்லாம் நிரஸ்தமாயின.........*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தர மிந்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவஸம்பந்த நிபந்தநமென்கிறார்.

திடம் - பூதாந்தரங்களிற்காட்டில் சிலகாலம் நிற்கையாகிற சிக்கனவையுடைத்தான. விசும்பு - ஆகாசமும். எரி - அக்நியும். வளி - வாயுவும். நீர் - ஜலமும். நிலம் - பூமியும். இவைமிசை - இவையாஶ்ரயமாகக்கொண்டு. படர்-பரந்த. பொருள்முழுவதும்-பௌதிகபதார்த்தங்களுமெல்லாம். ஆம் - தாறும்படி அவற்றுக்கு பாதாநமாய். அவையவைதொறும்-அவ்வோபதார்த்தங்கள்தோறும். உடன்மிசை-சரீரத்தில். உயிரென-ஆத்மாவ்யாபிக்குமாப்போலே. கரந்து - கரந்து-வ்யாபித்து. எங்கும்பரந்து - இப்படிஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாப்தனாய். சுடர் - ஸ்வதஃப்ராமாண்யௌஜ்வல்யத்தாலும். மிகு - மிக்கிருப்பதாய். சுருதியுள் - கேள்வியாலே வருவிக்கப்படுவதான ஶ்ருதியினுடைய. உளன் - உள்ளானபொருளாய்க்கொண்டு தோற்றுமவன். இவையுண்ட - இப்பதார்த்தங்களை ஸம்ஹ்ருதிகாலத்திலே "அத்தாசராசரக்ரஹணாத்" (அத்தாசராசரக்ரஹணாத்) என்று தன்னுள்ளேவிழுங்கின. சுரன் - தேவஶப்தவாச்யன்.

"தமஃபரேதேவஏகீபவதி" (தமஃபரோதேவ ஏகீபவதி) என்னக்கடவதிறே. விசும்புக்கநந்தரம் வளியையெடாதே எரியையெடுத்தது - தைத்திரியோபநிஷத்திலே "ஆத்மநஆகாஶஸ்ஸம்பூதஃ" (ஆத்மநஆகாஶஸ்ஸம்பூதஃ) என்கிற ஆகாஶப்ராதம்யமும், சாந்தோக்யத்தில் "தத்தேஜோஸ்ருஜத" (தத் தேஜோஸ்ருஜத) என்கிறதேஜஃப்ராதம்யமும், தோற்றுகைக்காக. இத்தால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களும் அநுப்ரவேஶநிபந்தநமான வந்தராத்மத்வமும் ததீநமென்றதாயிற்று...*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

(திடவிசும்பித்யாதி) கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யஞ்சொன்னவிது-பாவிப்ரதிஸந்தாநங்யாயத்தாலேயாய், அத்தால் பலித்தஸம்பந்தம் சரீராத்மபாவமென்கிறுராதல்; அன்றியே, கீழே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் வையதிகரண்யத்தாலுஞ் சொன்னுர், அப்படிசொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தநம் சரீராத்மபாவமென்கிறுராதல்.

“ ஃநெநஜீவெநாத்நாநுப்ரவிஶ்யநாமரூவெவ்யாகரவாணி” (அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஸ்யநாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்கிறபடியே த்ரிவ்ருத்க்ருதமானவசித்திலே ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேசித்து வஸ்துத்வநாமபாக்த்வங்களுண்டாம்படிபண்ணி, இவைதானென்னலாம்படி யிருந்தால் ம்ருதாத்மகோகட: என்னும்படி யிருக்கையன்றிக்கே, “ அந்தஃப்ரவிஷ்டஃஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா” (அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தா ஜநாநாம்ஸர்வாத்மா) என்கிறபடியே ஸர்வேஷாமாத்மாவாய், இவற்றை நியமிக்குமிடத்திலிந்த சரீரத்துக்கு இந்தவாத்மாதாரகனுய் நியாமகனுய் சேஷியா யிருக்கிறுப்போலே “யஸ்யாத்மாஶரீரம்” (யஸ்யாத்மாஸரீரம்) “ யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்” (யஸ்யப்ருதிவீஸரீரம்) என்கிறபடியே தானிரண்டுக்கும் தாரகனுய் நியாமகனுய் சேஷியாய்நின்று நடத்திக்கொண்டு போருமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் சரீராத்மபாவமென்கிறுர்.

வ்ருக்ஷத்திலே தேவதத்தன் நின்றுனென்றுலங்கு சரீராத்மபாவமில்லை, ஜாதிகுணங்கள் வ்யக்தியிலேகிடந்ததென்று லங்குசரீராத்மபாவமில்லை, விஶிஷ்டத்திலேயிறே சரீராத்மபாவங் கொள்ளலாவது.

(திடவிசும்பு) இது தானல்லாதவற்றிலுமேறி, த்ருடமான எரி, த்ருடமான காற்றென்றுகிடக்கிறதாகவுமாம்; அன்றிக்கே “ஆத்மந ஆகாஶஃஸம்பூதஃ” (ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:) என்றுசொல்லுகிறபடியே அல்லாதபூதங்களுக்கு முன்னேயுண்டாய், அவையழிந்தாலும் சில நாள் நிற்கக்கடவதாகையாலே த்ருடமானவிசும்பென்னவுமாம்; அன்றிக்கே, “ஸத்வாரொயெவபூதாநி” (சத்வார்யேவபூதாநி) என்கிறவனை நிராகரிக்கிறுராகவுமாம். ஆக பூதபஞ்சகங்களையுஞ்சொல்லுகிறது.

இவைமிசைபடர்பொருள் முழுவதுமாய்) இவற்றை யடியாகக் கொண்டு மேலே விஸ்த்ருதமாகாநின்றுள்ள பதார்த்தங்களெல்லாவற்றையுமுண்டாக்கி. ஆய் என்றது - ஆக்கி என்றபடி. “ ஆய்” என்பானென்னென்னில்; “ வஹுஸ்யாம்” (பஹுஸ்யாம்) என்கிறதன் விகாஸமேயாகையாலே வைதிக நிர்த்தேஶமிருக்கிறபடி.

(அவையவைதொறும்) அவ்வோபதார்த்தங்கள்தோறும். அவற்றிலே வ்யாபிக்குமிடத்தில் பலதுணுக்காக ஒருஉத்திரங்கிடந்தாற்போலேயன்றிக்கே, ஜாதி, வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்யவர்த்திக்குமாப்போலே எல்லாவற்றிலும் தனித்தனியே குறைவற வ்யாபித்துநிற்கும். இப்படி வ்யாபித்துநிற்குமிடத்தில் (உடன்மிசையுயிரென) இச்சரீரத்துக்காத்மா தாரகனும் நியாமகனும் சேஷியாயிருக்கிறுப்போலே இச்சரீராத்மாக்களுக்குத்தான் தாரகனும் நியாமகனும் சேஷியாயிருக்கும். (கரந்து)இப்படியிருக்கச்செய்தே “ யஶாத்மா நவெத ” (யமாத்மாநவேத) என்கிறபடியே அந்யைரத்ருஶ்யனுயிருக்கும். (எங்கும்பரந்து) அந்தர்ப்பஹிஸ்ச வ்யாபித்து.

இதில் ப்ரமாணமென்னென்னில் (உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்) அபௌருஷேயமாய் நிர்த்தோஷமாயிருக்கிற வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும். ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்கள்போலே ஹேத்வந்தரத்தாற்கழிக்கவொண்ணுத வொளியையுடைத்தாயிருக்கை. சுருதி - பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமத்தைப்பற்றி உத்தரோத்தரோச்சார்ய மாணத்வத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. இத்தால் முதற்பாட்டுத்தொடங்கிச்சொன்ன வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் ப்ரமாணம் நிர்த்தோஷஸ்ருதி என்கிறது.

(இவையுண்டசுரன்) இவற்றை ஸம்ஹரித்ததேவன். முன்பே ஸ்ருஷ்ட்டிஸ்த்திதிகளவனதீநமென்று சொல்லிற்று ; ஸம்ஹாரம் வேறொருசேதநாதீநமாகில் அதுதன்னதல்லாமையால் வருமைஸ்வர்யங்குறையுமிறே ; அதுக்காக ஸம்ஹாரமு மவனிட்டவழக்கென்கிறுர். இத்தால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை ப்ரஹ்மாதிகளே நடத்துகிறுர்களென்கிற குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறுர். “ திடவிசும்பு ” என்கிறவித்தால் அவைதிகமர்யாதையிலே நடக்கிற லோகாயதிகனை நிரஸிக்கிறுர். “ உடன்மிசையுயிர் ” என்கிறவித்தால் ஸ்வரூபேணதாதாத்ம்யஞ் சொல்லுகிறவர்களை நிரஸிக்கிறுர். “ சுடர்மிகுசுருதியுள் ” என்கையாலே நாராயணநுவாகாதிகளிற்சொல்லுகிறபரத்வம், லக்ஷ்மீஸம்பந்தம், இவையெல்லாவற்றையு மங்கீகரித்தாராகிறுர்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (திடவிசும்பித்யாதி) இப்பாட்டிலே ஶரீராத்மபாவஞ்சொல்லுகிறதுக்கு இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறுர் (கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) கீழே ஸாமாநாதிகரண்யஞ்சொல்லுகிற விடத்தில்

ஷ்ருதிக்ருதமான ஶரீராத்மபாவத்தை யிங்கே வெளியிடுகிருரென்று முந்தினவர்த்தம். (பாவிப்ரதிஸந்தாநார்யாயத்தாலே) இந்தப்பாட்டிலே ஶரீராத்மபாவத்தையருளிச்செய்யப்புகுகிருரென்று திருவுள்ளத்திலேவைத்துக்கொண்டு கீழே "நாமவன்" என்கிறபாட்டிலும் "நின்றனர்" என்கிறபாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தார்; அங்கருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று தெரியவருளிச்செய்கிருரென்றபடி. அத்தால் - ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே. பலித்தஸம்பந்தம் - காரணதயாபலித்தஸம்பந்தம்.

(ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலுமித்யாதி) "நாமவன்" "நின்றனர்" என்கிறபாட்டுக்களிலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும், "இலனது" "அவரவர்" என்கிறபாட்டுக்களிலே வையதிகரண்யத்தாலுஞ் சொன்னுரென்றபடி. இந்தபேதாபேதங்களிரண்டுங்கூடும்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையிலே கடகஶ்ருத்யர்த்தமான ஶரீராத்மபாவத்தை யருளிச்செய்கிருரென்கிருர் (அப்படிசொன்னவித்யாதி) அப்படிசொன்ன - வையதிகரண்ய நிர்த்தேஶஸஹசரித ஸாமாநாதிகரண்ய ஸித்தமான வென்றபடி. அப்படிசொன்ன வைக்யத்துக்கும் - பேதத்துக்கும் "நிபந்தநம்" என்றுகூட்டுவது. ஆகக்கீழ் "தத்த்வமஸி" (தத்த்வமஸி) "ஸர்வம்கல்விதம் ப்ரஹ்ம" (ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம) இத்யாத்யபேதஶ்ருத்யர்த்தமும், "போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்ச" (போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்ச) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம்" (ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம்) "நித்யோநித்யாநாம்" (நித்யோநித்யாநாம்) "பதிம்விஶ்வஸ்ய" (பதிம்விஶ்வஸ்ய) இத்யாதிபேத ஶ்ருத்யர்த்தமுஞ்சொல்லிற்றாய், இப்பாட்டில் "யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) "யஆத்மநிதிஷ்டந்" (யஆத்மநிதிஷ்டந்) இத்யாதியான கடக ஶ்ருத்யர்த்தமுஞ்சொல்லுகிறது. இங்கே "ஆதேஶபேதஶ்ருதீநாம்" (ஆதேஶபேத ஶ்ருதீநாம்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

ப்ரமாணகதநமுகேநோக்தார்த்த விவரணம் (அநேநேத்யாதி) சாந்தோக்யேஸத்வித்யாயாம் "ஸேயம்தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோதேவதா அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி" (ஸேயந்தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோதேவதாஅநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபேவ்யாகரவாணீதி தாஸாந்த்ரிவ்ருதந்த்ரிவ்ருதமேகைகாங்கரவாணி) என்றதைப்பற்ற (த்ரிவ்ருத்க்ருதமான வஸ்திலே யென்கிருர்) இந்தஶ்ருதியிற்சொன்ன தேஜோபந்நங்கள்மூன்று மாகாஶவாயுக்களுக்கு முபலக்ஷணமாய், பஞ்சீக்ருதமான வஸ்திலேயென்றபடி. இமாஸ்திஸ்ரோதேவதா: அஹமநேநஜீவேநாத்மநாநு ப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதிஸேயம் தேவதைக்ஷதே த்யந்வய:. [ஸேயந்தேவதா] அந்தவீஶ்வரனுன பரதேவதை. ஐக்ஷத - பார்த்தது. ஸங்கல்பித்ததென்றபடி. திஸ்ர: - ப்ருதிவ்யப்தேஜாம்ஸி. இவை தேவதைகளென்கிறது - அக்ந்யாதிதேவதாதி

ஷ்ட்டிதங்களாகையாலே. ஜீவேநாத்மநா-ஜீவஶரீரகேணமயா. "𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃" (ஸிம்ஹோநபூத்வா பஹவோமயாத்தா:) இதிவத் [ஸிம்ஹோநபூத்வா] ஸிம்ஹஶரீரகேணபூத்வா. ஜீவஸ்வரூபேணமயாவென்று சொல்லிற்று - இந்தவாக்யம் ஶரீராத்மபாவப்ரதர்ஶநபரமாகையாலே. "𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨" (அநேநஜீவேந) இத்யாரப்ய "இவைதானென்னலாம்படியிருந்தால்" என்னுமளவு மிப்பாட்டில் பூர்வார்த்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்தபடி; "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃" (அந்த:ப்ரவிஷ்ட:) இத்யாதியாலே மூன்றாம்பாதார்த்தஞ்சொல்லுகிறது. இவைதானென்னலாம்படியென்றது- "𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍" (ஸச்சத்யச்சாபவத்) என்றத்தைப்பற்ற. "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾"(அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா) என்கிறவிது-ஸர்வாத்மஶப்தவிவரணம். "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா) இத்யநேகரூபநபோவ்யாவ்ருத்தி:. ஶரீராத்மபாவலக்ஷணமாகபாஷ்யகாரரருளிச்செய்த ஆதாராதேயபாவ, நியந்த்ருநியாம்யபாவ, ஶேஷஶேஷிபாவங்களாகிறமூன்றும் "உடன்மிசையுயிரென" என்கிறவிதிலே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைநியமிக்குமிடத்திலென்று தொடங்கி ஶேஷியாய்நின்று நடத்திக்கொண்டுபோருமென்னுமளவாக) ப்ருஹதாரண்யகே அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணே "𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑌿- 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑌿" (ய:ப்ருதிவ்யாம்திஷ்ட்டந் ப்ருதிவ்யாஅந்தரோயம்ப்ருதிவீநவேதயஸ்யப்ருதிவிஶரீரம் ய:ப்ருதிவீமந்தரோயமயதி-யஆத்மநிதிஷ்ட்டந் நாத்மநோந்தரோயமாத்மாந வேதயஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஆத்மாந மந்தரோயமயதி) இதி. ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்கிறாரென்றது - "𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂, 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌤𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚, - 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂" (யஸ்ய சேதநஸ்யயத்த்ரவ்யம்ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தேநியந்தும், தாரயிதுஞ்சஶக்யம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபஞ்ச, - தத்தஸ்யஶரீரம்) என்றபாஷ்யவாக்யத்தைப்பற்ற.

அப்ருதக்ஸித்தபதவ்யாவர்த்யமாஹ (வ்ருக்ஷத்திலேயிதி) ப்ருதக்ஸ்த்தித்யர்ஹமாகையாலேயென்றபடி. த்ரவ்யபதவ்யாவர்த்யமாஹ (ஜாதீதி) ஜாதிகுணங்களத்ரவ்யங்களாகையாலேயென்றபடி. ஆனாலெங்ஙனேஎன்ன (விஶிஷ்டத்திலேயித்யாதி) த்ரவ்யத்வேஸதி ப்ருதக்ஸ்த்தித்யநர்ஹாதாராதேயபாவ நியந்த்ருநியாம்யபாவஶேஷஶேஷிபாவ விஶிஷ்டத்திலேயென்றபடி. இத்தால் தாரகத்வாதிவிஶிஷ்டத்ரவ்யத்திலே ஆத்மபாவமும், தார்யத்வாதிவிஶிஷ்டத்ரவ்யத்திலே ஶரீரத்வமுமென்றபடி. அவஶிஷ்டம் ப்ரமாணத்திரட்டிலே வ்யக்தம்.

(இதுதான்) "திடம்" என்கிறவிஶேஷணந்தான். த்ருடத்வத்தைமூன்று வகையாகவருளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதி) இரண்டாமர்த்தத்துக்கு த்ருட

மென்கிறது-சிரகாலஸ்த்தாயித்வத்தைப்பற்ற. “ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 ” (தஸ்மாத்வாஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ் ஸம்பூத: ஆகாஶாத்வாயு:) இத்யாதி தைத்திரீயகே. சிலநாள் நிற்கக்கடவதாகையாலே யென்றவிடத்தில் “ 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ” (ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே) இத்யாதிலயஶ்ருதிர்விவக்ஷிதா. மூன்றுமர்த்தத்தில், த்ருடமென்று-ஶ்ருதியிலே த்ருடமாகச் சொல்லப்படுகிற வித்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே “ 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 ” (சத்வார்யேவபூதாநி) என்கிறவனை நிராகரிக்கிறாரென்றபடி. “ 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌿𑌥𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ” (சத்வார்யேவபூதாநிமிதஸ்ஸம்பத்தாநி ஸமாஸாதிதசைதந்யாநிதாந்யேவாத்மா) என்கிறவன் – லோகாயதிகன்.

(இவைமிசை) இவற்றின்மேலே. இவற்றையடியாகக்கொண்டு- பூதபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு. ஆய்என்கிறபதம் உண்டாக்கியென்கிற வர்த்தத்தைச்சொல்லுமோவென்ன (ஆயென்றதித்யாதி) ஆக்கியென்றபடியென்றவிதுபலிதார்த்தம்.

ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நம் (ஆயித்யாதி) உத்தரம் (பஹுஸ்யாமித்யாதி) பஹுஸ்யாமென்று – வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி. ப்ரஜாயேயவென்று – ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி. (வைதிகநிர்த்தேஶம்) வைதிகநிர்த்தேஶம்போலேயென்றுகூட்டுவது. தாத்பர்யார்த்தம் (அவற்றிலேவ்யாபிக்குமிடத்திலித்யாதி) அவையவற்றிலென்னுமல் “ அவைதொறும் ” என்றதின் தாத்பர்யம் (ஜாதீத்யாதி) கரந்து – வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்குத்தெரியாதே.

ஶ்ருதிக்குத்தேஜ:ப்ராசுர்யத்தை யிரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறார் (அபௌருஷேயமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (ப்ரத்யக்ஷாதீதி) ஆதிஶப்தத்தாலே யநுமாநத்தைச்சொல்லுகிறது. ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்களித்யாதிவாக்யம்- “ சுடர் ” என்றதுக்கர்த்தாந்தரம். ஜ்வாலாபேதாநுமாநத்தாலே ஐக்யக்ராஹிப்ரத்யக்ஷமும், ப்ரத்யக்ஷத்தாலே வஹ்ந்யநுஷ்ணத்வாநுமாநமும் பாதிதமிறே. ஶ்ருயதேநித்யமிதி – ஶ்ருதி: என்றாய், க்ஷணத்வம்ஸியான ஶப்தத்துக்கு நித்யத்வமெப்படியென்ன (பூர்வபூர்வேத்யாதி) க்ரமநித்யத்வம் விவக்ஷிதம். இப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தில் ப்ரமாணமேதென்றால் வேதங்களென்றுசொல்லிற்று ; முதற்பாட்டுத்தொடங்கிச்சொன்னவர்த்தங்களிலே ப்ரமாணமேதென்ன (இத்தாலித்யாதி.)

(இவற்றைஸம்ஹரித்ததேவன்) “ 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 ” (தம:பரேதேவஏகீபவதி) என்கிற ஶ்ருதிப்ரத்யபிஜ்ஞைக்காக “சுடர்” என்கிறதென்கிற திருவுள்ளத்தாலே “ தேவன் ” என்கிறார். “ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 ” (யஸ்யப்ரஹ்மச) இத்யாதிஶ்ருதியில் * ஓதநோபஸேசநஸூசிதாத்தாவைஸூத்ரகாரர் “ அத்தா ” என்று ஸூத்ரத்தில் நிர்த்தேஶித்தாற்போலே “ உண்ட ” என்கிறார். ஶரீராத்மபாவப்ரகரணத்திலே ஸம்ஹாரதாதீர்யஞ்சொல்லுவானென்னென்ன (முன்பித்யா

தி) முன்பே - "படர்பொருள் முழுவதுமாய்" "கரந்தெங்கும்பரந்து" என்றவிடத்திலே. (இது தன்னதல்லாமையால் வருமைஶ்வர்யம்) ஸம்ஹாரந் தன்னதல்லாமையாலே ஸம்ஹாரம் தததிநமென்று வருகிறவைஶ்வர்யம். இத்தால் இத்திருவாய்மொழியி லீஶ்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதிக்கிறதாகையாலே இத்தைச்சொல்லாதொழியில் ஐஶ்வர்யங்குறைந்து தோற்றுமிறேயென்றபடி. ஶரீராத்மபாவ ப்ரதிபாதகமான விப்பாட்டில் ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுவானென்னென்னில்; ஶரீராத்மபாவமநுப்ரவேஶகாரணமாகையாலும், ஸ்ருஷ்டிப்ரகரணத்திலேயேயநுப்ரவேஶஞ்சொல்லுகையாலுஞ் சொல்லுகிறது.

(இத்தால்) "படர்பொருள்முழுவதுமாய்" என்றும் "உண்டசுரான்" என்றுஞ்சொல்லுகிறவித்தாலென்றபடி. பரபக்ஷநிரஸநமு மித்தாலே ஸ்வபக்ஷஸ்த்திதியுமுண்டாயிற்றென்கிறுர் (திடவிசும்பித்யாதி) ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யவாதிநஃ-யாதவீயாஃ. பூர்வபூர்வோச்சாரணத்தைப்பற்றி யென்கிறவிடத்திலே - "ஏத தெவவெவஸ்ாவளஷெயத்வம்நித்யதஞ்ச - யத்பூர்வபூர்வொச்சாரணக்ரமஜநிதஸம்ஸ்காரெண ததெவக்ரமவிஶெஷம்ஸ்ம்ருத்வாதெநைவ க்ரமெணொச்சார்யமாணத்வம்" (ஏததேவசவேதஸ்யாபௌருஷேயத்வம்நித்யத்வஞ்ச - யத்பூர்வபூர்வோச்சாரண க்ரமஜநிதஸம்ஸ்காரோணதமேவக்ரமவிஶேஷம்ஸ்ம்ருத்வாதேநைவக்ரமேணோச்சார்யமாணத்வம்" என்கிறபாஷ்யவாக்யமநுஸந்தேயம். ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யஞ்சொல்லுகிறவர்களை யென்கிறவிடத்திலே - "ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய ஸ்வரூபைக்ய நிபந்தநத்வெ ப்ரவ்ருத்திநிமித்தபெதாபாவாத் ஸாமாநாதிகரண்யலக்ஷணஹாநிஃ, பதாந்தரப்ரயொகவையர்த்யம், பதாநாம் பர்யாயத்வஞ்சஸ்யாத், ப்ரஹ்மணஸ்ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகல்யாணகுணாகரதா, அகிலஹெயப்ரத்யநீகதாவபாயெத" (ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யஸ்வரூபைக்யநிபந்தநத்வே ப்ரவ்ருத்திநிமித்த பேதாபாவத்ஸாமாநாதிகரண்யலக்ஷணஹாநிஃ, பதாந்தரப்ரயோகவையர்த்த்யம், பதாநாம் பர்யாயத்வஞ்சஸ்யாத், ப்ரஹ்மணஸ்ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி கல்யாணகுணாகரதா, அகிலஹேயப்ரத்யநீகதாசபாத்யேத) என்கிறபாஷ்யவாக்யமநுஸந்தேயம்.

இவையுண்டசுரான் திடவிசும்பென்றுதொடங்கி, சுடர்மிகுசுருதியுளுளன் இத்யந்வயஃ...*

எட்டாம்பாட்டு.

சுரரறிவருநிலைவிண்முதன்முழுவதும்
வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன்
புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்குமறிவியந்
தரனயனெனவுலகழித்தமைத்துளனே.

ஆருயிரப்படி.

(சுரரறிவருநிலை) இப்படி ஸ்ருதிப்ரஸித்தனுகிற ஸர்வேஸ்வரனுகிறுன் ப்ரஹ்மாவாகப்படுக்கும், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனுகையாலேயென்றுதல் ருத்ரனுகப்படுக்கும், ஸம்ஹாரக்ஷமனுகையாலே யென்றுநல் சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகளை நிராகரிக்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில், "[illegible]" (தஸ்மிந்நண்டே பவத்ப்ரஹ்மாஸர்வலோகபிதாமஹ:) "[illegible]" (கல்பாதாவாத்மநஸ்துல்யம் ஸுதம்ப்ரத்யாயதஸ்தத: । ப்ராதுராஸீத்ப்ரபோரங்கே குமாரோநீலலோஹித:.) "[illegible]" (யஸ்யப்ரஸாதாதஹமச்யுதஸ்ய பூத:ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிகரோந்தகாரீ । க்ரோதாச்சருத்ரஸ்த்திதிஹேதுபூதோயஸ்மாச்சமத்யேபுருஷ:பரஸ்மாத்) "[illegible]" (ஏதௌத்வௌவிபுதஸ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்ம்ருதௌ । ததாதர்ஸிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார காரகௌ) "[illegible]" (யம்நதேவாநமுநயோநசாஹம்நசஸங்கர: । ஜாநந்திபரமேஸஸ்யதத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்) "[illegible]" (அஹம்பவோபவந்தஸ்ச ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்) "[illegible]" (த்வாந்தராத்மாமமசயே சாந்யேதேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:) இத்யாதிவாக்யங்க ளண்டத்துக்குள்ளே ப்ரஹ்மாபிறந்தானென்றும், அந்த ப்ரஹ்மாவின்பக்கலிலே ருத்ரன் பிறந்தானென்றும், சொல்லுகையாலே அண்டாந்தர்க்கதரான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிக ளண்டாத்பஹிர்ப்பூதமான ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி பதார்த்தங்களை யறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை எம்பெருமான் பண்ணுகையாலும், "[illegible]" (யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்) என்றும் "[illegible]" (விஷ்ணுராத்மாபகவதோபவஸ்யாமிததேஜஸ:) என்று

மிப்படி ப்ரமாணங்களாலே சதுர்முக ருத்ராந்தர பூதனாய்க்கொண்டு அமரஜநஜ்ஞாந ப்ரதாநமும் த்ரிபுரதஹநமும்பண்ணினாற்போலே அண்டாந்தர்க்கதமான பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் முன்புசொன்ன ந்யாயத்தாலே சதுர்முக ருத்ராந்தர்ப்பூதனாய், அதஏவதத்வாசக ஶப்தவாச்யனாய்க்கொண்டு அவர்களுக்குந் தெரியாதபடிநின்ற வெம்பெருமான்றானே செய்தருளுகையாலு மெம்பெருமானே ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கு மீஶ்வரனென்கிறார்......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹர்த்தாக்களான ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் ததீநரென்கிறார்.

சுரர்-தேவர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும். அறிவரும் — அறியவொண்ணாத. நிலை-நிலையையுடைத்தான. விண்முதல்-ஆகாஶமுதலாயுள்ள. முழுவதும்-ஸமஷ்டிரூப ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும். வரன்முதலாய்- வரிஷ்டமானகாரணமாய். அவை-அவற்றை. முழுது- நிஶ்ஶேஷமாக. உண்ட - உபஸம்ஹரிப்பதும்செய்கையாலே. பரபரன் - வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகர்த்தாக்களாய்க்கொண்டு பரரானப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் பரனானவன். அரன் - ருத்ரனும். அயன் - ப்ரஹ்மாவும். என-என்றுப்ரஸித்தமாம்படி. புரமொருமூன்று - அத்விதீயமான புரத்ரயத்தை. எரித்து-தஹித்தும். அமரர்க்கு — தேவர்களுக்கு. அறிவு - ஜ்ஞாநத்தை. இயந்தும் - உபதேசித்தும். உலகு - அண்டாந்தர்வர்த்திலோககங்களை. அழித்து - ஸம்ஹரித்தும். அமைத்து - அவற்றைஸ்ருஷ்டித்தும். உளன் - அவர்களுக்குள்ளே ஆத்மாவாய்நிற்குமவன். விண்ணென்று - "கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச" (கஸமிந்நுகல்வாகாஶஓதஶ்சப்ரோதஶ்ச) என்றுகார்க்கிவித்யையிற்சொல்லுகிற கணக்கிலே மூலப்ரக்ருதியாகவுமாம். இயத்தல்-கொடுத்தல். இத்தால் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள்பக்கலிலே பரத்வஶங்கைபண்ணுகிற குத்ருஷ்டிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது......*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

(சுரரித்யாதி) ஶ்ருதிஸித்தனவனேயென்றும், ஸர்வ ஶரீரியாய் நிற்கிறானவனேயென்றுஞ் சொல்லாநின்றீர், அல்லாதாருமோரோகார்யங்களிலே அதிகரித்து அவையும் நடத்தியன்றோபோருகிறது - ப்ரஹ்மா ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவனாய், ருத்ரன் ஸம்ஹாரத்துக்குக்கடவனாயன்றோபோருகிறது, இவற்றை யொருவ்யக்தியிலே யேறிட்டால் நீர் பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னீராகீரோவென்ன ; ஒருவ்யக்தியில் பக்ஷபாதத்தாலேசொல்லுகிறேனல்லேன், ப்ரமாணகதிகளை யாராய்ந்தால் அவை யவர்கள்பக்கலில் கிடவாமையாலே சொல்லுகிறேனென்கிறார்.

(சுரரித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளாலறியவரிய ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாயிருக்கிற விண்ணுண்டு-மூலப்ரக்ருதி. அது தொடக்கமாகவுண்டான

வெல்லாவற்றுக்கும் வரிஷ்ட்டமான காரணமாய். "அக்ஷரம்பராந்தத்ருதே:" (அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே:) என்று அம்பராந்தமென்று சொல்லக்கடவதிறே; கார்க்கி வித்யையிலே "கஸ்மிந்நுகல்வாகாஸ ஓதஸ்ச ப்ரோதஸ்ச" (கஸ்மிந்நுகல்வாகாஸஓதஸ்சப்ரோதஸ்ச) என்று ஆகாஸஸப்தத்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகையாலே இவரும் ஆகாஸ ஸப்தத்தாலே மூலப்ரக்ருதியை யருளிச்செய்கிறார்; ப்ரக்ருதிகார்யமான வாகாஸவாசி ஸப்தத்தையிட்டு காரணமான மூலப்ரக்ருதியை யுபசரிக்கிறது. (வரன்முதலாய்) காரணதசையிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்துத் தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், கார்யமாமளவிலேவந்தவாறே அவ்யக்தம், மஹாந், அஹங்காரமென்கிற விவற்றிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்தும், காரணபரம்பரையோடு கார்யபரம்பரையோடு வாசியறத் தானேநின்று நடத்திக்கொண்டு போருகையாலே வரிஷ்ட்டமான காரணமாயென்கிறது.

(அவைமுழுதுண்ட) ஸம்ஹாரத்திலும் வந்தால் முழுக்க ஸம்ஹர்த்தாவாகிறானு மவனே. [யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே பவத ஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்] (யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச உபே பவதஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்) யாவனொருவனுக்கு ப்ரஹ்ம க்ஷத்ராத்மகமாயிருக்கிற விதெல்லா மோதநமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யுவுபஸேசந கோடியிலே நிற்கிறான்: [க இத்தா வேத யத்ர ஸ:] (கஇத்தாவேதயத்ரஸ:) அப்படியிருக்கிறவன் பெருமை ஒருவர்க்கு மறியநிலமோ! என்றுநின்றதிறே.

(பரபரன்) ப்ரஹ்மாதிக ளதிகாரிபுருஷர்களா யிருக்கையாலே நம்மைக்குறித்து அவர்கள் பரராயிருப்பதொன்றுண்டிறே, "பர: பராணாம்" (பர:பராணும்) என்கிறபடியே அவர்கடங்களுக்கும் பரனுயிருக்குமவன். "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்குந் தேவா" என்னக்கடவதிறே.

(புரமித்யாதி) ருத்ரன் த்ரிபுரதஹநம்பண்ணினானென்றும்; (அமரர்க்குமறிவியந்து) அறிவையீய்ந்து. அன்றிக்கே, வியத்தல் - கடத்தலும், கொடுத்தலுமாகையாலே அறிவைக் கொடுத்தென்னவுமாம். ப்ரஹ்மாதேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணினானென்றும், ஒரு ப்ரஸித்தியுண்டிறே நாட்டிலே யவர்களுக்கு; அங்ஙனன்றோ? என்னில்; அவற்றையாராய்ந்தால் "விஷ்ணோர் ஆத்மா பகவதோ பவஸ்யாமித தேஜஸ: । தஸ்மாத் தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்சம் ஸ விஷேஹே மஹேஸ்வர:" (விஷ்ணுரா

த்மாபகவதோபவஸ்யாமிததேஜஸः । தஸ்மாத்தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶம்ஸவிஷேஹேமஹேஸ்வரः) என்னுநின்றார்களிறே அத்தையடியறிவார், “ நண்ணார்நகரம் விழநனிமலை சிலைவளைவு செய்தங்கழனிறவம்பதுவ்வானவனே ” என்னுநின்றார்களிறே * மயர்வறமதிநல மருளப் பெற்றவர்கள் ; தான்பூட்டினநாணி, தன்கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டு போகாதொழியும் போது மீஸ்வர னந்தராத்மாவாய் நிற்கவேணும். ப்ரஹ்மாதேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம் பண்ணினனென்றொரு ப்ரஸித்தியுண்டு, அதுக்கடியாராய்ந்தால் “ 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 ” (யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்) என்கிறபடியே அவனடியாயிருக்கும். (அரனித்யாதி) அரன்செய்தான், அயன்செய்தானென்ன உலகழித்தமைத்துளன். சுரரறிவருநிலைவிண்முதல் முழுவதும் வரன்முதலாய் அவைமுழுதுண்டபரபரன் அரனெனபுரமொருமூன்றெரித்து உலகத்தையழித்து, அயனென அமரர்க்கு மறிவியந்து உலகத்தையமைத்துளன்.

“ 𑌏𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌜𑍌 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 । 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍌 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍌 ” (ஏதௌத்வௌவிபுதஶ்ரேஷ்டௌப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்ம்ருதௌ। ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ ” என்கிறபடியே ப்ரமாணகதிகளிருந்தபடியால் ஏகதேஶஸ்ருஷ்டியு மேகதேஶஸம்ஹாரமுமே ப்ரஹ்மாதிகளுக்குள்ளது; அதுதானுமிவர்களுக் கந்தராத்மாவாய்நின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணுகிறான் ஸர்வேஸ்வரனாகையாலே சொன்னேனத்தனை, ஒரு வ்யக்தியில் பக்ஷபாதத்தாலேசொன்னேனல்லேனென்று குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (சுரரித்யாதி) “ வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன் ” என்கிறபதங்களையும். “ அரனயனெனவுலகழித்தமைத்துளன் ” என்கிறபதங்களையும் கடாக்ஷித்து ப்ரஶ்நோத்தரரூபேணஸங்கதி (ஶ்ருதிஸித்தனவனேயித்யாதி) ஶ்ருதிஸித்தனவனேயென்றுமென்றது – “ சுருதியுளுளன் ” என்றத்தைப் பற்ற. ஸர்வஶரீரியர்யித்யாதியாலே-ஶரீரபூதப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரதயா கர்த்ருத்வமில்லையென்றுபலிதம். தத்ரஶங்கதே (அல்லாதாருமித்யாதி) விவரணம் (ப்ரஹ்மாவித்யாதி) .

“ சுரரறிவருநிலை ” என்கிறவிஶேஷணம்-ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கள் ஸார்வத்ரிகங்களன்றென்றறிவிக்கைக்காக. ஶப்தார்த்தம் (ப்ரஹ்

மாதிகளாலித்யாதி) நிலை - ஸ்வபாவம். (விண்ணுண்டுமூலப்ரக்ருதி) ப்ரஹ்மாதிக ளால் துர்ஜ்ஞேயஸ்வபாவமான வாகாஶமென்றபோதே மூலப்ரக்ருதி பரமென்று ஸித்தம். முழுவதும்-முழுவதுக்கும். தர்த்தஸௌகர்யார்த்தமாக ஶ்ருத்யநந்தரம் ஸூத்ரமநுஸந்தேயம். ஆகாஶவாசி ஶப்தத்தாலே மூலப்ரக்ருதியை ச்சொன்னவிடமுண்டோவென்ன (கார்க்கித்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே கார்க்கிப்ரஶ்நே "யதூர்த்வம் ... ஆகாஶ ஏவ ததோதஞ்ச ப்ரோதஞ்ச" ... (யதூர்த்வங்கார்க்கிதிவோயதர் வாக்ப்ருதிவ்யாயதந்தராத்யாவாப்ருதிவீ இமேயத்பூதஞ்ச பவ்யஞ்சபவிஷ்யச்சே த்யாசக்ஷதே ஆகாஶ ஏவததோதஞ்சப்ரோதஞ்சேதிகஸ்மிந்நுகல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி) ஆகாஶஶப்தவாச்யமான மூலப்ரக்ருதி யெவனிடத்திலே குறும் பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாகக் கோக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறதென்ன, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான ப்ரஹ்மத்திலே ஓதமும் ப்ரோதமுமாகக்கிடக்கிறதென்றதிறே ப்ரக்ருதியென்றபடி. இஶ்ஶ்ருதியிலாகாஶவாசிஶப்தம் மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமென்னுமதுக்கு நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உத்தரமீமாம் ஸாயாம்ப்ரதமாத்யாயஸ்யத்ருதீயபாதேஇதம்ஸூத்ரம். "அக்ஷரமம்பராந்ததருதேஃ" என்ற ஆகாஶவாசிஶப்தம்-மூலப்ரக்ருதி வாசியென்னுமதுதோற்ற அம்பராந்தஎன் றரிறே ஸூத்ரகாரரென்றபடி. அம்பராந்தம்-அம்பரகாரணம். ஆகாஶகாரணமவ் யாக்ருதம். தஸ்யத்ருதேஃ - ததாதாரதயாஸ்யாக்ஷரஸ்யவ்யபதேஶாதக்ஷரம்பரம் ப்ரஹ்மேதி ஸூத்ரார்த்தஃ. "விண்" என்று மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமானக்ரமமே தென்ன (ப்ரக்ருதிகார்யமானவித்யாதி) "அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதேஃஎன்று" என்றவாக்யாநந்தரம் ஆகாஶஶப்த நிர்த்திஷ்டத்தை என்று ஶேஷம். உபசரிக்கி றது-காரணே கார்யோபசாரம்.

காரணத்துக்கு பரத்வமாவ தென்னென்ன (காரணதசையிலுமித்யாதி) ஸம்ஹாரத்தை யூணுகச்சொல்லுவானென்னென்ன (யஸ்யப்ரஹ்மேத்யாதி) கட வல்லியாம் "யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதநஃ। ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸஃ" (யஸ்யப்ரஹ்மச க்ஷத்ரஞ்ச உபேபவதஓத நஃ। ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் கஇத்தாவேதயத்ரஸஃ" இதி. ப்ரஹ்மசக்ஷத்ர ஞ்ச என்றது-ஸம்ஹார்யங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். ம்ருத்யுவைச்சொன்னது ஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். ஸ்வயமத்யமாநம்ஸத்பராதநஹேதுஃ- உபஸேசநம். உபஸேசநம்-தத்யாதி. ஸஃயத்ர-யஸ்மிந்ப்ரகாரோஸ்த்திதஃ, தம்ப்ர காரம்இத்தா-இத்தமிதிகோவேதவென்றபடி; ஸஃயத்ர - மஹிம்நிஸ்த்திதஃ, தம்ம ஹிமாநமிதிகோவேதேதிவா.

"பரஃ பராணாம் பரமஃ பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்த்திதஃ। ரூபவர்ணாதிநிர்த்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜிதஃ" (பரஃபராணாம்பரமஃபரமாத்மாத்மஸம்ஸ்த் திதஃ। ரூபவர்ணதிநிர்த்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜிதஃ" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே.

பராணும்பரமஃபரஃ. ஆத்மஸம்ஸ்த்திதஃ-தனக்குத்தானேயாதாரம். ப்ராக்ருதரூப வர்ணுதிரஹிதஃ. ஸம்வாதம் (மனிசர்க்கித்யாதி) மநுஷ்யர்களுக்கு தேவதைகளு த்தேஸ்யமானவோபாதி, தேவர்களுக்கு முத்தேஸ்யதயா ஆஸ்ரயணீயனுயிருக் குமவனே.

" சுரரறிவருநிலை " இத்யாதியாற்சொன்ன ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸமஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் பகவததீநங்களாகிலும், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டி ஸம்ஹாரங்க ள் ப்ரஹ்மருத்ராதீநங்களென்றன்றே ப்ரஸித்தியென்ன; அவற்றையும் ததந்தர் யாமியா யீஸ்வரனே செய்கிருனென்கிருர் (புரமொருமூன்றெரித்தித்யாதி) என் று மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இந்தஸங்கதிக்கு " அரனயனென வுலகழித்தமைத்துளனே " என்றதிலேநோக்கு. ஆனுல் " புரமொருமூன்றெரித்த மரர்க்குமறிவியந்து " என்றபதங்களுக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; அவர்களுக்க ந்தராத்மாவாய்நின்று த்ரிபுர ஹநநத்தையும் ஜ்ஞாநப்ரதாநத்தையுந்தானே நடத் திருற்போலே வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையும் ததந்தராத்மாவாய்நின்று தானே நடத்திருனென்று த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்று கண்டுகொள்வது. " ருத்ரன் த்ரிபு ரசஹநம்பண்ணினுனென்றும் " என்றசப்தம் " தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம் பண்ணினுனென்றும் " என்றத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. அறிவு இயந்தென்றுபிரித்து, இயந்து என்றது ஈந்து என்றதாய், கொடுத்தென்றபடி; அன்றிக்கே, அறி, விய ந்தென்று பதபேதமானபோது வியத்தல் - கடத்தலும், கொடுத்தலுமாகையாலே யறிவைக்கொடுத்தென்றபடி. அர்த்தபேதமில்லை, பதபேதமேயுள்ளது. அடியறி வார் - வ்யாஸாதிகள். " விஷ்ணுராத்மா " (விஷ்ணுராத்மா) இத்யாதிஸ்லோ கோபாரதேகர்ணபர்வணி. தத்ரைவநாராயணீயே நாமநிர்வசநாத்யாயே " ஏதௌ த்வௌ " (ஏதௌத்வௌ) இத்யாதிஸ்ச. ப்ரமாணுந்தரம் (நன்ணுரித்யாதி) ஶத்ருக்களுடைய த்ரிபுரமாகிறபடைவீடு நசிக்கும்படியாகப்பெருத்தமேருவான வில்லைவளைத்து, அந்நகரங்களிலே நெருப்புநிரம்பும்படி யம்புக்குக்கூர்மையாய்ப் புக்கு அழிச்செய்தது. அந்தவிஜயாபதாநத்தை யவன்செய்தானென்று விருதூதி த்திரியும்படிபண்ணினவனே. " தஸ்மாத்தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶஸவிஷேஹ " (தஸ்மாத்தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶஸவிஷேஹ) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (தான் பூட்டினவித்யாதி)

ப்ரமாணகதநார்த்தமாக வுக்தாநுவாதம் (ப்ரஹ்மாதேவர்களுக்கித்யாதி) " யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் " என்னுமளவும் விவக்ஷித ம். இயம்ஸ்வேதாஸ்வதரே " தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே " (தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷு ர்வைஶரணமஹம் ப்ரபத்யே) இதயந்தம். ஆத்மபுத்திப்ரஸாதம் - ஆத்மபுத்திப்ர ஸாதகம். அவனடியாயிருக்குமென்றது-தான் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண் ணி, அவனுக்கந்தராத்மாவா யவனையிட்டு தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி னுனென்றபடி. அழிக்கை - ஸம்ஹாரம். அமைக்கை-ஸ்ருஷ்டி.

இப்படி பதங்களினுடைய வர்த்தங்களை யருளிச்செய்து வாக்யயோஜனை யை யருளிச்செய்கிறார் (சுரரித்யாதி)

கீழே த்ரிபுரதஹநத்துக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதாநத்துக்கு மடியவனென்னு மதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டி, வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கு மடியவனென்னு மதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (ஏதௌத்வாவித்யாதி) யத்வா, "ப்ரமாணகதிகளையாராய்ந்தால்" என்று அவதாரிகாவிவக்ஷித ப்ரமாணத்தைக்காட்டுகிறார் (ஏதௌத்வாவித்யாதி) ஆதல். "சுரரறிவருநிலை" இத்யாதிவாக்யத்தில் அந்வயமருளிச்செய்கையாலே யந்தவாக்யத்திலே பாடீகக்ந்வயங் கண்டுகொள்வது. "உளன்" - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குள்ளே யந்தராத்மாவாய்நிற்கு மவனென்றபடி. ... ... *

ஒன்பதாம்பாட்டு.

உளனெனிலுளனவனுருவமிவ்வுருவுக
ளுளனலனெனிலவனருவமிவ்வருவுக
ளுளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையி
லுளனிருதகைமையொடொழிவிலன்பரந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(உளனெனிலுளன்) இப்படி வேதாவலம்பி குத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, ப்ரமாணமுமில்லை, ப்ரமேயமு மில்லை, ஸர்வமும் ஶூந்யமாகையாலே வேதமும், வேதவேத்யனை யீஸ்வரனும், அவனுடையவைஸ்வர்யமான ஜகத்து மில்லையென்கிற ஶூந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது.

ஶூந்யவாதியான வுன்னைக்கேட்போம், ஈஸ்வரனுடைய வில்லாமையை ஸாதிக்கிறநீ ஈஸ்வர னுளனென்றோ ? இலனென்றோ ! ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவது ; இவை யிரண்டு ப்ரகாரத்தாலும் நீ நினைக்கிற இல்லாமைஸம்பவியாது. எத்தாலேயென்னில், லோகத்தில் பாவாபாவஶப்தங்களும் பாவாபாவ ப்ரதீதிகளும் வித்யமாநவஸ்துவினுடைய வவஸ்தாவிஶேஷ கோசரமாகக் காண்கையாலே. ஆதலாலீஸ்வர னுளனென்னில், அஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்று சொல்லிற்றாய்வரும் ; ஈஸ்வரனுளனலனென்னில், நாஸ்தித்வ தர்மவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்று சொல்லிற்றாய்வரும். இப்படி ஈஸ்வரவ்யதிரிக்த பதார்த்தங்களையுமுளவென்னில் இவையுமஸ்தித்வ தர்மவிஶிஷ்டங்களாய்க்கொண்டுளவென்றுசொல்லிற்றாய் வரும், தத்வ்யதிரிக்த பதார்த்தங்களை யில்லையென்னிலும், அ

வை நாஸ்தித்வதர்ம விஶிஷ்டங்களென்று சொல்லிற்றாய்வரும், அந்த அஸ்திநாஸ்திரூப பதார்த்தங்களு மவனுக்கு ரூபமாயிருக்கும், கீழ்ச்சொன்னப்ரமாணங்களாலே. இப்படி அஸ்தித்வ நாஸ்தித்வங்களாகிற குணங்களையுடையனென்று சொல்லுகையாலே அஸ்தியென்னிலும் உளன், நாஸ்தியென்னிலும் உளன், உளனுமிடத்து ஸர்வாந்தராத்மாவாய்க்கொண்டுளனென்கிறார். இப்படி ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தது....................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஈஶ்வரதத்வத்தை யிசையாதே வேதபாஹ்யரில் ப்ரதமக்ண்யராய் ஸர்வஶூந்யவாதிகளான மாத்யமிகபௌத்தரை நிராகரிக்கிறார்.

உளனெனில் - ஸ்வமதத்தாலே உளனெனிலும். உளனலனெனில் - பரமதத்தாலே உளனலனெனிலும். உளன் - ஸத்பாவாஸத்பாவ தர்மங்களுக்காஶ்ரயவிஅரஸ்த்திதி யில்லாமையாலே ப்ரதிஜ்ஞாவேளையிலுமுளனென்றாய் ஸத்பாவங்கொள்ளவேணும்.—ஆனபின்பு. உளனெனவிலனெனவிவை - உளனென்று மிலனென்றுஞ்சொல்லுகிறவிவற்றை. குணமுடைமையில் - குணமாகவுடையனாகையாலே. இவ்வுருவுகள், இவ்வருவுகள் - ரூபவத்தாயுமரூபவத்தாயுமுள்ள விஜ்ஜகத்தில் வஸ்துக்கள். அவனுருவம், அவனருவம் - தனக்கு ப்ரகாஶரூபமாயு மப்ரகாஶரூபமாயுமுள்ள ப்ரகாரமாயிருக்கிற. இருதகைமையோடு - இரண்டுஸ்வபாவத்தோடும். உளன் - உளனாய். பரந்து - அவற்றை வ்யாபித்து. ஒழிவிலன் - ஒழிவின்றியேநிற்குமவன்..*

ஈடு - ஒன்பதாம் பாட்டு.

ஸர்வஶூந்யவாதியை நிரஸிக்கிறார். நிரஸிக்கிறபடிதானென்னென்னில், பாஷ்யத்திலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தக்ரமத்திலே. இவ்வாழ்வார் தாமடியாக பாஷ்யகாரர்க்கு அவனைநிரஸிக்கலாம், இவர்தாமவனை நிரஸிக்கைக்கடி யென்னென்னில் ; அதுவு மிவ்வாழ்வார்தம் பக்கலிலேயுண்டு. புறம்பே சிலர் ப்ரஹ்மாதிகள் பக்கலிலே ஈஶ்வரத்வ ப்ரதிபத்தியைப்பண்ணி, ப்ரமாணங்களையு மதுக்கீடாக நியமித்துக் கொண்டுவந்து தோற்ற, தாமங்கீகரித்தவனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும், ஜகத்து அவனுக்கு ஶரீரதயாஶேஷமென்றும், தத்ப்ரதிபாதகப்ரமாணம் வேதமென்றும், தம்முடையமதத்தை யுபந்யஸித்துநின்றார்கீழ் ; இவையித்தனையு மில்லையென்னும்போது பூர்வபக்ஷமாக இவற்றை யங்கீகரித் தநுபாஷித்துக்கழிக்கவேணுமிறே ; அதில் இவற்றை யங்கீகரித் தநுபாஷித்து அவனையில்லையென்னப்போகாது ; முதலிலே ஶூந்யமென்னில் ஸர்வ ஶூந்யவாதம் ஸித்தியாது.

இனி யுன்னைக்கேட்போம், நீதானீச்வரனுளனென்கிற சொல்லாலே அவனில்லாமையைஸாதிக்கப்பார்க்கிறாயோ! இல்லையென்கிறசொல்லாலே யில்லாமையை ஸாதிக்கப்பார்க்கிறாயோ! என்ன. இந்த விகல்பிக்கைக்குக் கருத்தென்னென்ன; உளனென்கிற சொல்லாலே சொன்றுனக்கபிமதமான அபாவம் ஸித்தியாதொழியாது, இல்லையென்கிற சொல்லானது உனக்கநபிமதார்த்தமே காண் ஸித்திப்பது, ஆனபின்பு நீ இல்லையென்கிற சொற்கொண்டே அவனுண்மையை ஸாதிப்பான். லோகத்தில் பாவாபாவரூபங்களுக்கு யாதொருபடி பொருள் கொள்ளுகிறோம், அப்படிகொள்ளில் நீநினைக்கிறவர்த்த முன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது; அங்ஙனேகொள்ளாயாகில் வாதந்தன்னில் உனக்கதிகாரமில்லை.

(உளனெனில்) ஈச்வரஸத்பாவம் முதலிலே யில்லையென்கிறநீ அவனுண்மைக் கிசையாயிறே; நானுளனென்கிறபோலே சொல்லில் தானேயுளன். (அவனுருவமிவ்வுருவுகள்) ஈச்வரத்வப்ரதிபக்ஷமாகவன்றிறே யீச்வரனுளனாவது, அவனுளனாமிடத்தில் "யஸ்யாத்மா சரீரம்" (யஸ்யாத்மாசரீரம்) "யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம்" (யஸ்யப்ருதிவீசரீரம்) என்கிறபடியே ஜகத்தவனுக்கு சரீரதயா சேஷமாயுண்டாம். உளனலனென்பாயோ, அப்போதபாவதர்மியாய்த் தோற்றும். (அவனருவமிவ்வருவுகள்) அப்போது நாஸ்திப்ரத்யயவிஷயமாய் அவஸ்த்தாந்தரபாக்காய்க்கொண்டு இவற்றினுண்மை தோற்றும். கடோஸ்தி யென்றால் வாயும் வயிறுமான வாகாரந்தோற்றும், கடோநாஸ்தி யென்றால் நாஸ்தித்வ தர்மவிசிஷ்டமாய்த் தோற்றும், இங்கில்லையாகில் வேறோரிடத்திலேயுண்டாம், இப்போதில்லையென்றதாகில் வேறொருகாலவிசேஷத்திலேயுண்டாம்; எங்குமெப்போதுமொருப்ரகாரத்தாலும் கடமில்லையென்னக்கூடாமையால் நிருபாதிக நிஷேதமில்லையிறே.

(உளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையில்) உளனென்கிறவித்தையும், இலனென்கிறவித்தையும், இவையிரண்டையுங் குணமாகவுடையனாகையாலே. இவையிரண்டுமிரண்டு தர்மமாயிற்று. (உளனிருதகைமையோடு) உளனென்கிறசொல்லாலு மிலனென்கிறசொல்லாலுஞ்சொன்ன, இரண்டுஸ்வபாவத்தாலு முளனானான். (ஒழிவிலன்பரந்தே) நானுளனென்கிற சொல்லாலே யுண்மையை ஸாதித்தேன், நீயிலனென்கிறசொல்லாலே யுண்மையை ஸாதித்தாய், ஆக இருவருமாக வுண்மையை ஸாதித்தோம்; இனி அவனுளனானால் உளனாமாப்போலே ஸவிபூதிகனாயே யுளனாக வமையாதோவென்கிறார்........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (உளனெனிலித்யாதி) பாஷ்யத்திலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தக்ரமத்திலேயென்றது - "ஸர்வதாநுபபத்தேஶ்ச" என்றஸூத்ரத்தைவிவக்ஷித்து. "பாஷ்யகாரரிதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்களொருங்கவிடுவர்" என்றிருக்க, பாஷ்யத்தில் நிரஸநக்ரமத்தை த்ருஷ்டாந்தீகரிப்பானென்னென்ன ; பாஷ்யகாரருக்கநந்தரகாலீநரான வ்யாக்யாதாவுக்கு த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கலாமென்று பரிஹாரமாதல், க்ரமைக்யமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாதல்.

ஸங்காந்தரம் (இவ்வாழ்வார்தாமடியாகவித்யாதி) ஆழ்வார்பக்கலிலேயுண்டென்றது - * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே நிரஸிக்கவறியலாமென்றபடி. நிரஸிக்கும் ப்ரகாரமேதென்ன (புறம்பேயித்யாதி) யத்வா, இவர் தாமவனை நிரஸிக்கைக்கடியென்னென்னிலென்றது-ஶூந்யவாதியை நிரஸிக்கைக்குப் ப்ரஸங்கமேதென்றபடி. அதுவுமிவ்வாழ்வார் பக்கலிலேயுண்டென்றது-அந்தப்ப்ரஸங்கமுமிவர்பக்கலிலே யுண்டென்றபடி. ப்ரஸங்கமுண்டென்றத்தை யுபபாதிக்கிறார் (புறம்பேசிலரித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய வுண்மையையும் வேதப்ராமாண்யத்தையு மிவர்கீழே ஸாதிக்கையாலே யவர்கள் ப்ரத்யவஸ்தாநம்பண்ணுகிறார்களென்றபடி. என்றிங்ஙனே ஸங்கதியாதல். அதவா, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (புறம்பேசிலரித்யாதி) ஆதல். உபந்யஸித்துநின்றார்கீழ்-ஏழாம்பாட்டிலும் எட்டாம்பாட்டிலு முபந்யஸித்துநின்றாரென்றபடி.

(இவையித்தனையுமென்றுதொடங்கி ஶூந்யவாதம்ஸித்தியாதென்னுமளவும்) ஸ்வகதமாக வாழ்வாருடைய விசாரம். இவையித்தனையுமென்றது-கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாத்ருப்ரமாணப்ரமேயங்களை. (கழிக்கவேணுமிறே) வெறுமனே ஶூந்யமென்றுசொல்லப்போகாதே ! என்றுகருத்து. இல்லையென்னப்போகாதென்றது-அநுபாஷித்தில்லையென்னும்போது, இப்போதில்லை, இங்கேயில்லை, இன்னப்ரகாரத்தாலில்லை. என்னவேணுமிறே; அதில் இப்போதில்லையென்றால் காலாந்தரத்திலேயுண்டாம். இங்கில்லையென்றால் தேஶாந்தரத்திலேயுண்டாம், இன்னப்ரகாரத்தாலேயில்லையென்றால் ப்ரகாராந்தரத்தாலேயுண்டாம், ஆகலோகத்ருஷ்டப்ரக்ரியையைப் பார்த்தால் பாவாந்தரம் அபாவமாகையாலே தேஶாத்யுபாதிரஹிதமாகவில்லையென்னப்போகாதென்றபடி. (முதலிலேஶூந்யமென்னில்) உல்லோகமாக ஶூந்யமென்னில், ஸர்வஶூந்யவாதம் ஸித்தியாதென்றது-ஶூந்யத்வப்ரதீதிக்குப் பாரமார்த்யமங்கீகரிக்கையாலேயென்றபடி. அன்றிக்கே, முதலிலேயித்யாதிக்கு-அங்கீகரித்தநுபாஷியாதே வெறுமனே ஶூந்யமென்னில், ஶூந்யபூதமான ஶஶவிஷாணாதிகமே ஶூந்யமாமித்தனையொழிய ஸர்வஶூந்யவாதம் ஸித்தியாது, ஸர்வத்தையும் ஆஶ்ரயித்வேந அங்கீகரித்து அவற்றில்ஶூந்யத்வத்தை ஸாதியாமையாலே என்றதர்த்தமாதல். அத்ர "ஶ்ருதிஶிரஸிஶ்ரீஷு" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

கீழ்ஸ்வகதமாக விசாரித்து இனியவனை யபிமுகீகரித்து விகல்பித்து தூஷிக்கிறார் (இனியுன்னையித்யாதி) இனி - ஏவம்ஸ்வமதே உபந்யஸ்தேஸதீத்யர்த்த:.

பூர்வவிகல்போ நுக்தோபாலம்ப: கல்வித்யாஸங்க்ய த்ருஷ்டாந்தார்த்த இதிபரிஹாரதி (இங்ஙன்விகல்பிக்கைக்கித்யாதி) ஸித்தியாதவோபாதியென்கிற விடத்தில்-அநபிமதஸித்தியும் விவக்ஷிதம். தார்ஷ்டாந்திகத்தில் அபிமதாஸித்தியும் விவக்ஷிதம். (இல்லையென்கிற சொல்லாலுமித்யாதி) கடோநாஸ்தியென்றால் ப்ருதுபுத்நோதரா காரம்போய் கபாலாவஸ்த்தமா யிருக்குமாப்போலே, அவஸ்த்தாந்தராபந்நமாய் ஸித்திக்கையாலே யுனக்கநபிமதார்த்தமே ஸித்திக்குமென்றபடி.

ஸாதிக்கிறபடியைக்காட்டுகிறார் (லோகத்திலித்யாதி) இன்னவஸ்து இங்கேயுண்டு, இப்போதுண்டு, இன்னப்ரகாரத்தாலே யுண்டென்கிறது-பாவம்; இங்கில்லை, இப்போதில்லை, இன்னப்ரகாரத்தாலே யில்லையென்கிறது-அபாவம். இப்படிகொள்ளில் பாவாபாவங்களிரண்டாலு முண்மை ஸித்திக்கையாலே நீநினைக்கிற வர்த்தம் உன்னால் ஸாதிக்கப்போகாதென்றபடி. (அங்ஙனேகொள்ளாயாகி லித்யாதி) பாவாபாவங்களுக்கிப்படி யர்த்தங்கொள்ளாதே வெறுமனேயில்லையென்றபோது நீசொல்லுகிறது உல்லோகமாகையாலே வாதந்தன்னிலுனக்கதிகார மில்லையென்றபடி. இங்கே “ஸவஷாஸஹவாயாநாம் வாதமாஃ: ப்ரவத்தெ । அயிகாரொநவாயகாநவாதெஸஹ்ய நாவாதிநः” (ஸர்வதாஸதுபாய்நாம் வாதமார்க்க:ப்ரவர்த்ததே । அதிகாரோநுபாயத்வாந் நவாதேஸூந்யவாதிந:) என்கிற பாட்டவசந மநுஸந்தேயம்.

“எனில்” என்கிற யதிஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஈஸ்வரஸத்பாவமித்யாதி) ஸாம்வ்ருதிக ஸத்யதையை யிட்டு அவனுக்குமுளனென்று சொல்லலாமிறே, அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (நானுளனித்யாதி) ஸம்வ்ருதி - ஜ்ஞாநம்' சொல்லிற்றுனேயென்று - முழுச்சொல்லாய், சொல்லிலென்றபடி.

அவனுருவம்-அவன்வடிவு. உரு - ஸ்த்தூலரூபம்வஸ்து. அரு - நாமரூப விபாகரஹிதம் ஸூக்ஷ்மரூபம்வஸ்து. இவ்வுருவுக ளவனுருவமாய்க் கொண்டே யுளவென்று, உளவென்றத்தை யத்யாஹரித்தந்வயம். அவனுளனாகில் இவையுமுளவாகவேணுமோவென்ன (ஈஸிதவ்யேத்யாதி) இவ்வுருவுக ளென்று - சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது. ஸரீரதயாவென்றது - உருஸப்தார்த்தம். ஸேஷமாயென்றது - “அவன்” என்கிற ஷஷ்ட்ட்யர்த்தம்.

உளனல னென்பாயோ வென்கிற விடத்தில் - ஏவம் விகல்போபிப்ரேத:; ஸோபாதிகநிஷேதமேபண்ணுகிறதோ, நிருபாதிகநிஷேதமோ. ஸோபாதிகநிஷேதபக்ஷத்திலும். ப்ரகாரோபாதிநிஷேத: க்ரியதே, உததேஸோபாதிநிஷேத:, காலோபாதிநிஷேதோவா, இதித்ரேதாவிகல்ப:. ஏதத்விகல்பத்ரயஸ்யாபி நிருபாதிக நிஷேதபக்ஷஸ்யாபி க்ரமேண தூஷணமாஹ (அப்போது அபாவதர்மியாய்த் தோற்றுமித்யாதிநா) அபாவதர்மியாய் - அபாவரூபதர்மவிஸிஷ்டமாய்.

(இவ்வருவுகளவனருவமுள) நாஸ்திஸப்தவாச்யமாய் ஸூக்ஷ்மரூபமான சிதசிதாத்மக ப்ரபஞ்சமான விவையவனுக்கவஸ்த்தாந்தரபாக்காய் அப்ரகாஸரூபமாய்க்கொண்டு ஸேஷமாய்த்தோற்றுமென்றபடி. (அவனுருவ மிவ்வுருவுகளுள)

அஸ்திஶப்தவாச்யமாய் ஸ்தூலரூபமாய் சேதநாசேதநாத்மகமான விவ்வஸ்துக்களவனுக்குஶரீரதயாஶேஷமாய் ப்ரகாரரூபமாய்க்கொண்டுதோற்றுமென்றபடி. இப்படி ஶப்தார்த்தங்கண்டுகொள்வது. அப்போது - அபாவதர்மித்வேநவவனுடையஸத்பாவந்தோற்றும்போது. உண்மைதோற்றும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கடோஸ்திசென்று லித்யாதி) (நாஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டமாய்) கபாலாவஸ்தமாய். ப்ரத்வம்ஸாபாவத்தைப்பற்ற நாஸ்தியென்னப்போகாதென்றார் கீழ்; தேஶாதியாலுண்டான ஸம்ஸர்க்காபாவத்தாலும் நாஸ்தியென்னக்கூடாதென்கிறார். (இங்கில்லையித்யாதியால்)

(குணமாகவுடையனுகையாலே) ஆகையாலே யென்கிறது - * இல் ஶப்தார்த்தம். (குணமுடைமை) என்று சொல்லலாமோவென்ன, இரண்டுமிரண்டுதர்மமாய் ஸித்திக்கிற ப்ரகாரமுபபாதிதமாகையாலே சொல்லலாமென்கிறார் (இவையிரண்டுமென்று)

(உளனிருதகைமையோடித்யாதி) உளனென்கிற வித்தாலே-ஒருகுணமும், இலனென்கிறவித்தாலே - ஒருகுணமும் ஸித்திக்கையால் நான் அவனுளனென்று சொல்லுகையாலே விபூதிவைஶிஷ்ட்ய ரூபஸ்வபாவமும், நீ “இலன்” என்கையாலேஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தவஸ்துவைஶிஷ்ட்யரூபஸ்வபாவமும் ஸித்தித்தது; ஆகையாலிலனென்று - ஸூக்ஷ்மவஸ்து விஶிஷ்டனென்றுசொல்லாதே, உளனென்று- ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்ம ஸமஸ்தவஸ்து வ்யாபியாய்க்கொண்டு ஸவிபூதிகனுயிருக்குமென்ன வமையாதோவென்று வாக்யார்த்தம். தகைமை - ஸ்வபாவம். ஒழிவிலனுய்க்கொண்டு பரந்தேயுளனென்றந்வயந் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (நானுளனென்கிற சொல்லாலே யித்யாதி) இனி என்கிறது - ஹேதுபரம். (அவனுளனுனுலுளனுமாப்போலே) நானுளனென்றுலுளனுமாப்போலே யென்றபடி. (ஸவிபூதிகனுயேயுளனுக வமையாதோ) நீ யிப்படி யங்கீகரிக்கவமையாதோவென்றபடி. யத்வா, (அவனுளனுனுலித்யாதி) யதாபவதி ததாவிபூதிரபிஸ்யாத். அதாவது-அவன் அஸ்தித்வதர்ம விஶிஷ்டனுனுல் விபூதியும் அஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டையாகக்கடவது, அவன் நாஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டனுனுல் விபூதியும் நாஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டையாகக்கடவது என்றபடி.

உளனெனிலுளன், இவ்வுருவுகளவனுருவமாயுள, உளனலனெனிலுளன், இவ்வருவுகளவனருவமுள, உளனென விலனென விவைகுணமுடைமையில் இருதகைமையோடுளன், ஒழிவிலன்பரந்தே யுளனித்யந்வயஃ ... ...*

பத்தாம்பாட்டு.

பரந்ததண்பரவையுணீர்தொறும்பரந்துளன்
பரந்தவண்டமிதெனநிலவிசும்பொழிவறக்
கரந்தசிலிடந்தொறுமிடந்திகழ்பொருடொறும்
கரந்தெங்கும்பரந்துளனிவையுண்டகரனே.

ஆருயிரப்படி.

(பரந்த) ஸமுத்ரஜலபரமாணுக்களிலும், ப்ருதிவ்யந்த ரிக்ஷாதிலோகாந்தர்வர்த்தியா யதிஸூக்ஷ்மமா யிருந்த வசித்வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து அவற்றினுள்ளே ப்ரகாசிக்கிறசித்வஸ்துக்களிலும், ஸ்தூலமானவண்டத்தில் வ்யாபித்தாற்போலே அநாயாஸத்தாலே அஸங்குசிதனாய் அந்யைரத்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவுமாய் ஸூத்ருட ப்ரமாணஸித்தனுமாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே யென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன வ்யாப்தியினுடைய ஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பரந்த - எங்குமொக்கப்பரந்த. தண் - பூதாந்தரகார்யமான விகாரமில்லாமையாலே ஸ்வதர்மமானஸைத்யத்தையுடைத்தான. பரவையுள் - காரணஜலரூபமான ஏகார்ணவத்தின். நீர்தொறும்-அதிஸூக்ஷ்மமான ஜலபரமாணுக்கள்தோறும். பரந்தவண்டமிதென-மஹாவாகாரமான இவ்வண்டத்திலிருக்குமாப்போலே. பரந்துளன் - அஸங்குசிதமாகவிருக்குமவனாய். இப்படி - நிலம் - பூமியிலும். விசும்பு - ஊர்த்வலோகங்களிலும். ஒழிவற - ஒன்றொழியாமே. கரந்த - அதிஸூக்ஷ்மமாய். சிலிடந்தொறும் - அல்பமானஸ்தலங்கள்தோறும். இடம் - அந்தஸ்தலங்களிலே. திகழ் - ஸ்வயம்ப்ரகாசதயா உஜ்ஜ்வலமான. பொருடொறும் - ஆத்மவஸ்துக்கள்தோறும். கரந்து வ்யாப்யவஸ்துக்களு மறியாதபடி மறைந்து. எங்கும்-எங்குமொக்க. பரந்துளன் - வ்யாப்தனாயிருக்கும். இவையுண்டகரன்-இவ்வஸ்துக்களை ஸம்ஹாரதசையிலும் தனக்குள்ளேஅடக்கித் தான்ஸ்திரனாய்நின்றவன்.

இத்தால் காரணதசையோடு கார்யதசையோடு வாசியற அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநங்களிலு மஸங்குசிதமாக வ்யாபித்திருக்குமென்றதாயிற்று......*

ஈடு - பத்தாம் பாட்டு.

(பரந்தவித்யாதி) ஜகத்தை சரீரதயா சேஷமாகவுடையனா யெங்கும் வ்யாபித்து தாரகனாய் நியாமகனாய் சேஷியாயிருக்குமென்று கீழே சொன்னார்; இப்படிவ்யாபித்து நின்றால் அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே சேதநனுக்கொரு ஸங்கோசம்பிறவாநின்றதிறே, அப்படியே யவனுக்கு மிவற்றோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஸங்கோசம்பிறக்குமோவென்னில் ; அது செய்யாது, அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்து நிற்குமென்று வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(பரந்ததண்பரவையித்யாதி) பரந்து குளிர்ந்திருந்துள்ள கடலில் ஜலபரமாணுக்கடோறும் வ்யாபித்திருக்கும். நீர்ச்செறிவாலே திரண்டு தோற்றுகிறவித்தனையிறே, பரமாணுஸங்காதமிறே. "ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத்" (ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத்) என்கிறவஸ்து, ஜலபரமாணுக்களிலே வ்யாபியாநின்றாலல்பாவகாஶமாய் நெருக்குப்பட்டிருக்குமோவென்னில் (பரந்தவண்டமிதென) அந்த ஜலபரமாணுக்கள் தான்பரந்த வண்டமிதெனவாயிற்று வ்யாபித்திருப்பது. ஓரண்டத்தைச்சமைத்து, அதிலே யோரேகாகியை வைத்தாற்போலேயிருக்கும். இப்படி ஜலபரமாணுக்களிலே வ்யாபித்துவிடுமித்தனையோவென்னில் (நிலவிசும்பொழிவற) பூம்யந்தரிக்ஷங்களிலுமப்படியே. இவைமூன்று மஞ்சுக்கு முபலக்ஷணமாய், அஞ்சாலுமாரப்தமான வண்டத்தளவும் நினைத்து, மேல் கார்யமான பதார்த்தங்களில் வ்யாபித்திருக்கும்படி சொல்லுகிறது.

(கரந்தசிலிடந்தொறும்) இமையோடிமைபொருந்தும்போதைக்காற்றிலே முடியும்படியான ஸூக்ஷ்மமான அல்பஶரீரங்கள்தோறும் (இடந்திகழ்பொருடொறும்) அவ்வவஶரீரங்களிலே ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய்க்கொண்டு மிளிருகிறவாத்மாக்கள்தோறும். (கரந்து) வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்குத்தெரியாதபடி. அந்யைரத்ருஷ்டனாய். (எங்கும்பரந்துளன்) சேதநன் ஶரீரத்திலே வ்யாபிக்கும்போது அதிலேகதேஶத்திலேநின்று ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபிக்கக்கடவனாயிருக்கும், இவனங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தாலே யெங்கும் வ்யாபித்திருக்கும். விபுத்வத்தை யவனுக்குச்சொல்லி, அணுத்வத்தையிவனுக்குச்சொல்லி, இதுக்குள்ளே யவன்குறைவற வ்யாபித்திருக்குமென்றா லதுகூடுமோவென்னில் (இவையுண்டகரனே) சிறுவடிவைக்கொண்டு பெரியவற்றை யெல்லாந்தன்வயிற்றிலே வைத்தால் "தயிருண்டபொன்வயிறிவ் வேழுலகுமுண்டுமிடமுடைத்தால்" என்கிறபடியே பின்னையு மவ்வயிறே யிடமுடைத்தாம்படியிருக்கவலல ஸர்வஶக்தி, சிறியவற்றிலே குறைவறவிருக்கமாட்டானோ! என்கிறார். (கரன்) இப்படி ஸூத்ருடப்ரமாணஸித்தன். இவையுண்டகரன் (பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்தவண்டமிதெனப்பரந்துளன், நிலவிசும்பொழிவறப்பரந்துளன், கரந்தசிலிடந்தொறுமிடந்திகழ்பொருடொறு மெங்குங்கரந்து பரந்துளன் என்றந்வயம் ......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (பரந்ததண்ணித்யாதி) கீழேசொன்னொன்றது - ஏழாம்பாட்டிலேசொன்னொன்றபடி. சேதநனுக்கொரு ஸங்கோசம் - ஜ்ஞாநஸங்கோச

ம். சேதநஜ்ஞாநஸங்கோச மீஶ்வரஸ்வரூபஸங்கோசத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (ஸங்கோசம்பிறக்குமோ) விபுவானவீஶ்வரஸ்வரூபத்துக்கு கார்யரூபஸங்கோசம்பிறக்குமோ. (அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்துநிற்கும்) விபுவான ஸ்வரூபம் அணுவுக்குள்ளே வ்யாபித்தால் விபுவான வாகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராதென்றபடி.

"கரந்தசில்" என்றுமேலே கார்யத்தைச்சொல்லுகையாலே "பரவை" என்றது - காரணமான ஏகார்ணவத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜலஸமுதாயமொழிய பரமாணுக்களுண்டோவென்ன (நீர்ச்செறிவித்யாதி) செறிவு - நிபிடதை.

சாந்தோக்யே ஶாண்டில்யவித்யாயாம் "ஏஷ மஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந்ப்ருதிவ்யா ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ்ஜ்யாயாந்திவோ ஜ்யாயாநேப்யோ லோகேப்ய:" (ஏஷமஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந்ப்ருதிவ்யாஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ்ஜ்யாயாந்திவோஜ்யாயாநேப்யோலோகேப்ய:) இதி. "மேஅந்தர்ஹ்ருதயேவஸந் ஏஷஆத்மாப்ருதிவ்யாதிப்யோஜ்யாயாநித்யர்த்த:. விவரணம் (ஓரணடத்தை யித்யாதி)

ஒழிவற - ஒழியாதே. நிலவிசும்பொழிவற - பூமியிலு மந்தரிக்ஷத்திலுமொன்றொழியாதே யிதிஶப்தார்த்த:.

இவைமூன்றிலுமோ வ்யாப்தியுள்ளதென்ன (இவைமூன்றுமித்யாதி) ஆகாஶம் ஸாவயவமாகையாலே பரமாணுஸங்காதாத்மகமாயிருக்கும்.

கரந்தவென்று - ஸூக்ஷ்மமாய், சில்லென்றும் - ஸூக்ஷ்மமாய், இடமென்று - ஶரீரமாய், அத்யல்பஶரீரந்தோறுமென்றபடி. இதின்சரமாவதி (இமையோடிமையித்யாதி) இமை - பக்ஷ்ம. மிளிருகை - ப்ரகாஶிக்கை. எங்கும்பரந்துளனென்று - பஹிர்வ்யாப்தியுஞ்சொல்லுகிறது.

"நித்யம்விபும்" (நித்யம்விபும்) "ஏஷோணுராத்மா" (ஏஷோணுராத்மா) இத்யாதியைப்பற்ற "விபுத்வத்தையு மணுத்வத்தையுஞ்சொல்லி" என்றது. இவை - ப்ரத்யக்ஷமானவை. "இவையுண்ட" என்கிறமாத்ரத்துக்குபாவம் (சிறுவடிவையித்யாதி) (தயிரித்யாதி) தயிரையுண்ட ஸ்ப்ருஹணீயமானவயிருனது இந்தஸப்தலோகங்களையும் புஜித்தும் பின்னையு மவகாஶமுடைத்தாயிருக்கும், ஆல்-ஆஶ்சர்யம். கரன் - கரன். த்ருடன், த்ருடப்ரமாணஸித்தனென்றபடி. பாட்டுக்கந்வயம் (இவையுண்டவித்யாதி) ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை
வரனவிறிறல்வலியளிபொறையாய்நின்ற
பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
நிரனிறையாயிரத்திவைபத்தும்வீடே.

ஆறாயிரப்படி.

(கரவிசும்பு) லீலோபகரண போகோபகரணோபயவித விபூதிவிஶிஷ்டனானவெம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியென்கிற விப்பொருளை ஔசித்யத்தாலே அவன் றிருவடிகளை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார் - இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களினழகையும், ஸந்தர்ப்பத்தினழகையும், பொருளின்சீர்மையையும், இசையினழகையும், இச்சேர்த்திகளினுடைய நிரதிஶயப்ரேம கர்ப்பத்வத்தையும், இவை * பொய்யில்பாடலாயிருக்கிறபடியையும் பார்த்து, இப்படியாலே * தமிழரிசைகாரர் பத்தர் பரவும்படி நிரதிஶய கல்யாணமாயிருப்பன வெம்பெருமானுக்கிப்பர்யந்தமாக வேணுமென்று தம்முடைய வபிநிவேஶத்தாலே ஆயிரமென்றருளிச்செய்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் கீழுபபாதித்த பரத்வத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு இத்திருவாய்மொழிக்கு பலம் மோக்ஷமாக வருளிச்செய்கிறார்.

கரம் - ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடைய. விசும்பு - ஆசாஶம். எரி- அக்நி. வளி - வாயு. நீர் - ஜலம். நிலம் - பூமி. இவைமிசை - இவற்றையாஶ்ரயமாகவுடைத்தாய் இவற்றுக்கு ஸ்வபாவங்களாயுள்ள. வரன்-ஶ்ரேஷ்டமான. நவில் - ஶப்தம். திறல் - தாஹகத்வம். வலி - பலம். அளி - தண்ணளியானகுளிர்த்தி. பொறை - தாரகத்வம். ஆய்நின்ற - இத்தர்மிகளோடு தர்மங்களோடு வாசியறத்தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற. பரன் - ஸர்வஸ்மாத்பரனுடைய. அடிமேல் - * துயரறுசுடரடிவிஷயமாச. குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியைப் பிறப்பிடமாகவுடையராய் ஶடரான பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை வெல்லும் ஸ்வபாவரானவாழ்வார். சொல் - அருளிச்செய்ததாய். நிரனிறையாயிரத்து - சொல்லும்பொருளு மியலுமிசையும் தாளமு மபிநயமு மொன்றுக்கொன்று சேருகையாலே நிரந்துநிறைந்தவாயிரத்து. இவைபத்தும் - பரத்வப்ரதிபாதகமான விவைபத்தும். வீடே - பரனடிமேல்விடப்பட்டன, ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன வென்றபடி.

இவைபத்தும் வீடான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குகையாலே "வீடு" என்று காரணத்திலே கார்யோபசாரமாகவுமாம் "வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:" (வால்மீகிர்ப்பகவான்ருஷி:) என்று அநுபவத்தாலும் ஜ்ஞாநாதிவைபவத்தாலும் அவனுக்கு பூர்த்திசொன்னாற்போலே "குருகூர்ச்சடகோபன்" என்று ப்ரபந்த கர்த்தாவான வாழ்வாருடைய ஆப்திசொல்லுகிறது. "நிரனிறை" என்று அடைநிறைந்தவென்றுமாம். "ஆயிரம்" என்கிற ஸங்க்யாநிர்த்தேஶத்தாலே கர்த்தாவானவிவருடைய பகவததீநத்வம் ஸூசிதமாகிறது. இத்திருவாய்மொழி நாற்சீராய் அளவடிநான்கு மொத்திருக்கையாலே கலிவிருத்தமென்பது..............................*

ஈடு - பதினொன்றும் பாட்டு.

நிகமத்தில், முதற்பாட்டிலே கல்யாணகுணயோகத்தையும நித்ய விபூதியோகத்தையும் விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையுஞ் சொலலி, இரண்டாம்பாட்டிலே இவற்றுக்காஸ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமென்றும், மூன்றும்பாட்டிலே நித்யவிபூதியோபாதி ததீயத்வாகாரத்தாலே யவனுக் கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை யநுபவித்தார் ; நாலாம் பாட்டிலே அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமென்றார் ; ஐந்தாம்பாட்டிலே அதினுடைய ஸ்த்திதியும வனதீனையென்றார் ; ஆறும்பாட்டிலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவ ததீநமென்றார் ; ஏழாம்பாட்டிலே ஶரீரஶரீரிகளுக் குண்டான லக்ஷணம் ஜகத்துக்கு மீஸ்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதுக்குமவனுக்குஞ் சொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்றார் ; எட்டாம்பாட்டிலே குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்தார் ; ஒன்பதாம்பாட்டிலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தார் ; பத்தாம்பாட்டிலே வ்யாப்தி ஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்தார் ; இப்படிகளாலே யவனுடைய பரத்வத்தை நிஷ்கர்ஷித்தாராய் நின்றார்கீழ் ; இத்திருவாய்மொழியி லன்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்ற பேறே பேறென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(கரவிசும்பு) கரமானவிசும்பு. த்ருடமானவிசும்பென்றபடி. அன்றியே (கரவிசும்பு) கரந்தவிசும்பு. அச்சமான விசும்பென்னுதல். ஐது॒ஸ்ருஃபதி (அத்ரக்ருத்ரஃபததி) என்று நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்குமிறே. எரி - தேஜஸ்தத்வம். வளி - காற்று. நீர் - ஜலம். நிலம் - பூமி. இவைமிசை - இவற்றின்மேலேயுண்டான. வரன்-வரனான. ஶ்ரேஷ்ட்டமான. (நவில்)வரிஷ்ட்டமானஶப்தம், அக்நியினுடைய தாஹகத்வஶக்தி, காற்றினுடைய மிடுக்கு, ஜலத்தினுடையதண்ணளி, பூமியினுடையபொறை. இப்படி ஸஸ்வபாவமான பூதபஞ்சகங்களையுஞ்சொல்லி, இத்தாலே லீலாவிபூதியைச் சொல்லிற்றாய், ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைக் கழித்து நிஷ்க்ருஷ்ட ஸத்த்வமேயாயிருக்குமிறேநித்யவிபூதி, அதுக்குமிதுதானே யுபலக்ஷணமாய், ஆக உபயவிபூதி யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வஸ்மாத்பரன் றிருவடிகளிலே.

இவைபத்தும் பரனடிமேல்வீடு - அவன்றிருவடிகளிலே விடப்பட்டன. ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன. (குருகூர்ச்சடகோபன்) " வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷிஃ " (வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷிஃ) என்னுமாப்போலே ஆப்திக்குட்லாக வருளிச்செய்கிறார்.

நிரல்நிறை என்னுதல், நிரன்நிறையென்னுதல். நிரல்நிறை என்றபோது - ஶப்தங்களும் நிறைந்து. அர்த்தங்களும்புஷ்கலமாயிருக்கை. நிரன்நிறை என்றபோது - நேரேநிறுத்தப்படுகை. "ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரந்விதம்" (ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரந்விதம்) "பாதபத்தோக்ஷரஸமஸ்தந்த்ரீலயஸமந்விதஃ" (பாதபத்தோக்ஷரஸமஸ்தந்த்ரீலயஸமந்விதஃ) என்கிற படியே லக்ஷணங்களிற் குறையாமே, எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மந்தாதியும் க்ரமத்திலே நிறுத்தப்படுகை. (ஆயிரம்) "காவ்யம்ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம்" (காவ்யம்ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நமீத்ருஶஃ கரவாண்யஹம்) என்னுமாப்போலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே மேலுள்ள தடையத்தோற்றுநின்றது, வாசஃக்ரமவர்த்தித்வாத் (வாசஃக்ரமவர்த்தித்வாத்) அடைவேசொல்லுமத்தனையாகையாலே "ஆயிரம்" என்கிறது. அன்றிக்கே, ஆயிரமுஞ்சொல்லி யல்லது நிற்கவொண்ணாத விஷயஸ்வபாவத்தாலே சொல்லுகிறாராதல். (இவைபத்தும்வீடே) இவைபத்தும் பரனடிமேல் விடப்பட்டனவென்னுதல்; அன்றிக்கே, இச்செய்யடையநெல்லென்றால் நெல்லைவிளைக்குமதென்று காட்டுமாப்போலே, இவைபத்தும் வீடென்றது-வீட்டைவிளைக்குமென்றபடியாய் மோக்ஷப்ரதமென்கிறாராதல். பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே தமக்கு பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியையும், அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பலம் மோக்ஷமென்னுமிடத்தையும், இப்ப்ரபந்தத்திலேதேனு மொருபடி யந்வய முடையார்க்கு பலம் தம்முடைய பலமென்னு மிடத்தையு மருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமத்தில் (கரவிசும்பித்யாதி) ஶ்ரோத்ருபுத்தி ஸமாதாநார்த்தமாகப்பாட்டுக்களி லர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார் (முதற்பாட்டிலே யித்யாதி) தாம்பெற்றபேறே பேறென்றது - "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்று தாம் பெற்றபேறென்றபடி; "தொழுதெழென்மனனே" என்று உபக்ரமித்து "நணுகினநாமே" என்றதாதல். "த்ருடமான" என்றதார்ட்யம் - சிரகால வர்த்தித்வமாதல், ப்ரமாணதார்ட்யமாதல். அச்சமானபடி யென்னென்ன (அத்ரக்ருத்ரஃபதீத்யாதி)

(இவற்றின்மேலேயுண்டான) இவற்றினுடையகுணங்களானவென்றபடி.

"ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைக்கழித்து" இத்யாதியாலே விஶேஷித்தது - ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்குள்ளே நித்யவிபூதியென்கிற யாதவப்ரகாஶாதிமத வ்யாவ்ருத்

திக்காக. " [illegible] " (தமஸஸ்துபாரே) " [illegible] " (தமஸஃபரஸ்தாத்) என்னக்கடவதிறே.

ஸ்வப்ரஹம்ஸை பண்ணலாமோ வென்ன (வால்மீகிரித்யாதி) பாலகாண்டே சதுர்த்தே " [illegible] " (ப்ராப்தராஜ்யஸ்யராமஸ்ய வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷிஃ । சகாரசரிதம்க்ருத்ஸ்நம் விசித்ரபதமாதமவான்.) [illegible] (தத்ரைவோ பரிஷ்டாத்) " [illegible] " (பாட்யேகேயேசமதுரம் ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரந்விதம் । ஜாதிபிஸ்ஸப்தபிர்ப்பத்தம்தந்த்ரீலயஸமந்விதம்) [illegible] (தத்ரைவத்விதீயே) " [illegible] " (பாதபத்தோக்ஷரஸமஸ்தந்த்ரீலயஸமந்விதஃ - ஶோகார்த்தஸ்யப்ரவ்ருத்தோமே ஶ்லோகோபவதுநாந்யதா) இதி.

முந்தினவர்த்தத்தில், நிரல், நிறை, என்றிரண்டும் பௌஷ்கல்யபரம்; இரண்டாமர்த்தத்தில் நிரன்என்று - நேராய், நிறையென்று - நிறுத்தப்படுகை. நேரே - க்ரமத்திலே. விவரணம் (ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரித்யாதி)

[illegible] " [illegible] " (தஸ்யபுத்திரியம்ஜாதாவால்மீகேர்ப்பாவிதாத்மநஃ । காவ்யம்ராமாயணம்க்ருத்ஸ்நமீத்ருஶைஃகரவாண்யஹம்) அப்படி தோற்றினாலொருக்காலே சொல்லலாகாதோவென்ன (வாசஃக்ரமவர்த்தித்வாதித்யாதி) ப்ரதமநிர்வாஹ விவரணம் (அன்றிக்கேயித்யாதி)

" இவைபத்தும்வீடு " என்றதுக்கு " ஆயுர்வைக்ருதம் " என்றத்தைக்கண்டுகொள்வது.

முதற்பாட்டிலர்த்தத்தோடே யிப்பாட்டிலர்த்தத்தைச் சேர்த்து நிகமிக்கிறார் (பகவத்ப்ரஸாதேத்யாதி) " கரவிசும்பு " என்றுதொடங்கி " ஆய்நின்றபரன் " என்றத்தைப்பற்ற (பரத்வஜ்ஞாநம்பிறந்தபடியையுமென்றது) " இவைபத்தும்வீடு " என்கையாலே (அந்தஜ்ஞாநத்துக்குபலம் மோக்ஷமென்னுமிடத்தையுமென்றது) " இவைபத்தும் " என்கையாலே- (இப்ப்ரபந்தத்திலேதேனுமித்யாதி) இப்ப்ரபந்தத்தில் - இத்திருவாய்மொழியிலே. க்ரமேணாந்வயஃ...................*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(உயர்வற)

நிஸ்ஸீமோத்யத்குணத்வாத் அமிதரஸதயாநந்தலீலாஸ்பதத்வாத்
ஸ்வாயத்தாஶேஷஸத்தாஸ்திதியதநபிதா வைபவாத் வைஶ்வரூப்யாத் । த்ர்யக்ஷ
ப்ரஹ்மாத்மபாவாத் ஸதஸதவகதே: ஸர்வதத்த்வேஷ்வபூர்த்தே: பஶ்ய
ந்யோகீ ஸ்வாந்தம் ஸ்வாத்யே ஶதக இதி பதாநுஶாஸாஸித்தம் ॥ (௧)

இப்படி பத்துஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்பாவித ஶங்காபரிஹார பூர்வகமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளி, அநந்தரமடைவிலே தத்தத்ஶதகார்த்தத்தை யருளிச்செய்யக்கடவராய் ப்ரதமம் ப்ரதமஶதகத்தில் ப்ரதமதஶககாதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.— நிஸ்ஸீமோத்யத்குணத்வாத்-உயர்வறவுயர்நலமுடையவன். இதோப்யுத்க்ருஷ்ட மில்லாதபடி யுத்க்ருஷ்ட கல்யாணகுணங்களை யுடைத்தாகையாலும். அமிதரஸதயா - முழுநலம். நிரவதிகாநந்த ஸ்வரூபனாகையாலும். அநந்த லீலாஸ்பதத்வாத் - நிலனிடைவிசும்பிடை யுருவினனருவினன். பாதாளமாரப்ய பரமபதபர்யந்தமாக வுண்டான சேதநாசேதநவிபூதிகனாகையாலும். ஸ்வாயத்தாஶேஷ ஸத்தாஸ்த்திதியதநபிதா வைபவாத் - இதுக்ரமேண, நாமவனிவனுவன்; அவரவர்தமதமது, நின்றனரிருந்தனர், என்றமூன்றுபாட்டினர்த்தம். விவிதநிர்த்தேஶ நிர்த்திஶ்யமாந ஸமஸ்தவஸ்து ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்றும், எம்பெருமான் ஸகலதேவதாந்தராத்மதயா ஆராத்யனாய் ஸகலபலப்ரதனாகையாலே ரக்ஷணமும் தததீநமென்றும், சேதநாசேதந ஸமஸ்தவஸ்துப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் தத்ஸங்கல்பாதீநமென்றும், காதாத்ரயத்திலேசொல்லுகையாலே * ஸ்வாதீந த்ரிவித சேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்த்திதிப்ரவ்ருத்திபேதனாகையாலும். வைஶ்வரூப்யாத் - திடவிசும்பெரிவளி. ஜகத்துக்குந் தனக்கு மைக்யஞ்சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிபக்ஷமஸங்கதமென்று தோற்றும்படி தான்ஶரீரியாய் ஜகத்தை ஶரீரமாக வுடைத்தாகையாலும். த்ர்யக்ஷ ப்ரஹ்மாத்மபாவாத் - அரனயனென. இந்தஜகத்துக்கு நிர்வாஹகத்வேந ஶங்கிதரான ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும். ஸதஸதவகதே: - உளனெனிலுளன். ஏவம்பூதனானவீஶ்வரனை யில்லையென்று ஶூந்யவாதிகளாலே சொல்லி முடிக்கவொண்ணாதபடி யவஸ்த்தாபேதத்தாலே ஸதஸச்சப்தவாச்யனா யறியப் படுகையாலும். ஸர்வதத்வேஷ்வபூர்த்தே: - பரந்ததண்பரவையுள். சேதநன் ஶரீரைக தேஶத்திலே நின்று ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபிக்கும்படியன்றிக்கே ஸர்வவஸ்துக்களிலேயும் ஸ்வரூபேண எங்குமொக்க வ்யாபித்துநிற்கையாலும். பஶ்யந்யோகீபரம் - எம்பெருமானை ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸாக்ஷாத்கரியா நின்றுகொண்டு யோகிஶ்ரேஷ்டரான வாழ்வார் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித் தவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழென்று ப்ரதமதஶகத்திலே யருளிச்செய்தாரென்கிறார்.... ... ... (௧)

ஸவ்யாக்யாநமான

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதியில்.

இத்திருவாய்மொழிக்கானபாட்டு.

உயர்வேபரன்படியையுள்ளதெலாந்தான்கண்
டுயர்வேதநேர்கொண்டுரைத்து - மயர்வேதும்
வாராமன்மானிடரைவாழ்விக்குமாறன்சொல்
வேராகவேவிளையும்வீடு. (க)

ஸ்ரியஃபதியான ஸர்வேஸ்வரன் "திருமாலாலருளப்பட்டசடகோபன்" என்னும்படி ஆழ்வாருக்கு * மயர்வறமதிநலமருள, இப்படி நிர்ஹேதுககடாக்ஷபாத்ரபூதரான வாழ்வாரும் "அருள்கொண்டாயிரமின்றமிழ்பாடினன்" என்னும்படி திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை பண்ணார் பாடலாம்படிபாடியருளி, அநந்தரம் தம்முடைய நிரவதிகக்ருபையாலே மதுரகவிப்ரப்ருதிஸஜ்ஜநங்களுக்கு "அந்தாதிமேலிட் டறிவித்தேனாழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மினீர்தேர்ந்து" என்னும்படியுபதேஸித்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே * ஊருநாடுமுலகமுந்தம்மைப்போலேயாம்படி * செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொண்டருளி நடத்திப்போந்தவநந்தரம் நெடுங்காலம் சென்றவாறே இத்திவ்யபரபந்தங்கள் ஸங்குசிதமாய்ப்போனபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இதுக்காவாராரென்றுபார்த்து நாதமுனிகளை "அருள்பெற்றநாதமுனி" என்னும்படி தம்முடையகடாக்ஷவிஸேஷத்தாலே கடாக்ஷித்தருளி, இவர்க்கு திவ்யஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி, அந்த திவ்ய சக்ஷுர்மூலமாகவே ஸரணாகதி புரஸ்ஸரமாக தீர்க்கஸரணாகதியான திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரகாஸிப்பித்தருளினார். இப்படி யாழ்வாருடைய திவ்ய கடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரான நாதமுனிகளும் "அழித்தனுற்றவன்றிசைகளாக்கினன்" என்னும்படி யித்தமிழ்மறைகளை யியலிசையாக்கிநடத்தியும், அதுக்குமேலே குருகைக்காவலப்பன், உய்யக்கொண்டார்தொடக்கமான வாஸ்திகரைக்குறித்து, ப்ரபத்யர்த்தஸஹிதமாக வித்தைப்ப்ரஸாதிக்க, அவர்களுமப்படியே யவர்திருப்பேரனார்க்கு மணக்கால்நம்பிமுகேநப்ரஸாதிப்பிக்க, பின்பு "ஆளவந்தாராகியவைவளர்த்தோன்" என்னும்படி யவருமத்தைவர்த்திப்பிக்க, அவர்கடாக்ஷலக்ஷ்யபூதராய் * மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானார் "வளர்த்தவிதத்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோர, பின்பு * ராமாநுஜபதாம்போஜ ஸமாஸ்ரயணஸாலிகளானகோவிந்தகூராதிபகுருகாதிப பட்டார்ய நிகமாந்தமுநிபர்யந்தமாய் உபதேஸபரம்பரயா ஸங்குசிதவ்யாக்யாநமாக நடந்துசென்றவிது * திருமால்சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த *இன்பத்திருவெள்ளம்மூழ்கின நம்மாழ்வா ரவதாரமாய் நம்பிள்ளையென்று பேர்பெற்ற லோகாசார்யராலே லோகமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி * தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழி விஸதவ்யாக்யாநரூபமாய் ப்ரவஹிக்க, அது "ஆங்கவர்பால்" என்றுதொடங்கி மேலோரளவும் விஸ்த்ருதமாயிற்று. இப்படி தீர்க்கஸரணாகதியான திருவாய்மொழி நாதயாமுநயதிவராதிகளாலே வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோந்தமையைப்பற்ற "திருவருள்மால்" என்றும் "நாதம்பங்கஜநேத்ர" என்று மித்தனியன்களாலே வந்தவிந்த ஸம்ப்ரதாயக்ரமம் தேவாதிபரளவும் தர்ஸிப்பிக்கப்பட்டது. இப்படி பரம்பரயாநடந்துவந்த திருவாய்மொழியினீட்டின் ஸம்ப்ரதாயக்ரமந்தான் அதுக்குதேஸிகரான தேவப்

பெருமாள்கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வாரடியாகவிறே "காந்தோபயந்த்ருயமிநஃகருணைகஸிந்தோஃ" (காந்தோபயந்த்ருயமிநஃகருணைகஸிந்தோஃ) என்னும்படியான ஜீயரிடத்திலே "மணவாளமாமுநியான வேரிதேங்கி" என்னும்படிதேங்கிற்று. அத்தைப்பற்றவிறே "ஆர்யஸ்ரீஸைலநாதாததிகதஸடஜித்ஸூக்திபாஷ்யோமஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோயமிதிஹிகதிதஃ" (ஆர்யாச்ச்ரீஸைலநாதாததிகதஸடஜித்ஸூக்திபாஷ்யோமஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோ யமிதிஹிகதிதஃ" என்றும், "திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருத்தாள்சேர்ந்தங்குறைகொள் தமிழ்மறைக்கும் மறைவெள்ளத்துக்கு மோடமா யாரியர்களிட்டநூலை யுள்ளுணர்ந்தது" என்றும், "தமிழ்வேதமாகிய வோதவெள்ளங்கரைகண்டகோயில் மணவாளமாமுநி" என்றுஞ்சொன்னார்கள். இப்படி முப்பத்தாறுயிரப்பெருக்கராகையாலே "மதிளரங்கர்வண்புகழ்மே லான்றதமிழ்மறைகள்" என்னும்படி தம்விஷயமான திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யிவரிடத்திலே கேட்கவேணுமென்று பெருமாள் தாமுந்திருவுள்ளமாய் "ஸ்ருத்வாகூடம்ஸடரிபுகிராமர்த்ததத்த்வம்த்வதுக்தம்" (ஸ்ருத்வாகூடம்ஸடரிபுகிராமர்த்ததத்த்வம்த்வதுக்தம்) என்னும்படி யாழங்காற்பட்டுக்கேட்டருளினாரிறே. அதின்பின்பு ஸ்ரீபட்டநாதமுநிவாநமஹாத்ரியோகிதொடக்கமான வாசார்யர்களாகிறகால்களாலே புறப்பட்டுக்காடுங்கரம்புமெங்குமேறிப் பாய்ந்துபலித்தது. இப்படி ஈஸ்வரிதவ்யவிபாகமறஸ்வஸூக்தியாலே வஸீகரிக்கவல்ல வைபவமானது "மணவாளமாமுநிதோற்றியபின்னல்லவோ தமிழ்வேதந்துலங்கியது" என்றும், "மணவாளமாமுநிவந்திலனே லாற்றிற்கரைத்தபுளியல்லவோ தமிழாரணமே" என்றும், அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பேசப்பட்டது. இவர்தாமும் "எந்தைதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால் வந்தவுபதேசமார்க்கம்" என்றும் "மாறன்கலையுணர்வாகப்பெற்றோம்" என்றும் "வகுளபூஷணவாக்ம்ருதாஸநம்" (வகுளபூஷணவாகம்ருதாஸநம்) என்றும், தாமருளிச்செய்தார். ஏவம்விதமஹாத்ம்யயுக்தரான விவர் தம்முடைய வநுபவத்துக்குப்போக்குவீடாகவும், திருவாய்மொழியினுடைய அர்க்ரஹமான வர்த்தங்களை யெல்லாருமறியும்படி ஸங்க்ரஹமாக ஸுவ்யக்தமாகவும், "சொல்லும்பொருளுந் தொடுத்துரைத்தான்" என்னும்படி ஸங்கதியாகவிப்ரபந்தத்திலே யருளிச் செய்கிறார். ஈட்டில் ஸங்கதியேயாயிற் றிவர்தாமிப்படி ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறது. இப்ரபந்தத்துக் கநேகநிர்ப்பந்தங்களுண்டாயிறேயிருப்பது, அதெங்ஙனேயென்னில்; வெண்பா என்கிற சந்தஸ்ஸாகையும், இப்படியானவிப்பாட்டில்ॱமுற்பாதியிலே யொரோதிருவாய்மொழியின் தாத்பர்யமும் தத்ஸங்கதிகளடைகையும், பாட்டுக்கள்தோறுமாழ்வார்திருநாமங்கள் வருகையும், அதில் தாத்பர்யங்களை தத்பர்யந்தமாகப்பேசுகையும், அந்தாதியாய் நடக்குகையுமாகிற வைந்துநிர்ப்பந்தமுண்டாயிருக்குமாயிற்று. இதுதான் * பாலோடமுதன்னவாயிரமான திருவாய்மொழியின் ஸாரமாகையாலே "திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதியாந்தேனை" என்னும்படி ஸரஸமான நிருபகமாய், ஆயிரத்தின்ஸங்க்ரஹமாகையாலே யொரோதிருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யொரோபாட்டாயருளிச்செய்கையாலே அதுதான் நூறுபாட்டாய், * அல்லும்பகலுமநுபவிப்பார்க்கு நிரதிஸயபோக்யமாய், அவ்வளவுமன்றிக்கே உடையவர் நூற்றந்தாதியோபா

தி ஆழ்வார் நூற்றந்தாதியு முத்தேஶ்யமாகையாலே ஆழ்வார்திருவடிகளிலேப் ரேமமுடையார்க்கநவரதாநு ஸந்தேயமுமா யிருப்பதொன்ருயிற்று. இதில் சரமபர்வமானவாழ்வார் திருவடிகளையிறே ப்ராப்யப்ராபகங்களாக நிஷ்கர்ஷிக்கிறது; அதுதான் * பராங்குஶபாதபக்தராய் * சடகோபர் தேமலர்த்தாட் கேய்ந்தினிய பாதுகமாமெந்தை யிராமாநுசனளவும் வந்திருக்குமிறே. ஆழ்வார் தாம் திவ்யமஹிஷிகளுடையவும், திவ்யஸூரிகளுடையவும், முக்தருடையவும், முமுக்ஷுக்களுடையவும் படிகளையுடையராயிருக்கையாலே யுடையவரு மிவர்விஷயத்திலே யாயிற்றீடுபட்டிருப்பது.—

(உயர்வேபரன்படியித்யாதி) இதில்ஸர்வஸ்மாத்பரன்திருவடிகளிலேதொழுதெழப்பாராரயென்று பரத்வப்ரதிபாதகமாயிருக்கிற வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியானவித்திருவாய்மொழியடியாகவேசேதநர்க்குமோக்ஷலாபம் என்னுமர்த்தத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிருர். அதெங்ஙனேயென்னில்; ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் பரிபூர்ணனுய் ஸர்வஸ்மாத்பரனுய் ஶ்ரிய:பதியாய் அபௌருஷேயமான ஸூத்ருடப்ரமாண ஶ்ருதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள வெம்பெருமானை பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி யவன்ப்ரஸாதத்தாலேஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவித்து, அநுபவித்தபடியே ஸவிபூதிகனுன எம்பெருமானைப்பேசி, ஏவம்விதனுனவன்றிருவடிகளிலே “ 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ” (குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னும்படி அடிமைசெய்துஜ்ஜீவியென்று தம்திருவுள்ளத்தை அநுஶாஸித்தருளிச்செய்த முதற்றிருவாய்மொழியி னர்த்தத்தை யநுவதித்து, * உயர்வேபரன்படியாலே யருளிச்செய்கிருனென்கை. (உயர்வேபரன்படியை யுள்ளதெலாந்தான்கண்டு) பரத்வத்தில் பரத்வமாயிற்றித்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது, “ ஆமவையாயவையாய்நின்றவவர் ” என்றும், “ முழுதுண்டபரபரன் ” என்றும், “ அளிபொறையாய்நின்ற பரனடிமேல் ” “ என்றும்பரத்வத்தையாயிற்றிதிற்சொல்லுகிறது. உயர்வேபரன்படியாவது - “ 𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ” (தமீஶ்வராணும்பரமம்மஹேஶ்வரம்) என்றும் “ 𑌪𑌰𑌃𑌪𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑌃 ” (பர:பராணும்பரம:) என்னுஞ்சொல்லுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையாயிற்று “ உயர்வறவுயர்நலம் ” என்றருளிச்செய்தது, அந்தை யடியொற்றியாயிற்றிவரிப்படி யருளிச்செய்கிறது. உயர்வே என்கிற அவதாரணத்தாலே - அல்லாதாருயர்த்திகளைப்போலே தாழ்கையன்றிக்கே மேன்மேலன என்று முயர்த்தியேயாயிருக்கை. “ 𑌨𑍇𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿 ” (நேதிநேதி) “ 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌮𑌤𑍋𑌤𑌿𑌶𑍇𑌰𑌤𑍇 ” (நோத்யமதோதிஶேரதே) “ நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவன் ” “ அயர்வறுமமரர்களதிபதி ” “ தேவர்க்குந்தேவாவோ ” என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, உயர்வென்று - உச்ச்ராயமாய், ஏஎன்று - ஏய்கையாய் - பொருந்துதலாய், அது அல்லாதார்க்குப்போலே அநநுரூபமா யிருப்பதன்றிக்கே, ஏய்பரனென்று - அநுரூபமாய்ப்பொருந்தி யிருக்கிறபரனென்றுமாம். இப்படி யுயர்த்தியாயிருக்கிறபரன்படியாவது - பரத்வைகாந்தமான ஸ்வபாவம். உள்ளதெலாமாவது - முதற்பாட்டில் கல்யாணகுணயோகமும் நித்யவிபூதியோகமும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யமும், இரண்டாம்பாட்டி லிவற்றுக்காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமென்னுமதுவும், மூன்ரும்பாட்டில் நித்யவிபூதிபோபாதிநியத்வாகாரத்தாலே யவனுக்கந்தரங்கமாய்த்தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகமும், நாலாம்பாட்

டில் அந்தலீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமென்னுமதுவும், ஐந்தாம்பாட்டில் அதினுடைய ஸ்த்தித்யு மவனதீநமென்னு மதுவும், ஆறும்பாட்டி லதினுடைய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியு மவனதீநமென்னுமதுவும், ஏழாம்பாட்டில் ஜகத்துக்குமீஶ்வரனுக்குமுண்டான ஶரீராத்மபாவமும், எட்டாம்பாட்டில் இதுக்கிசையாத குத்ருஷ்டிநிரஸநமும் த்ரிமூர்த்திஸாம்யவாத நிரஸநமும், ஒன்பதாம்பாட்டில் ஶூந்யவாதி நிரஸநமும், பத்தாம்பாட்டில் வ்யாப்திஸௌகர்யமுமாகிற விவை. இப்படி உள்ளதெல்லாவற்றையும், தான்கண்டு - " [illegible] " (திவ்யந்ததாமிதேசக்ஷுஃ பஶ்யமேயோக மைஶ்வரம்) என்னும்படி * மயர்வறமதிநலமருளிஅவன், ப்ரஸாதத்தாலேகாட்டக்கண்டு. இப்படி யவன் காட்டினவைகளெல்லாவற்றையும் (உயர்வேதநேர்கொண்டுரைத்து) அபௌருஷேயமாய் நித்ய நிர்த்தோஷமாய் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள் போலே ஹேத்வந்தரங்களா லழிக்கவொண்ணு தாகையாலே ஸர்வப்ரமாணோத் க்ருஷ்டமான ஶ்ருதிச் சாயையாலே யருளிச் செய்து. அதாவது - " [illegible] " (ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்) என்று கல்யாணகுணயோகத்தை " நலமுடையவன் " என்றும், " [illegible] " (தாதுஃப்ரஸாதாந்மஹிமாநம்) என்கிற க்ருபாவைபவத்தை " அருளினன் " என்றும், " [illegible] " (தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ) என்கிற விக்ரஹவிபூதியோகத்தை " அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்றுயரறுசுடரடி " என்றும், " [illegible] " (ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம) " [illegible] " (ஆநந்தோப்ரஹ்ம) " [illegible] " (ஆநந்தமயஃ) என்கிற திவ்யாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை " உணர்முழுநலம் " என்றும் " [illegible] " (பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி) என்று உபயவிபூதியையுஞ்சொல்லி " [illegible] " (பதிம்விஶ்வஸ்ய) என்றுசொன்ன அந்தவுபயவிபூதிநாதத்வத்தாலே லீலாவிபூதியு மவனதென்னுமத்தை " இலனது " என்றுதொடங்கி தர்ஶிப்பித்தும், " [illegible] " (ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம) " [illegible] " (நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந) " [illegible] " (ஸ்ஆத்மாஅங்காந்யந்யாதேவதாஃ) என்கிற ஸர்வப்ரகாரித்வத்தையும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வேந ஸர்வஸமாராத்யத்வத்தையும் " நாமவன் " " அவரவர் " என்கிறபாட்டுக்களிலே ப்ரகாஶிப்பித்தும், " [illegible] " (தேநவிநாத்ருணாக்ரமபிநசலதி) " [illegible] । [illegible] " (ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்ட்டதி । ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா) என்றப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள் ததநீநமென்னுமத்தை " நின்றனரிருந்தனர் " என்றும் " [illegible] " (யஸ்யாத்மாஶரீரம்-யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்) என்றஸர்வஶரீரத்வத்தையும் " [illegible]

நாராயணஸ்தி꞉" (அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்த்தித꞉) என்றஸர்வவ்யாப்தியையும் "ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ" (ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ) என்ற ஶ்ரிய꞉பதித்வத்தையும் "திடவிசும்பு" என்கிறபாட்டாலே காட்டியும், "தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம் தந்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவதம்" (தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம் தந்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவதம்) "நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்த்வந்நாராயண꞉பர꞉" (நாராயணபரம்ப்ரஹ்மதத்வந்நாராயண꞉பர꞉) என்ற ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை ஸாதித்து த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை நிவர்த்திப்பித்தபடியை * சுரரறிவருநிலையாலே ஸுவ்யக்த மாக்கியும், வேதபாஹ்யனான ஶூந்யவாதியை "உளனெனில்" இத்யாத்யுக்தியாலே நிரஸித்தும், "அணோரணீயாந்" (அணோரணீயான்) என்கிற வ்யாப்தி ஸௌகர்யத்தை * பரந்ததண்பரவையிலே பேசியும், இப்படி வேதமார்க்காநுஸாரியாயிற்று முதற்பாட்டுத்தொடங்கி யருளிச்செய்தது ; அதைப் பற்றவிறே (உயர்வேத நேர் கொண்டுரைத்து) என்றிவரருளிச்செய்கிறது. "சுடர்மிகுசுருதி" என்றிறே ஶ்ருதிப்ரமாணத்தை யங்கீகரித்தருளிற்று. "அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய" (அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய" என்று ஸ்வரூபாந்தர்ப்பாவ முண்டாகையாலே ஸ்வரூபம் புக்கிடத்தே ஸ்வரூபநிரூபக பூதையான பிராட்டியுமுண்டாகக்குறையில்லை. (மயர்வேதும்வாராமல்) மயர்வாவது - அஜ்ஞாநம். அது அத்யல்பமும்வாராதபடி. "மயர்வற" என்று தம்முடைய அஜ்ஞாநத்தை ஸர்வேஶ்வரன் ஸவாஸநமாகப் போக்கினாற்போலே யிவர்களுடைய ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்கி யிப்படி பரத்வவிஷயமான வஜ்ஞாநகந்தம்வாராதபடி. (மானிடவாவாழ்விக்குமாறன்சொல்) பரோபதேஶ கர்ப்பஸ்வாநுபவப்ரகாஶகமான ஸ்ரீஸூக்தியாலே மநுஷ்ய ஜந்மாக்களா யுள்ளவர்களை வாழ்விக்கும். வாழ்விக்கையாவது-பகவதேகபராக்கி "ஸந்தமேநம்" (ஸந்தமேநம்) என்னும் படிபண்ணுகை தம்மை தொழுதெழப்பண்ணினாற்போலே. (மாறன்சொல்வேராக வேவிளையும்வீடு) அதாவது - இப்படி ஸகலஜீவோஜ்ஜீவந தத்பரரான வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியடியாக பகவத்ஜ்ஞாநமுண்டாய், அதடியாக மோக்ஷலாபமாமென்றபடி ; ஸூக்திமூலமாகவே முக்திபலிக்குமிறே. "பரவடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்நிரனிறையாயிரத்திவைபத்தும்வீடே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித் தருளிச்செய்தபடி. அன்றிக்கே, ஆழ்வார் திருநாமமடியாகவே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்கிறு ராகவுமாம் ; ததுக்தியாதல், தத்விஷயமானவுக்தியாதலாகலாமிறே. "தென்குருகூர்நம்பிக்கன்பனாய் மதுரகவிசொன்ன சொல்நம்புவார் பதிவைகுந்தம் காண்மின்" என்னக்கடவதிறே. ... ... *

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி. க— பாட்டு - கக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

வீடுமின்முற்றவும் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(வீடுமின்முற்றவும்) இப்படி பரமபுருஷ யாதாத்ம்யாநுபவ ஜநித நிரவதிகப்ரீதியானது பகவதேகபோகரா யிருப்பார் பலரோடேகூட பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணசேஷ்டித விபவங்களைச் சொல்லியும் கேட்டு மநுபவிக்கவேணுமென்னு மபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கையாலே யந்தவபேக்ஷாநுகுணமாக வநுபவிக்கைக்கு இந்தலோகத்தி லாத்மாக்களில் பகவதேகபோகரா யிருப்பா ரில்லாமையாலே “இவர்களை பகவதேக போகராக்கிக்கொண்டாகிலு மநுபவிக்கவேணும்” என்று இந்தவாத்மாக்களைக்குறித்து பகவதேக போகத்வோபாயமான பக்தியோகத்தை பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக வுபதேஶிக்கிறார்......................*

பன்னீராயிரப்படி.

இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனானவனே ஆஶ்ரயணீயனாகையாலே ஆஶ்ரயணரூபமான பகவத்பஜநத்துக் குபயுக்தமான ததிதர ஸகலத்யாகத்தையும் பஜநப்ரகாரத்தையும், அஸ்த்தைர்யத்தையும், த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகபூர்வகமாக வாஶ்ரயணீயனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், அதிஶயித புருஷார்த்தத்வத்தையும், ஸர்வஸமத்வத்தையும், விலக்ஷணஸ்வரூபமான வாஶ்ரயணப்ரகாரத்தையும், தத்பலமான அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும், ஆஶ்ரயணீயனுடைய வபிமதபலரூபத்வ பூர்த்தியையுஞ் சொல்லிக்கொண்டாஶ்ரயணரூப பஜநத்தை பரோபதேஶமுகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

இதில் முதற்பாட்டில் ஸகலேதர பரித்யாகபூர்வகமாக பகவத்விஷயமான வாத்மஸமர்ப்பணத்தை விதிக்கிறார்...*

ஈடு.

(வீடுமின்முற்றவும்) தத்வபரமாயு முபாஸநபரமாயுமிறே மோக்ஷஶாஸ்த்ரந்தா னிருப்பது, அதில் தத்வபரமாகச் சொல்லவேண்டுவ

தெல்லாஞ் சொல்லிற்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே; உபாஸநபரமாகச் சொல்லவேண்டுமவற்றுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாயிருக்கிற இத்திருவாய் மொழி. இத்திருவாய்மொழிதன்னை யாளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத்திருமாலையாண்டான் ப்ரபத்திவிஷயமாக்கி நிர்வஹித்துக்கொண்டு போந்து, எம்பெருமானாரு மப்படியே யருளிச்செய்துகொண்டு போந்து, பாஷ்யந்தலைக்கட்டினபின்பு பக்திவிஷயமாக வருளிச்செய்துகொண்டு போருவர்; பின்பு எம்பாருமப்படியே யருளிச்செய்தார்.

இவருடைய பக்திப்ரபத்திகள் தான் விகல்பிக்கலாயிறே யிருப்பது; "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றிவர் தாம்பெற்றது பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநமாயிருந்தது; தாம்பெற்ற தொன்றும், பிறர்க்குபதேஶிப்ப தொன்றுமாகவொண்ணாதே; அப்போது விப்ரலம்பககோடியிலேயாவரே. "உஹயவரிகஜி-தஸூாஜஸ்ய" (உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய) என்கிறபடியே கர்மஜ்ஞாந ஸம்ஸ்க்ருதாந்தஃ கரணனுக்குப் பிறக்குமதிறே பரபக்தி; அந்த ஜ்ஞாநகர்மங்களினுடைய ஸ்த்தாநே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அதடியாக வநந்தரம் விளைந்ததிறே யிவருடைய பக்திதான். இதுதான் வேதாந்தவிஹிதையான பக்திதானேயானாலோ வென்னில்; ஸர்வேஶ்வரனருள விவர்பெற்றாராகிற வேற்றம்போம், அபஶூத்ராதிகரண ந்யாயமும் ப்ரஸங்கிக்கும், ஆனபின்பு தாம்பெற்றத்தையே பிறர்க்குபதேஶிக்கிறாராக வமையும்.

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய பரத்வத்தை யநுபவித்து ஒரு பெரிய திருநாள்போலேயிறே போந்தது, இவரிப்போது நெஞ்சொழிந்திருந்து பிறர்க்குபதேஶிக்கிறபடி யெங்ஙனேதான்; தாமநுபவித்த விஷயத்தை யெல்லைகண்டோ, அன்றிக்கே தாமவ்விஷயத்தில் விரக்தராயோ, என்னில்; விஷயமோ! என்றால், "தனக்குந்தன்றன்மை யறிவரியான்" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நவிஷயம், * கொள்ளமாளாவின் பவெள்ளமிறே. இனித்தம்மபிநிவேஶமோ! என்றால், "காதல்கடலின் மிகப்பெரிதால்" என்றும், "மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலு நீள்விசும்பு ங்கழியப்பெரிதால்" என்றும், "சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகியிருந்தது. ஆகிலு மொருக்கா லொன்றிலே யபிநிவேஶம்பிறந்தால் அப்படிப்பட்ட விஷயந்தானே காலாந்தரத்திலே விரக்தி பிறக்கக்காணாநின்றோம், அப்படியே, சிலகாலமநுபவித்து பின்பு விரக்தி பிறந்ததோவென்னில்; அங்ஙனுஞ் சொல்லவொண்ணாது, "எப்பொழுதுநாடிங்களாண்டூழியூழிதொறு மப்பொழுதைக்கப்பொழுதென் னாராவமுதம்" என்னும்படிநித்யாபூர்வமாயிருக்கும். இனி ஆசார்யபதம் நிர்வஹிக்கைக்காகவன்று; க்யாதிலாப பூஜைகளுக்காகவன்று; "ஹுஃஹு-ஹ யாஜ" (ப்ரப்ரூயாத்) என்றொருவிதி பரதந்த்ரராயன்று. ஆனாலிது பி

ன்னை யெத்தாலே யாவதென்னில் ; ஸ்வாநுபவப்ரகர்ஷ மிருக்கிறபடி. தாமநுபவித்தவிஷயம் தனியே யநுபவிக்கு மதன்றிக்கே யிருந்தது ; இனிநமக்கு * போதயந்தஃபரஸ்பரத்துக் காளாவாராரென்று ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே கண்வைத்தார் ; தாம் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணரா யிருக்கிறப்போலே அவர்கள் ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருந்தார்கள் ; இவர்களநர்த்தம் பரிஹரித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதா யிருந்தது ; "ஒருவனுக்கு வைஷ்ணவத்வமுண்டு, இல்லை, என்னுமிடந்தனக்கேதெரியுங்காண்" என்று ஜீயர்பலகாலுமருளிச்செய்வர் ; பிறரநர்த்தங் கண்டால் ஐயோ ! என்றிருந்தானாகில் "நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டு" என்றிருக்கவடுக்கும், இத்தனையும் பட்டிடுவானுக்கென்றிருந்தானாகில் "நமக்கு பகவத்ஸம்பந்த மில்லையென்றிருக்க வடுக்குமென்று. இவர்களையிவர் மீட்கப்பார்க்கிறவழிதா னென்னென்னில் ; இவர்கள் சேதநரா யிருந்தார்கள், ஶப்தாதிவிஷயங்களில் வாசியறிந்து, தீயவை கழித்து, நல்லவைபற்றிப் போருகிறதொன் றுண்டாயிருந்தது, அவற்றினுடைய ஹேயதையையும், ஸர்வேஶ்வரனுடைய வுபாதேயதையையு மிவர்களுக்கறிவித்தா லவற்றைவிட்டு இவனைப்பற்ற வடுக்குமென்று பார்த்து, ஸர்வேஶ்வரனுடைய நன்மையையும், இவர்கள் பற்றினவிஷயங்களில்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டங்களென்னு மிடத்தையும், பற்றுமிடத்தில்வருமந்தராயபரிஹாரத்தையும், பற்றுமிடத்தி லின்று புதிதாகச் செய்யவேண்டுவதொன்றில்லை - பழையஸம்பந்தத்தை யுணர வமையுமென்னுமிடத்தையும், பற்றுவார்க்கநுஸந்திக்கப்படு மந்த்ர மின்னதென்னு மிடத்தையும், அவனுடைய பஜநீயதையையு மருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, இதரவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக பகவத்பக்தியைப் பண்ணி யாஶ்ரயியுங்கோளென்று பரோபதேஶ ப்ரவ்ருத்தராகிறார்.............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

வீடுமின்முற்றவும் ப்ரவேஶ, கீழ்த்திருவாய்மொழியோ டித்திருவாய்மொழிக் கிரண்டு விதமாக ஸங்கதி. அதில்வேதாந்தஶாஸ்த்ரப்ரக்ரியயாஸங்க்ஷேபேண முந்தினஸங்கதி (தத்த்வபரமாயுமென்றுதொடங்கி பிறர்க்குபதேஶிக்கிறாரகவமையுமென்னுமளவும்) கீழ்தாமநுபவித்தார், இதில் பரோபதேஶம் பண்ணுகிறாரென்று விஸ்தரேண விரண்டாம் ஸங்கதி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே யென்றுதொடங்கி) மோக்ஷஶாஸ்த்ரமானவேதாந்தஸூத்ரம் நாலத்யாய மாகையாலே யதுக்கு பூர்வத்விகமென்று முத்தாந்த்விகமென்று மிரண்டுவகையான பிரிவுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி யவற்றிற்சொல்லுகிற ப்ரமேயங்களை யருளிச் செய்கிறார் (தத்த்வபரமாயுமித்யாதி) தத்த்வபரமாயு முபாஸநபரமாயுமிறேயென்றது- "ஶேஷாஶேஷாயெ[illegible]நிரவயிக நிவ[illegible]

ஒூிதிவஶாரீரகூிதஃ । ஶ்ரியம் தத்ஸ்ரீவீம் தஜூவஸஊநதராவஶஊநீஊஹி ஷௌதிஸூதர்ாஊவிதயஊதிரர்ாஊநஊநிஃ ” (ஸ்வஶேஷாஶேஷார்த்தோ நிரவதிகநிர்ப்பாதமஹிமாபலாநாம் தாதாயஃபலமிதிசஶாரீரகமிதஃ । ஶ்ரியம்தத்ஸ த்ரீசிம் ததுபஸதநத்ராஸ ஶமநீமபிஷ்டௌதிஸ்துத்யாம விததமதிர்யாமுநமுநிஃ) என்று சதுஶ்லோகீ வ்யாக்யாநோப க்ரமத்தில் பிள்ளை யருளிச்செய்தபடியே ஸமந்வயாவிரோத ஸாதநபலரூபார்த்த ப்ரதிபாதகாத்யாய சதுஷ்டயாத்மகமான வேதாந்தஶாஸ்த்ரந்தான் பூர்வத்விகத்தாலே தத்த்வப்ரதிபாதகமாயும், உத்தரத்விகத்தாலே யுபாஸந ப்ரதிபாதகமாயுமிறே யிருப்பதென்றபடி. (உபாஸநபரம்) உபாயபரம். பூர்வத்விகத்தில் ப்ரதிபாதித்த ப்ரமேயங்கள் -- ஸர்வவேதாந்த வாக்யங்களும் ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே நன்றாகச்சேருமென்னுமதுவும், அப்படி நிர்ணயித்தவஸ்துவுக்கு பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளா லொருபாதை யில்லாமையும். இரண்டத்யாயத்துக்கும் ஸமந்வயமென்றும் அவிரோதமென்றும் பேர். அதில் முதலேழுபாட்டாலே ஸமந்வயாத்யாயத்தி லர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டது ; “ சுரரறி ” “ உளனெனில் ” என்கிற விரண்டுபாட்டாலும் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளால் வரும் பாதையில்லாமை சொல்லப்பட்டது, இதவிரோதாத்யாயார்த்தம். உத்தரத்விகத்துக்கு, ஸாதநாத்யாயமென்றும், பலாத்யாயமென்றும் பேர். ஸமந்வயாவிரோதப்ரதிபாதகமான பூர்வத்விகம் தத்த்வபரம் ; உபாயபலப்ரதிபாதகமான உத்தரத்விக முபாயபரமென்றபடி. பலபரத்தையுமுபாயபரமென்றது-பலமுபாயஸாத்யமாகையாலே.

“ நாநாஶப்தாதிபேதாத்ப்ரபதநபஜநேஸூசிதேஸூத்ரகாரைஃ ” (நாநாஶப்தாதிபேதாத்ப்ரபதநபஜநேஸூசிதேஸூத்ரகாரைஃ) என்று வேதாந்தஸித்தோபாயம் த்விவிதமாகையாலே யெந்தவுபாயத்தை யித்திருவாய்மொழி சொல்லுகிறதென்ன (இத்திருவாய்மொழி தன்னையித்யாதி) இத்தால்ப்ரபத்யுபாயத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. (தலைக்கட்டினபின்பித்யாதி) ப்ரபத்தி, வேதகுஹ்யமான ரஹஸ்யோபாய மாகையாலேயுபக்ரமத்திலே வெளியிடவொண்ணாதென்று ப்ரபத்யபரபர்யாயமான ஸாத்யபக்தியாலே மறைத்தருளிச்செய்துகொண்டு போந்தாரென்றபடி. பக்தி-ஸாத்யபக்தி. அதாவது - ப்ரபத்தி. “ ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ” (ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ) என்னக்கடவதிறே. “ திண்கழல்சேர் ” என்றது - ப்ரபத்திபரதைக்கு ஸூசகம் ; “ புல்குபற்றற்றே ” என்றது - பக்திபரதைக்கு ஸூசகம். யத்வா, பாஷ்யந் தலைக்கட்டினபின்பித்யாதிக்கு - பாஷ்யத்திலே விவேகாதிஸாதந ஸப்தகஶமதமாத்யங்கத்வமுபாஸநத்துக்கே யென்று “ ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்த்வஶுத்திஃ ” (ஆஹாரஶுத்தௌஸத்த்வஶுத்திஃ) “ ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத் ” (ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத்) இத்யாதி வாக்யங்களையிட்டு நிர்ணயிக்கையாலே ப்ரபத்திக்கு ததங்ககத்வம் திருவுள்ளமல்லவிறே, ஆகையாலே “ வீடுசெய்து வீடுசெய்மின் ” என்கிறவாக்யத்தாலே “ ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத ” (ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத) என்னுமாப்போலே அங்காங்கிபாவந் தோற்றுகையாலும் ; “ ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாக ” “ அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே ” என்கையாலே ப்ரபந்நஜந கூடஸ்த்தராக வத்யவஸிதரானவிவர் ப்ரபந்நரோ ! பக்தரோ ! என்று ஸம்ஶயிக்கும்படி விஷயாந்தரவைத்ருஷ்ண்ய பரிஷ்க்ருதையான பக்தியை “ மயர்வறமதிநலமருளினன் ” எ

ன்கையாலே யவன்க்ருபையாலே யுடையராயிருக்கையாலும், இவருடைய ப்ரபத்தி, வைராக்யஸஹசரிதையாகையாலும், இவருடைய உக்த்யநுஷ்ட்டாநங்களாலே ஶமதமாத்யங்ககையா யிருக்குமென்று ஶங்கிக்கவருமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ராப்யபக்திபரமாக நிர்வஹித்தருளினரென்றபடி. பித்தோபஹதனுக்கு நாக்கில்தீற்றிப் பித்தத்தைப்போக்கி பாநம்பண்ணுவிக்கிலிறே க்ஷீரம் ரஸிப்பது, ஆகையாலே, “ வீடுசெய்துவீடுசெய்மின் ” என்கிறதென்றும், இவருடையவைராக்யம்விஷயதோஷதர்ஶநத்தால்வந்ததித்தனையென்றும், கருத்தென்றுதிருவுள்ளம்.

ஒன்றில் பக்திபரமாகவேணும், இல்லாவிட்டால் ப்ரபத்தி பரமாகவேணுமொழிய நினைத்தபடி நிர்வஹிக்கக் கூடுமோ வென்ன (இவருடையவித்யாதி) அதாவது - ஆழ்வாருடைய ப்ரபத்தி, பக்திபாரவஶ்யத்தாலே வந்ததாகையாலே கார்யகாரணங்களையபேதேந வ்யவஹரிக்கலாமென்று கருத்து. இவர்க்கு பக்தியுண்டோவென்ன (மயர்வறவித்யாதி)

அன்றியே ஸாதநபக்தியை யுபதேசிக்கிறாராலோவென்ன (மயர்வறவித்யாதி) என்னவுமாம். தாம்பெற்றது ஸாத்யபக்தியானாலும் பிறர்க்கு ஸாதநபக்தியை யுபதேசிக்கிறாராலோவென்ன (விப்ரலம்பகேத்யாதி)

கர்மஜ்ஞாநங்க ளடியாகவன்றோ பக்தியுண்டாம், இவர்க்கு பக்திவந்தபடியென்னென்ன (உபயபரிகர்மிதேத்யாதி) ஆத்மஸித்தௌ யாமுநாசார்ய வசநம் “ உ஭யபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்யைகாந்திகாத்யந்திக஭க்தியோகைகல஭்யஃ ” (உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்யைகாந்தி காத்யந்திகபக்தியோகைகலப்யஃ) இதி. அஸ்யார்த்தஃ - கர்மஜ்ஞாநங்க ளிரண்டாலும் அலங்க்ருதமான ஸ்வாந்தஃகரணத்தை யுடையவனுக்கொரு விஷயத்திலே நியதமாயிருப்பதாய் நித்யமாயிருக்கிற பக்தியோக மொன்றாலும் லப்யனென்றபடி. (அநந்தரம்) அநந்தரக்ஷண ஏவ. அநந்தரம் விளைந்ததாகையாலே ஸாத்யபக்தியென்றபடி.

விபர்யயே அநிஷ்டங்காட்டுகிறார் (இதுதானித்யாதி) இதுதான் - இவருடையபக்திதான். சார்வேதவனெறிப்ரவேஶத்திற்படியே. ந்யாயம் ப்ரஸங்கிக்கும் - ந்யாயவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். “ அபஶூத்ர ” (அபஶூத்ர) இத்யாதிவாக்யத்தைமுந்தற வநுஸந்தித்து, விதுராதிகளைப்போலே யிவருடைய ப்ரபாவத்தாலே யுபதேஶிக்கக் கூடாதோவென்ன (ஸர்வேஶ்வரனருள வித்யாதி) என்று கண்டுகொள்வது. அபஶூத்ராதி கரணமாவது - “ ஶுகஸ்ய தத³நாத³ரஶ்ரவணாத்ததா³த்³ரவணாத்ஸூச்யதே ஹி”(ஶுகஸ்யததநாதரஶ்ரவணத்ததாத்ரவணாத்ஸூச்யதேஹி) என்கிற வதிகரணத்திலே, ஜாநஶ்ருதியென்கிறராஜா பஹ்வன்னப்ரதனுமாய் பஹுவித்தப்ரதனுமாயிருக்க, பல்ல பல்லாக்ஷனென்கிற விரண்டுருஷிகள் இந்தராஜாவினிடத்திலநுக்ரஹத்தாலே “ஶுஷ்கதர்மங்கொண்டுகார்யமில்லை ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும்” என்றெண்ணி யிரண்டுஹம்ஸரூபிகளாய் அந்தராஜாவின்மேலே பறந்துகொண்டுபோகிறவிடத்திலே பல்லாக்ஷனை பல்லனென்கிறவன் “ ஜாநஶ்ருதிமேலே நிழல்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம் ” என்ன,

பல்லாக்ஷனென்கிறவன் " நிழல்பட்டால்வந்ததேது, ரைக்வனாகப்புகுகிறானோ " என்று அநாதரம்பண்ணிக்கொண்டுபோக, அத்தைக்கேட்டு ஜாநஶ்ருதி துஃகிதனாய் ரைக்வனைத்தேடி, சிரங்குஞ்சொறிந்துகொண்டு கார்ப்பண்யத்தோடே ப்ரச்சந்நபாவனாயிருக்கிற வவனைக்கண்டு அநுவர்த்தித்து " ப்ரஹ்மவித்யையை யுபதேஶிக்கவேணும் " என்ன, " ஶுஶ்ரூஷாஹீநனுக்குச் சொல்லப்போகாது " என்ன, " ப்ரஜாரக்ஷணதத்பரனானவெனக்கு ஶுஶ்ரூஷைக்கவகாஶங்காணேன் " என்ன, ஆதரபரீக்ஷார்த்தமாக, " ஆனால் பஹுத்ரவ்யங்கொண்டுவா " என்ன, அப்படியே ஸர்வஸ்வத்தையுங்கொண்டுவந்துஸமர்ப்பிக்க, அந்தராஜாவினுடையவாதரங்கண்டு ரைக்வன் " ஆஜஹாரேமாஃ ஶூத்ராநேநைவ முகேநாலாபயிஷ்யதாஃ " (ஆஜஹாரேமாஶ்ஶூத்ரா நேநைவமுகேநாலாபயிஷ்யதாஃ) என்றதுக்கு பாஷ்யம்பண்ணுகிற பாஷ்யகாரர் உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரமுடையவனுக்கொழிய ப்ரஹ்மவித்யோபதேஶத்துக்கு யோக்யதையில்லை, பின்னை ஶூத்ரனென்றதுக்குக் கருத்தேதென்று ஶங்கித்து, ஶோசநாச்சூத்ரஃஎன்று - ஶோகமுடையவனாகையாலே ஶூத்ரனென்கிறதென்று நிஶ்சயித்தார். அந்தஶோகமாவது-பல்லாக்ஷருடைய வநாதரத்தாலும் ப்ரஹ்மவித்யாராஹித்யத்தாலு முண்டான ஶோகம். ஆக அந்தவதிகரணத்திலே ஶூத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாயோக்யதையில்லையென்று நிஷ்கர்ஷிக்கையாலே யந்தவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றபடி. "ந்யாயமும்" என்கிறவிடத்தில் சஶப்தம்- " ஏற்றம்போம்" என்றத்தோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆக ஸாதநபக்தியென்றால் பாதகத்வயம்வருகையாலே ஸாத்யபக்தியேயென்றுகருத்து. பூர்வோக்தஹேத்வநுவாத பூர்வகமாகத் தாம்பெற்ற பக்தியை யுபதேஶிக்கிறாரென்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதி) ஆனபின்பென்று - " உபய " (உபய) இத்யாதிவாக்யார்த்தத்தை பராமர்ஶிக்கிறது. தாம்பெற்றத்தையே - ப்ராப்யபக்தியையே. ஆகவிந்தப்பத்துப்பாட்டாலும் ஸங்க்ரஹேண ப்ரபத்திஶரீரமும், ததுபயுக்தார்த்தங்களையுஞ்சொல்லி, ப்ரபத்தியிலே தாத்பர்யதஃபர்யவஸிக்கிறதென்றுளவந்தார் நிர்வாஹம். ப்ராப்யருசிக்குபயுக்தமான வர்த்தங்களைச்சொல்லி, ப்ராப்யருசியிலே பர்யவஸிக்கிறதென்று பாஷ்யகாரர்நிர்வாஹமென்றதாயிற்று; இந்த வர்த்தத்தில் வீடுசெய்மினேயாவது - அவன்பக்கலிலே புத்தியை வையுங்கோளென்றபடி. பாஷ்யந்தலைக்கட்டினபின்பென்றதுக்கு - காலவிஶேஷப்ரதர்ஶநமேபலமாகவுமாம்.

இரண்டாம் ஸங்கதி (கிழிற்றிருவாய்மொழியிலேயித்யாதி) (தனக்குமித்யாதி) தனக்குந்தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யறியவரியவன். (கொள்ளவித்யாதி) அநுபவிக்கவெல்லைகாணவொண்ணாத வாநந்தஸமுத்ரம். (காதலித்யாதி) ஆசையானது கடலிற்காட்டிற்பெரியது. (மண்டிணியித்யாதி) மண்செறிந்த பூமியும், அத்தைச்சூழ்ந்த வேழ்கடலும், எல்லாத்துக்குமிடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஶமான வாகாஶமுந் தனக்குள்ளே யாம்படி யவ்வருகே பெருத்திராநின்றது. (சூழ்ந்தித்யாதி) அந்த தத்த்வத்ரயத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு அதுக்கும்பெரிதான வென்னுடைய வபிநிவேஶமானது.

விஷயந்தானே - விஷயந்தன்னிலே. இங்கே " ததேவப்ரீதயே பூத்வா புநர்துஃகாய ஜாயதே " (ததேவப்ரீதயே பூத்வாபுநர்துஃகாயஜாயதே) இத்யாத்யநுஸந்தேயம் (எப்பொழுதுமித்யாதி) எல்லாக்ஷணம், எல்லாநாள், எ

ல்லாமாஸம், எல்லாவாண்டு, எல்லாவகைப்பட்டகல்பம் கல்பந்தோறு மவ்வோவ வ்வோகாலங்களிலெனக்குள்ளேகலந்து அத்ருப்திகரமான வம்ருதமானவன்.

"ஏபாவம்பரமே" என்கையாலே யாசார்யபதநிர்வஹணார்த்தமாக வன்று. "நீசனேன்" "பெருஞ்செல்வநெருப்பாக" "தொண்டர்தொண்டன்" "ஓதவல்லபிராக்கள்" என்கையாலே க்யாத்யாதிகளுக்காகவன்று. "வீடுமின்முற்றவும்" என்று பலனைக்குறித்துபதேஶிக்கையாலே "𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍" (ப்ரப்ருயாத்" என்றொருவிதி பரதந்த்ரராயல்லவென்றபடி. ப்ரப்ருயாத் என்றது - "𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂" (ப்ரோவாசதாம்தத்த்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்) என்கிறமுண்டோபநிஷச்ச்ருதியில் "𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚" (ப்ரோவாச) என்கிறதுக்கர்த்தத்வேநசொன்ன வேதார்த்தஸங்க்ரஹவாக்யத்தையாதல்; "𑌨𑌾𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍" (நாஸம்வத்ஸரவாஸிநேப்ரப்ரூயாத்) என்றத்தையாதல்.

விவரணம் (தாமநுபவித்தவிஷயமித்யாதி) "𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚" (மச்சித்தாமத்கத ப்ராணாபோதயந்த꞉பரஸ்பரம் । கதயந்தஶ்சமாம்நித்யம் துஷ்யந்திசரமந்திச) இதிகீதாஸுதஶமேஸ்த்திதம் வசநமவலம்ப்ய "போதயந்த꞉பரஸ்பரத்துக்கு" என்றது. ஆனாலவர்கள் உசாத்துணையாவர்களோவென்ன (தாம்பகவத்விஷயத்திலே யித்யாதி) ஆனாலவர்களுக் குபதேஶிப்பானென்னென்ன, தம்முடைய தயாதிஶயத்தாலே யென்கிறார் (இவர்களநர்த்தமித்யாதி)

பிறரநர்த்தம் பரிஹரிக்கவேணுமோவென்ன (ஒருவனுக்கித்யாதி) அதாவது - "𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂" (ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்) என்றவனிருந்தால் "𑌯𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀, 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑍋 𑌦𑌾𑌸𑌃" (யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ, தச்சீலோ தாஸ꞉) என்றிவனுக் கிருக்கவேணுமிறே யென்றுகருத்து. அடுக்கும் - ப்ராப்தம். இத்தனையும்பட்டிடுவானுக்கு - இவ்வள வநர்த்தமும் படக்கடவன். பகவத்வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந கந்தமில்லாதவர்களை யெவ்வழியாலே ஶப்தாதிவிஷயங்களினின்றும் மீட்கப் பார்க்கிறாரென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் (இவர்களையிவர்மீட்கவித்யாதி) ஶப்தாதிவிஷயங்களில் ரஸிகத்வஜ்ஞாந மடியாக மீட்கப் பார்க்கிறாரென்று ஶங்கைக்குத்தர மருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் சேதநராயித்யாதி)

"எல்லையிலந்நலம்" என்றத்தைப்பற்ற (ஸர்வேஶ்வரனுடைய நன்மையையுமென்றது) "மின்னினிலையில" என்றத்தைப்பற்ற (அல்பாஸ்த்திரத்வாதிதோஷதுஷ்டமென்றது) "அதுசெற்று" என்றத்தைப்பற்ற (அந்தராயபரிஹாரமென்றது) "அடங்குகவுள்ளே" என்றத்தைப்பற்ற (ஸம்பந்தத்தை யுணரவமையுமென்றது) "வண்புகழ்நாரணன்" என்றத்தைப்பற்ற (மந்த்ர மின்னதென்கிறது) "இறைசேர்மின்" என்றத்தைப்பற்ற (பஜநீயதையையுமென்றது) "வீடுமின்முற்றவும்" என்றத்தைப்பற்ற (இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாகவென்றது) "அந்நலம்புல்கு" என்றத்தைப்பற்ற (பக்தியைப்பண்ணியென்றது)...........*

முதற்பாட்டு.

வீடுமின்முற்றவும், வீடுசெய்தும்முயிர்
வீடுடையானிடை, வீடுசெய்மின்னே.

ஆருயிரப்படி.

பகவத்வ்யதிரிக்த ஸர்வவிஷய ஸங்கத்தையும் விட்டு இவ்வாத்மாவை ஶேஷத்வேந ஸமர்ப்பியுங்கோள் ! ஸமர்ப்பிக்கு மிடத்தி லித்தை யுடையவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பியுங்கோள் - ஸமர்ப்பணமாவது - இவ்வாத்மா அவனுக்கு ஶேஷமென்று ஸம்வதிக்கையென்கிறார்................*

பன்னீராயிரப்படி.

முற்றவும் - பஜநவிரோதியான ஸாத்யஸாதநங்களெல்லாவற்றையும். வீடுமின் - ஸவாஸநமாகவிடுங்கோள். அவ்வளவில்நில்லாதே வீடுசெய்து - அவற்றை விட்டு. உம்முயிர் - உங்களுடையவாத்மாவை. வீடுடையானிடை - மோக்ஷநிர்வாஹகனான ஸ்வாமிபக்கலிலே. வீடுசெய்மின் - விடுதலைப்பண்ணுங்கோள்.—வீடிசைமின்னே யென்றுஞ் சொல்லுவர்...*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

இதரவிஷயங்களைவிட்டு, உங்களுக்கு வகுத்தவிஷயத்தைப்பற்றப்பாருங்கோளென்கிறார்.

(வீடுமின்) "வீடுமின்" என்றொரு சொல்லாய்க் கிடக்கவுமாம்' விடுமினென்றத்தைநீட்டி"வீடுமின்" என்றுகிடக்கிறதாகவுமாம். முதலிலே "வீடுமின்" என்பானென்னென்னில்; சிறுப்ரஜைகையிலே ஸர்ப்பத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு கிடந்தால், பொகட்டுக்கொடு நிற்கச்சொல்லி, பின்னை "ஸர்ப்பம்" என்பானைப்போலேயும், ஒருவன்க்ருஹத்துக்குள்ளேகிடந்துறங்காநிற்க, நெருப்புப்பற்றிப்புறம்பேயெரியாநின்றால் "புறப்பட்டுக்கொள்கிடாய்" என்று, பின்பு "நெருப்பு" என்பானைப்போலேயும், முந்தறவிடுங்கோளென்கிறார். ஜந்மமரணங்களுக்கு நடுவேயிறே இவைதான் நோவுபடுகிறது. "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச" (த்யக்த்வாபுத்ராம்ஸ்சதாராம்ஸ்ச) என்றும், "பரித்யக்தா மயா லங்கா" (பரித்யக்தாமயாலங்கா) என்றும், விடுகைமுன்னாகவிறே முன்புபற்றினவர்களும்பற்றிற்று. "வீடுமின்" என்கிறபன்மையாற் சொல்லுகிறதென்னென்னில்; ஒருவன்தாந்தனிய்வந்துநிற்க வவனுக்குபதேஶிக்கிறா ரன்

றே, ஸம்ஸாரவெக்காய மெல்லார்க்குமொத் திருக்கையாலே ஒருவரல்லாவொருவருக்காகிலும் ருசிபிறக்குமோவென்று எல்லார்க்குமுபதேஶிக்கிறார்.

எத்தைவிடுவதென்னில் (முற்றவும்) சண்டாலரிருப்பிடத்தை ப்ராஹ்மணர்க்காக்கும்போது சிலகூட்டிச்சிலகழித்தன்றேகொள்ளுவது, அப்படியே அஹங்காரமமகாரங்களாலே தூஷிதமானவற்றிலே சிலகூட்டிக்கொள்ளவொண்ணாதே! ஆகையாலேகட்டடங்க விடுங்கோளென்கிறார்.

(வீடுசெய்து) "வீடுமின்முற்றவும்" என்றாராகில் திரிய "வீடுசெய்து" என்கிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; மேலொருபேறு பெறுவதிலும் இவற்றைவிட்டு நிற்கும் நிலைதானேபேறாகப்போருகையாலே'விடுகையாகிற பேற்றைப்பெற்றென்கிறபடி; ராஜபுத்ரன் அழுகுசிறையிலேகிடந்தால், முடிசூடி ராஜ்யம்பண்ணுவதிலும் சிறைவிடுகைதானே ப்ரயோஜநமாயிருக்குமிறே.

(உம்முயிர்வீடுடையானிடை) இதுக்குப்பலபடியாக வருளிச்செய்வர். "யஸ்யாத்மாஶரீரம், யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம், யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்) என்கிறபடியே, உம்முயிரையும், அதினுடைய வீட்டையும், உடையவனென்னுதல்; உம்முயிரைவீடாகவுடையவனென்னுதல; உம்முயிரை, வீடுமிடத்தில் - ஸமர்ப்பிக்குமிடத்தில். உடையான்பக்கலிலேயென்னுதல்; வீடுடையான் - பரமபதநிலயன்பக்கலிலேயென்னுதல்.

(உம்முயிர்) அநித்யமான ஶரீரத்துக்கு நன்மைபார்க்கச்சொல்லுகிறேனோ? நித்யமான வாத்மவஸ்துவுக்கன்றோ நான் நன்மைபார்க்கச்சொல்லுகிறது; 'அதுதானு மென்னுயிர்க்கோ? உம்முயிர்க்கன்றோ. (உடையானிடை) பொதுவிலேயுடையவனென்கிறார்; ருசிபிறந்து "அவனார்" என்றால் "வண்புகழ்நாரணன்" என்பாராக. அவனுடையவனாய் உங்கள் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போராநிற்க, நீங்களும் "நான் என்னது" என்றகலப்பாராதே யுங்களை யவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கப்பாருங்கோள். அவனுடையவனானபின்பு அவனோடேவிவாதமேயுங்களுக்குவேண்டுவது; [யம:] ப்ராதேஶிகமான நியமநத்தையுடையவனையன்று சொல்லுகிறது, "ப்ரபவதிஸம்யமநேமமாபிவிஷ்ணு:" (ப்ரபவதிஸம்யமநேமமாபிவிஷ்ணு:) என்று அவன்றன்னையும் நியமிக்குமவனாயிற்றிவன். [வைவஸ்வத:] [வைவஸ்வத:] விவஸ்வானுடைய குல

த்திலேபிறந்தவனென்னுதல், ஆதித்யாந்தரவஸ்த்திதனென்னுதல். [ரா ஜா] [ராஜா] அவனைப்போலே "உறவவ" (தஹுபச) என்கைய ன்றிக்கே எல்லார்க்குமினியனாயிருக்கு மவனாயிற்றிவன். [யஃ] அந்தர் யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில் ப்ரஸித்தி. [தவெஷஹுஜிஷ்டிதஃ] [தவை ஷஹ்ருதிஸ்த்திதஃ] அவனெங்குற்றானென்ன ; கண்டிலையோ ? உன்னு டையஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து ஆட்சியிற்றொடர்ச்சி நன்றென்றிருக்கிறான். ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்னில் [தெநவெஷவிவாஹஸ்தெ] [தேநசேதவிவாதஸ்தே] உடையவனாயிருக்கிறவனோடே யுனக்கு அவி வாதமுண்டாகில். இத்தால் பேறென்னென்பாயோ ? [ஊமஜாம்ஊாகு ரூஹூஃ] [மாகங்காம்மாகுருக்கமஃ] ஒருதீர்த்தந் தேடிப்போதல், புண்யக்ஷேத்ரந்தேடிப்போதல், செய்யவேண்டா ; அஹங்காரமமகாரங் கள் கிடக்க ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணுகையாவது, நிஷித்தத்ரவ்யத்தையுள் ளேவைத்து மெழுக்கூட்டினவோபாதியிறே. உடையவனுக்கு முடை மைக்குந்தக்கபடியிறே ப்ராயஸ்சித்தமும்; உடையவன் - ஸர்வேஸ்வரன். த்ரவ்யங்களில் ப்ரதாநமான வாத்மத்ரவ்யத்தையிறே யபஹரித்தது. அ பஹரித்தத்ரவ்யத்தைப்பொகட்டு ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணவேணுமே. பொ கடுகிற த்ரவ்யம் தானாகையாலே ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணுகைக்கு வேறதி காரியுமில்லையே. ஆகையாலே நீங்களுமுடையவன்பக்கலிலே வீடுசெய் மின்னே. வீடு - ஸமர்ப்பிக்கை. அதாகிறது-இசைகை..............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு (வீடுமினித்யாதி) "வீடுமின் உம்முயிர் வீடுடையானிடைவீ டுசெய்மின்னே" என்னுமளவுங் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இதரவிஷயங்களை யித்யா தி) வகுத்த விஷயத்தை யென்றது - "உடையான்" என்றத்தைப் பற்ற. (ஒரு சொல்லாய்) "வீடுமின்" என்றொரு ஶப்தமுண்டாய். விடுமினென்றத்தை நீட் டியென்றது - "நீட்டுவழிநீட்டல், குறுக்குவழிகுறுக்கல்" என்ற தமிழர் மர்யா தையைப்பற்ற. இரண்டாலும் பலிதார்த்தமொன்று.

(முதலிலே) த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லாதே முதலிலே என்று கூட்டுவது. பரிஹாரம் (சிறுப்ரஜைமித்யாதி) த்யாஜ்யவஸ்துக்களினுடைய க்ரௌர்யாதிஶ யந்தோற்றுகைக்காகவென்றபடி. இவர்களுக்கர்த்தமேதென்ன (ஜந்மமரணேத் யாதி)

த்யாககதந பூர்வகமாக த்யாஜ்யத்தைச்சொன்ன விடமுண்டோ வென்ன, (த்யக்த்வேத்யாதி) "ஸொஹம்வரூஷிதஜ்நெந ஊாஸவஷாவஊாநிதஃ ।

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂𑌶𑌰𑌣𑌂𑌗𑌤𑌃" (ஸோஹம்பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநித: । த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச ராகவம்ஶரணங்கத:) 𑌇𑌤𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌵𑌚𑌨𑌂 (இதியுத்தகாண்டே ஸப்ததஶே விபீஷணவசநம்) "𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚 । 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌗𑌤𑌂𑌮𑍇𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂𑌚𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿𑌚" (பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிசதநாநிச | பவத்கதம்மேராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகாநிச) 𑌇𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌵𑌚𑌨𑌂 (இதிதத்ரைவைகோநவிம்ஶே விபீஷணவசநம்.)

உபதேஶமஷட்கர்ணமாக வேண்டியிருக்க, பஹுவசநத்தாலே சொல்லிற்று - சிலர் தாந்தராயர்த்திக்க, சொல்லாமையாலும், அநர்த்தம், ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், எல்லாரையுங்குறித்துச் சொல்லுகிறுரென்னுமத்தைஶங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிருர் (வீடுமினென்கிறவித்யாதி) பன்மை - பஹுவசநம். வெக்காயம் - ஔஷ்ண்யம்.

முற்றவும் - கட்டடங்க. ஸாகல்யேந. இப்படி ஸகலபரித்யாகத்திலடியேதென்ன (சண்டாலரித்யாதி) இங்கே "𑌅𑌹𑌂𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌃" (அஹம்மமேதிசண்டாலஃ) "𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌃" (அஹங்காரஸ்துசண்டாலஃ) இத்யாதிவிவக்ஷிதம். இத்தால் பகவத்வ்யதிரிக்த ஸாத்யாந்தரஸாதநாந்தரத்யாகத்தைச்சொன்னபடி.

(மேலொருபேறித்யாதி) விடுகைதானே பலமென்கைக்காக "வீடுசெய்து" என்றநுவதிக்கிறதென்றபடி. விடுகைதானே ப்ரயோஜநமாமோவென்ன, இதுதான் ப்ரயோஜநமாயிருக்குமென்னுமத்தை லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலே தர்ஶிப்பிக்கிருர் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) "𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨" (நகர்மணாந ப்ரஜயாதநேந) இத்யாதி. அழுகுசிறை - அழுகியேபோம்படியானசிறை.

(பல்படியாக) நாலுவிதமாக. (அருளிச்செய்வர்) நஞ்சீயரிதிஶேஷஃ. ப்ருதிவீசார்யம்ஹி ஶரீரமென்னு மபிப்ராயத்தாலே சொல்லிற்று (யஸ்யப்ருதிவீ ஶரீரமென்று) அதினுடையவீட்டையுமென்றபடி. முந்தினவர்த்தத்திலே யுடையவனென்றது-ஶரீரமாக வுடையவனென்றபடி. துரீயயோஜநையில், உம்முயிர்-வீடுசெய்மினென்றந்வயம்.

"உயிர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அநித்யமானவித்யாதி) "உம்" என்றதுக்குபாவம் (அதுதானுமித்யாதி) நாராயணனென்னுதே பொதுவிலே "உடையான்" என்றது - ருசியைப்பிறப்பிக்கைக்காக. இவ்விடத்திலே "ஜநமேஜயனை வைஶம்பாயநர் 'ஸாகல்யேநபாரதகதையைச் சொல்லுகிறேன்கேள்' என்ன, 'அவகாஶமில்லை' என்ன, 'ஒரத்யாயந்தான்கேள்' என்ன, 'அதுக்குமவகாஶமில்லை' என்ன, 'ஒருஶ்லோகந்தான்சொல்லுகிறேன்' என்ன, 'அதைச்சொல்லும்' என்ன, "𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌮𑍌𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍌𑌮𑍂𑌢𑍌𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑍌 । 𑌗𑍋𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂𑌵𑌨𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂𑌚𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃' (த்வாவிமௌபுருஷௌமூடௌதுர்யோதநதஶாநநௌ । கோக்ரஹம்வநபங்கஞ்ச த்ருஷ்ட்வாயுத்தம் புந:புந:) என்

ஹு ஸாகாங்க்ஷமாகச்சொல்ல, அதிலே ருசிபிறந்து 'கோக்ரஹணமேது, வநபங்கமேது' என்ன, "ருசிபிறந்தபின்படிதொடங்கிபாரதமெல்லாஞ்சொன்னுற்போலே ருசிபிறக்கைக்காக" என்பர்கள். பொதுவிலே - திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லாமல்.

மூந்தினவர்த்தத்தையு மிரண்டாமர்த்தத்தையுந் திருவுள்ளம்பற்றி "வீடு செய்மின்" என்றதுக்கர்த்தம் (அவனுடையவனுயித்யாதி) உங்கள் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டென்றது - உயிராவீடாகவுடையவனென்கிறதைப்பற்ற. ஸமர்ப்பணமாவதென்னென்ன (அவனுடையவனனபின்பித்யாதி) உக்தத்துக்குப்ரமாணம் (யமஇதி) "யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி ஸ்தித꞉ । தேந சேதவிவாதஸ்தே மா கங்காம் மா குரூந் கம꞉" (யமோவைவஸ்வதோராஜாயஸ்தவைஷஹ்ருதிஸ்த்தித꞉ । தேநசேதவிவாதஸ்தேமாகங்காம்மாகுரூந்கம꞉) இதிமாநவே தர்மஶாஸ்த்ரே. யமயதீதி - யம꞉. நிருபாதிகம்நியமநம் யஸ்மிந்-ஸ꞉யம꞉ என்று விவக்ஷிதமென்னு மபிப்ராயேணஹ (ப்ராதேஶிகேதி) ப்ரபவதீதி "அஹமமரவரார்ச்சிதேந தாத்ரா யம இதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்த꞉ । ஹரிகுருவஶகோஸ்மி ந ஸ்வதந்த்ர꞉ ப்ரபவதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணு꞉" (அஹமமரவரார்ச்சிதேநதாத்ராஸமஇதிலோகஹிதாஹிதேநியுக்த꞉ । ஹரிகுருவஶகோஸ்மிநஸ்வதந்த்ர꞉ப்ரபவதிஸம்யமநே மமாபிவிஷ்ணு꞉) இதிஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணேத்ரிதீயேம்ஶேயமகிங்கரஸம்வாதே. வைவஸ்வத꞉என்றதுக்கு-கோத்ராபத்யத்தில் அண்ப்ரத்யயமாதல், ஸம்பந்தார்த்தே அண்ப்ரத்யயமாதல், என்றிரண்டர்த்தமுங் கண்டுகொள்வதென்கிறுர் (விவஸ்வானுடையவித்யாதி) ரஞ்சயதீதி ராஜேத்யபிப்ராயேணஹ (அவனைப்போலேயித்யாதி) "ஏஷ꞉" (ஏஷ꞉) என்றதுக்கர்த்தம் (கண்டிலையோவென்றது) ஆட்சியாவது - ஶேஷத்வஜ்ஞாந பூர்வகமான வடிமையைக்கொள்ளுகை. தொடர்ச்சியாவது - ஹ்ருதயாந்தரவஸ்த்திதி.

"அவிவாதஶ்சேந் மா கம꞉" (அவிவாதஶ்சேந்மாகம꞉) என்கையாலே விவாதிக்கில் கங்காதிகமநமுமகிஞ்சித்கரமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறுர் (அஹங்காரேத்யாதி) சேச்சப்தஸூசிதோயமர்த்த꞉ அத்ர "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத் விஶுத்தி꞉ பரமா மதா" (க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத்விஶுத்தி꞉ பரமாமதா) "யே த்விஷந்தி மஹாத்மாநம் ந ஸ்மரந்தி ச கேஶவம் । ந தேஷாம் புண்யதீர்த்தேஷு கதி꞉ ஸம்ஸர்க்கிணாமபி" (யேத்விஷந்திமஹாத்மாநம் நஸ்மரந்திசகேஶவம் । நதேஷாம்புண்யதீர்த்தேஷுகதிஸ்ஸம்ஸர்க்கிணாமபி) இத்யநுஸந்தேயம். மெழுக்கூட்டினவென்று பாடமாகில், மெழுகுகை - பூசுகை இத்யர்த்த꞉. இதுபாபவிமோசகமானமாத்ரமன்றிக்கே வேறிதுக்கு ஸத்ருஶப்ராயஶ்சித்தமுமில்லையென்கிறுர் (உடையவனுக்கித்யாதி) ப்ராயஶ்சித்தமுண்டாகிலு மதிகாரியில்லையென்கிறுர் (அபஹரித்தவித்யாதி) "த்ரவ்யங்களில் ப்ரதாநம்" என்கிறவிடத்தில் - "மணிவர இவ ஶௌரேர்நித்யஹ்ருத்யோபி ஜீவ꞉" (மணிவரஇவஶௌரேர்நித்யஹ்ருத்யோபிஜீவ꞉) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "த்ருணகாஷ்டவஹோ ஹ்யேஷ ஶோகேநாபி வஶீக்ருத꞉ । வர்ணத்ராவஹாரேவிதாவா

நெவஹவெதயம் । ஸுவாகஜவஹரணெ" (த்ருணகாஷ்ட்டாபஹரணே யோதோஷஃபரிகீர்த்திதஃ । ஸ்வர்ணரத்நாபஹாரோபிதாவாநேவபவேத்கதம் । ஸ்வ பாகத்ரவ்யஹரணே) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். பொகடுகிறத்ரவ்ய மித்யாதிக்கு- பொகடுகிற த்ரவ்யந்தானுகையாலே யுடையவனுயிருக்கிற வீஸ்வரன்பக்கலிலே பொகடுகையாவது-அவனதென்றிசைகையானபடியால், பின்னையிசைந்தால் தான வனதீனனுய், தானென்றொரு ஸ்வதந்த்ரனில்லாதபடியாலே ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரி யில்லையென்றபடி.

ஆகையாலேயென்றதுக்கு - "அவனுடையவனானபின்பு" என்ற பூர்வதந வாக்யத்தோடே ஸங்கதி. அர்த்ததத்த்வமிதுவானபின்பு நீங்களுமிப்படியே செய் யுங்கோளென்னுமாஸயத்தாலே யருளிச்செய்கிறுர் (நீங்களுமித்யாதி) நீங்களுமெ ன்ற ஸமுச்சயம் - ஸ்வத்வேநாநுஸந்திக்கிற வீஸ்வரனோடே. "வீடுஇசைமின்" என்றிருபத்து நாலாயிரத்தில்பாடம்; "வீடுசெய்மின்" என்றிவ்விடத்தில்பாடம்.

இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரமேயம் - பகவதாஸ்ரயணம்; இப்பாட்டுக்குப் ப்ரமேயம் - ஸகலேதரபரித்யாகபூர்வகமாக பகவத்விஷயத்தி லாத்மஸமர்ப்பணம். முற்றவும். வீடுமின், வீடுசெய்தித்யாரப்யக்ரமேணுர்வயஃ ....*

இரண்டாம் பாட்டு.

மின்னினிலையில, மன்னுயிராக்கைக
ளென்னுமிடத்திறை, யுன்னுமினீரே.

ஆறுயிரப்படி.

(மின்னினிலை) சிரகாலவாஸிதமான விஷயங்களை விட முடியு மோவென்னில், இவ்வாத்மஸம்பந்தியான ஸரீராதி ப்ராக்ருத விஷயங்க ளினுடைய அஸ்த்திரத்வாதிதோஷங்களை நீங்களே யாராய்ந்துணருங் கோள்; உணரவே எளிதாகவிடலாமென்கிறுர் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் த்யாகபுத்தி ஸௌகர்யத்துக்காக த்யாஜ்யங்களுடைய நிலையா மையை யருளிச்செய்கிறுர்.

உயிர் - ஆத்மா. மன் - தனக்கபிமதமாகச் செறிந்த. ஆக்கைகள் - பந்தகஸ ரீரங்கள். மின்னின் - மின்னிலுங்காட்டில். நிலை - தோன்றியே மாயக்கடவதான நிலையையும். இல - உடையவல்லவா யிருக்கும். என்னுமிடத்து - என்றுசொல்லு ம்படியாதலில். நீரே - நீங்கள். இறை - ஸ்வாமியை. உன்னுமின் - மநநம்பண்ணு ங்கோள். "மன்னுயிராக்கைகள்" என்று - ஆத்மாவுக்கு மாறிமாறிவரு மாக்கை களென்றுமாம். "இறையுன்னுமினீரே" என்று - "நீரே நிலையாமையைச்சிறிது நிரூபியுங்கோள்" என்றுஞ் சொல்லுவர்; இது பூர்வோத்தரமான விரண்டுபாட் டிலுஞ்சொல்லுகிற பகவதாஸ்ரயண பர்யந்ததைக்குச்சேராது.....................*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைவிட்டு ஸர்வேஸ்வரனான வெம்பெருமான் பக்கலிலே ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணப் பாருங்கோ ளென்றார் முதற்பாட்டில்; பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களை விடச் சொல்லாநின்றீர், அநாதிகாலம் வாஸனைபண்ணிப் போந்தவற்றை யிப்போதாக விடப்போமோ! என்ன; அவற்றினுடைய தோஷதர்ஸநம் பண்ணவே விடலாமென்கிறார் இதில்.

(மின்னினிலையில) மின்னோபாதியும் நிலையுடைத்தல்ல.

அல்பமாய் அஸ்த்திரமா யிருக்குமிறேயது, இதுவு மஸ்த்திரமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்த்திரபுத்தியைப் பிறப்பித்து, அநர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டுவித்துவிடும். சந்தநப்ராந்தியாலே நாற்றங் குளிர்த்தி மென்மைகளைக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தின்மேலே கையை வைத்துக்கொண்டு கிடந்துறங்காநின்றால், ஒருதார்மிகன் "இது ஸர்ப்பங்கிடாய்" என்றறிவித்தால், பின்னை யதினின்றுங் கைவாங்கி யல்லது நிற்கவொண்ணாதிறே; அப்படியே யிதரவிஷயங்களிலே போக்யதாபுத்திபண்ணிப்போருகிறவிவனுக்கு "இதுஅல்பம், அஸ்த்திரம்" என்றிதினுடைய தோஷதர்ஸநத்தைப் பண்ணுவிக்கவே விடலாயிருக்குமிறே. (மன்னுயிராக்கைகள்) உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகளென்னுதல், நித்யமான வாத்மவஸ்து பரிக்ரஹிக்கிற தேஹங்களென்னுதல். திறந்துகிடந்த வாசல்கடோறும் நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலேயிறே யிவன் திரிவது; * மகிழலகொன்றேபோல் மாறும் பல்யாக்கையிறே; ஓரலகுதானே காணிஸ்த்தாநத்திலே நிற்பது கோடிஸ்த்தாநத்திலே நிற்பதாமிறே, அப்படியே யோராத்மா தானே கர்மபேதத்தாலே தேவாதிதேஹபேதங்களை பரிக்ரஹிக்குமிறே. அன்றியே "உயிர்" என்கிற ஏகவசநம் ஜீவாநந்த்யத்துக்குபலக்ஷணமாய், ஆத்மாக்கள் பரிக்ரஹிக்கிற ஸரீரங்களென்னவுமாம்.

(என்னுமிடத்து) பகவத்குணங்களை பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப்போகாதாயிற்று தோஷப்பரப்பு. இவ்விடையாட்டத் தென்றபடி. (இறையுன்னுமின்) இதிலே அல்பத்தை யாராயுங்கோள். (நீரே) இது தனக்கொரு ப்ராமாணபேக்ஷயு மில்லை. ஸதாசார்யோபதேஸமும் வேண்டா...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னினித்யாதி) ஹேயத்யாஜ்யத்தையடங்கவிடுங்கோளென்றுசொல்லி யநந்தர மல்பாஸ்த்திரத்வாதிதோஷங்களைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் - ஸம்ஸாரிகளுக்குப்பிறந்த ஸங்கையை பரிஹரிக்கையென்கிறார் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி)

“ எல்லையேதுவமைநீக்சம் ” என்று தமிழர்சொன்னபடியே பஞ்சமிக்கநேகார்த்தமுண்டாகையாலே யிவ்விடத்திலுபமார்த்தே பஞ்சமியென்கிருர் (மின்னேபாதியுமித்யாதி) நிலை - ஸ்வபாவம்.

நிலையுடைத்தல்லாமை யெப்படியென்ன (அல்பமாயித்யாதி) யத்வா, மின்னிற்காட்டிலென்றர்த்தாந்தரமாதல் “ [illegible] ” (கர்ப்பேபிலீயதேபூயோ ஜாயமாநோஸ்தமேதிச) இத்யாதி. மின்தோற்றிமறையும், அதுவுமில்லை யிதுக்கென்று வ்யாக்யாநத்தி லர்த்தம். போக்யதால்பதை - அல்பதையாவது. யத்வா, அல்பமாயித்யாதிக்கு - அல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷமுண்டா யிருக்கச்செய்தேயும், தத்ப்ரகாஶகத்வகுணமுண்டிறே மின்னுக்கு, இதுக்குமந்த தோஷமுண்டாயிருக்கவும் தத்ப்ரகாஶகத்வரூபகுணமுமில்லையென்றபடி.

தோஷதர்ஶநம்பண்ணினல் விடலாமோவென்ன (சந்தநேத்யாதி) அநாதிகாலவாஸிதமான வஸ்துக்களினுடைய தோஷங்களை தர்ஶித்தால் ஸுஶகமாக விடலாமென்றபடி. இதுக்கவதாரிகையோடே சேர்த்தி.

உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகள் - ஆத்மாவைப்பற்றிவிடே னென்றிருக்கிறஶரீரங்கள். த்விதீயார்த்தத்துக்கு, மன்னுகை - காலத்தோடே பொருந்துதல்; நித்யமானவென்றபடி.

“ உயிர் ” என்றேகவசநமாயிருக்க “ ஆக்கைகள் ” என்கிற பஹுவசநஞ்சேரும்படி யென்னென்ன (திறந்துகிடந்தவித்யாதி) நுழைந்து - ப்ரவேஶித்து. திரியும்பதார்த்தம் - ஶ்வா. ஓராத்மாவே யநேகஶரீர பரிக்ரஹம் பண்ணுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (மகிழலகித்யாதி) மகிழலகு - மகிழம்விரை. உக்தார்த்தத்தை யுபாத்த ப்ரமாணருடமாக்கி யருளிச்செய்கிருர் (ஓரலகுதானேயித்யாதி) அதாவது - ஜ்யோதிர்வித்துக்கள் மகிழம்விரையை யலகாக வைத்தெண்ணக் கடவர்களிறே, அவர்கள்முந்தறசாணிஸ்த்தாநத்திலேவைத்து, பின்னை பத்துஸ்த்தாநத்திலேவைத்து, நூறுஸ்த்தாநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்த்தாநத்திலே வைத்து இப்படி வரக்கடவதிறே; அத்தைச்சொன்னபடி. அத்ர “ [illegible] ” (படுநைகவராடிகேவக்லப்தாஸ்த்தலயோ: காகணிகாஸுவர்ணகோட்யோ:) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். (தேஹபேதங்களை பரிக்ரஹிக்குமிறே) அத்ர “ [illegible] ” (வாஸாம்ஸி ஜீர்ணநி) இத்யாதி த்ரஷ்டவ்யம். இறே இதி - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரஸித்திர் விவக்ஷிதா. மகிழலகு த்ருஷ்டாந்தேந தத்தத்ஸ்த்தாந ப்ரவேஶஸ்யாங்யாதிநத்வம் ஸூச்யதே.

“ அன்றியே ” என்கிறயோஜநையும் “ உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகள் ” என்கிற ப்ரதமயோஜநாஶேஷம். யோஜநாத்வயஸ்யமூலம் - [illegible] (ஏகவசநஸ்வாரஸ்யஞ்சஸ்த்தாநாங்வயஶ்ச.) [illegible] (த்விதீயயோஜநாயாம்நித்யத்வோக்தே: ப்ரயோஜநம்) [illegible]. தேஹாத்மவிவேக:.

என்னுமிடத்து - என்னுமிவ்வர்த்தத்திலே. "என்னுமிடம்" என்னும்போதே தோஷபாஹுள்யம் ஸூசிதம். "என்னுமிடத்திறையுன்னுமின்" என்றதால் பலிதம் (பகவத்குணங்களை யித்யாதி) (இவ்விடையாட்டத்து) அஸ்மிந்விஷயே இதிலே.

(அல்பத்தையிதி) தாவந்மாத்ரேண விடலாமென்றபடி. "நீரே" என்கிற ஏவகாரார்த்தம் (இதுதனக்கித்யாதி) தோஷம் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலே யென்று கருத்து.

உயிர்மன்னுக்கைகள் மின்னினிலையில, என்னுமிடத்து நீரே யிறையுன்னுமின், இத்யந்வயః...*

மூன்றாம்பாட்டு.

நீர்நுமதென்றிவை, வேர்முதன்மாய்த்திறை
சேர்மினுயிர்க்கத, னேர்நிறையில்லே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீர்) ஆத்மநாஶகரமான அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸநமாகவிட்டு ஸர்வேஸ்வரனையாஶ்ரயியுங்கோள்; இவ்வாத்மாவுக்கத்தோடொத்த சீரியதொன்று மில்லையென்கிறார்...................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் த்யாகப்ரகாரத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

நீர்நுமதென்றிவை-ஆத்மாத்மீயங்களி லுண்டான வஹங்காரமும் மமகாரமுமாகிற விவற்றை. வேர்முதல்மாய்த்து - ருசிவாஸனைகளாகிறபக்கவேரோடே முதலறுத்து. இறை - ஸ்வாமியை. சேர்மின் - சேருங்கோள். உயிர்க்கு - ஆத்மாவுக்கு. அதனேர் - அத்தோடொத்த. நிறையில்லை - நிரப்பமில்லை......................*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

தோஷதர்ஶநம்பண்ணவே விடலாமென்றீர்; காலமநாதி, மேல் அநந்தமாயிராநின்றது, பற்றினகாலமெல்லாம் வேணுமிறே விடுகைக்கு மென்ன; த்யாஜ்யாம்ஶத்தைச் சுருங்க வருளிச்செய்கிறார் - ஸம்ஸாரபீஜமின்னதென்றும் அதுக்கு பேஷஜ மின்னதென்று மருளிச்செய்கிறார் (நீர்நுமது) அநர்த்தகரமான அஹங்காரமமகாரங்கள். நான், என்னது, என்னுமத்தைப் பிறர்க் குபதேஶிக்கும்போது "நீர்நுமது" என்றிறே சொல்லுவது; நான், என்னது என்று தம்வாக்காலே சொல்லமாட்டாரே! நாக்குவேமென்று. "என்னுடைமை" என்னுமது, வேணுமாகில் தவிருகிறுன் "நான்" என்னுமது தவிரும்படி யென்னென்னில்; இவ

னஹமென்றால் ராவணாதிகள் நானென்றாற்போலே பிறருடையநானைத்த விர்த்துக்கொண்டிறே யிருப்பது, தேஹத்திலஹம்புத்திபண்ணிப்போரு மது தவிரவேணுமே! (இவை வேர்முதல்மாய்த்து) இவைவேர்முதல் மாய்க்கையாவதென்னென்னில்; இது அபுருஷார்த்தமென்னும் ப்ரதிப த்தியைச் சொன்னபடி. இரண்டு வ்ருக்ஷந்தன்னிலே சேரநின்றால், ஒன் றிலேதொளைத்துப் பெருங்காயத்தைவைக்கச் சிலநாளொன்றுபோலே நின்று, பின்னை பட்டுப்போகா நின்றதிறே, அப்படியே அஹங்கார மம காரங்கள் த்யாஜ்யமென்னும் ப்ரதிபத்தி யுண்டாகத் தன்னடையே ஸம் ஸாரமடியற்று நிற்கும் "அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதிঃ। அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம்" (அநாத்மந்யாத்மபுத் திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதிঃ। அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்த் திதம்) என்று ஸம்ஸாரபீஜமுஞ் சொல்லி, "அச்யுதாஹந்தவாஸ்மீதி ஸைவஸம்ஸாரபேஷஜம்" (அச்யுதாஹந்தவாஸ்மீதி ஸைவஸம்ஸார பேஷஜம்) என்று பரிஹாரமுஞ் சொல்லிற்றிறே; ரக்ஷகனானவனவஸர ப்ரதீக்ஷகனாயிருக்க, இவன்பக்கலிலே விலக்காமையுண்டானால் விரோதி போகைக்குத் தட்டில்லையென்கை.

(இறைசேர்மின்) அப்ராப்த விஷயங்களைவிட்டு வகுத்த ஶேஷி யானவனைப் பற்றப் பாருங்கோள். "சேர்மின்" என்கிறார்காணும் கெ டுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே யிருக்கையாலே ஸம்ஸாரிக்கு பகவ த்ஸமாஶ்ரயணம்.

(உயிர்க்கதனேர்நிறையில்லே) இத்தோடொத்த சீரியதில்லையெ ன்னுதல்; நேரென்று - ஒப்பாய், நிறையென்று - மிகுதியாய், உயிர்க்கி த்தோடொத்ததும் மிக்கதுமில்லையென்றுமாம். ப்ரதமத்தில் (ஔஷத ம்போலே ஸம்ஸாரிகளுக்கு பகவத்ஸம்பந்தம்) ஹிதமுமாய், உதர்க்கத் தில் ப்ரியமுமாயிருக்கும். நித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமான வஸ்துவு க்கு இத்தோடொக்குஞ் சீரியதில்லை, "ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம்" (ஸ ம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம்) இத்யாதி. [விஷ்ணுபோதம்] (விஷ்ணுபோ தம்) இக்கரையுமக்கரையுமொன்றாய்நின்று அவ்வருகுகடத்துமோடம்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (நீர்நுமது) அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தியையும் பகவ த்ஸமாஶ்ரயணத்தையுஞ் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநத்தை ஶங்காபரிஹாரமு கேந தர்ஶிப்பிக்கிறார் (தோஷதர்ஶநமித்யாதி) (காலமநாதி) அநாதிகாலார்ஜி தமானதை விடக்கூடாதிறே யென்றுஶங்கை; 'அநாதிகாலமாக வார்ஜித்ததாகை யாலே விடுகைக்கத்தனைகாலம் வேணுமென்கிறீரோ, ஆகிலநந்தகாலமுண்டேயெ ன்ன; அத்தையநுவதித்து; உண்டென்கிறதுமெய்யே, அதிற்குறையில்லை, அநுவி

டுகைக்கே போருமத்தனை, ஆஶ்ரயணத்துக்குக்காலமெங்கேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (மேலநந்தமாயித்யாதி) சுருங்க - ஸங்க்ரஹமாக.

சுருங்கவருளிச்செய்தபடியைக்காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரபீஜமித்யாதி) "நீர்நுமது" என்கையாலே - ஸம்ஸாரபீஜம். "வேர்முதல்மாய்த்து" என்கையாலே - பேஷஜம். அதுக்கு - ஸம்ஸாரத்துக்கு.

நான், என்னது என்றன்றே! அஹங்காரமமகாரங்களிருப்பதென்ன (நானென்னதித்யாதி) பரிஹாராந்தரம் (நானென்னதென்றித்யாதி) வேம் - தக்தமாம். இதுக்ரௌர்யாபிப்ராயம்.

ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதவிஷய மமகாரம் விடலாம், நானென்னுமது ஸ்வரூபாநுபந்தியாகையாலே யஹங்காரத்தைவிடும்படி யென்னென்று ஶங்கிக்கிறார் (என்னுடைமையித்யாதி) (தவிரும்படியென்னென்னில்) நானென்னுமது அஹமர்த்தாநுபந்தியாகையாலே தவிரும்படி யென்னென்னிலென்றபடி.

பரிஹாரம் (இவனஹமென்றுலித்யாதி) நானென்றாற்போலே - ஸ்வதந்த்ரோஹமென்றாற்போலே. பிறருடைய - ஈஶ்வரனுடைய. "𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌃" (உத்தமஃபுருஷஸ்த்வந்யஃ) "பிறர்நன்பொருள்" என்னக்கடவதிறே. ஆகவித்தால் "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 । 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌵𑌾𑌹𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃" (ஆத்மந்யேஷநதோஷாயஸப்தோஹமிதியோத்விஜ । அநாத்மந்யாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸப்தோவாப்ராந்திலக்ஷணஃ) என்கிறபடியே தேஹாத்மாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந ரூபத்விவிதாஹங்காரநிவ்ருத்திவேணுமென்றபடி.

(இவைவேர்முதல் மாய்த்து) இவற்றைருசி ப்ரக்ருதிகளாகிற ஊசிவேரோடும்பக்க வேரோடும் மாய்த்து. "வேர், முதல்" என்கிறவிரட்டிப்பாலே-ஸவாஸநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது.

ப்ரதிபத்திமாத்ரம்போருமோவென்ன (இரண்டுவ்ருக்ஷமித்யாதி) தார்ஷ்டாந்திகத்தி லஹங்காரமமகாரங்களொருவ்ருக்ஷம், ஆத்மாவொருவ்ருக்ஷமென்று கண்டுகொள்வது.

அவதாரிகைக்குச்சேர ப்ரமாணத்வயம் (அநாத்மநீத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டேம்ஶே காண்டிக்யம்ப்ரதிகேஶித்வஜோக்தமிதம். அநாத்மநி-தேஹோயா ஆத்மபுத்திரஸ்தி, அஸ்வேஸ்வமிதியாமதிரஸ்தி, த்விதாஸ்த்திதமேதத் (அவித்யாதரு ஸம்பூதிபீஜம்) அவித்யா - வித்யாந்யமானகர்மம், கர்மமாகிறவ்ருக்ஷத்தினுடைய வுத்பத்திக்கு விரையாயிருக்குமென்றபடி. நச்யாவயதித்யச்யுதஃஎன்றத்தைப்பற்ற (ரக்ஷகனனவென்றது) "𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿" (தவாஸ்மி) என்றத்தைப்பற்ற (விலக்காமையென்றது)

"நீர்நுமது" இத்யாரப்ய "சேர்மின்" இத்யந்தஸ்யபாவமாஹ (அப்ராப்தேத்யாதி) பற்றுமின் என்னாதே "சேர்மின்" என்றதுக்கு பாவம் (சேர்மினென்கிறரீத்யாதி) (கெடுமரக்கலம்) கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசேர்ந்தாற்போலேயென்றபடி. இத்தால், மரக்கலத்தை யாலம்பநமாகக்கொண்டன்றே! வாயுவஶாத் கரைசேருகிறது, அப்படி விஷ்ணுபோதமான வீஶ்வரன் க்ருபாவாநுய்க்கொண்டு கடத்துமென்றபடி. மரக்கலம் - ஓடம்.

(இத்தோடொத்தவித்யாதி) நேரொன்று - ஒப்பாய், நிறையென்றத்தாலே- சீர்மையாய், விலக்ஷணமான வாத்மவஸ்துவுக்கு இத்தோடொத்த சீரியதில்லையெ ன்றபடி. அர்த்தத்வயபலிதம் (ப்ரதமத்திலித்யாதி) இத்தால் "விஷயெந்திய ஸம்யொகாத்யத்தத்ஹொமெதொவமம் । வரிணாமெவிஷமிவதத்ஸுவம்ராஜஸம்ஸ்ம்ருதம்" (விஷயேந்த்ரியஸம்யோகாத்யத்ததக்ரேம்ருதோபமம் । பரிணமேவிஷமிவதத்ஸுகம்ராஜஸம்ஸ்ம்ருதம்) என்கிறவிஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிற து. உதர்க்கத்தில் - உத்தரகாலத்திலே. முந்தினவர்த்தத்திலே நோக்காக "உயிர்க்கு" என்றபதத்துக்கு வாஸனை (நித்யமாயித்யாதி)

ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயேந "மரக்கலங்களைசேர்ந்தாற்போலேயிருக்கை" என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸம்ஸாரேத்யாதி) "ஸம்ஸாராணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசெதஸாம் । விஷ்ணுவொதம்விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்தி வராயணம்" (ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் । விஷ்ணுபோதம் விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே. "விஷ்வவ்யாவ்தௌ" (விஷ்லவ்யாப்தௌ) என்கிறதாத்வர்த்தம் (இக்கரையுமித்யாதி) க்ரமேணாந்வயஃ.

நான்காம்பாட்டு.

இல்லதுமுள்ளது, மல்லதவனுரு
வெல்லையிலந்நலம், புல்குபற்றற்றே.

ஆறாயிரப்படி.

(இல்லதும்) த்யாஜ்யமாகச் சொல்லப்படுகிற ப்ராக்ருத விஷயங்களிற்காட்டில் ஸமாஶ்ரயணீயமாகச் சொல்லப்படுகிற விஷயம் நன்றாயிருக்கிலன்றோ இத்தைவிட் டத்தைப் பற்றலாவதென்னில்.

ஹேயப்ரத்யநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா விந்த சேதநாசேதநங்களிற்காட்டி லத்யந்த விலக்ஷண ஸ்வரூபனாய், நிரவதிக கல்யாணகுண விஶிஷ்டனாகையாலே நிரவதிக போக்யபூதனாயாயிற் றிவனிருப்பது; ஆதலாலிந்த ஹேயமான விஷயங்களில் ஸங்கத்தைவிட்டு அவனைப் புல்கு என்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தர மிப்படி த்யாகபூர்வகமாக பஜநீயமான வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

இல்லதுமுள்ளதும் - ஸ்வரூப பரிணாமத்தாலே யொருபடிப்பட்ட வஸ்தித்வமில்லாமையாலே அஸத்ய ஶப்தவாச்யமாயும் ஏகரூபத்வத்தாலே யொருபடிப் பட்ட வஸ்தித்வத்தை யுடைத்தாகையாலே ஸத்யஶப்த வாச்யமாயுமுள்ள அசித்

தினுடையவும் சித்தினுடையவும்படி. அல்லது - அன்றியே. அவன் - அவனுடைய. உரு - ஸ்வரூபமானது. எல்லையில் - அபரிச்சிந்நமான. அந்நலம் - கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவாக உடைத்தாயிருக்கும். பற்றற்று - அத்தை, இதர விஷயங்களில் பற்றற்று. புல்லு - ஸ்நேஹயுக்தமாகச்செறி.

புல்லுதலாவது - ஸஸ்நேஹமான செறிவாகையாலே பஜநத்தினுடைய அத்யர்த்தப்ரியத்வஞ் சொல்லுகிறது. "புல்கு" என்றுஞ் சொல்லுவர். கீழ்மூன்று பாட்டிலும் பன்மையாலே உபதேசித்து, இப்பாட்டுத்தொடங்கி ஒருமையாலே யுபதேசிக்கிறது. த்யாஜ்யங்கள் பரஸ்பரவிருத்தங்களாய்க் கொண்டு பலவாதலாலும், ஸத்த்வாதிகுண பேதத்தாலே ருச்யாதிவிசிஷ்டரான வதிகாரிகள் ஒன்றொன்றொவ்வாத புத்திபேதத்தை யுடையராகையாலும், இதர த்யாகத்தில் பன்மையாலே யுபதேசிக்கவேணும்; பகவத்பஜநத்தில் புத்த்யைக்யத்தாலும், புருஷார்த்தைக்யத்தாலும், அதிகார்யைக்ய முண்டாகையாலே ஒருமையாலே யுபதேசிக்கலாம்..

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

விடுகிறவைபோலே அபோக்யமுமாய், ஸதோஷமுமா யிராதென்றுபற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய போக்யதையையருளிச்செய்கிறார்.

(இல்லதும்) ப்ரமாணயோக்ய மல்லாமையால் வரும் துச்சத்வத்தைப்பற்றவாதல், ப்ரதீதிமாத்ரமாய் பாதயோக்யமானமித்யாத்வத்தைப்பற்றவாதல் "இல்லது" என்கிறதன்று; விநாஶித்வத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. (உள்ளதும்) இல்லாதான வஸ்துவில் வ்யாவ்ருத்தியைப் பற்ற "உள்ளது" என்கிறது; "யதஸ்தியந்நாஸ்தி" (யதஸ்தியந்நாஸ்தி) என்றும், "ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச" (ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே சிதசித்துக்களை. அன்றியே, ஆத்மாவுக்கிருப்பிடமான ஶரீரத்தின்படியும் அத்தை யிருப்பிடமாக வுடைய வாத்மாவின்படியு மல்லவென்றுமாம். (அல்லதவனுரு) நஶ்வரமா யிருக்கிற வசித்தின்படியுமன்று, அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே "அஹம்ஸுகீ, அஹம்துஃகீ" (அஹம்ஸுகீ, அஹம்துஃகீ) என்கிற சேதநன்படியுமன்றவன் ஸ்வரூபம்.

ஆனாலெங்ஙனே யிருக்குமென்னில் (எல்லையிலந்நலம்) "ஆநந்தமயஃ" (ஆநந்தமயஃ) என்றும், "உணர்முழுநலம்" என்றும், "ஒடியாவின்பப்பெருமையோன்" என்றும், "சுடர்ஞானவின்பம்" என்றும், "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ) என்றுஞ் சொல்லலாம்படி யிருக்கும். (புல்கு) அங்கநாபரிஷ்வங்கம்போலே போகரூபமா யிருக்குமிறே குணஜ்ஞாநமுடையவனு

க்கு குணநிகவிஷயாநுபவம். (பற்றற்றே) அதுசெய்யு மிடத்தில் இரு கரையனுகை யன்றிக்கே, புறம்புள்ள பற்றற்றே புல்கு. * பற்றிலார்பற்ற நின்றானிறேயவன், ஆகையால் பற்றற்றே புல்கவேணும். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (இல்லதுமித்யாதி) விடுகிறவை - சிதசித்துகள். அபோக்யத்வ ஸதோஷத்வங்கள் அசித்வஸ்துவிலே ; ஸதோஷத்வமாத்ரம் சித்வஸ்துவிலே, ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணத்வேந போக்யத்வாத்தஸ்ய. ஸதோஷத்வம் நரகாவஹத்வாதி.

ஶஶவிஷாணமென்கிற ஶூந்யவாதியையும், ஶுக்திகாரஜிதமென்கிறமாயாவாதியையும் போலே யில்லையென்கிற தல்லவென்கிறார் (ப்ரமாணயோக்யமித்யாதி) ப்ரமாணஸம்பந்தாநர்ஹத்வம் - துச்சத்வம். ப்ரதீதத்வேஸதிபாதயோக்யத்வம்-மித்யாத்வமிதிலக்ஷணத்வயமத்ரவிவக்ஷிதம். (இல்லாதானவஸ்துவில்) அநித்யமான வஸ்துவில். (வ்யாவ்ருத்தியைப்பற்ற) அவிநாஶித்வத்தைப்பற்ற• நத்வஸ்தித்வமாத்ர மவலம்ப்ய என்றபடி. அப்படி யசித்தை அஸத்யஶப்தவாச்யமாகவும், சித்தை ஸத்யஶப்தவாச்யமாகவுஞ்சொன்னவிடமுண்டோவென்ன (யதஸ்தீத்யாதி) “ ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுர்ப்புவநாநிவிஷ்ணுர் வநாநிவிஷ்ணுர்கிரயோதிஶஶ்ச। நத்யஸ்ஸமுத்ராஶ்சஸஏவஸர்வம்யதஸ்தியந்நாஸ்திசவிப்ரவர்ய ” (ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுர்ப்புவநாநிவிஷ்ணுர் வநாநிவிஷ்ணுர்க்கிரயோதிஶஶ்ச । நத்யஸ்ஸமுத்ராஶ்சஸஏவஸர்வம்யதஸ்தியந்நாஸ்திசவிப்ரவர்ய) இதிஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்விதீயேம்ஶே. தைத்திரீயகே (இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்விதீயேம்ஶே. தைத்திரீயகே) “ ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்சஸத்யமபவத் ” (ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்சஸத்யமபவத்) அஸ்திஶப்தவாச்யமான வாத்மவர்க்கம் யாதொன்றுண்டு, நாஸ்திஶப்தவாச்யமான வசித்தத்த்வம் யாதொன்றுண்டு, ஸர்வமும் தததீநமென்றபடி. புவநாதியென்றவிடம் - கார்யாவஸ்த்தை. (ஸத்யஞ்சேத்யாதி) ஸத்யஶப்தவாச்யமான வாத்மவர்க்கமும், அந்ருதஶப்தவாச்யமான வசித்தும், ஸத்யஶப்தவாச்யனான வீஶ்வரனாயிற்று.

த்விதியார்த்தத்துக்கு இல்லானது முள்ளானது மென்றபடி. இல்லென்று-க்ருஹம். உள்ளானது - ஆத்மா.

இவை இரண்டையும்பற்ற பகவத்ஸ்வரூபம் வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தை விஶதமாக வருளிச்செய்கிறார் (நஶ்வரமாயிருக்கிறவித்யாதி) பூர்வயோஜநையில் நஶ்வரமாயென்கிறவிது-ஶப்தஸாமர்த்த்யலப்யம், அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே யென்கிறவிது-அர்த்தஸாமர்த்த்யலப்யம். த்விதியயோஜநையில்மாறாடியிருக்கும். அதாவது-ஶரீரத்துக்கு நஶ்வரத்வமர்த்த ஸாமர்த்த்யலப்யம், ஆத்மாவுக்கசித்ஸம்ஸர்க்கம் ஶப்தஸாமர்த்த்யலப்ய மென்றபடி. அவனுரு - அவனுடைய ஸ்வரூபம்.

எல்லையிலந்நலம் - அபரிச்சிந்நமாகக் கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவா கவுடைத்தாயிருக்குமென்று ஸப்தார்த்தம். (ஒடியாவித்யாதி) நஶியாதவாநந்தம் மிக்கிருக்கிறவன். (சுடரித்யாதி) கல்யாணருஜ்ஜ்வலமான ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷ ணஸ்வரூபத்தை யுடையவனே. ஸமஸ்தகல்யாணத்வம்குணஃ - ஸ்வபாவோயஸ்ய வென்கிற பாவப்ரதாந நிர்த்தேஸபரமானவர்த்த மிவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதம்.

பற்றென்னுதே "புல்கு" என்றதுக்கு பாவம் (அங்ஙனேத்யாதி) புல்கு தலாவது - ஸ்நேஹயுக்தஸம்ஶ்லேஷம். "குணுதிகவிஷயாநுபவம்" என்கையா லே நலமென்று - குணங்களையுடைத் தென்னவுமாம். கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் த்ரு தியாத்யாயத்தில் ஸம்ஸாரதோஷ ப்ரதிபாதக ப்ரதமபாதார்த்தஞ் சொல்லிற்று, இப்பாட்டில்கல்யாணகுண விஶிஷ்ட ப்ரஹ்மப்ரதிபாதக த்விதீய த்ருதீய பாதார் த்தஞ்சொல்லுகிறது; "நஸ்தாநதோபிபரஸ்ய" (நஸ்த்தாநதோபிபரஸ்ய) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

"பற்றற்றே" என்கிற எவகாரத்துக்கர்த்தம் (அதுசெய்யுமிடத்திலித்யா தி) உபாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கமற்று என்றர்த்தாந்தர விவக்ஷயா ப்ரமாணம் (பற்றி லாரித்யாதி)

இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம், பற்றற்றேபுல்கு, இத்ய ந்வயஃ. சிதசித்தின்படியன்றியே அவனுடைய ஸ்வரூபமானது அபரிச்சிந்நமாகக் கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கும், அத்தை யிதரவிஷய ங்களிற் பற்றற்றுஶ்ரயியுங்கோ ளித்யர்த்தஃ. தைத்திரீயகே "அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயஃ" (அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயஃ) "ஸமஸ்தகல்யாணகுண" (ஸமஸ்தகல்யாணகுண) இத்யாதி பூர்வமேவலிகிதம். ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

அற்றதுபற்றெனி, லுற்றதுவீடுயிர்
செற்றதுமன்னுறி, லற்றிறைபற்றே.-

ஆறுயிரப்படி.

(அற்றது) விஷயத்தில் ஸங்கத்தைவிடுமளவில் ப்ரக்ருதிவிநிர்மு க்தமாய் ஸுகரூபமாயிருந்த வாத்மாதோன்றும்; அதிலகப்படாதே பூர்வ ச்சேஷ்தைகரஸமான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பெற்று நிலைநிற்கவே ண்டியிருக்கில், முதலிலே விஷயஸங்கத்தைவிடும்போதே எம்பெருமா னைப்பற்றி விடுவதென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநீயனுடைய வதிஶயிதபுருஷார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பற்று - புறம்புள்ளபற்று. அற்றதெனில் - அற்றதென்றபோதே. உயிர் - உயிரானது. வீடு - மோக்ஷத்தை. உற்றது - உற்றதாம். அது - அந்தவாத்மப்ராப்

திமோக்ஷத்தை. செற்று - செறுத்து. மன்னுறில் - நிலைநிற்கும்படி பகவத்விஷயத்தைக்கிட்டப்பார்க்கில். அற்று - இதரஸங்கத்தையறுத்து. இறை - ஈஸ்வரனை பற்று - ஆஸ்ரயி.

பற்றற்றதென்னி லுயிர்வீட்டையுற்றதென்று ஸாமாந்யத்தாலேசொல்லி அந்தப்பற்றைச்செற்று நித்யபுருஷார்த்தத்தைக்கிட்டி லறுதியுடையையாயிறையை யாஸ்ரயி, என்றுமாம்... ... ...*

---

௫ - ஐந்தாம்பாட்டு.

பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தையருளிச்செய்கிறார்; "இந்த்ரபதத்தைக்கோலுமவனிவ்வருகுண்டானவைஸ்வர்யத்தைக்கோலான், ப்ரஹ்மபதத்தையாசைப்படுமவனிவ்வருகுண்டான இந்த்ரபதத்திற்கண்வையான், ஆத்மாநுபவத்தை யாசைப்படுமவன் ஐஸ்வர்யாதிகளிற்கண்வையான், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனாயிருக்குமவனைப்பற்று மவனிவையித்தனையிலுங் கண்வையான், ஆக இங்ஙன்வருமந்தராய பரிஹாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(அற்றதுபற்றெனில்) ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களிலுண்டான பற்றற்றதென்னுமளவிலே. (உற்றதுவீடுயிர்) ஆத்மாமோக்ஷத்தை ப்ராபித்தது.

விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வரூபத்தையுமுடைய வஸ்துவுக்குத் திரோதாநத்தைப்பண்ணுகிறது அசித்ஸம்ஸர்க்கமிறே; யோகாப்யாஸத்தாலேகழிந்தவாறே ஸ்வரூபம் ப்ரகாஸிக்கும்; அதுநித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாயிருக்கையாலே "இதுதன்னையேயநுபவிக்கவமையாதோ!" என்று தம்பக்கலிலே கால்தாழப்பண்ணும் (செற்றது) அத்தைச்செற்று. அத்தைமுகம்சிதறப்புடைத்து. (மன்னுறில்) மன்னவுறில். தன்னைப்பற்றினால் "இன்னமுமதுக்கவ்வருகேயொரு அநுபவமுண்டு" என்றிருக்கவேண்டாதபடியான நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப்பற்றப்பார்க்கில்.

(அற்றிறைபற்றே) ஆஸ்ரயணகாலத்திலே அவனுக்கென்றத்யவஸித்து, ஸேஷியானவவனைப்பற்றப்பாருங்கோள். அன்றியே, விபக்தியை மாறாடி, இறையைப்பற்றி யித்தையறப்பாரென்னுதல். "மாற்பான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" என்னுமாப்போலே..............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (அற்றவித்யாதி) "செற்றதுமன்னுறில்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்திலித்யாதி) நித்யபுருஷார்த்தமான வாத்மாநுபவத்தை யந்தராயமென்கிற தென்னென்ன, பகவத்ப்ராப்தி

ருபாதிஸயித புருஷார்த்தாபேக்ஷயாங்யூநமாகையாலே 'யந்தராயத்வங்கூடுமெ ன்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகக்காட்டுகிறுர் (இந்த்ரபதத்தையித்யாதி) உத்த ரோத்தரபுருஷார்த்தங்களை யிச்சிக்கிறவன் பூர்வபூர்வபுருஷார்த்தங்களை யபேக்ஷி யாஞுகையாலே நீயும் கைவல்யத்தை யிச்சியாதேகொள்ளென்றபடி. அத்தைய பேக்ஷியாமலிருக்கையே பரிஹாரமென்றுசருத்து (பற்றுமவன்) ப்ராப்யதயாப ற்றினவன். இவையித்தனையிலும் கண்வையானென்றவிடத்திலே - "ஹோமாஜ ஜெவிபிஸிவாஜிவதஞு' (போகாஇமேவிதிஸிவாதிபதஞ்ச) இத்யாதியும், "வா ஸுதெவெஜெநாயஸ்ய ஜவஹொஜாரு நாதிஷு । தஸ்யாநூராயொ ஜெஜெதூயதெவெநூதாஜிகூஂஹலூஂ" (வாஸுதேவேமநோயஸ்ய ஜபஹோ மார்ச்சநாதிஷு । தஸ்யாந்தராயோமைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிகம்பலம்) இத் யாதிசாநுஸந்தேயம். (இங்ஙன்வரும்) ஏவம்ப்ரகாரேணவரும். அந்தராயம்-கை வல்யம்.

பற்று அற்றதெனில், உயிர்வீடுற்றது, இத்யந்வயஃ. ஸப்தார்த்தம். (ஆத்மே த்யாதி) (மோக்ஷத்தைப்ராபித்தது) ப்ராபிக்கவொருப்படும். இச்சிக்குமென்ற படி. இங்ஙனன்றிக்கே, ப்ராபித்ததென்றர்த்தமாஞல் அத்தை முகஞ்சிதறப்புடை க்கைகூடாதிறே.

"அத்தைச்செற்று" என்கைக்கு - தன்பக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷ ண்யமாத்மாவுக்குண்டோவென்ன (விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையுமித்யாதி) கழிந்தவா றே - திரோதாநங்கழிந்தவாறே. (ஸ்வரூபம்ப்ரகாஸிக்கும்) ஸ்வரூபம் போக்ய மாக ப்ரகாஸிக்கும். ஏவம்பூதமான வாத்மாநுபவம் பகவதநுபவத்துக் கந்தராய மாம் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (அநுநித்யமாயித்யாதி) (கால்தாழப்ப ண்ணும்) தன்பக்கலிலே யகப்படுத்திக்கொள்ளும்.

"கைவல்யமநித்யம்" என்கிற பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாக, மன்னுறிலெ ன்றதுக்கு - நித்யபுருஷார்த்தத்தைப் ப்ராபிக்க வேண்டிலென்னுதே, பொருந்தவு றிலென்றர்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (தன்னைப்பற்றிஞலித்யாதி) மன்னவுறில் - பொ ருந்தவுறில். நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப்பற்றப்பார்க்கிலென்றபடி. ஸ்வாநுபவ மேயமையுமென்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே யபேக்ஷைபிறக்கு மோவென்ன ; ஸர்வேஸ்வரனுக்கடிமைசெய்தங்குள்ளார்களிருக்கிறபடியைக்கே ட்டு இவனுக்கு மபேக்ஷைபிறக்கும், பிறந்தாலும் தத்க்ரது ந்யாயத்தாலே யீஸ்வ ரனத்தையே யநுபவிப்பிக்குமென்றபடி. (நிலைநின்ற) அபரிச்சிந்நமாகையாலே மேன்மேலன புருஷார்த்தங்களில் ருசிபிறவாதபடி நிலைநின்ற.

இறை - ஶேஷியானவனை. முந்தினவர்த்தத்தில், அற்று - அதுதீர்ந்து. த்வி தீயார்த்தத்தில், இறையைப்பற்றி அறு என்றபடியாய், அறப்பாரென்றபடி. (விப க்தியைமாறுடி) "அற்று" என்கிறல்யப்பை "பற்று" என்கிறதிலேயும், "பற் று" என்றதில் விதியை "அற்று" என்கிறதிலேயும், மாறுடி. ஆக, பற்றியறு, எ ன்றபடி. பற்றி - ப்ராப்யதயாபற்றி. இத்தை - கைவல்யத்தை.

பகவத்விஷயப்ரீதியா லிதரவிஷயப்ரீதிநிவ்ருத்திக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (மா ற்பாலித்யாதி) ஸர்வேஸ்வரன்பக்கலிலே மநஸ்ஸு ப்ரவணமாக ஸ்த்ரீகள்தோ

ளோடு அணைகையி லாசையைவிட்டு. மங்கையர்தோள் கைவிடுகையாவது-ஸம்ஸா ரநிவ்ருத்தியென்று மொருயோஜனையுண்டென்று திருவுள்ளம்.

பற்றற்றதெனில், உயிர்வீடுற்றது, அதுசெற்று மன்னுறில், அற்றிறையைப் பற்று, இதிவா ; இறையைப்பற்றி, அறு இதிவா அந்வயঃ ... ...*

ஆறும்பாட்டு.

பற்றிலனீசனு, முற்றவுநின்றனன்
பற்றிலையாயவன், முற்றிலடங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(பற்றிலன்) எம்பெருமானை நாம் பற்றினால் அவன் நம்மை விஷயீகரிக்குமோ, அவன் ஸர்வேஸ்வர னல்லனோ வென்னில் ; ஸர்வேஸ்வரனே யாகிலும் ஆஸ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலு மொக்க ஸ்நேஹ ஸ்வபாவனுயிருக்கும் ; ஆதலால் நீயுமவன்பக்கலிலே ஸ்நேஹஸ்வபாவனுய் அவனுடைய ஸர்வஶேஷ வ்ருத்தியிலும் புகுவென்கிறார்.....................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநீயனுடைய ஸர்வஸமத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ஈசனும் - ஸர்வேஸ்வரனு யிருக்கச்செய்தேயும். பற்றிலன் - பூர்வாஸ்ரிதரான மஹிஷீபரிஜநாதிகளில் ஸங்கமற்று. முற்றவும் - அபூர்வாஸ்ரிதரான நம்பக்கலிலே தாரகத்வ போஷகத்வ போக்யத்வாதிக ளெல்லாமாக. நின்றனன் - நிலைநின்றான். பற்றிலையாய் - நீயும் ஸாம்ஸாரிகஸங்கத்தைவிட்டு. அவன் - அவனுடைய. முற்றில் - தாரகத்வாதி ஸமஸ்தஸ்வபாவங்களிலும். அடங்கு - அந்தர்ப்பவிக்கப்பார்.

அன்றியே, ஸர்வேஸ்வரனு யிருக்கச் செய்தேயும் நம்பக்கல் ஸங்கத்திலேயுளனுய் “ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு” (ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு) என்று ஆஸ்ரயணீயத்வத்தில் தாரதம்யமற்று நின்றான், நீயுமவன்பக்கலில் ஸங்கத்திலே நிலையுடையையாய் அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூத்யாதி ஸமஸ்த ப்ரகாரானுபவத்திலே அந்தர்ப்பவி, என்னவுமாம்..................................*

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

பற்றுமிடத்தில் வரு மந்தராய பரிஹாரஞ் சொன்னார் கீழ் ; நீர் பரிஹாரஞ் சொல்லுகைக்கு அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய் ஶேஷியா யிருக்கிறவவன்றான் நமக்குக் கைப்புகுந்தானோ ! என்ன ; அவன்பக்கல் திருத்தவேண்டுவதொன்றில்லை, அவன் ஸங்கஸ்வபாவ னென்கிறார்.

(பற்றிலன்) பற்றுண்டு - ஸங்கம். அத்தை வாஸஸ்த்தாநமாகவுடையவன். பற்றிலானென்னுமத்தை "பற்றிலன்" என்று குறைத்துக் கிடக்கிறது. "இன்னானிங்குண்டோ?" என்றால், "இங்கில்லையவன், அகத்திலான்" என்னக்கடவதிறே. (ஈசனும்) ஈஶ்வரத்வம் கழற்றவொண்ணாமையாலே கிடக்குமித்தனை. இஸ்ஸங்கம் குணமாகைக்காகக் கிடக்கிறது, பயப்படுகைக் கூடலன்று. பெரியவனெளிமையிறே குணமாவது; [ஶ்ரஸாஉவரமெளநாஶ] (ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ) தண்ணளியேயிவர்களுக்கு விஞ்சியிருப்பது, மேன்மைகழற்றவொண்ணாமையாலே கிடந்தவித்தனை. இரண்டு மவ்வாஶ்ரயகதமா யிருக்க, தண்ணளியேயுள்ளதென்றறிந்தபடி யென்னென்னில் [உஉஹெஉவாமதள] (மமகேஹமுபாகதௌ) ஶேஷிகளாயிருப்பார்க்கு ஶேஷபூதனையழைத்துக் கார்யங்கொள்ளலா யிருக்க, நெடுந்தெருவே போகிறவர்கள் நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடி வந்தபோதே ப்ரஸாதமேவிஞ்சியிருக்குமென்னுமிடந் தெரிந்ததில்லையோ. [யநெ்ராஹம்] (தங்யோஹம்) என்று மொக்க ஸஞ்சரிக்கிற வழியிலே நிதியெடுப்பாரைப் போலே. [சுவ-யிஷ்ராஷி] (அர்ச்சயிஷ்யாமி) என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே யந்வயித்து அழித்துக்கெடுத்து ஜீவிக்கப் பாராநின்றேன். [இத்ராஹ] (இத்யாஹ) * சூட்டுநன்மாலைகடுயனவேந்திநிற்பார் சொல்லக்கடவபாசுரத்தையிவன்சொல்லுவதே! என்றுருஷிகொண்டாடுகிறான்.

[ஊமெ்ராவஜீவநஃ] [மால்யோபஜீவநஃ] பூவில்கண்வைத்துத்தொடுக்கில் சாபலம்பிறக்குமென்று கண்ணை மாறவைத்துத்தொடுத்து, பூவிற்று ஜீவிக்குமத்தனைபுல்லியன்சொல்லும் வார்த்தையே! ஈதெனகிறான். (முற்றவுநின்றனன்) "ஸமொஹம்ஸர்வபூதெஷு" (ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு) என்கிறபடியே ஆஶ்ரயணீயத்வேஸமனாய்நின்றான். இத்தலையிருந்தபடியிருக்கத்தானெல்லார்க்கு மொத்திருக்கை.

(பற்றிலையாய்) நீயும்பற்றிலையாய்- நீயும்பற்றையுடையையாய். ஸங்கத்தையுடையையாய். (அவன்முற்றிலடங்கே) "சுஹம்ஸர்வக்ஷிஷ்ராஷி" (அஹம்ஸர்வங்கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே அவனுடையவெல்லாக்கைங்கர்யத்திலு மந்வயி. அதவா, பட்டரருளிச்செய்யும்படி (பற்றிலனீசனும்) "வாஸுதெவொஸிவஷூணஃ" (வாஸுதேவோஸிபூர்ணஃ) என்கிறபடியே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வரூபனாய் திரைமாறினகடல்போலே ஈப்ஸிதவ்யரான நித்யஸூரிகளையுடையனாய் பரமபதத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்கள்பக்கல் பற்றுடையவனல்லன். அவர்கள் பக்கல் பற்றுடையவனன்றிக்கே யிருந்

தால் குறைபட்டிரானோவென்னில் (முற்றவுநின்றனன்) அவர்களெல்லாராலும் வருமேற்றமும் இன்றுஸ்ரயிக்கிறவிவனாலே யாம்படிநின்றான்; [த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யம்ஸீதயாமம] என்னுமாப்போலே - இன்றுஸ்ரயித்ததொரு திர்யக்குக்கொரு வாட்டம்வரில் நித்யாஸ்ரிதையான பிராட்டியாலும் கார்யமில்லை, அன்றீன்றகன்றின்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே முன்னணைக்கன்றையும் கொம்பிலேகொள்ளுமாப்போலே.

(பற்றிலையாய்) விடவொண்ணுதாளை நீயொருதலையாகவிட்டானவன், அவனொருதலையானல் விடலாமவற்றை விடத்தட்டென்னுனக்கு. (அவன்முற்றிலடங்கே) அவனையேயெல்லாமாகப் பற்றப்பார்; 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்' (வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்) என்கிறபடியே, 'மாதாபிதா ப்ராதாநிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:' (மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:) "ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாயகேஸவ:' (ஏகைகபலலாபாயஸர்வலாபாயகேஸவ:)".*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (பற்றிலனித்யாதி) "ஈசனும்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து (அவாப்தேத்யாதி) கைப்புகுந்தானோ - கைப்புகுரும்படி நின்றானோ. நீர் பரிஹாரஞ்சொல்லி, நாங்களு மாஸ்ரயிக்கைக்கு அவனிப்போது கைப்புகுரும்படி நின்றானோ என்றபடி.

பற்றென்று - ஸங்கமாய், இல்லென்று-வாஸஸ்த்தாநமாய், ஸங்கஸ்வபாவனென்னுதல்; பற்றிலானென்றத்தைப் பற்றிலனென்று குறைத்துக்கிடக்கிறதாய், அகத்திலான் என்னுமாப்போலே முழுச்சொல்லாய், பற்றிலேயானவன் - பற்றிலான் என்றாய், ஸங்கத்தையுடையவ னென்னுதல். இரண்டர்த்தத்தையுமடைவே யருளிச்செய்கிறார் (பற்றுண்டித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) அர்த்தத்வயத்துக்கும், பற்று - ஸங்கம். பற்றிலான் என்று லோகத்தில் ப்ரயோகமுண்டோவென்ன (இன்னுனித்யாதி)

ஈஸ்வரனன்றோ! அவன் என்கிறஸங்கையிலேயுத்தரம் (ஈசனுமென்று) "ஈசனும்" என்றஸப்தம் - ஸமுச்சயாந்வாசயேதரேதரயோக ஸமாஹாரங்களிலந்வாசயத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸங்கம் ப்ரதமோபாத்தமாகையாலே ஈஸ்வரத்வம் தது பஸர்ஜநமென்று கருத்து. ஈசனும் - ஈஸனுமாகிறான். கழற்றவொண்ணுதே கிடந்தாலும் பயஹேதுவோ வென்ன (இஸ்ஸங்கமித்யாதி) குணஹேதுத்வமெப்படியென்ன (பெரியவனித்யாதி)

ஸங்கமே ஸ்வபாவம், ஈஸ்வரத்வமது குணமாகைக்காக வந்ததென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ப்ரஸாதேத்யாதி) "ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ। தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹமால்யோபஜீவந:" (ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ । தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீ த்யாஹ

மால்யோபஜீவநः) ஊதிஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணெ பஞ்சமெம்ஶெ ஏகொநவிம்ஶோ ஃயாயெ. (இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஶே ஏகோநவிம்ஶோத்யாயே.) (தண்ணளியே யிவர்களுக்கு விஞ்சியிருப்பதென்றது - பரமஶப்தார்த்தம்) இரண்டும் - பரத்வ ஸௌலப்யங்கள். (நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடி) ஆகதௌ, உபாகதௌ, கேஹமுபாகதௌ, மமகேஹமுபாகதௌ, என்றுபிரித்து, ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் * இருள்தருமாஞாலத்திலே யெழுந்தருளின படியையும், ஶத்ருபூமிஷ்டமான மதுரையிலே யெழுந்தருளினபடியையும், அதிலும் வீதியிலேபோகையன்றிக்கே க்ஷுத்ரக்ருஹத்திலே யெழுந்தருளினபடியையும், அநுஸந்தித்து, அதிலும் ராஜவீதியிலே யிருக்கிற க்ருஹத்திலே யன்றிக்கே க்ஷுத்ரராரனமநுஷ்யர்க்கு மருவருக்கும்படியான வென்னகத்திலே வரும்படியே ! என்றீடுபடுகிறவர்த்தங்களை யெல்லாம் ஹ்ருதிகரித்து (நானிருந்தமுடுக்குத்தெருத்தேடியென்கிறார்) உபாகதௌ - ஸமீபாகதௌ. மஹாநிதிஸமீபாகமநமென்று தாத்பர்யம். தந்யோஹம்-தநவான். " என்றுமொக்க " என்கிறவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் - என்னுடையஸ்வரூப மநாதியாயிருக்கவிழந்தநானிப்போது நிர்ஹேதுகமாகக்காணப்பெற்றேனென்று. (நிதியெடுப்பாரைப்போலே) " யநஂமணஂஞூவா " (தநகணம்லப்தா) என்கிற ஸூத்ரத்திலே திருவுள்ளம். " யநஂஞூவா - யநீ:, மணஂஞூவா - மணீ: " (தநம்லப்தா - தந்யः, கணம்லப்தா - கண்யः) என்றிறேதத்வ்ருத்தி. " யநீ: " (தந்யः) என்கிறவிடத்தி லீஶ்வரனை தநத்வேந சொல்லுகையாலே தநஸமாதியாலே சொல்லுகிறார் (அழித்தித்யாதி) அழிக்கை - க்ரயவிக்ரயம்பண்ணுகை. கெடுக்கை - அவஸ்த்தாந்தராபத்தி. இத்தால் - யதேஷ்ட விநியோகத்தைச் சொன்னபடி. ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந சேத்யர்த்தः. தநத்துக்காபாணுதிருபேண ப்ராப்யத்வம், அபீஷ்டவஸ்துக்ரய ஸாதநத்வேந ப்ராபகத்வம். அழித்து - ஸ்வபோக்யமழியாதே ஸாதநமாக்கி. கெடுத்தென்று - ஆபரணமாக்கிப்பூண்கை. அத்தால் ப்ராப்யத்வஞ் சொல்லுகிறது. (சூட்டுநன்மாலைகளித்யாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்லமாலைகளை பரிஶுத்தமானவற்றை தரித்துக்கொண்டுநிற்கிறநித்யஸூரிகள். பூவிற்று-பூவிக்ரயம்பண்ணி. புல்லியன்-க்ஷுத்ரன்.

(முற்றவும்) எல்லாவற்றுக்கும். (நின்றனன்) ஆஶ்ரயணீயத்வேந ஸமஞய்நின்றான். " ஸமொஹஂஸவஹூதெஷுநமெஜெஷொஸிநப்ரியः । யெஹஜஂதிதுமாஂஹக்த்யாமயிதெதெஷுவாப்யஹஂ " (ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷுநமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரியः । யேபஜந்திதுமாம்பக்த்யாமயிதேதேஷுசாப்யஹம்) ஊதிகீதாஸுநவமெ. (இதிகீதாஸுநவமே) மயிதேதேஷுசாப்யஹம் - அவர்களென்னிடத்திலே நிரதிஶயப்ராவண்யத்தை யுடையராயிருக்கிறப்போலே நானுமவர்களிடத்திலே நிரதிஶய ஸ்நேஹயுக்தனு யிருப்பனென்றபடி. " ஸமொஹஂஸவஹூதெஷு " (ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு) என்றதுக்கர்த்தம் (இத்தலையித்யாதி) இத்தலை யிருந்தபடியிருக்க - ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநஸாஹித்யராஹித்யவேஷேண விருந்தபடியிருக்க.

முற்றில் - ஸகலத்திலென்றாய், எல்லாக்கைங்கர்யத்திலு மந்வயி யென்றபடி "अहं सर्वं" (அஹம்ஸர்வம்) இத்யாதி பூர்வமேவலிகிதம்.

நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன் நித்யஸம்ஸாரியான நம்மையங்கீகரிக்குமோவென்னில்; இன்றாஶ்ரயித்தாரு மொருதலையானால் நித்யாஶ்ரிதர் பக்கல் ஸங்கத்தைவிட்டு நம்மையே தாரகாதிகளாக நினைத்திருப்பானொருவனென்று த்விதீயநிர்வாஹஸ்ய ஸங்கதி:. ஈசனும் - பற்றிலனென்றந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவோ வீத்யாதி) "पूर्णः" (பூர்ணஃ) என்று - குணதஃவுண்டானபூர்த்தி. "ஈசன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (ஜ்ஞாநாநந்தேத்யாதி) திரைமாறினகடலென்றது - "निस्तरङ्गार्णवोपमः" (நிஸ்தரங்கார்ணவோபமஃ) என்றத்தைப்பற்ற. கடல்போலே - எழுந்தருளியிருக்கிறவித்யந்வயஃ. (பற்றிலன்) பற்றுடையவனல்லன், ஸங்கமில்லாதவனென்றபடி.

அவர்கள்பக்கல் - நித்யஸூரிகள்பக்கல். (முற்றவும்) முற்றவுமாக. தாரக போஷக போக்யங்களெல்லாமாக. நின்றனன் - நின்றான். ஏற்றம் - அதிஶயஃ. அப்படிநின்ற விடமுண்டோ வென்ன (த்வயிகிஞ்சிதித்யாதி) "इदानीं मा कृथा वीर एवंविधमचिन्तितम् । त्वयि किञ्चित् समापन्ने किं कार्यं सीतया मम । भरतेन महाबाहो लक्ष्मणेन यवीयसा । शत्रुघ्नेन च शत्रुघ्न स्वशरीरेण वा पुनः" (இதாநீம்மாக்ருதாவீரஏவம்விதமசிந்திதம் । த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நேகிம்கார்யம்ஸீதயாமம । பரதேநமஹாபாஹோலக்ஷ்மணேநயவீயஸா । ஶத்ருக்நேநசஶத்ருக்நஸ்வஶரீரேணவாபுநஃ) इति युद्धकाण्डे एकचत्वारिंशे सर्गे रावणमकुटभङ्गं कृत्वा आगतं सुग्रीवं प्रति रामः । श्लोकाः ४-५ (இதியுத்தகாண்டே ஏகசத்வாரிம்ஶேஸர்க்கே ராவண மகுடபங்கம் க்ருத்வா ஆகதம் ஸுக்ரீவம்ப்ரதிராமஃ. ஶ்லோகார்த்தம்) (இன்றாஶ்ரயித்தஇத்யாதி) "இன்றாஶ்ரயித்தவொரு திர்யக்குக் கொரு வாட்டம்வரில் பிராட்டியாலும் கார்யமில்லை" என்றதுக்கு பிராட்டிநிமித்தமாகவிறே யுமக்குகிஞ்சிதவமதிபடவேண்டுகிறது, இதுக்கு நிமித்தபூதையான வவளையும் வேண்டேன்; அவளிலும் ப்ரியதமரான இளையபெருமாள் நிமித்தமாக வுமக்கொருவாட்டம் வரில் அவரையும்வேண்டேன்; அவரிலும் ப்ரியதமரான பரதன் நிமித்தமாக வுமக்குவாட்டம்வரில் அவனையும்வேண்டேன்; அவனுக்கும் ப்ரியனான ஶத்ருக்நன் நிமித்தமாக வுமக்கு வாட்டம்வரில் அவனையும் வேண்டேன்; இவ்வளவுமல்ல, இவர்களித்தனைபேர் நிமித்தமாகவு மொருவாட்டம்வரில் இவர்களித்தனைபேரையும் வேண்டேன்; இவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவநமிறே திருமேனி அத்தையும் வேண்டேன்; ஆனபின்புமக்கொரு வாட்டம் வராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவதென்று கருத்து. ஸ்வஶரீரேண - ஸ்வேஷாம்ஶரீரேண. ஸ்வகீயரான பிராட்டி முதலானவித்தனைபேருக்கும் ஜீவநமான தம்முடைய திருமேனியா லென்றபடி. ஸ்வஶப்தம் - பிராட்டி முதலானாரைச் சொல்லுகிறது. தம்மைச் சொல்லுகிறதல்ல, தம்முடையதிருமேனியென்கிறவர்த்தம் ஶரீரமென்றபோதே ஸித்தமிறே. உக்தார்த்தத்தை லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலும் ஸமர்த்திக்கிறார் (அன்றீன்றவித்யாதி)

(பற்றிலையாய்) பற்றில்லாதவனாய். ஸங்கமில்லாதவனாய். (விடவொண்ணாதாரையித்யாதி) நீயொருதலையும் நித்யஸூரிக ளொருதலையுமானால் நித்யஸூரி

கள் தலையைவிட் டின்றலையைப்பற்றினவன், இப்படி மாணிக்கத்தை விட்டு கரியைப்பற்றினாற்போலே நித்யஸூரிகளைவிட் டென்னைப்பற்றினால் நீயும்விடலான ப்ராக்ருதிப்ராக்ருதங்களான கரியைவிட்டு பரமப்ராப்யமான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென்னுனக்கென்றபடி. (அவனொருதலையாலித்யாதி) பகவான்ஸ்வீகர்த்தவ்யனோ, விஷயங்களோ, என்று கோடித்வயே ஸதித்தாபகவாநேக கோடியானுலென்றபடி.

(அவன்முற்றிலடங்கு) அவனுகிறமுற்றிலடங்கு. (அவனையேயெல்லாமாகப்பற்றப்பார்) தாரகபோஷகபோக்யத்வேநவும், ஸர்வவிதபந்துத்வேநவும், பற்றப்பாரென்றபடி. அவனப்படி யெல்லாமாக விருக்குமோவென்ன (வாஸுதேவ இத்யாதி) "பஹூநாம்ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம்ப்ரபத்யதே। வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மாஸுதுர்லபஃ" (பஹூநாம்ஜந்மநாமந்தேஜ்ஞாநவாந்மாம்ப்ரபத்யதே । வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மாஸுதுர்லபஃ) இதி ஸ்ரீதாஸுஸப்தமே. (இந்தோஸுஸப்தமே.) (மாதாபிதேத்யாதி) ஸுபாலோபநிஷதி. (ஸர்வலாபாய) ஸர்வவிதபோக்யத்வமும் விவக்ஷிதம். "பித்ருமாத்ருஸுதப்ராத்ருதாரமித்ராதயோபிவா। ஏகைகபல" (பித்ருமாத்ருஸுதப்ராத்ருதாரமித்ராதயோபிவா ! ஏகைகபல) இத்யாதி.

ஈசனுயிருக்கச்செய்தேயும் நம்பக்கல் ஸங்கத்தையுடையனாய் எல்லாவற்றுக்கு மாஶ்ரயணீயத்வேஸமனாய்நின்றான், நீயுமவன்பக்கல் ஸங்கத்தையுடையையாய் அவனுடைய வெல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அந்தர்ப்பவியென்று ப்ரதமார்த்தஃ; பட்டர்யோஜனையில், ஸர்வேஶ்வரனுயிருச்கச் செய்தேயும் ஸூரிகள்பக்கல் ஸங்கமில்லாதவனாய் இன்றுஶ்ரயித் தவன்பக்கலிலே தாரகத்வாதிகளெல்லாமாக நிலைநின்றான், நீயும் ஸாம்ஸாரிக ஸங்கத்தை விட்டவனு யவனுடைய தாரகத்வாதி ஸமஸ்தபாவத்திலு மந்தர்ப்பவிக்கப் பாரென்றர்த்தம். இதுவே யந்வயம்.........*

ஏழாம் பாட்டு.

அடங்கெழில்சம்பத், தடங்கக்கண்டீச
னடங்கெழிலஃதென், றடங்குகவுள்ளே.

ஆருயிரப்படி.

(அடங்கெழில்) ஸ்நேஹஸ்வபாவனாயிருந்தானேயாகிலும் இந்தலீலோபகரணமான ஜகத்விபூதியையும், போகோபகரணமான வப்ராக்ருத மஹாவிபூதியையுமுடையனாயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் சென்றணுகலாயிருக்குமோவென்னில் ; அந்தஸம்பத்தெல்லாம் என் ஸ்வாமியுடைய ஸம்பத்தென் றநுஸந்திக்கவேகூசாதேசென்றணுகலாம் ; அப்படி அநுஸந்தித்துக்கொண்டு கூசாதேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன்விபூதிமஹத்தையைக் கண்டிருயாதே அவனுக்கத்தோடுண்டான ஸம்பந்தத்தை யநுஸந்தித்து அதினுள்ளேசொருகப்பாரென்கிறார்.

அடங்கெழில் - கட்டடங்கவழகிதான. சம்பத்து - ஸம்பத்தை. அடங்க - ஒன்றொழியாமல். கண்டு - அநுஸந்தித்து. ஈசன் - ஈஸ்வரனுக்கு. அஃது - அது. அடங்கெழில் - அடங்கெழிலாய் - அதிஶயகரமானஶேஷமாயிருக்கும். என்று - என்றுஸம்பந்தத்தை யறிந்து. உள்ளே - அதினுள்ளே. அடங்குக - விபூத்யேகதேஶமாகச்சொருகு. ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானுலுள்ளே யடங்கலாமிறே. ....*

ஈடு_ஏழாம்பாட்டு.

ஸங்கஸ்வபாவனென்றார்கீழ் ; அவன் ஸங்கஸ்வபாவனுனலு மபரிச்சிந்நோபயவித மஹாவிபூதியையுடையனுயிருந்தா னவன், இவனதிக்ஷுத்ரனுய்க்ஷுத்ரோபகரணனுயிருந்தான், ஆனபின்பு அவனையிவனுலே கிட்டலாயிருந்ததோ; கடலிலேபுக்கதுரும்பானது இரண்டுதலையிலும் நினைவின்றிக்கேயிருக்கத் திரைமேல் திரையாகத்தள்ளுண்டுபோந்து கரையிலேசேருகிறதில்லையோ, அப்படியே அவனுடையவைஸ்வர்யதரங்கமானதுஇவனைத்தள்ளாதோவென்னில்; இந்தவைஶ்வர்யமெல்லாம் நமக்குவகுத்த ஶேஷியானவனுடைய வைஶ்வர்யமென்றநுஸந்திக்கவே, தானுமதுவாயந்வயிக்கலாமிறே, ஆனபின்பு ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே வேண்டுவதென்கிறார். ஒருவ்யாபாரி, ஸ்த்ரீகர்ப்பிணியான ஸமயத்திலே அர்த்தார்ச்சநம்பண்ணவேணுமென்று போவது ; அவளும் பிள்ளைபெற்று, அவனும் பக்வனுய்த் தனக்கும் தமப்பனருடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவனும்போய், இருவரும் சரக்குப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒருபந்தலிலேதங்குவது ; அதிருவருக்குமிடம் போராமையாலே அம்பறுத்தெய்யவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸ்துதமானஸமயத்திலே, இருவரையுமறிவானொருவன்வந்து “இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன்” என்றறிவித்தால், கிழிழந்தநாளைக்குஶோகித்து, இருவர்சரக்குமொன்றுய், இவன்ரக்ஷகனுய், இவன்ரக்ஷ்யமா யந்வயித்துவிடுமிறே ; [ஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே] [ஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே] ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் தேஹமாகிற வ்ருக்ஷத்தைப்பற்றியிருந்தால், ஒருவன் கர்மபலங்களை புஜியாநிற்கும், ஒருவன் புஜித்து விளங்காநிற்கும், அவன்நியாமகன், நாம் நியாம்யமென்னுமுறைப்பறியவே பொருந்தலாமிறே. ராஜபுத்ரனொரு வுத்யாநத்தைக்கண்டு புகவஞ்சினுல், “ உன்றமப்பனதுகாண் ” என்னவேநினைத்தபடிபுக்குப் பரிமாறலாமிறே ; ஆனபின்பு ததீயமென்னும் ப்ரதிபத்தியேவேண்டுவது, தானுமதுக்குள்ளே யொருவனு யந்வயிக்கலாமென்கிறார்.

(அடங்கெழில்சம்பத்தடங்கக்கண்டு) போகபூமியாயிருக்கும் நித்யவிபூதி, கர்மநிபந்தநமாக அவனாலே நியாம்யமாயிருக்கு மிவ்விபூதி; அதில் ததீயமென்றநுஸந்திக்கப்புக்கவாறே கர்மநிபந்தநமான வாகாரந் தோற்றாதே ததீயத்வாகாரமேயிறேதோற்றுவது. (அடங்கெழிலித்யாதி) கட்டடங்கநன்றானஸம்பத்தையெல்லாங்கண்டு, நமக்கு வகுத்த ஸ்வாமியானவனுடைய ஸம்பத்திதெல்லாமென் றநுஸந்தித்து, அவ்விபூதிக்குள்ளே தானுமொருவனாயந்வயிக்கப்பார்ப்பது; அப்போது சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தானாகலாமிறே; சேஷபூதனுடைய ஸ்வரூபஸித்தி, சேஷிபக்கல் கிஞ்சித்காரத்தாலேயாயிருக்குமே. (அடங்குகவுள்ளே) ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாநமடியாகத்தானு மவன்விபூதியிலே யொருவனா யந்வயிக்கலாமிறே; ஸமுத்ர மபரிச்சிந்நமானாலு மதினுள்ளில் ஸத்த்வங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே, அதுபோலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநமடியாகக்கிட்டலாம்; ஸம்பந்தஜ்ஞாநமில்லாத த்ருணத்தையிறே கடல் கரையிலேயேறத்தள்ளுவது. ஸம்பந்தஜ்ஞாநம்பிறப்பிக்கையிறே கடகக்ருத்யம்...... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (அடங்கெழிலித்யாதி) ஸத்ருஷ்டாந்தவிவரணம் (கடலிலேயித்யாதி) இரண்டுதலையிலுமென்றது - கடலுக்குமித்தைத் தள்ளவேணுமென்கிறநினைவில்லை, தாம்புக்குந்தள்ளப்போகிற தென்கிற நினைவில்லையென்றபடி. ஐஶ்வர்யதரங்கமிவனைத்தள்ளுகையாவது - அவனெவ்விடத்தான், யானார், என்று அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே பிற்காலிக்கை (தானுமதுவாய்) அவ்விபூதிக்குள்ளேயொருவனாய். ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநம்.

ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானால் கிட்டலாமோவென்ன த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (ஒருவ்யாபாரியித்யாதி) (அம்பறுத்தெய்யவேண்டும்படி) அம்பைத்தூணியினின்றும் வாங்கியெய்யவேண்டும்படி. தார்ஷ்டாந்திகத்திலே ஜீவபரர்கள் ஶரீரமாகிற வ்ருக்ஷத்திலே ஸஹசரராயிருக்கச்செய்தே "த்வம்மே" (த்வம்மே) என்றால் "அஹம்மே" (அஹம்மே) என்று ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸநையாலே யவனோடே ஸ்பர்த்திக்க, அவனு மிவன்செய்த வபராதமடியாக "க்ஷிபாமி" (க்ஷிபாமி) "நக்ஷமாமி" (நக்ஷமாமி) என்று ஸ்பர்த்திக்க, இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே யிருவருடையவும் சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தை யறியுமாசார்யன்வந்து "நீயிவனுக்குசேஷபூதன், நீயிவனுக்குசேஷி" என்று ஸம்பந்தத்தையுணர்த்தி, தன்னுபதேஶத்தாலே யிவனபிமாநம்போம்படிதிருத்தி, "தேவர்க்குசேஷபூதமான வாத்மவஸ்துவை யபராதமடியாகத்தள்ளவொண்ணாது" என்று அவன்திருவடிகளிலேசரணம்புக்கு, இவ்வழியாலே யிரண்டுதலையுந்திருந்தினதடியாக விருவருங்கூடினால், "இப்படி ஸுலபமானவிஷயத்தை யநாதிகாலமிழந்து அநர்த்தப்பட்டோமே" என்று இவன் ஶோகிக்க "நமக்குவர்ஜநீய ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்து அநாதிகாலந்தள்ளிவிட்டோ

மே" என்று அவன்ஶோகிக்க இப்படியிருவரும் கிழிழந்தநாளைக்குஶோகித்து இருவரும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவேநசேருகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில், பந்தலாவது ஶரீரமென்னுமத்தை ஸப்ரமாணமாகவருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு எடுத்தப்ரமாணத்துக்கர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (ஸமாநம்வ்ருக்ஷமித்யாதி) இதம்பூர்வம் லிகிதம். பந்தல்ஸ்த்தாநத்திலே, வ்ருக்ஷமென்கிற - தேஹம். ஒருவன் புஜிப்பித்துவிளங்காநிற்குமென்றது - " 𑌋𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍌 " (ருதம்பிபந்தௌ) என்கிற ஶ்ருதியைப்பற்ற. " 𑌪𑌿𑌬𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚 - 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍌 " (பிபம்ஶ்சபாயயம்ஶ்ச – பிபந்தௌ - இதிஹிதத்வ்யாக்யா.

" ஸம்பந்தஜ்ஞாநமேவேண்டுவது " என்றவிடத்திலே ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்தார், இதில் நியந்த்ருநியாம்யபாவஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிருர் (அவன் நியாமகனித்யாதி) இத்தால், " 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿 " (அபிசாகஶீதி) என்றத்தால் பலித்தநியந்த்ருநியாம்யபாவ ஸம்பந்தமு மிப்பாட்டுக்குவிவக்ஷிதமிதித்ரஷ்டவ்யம். த்ருஷ்டாந்தாந்தரம் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) ராஜபுத்ரனித்யாதிவாக்யத்திலே - ஸர்வேஶ்வரனை ராஜாவாகவும், ஆத்மாவை புத்ரனாகவும், உத்யாநம் பெய்தகாவாகவும், ஜ்ஞாபகனாசார்யனாகவும் த்ரஷ்டவ்யம். உக்தார்த்தநிகமநம் (ஆனபின்பித்யாதி)

கட்டடங்க நன்ருனஸம்பத்தென்னலாமோ ! லீலாவிபூதி ஹேயமன்ரோவென்ன (போகபூமியாயித்யாதி) போகேத்யாதி - த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். இவனுக்கநுகூலமானபடியை யருளிச்செய்கிருர் (அதில்ததீயமித்யாதி) (ததீயத்வாகாரமேதோற்றுவது) ததீயத்வாகாரமேயுத்தேஶ்யதாப்ரயோஜகமாகை.

ஶப்தார்த்தத்துக்காகமீளவும் ப்ரதீகோபாதாநம் (அடங்கெழிலித்யாதி) கட்டடங்க - ஸாகல்யேந. உபயவிபூதியுமென்றபடி. அஃதடங்க ஈஶ்வரனுடைய ஸம்பத்தென்று உள்ளேயடங்குக என்றந்வயம். அடங்குகை - அந்தர்ப்பவிக்கை. அந்வயித்தால் பலமேதென்ன (அப்போதித்யாதி) அப்போது - தானுமவ்விபூதிக்குள்ளே யொருவனாயந்தர்ப்பவித்தபோது. ஶேஷிக்கதிஶயத்தைவிளைக்கை - கைங்கர்யம்பண்ணுகை.

ஶேஷிக்கதிஶயத்தைவிளைத்தால் ஶேஷபூதனுக்குபலமேதென்ன (ஶேஷபூதனுடையவித்யாதி) ஸ்வரூபஸித்தியேபலமென்றபடி. " 𑌪𑌰𑌗𑌤𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂-𑌸𑌶𑍇𑌷𑌃. 𑌪𑌰𑌃-𑌶𑍇𑌷𑍀" (பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்யஸ்வரூபம்-ஸஶேஷ:. பர:-ஶேஷீ) என்றபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்தியநுஸந்தேயம். பராதிஶயஏவபரமப்ரயோஜநம்யஸ்ய-ஸபரம்ப்ரதிஶேஷ:. என்று ஶேஷத்வலக்ஷணம். அன்றேயீஶ்வரவிபூதிக்குள்ளேயன்ரோ விருக்கிறது, இன்றடங்குகையாவதென்னென்ன (ஸ்வஸ்வாமிபாவேத்யாதி) அடங்குகை - ஸ்வஸ்யதத்விபூதித்வேநாநுஸந்தாநம்.

அவதாரிகையில் " கடலிலேபுக்கதரும்பு " இத்யாதிஶங்காவாக்யத்தைப் பரிஹரிக்கிருர் (ஸமுத்ரமித்யாதி) ஸத்த்வங்களும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவ ஸம்பந்தத்தாலேயிறே ஸமுத்ரத்தைதக்கிட்டுகிறதென்றபடி. த்ருஷ்டாந்தத்தில் பிதாபுத்ரஸம்பந்தத்தையுணர்த்திறுற்போலே தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாபகராரொன்ன (ஸம்பந்தேத்யாதி) அன்றிக்கே, ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டாம்

படி யென்னென்ன (ஸம்பந்தஜ்ஞாநமித்யாதி) என்று கீழ்வாக்யத்தோடே ஸங்க தியாதல்.

அடங்கெழிலென்றுதொடங்கி, அஃதடங்க ஈசனெழிலென்று உள்ளோய டங்குக என்றந்வயம். ... ... *

எட்டாம் பாட்டு.

உள்ளமுரைசெய, லுள்ளவிம்மூன்றையு
முள்ளிக்கெடுத்திறை, யுள்ளிலொடுங்கே.

ஆருயிரப்படி.

(உள்ளம்) என்ன உபகரணங்களைக்கொண் டடிமைசெய்வதென்னில்.

ஸம்பாதிக்கவேண்டாதேபண்டேஸம்பந்தமாயிருந்த வாங்மநஃ காயங்கள் மூன்றையும் பகவத்பரிசர்யாகரணார்த்தமாக பரிகல்பிதமென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து தத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்து பகவத்விஷயமாக்குவதென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளம் - மநநாதிகரணமானமநஸ்ஸும். உரை - ஸ்துத்யாதிகரணமான வாக்கும். செயல் - ப்ரணமாதிகரணமானகாயமும். உள்ள - நமக்கென்னபடியிலேயுண்டாய். இம்மூன்றையும் - ஸந்நிஹிதமான இம்மூன்றையும். உள்ளி - இவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டி ப்ரயோஜநத்தை நிரூபித்து. கெடுத்து - இதரவிஷயாந்வயத்தைத்தவிர்த்து. இறையுள்ளில் - ஸ்வாமியான ப்ராப்தவிஷயத்திலே. ஒடுங்கு-பரதந்த்ரனாயொதுங்கு.

" உரை, செயல் " என்று - வ்ருத்திகளையிட்டு தத்தத்கரணங்களை லக்ஷிக்கிறது. " உள்ளிக்கெடுத்து " என்று - இவற்றினுடைய பூர்வவ்ருத்தத்தை யாராய்ந்து, அந்யபரதையைத்தவிர்த்து, என்றுமாம் ... ...*

ஈடு-எட்டாம்பாட்டு.

அவனுக்குவிபூதியாயந்வயித்தால் பின்னை, தானும், தனக்கென்னசிலகரணங்களுமென்றுண்டாய் பஜித்தானாகை யரிதாயிருந்ததே! என்ன; பஜநப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(உள்ளமுரைசெயல்) பாஹ்யவிஷயங்களிலே 'ப்ரவணமாகிற மநஸ்ஸை ப்ரத்யக்காக்கினவாறே பகவதநுஸந்தாநத்துக்குடலாமே, அவ்

வநுஸந்தாநம்வழிந்து “பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்” என்கிறபடியே சொலலாய்ப்புறப்படுகைக்குடலாமிறே வாக்கு; “ஶிரஸா ஶிரஸா வாமதஃ” (குணோர்தாஸ்யமுபாகதஃ) என்கிறபடியே திருவடிகளிலேவிழுந்து ஸகலகைங்கர்யங்களும்பண்ணுகைக் குடலாயிருக்குமிறேயுடம்பு. (உள்ளவிம்மூன்றையும்) இவைதானின்றாக ஸம்பாதிக்கவேண்டாதே ஶேஷியானதானிவற்றையுண்டாக்கிவைத்தானே; இவையும்வேறே சிலவுந்தேடவேண்டாவே; இங்கே “தாமுளரே, “நாவாயிலுண்டே” இத்யாதிகளை யோஜித்துக்கொள்வது.

உள்ளவிம்மூன்றையுமுள்ளுவது. “இவைதானெதுக்காகக்கண்டது, இவைதானிப்போதிருக்கிறபடியென்” என்றாராய்ந்துபார்த்தால் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே ப்ரவணமாயிருக்கும் (கெடுத்து) கெடுப்பது- அவற்றினின்றும் மீட்பது. (இறையுள்ளிலொடுங்கே) பாழிலே மேட்டிலே பாய்கிறநீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சுவாரைப் போலே ப்ராப்தவிஷயத்திலே யாக்கப் பார்ப்பது. ஒடுங்கென்னுதல், ஒடுக்கென்னுதல்; மெல்லினமான ஙகரத்தை வல்லொற்றாக்கி ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல்.

[தாமுளரே] தந்தாமைத் தேடவேண்டாவே. [தம்முள்ளமுள்ளுளதே] “எனக்குச் சற்றுப்போது பகவத்விஷயத்தை நினைக்கைக்கு நெஞ்சுதரவேணும்” என்று தனிசு வாங்கவேண்டாவே; தாமுளராநவுண்டானநெஞ்சுமுண்டே. [தாமரையின்பூவுளதே] கைக்கெட்டும்பூ வுண்டாக்கிவைத்தானே. “கள்ளார்துழாய்” என்று அங்குத் தைக்கஸாதாரணமான திருத்துழாயைச்சொல்லி, அத்தோடொக்க “கணவலர்” என்று - காக்கணத்தையு மாம்பலையுஞ் சொல்லுகையாலே யங்குத்தைக்காகாத தில்லையென்றபடி; ஆகையாலே, தாமரையின் பூவுளதேயென்றது - எல்லாப்புஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணமான வித்தனை. [எத்தும்பொழுதுண்டே] காலத்தையுண்டாக்கி வைத்தானே, அதுதனிசு வாங்கவேண்டாவே. [வாமன்] இதெல்லாம் வேண்டுவது அவனவனல்லவாகிலன்றே! தன்னுடைமை பெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனுவாைனாருவனுயிருந்தானே. [திருமருவுதாள்] அவனுடைய வைஶ்வர்ய ப்ரகாஶகமானதிருவடிகளென்னுதல், * வடிவிணையில்லாமலர்மகள்மற்றைநிலமகள் பிடிக்குமெல்லடி யென்னுதல்.

[மருவுசென்னியரே] மருவுகை - சேருகை. இப்படிப்பட்ட திருவடிகளிலே சேருகைக்குத்தலையாக்கி வைத்தானே. [வாமன்] அமரர்சென்னிப்பூவான திருவடிகளை நித்ய ஸம்ஸாரிகள் தலையிலும் வைப்பானொருவனுயிருந்தானே. இப்படி யிருக்கச்செய்தே [செவ்வேயருநரகம் சேர்வதரிது] இவர்கள் ஸம்ஸாரத்துக்கு விலக்கடி தேடிக்கொண்டுபோகிறபடி யெங்ஙனேயோ!.

[நாவாயிலுண்டே] இது முன்னம்புறம்பு தேடிப்போக வேண்டாவே. [நமோநாராணுவென்றோவா துனைக்குமுனையுண்டே] ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலாமந்த்ரம்போலே யிருக்கையன்றிக்கே எட்டெழுத்தாய் நடுவே விச்சேதியாதே சொல்லலாந் திருநாமமுண்டாக்கிவைத்தானே. (மூவாதமாக்கதிக்கட்செல்லும்வகையுண்டே) புநராவ்ருத்தியில்லாத ப்ராப்யத்தையுண்டாக்கி வைத்தானே. (என்னொருவர்தீக்கதிக்கட்செல்லுந்திறம்) இங்ஙனே யிருந்தபின்பு இவர் தண்ணியவழி தேடிப்போகிறபடியெங்ஙனேயோ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (உள்ளமித்யாதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக வவன் விபூதிக்குள்ளே யொருவனு யன்வயிப்ப தென்ற வநந்தரம் கரணத்ரயத்தையும் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே ப்ரவணமாக்காதே பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவண மாக்குவதென்றுசொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநத்தை ஶங்காபரிஹார கதநமுகேந வருளிச்செய்கிறார். (அவனுக்கித்யாதி) (பஜநப்ரகாரத்தையென்றது) " இறையுள்ளிலொடுங்கே " என்றத்தைப்பற்ற. பஜநப்ரகாரம் - அவன் தனக்காகத்தந்த கரணங்களை யவனுக்குறுப்பாக்குகை.

" உள்ளமுனைசெயல் " என்றவிது ப்ரதீகோபாதாந மன்று. பாட்டுக்கெல்லாமுபாதாநம். மேல் மஹாவாக்யதாத்பர்யம். இத்தால், ஏவம்விதமானபஜநம் ஸுகரமென்றுத்யோதிதம். த்ரிவித கரணங்களையுமிறை யுள்ளே யொடுக்கும்படியைக்காட்டுகிறார் (பாஹ்யவிஷயங்களிலே யித்யாதி) (ப்ரத்யக்காக்கினவாறே) அந்தர்முகமாக்கினவாறே. வழிந்து - ஸ்ரவித்து. (பொங்கேழித்யாதி) வர்த்தித்துக்கிளம்புகிற குணங்களானவை வாக்விஷயங்களாக. உரையும்செயலும் ஸ்வகாரணமான வாக்கையும் காயத்தையும் லக்ஷிக்கிறது.

உள்ளவென்றதுக்கு பாவம் (இவைதானித்யாதி) பிரித்து மூன்றையும் நிர்த்தேஶித்திருக்க, புந: " இம்மூன்றையும் " என்றதுச்கு பாவம். (இவையுமித்யாதி) உள்ளவிம்மூன்றையு மென்றதுக்கு ஸம்வாதம் (இங்கே தாமுளரே யித்யாதி) ஆதிபதம் " ௬ாணெ௱ஸஷிவகுாணீ " (அரண்யேஸந்திபத்ராணி) " நாராயணெதிஶஶ்ஶதொஷ்தி " (காராயணேதி ஶப்தோஸ்தி) இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து.

உள்ளுகை - விசாரிக்கை. உள்ளும் ப்ரகாரத்தையும், உள்ளினுலிருக்கும்படியையுங்காட்டுகிறார். (இவைத்னெதுக்காக வித்யாதி) எதுக்காகக்கண்டது-அவனை யாஶ்ரயிக்கைக்காகக் கண்டதென்று கண்டுகொள்வது. " ஆராய்ந்துபார்த்தால் " என்றவநந்தரம் பகவத்ஸமாஶ்ரயணமாக ஸ்ருஷ்டங்களாயென்றத்யாஹாரம். கெடுத்தென்றதுக்கர்த்தம். (கெடுப்பதென்று) உக்தவிவரணம். (அவற்றினின்றுமித்யாதி.

பகவத்விஷயத்திலே கரணங்களை ப்ரவணமாக்கினாலது ப்ரயோஜநமுமாய் ஸ்வரூப ப்ராப்தமுமா யிருக்குமென்னுமிடந் தோன்ற வருளிச்செய்கிறார் (பாழிலேமேட்டிலேயித்யாதி)

கரணங்களைக்கொண்டொடுங்கென்னுதல். அதாவது - கரணங்களைக்கொண்டு தானுஸ்ரயிக்கை. யத்வா, கரணங்களை யொடுக்கென்னுதல். அதாவது - கரணங்களை யவன்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்குகை. " ஒடுங்கு " என்று லொடுக்கென்று காட்டுமோவென்ன (மெல்லினமானவித்யாதி) ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதலென்றது-ஒடுக்கென்கிறவர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுநிற்கிற தென்னுதலென்றபடி.

கீழெடுத்தபாட்டுக்களுக்கு வ்யாக்யாநம் (தாமுளரேயித்யாதி) " தம்முள்ளம் " என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (எனக்குச்சற்றுப்போதித்யாதி) " உள்ளுள்தே " என்றதுக்கு பாவம் (தாமுளராலித்யாதி) அன்றிக்கே வாக்யத்வயமும்- " உள்ளுளதே " என்றதுக்கு பாவமாதல். சற்றுப்போது - கிஞ்சித்காலம். தனிசு - கடன்.

கைக்கெட்டும்பூவென்றது – தாழநின்று ஸுக்ரஹமாகையைப்பற்ற. கைக்கெட்டும்பூவென்கிறதென், ஶ்லாக்யபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணமாலோவென்ன (கள்ளாரித்யாதி) கணவலர் - காக்கணம்பூ. கூவிளை - பில்வம். ஆம்பல்-குமுதம். முளரி - தாமரை.

வாமனென்று - இரப்புமளப்புந்தோன்றும். இதெல்லாம் வேண்டுவதித்யாதியாலே - இரப்பையும், அமரர்சென்னியித்யாதியாலே - அளப்பையு மருளிச்செய்தார். (அவனவனல்லவாகிலன்றே) வாமநனாய் ஸுலபனன்றிக்கே மேன்மையோடே யிருந்தானாகிலன்றே. அவனவனாகையாவ தென்னென்ன (தன்னுடைமைபெறுகைக்கித்யாதி)

திரு - ஐஸ்வர்யமும், பிராட்டியும். ஐஸ்வர்யப்ரகாஶக மென்றது - த்வஜாரவிந்தாதிரேகையைப்பற்ற. (வடிவிணையித்யாதி) வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் மற்ற பூமிப்பிராட்டியும் பிடிக்கும் ம்ருதுவானதிருவடிகளை.

தாத்பர்யாந்தரம் (அமரர்சென்னியித்யாதி) அருநரகம் - ஸம்ஸாரம். விலக்கடி - ப்ராப்யப்ராபகாந்தரங்கள்.

(நாவாயிலுண்டே யித்யாதி) " வாயில் " என்றதுக்குபாவம் (இதுமுன்னம்புறம்பித்யாதி) ஸஹஸ்ராக்ஷரீமந்த்ரமென்றும், மாலாமந்த்ரமென்றும், இரண்டுமந்த்ரம். " ஓவாது " என்கிறதின்பாவம் (விச்சேதியாதேயென்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌலப்யஞ் சொன்னபடி.

மூவாத - நஶியாத. புநராவ்ருத்தி யில்லாதவென்றபடி. கம்யதஇதி-கதிஃ என்றாய், ப்ராப்யமென்றபடி. கதிக்கண் - கதியிலே. செல்லும் வகையுண்டே-செல்லுகைக்கீடான வுபாயமுண்டே. ஓவாதுரைக்கு முரையென்று - கீழ்ஸாதநஞ்சொல்லுகையாலே, மூவாதவித்யாதி-ப்ராப்யபரம். " நாராயணேதிஶப்தோஸ்தி " (நாராயணேதிஶப்தோஸ்தி) இத்யாதி " பதந்தீதிகிமத்புதம் " (பதந்தீதிகிமத்புதம்) இத்யந்தம். க்ரமேணாந்வயஃ.......................................*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஒடுங்கவவன்கண், ணொடுங்கலுமெல்லாம்
விடும்பின்னுமாக்கை, விடும்பொழுதெண்ணே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒடுங்கு) இப்படியவன்பக்கலிலே கரணங்களை யொடுக்கப் பண்ணவே பகவத்கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகங்க ளெல்லாம்போய், பின்னையுமிவ்வர்த்தமான ஶரீரம் போந்தனையும் பார்த்திரு ; அத்தனையே விளம்பமுள்ளதென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநபலமான விரோதி நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

அவன்கண் - ஸ்வாமியானவனிடத்திலே - ஒடுங்க - அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரதயா அந்தர்ப்பவிக்கவே. ஒடுங்கலும் - ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிஸ்வபாவ ஸங்கோசமும். எல்லாம் - தத்தேதுவான அவித்யாதிகளுமெல்லாம். விடும்-விட்டுக்கழியும். பின்னும் - " 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 " (க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே) என்கிறபடியே பின்னையும். ஆக்கை-ஆரப்த ஶரீரஶேஷத்தினுடைய. விடும்பொழுது - முடிவை - எண் - பார்த்திரு.

ஆக்கைவிடும்பொழுதெண்ணவேணுமோ வென்றுமாம். அன்றியே, " பஜநத்துக்கங்கமென்று நினைத்துப்பின்னையுமந்திமதஶையிலேநினை " என்று அந்திம ஸ்ம்ருதியைவிதிக்கிறதென்பாருமுளர்..*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமுண்டாகவே தன்சிறுமைபார்த் தகலவேண்டாவென்றும், பஜநமாவது - தான், அவன் தனக்காகத் தந்தகரணங்களை யவனுக்குறுப்பாக்குகையென்றுஞ்சொல்லி நின்றார்கீழிரண்டுபாட்டாலே; இதுதன்னரசு நாடாய் ப்ராப்தவிஷயமவனல்லாமை பஜியாதிருக்கிறோமோ ! பஜநவிரோதிகள் கனக்கவுண்டாகையன்றோ ! நாங்கள் பஜியாதொழிகிறதென்ன ; நீங்களவனைக் கிட்டவே யவையடைய விட்டுப்போமென்கிறாரிதில்.

(ஒடுங்கவவன்கண்) ப்ரகாரபூதரான நீங்கள் ப்ரகாரியான அவன் பக்கலிலே சென்று சேர, (ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும்) ப்ராப்தத்தைச் செய்ய அப்ராப்தமானவை யெல்லாந் தன்னடையே விட்டுப்போம். ஸ்வரூபாநுரூபமானத்தைச்செய்யவே ஸ்வரூபவிரோதிகளடங்க விட்டுப்போம். " ஒடுங்கல் " என்கையாலே - இது ஸ்வரூபத்திற்கிடப்ப தொன்றல்ல, ஸ்வரூபவிரோதியாய்க் கொண்டு வந்தேறியென்னுமிடந்தோற்றுகிறது ; அன்றிக்கே, " ஒடுங்கல் " என்கிற மெல்லொற்றை ஒடுக்கலெ

ன்று வல்லொற்றுக்கி யிவனுக்கு ஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிக்கு மவையென்னுதல். (எல்லாம் விடும்) அவித்யாகர்ம வாஸநாருசிகள் ஸவாஸநமாக விட்டுக் கழியும். "வானேமறிகடலோ" இத்யாதி, "மாடேவரப்பெறுவராமென்றேவல்வினையார்" இத்யாதிகளை யோஜித்துக் கொள்வது.

இவைபோமாகில் பின்பிவனுக்குக் கர்த்தவ்யமேதென்னில் (பின்னுமாக்கைவிடும் பொழுதெண்ணே) "உபாஸநத்தால் வந்தராஜகுலங்கொண்டு பலந்தப்பாது, தன்னடையேவருகிறது" என்றுறியிருக்கை யன்றிக்கே, "ஹேதுவானவித்யாதிகள் கழிந்ததாகில் அவற்றின் கார்யமான இஶ்ஶரீரமுமொருபடிபோய், தண்ணீர்துரும்பற்று ப்ராப்திகைப்புகுந்ததாவ தெப்போதோ" என்று அதுக்குவிரல்முடக்கி யிருக்கு மித்தனை ; காமிநியானவள் தன்னுடம்பி ழுக்குக்கழற்றி போகத்திலே யந்வயிக்க வவஸரப்ரதீக்ஷையா யிருக்குமாப்போலே ஶரீராவஸாநத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கை ; "கொங்கைமேற் குங்குமத்தின்குழம்பழியப் புகுந்தொருநாள் தங்குமேலென்னுவி தங்கும்" என்று அழுக்குக்கழற்றியொப்பித்துப் பார்த்திருந்தாளிறே, அப்படி "அழுக்குடம்பு என்கிற இவ்வழுக்குக்கழன்று, ப்ராப்யம் கைப்புகுந்ததாவ தெப்போதோ" என்று பார்த்திருக்கு மித்தனை ; "𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌮𑍍" (ம்ருத்யும்ப்ரியமிவாதிதிம்) என்றிருக்குமித்தனை ; [𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃] [க்ருதக்ருத்யா:] க்ருதக்ருத்யராகிறுர் - ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணினவர்களிறே, [𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌯𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃] [விதுஃக்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணஸ்தத்த்வதோயேதேஷாம்ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா:] அவனையுள்ளபடி யறிந்தவர்களிறே எல்லாவற்றையு மநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டினர்களாகிறுர் ; ஓரயநத்தினன்று குன்றத்துச்சீயர் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்திலேபுக, அவருடைய சிறுபேரைச் சொல்லி "சிங்கப்பிரான் இன்றயநங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளத்திலோடுகிற தின்னதென்றறியாமையாலே அவர்பேசாதிருக்க, "இத்தேஹஸமநந்தரத்திலே ப்ராப்திகண்ணழிவற்றபின்புநடுவு விரோதியாய்ச்செல்லுகிற நாளிலே ஓராண்டுகழியப்பெற்றவிது உனக்கொன்றுயிருந்ததில்லையோ !" என்றருளிச்செய்தார். அன்றியே, எம்பார் ஒருருவிலே "(பின்னுமாக்கைவிடும்பொழுதெண்ணேயென்று) இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே கார்யமும் தன்னடையேகழிந்ததேயன்றோ !" ப்ராப்தியுமினிக்கைப்புகுந்ததேயன்றோ!' இனிசிந்தாவிஷயமுண்டோ !" என்றருளிச்செய்தார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒடுங்கவித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டு ப்ரமேயத்தை யநுவதித்துக்கொண்டு, இப்பாட்டில் "ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும்" என்கிறபதத்தை

க்ஷடாக்ஷித்து ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தஜ்ஞானமுண்டாகவே யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அவனைக்கிட்டவே - அவனையாஶ்ரயிக்கவே.

ஒடுங்க - சேர. அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமான விவனின்றொடுங்குகையாவதென்னென்ன (ப்ரகாரபூதரானவித்யாதி) "ஒடுங்க" என்று ப்ரகாரத்வாநுஸந்தானம் விவக்ஷிதம். ஒடுங்கவென்று - வந்தேறியைச் சொல்லுகிறது.

அப்ராப்தம்-வந்தேறி. விவரணம் (ஸ்வரூபேத்யாதி) இது-விரோதிஸமஷ்டி. (ஸ்வரூபத்திலொட்டப்பதொன்றல்ல) ஸ்வரூபாநுபந்தியன்று. மெல்லொற்று-ம்ருத்வக்ஷரம். வல்லொற்று - கடிநாக்ஷரம். ஒற்று - ஸம்யுக்தாக்ஷர மென்றபடி.

அவித்யா - அஜ்ஞானம். பகவத்ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம் விரோதிகள் போமென்கைக்கு ப்ரமாணம் (வானோவித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. "வானோமறிகடலோமாருதமோதீயகமோ, கானோவொருங்கிற்றுங் கண்டிலமா - லானின்ற, கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார்தாள்பணிந்தோம், வன்றுயராயாவாமருங்கு." "மாடேவரப்பெறுவராமென்றேவல்வினையார், காடானுமாதானுங் கைக்கொள்ளா - ளூடேபோய்ப், பேரோதம்சிந்துதிரைக்கண்வளரும்பேராளன், பேரோதஞ் சிந்திக்கப்பேர்ந்து." ஆனின்றவென்றுதொடங்கி, தாள்பணிந்தோம் வன்துயரை மருங்குகண்டிலம், வானோவொருங்கிற்றும், மறிகடலோவொருங்கிற்றும், மாருதமோவொருங்கிற்றும். தீயகமோவொருங்கிற்றும், கானோவொருங்கிற்றும் [ஆ, ஆ, ஆல்,] இத்யந்வயঃ. பசுவின்றகன்றை யெறிதடியாகத் தாமுயரவெறிந்துவிளங்காயை யுதிர்த்தவருடைய திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தோம், ப்ரபலதுঃகத்தைவிளைக்கும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தககர்மங்களை நம்முடைய ஸமீபத்திலேகண்டிலோம், இதாகாஶத்திலேபோயிற்றோ, திரைக்கிளப்பத்தையுடையகடலிலேபோயிற்றோ, காற்றிலேபோயிற்றோ, நெருப்பிலேபோயிற்றோ, காட்டிலே மஹாப்ரஸ்த்தானமாய்ப் போயிற்றோ, எங்கேயொருங்கிப்போயிற்றோ ; ஆ, ஆ, ஆல், - ஹந்த. ஹந்த, இதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. துயரென்று - துயரைவிளைக்குங் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஊடேபோயென்றுதொடங்கி, சிந்திக்கப்பேர்ந்து வல்வினையார் காடானுமாதானுங் கைக்கொள்ளார், மாடேவரப்பெறுவராமென்றே, இத்யந்வயঃ. நடுவிலேபோய்ப்பெரியகடல்சிந்துகிறதிரைகள் தொடைகுத்தக்கண்வளர்ந்தருளப்பெருமையையுடையவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லவேணுமென்று மநோரதிக்க, நம்மைவிட்டுப்புறப்பட்டு ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தககர்மத்தினரானவர் தமக்குக்காடாதல் மலையாதல் ஓரரண் தேடிக்கொள்ளுகிறிலர், இதுக்கடி பண்டுபோலே நம்மண்டையிலே வரலாமென்றோ. வந்தாராகில் தாமேபடுகிறாரென்று கருத்து. வல்வினையாரென்றது - அவித்யாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். (யோஜித்துக்கொள்வது) ப்ரமாணதயா யோஜித்துக்கொள்வது.

பின்னும் - அவித்யாதிகள் கழிந்தபின்னும். (ராஜகுலங்கொண்டு) ராஜக்ருஹாவஷ்டம்பங்கொண்டு. ஹேதுவான - ஶரீரோத்பத்திகாரணமான. (தண்ணீர்துரும்பற்று) ப்ரதிப்ந்தகம்போய். "எண்ணே" என்கிறவேகாரம் - ஈற்றசை

யாதல் ; ஈற்றசை - பாதபூரணம். அந்வயமென்றபடி. யத்வா, தேற்றேகாரமாய், எண்ணவேணுமென்றபடி. தேற்றம்-நிஶ்சயம். கேவலனைப்போலே தேஹநிவ்ருத்தியை யபேக்ஷிக்கிறதென்னென்ன (காமிநிஇத்யாதி) அதாவது - ப்ராப்திக்குறுப்பாகவென்றபடி.

இதுக்கநுஷ்ட்டாநம் (கொங்கையித்யாதி) முலேயின்மேலேபூசின குங்குமச்சுழம்பழியும்படி ப்ரவேஶித்து ஒருநாள் நிற்குமாகில் லென்னுடைய ப்ராணனது நிற்குமென்றபடி. ப்ராணரக்ஷணத்துக்கொருநாள் வந்தணையுமாகில் தரிக்கலாமென்று கருத்து. அலங்கரிக்கையாலே யழுக்குக்கழித்தமை ஸித்தம்.

“ 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 ” (நாந்யத்ரமரணாத்பயம்) என்றிருக்கவிது ப்ரார்த்த்யமாமோவென்ன (ம்ருத்யுமித்யாதி) “ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍇𑌜𑌨𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌮𑍍 ” (ப்ராயஶ꞉பாபகாரித்வாந்ம்ருத்யோருத்விஜதேஜந꞉ । க்ருதக்ருத்யா꞉ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும்ப்ரியமிவாதிதிம்) இதிமஹாபாரதே ராஜஸூயேதர்மஸூநும்ப்ரதிக்ருஷ்ண꞉. க்ருதக்ருத்யா꞉ம்ருத்யும் ப்ரியமதிதிமிவப்ரதீக்ஷந்தே - இந்தவதிகாரிக்குப் புருஷார்த்தமென்றபடி. இஸ்லோகத்திலே க்ருதக்ருத்யர்க்கன்றோ இது உத்தேஶ்யமென்கிறதென்ன (க்ருதக்ருத்யரித்யாதி) ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணினவர்கள் க்ருதக்ருத்யரென்கைக்குப் ப்ரமாணம் (விதுரித்யாதி) “ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ” (ஸர்வவேதாஸ்ஸர்வவேத்யாஸ்ஸஶாஸ்த்ராஸ்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸர்வஇஜ்யாஶ்சக்ருஷ்ண꞉) இதிபூர்வார்த்தம். (அவனேயித்யாதி)

ஶரீரநிவ்ருத்தி புருஷார்த்தமென்கைக்கைதிஹ்யம் (ஓரயநந்நினித்யாதி)

“ எண்ணே ” என்றதுக்கு - தேற்றேகாரமாய், எண்ணவேணுமென்றோர்த்தமருளிச்செய்து, பிரிநிலே யேகாரமாய், எண்ணவேண்டாவென்றாய், “ இனிசிந்தாவிஷயமுண்டோ ” என்றிரண்டாமர்த்த மருளிச்செய்கிறார். (அன்றியே யெம்பாரித்யாதி) பிரிநிலே - வ்யதிரேகம்.

அவன்கணொடுங்க, ஒடுங்கலு மித்யாரப்யாந்வய꞉. ... ...*

பத்தாம்பாட்டு.

எண்பெருக்கந்நலத், தொண்பொருளீறில
வண்புகழ்நாரணன், றிண்கழல்சேரே.

ஆறாயிரப்படி.

(எண்பெருக்கு) இப்படி ஸகலஸமாஶ்ரயணீயனுகச்சொல்லப்பட்ட ஈஶ்வரன்றானுரென்னில் ; அஸங்க்யேயராய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வபா

வராயிருந்த ஸர்வாத்மாக்களையும் நித்யஸித்தகல்யாணகுணங்களையுமு டையனாயிருந்த நாராயணன். அவனுடைய ஆஶ்ரிதரை யொருக்காலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமான திருவடிகளை யாஶ்ரயி என்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம்ப ஜநீயனுடைய ப்ராப்யத்வபூர்த்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிறகணக்கிலே எண் - எண்ணுக்கு. பெருக்கு - அவ்வருகேபெருகியிருப்பதாய். அநலத்து - அந்தப்ரஹ்மாநந்தத்தோடுஸமாநமான ஆநந்தாதிகுணத்தையுடைய. ஒண்பொருள் - அகாமஹதஶ்ரோத்ரியஶப்தவாச்யமாய்ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபமானவிலக்ஷணாத்மவர்க்கமென்ன. ஈறில-அஸங்க்யேயமாய் அபரிச்சிந்நமான. வண்புகழ் - கல்யாணகுணங்களென்ன. இவற்றையுடையனாகையாலே. நாரணன் - நாராயணஶப்தவாச்யனான ஸ்வாமியினுடைய. திண்-ஆஶ்ரிதரைக்கைவிடாதபடிஸ்த்திரமான. கழல் - திருவடிகளை. சேர் - ஆஶ்ரயி.

விலக்ஷணகுணவிபூதிவிஶிஷ்டனான நாராயணன்றிருவடிகள் ஆஶ்ரயணீயமாகச்சொல்லுகையாலே யிங்குசொல்லுகிற வாஶ்ரயணம் பஜநப்ரபதநஸாதாரணமென்னவுமாம். இப்படிகீழிற்பாட்டுக்களிலு முபயாகார ஸாதாரண்யம் நிரூபித்துக்கொள்க... ... ... *

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

அழகிது, அப்படியேயாகிறது, பஜநத்துக்காலம்பநமான மந்த்ரமேதென்ன ; அதின்னதென்றும், அதினுடையவர்த்தமநுஸந்தேயமென்றுஞ்சொல்லுகிறார். இதுதன்னைப்புறம்புள்ளார் ஜபஹோமாதிகளாலே கார்யங்கொள்ளாநிற்பர்கள், நம்மாசார்யர்கள் “ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக்கீடாயிருக்கிற விதினுடைய வர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநம்” என்று தாங்களுமநுஸந்தித்து, தங்களைக்கிட்டினார்க்கு முபதேஶித்துக்கொண்டு போருவர்கள். வேதங்களுக்கு மிவ்வாழ்வார்க்கும், இம்மந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, முன்பே ஶப்தத்தைச்சொல்லி யநந்தரமர்த்தத்தைச்சொல்லுதல், அன்றியே, முன்பே அர்த்தத்தைச்சொல்லி பின்பே ஶப்தப்ரயோகம்பண்ணுதல், செய்யக்கடவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாயிருக்கும், அதுக்கடி, அர்த்தாநுஸந்தாநமுத்தேஶ்யமாகையாலே ; “யாவையும் யாவருந்தானமமைவுடைநாரணன்” என்னுதல், “நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்” என்னுதல், செய்வதொருநிர்ப்பந்தமுண்டு ; “𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃” (அந்தர்ப்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்த்திதஃ) என்னுதல், “𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃” (நாராயணபரோஜ்யோதிஃ) என்னுதல், செய்யும்

வேதம். (எண்பெருக்கந்நலமித்யாதி) இப்பாட்டாலே திருமந்த்ரத்தை ஸார்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வா னிப்பாட்டளவும் வரப்பணித்து, இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே " இத்தையுந் தம்மாசார்யர்கள் பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள் " என்ன, பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையுமெழுந்திருந்து போகப்புக்கவாறே அவர்களை யழைத்து, " இன்னபோதின்னாரிருப்பார், இன்னார்போவார், என்றுதெரியாது, இருந்து கேளுங்கோள் " என்று திருமந்த்ரத்தையுபதேஶித்து, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து, " இப்பாட்டை யிதுக்கர்த்தமாக நினைத்திருங்கோள் " என்று பணித்தான்.

எண்பெருக்கென்கிறவித்தாலே - ஜீவாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (நலத்து) இவ்வஸ்துக்கள் தான் ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமா யிருக்கக்கடவதிறே, ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரததாலே ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமாய் ஜ்ஞாதாவுமா யிருக்குமென்று சொல்லிற்றிறே. (ஒண்பொருள்) அசைதந்யமசித்துக்கு ஸ்வபாவமாகா நிற்கச்செய்தே வஸ்துதான் ஜடமுமாயிருக்குமிறே - அஸம்ஜ்ஞாவத்தா யிருக்குமிறே ; அங்ஙனன்றிக்கே, வஸ்துதான் ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாஶமுமாய், தர்மபூதஜ்ஞாநமானதுவும் விஷயங்களை க்ரஹித்துத் தன்னையு மறிவிக்கக்கடவதாயிருக்கும் ; அத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. ஈறிலவென்கிறவிது - கீழும் மேலுமந்வயித்துக்கிடக்கிறது. ஈறிலவான ஒண்பொருளையும், ஈறிலவானவண்புகழையு முடையனுகையாயிற்று - நாராயணனுகையாகிறது ; "ஸாவத்ஃம் ஸ௨ம ணாஹி நிஜ ஶ ந ந ந: " (பாவத்கமங்களகுணஹிநிதர்ஶநம்ந:) தன்னுடைய கல்யாணகுணங்க ளோபாதி நித்யமுமாய் ப்ரகாரமுமாயிருக்கு மிவ்வஸ்துவென்கைக்காக குணங்களை நிதர்ஶநமாகச்சொல்லுகிறது ; நித்யரான த்ரிவிதசேதநரையும், நித்யமான கல்யாணகுணங்களையுமுடையனு யிருக்கையாயிற்று - நாராயணனுகையாவது.

அவனுடைய (திண்கழல்சேரே) இப்படி ஸம்பந்தம் காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து நித்யமாயிற்றபின்பு, ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையாரை அவனொருநாளும்விடானிறே, ஆஶ்ரிதரை யொருக்காலும் விட்டுக்கொடாத திண்மையைப்பற்ற " திண்கழல் " என்கிறது. (சேர்) ஆஶ்ரயி. உன்னுடையதா யுனக்கு வகுத்ததா யிருந்தபின்பு நீ கடுக ஸ்வீகரி ; நம: என்றபடி.................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (எண்பெருக்கித்யாதி) பஜநத்துக்காலம்பநமான மந்த்ரமேசென்னவென்றது - " ஸாத்ருாஷிஷ ஸஜ ஷ்டாவிவஸாஜாஸஹஷமொ

ஓயா। நவ்ரஸிஃதிெவிஃ)ாவி நாலஉ-வொஸுதஃ" (ஶாஸ்த்ராதிஷ்ட ஸூத்ருஷ்டாபிஸாங்காஸஹபலோதயா।நப்ரஸீததிவைவித்யாவிநாஸதுபதேஶதஃ) என்றத்தைப்பற்ற.

மந்த்ரமாத்ரமமையாதோ, அர்த்தமு மருளிச்செய்யவேணுமோ வென்ன (இது தன்னையித்யாதி) புறம்புள்ளார் - உபாஸகர். ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக்கு டாகை. (அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநமென்றது) அர்த்தம்-ஈஶ்வரஜ்ஞை யாலே யவனேஸாதநமென்றபடி.

இவர்களுக்கு அர்த்தப்ராதாந்யஹேது ஆழ்வார்கள் நிஷ்டையும் வேத முமென்கைக்காக, ததுக்த்யுபாதாநம்பண்ணுவராக வதிஷ்டிக்கையிடுகிறார் (வேத ங்களுக்குமித்யாதி) உக்தநிர்ப்பந்தந்தர்ஶயதி (யாவையுமித்யாதி) எல்லாவசே தநங்களு மெல்லாச்சேதநங்களுந்தானேயாம்படியான வமைவையுடையநாரண ன். (நாரணனித்யாதி) நாராயணஶப்தவாச்யனாய், அதினுடைய வர்த்தமான ஸ மஸ்தலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியானவன். (அந்தர்ப்பஹிஶ்ச) பஹுவ்ரீஹிஸித்த மான ஸௌலப்யம். (பரோஜ்யோதிஃ) தத்புருஷஸித்தமானபரத்வம் "நாராய ணபரஃ" என்கிறவிடத்தில் விஸர்ஜநீயாபாவஶ்சாந்தஸஃ. நாராயணஃபரோஜ் யோதிஃஎன்றபடி.

ஏதத்ப்ரதிபாத்யார்த்தத்தினுடைய வத்யந்தோத்தேஶ்யதமத்வத்தைத் தி ருவுள்ளம்பற்றி ப்ரதமம் ப்ரதிபாத்யம் விஶிஷ்யதர்ஶயதி (இப்பாட்டாலேயித் யாதி) இப்பாட்டுத்திருமந்த்ரார்த்தமென்னுமதுக்கும், மந்த்ரார்த்தமாசார்யன்ப க்கலிலே கேட்டறியவேணுமென்னு மதுக்கும் ஐதிஹ்யம் (ஆழ்வானித்யாதி) அத்ர "யஃஊயாஶ்ரூ-ொதாஉந்த்ரஶ்ஸ்செந நாயஃவெநவா। வெதுக்ஷிொதாவா வ்)ூஷ்)ாதஉ த்)-தா நஶஹாஹவெசு" (யத்ருச்சயாஶ்ருதோமந்த்ரஶ்ச் சந்நேநாதச்சலேநவா। பத்ரேக்ஷிதோவாவ்யர்த்தஸ்ஸ்யாத்ப்ரத்யுதாநர்த்தகோப வேத்) இத்யநுஸந்தேயம். ஆழ்வானுடையமுந்தின வார்த்தைக்கு-கௌரவ்யதை யிலேநோக்கு. பிந்தினவார்த்தைக்கு-போக்யதையிலேநோக்கு.

எண்பெருக்கு - எண்ணுக்கவ்வருகே பெருகியிருக்கிற வென்றர்த்தமாய் ஆ நந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. எண்பெருக்கு, அந்நலம், என்று பதபேதமாய், எண் ணுக்கவ்வருகே - பெருகியிருப்பதாய் அந்தப்ரஹ்மாநந்தத்தோடு ஸமாநமான வாந ந்தாதிகுணத்தையுடைய வென்றுரையிலர்த்தம். ஸ்வதர்மபூதஜ்ஞாந மநுகூலமா கையாலே "நலம்" என்கிறது. (நலத்து) (அத்து) சாரியைச்சொல். நலம் - ந லத்தையுடைய. நலத்தென்று - ஜ்ஞாநகுணகத்வமும், ஒண்பொருளென்று-ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமுஞ் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வத்தைச்சொன்னாற்போராதோ! ஜ்ஞாநகுணகத்வமுஞ்சொல்லவேணுமோவென்ன (இவ்வஸ்துக்கள்தானித்யாதி) "ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமாய்" என்றசஶப்தம் - ஒண்மைக்கு விவக்ஷிதமான ஜ்ஞா நஸ்வரூபதையை ஸமுச்சயிக்கிறது. 'அதாவது - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாயிருக்குமென் றபடி. இதுக்கு நியாமகப்ரமாணம் (ப்ரணவத்திலித்யாதி) அதாவது - "ஊநஜாெந" (மநஜ்ஞாநே) என்கிறதாதுவிலேயாதல், "ஊந-சுவெொயெந"

(மநுஅவபோதநே) என்கிற தாதுவிலேயாதல், ஜ்ஞாநவாசியாய், அதுதானின்ன ஜ்ஞாநமென்று விஶேஷியாமையாலே தர்மதர்மிரூபஜ்ஞாநத்வயத்தையுஞ் சொல்லிற்றிறேயென்றபடி. (ஜ்ஞாதாவுமாய்) ஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாய். ஏதந்நியாமகம் “ ஸம்வித்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வஞ்ச ஜ்ஞாயதே ” (ஸம்வித்வம்ஜ்ஞாத்ருத்வஞ்சஜ்ஞாயதே என்றபாஷ்யவாக்யத்துக்கு ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலே “ ஸ்வஸ்மை பாஸத இதி பாஸகப்ரதிஸம்பந்தித்வரூபப்ரத்யக்த்வாபிப்ராயேண ஜ்ஞாத்ருத்வமித்யுக்தம், ந து தர்மபூத ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வாபிப்ராயேண ” (ஸ்வஸ்மைபாஸத இதிபாஸகப்ரதிஸம்பந்தித்வரூபப்ரத்யக்த்வாபிப்ராயேண ஜ்ஞாத்ருத்வமித்யுக்தம், நதுதர்மபூத ஜ்ஞாநஸ்ப்புரணத்) என்றவாக்யம். ஜ்ஞாதாவுமாயென்றது -ஸ்வஜ்ஞாதாவுமாயென்றபடியாய், ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றபடி.

ஆனலந்த ஸ்வப்ரகாஶத்வமிங்குசொல்லவேண்டாவோவென்ன, அதுவுமிங்கே சொல்லிற்றென்கிறர் (ஒண்பொருளென்று) “ நலந்து, ஒண்பொருள் ” என்கிற விஶேஷணத்வயத்துக்கும்வ்யாவர்த்யமேதென்ன (அசைதந்யமித்யாதி) அதாவது - ஸ்வரூபேணஸ்வபாவதஶ்சஜடமானவசித்தில் வ்யாவ்ருத்தமென்றபடி. அசைதந்யமாவது - அஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம். அசைதந்யஸ்வபாவவிவரணம் (அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயித்யாதி) அஸம்ஜ்ஞாவத்தாய் - ஜ்ஞாநஶூந்யமாய். “ ஜடமுமாய் ” என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி. (ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாயென்றது) இத்தால் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஞ்சொன்னபடி. “ அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயிருக்கும் ” என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி (தர்மபூதஜ்ஞாநமானதுவுமென்றுதொடங்கி) அத்தைப்பற்ற-ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வத்தைப்பற்ற. ஆகவிவ்வளவால், “ ஒண்பொருள் ” என்று ப்ரதிகோபாதாநம்பண்ணி னதின்தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. ஒண்மை - ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம்.

நாராயணஶப்தத்துக்சர்த்தங்களநேகமுண்டாயிருக்க, ஆத்மாவுக்கநந்தரம்குணங்களைச்சொன்னது - நித்யவஸ்துவுக்கும் நித்யபாரதந்த்ரயங்கூடுமென்கிறதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வேநவென்கிறர் (பாவத்சேத்யாதியாலே) “ நிஶம்ஸநம் ” (நிதர்ஶநம்கூ) என்றவநந்தரம், ஶ்லோகத்தின்படியேயென்று ஶேஷம். கிழ் “ ஈறிலவான ” என்றவாக்யவிவரணம் (நித்யரானவித்யாதி) ஈறு - நாஶம். இலவென்று - இல்லாமை. ஆகநாஶமின்றிக்கேயிருக்கிற. நித்யமாயிருக்கிறவெனறபடி.

ஸம்பந்தம் நித்யமாயிற்ற பின்பென்றது - நித்யவஸ்துக்களுடைய ப்ரகாரப்ரகாரிபாவ ஸம்பந்தமாகையாலே ஸம்பந்தமும் நிதயமென்றபடி. (விடானிறே) ஆகையாலே யென்றுகூட்டுவது.

(உன்னுடையதாய்) உனக்கு போக்யமாய். இது - “ கழல் ” என்றத்தைப்பற்ற. “ நாரணன் ” என்றபதத்தைக்கூட்டி தாத்பர்யம். (உனக்குவகுத்ததாயென்றது) யத்வா, “ உன்னுடையதாய் ” என்றதுக்குவிவரணம் (உனக்குவகுத்ததாயென்று) இது “ நாரணன்திண்கழல்) என்கிற ஸமபிவ்யாஹாரலப்யம். அன்றிக்கே, பஹுவ்ரீஹியிற்சொல்லுகிற ஸௌலப்யத்தையும், தத்புருஷனிற்சொல்லு

கிற ஸ்வாமித்வத்தையும்பற்றச்சொல்லுகிறர் (உன்னுடையதாயித்யாதி) ஆதல். "சேர்" என்றது - ஸமஸ்பைத்தார்த்தமென்றபடி. எண்பெருக்கநலத் திறிலவான ஒண்பொருளையும், ஈறிலவான வண்புகழையுமுடையநாரணன் திண்கழல்சேரொன்றர்வயம்..*

பதினொன்றும் பாட்டு.

சேர்த்தடத்தென்குரு, கூர்ச்சடகோபன்சொற்
சீர்த்தொடையாயிரத், தோர்த்தவிப்பத்தே.

ஆருயிரப்படி.

(சேர்த்தட) பகவத்குண ப்ரதிபாதகமாயிருந்த விவ்வாயிரத்திலு மித்திருவாய்மொழி எம்பெருமானை யுணர்ந்துசொல்லிற்று .. ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தர மித்திருவாய்மொழியினுடைய வுபாதேயதமத்வத்தை பலமாகவருளிச்செய்கிறர்.

சேர் - செறிதலையுடைத்தான. தடம் - தடாகங்களையுடைய. தென் - அழகிய. குருகூர் - திருநகரியில். சடகோபன் - ஆழ்வார். சொல்-அருளிச்செய்த. சீர்-ஸம்பத்லக்ஷணகதமானசீர்களினுடைய. தொடை - தொடையையுடைய. ஆயிரத்து-ஆயிரத்திலும். இப்பத்து - ஆஸ்ரயணோபதேஸபரமான இப்பத்து. ஓர்த்த-நிரூபிக்கப்பட்டன.

ஓர்த்தவிப்பத்தைசேர் என்று வினையாகவுமாம்.

இத்திருவாய்மொழி இருசீராய் குறளடி நான்கு மொத்திருக்கையால் வஞ்சித்துறை..*

ஈடு - பதினொன்றும் பாட்டு.

நிகமத்தில், முதற்பாட்டில் வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைவிட்டு ஸர்வேஸ்வரன்பக்கலிலே ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கவிசையுங்கோளென்றுர்; இரண்டாம்பாட்டில் வ்யதிரிக்த விஷயங்களினுடைய தோஷதர்ஸநம்பண்ணவேவிடலாமென்றுர்; மூன்ரும்பாட்டில் த்யாஜ்யாம்ஸத்தைச் சுருங்கவருளிச்செய்தார்; நாலாம்பாட்டில் பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடையநன்மையை யருளிச்செய்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில் பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தையருளிச்செய்தார்; ஆறும்பாட்டில் அவன் ஸங்கஸ்வபாவனென்றுர்; ஏழாம்பாட்டில் ஸம்பந்தஜ்ஞாந முண்டாகவே பொருந்தலாமென்றுர்; எட்டாம்பாட்டில் வேறுபகரணந்தேடவேண்

டா, அவன்தந்த கரணங்களை அவனுக்காக்கவமையுமென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் அப்படிசெய்யவே பஜநவிரோதிகள் தன்னடையேவிட்டுப்போமென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் பஜநத்துக்காலம்பநமான மந்த்ரமின்னதென்றார்; இதுதான் வாய்வந்தபடி சொல்லிற்றொன்றல்ல, சேதநருடைய ஹிதத்துக்கிடாக ஆராய்ந்துசொல்லப்பட்டதென்னுதல்; அன்றிக்கே, இதுதான் ஹிததமமாயிருப்பதொன்றாகையாலே யெப்போதுமொக்கவோரப்படுவதொன்றென்னுதல்.

(சேர்த்தடமித்யாதி) “சேர்த்தடம்” என்கிறவித்தை சேர்த்தடமாக்கி, பொய்கைகளோடு பொய்கைகள் சேர்ந்திருக்கும்படியைச்சொல்லிற்றாகவுமாம்; அன்றியே, “தென்குருகூர்” என்று - ஊர்ப்ரஸ்துதமாகையாலே தடாகங்கள் சேர்ந்திருந்துள்ளதென்குருகூர் என்று-ஊருக்கு விஶேஷணமாதல்; அன்றிக்கே, “சேர்” என்கிறவிது - க்ரியாபதமாய்க்கிடத்தல். (தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்) ஹிதஞ்சொல்லவென்றிழிந்து அஹிதத்தைச்சொல்லுவானொருவன் வார்த்தையன்று, ஆப்ததமானவர்சொன்னவார்த்தையென்கை. (சீர்த்தொடையாயிரம்) “எழுத்தசைசீர்பந்தமடிதொடைபாவினம்” என்று கவிக்கவயவமாயிருப்பனசிலவுண்டு, அவற்றைச்சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, உபாஸகாநுக்ரஹத்தாலே யுபாஸ்யனுடைய கல்யாணகுணங்களைத்தொடுத்த வாயிரமென்னுதல். (ஆயிரத்தோர்த்தவிப்பத்தே) ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, சேதநர்க்கு ஹிதமாவதேதென்று நிரூபித்துச்சொல்லப்பட்டதென்னுதல்; அன்றிக்கே, சேதநர்க்கு ஹிததமமாயிருப்பதொன்றாகையாலே எப்போது மோரப்படுவதொன்றென்னுதல். ஓர்த்தவிப்பத்தை- நெஞ்சிலேசேர் - அநுஸந்தி. பரோபதேஶம் பலனைக்குறித் துபக்ரமிக்கையாலே மேலேகவசநமானவிடம் ஜாத்யபிப்ராயம்.... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம். (சேர்த்தடவித்யாதி) (இதுதான்) கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவர்த்தம்.

ஆத்மப்ரஶம் ஸங்கூடுமோவென்ன (ஹிதஞ்சொல்லவித்யாதி) “ஆப்ததமரானவர்” என்கையாலே-திருநகரியிற் பிறப்புமாப்ததாஹேதுவென்றுகருத்து.

(உபாஸகாநுக்ரஹத்தாலே) உபாஸகனிடத்தி லாழ்வாருக்குண்டானவநுக்ரஹத்தாலே.

(ஆயிரத்தோர்த்தவிப்பத்தே) ஆயிரத்திப்பத்தோரப்பட்டது -'ஆராய்ந்துசொல்லப்பட்டதென்னுதல், ஆயிரத்திப்பத்தோரப்படுவது - எப்போது மொக்கவநுஸந்திக்கப்படுவதென்னுதல், ஓர்த்தவிப்பத்தை - நெஞ்சிலேசேர். அதாவது - அநுஸந்தியென்னுதல். இவ்வர்த்தத்ரயத்தையு மடைவே யருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டித்யாதி).

(பலனைக்குறித்து) " வீடுமின் " என்று - பலனைக்குறித்து.

சேர்த்தடவென்றுதொடங்கி, இப்பத்தோர்த்த, இத்யந்வய:..............*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வீடுமின்)

ஸ்வாமித்வாத் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்நிகிலநிருபதிஸ்வாத்மவித்க்ராஹ்யபாவாத்
தாத்ருக்ஸர்வாநுகூல்யாச்ச்யவநவிதுரப்ராப்யவைலக்ஷண்யவத்த்வாத் । ஸர்வ
த்ராபக்ஷபாதாத் ஸௌபவிபவதயா மாநஸாத்யர்ச்யபாவாத் ஸங்கோ
சந்மோசகத்வாஜ்ஜகதயநதயாப்யாஶ்ரயணீயோ ஹரி: ॥ (உ)

(ஸ்வாமித்வாத்) உம்முயிர் வீடுடையான் - எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகையாலும். (ஸ்வாதந்த்ர்யாத்) மின்னினிலையில - ஸ்வவ்யதிரிக்தரெல்லாரு மஸ்த்திரராய்த் தானொருவனே ஸ்வதந்த்ரனாகையாலும். (நிகிலநிருபதிஸ்வாத்மவித்க்ராஹ்யபாவாத்) நீர்நுமதென்றிவைவேர்முதல்மாய்த்து - அஹங்காரமமகாரங்களாகிற விரோதிகளை விட்டபேர்களாலே ஸங்க்ராஹ்யனாகையாலும். (தாத்ருக்ஸர்வாநுகூல்யாத்) எல்லையிலந்நலம் புல்குபற்றற்றே - அப்படி எல்லார்க்கு மநுகூலரூபிருக்கையாலும். (ச்யவநவிதுரப்ராப்யவைலக்ஷண்யவத்த்வாத்) உற்றதுவீடுயிர்செற்றதுமன்னுறில் - நஶ்வரமான கைவல்யத்திற்காட்டிலும்விலக்ஷணமான ஸ்வப்ராப்திரூப மோக்ஷத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஸர்வத்ராபக்ஷபாதாத்) பற்றிலனீசனும் முற்றவுநின்றனன் - அநாதியாக வாஶ்ரயித்த ஸூரிகளிற்காட்டிலும் இன்றாஶ்ரயித்த சேதநரிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஸௌபவிபவதயா) அடங்கெழில்சம்பத்து - கட்டடங்கநன்றான ஸம்பத்தையுடைத்தாகையாலும். (மாநஸாத்யர்ச்யபாவாத்) உள்ளமுரைசெயலுள்ளவிம்மூன்றையும் - மநோவாக்காயங்களாலே பஜிக்கப்படுமவனாகையாலும். (ஸங்கோசமோசகத்வாத்) ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும் - அவித்யாதிகளாலே யுண்டான ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை விடுவிக்கையாலும். (ஜகதயநதயா) வண்புகழ்நாரணன் - லோகங்களுக்கெல்லா மாதாரமுமாய் அந்தர்யாமியுமா யுபாயமுமா யுபேயமுமாய் நிற்கையாலு மெம்பெருமான் ஸர்வாராத்யனா யிருக்கும், அவனை பஜியுங்கோளென்று " வீடுமின்முற்றவும் " என்கிற தஶகத்திலே பரனைக்குறித் தாழ்வாருபதேஶித்தருளினா ரென்கிறார்.. (உ)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

வீடுசெய்துமற்றெவையுமிக்கபுகழ்நாரணன்று
ணாடுநலத்தாலடையநன்குரைக்கும் - நீடுபுகழ்
வண்குருகூர்மாறனிந்தமாநிலத்தோர்தாம்வாழப்
பண்புடனேபாடியருள்பத்து. (௨)

இரண்டாம்பாட்டு (வீடுசெய்து) இதில் தம்முடைய திருவுள்ளம்போலே அநுபவத்துக்குத் துணையாய்த் திருந்தும்படி ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்து பரோபதேஶம்பண்ணுகிற பாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில் ; கீழெம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை யநுபவித்தவர் அநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே * போதயந்தஃ பரஸ்பரம்பண்ணி யல்லது தரிக்கமாட்டாதே துணைதேட்டமா யதுக் கிடாஞ்ஞை ஸம்ஸாரத்திலே காணாமையாலே அவர்களைத் திருத்தியாகிலும் சேர்த்துக்கொள்ளுவோ மென்று பரோபதேஶ ப்ரவ்ருத்தராய் பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களின் தோஷபாஹுள்யத்தையும், பகவத்குணவைலக்ஷண்யத்தையு முபதேஶியா நின்றுகொண்டு, அப்ராப்த விஷயங்களைவிட்டு ப்ராப்தவிஷயமான வெம்பெருமானை பஜியுங்கோளென்கிற * வீடுமின்முற்றத்திலர்த்தத்தை (வீடுசெய்து) இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை. (வீடுசெய்துமற்றெவையும்) "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச" (த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச) என்னும்படி பரிக்ரஹங்களுடைய பரித்யஜித்து. வீடுசெய்து - வீடுகையைச்செய்து. (மற்றெவையும்) பகவத்வ்யதிரிக்தமா யிருந்துள்ளவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது. பஜநவிரோதிகளாய் அஹங்காரஹேதுவாயுள்ள தடங்கலும் முமுக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமிறே. "வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. "மின்னினிலையிலமன்னுயிராக்கைகளென்னுமிடத்திறையுன்னுமினீரே, நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதன்மாய்த்து" என்றும், "அதுசெற்று" என்றும், "உள்ளவிம்மூன்றையுமுள்ளிக்கெடுத்து" என்றும், ஸதோஷமாயிருக்குமதெல்லாம் த்யாஜ்யமாய், அத்தால் ஸகுணமாயிருக்குமது உபாதேயமாயிறேயிருப்பது ; அத்தைச்சொல்லுகிறது (மிக்கபுகழ்நாரணன்றாளென்று) "ஈறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. ஸம்ருத்தமான கல்யாணகுணஸஹிதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான நாராயணனுடைய சரணங்களை. (நாடுநலத்தாலடையநன்குரைக்கும்) "வீடுசெய்மின்" "இறையுள்ளுமினீரே" என்று நாடாகவிறே யாஶ்ரயிக்கும்படி யுபதேஶிக்கிறது ; அத்தைநினைத்திறே "நாடுநலத்தாலடைய" என்கிறது. நலத்தாலடைகையாவது - "எல்லையிலந்நலம்புல்கு" "அவன்முற்றிலடங்கே" "ஈசனடங்கெழி லஃதென்றடங்குகவுள்ளே" "இறையுள்ளிலொடுங்கே" "ஒடுங்கவவன்கண்" என்று அங்கநாபரிஷ்வங்கம்போலே அபிநிவேஶத்தாலே யாஶ்ரயிக்கும்படியை விதித்தபடி யென்கை. இப்படி லோகத்திலுண்டான ஜநங்கள் பக்தியாலே பஜிக்கும்படி நன்றாக உபதேஶித்தருளும். உபதேஶத்துக்கு நன்மையாவது - நிர்ஹேதுகமாகவும், உபதேஶ்யார்த்தங்

களில் ஸங்கோசமின்றிக்கே உபதேஶிக்கையுமென்றபடி. திருவாய்மொழிதோறும் திருநாமப்பாட்டுண்டாகையாலே யத்தையும் தத்பலத்தோடே தலைக்கட்டாக வருளிச்செய்கிறார் (நீடுபுகழ்வண்குருகூர் மாறனிந்தமாநிலத்தோர்தாம்வாழப் பண்புடனேபாடியருள் பத்தென்று) அதாவது - ஸம்ஸாரிகள் வைமுக்யம்பாராமல் பரோபதேஶம்பண்ணுகையாலே நித்யமாய் நெடுகிப் போருகிற யஶஸ்ஸையுடையராய், தர்ஶநீயமான வுதாரமான திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரொன்னுதல் ; அன்றிக்கேவண்மை - " வண்டென்குருகூர்வண்சடகோபன் " என்னும்படி யாழ்வார்க்கு விஶேஷணமாதல். இப்படியான தம்மௌதார்யத்தினாலே யிந்த மஹாப்ருதிவியிலுண்டானவர்க ளெல்லாரும் பகவத்பஜநத்தாலே ஸத்தைபெற்று வாழும்படி பண்புடனேபாடியருள் பத்து. பண்பு - ஸ்வபாவம். தம்முடைய க்ருபாஸ்வபாவத்தாலேயாதல், ஔதார்யஸ்வபாவத்தாலே யாதல், பரப்பறப்பாடியருளினது பத்துப் பாட்டாயிற்று. " சேர்த்தடத்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் சீர்த்தொடையாயிரத்தோர்த்தவிப்பத்து " என்றத்தைப்பின்சென்றபடி. " பாட்டுக்கு க்ரியையும், பத்துக்குக்கருத்தும் " என்கையாலே பத்துப்பாட்டுக்கு முயிர்ப்பாட்டு ப்ரதாநமாயிருக்கும், அந்த நிதாநப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும் மற்றப்பாட் டடங்கலும் ; இது இத்திருவாய்மொழி திவ்யப்ரபந்தத்துக்கெல்லாமுள்ளதொன்றிறே. " வீடுமினென்று - த்யாஜ்யோபாதேயதோஷகுணபரித்யாக ஸமர்ப்பண க்ரமத்தை ஸாலம்பந மந்த்ரமாக வுபதேஶித்து " என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே நாயனாருமருளிச்செய்தார். இத்தை பக்திபரமாகயோஜித்தது பாஷ்யகாரர் பாஷ்யம் தலைக்கட்டியருளினபின்பு ; பக்திபரமாக யோஜித்த க்ரமத்தைப்பற்றவாயிற்றாசார்யர்களெல்லாரு மப்படியே யோஜித்தார்கள் ; இவருமப்படியே யருளிச்செய்தார். (உ)

முதற்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி—உ. பாட்டு - உஉ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

பத்துடையடியவர் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(பத்துடையடியவர்) ஏவம்விதபக்தியும் இதரவிஷய வைராக்யமும் எம்பெருமானை சக்ஷுராதிகரணங்களாலே யநுபவித்தாலல்லது பிறவாது, தாத்ருஶாநுபவந் தானும் பாஹ்யேந்த்ரியங்களுக்கும் யோகாப்யாஸ பரிஶுத்தமான மநஸ்ஸுக்கும் கோசரனல்லனென்று - "மனனகம்" என்கிற பாட்டாலே சொல்லப்பட்ட வெம்பெருமான் பக்கல் கூடாதாதலாலினி யெம்பெருமானை யிழந்துபோமத்தனை யாகாதோ! என்றவஸந்நரானவர்களைக் குறித்து ....*

பன்னீராயிரப்படி.

மூன்றாந் திருவாய்மொழியில், முதற்றிருவாய்மொழியில் பத்தாம்பாட்டிலே "நீர்தொறும்பரந்துளன்" என்று - நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலும், கீழ்த்திருவாயமொழியில் பத்தாம்பாட்டில் "வண்புகழ்நாரணன்" என்று நாராயணஶப்த வாச்யதையைச் சொல்லுகையாலும், "தத்த்வந்நாராயண:பர:" (தத்த்வந்நாராயண:பர:) என்றும், "த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா" (த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா) என்றும் ஸகலஶாஸ்த்ர நிஷ்க்ருஷ்டமான க்ரமத்திலே தத்வஹிதங்கள் நாராயணனே யென்றதாயிற்று; இப்படி பரனான நாராயணன் பஜநீயனுமிடத்தில் பஜநஸௌகர்யாவஹமான ஶுபாஶ்ரயத்துக்கு ஏகாந்தமான அவதார ப்ரயுக்தஸௌலப்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக ததுபபாதகமான நவநீத சௌர்யாபதாநத்தையும், அவதாரக்ருத ஸௌலப்யத்தினுடைய ஔஜ்ஜ்வல்யகரத்வத்தையும், அவதாராஶ்சர்யத்தினுடைய துரவபோதத்வத்தையும், அவதாரக்ருதரூப நாமங்களினுடைய அபரிச்சேத்யதையையும், ஸுலபனானவனுடைய பஜநத்துக்குண்டான ப்ராமாணிகத்வத்தையும், அவதாரத்திலும் த்ரிமூர்த்திஸாம்யம் விவேகிக்கை யரிதென்னு மிடத்தையும், அதினுடைய விவேகப்ரகாரத்தையும், விவேகித்து பஜித்தவனுடைய விரோதிநிவ்ருத்தியையும், பஜநீய

னுடைய ஸாஜாத்யநிபந்தந மாத்ஸ்ரூபகரத்வத்தையும், அவதாராஸ்சர்யமதிக ஞாநமென்னுமிடத்தையும், உபதேஸித்து ஏவம்விதனான விஸ்வரனை நானநுபவிக்க ப்பெறுவதேயென்று ப்ரீதராய் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அநுபவிக்கவுபக்ரமிக்கிறார்.

ரு.

ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார் முதற் திருவாய்மொழியில், பரனாகை யாலே பஜநீயனென்றா ரிரண்டாந் திருவாய்மொழியில் ; " பஜியுங்கோ ள் " என்று பலகாலு மருளிச்செய்யாநின்றீர், இருகை முடவனை " ஆ னையேறு " என்றால் அவனாலே யேறப்போமோ ! அப்படியே ஸர்வேஸ் வரனு யவாப்த ஸமஸ்தகாமனாயிருக்கிற வவனை இந்த க்ஷுத்ரனான ஸம் ஸாரிசேதநனாலே பற்றப்போமோவென்ன ; அவ்வானை தானே அவ்வி ருகைமுடவனுக்கு மேறலாம்படி படிந்துகொடுக்குமன்று ஏறத்தட்டில் லையே, அப்படியே யிஸ்ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு பஜிக்கலாம்படி அவன் த ன்னைக்கொண்டுவந்து தாழவிட்டு ஸுலபனுமாகி யிவனுக்கு பஜிக்கத் த ட்டில்லையே ! என்கிறார். அவதாரந்தன்னில் வந்தால் பாக்யஹீநர்க்குஸ ஜாதிய ப்ரதிபத்திபண்ணி அநர்த்தப்பட்டுப் போகவுமாய், பாக்யாதிகர்க் கு " அரியனெளியனாகப்பெற்றோமே ! " என்று ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி யி ரண்டுக்கும் பொதுவாயிறே யிருப்பது ; " ஸர்வேஸ்வரனரியனென்றால் ஸம்ஸாரத்தி லாள்பற்றாதென்று அவனெளிமையை யுபபாதித்துக் கொ ண்டு போந்தோம், அதுதானே யிவர்களுக்கு இத்தனையெளியனோ ' எ ன்று விடுகைக்குடலாயிற்று, அவ்வெளிமைதானே யாதரிக்கைக்குடலா யிற்றதுமக்கொருவருக்குமேயிறே " என்று எம்பாரைப்பார்த்து உடை யவரருளிச்செய்தருளினாராம் ; சில தார்மிகர் ஏரிகல்லினால் சேற்றிலே தலையைநொழுந்திப் பட்டுப்போகாநிற்பர் சிலர், விடாயரதிலே முழுகி விடாய்தீர்ந்துபோகாநிற்பர்கள் ; விளக்கையேற்றினா லதிலே விட்டிலே ன்று சிலபதார்த்தங்கள் விழுந்து மடிந்துபோம், சிலர் திருவிளக்கிலேஜீ வியாநிற்பர்கள் ; * வேதநல்விளக்கிறே, இவன்றான் * ஆயர்குலத்தினிற் றோன்று மணிவிளக்கிறே, * வெங்கதிரோன்குலத்துக்கோர் விளக்கிறே.

அவன்றான் அன்றிய வாணனாயிரந்தோளுந் துணியவன்றாழிதொ ட்டது மிப்படிவந்தவதரித்த ஸுலபனான நிலைதன்னிலேயிறே, அப்படி யே ஶிஸுபாலாதிகள், பூதநா ஶகட யமளார்ஜுநாதிகளுக் கெதிரிட்டு முடியவுமாய் அநுகூலித் துஜ்ஜீவிப்பார்க் குஜ்ஜீவிக்கவுமாயிற் றவதாரந் தானிருப்பது.

பலகாலும் "அவனை பஜியுங்கோள்" என்றுநின்றீர் ; கண்ணு
லேகண்டாலல்லது பஜிக்கவிரகில்லை, பஜித்தாலல்லது காணவிரகில்லை,
ஆனபின்பு ஆஶ்ரயிக்கும்படி யெங்ஙனே யென்ன ; "தஸ்மிந் த்ருஷ்டே ப
ராவரே" (தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே) என்றும், "விஶதே தத நந்த
ரம்" (விஶதேதத்நந்தரம்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே சிலவருத்தத்
தோடே காட்சியாய்த் தலைக்கட்டும் ஸாதநபக்தியை யன்றிங்கு சொல்லு
கிறது, காணவேணுமென்னு மாஶாலேஶமுடையார்க் கவனெளியனும்ப
டியையாயிற்று. ஸர்வாதிகன் தாழநிற்குமன்றுநிவாரகரில்லை; "பஹூநி
மே வ்யதீதாநி" (பஹூநிமேவ்யதீதாநி) என்கையாலே அவதாரந்த
ன்னில் புரையில்லை ; இச்சைதானேயுண்டே ; இதுதன்னை அவதார ர
ஹஸ்யத்திலே தானுமருளிச்செய்தானிறே [ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம்] (ஜ
ந்மகர்மசமேதிவ்யம்) என்று என்னுடைய ஜந்மங்கள் கர்மமடியாகவன்
று, இச்சையடியாகவா யிருக்கும். நாம்பிறவாநிற்கச்செய்தே பிறவாமை
யுங்கிடக்கும், தாழநின்ற நிலையிலே மேன்மையுங்கிடக்கும் ; அப்ராக்ரு
தஸம்ஸ்த்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கிவந்து பிறப்புதோம் ; இவற்றி
லேயொன்றை யறிந்தவர்களுக்குப் பின்னை ஜந்மமில்லை, நானும்பிறந்து
அவர்களும் பிறக்கவேணுமோ, ! ஈதிறையுண்டோ ! என்று அவன் சது
ர்த்தாத்யாயத்திலே யருளிசசெய்தபடிகளை யுபஜீவித்துக்கொண்டு, ராம
க்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸுலபனும், ஆனபின்பு
ஆஶ்ரயணங்கூடும், ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார். அவதாரங்களை முன்
னேட்டுக்கொண்டு, அவதாரங்களிலும் நீர்மைக் கெல்லையான க்ருஷ்ண
வதாரத்திலே யிழிந்து, அது தன்னிலும் பரத்வத்தோ டொக்கச் சொல்
லலான நிலைகளைக்கழித்து, நவநீத சௌர்ய நகரக்ஷோபத்திலே யகப்பட்
டு இளமணற்பாய்ந்து, "எத்திறம்" என்று மோஹித்துக்கிடக்கிறார் ;
பரத்வத்தையநுஸந்தித்தார், தெளிந்திருந்து பரோபதேஶம்பண்ணினார்;
ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்தார், "எத்திறம்" என்று மோஹித்துக்கி
டக்கிறார்... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்துடைப்ரவேஶம். உபாஸநா ப்ரதிபாதநாநந்தர மித்திருவாய்மொழி
யிலே ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறதுக்கு ஸங்கதியேதென்ன, வ்ருத்தாநுவாத
பூர்வகமாக ஸங்க்ரஹ ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ரித்
யாதி, அநுகூலித்துஜ்ஜீவிப்பார்க் குஜ்ஜீவிக்கவுமாயாயிற் றவதாரந்தானிருப்பதெ
ன்னுமளவாக) "பலகாலுமவனை பஜியுங்கோளென்றுநின்றீர்" என்றது - மேல்

விஸ்தாரஸங்கதி. முந்தினஸங்கதி "பலபிறப்பாயெளிவரும்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து. ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார் முதற்றிருவாய்மொழியில், பரனாகையாலே பஜநீயனென்று ரிரண்டாந்திருவாய்மொழியில் ; இப்படி பஜியுங்கோளென்று பலகாலுமருளிச்செய்யா நின்றீர், இதுகூடாது, எழுந்திருக்கவுமாட்டாத மொண்டியை யானையேறென்றால் அவனாலே யேறப்போமோ, அப்படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனா யிருக்கிறவனை யிந்த வதிக்ஷுத்ரனான ஸம்ஸாரியாலே யாஶ்ரயிக்கப்போமோ வென்கிற ஶங்கையிலே, ஸம்ஸாரிகளுக்கு மாஶ்ரயிக்கலாம்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனானவனே தாழநின்று ஸுலபனுமாகில் இவனுக்குமாஶ்ரயிக்கத் தட்டில்லையென்று அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறாரித்திருவாய்மொழியிலென்று பூர்வோக்த பஜநீயத்வ வ்யவஸ்த்தாபகதயா ஸங்கதி: என்றபடி. இருகைமுடவன் - எழுந்திருக்கவுமாட்டாத மொண்டி. "பற்றிலனீசனும்" என்கிற பாட்டிலே - ஆஶ்ரயித்தாலவனவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேஶ்வரன் நமக்கு முகங்கொடுத்து நம்மோடு கலசியிருக்குமோ வென்கிற ஶங்கையிலே யவனப்படி யிருக்குமென்றார், இங்கே - ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கிறவனை நாமாஶ்ரயிக்கக் கூடாதென்கிற ஶங்கையிலே யவன் ஸுலபனென்று பரிஹரிக்கிறாரென்று பேதம்.

இப்படி ஸுலபனானவனை யெல்லாருமவனை பஜித்துஜ்ஜீவியாதே "[Grantha text]" (அவஜாநந்திமாம்மூடா:) என்றவமதி பண்ணி யநர்த்தப்படுவானென்னென்ன (அவதாரந்தன்னிலித்யாதி) "[Grantha text]" (நமாந்துஷ்க்ருதிநோமூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா:) "[Grantha text]" (ஏஷாம்த்வந்தகதம்பாபம் நராணாம்புண்யகர்மணாம்) இத்யாதிப்படியே யவர்கள் பாக்யஹாநியும் பாக்யாதிஶயமுமே ப்ரதிகூலித்து முடிகைக்குமாஶ்ரயித் துஜ்ஜீவிக்கைக்கு மடியென்றபடி. ஸௌலப்யமே விநாஶோஜ்ஜீவநங்களுக்கு ஹேதுவென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யமும் த்ருஷ்டாந்த த்வயமுங் காட்டுகிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி)

ஏரியென்றதுக்கு - "வாசத்தடம்" "மாதகமணித்தடம்" என்று கண்டுகொள்வது. விட்டில் - தீபஶாமசகிடம். (வேதநல்விளக்கு) வேதங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான விலக்ஷணவிளக்கு. (ஆயர்குலத்தினிற் றோன்று மணிவிளக்கு) இடையருடைய குலத்திலே யாவிர்ப்பவித்த மணிதீபம். (வெங்கதிரோனித்யாதி) ஆதித்யனுடைய குலத்துக் கத்விதீயமான விளக்கு.

ப்ரதிகூலர் முடியவும் அநுகூலருஜ்ஜீவிக்கவுங் கண்டவிடமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவன்றானித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) அப்படியே-பாணனைப்போலே. (அன்றியவித்யாதி) பகைத்த பாணனுடைய தோள்களாயிரமுங்கழியும்படி யன்றுதிருவாழியைஸ்பர்ஶித்து. "ஶிஶுபாலாதிகள்" என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே - கம்ஸாதிகளும், (யமளார்ஜுநாதீதி) ஆதிஶப்தத்தாலே தேநுகாதிகளும் சொல்லப்படுகிறார்கள். (அநுகூலித் துஜ்ஜீவிப்பார்) "[Grantha text]" (அக்ரூரமாலாகாராதீந் பரமபாகவதாந்க்ருத்வா) என்கிறபடியே அக்ரூரமாலாகாராதிகள்.

கிழ், பஜநீயவிஷய தௌர்லப்யத்தை யநுஸந்தித்து பஜிக்க விரகில்லையெ ன்று ஶங்கித்தவர்களுக் கவதாரமுகேந வுண்டான ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செ ய்து பரிஹரித்து, பஜநதௌர்லப்யத்தைப்பற்ற பஜநங் கூடாதென் றவர்களுக்கு “ பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் ” என்றத்தைப்பற்ற பஜநங் கூடுமென்று பரி ஹரிக்கிறார் (பலகாலுமித்யாதி) பலகாலுமென்றது - “ வீடுசெய்மினே ” “ இ றைசேர்மின் ” “ அந்நலம்புல்கு ” “ இறைபற்றே ” இத்யாதிசளைப்பற்ற. (பஜி யுங்கோளென்னுநின்றீரென்று) கிழிற்றிருவாய்மொழியிற் சொன்ன பஜநம் ஸா தநபூதபரபக்தியென்று ப்ரமித்துச் சொன்னபடி. கண்ணாலே - மநஸ்ஸாலே. (க ண்டாலல்லது) பரபக்திரூபஜ்ஞாநம் தர்ஶநஸமாநாகாராபந்ந மானாலல்லது. (ப ஜிக்கவிரகில்லை) பஜநமாக விரகில்லை. உபாஸநமாக விரகில்லை. ஸாதநத்வாபந்ந மாக விரகில்லையென்றபடி. (பஜித்தாலல்லது) ஸாதநத்வாபந்நமானு லல்லது. (காணவிரகில்லை) மோக்ஷதஶையில் பகவதநுபவரூபபலம் வர விரகில்லை. (ஆ னபின்பாஶ்ரயிக்கும்படியெங்ஙனே) தர்ஶநஸமாநாகாராபந்ந பரபக்தி தங்களு க்குண்டாவதரிதென்று தாத்பர்யம். “ கண்டாலல்லது பஜிக்கவிரகில்லை பஜித்தா லல்லது காணவிரகில்லை ” என்கிற வாக்யத்துக்கு - தர்ஶந ஸமாநாகாரமான பக் தியுண்டானாலல்லது இவன் பஜித்தானாகவிரகில்லை, இப்படிப்பட்ட பஜநத்தைப்ப ண்ணினாலல்லது ப்ராப்யஸித்தி யுண்டாகாதென்று தாத்பர்யம். அதாவது-பஜநம் தர்ஶநஸமாநாகாரமாகவேணும், தாத்ருஶ பஜநம்பண்ணினாலல்லது ப்ராப்யஸித் தியுண்டாகாது, ஆனபின்பு ஏதாத்ருஶபஜந மெங்களாற்செய்து தலைக்கட்டப்போ மோவென்று பலிதார்த்தம். இந்த வாக்யத்துக் கிப்படி யர்த்தமானாலல்லது “ த ஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே ” (தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே) இத்யாதிமேல்வாக்ய ம் ஸங்கதமாகாது. “ பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் ” என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து “ பலகாலுமவனை ” இத்யாதி - ஸங்கத்யந்தரமாதல்.

(ஆஶாலேஶமுடையார்க் கவனெளியனாம்படியையாயிற்று) என்றவநந்த ரம், ஆனபின்பாஶ்ரயணம் ஸுகரம், ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார் என்று கூட்டி க்கொள்வது. (தஸ்மிந்த்ருஷ்ட இத்யாதி) “ பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: | க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே ” (பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்தி ஶ்ச்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஶயா:| க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணி தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே) ஐதி ஶ்ரீவைஷ்ணவாபநிஷதி, இதி முண்டோபநிஷதி. “ பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்த்வத: | ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஶதே ததநந்தரம் ” (பக்த்யாமாமபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மிதத் த்வத: | ததோமாந்தத்த்வதோஜ்ஞாத்வா விஶதேததநந்தரம்) ஐதிகீதாவுஷா ஷசே. இதிகீதாஸ்வஷ்டாதஶே. ஹ்ருதயஸ்ய - மநஸோக்ரந்தி: - ராகாதய:. ய த்வா, ஹ்ருதயஶப்த: - ஹ்ருத்ஸ்த்தாநமயதீதி வ்யுத்பத்த்யாஜீவபர:. தஸ்ய க்ரந் தி: - ஶரீரஸம்பந்த:. ஸம்ஶயஶப்த: - விபர்யயஸ்யாபிப்ரதர்ஶநார்த்த:. தேஹா த்மாபிமாநரூபாவித்யேத்யர்த்த:. கர்மாணி - புண்யபாபரூபாணி. அவித்யா ஸஞ் சிதகர்மக்ருத ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்திர்த்தர்ஶநஸமாநாகாரோபாஸநேநஸித்ய தீத்யர்த்த:. இது இந்தவாக்யத்துக்கெல்லாம் பிண்டிதார்த்தம். பராவரே - அஸ்ம தாத்யபேக்ஷயா பரரான ப்ரஹ்மாதிகளைத் தனக்கு ஶேஷபூதராக வுடையவன்.

யாவாந்யஸ்சாஸ்மி - யாதொருபடி குணத்தையுடையனு யிருக்கிறேன். யாதொருபடி ஸ்வரூபத்தையுடையனு மிருக்கிறேன். ஏவம்விதம்மாம் - என்னை. பக்த்யா - பரபக்தியாலே. ய: - யாதொருத்தன். தத்த்வதோபிஜாநாதி - ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான். பக்திஶப்தேந-பரபக்திருச்யதே. அபிஜாநாதீதி-பரஜ்ஞாநம். மாந்தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா - ஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணபரஜ்ஞாநே நமாந்தத்த்வ தஸ்ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய. ததநந்தரம் - ஸாக்ஷாத்காராநந்தரம். ததேவ-பரபக்தேர்வஹேதோ:. விஶதே-ப்ரவிஶதி. மாம்ப்ராப்நோ திதயர்த்த:. பரபக்தியாவது - ஶாஸ்த்ரமுகேந வறிந்தவிஷயத்தை யிப்போதே காணவேணுமென்னுமிச்சை. பரஜ்ஞாநமாவது - ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான மாநஸாநுபவம். பரமபக்தியாவது - விஶ்லேஷாஸஹத்வம். “ வபக்திரத்ருஷ்டார்த்த ப்ரத்யக்ஷாபிநிவேஶநம் । பரஜ்ஞாநந்து தஸ்யைவ ஸாக்ஷாத்கார:பரிஸ்புட: । புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே ” (பரபக்திரத்ருஷ்டார்த்த ப்ரத்யக்ஷாபிநிவேஶநம் । பரஜ்ஞாநந்துதஸ்யைவ ஸாக்ஷாத்கார:பரிஸ்புட: । புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே) என்னக்கடவதிறே.

ஸர்வாதிகனானவன் ஆஶாலேஶமுடையார்க்கு ஸுலபனுசக்கூடுமோவென்ன (ஸர்வாதிகனித்யாதி) ஆக்கரானதேவர்களும் ச்சர்த்திபண்ணும்நிலத்திலே ஸர்வாதிகன் வந்தவதரித்தானென்று விதை ந்த்ரஜாலிகமன்றோவென்ன (பஹூநீத்யாதி) “ பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநிதவசார்ஜுந । தாந்யஹம்வேதஸர்வாணிநத்வம்வேத்தபரந்தப ” (பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநிதவசார்ஜுந । தாந்யஹம்வேதஸர்வாணிநத்வம்வேத்தபரந்தப) இத்திதாஸ்ஸுசதுர்த்தே. “தவ”, என்று த்ருஷ்டாந்திக்கையாலே யவதாரத்தில் புரையில்லை, ஸத்யமென்றுகருத்து. இவனுக்கு ஜந்மஹேது-கர்மம்; அவனுக்கு ஹேதுவேதென்ன (இச்சைதானேயித்யாதி) “ ஆத்மமாயயா ” (ஆத்மமாயயா) என்னக்கடவதிறே. இதில் ப்ரமாணம் (இதுதன்னையித்யாதி) இதுதன்னை - பகவதவதாரத்துக் கிச்சையே ஹேதுவென்னுமத்தை. திவ்யமென்று - அருளிச்செய்தானிறே யென்றந்வயம். தானுமென்றசப்தத்தால் - ருஷிகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. திவ்யஶப்தார்த்தமாஹ (என்னுடையவித்யாதி)

“ அஜோபிஸந் ” (அஜோபிஸந்) என்கிற ஶ்லோகத்தை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (நாம்பிறவாநிறகச்செய்தேயித்யாதி) பிறவாமையுங்கிடக்குமென்றது - தந்நிபந்தந து:கஶாந்தஶோணிதராஹித்யத்தைப்பற்ற. “ ஏவம்யோவேத்தி ” (ஏவம்யோவேத்தி) இத்யாதிஶ்லோகஶேஷார்த்தம் (இவற்றிலேயித்யாதி) ஜந்மாநிகர்மாணியென்னுதே “ ஜந்மகர்மச ” (ஜந்மகர்மச) என்கிற ஏகவசநத்தைப்பற்ற (ஒன்றையறிந்தவர்களுக்கென்றது) நானும்பிறந்தென்றது- “ த்யக்த்வாஜந்மநைதி ” (த்யக்த்வாஜந்மநைதி) என்னவமைந்திருக்க, “ புந: ” (புந:) என்றதின் தாத்பர்யம். சதுர்த்தாத்யாயத்திலே யருளிச்செய்தபடிகளென்றது - “ அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மாபூதாநாமீஶ்வரோபிஸந் । ப்ரக்ருதிம்ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா ” (அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மாபூதாநாமீஸ்வரோபிஸந் । ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்ட்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா) “ ஜ

न्म कर्म च मे दिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः । त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन " (ஜந்மகர்மசமே திவ்யமேவம்யோவேத்திதத்த்வத: ! த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதி மாமேதிஸோர்ஜுந) இத்யாதிகளைப்பற்ற. உபஜீவித்துக்கொண்டு - ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றந்வயம்.

பரோபதேசப்ரவ்ருத்தரானதாம் " எத்திறம் " என்றுமோஹிப்பானேன்னென்ன (அவதாரங்களையித்யாதி) முன்னோட்டுக்கொண்டு - ஆராய்ந்துகொண்டு. (இளமணற்பாய்ந்து) ஆர்த்ரஹ்ருதயராயீடுபட்டு. பரத்வத்தைப்பற்ற -ஸௌலப்யமீடுபடுத்துமோவென்ன (பரத்வத்தையித்யாதி) பரத்வாபேக்ஷயா ஸௌலப்யமே யீடுபடுத்துமென்றபடி...*

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன்மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகண்
மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினிலுரவிடையாப்புண்
டெத்திறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே.

ஆறாயிரப்படி.

எம்பெருமானைக்காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையராயிருப்பார்க்குக் காணலாம்படி யெளியனும். ப்ரதிகூலர்க்கவனரியனும். அரியனுமிடத்து, ஆஶ்ரிதர்க்கெளியனான விவ்வாகாரத்தாலே பிறர்களுக்கு அரியனாயிருப்பானொரு விஸ்மயநீயனென்றுகொண் டெம்பெருமானுடைய வாஶ்ரிதஸௌலப்யத்தையை யருளிச்செய்யத்தொடங்கி மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண் டுரலினோடிணைந்து உள்ளும் மெய்யெய்கட்டுண்டேங்கினபடியே யிருக்கிற வெளிமையைக்கண்டு, இவ்வதிமாத்ராஶ்ரித ஸௌலப்யமஹாகுணத்திலே யீடுபட்டு, ஆஶ்ரித ஸமாஶ்ரயணீயனாயிருக்கைக்கு தத்ஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளவமையாதோ! இங்ஙனே யுரலிலேகட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருந்தருளவேணுமோ! பிரானே! இதென்செய்தருளினாய், எதுக்காகச்செய்தருளினாயென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

பத்துடை - பக்தியையுடைய. அடியவர்க்கு - அடியார்க்கு. எளியவன் - எளியனாய். பிறர்களுக்கு - அதில்லாதபிறர்க்கு. அரிய - கிட்டவரியனாய். வித்தகன்- வித்தகனாய். இவையிரண்டாலுமுகந்து, மலர்மகள் - தாமரைப்பூவைப்பிறப்பிடமாகவுடைய லக்ஷ்மியானவள், விரும்பும் - விரும்பும்படியான. பெறல் - பெறு

தற்கு. அரும் - அரிய. நம்மடிகள் - நம்ஸ்வாமியானவன். மத்து-மத்தாலே. உறு-உற்று-வருந்தி. கடை - கடைந்த. வெண்ணெய்களவினில் - வெண்ணெயினுடைய களவினில். உரவிடை - மார்வினிடையிலே. ஆப்புண்டு - கட்டுண்டு. உரலினோடிணைந்திருந்து — உரலோடொக்கச்சலியாதேயிருந்து. ஏங்கிய - அச்சத்தாலேயேங்கின-குரலிரங்கமாட்டாத. எளிவு - எளிமை. எத்திறம் - என்னபடியாயிருக்கிறது.

பத்தியை பத்தென்றது - கடைக்குறைத்தல். வித்தகன் - ஆஶ்சர்யபூதன். உரவிடை - மார்பிடை. உரத்த ஏறுபோலச்செருக்க னென்னவுமாம். எளிவு - எளிமை...*

ஈடு-முதற்பாட்டு.

முதற்பாட்டில் எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யத்தை யுபதேஶிக்கப்புக்கு அவனுடைய நவநீதசௌர்யசாரித்ரத்திலே யகப்பட்டழுந்துகிறார்.

(பத்து) பக்தி. பத்தென்று - பக்தியைக்காட்டுமோவென்னில், "எட்டினோடிரண்டெனுங்கயிற்றினால் மனந்தனைக்கட்டி" என்னக்கடவதிறே; ஆகையாலே, பத்தென்றுபக்தியைச்சொல்லுகிறதாய், அதுதன்னிலும் பரபக்தியையன்றிங்குசொல்லுகிறது, பக்த்யுபக்ரமமாத்ரத்தை; உபக்ரமமாத்ரமென்றித்தை நியமிப்பாரார், அதினுடையசரமாவஸ்த்தையைக்காட்டினாலோவென்னில்; அதொண்ணாது; இப்போதிங்குசொல்லிகொண்டு போருகிறவிது குணப்ரகரணமாகையாலும், ஸர்வேஶ்வரனுக்கொரு உத்கர்ஷஞ்சொல்லுகை இப்போதிவர்க்கபேக்ஷிதமல்லாமையாலும், தந்தாமையொழியச்செல்லாதார்க்கு ஸ்நேஹிக்குமது அல்லாதார்க்கு முண்டாகையாலும், "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" (மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம்நத்யஜேயம்கதஞ்சந) என்னுமவனாகையாலும், உபக்ரமமாத்ரத்தையே சொல்லிற்றாகக்கடவது; ஆஶாலேஶமுடையார்க்குத்தன்னைக்கொடுப்பதாக பகவதுக்தியுமுண்டாயிருந்ததிறே, "எதிர்சூழல்புக்கு" என்றும், "என்னின்முன்னம்பாரித்து" என்றும் விலக்காமைதேடித்திரிகிறவனிறே. (உடை) இந்தவப்ரதிஷேதாத்வேஷமாத்ரத்தைக்கனத்தவுடைமையாகச்சொல்லுகிறது. "விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியர்" என்று - இங்கே பகவதநுபவம்பண்ணுவாரை நித்யஸூரிகளிற்காட்டில் கனக்கநினைத்திருக்கும் பகவதபிப்ராயத்தாலேசொல்லுகிறது. "இவர்கள்பக்கலிலே யிம்மாத்ரமுண்டானால், பின்னை இவர்களுடைய பரத்துக்கெல்லாம் நானேகடவன்" என்றிருக்குமாயிற்றிவன்; ராவணபவநத்தைவிட்டு ஆகாஶத்திலே கிளம்பினபோதே ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷ்மிகுடிகொண்டபடியிறே "அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" (அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமான்) என்றது, "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" (லக்ஷ்மணோல

க்ஷமிஸம்பந்ந:) என்றதிறே இளையபெருமாளை, இதிறேயிவனுக்கு நிலை நின்றவைஶ்வர்யம், இத்தைப்பற்ற (உடை) என்கிறது. (அடியவர்க்கு) இதுவும்பகவதபிப்ராயத்தாலே; "த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யம்ஸீதயாமம" (த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யம்ஸீதயாமம) என்று-இன்று கிட்டிற்றொருகுரங்கை நித்யாஶ்ரிதையானபிராட்டிக்கு மவ்வருகாக நினைத்தானிறே. ஒருதிருவடி திருவநந்தாழ்வானல்ல விவனுக்கு ஶேஷபூதராயதிஶயத்தைப்பண்ணுகிறவர்கள், இவ்விலக்காமையையுடையவர்களாயிற்று; உள்ளகுணத்தை யநுபவித்திருக்கு மித்தனையிறே யவர்கள், குணம் நிறம் பெறுவது இவர்கள்பக்கலிலேயிறே. (எளியவன்) அவர்கள் பாபத்தைப் போக்குதல், புண்யத்தைக்கொடுத்தல், தன்னைக்கிட்டலாம்படியிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே தன்னையவர்களுக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிவைக்கும்; தன்னையொழிந்தவொன்றைக்கொடுத்தல், தன்னையழைத்துக்கொடுத்தல்செய்யான், "இமௌஸ்மமுநிஶார்தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" (இமௌஸ்மமுநிஶார்த்தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்த்திதௌ) என்கிறபடியே - "நானுங்களடியான், என்னை, வேண்டினபடியேவிக்கார்யங்கொள்ளுங்கோள்" என்று நிற்கும்; [ஸக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந] [பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந] பீஷ்மாதிகள்சொல்ல "பரம்ப்ரஹ்மபரந்தாம" (பரம்ப்ரஹ்மபரந்தாம) என்று, கனக்கக் கேட்டிருந்தபடியாலே "நீயொருவன் பக்திக்கெளியவனானவதென்" என்ன, "ஒருவன் கறுத்திருக்க ஒருவன் சிவந்திருக்கிறபடிகண்டாயே, அப்படியேயெனக்கு மிதுநிலைநின்ற ஸ்வபாவம்" என்றானிறே; [பக்திக்ரீதோஜநார்த்தந:] [பக்திக்ரீதோ ஜநார்த்தந:] ஸார்வபௌமனான ராஜபுத்ரன் க்ஷாமகாலத்திலே அல்பத்ரவ்யத்துக்குத்தன்னை யெழுதிக்கொடுத்தால் பின்னை தன் செல்வக்கிடப்புக்காட்டி மீட்கவொண்ணாதாப்போலே ஸர்வேஶ்வரனும் பக்திநிஷ்டனுக்குத் தன்னை யறவிலைசெய்துகொடுத்தால் பின்னை மேன்மைகாட்டி யகலமாட்டான், கழுத்திலேயோலையைக்கட்டி "தூதுபோ" என்னலாம்படி தன்னைக்கையாளாக்கிவைக்கும்.

இவ்வெளிமையுகவாதாக்கும் பொதுவாகிறதோவென்னு மித்தைப்பரிஹரிக்கிறது மேல் (பிறர்களுக்கரியவித்தகன்) பிறர்களாகிறார் - "இவனைக்கொண்டு கார்யங்கொள்ளோம்" என்றிருக்குமவர்கள் (வித்தகன்) விஸ்மயநீயன்.

இங்குவிஸ்மயநீயமென்னென்னில், யஶோதாதிகளுக்கு பவ்யனானநிலைதன்னிலே பூதநாஶகடயமளார்ஜுநாதிகளுக் கநபிபவநீயனாயிருக்

கை ; இன்னமும் பள்ளிகொண்டருளாநிற்கச்செய்தே அர்ஜுநனும் துர்யோதநனுங்கூடவர, அர்ஜுநனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்து, துர்யோதநனுக்குப்பங்களத்தைக்கொடுத்துவிட்டானிறே ; நம்முடையவர்க ளெம்பெருமானையே யுபாயமாகப்பற்றுநிற்க அல்லாதாரசேதநக்ரியாகலாபங்களைப்பற்றுகிறப்போலே யிறே துர்யோதநன்நிலை ; ராமாவதாரத்திலும் “ ஹிமவாந்மந்தரோமேரு: ” (ஹிமவாந்மந்தரோமேரு:) இத்யாதி [ஶத்ருணாப்ரகம்ப்யோபிலகுத்வமகமத்கபே:] [ஶத்ருணாப்ரகம்ப்யோபிலகுத்வமகமத்கபே:] ராவணன் ஸபரிகரனாய்க்கொண்டெடுக்கப்புக்கவிடத்தில் நெஞ்சில் ஶாத்ரவத்தாலே யெடுக்கமாட்டிற்றிலன், திருவடிதனியனாயிருக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சில் செவ்வையாலே கருமுகைமாலைபோலேயெடுத்தேறிட்டுக்கொண்டு போனான் ; இங்ஙனன்றாகில் “ ராவணனுக்குக்கனக்கவேணும் ” என்றும், “ திருவடிக்குநொய்தாகவேணும் ” என்றுமன்று, வஸ்துஸ்வபாவமிருக்கும்படி யாயிற்றிது.

(மலர்மகள் விரும்பும்) இவ்விரண்டுக்குமடி - யிவளுடைய சேர்த்தியிறே.

புஷ்பத்தில் பரிமளம்போலே புஷ்பத்தை யிருப்பிடமாகவுடையளாய், அதில் பரிமளந்தா னுருவெடுத்துக்கொண்டாற்போலே யிருப்பாளாய், நாட்டார்பரிமளத்தை விரும்புவர்களாகில, பரிமளந்தான் “ தண்ணீர் தண்ணீர் ” எனனப்பிறந்தவள். (நம்) “ உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள் ” என்கிற ப்ரமாணப்ரஸித்தியைப பற்றச்சொல்லுகிறது. நாராயணநுவாகாதிகளோடேசேர ; “ ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ ” (ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ) என்னக்கடவதிறே ; “ உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள் ” என்று - ஶ்ருதிவழியாலே யங்கீகரித்தலக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தைவெளியிடுகிறார். (அரும்பெறலடிகள்) பெறுதற்கரியஸ்வாமிகள் (மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்) பெரியபிராட்டியார்விரும்பும்படி யிருக்கைபோலேகாணும் ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்குலக்ஷணம், “அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜ:” (அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜ:) என்னக்கடவதிறே. (மத்துறு) கீழ்ச்சொன்னவெளிமையை யுபபாதிக்கிறார் மேல். மந்தரத்தைப்பிடுங்கி, கடலில்நடுநெஞ்சிலேநட்டு, நெருக்கிக்கடைந்து, வெளிகொடுவெளியே தேவர்களுக் கம்ருதத்தைக்கொடுத்துவிட்ட மஹாபாஹு கிடீப்போதிடைச்சேரியிலேவந்துபிறந்து, வெண்ணெய் களவுகாணப்புக்கு, கட்டுண்டு, அடியுண்டுநின்றுனென்கிறார் (மத்துறுகடைவெண்ணெய்) தயிர்ச்செறிவாலே மத்தாலேநெருக்கிக் கடையப்பட்டவெண்ணெய். “ கடைவெண்ணெய் ” என்றால் - காலத்ரயத்திலுள்ளத்தையுங்காட்டும். “முப்போ

துங்கடைந்தீண்டியவெண்ணெய் ” என்னக்கடவதிறே ; இங்கு வர்த்தமாநத்திலே யொரு ஸௌகர்யமுண்டாகையாலே, “ கடையாநிற்கச்செய்தே, பசியராயிருக்குமவர்கள் சோறுசமையப்பற்றாமல் வெந்ததுகொத்தையாக வாயிலிடுமாப்போலே, கடையப்பற்றாமல் நடுவேயள்ளி யமுதுசெய்யும்படியைச் சொல்லுகிறது ” என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி. (களவினில்) கடைகிறபராக்கிலேகிழலிலே யொதுங்கிசாபலத்தாலேயள்ளியமுதுசெய்தான்போலேகாணும். (களவினில்) களவிடையாட்டத்தில். உபக்ரமஸமயத்திலே கிடைரகப்பட்டது. (உரவிடையாப்புண்டு) உரமென்று-மார்வு. (மார்விடையிலேயென்றபடி.) “ பொன்பெயரோன்றனதுரம்பிளந்து ” என்னக்கடவதிறே. பெரியபிராட்டியார் நெருக்கியணைக்கும் மார்வைக்கிடைர் கயிறாலேநெருக்கிககட்டக்கட்டுண்டது. அன்றியே, மிடுக்கையுடைய ருஷபம்போலேயிருக்கிறவன் கிடைர்கட்டுண்டான். (உரவிடையாப்புண்டு) உதரவிடையாப்புண்டு. உதரமென்கிறவித்தை “ உரம் ” என்றிடைக்குறைத்தலாய்க் கிடக்கிறது. தாமோதரனென்று பிள்ளைபெற்றுப் பேரிடும்படியிறே கட்டுண்டது. “ 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌚𑍈𑌵𑍋𑌦𑌰𑍇 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌦𑍁𑌲𑍂𑌖𑌲𑍇 ” (தாம்நாசைவோதரே பத்த்வா ப்ரத்யபத்நாதுலூகலே) என்றும், “ 𑌯𑌦𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌤𑌿𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌾 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑍀 ” (யதிஸக்நோஷிகச்ச்சத்வமதிசஞ்சலசேஷ்டிதஃ । இத்யுக்த்வா சநிஜம்கர்மஸாசகாரகுடும்பிநீ) என்றுஞ் சொல்லும்படியிறே எளியனாயிருக்கும்படி; தான் தாயானபரிவுதோற்ற விவனைக்களவிலே கண்டுபிடித்து, தாம்பாலே யோருரலோடே படுத்துக்கட்டி, மறுகண்ணியும்பொத்தி “ துருதுருக்கைத் தனமடித்துத்திரிந்த நீவல்லையாகில் போய்க்காணாய் ” என்று உறுக்கிவிட்டால், போகமாட்டாதேயிருக்கும் ; “ 𑌪𑌰𑌾𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 ” (பராஸ்யஸக்திர்விவிதைவஸ்ரூயதே) என்றோதப்படுகிறவஸ்து இவனுக்கெளியதானபடியிறே யிங்ஙனேசொல்லலாகிறது ; ஸம்ஸாரபந்தஸ்த்திதி மோக்ஷஹேதுவானதானிறே யிப்படி கட்டுண்டிருக்கிறான், ப்ரஹ்மாதிகளைத்தன் ஸங்கல்பத்தாலே கட்டுவது விடுவதாகிறவனிறே இப்போதொரு அபலைகையாலே கட்டுண்டிருக்கிறான் ; “ 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ” (த்யக்த்வாதேஹம் புநர்ஜந்மநைதிமாமேதி) என்கிறபடியோ நம்முடையகட்டையவிழ்க்கவிறே தான்கட்டுண்டிருக்கிறது. (உரலினோடிணைந்திருந்து) “ உரலுக்கொரு வ்யாபாரக்ஷமதையுண்டாமன்று தனக்கொரு வ்யாபாரக்ஷமதையுள்ளது ” என்று தோற்றவிருந்தபடி. (ஏங்கிய) உரலிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி யித்தனையேகாணும். அழப்புக்கவாறே “ வாய்வாய் ” என்னுமே, பின்னையழமாட்டாதே யேங்கியிருக்குமித்தனை. எளிவுண்டு - எளிவந்தபடி. (எத்திறம்)

பிரானே ! இதென்னப்ரகாரம். இன்னம் மேன்மைதனைகாணலாம், நீர்மைதனைகாணவொண்ணுதாயிருந்ததீ !, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கிறமேன்மையிலே போவேனென்கிருர் ; நியாம்யனுயிருக்கிற விருப்பில் நியந்தாவாயிருக்கிற விருப்புப்பேசலாயிருந்ததீ, பேசப்புக்க வேதங்களும் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்றதும் மேன்மையிலேயிறே, நிலமன்றென்கைக்கும் நிலமன்றிறே நீர்மை. இத்தனை தாழநிலலாமையாலே ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் காணவொண்ணுது, பரத்வத்திலிந்நீர்மையில்லை, இதென்னப்ராகாரமெனகிருர். பெரியவன்றாழ்ச்சியாகையாலே பொறுக்கமாட்டுகிறிலர். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பத்துடையித்யாதி) "வெண்ணெய்களவினிலுரவிடையாப்புண்டெத்திறம்" என்றதைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (எம்பெருமானுடைய வித்யாதி)

(எட்டிஞேடித்யாதி) எட்டினேடிரண்டு - பத்துஎன்னுங்கயிற்றினுல். பத்தென்று - பக்தியாய், பக்தியென்கிறகயிற்றாலே மனந்தனைக்கட்டி - மநஸ்ஸை பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்கி. பத்தென்று பக்தியைச்சொல்லுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில் ; பத்தியென்று - பக்தியாய், அதிலிகாரங்குறைந்து, பத்தென்றிருந்தாலும், ஏகதேஶவிகாரந்யாயத்தாலே யநந்யமாய் பக்தியைச் சொல்லுமென்றபடி. (பக்த்யுபக்ரமமாத்ரத்தை) அப்ரதிஷேதாத்வேஷமாத்ரங்களை.

(சரமாவஸ்த்தையை) பரபக்தியை. (குணப்ரகரணமாகையாலும்) ஸௌலப்யகுண ப்ரதிபாதந ப்ரகரணமாகையாலும், "புன்புலவழியடைத்து" என்கிறபடியே யுத்கர்ஷஞ்சொல்லுகை முதற்றிருவாய்மொழியிலேயிறே யபேக்ஷிதமென்றபடி. உத்கர்ஷமபேக்ஷிதமாலும், பக்த்யுபக்ரமமாத்ரஸாபலபத்வமாத்ரமே-உத்கர்ஷமென்கிருர் (தந்தாமையொழியவித்யாதி) "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந। தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அகர்ஹிதம்" (மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம்கதஞ்சந। தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத் ஸதாமேததகர்ஹிதம்) இதியுக்தகாண்டே அஷ்டாதஶோ ஸர்க:.

அப்ரதிஷேதமாத்ரங்கொண்டு கார்யம் செய்யுமோவென்ன (ஆஸாலேஶமித்யாதி) யத்வா, "மித்ரபாவேந" (மித்ரபாவேந) இத்யாதிவிவரணம் (ஆஸாலேஶேத்யாதி) ஆதல். பகவதுக்தி - சரமஶ்லோகமாதல், "ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து" (ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து) என்றதாதல் - உக்தியுமென்ற வபிஶப்தம் - கீழ்ச்சொன்ன யுக்திகளோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. அநுஷ்டாநங்காட்டுகிருர் (எதிர்சூழலித்யாதி) எதிரேதிருவவதரித்து. (என்னிலித்யாதி) எனக்குமுன்னேபாரித்து. விலக்காமை - அப்ரதிஷேதம்.

"உடை" என்றமதப்பு - பூமாவிலே. பத்தரான வென்னவமைந்திருக்க, "உடை" என்கையாலே யிதுவேயொரு மஹாஸம்பத்தென்று தோற்றுகிறதென்றபடி. லோகத்திலே தநமுடையவனை - உடையவனென்றும், தரித்ரனை - இல்லாதவனென்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே; இதுகனத்த வுடைமையாகக் கூடுமோவென்ன (விண்ணுளாரித்யாதி) பரமபதவாஸிகளிலும் சீர்மையுடையவர்களென்றபடி. அவன்றானப்படி நினைத்திருக்குமோவென்ன (இவர்களித்யாதி) "அஹம் த்வா ஸர்வ பாபேப்ய:" (அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்ய:) "அநந்யாஶ்சிந்தயந்த:" (அநந்யாஶ்சிந்தயந்த:) இத்யாத்யபிப்ரேதம்.

பகவதபிப்ராயமாத்ரத்தாலன்றியே வஸ்துகத்யாவு'மாத்மாவுக்கிதுவே ஸம்பத்தென்கிறார் (ராவணபவநேத்யாதி) யத்வா, லோகத்திலே ஐஶ்வர்யத்தையன்றோ வுடைமையாகச் சொல்லுகிறது, அத்வேஷாதிகளைக் கனத்தவுடைமையாகச்சொன்ன விடமுண்டோவென்ன (ராவணபவநேத்யாதி) ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷ்மி - ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்கள். தநம் ஐஶ்வர்யமாமதொழிய ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளாகக்கூடுமோவென்ன, கூடுமென்னுமத்தை ப்ரமாணோபபத்திகளாலே தர்ஶிப்பிக்கிறார் (லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந இத்யாதி) "உத்பபாத கதாபாணிஶ்சதுர்ப்பிஸ்ஸசிவைஸ்ஸஹ । அப்ரவீச்ச ததா வாக்யம் ஜாதக்ரோதோ விபீஷண: । அந்தரிக்ஷகத: ஶ்ரீமாந் ப்ராதாவை ராக்ஷஸாதிபம்" (உத்பபாதகதாபாணிஶ்சதுர்ப்பிஸ்ஸசிவைஸ்ஸஹ । அப்ரவீச்சததாவாக்யம் ஜாதக்ரோதோவிபீஷண: । அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்ப்ராதாவைராக்ஷஸாதிபம்) இதி யுத்தகாண்டே ஷோடஶே. (இதியுத்தகாண்டேஷோடஶே.) "ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்ய ராமஸ்யாபி ஶரீரத: । லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ பஹி: ப்ராண இவாபர:" (ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்யராமஸ்யாபிஶரீரத: । லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்நோபஹி:ப்ராணஇவாபர:) இதி பாலகாண்டே அஷ்டாதஶே. (இதிபாலகாண்டே அஷ்டாதஶே.

அத்வேஷமாத்ரங்கொண்டு "அடியவர்" என்னலாமோவென்ன (இதுவுமித்யாதி) அத்வேஷம் கனத்த வுடைமையான வோபாதி, இதுடையார் - அடியாரென்கிறவிதுவுமென்று - ஸமாந்தார்த்தம். (தவயிகிஞ்சிதித்யாதி) "முற்றவு நின்றனன்" இத்யத்ரலிகிதம். தாவந்மாத்ரமன்றிக்கே தத்த்வஸ்த்திதியுமப்படியேயென்கிறார் (ஒருதிருவடியித்யாதி) அதுக்கு ஹேதுவேதென்ன (உள்ளகுணத்தையித்யாதி) பராதிஶயாதாயகத்வரூப ஶேஷத்வ மிவர்களுக்கே யுள்ளதென்றபடி.

எளிமையின் சரமாவதியைக்காட்டுகிறார் (அவர்கள் பாபத்தையித்யாதி) இத்தால் - ஐஶ்வர்யகைவல்ய பகவத்ப்ராப்திகாமரை வ்யாவர்த்திக்கிறது. விவரணம் (தன்னையொழிந்ததித்யாதி) (அளைழத்துக்கொடுத்தல்செய்யான்) தானே மேல்விழுமென்றபடி. அப்படி யிஷ்ட விநியோகார்ஹமாக்க வெங்கே கண்டோமென்ன (இமௌஸ்மேத்யாதி) "ஆஜ்ஞாபய யதேஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம்" (ஆஜ்ஞாபயயதேஷ்டம் வைஶாஸநம்கரவாவகிம்) இத்யுத்தரார்த்த இதம் பாலகாண்டே வாமநாஶ்ரமே விஶ்வாமித்ரம் ப்ரதி ராமலக்ஷ்மணௌ.

இப்படி பக்திமான்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கை ஸஹஜமென்னுமதுக்குத் யோதக ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண் டர்த்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (பக்த்யாத்வநந்யயேத்யாதி, நிலைநின்றஸ்வபாவமென்றானிறேயென்னுமளவும்) “[illegible]” (நாஹம்வேதைர்நதபஸா நதாநேநநசேஜ்யா। ஶக்யஏவம்விதோத்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸிமாம்யதா: பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந। ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்த்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப) இதி கீதாஸ்வேகாதஶே. “[illegible]” (பரம்ப்ரஹ்மபரந்தாம பவித்ரம்பரமம்பவாந்। புருஷம்ஶாஶ்வதம்திவ்ய மாதிதேவமஜம்விபும்; ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ்ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா। அஸிதோதேவலோவ்யாஸஸ்ஸ்வயஞ்சைவப்ரவீஷிமே) இதிதத்ரைவதஶமே. பக்த்யாத்வநந்யாவென்றது - அத்வேஷமாத்ரபரமென்றிவவிடத்தில் விவக்ஷிதம். பரந்தாமவென்று - பீஷ்மாதிகள்சொல்ல என்றந்வயிப்பது. “[illegible]” (ஏவம்விதஃ) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஒருவனித்யாதி) பக்திலப்யனானாலும் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலேகதாசித்துர்லபனுமாயிருக்குமோவென்ன (பக்திக்ரீதஇத்யாதி) “[illegible]” (ப்ராம்யதாமத்ரஸம்ஸாரே நராணாம்கர்மதுர்க்கமே। ஹஸ்தாவலம்பநோஹ்யேகோ பக்திக்ரீதோஜநார்தநஃ) இதிவைஷ்ணவேதர்மே. “[illegible]” (க்ரீதஃ) என்றதுக்கு வாஸனை (ஸார்வபௌமனான வித்யாதி) செல்வக்கிடப்பு - ஸம்பத்ஸம்ருத்தி. அறவிலை - ஶாஶ்வதக்ரயம். பின்னை என் செய்யுமென்னில் (கழுத்திலேயித்யாதி)

(பொதுவாகிறதோ) நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தம் ஸர்வ ஸாதாரணமாகையாலேயென்றபடி. விஸ்மயநீயனாகையாவது - அநுகூலர்க்கெளியனான நிலைதன்னிலே ப்ரதிகூலர்க்கநபிபவநீயனாயிருக்கையென்னுமத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (இங்குவிஸ்மயநீயமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அர்ஜ்ஜுநனும் ஸுயோதநனும் படைவேண்டிவந்தபோ திவ்வாகாரத்வயமுங் காணலாமென்கிறார் (இன்னமுமித்யாதி) பங்களத்தை - பதனை. துர்யோதநன்படி உபாயாந்தரபரரோடொக்கச் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார் (நம்முடையவர்களித்யாதி)

இவ்வளவன்றிக்கே ராமாவதாரத்திலும் ராவணஶக்தியாலீடுபட்ட விளைய பெருமாளிடத்திலு மிவ்வாகாரங்காணலாமென்கிறார் (ராமாவதாரத்திலுமித்யாதி) “[illegible]” (ஹிமவாந் மந்தரோமேரு

ஸ்த்ரைலோக்யம்வாஸஹாமனாः । ஸர்வம்புஜாப்யாமுத்தர்த்துந்ஸங்க்யேபரநா துஜः) இதியுத்தகாண்டே ஏகோநஷஷ்டிதமஸர்க்கே. “ [illegible] ” (ஹிமவாந்மந்தரோமேருः) என்றவிடத்திலே - ராவணனொருவனேயெ டுத்தானென்று சொல்லிற்றேயாகிலும், அநுவாதத்திலே “ ஸத்ரூணாம் ” (ஸ த்ரூணாம்) என்று பஹுவசநமிருக்கையாலே (ஸபரிகரனுக்கொண்டெடுக்கவெ ன்றது) “ [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ” (ஹநூமாநபிதேஜஸ்வீலக்ஷ்மணம்ராவணார்த்திதம் । அநயத்ராகவாப் யாஸம்பாஹுப்யாம்பரிக்ருஹ்யதம் । வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேநபக்த்யாபர மயாசஸः । ஸத்ரூணமப்ரகம்ப்யோபிலகுத்வமகமத்கபேः) இதிதத்ரைவ. நெஞ்சி ல் ஸாத்ரவத்தாலேயென்றது. “ ஸத்ரூணாம் ” (ஸத்ரூணாம்) என்றதின் தா த்பர்யம். “ லகுத்வமகமத் ” (லகுத்வமகமத்) என்றதுக்கர்த்தம் (சருமுகை யித்யாதி) “ நெஞ்சில்செவ்வையாலே ” என்றது - “ வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேந ” (வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேந) என்றதின்தாத்பர்யம் (இங்ங னன்றாகில்) ஆபிமுக்யமுண்டானகையு மில்லாமையுமே ஹேதுவன்றாகில். ஆனால வைதான் ஹேதுவாம்படி யெங்ஙனேயென்ன (வஸ்துஸ்வபாவமித்யாதி) இந்த வஸ்துவின் ஸ்வபாவமென்றபடி.

ஸங்கதிமாஹ (இவ்விரண்டுக்குமித்யாதி) இரண்டுக்கும் - எளிமைக்குமரு மைக்கும். இவளோட்டைச்சேர்த்தி யருமைக்கடியென்கிறது- “ அப்ரமேயம்ஹி தத்தேஜோ யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா ” (அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோ யஸ்யஸாஜந காத்மஜா) என்றத்தைப்பற்ற. “ மலர்மகள் ” என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (புஷ்பத் திலித்யாதி) மகளென்று உத்பத்திதோன்றுகையாலே, பரிமளத்தினுடைய பரிண மம்போலேயிருக்கிறுளென்று விவக்ஷிதமென்கிறார் (அதில்பரிமளமித்யாதி) த ண்ணீர்தண்ணீரென்னப்பிறந்தவனென்றது - “ விரும்பும் ” எனறதுக்கர்த்தம். “ பிறந்தவள் ” என்றுதிருத்தி நிர்வஹிப்பது மொருவகையுண்டு. “ பிறந்தவன் ” என்றபோது, பரிமளந்தானென்று - பிராட்டியைச்சொல்லுகிறது. “பிறந்தவள்” என்றபோது, பரிமளமென்று - ஸர்வகந்தனை ஸர்வேஸ்வரனைச் சொல்லுகிறது.

(உளனித்யாதி) “ நம் ” என்று - விஸிஷ்டப்ரஸித்திபரமென்று தாத்பர் யம். அந்தப்ரமாணமேதென்ன (நாராயணனுவாகேத்யாதி) அதிலே ப்ரஸித்தி யேதென்ன (ஹ்ரீஸ்சேத்யாதி) ஹ்ரீயென்று - பூமிப்பிராட்டி. இந்தபதத்துக்குப் ரயோஜநம் (உளன்சுடரித்யாதி) ஸ்ருதிப்ரதிபாதயனென்கையாலே யங்கேப்ரதி பந்நமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை யங்கீகரித்தானென்று தோற்றுமிறே, அப்படியங் கீகாரவிஷயதயா உந்நீதமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை வெளியிடுகிறானென்றபடி. “ம லர்மகள்” இத்யாதி ஸமபிவ்யாஹாரலப்யம் ஸ்வாநுபவகர்ப்பம் பாவமாஹ (பெ ரியபிராட்டியாரித்யாதி) லக்ஷ்மீவிஸிஷ்டனே ஸர்வாதிகனென்னுமிடத்தில் ப்ர மாணம் (அப்ரமேயமித்யாதி) “ அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோயஸ்யஸாஜநகா த்மஜா । [illegible] ” (அப்ரமேயம்ஹி

தத்தேஜோ[illegible]பஸாஜநகாத்மஜா | நத்வம்ஸமர்த்தஸ்தாம்ஹர்த்தும் ராமசாபாஸ்ரயாம்வநே) இத்யாரண்யகாண்டே ராவணம்ப்ரதிமாரீச:.

(மந்தரத்தையித்யாதி) அம்ருதமதந வ்ருத்தாந்தஞ்சொல்லுகிறது - " மலர்மகள்விரும்பும் " என்று லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் ப்ரஸக்தமாகையாலே ததவதாரஹேதுபூத வ்யாபாரமும் ஸ்ம்ருதமாகையாலேயாதல், தயிர்கடைகிறதுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந புத்திஸ்த்தமாகையாலேயாதல். (நடுநெஞ்சிலே) ஸர்வப்ராமத்யே. (வெளிகொடுவெளியே) ஸமந்தாத்பஹி:. செறிவு - நைபிட்யம். (கடையப்பட்ட) கடையப்பட்டாநின்ற.

(கடைவெண்ணெயென்றால்) வர்த்தமாநநிர்த்தேஸத்தாலே. காலத்ரயத்திலும் கடைகைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன (முப்போதுமித்யாதி) காலத்ரயத்திலும் கடைந்துதிரண்டவெண்ணெய். " கடை " என்று - காலத்ரயத்தையுங்காட்டினாலும், வர்த்தமாநமாக்கி நிர்வஹித்தா லர்த்தாதிஸயமுண்டென்கிறார் (இங்கித்யாதி) வர்த்தமாநத்திலே யொருஸௌகர்யம் - ஆஸ்ரிதஸ்பர்ஸமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்திலே யவனுக்குண்டான சாபலாதிஸயந்தோற்றுகிற ஸௌகர்யம். சமையப்பற்றாமல் - சமையப்பொறாமல். (வெந்ததுகொத்தையாக) வெந்ததும்வேகாததுமாக. கொத்தை-வேகாதது.

கடையாநிற்க களவுகாணும்படியென்னென்ன (கடைகிறபராக்கிலேயித்யாதி) (நிழலிலேயொதுங்கி) பின்மாலையே திருவிளக்கேற்றிவைத்துத் தயிர்கடைவர்களாகையால் விளக்குநிழலிலே யொதுங்கியென்றபடி.

" உரவிடையாப்புண்டு " என்கிறத்துக்கு மூன்றர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உரவிடையித்யாதி) (பொன்பெயரோனித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய மார்வைப்பிளந்து. " மலர்மகள்விரும்பும் " என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியாரித்யாதி) த்விதீயார்த்தத்துக்கு, உரமென்று - மிடுக்கு. விடை - வ்ருஷபம். த்ருதீயார்த்தம் (உதரவித்யாதி) (இடைக்குறைத்தலாய்) நடுவக்ஷரங்குறைந்து. உதரத்திலே கட்டுண்டானேவென்ன (தாமோதரனித்யாதி)

கட்டுண்டு ஸௌலப்யனதுக்குப்ப்ரமாணம் (தாம்நாசைவேத்யாதி) " [illegible] " (தாம்நாசைவோதரேபத்த்வா ப்ரத்யபத்நாதுலூகலே | க்ருஷ்ணமக்லிஷ்டகர்மாணமாஹசேதமமர்ஷிதா | யதிஸக்நோஷிகச்சத்வமதிசஞ்சலசேஷ்டித: | இத்யுக்த்வாதநிஜங்கர்மஸாசசாரகுடும்பிநீ) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஸேஷஷ்டே. பந்தநஹேதுகதநபூர்வகம்ஸ்லோகார்த்தமாஹ (தான்தாயானவித்யாதி) தாயானபரிவுதோற்ற - " இதுபிள்ளைக்குஜரியாது " என்கிறபரிவுதோற்ற. அடுத்துக்கட்டி - சேர்த்துக்கட்டி. " [illegible] " (தாம்நாஉதரோஉலூகலேசபத்த்வா ப்ரத்யபத்நாச்ச) இத்யந்வயவிவக்ஷயா (மறுகண்ணியும்பொத்தியென்றது) அருதருக்கைத்தனமென்றது - ஏவகாரதாத்பர்யஸித்தம். அருதருக்கைத்தனமடித்துத்தீர்மார்ச்சப்பண்ணி. உறுக்கிவிட்டால்-மிரட்டிவிட்டால். ஸர்வஸக்தியை " யஸ்

ஶக்னோஷி" (யதிஶக்நோஷி) என்கைக்கடியேதென்ன (பராஸ்யேத்யாதி ஶ்வேதாஶ்வதரே "ந தஸ்ய கார்யம்" (நதஸ்யகார்யம்) இத்யாதி "மிகுநரையிலனே" இத்யத்ரலிகிதம்.

"எத்திறம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்ஸாரேத்யாதி) இயமபிஶ்வேதாஶ்வதரே. "ஸ விஶ்வக்ருத் விஶ்வவிதாத்மயோநிஃ ஜ்ஞஃ காலகாலோ குணீ ஸர்வவித்யஃ। ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் குணேஶஃ ஸம்ஸாரமோக்ஷஸ்திதிபந்தஹேதுஃ" (ஸவிஶ்வக்ருத்விஶ்வக்ருதாத்மயோநிஃஜ்ஞஃகால்காலோகுணீஸர்வவித்யஃ। ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்க்குணேஶஸ் ஸம்ஸாரபந்தஸ்த்திதிமோக்ஷஹேதுஃ) ஸஃ-பரமபுருஷஃ, விஶ்வக்ருத்-விஶ்வகர்த்தா. ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிஃ. விஶ்வக்ருதாத்மயோநிஃ-விஶ்வக்ருத்துக்களான ப்ரஹ்மாத்யாத்மாக்களுக்குக் காரணபூதன். வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிஃ. ஜ்ஞஃ என்றும், ஸர்வவித் என்றுஞ்சொன்னது - ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஜ்ஞாநத்தைபற்றவாதல்; ஸர்வவித் – "வித்ல்லாபே" (வித்ல்லாபே) என்கிற தாது ப்ரக்ரியயா அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தைச்சொல்லுகிறதென்னுதல். காலகாலஃ-காலநியந்தா. குணீ-கல்யாணகுணவிஶிஷ்டஃ. ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிரிதி-ப்ரதாநபுருஷயோர்நியாம்யத்வம், பரமாத்மநோநியந்த்ருத்வம்சோச்யதே. ஶேஷம் பூர்வமேவமஹாப்ரவேஶேலிகிதம். ஏதத்விவரணம் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி) ஸர்வஶக்தியானவனிப்படி யபலைகையாலே கட்டுண்கைக்கு ஹேதுவேதென்ன (த்யக்த்வேத்யாதி)

இணைந்திருந்து - அசேதநமான வுரலோடே ஸமமாயிருந்து. "இணைந்திருந்து" என்றதுக்குபாவம் - (உரலுக்கித்யாதி) அழாதே யேங்குவானென்னென்ன (அழப்புக்கவாறேயித்யாதி) எளிவந்தபடி - ஸௌலப்யம். இன்னம் மேன்மைதனைகாணலாமித்யாதி வாக்யம் - "எளிவெத்திறம்" என்கிற ஸ்வரஸூசிதமாதல் ஏகாரஸூசிதமாதல். ஆகையாலே- "உயர்வற" என்று கூட்டிக்கொள்வது. உக்தவிவரணம் (நியாம்யனுயித்யாதி) பரத்வத்தைப்பேசப்புக்க வேதங்களும் "அபரிச்சிந்நம்" என்று மீண்டனவில்லையோவென்ன (பேசப்புக்கவித்யாதி) மேன்மைநிலமாகையாலே சிறிதுபேசி மீண்டதிறேயென்றபடி.

ஸம்ஸாரிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் பக்கலிலு மிந்தஸௌலப்ய முண்டேயென்ன (இத்தனையித்யாதி) அர்ஜுநன் ருத்ரனை வில்லாலேயடிக்க வடியுண்டானிறே, அது ஜந்மாதிகளாலுத்க்ருஷ்டவிஷய பாரதந்த்ர்யமாகையாலே விஸ்மயஹேதுவன்றென்றபடி. அன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளும் மாத்ராதிவிஷயத்தில் ஸுலபராயிருக்கவில்லையோவென்ன (இத்தனையித்யாதி) லோகத்தில் களவுகாண்பாரும் கட்டுண்பாருமில்லையோ, இதுக்கிடுபடவேணுமோவென்ன (பெரியவனித்யாதி)

பத்துடையடியவர்க்கென்று, தொடங்கி, உரவிடையாப்புண்டுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய வெளிவெத்திறம், இத்யந்வயஃ.................................*

இரண்டாம்பாட்டு.

எளிவருமியல்வினனிலைவரம்பிலபலபிறப்பா
யொளிவருமுழுநலமுதலிலகேடிலவீடாம்
தெளிதருநிலைமையதொழிவிலன்முழுவதுமிறையோ
னளிவருமருளினோடகத்தனன்புறத்தனனமைந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(எளிவரும்) இப்படி யெம்பெருமான் திருவவதாரம்பண்ணிக் கொண்டு எளியனும்படியைச் சொல்லப்புக்கு, அந்தஸௌலப்த்வ ப்ரஸங்கத்தாலே யுரலோடே கட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கிற நிரதிஶயஸௌலப்த்வத்தை யநுஸந்தித்து, அப்ரக்ருதிக்கதரான வாழ்வார் நெடும்போது ப்ரக்ருதிங்கதராய், பின்னையும், ப்ரஸ்துதமான ஸௌலபத்வத்தையருளிச்செய்கிறார். ஸௌலபனுமிடத்தில் ஜந்மசேஷ்டிதங்களினுடைய உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே ஆஶ்ரிதஸஜாதியனுய்க்கொண்டு அபர்யந்தமான பிறவிகளைப்பிறந்துவந்து ஸௌலபனும். பிறந்தருளும்போது நித்ய ஸித்த கல்யாணகுண பரிபூர்ணுநந்த ஸ்வஸாக்ஷாத்காரரூப மோக்ஷப்ரதத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வாதி ஸர்வகுணங்களையு மொன்று மொழியாமே கொண்டுவந்து பிறந்தருளும். இப்படிபிறந்தருளி யாஶ்ரிதர்க்குஸஸ்நேஹமாக வாத்மதாநம்பண்ணிக்கொண்டெளியனும். அநாஶ்ரிதர்க் கரியனுயிருக்குமென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ப்ரஸக்தமான அவதார வைலக்ஷண்யத்தை யுபதேஶிக்கிறார். ஜந்மவ்ருத்தங்களிலேற்றத்தாழ்வுகள்பாராமையாலே நிலை - ஒருநிலையும், வரம்பு- ஒருநியதியும், இல - இல்லாத, பல - பலவகைப்பட்ட, பிறப்பாய்-பிறப்பையுடையனுய், முதலிலகேடில முழுநலம் - முதலுமின்றியே முடிவு மின்றியே யுள்ளமுழுநலம், ஒளிவரும் - ஒளிவரும்படியான, எளிவருமியல்வினன் - எளிவருதலையியல்பாகவுடையனுய், அவ்வளவிலும் வீடாம் - வீடாகிற, தெளிதரும் - தெளிவைத்தரும், அது - அந்த, நிலைமை - நிலைமையை, முழுவதும் - அடங்கலும், ஒழிவிலன் - ஒழிவிலனுன, இறையோன் - ஸ்வாமியானவன், அளிவரும் - உபகாரஶீலமான, அருளினோடு - அருளோடே, அமைந்து - சமைந்து, அகத்தனன் - அடியவர்க்ககத்தனனுய், புறத்தனன் - அல்லாதார்க்குப் புறத்தனனுயிருக்கும்.

நலம் - கல்யாணகுணங்கள். இத்தால் அவதாரதஶையில் ஐஶ்வரமான ஸ்வபாவங்களுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யம் மிகுந்திருக்குமென்றதாயிற்று...................*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

" எத்திறம் " என்று ஆறுமாஸம் மோஹித்துக் கிடந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே ; இவர் மோஹித்துக்கிடக்க, பெருமாளும் பிராட்டியும்

பள்ளிகொண்டருளினவிடத்தை ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் நோக்கிக்கொண்டுகிடந்தாற்போலே ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜநங்களடங்கலும் பலிதமான வ்ருக்ஷத்தைப் பக்ஷிஜாதங்கள் மொய்த்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே யிவரைச் சூழ்ந்துகிடந்தார்கள்; [Grantha text] (மங்யேஸாபரணஸ்ப்தாவீதாஸ்மிஞ்சயநோத்தமே) வழிநடந்த விடாயாலே ஆபரணங்கள் கழற்றுதேயாயிற்று பள்ளிகொண்டது. "[Grantha text]" (தத்ரதத்ரஹித்ருஸ்யந்தேஸக்தாஃகநகபிந்தவஃ) பசியர்க்குத் தந்தாம் ஜீவநத்தைப்புகுந்திடுவாரைப்போலே, வந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத்தாம்நோக்கிக்கொண்டு கிடந்த விடத்தைக்காட்டுகிறானிறே. அவ்விடத்தைக் கண்டவாறே "[Grantha text]" (ஸத்ருக்நோநந்தரஸ்த்திதஃ) என்னும்படி அவ்விடத்தைக் காணு மோஹித்துக் கிடந்தானாயிற்று ஸ்ரீபரதாழ்வான்; அப்படியே மோஹித்துக்கிடந்தவிவர் "[Grantha text]" (சிரேணஸம்ஜ்ஞாம்ப்ரதிலப்யசைவ விசிந்தயாமாஸவிஸாலநேத்ரா) என்கிறபடியே அநுபவிதாக்கள் பாக்யத்தாலே காலமுணர்த்த வுணர்ந்தார்; * நல்லார் நவில்குருகூரிறே; ஸத்துக்களடங்கலு மிவரைப்பற்றிப் படுகாடுகிடந்தது; உணர்ந்த வநந்தரம் "நாணிங்குசொல்லிற்றென்" என்று கேட்டார்; "'பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்' என்று ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாகச் சிலவற்றைச்சொல்லா 'எத்திறம்' என்று மோஹித்துக்கிடந்தீர்" என்றார்கள்; தப்பச்சொன்னோம், அழித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணவேணுமென்கிறா ரிரண்டாம்பாட்டில். ஆவதென்னென்னில்; பரோபதேஸம் பண்ணப்புக்குத் தாமநுபவித்தார் முதற்பாட்டில், இப்பாட்டுத்தொடங்கி பரோபதேஸம்பண்ணுகிறார்.

கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்கிறாரிதில்.

(எளிவருமியல்வினன்) எளிமையை யியல்வாக - ஸ்வபாவமாகவுடையவன். ஸ்நேஹிகளுக்கு ஸ்நேஹியாயிருக்குமென்னுமிது குற்றமன்றே. எல்லார்க்கும் காதாசித்கமாக வெளிமைகூடும், இவனுக்கெளிமை ஸ்வரூபமென்கிறார். (நிலைவரம்பில) "இன்ன வவதாரம், இன்ன சேஷ்டிதமென்றில்லை" என்று பூர்வாசார்யர்கள் நிர்வாஹம். பட்டர் இவ்விரண்டையும் நிலையில்லாமையிலேகொண்டு, "இனி வரம்பில்லாமையாவது - அவதரித்தெளியனாய்நின்ற நிலைதன்னிலே பரத்வந்தோற்ற நிற்கிலும்நிற்கும்" என்று. ஸாரத்யவேஷத்தோடே நாமுநிற்கச்செய்தே

ஸ்ரீவிஸ்வரூபத்தைக்காட்டியும், தான் புத்ரார்த்தமாகப் போகாநிற்கச்செய்தே கண்டாகர்ணனுக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுத்தும், ஏழு திருநக்ஷத்ரத்திலே கோவர்த்தநகிரியை தரித்துக்கொண்டு நின்றுஞ்செய்தவை. இத்தாற்சொல்லிற்றாயிற்றது - ஒன்றிலு மொருநியதியில்லை, ரக்ஷணத்துக்கு றுப்பாமத்தனையே வேண்டுவது, ஏதேனுமாக வமையுமிவனுக்கென்கை. (பலபிறப்பாய்) தெளிவுடையதான்சொல்லும்போதும் “𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿” (பஹூநி) என்றும், யதாபூதவாதியான வேதம் “𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇” (பஹுதாவிஜாயதே) என்றும், அவன்கொடுத்த வறிவுகொண்டு சொல்லுவார் “பலபிறப்பு” என்பர்கள். (பிறப்பாய்) “பரார்த்தமாகத்தாழநின்றோம்” என்று தன்பக்கலிலும் புரையின்றிக்கேயிருக்கை; “𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇” (ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே) “𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍋 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃.” (அஹம்வோபாந்தவோஜாதஃ.)

(ஒளிவருமுழுநலம்) அபஹதபாப்மத்வாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்குமுண்டிறே, இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தே ஜந்மநிபந்தநமான திரோதாநம் பிறவாநின்றதிறே ஸ்வரூபத்துக்கு. அவனுக்கு ஜந்மத்தால்வரும்விகாராதிகளுண்டு; இவன் தன்னைத் தாழவிட்டுப் பிறக்கப் பிறக்க, கலயாணகுணங்கள் புகர்பெற்று வாராநிற்கும். [𑌸 𑌉 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃] (ஸஉஶ்ரேயாந்பவதிஜாயமாநஃ) கர்மநிபந்தன ஜந்மமாகிலிறே பிறக்கப் பிறக்கப் புகாழிவது, அநுக்ரஹமடியாக வருகிற ஜந்மமாகையாலே புகர்பெற்றுவாராநிற்கும். ஸ்ரேயாந் என்றபடி. அக்குணங்கள்தானிருக்கும்படி யென்னென்றால் (முதலிலகேடில) ஒருநாள் வரையிலே தோன்றி யொருநாள் வரையிலேமுடியுமவையன்றே, ஸ்வரூபாந்தர்க்கதமாயுள்ளன. (வீடாந்தெளியித்யாதி) இக்குணம் “ஒளிவருமுழுநலம்” என்றவிதிற் புகாதோ வென்னில்; மோக்ஷப்ரதத்வமும் தனியே சொல்லவேண்டுவதொரு குணமாகையாலே சொல்லுகிறார், அவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமிதுவேயிறே. (வீடாமித்யாதி) மோக்ஷமாகிறதெளிவு - பரமபதம். அத்தைத்தரும் ஸ்வபாவமென்று மொத்திருக்குமவன், அவனிங்கேவந்தவதரிக்கிலும் ஶோகமோஹங்களைப் பண்ணுமிவ்விடம், இவனங்கேசெல்லிலும் தெளிவைப்பண்ணுமவ்விடம், “தெளிவிசும்பு” என்னக் கடவதிறே. (முழுவது மொழிவிலன்) கீழ்ச்சொன்ன விரண்டையுங்கூட்டிச் சொல்லுகிறார். (இறையோன்) மோக்ஷப்ரதத்வ மீஸ்வரனுக்கே யுள்ளதொன்றிறே. அவதரிக்கச்செய்தே ஈஸ்வரத்வத்திற் குறையாதேநிற்கை. (அளிவருமருளினோடு) குளிர்ந்து பக்வமான அருளோடே. நிர்ஹேதுகமானவருளோடே.

(அகத்தனன்) ஆஸ்ரிதர்க்கு, கழுத்திலேயோலைகட்டி “தூது போ” என்னலாம்படியிருக்கும். (புறத்தனன்) அநாஸ்ரிதர்க்கு, அ

நிலைதன்னிலே கிட்ட வொண்ணாதபடி யிருக்கும். (அமைந்தே) இப்படிசமைந்து. இறையோன் அளிவருமருளினோடகத்தனன்புறத்தனனாயமைந்து, முதலில்கேடிலவாமொளிவருமுழுநலம், வீடாந்தெளிதருநிலைமையது முழுவதுமொழிவிலனாய், நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாயெவரு மியல்வினன், என்றந்வயம்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (எளிவருமித்யாதி) பெரியவர்களுடைய ஸ்த்திதிகமநஶயநாதிகளெல்லா மிவ்வாத்மாவுக்கு பகவத்பக்தி வர்த்தகங்களாய்க்கொண்டு தஞ்சமாயிருக்கையாலும், காமிநிகளுடைய வ்யாபாரங்களெல்லாம் காமுகர்க்கவர்களிடத்தி லபிநிவேஶத்தாலே போக்யங்களாயிருக்குமாபோலே யிவ்வாழ்வார்பக்கல் தமக்குண்டான வபிநிவேஶத்தாலே யிவருடைய மோஹாவஸ்த்தையுந் தமக்கு போக்யமாயிருக்கையாலும், அதில் தமக்குண்டான வாதராதிஶயந்தோன்றும்படி, அவர் மோஹித்தபோது ஜ்ஞாதாக்களெல்லா மவரை நோக்கிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யதிஷ்டிகையருளிச்செய்கிறார். (இவர்மோஹித்துக்கிடக்கவித்யாதி) (பலிதமான வ்ருக்ஷத்தையித்யாதி) பழுத்தமரத்தைப் பழத்தின் நசையாலே பக்ஷிகள் சூழ்ந்துகிடக்குமாபோலே ஸ்வோஜ்ஜீவநார்த்தமான வர்த்தவிஶேஷாநுஷ்டாந விஶேஷஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யாதி ஸித்த்யர்த்தமாகவென்றபடி.

ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் நோக்கிக்கொண்டிருந்ததுக்கு நியாமக மேதென்ன (மங்யேஇத்யாதி) ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளுடைய வாஶ்ரமத்தினின்றும் பெருமாள் புறப்பட்டெழுந்தருளினதுக்கும், அங்கே பரதாழ்வானெழுந்தருளினதுக்கு மத்யே இருபத்திரண்டுநாள் வ்யவதாநமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் தச்சயநசிஹ்நங்களை யநுபவித்தபோதே ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் இவ்விடத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தமை ஸித்தமென்றுகருத்து. "ஸாஹஶ்ணாஸ—ஷ்ராவெ॥" (ஸாபராணஸுப்தாமங்யே) என்னுமதுக்கு ஹேதுபூர்வகம்பாவமாஹ (வழிநடந்தவித்யாதி) விடாயாலே - ஆயாஸத்தாலே. "ஸாஹஶ்ணாஸ—ஷ்ரா" (ஸாபராணஸுப்தா) என்றதுக்கு நியாமகமேதென்ன (தத்ரதத்ரேத்யாதி) இதம் ஶ்ருங்கிபேரபுரே பரதவாக்யம், தன்ஜீவநத்தை பரதாழ்வானுக்குக் காட்டுவானென்னென்ன (பசியர்க்கித்யாதி) பகுந்து - பாகித்து.

நோக்கினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தங்காட்டி யவர் மோஹித்ததுக்கும் த்ருஷ்டாந்தம் (அவ்விடத்தையித்யாதி) புநருக்திபரிஹாரார்த்தமாக, அவ்விடத்தைக் காணவென்றது - கண்டவநந்தரக்ஷணத்திலே யென்று கண்டுகொள்வது. அநந்தரஸ்த்திதஃ என்றது - தொட்டால் முடியுமென்னும்படியான வவஸ்த்தையைப் பார்த்துத் தொடவஞ்சிஸமீபத்திலே நின்றானென்றபடி. உத்தரார்த்தத்தில் "வரிஷ்வஜ்ய" (பரிஷ்வஜ்ய) என்றது - மோஹந்தெளிந்த வவஸ்த்தையைப்பற்ற. மங்யே ஸாபரணேத்யாதிக்கு பூர்வஸர்க்கத்திலே "தஜவஹுஸஹஶதம்ஶ தூ—வெஹா

𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃" (ததவஸ்த்ரந்துபரதம்ஶத்ருக்நோநந்தரஸ்த்திதঃ। பரிஷ்வஜ்யருரோதோச்சைர்விஸம் ஜ்ஞஶ்ஶோககர்ஶிதঃ.) உணர்ந்தமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (அப்படியேயித்யாதி) (சிரேணேத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே த்வாத்ரிம்ஶஸர்க்கே ஶாகாந்தர்லீநம் ஹநுமந்தம்த்ருஷ்ட்வாஸீதா. "𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍" (ஸாவீக்ஷமாணாப்ருதுபுண்யவக்த்ரம்ஶாகாம்ருகேந்த்ரஸ்யயதோக்தகாரம்) இத்யாதி, "𑌸𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌵 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑍀𑌤𑌾" (ஸாதம்ஸமீக்ஷ்யைவப்ருஶம்விஸம்ஜ்ஞா கதாஸுகல்பேவபபூவஸீதா) இதிபூர்வார்த்தம்.

அப்படி யநுபவிதாக்களுண்டோவென்ன (நல்லாரித்யாதி) மதுரகவிப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜநங்களாலே ஸ்துதிக்கப்பட்ட திருநகரியையடையவர். இதுக்கர்த்தம் (ஸத்துக்களித்யாதி) படுகாடு - வெட்டிவிழுந்தகாடு. நவிலுகை - சேருகை. ஸமூஹமாக நெருங்கி வர்த்திக்கையென்றுமாம்.

ஆனால் மேல் ப்ரபந்தம் நடந்தபடி யெங்ஙனேயென்ன (உணர்ந்தவநந்தரமித்யாதி) ப்ரஸக்தமென்றது - "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்" என்றது. அநுப்ரஸக்தமென்றது - அத்தை யுபபாதிக்கைக்காக "மத்துறு" இத்யாதி. சிலவற்றைச்சொல்லாவென்றது - பாட்டை முடியச்சொல்லில் மீளவும்மோஹிப்பரென்று நினைத்து.

தப்பச்சொன்னேமென்றது - தப்பச்செய்தோமென்றபடியாய், அதாவது - பரோபதேஶம்பண்ண விழிந்தத்தைவிட்டு ஸ்வாநுபவம்பண்ணினேமென்றபடி. அழித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை - பரோபதேஶம்பண்ணுகை. ப்ரதிஜ்ஞாதார்த்தோபபாதநம் (ஆவதென்னென்னிலித்யாதி) ஆவதென்னென்னிலென்றது - அழித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகையாவதென்னென்னிலென்றபடி.

இப்பாட்டுக்கவதாரிகை (கீழ்ப்ரஸ்துதமானவித்யாதி) ஸப்ரகாரமாகஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வ விஶிஷ்டனானவனவதரிக்கையாகிற ப்ரகாரஸஹிதமாக.

"பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (ஸ்நேஹிகளுக்கித்யாதி) "இயல்வினன" என்றத்துக்கு பாவம் (எல்லார்க்குமித்யாதி) ஸ்வரூபாநுபந்தியென்றபடி.

"ஜந்மகர்ம" (ஜந்மகர்மச) என்கிற விபாகத்தைப்பற்ற "நிலைவரம்பில" என்றதுக்கர்த்தம் (இன்னவவதாரமித்யாதி) உபபாதநம் (ஸாரத்யவேஷத்தோடேயித்யாதி) அவ்யவஸ்த்திதத்வம் விருத்தமன்றோவென்ன (இத்தாலித்யாதி) இத்தால் - "வரம்பில" என்றத்தால்.

"பல" என்கிறதேன், இவ்வளவென்று ஸங்க்யையில்லையோவென்ன (தெளிவுடையவித்யாதி) அதாவது - ஈஶ்வரனோடு வேதங்களோ டாழ்வார்களோடு வாசியற முடிவுகாணவொண்ணாமையைப்பற்ற "பலபிறப்பாய்" என்கிறதென்றபடி. அவன்கொடுத்த வறிவென்றது - "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றத்தை

ப்பற்ற. "஬ஹூநி மே வ்யதீதாநி" (பஹூநிமேவ்யதீதாநி) இதி பூர்வமே வலிகிதம். "அஜாயமாநோ ஬ஹுதா விஜாயதே." (அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே.)

"ஆய்" என்றதுக்கு பாவம் (பரார்த்தமாகவித்யாதி) பிறந்தென்றதே "பிறப்பாய்" என்கையாலே - பிறப்பினுடைய வபிமதத்வந் தோற்றுகிறதென்றபடி. புரையின்றிக்கே யிருக்கை - தன்ஹ்ருதயத்திலும் பரத்வகந்தமில்லாமை. அப்படி தாழநின்ற நிலையிலே பரத்வந்தோற்றுமேநின்றதண்டோவென்ன (ஆத்மாநமித்யாதி) ப்ரமாணத்வயம். "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் தஶரதாத்மஜம் । யோऽஹம் யஸ்ய யதஶ்சாஹம் பகவாம்ஸ்தத் ப்ரவீது மே" (ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே ராமம்தஶரதாத்மஜம் । யோஹம்யஸ்யயதஶ்சாஹம் பகவாம்ஸ்தத்ப்ரவீதுமே) இதியத்தகாண்டே ராவணவதாநந்தரே த்ரிதஶாந் ப்ரதிராமஃ. அஹம் யஃ, யஸ்ய,-நான்எவன், எவனுடையவன். அஹம்யதஃ,-யாதோரிடத்திலவன். தத் ஸர்வம்பகவாந்ப்ரவீது. "நாஹம் தேவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தாநவஃ। அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்யமதோऽந்யதா" (நாஹம்தேவோநகந்தர்வோநயக்ஷோநசதாநவஃ। அஹம்வோபாந்தவோஜாதோ நைதச்சிந்த்யமதோந்யதா) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஶே கோவர்த்தநோத்தரணநந்தரே.

"பலபிறப்பாயொளிவருமுழுநலம்" என்ற பதச்சேர்த்தியாலே ஜீவவ்யாவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறார் (அபஹதபாப்மேத்யாதி) ஸ்வரூபத்துக்கு - ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு. தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கும் விகாரமுண்டென்கிறார். (அவனுக்கித்யாதி) அவனுக்கு - ஜீவாத்மாவுக்கு. ஸாம்ஸாரிகப்ரவ்ருத்திகளிலே ஸுகித்வ துஃகித்வாதிகளுண்டென்றபடி. "நலம்" என்று ஜாத்யேகவசநம், கல்யாணகுண பரமென்று (கல்யாணகுணங்களென்கிறார்)

அவனப்படி பிறக்கப்பிறக்க, கல்யாணகுணங்கள் புகர்பெற்றுவருமோவென்ன (ஸஉஶ்ரேயாநித்யாதி) "யுவா ஸுவாஸாஃ பரிவீத ஆகாத் ஸ உ ஶ்ரேயாந் பவதி ஜாயமாநஃ । தம் தீராஸஃ கவய உந்நயந்தி ஸ்வாத்யோ மநஸா தேவயந்தஃ." (யுவாஸுவாஸாஃபரிவீதஆகாத்ஸஉஶ்ரேயாந்பவதிஜாயமாநஃ । தந்தீராஸஃகவயஉந்நயந்திஸ்வாதியோமநஸாதேவயந்தஃ.) யுவா - தருணஃ. ஸுவாஸாஃ - ஶோபநவஸ்த்ரவாந். ஜாயமாநஸ் ஸஏவஶ்ரேயாந்பவதி; தம்தீராஸஃ - தீராஃகவயஃமநஸாஉந்நயந்தி - த்யாநம்குர்வந்தீத்யர்த்தஃ. ஜந்மமிருவர்க்கு மொத்திருக்க வீஶ்வரனுக்கு கல்யாணகுணங்கள் புகர்பெறுகைக்கு ஹேதுவேதென்ற ஶங்கையிலே ஶ்ருதிக்குத் தாத்பர்யம் (கர்மநிபந்தநேத்யாதி) "ஸஉ" என்றதுக்கர்த்தம் (ஸஏவேத்யாதி)

ஈஶ்வரகுணங்களானபோதே உத்பத்திவிநாஶரஹிதமாயிருக்க இப்படி விஶேஷிக்கிறது - காதாசித்கோத்பத்தி விநாஶவத்தான லௌகிககுணவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாகவென்கிறார் (ஒருநாள்வரையிலேயித்யாதி) ஸ்வரூபாந்தர்க்கதம் - ஸ்வரூபாநுபந்தி.

இக்குணம் - மோக்ஷப்ரதத்வம். மோக்ஷப்ரதத்வம் ப்ரதாநகுணமாகையாலேயிறே பாஷ்யகாரர் "ஸ்தேமபங்காதி" (ஸ்த்தேமபங்காதி) என்கிறவிடத்தில்

ஆதிரூப்தாந்தர்க்கதமாக்காதே "விநத" இத்யாதியாலே பிரித்தருளிச்செய்தது, ஹேத்வந்தரம் (அவதாரத்துக்கித்யாதி) தெளிவை விளைக்கிறதாகையாலே, வீடாகிறதெளிவென்றது - பரமபதம். "நிலைமை" என்றது - நிலையென்றபடி. தெளிவைவிளைக்குமென்னுமத்தைக் காட்டுகிறார் (அவனிங்கேயித்யாதி) போகமோஹங்களைப்பண்ணுமென்னுமது - அபிநயபரம். இது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம்.

கீழ்ச்சொன்னவிரண்டையும் - ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வம், மோக்ஷப்ரதத்வமென்ற விரண்டையும். "வீடாந்தெளிதரும்" இத்யாதியோடே கூட்டி தாத்பர்யம் (மோக்ஷப்ரதத்வமித்யாதி) ஈஶ்வரனுகையாலே மோக்ஷப்ரதனுனென்றபடி. "பிறப்பாய் இறையோன்" என்றுகூட்டி தாத்பர்யம் (அவதரிக்கச்செய்தேயித்யாதி) பிறவாநிற்கச்செய்தே குணங்களுடைய தேஜிஷ்டதையாலும் மோக்ஷப்ரதத்வத்தாலு மீஶ்வரத்வத்திற் குறைவற்று நிற்குமென்றபடி.

"அளி" என்று - குளிர்த்தியும், பக்வதையுமாக்கி, உபயத்தையும் தந்தரேணவருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தித்யாதி) "குளிர்த்தி" என்றத்தால் பலிதம் (நிர்ஹேதுகமானவென்று) அருளுக்கு பக்வதை - பலவ்யாப்தமாகை. யத்வா, அளிவருமருளினோடு - க்ருபையாலேவரும் க்ருபையோடு. என்றர்த்தாந்தரமாய், "நிர்ஹேதுகமானவருளோடே" என்கிறதாதல். அளி - க்ருபை. "ஸூஹ்ருதஞ்ச" (ஆத்மேஶ்வரம்) என்னுமாபோலே. அகத்தனன் - அந்தரங்கன்.

அந்வயங்காட்டுகிறார் (இறையோனித்யாதி)..............................*

மூன்றாம் பாட்டு.

அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்து
அமைவுடைமுதல்கெடலொடிவிடையறநிலமதுவா
மமைவுடையமரரும்யாவையும்யாவருந்தானு
மமைவுடைநாரணன்மாயையையறிபவர்யாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமைவுடை) அவிகல ஸர்வநிரதிஶய புண்யமார்க்கஸித்தமாய், இதர ஸர்வபுருஷார்த்தங்களிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமாயிருந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராவாந்தர ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வங்கள் கைவந்திருக்கையாகிற விவ்வைஶ்வர்யத்தையுடையராய் நிரபேக்ஷரா யிருந்த ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள சேதநாசேதநங்களுக்குமாத்மாவாயிருக்கையாகிற நிரபேக்ஷைஶ்வர்யத்தை யுடையனுயிருந்தநாராயணன் ஸஜாதீயனுய்க்கொண்டு பிறந்தருளி யெளியனுயிருக்கிற விசித்ரவாஶ்சர்யமான குணமொருவர்க்கு நிலமோவென்கிறார்................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாராஶ்சர்ய மொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்கிறார்.

அமைவு - சமைவை. உடை - உடைத்தான. அறம் - தர்மத்தினுடைய. நெறி - வரவாறு. முழுவதும் - எல்லாவற்றிலும். உயர்வறவுயர்ந்த - மிகவுமுயர்ந்த. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையவான. முதல்கெடல் - ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கள். இடையொடிவு - இடையொடிவான அவாந்தரஸம்ஹாரம். இவை; அற - மிகவும். நிலமதுவாம் - நிலமான. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையரான. அமரரும் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்களும். யாவையும் - எல்லாவசேதநங்களும். யாவரும் - எல்லாச்சேதநங்களும். தானும் - தானேயாம்படியான. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையனான. நாரணன் - நாராயணனுடைய. மாயையை - அவதாராஸ்சர்யத்தை. யாரறிபவர் - யாரறியவல்லார்.

அமைவு - நிரப்பம்...*

---

௩௫ - மூன்றும் பாட்டு.

எளியனென்றார், எளிமையை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார்; இவனுடைய வவதாரரஹஸ்ய மொருவர்க்கும் நிலமல்லகிடீ ரென்கிறாரிதில்.

(அமைவுடையறநெறியித்யாதி) ஒருதர்மத்தை யநுஷ்ட்டியா நிற்கச்செய்தே இப்போதே பலம்பெறு தொழிலிலு மொழியும், இடையிலே சிலவிக்நங்கள் வரிலும் வரும், அங்ஙனன்றியே, சக்ரவர்த்தி, நாலாஹூதிபண்ணினாலு ரத்நத்தையெடுத்துக்கொண்டாற்போலே பலத்தோடே ஸந்திப்பிக்கக்கடவ தர்மமார்க்க மெல்லாவற்றாலும், " உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் " என்று ஸர்வேஸ்வரன் குணங்களாலுயர்ந்திருக்குமாபோலே " இதுக்கிவனுக்கவ்வருகொருவருமில்லை " என்னும்படி சமைந்திருக்கை. (அமைவுடைமுதலித்யாதி) ப்ரஹ்மா ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணினால் " ஸர்வேஸ்வரனோ " என்றுமங்கிக்கவேண்டும்படியிருக்கை. இப்படி சமைவையுடைத்தான ஸ்ருஷ்டியென்ன, அப்படி யிருந்துள்ள ஸம்ஹாரமென்ன, இடையொடிவென்ன. இடை - இடையிலே. நடுவே. ஒடிவு - ஸம்ஹாரம். அவாந்தரஸம்ஹாரமென்றபடி. இவை (அறநிலமதுவாம்) இவை தங்களுக்கு நிலையிட்டுக் கொடுத்த ஸர்வேஸ்வரனையும் மறுத்துக் கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி மிகவும் விதேயமாம்படிசமைந்த ப்ரஹ்மாதிகளும். (யாவையும்) அசேதநங்களும். (யாவரும்) சேதநரும். (தானுமமைவுடைநாரணன்) சேதநாசேதநங்களெல்லாம் தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாயன்வயிக்கும்படியான சமைவையுடையனாகையாலே நாராயணனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவனுடைய. (மாயையையறிபவர்யாரே) இவனுடைய வவதாரரஹஸ்யமொருவர்க்கு மறிய நிலமல்லவென்கிறார். ப்ரகாரியானதான், ப்ரகாரமான வஸ்துவிலேயொன்று " என்மகன் " என்றபிமானிக்கும்படி வந்து பிறந்த

விவ்வாஸ்சர்யமொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிறுர். (தானுமமைவுடை நாரணன்) ஒருவனொருவனை "உனக்கு ஜீவநமென்னவேணும்" என்றால், தன்புத்ராதிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு "எனக்குக் கலநெல்லு வேணும்" என்றுநின்ருனிறே, அப்படியே யிவையடங்கலும் தன்னஹம் ஸப்தத்துக்குள்ளேயடங்கி, தானிவற்றுக் கபிமாநியா யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அறிபவர்யாரே) நித்யஸூரிகள் பரத்வாநுபவம் பண்ணுகையாலே யறியார்கள், ஸம்ஸாரிகள் நாஸ்திகராகையாலே யறியார்கள், ப்ரஹ்மாதிகள் தந்தாமறிவாலே யறியவிருக்கிறவர்க ளாகையாலே யறியார்கள், * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்கள் மோஹித்துக்கிடப்பர்கள், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான தானும் "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்" (ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்) என்னுமாகையாலே யொருவர்க்கும் நிலமல்ல வென்கிறுர் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்ரும்பாட்டு (அமைவுடையித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டாலும் சொன்ன ப்ரமேயத்தை அநுவதித்துக்கொண்டிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (எளியனித்யாதி) "மாயையை" என்றத்தைப்பற்ற (அவதாரரஹஸ்யமென்றது)

அமைவு - சமைவாய், அவிளம்ப்யபலப்ரதமானவென்றபடி. "அமைவுடை" என்றதுக்குபாவம் (ஒருதர்மத்தையித்யாதி) (இப்போதே பலம்பெருதொழியினுமொழியும்) கர்மகர்த்ருஸாதந வைகுண்யங்களாலே யநுஷ்ட்டித்தபோதே பலம் லபியாதேபோகிலும்போம். கர்மவைகுண்யமாவது - ஜந்மாந்தரக்ருதபாபம். கர்த்ருவைகுண்யமாவது - கர்மாநுஷ்ட்டாநாயோக்யதை. ஸாதநவைகுண்யமாவது - ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரமாநநுஷ்ட்டாநம். தர்மமார்க்கமெல்லாவற்ருலுமென்றது - தர்மம் யஜ்ஞதாநதபோரூபேண மூன்று ராசியாயிருக்கையைப்பற்ற. முழுவதும்-முழுவதினுலும். "உயர்வறவுயர்ந்து" என்றதுக்குபாவம் (உயர்வறவித்யாதி)

"அமைவுடை" என்கிறவிது - முதலிலும், கெடலிலும், விஶேஷணமாகிறது. இங்கு அமைவு-ஸூகடிதத்வம். முதலென்று - மஹாப்ரளயாநந்தரகாலீநஸ்ருஷ்டியும், நித்யஸ்ருஷ்டியுஞ் சொல்லுகிறது. கெடலென்று-மஹாஸம்ஹாரமும், நித்யஸம்ஹாரமுஞ் சொல்லுகிறது. அவாந்தர ஸம்ஹாரமென்றவிது - அவாந்தரஸ்ருஷ்டிக்கு முபலக்ஷணம். அறநிலமதுவாய் - மிகவும் விதேயமாய். மறுத்து - புநஃ. மூன்ரும்பாதத்திலமைவுக்கு ஜ்ஞாநஶக்திவிபாகமர்த்தம். நாலாம்பாதத்திலமைவுக்கு - "வஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிற ஸ்வவிபாகரூபக்ருதியர்த்தம்.

பஹுவ்ரீஹிஸித்தமானவர்த்தம் (சேதநாசேதநங்களித்யாதி) நிலமல்லாமையெப்படியென்ன, "விதாவுத்ரேண" (பிதாபுத்ரேண) இத்யாதிஸ்ரு

தியை ஹ்ருதிகரித்துக்கொண்டு பாவம் (ப்ரகாரியானவித்யாதி) [யொநியொ நள] (யோநியோநௌ) [யொநளயொநள] (யோநௌயோநௌ.)

தத்புருஷஸித்தமானவர்த்தம் (ஒருவனொருவனையித்யாதி.)

" யாரேயறிபவர் " என்றதுக்கு நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு ஆழ்வார்களோடு ஈஸ்வரனோடு வாசியற வொருவரு மறியமாட்டார்களென்று விவக்ஷித்து, இவர்களறியாத ப்ரகாரத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி) " அறிபவர்யார்! " என்ற ஸ்வரத்தாலே - ஒருவருமறியார்களென்றபடி. (திவ்யமென்னும்) " விலக்ஷணம் " என்று சொல்லுமித்தனைபோக்கி, இன்னபடியென்று சொல்லமாட்டானென்றபடி. க்ரமேணாந்வயஃ............*

நான்காம்பாட்டு.

யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவரியவெம்பெருமான்
யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவெளியவெம்பெருமான்
பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம்பெருமான்
பேருமோருருவமுமுளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(யாருமோர்) ப்ரதிகூலர்க்கறியவரியனுமிடத்தில் அவர்களெத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டரோயாகிலு மவர்களுக்கு " இன்னஸ்வபாவத்தையுடையவன் " என்றறியவரியன். அநுகூலர்க்கறியவெளியனுமிடத்திலவர்களெத்தனையேனுந் தண்ணியரோயாகிலும் "இன்னஸ்வபாவத்தையுடையன் " என்றறியவெளியன். " இன்னஸ்வபாவத்தையுடையன் " என்றறிய வெளியனுவதென்னென்னில்; அஸங்க்யேயகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனுய், மற்றுமாஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக வஸங்க்யேயதிவ்யரூப விஶிஷ்டனென்றறிய வெளியனும். இப்படியோர்பேரு மோருருவமும் தங்களுக்குத்தோற்றுமையாலே ப்ரதிகூலர் " இல்லை " என்ன; அநுகூலர்க்குத்தோற்றுகையாலே யவையவர் " உண்டு " என்ன, இப்படி விப்ரதிபந்நங்களா யிருக்குமென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரக்ருதமான அஸங்க்யேயரூப நாமங்களையுடையவனை ப்ரதிகூலரறியமாட்டாதே, அநுகூலரறியவல்லராய், நித்யவிவாதமாய் நடக்குமென்கிறார்.

பேரும் - விக்ரஹவாசகமானதிருநாமங்களும். பிற - அந்தநாமவாச்யங்களான மற்றவிக்ரஹங்களும். பலவாயிரம் - அநேகமாயிரம். உடைய - உடையனு

ய்க்கொண்டுதோற்றி. எம்பெருமான் - எனக்குநாதனானவனாய். யாரும் - எத்தனையேனும் ஜ்ஞாநாதிகளாலதிகராகிலுமநாஸ்ரிதரால். ஓர்நிலைமையன் - ஒருபடியையுடையன். என - என்று. அறிவரிய - அறியவரியனாம்படியைக்காட்டி. எம்பெருமான் - என்னையடிமைகொண்டநாதனாய். யாரும் - எத்தனையேனு மறிவிலிகளாகிலுமாஸ்ரிதர்க்கு. ஓர்நிலைமையன் - வ்யவஸ்த்திதஸ்வபாவன். என - என்று. அறிவெளிய - அறியவெளியனாம்படியைக்காட்டி. எம்பெருமான் - என்னையடிமைகொண்டநாதனானவனுக்கு. ஓர்பேரும் - ஒருபேரும். ஓருருவமும் - ஒருரூபமும். உளதில்லை - உண்டாயிருப்பதில்லையென்று ப்ரதிகூலர்க்கும். இலதில்லை-ஒருபேருமொருரூபமுமில்லையாயிருப்பதில்லையென் றநுகூலர்க்கும். பிணக்கு - நித்யப்பிணக்காயிருக்கும்.

இங்குபலவிடத்திலும் "எம்பெருமான்" என்றது - அந்தவந்தவுபகாரங்களாலுண்டானவுகப்பாலே...*

---

௩ - நான்காம்பாட்டு.

இப்படியிருக்கிற அவதாரஸௌலப்ய மொருவர்க்கு மறிய நிலமன்றேயென்னில், ஆஸ்ரிதர்க் கத்யந்தஸுலபனா யநாஸ்ரிதர்க்கத்யந்த துர்லபனாயிருக்குமென்கிறார்.

(யாரும்) எத்தனையேனு மதிஶயிதஜ்ஞாநராயிருக்குமவர்களேயாகிலும் ஸ்வயத்நத்தாலே காணுமன்று "இன்னபடிப் பட்டிருப்பதொரு ஸ்வபாவத்தை யுடையவன்" என்றறியவொண்ணாத என்ஸ்வாமியானவன்.

(யாரும்) இந்தயச்சப்தம் தாழ்ச்சிக்கெல்லையிலே நிற்கிறது. ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலோ ரளவுமில்லையேயாகிலும் தானேகாட்டக்காணுமவர்களுக்குத் தன்படிகளெல்லாமறியலாயிருக்கும். எங்கேகண்டோமென்னில், ஒருகுரங்கு, வேடச்சி, இடைச்சி, இவர்களுக்கெளியனாயிருக்கக்கண்டோமிறே. (எம்பெருமான்) ஆஸ்ரிதர்க்கெளியனாய் அநாஸ்ரிதர்க்கரியனானவென்னை யன்னாயிருந்தபடி யென்னென்றெழுதிக்கொடுக்கிறார், "நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூமயே நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூமயே" (நமோநமோவாங்மநஸாதிபூமயே நமோநமோவாங்மநஸைகபூமயே) என்றாற்போலே.

(பேருமோராயிரம்) அநுபவிதாக்களுக் கிழிந்தவிடமெல்லாந் துறையாம்படி யநேகந்திருநாமங்களை யுடையனாயிருக்கை. குணத்துக்கு வாசகமாயும் ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயும் வருமவற்றுக்கோரெல்லையில்லையிறே, "தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்" (தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்) என்கிறபடியே.

(பிறபலவுடைய) அந்நாமத்வாரா காணு மநேகந் திருமேனி களையுடையனுயிருக்கை. "பிற" என்ன - திருமேனியைக் காட்டுமோ வென்னில் "𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂" (நாமரூபஞ்ச பூதாநாம்) "𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿" (நாமரூபேவ்யாகரவாணி) என்று நாமத்தோடேசேர ரூபத்தையுஞ்சொல்லக்கடவது. அவ்வளவேயல்ல, இவர் தாமுமித்தை யநுபாஷிக்கிற விடத்திலே "பேருமோருருவமும்" என்றருளிச்செய்து வைத்தார்.

(பேருமோருருவமும்) இவற்றிலே யொருதிருநாமமும், ஒரு விக்ரஹமும். (உளதில்லை) அநாஸ்ரிதர்க்கு ஸ்த்தூலப்ரதிபத்தியுமரிதாயிருக்கும். (இலதில்லை) ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாங் காணலாமாகையாலேயில தில்லை. (பிணக்கே) ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாங் காண்கையாலே மங்களாஸா ஸநம்பண்ணி நிற்பர்கள், அநாஸ்ரிதரிவை யில்லையென் றிருக்கையாலே முதலிலே கிட்டார்கள், இரண்டுக்கும் நடுவே வஸ்துநித்யமாகப் பெற் றோமே! என்றுதாமினியராகிறார். அன்றியே, (பேருமோருருவமுமு ளது) திருநாமமும் திருநாமத்துக்கு வாச்யமான திருமேனியும்நித்யம். இலதில்லை. (இல்லைபிணக்கே) இவ்விடையாட்டத்தில் விவாதம் வே ண்டாவென்கிறார்.)..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (யாருமோரித்யாதி) கீழ் "மாயை" என்ற வவதார ரஹஸ்யமாவது - அவதாரஸௌலப்யம்.

முந்தினயச்சப்தம் - உத்கர்ஷபரம். பிந்தினயச்சப்தம் - நிகர்ஷபரம். அவதாரிகையிற்சொன்ன வாஸ்ரிதாநாஸ்ரிதராகிறார் - ஸ்வயத்நபரரும் நிவ்ருத்திபரருமென்னுதல். யத்வா, அர்த்தத்வயமாதல். நிலைமை - ஸ்வபாவம்.

யாரும் - யார்க்கும். ஸப்தார்த்தம் (ஜந்மவ்ருத்தேத்யாதி) குரங்கு-ஸுக்ரீவமஹாராஜர். வேடச்சி-ஸபரி. இடைச்சி-யஸோதையாதல், சிந்தயந்தியாதல்.

(எம்பெருமானென்று) பதத்வயோபாதாநம். அப்படி யாஸ்ரிதர்க்கெளி யனு யநாஸ்ரிதர்க்கரியனு யிருக்கிறவிருப்பிலே யீடுபட்டெழுதிக்கொடுத்த பேரு ண்டோவென்ன (நமோநமஇத்யாதி) (பூமயே என்றாற்போலே) இருக்கிறதெ ன்று கூட்டிக்கொள்வது.

ஆயிரமென்று - ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது, "𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌕𑌂" (ஶதம்ஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்யவாசகம்) என்னக்கடவதிறே. உபபாதநம் (குணத்துக்கித்யாதி) "𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌚𑌰𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍" (ஸஹஸ்ராஸ்யஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸ்ஸஹஸ்ரசரணோவி

புஃ । ஸஹஸ்ரபாஹுஸ்ஸர்வஜ்ஞோ தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்) இதிமஹாபாரதே பீஷ்மஃ. ஸ்வரூபத்துக்கு - ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹங்களுக்கு.

பிற - மற்றவை. திருநாமங்களுக் கந்யமாயிருக்கிற திருமேனிக ளென்றபடி. (நாமத்வாராகாணும்) நாமத்வாரா வறியப்படுகிற. " பேரும் " என்ற வநந்தரம் " பிற " என்கிறவிது - ரூபவாசியென்னுமதுக்கு நியாமகம் (பிறவென்னவித்யாதி) " [illegible] । [illegible] " (நாமரூபஞ்சபூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம் । வேதசப்தேப்யஏவாதௌதேவாதிநாஞ்சகாரஸஃ) இதிப்ரதமேம்சேபஞ்சமே. சாந்தோக்யே, " [illegible] " (அநேநஜீவேநாத்மநாநு ப்ரவிஶ்யநாமரூபேவ்யாகரவாணி) தேவாதீநாம்பூதாநாம் நாமதேயம்ரூபஞ்ச க்ருத்யாநாம்ப்ரபஞ்சநஞ்ச. க்ருத்யங்கள் - செயல்கள். ப்ரபஞ்சநம் - வெளியிடுகை. நியாமகாந்தரம் (அவ்வளவேயித்யாதி)

ஓர்பேருமோருருவமுமென்றந்வயம். ஸ்த்தூலப்ரதிபத்த்யபாவஃ-சர்மிஞ்ஞபிஜ்ஞாநாபாவஃ. பிணக்கே - பிணக்குண்டோ. இல்லையென்றுசப்தார்த்தம். ஏகாரம் - பிரிநிலையேகாரம். பிணக்கில்லையென்றுகக்கிறு ரென்கிறுர் (ஆஶ்ரிதரெல்லாமித்யாதி) பிணக்கு - விவாதம். அன்றிக்கே, பிணக்கே - பிணக்காயிருக்கும். இப்படியாஶ்ரிதர்க்கு மநாஶ்ரிதர்க்கும் நித்யவிவாதமா யிருக்குமென்றமாம். நித்யமாக - நிரவத்யமாக. க்ரமேணாந்வயஃ..*

ஐந்தாம்பாட்டு.

பிணக்கறவறுவகைச்சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த
கணக்கறுநலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன்
வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்
டுணக்குமின்பசையறவவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே.

ஆறுயிரப்படி.

(பிணக்கற) இப்படி விப்ரதிபத்தி யுண்டாயிருந்தவிடத்தி லிவனுடைய வுண்மையை நிஶ்சயிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்.

அந்த ப்ரதிகூல ஷட்ஸமயங்களுக்கு மநுகூலரான வைதிகர்க்குமிப்படியுள்ள விப்ரதிபத்தி தீரும்படி வேதமார்க்கத்தை யுள்ளபடியே யநுஸந்தித்து, ஸாங்கமான ஸகலவேதங்களுக்குந் தானே ப்ரதிபாத்யனென்னுமிடத்தையும், அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்த்தோஷமான வேதத்தோடே விரோதிக்கையாலே இதரஸமயங்கள் ப்ரமாணமன்றென்று

மிடத்தையும், ஸ்வாபாவிக ஸார்வஜ்ஞ்யாதி ஸகலகல்யாண குணோபேதனை தானே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தருளினன். இப்படி வேதார்த்தத்தை யுள்ளபடியே வ்யக்தமாக்கின விம்மஹாகுணத்தையுடையனை யெம்பெருமான்றிறமான பக்தியோகத்திலே நின்று, ப்ராக்ருதவிஷயங்களாகிற களையைக்கடிந்து, அவற்றின் ஸங்கத்தையும் விடுங்கோள். எங்ஙனேவிடும்படியென்னில்; அவனருளிச்செய்தருளின ஸ்ரீகீதையாலே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனானவவனை யுணர்ந்து, வ்யதிரிக்தஸங்கத்தை விடுவதென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி ஸுலபனானவனை யாஸ்ரயிப்பதவனருளிச்செய்த கீதோபநிஷத்ப்ரமாணஸித்தமான பஜநத்தாலேயென்கிறார்.

அறுவகைச்சமயமும்பிணக்கற - அறுவகைச்சமயமுந் தன்னிற்றனும் வைதிகரோடும் பிணக்கறும்படி. நெறி - வேதமார்க்கத்தை. உள்ளி-ஆராய்ந்து. உரைத்த - அருளிச்செய்த. கணக்கறு - எண்ணிறந்த. நலத்தனன் - ஔதார்யாஸ்ரித வாத்ஸல்யாதிகல்யாணகுணங்களையுடையனாய். அந்தமில் - முடிவில்லாத. ஆதி - முதலாகையாலே. நித்யனாய். அம் - ஹேயப்ரதிபடனாய். பகவன் - கல்யாணரூபமான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகுணவிஸிஷ்டனை பகவானுடைய. வணக்கு - நமஸ்யாதிகளை. உடை - உடைத்தான. தவநெறிவழி - பக்திமார்க்கத்திலே. நின்று-நிலைநின்று. புறநெறி - "அந்யாவாவொவிஶுஜ" (அங்யாவாசோவிமுஞ்சத) என்கிற அல்லாதவழிகளாகிற. களை - களையை. கட்டு - அறுத்து. அவனுடை - அவனுடையவிஷயமான. உணர்வுகொண்டு - பக்திரூபஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு. உணர்ந்து - தர்ஸித்து. பசை - வாஸநாரூபமானபசை. அற - அறும்படி. உணக்குமின்-உலர்த்திவிடுங்கோள்...*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

பலகாலும் பஜியுங்கோளென்றுநின்றீர், பஜநோபாயமிருக்கும்படியை யருளிச்செய்திரோன்ன; இன்று நானுபதேஸிக்கவேணுமோ; அவன்றான் ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே யவனை யாஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

(பிணக்கற வறுவகைச்சமயமும்) வைதிகஸமயத்துக்கும் பாஹ்யஷட்ஸமயங்களுக்குந் தன்னிற்றனுண்டான பிணக்கறும்படியாக (நெறியுள்ளியுரைத்த) தான்சொல்லிற்றடைய வேதார்த்தமாயிருக்கச்செய்தே, தந்தாமுக்கென்னவோரர்த்தம் போதியாதார் ஆராய்ந்துசொல்லுமாபோலே விசாரித்தருளிச்செய்தான். அதுக்குநினைவென்னென்னில்;

அஹ்ருதயமாகச்சொல்லிலும் நன்றாயிருக்கச்செய்தே, ப்ரஜைகளுடைய ஹிதத்திலுண்டான வாதராதிஸய்த்தாலே, சடக்கெனச்சொன்னால் "வாய்வந்தபடி சொன்னான் நிருபியாதே" என்பர்களென்று ஆராய்ந்துசொன்னானாகச்சொன்னபடி.

(கணக்கறுநலத்தனன்) எல்லையில்லாதகுணத்தையுடையவனென்னுதல், எல்லையில்லாத ஸ்நேஹத்தையுடையவனென்னுதல்; ஆரிரக்கச்செய்தான், தன் வாத்ஸல்யத்தாலே யருளிச்செய்தானித்தனையிறே. வாத்ஸல்யத்தாலே சொல்லிற்றெல்லா மர்த்தமாயித்தனையோவென்னில் (அந்தமிலாதி) ஆப்ததமன்; எல்லார்க்கு முத்பத்தி விநாஸங்களாலேயிறே ஜ்ஞாநஸங்கோசம்பிறப்பது, இவனுக்கவையில்லாமையாலே அகர்மவஸ்யனென்கிறது. (அம்பகவன்) ஜ்ஞாநாதிகளாலல்பமுத்கர்ஷமுடையவன்பக்கலிலே பகவச்சப்தம் வர்த்தியாநின்றதிறே; "அந்யத்ர ஹ்யுபசாரதஃ" (அந்யத்ரஹ்யுபசாரதஃ) பகவச்சப்தம் முக்யமாகவிருப்ப திவன்பக்கலிலே, அல்லாதார்பக்க லௌபசாரிகம்.

(அம்பகவன்வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று) "நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் பக்த்யா" (நமஸ்யந்தஸ்சமாம்பக்த்யா) என்று பக்திஸாஸ்த்ரத்திலே நின்றருளிச்செய்தானிறே. அங்காபரிஷ்வங்கம்போலே போகரூபமாயிறேயிதுதானிருப்பது. (வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று) வணக்கத்தையுடைய பக்திமார்க்கமாகிற வழியிலேநின்று. பக்திஸாஸ்த்ரத்திலே "மாம் நமஸ்குரு" (மாம்நமஸ்குரு) என்கையாலே "வணக்குடை" என்கிறது. தபஸ்ஸப்தத்தாலே-பக்தியைச்சொல்லிற்று, பக்தி, ஜ்ஞாநவிஸேஷமாகையாலே. "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தபஃ" (யஸ்யஜ்ஞாநமயம்தபஃ) என்கிற ந்யாயத்தாலேயென்னுதல், இவனுடைய ப்ரேமமாத்ரத்தையேகுவாலாகநினைத்திருக்கும் பகவதபிப்ராயத்தாலேயாதல்.

(புறநெறிகளைகட்டு) புறநெறியாகிற களையைக்கடிந்து-பறித்து. கட்டல் - களைதல். பக்திவிஷயமானபோது, பலாந்தரத்திலேபோம் விலக்கடிகளைத்தள்ளி என்றாகிறது, ப்ரபத்திவிஷயமானபோது, இதரஸாதநங்களைத்தள்ளி என்றாகிறது. (உணக்குமின்பசையற) "ரஸவர்ஜம்" (ரஸவர்ஜம்) என்கிறபடியே பாஹ்யவிஷய ப்ராவண்யத்தை ருசிவாஸநைகளோடே விடுங்கோள். இதெல்லாமென்கொண்டுதானென்னில் (அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து) தத்விஷயஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டென்னுதல், தது்க்தஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டென்னுதல்; பக்திமார்க்கத்தைக்கொண்டென்னுதல், அவனருளிச்செய்த சரமஸ்லோகத்திற்படியைப்பற்றிநின்றென்னுதல்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு (பிணக்கறவித்யாதி) (அறுவகைச்சமயமும்) ஶாக்யோ லூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணககபிலபதஞ்சலிமதங்கள்.

"உள்ளி" என்று விஶேஷித்ததுக்குபாவம் (தான்சொல்லிற்றித்யாதி) "வா஗்விவ்ருதாஶ்சவேதா:" (வாக்விவ்ருதாஸ்சவேதா:) என்றதிலேநோக்கு. போதியாதார் - தோற்றுதார். சடக்கென - ஶீக்ரமாக. ஆதராதிஶயத்தாலே - ஆராய்ந்துசொன்னானென்றந்வயம்.

ப்ரதமார்த்தத்துக்கு, "நலம்" என்று - ஜாத்யேகவசநம். ஸ்நேஹமென்றதுக்குபாவம் (ஆரிரக்கவித்யாதி) ஶிஷ்யஸ்நேஹமென்றது - வ்யாஜமாத்ரம்; "அஸ்தாநஸ்நேஹ" (அஸ்த்தாநஸ்நேஹ) இத்யாதி. வாத்ஸல்யம்-ஸ்நேஹம்.

அர்த்தமாமித்தனையோ) யதாதர்ஶித்வமும் வேண்டாவோவென்னிலென்றபடி. ஆத்யந்தராஹித்யத்தாலே-யதார்த்ததர்ஶித்வமும் ஸூசிதம். ஏதத்பலிதம் (ஆப்ததமனென்று) விவரணம் (எல்லார்க்குமித்யாதி) (உத்பத்திவிநாஶங்களாலே) தத்தேதுபூதகர்மங்களாலே (அவையில்லாமையாலே) அந்தக்கர்மங்களில்லாமையாலே. அகர்மவஶ்யன் - ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபகர்மவஶ்யதையில்லை.

"பகவன்" என்னவமையாதோ, "அம்பகவன்" என்ன வேணுமோவென்ன (ஜ்ஞாநாதிகளித்யாதி) "அம்" என்றதின்தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அந்யத்ரேத்யாதி) அம் - அழகு. முக்யதையே - அழகென்றுகருத்து. "தத்ர பூஜ்யபதார்த்தோக்திபரிபாஷாஸமந்வித: । ஶப்தோயம் நோபசாரேண ஹ்யந்யத்ர ஹ்யுபசாரத:" (தத்ரபூஜ்யபதார்த்தோக்திபரிபாஷாஸமந்வித:। ஶப்தோயந்நோபசாரேணஹ்யந்யத்ரஹ்யுபசாரத:) இதிஷஷ்டேம்ஶே பஞ்சமேபரவித்யாயாம். பூஜ்யபதார்த்தோக்தி:-யோக:. பரிபாஷா-ரூடி:. தத்ர-நாராயணே. "அந்யத்ர" (அந்யத்ர) இத்யாதிக்குபாவம். (பகவச்சப்தமித்யாதி) அல்லாதார் - ப்ரஹ்மாதிகள்.

வணக்குடைத்தாயிருக்குமோ தவநெறியென்ன (நமஸ்யந்தஶ்சேத்யாதி) "ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா: । நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே" (ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா:। நமஸ்யந்தஶ்சமாம் பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே) இதிகீதாஸூநவமே. "மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண:" (மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாந்நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவமாத்மாநம்மத்பராயண:) இதிதத்ரைவ. (பக்திஶரீரத்திலேநின்று) பக்திஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறவிடத்திலேதானேநின்று. அம்பகவன் விஷயமான வணக்குடைத்தவ நெறியென்று கூட்டிபாவம் (அங்காபரிஷ்வங்கேத்யாதி) குணவத்விஷயமாகையாலே போகரூபமாயிருக்குமென்றபடி. ஶப்தார்த்தம்பண்ணுகைக்காக மீளவும் ப்ரதீகோபாதாநம் (வணக்குடையித்யாதி) வணக்குடைத்தாயிருக்குமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (பக்திஶரீரத்திலேயித்யாதி) பக்திப்ரதிபாதநஸ்த்தலத்திலே யென்றபடி.

(பக்திஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே) “ தப ஆலோசநே ” (தபஆலோசனே) இதிஹிதாதுரிதிஹாவ:. முண்டோபநிஷத் “ யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப: . ” (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் யஸ்யஜ்ஞாநமயந்தப:.) குவாலாக - தபஸ்ஸாகவாதல், அதிகமாகவாதல். பகவதபிப்ராயத்தாலேயென்றது - ஸாதநபக்திபக்ஷத்தில் அங்குராவஸ்த்தையைப்பற்ற. ஸாத்யபக்தியானபோது ஸ்வரஸம். அன்றிக்கே, யோஜநாத்வயமும் பக்திப்ரபத்தியோஜநாத்வயத்தைப்பற்றவாதல்.

கட்டு - பிடுங்கி. விலக்கடிகள் - காம்யங்கள். (ப்ரபத்திவிஷயமானபோது) “ தவநெறி ” என்றவிடத்தில், தபஶ்ஶப்தம் - “ தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு: ” (தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) என்கிறபடியே ப்ரபத்திபரம். மேலே “ அவனுடையுணர்வுகொண்டு ” என்றத்தோடு புநருக்தமாகாமைக்காக, தவநெறிவழிநின்றென்றது - அத்யவஸித்தென்றபடி. ப்ரபத்திவிஷயமானபோதென்கையாலே ப்ரபத்திபரமாகயோஜிப்பது. அப்போது, வணக்குடைத்தவநெறியென்று - “ த்வமேவ ஶரணம் ” (கச்சத்வமே நம்ஶரணம்) என்றுபதேஶிக்க, “ த்ரௌபத்யா ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர் ஜநார்த்தநம் ” (த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வேநமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்) என்றநுஷ்டாநதஶையில்சொன்ன காயிகநமஸ்காரத்தையுடைத்தான, “ தபஸாமதிரிக்தமாஹு: ” (தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) என்கிற தபஶ்ஶப்தவாச்யமானவத்வேஷருபப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது.

பக்திபரமானபக்ஷத்தில், காம்யபலங்களில் ருசிவாஸநைகளைவிடுங்கோளென்கிறார் (ரஸவர்ஜமித்யாதி) “ விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: । ரஸவர்ஜம் ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே ” (விஷயாவிநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்யதேஹிந:। ரஸவர்ஜம்ரஸோப்யஸ்யபரம்த்ருஷ்ட்வாநிவர்த்ததே) இதிகீதாஸூத்விதியே. (ரஸவர்ஜமென்கிறபடியே) “ ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே ” (ரஸோப்யஸ்யபரம்த்ருஷ்ட்வாநிவர்த்ததே) இதிஶ்லோகத்தின்படியே. இத்தால் - நிராஹாராதிகளாலே விஷயராகத்தை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு, பகவத் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ருசிவாஸநைகளைப் போக்கிக்கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ப்ரபத்திபரமானபோது, உபாயாந்தரங்களில் ருசிவாஸநைகளைப்பசையறவுணக்குமினென்று கண்டுகொள்வது.

தபஶ்ஶப்தோக்தார்த்த த்வயாநுகுண்யேநார்த்தத்வயம் (தத்விஷயஜ்ஞாநேத்யாதி) உக்தார்த்தத்வய விவரணம் (பக்திமார்க்கேத்யாதி) தஜ்ஞக்தஜ்ஞாநமென்கிறது - ப்ரபத்தியை. தத்விஷயஜ்ஞாநமென்கிறது - பக்தியை.

பக்திபரமானபோது, கணக்கறுநலத்தனன் அந்தமிலாதியம்பகவனறுவகைச்சமயமும் பிணக்கற நெறியுள்ளியுரைத்த வணக்குடைத்தவ நெறிவழிநின்று, அதாவது - உபக்ரமதஶையில் அத்யவஸித்து. அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து - அநுஷ்டாநதஶையில் ஜ்ஞாநத்தை ப்ராபித்து. புறநெறிகளைகட்டுப் பசையறவுணக்குமி னித்யந்வய:. அன்றிக்கே - ப்ரபத்திபரமானபோது, அறுவகைச்சமயமு

ம் பிணக்கறவென்று தொடங்கி, அம்பகவனானவனுடைய வுணர்வுகொண்டுணர்ந்து வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று, புறநெறிகளை கட்டுப்பசையற வுணக்குமினித்யங்வயோவா. நெறி - வேதமார்க்கம். சமயமும் - சமயத்துக்கும். பிணக்கு - விவாதம். உணக்குமின் - உலர்த்திவிடுங்கோள்...*

ஆறாம்பாட்டு.

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை
யுணர்ந்துணர்ந்துணரினுமிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்கா
ளுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரியயனரனென்னுமிவரை
யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே.

ஆறாயிரப்படி.

(உணர்ந்துணர்ந்து) ஜ்ஞாத்ருத்வைக ஸ்வரூபமாய், ஜ்ஞாநதஸ் ஸர்வகதமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாயிருந்தபரிஶுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடியே விஶதமாயுணரிலும் ஆஶ்ரித ஸமாஶ்ரயணீயத்வார்த்தமாக தேவமநுஷ்யாதி ரூபேணாவ தீர்ணனான விந்த ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் ப்ரஹ்மாவோ, ருத்ரனோ, நாராயணனோ, என்றறிகை யரிது. ஆகிலெங்ஙனேயறியும்படியென்னில்; அரியயனரனென்னுமிவர் திறமாக பஹுஶாஸ்த்ர ஶ்ரவண மநநங்களைப்பண்ணுவது. இப்படி பஹுஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணமநநங்களைப் பண்ணவே யவர்களிலொருவ னீஶ்வரனென்று தோற்றும்; அவனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்............ ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ப்ரஹ்மருத்ரமத்யகதமான ப்ரதமாவதாரம் தத்ஸஜாதீயபுத்தி விஷயமாகையாலே விவேகிக்கவரிது, அத்தை விவேகித் தாஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

உணர்ந்துணர்ந்து - ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வபாவனானையாலே யென்றுமொக்க வுணருகையே ஸ்வபாவமாகவுடையனாய், இழிந்தகன்றுயர்ந்து - அந்த ஜ்ஞாநம் நிக்ருஷ்டவேஷத்திலபரிச்சின்னமாகையாலே தத்த்வாராபத்துக்திக்கிலும் வ்யாபித்து. உரு - ரூபயோக்யமான அசித்திற்காட்டில். வியந்த - வேறுபட்டிருக்கிற. இந்நிலைமை - இந்தவாத்மாவின் நிலைமையை. உணர்ந்து - ஶ்ரவணத்தாலேயுணர்ந்து. உணர்ந்து - அநுக்ஷமேலே மநநத்தாலே யுணர்ந்து. உணரிலும் - யோகத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்துணர்ந்தாலும். இறைநிலை - ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே தன்னை மறைத்துநிற்கிறநிலை. உணர்வரிது - விவேகித்தறியவரிது. உயிர்காள் - சேதநரானபடியாலே விவேகித்தறியும் ஸ்வபாவரானவர்களே. அரியயனரனென்

னுமிவரை - அரி, அயன், அரனென்று ப்ரஸித்தரானவர்களை. உணர்ந்துணர்ந்து - அவர்கள் குணவிபூத்யாதிகளையிட்டுப் பலகாலுமாராய்ந்து. உரைத்துரைத்து - தத்ப்ரதிபாதகமான ப்ரமாணங்களையும் பலகாலும் வ்யவஹரித்துப் பார்த்துப்பார்த்து. மனப்பட்டதொன்று - நெஞ்சிலீஸ்வரனாகப்பட்ட தொருவஸ்துவை "வ்யாஹாரஞாமநுஸ்மரந" (வ்யாஹரந்மாமநுஸ்மரந்) என்கிறபடியே. உணர்ந்துணர்ந்து - தத்குணவிக்ரஹாதிகளைப் பலகாலு மநுஸந்தித்து. உரைத்துரைத்து - தத்வாசகமான மந்த்ரநாமாதிகளைப் பலகாலும் வ்யவஹரித்து. இறைஞ்சுமின் - உபாஸியுங்கோள்.

இயத்தல் - வேறுபாட்டாலே விலக்ஷணமா யிருத்தல். "இந்நிலைமை" என்று உக்தப்ரகாரவைலக்ஷண்ய மாத்மாவுக்கொழியவில்லை யென்கிற ஸம்ப்ரதிபத்தியைச் சொல்லுகிறது...*

௬-ஆம் பாட்டு.

அவதாரத்திலே யாஶ்ரயியுங்கோளென்று நின்றீர் ; "மத்யேவிரிஞ்சகிரிஶம்ப்ரதமாவதார:" (மத்யேவிரிஞ்சகிரிஶம்ப்ரதமாவதார:) என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே அவதீர்ணனாய் நிற்கிறநிலையாயிருந்தது ப்ரதமாவதாரம், அதில் மூவருமொத்த கார்யத்திலே அதிகரித்துநின்றார்கள், இப்படி நிற்கையாலே ; மூவரும் ப்ரதாநரோ ! மூவரிலே யொருவன் ப்ரதாநனோ ! மூவர்க்குமவ்வருகே யொருவன் ப்ரதாநனோ ! என்றெங்களால் விவேகிக்கப்போகாமையாலே யாஶ்ரயணத்திலே யருமைகூடும்படியாயிருந்தது, ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவை நிரூபித்துத் தரலாகாதோ ! நாங்களாஶ்ரயிக்கும்படியென்ன ; காண்கிற தேஹமே ஆத்மாவென்றிருக்கும் நிலைதவிர்ந்து, தேஹாதிரிக்தமா யிருப்பதொரு ஆத்மவஸ்துவுண்டென்றறிகை தானே யரிது ; வருந்தியத்தை யறிந்தானேயாகிலும், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஶரீரமாகக்கொண்டு தான் ஶரீரியாய்நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன்படி தானேயறியப்போகாது ; ஆனபின் பிவ்வழியேயிழிந்தாஶ்ரயிக்கப் பாருங்கோளென்று, ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவின்னதென்றும், ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகார மின்னதென்று மருளிச்செய்கிறார்.

(உணர்ந்து) உணர்வென்னாதே "உணர்ந்து" என்கையாலே, "ஜ்ஞப்திமாத்ரமேயுள்ளது, ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லை" என்கிறபக்ஷத்தைத்தவிர்க்கிறது. "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறவீப்ஸைக்குக்கருத்து - "சைதந்யமாகந்துகம், முக்த்யவஸ்த்தையிலும் பாஷாணகல்பமா யிருக்கும்" என்கிறபக்ஷத்தைத் தவிர்த்து, சைதந்யம் நித்யமா யிருக்குமென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிறது.

ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமாகையாலே "ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வம் - ஜ்ஞாத்ருத்வம். அதுதானநித்யம்" என்கிற க்ரியாவாதியையும் நிரஸிக்

கிறது (இழிந்தகன்றுயர்ந்து) இச்சேதநன்றா னணுபரிமாணனா யிருக்கச்செய்தேயும், ஈஸ்வரன் ஸ்வரூபத்தாலே யெங்கும் வ்யாபித்திருக்குமா போலே ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபித்திருக்குமென்கிறது. "வாதெஜெவெஷநா, ஶிரஶிஜெவெஷநா" (பாதேமேவேதநா, ஶிரஸிமே வேதநா) என்றிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (உருவியந்தவிந்நிலைமை) உருவிற்காட்டில் வியந்து - வேறுபட் டிருக்கிற விந்நிலைமை யுண்டு - இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம். அன்றியே, உருவு, இயந்த, என்று பதபேதமானபோது, இயத்தல் - கடத்தலாய், உருவிற்காட்டில்கடந்திருக்கும் - வேறுபட்டிருக்குமென்னவுமாம். ஆகவிரண்டாலும் ஜடமான ஶரீரத்திற்காட்டில் வேறுபட்டிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை கேவல ஶ்ரவணமநநாதிகளாலேஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடிலும்; தேஹாதிரிக்தமாயிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யோகஶாஸ்த்ரத்திற்சொல்லுகிற க்ரமத்தாலே யிழிந்து வருந்தி யொருபடியறிந்தானாலும். (இறைநிலையுணர்வரிது) ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவாய் அவர்களை ஶரீரமாகக்கொண்டு தான்ஶரீரியாய் நிற்கிறநிலையறியப்போகாது. (உயிர்காள்) சைதந்யயோக்ய மன்றிக்கே யிருப்பதொன்றாய்த் தானிழக்கப் பெற்றதோ, சேதநரானபின்பு அதின்கார்யம் பிறக்கப்பெற்றதில்லையே, அறிவுகேடராய் நீங்கள்பட்டதென்.

எங்களறிவு மறியாமையுங்கிடக்கிடீர், அறிந்த நீரருளிச்செய்யீர் நாங்களப்படி யாஶ்ரயிக்கவென்ன, அருளிச் செய்கிறார் மேல் (அரியயனரனென்னுமிவரையுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து) (உணர்ந்துணர்ந்து) ஒருவுணர்த்தி - ஸ்வரூபபரம். ஒருவுணர்த்தி - ஸ்வபாவபரம். உரைத்துரைத்து - ஸ்வரூபபரமான ப்ரமாணங்களையும், ஸ்வபாவபரமான ப்ரமாணங்களையும். விரோதிநிரஸநஶீலனாய் ரக்ஷகனாயிருக்குமொருவன், ஒருவன் திருநாபிகமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்தவனா யிருக்கும், ஒருவன் ஸம்ஹாரமொன்றுக்கே கடவனாயிருக்கும்; இவர்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்து பார்த்து, அவைதன்னைப் பலகாலுஞ் சொல்லிப்பார்த்து. லிங்கத்துக்கே யுத்கர்ஷந் தோற்றும்படியா யிருப்பதொரு ப்ரபந்தம்பண்ணித் தரவேணுமென்பாரைப்போலே ஒருவ்யக்தியிலே பக்ஷபதிக்கப்பாராதே இவர்கள் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களைப் பலகாலுமாராய்ந்து பார்த்து, கோல்விழுக்காட்டாலே உத்கர்ஷங்கிடந்த வ்யக்தியைப்பற்றப்பார்ப்பது. இப்படி யாராய்ந்தவாறே ஒருவஸ்துவே ப்ரதாநமென்று உங்கள் நெஞ்சிலேதோற்றும், அவ்வஸ்துவை ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே "கைப்புகுந்தது" என்று விஸ்வஸிக்கலாமளவு மாஶ்ரயிக்கப்பாருங்கோள்.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (உணர்ந்தித்யாதி) "அரியயனரனென்னு மிவரை யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து ஶங்கா பூர்வகமாக ஸங்கதி (அவதாரத்திலே யித்யாதி) அவதாரிகையிலே "𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃" (த்ரயோதேவாஸ்துல்யாஃ) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌗𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌵 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 । 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿𑌶𑍁𑌨𑍈𑌰𑌿𑌹 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃." (மத்யேவிரிஞ்சகிரிஶம்ப்ரதமாவதாரஸ்தத்ஸாம்யதஸ்ஸ்த்தகயிதும்தவசேத்ஸ்வரூபம் । கிந்தேபரத்வபிஶுநைரிஹரங்கதாமந்ஸத்வப்ரவர்த்தநக்ருபாபரிபாலநாத்யைஃ.) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்றுதொடங்கி, "உணரிலும்" என்கிற பதத்தளவுங் கடாக்ஷித்து பாஸுமருளிச்செய்கிறார் (காண்கிறதேஹமித்யாதி) "இறைநிலையுணர்வரிது" என்றதனைப்பற்ற (வருந்தியித்யாதி) "அரியயனரனென்னுமிவரை யுணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத்து" என்றத்தைப்பற்ற (இவ்வழியேயித்யாதி) "மனப்பட்டதொன்றை" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத்து" என்றத்தைப்பற்ற (ஆஶ்ரயிக்கும்ப்ரகாரமின்னதென்றது)

"ஜ்ஞப்திமாத்ரமேயுள்ளது" என்கிறவன் - யோகாசாரன். வீப்ஸை - த்விருக்தி. "𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍" (சைதந்யமாகந்துகம்) என்கிறவர்கள் நையாயிகவைஶேஷிகர்கள். முக்த்யவஸ்த்தையிலு மாத்மாபாஷாணகல்பமாயிருக்குமென்று அவர்கள் சொல்லுகையாலே. ஜ்ஞாநம் - "ஜாநாதி" (ஜாநாதி) என்கிறதாத்வர்த்தமாகையாலே க்ரியையாயிருக்கும். க்ரியைதான் - சலநாத்மகமாயும், தாத்வர்த்தரூபமாயும், த்விவிதமாயிருக்குமிறே. க்ரியைக்குத்பத்தி விநாஶங்களுண்டாகையாலே, க்ரியாஶ்ரயத்வமான ஜ்ஞாத்ருத்வமும் நித்யமென்று சொல்லுகிற க்ரியாவாதியான மாயியை நிரஸிக்கிறதென்றபடி. (ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமாகையாலே) ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமென்று நமக்கு பக்ஷமாகையாலே. ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வமாவது - ஜ்ஞாநரூபக்ரியைக்குக்கர்த்தாவாயிருக்கை.

"இழிந்தகன்றுயர்ந்து" என்றதுக்கிரண்டர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (இச்சேதநன்றனித்யாதியாலே) முந்தினவர்த்தத்தில், நிக்ருஷ்ட ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற ஸார்வத்ரிகமான வ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறது. த்விதீயார்த்தத்தில், ஶரீரவ்யாப்தியைச்சொல்லுகிறது. இந்தவிரண்டாமர்த்தம் (பாதேமேமித்யாதி) உரு - ஶரீரம். வியத்தல், இயத்தல், இரண்டும் - வேறுபாடு. இந்நிலைமை - இவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை.

"உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும்" என்றதுக்கு த்யாநரஹித கேவலஶ்ரவணாதிகளாலே யுணரிலுமென்னுதல், அஷ்டாங்கயோக க்ரமத்தாலே யுணரிலு மென்னுதலென் றிரண்டர்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிரண்டாலுமித்யாதியாலும், தேஹாதிரிக்தேத்யாதியாலும்) யத்வா, தேஹேத்யாதிவாக்யம் விவரணமாகவுமாம். "உருவியந்த" என்கிறவிடத்தில் பதபேதமொழிய வர்த்தபேத மில்லையென்கிறார் (ஜடமித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறது - ஶ்ரவணமநநங்க

ள். (கேவலஶ்ரவணமநநாதிகளாலே) பகவத்விஷயமான ஶ்ரவணாதிகளன்றிக்கே கேவலாத்மவிஷயமான ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே.

வக்ஷ்யமாணத்தைக் கடாக்ஷித்து "இறைநிலையுணர்வரிது" என்கிறதுக்கர்த்தம் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) அறிந்தால் தேவதாந்தரங்களிற்பரத்வஶங்கையுதியாதென்றபடி. பரத்வநிர்ணயப்ரகரணத்திலே சைதந்ய விஶிஷ்டதையைச் சொல்லி ஸம்போதிக்கிறவருடைய ஹார்தபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சைதந்யயோக்யமன்றிக்கே யித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே)

அரியயனரனித்யாதியாலே - தத்த்வநிஷ்கர்ஷம்பண்ணும் க்ரமத்தைச்சொல்லுகிறது. "உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்கிறவீப்ஸைகளுக்கு - விஷயபேதத்தாலே பேதமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு உணர்த்தியென்றுதொடங்கி மூன்று வாக்யத்தாலே) "அரியயனரன்" என்றதுக்கர்த்தம் (விரோதியித்யாதி) ரக்ஷகனாயிருக்கு மொருவனென்றது - "𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌋𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂" (நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்) இத்யாதியைப்பற்ற (அவ்யவதாநேநேதி) ஆத் - விஷ்ணோ꞉ ஜாத꞉ - அஜ꞉ என்றபடி.

"உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறவீப்ஸையாலே - ஸ்வரூபஸ்வபாவபரமான ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்தென்றாய், "உரைத்துரைத்து" என்றதுக்கு - பலகாலும் சொல்லி யென்றர்த்தமாக்கி, இந்தவிரண்டாமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவர்களையித்யாதி) பலகாலுமென்றது - வீப்ஸையைப்பற்ற. ஆராய்கையாவது - பக்ஷபாதமின்றிக்கே மத்யஸ்த்த புத்த்யாவிசாரிக்கையென்கிறார். (லிங்கத்துக்கே யித்யாதி) ஒருப்ரபந்தம்பண்ணித்தரவேணுமென்பாரைப்போலேயென்றது - "𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤 । 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌂" (தஸ்மாத்பவந்தம் ப்ருச்சாமஸ்ஸூதபௌராணிகாத்யது। புராணஸம்ஹிதாம்புண்யாம் லிங்கமாஹாத்ம்யஸம்யுதாம்) என்றத்தைப்பற்ற. ப்ரமாணங்களை யாராய்கைக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார். (இவர்கள் ஸ்வரூபேத்யாதி) (கோல்விழுக்காட்டாலே) ஸ்வத꞉ ப்ராப்தியாலே.

"மனப்பட்டதொன்றே" என்றதுக்கர்த்தம் (இப்படியாராய்ந்தவித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்" என்றது - ஶ்ரவணமநநாதிகளாலேயநுஸந்தித்து, வஸ்துவுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைப் பலகாலுமுச்சரித்து, ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. உரைத்துரைத்தென்றது - அஸக்ருச்ச்ரவணத்தை. உணர்ந்துணர்ந்தென்கிறது - அஸக்ருந்மநநத்தை. கைப்புகுருகை - பலோந்முகமாகை. இது - வீப்ஸாதாத்பர்யம்.

உணர்ந்துணர்ந்தென்றுதொடங்கி, உயிர்காள் அரியயனரனென்னுமிவரையுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து, மனப்பட்டதொன்றை உணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின், இத்யந்வய꞉. முதலில், உணர்ந்துணர்ந்தென்றதுக்கு - ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வபாவனாகையாலே யென்றுமொக்க வுணருகையே ஸ்வபாவமாகவுடையனு யித்யர்த்த꞉..*

ஏழாம்பாட்டு.

ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும்வடிவினுணின்ற
நன்றெழினாரணனான்முகனரனென்னுமிவரை
யொன்றநும்மனத்துவைத்துள்ளிநும்மிருபசையறுத்து
நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடைநம்முடைநாளே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒன்றென) ஏகாதிஷ்ட்டிதமோ, அநேகாதிஷ்ட்டிதமோ, என்றறியவரிதானவடிவிலேநின்ற நன்றெழினாரண னான்முகனரனென்னுமிவருடைய ஸ்ரவணமநநங்களை யவஹிதமநஸ்கராய்ப்பண்ணுவது. அவர்களிலே யொருவனே யீஸ்வரனென்று தோற்றிவரும். தோற்றிவருமிடத்திலும் ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமான கல்யாணகுணங்களையுடையவனான நாராயணனென்றே தோற்றிவரும். ஆனபின்பு தத்வ்யதிரிக்த ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்பக்க லீஸ்வரத்வ ஶங்கையைவிட்டந்த நாராயணன்பக்கலிலே நம்முடைய ஶரீராத்யுபகரணங்களுள்ளபோதே அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்வதென்கிறார்...............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், விவேகப்ரகாரத்தை விஶதமாக வுபதேஶித்துச்சடக்கெனவாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

ஒன்றெனப்பலவென - ஏகாத்மப்ரகாரமென்று மநேகாத்மாதிஷ்ட்டிதமென்றும், ஒருவன் ப்ரதாநனென்றுந் தனித்தனியே ப்ரதாநரென்றும். அறிவரும்-அறிவரிதான. வடிவினுள் - வடிவுக்குள்ளே. நின்ற - வர்த்திக்கிற. நன்று - விலக்ஷணமான. எழில் - அபஹதபாப்மத்வாதிகுணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையனாய். நாரணன் - நாராயணாநுவாகாதிஸித்தனாய் ஸமஸ்த சிதசிதந்தராத்மாவானநாராயணன். நான்முகன் - சதுர்வேதபாராயணத்துக்கும் பஹுமுக ஸ்ருஷ்டிக்குமுபயுக்தமான முகபேதத்தையுடைய சதுர்முகன். அரன் - ஸம்ஹாரைகஸ்வபாவனானஹரன். என்னுமிவரை - என்று தத்தத்ஸ்வபாவவைஶத்யம்பிறக்கும்படி ப்ரமாணங்களாலே சொல்லப்பட்டவர்களை. ஒன்ற - ஒருவர்பக்கல் ப்ராதாந்யபக்ஷபாதமற-ஏகாகாரதயா. நும்மனத்துவைத்து - உங்கள்நெஞ்சிலேவைத்து. உள்ளி - அவர்கள் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை ஸப்ரமாணமாகவாராய்ந்து. நும்மிருபசையறுத்து - உங்கள் ப்ரதிபத்திதோஷத்தாலே யிருவர்பக்கலிலுமுண்டான வீஸ்வரஸங்கத்தையறுத்து. அவனிடை - அந்தநன்றெழினாரணன்பக்கலிலே. நம்முடை - நம்முடைய. நாள் - ஆயஸ்ஸுள்ளகாலத்திலே. "ஏகபக்தி:" (ஏகபக்தி:) என்கிறபடியே. நன்றென - நன்றாக. நலம் - ஸ்நேஹத்தை. செய்வது - பண்ணுவது.............*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

"அப்படியே செய்கிறோம்" என்றுறியிருந்தார்கள்; அய்யோ! நீங்கள், உங்களுடைய ஆயுஸ்ஸினுடைய ஸ்த்திதியும், இழக்கிறவிஷயத்

தின் நன்மையு மறியாமையிறே ஆறியிருக்கிறது; நீங்கள் முடிந்துபோவதற்குமுன்னே நிர்ணயோபாயங்களாலே வஸ்து வின்னதென்று நிர்ணயித்து, நிர்ணீதனானவன்பக்கலிலே கடுக பக்தியைப் பண்ணப் பாருங்கோளென்று கீழ்ப்பாட்டுக்கு விசேஷமாயிருக்கிற திப்பாட்டும். நீங்கள் மந்தாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே கடுகச்செய்துகொடுநின்று, "செய்கிறோம்" என்னவேணும், "செய்கிறோம்" என்று செய்யவொண்ணாதென்கிறவிதுவே விசேஷம் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டில்.

(ஒன்றென) மூவர் ப்ரதாநராய் மூவர்க்கும் மூன்று சரீரமுண்டாய்த்தோற்றுகையாலே, மூன்றுசரீரத்திலு மொருவனே யதிஷ்ட்டித்துக்கொண்டு நிற்கிறானோ!, அன்றியே மூன்றிலும் மூன்றுசேதந ரதிஷ்ட்டித்துக்கொண்டு நிற்கிறார்களோ! என்று அறியவரியவடிவுகளையுடையராய்நிற்கிற. ஏகாத்மாதிஷ்ட்டிதமோ! அநேகாத்மாதிஷ்ட்டிதமோ! என்று அறியவரிதான வடிவையுடையராய்நின்ற. (நன்றெழில்நாரணன்) அநந்யபரமான நாராயணாநுவாகாதிகளை நினைக்கிறார். எழிலென்று - "அபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவஏகோநாராயண:" (அபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவஏகோநாராயண:) என்கிறபுகரைநினைக்கிறது. (நன்றெழில்) ரூபஸ்ரீயைப்பார்த்தவாறே "கண்டவாற்றால்தனதேயுலகெனநின்றான்" என்கிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனிவனேயென்னலாம்.

(நாரணன்) திருநாமத்தைப்பார்த்தவாறே தன்னை யொழிந்த தடைய ப்ரகாரமாய்க்கொண்டு தான்ப்ரகாரியாயிருப்பா னொருவனென்று தோற்றியிருக்கும். (நான்முகன்) ஒருவன், ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேவந்தால் நாலுவேதங்களையு முச்சரிக்கைக்கு நாலுமுகத்தை யுடையனாய் ஸ்ருஷ்டிகார்யமொன்றிலு மந்விதனென்று தோற்றியிருக்கும். (அரன்) ஒருவன் ஸம்ஹார்த்ருத்வமொன்றிலு மந்விதனென்று தோற்றியிருக்கும். "ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஏவஜநார்த்தந:" (ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தகரணீம்ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஏவஜநார்த்தந:) என்கிறபடியே. ஸம்ஜ்ஞைகளில் வந்தாலொக்க வெடுக்கலாய் விஷ்ணுசப்தத்தோடு பர்யாயமான ஜநார்த்தநசப்தத்தையிட்டுத் தலைக்கட்டுகையாலே தானே ப்ரதாநனென்று தோற்றும்படியாயிருக்கும்.

இப்படி விஸத்ருச ஸ்வபாவராயிருக்கிறவிவர்களை (ஒன்றநும்மனத்துவைத்து) அவனையொழிந்த விருவரிலே யொருவனுக்கு உத்கர்ஷம்வேணுமென்றுதல், நிர்ணயிப்பதற்கு முன்னே யிவனுக் குத்கர்ஷம் வேணுமென்றுதல் பாராதே ஒருபடிப்பட்ட வுங்கள் நெஞ்சிலே வைப்பது. (உள்ளி) உள்ளுவது - ஸ்ருதிந்யாயங்களாலே யாராய்வது. அவ

ர்கள் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை இப்படியாராய்ந்தவாறே ஒருவஸ்து ப்ரதாநமாயிரண்டப்ரதாநமாய்த்தோற்றும், தோற்றினவாறே (நும்மிருபசையறுத்து) அவ்விரண்டிலும் நீங்கள் பண்ணுகிற நசையைத் தவிருவது. வஸ்துகதமாய் வருவதொரு வுத்கர்ஷமில்லை, நீங்களேறிடுகிற விவற்றைத்தவிருவது. (நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடை) இப்படி நிர்ணீதனானவன்பக்கலிலே "இவன்நமக்குக் கைப்புகுந்தான்" என்று உங்களுக்கேறத்தேற்றம்பிறக்கும்படி அநந்யப்ரயோஜநமான பக்தியைப் பண்ணப்பாருங்கோள். க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்றிருந்தார்கள் (நம்முடைநாளே) கெடுவீர்காள்!, நம்முடையாயுஸ்ஸின் நிலையறிவீர்கோளே! கடுக வாஶ்ரயிக்கப்பாருங்கோள். " நம்முடைநாள் " என்னுங் காட்டில் - ஆயுஸ்ஸின்நிலையை யறிந்தபடி யென்னென்னில், முன்பே " மின்னினிலையில " என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஒருவனிரண்டுகதவையு மடைத்துக்கொண்டு கிடந்துறங்காநின்றால், நெருப்புப்பற்றி யெரியாநின்றால், " அவிக்கிறோம் " என்றுறியிருக்கலாமோ ; [நநு ஜ்யந்தஸூர்யே நநு ஜ்யஸூர்யே ரவள I ஆத்மநோ நாவபுத்யந்தே மநுஷ்யாஜீவிதக்ஷயம்] (நந்தந்த்யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதே ரவெள I ஆத்மநோ நாவபுத்யந்தே மநுஷ்யாஜீவிதக்ஷயம்) ஆதித்யோதயத்திலேவந்தவாறே " த்ரவ்யார்ஜநகாலம்வந்தது " என்று உகப்பர்கள், அவனஸ்தமித்தவாறே " அபிமதவிஷயங்களோடே ரமிக்கைக்குக் காலம்வந்தது " என்றுகப்பர்கள், சாலியெடுத்தநீர்போலே தங்களாயுஸ்ஸு குறைகிறதென்றறியாதிரா நின்றார்களென்னுமின்றதிறே..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (ஒன்றெனவித்யாதி) " நம்முடைநாளே " என்றத்தைப் ரதாநமாக்கிக்கொண்டு, " நலஞ்செய்வதவனிடை " என்னுமளவுஞ் சடாக்ஷித்து ஸங்கதி (அப்படியே மித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) நன்மையுமென்றது - " நன்றெழிஞரணன் " என்றத்தைப்பற்ற. " நலஞ்செய்வது " என்றத்தைப்பற்ற (பக்தியைப்பண்ணப்பாருங்கோளென்றது) கீழிற்பாட்டிலிறுக்குவிஶேஷமில்லையோ வென்ன (நீங்களித்யாதி).

ஒன்றெனப் பலவென வறிவரும் நன்றெழிஞரண னென்ன வமையாதோ, " வடிவினுணின்ற " என்னவேணுமோவென்ன, இது கோட்யுத்தாபநார்த்தமென்கிறார் (மூவர்ப்ரதாநராயித்யாதி) ஶரீரம் மூன்றுகையாலே மூவரென்னலாயிருக்கும்; அந்த வந்ரஶரீரத்தை யதிஷ்ட்டித்து, ப்ரபலமாய் துல்யமாயிருந்துள்ள மூன்றுகார்யங்களைச் செய்கையாலே ஏகைககார்யஶக்தியைப் பார்த்தால் இவனே ஸர்வஶக்தன், இவனே ஸர்வஶக்தன் " என்று தோற்றுகையாலே யொருவனே யென்னலாயிருக்குமென்றுதாத்பர்யம். யோஜநாந்தரம் (ஏகாத்மாதிஷ்ட்டிதமோ

வித்யாதி) ஒன்று-ஒன்ருலேயதிஷ்ட்டிதம், பல-பலராலேயதிஷ்ட்டிதம். " அறிவரும்வடிவினுள் " என்றதுக்கு முந்தின யோஜனையில் - அறியவருமைக்கு ஹேதுவானவடிவிலென்றர்த்தம் ; த்விதிய யோஜனையில், அறிவருமைக்கு விஷயமானவென்றர்த்தம். வடிவு - ஸ்வபாவமாதல், ஶரீரமாதல்.

நன்மைக்கர்த்தம் (அநந்யபரமானவித்யாதி) எழிலென்றதுக்கர்த்தம் (அபஹதபாப்மேத்யாதி)

விக்ரஹத்தில் நன்ருனவெழிலென் றர்த்தாந்தரம் (ரூபஶ்ரீயையித்யாதி) இதுக்கு நன்மையேதென்ன (கண்டவாற்ருலித்யாதி) ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான சேஷ்டிதப்ரகாரங்களாலே ப்ரமாண நிரபேக்ஷமாக லோகம் தனக்கே ஶேஷமென்று நாடாகச்சொல்லும்படி நின்றவென்றபடி. ஸுபாலோபநிஷதி " 𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 " (ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மா திவ்யோதேவஏகோநாராயணः) அஸ்யார்த்தः, அத்ரபூதஶப்தஸ்ய - ஸத்தாவத்வஸ்துவாசித்வாத் உபயவிபூத்யந்தர்க்கத சிதசித்வஸ்துஜாதம் பூதஶப்தேநோக்த்வா, தஸ்யாந்தராத்மதயாஸ்த்தித இத்யர்த்தः அபஹதபாப்மா - ஸர்வாந்தராத்மத்வேபி வ்யாப்யகத தோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டः. திவ்யः - திவிஸ்த்திதः. பரமபதநிலய இதியாவத். தேவः-த்யோதமாநத்வாதிகுணோபேதः. ஏகः - அத்விதீயः. ஸமாப்யதிகரஹிதः. ஏவம்பூதனுென்ன (நாராயணஇதி) " ரூபஶ்ரீயைப் பார்த்தவாறே " என்றவிடத்திலே " [illegible] " (ரூபஶ்ரியாபரமயாபரமேணதாம்நா சித்ராம்ஶகைஶ்சித்ரிதஶிரைர்ப்பவதஶ்சரித்ராः । சித்ரைரநிந்த்ரவபுஷாரபுஷாம்ஶகைஶ்சித் திஶ்சிந்வதே த்வயி விபஶ்சித ஈஶித்ருத்வம்) என்கிற ஶ்லோகமநுஸந்தேயம். அநிந்த்ரவபுஷः-ஸ்வாபாவிகைः. அபுஷாம்ஶகைஶ்சித் - அதிமாநுஷஶீலதயாகூஷாந்த்யாதிபிரித்யர்த்தः. " 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 " (ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநம்வ்யாசஷ்டே) என்றுரூபத்தைமஹிமஜ்ஞாபகமாகச்சொல்லிற்றிறே.

பஹுவ்ரீஹியிலர்த்தம் (திருநாமத்தையித்யாதி) ப்ரஹ்மாவுக்கபரத்வத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது - " நான்முகன் " என்கிற நாமமென்கிருர் (ஒருவனித்யாதி) நாலுவேதங்களையுமென்றதுக்கு - ப்ரமாணுதீந ஜ்ஞாநத்வத்திலேதாத்பர்யம். " அரன் " என்றதும் - ருத்ரனுக்கபரத்வ ஸூசகமான நாமமென்கிருர் (ஒருவனித்யாதி) " நாரணன் " என்றதுக்கர்த்தம் - ஸமஸ்தமும் ப்ரகாரமாய்த் தான் ப்ரகாரியாயிருக்குமென்று சொன்னபோதே யவனுக்கு ப்ராதாந்யந் தோற்றுமிறே,

அவன் ப்ரதாநனென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தேத்யாதி) இதம்ப்ரதமேம்ஶ த்விதியே " ஜநார்த்தநः என்கிறபடியே " என்றவநந்தரம், இந்தநிர்த்தேஶமும் என்று வாக்யஶேஷம். அதெங்ஙனேயென்ன (ஸம்ஜ்ஞைகளிலித்யாதி) " ஒக்கவெடுக்கலாய் " என்றவநந்தரம், இருக்கிறவென்று வாக்யஶேஷம். " ப்ரதாநனென்றுதோற்றும்படியாயிருக்கும் " என்றவநந்தரம், அப்படியே

யிங்கு " நன்றெழில் " என்கிற விஶேஷணத்தா லிவனே ப்ரதாநனென்று தோற்றுகிறது என்று வாக்யஶேஷம்.

விஸத்ருஶஸ்வபாவர்-விருத்தஸ்வபாவர். ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வங்களாலே வைஸாத்ருஶ்யம். ஒன்ற - ஒருபடிப்பட்ட. ஶ்ருதிந்யாயங்களாலே ஶ்ருதியாலும் ந்யாயங்களாலும். ந்யாயங்கள் - யுக்திகள். உள்ளி - விசாரித்து.

பசை - நசை. " நும் " என்றதுக்கு பாவம் (வஸ்துகதமாயித்யாதி) —

ஏற - மநஸ்ஸிலேயேறும்படி. தேற்றம் - தெளிவு. (அநந்யப்ரயோஜநமானபக்தி) ஸாத்யபக்தி.

" நம்முடைநாள் " என்றதுக்கு-அஸ்த்திரத்வத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (கெடுவிர்கா ளித்யாதி) கெடுவிர்காள் - துஷ்டாத்மாக்களே. இவ்விடத்தில் " 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 । 𑌤𑌡𑌿𑌚𑍍𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 " (ஸம்பதஸ்ஸ்வப்நஸங்காஶா:யௌவநம்குஸுமோபமம் । தடிச்சஞ்சலமாயுஶ்சகஸ்யஸ்யாஜ்ஜாநதோத்ருதி:) என்றதநுஸந்தேயம். " நம்முடைநாள் " என்றதுக்கு அநர்த்தாவஹத்வத்தாலு மாறியிருக்கப்போகாதென்று பாவாந்தரம் (ஒருவனித்யாதி) ஆயுஸ்ஸு தான் ஸ்த்திரமானாலும் ஸம்ஸாராபிவ்ருத்தியாகிறவநர்த்தவிஶேஷம் வருகிறபடியை யநுஸந்தித்தாலாறியிருக்கவொண்ணாது, அவனைக் கடுக வாஶ்ரயிக்கவேணுமென்றபடி.

ஆயுஸ்ஸினஸ்த்தைர்யத்துக்குப் ப்ரமாணம் (நந்தந்தீத்யாதி) இதமயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடே பரதம் ப்ரதிராமவசநம். மநுஷ்யா: ஆத்மந: ஜீவிதக்ஷயம் நாவபுத்யந்தே இத்யந்வய:. " சாலிலெடுத்த நீர்போலே " என்றவிடத்தில், " 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌃 " (ஆயு:பரிஸ்ரவதி பிந்நகடாதிவாம்ப:) என்றதநுஸந்தேயம். சாலிலெடுத்த நீரென்றது - ஆயுஸ்ஸினுடைய வல்பதையும், க்ஷயத்தினுடைய ப்ரத்யக்ஷதையுந் தோற்றுகைக்காக. குளத்தில் நீர்வற்றுகிறமைதெரியாதிறே.

ஒன்றெனவென்றுதொடங்கி, நும்மிருபசையறுத்து அவனிடை நன்றெனநலம்செய்வது நம்முடைநாளே இத்யந்வய:. (ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும்வடிவினுள்நின்ற) ஏகாத்மாதிஷ்ட்டிதமென்று மநேகாத்மாதிஷ்ட்டிதமென்றும்-ஒருவன் ப்ரதாநனென்றும், தனித்தனியே ப்ரதாநரென்று மறியவரிதான வடிவுக்குள்ளே வர்த்திக்கிறவென்று ஶப்தார்த்தம். (நன்றெழிநாரணன்) விலக்ஷணமான அபஹதபாப்மத்வாதி குணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய நாரணன்.......................*

எட்டாம்பாட்டு.

நாளுநின்றடுநமபழமையங்கொடுவினையுடனே
மாளுமோர்குறைவில்லைமனனகமலமறக்கழுவி
நாளுநந்திருவுடையடிகடந்நலங்கழல்வணங்கி (ன்)
மாளுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமாள்வதுவலமே.

ஆருயிரப்படி.

(நாளுநின்றடும்) இப்படி யநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு நந்திருவுடையடிகடந்நலங்கழலவணங்கவே, இடைவிடாதே நின்று நமக்கு பாதகமா யநாதிகால ஸஞ்சிதமாய் பகவதநுபவவிரோதியான நம்முடையு கொடுவினையெல்லாம் வணங்கின வப்போதேமாளும். இனியொருநாளு மொருகுறையில்லை, நாமபேக்ஷித்தபடி யெம்பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறலாம். இப்படி சிரகாலங்கூட பலவத்ஸாத்யமான பக்தியோகத்தை ஸாதிக்கைக்குக்காலமும் பலமுமின்றியே அந்திமதஶாபந்நராளிழந்து போமித்தனையோவென்னில்; அந்த அந்திமதஶையிலேயாகிலும், ஓரஞ்சலிமாத்ரமாதல், ஒருக்திமாத்ரமாதல், ஒருஸ்ம்ருதிமாத்ரமாதலவன்றிறத்திலேசெய்ய, அந்தபக்தியோகத்திலும் நன்றென்கிறுர். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

ப்ரதிபந்தகங்களானவையெல்லாம் குலையுமென்கிறுர்.

மனனகம் - மனனகத்தை. மலம் - த்ரிமூர்த்திஸாம்யாஶங்கையாலுண்டான ஸம்ஶயமாகிறமலம். அற - அறும்படி. கழுவி - விவேகத்தாலேபரிஶுத்தமாக்கி. நாளும் - நமக்கபிமதமானநாடோறும். நம் - நமக்கேகூறுபட்ட. திருவுடை-ஸ்ரீமானான. அடிகள்தம் - ஸ்வாமியினுடைய. நலம் - ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயமாய்போக்யமுமான. கழல் - திருவடிகளை. வணங்கின் - ஆஶ்ரயிக்கில். நாளும் - நாள்தோறும். நின்று - விடாதேநின்று. அடும் - பரிதபிப்பதாய். நம - நம்புத்திபூர்வகமாக நமக்குத்தேடின. பழமை - அநாதிஸித்தமாய். அங்கொடுவினை - மிகவும் க்ரூரமான அக்ருத்யகரணாதிபாபங்சள். உடனே - ஆஶ்ரயணஸமகாலத்திலே. மாளும்-நஶிக்கும். ஓர்குறைவில்லை - ஸ்வாபிமதத்தில் குறைகிடப்பதொன்றுமில்லை.

இப்படியாஶ்ரயிக்குமிடத்தில் மாளுமோரிடத்திலும் - ஶரீரவிஶ்லேஷதஶையிலும். வணக்கொடு - ஆஶ்ரயணத்தோடே. மாள்வது - முடியிலுமதுவே. வலம் - ப்ரபலம். “ 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ” (ஸ்த்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி) என்னுமாபோலே. “ வணங்கி ” என்றும்பாடமாம்-வணங்கவென்று திருத்திச்சொல்லுவாருமுளர்...........*

ஈடு_எட்டாம்பாட்டு.

ஒருநாளாகிலும் மூற்பட்டதுடலாக வாஶ்ரயிக்கச்சொல்லாநின்றீர், அநாதிகாலம் நாங்கள் பண்ணிவைத்தபாபங்கள் விலக்காவோ ! இனி காலந்தானுண்டோவென்ன ; நீங்களாஶ்ரயணத்திலே யொருப்படவே விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்கும், ஶ்ரியஃபதி ஸமாஶ்ரயணமாகையாலே காலங்கழிந்ததென்றிருக்கவும்வேண்டா, நீங்கள் தண்டுகாலாயூன்றியூன்றித்தள்ளிநடக்கும்போது அக்கோலோடேசாயவுமமையுமென்கிறுர்

(நாளுநின்றடும்) நாள்தோறுமிடைவிடாதேநின்று ஹிம்ஸிக்கக்கடவதான. பரமாணுகதமான பாரிமாண்டால்யாதிகள் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே நித்யபரதந்த்ரமா யிருக்குமாபோலவும், பகவத்ஸ்வரூபத்தோபாதிகுணங்கள் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே நித்யபரதந்த்ரமாயிருக்குமாபோலவும், நித்யவஸ்துவாய் நித்யபரதந்த்ரமாய்ப் போராநிற்கச்செய்தே அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் நித்யமாய்ப்போருகிறதிறே. (நம) "ஜ்விஷந்தஃவாவகூதுரா" (த்விஷந்தஃபாபக்ருத்யாம்) என்கிறபடியே பிறராயசல் பிளந்தேறிடவந்ததல்ல, நெஞ்சுணரநாமே பண்ணிவைத்தவை. [சுஹுதவஞுூஉஹாவிகிவா] [அபூதபூர்வம்மமபாவிகிம்வா] எனக்கு, முன்பு அநுபவியாததாய், மேலநுபாவ்யமாயிருப்பதொன்றுண்டோ. [ஸவூஸஹெ] [ஸர்வம்ஸஹே] எல்லாம்பொறுக்கவல்லேன். [ஜெஸஜஹிதுஃவம்] [மேஸஹஜம்ஹிதுஃகம்] தன்காய்பொறுத கொம்புண்டோ! என்று சொல்லலாம்படியிறே நாமேபண்ணிவைக்குமவையிருப்பது. (பழமை) அதுதானின்று நேற்றன்றியே பழையதாயிருக்கை. (அம்) அம் என்று - க்ரௌர்யத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (கொடுவினை) அநுபவவிநாஸ்யமாயிருக்கை. (உடனேமாளும்) ஆஸ்ரயணகாலத்திலே நஸிக்கும்.

"யமெஷீகதூலமஃௌ ஷொதஂஷுதூயெமெதவஂஹாஸ ஸவொவாவொநஃஷுதூயநெ" (யதேஷீகதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேதைவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாநஃ ப்ரதூயந்தே) "ஜெருஜநர ஊதொவி" (மேருமந்தரமாத்ரோபி) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே. விரோதிபோமளவேயோ! (ஓர்குறைவில்லை) மேலுமொருவிரோதங்கள் வாராதென்னுதல்; ஸர்வாபிமதங்களும் பூர்ணமாமென்னுதல். [கௌநெயவுதிஜாநீஹிநஜெஹக்தஃவுணஸுதி] [கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி நமேபக்தஃப்ரணஸ்யதி] அர்ஜுந, இவ்வர்த்தத்தில் நம்மை விஸ்வஸித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணு; நம்மைப்பற்றினவர்களுக் கநர்த்தம் வாராதுகாண். பகவத்ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணுகைக்கும் வினைகிடக்கைக்கும் அக்நிநாஸிஞ்சேத்போலே என்ன சேர்த்தியுண்டு, அஸங்கதம். [உுராவாரொவி] [துராசாரோபி] செய்யக்கடவதல்லாதவற்றைச் செய்துபோருவது. [ஸவாஶீ] [ஸர்வாஶீ] அபோஜ்யபோஜநங்களைப்பண்ணுவது. [கூதநூஃ] [க்ருதக்நஃ] உபகரித்தவிஷயத்திலே அபகாரத்தைப்பண்ணுவது. [நாஸ்திகஃ] [நாஸ்திகஃ] வைதிகமர்யாதையை யில்லையென்றுபோருவது.

[வுரா] [புரா] இதுதான் பழையதாய்ப்போருவது. [ஸமாஸ்ரயேதித்யாதி] "இவனநுகூலிப்பதெப்போதோ" என்று ஏற்கவே ய

வசரம்பார்த்திருக்கிறவனைப்பற்றி யநுகூலிக்குமாகில் பின்னையவனை நிர்த்தோஷனாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுவது. என்றனென்னில் [ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:] இவனைக்குறைய நினைக்கையாவது - பகவத்ப்ரபாவத்தைக்குறையநினைக்கையிறே. "𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍" (நவாஸுதேவபக்தாநாமஶுபம்வித்யதேக்வசித்) என்னுமாபோலே.

இனிச்செய்யவேண்டுவதொன்றுண்டு (மனனகமலமறக்கழுவி) ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவேகலசிநின்றால், "இவனோ ! கடவான், மற்றையவர்களோ !" என்று ஸம்ஶயிக்குமதுதவிர்ந்து, "ஸர்வேஶ்வரனேகடவான்" என்கிற அந்தஃகரணஶுத்தியுண்டாகவேணும். * திருவடிதன்னாமம்மறந்தும் புறந்தொழாதொழியுமித்தனையேவேண்டுவது. (நாளும்) அபர்வணிகடல் தீண்டலாகா தென்னுமாபோலே யொருநியதியில்லை. (நந்திருவுடையடிகள்தம்) ஸ்ரீமானானஸ்வாமியானவனுடைய. இத்தால் - நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. "ஸர்வேஶ்வரனையாஶ்ரயித்தானாகில் அவன் பலப்ரதனாகிறான், பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப்பற்றவேண்டுகிறதென்" என்று நஞ்சீயர் பட்டரைக்கேட்க, " 'நாளுநந்திருவுடையடிகள தந்நலங்கழல்வணங்கி' என்று - அவள் முன்னாகவாஶ்ரயிக்கவேணுமென்றா நின்றதுகண்டீரோ" என்றருளிச்செய்து, "அவனையாஶ்ரயிக்குமிடத்தில் இவன்குற்றம்பாராதே தன்னிழலிலே இவனைவைத்து, அவன்பக்கல்முகம்பெற்றவாறே குற்றத்தைப்பொறுப்பிக்குமவள் முன்னாகப்பற்றவேணும்.

(நலங்கழல்) அவள் முன்னாகப்பற்றினாருடைய குற்றங்களைப்பாராதே கைக்கொள்ளுந்திருவடிகள். வணங்கி என்றது - வணங்கஎன்றபடி. "வணங்கி" என்கிறவிது - வினையெச்சமாய், வணங்கவென்னு மர்த்தமாயிருக்கும். வணங்க, நாளும்நின்றடும் நமபழமையங்கொடுவினை யுடனேமாளும், ஓர்குறைவில்லை.

ஆனாலுமாஶ்ரயணத்துக்குக் காலந்தப்பிநின்றதே ! என்ன (மாளுமோரிடத்திலும்) முடிகிற வொருக்ஷணத்திலும். (வணக்கொடுமாள்வதுவலம்) "𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌜𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌯𑌂" (த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம்நநமேயம்) என்னாதே, கிடக்கிறசிறைப்பாயைக் கவ்விக்கவிழ்ந்துகிடந்து சாவவுமமையும். (வலமே) வரமென்னுதல் - ஶ்ரேஷ்டமென்னுதல். பலவத்தரமென்னுதல். அவனையுமாஶ்ரயித்து வேறுசிலர்பக்கலிலும் தலைசாய்க்கவிராதே, முடிகிறஸமயத்திலே யாஶ்ரயிக்கவே பின்னைப்பேற்றோடே தலைக்கட்டும். இத்தால் - ஜந்மப்ரப்ருதி யாஶ்ரயித்தாலும்பலமில்லை பகவத்வ்யதிரிக்தர்பக்கல், ஆஶ்ரயணத்திலே யுபக்ரமித்துமுடிந்தாலும் பலந்தப்பாது பகவத்விஷயத்திலென்கை.............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (நாளுமித்யாதி) "அங்கொடுவினையுடனேமாளும், வணக்கொடுமாள்வதுவலமே" இத்யாதியைப்பற்ற ப்ரஶ்நோத்தரரூபேணஸங்கதி (ஒ

ருநாளாகிலுமித்யாதி) (விலக்காவோ) ப்ரதிபந்தகங்களாகாவோ. (காலந்தானுண்டோ) வருந்தியொருபடி யாஶ்ரயிக்கிறேமென்றாலும், இனியிருக்கப்போகிற தல்பகாலமாகையாலே காலந்தானுண்டோவென்றபடி. ஆஶ்ரயணத்திலேயொருப்படவேயென்றது - "வணங்கி" என்றத்தைப்பற்ற. விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்குமென்றது - "உடனேமாளும்" என்றத்தைப்பற்ற. ஶ்ரிய:பதி ஸமாஶ்ரயணமென்றது - "திருவுடையடிகள்" என்றத்தைப்பற்ற. "மாளுமோரிடத்திலும்" இத்யாதியைப்பற்ற (நீங்கள்தண்டுகாலாயித்யாதி) தண்டத்தையே காலாகப்பலகாலூன்றியூன்றித் தடுமாறி நடப்பதற்குமுன்னே.

நாளுநின்றடுமென்று - வினைக்குநித்யதையும். நம என்று - பாரதந்த்ரயமுந்தோற்றுகிறது; வினைதான் அசித்ஸம்ஸர்க்கௌபாதிகமாகையாலே யதுநித்யமாகில்றே யிதுநித்யமாவது, அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தா னாத்மபாரதந்த்ரமாயிறேயிருப்பது, பாரதந்த்ரயமும் நித்யத்வமும் பரஸ்பரவிருத்தங்களன்றோவென்ன, வ்யாக்யாதாவருளிச்செய்கிறார் (பரமாணுகதேத்யாதி) யத்வா, (நாளுநின்றடும்) நித்யமுமாய் பரதந்த்ரமுமான ஆத்மவஸ்துவை நாடோறுமிடைவிடாமல் நின்றுஹிம்ஸிக்கக்கடவதான என்று ஶப்தார்த்தமாகையாலே, நித்யவஸ்துவுக்கு நித்யபாரதந்த்ரயம்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகப் பரிஹரித்துக்கொண்டு, இப்படிநித்யமாய் பரதந்த்ரமான ஆத்மவஸ்துவை யாகந்துககர்மம் நலிகைக்கு ஹேதுவேதென்கிற ஶங்கையையும் பரிஹரிக்கிறார் (பரமாணுகதேத்யாதி) பாரிமாண்டல்யம் - பரமாணுகத பரிமாணம். நித்யமாய் - அநாதியாய்.

பாபமாகில் நம்மதென்று ஸித்தமாயிருக்க, "நம" என்றுவிஶேஷிக்கிறதுக்குபாவம் (த்விஷந்தஇத்யாதி) ஶாட்யாயநஶாகாயாம் "ஸுஹ்ருதஸ்ஸாதுக்ருத்யாம் த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்" (ஸுஹ்ருதஸ்ஸாதுக்ருத்யாம்த்விஷந்த:பாபக்ருத்யாம்) க்ருத்யா - வ்யாபார:. "நாமேபண்ணினவைத்தவை" என்றத்தால்பலித்ததை ஆளவந்தார் ஶ்ரீஸூக்திமுகேந தர்ஶிப்பிக்கிறார் (அபூதபூர்வமித்யாதி) இதுக்கர்த்தம் (எனக்கித்யாதி)

"நாளுநின்றடும்" என்றிருக்க, "பழமை" என்று விஶேஷிக்கிறதுக்குபாவம் (அதுதானித்யாதி) பாபத்துக்கழகாவது - "நல்லபாம்பு" என்னுமாபோலே க்ரௌர்யத்தைச்சொல்லுகிறதென்கிறார் (அம்மென்றித்யாதி) க்ரௌர்யமெவ்வளவென்ன (அநுபவவிநாஶ்யமித்யாதி) பழமையென்று-அடுக்கிறதிற்பழமைவிவக்ஷிதம்.

ஆஶ்ரயித்தால் பூர்வாகம்போமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணங்கள் (யதேஷீகேத்யாதி) சாந்தோக்யேவைஶ்வாநரவித்யாயாம். இஷீகதூலம் - நாணற்பஞ்சு. ப்ரோதம் - போடப்பட்டது. ஶ்ரீவிஷ்ணுதர்மே அஷ்டஸப்ததயத்யாயே, "ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதோபி கோவிந்தோ ந்ருணாம் ஜந்மஶதைஶ்சிதம் । பாபராஶிம் தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல: । மேருமந்தரமாத்ரோபி ராஶி: பாபஸ்ய கர்மண: । கேஶவம் வைத்யமாஸாத்ய துர்வ்யாதிரிவ நஶ்யதி" (ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதோபிகோவிந்தோந்ருணாம்ஜந்மஶதைஶ்சிதம் । பாபராஶிம்தஹத்யாஶுதூலராஶிமிவாநல: । மேருமந்தரமாத்ரோபிராஶி:பாபஸ்யகர்மண: । கேஶவம்வைத்யமாஸாத்யதுர்வ்யாதிரிவநஶ்யதி)

"ஓர்குறைவில்லை" என்றதுக்கு - பூர்வாகங்கள் நஶிக்குமளவேயன்று, உத்தராகமும் ஶ்லேஷியாதென்னுதல்; அநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரமன்றிக்கே யிஷ்டப்ராப்தியுமுண்டென்னுதல். இத்தையடைவேயருளிச்செய்கிறார் (மேலுமித்யாதி) இவ்விடத்திலே, "யதா புஷ்கரபலாஶ ஆபோ ந ஶ்லிஷ்யந்த ஏவம்

𑌵𑌿𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 " (யதாபுஷ்கரபலாஶ ஆபோ ந ஶ்லிஷ்யந்தே ஏவமேவம்விதி பாபம் கர்ம ந ஶ்லிஷ்யதே) இத்யாதயோபிப்ரேதா:. " ஸர்வாபிமதங்களும் பூர்ணமாம் " என்கிறவிடத்தில், " 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 " (த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்ய) " 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 " (ஸர்வமாப்நோதிஸர்வஶ:) " 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 " (ஸர்வாந்காமாநவாப்நோதி) இத்யாதயோபிப்ரேதா:.

உத்தராகாஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரமாணத்ரயம் (கௌந்தேயேத்யாதி) (அக்நிநாஸிஞ்சேத்போலே) அக்நிக்கும் ஸேசநத்துக்கும்போலே. அன்றிக்கே, பூர்வாகநாஶத்துக்கு ப்ரமாணம் (துராசாரோபி, நவாஸுதேவேத்யாதி) என்னவுமாம். பகவத்கீதாஸுநவமே " 𑌅𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌕𑍍 । 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌨 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 " (அபிசேத்ஸுதுராசாரோபஜதேமாமநந்யபாக் । ஸாதுரேவஸமந்தவ்யஸ்ஸம்யக்வ்யவஸிதோஹிஸ: । க்ஷிப்ரம்பவதிதர்மாத்மா ஶஶ்வச்சாந்திந்நிகச்சதி । கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹிநமேபக்த:ப்ரணஶ்யதி) பாரதேஸாத்வதேச, " 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 । 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌦𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 " (துராசாரோபிஸர்வாஶீக்ருதக்நோநாஸ்திக:புரா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம்ஶ்ரத்தயாஶரணம்யதி । நிர்தோஷம்வித்திதம்ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:) ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயே, " 𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 " (நவாஸுதேவபக்தாநாமஶுபம்வித்யதேக்வசித் । ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி பயம்வாப்யுபஜாயதே) ஸம்யக்வ்யவஸித: - த்ருடாத்யவஸாயயுக்த:.

(இதுதான் பழையதாய்ப்போருவது) " 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 " (துராசாரஸ்ஸமாஶ்ரயேத்) என்றபோதே பூர்வத்வம் ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தே " புரா " என்கிறது - அநாதித்வாபிப்ராயமென்று கருத்து. ஏற்கவேயென்றது - ஆதிஶப்தார்த்தம். அவஸரம்பார்த்திருக்கிறவனேயென்றது - " 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 " (திவ்க்ரீடா) இத்யாதியில் கத்யர்த்தமும்சொல்லுகையாலே, " 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 " (கத்யர்த்தா:புத்த்யர்த்தா:) என்றத்தைப்பற்ற.

(ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டிலே ப்ரஸக்தமாகையாலே ப்ரகரணநுகுணமாக " மலம் " என்று இஸ்ஸம்ஶயத்தைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம். தேவதாந்தர பரத்வபுத்தி தவிரவேணுமோவென்ன (திருவடியித்யாதி) ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தும் தத்வ்யதிரிக்த க்ஷுத்ரதேவதைகளைத்தொழாத மஹாப்ரபாவரானவர்களை. மேலே, " மாளுமோரிடத்திலும் " என்கையாலும், " 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 " (ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த:) இத்யாதியாலும், " நாளும் " என்றது - காலநியத்யாபாவபரமென்கிறார் (அப

ர்வணீத்யாதி) அத்ர " ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாஜநேந்த்ரம் ஸேவேதாஸ்ப்ருஶேத் । மந்த்ரவாரேஸ்ப்ருஶேத்பூர்வமபரம்பர்வணீஸ்ப்ருஶேத் " (அஶ்வத்தம்ஸிந்துராஜஞ்சநித்யம்ஸேவேதநஸ்ப்ருஶேத் । மந்தவாரேஸ்ப்ருஶேத்பூர்வமபரம்பர்வணீஸ்ப்ருஶேத்) என்றதநுஸந்தேயம். நாளும் - ஏதேனுமொருகாலத்திலே.

(நம்திருவுடையடிகள்) நம் - நமக்கு ஸ்வாமிநியான பிராட்டியை யுடையனான ஸ்வாமியானவனுடைய. இத்தால் - மதுப்பால். நதுஸம்ஸர்க்கோஸ்தி த்வமாத்ராதயோவேதிபாவ:. புருஷகாரமவஶ்யாபேக்ஷிதமென்னுமதுக்குஸம்வாதம் (ஸர்வேஶ்வரனேயித்யாதி) இங்கே, " நிக்ரஹாத்வாரணம் காலேஸந்துக்ஷண மநுக்ரஹே । அஸ்திகர்மார்ஹபலதே க்ருத்யமேதத்த்வயம் ஶ்ரிய: " (நிக்ரஹாத்வாரணம்காலேஸந்துக்ஷணமநுக்ரஹே । அஸ்திகர்மார்ஹபலதேக்ருத்யமேதத்த்வயம்ஶ்ரிய:) என்றதநுஸந்தேயம். ப்ரமாணமருளிச்செய்து உபபத்தியருளிச்செய்கிறார். (அவனேயித்யாதி) (பற்றவேணும்) என்றுபபத்தியு மருளிச்செய்தார் இதிஶேஷ:.

நன்மைக்கர்த்தம் (அவளித்யாதி) வணங்கவென்று காட்டும்படி யெங்ஙனேயென்ன (வணங்கியென்கிற வித்யாதி) வினையெச்சம் - க்ரியாஸங்கோசம். வணங்கியென்கிறது - க்ரியாரூபமாகையாலே, அத்தை ஸங்கோசித்து வணங்கவென்கிறதென்றபடி. அதாவது, வணங்கியென்றால் - க்ரியையினுடையயாவதநுஷ்டானந்தோன்றும் ; வணங்கவென்றால் - க்ரியையினுடைய வுபக்ரமமாத்ரந் தோன்றுமென்றபடி. வணங்கவென்று ப்ரிக்ஷித்ததுக் கநுகுணமாக வந்வயிக்கிறார் (வணங்கநாளுமித்யாதி) " ஆஶ்ரயணத்திலேயொருப்படவே " என்றவவதாரிகாநுகுணமாக, வணங்கவென்றதுக்கு - வணங்குகையிலே யொருப்படவென்றபடி.

(முடிகிறவொருக்ஷணத்திலும்) இடமென்று காலத்தைச்சொல்லி, அத்தால் க்ஷணத்தைச்சொல்லுகிறதென்றபடி. (சீரைப்பாயை) சீரையையும் பாயையும்.

விவரணம் (ஶ்ரேஷ்டமென்னுதலென்று) ரலயோரபேத:. த்விதீயார்த்தம் (பலவத்தரமென்னுதலென்று) பவயோரபேத:.

ஏததுபபாதகம் (அவனையுமித்யாதி) பலிதம் (இத்தாலித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஷட்த்ரிம்ஶே மால்யவந்தம் ப்ரதிராவண: " த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயம் துகஸ்யசித் । ஏஷமே ஸஹஜோ தோஷஸ் ஸ்வபாவோ துரதிக்ரம: " (த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம்நநமேயந்துகஸ்யசித் । ஏஷமேஸஹஜோதோஷஸ் ஸ்வபாவோதுரதிக்ரம:.) " மாளுமோ ரிடத்திலும் " என்ற விடத்திலே, " ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்திதி: பார்த்த நைநாம் ப்ராப்ய விமுஹ்யதி । ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி " (ஏஷாப்ராஹ்மீஸ்த்திதி:பார்த்தநைநாம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி । ஸ்த்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபிப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி) என்றதநுஸந்தேயம். அந்தகாலேப்யஸ்யாம்வித்யாயாம்ஸ்த்தித்வாப்ரஹ்மாநந்தம். ப்ராப்நோதீத்யர்த்த:. நிர்வாணம் - ஆநந்தம் " வணங்கநாளும் " இத்யாத்யந்வயித்தவிடத்திலே, " நக்ஷத்ரதாராக்ரஹஸங்குலாபி ஜ்யோதிஷ்மதீ சந்த்ரமஸைவ ராத்ரி: ।

ஸ)ாக்ஷயொஹவெ ஹொகஸூவாகஸ)ாஷி நாரஃ" (நமஇத்யேவயோப்ரு யாந்மத்பக்தஸ்ஸ்ரத்தயாந்விதஃ। தஸ்யாக்ஷயோபவேல்லோகஸ் ஸ்வபாகஸ்யாபி நாரத) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

மனனகமலமறக்கழுவிநாளும் நந்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் வணங்கி, நாளுநின்றடுநம பழமையங்கொடுவினையுடனேமாளும், ஓர்குறைவில்லை, மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவலமே, இத்யந்வயஃ......................*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வலத்தனன்றிரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித்
தலத்தெழுதிசைமுகன்படைத்தநல்லுலகமுந்தானும்
புலப்படப்பின்னுந்தன்னுலகத்திலகத்தனன்றனே
சொலப்புகிலிவைபின்னும்வயிற்றுளவிவையவன்றுயக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(வலத்தனன்) ருத்ரனுடையவும், சதுர்முகஸ்ருஷ்டமான லோகத்தினுடையவும், சதுர்முகன்றன்னுடையவும் ஸ்வரூபஸ்த்திதிப்ரவ்ருத்தி ஹேதுபூதனாய், பின்னையு மாஸ்ரித வாத்ஸல்யத்தாலே ஸ்வேச்சைவரூபேண ஸ்வஸேஷபூதமான ஜகத்தினுள்ளே யாஸ்ரிதர்க்குக் காணலாம்படிவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளு மிவனுடைய குணங்களைச் சொல்லப்புகிலிவை பின்னையும் உள்ளுள்ளுமபர்யந்தமாயிருக்கும். இந்தகுணங்களையுடையனானவனை யெல்லாருமொக்க வறிந்தாஸ்ரயியாதொழிவானென்னென்னில்; தன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லாதார்க்குத் தன்னை யுள்ளபடி யறியவொண்ணாததொருபடி யவர்களை மோஹிப்பித்துவைக்கு மென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்ன ப்ரஹ்மருத்ரர்களு மிவனாலே லப்த ஸ்வரூபராயிருக்க, ஸ்வவிபூத்யந்தர்ப்பூதனு யவதரித்து தத்தத்ஸாஜாத்யாதிகளாலே நெஞ்சு கலங்கப்பண்ணுமென்கிறார்.

எழுதிசைமுகன் - சதுர்த்தஸபுவந நிர்வாஹகமான வெழுச்சியையுடையதிசைமுகன். படைத்த - ஸ்வஸ்ருஷ்டமான. நல்லுலகமுந்தானும் - விலக்ஷணலோகமும்தானும். துந்தித்தலத் திடம்பெற - அஸங்குசிதமாகத் திருநாபியிலே யிடம்பெற்றிருக்க. திரிபுரமெரித்தவன் - த்ரிபுரதஹநம்பண்ணினருத்ரன். வலத்தனன் - "வமெஸ)காஃஹமெ ஒரு-ஷ)ாஃ க்ஷிணவாஹொபி)தாஃ" (பஸ்யைகா

தஶமேருத்ராந் தக்ஷிணம்பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந்) என்கிறபடியே வலபார்ஶ்வத்திலான், பின்னும் - ஈஶ்வராபிமாநிகளுக்கும் தன்றிருமேனியிலே யிடங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறதுக்குமேலே. அவன் புலப்பட - காணவாராய் என்றிருப்பார்க்குக் கண்ணுக்கிலக்காக்கைக்காக. தானே - தானே - கர்மாதிபரதந்த்ரனன்றியிலே. தன்னுலகத்தில் - தன்னதானலோகத்திலுள்ளே. அகத்தனன் - அவதரித்துநிற்கும். சொலப்புகில் - இப்படி சொல்லப்பார்த்தோமாகில். இவை - ஏவம்விதமானகுணங்கள் பின்னும் - பின்னையும். வயிற்றுள - உள்ளேயுள்ளே யகாதமாய்த் துலையாது. இவையவன்துயக்கு - இவையவன் ப்ரமிப்பிக்கும்படி.

"வயிற்றுள" என்று - ப்ரளயத்திலே வயிற்றுக்குள்ளேவைத்ததாகவுமாம். துந்தி - நாபி...*

௯-ஒன்பதாம்பாட்டு.

கீழ், ப்ரஹ்மாதிகளுடைய அபரத்வமும், ஸர்வேஶ்வரனுடைய பரத்வமுஞ்சொன்னார் ; இப்பாட்டில் அவர்கள்தாங்களிவனைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ருத்பாதகனாய் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரன் அவர்கள் தாங்களுங் காலிடமாட்டாதபூமியிலேவந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; அவன்றானருளிச்செய்துவைத்ததுவே ஹேது, "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" (பரித்ராணாயஸாதூநாம்) என்றானிறே-ஆஶ்ரயிக்குமவர்களுக்கிதிலே த்வரைபிறக்கைக்காகவும் ருசிஜநகனாகைக்காகவும் வந்துபிறப்பன் ; அதின்பலமாய் வருமதிறே துஷ்க்ருத்துக்களுடையவிநாஶம், என்றருளிச்செய்ததுவே ஹேதுவென்கிறார்.

(வலத்தன்திரிபுரமெரித்தவன்) கீழிற்பாட்டுக்குக் கீழிரண்டு பாட்டாலுஞ்சொன்னவர்த்தத்தை யநுபாஷிக்கிறார். த்ரிபுரதஹநத்தாலே ஸம்ஜாதாபிமாநியானருத்ரன் திருமேனியில் வலவருகைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபனாயிருக்கும். "பஶ்யைகாதஶ மே ருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந்" (பஶ்யைகாதஶமேருத்ராந் தக்ஷிணம்பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந்) என்கிறபடியே. (இடம்பெறத்துந்தித் தலத்தெழு திசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமுந்தானும்) எழுச்சியையுடைய திசைமுகன்படைத்தலோகமுந்தானு மஸங்குசிதமாகத் திருநாபிகமலத்திலே யிருக்கும். "ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்தம்" (ப்ரஹ்மாணமீஶம்கமலாஸநஸ்த்தம்) என்கிறபடியே. இவை இவர்களுடைய ஸர்வப்ரகாரரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணம். எழுச்சியாவது - சதுர்த்தஶ புவநத்துக்கும் நிர்வாஹகனானவளவுடைமை. ஈஶ்வரன் விரும்பிவந்தவதரிக்கையாலே "நல்லுலகம்"

என்கிறது. " ஏறாளுமிறையோனும் திசைமுகனும்திருமகளும், கூறாக ம்தனியுடம்பன் " என்கிறபடியே-பிராட்டிக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமொக்கத் திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்துவைத்தால், அந்தஃபுரத்திலுள்ளவர்களென்று அவர்களிருப்பிடத்தி லிவர்களுக்குநலியவொண்ணாதபடி கூறாகக்கொடுத்துவைக்கும் ஸர்வாபாஸ்ரயமாயிறே திருமேனிதானிருப்பது. (இடம்பெற) ஸவிகாஸமாயிருக்கும். ருத்ரனுக்கு மிவ்வருகுள்ளார்க்கும் நிர்வாஹகனாய் சதுர்த்தஸபுவந ஸ்ரஷ்டாவான சதுர்முகன் தானுண்டாக்கின நன்றான லோகமுந்தானும் திருநாபிகமலத்தைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபனாயிருக்கும். "உந்தி" என்றும், " துந்தி " என்றும்- திருநாபிக்குப்பேர். (இடம்பெறத்துந்தி) இடம்பெற, அத்து, உந்தித்தலம், என்றாய்பதம், அதில், " அத்து " என்கிறபதம்- சாரியைச்சொல்லாய்ப்பொருளின்றியேபோய், " இடம்பெறஉந்தித்தலம் " என்கிறது. " பூதலம் " என்னுமாபோலே. (திசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமுந்தானுமுந்தித்தலத்தனன்) ஸ்தநந்தயப்ரஜைதாய் முலையையகலில் நாக்கொட்டுமாபோலே, திருநாபிகமலத்தைவிடில் தன்ஸத்தை யில்லையாம்படியிருக்கை. இப்படியின்னே ஸர்வகாலமுமிவர்களிருப்பார்களோ வென்னில், ஆபத்துக்களிலே திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கும். அதுமஹாகுணமாகையாலே ஆழ்வார்களெப்போது மொக்க வருளிச் செய்துகொண்டுபோருவர்கள். ஸாமந்தர்க்குப்புறம்பே நாடுகள்கநக்கவுண்டாகிலும் மாளிகைக்குள்ளே செம்பாலேநாழியரிசியைத் தங்களுக்கு வரிசையாக நினைத்திருப்பார்களிறே, அப்படியேயிவர்களும் திருமேனியில்பண்ணிவைக்கும்ப்ராப்தி விடார்களிறே. ஒருகலகங்களிலே அடையவளைந்தானுக்குள்ளே குடிவாங்கியிருந்து, காலந்தெளிந்தவாறே புறம்பேபுறப்பட்டாலு மிவ்விடமின்னார்பற்று, இவ்விடமின்னார்பற்றென்று பின்னும்ப்ராப்தி சொல்லிவைக்குமாபோலே.

(பின்னும்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குத் தன்றிருமேனியிலே யிடங்கொடுத்ததுக்குமேலே. (தன்னுலகத்திலகத்தனன்) தானுண்டாக்கின ப்ரஹ்மாவாலே யுண்டானலோகங்களிலேவந்தவதரிக்கும். ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தன்றிருமேனியி லேகதேஸத்தைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபராம்படியிருக்கிறவன் அவர்களுங்கூடக்காலிட அருவருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில் (புலப்பட) காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்திருக்கு மவர்களுக்குத்தன் ஸங்கல்பத்தாலே ஸம்விதாநம்பண்ணவொண்ணாதே யவர்கள்சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமாகவேணுமென்று. என், ஸங்கல்பத்தாலே ஸம்விதாநம்பண்ணிலென் செய்யுமென்னில், " மழுங்காதஞானமே படையாகமலருலகிற் றொழும்பாயார்களித்தாலுன் சுடர்ச்சோதிமறையும் " என்பார்க

ள். இதுதனக்குத்தானடி யென்னென்னில் (தானே) [ஆத்மமாயயா] ஆத்மேச்சயா. ஒருகர்மம்ப்ரேரிக்கவன்று, இச்சையாலே.

(சொலப்புகிலிவைபின்னும்வயிற்றுள) அவனிப்படியவதரித்துப்பண்ணும் ரக்ஷணங்களிலேக தேஸந்சொலவில் சொல்லுமத்தனை, எல்லாஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டப்போகாது. சொலப்புகிலுள்ளேயுள்ளேயாமித்தனை. அன்றியே, தன்னாலேஸ்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்ருஷ்டரானவர்களுக்கு "என்மகன்" என்றபிமானிக்கலாம்படிவந்துபிறந்து, "உனக்குராஜ்யத்தைத்தந்தேன், அதுதன்னைவாங்கினேன், போ" என்றும், கையிலே கோலைக்கொடுத்து "பசுக்களின்பின்னே போ" என்றுஞ்சொல்லலாம்படியெளியனுயிருக்கிறதான், இவர்களுக்கோரபத்துவந்தாலிவர்களை வயிற்றிலேவைத்து நோக்கும்படியைசசொல்லிற்றுகவுமாம். இப்படிஇதுவே அர்த்தமென்னுமிடம் நீரருளிச்செய்தபோதுதெரிந்து, அல்லாதபோதெங்களுக்குத் தெரியாதபடியிராநின்றதி; என்ன (இவையவன்றுயக்கே) "மமமாயாதுரத்யயா" (மமமாயாதுரத்யயா) என்கிறபடியே அவன்றனே ப்ரக்ருதியாகிற விலங்கையிட்ட பாக்யஹீநரானவர்கள் தன்பக்கலணுகாதபடி பண்ணி, அவர்களகலப்புக்காலவன்றனநுமதி தானம்பண்ணி ; உங்கள்பக்கலவனுதாலிங்ஙனேயிருக்கையாலே தெரியாதொழிகிறதென்கிறுர். துயக்கு-ஸம்ஸயம்....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (வலத்தனனித்யாதி) ... ன்றது - கீழ்ப்பாட்டுக்குக்கீழிரண்டுபாட்டிலுமென்றபடி. இப்பாட்டுக்கர்த்தத்வயாநுகுணமாகஸங்கதித்வயமாதல் ; யத்வா, ஏகஸங்கதியாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமித்யாதி - கீழ்வாக்யவிவரணமாய், அவர்கள் லப்தஸ்வரூபராயிருக்கிறபடியையும், அவதாரத்துக்கு ஹேதுவையுமருளிச்செய்கிறுராதல்.

இந்தயோஜனையில், "ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்" என்றதுக்குக்கீழே, ஆனல் என்றுகூட்டிக்கொள்வது. அருளிச்செய்துவைத்ததுதானேதென்ன (பரித்ராணயேத்யாதி) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" (பரித்ராணாயஸாதூநாம் விநாஸாயசதுஷ்க்ருதாம்|தர்மஸம்ஸ்த்தாபநார்த்தாயஸம்பவாமியுகேயுகே) இதிகீதாஸுசதுர்த்தே. "ஸாதூநாம்பரித்ராணாய, தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய" (ஸாதூநாம்பரித்ராணாய, தர்மஸம்ஸ்த்தாபநார்த்தாய) என்றபதத்வயத்துக்குமர்த்தம் (ஆஸ்ரயிக்குமவர்களுக்கித்யாதி) அதாவது-முன்பேருசியுடையார்க்குத்வரைபிறக்கைக்காகவந்து பிறப்பனென்னுமது - "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" (பரித்ராணாயஸாதூநாம்) என்றதுக்கர்த்தம். தன்னுடையவாஸ்ரயணத்தில் ருசியில்

லாதார்க்கு ருசியைப் பிறப்பிக்கைக்காக வந்து பிறப்பனென்கிறவிது - “ ധര്മസംസ്ഥാപനാര്ഥായ” (தர்மஸம்ஸ்த்தாபநார்த்தாய) என்கிறவிதுக்கர்த்தம். “ വിനാശായ ച ദുഷ്കൃതാം ” (விநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம்) என்கிறதேயென்ன, அதாநுஷங்கிகமென்கிருர். (அதின்பலமாயித்யாதி) “ വിനാശായ ച ” (விநாஶாய ச) என்றசகாரம் - அந்வா..த்திலே. அந்வாசயமாவது அப்ரதாநம். “ ആനുഷങ്ഗികസ്തു ദുഷ്കൃതാം വിനാശഃ ” (ஆநுஷங்கிகஸ்து துஷ்க்ருதாம்விநாஶஃ) என்றிறே பாஷ்யத்திலே பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தது. ஆகருசிஜநநமும் த்வராஜநநமும் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரி ஸ்வஸௌந்தர்ய ப்ரதர்ஶநமின்றியிலே கூடாமையாலே யவற்றுக்கே ப்ராதாந்யம், துஷ்க்ருத்விநாஶம் ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே செய்யலாமாகையாலே யிதப்ரதாநமென்றபடி.

ப்ரஹ்மாத்யபரத்வம் கீழேசொல்லிற்றேயென்ன (கீழிற்பாட்டுக்கித்யாதி) சொன்னவர்த்தமாவது- இருவர்களுடையவபரத்வம். அப்படியிருக்குமோவென்ன (பஶ்யைகாதஶேத்யாதி) “ ദ്വാദശൈവ തഥാദിത്യാന് വാമപാര്ശ്വം സമാശ്രിതാന് ” (த்வாதஶைவததாதித்யாந் வாமபார்ஶ்வம்ஸமாஶ்ரிதாந்) இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்மோக்ஷதர்மே. “ திரிபுரமெரித்தவன் ” என்றது - ருத்ராந்தரங்களுக்குமுபலக்ஷணம்.

உந்தித்தலத்தென்றது - உந்தித்தலத்தென்றபடி. எழுச்சி - ஸம்ருத்தி. கீதாஸ்வேகாதஶே, “ പശ്യാമി ദേവാംസ്തവ ദേവ ദേഹേ സര്വാംസ്തഥാ ഭൂതവിശേഷസങ്ഘാന് । ബ്രഹ്മാണമീശം കമലാസനസ്ഥം ഋഷീംശ്ച സര്വാനുരഗാംശ്ച ദിവ്യാന് ” பஶ்யாமிதேவாம்ஸ்தவதேவதேஹேஸர்வாம்ஸ்ததாபூத விஶேஷஸங்காந் । ப்ரஹ்மாணமீஶம்கமலாஸநஸ்த்தம்ருஷீம்ஶ்சஸர்வாநுரகாம்ஶ்சதிவ்யாந்) ஈஶஶப்தஃ - ப்ரதாநருத்ரபரஃ கமலாஸநஸ்த்தம் ப்ரஹ்மாணமித்யந்வயஃ. கமலாஸநஸ்த்தம் ஈஶம். இதி ஈஶவிஶேஷணம்வா, கமலாஸநஸ்த்தம்-ப்ரஹ்மணிஸ்த்திதமித்யர்த்தஃ. அளவுடைமை - ஐஶ்வர்யம். ஜ்ஞாநாதிக்யம்வா.

“ இடம்பெற ” என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஏறுளுமித்யாதி) வ்ருஷபத்தையாளுகிறருத்ரனும், சதுர்முகனும், பிராட்டியுங்கூடிட்டு வ்யவஸ்த்திதமாகவாளுகிறவத்விதீயமான திருமேனியை யுடையவனிதிஶப்தார்த்தஃ. இவர்களுக்குக்கூறுகக்கொடுப்பானென்னென்ன (ஸர்வாபாஶ்ரயமித்யாதி)

பதங்களுக்கர்த்தமருளிச்செய்வதாகமீளவும்ப்ரதீகோபாதாநம் (இடம்பெறவித்யாதி) “ எழுச்சியையுடைய ” இத்யாதிவாச்யவிவரணம் (ருத்ரனுக்குமித்யாதி) உந்தியென்றிறே - நாபிக்குப்பேர். ஆகையாலிடம்பெற வுந்தியென்றிறே சொல்லவடுப்பதென்ன (உந்தியென்றுமித்யாதி) “ துந்தி ” என்றும்சொல்லலாமென்றுகருத்து. இவ்விடத்திலும் “ உந்தி ” என்றுபதமாகவுமாமென்கிருர் (இடம்பெறத்துந்தியித்யாதி என்கிறதென்னுமளவும்) “ அத்து ” இத்யத்ரஅகாரலோபஃ. (என்ருய்பதம்) என்றுபதபேதமாய். சாரியைச்சொல் - நிரர்த்தகபதம். ஶப்

த்துக்குப்ரயோஜநம் (பூதலமித்யாதி) தலமென்கிறதுஎன்றுஶேஷம். "உந்தித்தலத்தனன்" என்றுநிருபகமாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (ஸ்தநந்தயேத்யாதி) நாக்கொட்டுமாபோலே - நாக்குலருமாபோலே.

ஆழ்வார்களருளிச்செய்த மாத்ரமன்றிக்கே தாங்களும் தங்களுக்கித்தைப் பெருமையாக நினைத்திருப்பாரென்று பாவாந்தரம் (ஸாமந்தர்க்கித்யாதி) செம்பு-தாமரநாழி. (செம்பாலேநாழியரிசியை) செம்புநாழியாலேநாழியரிசியை. வரிசையாக - பஹுமாநமாக. அவர்களொருக்காலிருந்துபோனாலு மவர்களிடமென்னுமதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ஒருகலகங்களிலேயித்யாதி) அடையவளைந்தான் - ஏழாம்ப்ராகாரம். பற்று - இடம். ஸ்த்தலமென்றபடி.

கீழே, "திசைமுகன்படைத்த" என்றுவைத்து, "தன்னுலகம்" என்கை வ்யாஹதமன்றோவென்ன (தானுண்டாக்கினவித்யாதி) அதாவது - தானுண்டாக்கின ப்ரஹ்மாவாலே யுண்டாக்கப்பட்டதாகையாலே தன்னதென்னலாமென்றபடி. அருவருக்கிற -ஹேயமாகநினைக்கிற.

(ஹேதுவென்னென்னில்) ப்ரயோஜநமென்னென்னில் (காணவாராயித்யாதி) உன்வடிவழகைக்காணும்படி வரவேணுமென்றென்று பலகாலும்பார்த்துக் கூப்பிட்டு, பார்க்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிறவாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றபடி. (விஷயமாகவேணுமென்று) சக்ஷுர்விஷயத்வம்ப்ரயோஜநதயாஹேதுவென்றபடி. ஸங்கல்பத்தாலே ஸம்விதாநம்பண்ணுகை-குணவிஷ்காராதிகளாலே ஸம்விதாநம் பண்ணுகை. (மழுங்காதவித்யாதி) அமோகமான ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநமேபரிகரமாகவிஸ்த்ருதமான லோகத்திலேயுனக்கு ஶேஷபூதரானார்க்குபகரித்தால், ஆர்த்தரக்ஷணம்பண்ணுகைக்கு மடுவின்கரையிலே த்வரித்துவந்தாயென்கிற வுன்னுடைய வத்யுஜ்ஜ்வலமானதேஜஸ்ஸு திரஸ்க்ருதமாகாதோவென்றபடி.

இதுதனக்கு - அவதாரத்துக்கு. இதுகாரணப்ரஶ்நம். "புலப்பட" என்றுப்ரயோஜநஞ்சொல்லுகையாலே. "அடியென்னென்னில்" என்றதுக்குக்கருத்து - கர்மத்தாலேயோவென்றபடி.

"புகில்" என்றயதிஶப்தார்த்தம் (அவனிப்படியித்யாதி) "இவை" என்று - ரக்ஷணப்ரகாரங்களைச்சொல்லுகிறதாதல், ப்ரஸ்துத லோகஸ்த்தரையாய், தஶரதாதிகளைச்சொல்லுகிறதாதல். வயிற்றுள - (உள்ளேயுள்ளேயாம்) வாசாமகோசர மென்றபடி. த்விதியார்த்தத்தில், வயிற்றுள - வயிற்றுக்குள்ளே வைத்துக்கொண்டாறபோலே யந்ததஶையிலும் ரக்ஷிக்குமென்றபடி. ப்ரதமயோஜனையில், ரக்ஷணங்கள் - பூர்வவாக்யதாத்பர்யஸித்தங்கள். த்விதியயோஜனையிலர்த்தங்கள் - "உலகத்திலகத்தனன்" என்றபதோபஸ்த்தாபிதங்கள்.

(இவையவன்றுயக்கே) அருளிச்செய்தபோது தெரிந்து, அல்லாதபோது தெரியாமையுமானவிவை யவனுண்டாக்கினது ஸம்ஶயம். அவன் ப்ரமிப்பிக்கும்படி யென்றபடி. இவ்விடத்திலே "ஈஶாநஸ்ஸமஹாயோகீ ஸர்வஸ்யஜகதஃப்ரபுஃ । கர்மாண்யாரபதே கர்த்தும் கீநாஶஃஇவதுர்பலஃ । தேநவஞ்சயதே லோகாந் மாயாயோகேந கேஶவஃ । யேதமேவ ப்ரபத்யந்தே ந தே முஹ்யந்தி மாநவாஃ" (ஈஶாநம்ஹாயோகீஸர்வஸ்யஜகதஃப்ரபுஃ । கர்மாண்யார

பதேகர்த்ரும்கிராஶஇவதர்ப்பலஃ | தேநவஞ்சயதேலோகாந்மாயாயோகேநகேஶவஃ | யேதமேவப்ரபத்யந்தே நதேமுஹ்யந்திமாநவாஃ) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். (அநுமதிதாநம்பண்ணி) இருக்கும் இதிஶேஷஃ. “ உங்கள்பக்கல் ” என்கிறதுக்குமுன்னே அப்படியே யிதிஶேஷஃ. துயக்கென்று - மனந்திரிவுக்குப்பேர். அது - ஸம்ஶயமும், விபர்யயமும். இங்கே ப்ரகரணாநுகுணமாக, ஸம்ஶயம் விவக்ஷிதமென்கிறார் (துயக்குஸம்ஶயமென்று)

திரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறவலத்தனன், எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமுந்தானு மிடம்பெற வுந்தித்தலத்தனன், பினனுந் தன்னுலகத்திற் புலப்படத்தானேயகத்தனன், இவைபின்னும் சொலப்புகில் வயிற்றுள, இவையவன்றுயக்கே, இத்யந்வயஃ. இடம்பெற - அஸங்குசிதமாக...............................*

பத்தாம்பாட்டு.

துயக்கறுமதியினன்ஞானத்துளமரரைத்துயக்கு
மயக்குடைமாயைகள்வானிலும்பெரியனவல்லன்
புயற்கருநிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போ
தயர்ப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(துயக்கறு) நிர்த்தோஷாந்தஃகரணராய் ஸம்யக்ஜ்ஞாநிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குக்கூட வறியவரிதாயிருந்ததிவ்யாவதாரந்தொடக்கமாகவுள்ள மஹாஶ்சர்யங்களைச்செய்தருளவல்லனாய், காளமேகநிபமான திவ்யரூபத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவுலகளந்த நல்லடிப்போதை யுபதேஶநிரபேக்ஷமாக நானென்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலு மநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண் டநுபவிக்கப்பெற்றேனாகாதேயென்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வபாவத்தைப்பேசுகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனுடைய அஸங்க்யாதமான ப்ராமகத்வங்கிடக்க, அவனழகையே யநுபவிப்போமென்று பாரிக்கிறார்.

துயக்கறு - ஸம்ஶயவிபர்யயமில்லாமையாலே கலக்கமற்ற. மதியில் - நெஞ்சிலேபிறந்த. நன்ஞானத்துள் - நன்றானஜ்ஞாநத்தையுடையரான. அமரரை - தேவர்களையும். துயக்கும் - கலங்கப்பண்ணும். மயக்கு-ப்ராமகத்வஶக்தியை. உடை- உடைய. மாயைகள் - ஆஶ்சர்யமானவாகாரங்கள். வானிலும் - எல்லையில்லாதவாகாஶத்திலும். பெரியனவல்லன்-அதிஶயிக்கப்பண்ணவல்லனாய். அதனில், புயல்- காளமேகம்போலே. கருநிறத்தனன் - கருகினநிறத்தையுடையனானவனுடைய. பெருநிலம் - பூமிப்பரப்பை. கடந்த - அநாயாஸேநஅளந்த. நல் - விலக்ஷணமா

ன. அடிப்போது - திருவடித்தாமரைகளை. அமர்ந்து - ப்ரயோஜநாந்தரத்தில்பற்றற்று அமர்ந்து. அயர்ப்பிலன் - மறப்பில்லாதவனாய். அலற்றுவன் - அக்ரமமாக குணங்களை வாயாலே சொல்லுவன். தழுவுவன் - அத்யந்தப்ரேமயுக்தனாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிப்பன். வணங்குவன் - தலையாலேவணங்குவன். இப்படி கரணத்ரயத்தாலு மநுபவிப்பேனென்கிறார்...*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

அவன் விமுகர்பக்கல் பண்ணுமவைகிடக்கிடீர், அவன்காட்டின வழியே காணப்புக்க நாம் மநோவாக்காயங்களாலே நம்விடாய்கெடத்திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளை யநுபவிப்போமென்றுபாரிக்கிறார்.

(துயக்கறுமதியில்) துயக்கற்றமதியையுடைய. ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமான மதியையுடையராகையாலே (நன்ஞானத்துளமரர்) உள் - மநமும், இடமும், மேலும். இங்கு, மேலானவமரரென்றபடி. நன்றான ஞானத்தையுடையரான வமரரையுங்கூட. (துயக்கும்மயக்குடைமாயைகள்) துயக்கு - மனந்திரிவு. அறிவுகெடும்படி தெரியாமையைப்பண்ணக்கடவதான குணசேஷ்டிதங்களோடு கூடின வவதாரங்கள். (வானிலும் பெரியனவல்லன்) ஆகாஶத்தைப் பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப்போகாது. “ அமரர் ” என்கிறது - இந்த்ராதிகளை. ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் மிக்கிருக்கச்செய்தே, ஸத்த்வந்தலையெடுத்தாலும் அப்படியே கனத்திருக்குமிறே யவர்கள் தங்களுக்கு, அப்போது, “ நங்கார்யம்நம்மாற்செய்யப்போகாது, அவனே நங்கார்யத்துக்குக்கடவன் ” என்றிரா, அநந்தரக்ஷணத்திலே எதிரிடாநிற்பர்கள் ; தங்களிருப்பிடமுமிழந்து, ஸ்த்ரீகளும்பிடியுண்டு, எளிமைபட்டவளவிலே யத்தைப் பரிஹரித்துத்தரவேணுமென்றிரந்து, பின்னை யிவனும்போய், நரகவதம்பண்ணி சிறைகிடந்த ஸ்த்ரீகளையும் மீட்டுக்கொடுத்துப்போராநிற்கச்செய்தே, புழைக்கடைக்கேநின்றதொருபூண்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டுபோர, வஜ்ரத்தைக்கொண்டு தொடர்ந்தானிறே. அன்றிக்கே, “ நன்ஞானத்துளமரர் ” என்கிறது-நித்யஸூரிகளையாய், ஜ்ஞாநாதிகனான பெரிய திருவடியும், “ தேவரீரையும் நாய்ச்சிமாரையும் வஹித்தேன் நானன்றே ” என்றாற்போலே சிறியார்சொல்லும்வார்த்தையைச் சொன்னானிறே.

அவனுடையவாஶ்சர்யங்கள் நம்மால் பரிச்சேதிக்கப்போமோ!, அதுகிடக்கிடீர், அவனநுக்ரஹத்தாலே காட்டின வடிவழகை யநுபவிப்போம் நாமென்கிறார் (புயற்கருநிறத்தனன்) வர்ஷுக வலாஹகம்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவன். (பெருநிலமித்யாதி) “மநோவாக்காயங்களாலே யநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார் ” என்று பிள்ளா

ன்பணிக்கும்படி. "இவற்றாலேயநுபவிக்கப்பாரிக்கிறார்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி. (பெருநிலங்கடந்த) பரப்பையுடைத்தான பூமியையளக்கிறவிடத்தில், வஸிஷ்ட்டசண்டாலவிபாகமறஎல்லார்தலையிலுமொக்கத் திருவடிகளை வைத்தான். இவர்கள் நன்மை தீமைபாராதே, தன்னுடையஸத்தியே யிவர்களுக்கு மாம்படிபண்ணினான். (நல்லடிப்போது) "படிக்களவாகநிமிர்த்த நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்று ஆசைப்படவேண்டும்படியிறே யிருப்பது, "கதாபுந:" (கதாபுந:) என்று ப்ரார்த்தித்துக்கிடக்குமதிறே. செவ்விப்பூச்சூட வாசைப்படுவாரைப்போலே. (அயர்ப்பிலன்) மறக்கக்கடவேனல்லேன். (அலற்றுவன்) அக்ரமமாகப்பேசக்கடவேன். (தழுவுவன்) "ஸாகாடம்பரிஷஸ்வஜே" (ஸாகாடம்பரிஷஸ்வஜே) என்னுமாபோலே, கட்டிக்கொள்ளக்கடவேன். (வணங்குவன்) நிர்மமனாய்த் திருவடிகளிலே விழக்கடவேன். (அமர்ந்தே) அநந்ய ப்ரயோஜநனாய் யிப்படி செய்யக் கடவேன்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (துயக்கித்யாதி) கீழெல்லாம் பரோபதேஸம் பண்ணிப்போந்தவரிங்கே தாமநுபவிக்கக் கடவேனென்று சொல்லுகிறது. அவர்கள் திருந்தாமையாலே. இதுக்குஹேது - அவன்பண்ணிவைத்த மயக்கமென்றநுஸந்தித்தருளி, ஸ்வாநுபவத்திலே யிழிகிறானென்கிறார் (அவன்விமுகர்பக்கலித்யாதி) (அவன்காட்டினவழியே) அவதரித்து வடிவழகைக்காட்டினவழியே.

மதி - அந்த:கரணம். தர்மபூதஜ்ஞாநமாகவுமாம். துயக்கறுமதியிலென்றது - ஹேதுகர்ப்ப விஸேஷணமென்னுமிடந் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸயேத்யாதி) மேலானவமரர் - மநுஷ்யரிற்காட்டில் மேலானவமரர். "துயக்கும், மயக்குடை" என்கிற புநருக்திக்கர்த்தம் (அறிவுகெடும்படி யித்யாதி) துயக்குண்டாம்படி மயக்கதைப் பண்ணக்கடவதான குணசேஷ்டிதங்களோடேகூடின வவதாரங்களென்றபடி. "வானிலும்பெரியன" என்றத்தை யவதாரத்துக்கு விஸேஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (ஆகாஸத்தையித்யாதி) அறிவுகேடு - ஸம்ஸயவிபர்யயங்கள். தெரியாமை - ஜ்ஞாநாபாவம். மயக்கத்தைப்பண்ணுகையாலே, மயக்கென்று - குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது.

ரஜஸ்தம:ப்ரசுரரை "நன்ஞானத்தமரர்" என்னலாமோவென்ன (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களித்யாதி) அப்போது - ஸத்த்வம்தலையெடுத்தபோது. அப்படியெதிரிட்டவிடமுண்டோவென்ன (தங்களிருப்பிடமுமித்யாதி) பூண்டை - பாரிஜாதத்தை.

உள்ளமரர் - மேலானவமரர். நித்யஸூரிகளென்றபடி. சிவியார் - கைவர்ந்தர். தண்டிகைமுதலானவை சுமப்பாரென்றபடி. "சொன்னானிறே" என்றவநந்தரம், அத்தைச்சொல்லுகிறதென்னுதல், என்று வாக்யஸேஷம்.

அவிஸ்மரணார்த்தம் உக்தார்த்தாநுவாதம் (அவனுடையவித்யாதி) "பெருநிலம்" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்நுபாவம் (அவனநுக்ரஹேத்யாதி) "அயர்ப்

பிலன் " இத்யாதியை - வர்த்தமானார்த்தத்திலும் பவிஷ்யதர்த்தத்திலும் சொல்லலாயிருக்கையாலே வர்த்தமானார்த்தமாக நிர்வஹிப்பர் பிள்ளான். "பெரு" இத்யாதிக்கு பலிதம் (வஸிஷ்ட்டேத்யாதி) நன்மைக்கர்த்தம் (இவர்களித்யாதி) "தன்னுடையஶக்தியே" என்கிறவிடத்தில் - கங்காப்ரவாஹாதிகள் த்ருஷ்டாந்தத்வேநத்ரஷ்டவ்யங்கள். "போது" என்றதுக்குபாவம் (படிக்களவாகவித்யாதி) நிருபாதிகபந்துவான நீ பூமிக்கந்யாபிமாநம் வந்ததொருநாளிலே பூமிக்களவாம்படி நிமிர்த்தளந்துகொண்ட வுன்னுடைய திருவடித்தாமரையை யென்றலைக் கலங்காரமாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்றபடி. இதுக்கு ஸம்வாதம் (கதேத்யாதி) "கதாபுநஃஶங்க" (கதாபுநஶ்ஶங்க) இத்யாதி, ஸ்தோத்ரே. "த்வச்சரணாம்புஜத்வயம்" (த்வச்சரணம்புஜத்வயம்) என்றதுக்குபாவம் (செவ்விப்பூவித்யாதி)

பஞ்சமேம்ஶே அஷ்டாதஶே, "ஸோபயேநம்த்வஜவஜ்ராப்ஜக்ருதசிஹ்நேநபாணிநா । ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாக்ருஷ்யச ப்ரீத்யா ஸுகாடம் பரிஷஸ்வஜே." (ஸோப்யேநம்த்வஜவஜ்ராப்ஜ க்ருதசிஹ்நேநபாணிநா । ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாக்ருஷ்யசப்ரீத்யாஸுகாடம்பரிஷஸ்வஜே) துபககறுமதியை யுடையராகையாலே நன்ஞானத்தராயுள்ளான வமரரைத் துயக்கும் மயக்குடைத்தாய் வானிலும்பெரியனவான மாயைகள் வல்லனாய், புயற்கருநிறத்தனனவனுடைய பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போதை, அமர்ந்தே அயர்ப்பில னலற்றுவன் தழுவுவன், வணங்குவனித்யந்வயஃ. அமரரைத்துயக்கும் மயக்குடைமாயைகள் வானிலும் பெரியனவல்லன் - தேவர்களையும் கலங்கப்பண்ணும் குணசேஷ்டிதங்களை யுடைய வாஶ்சர்யாவதாரங்களை யெல்லையில்லாத வாகாஶத்திலு மதிஶயிக்கப் பண்ணவல்ல னிதிஶப்தார்த்தஃ. மயக்குடை - ப்ராமகத்வ ஶக்தியை யுடையவென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்...*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

அமரர்கடொழுதெழவலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை
யமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்க
ளமர்சுவையாயிரத்தவற்றினுளிவைபத்தும்வல்லா
ரமரரோடுயர்விற்சென்றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமரர்கள்) ஆஶ்ரிதஸமாஶ்ரயணீயத்வார்த்தமாக வண்டமத்யேவதீர்ணனாய், தேவாதிஸகலஜநங்களுக்கும் தாஸ்யாவஹமான அம்ருதமதநாதிதிவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு ஶேஷவ்ருத்திரூபமாய் நிரதிஶயரஸரூபமாயிருந்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் வைத்துக்கொண்டு இத்திருவாய்மொழிவல்லானா, எம்

பெருமான் ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி திருவடிகளிற்கொண்டுபோகப்ப ற்றுமை, முந்தறதிருவடிகளிலேகொண்டுபோய், அந்தமில்பேரின்பத்த டியரோடிருந்தபின்னை ப்ரதிபந்தகமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக் கி யருளுமென்கிறார்... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்கள் நித்யஸூரிகளோடொக்கவு யர்த்தியைப்போய்ப்பெறறு ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை யறுத்தவரென்கிறார்.

அமரர்கள் - சர்வாமைக்குமருந்தாசைப்பட்டதேவர்கள். தொழுதெழ - "தொழுதெழு" என்றதம்மைப்போலே கையு மஞ்சலியுமாய்க்கொண்டுகிளரும் படி. அலைகடல் - அலைகிறகடலை. கடைந்தவன்தன்னை - க்ஷுபிதமாம்படிகடைந்த அக்ஷோப்யஸ்வபாவனைப்பற்ற. அமர் - பொருந்தின. பொழில்வளம் - பொழிலி னழகையுடைய. குருகூர் - திருநகரிக்குக்கடவ. சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய. குற்றேவல்கள் - அந்தரங்கவ்ருத்திகளாய். வாசிககைங்கர்யமாகையாலே சுவை - ஸப்தஸாரஸ்யமு மர்த்தஸாரஸ்யமும். அமர் - பொருந்தின. ஆயிரத்தவற்றினுள் - ஆயிரமானவவற்றினுள். இவைபத்தும் - திருப்பாற்கடலில் அம்ருத தடாகம்போ லேயிருக்கிற விவைபத்தையும். வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லார். உயர்வில் - உயர் த்தியில். அமரரோடுசென்று - அமரரோடொக்கச்சென்று. தம்பிறவி - தம்முடை யபிறவியாகிற. அஞ்சிறையறுவர் - சிக்கென்றசிறையறுவர்.

இத்திருவாய்மொழி ஐஞ்சீராய் நெடிலடிநான்கு மொத்திருக்கையாலே க லித்துறை. நேரசைபதினாறே நிரையசைபதினேழே என்றடியெழுத் தொவ்வாதி ருந்தது - கட்டளைக்கலித்துறை யல்லாமையால்.................................*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லார் மேற்பட நித்யஸூரிகள் வரிசையைப்பெற்று, பின்னைஸம்ஸாரமாகிற அறவைச்சி றைவெட்டிவிடப் பெறுவர்களென்கிறார்.

(அமரர்கள்தொழுதெழ) கவிழ்ந்து "உப்புச்சாறுகிளருவ தெ ப்போதோ" என்றுகிடக்கிற தேவஜாதியானது எழுத்துவாங்கும்படியா கவாயிற்று தோளுந்தோள்மாலையுமாயொரு கடலொருகடலைநின்று க டையுமாபோலே கடைந்தபடி. (தொழுதெழ) குணங்களுக்குத்தோ ற்று "தொழுதெழு" என்கிறதம்பாசுரமே யாய்விட்டது அழகுக்கு த்தோற்ற வவர்களுக்குமென்கிறார். (அமர்பொழில்) சேர்ந்தபொழில். (வளங்குருகூர்) வளப்பத்தையுடைத்தாய் - ஸம்பத்தையுடைத்தானதி ருநகரி. (சடகோபன்குற்றேவல்கள்) இத்திருநகரிக்குநிர்வாஹகரான ஆழ்வார்வாசிகமான வடிமைசெய்தபடியாயிற்றிதுதான். பூர்ணவிஷயத் தில் வாசகமானவ்ருத்திக்கு மேற்படச்செய்யலாவதில்லையே, "தஜ்ஞரா

ஸோவிப நவ:" (தத்விப்ராஸோவிபக்யவ:) என்று நித்யஸூரிகளுக்கு மிதுவேயிறே வ்ருத்தி. (அமர்சுவையாயிரம்) ரஸகநமாயாயிற்றுயிருந்தானிருப்பது. இத்தால் - வாசிகமானவடிமை "முறை" என்று கார்யபுத்த்யா செய்யவேண்டாவென்றபடி. (அவற்றினுளிவைபத்தும்) "விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட" என்னுமாபோலே, அவைதன்னிலே ரஸகநமாயிருக்குமாயிற்றித்திருவாய்மொழி. இவற்றையப்யஸிக்கவல்லார் நித்யஸூரிகளோடொத்த உச்ச்ராயத்தையுடையராய், தங்களுடைய ஜந்மமாகிற விலங்கறப்பெறுவர்கள். இப்பத்தைக் கற்றபோதே யிவனை நித்யஸூரிகளிலே யொருவனாக நினைப்பிடும், ஶரீரவிஶ்லேஷம்பிறந்தால் போய்ப்புகுமித்தனை ; ராஜா வொருவனுக்கு நாடிட்டால் க்ரமத்திலே போய்ப்புகுமித்தனையிறே. ராஜபுத்ரன் றலையிலே முடியைவைத்து, பின்னை விலங்குவெட்டிவிடுமாபோலே, நித்யஸூரிகளிலே யொருவராம்படியான தரத்தைப்பெற்று, பின்னை ஸம்ஸாரநிகளவிச்சேதத்தைப்பெறுவர்கள். அன்றியே, (அமரரோடுயர்வில்சென்று) ஆதிவாஹிகரோடே விரஜையிலேசென்று. (அறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே) ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநம்பெறுவர்.) "த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி" (த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதி) என்றருளிச்செய்தவதுவே பலமாகக்கடவது.

முதற்பாட்டில் ஸுலபனென்றார் ; இரண்டாம்பாட்டில், கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார் ; மூன்றாம்பாட்டில், அவனுடைய வவதாரரஹஸ்யமொருவர்க்கு மறியநிலமல்லவென்றார் ; நான்காம்பாட்டில், அப்படிகள்தா ஞாஶ்ரிதர்க்கறியலாம், அநாஶ்ரிதர்க்கறியப்போகாதென்றார் ; ஐந்தாம்பாட்டில், இப்படிப்பட்டவனை யவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே யாஶ்ரயியுங்கோளென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவின்னதென்றும், ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரமின்னதென்று மருளிச்செய்தார் ; ஏழாம்பாட்டில், நீங்கள் மந்தாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே விளம்பிக்கவொண்ணாது, கடுக வாஶ்ரயியுங்கோளென்றார் ; எட்டாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்குமென்றார் ; ஒன்பதாம்பாட்டில், ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார் ; பத்தாம்பாட்டில், இப்படி ஸுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலு மநுபவிக்கப்பாரித்தார் ; இத்தை அப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொன்னார் நிகமத்தில்....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (அமரர்களித்யாதி) "அமரரோடுயர்வில்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி) அறவைச்சிறை - தயநீயமான்சிறை. து:கைகரூபமான சிறையென்றுமாம்.

அம்ருதப்ராஶநாந்மரணராஹித்யார்த்திகள் - அமரர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (கவிழ்ந்தித்யாதி) இத்தால் சாவாமைக்குப்பரிகரமான வம்ருதத்தி லிவர்களுக்குண்டான வபிநிவேஶமும், இப்படிக்கொத்தவர்களையும் தனக்கடிமையாக்கிக்கொள்ளவல்ல வவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிஶயமும் சொல்லுகிறது. உப்புச்சாறு - அம்ருதம். கிளருவது - உத்பந்நமாவது. எழுத்துவாங்குகையாவது - " 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌉𑌰𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂। 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 " (பத்யமங்குளிவிச்சேதஃ உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் । தந்நாமக்ரஹணஞ்சைவதாஸ்யமேதச்சதுர்விதம்) என்றதில் " 𑌉𑌰𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 " (உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம்) என்கிறதாஸ்யம். அதாவது ஸ்வாமிபேரை மார்விலேயெழுதிக்கொள்ளுகை. தோளுந்தோள்மாலையுமென்றது - அர்த்தாத்ஸித்தம். " அலைகடல் " என்றத்தாலே - அக்ஷுப்தகருணும்புதி ஸூசிதமாகையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஒருகடலித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரான தமக்கன்றோ " தொழுதெழு " என்னக்கூடுவது, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குக்கூடுமோவென்ன (குணங்களுக்கித்யாதி)

(குற்றேவல்) குறுகின ஏவல். அந்தரங்ககைங்கர்யம். இத்திருவாய்மொழி யிவருடைய குற்றேவலாம் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநகருக்கித்யாதி) வாசிகமாத்ரம்போருமோவென்ன (பூர்ணேத்யாதி) உக்தோபபாதநம் தத்விப்ராஸஇத்யாதி) ருக்வேதே. விப்ராஸஃ - மேதாவிநஃ. பகவதநுபவைக குஶலா இதியாவத். விபந்யவஃ - ஸ்துதிஶீலாஃ. " 𑌪𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌 " (பநஸ்துதௌ) (இதிதாதுஃ. வாசிககைங்கர்யபரா இதியாவத்.

கார்யபுத்த்யா - கர்த்தவ்யபுத்த்யா. இதினுடைய போக்யதையே யிழியப்பண்ணுமென்றபடி. போக்யத்திலும் போக்யாம்ஶமாகச் சொன்னதுக்கு ஸம்வாதம் (விண்ணவரித்யாதி) தேவர்கள் அம்ருதத்தை புஜிக்க அந்த வம்ருதம் கோதாம்படியதில் நின்றும் வந்துதோற்றின பெரியபிராட்டியாராகிற வம்ருதத்தை புஜித்தவென்ஸ்வாமியானவனே யென்றபடி.

(அமரரோடுயர்விற்சென்று) உயர்வில்வந்தால், அமரரோடொத்த உச்ச்ராயத்தையுடையராய். சிறைக்கு அழகாவது - " நல்லபாம்பு " என்னுமாபோலே க்ரூரமாயிருக்கை. பிறவியற்று, "அமரரோடுயர்விற்சென்று என்னவேண்டாவோவென்ன (இப்பத்தைக்கற்றவித்யாதி) ஶரீரவிஶ்லேஷத்தையுடனே பிறப்பிக்கவொண்ணுதோவென்ன (ராஜாவித்யாதி) இவன்பக்கலாதரத்தாலே நித்யஸூரிகளிலே யொருவனுக நினைப்பிடுகையன்றிக்கே, ஸம்ஸாரத்தினுடைய வநர்த்தகரத்வத்தாலும் நினைப்பிடுமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச் செய்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) தரம் - வரிசை.

அவதாரஸௌலப்ய ப்ரதிபாதகமான வித்திருவாய்மொழி கற்றவர்களுக்கு ஸ்ரீகீதையிற்சொன்னதுவே பலமென்கிறார் (த்யக்த்வேத்யாதி) தேஹம்த்யக்த்வாமாமேதி, புநர்ஜந்மநைதீத்யந்வயஃ. அயம்ஶ்லோகஃ ப்ரவேஶஏவலிகிதஃ.

ஶ்ரோத்ருபுத்தி ஸ்மாதாநார்த்தம் பாட்டுக்கள்தோறும் ப்ரமேயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (முதற்பாட்டிலித்யாதி)

அமரர்கள் தொழுதெழவித்யாரப்ய, பத்தும்வல்லார் உயர்வி லமரரோடு சென்று தம்பிறவி யஞ்சிறையறுவர் இத்யந்வயஃ.................................*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பத்துடையடியவர்க்கு)

பந்தார்ஹத்வாத் ஸ்வபக்தை꞉ அதிகதரகுணாநந்ததிவ்யாவதாராத் ஸர்வேஷ்வாஸக்திமத்த்வாந் நதஸுகமதயா ஸ்வப்ரபோதப்ரதத்வாத் । க்யாதாபிக்யாதிசிஹ்நாத் ஸ்வருசிவிதரணாத் ஸர்வகாலாஶ்ரயத்வாத் ஸர்வாதேஸ்ஸ்வாங்கதாநாத் ப்ரஹிதபததயா நந்தஸௌஶீல்யமாஹ ॥ (௩)

(பந்தார்ஹத்வாத்ஸ்வபக்தைஃ) கடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண்டு - பக்தஜநங்களாலே கட்டுண்ணும்படி பவ்யனாயிருக்கையாலும். (அதிகதரகுணநந்ததிவ்யாவதாராத்) இதிரண்டுபோட்டிலாத்தம். நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய், அமைவுடைநாரணன்மாயை - அஸங்க்யேய கல்யாணகுண விஶிஷ்டனாய் அப்ராக்ருத ஸம்ஸ்த்தாநத்தோடேவந் தநேகாவதாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், அவதரிக்கும்போதும் ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கும் நியந்தாவானதான் "பிதரம் ரோசயாமாஸ" (பிதரம் ரோசயாமாஸ) என்கிறபடியே ஸ்வநியாம்யனானவொருவனுக்கு புத்ரனாம்படி யாஶ்சர்யமாய் வந்து பிறக்கையாலும். (ஸர்வேஷ்வாஸக்திமத்த்வாத்) யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவெளியவெம்பெருமான் - ஜந்மவ்ருத்தங்களாலெத்தனையேனும் தண்ணியரான குஹஶபரீவாநரகோபால மாலாகாராதிகளான வெல்லாரிடத்திலு மநுரக்தனாகையாலும். (நதஸுகமதயா) வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று - வணங்கினபேர்களாலேஸுப்ராபனாகையாலும். (ஸ்வப்ரபோதப்ரதத்வாத) உணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்-ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குகையாலும். (க்யாதாபிக்யாதிசிஹ்நாத், ஸ்வருசிவிதரணாத்) நன்றெழில்நாரணன், உள்ளிலும்மிருபசையறுத்து - ஸுபால தைத்திரீய மைத்ராயணீய மஹோபநிஷத் ப்ரப்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தமான நாராயணனென்கிற திருநாமத்தையும் ததர்த்தமான நியந்த்ருத்வத்தையும் சிஹ்நமாகவுடைத்தாகையாலும், தன்னை மநஸ்ஸிலே சிந்தித்தவாறே இதரவிஷயத்தில் நசையைப்போக்கி ஸ்வவிஷயத்தில் ருசியை யுண்டாக்குகையாலும். (ஸர்வகாலாஶ்ரயத்வாத்) மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடு மாள்வதுவலம் - ஆஶ்ரயணத்துக்குக் கால மதிக்ராந்தமாயிற்றென்று கைவாங்க வொண்ணாதபடி யந்திமஸமயத்திலும் ஆஶ்ரயமாகையாலும். (ஸர்வாதேஸ்ஸ்வாங்கதாநாத்) வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் தன்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கையாலும். (ப்ரஹிதபததயா) பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது - த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி நிம்நோந்நதவிபாகமற வெல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலு மெம்பெருமான் நிரவதிக ஸௌலப்ய விஶிஷ்டனென்று "பத்துடையடியவர்க்கு" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார்.................(௩)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பத்துடையோர்க்கென்றும்பரனெளியனும்பிறப்பால்
முத்திதருமாநிலத்தீர்மூண்டவன்பால் - பத்திசெயு
மென்றுரைத்தமாறன்றனின்சொல்லாற்போம்நெடுகச்
சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை. (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (பத்துடையோர்க்கென்றும்) இதில், ஸௌலப்யத்தை யுபதேஶித்த திவ்யஸூக்தியை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அதீந்த்ரியனானவனை க்ஷுத்ரரான நாங்கள் கண்டுபஜிக்கும்படியெங்ஙனே" என்று வெருவுகிற ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்து, "பரனானவன்றானே அதீந்த்ரியமானவடிவைக் கண்ணுக்கிலக்காக்கிக்கொண்டு இதரஸஜாதீயனாய் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் பஜிக்கலாம்படி தன்க்ருபையாலே ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேணவவதரித்து ஸுலபனானபின்பு பஜிக்கத்தட்டில்லை" என்கிற பத்துடையடியவரிலர்த்தத்தை "பத்துடையோர்க்கு" என்றருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(பத்துடையோர்க்கென்றும் பரனெளியனும்பிறப்பால்) பத்துடையோர்க்கு - பக்திமான்களுக்கு. பத்துடையோர் - "நீருடையோர்" என்னுமாபோலே. ஆஶாலேஶமாத்ரத்தையேபோரப் பொலிய வெண்ணியிருக்கு மீஶ்வராபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்; "பத்துடையடியவர்" என்றாரிறே. ஏவம்வித பக்தியுக்தர்க்கு. (என்றும்) ஸர்வகாலத்திலும். (பரன்) "யாவையும்யாவரும் தானுமமைவுடைநாரணன்" "மலர்மகள்விரும்பு நமரும்பெறலடிகள்" என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரன். (எளியனும்) "வாயுஸூநோ:" (வாயுஸூநோ:) "இமௌஸ்ம" (இமௌஸ்ம) இத்யாதிப்படியே யெளியனும். "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன், மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண் டுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவெத்தறம்" என்னும்படி கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி யெளியனும் - ஸுலபனும். அது எத்தாலேயென்னில் (பிறப்பால்) அவதாரத்தாலே. "பலபிறப்பாயொளிவரும்" என்றத்தை நினைக்கிறது. (முத்திதரும்) அவதரித்தவிடத்தே பக்ஷிக்கும் ரக்ஷஸ்ஸுக்கும் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். "வீடாந்தெளிதருநிலைமையதொழிவிலன்" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. (மாநிலத்தீர்) அவனவதரிக்கைக்கிடான விஸ்தீர்ண மஹாப்ருத்வியிலுள்ளவர்களே. (மூண்டவன்பால்பத்திசெயும்) விதிப்ரேரிதராயனறிக்கே அத்யந்தாபிநிவேஶயுக்தராய் பரத்வஸௌலப்யாதி குணவிஶிஷ்டனானவன் திருவடிகளிலே பக்தியைப்பண்ணுங்கோள். (என்றுரைத்த) என்றருளிச்செய்த. இத்தால்- "நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடை" என்றத்தை யநுபாஷித்தபடி. (பத்திசெயுமென்றுரைத்தமாறன்றனின்சொல்லாற்போம்) அவதாரஸௌலப்யத்தை முன்னிட்டாஶ்ரயியுங்கோளென்று ஆழ்வார் ஶ்ராவ்யமாக வருளிச்செய்த வித்திருவாய்மொழியி னநுஸந்தாநத்தாலே நிவ்ருத்தமாம் (நெடுகச்சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை) அநாதிகாலம் தீர்க்கமாய்ப்போந்த ஜந்மமாகிற க்ரூரமானசிறை. "அருவர்தம்பிறவியஞ்சிறை" என்றத்தை யநுவிதாநம்பண்ணினபடி. "த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந" (த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதி ஸோர்ஜுந) என்னக்கடவதிறே. ....(௩)

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௩—பாட்டு - ௩௩.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

நான்காந் திருவாய்மொழி.

அஞ்சிறைய - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(அஞ்சிறைய) ஆழ்வாரிப்படி தர்ஶநஸமாநாகாரமானஜ்ஞாநத்திலே எம்பெருமானை யநுபவித்து, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே யபேக்ஷைபிறந்து, அதில் ப்ரவ்ருத்தராய், அதுங்கைவாராமையாலே அத்யந்தமவஸந்நராய், எம்பெருமானுடைய ஸர்வாபராத ஸஹத்வாதிகுணங்களை யநுஸந்தித்து, இப்படி குணவானானவன் நம்மைக்கைவிடானென்று பார்த்து, தூதவாக்யத்திலே ஸ்வாபிலஷிதத்தை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேஶத்தாலே ஸ்வாபிலஷிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்............ ....*

பன்னீராயிரப்படி.

நாலாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிஸுலபனாய் ஸுந்தரனானஶேஷியை கரணத்ரயத்தாலு மநுபவிக்கவிழிந்தவர், அவன்சடக்கென முகங்காட்டாமையாலே அவஸந்நராய், போகவிளம்பஹேது பூர்வார்ஜிதாபராதங்களைப்பொறுத்து ரக்ஷிக்கைக்குறுப்பான பரிகரோச்ச்ராயத்தையும், அமலங்களாக விழிக்கும் புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையும், அநந்யார்ஹமாக்குமபதாநவைபவத்தையும், அதுக்கவ்யவஹித ஸாதநமானவழகையும், ஸஸ்நேஹமான ஸர்வலோக ரக்ஷணத்தையும், ரக்ஷணத்வரைக்கிடான பரிகரவத்தையையும், ஆஶ்ரிததோஷத்தை அதஃகரிக்குமநவதிகக்ருபையையும், தோஷமேபோக்யமானநிரதிஶயவாத்ஸல்யத்தையும், அதுக்கடியான நிருபாதிக பந்தத்தையும், அதூரவர்த்தித்வத்தையுமுடைய னாகையாலே, நந்தஶையை யறியாமல் விளம்பித்தானித்தனை யென்றறுதியிட்டு, கடகமுகத்தாலே ஸ்வார்த்தியறிவிக்கப்பார்த்து, நாயகனான வீஶ்வரனைப்பிரிந்த நாயகியினுடைய யதூதப்ரேஷணமாகிற அந்யாபதேஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். இவருடையஸ்வரூபமநந்யார்ஹஶேஷமாயும், அநந்யரக்ஷ்யமாயும், அநந்யபோகமாயும், ஶேஷிக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பார்யாவத்பரதந்த்ரமாகையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாமித்வாத்மத்வஶேஷித்வபும்ஸ்த்வாதிகளாகிற ஸ்வபாவங்களை யநுஸந்தித்து சேதநனுக்கு தாஸத்வ தேஹத்வ ஶேஷத்வ ஸ்த்ரீத்வாதி ஸ்வபாவங்க ளவர்ஜநீயமாய்வ

ருகையாலும், புருஷோத்தம விஷயத்தி லிவருடைய ப்ரணயம் நாயகன்பக்கல்நாயகி ப்ரணயத்தோடு ஸரூபமாகையாலே நாயகிபாசுரத்தாலே யருளிச்செய்யக்குறையில்லை. இருபிரிந்த தலைமகள் தூதாகையாலே கைக்கிளையாயிருக்கிறது.......*

---

௭. ௫.

பரத்வத்தையும் பஜநீயதையையும ஸௌலப்யத்தையு மநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய்த்தாமாய்ப்பேசினார் கீழ் ; இதில், தாமானதன்மையழிந்து ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலேசொல்லும்பாசுரம்போய் ஆற்றாமையாலேசொல்லும் பாசுரமாய்ச்செல்லுகிறது; “அயமபரஃகாரகஙியமஃ” என்னுமாபோலே, கீழ்ப்போந்தரீதியொழியவேறென்றாயிறே யிருக்கிறது. முற்காலத்திலே அல்பம் விவக்ஷிதனாயிருப்பானொருவன், “வீதராகராயிருப்பார் பரிக்ரஹித்துப்போருகிறதொன்றாயிருந்தது, தத்வபரமாகவடுக்கும்” என்றித்திருவாய்மொழியளவும் வரவதிகரித்து, இத்திருவாய்மொழியளவிலே வந்தவாறே “இது காமுகவாக்யமாயிருந்ததீ” என்று கைவிட்டுப்போனானும்; “நிதித்யாஸிதவ்ய꞉” (நிதித்யாஸிதவ்யஃ) என்று விதிக்கிற பகவத்காமமென்றறிந்திலன் பாக்யஹாநியாலே.

“அயர்ப்பிலனலற்றுவன் றழுவுவன்வணங்குவன்” என்றவிது- “அநுபவிக்கிறார்” என்றுபிள்ளான்பணிக்குமென்றவிது, இவருக்கு முனியேநான்முக னளவுமுள்ளதுமாந ஸாநுபவமாகையாலே அத்தோடேசேரவிழுமிறே; அநுபவிக்கப்பாரிக்கிறாரொன்கிறவிடம், இத்தோடேபோரச்சேர்ந்திருக்கும். திருவுலகளந்தருளினவனுடைய திருவடிகளையநுபவிப்பதாக வொருப்பட்டுக்கட்டிக்கொண்டார் அதொருகாலவிஶேஷத்திலேயாய், தாம்பிற்பாடராய்த்தோற்றுகையாலே, துணுக்கென்றுதாமானதன்மையழிந்து ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலேசொல்லும்பாசுரம்பேய் ஆற்றாமையாலே சொல்லும்பாசுர மாய்விட்டது. “ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த꞉” ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்தஃ” என்கிறவிஷயத்தையநுபவித்தவிவர்க்கு இழவுவருகைக்கு ப்ரஸங்கமென்னென்னில்; “ஆமத்திற்சோறுபாதகம்” என்னுமத்தாலே நிதாநஜ்ஞான பிக்ஷுக்கள் போஜநநிரோதம் பண்ணுமாபோலே, மேல்வருமநுபவங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காக நாலடிபேரநின்றான், மருத்துவனாய் நின்றமாமணி வண்ணனிறே.

அநந்தரம்கலங்கினார். மயர்வறமதி நலமருளப்பெற்றவரிறே இப்படிகலங்கினார், அவன்றானேகொடுத்தவறிவும் விஶ்லேஷத்திலகிஞ்சித்கரமாம்படியிறே யவனுடையவைலக்ஷண்யம்; “தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் ஹவெ

ஈ” (தத்தஸ்யஸத்ருஸம்பவேத்) என்றிருந்தவள் தானேவேண்யுத்க்ரதநாதிகளிலே யொருப்பட்டாளிறே, “ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம் வந்தே கோதாவரீம் நதீம்” (ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணும் வந்தேகோதாவரீம்நதீம்) என்றும், “ அஶோகஶோகாபநுதஶோகோபஹதசேதஸம் ” (அஶோகஶோகாபநுதஶோகோபஹதசேதஸம்) என்றுமிறேயவர்கள் வார்த்தையும்.

பிராட்டிமார்தசைஸதானுண்டாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தாலும், அநந்யஶரணத்வத்தாலும், அந்வயத்தில தரித்தும், வ்யதிரேகத்தில் தரியாதொழிகையாலும், ததேகபோகராகையாலும், அவன் நிர்வாஹகனுக இத்தலை நிர்வாஹ்யமாகையாலும், பிராட்டிமார்தசையுண்டாகத்தட்டில்லை. ஆனல் பிராட்டிதானுகப்பேசுவானென்னென்னில்; தாமரை, திருவடிகளுக்குப்போலியாயிருக்க, “வையங்கொண்டதடந்தாமரை” என்று - தாமரையாகவே திருவடிகளைப்பேசுகிறுப்போலே, இங்கும்பிராட்டியாகப்பேசுகிறது. முற்றுவமையிருக்கிறபடி. ராஜர்ஷி, ப்ரஹ்மர்ஷியானபின்பு க்ஷத்ரியத்வம் பின்னுட்டிற்றிலலேயிறே; எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை யழித்துப் பெண்ணுடையுடுத்தும்படியிறே யவனுடைய புருஷோத்தமத்வமிருப்பது. கூடுமிடங்குறிஞ்சி, அதுக்குபூதமாகாஶம்; பிரியுமிடம்பாலை, அதுக்குபூதம்தேஜஸ்ஸு; ஊடலுக்குஸ்த்தாநம் மருதம், அதுக்குபூதம் வாயு; பிரிந்தாரிரங்குமிடம் நெய்தல், அதுக்குபூதம் ஜலம்; பிரிந்தாரிரங்குவது நெய்தல்நிலத்திலே யாகையாலே; பிராட்டி, தானும் தன்பரிகரமுமாக லீலோத்யாநத்திலே புறப்பட்டாளாய், தோழிமார் பூக்கொய்கையிலே அந்யபரைகளாக, நாயகனும் தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளுந்தானுமாக வேட்டைக்குப்புறப்பட்டுவர, ஏவுண்டம்ருகம் இவளை இந்தவுத்யாநத்திலே தனியேகொண்டுவந்துமூட்டியது மறைய, தைவயோகத்தாலேயிருவர்க்கும் ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய், கூட்டினதைவம்பிரிக்கப்பிரிந்து, “ இனியிரண்டுதலையையுமழித்தாகிலும் கிட்டவேணும்” என்னுமாற்றுமைபிறந்து, தன்பரிஸரத்திலுள்ளார் “ எம்மின்முன்னவனுக்குமாய்வர்” என்கிறபடியேதளர்ந்து, கால்நடைதருவாரில்லாமையாலே, அப்பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கிற சிலதிர்யக்குகளைப்பார்த்து, “ இவைவார்த்தைசொல்லமாட்டாது ” என்னுமதறியாதே, “ இவற்றுக்கு பக்ஷபாதமுண்டாயிருந்ததாகையாலே கடுகப்போய் நங்கார்யஞ்செய்பவற்று ” என்று கமநஸாதநமான பக்ஷபாதமே பற்றுசாக, ராவணமாயையால்வரு மதிஸங்கையுமில்லாமையாலே கண்ணுல்கண்டவற்றையெல்லாம் தூதுவிடுகிறுர்; “ சக்ரவர்த்திதிருமகன் திருவவதரித்தபின்பு வாநரஜாதிவீறுபெற்றுற்போலே காணுமாழ்வார்கள் திருவவதரித்து திர்யக்ஜாதிவீறுபெற்றபடி ” என்றுபட்ட

ரருளிச்செய்வர். இனி யிவர்க்கு யாத்ருச்சிக ஸம்ஶ்லேஷமாவது - அநாதிகாலமிவரைத் தன்னோடே சேரவிடுகைக் கவஸரப்ரதீக்ஷனாய்ப்போந்தவனிவர்பக்கலிலே அப்ரதிஷேதமுண்டாவதொரு அவகாஶம்பெற்று, அவன் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவிது. இவர்க்கு விஶ்லேஷமாவது-அவன்கொடுத்தஜ்ஞாநம் பேற்றோடே தலைக்கட்டப்பெறாமை. தூதுவிடுகைக்குப்பற்றாசுதானேதென்னில்; தன்மேன்மையாலே யித்தலையில் தண்மைபாராதே வந்துகலந்தான், கிட்டினவாறே தோஷதர்ஶநத்தைப்பண்ணினான், பிரிந்தவளவிலே "இதுவன்றோ இருந்தபடி" என்றநாதரித்தான்; தோஷதர்ஶநம்பண்ணுமளவேயன்றிக்கே, தமக்கு அபராதஸஹத்வமென்றொரு குணமுண்டு நிரூபகமாயிருப்பதொன்று, அத்தையறிவிக்க வருமென்று அந்தஅபராதஸஹத்வம்பற்றாசாகத்தூதுவிடுகிறாள்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சிறையமடநாரை ப்ரவேஶம். ஸங்க்ரஹஸங்கதி (பாரதவத்ரையுமித்யாதி) தாமானதன்மை - புருஷபாவம். ஆற்றாமை - விரஹக்லேஶம். ரீதிபேதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (அயமபர இத்யாதி) இதுமஹாபாஷ்யவாக்யம். கர்மகர்த்ருகரணநிரூபேண காரகமநேகவிதமிறே, அங்கே "அபரஃகாரகநியமஃ" என்று பூர்வகாரக நியமாபேக்ஷயா உத்தரகாரக நியமம் விலக்ஷணமென்று சொல்லிற்றிறே; அதுபோலேயென்றபடி.

ரீத்யந்தரமென்னுமதுக்கைசிஹ்யம் (முற்காலத்திலே யித்யாதி) விவக்ஷிதன் - வித்வான். தத்த்வபரமானவிதிலே காமுகவாக்யமென்று விப்ரதிபத்திபண்ணுகைக்கடியேதென்ன (நிதித்யாஸிதவ்ய இத்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகேமைத்ரேயீப்ராஹ்மணே, "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃" (ஆத்மாவா அரே த்ரஷ்டவ்யஶ்ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்யஃ.) அரே, அயமாத்மா ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்யோ த்ரஷ்டவ்யஃ இத்யந்வயஃ. பக்திகார்யமான உக்தியை காமுகவாக்யரூபேண சொன்னது - புருஷன் புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேஹிக்குமதிலும் "𑌕𑌾𑌮𑌮𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍" (காமமஷ்டகுணம்பவேத்) என்கிறபடியே ஸ்த்ரீக்கு புருஷவிஷயஸ்நேஹம் பள்ளமடையாகையாலே தாத்ருஶமான தம்முடைய வதிமாத்ரப்ராவண்யஸூசகமாகையாலும், குடஜிஹ்விகாந்யாயேநவிஷய ப்ரவணரான ஸம்ஸாரிகள் பரிக்ரஹித்துஜ்ஜீவிப்பர்களென்னுமத்தாலும்.

விஸ்தரஸங்கதி (அயர்ப்பிலனித்யாதி) ஆற்றாமையாலே சொல்லும்பாசுரமேதென்ன (அயர்ப்பிலனித்யாதி) என்னுதல். (அத்தோடே) பிள்ளான்பணித்த மாநஸாநுபவத்தோடே. (இத்தோடே) இத்திருவாய்மொழியோடே. (போரச்சேர்ந்திருக்கும்) மாநஸாநுபவமாகையாலே மாநஸமாகவநுபவித்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷபிறந்து ததலாபத்தாலே தாமானதன்மையழிந்து என்றத்யாஹரித்து நிர்வஹிக்கவேண்டும் பிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப் பற்றப் போரச்சேருமென்

றபடி. “ தழுவுவன்வணங்குவன் ” இத்யாதிக்கு வர்த்தமாநார்த்தங் கொள்ளுகிற துமமுக்யமிறே.

போரச் சேர்ந்திருக்குமென்றத்தைக் காட்டுகிறார் (திருவுலகளந்தருளின வித்யாதி) துணுக்கென்று - திடுக்கிட்டு. பயப்பட்டு. கலங்கிஎன்றபடி. “ ஆத்தோ வாயதிவாத்ருப்தஃ பரேஷாம்ஶரணாகதஃ । அரிஃப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்யஃக்ருதாத்மநா ” (ஆத்தோவாயதிவாத்ருப்தஃ பரேஷாம்ஶரணாகதஃ । அரிஃப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யஃக்ருதாத்மநா) பரேஷாம் - நிர்த்தாரணேஷஷ்டீ. பெருமாள்திருவுள்ளத்தாலே யார்த்தனாகவுமாம், முதலிகள் திருவுள்ளத்தாலே த்ருப்தனாகவுமாமென்றபடி. (அநுபவித்தவிவர்க்கு) அநுபவித்து அநுபவவிஶேஷத்தை யாசைப்பட்டவிவர்க்கு. இழவு - விஶ்லேஷவ்யஸநம். ஆமம் - அஜீர்த்தி. (பேரநின்றான்) போனான். இவன்பிஷக்கோவென்ன (மருத்துவனித்யாதி) ஆசார்யாதிரூபேண ஸம்ஸார பிஷக்காய்நின்ற, நீலமணிபோன்ற நிறத்தை யுடையவன்.

அநந்தரம் - பேரநின்றவநந்தரம். (கலங்கினார்) கலங்கிப்பிராட்டிதஶையை ப்ராப்தராய்த் தூதுவிடுகிறார். “ ஹந்யமாநா நவிவ்யதுஃ । அபிபூயமாநா வ்யஸநைஃ ” (ஹந்யமாநாநவிவ்யதுஃ । அபிபூயமாநாவ்யஸநைஃ) என்றிருக்கவேண்டாவோ, ஜ்ஞாநாதிகரான விவர் கலங்கலாமோவென்ன (மயர்வறவித்யாதி) பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை யுடையராகையாலே கலங்கினாரென்றபடி. பக்திமாத்ரமன்றிக்கே தத்வைலக்ஷண்யமும் கலங்கப்பண்ணுமென்கிறார் (அவன்குணித்யாதி) அகிஞ்சித்கரமாகை - “ தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத் ” (தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத்) என்றிருக்கும்படி பண்ணுமை. இப்படி ஜ்ஞாநாதிகராய்க் கலங்கினபேருண்டோவென்ன (தத்தஸ்யேத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஏகோநசத்வாரிம்ஶே ஹநூமந்தம் ப்ரதிஸீதா, “ ஶரைஸ்து ஸங்குலாம்க்ருத்வா லங்காம்பரபலார்த்தநஃ । மாம்நயேத்யதிகாகுத்ஸ்தஸ் தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத். ” (ஶராஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வாலங்காம்பரபலார்த்தநஃ । மாம்நயேத்யதிகாகுத்ஸ்த்தஸ்தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்.) தத்ராவாஷ்டாவிம்ஶே, “ இதிவதேவீபஹுதாவிலப்ய ஸீதாதவேண்யுத்க்ரதநம் க்ருஹீத்வா । உத்பத்ய வேண்யுத்க்ரதநேந ஶீக்ரமஹம் கமிஷ்யாமி யமஸ்யமூலம் ” (இதிவதேவீபஹுதாவிலப்யஸீதாதவேண்யுத்க்ரதநம்க்ருஹீத்வா । உத்பத்யவேண்யுத்க்ரதநேநஶீக்ரமஹம்கமிஷ்யாமியமஸ்யமூலம்.) “ தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத் ” (தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்) என்றது - வேண்யுத்க்ரதநாநந்தரத்திலேயாகிலும், வேண்யுத்க்ரதநாத்பூர்வமும் இந்தநினைவுண்டாகலா மாகையாலே விரோதமில்லை.

கலங்கி, பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (ஹம்ஸேத்யாதி) “ க்ஷிப்ரம்ராமாய ஶம்ஸத்வம் ஸீதாம்ஹரதி ராவணஃ ” (க்ஷிப்ரம்ராமாயஶம்ஸத்வம் ஸீதாம்ஹரதிராவணஃ) இத்யுத்தரார்த்தம். இதமாரண்யகாண்டே கோதாவரீம்ப்ரதிராவணநீதஸீதாவாக்யம். தத்ரைவஸீதா வியோகஸந்தப்தோராமஃ. (அஶோகேத்யாதி) “ த்வந்நாமாநம்குரு க்ஷிப்ரம் ப்ரியாஸந்தர்ஶநேந மாம் ” (த்வந்நாமாநம்குருக்ஷிப்ரம் ப்ரியாஸந்தர்ஶநேநமாம்) இத்யுத்தரார்த்த

ம். ஹம்ஸேத்யாதிக்கு - நதிக்கு பக்ஷிகளைக்கொண்டு தேஶாந்தரத்தேயாகிலு மறிவிப்பிக்கைக்கு ஶக்தியுண்டென்றிருக்கிறுளாயிற்று கலக்கத்தாலேயென்றுகருத்து அஶோகேத்யாதிக்கு - ஒருவனஶோகனு யிருக்கைக்குபலம் - பிறர் ஶோகத்தைப் போக்குகையென்றிறே தாமிருப்பதென்று கருத்து.

பகவத்விஶ்லேஷகார்யங்கள் பிராட்டிமாருடைய தர்மமிறே, அதிவர்க்குக் கூடும்படி யெங்ஙனேயென்னு மாக்ஷேபத்தை யநுவதித்துபரிஹரிக்கிறுர் (பிராட்டிமார்தஶையித்யாதி) "அநந்யதைவத்வம்" (அநந்யதைவத்வம்) இத்யாதியாலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வமும், "தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத்" (தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத்) "தபஸ்சாநுபாலநாத்" (தபஸ்சாநுபாலநாத்) இத்யாதியாலே அநந்யஶரணத்வமும், "நைஷாபஶ்யதி" (நைஷாபஶ்யதி) "தந்யாঃபஶ்யந்திமேநாதம்" (தந்யாঃபஶ்யந்திமேநாதம்) இத்யாதியாலே ததேகபோகத்வமும், "யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்க்கঃ" (யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்க்கঃ) "நசஸீதா" (நசஸீதா) இத்யாதியாலே அந்வயத்தில் தரிப்பும் வ்யதிரேகத்திலேதரியாமையும், "அநந்யாராகவேணாஹம்" (அநந்யாராகவேணாஹம்) இத்யாதியாலே ததேகநிர்வாஹ்யத்வமும் பிராட்டிக்குக் கண்டுகொள்வது. சேதநர்க்கு மிந்த குணஷட்கம் திருமந்த்ரத்தாலே கண்டுகொள்வது.

ஆனாலும் கிஞ்சித்ஸாத்ருஶ்யங்கொண்டிப்படி சொல்லலாமோவென்கிறஶங்கையை யநுவதித்து, ஸௌஸாத்ருஶ்யத்தாலே சொல்லலாமென்று பரிஹரிக்கிறுர் (ஆனலித்யாதி) பிராட்டி தானுகப்பேசுகிறதென்றது - "கிளிமொழியாளலற்றியசொல்" என்றத்தைப் பற்ற. (வையமித்யாதி) பூமியெல்லா மளந்துகொண்ட விஸ்த்ருதமான தாமரைபோன்ற திருவடிகளுக்கே. அங்கேத்தா னெப்படியென்ன (முற்றுவமையிதி) முற்றுவமை - ஸௌஸாத்ருஶ்யம். பூர்ணோபமையென்றபடி.

புருஷராகையாலே பும்ஸ்த்வம் பின்னுட்டாதோவென்ன (ராஜர்ஷியித்யாதி) விஶ்வாமித்ரனுக்கு என்றுகூட்டுவது. ஸ்த்ரீத்வம் ஸித்தமானுலன்றே! தத்விஶேஷமான பிராட்டி தஶைகூடுவது, இவர்க்கு ஸ்த்ரீத்வதஶாப்ராப்திஹேதுவேதென்ன (எதிர்த்தலையித்யாதி) "ஸர்வவாஸநாதேவோஸௌஸாக்ஷாத்புருஷ உச்யதே । ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத்ஸர்வம்ஜகத்ப்ரஹ்மபுரஸ்ஸரம்" (ஸர்வவாஸநாதேவோஸௌஸாக்ஷாத்புருஷஉச்யதே। ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத்ஸர்வம்ஜகத்ப்ரஹ்மபுரஸ்ஸரம்) "ஸ்வாமித்வாத்மஶேஷித்வ பும்ஸ்த்வாத்யாஸ்ஸ்வாமிநோகுணாঃ । ஸ்வேப்யோதாஸத்வதேஹத்வஶேஷத்வஸ்த்ரீத்வதாயிநঃ" (ஸ்வாமித்வாத்மத்வஶேஷித்வபும்ஸ்த்வாத்யாஸ்ஸ்வாமிநோகுணாঃ | ஸ்வேப்யோதாஸத்வதேஹத்வஶேஷத்வஸ்த்ரீத்வதாயிநঃ) என்னக்கடவதிறே. "பாஞ்சால்யாঃபத்மபத்ராக்ஷ்யா ஸ்நாயந்த்யாஜகநம்கநம் । யாஸ்த்ரியோத்ருஷ்டவத்யஸ்தாঃபும்பாவம்மநஸாயயுঃ" (பாஞ்சால்யாঃபத்மபத்ராக்ஷ்யா ஸ்நாயந்த்யாஜகநம்கநம் | யாஸ்த்ரியோத்ருஷ்டவத்யஸ்தாঃபும்பாவம்மநஸாயயுঃ) என்று - த்ரௌபதியினு

டைய ப்ராக்ருதஶரீர மவஸ்த்தாந்தரத்தை யுண்டாக்கினல் பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியாய ப்ராக்ருதமானவடிவழகுபண்ண, சொல்லவேண்டாவிறே. இதிபாவ꞉. பெண்ணுடையுடுக்கும்படி - ஸ்த்ரீவஸ்த்ரதாரணம்பண்ணும்படி.

அந்த꞉புரத்தில்வர்த்திக்கிற விப்பிராட்டிக்குத் தூதுவிடுகைக்குபக்ஷிகளுண்டோவென்ன, தமிழர்ஸமாதியாலே கூடுமென்கிறார் (கூடுமிடமித்யாதி) அதாவது - நாயகவிஶ்லேஷஜநித ஶோகாவிஷ்ட நாயிகாஸ்த்தாநம் ஸமுத்ர ப்ராந்தமென்கிற தமிழர்ஸமாதியாலே, தானிருந்த வித்தேஶத்தில் வர்த்திக்கிற பக்ஷிகளைத் தூதுவிடுகிறாளென்றபடி. இதுக்கு ஸம்வாதமாக "போக்கெல்லாம்பாலைபுணர்தனறுங்குறிஞ்சி, யாக்கஞ்சேர்ந்தூடலணிமருதம் - நோக்குங்கா, லில்லிருக்குமுல்லையிரங்கனறுநெய்தல், சொல்லிருக்குமைம்பாற்றுறை." இத்யாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரஸங்காத் ஸ்த்தலாந்தரங்களையும் நிரூபிக்கிறார் (கூடுமிடங்குறிஞ்சியித்யாதியாலே) போக்கெல்லாமென்றது-புணர்ந்துடன்போக்கென்றும் தனிப்போக்கென்றுமுண்டாகையைப்பற்ற. "கொடுங்கார்சிலையர்" என்கிறபாட்டில் தனிப்போக்கையும், "நானிலம்வாய்க்கொண்டு" என்கிற பாட்டிலே புணர்ந்துடன்போக்கையு மருளிச்செய்தாரிறே. காடுசார்ந்தநிலம் - முல்லை. நாடுசார்ந்தநிலம்-மருதம். மலைச்சார்வு - குறிஞ்சி. கடற்சார்வு - நெய்தல். நீரின்றிவேனில்தெறுநிலம் - பாலை. வேனில் - வெய்யில். தெறு - ஸம்ஹரிக்கிற. ஊடல் - ப்ரணயகலஹம். நெய்தல்நிலத்திலேயாகையாலே யென்றதுக்கு - "கண்ணுற்கண்டவற்றையெல்லாம்" என்றத்தோடே யந்வயம்.

இவளுடையவிஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷபூர்வகமாயல்ல திராதமயாலே ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமானபடியென்னென்ன, காந்தர்வவிவாஹ ப்ரக்ரியையாலே யருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிதானுமித்யாதி) உத்யாநமென்றது - "புன்னையம்பொழில்சூழ்" என்றத்தைப்பற்ற. ஏவுண்ட - எய்யப்பட்ட. தோழிமாரைத்தூதுவிட்டாலோவென்ன (எம்பின்முன்னித்யாதி) ஈடுபடுகிறவெனக்குமுன்னே "இவளுக்கவனுதவப்பெறுகிறதில்லை" என்றுஅவன் பொருட்டீடுபடா நிற்பர்கள். செய்யவற்று - செய்யஸமர்த்தம். பக்ஷபாதமென்கிறது - சாடுபக்ஷாப்யாம்கமநம். "வத்ரீமதள" (பத்லகதௌ) இதிஹிதாத꞉. தன்னுற்றுமையறிவிக்கலாம்படி தன்பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கிறபக்ஷபாதம். பற்றுசாக-அவலம்பநமாக. பிராட்டியைப்போலே யொன்றைத்தூதுவிட்டால் அமையாதோவென்ன (ராவணமாயையித்யாதி)

ரஸோக்தி (சக்ரவர்த்தியித்யாதி).

யாத்ருச்சிகஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஸ்வாபதேஶமருளிச்செய்கிறார் (இனியிவர்க்கித்யாதி) ஸ்வாபதேஶப்ரஸங்கத்திலே "பிராட்டிதானும்" இத்யாதிக்கு - ஸ்வாபதேஶம் - இச்சேதநன் "தூர்த்தரோடிசைந்தகாலம்" என்கிறபடியே தூர்த்தரோடேகூட "பெய்தகாவு" என்கிறலீலாவிபூதியிலே அற்பசாரங்களவைசுவைத்தகன்றவளவிலே, ஸர்வேஶ்வரன் "தன்னேராயிரம்பிள்ளைகள்" என்கிறபடியேஸாம்யாபந்நரான நித்யஸூரிகளும்தானுமாக "காட்டைநாடித்தேனுகனும்" என்கிறபடியேவிரோதி நிரஸநார்த்தமாக லீலாவிபூதியிலே யவதரித்து இவர்பக்கல்அத்வேஷமாகிற வவகாஶம்பெற்றவாறே யங்கீகரிக்கையென்று.

பற்றுசேதென்கிறஸங்கைக்குப்பரிஹாரம் அபராதஸஹத்வமென்னப்பார்த்து.பிரிகைக்கு ஹேதுவபராதமென்றுவிவக்ஷித்து, அபராதமுண்டானல் முன்புகலப்பானென்னென்கிற ஸங்கையிலே யருளிச்செய்கிருர் (தன்மேன்மையாலே யித்யாதி) மேன்மை - ஸ்வாதந்த்ர்யம். கலந்தவன் பிரிவானென்னென்ன (கிட்டின வித்யாதி) தோஷதர்ஸநத்தைப்பண்ணி - பிரிந்தானென்று கூட்டுவது. “ என்பிழைத்தாள் - தகவினுக்கு ” என்றத்தைப்பற்ற அபராதஸஹத்வமென்றது.........*

நான்காந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

அஞ்சிறையமட நாராயளியத்தாய்நீயுநின்
னஞ்சிறைபசேவலுமாயாவாவென்றெனக்கருளி
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கென்விடு தூதாய்ச்சென்றக்கால்
வன்சிறையிலவன்வைக்கில்வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ.

ஆறுயிரப்படி.

எம்பெருமானேடுகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்முன்னே ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற நாரைகளைக் கண்டு, தான் வ்யஸநாதிஸயத்தாலே யறிவிழந்திருக்கையால், “ தன்வார்த்தைகளையறியா ” என்னுமிடத்தை விவேகிக்கமாட்டாதே, அவற்றினுடைய ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வபாவத்தைக் காண்கையாலே தன்னேபாதி யளவுடையவராகக்கொண்டு, அவற்றைக்குறித்து, தன்னளவிலே வார்த்தைசொல்லுகிறவிடத்திற் சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகை யிடல்லாமையாலே, அதைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையு மௌசித்யத்தாலே பேடையைநோக்கி ; நினைத்தவிடத்திலே நினைத்தபோதே செல்லுகைக்கீடான உபகரணங்களையுடையையாய், ஸம்ஶ்லேஷத்தையே தாரகமாகவுடையையாய், துஃகாஸஹிஷ்ணுவுமாயிருந்தநீ, என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, ஆஶ்ரிதருடைய ஸமஸ்த துஃகநிரஸநஸ்வபாவனுன பெரியதிருவடியைதிவ்யவாஹநமாகவுடைய வெம்பெருமானுக்கென்விடு தூதாய்ச்சென் றென்திறத்தைச் சொல்லவேணுமென்றபேக்ஷித்து, பின்னையுமவை போகாதிருந்தவாறே, சொன்னவார்த்தையை யவனங்கீகரியாதொழியிற் செய்வதென்னென்றுபோகாதிருந்தனவாகக் கொண்டு, இப்படி ஆஶ்ரித வத்ஸலனுனவ னங்கீகரியாதொழியுமோ, அவனென்வார்த்தையை யங்கீகரியாதொழிகையாகிறவன் சிறையிலவனுங்களை வைக்கில் அத்தனையுமெனக்காகப் பட்டாலாகாதோ வென்றே செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிருள்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், தன் புறச்சோலையில் தடாகத்திலே தன் சேவலோடேயிருக்கிற நாரையைக்கண்டு கருடத்வஜனுக்குத் தூதாக வபேக்ஷிக்கிறாள்.

அளியத்தாய்-எனக்களிக்கத்தகுதியான ஸ்வபாவத்தையுடையையாய். அஞ்சிறைய - நான்சொன்னகாரியத்தில் செல்லுகைக்கீடான அழகியசிறகையும். மடநாராய் - சேவலோடுண்டான சேர்த்தியாலே வந்ததுவட்சியாலே மடப்பத்தையுமுடையநாராய். நீயும் - சேவலையொழியச் செல்லாத நீயும். நின்னஞ்சிறையசேவலுமாய் - உன்னோட்டைச்சேர்த்தியாலே புதுக்கணித்த சிறகையுடைய சேவலுமாய். ஆவாவென்று - என்தனிமைகண்டு, ஐயோ! ஐயோ! என்று. எனக்கருளி- எனக்கு க்ருபையைப்பண்ணி. வெஞ்சிறை - விரோதிவிஷயத்தில் வெவ்வியசிறகையுடைய. புள் - பெரியதிருவடியை. உயர்த்தார்க்கு - ரக்ஷணத்துக்குக் கொடியாக வெடுத்தவருக்கு. என்விடுதூதாய்ச் சென்றக்கால் - என்னாலே விடப்பட்டதூதாய்ச் சென்றக்கால். உங்கள்முகம்பார்த்து வார்த்தைகேளாமையாகிற வன்சிறையில்- வலியசிறையிலே. அவன்வைக்கில் - ப்ரணயியான வவன்றானேவைக்கில். வைப்புண்டால் - அதுக்கிசைந்திருந்தால். என்செய்யும் - அவ்விருப்பென்னகுற்றஞ்செய்யும். ஓ என்கிறஅசை - கூடாதது கூடுமோவென்றபடி.

பிறர்க்காகச் சிறையிருக்கை - பெரியகோன்மை யென்று கருத்து. புள்ளாலே யுயர்த்தப்பட்டவ ரென்னவுமாம். இவ்விடத்தில் நாரைதொடக்கமானவற்றைத்தூதாகச்சொல்லிற்று-கடகருடைய கார்யதேஶிகத்வ ஸூசநார்த்தமாக. சிறகைக்கொண்டாடிற்று - ஜ்ஞாநப்ரேமரூப பக்ஷத்வயாந்வயத்தாலே. பேடும்சேவலுமானசேர்த்தி - கடகருடைய பரஸ்பர ஶேஷஶேஷிபாவஸூசகம்......................*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

தன்பரிஸரத்திலே வர்த்திப்பதொரு நாரையைப்பார்த்து, "என்றும் சேவலைக் கார்யங்கொள்ளுவார் பேடையை முன்னாகக் காரியங்கொள்ளவேணும்" என்றிருக்கும் தம்வாஸனையாலே பேடையை முன்னிட்டுச்சேவலைப்பற்றி, நீயென்தசையை யறிவித் தென்னையுமவனையுஞ் சேர்க்கவேணுமென்கிறாள்.

(அஞ்சிறைய) ப்ரஜை, தாயினுடைய வவயவங்களெல்லாங்கிடக்க, முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே கமந ஸாதநமான சிறகிலேயாயிற்று முற்படக்கண்வைத்தது. நீர்பாய்ந்த பயிர்போலே பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்தால் பிறந்த ஹர்ஷம் வடிவிலே தொடைகொள்ளலாம்படியிரா நின்றது. சிறையென்று - சிறகு. ஆசார்யன் ஜ்ஞாநத்தையநுமித்து ஶிஷ்யனுபஸத்தி பண்ணுமாபோலே சிறகிலே கண்வைக்கிறாள். (மட) எவிக் கார்யங்கொள்ளலாம்படி பவ்யதைதோற்றவிருந்தது. ஸம்ஶ்லேஷத்

தாலே துவண்டு தூதுபோகைக்கு யோக்யமாம்படியிருக்கை. நாண், மடம், அச்சமென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், பிரிவில்வ்யஸநமறியும் தன்னினமான பேடையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிருளென்றுமாம். (நாராய்) " அம்மே !" என்னுமாபோலே.

(அளியத்தாய்) அவன் பொகட்டுப்போன ஸமயத்திலே ஆற்ருமையறிவிக்கலாம்படிவந்து முகங்காட்டின வுன்னநுக்ரஹஶீலதை யிருந்தபடியென். அளி - க்ருபை. க்ருபைபண்ணத்தக்காயென்றபடி. " வ ஊாதீரெஹநுமதாஸஜுதஃ " (பம்பாதீரே ஹநுமதாஸங்கதஃ) போலே, வழிபறிப்பார்கையிலே யகப்பட்டுநிற்கத் தாய்முகத்திலேவிழித்தாற்போலே. (நீயும்) " ஸஹாதஸ்ரூரணௌமாஸாதிவீஸ்ரவநநஃ। ஸீதாஊவாவ " (ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்நிபீட்யரகுநந்தநஃ । ஸீதாமுவாச) என்கிறபடியே - என்றும் சேவலைக்கார்யங்கொள்ளுவார் பேடையை முன்னிட்டுப்போலே காணும் கார்யங்கொள்வது. (நின்னஞ்சிறையசேவலுமாய்) பேடையையிட்டாயிற்று சேவலின்பக்கல் ப்ரதிபத்தி, " ஶ்ரிய:பதி " என்னுமாபோலே. (நின்னஞ்சிறையசேவலுமாய்) " பெண்ணணைந்தவடிவு " என்று தோற்றுநின்றதாயிற்று. அதிட்டவழக்கானநீயும், நீயிட்டவழக்கான சேவலுமாய் (ஆவாவென்று) ஐயோ ! ஐயோ ! என்று. மிதுநமாயிருக்கிறது - தன்னார்த்தி பரிஹரிக்கைக்கென்றிருக்கிருள். (எனக்கு) " ஶஹிவஶ்ரீராணி " (ஏஹிபஶ்யஶரீராணி) என்று விரஹந்தின்றதன் வடிவைக்காட்டுகிருள். அவனோடேகலந்து பிரிந்து, " கண்ணாலேகாணப் பெறுவதுகாண் " என்னுமபேக்ஷையோடே யிருக்கிறவெனக்கு. (அருளி) இரப்புக்குச் செய்ததாகையன்றிக்கே யுங்கள் பேறுகவருளி. தயைபண்ணுகைக்கத்தலை குறைவற்றாற்போலேயன்றே ! தயாவிஷயமான வித்தலைகுறைவற்றபடி. பகவத்விஷயத்திலுபகரிப்பார் ப்ரத்யுபகாரத்துக்கல்ல வுபகரிப்பது, தங்கள்க்ருபையாலேயாயிற்று ; உபயவிபூதியுக்தனை யவர்களுபகரித்தால், அவனுக்கு ஸத்ருஶமாக வுபகரிக்கலாவதில்லையே ! இவனுக்கு. " விக்ராந்தஸ்த்வம்ஸமர்த்தஸ்த்வம்ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம " (விக்ராந்தஸ்த்வம்ஸமர்த்தஸ்த்வம்ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம) என்றாற்போலேயிறே யிவளிவற்றை ஶ்லாகித்தது.

எங்களை யிங்ஙன் கொண்டாடுகிறதென், உன்தலையைக் கண்டு பொகட்டுப்போனவ னெங்கள் வார்த்தைகேட்கப் புகாநின்றானோ ! இனித்தான் " நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி " (நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி) என்கிறபடியே அங்குள்ளார் பரமஸாம்யாபந்நராயன்றோ விருப்பது, நாங்களவனுக்கு மவர்களுக்கும் வாசியறியும்படி யென்னென்ற

ன்றே ! நாங்களிருக்கிறதென் றவற்றுக்குக் கருத்தாக மேல் வார்த்தை சொல்லுகிறாள் (வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு) அவர்கள் பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே தனக்கு வ்யாவர்த்தக விசேஷணமாகப் பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையனா யிருக்கும். விரோதியைப் போக்கிக் கொண்டுவருகைக்கு அங்கேநமக்காளுண்டென்கிறாளாதல் ; நிர்த்தயமாகப் பிரித்துக்கொண்டுபோகையாலே “ க்ரூர꞉க்ரூரஹ்ருதய꞉ ” (க்ரூரஃக்ரூரஹ்ருதயஃ) என்னுமாபோலே சொல்லுகிறாளாதல். (புள்ளுயர்த்தார்க்கு) புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவ ரென்னுதல், புள்ளை த்வஜமாகவுடையவரென்னுதல். (என்விடுதூதாய்) அவனுள்வரவிட விருக்கக்கடவனானன்றே ! விடுகிறேன். (விடு) “ க்ரியதாம் ” (க்ரியதாம்) என்கிறபடியே நானேவவன்றே நீங்கள் போகிறது. பெருமிடுக்கரான பாண்டவர்கள் க்ருஷ்ணனைத் தூதுவிட்டாற்போலேயோ !, அபலையாயத்யார்த்தையான நானேவவன்றே போகிறது. பரார்த்தமாகத் தூது போகை கிடைப்பதொன்றே. (சென்றக்கால்) எனக்குமுன்னே யுங்களுக்குத்தேஶ்யமன்றே ஸித்திக்கப்புகுகிறது. உங்கள்போக்கடிக்கழஞ்சுபெறுதோ !.

(வன்சிறையில்) இவள்பாடுநின்றுஞ் சென்றவற்றைச் சிறையிட்டுவைக்கிறானன்றே, இவர்களுக்குமுகங்கொடாதே அந்யபரனுகையிறே- இவர்களைச் சிறையிட்டு வைக்கையாவது. ராஜபுத்ரர்களுக்கு ப்ராப்தகாலங்களிலே வெள்ளிலையிடாதபோது மாந்துவர்களிறே. (என்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் வன்சிறையிலவன்வைக்கில்) நீங்களேதேனுமவனுக்குத்தூதுபோகிறிகளோ ! சிறைகட்டுதல், சிங்கவிளக்கெரித்தல், செய்யில்செய்வதென்னென்று கூசுகைக்கு, எனக்குத் தூதுபோனுரை “ பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத꞉ ” (பரிஷ்வங்கோஹநூமதஃ) என்னுமாபோலே மார்பிலேயணைக்குங்காணுங்கோள். நானணைய வாசைப்படுகிற மார்வன்றோ ! உங்களுக்குப் பரிசிலாகப் புகுகிறது. (அவன்வைக்கில்) “ வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ” (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்) என்றிருக்குமவன்வைக்குமோ !, ஶிரஸாவஹியானோ!. (வைப்புண்டாலென்செய்புமோ) அதுபொல்லாதோ ! கிடைக்குமாகில். பரார்த்தமாகச்சிறையிருக்கக்கிடைப்பதொன்றே !. ராவணன் தேவஸ்த்ரீகளைச் சிறையிட்டுவைக்கத் தானவர்கள்காலில் விலங்கைத் தன்காலிலேகோத்துச் சிறைமீட்டவளிறே..... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு (அஞ்சிறையவித்யாதி) “மடநாராய்” என்றுபேடையை முன்னிடுகிறதுக்குபாவம் (என்றும்சேவலேயித்யாதி) இத்தால் பகவத்விஷயத்திற்போலேயாசார்யவிஷயத்திலும் புருஷகாரம் வேணுமென்றபடி. சேவல் - பும்பக்ஷி. பேடை - ஸ்த்ரீபக்ஷி. (நீயென்தஶையையறிவித்தித்யாதி) பலிதம்.

அல்லாதவவயவங்கள் கிடக்கச்சிறகை ச்சொல்லுகிறதுக்குபாவம் (ப்ரஜையித்யாதி) “அம்” என்றதுக்குபாவம் (நீர்பாய்ந்தவித்யாதி) பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷம், தொடைகொள்ளலாம்படி - அறியலாம்படி. த்ருஷ்டாந்தமுகேந சிறகுக்குஸ்வாபதேஶம் (ஆசார்யனித்யாதி) ஆசார்யன் - சேவல். “உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாம் கதி: । ததைவ ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம:” உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாம்யதாகேபக்ஷிணாங்கதி: । ததைவஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ப்ராப்யதேபுருஷோத்தம:) இத்யாதிகளையும், “ஆசார்யஸ்யஜ்ஞாந வத்தாமநுமாய தநுபஸத்தி:க்ரியதே” என்றபாஷ்யவாக்யத்தையுமுட்கொண்டு (ஆசார்யன்ஜ்ஞாநத்தையென்றது) ஸ்வாபதேஶத்திலே, சிறகென்று - ஜ்ஞாநகர்மங்களும், “மட” என்று, தயாத்யாத்மகுணங்களும் நாராயென்று - வெளுப்பாய், ஶுத்தஸ்வபாவமுந் தோன்றுகின்றது; அதுமத்ஸ்யாதிகளையே த்யாநம்பண்ணிக் கொண்டிருக்குமாபோலே யாசார்யனுடைய பகவத்த்யாந பரதையுந்தோற்றுகிறது.

மடப்பம் - பவ்யதையாதல், துவட்சியாதல், ஸ்த்ரீத்வமாதல்' துவண்டு - ஶரீரம்வாடி. லகுவாய். நாண் - லஜ்ஜை. அச்சம்-பயம். மடம் - ஒடுக்கம். ஸ்த்ரீத்வம் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநம் (பிரிவிலித்யாதி) தன்னினம் - தன்கூட்டம்.

“நாராய்” என்றஸ்வரத்துக்குபாவம் (அம்மேயென்னுமாபோலேயென்று) அதாவது - ப்ரஜைஸங்காதிஶயத்தாலே “அம்மே” என்னுமாபோலே இவளுமிதன்பக்கல் ஸங்காதிஶயத்தாலே சொல்லுகிறவார்த்தையென்றபடி.

அளியத்தாய் - எனக்குக்ருபைபண்ணுகைக்குத்தகுதியான ஸ்வபாவத்தையுடையையாயென்று நாரைக்குவிஶேஷணம். பொகட்டுப்போனஸமயத்திலேமுகங்காட்டினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (பம்பேத்யாதி). ஸங்க்ஷேபே, “ஶபர்யா பூஜிதஸ் ஸம்யக் ராமோ தஶரதாத்மஜ: । பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கதோ வாநரேண ஹ.” (ஶபர்யாபூஜிதஸ்ஸம்யக் ராமோதஶரதாத்மஜ: । பம்பாதீரேஹநுமதாஸங்கதோவாநரேணஹா.) இதுக்குத்தாத்பர்யம் (வழிபறிப்பாரித்யாதி) இவ்விடத்தில், வழிபறிப்பார்கையிலே யகப்படுகையாவது - பிராட்டியுடைய கண்ணுக்கும், முகத்துக்கும் போலியான செங்கழுநீர், தாமரைப்பூமுதலானவற்றுலே நெஞ்சுபறியுண்கை. (விழித்தாற்போலே) இருக்கிறதுருஷிக்கென்று தாத்பர்யம்.

சேவலுக்குமுன்னே “நாராய்நீயும்” என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஸப்ராது ...) ... ராமம் ப்ரதிலக்ஷ்மணேநோக்தம். “ஸீதாஶேஷாவாதி

யஶாராவவஜூஹாவ்ருதம் ” (ஸீதாமுவாசாதியஶாராகவஞ்சமஹாவ்ரதம்) இத்யுத்தரார்த்த மத்ரவிவக்ஷிதம். பலிதத்தை ஸ்வாநுபவகர்ப்பமாக வருளிச்செய்கிறார் (என்றும்சேவலேயித்யாதி) “நின்” என்று நிரூபித்ததுக்குபாவம் (பேடையையிட்டித்யாதி) ப்ரதிபத்தி - விஶ்வாஸம். “ நின்னஞ்சிறைய ” என்றவிடத்தில், “ அம் ” என்றதுக்குபாவம் (பெண்ணணைந்தவித்யாதி) ஸமுச்சயத்வயார்த்தம் (அதிட்டவித்யாதி)

“ நீயும் ” இத்யாதி பதச்சேர்த்திக்குத்தாத்பர்யம் (மிதுநமித்யாதி) எனக்கு - விரஹக்லிஷ்டமான வடிவையுடைய வெனக்கென்னுதல், அவனைக்காணவேணுமென்னு மாசையுடைய வெனக்கென்னுதல் ; இரண்டர்த்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (ஏஹிபஶ்யேத்யாதியாலும், அவனோடே கலந்தித்யாதியாலும்) ஆரண்யகாண்டேஷஷ்டே ராமம்ப்ரதிமுநய:, “ ஏஹிபஶ்யஶரீராணிமுநீநாம் பாவிதாத்மநாம்। ஹதாநாம்ராக்ஷஸைர்கோரைர்பஹூநாம்பஹுதாவநே ” (ஏஹிபஶ்யஶரீராணிமுநீநாம்பாவிதாத்மநாம் । ஹதாநாம்ராக்ஷஸைர்கோரைர்பஹூநாம்பஹுதாவநே) (இரப்புக்கித்யாதி) ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரது:கநிராசிகீர்ஷா-தயாவென்று திருவுள்ளம்.

நீயும் நின்னஞ்சிறையசேவலுமா யெனக்கென்றுகூட்டித்தாத்பர்யம் (தயைபண்ணுகைக்கித்யாதி) அத்தலைகுறைவற்றிருக்கையாவது-மிதுநமாயிருக்கை. இத்தலைகுறைவற்றிருக்கையாவது - ஆகிஞ்சந்யாநந்ய கதித்வங்களை யுடைத்தாயிருக்கை.

“ அருளி ” என்றதுக்கு ஸ்வாபதேஶம் (பகவத்விஷயத்திலித்யாதி) அம்மாத்ரமன்றிக்கே யுபகாராநுகுண ப்ரத்யுபகாரமும் கூடாதென்கிறார் (உபயவிபூதித்யாதி) இவ்விடத்திலே, “ ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்யதேவைரபிநஶக்யதே । ப்ரதிப்ரதாநமதவாதத்யாச்சக்தித ஆதராத் ” (ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்யதேவைரபிநஶக்யதே । ப்ரதிப்ரதாந மதவாதத்யாச்சக்தித ஆதராத்) “ யோதத்யாத்பகவத்ஜ்ஞாநம்குர்யாத்தர்மோபஸேவநம் । க்ருத்ஸ்நாம்வாப்ருதிவீந்தத்யாந்நதத்துல்யம்கதஞ்சந ” (யோதத்யாத்பகவத்ஜ்ஞாநம்குர்யாத்தர்மோபஸேவநம் | க்ருத்ஸ்நாம்வாப்ருதிவீந்தத்யாந்நதத்துல்யம்கதஞ்சந) என்றதநுஸந்தேயம். தர்மோபஸேவநம் - தர்மாநுஷ்டாநம்.

“ அஞ்சிறைய ” என்றுதொடங்கி ஶ்லாகித்ததுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விக்ராந்த இத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஷட்த்ரிம்ஶே ஹநூமந்தம்ப்ரதிஸீதா, “ ததஸ்ஸாஹ்ரீமதீபாலாபர்த்துஸ்ஸந்தேஶஹர்ஷிதா । பரிதுஷ்டாப்ரியம்க்ருத்வா ப்ராஶம்ஸதமஹாகபிம் । விக்ராந்தஸ்த்வம்ஸமர்த்தஸ்த்வம்ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம । யேநேதம்ராக்ஷஸபதம்த்வயைகேநப்ரதர்ஷிதம், ” (ததஸ்ஸாஹ்ரீமதீபாலாபர்த்துஸ்ஸந்தேஶஹர்ஷிதா | பரிதுஷ்டாப்ரியம் க்ருத்வா ப்ராஶம்ஸதமஹாகபிம் । விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம | யேநேதம்ராக்ஷஸபதம்த்வயைகேநப்ரதர்ஷிதம்.) விக்ரமம்-பராபிபவநஸாமர்த்தியம். ஸாமர்த்த்யம்-கார்யகரணஶக்தி. ப்ராஜ்ஞதை-இக்குணங்களையுடையவனுக்குப்பிரிந்து நோவுபடுகிறவபலையை யுபேக்ஷிக்கக்கொத்தையென்கிற ஜ்ஞாநம்.

மேலுக்கவதாரிகை (எங்களையித்யாதி) " உன்தலைமையைக்கண்டு " இத்யாதிஶங்காத்வயமும் - " புள்ளுயர்த்தார்க்கு, வெஞ்சிறை " என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்து. " எங்கள்வார்த்தைகேட்கப்புகாநின்றானோ " என்கிறமுந்தின ஶங்கையிலே - வழியிலே விரோதிகளுண்டேயென்கிற ஶங்கையும் கண்டுகொள்வது, உத்தராநுகுணமாக. இனித்தான் - கிஞ்ச. முண்டோபநிஷதி, " ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந꞉ பரமம் ஸாம்யமுபைதி. " (ததாவித்வாந்புண்யபாபே விதூயநிரஞ்ஜந꞉ பரமம்ஸாம்யமுபைதி.) த்விதீயஶங்காபரிஹாரம் (அவர்களித்யாதி) இந்தபக்ஷத்துக்கு, புள்ளைத்வஜமாக வுடையவனென்ற வர்த்தமேவேண்டுவது. ப்ரதமஶங்கையை த்விவிதமாகபரிஹரிக்கிறார் (விரோதியையித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) " வெம் " என்று-சிறகுக்குவிஶேஷணமாதல், புள்ளுக்கு விஶேஷணமாதல். விரோதியையித்யாதி முந்தினபரிஹாரவாக்யத்திலே-ப்ரதமஶங்காவாக்யத்திற்சொன்ன ஶங்காத்வயத்துக்கும்தந்த்ரேணபரிஹாரங்கண்டுகொள்வது-அதாவதுநீங்களறிவிக்குமத்தனையேவேண்டுவது,விரோதியைப்போக்குகைக்கு மங்கேயாளுண்டென்றபடி ; த்விதீயபரிஹாரம் - ஸ்வபுத்த்யாவன்றிக்கே பரப்ரேரிதனாய்ப்போகையாலே வருமென்று. இந்தவர்த்தத்வயத்துக்கும், புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவனென்று கண்டுகொள்வது. பஞ்சமேம்ஶேஷ்டாதஶே கோப்ய꞉ க்ருஷ்ணஸ்யமதுராகமநஶக்ரயம்த்ருஷ்ட்வா ஆஹு꞉, " அக்ரூர꞉ க்ரூரஹ்ருதய꞉ ஶீக்ரம் ப்ரேரயதே ஹயாந். ஏவமார்த்தாஸு யோஷித்ஸு க்ருபா கஸ்ய ந ஜாயதே " (அக்ரூர꞉க்ரூரஹ்ருதயஶ்ஶீக்ரம்ப்ரேரயதேஹயாந் । ஏவமார்த்தாஸுயோஷித்ஸுக்ருபாகஸ்யநஜாயதே.)

" என்விடு " என்றதுக்கு அபிமதையான நான் விடுகிறவென்றர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவனுள் வரவிடவித்யாதி) " விடு " என்றதுக்குபாவம் (க்ரியதாமித்யாதி) ஆரண்யகாண்டே பஞ்சதஶே பஞ்சவட்யாம்ராமம் ப்ரதிலக்ஷ்மண꞉, " பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்திதே । ஸ்வயம் து ருசிரே தேஶே க்ரியதாமிதி மாம் வத. " பரவாநஸ்மிகாகுத்ஸ்தத்வயிவர்ஷஶதம்ஸ்திதே । ஸ்வயம்துருசிரேதேஶேக்ரியதாமிதிமாம்வத) நானேவநீங்கள் போகிறது ஸ்வரூபாநுரூபமன்றோவென்றபடி. " என்விடு " என்றதுக்கு - அபலையாயார்த்தையான நானென்றர்த்தாந்தரம் (பெருமிடுக்கரானவித்யாதி)

சென்றக்காலென்றதுக்கு - க்ருஷ்ணற்ன்றுபோலேயும், அக்ரூரயாநம்போலேயுமாக பாவத்வயமடைவே யருளிச்செய்கிறார் (பரார்த்தமாகவித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) விவரணம் (உங்களித்யாதி) ஆக, பரார்த்தமாகப்போகை யடிக்கழஞ்சு பெறுமென்றும், எனக்குமுன்னே யுங்களுக்கு பலஸித்தியென்று மிரண்டர்த்தம். அடிக்கழஞ்சுபெறுகை - ஶ்லாக்யதை.

சிறையிட்டுவைக்குமோவென்ன (இவள்பாடித்யாதி) அவன்வைமுக்யமிவர்களுக்கு பாதகமென்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ராஜபுத்ரர்களுக்கித்யாதி) மாந்துவர் - க்லேஶிப்பர். தாத்பர்யாந்தரம் சொல்லுகைக்காக ப்ரதீகோபாதாநம் (என்விடுதூதித்யாதி) ஸ்வரஸஸூசிதம்பாவமாஹ (நீங்களித்யாதி வாக்யத்ரயத்தா

லே) அவனுக்கு - அவனனுப்பவென்றபடி. சிறைகட்டுதல் - ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே கட்டுதல். சிங்கவிளக்கெரிக்கையாவது - லோகத்திலே, ஸிம்ஹாகாரப்ரதிமைப ண்ணி யத்தைத்தலையிலே வைத்தெரிக்கையென்றுதவநி. இங்குவாலிலே சீலை யைக்கட்டியெரிக்கை, அவமதிபண்ணுகையென்று தாத்பர்யம். பின்னையென்செய் யுமென்ன (எனக்குத்தூதித்யாதி) இது "வைக்கில்" என்றதின் தாத்பர்யம். யுத்தகாண்டே ப்ரதமே, "ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத: । மயா காலமிமம் ப்ராப்ய தத்தஸ் தஸ்ய மஹாத்மந: " ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்துபரி ஷ்வங்கோஹநூமத:।மயாகாலமிமம்ப்ராப்யதத்தஸ்தஸ்யமஹாத்மந:) "ஸர்வஸ்வபூத: " (ஸர்வஸ்வபூத:) என்றதுக்குபாவம் (நானனையவித்யாதி) பரிசி ல் - ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே கொடுக்குமுசிதம்.

யதிஶப்தார்த்தம் (வ்யஸநேஷ்வித்யாதி) இதம்வசநம் "துயராறுசுடர டி" இத்யத்ரலிகிதம். இத்தாலவன் ஸ்வபாவத்தாலும் வையானென்றபடி. ஸ்வர த்துக்கர்த்தம். (அதுபொல்லாதோவித்யாதி) அதுது:கரூபமன்றோவென்ன (பரா ர்த்தமாகவித்யாதி) "கிடைப்பதொன்றோ" என்கைக்கு, தனக்குத்தேஶ்யமாயி ருக்குமோவென்ன (ராவணனித்யாதி) இதுக்கு, "ஸுந்தரீ ரகுநாதஸ்ய ஸுரஸ்த்ரீ து:ஶாந்தயே । தஶாநநஸ்ய பவநே தஶமாஸாநுவாஸ ஹ " (ஸுந்தரீரகுநாதஸ்யஸுரஸ்த்ரீது:ஶாந்தயே | தஶாநநஸ்யபவநேதஶமா ஸாநுவாஸஹ) என்றதிலேநோக்கு .... *

இரண்டாம்பாட்டு.

என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கென்றூதா
யென்செய்யுமுரைத்தக்காலினக்குயில்காணிரலிரோ
முன்செய்தமுழுவினையாற்றிருவடிக்கீழ்க்குற்றேவன்
முன்செய்யமுயலாதேனகல்வதுவோவிதியினமே.

ஆறுயிரப்படி.

(என்செய்ய) பின்னையுமந்த நாரைகள் போகாதிருந்தவாறே சிலகுயில்களைநோக்கி, தன்னழகாலே யென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக் கினவனுக்கு நீங்களென்திறஞ்சொன்னாற்று னென்செய்யுமென்றுசொல் ல, அவையும் போகாதிருந்தவிடத்தில், சொல்லும்வார்த்தைகேட்டுப் போகைக்கு நின்றனவாகககொண்டு, என்னுடைய ஜந்மாந்தரபாபத்தா லே யுன்திருவடிகளிலடிமைசெய்கைக்குப்பண்டுபாக்யம்பண்ணப்பெற்றி லேன், இனியுன்திருவடிகளை நானகன்றுபோமத்தனையோவென்றுசொ ல்லுங்கோளென்கிறாள்.."

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்ன நாரைகளிற்காட்டில் திரளாகையாலே கார்யகரங்களென்று நினைத்து, சிலகுயில்களை, என்னுடைய புண்டரீகாக்ஷன்பக்கல் தூதாகவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறாள்.

இனக்குயில்காள் - திரளானகுயில்காள். நீரலிரோ - ஶ்ராவ்யமானவாய்வீட்டையுடைய நீங்களல்லீர்களோ. என் - எனக்கேதம்மைஸ்வம்மாக்கித்தந்த. செய்ய - சிவந்த. தாமரை - தாமரைபோலும். கண்-கண்ணையுடையராய். பெருமானுர்க்கு - பின்பெனக்கெட்டாமலுயர்ந்திருக்கிற ஸர்வாதிகருக்கு. என்தூதாய்-என்னுடையதூதாய். உரைத்தக்கால் - வார்த்தைசொன்னுல். என்செய்யும் - என்னதப்புச்செய்யும். முன்செய்த - முன்புசெய்த. முழுவினையால் - பூர்ணபாபத்தாலே. திருவடிக்கீழ் - ஶ்லாக்யமானதிருவடிகளிலே. குற்றேவல்-அந்தரங்கவ்ருத்தி. செய்ய - பண்ணுகைக்கு. முன் - முன்புத்தை. முயலாதேன் - ஸாதநத்தில்முயலாத நான். இனம் - இன்னம். அகல்வதுவோவிதி - அகல்வதுவோ அறுதியிட்டது.

இவ்விடத்தில், கடகருடைய உக்திமாதுர்யமும் ஸமவாயமும் ஸூசிதம்......*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

சிலநாரைகளை, தூதுபோகவேணும் என்றிரந்தாள் கீழ், அங்குப்போனல் சொல்லும்பாசுரத்தைக் குயில்களுக்குச் சொல்லாநின்றுள், "அந்யதுபக்ராந்தமந்யதாபதிதம்" (அந்யதுபக்ராந்தமந்யதாபதிதம்) என்னும்படியாய் வந்துவிழுந்தது ; இத்தனையும் கலங்கிற்றிலளாகில் இவள்பிரிந்தவிஷயத்துக்கும் நாட்டார்பிரிந்தவிஷயத்துக்கும் வாசியன்றிக்கே யொழியுமே, இப்படிகலங்கப்பண்ணுதவன்று குணுதிகவிஷயத்துக்கு நமஸ்காரமாயித்தனையிறே.

(என்) பிரிந்தஸமயத்திலும் "என்னுடையவன்" என்றுசொல்லலாம்படிகாணும் கலக்கிறஸமயத்திலே அவனிவளிட்ட வழக்காயிருந்தபடி. அன்றிக்கே, பிரிகிறஸமயத்திலே தான்வருமளவும் இவள் தரிக்கைக்காக "இதெங்கேயிருக்கிலென், எங்கேபோகிலென், உன்சரக்கன்றே!" என்றுசொல்லிப்போமே; அத்தாலேயாகவுமாம்.

(என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானுர்க்கு) ஸ்வாபாவிகமானவைஶ்வர்யத்தாலும் சிவந்திருக்கும், ஸ்வகீயவஸ்துக்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்திருக்கும், மதுபாநமத்தனைப்போலே யிவளோட்டைக் கலவியாலும் சிவந்திருக்கும், பிரிவாலே அரையாறுபட்டுச்சிவந்திருக்கும்; இவையெல்லா மிவளநுபவித்தவளிறே, முதற்றிருவாய்மொழியிலே ஐஶ்வர்யம், மூன்றுந்திருவாய்மொழியிலே வாத்ஸல்யம், இத்திருவாய்மொழியிலே கலவியும் பிரிவும். (பெருமானுர்க்கு) பிரிகிறபோது கண்ணாலேநோக்கி யநந்யார்ஹையாக்கிப்போனபடி; ஸ்வாபாவிகமானவைஶ்வர்யத்துக்கு மேலே, இத்தலையி லொடுக்குமாட்டாலுண்டான

வைஶ்வர்யமுண்டாகையாலே யிரட்டித்திருக்குமிறே. (என்றூதாய்) கடலேறிவடிந்தாற்போலேகாணுங் கிடக்கிறது. அவனோடேகலந்துபிரிந்து வெறுந்தரையாயிருக்கிற வெனக்குத்தூதாய். (என்செய்யுமுரைத்தக்கால்) உபயவிபூதியுங்கண்டதுங்களுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்கவென்றிருக்கிறுள். (உரைத்தக்கால்) அவனைக்கொடுவந்து சேர்க்கச்சொல்லுகிறேனோ; ஒரு உக்திநேர்ந்தாலென்செய்யும். (இனக்குயில்காள்) என்னைப்போலே தனியிருக்கிறிகளன்றே. (நீரலிரோ) நீர்மைக்கு நீங்களன்றோ. நானுமவனுமானபோது கேட்டவார்த்தைக்கு ப்ரதிவசநம்பண்ணினநீங்கள் அவன்பிரிந்தவாறே வேறுசிலரானிர்களோ.

(முன்) நான்பாபம்பண்ணிப் போருகிறகாலம் ஸாவதியோ!, (செய்த) ஸங்கல்பித்து விட்டவளவேயோ! (முழுவினை) அதுதன்னிலே தேனுமகஞ்சுரிப் பட்டதுண்டோ. என்னால்பரிஹரிக்கலாதல், தம்மால்பரிஹரிக்க வொண்ணுதொழிதல் செய்யிலன்றோ எனக்கிழக்கவேண்டுவது. திருக்கோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான் கோளரியாழ்வானுக்குத் தீர்த்தத்துறையிலே சொன்னவார்த்தை. "ஒருமுழுக்காலு மிரண்டுமுழுக்காலும் பேகாதுகாண் - தெற்காழ்வார்கையிற் றிருவாழியாலே வினையை யறுத்துக்கொண்டு போகிலித்தனையொழிய வொன்றிரண்டு முழுக்கால்போகாதுகாண் நான்பண்ணினபாபம்" என்று. (திருவடிக்கீழ்) ப்ராஹ்மணர் பிச்சேறினலுமோத்துச் சொல்லுமாபோலே, இவர்பிராட்டியாருலும் மூலையாலணைக்கநினையார், திருவடிகளிலே யணையத்தேடுமத்தனை. (குற்றேவல்) திருவடிகளிலே கிட்டியந்தரங்க வ்ருத்திபண்ண வாசைப்படுமத்தனை. (திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்முன் செய்யமுயலாதேன்) ஏற்கவேகோலாத நானென்னுதல், முன் - "க்ரியதாமிதிமாம்வத" (க்ரியதாமிதிமாம்வத) என்கிறபடியே இன்னத்தைச்செய்யென்றே வத்திருமுன்பே அடிமைசெய்யமுயலாதே னென்னுதல். (அகல்வதுவோவிதி) திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கைக் கீடாயிருப்பதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் என்றலையாற்பண்ணுத நான்அகன்றேபோமித்தனையோ. முதலில்லாதார் பலிசையிழக்குமித்தனை யன்றோவென்ன; முதலில்லாதாரன்றோ! பலிசையிழப்பார், அவன்றானேமுதலாக விருக்கும்கோஷ்டியிறே யிவர்கள்கோஷ்டி; "களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், உன் சரணல்லால் சரணில்லை" என்றும், "மைத்தெழுந்த மாமுகிலேபார்த்திருக்குமற்றவை" என்றும், "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை" என்றும், "விழிக்குங்கண்ணிலேன்நின்கண்மற்றலல்லால்" என்றும், "வாழும் சோம்பர்" என்றும், இப்படிகளிலேயிறே யிவர்கள்கோஷ்டியில்வார்த்தைகளுமிருக்கும்படி. (விதியினமே) விதியினன் என்றுய் - பாபத்தை

யுடையேனானநான் அகன்றேபோ மித்தனையோ' என்னுதல்; "இனம்" என்றவித்தை, இன்னம்என்ருக்கி - "எங்களபிமதம் பெறுகைக்கெங்கள் பக்கலொரு நன்மையில்லாதபின்பும் தாழ்க்குமித்தனையோ! என்கிருள்" என்றுபிள்ளைதிருநறை யூரரையர்பணிக்கும்படி. விதியினம் - பாவியோம் என்றபடி. கீழே "முழுவினை" என்றுசொல்லிற்றிறேயென்னில்; மஹா பாபத்தைப் பண்ணினபாவியோ மென்றபடி, "பாவமேசெய்துபாவியானேன்" என்னக்கடவதிறே .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (என்செய்யவித்யாதி) இரண்டுமஸங்கதமென்கிருர் (அந்யதித்யாதி) "𑌲𑍋𑌕𑍇𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍। 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰𑌿 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂" (லோகேத்வந்முகஸத்ருஶம்க்வாபிநத்ருஷ்டமிதிமயிவததிராகாத் । ஹரிஹரிகுபிதாஸாபூதந்ய துபக்ராந்தமந்யதாபதிதம்) "𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑌟𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌲𑌯𑌤𑌿, 𑌆𑌮𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇" (கர்ணேஸ்ப்ருஷ்டே கடிஞ்சாலயதி, ஆம்ராந்ப்ருஷ்ட꞉கோவிதாராநாசஷ்டே) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இப்படிகலங்கலாமோவென்ன (இத்தனையுமித்யாதி) இத்தனையுங்கலங்கிற்றிலளாகி லிவ்விஷயத்தைப்பிரிந்த விவளுக்கு மிதரவிஷயத்தைப்பிரிந்த நாட்டார்க்கும் வாசியன்றிக்கே யொழியுமென்றநவயித்து, ஆழ்வார்தம்முடைய ப்ராவண்யத்தாலே கலங்கினுரென்றபடி. இதுக்குநியாமகம், கலங்கிற்றிலளாகிலென்று - ஸ்வகர்த்ருகநிர்த்தேஶம். விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலுங்கலங்கினுளென்கிருர் (இப்படியித்யாதி) ஆக இரண்டுவாக்யத்தாலும்-இவர் ப்ரேமத்துக்கும் விஷயவைலக்ஷண்யத்துக்கு மவத்யமாமென்கிருரென்றபடி. நமஸ்காரமாமித்தனையென்றது- "𑌦𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃" (தேஶாயதஸ்மைநம꞉) என்னுமாபோலே பரித்யாஜ்யமாய்விடுமென்றபடி.

பிரிந்துபொகட்டுப்போன ஸமயத்திலே "என்னுடையவன்" என்கைக்கு ஹேதுவை யிரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிருர் (பிரிந்தஸமயத்திலு மித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இவளிட்டவழக்காய் - இவளதீநனுய். இது - த்வததீநவஸ்து. உன்சரக்கு - உன்பதார்த்தம்.

பிரிவிற்றிருக்கண்கள் சிவந்திருக்குமோவென்ன (ஸ்வாபாவிகேத்யாதி) இத்தால்- அதர்க்குநாயகனை யறியும்படி யடையாளஞ்சொன்னபடி. (அனாயாஸபட்டுச்சிவந்திருக்கும்) அர்த்தம் சிவந்திருக்கும். இதெல்லா மிவளநுபவித்தாளோவென்ன (இவையெல்லாமித்யாதி) எங்கேயநுபவித்தாளென்ன (முதலித்யாதி) வாத்ஸல்யமென்றது - "கணக்கறுநலத்தனன்" என்றத்தைப்பற்ற. இத்திருவாய்மொழியிலே கலவியும்பிரிவுமென்றது - பிரிவு - கலவிமுன்னுக வருமதாகையாலே கலவியர்த்தாத்ஸித்தமென்றத்தைப்பற்ற. பிரிவிலனாயாஸபட்டுச் சிவந்திருக்கும்படியை யிவளநுபவித்தாளோவென்னில், பெரியதிருவடியெடுத்துக்கொண்டுபோகிறபோது பிரிவாற்ருமையாலே புரிந்துபார்க்குமேயவன், அப்போதுகண்ணிற்சிவப்பு அனாயாஸபட்டிருக்குமத்தைக்கண்டநுபவித்தாளென்றபடி.

"என்" என்றத்தைக்கண்ணுக்கு விஶேஷணமாக்கிபாவம் (பிரிகிறபோதித்யாதி) "என்" என்றத்தை "பெருமானுர்க்கு" என்றத்தோடே கூட்டி தாத்பர்யம் (ஸ்வாபாவிகயானவித்யாதி) ஆக "பெருமானுர்க்கு" என்றத்துக்கு - பிரிகிறபோது கண்ணாலேநோக்கி யநந்யார்ஹை யாக்கினவர்க்கென்றும், இத்தலையில் ஸர்வஸ்வாபஹாரம்பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலே பெருமானுயிருக்கிறவர்க்கென்று மிரண்டர்த்தம். (ஒடுக்குமாட்டால்) மாட்டையொடுக்கியென்ருய், முட்டுக்கோல்கொள்ளுகையாய், ஸ்ரீ த்வமுதலானஸர்வஸ்வாபஹாரத்தாலுமென்றபடி.

மாடு - தநம். ஸர்வஸ்வாபஹாரம்.

விவரணம் (அவனுடேயித்யாதி) "स्वरतोऽप्यर्थनिर्णयः" (ஸ்வரதோப்யர்த்தநிர்ணய:) என்கிற ந்யாயத்தாலே, உரைத்தக்காலென்செய்யும் - என்னபொல்லாங்குவரும்; ஒருபொல்லாங்கும்வாராது, ப்ரத்யுத விபூதித்வயத்தையும் தருமென்கிருர் (உபயவிபூதியுமித்யாதி) "உரைத்தக்கால்" என்றதிலேநோக்காக, "என்செய்யும்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யாந்தரம் (அவனையித்யாதி) (ஒரு உக்திநேர்ந்தால்) ஒருவார்த்தைசொன்னல். என்செய்யும்-என்னஹாநிவரும்.

இனக்குயில்காள் - மிதுநமானகுயில்காள். நீர்மை-க்ருபை. அர்த்தாந்தரம் (நானுமவனுமித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்துக்கு, நீரொன்று - நீர்மையாய், நீர்மையால் ப்ரஸித்தரன்ருேவென்றபடி. த்விதீயார்த்தத்துக்கு நீரலிரோ - நீங்களன்ருே, வேறுசிலரானீர்களோ.வென்றபடி.

"முழு" என்றதுக்கு-ஸாகல்யமும் மஹத்த்வமும் விவக்ஷிதம். அகஞ்சுரிப்பட்டது - குறைந்தது. வினையின்விஶேஷணங்களால்பலிதம் (என்னலித்யாதி) இவனுலபரிஹார்யமென்னுமதுக்கும், அவனல் பரிஹரிக்கலாமென்னுமதுக்குமைதிஹ்யம் (திருக்கோட்டியூரிலேயித்யாதி) "இந்தபுண்யதிவஸத்திலே பாபக்ஷயார்த்தமாக புண்யதீர்த்தஸ்நாநம்பண்ணவேண்டாவோ" என்றுகேட்ட கோளரியாழ்வானுக்கென்றபடி.

ஸம்ஶ்லேஷிக்கவென்னுதே "திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்" என்கிறதென்னென்ன (ப்ராஹ்மணரித்யாதி) ஓத்து - வேதம். அணைக்க - ஸம்ஶ்லேஷிக்க.

முன் - ஏற்கவேயென்னுதல், ஸந்நிதியிலேயென்னுதல். இவ்விரண்டர்த்தத்தையும் க்ரமேணவருளிச்செய்கிருர் (ஏற்கவேயித்யாதியாலும், க்ரியதாமித்யாதியாலும்) முயலுகை - ஒருப்படுகை. கோலாதநான்-ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணக்கோலாதநான். "முன்செய்யமுயலாதேனின்னமகல்வதுவோவிதி" என்றந்வயித்து தாத்பர்யம் (திருவடிகளிலேயித்யாதி) விதி - ஸங்கல்பம். ந்யாய்யமாதல். இனம் - இன்னம். ஏற்கவே ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணுத நானின்னமகன்றேபோமதுவேயோ ஸங்கல்பமென்றுபொருள்.

அன்றிக்கே, விதியினம் - "विधिर्विधानं" (விதிர்விதாநம்) என்று புண்யமாய், அநந்தன்மேற்கிடந்த வெம்புண்ணியனை யுடையோமாய்வைத்து மகல்வதுவோவென்று விவக்ஷித்து தாத்பர்யம் (முதலில்லாதாரித்யாதி) இந்தயோஜனையில், விதியினம் - புண்யத்தையுடையோமென்றபடி. பலிசு - வ்ருத்தி. இவர்கள் - ஆழ்வார்கள். (களைகண்மற்றிலேன்) வேறொருகதியுடையேனல்லேன். (உன்சரணல்லால்சரணில்லை) தேவர்திருவடிகளல்லது வேறுபாயமில்லை. (மைத்தெழுந்தவித்யாதி) ஆகாஶத்திலே கறுத்தெழுந்த மேகங்களையே பார்த்திருக்கும

த்தனை யல்லது நீர்நிலந்தேடிப்போக வறியாத பயிர்போலே. (நெறிவாசலித்யாதி) உபாயமும், தத்ஸாத்த்யமான உபேயமும், அநந்யஸாத்யனான தானே யாய்க்கொண்டுநின்ற ஸர்வேஶ்வரனை (விழிக்குமித்யாதி) உன்னுடையகடாக்ஷமொழிய வேறுநோக்குகைக் கொருமறுவிழியையுடையேனல்லேன். (வாழும்சோம்பர்) உன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராய் ஸ்வஹிதத்திலே சோம்பினவர்கள். உபாயமீஶ்வரனேயானால், பின்பு போகமேயுள்ளதாகையாலே ஸ்வஹிதத்திற்சோம்பியிருக்குமிருப்புத்தானே வாழ்ச்சியான விருப்பாயிருக்குமென்றபடி.

அன்றிக்கே, "விதி" என்றதுக்கு பாபமென்றர்த்தாந்தரம். (விதியினமேயித்யாதி) விதியினன் - பாபத்தையுடையனான நானென்றபடி. இந்தபக்ஷத்தில், "மனக்களுழறிவரும்" என்றத்தைக் கண்டுகொள்வது.

"திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கைக்கு" இத்யாதியாற்சொன்ன முந்தினவர்த்தத்துக்கு விவரணம் (இனமென்றவித்தையித்யாதி) பிள்ளைதிருநறையூரரையர்யோஜனையில், அகல்வதுவிதியோ - அகல்வது ந்யாயமோவென்றபடி.

"விதியினனென்றாய்" என்றவாக்யவிவரணம் (விதியினம்பாவியோமென்றபடியென்று) ஆகவித்யினமென்றதுக்கு - புண்யத்தையுடையோமென்னுதல், பாபத்தையுடையனான நானென்னுதல், இன்னமகல்வது ந்யாயமோ வென்னுதல், என்று மூன்றர்த்தம்.

(கீழேயித்யாதி) "முழுவினை" என்று சொல்லிற்றிறே, "பாவியோம்" என்றாலத்தோடு புநருக்தமன்றோ வென்னிலென்றபடி. (பாவமேசெய்து பாவியானேன்) பாபங்களையேபண்ணி, பின்னை பாபங்களையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியானேனென்றபடி.

இனக்குயில்காள் முன்செய்தவென்றுதொடங்கி, முயலாதேனின்ன மகல்வதுவோவிதியென்று, என்செய்யதாமரைதொடங்கி, உரைத்தக்காலென்செய்யும், நீரலிரோ இத்யந்வயஃ; இந்தபக்ஷத்திலே - இழந்தகாலவிஷயஶோகமும் த்வரையும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. யத்வா, இனக்குயில்காள், முன்செய்தவித்யாரப்ய, முயலாதேனான நான் விதியினம் - எங்கள்குலமாக புண்யத்தையுடையோமாயிருக்கவகல்வதுவேயோ, என்செய்யதாமரைதொடங்கி, அந்வயமாதல் ; இந்தபக்ஷத்தில் - ததேகரக்ஷ்யத்வாத்யவஸாயம் ஸூசிதம். யத்வா, இனக்குயில்காள், முன் செய்தவித்யாரப்ய முயலாதேனாய் அதஏவ விதியினன் - பாபத்தையுடையேனான நானகல்வதுவோவென்று, என்செய்யதாமரைதொடங்கி, உரைத்தக்காலென்செய்யும், நீரலிரோ இத்யந்வயோவா; இந்தபக்ஷத்தில் - ஆகிஞ்சந்யா நந்யகதித்வங்கள் ஸூசிதங்கள். .... *

மூன்றாம்பாட்டு.

விதியினாற்பெடைமணக்குமென்னடையவன்னங்காள்
மதியினாற்குறண்மாணாயுலகிரந்தகள்வர்க்கு
மதியிலேன்வல்வினையேமாளாதோவென்றொருத்தி
மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்குமாலென்னீரே.

ஆறுயிரப்படி.

(விதியினால்) பாபம்பண்ணினாலது மாளுந்தனையுமநுபவிக்கவேண்டாவோவென்னில்.

என்னுடையபாபமேயோ காலமெல்லா மநுபவித்தாலும் மாளாதென்றொருத்தி மதியெல்லாமுள்கலங்கி அறிவிழந்தாளென்று, தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே யென்னைத்தோற்பித்தவனுக்குச் சொல்லுங்கோளென்று, பாக்யாதிஶயத்தாலே பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற சிலவன்னங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்....................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவற்றிற்காட்டில் நடப்பழகையும் ஶக்தியையு முடைய சிலவன்னங்களைக்குறித்து, என்னை அநங்யார்ஹையாக்கினவர்க்குத் தூதாகவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறாள்.

விதியினால் - பாக்யத்தாலே. என்னைப்போலேதனியாகாதபடியே பெடை-பேடையோடுங்கூட. மணக்கும் - போகஸக்தராய்க்கலந்து. மென்னடையவன்னங்காள் - அத்தாலே ம்ருதுகதிகளான அன்னங்காள். மதியினால் - இந்த்ரனுடைய அபேக்ஷையும் மஹாபலி யௌதார்யமும் அவிருத்தமாம்படியான புத்திஸாமர்த்த்யத்தாலே. குறள் - வாமநனாய். மாணாய் - ப்ரஹ்மசாரியாய். உலகு-லோகத்தை. இரந்த-இரந்து, சிறுகாலைக்காட்டிப் பெருங்காலாலே யளந்துகொண்டகணக்கிலே தாழநின்றுகலந்து எட்டாதுநின்ற. கள்வர்க்கு - க்ருத்ரிமர்க்கு. மதியிலேன் - அன்றே யிக்களவறியப்பெறாதே மதிகேடியான வென்னுடைய. வல்வினையேயோ - அநுபவவிநாஶ்யமல்லாத வலியவினையேயோ. மாளாதென்று - சிந்தயந்தீ ப்ரப்ருதிகளுடைய வினைகள் முடியச்செய்தே முடியாதென்று. ஒருத்தி - ஒருத்தி. மதியெல்லாம் - நீர்கொடுத்தமதியெல்லாம். உள்கலங்கி - ஆஶ்ரயத்தோடே கலங்கி. மயங்கும் - மோஹியாநின்றாள். என்னீர் - என்னுங்கோள்.

ஒருத்தியென்றாலே - "அதவன்கையுணரும்" என்னுமாபோலே தாமேயறிவொன்றுகருத்து. விதியினாலென்றது - போகஶாஸ்த்ரமர்யாதையாலேயென்றுஞ்சொல்லுவர். இத்தால் - கடகருடைய ஆசாரவைலக்ஷண்யமும் ஶ்ராவ்ஷ்ட்யமுந்தோற்றுகிறது...*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

"அகல்வதுவோ" என்றாற்போலே சொல்லுகிற பக்திவாதங்கள் நமக்குத்தெரியாது, "அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்" (அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்) என்று சொல்லுகிறபடியே யநுபவித்தே யறவேணும் என்றீஶ்வராபிப்ராயமாகக்கொண்டு, நான்பண்ணின பாபமேயோ! அநுபவித்தாலும் மாளாததென்று சொல்லுங்கோளென்று சில அன்னங்களை யிரக்கிறாள்.

(விதியினால்) நீங்கள் ஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லுகிறபடியே கலக்கையாலே பிரிவின்றியே யிருந்தீர்கோள், இவனடைவுகெடக் கலக்கையிறே யெனக்குப் பிரிவுவந்ததென்கிறாள். உங்களுடைய பாக்யத்தாலே யென்னுதல்; என்னுடைய பாக்யத்தாலே யென்னுதல். அபிமத ஸம்ஶ்லேஷம்புண்யபலம், அபிமதவிஶ்லேஷம் பாபபலம்; (தங்களுடைய ஸுக்ருதத்தாலே) அன்றியே யிவைசேரவிருக்கிறவிருப்பு இவள் பாக்யமாகவுமாம். பெருமாள் பிராட்டியைப்பிரிந்து கடலும் மலையுமரித்துக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, ராஜ்யதாரங்களையிழந்த மஹாராஜரைக்கண்டு, அவர்குறைதீர்த்தபின்பிறே தம்மிழவில் நெஞ்சு சென்றது. அங்ஙனன்றிக்கே, இவை குறைவற்றிருக்கிற விதுதா னிவள்கார்யமா யிருக்குமிறே; நீர்மையுடையார்க்குத் தந்தாமிழவிலும் பிறருடைய விழவிறே நெஞ்சில் முற்படப்படுவது. (பெடைமணக்கும்) பேடையோடே கலக்கும். (பேடையினுடைய கருத்தறிந்து) அத்தையுகப்பிக்கை. (மென்னடையவன்னங்காள்) இவ்வன்னநடைகொண்டோ ! என்கார்யஞ் செய்யப்புகுகிறது. (மென்னடையவன்னங்காள்) “ [illegible] ” (ஸாப்ரஸ்கலந்தீ) என்னுமாபோலே. இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷஞ்செவிப்பட்டவநந்தரம் மதுபாநத்தாலே வந்த கலக்கமுந்தெளிந்து, கழுத்தில்மாலையையு மறுத்துப்பொகட்டு, “ இச்சீற்றத்துக்கு நாம் முன்னிற்கவொண்ணாது ” என்றுதாரையைப்புறப்படவிட, அவள், கலவியாலுண்டான பாரவஶ்யமடங்கலும் நடையிலே தோற்றப் புறப்பட்டாற்போலேயிராநின்றதாயிற்று இவற்றினடையும். இளைய பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தில் சிவிட்குத்தாரையை யிட்டாற்றவேண்டிற்றுகாணும். [ஸா] [ஸா] ஒருகலவியும் பிரிவும் வேண்டாதபடியான நடையழகையுடையவள். [[illegible]] [ப்ரஸ்கலந்தீ] ஸம்ஶ்லேஷத்தா லுண்டான துவட்சியாலேதடுமாறி, அடிமேலடியாக இட்டுவந்தாள். [[illegible]] [மதவிஹ்வலாக்ஷீ] மதுபாநாதிகளாலே தழுதழுத்த நோக்கையுடையளாயிருந்தாள். [[illegible]] [ப்ரலம்பகாஞ்சீகுணஹேமஸூத்ரா] அரைநூல்வடமிழுப்புண்டு வரும்படி படுக்கையிற்கிடந்தபடியே பேணுதேவந்தாள். [[illegible]] [ஸலக்ஷணு] ஸம்போகசிஹ்நங்கள் காணலாம்படி வந்தாள். [[illegible]] [லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்ஜகாம] “ தாய்க்கொளிப்பதுண்டோ ” என்றுபுறப்பட்டுவந்தாள். [[illegible]] [தாரா] தாரையானவள். “ இளையபெருமாள்திருவுள்ளத்தில் சிவிட்கு எத்தாலேயாற்றலாம் ” என்று மஹாராஜரும் திருவடியுமாகவிசாரித்து, “ வேறொன்று லாற்றுமதல்ல, தாரையையிட்டாற்றவேணும் ” என்று தாரையைவரவிட்டார்கள் [[illegible]] [நமிதாங்கயஷ்டி:] உருகுபதத்திலே வளைந்தவை நிமிர்க்க

வொண்ணாதாப்போலே இத்துவட்சிநிரூபக மிவளுக்கென்று தோற்றும் படியிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட நடையழகாலே யவனைத்துவக்கிக் காரியங்கொள்ளவற்றிவையு மென்றிருக்கிறாள். (மதியினால்) அவர் சால தூரதர்ஸிகள்கிடிகோள். "ராவணனைப்போலே தலையறுத்துவிட வொண்ணுதபடி ஔதார்யமென்றொரு குணலேஸத்தை யேறிட்டுக்கொண்டிருந்தான், இந்த்ரன் ராஜ்யத்தையிழந்து நின்றான், இரண்டுக்கு மவிருத்தமாகச் செய்யலாவதென்" என்று, "கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்" (கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்) என்கிறபடியே கொடுத்துவளர்ந்தகையைக் கொண்டு நீரேற்று அவனுக்குக் கொடுத்தவிரகர்க்கு. (குறள்) கோடியைக்காணியாக்கினாற்போலே பெரியவடிவழகைக் கண்ணாலே முகந்தநுபவிக்கலாம்படி சிறுக்கினபடி. (மாணாய்) "உண்டு" என்றிட்டபோதோடு, "இல்லை" என்று தள்ளிக்கதவடைத்தபோதோடு வாசிபற முகமலர்ந்துபோம்படி யிரப்பிலே தழும்பேறின வடிவை யுடையனானபடி. (உலகிரந்த) தன்ஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்கின லோகத்தை "கொள்வனன்" என்றிரந்த. (கள்வர்க்கு) "வஞ்சகர்க்கு" என்று திருமாலையாண்டான் நிர்வஹிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "ஒன்றைநினைத் தொன்றைச்செய்தவர்க்கு" என்றருளிச்செய்வர். மஹாபலியை வஞ்சித்ததுமென்னே வஸீகரிக்கைக்காக. கீழ்தான் "பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது" என்றிறேயாசைப்பட்டதும், "உலகங்கொண்டவடியனறிவருமேனிமாயத்தனாகிலும்கொடியவென்னெஞ்ச மவனென்றேகிடக்கும்" என்றும், "அன்றொருகால் வையமளந்தபிரான் வாரானென்றொன்றொருகால் சொல்லாதுலகு" என்றுமிறே யிவர்கிடப்பது; திருமங்கையாழ்வாரும், "முன்னங்குறளுருவாய் மூவடிமண்கொண்டளந்தமன்னன் சரிதைக்கேமாலாகிப் பொன்பயந்தேன்" என்று, இவர்களெல்லாரு மீடுபடுவதிச் செயலுக்கிறே.

(மயிதிலேன்) பிரிகிறஸமயத்திலே, "போகாதேகோள்" என்றேனாகிலிப்பாடுபடாதொழிய லாயிற்றே, அறிவுகேடியானேன், (வல்வினையேமாளாதோ) இவளொரு தீர்க்கசிந்தயந்தியாயிற்று. எல்லைச்சதிரியாய்குருதர்ஸநத்திலே முடிந்தாளிறேயவள்; [தச்சித்தவிமலாஹ்லாதேத்யாதி] அவன்பக்கலிலே நெஞ்சைவைக்கையாலே புண்யபலமநுபவித்தாள், அங்கினைவின்படி யநுபவிக்கப்பெறுமையாலே பாபபலமநுபவித்தாள், ஆகையாலே புண்யபாபங்களிரண்டுமொருக்ஷணத்திலே யநுபவித்தாளிறேயவள். (ஒருத்தி) "ஒருத்தி" என்றாலறியுமோ வென்னில்; எய்தவன்கையுணராதோ. "இன்னகாட்டிலே மான்பேடைஏவுடனே கி

டந்துழையாநின்றது " என்றாரிலேவார்த்தையானல் எய்தவன்கையுண ராதோ; " நீயன்றே! எய்தாய் " என்றுசொல்லவேண்டாவிறே, (ஒருத்தி) ஸம்ஸாரவிபூதியிலுள்ளாளிவளொருத்தியுமிறே. ஸம்ஸாரிகள் புறம்பேஅந்யபரர், நித்யஸூரிகளுக்கு விஶ்லேஷமில்லை, மற்றையாழ்வார்களிவருக்கவயவமாயிருப்பர்கள். (மதிகலங்கி) அறிவழிந்தாளென்னுங்கோள். தன்னறிவழிந்தாளாகிலும் நாம்கொடுத்தவறிவுண்டென்றிருப்பர்; (மதியெல்லாங்கலங்கி) நாம்கொடுத்தவறிவுகொண்டு " ததஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத் " (தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்) என்றிராளோ ! என்றிருப்பர் ; அறிவுதந்தார்தாமன்றே ! என்றறிவியுங்கோள். தாம் மயர்வறுத்துத்தந்த ஜ்ஞாநப்பரப்பெல்லாம் கலங்குகைக்குடலாயிற்றென்னுங்கோள். மேலெழச்சிறிதுகலங்கிற்றாகிலும், பின்னையும் நாம்கொடுத்தவறிவன்றே ! அப்படிகலங்குமோ ! என்பர் (மதியெல்லாமுள்கலங்கி) தாம்தந்த மயர்வறுமதிநலமெல்லாமடிமண்டியோடே கலங்கிற்றென்னுங்கோள். அத்தனையோ ! நாமிருந்தோமே ! பின்பு நாம்போனவாறே அறிவுகொடுத்துக்கொள்ளுகிறோமென்றிராமே (மயங்குமால்) " மயங்கினாள் " என்னில், " இனிப்போனால் செய்வதென் " என்றிருப்பர்; "முடியும்தசையாயிற்றென்னுங்கோள். (என்னீரோ) உங்கள்தலையில் பழியைத்துடைக்கப்பாருங்கோள் ; அறிவித்தபின்பு வாராதொழிந்தாலவனதன்றே ! அவத்யம். ஆர்த்தத்வநிபொறுக்கமாட்டான், அறிவியுங்கோள். (என்னீரே) உங்களுக்குஸ்வரூபம், அவனுக்குகுணம், எனக்குஸ்த்தை, உங்களுக்குஒருஉக்தி...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (விதியினாலித்யாதி) ஸங்கதிமாஹ (அகல்வதுவோவித்யாதி) பக்திவாதங்கள் - பக்தி க்ருதோபசாரோக்திகள். " அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் க்ருதம்கர்ம ஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்ம கல்பகோடிஶதைரபி " (அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் க்ருதம்கர்மஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதேகர்மகல்பகோடிஶதைரபி). " கொண்டு " என்றவநந்தரம் ; ஏன், அனைக்ஷணம் விஶ்லேஷித்தபோதே யநுபவித்தேனில்லையோ, ஆனபின்பு என்று ஶேஷம். (நான்பண்ணினவித்யாதி) சிந்தயந்தியுடையவினை யநுபவித்தால் மாளாதோவென்று தாத்பர்யம். இது - " மதியிலேன்வல்வினையேயோமாளாது " என்கிறவந்வயத்தைப்பற்ற.

"விதியதே நேநேதி விதி:" (விதியதேநேநேதிவிதிः) என்று விதிஶப்தம்-ஶாஸ்த்ரவாசியாய், ஶாஸ்த்ரோக்த க்ரமத்தாலே கலக்குமென்றபடி.

" உங்களுடைய பாக்யத்தாலே " என்றதின்விவரணம் (அபிமதேத்யாதி) " என்னுடையபாக்யத்தாலே " என்றத்தை யுபபாதிப்பதாக வநுபாஷிக்கிறார் (அ

ன்றியே யிவைசேரவிருக்கிற வித்யாதி) இவள் பாக்யமானபடி யெப்படியென்ன (பெருமாளித்யாதி) என்றுற்றுமைக்குமேலே, நீங்களும்பிரிந்து, உங்களைக்கூட்டு கையிலேயும் யத்நம் பண்ணவேண்டா தொழிந்ததென் பாக்யமிறேயென்று பலி தார்த்தம். அரித்து - தேடி. அங்ஙனன்றிக்கே - மஹாராஜரைப்போலே தாராதிக ளை யிழந்திருக்கையன்றிக்கே. தம்மிழவுகிடக்க, மஹாராஜர் குறையை முற்படத் தீர்ப்பானெனென்னென்ன (நீர்மையுடையோர்க்கித்யாதி)

மணம் - ஸம்ஶ்லேஷம். கலப்பது பேடையோடேயாயிருக்க " பெடை " என்று விஶேஷித்ததுக்கு பாவம் (பேடையினித்யாதி).

இவ்வன்னநடை - ஜாதிப்ரயுக்தமான மாந்த்யம் விவக்ஷிதம். மென்னடை- மெலிந்தநடை. " பெடைமணக்குமென்னடைய " என்றுகூட்டி த்ருஷ்டாந்த மு கேந பாவாந்தரம் (ஸாப்ரஸ்கலந்தீத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டேத்ரயஸ்த்ரிம்ஶே. பாவாந்தரமாவது - தாரையுடைய, ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான நடையழகுபோ ன்ற நடையழகாலே யவனை வஶீகரித்துச்சேரவிடுகை. ஶ்லோகத்துக் கெல்லாம் பாவம் (இளையபெருமாளுடையவித்யாதி)

தன் பட்டமஹிஷியை முன்னிடலாமோவென்ன, ரஸோக்தியாக பரிஹார ம். (இளையபெருமாளுடைய வித்யாதி) சிவிட்கு - கோபமும், உஷ்ணமும், சு ளுக்கும். சாடுவுக்கு, (தாரையை) தாரா - தைலதாரையும். ஒருகலவியுமித்யாதி க்கு பாவம் - கலவியாலுண்டான வழகே யன்றிக்கே வெறும்புறத்திலு மாகர்ஷக மான நடையழகை யுடையவளென்றபடி. பிரிவும் வேண்டாதவென்றது - வார்த் தைப்பாடு. தமோறி - வ்யத்யஸித்து. தழுதழுத்த - கலங்கின. ஸம்போக சிஹ்ந ங்களோடே பரபுருஷஸமீபத்திலே வரலாமோவென்ன (தாய்க்கித்யாதி) புறம் பேபுறப்பட்டாளென்றுதே " [illegible] " (லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்) என்ற வால்மீகிக்கிதிறே கருத்தென்று திருவுள்ளம். " [illegible] " (தாராஜ காம) என்று ஸ்த்ரீக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் வரலாமோவென்ன (இளையபெருமாளித் யாதி) ஹேதுசொல்லாமையாலே சொல்லுகிறுர் (உருகுபதத்திலேயித்யாதி) உ ருகுபதம் - ம்ருதுபக்வம். துவட்சி - நம்ரதை. துவக்கிக் சார்யங்கொள்ளுகை - ந டையழகாலே வஶீகரித்து, சொன்னபடி செய்யும்படி பண்ணிக்கொள்ளுகை.

தூதவாக்யம் ஸபலமாமோவென்ன, ஹேதுத்வேநாஹ (மதியினுலித்யாதி) மதியினுல் - விசாரத்தால். சாலதூரதர்ஶி - மிகவும் விசாரவான். உபபாதநம் (ராவணனைப்போலேயித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஏகவிம்ஶஸமுத்ரம் ப்ரதிஶரண வரணகாலே, " [illegible] " (சக்ஷிஞேதக்ஷிணம்ராமோம ஹாபரிகஸந்நிபம் । கோஸஹஸ்ரப்ரதாதார முபதாயபுஜம்மஹத்) " மதியினுல் " என்கிறவிடத்திலே - " [illegible] " (ஸ்ம்ருதிர்வ்யதீதவிஷ யாமதிராகாமிகோசரா । புத்திஸ்தாத்காலிகிப்ரோக்தா ப்ரஜ்ஞாத்ரைகாலிகீமதா) என்றதநுஸந்தேயம். அவனுக்கு - இந்த்ரனுக்கு. விரகர்க்கு - சதுரர்க்கு. ஹ்ரஸ்வ த்வ ப்ரஹ்மசர்ய பரிக்ரஹங்களுக்கு ப்ரயோஜநம் (கோடியையித்யாதி) மாணு ய் - ப்ரஹ்மசாரியாய். முகந்து - க்ரோடீகரித்து. தழும்பு - கிணம்.

(கொள்வனுனித்யாதி) "மாவலி, நான்மூவடிகொள்வன்" என்றிரந்த (வஞ்சகர்க்கு.) வஞ்சநமாவது - "கொள்வனுன்" என்ற முக்த ஜல்பிதங்களாலே யவனை வாய்மாளப்பண்ணுகையும், சிற்றடியைக்காட்டிப்பெரியவடியைக்கொண்டளக்கையும். விவரணம் (மஹாபலியையித்யாதி) பாஷ்யகாரர் யோஜனையில், (மதியினுலென்றதுக்கு) தூரதர்ஸநமாவது - தன்னை வஸீகரிக்கையே பலமாகக்கொள்ளுகை. அப்படி இச்செயலிலே வஸீக்ருதராயிருப்பாரோவென்ன (கீழ்தானித்யாதி) (உலகமித்யாதி) லோகத்தை யளந்துகொண்ட திருவடிகளையுடையவன், க்ருத்ரிமனென்று விவேகிக்க வரிதாம்படி யழகியவடிவையுடைய வாஸ்சர்யத்தையுடையவனேயாகிலும், மீட்க வரிதாம்படி கொடியவென்னெஞ்சானது - இஸ்ஸ்வபாவங்களையுடையவனே தஞ்சமென்று கிடவாநிற்கும். (அன்றொருகாலித்யாதி) "அபஹரித்தவன்றொருகாலத்திலே பூமியை யளந்துகொண்ட வுபகாரகனென்று வருகிறுனே" என்றுகிலு மொருவார்த்தையை யொருக்காற் சொல்லாதே லோகமுறங்காநிற்கும். (முன்னங்குறளித்யாதி) முன்பொருகாலத்தில் குட்டைவடிவையுடையனுய் மூவடியையிரந்து, அவ்வடிகளாலே லோகத்தையளந்துகொண்ட ராஜாதிராஜனுன வவனுடைய செயலிலே வ்யாமுக்தையாகி நிறமிழந்தேன். "பொன்பயந்தேனென்றும்" என்றவநந்தரம், இப்படியென்று ஸேஷம்.

மதியுண்டானுல் விஸ்லேஷம் வாராதோவென்ன (விரிகிறவித்யாதி) "வல்வினையேயோமாளாது" என்றந்வயித்துஇத்தால் - சிந்தயந்தியில்வ்யாவ்ருத்தி (இவளொருவித்யாதி) இந்தவந்வயத்துக்கு நியாமகம் - மேலிற்பாட்டினவதாரிகை, அவளுக்காகில் மாண்டதோவென்ன (எல்லைச்சதிரியித்யாதி) "மதியிலேன் வல்வினையேமாளாதோ" என்கையாலே - மதியுண்டானவொருத்திவல்வினைமாண்டதென்றபடி. எல்லைச்சதிரியாய் - சாதுர்யஸீமாபூமியாய். குருதர்ஸநத்திலே - மாமியார்முதலானுருடைய தர்ஸநத்திலே. முடிந்தாள் - ஸமஸ்தப்ரதி பந்தகங்களும்போய் எம்பெருமானைப்பெற்றுளிறேஎன்றபடி. இதுக்குப்ரமாணம் (தச்சித்தேத்யாதி) பஞ்சமேம்ஸேத்ரயோதஸே, "𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌚𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌿𑌲𑍀𑌨𑌾𑌶𑍇𑌷𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾 । 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌤𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾" தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயாததா । ததப்ராப்திமஹாதுஃகவிலீநாஸேஷபாதகா । சிந்தயந்தீஜகத்ஸூதிம்பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்ச்வாஸதயாமுக்திம்கதாந்யாகோபகந்யகா) பக்திப்ரபத்திகளொன்று மநுஷ்டியாமலிருக்க முக்திவந்தபடி யெங்ஙனேயென்ன, கர்மபலமெல்லாமநுபவித்துத்தீருகையாலே யென்கிறுன் ருஷி. ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திஹேதுவை யருளிச்செய்கிறுர் (அவன்பக்கலிலேயித்யாதி)

நாங்கள்போய்ச்சொல்லும் வார்த்தையேதென்ன (ஒருத்தியென்றுதொடங்கி) மான்பேடை-பெண்மான். ஏவுடனே - அம்போடே. உழையாநின்றது-க்லேஸியாநின்றது. விஸேஷியாதே, "ஒருத்தி" என்றதுக்குபாவம் (ஸம்ஸாரவிபூதியிலித்யாதி) "இவளொருத்தியும்" என்கிறதென், அவனுடையவிஸ்லேஷத்தில் நோவுபடுவார் வேறொருவரில்லையோவென்ன (ஸம்ஸாரிகள்புறம்பேயித்யாதி)

மதிகலங்கி, எல்லாங்கலங்கி, உள்கலங்கி, என்றுவிவக்ஷித்தருளிச் செய்கிருர் (அறிவழிந்தாளித்யாதி) " தன்னறிவழிந்தாளாகிலும் " என்றுகீழ்வாக்யவிவரணம் (நாங்கொடுத்தவித்யாதி) " இராளோவென்றிருப்பர் " என்றவநந்தரம், " மதியெல்லாங்கலங்கி " என்றுபதோபாதாநத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு, அநந்தரம் " அறிவுந்தார்தாமன்ருே " இத்யாத்யநுஸந்திப்பது. அறிவுதந்தார்தாமன்ருேவென்றது - அறிவும்அகிஞ்சித்கரமாம்படி விலக்ஷணரானதா மன்ருேவென்னுதல், பக்திரூபாபந்நமான வறிவன்ருே தந்தாரொன்னுதல். " மதியெல்லாங்கலங்கி " என்றதுக்கு ஸப்தார்த்தம் (தாம் மயர்வறுத்தித்யாதி) அடிமண்டி - அடிச்சேறு.

மேலுக்கவதாரிகை (அத்தனையோவித்யாதி) அத்தனையோ நாமிருந்தோமேயென்றது - அறிவுபோன வத்தனையன்ருே, ஸத்தையுண்டே, நா மிருந்தோமேயென்றபடி. மயங்கும் - மயங்காநிற்கும். " மயங்கும் " என்கிற வர்த்தமாநத்துக்கர்த்தம் (முடியும்தசையென்று) விதிக்குபாவம் (உங்களித்யாதி) பாவாந்தரம் (ஆர்த்தத்வநியித்யாதி) தயாவாளுகையாலே வருமென்றபடி. " உங்களுக்குஸ்வரூபம், அவனுக்குகுணம், எனக்குஸத்தை, உங்களுக்கொருஉக்தி " என்கிற வாக்யம் சில ஸ்ரீகோஸங்களிலே யிருந்ததாகில், அதுவும் பாவாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது.

ஆல் - அசை. க்ரமேணுந்வயஃ..*

நான்காம்பாட்டு.

என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்ளுத
வென்னீலமுகில்வண்ணர்க்கென்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ
நன்னீர்மையினியவர்கட்டங்காதென்றொருவாய்ச்சொ
னன்னீலமகன்றில்காணல்குதிரோநல்கீரோ.

ஆருயிரப்படி.

(என்னீர்மை) நான் தம்மைப்பிரியி லொருக்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையென்னுமிடத்தை யறிந்துவைத் தென்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, " இவள் நம்மைப்பிரிந்திருக்கைக்கிடல்லள் " என்று பாராதவர்க்கு நானென்னவார்த்தையைச் சொல்லுவதென்று எம்பெருமானைச் சொன்னளாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே, அவளுடைய நல்லுயிரானது இனியவள் பக்கலொரு க்ஷணமாத்ரமும் தங்காதென்றொரு வார்த்தைசொல்ல வேணுமென்று சிலவன்றில்களை நோக்கிச்சொல்ல, அவையும்போகாதிருந்த விடத்தில், இத்தனையுஞ்சொல்லவல்லீர்களோ மாட்டீர்களோ வென்கிருள்................. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் காளமேகநிபஸ்யாமமான வடிவழகை யுடையவனுக்குத் தூதாகவிடுவதாக நிறத்தழகையுடைய சிலமகன்றில்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிருள்.

ஸம்ப்லேஷதசையிலே என்னீர்மை - என்னுடையவிப்லேஷா ஸஹஸ்வபாவத்தை. கண்டு - ஆலிங்கநஸைதில்யாதிகளில் அங்கவிகாரத்தாலே கண்டுவைத்து. இரங்கி - இவள்ம்ருது ப்ரக்ருதியென்றிரங்கி. இது தகாதென்னாத - இந்தவிப்லேஷம் தகுவதல்லவென்னாத. என்னீலமுகில் வண்ணர்க்கு - காளமேகம்போலேயெனக்குக்காட்டி யூட்டாநின்றவடிவை யுடையவருக்கு. என்சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச்சொல்லி. யான் - நான். சொல்லுகேனோ - வார்த்தைசொல்லுவது. ஆனாலும். நல் - உமக்காதரணீயமாம்படி நன்றான. நீர்மை - அவளுடையஸத்பாவம். இனி - இனிமேல். அவர்கண் - அவரிடத்து. தங்காதென்று - நிற்கமாட்டாதென்று. ஒருவாய்ச்சொல் - ஒருவார்த்தைசொல்லுதல். நன்னீலமகன்றில்காள் - நல்ல நீலநிறத்தையுடையமகன்றில்காள். நல்குதிரோ - "வாசாதர்மமவாப்நுஹி" (வாசாதர்மமவாப்நுஹி) என்றுஉபகரிக்கிறீர்களோ. நல்கீரோ - உபகரியீர்களோ.

"அவர்" என்கிறபஹுமாநோக்தி - நாயகியான கௌரவத்தாலேதூதர் தங்கள்வார்த்தையாகச் சொல்லுகிறாள். இதில் - கடகருடைய ரூபவைலக்ஷண்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ....*

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

அநுபவித்தாலும் மாளாதது நான்பண்ணினபாபமேயோ! என்றுநின்றதுகிழ்; இவளநுபவித்தாளோ பின்னையென்னில்; அவனைக்ஷணந்தாழ்ந்து முகம்மாறவைத்தபோதே எல்லாமநுபவித்தாளிறே. இவ்வளவிலே சிலமகன்றில்கள், "நமக்குகிஞ்சித்கரிக்க நல்லவளவு" என்று, "நாங்களிங்குத்தைக்குச்செய்யவேண்டுவதென்ன" என்றுவந்துமுகங்காட்டிற்றின வாகக்கொண்டு, அவற்றைப்பார்த்து, என்தசையைக்கண்டுவைத்து இரங்காதேபோனவனுக்கு நானெத்தைச் சொல்லுவதென்று நிராசையாய், பின்னையும்சாபலத்தாலே, பலகால்சொல்லுமறுத்தார்க்குச் சொல்லுவாளைப்போலே, இத்தனையுஞ் சொல்ல வல்லிகளோ மாட்டிகளோவென்கிறாள்.

(என்னீர்மைகண்டிரங்கி) என்னீர்மையுண்டு - என்ஸ்வபாவம் என்மார்தவம்.

(கண்டிரங்கியிது தகாதென்னாத) இத்தைக்கண்டு தயைபண்ணி "நாம்பிரியுமது தகாது" என்னாதே பொகட்டுப்போனவர்க்கு. பட்டரையொருதமிழன் "கேட்டிரங்கியென்னாதே 'கண்டிரங்கி' என்னப்பெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே வெளுத்தபடிகண்டால் பிரியத்தகாதென்றிருக்க வேண்டாவோ; "இப்படிகூடுமோ" என்னில்; "'புல்லியித்யாதி, 'காதலர்தொடு வுழியித்யாதி, உனக்கித்தமிழ்ப்போகாதோ" என்றார். (என்னீலமுகில் வண்ணர்க்கென் சொல்லியா

ன் சொல்லுகேனோ) இத்தசையிலும் "என்னுடையவன்" என்னும்படிகாணும் முகங்கொடுத்தபடி, கலந்தபோது. அவர்க்கு நான்சொல்லிவிடுவதெத்தையென்கிறாள். திருமுகம்மறுத்துப்போனவர்க்கு எத்தைச்சொல்லுவதென்கிறாள்காணும். இங்ஙன் சொல்லுவானென்னென்னில்; கண்டிரங்காதவரோ! சேட்டிரங்கப்புகுகிறா ரென்னுமத்தாலே. கண்டானோ! பின்னையென்னில்; ஏன், கண்டிலனோ!, கலக்கிறஸமயத்தில் கைநெகிழ்ந்த விடமெல்லாம் வெளுக்கக்கண்டிருக்குமே. அன்றிக்கே, இவ்வளவிலே ஸந்நிஹிதனாய் என்தசையைக்கண்டிதுக் கொருபோக்கடிபாராதே, உங்கள்பக்கலிலே கேட்டறியவிருக்கிறவர்க்கென்னவுமாம் (என்னீர்மை) அவனையநுபவிக்குமதிலும் அவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறதன் ஸ்வபாவத்தைக்கட்டிக்கொண்டு கிடக்கவமைந்திரா நின்றதுகாணும். (கண்டிரங்கி) "எத்திறம்" என்று மோஹித்து உடம்புவெளுத்துக் கிடக்கும்படிகண்டால் பிரியப்பொறுதென் றிருக்கவேண்டாவோ (இது) தன்தசைதானும்தனக்கும் பேச்சுக்குநிலமல்லகாணும். (என்னீலமுகில்வண்ணர்க்கு) அடியிலே வடிவைக்காட்டிக் காணுமநங்யார்ஹ மாக்கிற்று; இவ்வடிவில் புகரகவாயிலும் சிறிதுண்டாகப் பெற்றதில்லை. இல்லையோவென்னில்; யாமுடையாயன்றன் மனங்கல்லிறே. (என்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ) என்னபாசுரத்தையிட்டு எத்தையுங்களுக்கு நான்சொல்லிவிடுவது. நான் சொல்லிவிடவிருக்கிறவர் நீங்கள்சொல்லுமளவையோபார்த்திருக்கிறது.

கண்டிரங்காதவர்க்கு நானெத்தைச் சொல்லுவதென்று நிராசையாய், பின்னையும்சாபலாதிசயத்தாலே வார்த்தைசொல்லுகிறாள். திருமுகம் மறுத்தவன் கடையிட்டுக்குக் கேட்கப் புகுகிறானே. ஸ்ரீகோபிமார் [ஜயவாகிந்தாலாபைஃ] (அதவாகிந்ததாலாபைஃ) என்றவநந்தரத்திலே [ஸௌமாதரம் த்ரஷ்டும் ஸக்ருதப்யாகமிஷ்யதி] (அப்யஸௌமாதரம்த்ரஷ்டும்ஸக்ருதப்யாகமிஷ்யதி) என்னுமாபோலே. இக்ருஷ்ணன் பிதற்றொழிய வேறொன்றில்லையோ! என்று, கலந்தநாமன்றோ! வேண்டாதது, பெற்றதாயைக் காணவாகிலுமிங்ஙனே யொருக்கால்போதானோ வென்பர்களிறே. (நன்னீர்மை) நல்லுயிர். (இனி) ஆனவள்வும் கால்கட்டிப்பார்த்தாள் போலேகாணும்.

(அவர்கட்டங்காது) ஶேஷியானவும்முடைய பக்கலிலேதங்கில் தங்குமத்தனை. [நசாஸ்யமாதா] (நசாஸ்யமாதா) பெருமாள்பக்கல் குறையேயாய், தன்பக்கல் குறைதோற்றுதபடி பிராட்டிவார்த்தை யருளிச் செய்தவாறே, திருவடி, "நாமோதானிங்கு நன்றாகச் செய்தோம், பெருமாளைப்பிரிந்த வநந்தரம்முடிந்ததென்னும் வார்த்தைகேட்கப்பெற்றதில்லையே" என்ன; "மாதா" என்றும், "பிதா" என்றும் பலர்பக்கலிலே பாலிபாயக்கடவதான ஸ்நேஹத்தைப் பெருமாளென்றொருத்தி பக்க

விலுமொருமடை செய்துபோந்தார்; அவரிவ்வாற்றாமையாலே உண்ணு துறங்காதொலிகடலை யூடறுத்துக்கொண்டு வரக்கொள்ள, விடாயன்த ண்ணீர்ப்பந்தலிலே வரக்கொள்ளச்சாலுருண்டு கிடந்தாற்போலே யாக வொண்ணுதென்று நோக்கியிட்டு வைத்தேனத்தனை; அவனைக்கண்ட பி ற்றைநாளிருந்தேனுகில்காண் நீயிவ்வார்த்தை சொல்லுவதென்றருளிறே. (ஒருவாய்ச்சொல்) ஒருஉக்திநேரவமையும். "வாவா..." (வாசாதர்மமவாப்நுஹி) (நன்னீலமித்யாதி) அவர் நீலமுகில்வண்ண ராயிருந்தார், நீங்களும் நீலமகன்றில்களாயிருந்திகோள், செயலுமவரை ப்போலே யாகிறதோ! இத்தனையும் செய்கிறிகளோ. முதல்வார்த்தை யிலே, பதின்கால்சொல் மறுத்தாரைச் சொல்லுமாபோலே சொல்லு கிறுளிறே யாற்றாமையின் கனத்தாலே.................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (என்னீர்மையித்யாதி) தடஸ்தசங்கையை யநுவதித்து ப்பரிஹரிக்கிருர் (இவளித்யாதி] அவனைக்ஷணம் தாழ்ந்தித்யாதிவாக்யத்திலே- "..." (ஸததாஸஹகோபீபிர்ராமமதுஸூதநஃ। யதாப்த கோடிப்ரதிமஃக்ஷணஸ்தேநவிநாபவத்) என்றத்தைக் கண்டுகொள்வது. தாழ்ந்து - விளம்பித்து. மகன்றில் - அன்றிலிலேபேதம். நீலமகன்றில்காள் என்னுதே "நன் னீலமகன்றில்காள்" என்றத்தையும் "என்சொல்லியான் சொல்லுகேனே" என் றத்தையும் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவ்வளவிலேயித்யாதி) அவைகளிவனை உத்தே ஶ்யமாக நினைத்திருக்கையாலே (நமக்குகிஞ்சித்கரிக்கவென்கிருர்) நல்லவளவு- நல்லஸமயம். "என்சொல்லியான்சொல்லுகேனே" என்றுத்தர மிருக்கையாலே "நாங்களிங்குத்தைக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்று வந்துமுகங்காட்டிற்றின வென்றது) நிராசையானவள் மீளவும்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கி ருர் (பின்னையுமித்யாதி) சொல்லுமறுத்தார்க்கு- சொற்கேளாதவர்களுக்கு.

நீர்மை - மார்தவம். இது - விஶ்லேஷமென்று ப்ரதமநிர்வாஹம். த்விதிய நிர்வாஹேது, நீர்மை - துஃகாநுபவதஶை. இதுவென்று - அந்ததஶையைச் சொல் லுகிறது. கண்டிரங்கி - ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே கண்டிரங்கி. தகாதென்னுதே-பிரி ந்துபோன வென்றுகூட்டுவது.

ப்ராஸங்கிகமாக வைதிஹ்யம் (பட்டரையித்யாதி) நாயகஸந்நிதியில் வை வர்ண்யங் கூடாமையாலே கேட்டிரங்கியென்ன வேண்டாவோ வென்றபடி. என் னப்பெறுமோவென்றது - அத்யுக்தியன்றே வென்றபடி. நாயகஸந்நிதியிலும் வை வர்ண்யமுண்டாகையாலே "கண்டிரங்கி" என்னப்பெறுமென்று பரிஹரிக்கிருர் (அணைத்தகையித்யாதி) "வேண்டாவோ" என்றவநந்தரம், என்கிருள்காணென் றருளிச்செய்தார்காண் என்றுஶேஷம். இப்படிகூடுமோ வென்னிலென்றது - இப்ப டியத்யுக்தமாய்ச் சொல்லலாமோ வென்றபடி. கூடுமென்கைக்கு ப்ரமாணத்வயம் (புல்லியித்யாதி) "புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேனவ்வளவி । லள்ளிக்கொ

ண்டதேபயிர்ப்பு " - முன்னொருஞான்று காதலனைப்புல்கிக் கிடந்தேன். புடை- அல்பம். பெயர்ந்தேன் - விஸ்லேஷித்தேன். அவ்வளவில் - அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே. பயிர்ப்பு - பசப்பு. வைவர்ண்யம். அள்ளிக்கொண்டது - கபளீகரித்தது. இது வள்ளுவன் குறள். " காதலர்தொடுவுழிதொடுவுழிநீங்கி। விடுவுழிவிடுவுழிபயத்தலானேன் " என்றுசங்கத்தார்குறள். காதலர் - நாயகன். தொடுவுழிதொடுவுழி - தொட்டதொட்டவிடம். நீங்கி - பயத்தல்நீங்கி. விடுவுழிவிடுவுழி - விட்டவிட்டவிடமெல்லாம், பயத்தலானேன் - வைவர்ண்யத்தை யுடையளானேனென்றபடி. இவ்விரண்டையுமெடுத்து " உனக்கித்தமிழ்ப்போகாதோ " என்றொன்றபடி.

இரங்காதேயகன்றவனை " என் " என்பானென்னென்ன (இத்தசையிலுமித்யாதி) ரஸோக்தி. (திருமுகமித்யாதி) திருமுகம்-ராஜஶாஸநம். ஸ்வபாவார்த்தம் - பிராட்டியானதன்னுடையமுகம். திருமுகம்-ஸ்ரீமுகம். திருமுகம்மறுத்துப்போகையாவது-தன்தசையைக்கண்டநாதரித்துப்போகையென்றபடி. ரஸோக்திகர்ப்பிதமானபாவத்தைஶங்காபூர்வகமாகஸ்பஷ்டமாக்குகிறார் (இங்ஙனித்யாதி) ஏன்கண்டிலனோவென்றது - பட்டர்நிர்வாஹவிவரணம். (அன்றிக்கேயித்யாதி) தன்னுடையவைலக்ஷண்யந்தனக்குத்தெரியு மாகையாலே, " இவ்வடிவைப்பிரிந்தவள் தரிக்கமாட்டாள் " என்று இவ்வளவிலே ஸங்கிஹிதனோயென்றபடி. இந்தபக்ஷத்திலே, " என்னீர்மை " இத்யாதிக்கு - என்னுடையவிஸ்லேஷ வ்யஸநத்தையோடிவந்துகண்டிரங்கி, இந்தவிஸ்லேஷவ்யஸநம் தகாதென்னுதே யிருக்கிறவென்னில முகில்வண்ணர்க்கிதிஶப்தார்த்தஃ.

" என்னீர்மை " என்று - மமகாரம்பண்ணலாமோவென்ன (அவனையநுபவிக்குமித்யாதி) ததநுபவாபேக்ஷயாஸ்வவிஶேஷத்தி னூற்றம்தோன்றி யிருக்கிறபடி. தன்ஸ்வபாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டுகிடக்கை - தன்ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கை. முந்தினவர்த்தத்திலே ஸ்வாபதேஶம் (கண்டிரங்கிஎத்திறமித்யாதி) கிடக்கும்படிகண்டாலென்றது - ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே " எத்திறம் " என்றுகொண்டே மோஹித்துக்கிடக்கும்படிகண்டால் விஸ்லேஷதசையிற் சொல்லவேணுமோ வென்றபடி. விரஹவ்யஸநமென்னுதே, " இது " என்கிறதென்னென்ன (தன்தசையித்யாதி) ஆக, " நீர்மை " என்று - விஸ்லேஷாஸஹமார்தவமாதல், விரஹவ்யஸநமாதல்' " இது " என்று - பிரியுமதென்னுதல், இந்தவ்யஸநமென்னுதல். பேச்சுக்குநிலமல்லாமையாலே " இது " என்று - ஸாமாந்யநிர்த்தேஶமென்று தாத்பர்யம்.

கீழே, " இத்தசையிலும் " இத்யாதியாலே, " என் " என்றத்தைமுகில்வண்ணர்க்கு விஶேஷணமாக்கி யருளிச்செய்து, வர்ணத்துக்கு விஶேஷணமாக்கியர்த்தாந்தரம் (அடியிலேயித்யாதி) இத்தால் - குணங்களைவிட்டு வடிவைச்சொன்னதுக்கு ஹேதுவும்சொல்லப்பட்டது. வெறுப்பாகமூன்றும்பாவம் (இவ்வடிவித்யாதி) புகர் - குளிர்த்தி. வண்ணம்நீலமுகில் போன்றது, உள்ளுஅங்ஙனல்லவென்றபடி. (இல்லையோவென்னில்) இல்லையென்றே யிவளுக்கு நிஸ்சயமோவென்னில். (யாமுடையித்யாதி) நமக்கு ஸுலபனானக்ருஷ்ணனுடைய ம்ருதுஸ்வபாவமான நெஞ்சு கல்லாய் விட்டதாகவேணும். (கல்லிறே) கல்லென்றுளிறேயென்றபடி. அர்த்தம் (என்னபாசுரத்தையித்யாதி) எந்தவர்த்தத்தை இத்யத்யாஹாரஃ. எந்தபாசுரத்தைச்சொல்லி, நானெந்தவர்த்தத்தைச் சொல்லி விடுவதென்றப

டி. எத்தை - எந்தவர்த்தத்தை. "என்சொல்லி யான்சொல்லுகேனோ" என்றதுக்கு, "என்னீர்மை யித்யாதியைக்கடாக்ஷித்து பாவாந்தரம் (நான்சொல்லிவிடவித்யாதி) இவ்வாக்யாநந்தரம், "திருமுகம்மறுத்தவன்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "ததஸ்ய ஸத்ருஸம்பவேத்" (தத்தஸ்ய ஸத்ருஸம்பவேத்) என்னும் நிலைகுலைந்து தூதுவிடும்படியான வவஸ்த்தைவருமளவும் தாழ்த்தவருங்கள் சொலவுக்கு வரப்புகாநின்றுரோ வென்றபடி. ஆனாலும் நாங்கள்சொன்னது கேட்டு வாராதிருக்குமோவென்ன (திருமுகமித்யாதி) அதாவது - ப்ரதாநனை ராஜாவினேலை மறுத்தவன், அப்ரதாநனை கணக்கனேலைகேட்கப் புகுகிறுனேவென்றபடி. அப்படியே நான்சொல்லிவிட விருக்கிறவர் உங்கள்வார்த்தைகேட்டு வரப்புகுகிருரோ வென்றபடி. கடையீடு-ராஜ்ஞாநியுக்தாநாமதிகர்த்ருணாம்பத்ரிகா. ஏதைர்த்தூதைஸ் ஸாக்ஷாந்நாயகம்ப்ரதிவக்தும்நஸக்யதே; த்வாரஸ்த்தாநேவ வக்ஷ்யந்திதூதா:; ஏதச்ச்ருத்வாஆகமிஷ்யதிகிமிதிசபாவ:.

மேலுக்கவதாரிகை (கண்டிரங்காதவர்க்கித்யாதி) இப்படியலாபத்தாலே வெறுத்து நிராஸைகளாய், பின்னையும் சாபலாதிஸயத்தாலே சொன்ன பேருண்டோவென்ன (ஸ்ரீகோபிமார்அதவாகிம்ததாலாபை: என்றுதொடங்கி) ஆநுபஸர்க்கத்தை ப்ரோபஸர்க்க ஸமாநார்த்தமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிருர் (பிதற்றெழியவென்று) பிதற்று - ப்ரலாபம். "ப்ரலாபோநர்த்தகம்வச:." (என்று) என்று சொல்லாநிற்கச்செய்தே யென்றபடி. போதானே - வாரானே.

கால்கட்டுகை - போகிறவனைத்தகைகை. அப்படியே வருந்தி தரித்திருந்தாளென்றபடி. கால்கட்டிஇதி - சாடு:. காலிதி - வாயுவாசகத்வாத், ப்ராணவாயோ: பாதஸ்யசவாசக:. "அவர்கட்டங்காது" என்றது - அவர்களுக்காகத் தங்காதென்றபடி. ஸ்வரஸஸித்தமர்த்தமாஹ (ஸேஷியானவித்யாதி) உம்முடையபக்கலிலே-உமக்காகவென்றபடி.

அப்படியே நாயகவிஸ்லேஷத்திலே முடியும்படியான வவஸ்த்தையுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், ஆனவளவும் கால்கட்டிப் பார்த்திருந்தபேருண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிருர் (நசாஸ்யமாதாவென்றுதொடங்கி) இஸ்ஸ்லோகமெவ்விடத்திலே, இதுக்குத்தாத்பர்யமேதென்ன (பெருமாள்பக்கலித்யாதி) முடிந்ததென்னும்வார்த்தை கேட்கப் பெற்றதில்லையேயென்னவென்றது- "ஹதஜீஜீவிஷேயம்" (ஹதஜிஜீவிஷேயம்) என்ற வுத்தரத்துக்கு அநுகுணமாக. பாலிபாய்கை- பிரிந்துபோகை. ஒருமடைசெய்கை - ஏகமுகமாக்குகை. (உண்ணுதித்யாதி) "நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே" (நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே) "அநித்ரஸ்ஸததம்ராம:" (அநித்ரஸ்ஸததம்ராம:) என்கிறபடியே ஊணுமுறக்கமுமற்றுஒதம்கிளர்ந்த கடலையூடறுத்து - அடைத்து. உண்ணுதித்யாதி - தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தைச்சொல்லாம லவனுடைய ஸ்நேஹத்தை ஹேதுவாகச்சொன்னதுக்கு தாத்பர்யம். (தண்ணீர்ப்பந்தலிலேவரக்கொள்ளவிதி) அத்ர, "ப்ரபாமிவபிபாஸித:" (ப்ரபாமிவபிபாஸித:) இதி ஹநுமதோக்த ஸ்லோகோத்ரஷ்டவ்ய:. சாலுருண்டு - ஜலகடம் கவிழ்ந்து. அவளைக்கண்டபிற்றை நாளென்றது - அவளை நிராஸராக்கண்ட மற்றைநாளென்றபடி. "ப்ரவ்ருத்திம்ஸ்ரூணுயாம்" (ப்ரவ்ருத்திம்ஸ்

ருணுயாம்) என்கையாலும், அவர்கண்டபிற்றைநாளென்னுமல் " அவரைக்கண்டபிற்றைநாள் " என்கையாலு மிதுவேபொருள். (என்றுளிறே) அப்படியேயிங்கும், உமக்காகத்தங்கிற்றங்குமித்தனையென்றபடி. ஏதேந - பகவதத்யந்த பரதந்த்ராயா:பராங்குஶார்யநாயக்யா: " இனித்தங்காது " இத்யநேநஸூசித: ஏதாவத்காலம் ப்ராணதாரணரூப ஸ்வரக்ஷணஸ்வாதந்வயோயுஜ்யதே கிமிதிஶங்கா, ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்ய கார்யத்வா ததோஷஇதி பரிஹ்ருதாபவதி.

ஒருவாய்சொல் - ஒருவார்த்தைசொல்லுகை. ஒருவாய்சொல் நல்குதிரோ நல்கிரோ - ஏகயோக்த்யாபிதாநம் கரிஷ்யசவாநவேதிஶப்தார்த்த:. நேர - சொல்ல. அதவா, நல்குதல் - கொடுத்தலாய், உக்திப்ரதாநமென்றபடி. " நீலம் " இதி விஶேஷணம் ஸம்ஶயஸ்ய ஹேதுகர்ப்பமித்யபிப்ராயேணாஹ (அவர்நீலமுகில்வண்ணராயிதி) மகன்றில்கள் - க்ரௌஞ்சங்களென்னவுமாம். ப்ரதம வார்த்தாயாமேவ ஏவம் நிஷ்டுரபாஷணேகோ ஹேதுரித்யாகாங்க்ஷாயாம், வித்தவ்யாக்யாத்ருவாக்யம் (முதல்வார்த்தையிலேயிதி) கனம் - அதிஶயம்.

என்னீர்மையென்றுதொடங்கி, க்ரமத்திலே யுளையந்வயம்..................*

ஐந்தாம்பாட்டு.

நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்வினையேற்கே
நல்கத்தானுகாதோநாரணனைக்கண்டக்கால்
மல்குநீர்ப்புனற்படப்பையிரைதேர்வண்சிறுகுருகே
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கோர்வாசகங்கொண்டருளாயே.

ஆறாயிரப்படி.

(நல்கி) ஸர்வாத்மாக்களுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளி, அவர்களுடையவநிஷ்டங்களையெல்லாம்போக்கி, ஸஸ்நேஹமாக ரக்ஷித்தருளுகிறபரமகாருணிகனனவெம்பெருமானுக்கு, நான்செய்தபிழையைப்பொறுத்தென்னோடுகலந்துபரிமாறவேயோ! ஆகாதென்றுசொல்லி, பின்னையவனருளிச்செய்தருளினவார்த்தையைக்கொண்டுவந்தெனக்குச்சொல்லவேணுமென்றுசிலகுருகுகளையிரக்கிறுள்...................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஸர்வரக்ஷகனனவன் பக்கலிலே போயொருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்று, வடிவின்சிறுமையாலே கமநஸௌகர்யத்தைநினைந்து ஒருகுருகையபேக்ஷிக்கிறுள்.

பொழிலேழும் - லோகங்களேழையும். நல்கி - அவர்கள்நலம்பாராதேதானேநல்கி. தான் - அவர்களபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக. காத்து - அநிஷ்டத்தைநிவர்த்திப்பித்து. வினையேற்கேயோ - வினையேனனவெனக்கேயோ. தான்நல்கலாகாது - தான்நல்கலாகாதென்றுகொண்டு. நாரணனை - ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கேகாந்தமான ஸம்பந்தத்தையுடையநாராயணனை. கண்டக்கால் - கண்டவளவிலே. மல்கும் - மி

க்குவரும். நீர் - ஸ்வபாவத்தையுடைய. புனல் - புனலையுடைத்தான. படப்பை - கொடித்தோட்டங்களிலே. இரை - இரையை. தேர் - ஆராய்கிற. வண்சிறுகுருகே - தண்ணுக்கினியசிறுகுருகே. மல்கும் - மிக்க. நீர் - நீரையுடைத்தான. கண்ணேற்கு - கண்களையுடையவெனக்கு. ஓர்வாசகம் - ஒருவாசகம். கொண்டு - என்பக்கலிலேகைக்கொண்டு. அருளாய் - அவனுக்குச்சொல்லுகையாகிறவுபகாரத்தைப்பண்ணவேணும்.

பொழில் - லோகம். நாராயணனென்று - அந்தராத்மத்வஸமுத்ரஶாயித்வங்களாகவுமாம். இத்தால் "சிறுமாமனிசர்" என்கிறபடியேகடகவிக்ரஹம்ஸூக்ரஹமென்றுதோற்றுகிறது. ....*

௫டு - ஐந்தாம்பாட்டு.

(நல்கித்தானித்யாதி) எங்களைவிடீர், முடிவார்க்குவேண்டாவிறே; ஜீவிக்கநினைத்திருக்கிற தமக்குத்தாம் வேண்டாவோ! என்கிறாள். தம்முடைய நாராயணத்வமொறு வாய்ப்போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுமென்கிறாள்.

(நல்கி) விபூதிரக்ஷணம் பண்ணும்போது, கர்த்தவ்யபுத்யாவன்றிக்கே பேறுதன்னதாகக்கிடீர் ரக்ஷிப்பது, எனக்குத் தன்பக்கலுண்டான வ்யாமோஹம் தனக்குவிபூதியிலே யுண்டாயாயிற்று ரக்ஷிப்பது. (தான்) அபேக்ஷிப்பாரின்றிக்கே யிருக்கத்தானே ரக்ஷிக்குமவன். (பொழிலேழும்) கீழும்மேலுமொன்றாக நினைத்துச்சொல்லுகிறதாதல், ஸப்தத்வீபவதியானபூமியைச் சொல்லுகிறதாதல். ஸ்வஶரீரரக்ஷணம்பண்ணுவது ஸ்நேஹபுரஸ்ஸரமாகவிறே. (நல்கித்தானித்யாதி) நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாய்க்கிடந்தவன்று, ஆரிருந்தபேக்ஷிக்கவித்தையுண்டாக்கிற்று, ஶக்த்யவஸதப்ரபைபோலே தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயாய்த் தன்னையிட்டு வ்யவஹரிக்க வேண்டினவன்று தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கினானாயிற்று. (காத்தளிக்கும்) காத்துக்கொடுக்குமென்னுதல், நோக்கிரக்ஷிக்குமென்னுதல்.

(வினையேற்கேநல்கத்தானாகாதோ) இல்லாதவன்றுண்டாக்கினாய், உண்டாக்கினதுக்குபலம் - கர்மத்தை யேறிட்டுக் கைவிடுகையோ!. ஸ்வஜநரக்ஷணம்பண்ணலாகாதோ! , நாட்டுக்கிட்டநினைப்பு அந்தஃபுரத்துக்கரிதாகவேணுமோ! . (வினையேற்கே) கடலிலேயேற்றமிட்டுத் தண்ணீரரிதாம்படியான பாபத்தைப்பண்ணுவேனே!. (நாரணனைக்கண்டக்கால்) ஜீவஸமூஹத்தினுடையஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் ஸ்வாதீநமாய், இவைப்ரகாரமாகத்தான் ப்ரகாரியாய், இவற்றிலேயொன்று குறையிலும் தம்மிழவாம்படி யிருக்கையாலே நாராயணனென்று விருதூதித் திரிகிறவ

ளைக் கண்டக்கால். "இப்பேர்யோகருடியோ! என்றிருந்தோம், மஹா வ்ருக்ஷத்தோபாதியோ!" என்றுகேளுங்கோள்.

(மல்குநீரித்யாதி) உன்செயல் பரார்த்தமா யிருந்ததீ!. பெருகாநின்றுள்ளநீரையுடைத்தான, நீர்நிலமுண்டு - கொடித்தோட்டம். அதிலே (இரைதேர்) பேடையின்வாய்க் கடங்குவது தேடாநின்றது. "புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரைதேடும்" என்னக்கடவதிறே. கயலுகளாநிற்கச்செய்தேயிறே பிள்ளைவாய்க்கடங்குவது தேடுகிறது.

(வண்சிறுகுருகே) குருகு - வண்டானம். கொய்யடிநாரை. வண்மை - அழகும், ஔதார்யமும். கைப்பட்ட விரைதன்மிடற்றுக்குக் கீழிழித்ததாயிற்று. நான்உபவாஸக்ருஶையாயிருக்க நினையாதிருக்குமவனைப்போலன்றே யுன்னௌதார்யம். (சிறுகுருகே) கார்யகாலத்தில் ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரமாகவேண்டா. தூதுபோகைக்குச்சிரமஞ்செய்திருப்பாரைப்போலேயிருந்தது உன்வடிவில் லாகவம். (மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு) இதுவுமொருநீர்நில மிருக்கிறபடிபாராய். இரைதேடுகிற வித்தைவிட்டு இத்தைப்பார்க்குமோவென்னில்; பார்க்குமிறே, இங்கேயும் சேலுங்கயலு முண்டாகையாலே. (மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு) தனக்குநிரூபகம் கண்ண நீர்போலேகாணும். அதாவது- கலவியிலாநந்தாஶ்ரு, பிரிவில்ஶோகாஶ்ரு. (ஓர்வாசகங்கொண்டு) நேரேயுடம்பைத் தரவேணுமென்று சொல்லமாட்டாளே!;, "மறுப்பரோ" என்னும்பயத்தாலே. மறுக்கும்வார்த்தையு மமையுமித்தலைக்கு, அவர்பக்கலுள்ள தொன்றுமத்தனையேவேண்டுவது; "தாரான்தருமென்றி ரண்டத்திலொன்றதனை" என்றிறேமற்றும் பிராட்டிமார்பாசுரம், "மெய்ம்மைசொல்லி முகம்நோக்கி விடைதான்றருமேல்மிகநன்று" என்றும், "பாவிநீயென்றொன்றுசொல்லாய்" என்றுமிறேயிருப்பது. (அருளாயே) அவைதிர்யக்குகளாகவுமாம், தான்ஜநககுலஸுந்தரியாகவுமாம், உபகரிக்கிறது பகவத்விஷயமானவிங்ஙனல்லதுசொல்லவொண்ணாது. "நம்பியேறுதிருவுடையான் தாஸர்திருநாட்டுக்கு நடந்தார்" என்றுபட்டர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, துணுக்கென்றெழுந்திருந்து, "அவர்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் பரிமாறும்படிக்கு, திருநாட்டுக் கெழுந்தருளின ரென்னவேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (நல்கித்தானித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, நான் முடிவதற்குமுன்னே வந்துதவவேணுமென்ற வளவிலே முகங்காட்டக் காணாமையாலே, நம்முடைய ஸத்தை போனாலும்போகிறது, தம்முடைய ஸத்தைக்கும் ஒருஹாநிவாராமல் பரிஹரிக்கச்சொல்லென்று போகவிடுகிறாளென்கிறார் (எங்களைவிடீரித்யா

திவாக்யத்ரயத்தாலே) உன்னை ரக்ஷியாவிட்டால் நம்முடைய ஸத்தைக்கு ஹாநி யோவென்ன, ஸர்வரக்ஷகனான உனக்கொன்றுகுறைந்தாலு மும்முடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கொருவைகல்யமில்லையோவென்கிறு ளென்றருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையநாராயணத்வமித்யாதி) என்ஸத்தையி லபேக்ஷையில்லையேயாகிலும், தன் ஸத்தையி லபேக்ஷையில்லையோ! என்றிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். விடீர் - த்யஜத்வம். ஒறுவாய்ப்போகாமே - விகலமாய்ப்போகாமேயென்றபடி.

“ நல்கித்தான் காத்தளிக்கும் ” இத்யஸ்யார்த்த த்வயம். பொழிலேழும் தான் நல்கிக் காத்தளிக்குமிதி ப்ரதமஸ்யாந்வய: ; தான் - அபேக்ஷா நிரபேக்ஷதயா ஸ்வயம் ப்ரயோஜநத்வேந ஸ்வயமேவ. நல்கி - ஸ்நேஹம்க்ருத்வா. காத்து-அநிஷ்டநிவ்ருத்திம்க்ருத்வா. அளிக்கும் - ஸர்வாபீஷ்டப்ரதந்நாராயணமிதிப்ரதம:. பொழிலேழுங்காத்துத் தான் நல்கியளிக்குமிதி த்விதீயஸ்யாந்வய: ஸ்ருஷ்டேரப்யயபூர்வகத்வாத், காத்து-ஸம்ஹ்ருதிஸமயே “ தம:பரே தேவஏகீபவதி ” (தம:பரேதேவஏகீபவதி) இதிரக்ஷித்வா, ஸ்ருஷ்டிகாலே ஸதி அபேக்ஷா நிரபேக்ஷம் ஸ்வயமேவகரண களேபராணிதத்வா, அளிக்கும் - விரோதிநிவர்த்தந பூர்வக ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதந்நாராயணமிதி த்விதீயார்த்த:. அஸ்மிந்நர்த்தே, நல்குதல்-கொடுத்தல். ப்ரதமேர்த்தேசலதி (விபூதிரக்ஷணமிதி) “ நல்கி ” இத்யஸ்யார்த்தோயம். “ நல்கி ” என்கையாலே- (பேறுதன்னதாகக்கிடீரொன்கிறார்) நான்மல்குநீர்க்கண்ணளாயிருக்க, தான்பொழிலேழும் நல்கிக் காத்தளியாநின்றானித்யுத்தரஞ்சபராம்ருஶந், “ தான் ” இதிஸ்வரஸூசிதம் பாவமாஹ (என்றதுக்குத் தன் பக்கலிதி) பொழிலென்று - லோகங்களைச் சொல்லுகிறது. “ பொழிலேசோலையுமுலகமும்புகழ்வர் ” என்னக்கடவதிறே. புகழ்வர் - சொல்லுவர். கீழும்மேலுமொன்றாக நினைத்தென்றது - பூமிக்குக் கீழும் பூமியுமொன்றாய், மேலாறுமாகவேயென்றபடி. (ஸப்தத்வீபவதியான) “ ஜம்பூ:ப்லக்ஷ:ஶால்மலிஶ்ச குஶ:க்ரௌஞ்சஸ்ததைவச । ஶாகஶ்சபுஷ்கரஶ்சேதி ஸப்தத்வீபா:ப்ரகீர்த்திதா: ” (ஜம்பூ:ப்லக்ஷஶ்ஶால்மலிஶ்சகுஶ:க்ரௌஞ்சஸ்ததைவச । ஶாகஶ்சபுஷ்கரஶ்சேதி ஸப்தத்வீபா:ப்ரகீர்த்திதா:) யத்வா - (கீழும்மேலுமொன்றாக) நடுவிரண்டுலோகங்களையும்பிடித்து, அத்தை யிரண்டையும் அதோலோகவர்க்கத்துக்கு முபரிலோகவர்க்கத்துக்கும் பரிகணனையில் ப்ரதமமாகப்பண்ணிக்கொண்டு, ப்ராதாந்யேந ஒன்றாக்கி, வர்க்கத்வய த்விதீயங்களையும் ஒன்றாக்கி, இப்படியே முடியக்கண்டுகொள்வது. அதவா, கீழென்று - ஸப்தபாதாளங்கள். மேலென்று - பூமி. கீழும் மேலுமொன்றாக்குகையாவது - பூவிவரங்க ளாசையாலே பாதாளங்கள், அவற்றையும் பூமியிலே யந்தர்ப்பவிப்பித்து கணநம்பண்ணுகை. இது - ப்ரதமயோஜநாவிவரணம். இரண்டாமர்த்தத்தில், “ அவனிபொழில்பாற்கடலிடம்வையம்புவனிபுவிபதவிபூமிகுவலயம்ஞாலம்தலம்தரணிகாசினிபடிதாலந்தரணிதலம் ” என்றுநிகண்டு. “ நாரணனை ” என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து பாவம் (ஸ்வஶரீரேத்யாதி) ரஸோக்திஶ்ச.

நல்குதல் - கொடுத்தலாய், அதாவது - கரணகளேபர ப்ரதாநமென்றபடியாய், அத்தால் - ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறதென் றர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாயித்யாதி) இந்தயோஜனைக்கு, “ தான் ” என்கிறபத

த்துக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆரிருந்தபேக்ஷிக்கவென்று) " காத்து " என்கிற பதம் - ஸம்ஹாரவாசகமென்று விவக்ஷித்து, ஸம்ஹாரம் ரக்ஷணமாமோவென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (ஶக்த்யவஸ்த்த ப்ரபைபோலேயித்யாதி) ஶக்த்யவஸ்த்தப்ரபை - பொடிமூடுதணல். " நல்கி " என்றதுக்கு - ஸ்நேஹமும், ஸ்ருஷ்டியுமென்றுசொன்ன யோஜநாத்வயாநுகுணமாக " காத்தளிக்கும் " என்கிறபுநருக்திக் கிரண்டர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (காத்துக்கொடுக்கு மித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) ஸ்நேஹபக்ஷத்தில், அநிஷ்டங்கள் வாராமல் காத்து, இஷ்டங்களைக்கொடுக்குமென்கிறது. ஸ்ருஷ்டிபக்ஷத்தில், ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டுநோக்கி, ஸ்த்திதிகாலத்திலே ரக்ஷிக்கும் - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகமாக விஷ்டங்களைக் கொடுக்குமென்றபடி.

த்விதீயநிர்வாஹத்துக்கு பாவம் (இல்லாதவன்றித்யாதி) ப்ரதமநிர்வாஹத்துக்கு, " பொழிலேழுமளிக்கும் " என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து பாவம் (ஸ்வஜநேத்யாதி) " வினையேற்கே " என்கிற வவதாரணார்த்தம் - இது. ததேவவிஶதீகரோதி (நாட்டுக்கிட்டவித்யாதி) நினைப்பு - ஸங்கல்பம். காத்தளிக்கும் - நாரணனை, யித்யந்வயঃ. " பொழிலேழும் காத்தளிக்கும் நாரணனை " என்றவநந்தரம், "வினையேற்கே " என்கையாலே, ஸர்வரக்ஷகனைப் பற்றிவைத்து என்னபிமதங்கிடையாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினே னென்னுமர்த்தந் தோற்றுகிற தென்னுமத்தை ஸநிதர்ஶநமாக வருளிச் செய்கிறார் (கடலிலேயித்யாதி) தார்ஷ்டாந்திகே, தண்ணீர் ஸ்த்தாநீயம் - ஜீவநம்.

ஸமாஸார்த்தத்தையும் தந்த்ரேண வருளிச்செய்கிறார் (ஜீவஸமூஹேத்யாதி) இவ்விடத்திலே ப்ரகரணாநுகுணமாக, ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிஸம்ஹாரங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. " நாராஜ்ஜாதாநிதத்வாநிநாராணி " (நாராஜ்ஜாதாநிதத்வாநிநாராணி) என்றத்தைப்பற்ற ஸ்ருஷ்டி யவனதீநமென்கிறது ; பஹுவ்ரீஹியாலே - ஸ்த்திதியவனதீநமென்கிறது. " நாராஜ்ஜாதாநி " (நாராஜ்ஜாதாநி) என்று காரணத்வஞ்சொன்னபோதே லயஸ்த்தாநமே யுபாதாநகாரணமாகையாலே ஸம்ஹார மவனதீநமென்கிறது. (ஸ்த்தித்யாதீதி) ஆதிஶப்தத்தாலே - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளைச் சொல்லுகிறது. ப்ரகாரப்ரகாரிபாவகதநத்தால் பலிதம் (இவற்றிலேயித்யாதி) நாரணனைக் கண்டக்கால் " வினையேற்குநல்கலாகாதோ " என்று கேளுங்கோளென்று சொல்லுகிறதுக்கு பாவம் (இப்பேரித்யாதி) யோகரூடியாவது - அவயவார்த்தம் புஷ்கலமாய், அந்த ஶப்தந்தானே யவனுக்கஸாதாரணமானபேராயிருக்கை. (மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதியோவென்று கேளுங்கோள்) மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதி கேவலரூடியே யாம்பேர்மாத்ரமோவுள்ளதென்றுகேளுங்கோளென்றபடி. மஹாவ்ருக்ஷம் - கள்ளி.

" இரைதேர் " என்கிறதிலே நோக்காகபாவம் (உன்செயலித்யாதி) புனற்படப்பை - நீர்நிலம். அதாவது - கொடித்தோட்டம். ஜலஸம்ருத்தியாலே மத்ஸ்யஸம்ருத்தியும் ஸித்தமாயிருக்க, தேடுகிற தென்னென்ன (பேடையினித்யாதி) மத்ஸ்யங்களுண்டாயிருக்கச்செய்தே பரார்த்தமாக இரைதேடுகிறதுக்கு ப்ரமாணம் (புள்ளித்யாதி) " பள்ளச்செறுவிற்கயலுகளப் பழனக்கழனியதனுட்போய் " என்ற முந்தினபாதத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டெடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (கயலித்யாதி) பள்ளச்செறுவிலித்யாதி - தாழ்ந்த செய்களிலே கயல்களானவை துள்

ளாநிற்கச்செய்தே, நீர்நிலையையுடைய கழனிகளினுள்ளிட்டுப்போய், புள்ளானது பிள்ளைக்கிரைதேடாநிற்கும் இதிஸப்தார்த்த:. புள்ளு - கொக்குமுதலானபக்ஷி.

இதுக்கௌதார்யமேதென்ன (கைப்பட்டவித்யாதி) இதினுடையவௌதார்யத்தைச் சொல்லுகிறவளுடைய ஹார்த்தபாவம் (நாஜுபவாஸேத்யாதி) "उपवासकृशाङ्गीनाम्" (உபவாஸக்ருஶாங்கீநாம்) என்னக்கடவதிறே. (அவனைப்போலன்றே) அவனைப்போலிருக்கும்படியன்றே. சிறுமைக்ருபாவம் (கார்யகாலத்திலித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே த்விதீயே "सूर्ये चास्तं गते रात्रौ देहं संक्षिप्य मारुतिः। पृषदंशकमात्रस्सन् बभूवाद्भुतदर्शनः" (ஸூர்யேசாஸ்தங்கதேராத்ரௌதேஹம்ஸங்க்ஷிப்யமாருதி:। ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரஸ்ஸந்பபூவாத்புததர்ஶந:) ப்ருஷதம்ஶக:-பூனை. சிரமஞ்செய்து-ஶ்ரமம்பண்ணி. அப்யாஸம்பண்ணி.

சேலுங்கயலுமென்றது - சாடு. "சேலேய்கண்ணியரும்," "கயலோடுமகண்கள்" என்றுசொல்லிற்றிறே. சேல் - மத்ஸ்யம். கயல் - அதிலவாந்தரபேதம். (தனக்கித்யாதி) தனக்கஸ்ருவேநிரூபகமென் றிருக்கிறுளென்றபடி. விவரணம் (அதாவதித்யாதி)

ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே - அத்தலையிலதாக வொருவார்த்தைகொண்டு வந்தருளவேணும். ஓர்வாசகம் - அநுமதியாதல், நிஷேதமாதல். "ஓர்வாசகம்" என்றதுக்குபாவத்வயம் (நேரேயுடம்பையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) முந்தினபாவத்துக்கு, "வாசகம்" என்றதிலேநோக்கு. இரண்டாவதுக்கு, "ஓர்" என்றதிலேநோக்கு. நேரே - ஸாக்ஷாத். மறுக்கும் - நிஷேதிக்கும்.

மறுக்கும்வார்த்தை யுத்தேஶ்யமென்றதுக்கு ப்ரமாணத்ரயம் (தாரானித்யாதி) தரிலுமாம், தாராதொழியிலுமாம், இரண்டிலொன்றமையும் நமக்கு. அதாவது - தந்தானுகில் அத்தாலேதரிக்கிறேம், இல்லையாகில் முடிந்து பிழைக்கிறேமென்றபடி. (மெய்ம்மை இத்யாதி) ஒருநாள் மெய்சொல்லியென் முகம்பார்த்து, "எனக்குநீவேண்டாபோ" என்று நம்போக்கை யநுமதி பண்ணு மாகில் மிகவும் நல்லது. (பாவிநீயித்யாதி) நான்காணும்படி முன்னேவந்து, "பாவிநாண்" என்றுஒருவார்த்தை சொல்லுகிறிலே.

திர்யக்கை "அருளாய்" என்கிறதென்னென்ன (அவையித்யாதி) இதுக்கு ஸம்வாதமாக வோராதிஹ்யம் (நம்பியித்யாதி) (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் பரிமாறும்படிக்கு) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடத்திலே யுத்தேஶ்யதா ப்ரதிபத்திபண்ணி, தம்முடைய தாழ்ச்சி தோற்றவிருந்தபடிக்கு.

மல்குநீர்புனல் படப்பை யிரைதேர்வண் சிறுகுருகே, பொழிலேழுந்தான் நல்கிக் காத்தளிக்கும் நாரணனைக்கண்டக்கால், வினையேற்கே நல்கத்தானுகாதோ வென்று அவனுக்குச்சொல்லி, அவனதாக மல்குநீர் கண்ணேற்கோர் வாசகங்கொண்டருளாய், இத்யந்வய:. வினையேற்கே நல்கத்தானுகாதோ - வினையேனுன வெனக்கேயோ ஸ்நேஹித்து ரக்ஷிக்கத்தானுகாதென்றபடி. நல்கத்தானென்று - முழுச்சொல்லு. யத்வா, வினையேனுன வெனக்கேயோ தான் நல்கலாகா தென்னுதல். தேர்கை - தேடுகை...*

ஆறும்பாட்டு.

அருளாதநீரருளியவராவிதுவராமு
னருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாளென்
றருளாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
யருளாழிவரிவண்டேயாமுமென்பிழைத்தோமே.

ஆறாயிரப்படி.

(அருளாதநீரருளி) எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொறுத்து எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கக்கடவோமாகிலு மத்யந்த விஸத்ருஸையான வவளுடைய பிழைகளைப்பொறுத்து, அவளோடே கலந்து பரிமாறும் பரிமாற்றத்தாலேவரும் காருண்யாதிகுணங்களும் வேண்டாவென்றிருந்தானாகி லவனுக்குச் சொல்லுவதென்னென்னில்.

அவளோடு கலந்து பரிமாறுகை திருவுள்ளமன்றாகிலும், உம்முடைய க்ருபைக்கும் ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கும் தாழ்வுவாராமே யவளுமுஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யவள்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அவள் முடிவதற்கு முன்னே பரமகாருணிகனான பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி யாஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக வெழுந்தருளும்போது, பெரிய திருவடியை யொருநாளந்தத் தெருவே கடாவியருளீரென்று சொல்லுவது. அதுவுங் கடவதன்றென்னில்; இம்மாத்ரத்தையும் செய்தருளாதொழிகைக்கு நாங்களென்னபிழை செய்தோமென்றித்தை, பரமதயாளுவான திருவாழியையேந்தி ஸர்வாத்மாக்களையும் ரக்ஷித் தருளுகிற வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால் சொல்லவேணுமென்று வண்டுதன்னைக்கொண்டாடியிரக்கிறாள்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கையும்திருவாழியுமான ஸர்வேஶ்வரனைக்கண்டு ஒருவார்த்தை சொல்லென்று, தர்ஶநீயமான புகரையுடைத்தாயிருப்பதொரு வண்டைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறாள்.

ஆழி - வட்டமான. வரிவண்டே - வரியையுடைத்தான வண்டே. அருள் - தன்னிலுமாஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபையையுடையனான. ஆழி - திருவாழி யாழ்வானையுடைய. அம்மானை - ஸ்வாமியை. கண்டக்கால் - கண்ட வளவிலே. அருளாத நீர் - இவ்வளவில் அபராதபூயிஷ்ட்டதையாலே யருளக் கடவோமல்லோமென்றறுதியிட்டிருக்கிற நீர். அருளி - ஸங்கல்பங்குலைந் தொருக்கால் க்ருபைபண்ணி. அவர் - அவருடைய. ஆவி - ஆத்மா. துவராமுன் - நீர்மை யுலருவதற்குமுன்னே. அருளாழி - க்ருபாஸமுத்ரமான. புள் - பெரியதிருவடியை. அவர்வீதி - அவரிருக்கிறவீதியே. ஒருநாள் - ஒருநாளாகிலும். கடவீரென்று - ஸ்ரீகஜேந்த்ராதிகள்பக்கல் போவாரைப்போலே அந்யாபதேஶத்தாலே நடத்தவேணுமென்று. இதுசொல்

லியருள் - இத்தைச் சொல்லியருள். வாராததாமே யன்றியே யாமும் - நாமும். என்பிழைத்தோம் - என்தப்பச்செய்தோம்.

இத்தால் கடகருடைய ஸாரக்ராஹித்வமும், ருபஸோபையுஞ்சொற்றிற்று.*

---

௬ - ஆம் பாட்டு.

எங்களாற்றாமை பரிஹரித்திலராகிலும் தம்முடைய நாராயணத்வமொழிவாய்ப்போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்கோளென்று நின்றதுகீழ்; இதுக்கவர்க்கு மறுமாற்றம் - "நம்முடைய நாராயணத்வமுமழிய வமையுந்தரமல்லாதாருடன் கலந்து வருமவத்யத்திற்காட்டில்" என்றிறே; தமக்கவத்யம் வாராமே, எங்கள் ஸத்தையுங் கிடக்கைக்கொருவழியுண்டு - தாமழகுசெண்டேறப் புறப்படுதல், ஆனைக்கருள்செய்யப்புறப்படுதல் செய்வனசிலவுண்டிறே; அப்போதெங்கள் தெருவேபோனால் தமக்கும் ஸ்வரூபஹாநிவாராது, நாங்களும் ஜாலகரந்த்ரத்தாலே கண்டு ஜீவித்துக்கிடப்புதோம்; இப்படி அவிருத்தமாகச் செய்யலானபின்பு அத்தைச் செய்யச்சொல்லென்று ஒருவண்டையிரக்கிறாள்.

(அருளாதநீர்) "ஏதத்வ்ரதம் மம" (ஏதத்வ்ரதம்மம) என்றருளுகைக்கு ஸங்கல்பித்திருக்குமாபோலே அருளாமைக்கு ஸங்கல்பித்திருக்கிறநீர். "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று நெஞ்சுருகிக்கிடக்குமவர் "அருளாதநீர்" என்கிறது - என்னதஸாவிஸேஷமென்றறிகிறிலோம். "அருளாதநீர்" என்று - ஒரு திருநாமம் சாற்றுகிறாள். அன்றிக்கே, தயாவிஷயம்பெறாமையாலே தயைகுமரிருந்துதயை பண்ணாதிருக்கிற நீர் தயைக்குவிஷயம்போருமிடத்திலே தயைபண்ணியென்னவுமாம். (அருளி) அருளே நிரூபகமான ஸ்வரூபமும்மது, நிர்த்தயர்க்கும் "அய்யோ!" என்னவேண்டும் தசையிவளது; அருளாதொழியும்படியெங்ஙனே. (அவராவிதுவாராமுன்) பின்னையுமருளத்தவிரீரிறே, அது அஸத்ஸமமாவதற்கு முன்னே யருளப்பாரும். அவளுடைய ப்ராணன் பசையற வுலருவதற்கு முன்னே யருளப்பாரும், "ஜீவந்தீம் மாம் யதா ராமஸ் ஸம்பாவயதி கீர்த்திமாந்" (ஜீவந்தீம்மாம்யதாராமஸ்ஸம்பாவயதிகீர்த்திமாந்) என்னுமாபோலே. நாங்கள் சொல்லுமத்தனையேயோ வேண்டுவது, அவனருளப் புகாநின்றானேயென்ன, நீங்களறிவிக்குமத்தனையே வேண்டுவது, கொடுவருவாருமங்கேயுண்டு (அருளாழிப்புள்) அருட்கடலானபுள்ளது. "வெஞ்சிறைப்புள்" என்றாள் கொண்டுபோனபடியாலே, இப்போது வரவுக்குடலாகையாலே "அருளாழிப்புள்" என்கிறாள்.

(கடவீர்) அநுகூலர் கண்டு வாழுகைக்கும் ஸங்கஸ்பர்ஸத்தாலுமாகப்போகாதே பிசுகிச் சுழியாநிற்குமிறே, அசேதநமான ரதத்தோ

பாதிவடிம்பாலே தாக்கி நடத்த வேணுமாயிற்று. எங்கேதா னென்னில் (அவர்வீதி) அவள்தெருவிலே. அங்ஙனெண்ணுமோ! ஒரு தெருவிலேபலகால் போகப்புக்கவாறே "இதுவெறுமனன்று" என்றிரார்களோ வென்னில் (ஒருநாள்) நாங்கள் ஜீவித்துக் கிடக்கைக்கு ஒருநாள்போக வமையும்.

(அருளாழியம்மானே) பெரியதிருவடியும்மிகை, தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் என்னடியாரதுசெய்யார்" என்னும்படி அருட்கடலானவனிறே. அன்றிக்கே, திருவடியொருவனுமாயிருந்ததோ!, அங்குகையாளாயுள்ளாரடையகம் பரிகரமன்றோ; அருளைநிரூபகமாகவுடையதிருவாழியைக் கையிலேயுடையவன். அருளார் திருச்சக்கரமிறே. ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் கைக்குறியாப்பைவாங்குவ திங்கேயிறே, ஸர்வேஸ்வரன்பக்கலருள் மறுத்தாலும்அருள் கூடுகட்டிநிற்குமிடமிறே. (இதுசொல்லியருள்) இத்தனையுஞ்சொல்லி யருளவேணும். எதென்னில், "அருளாழிப்புட்கடவீரவர் வீதியொருநாள்" என்கிறவார்த்தையைச்சொல்லியருளவேணும். (ஆழிவரிவண்டே) ஶ்ரமஹரமாயழகிதானவண்டேயென்னுதல், வடிவுசிறுத்திருக்கச்செய்தே காம்பீர்யம் பெருத்திருக்கிறபடியைச்சொல்லுதல். ஆழியென்று - வட்டமாய், சுழலப்பறக்கிறவண்டேயென்னுதல். கடகருடைய ஆத்மகுணத்தோபாதி, ரூபகுணமும் முத்தேஶ்யமென்கை.

(யாமுமென்பிழைத்தோமே) நாங்களென்னதப்பு செய்தோம். த்ம்பிரிந்துதுவளவிட்டு வைத்தாற்போலே, நாங்களும்க்ரமத்திலே பெறுகிறோமென்றுறியிருந்தோமோ. திர்யக்கின்காலிலேவிழுவாரும், தூதுவிடுவாரும், தாமாயிருக்க, அத்தலையித்தலையாயும் வாராதிருக்கிறதம்மதோ! குற்றம், எங்களதோ. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (அருளாதவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்ப்ரமேயாநுவாத பூர்வகமாக விப்பாட்டுக்குஸங்கதி (எங்களாற்றுமையித்யாதி) ஒறுவாய் - விகலமாய். மறுமாற்றம் - ப்ரத்யுத்தரம் - "அவர்வீதி யருளாழிப்புட்கடவீர்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துஸங்கதி (தமக்கவத்யம்வாராமேயித்யாதி) அழகுசெண்டேறப் புறப்படுகையாவது - அழகுகாட்டப்புறப்படுகை. அதாவது - தானலங்கரித்துக்கொண்டு புறப்பட்டால், அந்தவழகு ஆஶ்ரிதர்நெஞ்சிலே படும்படிபுறப்படுகை. யத்வா, அழகுசெண்டேறப்புறப்படுகை - விளையாட்டுச்சாரிகைப் புறப்படுகையுமாம்.

(அருளாதநீரருளி) முந்தினவர்த்தத்தில், ஸங்கல்பத்திலேலக்ஷணை. வ்யாக்யாதாவினீடுபாடு (மயர்வறவித்யாதி) நிருபகத்வேநாபி தாநபலிதமாஹ (அருளாதநீரித்யாதி) (குமரிருந்து) அநுபவயோக்யமன்றிக்கேயிருந்து. த்விதீயார்த்தத்துக்

குச்சேரபாவம் (அருளேநிருபகமித்யாதி) ". நீர்" என்கிறபதத்திலே தயாநிருப்கத்வந் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து.

"அவராவிதுவராமுன்னருளி" என்றந்வயித்து, "அருளாதநீர்" என்றதின் முந்தினவர்த்தத்துக்குச் சேரஸங்கதி (பின்னையுமித்யாத) ஸப்தார்த்தம் (அவளுடையவித்யாதி) முன்னேயருள வேணுமென்றதுக்கு ஸம்வாதம் (ஜீவந்தீமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டேஏகோநசத்வாரிம்ஸேஹநூமந்தம்ப்ரதிஸீதா. "𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿" (தத்த்வயாஹநுமந்வாச்யோவாசாதர்மமவாப்நுஹி) இத்யுத்தரார்த்தம். "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 । 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌮" (ஸக்ருதேவப்ரபந்நாயதவாஸ்மீதிசயாசதே । அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம) இதியுத்தகாண்டேஅஷ்டாதஸே.

"அருளாழிப்புள்" என்றதுக்கவதாரிகை (நாங்களித்யாதி) ஆழி - கடல். கீழே, "வெஞ்சிறைப்புள்" என்றுவைத்து, "அருளாழிப்புள்" என்றால்வ்யாஹதமன்றோவென்ன (வெஞ்சிறையித்யாதி) "தேர்கடவி" என்னுமாபோலேய சேதநஸமாதியாலே சொல்லுவானென்னென்ன (அநுகூலரித்யாதி) பிசுகிச்சுழிகை-மந்தமாகவளையவருகை. (அசேதநமானவித்யாதி) ஹுங்காராஸ்ப்பாலநாங்க்ரிப்ரஹதிகள் விவக்ஷிதங்கள். வடிம்பாலேதாக்கி - கனிமரத்தாலேகுத்தி. அங்ஙனுண்ணுமோ - அப்படியுக்தமோ. இதுவெறுமனன்று - இதுவெறுமேயன்று. ஒருநாளமையுமோவென்ன (நாங்களித்யாதி)

அருளாழியம்மானை - க்ருபாஸமுத்ரமான ஸ்வாமியை. மிகை - அதிகம். புருஷகாரபூதையான திருவடியும்மிகையாம்படி க்ருபையுடையனாயிருக்குமோவென்ன (தாமரையாளாகிலுமித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரேயாகிலும் குற்றஞ்சொன்னாளாகில், என்னடியார் தற்றஞ்செய்யார் என்றுசொல்லும்படி, கையாளாயுள்ளார்-பரிகரமாயுளளார். கையிலேயிருக்கிறவர்களென்றுமாம். இரண்டாமர்த்தம் (அருளைநிருபகமாகவித்யாதி) அப்படியருளேநிருபகமாயிருக்குமோவென்ன (அருளாரித்யாதி) ": ஆர்" என்றதுக்கர்த்தம் (ஸர்வேஶ்வரனுக்குமித்யாதி) கைக்குறியாப்பைவாங்குகை - அகப்பையாலே கடன்வாங்குகை. "கைக்குறி,ஆப்பைக்குறி" என்று-லௌகிகபரிபாஷை. அதாவது - ஒருபதார்த்தம்கடன்வாங்குமவர்கள் "கைக்குறியாகத்தாருங்கோள், ஆப்பைக்குறியாகத்தாருங்கோள்" என்றுசொல். இவர்கள்' குறி - அளவு. விவரணம் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) யத்வா, ரஸோக்தி (ஸர்வேஶ்வரன்பக்கலித்யாதி) அருள்மறுத்தாலும் - தயையில்லாமற்போனாலும். அருள்கூடுகட்டி-க்ருபாஸ்வரூபம் ரத்நாங்க்யாதிகளைப்போலே யவனிடத்திலிருக்குமென்று ப்ரதாநார்த்தம். தாங்யாதிகோஶவத் க்ருபாகோஶ ஸ்த்தாநம்என்று த்வநிக்கிறது.

ஆழியென்றது - ஸமுத்ரமென்றுவிவக்ஷித்து, (ஶ்ரமஹரமாயித்யாதி) ஆழியென்று - ஆழமாய், அத்தாலே - காம்பீர்யம்விவக்ஷித்து (வடிவித்யாதி) வண்டாகையாலே, வடிவுசிறுத்திருக்குமென்று - அர்த்தாத்ஸித்தம். ஆழியென்று-வட்டமாய், அத்தாலே - சுழலுதலைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (ஆழியென்றித்யா

தி) இம்மூன்றுபொருளுக்கும் வரியென்று - அழகு. இரண்டாமர்த்தத்திலே, இது க்குகாம்பீர்யமாவது - சொன்னகார்யத்துக்கு மவ்வருகேசில செய்யும்படியானவ ளவுடைமை. காம்பீர்யம் - ஆத்மகுணமாகவுமாம். ஸ்வாபதேஸம் (கடகருடைய வித்யாதி)

" யாமும் " என்றசஸப்தார்த்தம் (தாம்பிரிந்தித்யாதி) துவளவிட்டு - துக்கப்படவிட்டு. அறியிராதே செய்ததேதென்ன (திர்யக்கினித்யாதி) திர்யக்கி ன்காலிலே - " ஸுக்ரீவஞாதமிச்சதி " (ஸுக்ரீவந்நாதமிச்சதி)

ஆழிவரிவண்டே, அருளாழியம்மானைக்கண்டக்கால், அருளாதநீர் அவராவி நவா முன்னருளி, அவர்வீதியொருநாள் அருளாழிப்புட்கடவீர் என்றிதுசொல்லியருள்; தங்கள் குற்றம்பாராதே வரச்சொல்லுகிறேன், மாட்டோமென்னில்; யாமுமெ ன்பிழைத்தோமேயென்று சொல்லியருள். அதாவது-இத்தனையுஞ்சொல்லி யருள வேணும், இத்யர்வயஃ. .... *

ஏழாம்பாட்டு.

என்பிழைகோப்பதுபோலப்பனிவாடையீர்கின்ற
வென்பிழையேநினைந்தருளியருளாததிருமாலார்க்
கென்பிழைத்தாடிருவடியின்றகவினுக்கென்றொருவாய்சொல்
லென்பிழைக்குமிளங்கிளியேயான்வளர்த்தநீயலையே.

ஆறுயிரப்படி.

(என்பிழை) தம்மைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநத்தின்மேலே யெ லும்பிலே யிழைகோத்தாற்போலே என்னைப்பனிவாடை யீராநிற்கச்செ ய்தேயும், தன்க்ருபையையொன்றும் நினையாதேயென்பிழையே நினைந்த ருளியருளாதிருக்கிறவருக்கு, நானேதேனும்பிழைசெய்தால்தம்முடைய க்ருபைக்கு விஷயமல்லாததொரு பிழையுமுண்டோ? என்றொருவார்த் தைசொல்லவேணும். உன்னுடையநிறத்தைக்காட்டியுமவனுடையதிருநா மத்தைச்சொல்லியுமென்னுடையவெலும்பை யிழைக்கிறவிளங்கிளியே, அவருக்குச்சொல்லுமிடத்தில்அவர், வார்த்தையைமறுத்தருளிலும் பி ராட்டிதிருமுன்பேவைத்துச் சொல்லவேணுமென் றித்தனைக்கு முறவு போராதோவென்கிறாள். .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவளும்முடைய அநவதிகக்ருபைக்குச்செய்ததொரு தப்புண் டோவென்றுசொல்லென்று, தான்வளர்த்ததொரு கிளியைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகிறாள்.

என்பிழைக்குமிளங்கிளியே - உன்னுடையரூபசோபையாலும் வடிவிளமையாலும் ஸ்மாரகமாய்க்கொண்டு என்னெலும்பைச்செதுக்குகிற கிளியே. யான் வளர்த்தநீயல்லையே - பருவத்துக்குமிளமைக்குமீடாக நானவளர்த்துப்போந்த நீயல்லையோ என்கிலேசமிருந்தபடி. என்பு - எலும்பிலே. இழை - நூலிழையை. கோப்பதுபோல - கோக்குமாபோலே. பனிவாடை - குளிர்ந்தவாடை. ஈர்கின்ற - ஈராநின்றது. இவ்வளவிலே. என்பிழையேநினைந்தருளி - என்பக்கலபராதத்தைநினைந்தருளி, தம்முடையதப்புப்பாராமல். அருளாத - என்பக்கலருளாதே. திருமாலார்க்கு - அருளுவிக்குமவளுக்குநல்லராயிருக்கிறவவர்க்கு. திருவடியின் - ஸ்வாமியானவும்முடைய. தகவினுக்கு - ஸ்வாபாவிகக்ருபாகுணத்துக்கு. என் - என்ன. பிழைத்தாளென்று - தப்புசெய்தாளென்று. ஒருவாய் - ஒருவார்த்தை. சொல் - சொல்லவேணும்.

வாய் - வார்த்தை. என்பிழைத்தாள் - உம்மைப்பெறுகைக்கு, தான்யத்நம்பண்ணினளோவென்றுகருத்து. ஒருவார்த்தைசொன்னலென்ன பிழையுண்டாமென்றுமாம். "ஈர்கின்றது" என்றும்பாடம். இதில் - கடகருடையஅவயவசோபாதிகளும், கிஞ்சித்காரப்ரதிஸம்பந்தித்வாதிகளால் வந்தபவ்யதையுந் தோற்றுகிறது...*

ஈடு-ஏழாம்பாட்டு.

தந்தாமுடைய அபராதத்தைப்பாராதே, "அருளாழிப்புள் கடவீரவர்வீதி" என்றுசொல்லுமித்தனையோ வேண்டுவதென்று அவர்க்குக்கருத்தாக; எங்கள்குற்றமொன்றுமேயோ! பார்ப்பது, தம்முடைய அபராதஸஹத்வம் பார்க்கக்கடவதன்றோவென்று சொலலென்று தன்கிளியையிரக்கிறாள்.

(என்பிழைகோப்பதுபோல) எலும்பும்நரம்புமேயாம்படிசரீரந்தான்போரக்ருசமாயிற்று. எலும்பைத்தொளைத்து, அதிலேமூர்த்தமாயிருப்பதொன்றை வ்யாபரிப்பித்தாற்போலேயாயிற்று பனிவாடையீர்கின்றது. நஞ்சூட்டினவாடையானதிருக்கிறபடி. "[பம்போபவநமாருதம்]" (பம்போபவநமாருதம்) என்றுநாயகனுக்கிருக்குமாபோலே யிராநின்றது காணுமிவ்வாடையிவளுக்கு. [பத்மஸௌகந்திகவஹம்] (பத்மஸௌகந்திகவஹம்) கலம்பகஞ்சூடுவாரைப்போலே தாமரையோடைசெங்கழுநீரோடைகளிலேசென்றுபுக்கு, "பூவிலிழியிலதில்வெக்கைதட்டும்" என்று, மேலெழநின்று, அரிமிதியான பரிமளத்தைக்கொய்துகொண்டு வாராநின்றது. [ஶிவம்] (ஶிவம்) கலப்பற்றுப்பசுந்தென்றலாயிராநின்றது. அதாவது - புறம்பேசிலர்க்குடம்புகொடுத்துச் சுணங்கழியாதே தாய்த்தலைத்தென்றலாயிருக்கை. [ஶோகவிநாஶநம்] (ஶோகவிநாஶநம்) நம்மையினிப்ராணனோடேவைத்து நலியாதுபோலேயிருந்தது. [யந்த்ராঃ]

(தங்யா:) காற்றுவாராநின்றதென்றால், ஏகாந்தஸ்த்தலந்தேடிப்படுக்கை படுக்கிறவர்களுஞ்சிலரே. [லக்ஷ்மணஸேவந்தே] (லக்ஷ்மணஸேவந்தே) இதெப்போதோ வருவதென்றிருப்பர்கள். [பம்போபவநமாருதம்] (பம்போபவநமாருதம்) "ஆகரத்தில்நெருப்பு" என்னுமாபோலே.

இப்படிமஹிஷியானவள் வாடைக்கிடைந்துநோவுபடாநிற்க, இத்தைப்பரிஹரிக்கைக்கவர், கடலடைப்பது படைதிரட்டுவதாகிறபடி. நாயகநாயகிகளொருவரையொருவர்பிரிந்தவாறே அந்தராஜாதிகாலிலே துகையுண்பதே! யிப்படி. (அந்தரத்திலேஜாதமானது - அந்தரஜாதி. ஆகாஶாத்வாயுவிறே. கால் - காற்று) (என்பிழையேநினைந்தருளி) நான்படுகிறக்லேஶம் போராதென்று கிழாண்மைச்சிகை வாசியாநின்றார். அவிஜ்ஞாதாவாகைதவிர்ந்து "ஸஹஸ்ராம்ஶு:" (ஸஹஸ்ராம்ஶு:) என்கிறபடியே இப்போதுதோஷத்தில் ஸர்வஜ்ஞராயாயிற்றிருக்கிறது. (அருளாத திருமாலார்க்கு) "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி யென்பாருமருகேயிருக்க, எங்கள்குற்றம்பார்த்து அவள்பக்கல் முகம்பெறவிருக்கிறாரே!" என்றுநஞ்சீயாருளிச்செய்யும்படி. "நானிப்படி நோவுபடவேண்டுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கேதுவக்குகை யிறேயென்றின்றாதாகிறாள்" என்றுபிள்ளான்பணிக்கும்படி. உறவுள்ளவிடத்திலேயிறே வெறுப்புள்ளதும்.

அருளாதொழிகிறதென்னென்றால், தந்தாங்குற்றம்பாராதே அருளச்சொல்லுமித்தனையோ! வேண்டுவதென்று சொல்லநினைத்தாராகில் நீங்கள்தானிங்ஙனேசொல்லுங்கோள் - என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கென்னுங்கோள். என்குற்றத்தைப்பார்த்து தமிக்கநினைத்தாராகில் தம்பொறையாகிறநேர் தரவைக்காட்டுங்கோள். ஸ்வாமிகளான தம் பொறை வயிறுநிறையவெங்களால் குற்றஞ்செய்யப்போமோ வென்னுங்கோள். ஆஶ்ரயத்துக்குத்தக்கபடியன்றோவெல்லாம்; நாங்கள்குற்றஞ்செய்வது மெங்களளவிலே, தாம்பொறுப்பதும் தம்மளவிலே யன்றோ!. "(திருவடியின்தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) தேவரீர்க்ருபைக்குத் தண்ணீர்துரும்பாக ஏதேனும் ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகள்பண்ணிற்றுண்டோ" என்றுநம்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

(தகவினுக்கு) "ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்ம:" (ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்ம:) என்றுசொல்லும்படியிருக்கும் நிலைக்கென்பிழைத்தாள்- என்னதப்புசெய்தாள் [கிங்கோபமூலம்] (கிங்கோபமூலம்) என்றாளிறேதாரை. ராஜபுத்ரர்களை நாலுமாஸம் மின்னுக்கு மிடிக்குமினாயாக்கிதாங்கள் போகப்ரவணராயிருந்தவற்றை யொன்றையும்புத்திபண்ணாதே, உம்முடையகோபத்துக் கடியென்னென்றாளிறே யவர்கள்பொறையைநினை

த்திருந்தகனத்தாலே. [ஊந-ஜெநு-வ--சு] (மநுஜேந்த்ரபுத்ர) அறு பதினயிரமாண்டு, செய்தார் செய்தகுற்றங்களைப் பொறுத்துச்சேரவிட் டாண்டுகொண்டு போந்தானுங்கள் தமப்பனர்; அவன் வயிற்றிலே பிறந்து குற்றஞ் செய்தோமென்று தலையறுக்கவந்து நின்றீர்நீர், அழகிதாயிருந்த தும்முடையபோக்கு. [கஃஷெநஸநிஷ திவாஜிஜெஶெ] (கஸ்தேநஸந் திஷ்ட்டதிவாங்நிதேஶே) ஶாஸ்த்ரவஶ்யமன்றிக்கே கண்டதிலேகடுகசாப லத்தைப்பண்ணிமீளமாட்டாத திர்யக்குகளைநீரே " இழந்தபோகங்களை புஜிப்பது" என்றுசேர்த்துவிட்டு, நீர்சொல்லிற்றுசெய்தனவென்று தலை யறுக்கவந்துநின்றீர். இப்படிசொல்லலாம்படியிறேயிவர் பொறையிருப்ப து. (ஒருவாய்சொல்) " ஒருவாய் " என்றது - ஒருவார்த்தையென்றப டி. " சொல் " என்றது - சொல்லுஎன்ருய், ஒருவார்த்தைசொல்லு என் றபடி.

(என்பிழைக்குமிளங்கிளியே) மௌக்த்யத்தாலும் ஸ்நிக்தமா ன பணிதியாலும், வடிவில் பசுமையாலும், வாயில்பழுப்பாலும், நாயக னுக்கு ஸ்மாரகமாய், எலும்பையிழைக்கிற கிளியென்னுதல்; என்பிழை க்கும் - என்தசையை யறிவித்தாலென்ன தப்புண்டாமென்னுதல். (யா ன்வளர்த்தநீயலையே) ஶ்ரியஃபதியாய்த்தான்ருேன்றியா யிருப்பார்செய் வதைவயிற்றில் பிறந்தாரும்செய்வரோ. கலந்துபிரிந்தார் செய்வதை வளர்த்தவர்களுஞ் செய்வர்களோ. (யான்வளர்த்தநீயலையே) அவன்தா னிப்படிசெய்யவேண்டிச்செய்தானே; , என்னேட்டைஸம்பந்தமன்ருே! அவனிப்படிசெய்தது; அப்படி, என்னேட்டை ஸம்பந்தமுனக்கு முண் டானபின்பு, நீநலியச்சொல்லவேணுமோ. (யான்வளர்த்தநீயலையே) எ னக்குத்தக்காற்போலேயன்ருே! நீயுமிருப்பது, உனக்குக்குறையோ!....

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு (என்பிழையித்யாதி) கீழிற்பாட்டிலே, " என்பிழைத்தோ ம் " என்றுபிழையை அநப்யுபகம்யவாதத்தாலே யருளிச்செய்து, இப்பாட்டில், அ ப்யுபகம்யவாதத்தாலே யருளிச்செய்கிருர்.

உடம்பென்னுதே, " என்பு " என்றதுக்குபாவம் (எலும்பித்யாதி) மூர்த்த மாயிருப்பதொன்றை யென்கையாலே-" இழை " என்று - கர்க்கஶமான ரஜ்வாதி களுக்குமுபலக்ஷணமென்றபடி. கோப்பதுதொளையிலேயாகையாலே, தொளைத்தெ ன்றது-அர்த்தஸித்தம். " பனி " என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (நஞ்சூட்டினவித் யாதி) பனிவாடை யென்றதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் (பம்போபவநேத்யாதி)

இஶ்லோகத்துக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணுவதாக ப்ரதீகோபாதாநம் (பத்மே த்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டேப்ரதமே, " வஜுஸஉஹநிகவஹஂஶிவஂஶொாக

விநாஶநம் । யத்ரௌகஸ்ஸுரஸௌகந்திகஸம்ஶ்ரயஸௌகவிநாஶநம்" (பத்ம ஸௌகந்திகவஹம்ஶிவம் ஶோகவிநாஶநம் । தயாலக்ஷ்மணஸேவந்தேபம்போபவநமாருதம்) ஸௌகந்திகம் - செங்கழுநீர். பக்ஷப்புதவயஹநத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (கலம்பகமித்யாதி) கலம்பகம் - நாநாபுஷ்பங்கள்தொடுத்த நாநாவர்ணமாலை. ஓடை - ஸரஸ்ஸு - பத்மஸௌகந்திகஶப்தங்கள் - தத்கந்தலக்ஷகங்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பூவிலிழியிலித்யாதி) அரிமிதியானவென்றது - சாடு. அரியாலே - வண்டாலேமிதிக்கப்பட்ட பரிமளமென்று ஸ்வபாவார்த்தம். அரிமிதித்தசெல்லென்று - சாடு. அதுபோலேஶ்லாக்யமான பரிமளமென்றபடி. கொய்துகொண்டு-சுற்றிக்கொண்டு, ஶ்வம்-ஶாத்தம். சுணங்கழியாதே - தன்னதிஶயங்குன்றாதே. (தாய்த்தலைத்தென்றல்) தாய் - ப்ரதமத்திலேயுண்டாம், தலைத்தென்றல்-ஶ்லாக்யமானதென்றலென்றபடி. ஶோகவிநாஶகத்வம்-ப்ராணவிநாஶத்வாராவென்றவாறு. வர்த்தமாநத்தாத்பர்த்தம் (இதெப்போதோவித்யாதி) இதுக்கு-ஶேஷிதாம்ஶத்தில பர்யாப்தியில்நோக்கு. ஆகாரத்தில்நெருப்புபடபாநலம். "ஆகாரத்தில்நெருப்பு" இத்யாதிவாக்யாநந்தரத்திலே. "நாயகநாயகிகள்" இத்யாதிவாக்யமநுஸந்தேயம்.

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படிமஹிஷியானவளித்யாதி) இது - வ்யதிரேகலக்ஷணை. (அந்தரஜாதிகாலிலே) அந்தரத்திலே - ஆகாஶத்திலே. ஜாதியை - ஜந்மத்தையுடைய. காலிலே - காற்றிலேயென்றபடி. "ஆகாஶாத்வாயு:" (ஆகாஶாத்வாயு:) இறே, ஹீநஜாதிகாலிலே பெண்ணாக்வதி: இத்தைப்பரிஹரிக்கைக்கவர் கடலடைப்பது படைதிரட்டிவதாகிறபடியென்று - வ்யதிரேகலக்ஷணையோக்தமர்த்தம் ஸ்பஷ்டயதி (நான்படுகிறக்லேஶமித்யாதி) கீழாண்டைச்சிறை - பழங்கணக்குகளிலே நிற்கிறநிலைவ. "பிழையே" என்கிற ஏவகாரார்த்தம் (அவிஜ்ஞாதாவித்யாதி) ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமதி, "அவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்ஶுர்விதாதாக்ருதலக்ஷண:" (அவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்ஶுர்விதாதாக்ருதலக்ஷண:) பூர்வமாஶ்ரித தோஷவிஷயத்திலே யவிஜ்ஞாதாவாய், குணவிஷயத்திலே ஸஹஸ்ராம்ஶுவாய் - ஸர்வஜ்ஞராய்ப்போந்தவரிப்போதந்த வாசாரத்தைவிட்டு, தோஷகத்ருக்காஞரொன்றபடி.

"திருமாலார்க்கு" என்றதுக்கு - திருவினிடத்திலே மாலார்க்கென்றுஜீயர் நிர்வாஹம்; திருவின்மாலுக்கு விஷயபூதனென்று பிள்ளான்நிர்வாஹம். எனக்கருளாமையாலே, இவர்திருவினிடத்திலே மாலாய்ப்போருகிறநித்தனைபோக்கி. அவள் முகங்கொடாளென்று ஜீயர்நிர்வாஹத்துக்கர்த்தம். அருளாதொழிகைக்குஹேது - அவனுக்கவள்வ்யாமுக்தையாய், தன்வ்யாமோஹத்துக்கு விஷயமாக்கி முகங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கையிறேயென்றபிராட்டியை இன்னாதாகிறாளென்றுபிள்ளான் நிர்வாஹத்துக்கர்த்தம். மால் - வ்யாமோஹம். யுத்தகாண்டேமாருதிம்ப்ரதிஸீதா, "பாபாநாம்வாஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம । கார்யம்கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி." (பாபாநாம்வாஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம । கார்யம்கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி.) இன்னாதாகிறாள் - வெறுக்கிறாள். ஸ்வாமினியைவெறுக்கலாமோவென்ன (உறவுள்ளவிடத்திலேயித்யாதி) ஹநிஷ்யாமிஸபாந்தவமிறே.

"தகவு" என்றதுக்கு - பொறையாகவர்த்தம் (என்குற்றத்தையித்யாதி) தமிக்க - தண்டிக்க. நேர்தரவு - விஶுத்தியோலே. "திருவடியின் தகவினுக்கு" என்றுகூட்டி பாவாந்தரம் (ஸ்வாமிகளித்யாதி) செய்யப்போகாதபடியென்னென்ன (ஆஶ்ரயத்துக்கித்யாதி) விபுத்வாணுத்வ ரூபாஶ்ரயத்துக்கென்றபடி. விவரணம் (நாங்களித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே பிழை - அக்ருத்யகரணதி.

"தகவு" என்றது - க்ருபாபரமாக வர்த்தாந்தரம் (தேவரீரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே, பிழை - உபாயாந்தராந்வயம். விவரணம் (ஆந்ருஶம்ஸ்யமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே மாருதிம்ப்ரதிஸீதா, "ஸகுரு‌ஷ்வம‌ஹோத்ஸாஹக்ருபாம்மயிநரர்ஷப। ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்மஸ்த்வத்தஏவமயாஶ்ருதஃ" (ஸகுருஷ்வமஹோத்ஸாஹக்ருபாம்மயிநரர்ஷப। ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்ம ஸ்த்வத்தஏவமயாஶ்ருதஃ)

பொறையென்றவர்த்தத்திலே யுதாஹரணம் (கிங்கோபமூலமித்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே த்ரயஸ்த்ரிம்ஶே லக்ஷ்மணம்ப்ரதிதாரா, "கிங்கோபமூலம்மநுஜேந்த்ரபுத்ரகஸ்தேநஸந்திஷ்டதிவாங்நிதேஶே। கஶ்ஶுஷ்கவ்ருக்ஷம்வநமாபதந்தம்தவாக்நிமாஸீதநிர்விஶங்கஃ." (கிங்கோபமூலம்மநுஜேந்த்ரபுத்ரகஸ்தேநஸந்திஷ்டதிவாங்நிதேஶே। கஶ்ஶுஷ்கவ்ருக்ஷம்வநமாபதந்தம்தவாக்நிமாஸீதநிர்விஶங்கஃ.) இதுக்கர்த்தம் (ராஜபுத்ரர்களித்யாதி) ஆண்டுகொண்டு-ரக்ஷித்துக்கொண்டு. போக்கு - வ்யாபாரம். ப்ரத்யுத, ப்ரீதிமூலமேயுள்ளதென்கிறீர் - (கஸ்தேஇத்யாதி) ப்ரதிஜ்ஞாதகாலாதி க்ரமத்திலும் "கஸ்தேநஸந்திஷ்டதிவாங்நிதேஶே" (கஸ்தேநஸந்திஷ்டதிவாங்நிதேஶே) என்றதுக்கு கருத்தென்னென்ன (ஶாஸ்த்ரவஶ்யமித்யாதி) காலாதிக்ரமம் - உம்முடையநியமநத்தாலேவந்ததென்றபடி.

என்பிழைக்கும் - எலும்புகளைச் சிதைக்குமென்று முதலர்த்தம். என் - என்ன. பிழைக்கும் - பிழையாம். தப்புண்டாமென்றபடியென்றிரண்டாமர்த்தம்.

"யான்வளர்த்தநீயலையே" என்றதுக்கு - "ஒருவாய்சொல்" என்றவாறே, அது செருக்கடித்தநாதரித்திருக்க, சொல்லுகிறானென் றவதாரிகை யநுஸந்தேயம். "திருமால்" என்றத்தைப்பற்ற (ஶ்ரிய:பதியாயென்றது) தான்றோன்றியென்றது - "திருவடி" என்றத்தைப்பற்ற. ஸ்வதந்த்ரனென்றபடி. விவரணம் (கலந்தித்யாதி) தாத்பர்யாந்தரம் (அவன்தானித்யாதி) விவரணம் (எனக்குத்தக்காற்போலேயித்யாதி) மூன்றும் தாத்பர்யமாதல். "என்பிழைக்கும்" என்றதின் ப்ரதமத்விதீயார்த்தாநுகுணமாக, "யான்வளர்த்த" என்றதுக்கு தாத்பர்யத்வயமென்றுகண்டுகொள்வது. ஶ்ரிய:பதியாயித்யாதி வாக்யத்வயத்துக்கு - "வளர்த்த" என்றதிலேநோக்கு. அவன்தானித்யாதி வாக்யத்துக்கு - "நீயலையே" என்றதிலேநோக்கு.

என்பிழைக்குமிளங்கிளியே, என்பிழைகோப்பதுபோலப் பனிவாடையீர்கின்றவென்னிடத்திலும், என்பிழையே நினைந்தருளி யருளாததிருமாலார்க்கு, திருவடியின்தகவினுக் கென்பிழைத்தாளென்றொரு வாய்சொல்; பின்னையும் அதந்யபரமாயிருக்க, யான்வளர்த்தநீயலையேயிதி, இத்யந்வயஃ..............................*

எட்டாம்பாட்டு.

நீயலையேசிறுபூவாய்நெடுமாலார்க்கென்றூதாய்
நோயெனதுநுவலென்னநுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்
சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேனினியுனது
வாயலகிலின்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீயலையே) தன்னுடைய வவஸாதத்தைக்கண்டு அவஸந்நமாகிற பூவையைநோக்கி, எனக்கரியனுகையே தனக்கு ஸ்வரூபமாயிருக்கிறவர்க்கு நோயெனது நுவலென்னநுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்நீயலையோ; என்னுயிரானது முடிந்ததுகிடாய், உனக்கு ரக்ஷகரைத் தேடாயென்று சொல்லுகிறாள்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆச்ரிதவத்ஸலனானவன் பக்கலிலேபோய் என்னுடையயறிவித்திலையென்று, தான்வளர்த்ததொரு முக்தமானபூவையைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறாள்.

சிறுபூவாய் - பால்யத்தாலேசிறுபூவாய். நெடுமாலார்க்கு - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே பெரும்பிச்சரானவர்க்கு. என்றூதாய் - என்னுடையதூதாய்ச்சென்று. எனது-என்னுடைய. நோய் - விரஹவ்யாதியை. நுவலென்ன - சொல்லென்ன. நுவலாதே - சொல்லாதே. இருந்தொழிந்தாய் - செருக்கடித்திருந்துவிட்டாய். நீயலையே - நீயல்லையோ. நான் - நான். சாயலொடு - ஒளியோடுகூடின. மணி - ச்லாக்யமான். மாமை - நிறத்தை. தளர்ந்தேன் - இழந்தேன். இனி - இப்படியீடுபட்டபின்பு. உனது - உன்னுடையதான. வாயலகில் - வாயலகுக்குள்ளேபுக. இன் - மதுரமான. அடிசில் - அடிசிலை. வைப்பாரை - ஊட்டுவாரை. நாடாய் - புறம்பேபோயாராயவேணுங்காண்.

இத்தால் - கடகரிஞ்சித்காரம்பண்ணுததுதன்னிழவென்று தோற்றிற்று. சிறுபூவாயென்று - கடகருடையபருவச்சிறுமையு முத்தேச்யமென்று தோற்றுகிறது. ....*

ஈடு-எட்டாம்பாட்டு.

முன்பிவள்வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டாடுகையாலே தரித்திருந்தபூவையானது இவளுருவப்புக்கவாறே தானுமுருவப் புக்கது; அத்தைப்பார்த்து, முன்பே யென்தசையை யறிவியென்னச் செருக்கடித்திருந்தாய், நானோ, முடியாநின்றேன், இனியுன்னை ரக்ஷிப்பாரைத் தேடப்பாராயென்கிறாள். பூவையென்பது - நாகணவாய்ப்புள். அதாவது ஒரு பக்ஷிவிசேஷம்.

(நீயலையே) என்தலைமையை யறிவிக்க வேணுமென்ன, அறிவியாதேயிருந்தவுன்னாலே வந்ததன்றோவிது. அறிவித்தால் வாராதே யிருந்தானாகிலிறே யவனுக்குக்குறையாவது. பகவல்லாபம் சேர்ப்பாராலேயென்றிருக்கிறாள் ; அவ்யவதாநேஸம்பந்த மெம்பெருமானோடேயாயிருக்க, ஆசார்யனை விரும்புகிறது - பண்ணின வுபகாரத்தைப்பற்றவிறே; "ஆதநீதயதோஜ்ஞாநம்தம்பூர்வமபிவாதயேத்" (ஆதநீதயதோஜ்ஞாநம்தம்பூர்வமபிவாதயேத்) என்னாநின்றதிறே. (சிறுபூவாய்) உன் பருவம்நிரம்பாமையிறே நம்கார்யத்தைக்கெடுத்தது. (நெடுமாலார்க்கு) அவர்க்கு வ்யாமோஹத்தையுண்டாக்கிக் கொடுவரவேணுமென் றிருந்தாயல்லையே. (என்தூதாய்) எனக்கவர்பக்கல் வ்யாமோஹந்தா னில்லாமையிருந்தாயுமன்றே, (வயிற்றில்பிறந்த வுங்களைக்கொண்டு அபிமதம் சேர்க்கவேண்டும்படியன்றோ ! எனக்குண்டானவாசை.)

(நோயெனது) ஸ்ரீபரதாழ்வான் "நோய்" என்றால் சாதுர்த்திகமாயிராதே. [ஜடிலம்] (ஜடிலம்) நல்லமாலைவந்தால் "பிள்ளைபரதன்மயிருக்காயிருந்தது" என்றாயிற்று சக்ரவர்த்தி வாய்விடுவது ; அவனாயிற்று சடைபுனைந்திருக்கிறான். [சீரவஸநம்] (சீரவஸநம்). நல்லபரிவட்டங்கண்டால் "இதுபிள்ளைக்காம்" என்று வாய்விடுவர்கள் ; அவனன்றோ ! மரவுரியுடுத்திருக்கிறான். [ப்ராஞ்ஜலிம்] (ப்ராஞ்ஜலிம்) அவர்க ளிரந்துகொடுக்கப் பெறுமவன், தன்னபிமதத்துக்குத் தானிரப்பாளனாயிருந்தான். [பதிதம்புவி] (பதிதம்புவி) "அங்கேபரதமாரோப்ய" (அங்கேபரதமாரோப்ய) என்னும் நிலைபெற்றதில்லை. "படுக்கையுறுத்தும்" என்றுமடியிலே கண்வளருமவனாயிற்று தரைக்கிடைகிடக்கிறான். [ததர்ஸராமோ துர்த்தர்ஸம்] (ததர்ஸராமோ துர்த்தர்ஸம்) வைத்தகண்வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கும் பெருமாளுக்கும் கண்வைக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கிறவனை. [யுகாந்தேபாஸ்கரம்யதா] (யுகாந்தேபாஸ்கரம்யதா) பெருமாளொருவர்க்கும் கண்வைக்கவொண்ணாமையேயன்றிக்கே, "ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கப் புகுகிறதோ !" என்னும்படியிருந்தான். (நோயெனதுநுவலென்ன) என்தலைமையை யங்கே சென்று சொல்லென்ன, சொல்லாதே யிருந்தொழிந்தாய். நுவலாதேயிருந்தாயென்னுதல், நுவலாதே யொழிந்தாயென்னுதல் செய்யவமையாதோ !, இரட்டிப்பென்னென்னில் ; "வந்தொழிந்தான், போயொழிந்தான்" என்னக்கடவதிறே ; வழக்கச்சொல்லிருக்கிறபடி. இரண்டுதர்மியையு மொருவுக்திமாத்ரத்தாலே நோக்கலாயிருக்கவன்றோ ! நீயாறியிருந்தது.

அதுக்கிப்போதுவந்ததென்னென்ன (சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான்) ஸமுதாயஶோபையோடே நிறத்தில் ப்ளஷ்கல்ய முமிழந்தேன்.

“ இனிப்போயறிவிக்கிறேன் ” என்று த்வரிக்கப்புக்கது ; கதே ஜலே ஸேதுபந்தம்போலே இனியறிவித்தா லென்னலாபமுண்டு (இனியுனதித்யாதி) இனியுனக்கு ரக்ஷகனைத் தேடப்பாராய். அவன்வந்தாலும்போனநிறத்தை மீட்கப்போகாதென்கிறாள். பெரியதிருமலைநம்பி, தம்முடைய அந்திமதசையிலே, தமக்கொரு வெண்ணெய்க்காடும் பிள்ளையாயிற்று திருவாராதநம், அவர் திருமுன்பில் திருத்திரையைவாங்கச் சொல்லி, “ சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேனினியுனது வாயலகி லின்னடிகில் வைப்பாரைநாடாயே ” என்றாராம்.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு (நீயலையேயித்யாதி) “ நுவலென்னநுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய் ” என்றிப்போதுசொல்லுகையாலே, “ என்தனையையறிவி ” என்றுசொன்னதுசித்தம்.

“ எனதுநோய்நுவலென்னநுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய் நீயலையே ” என்றந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (என்தனையையித்யாதி) இது - தளருகை. என்னலேயென்கிறதென், வாராதிருந்தவவனதன்றோ குற்றமென்ன (அறிவித்தாலித்யாதி)

ஸ்வாபதேஶம் (பகவல்லாபமித்யாதி) ப்ரஸங்காதுபகாரகத்வ நிபந்தநோத்தேஶ்யதையை யருளிச்செய்கிறார் (அவ்யவதாநேநேத்யாதி) அவ்யவதாநேந - ஸாக்ஷாத். ஆசார்யனை யாதரிக்கையிலே ப்ரமாணம (ஆததிதேத்யாதி) “ லௌகிகம்வைதிகம்வாபி ததாத்யாத்மிகமேவவா ” (லௌகிகம்வைதிகம்வாபி ததாத்யாத்மிகமேவவா) இதிபூர்வார்த்தம். இதம்மாநவஸ்ம்ருதௌ. லௌகிகம் - வ்யவஹாரஜ்ஞத்யுபயோகி. வைதிகம்-ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தோபயோகி. ஆத்யாத்மிகம்-மோக்ஷோபயோகி.

“ சிறு ” என்றதுக்குபாவம் (உன்பருவமித்யாதி) நெடுமால் - மிக்கவ்யாமோஹம். (அவர்க்கித்யாதி) முன்பேயவர் நெடுமாலரன்றோ வென்றுகருத்து. எனக்கவர்பக்கலித்யாதிக்குக்கருத்து -வயிற்றிற்பிறந்த வுன்னைத்தூதுவிடும்படியன்றோ என்வ்யாமோஹமென்று.

“ எனதுநோய் ” என்கையாலே - லோகவ்யாவ்ருத்தியை ஸித்தவத் கரித்து த்ருஷ்டாந்தம் (ஸ்ரீபரதாழ்வானித்யாதி) (கண்வைக்கவொண்ணாமையேயன்றிக்கே) கண்வைக்கப்போகாமை மாத்ரமன்றிக்கே. என்னும்படி - என்றுஶங்கிக்கும்படி. யுகாந்தேபுவிபதிதம்பாஸ்கரம் யதாஜகதுபஸம்ஹாரஸூசகதயாஜாநாதி, ததாததர்ஶேத்யர்த்தஃ. “ பெருமாளொருவர்க்கும் ” என்கிறவிடத்திலே - நாட்டார்க்கும் கண்வைக்கப்போகாதவனாய் இத்யத்யாஹார்யம். ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்

கையாவது - இவன் தஸையைக் கண்டால் பெருமாளும் கிடையாது, பின்னை விபூதியுமில்லையாமென்றபடி. நுவலுகை - சொல்லுகை.

தடஸ்த்த ஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (நுவலாதேயித்யாதி) வழக்கச்சொல் - வ்யவஹாரப்ரஸித்தமானசொல். திசைச்சொல், செய்யுட்சொல், வழக்கச்சொல், என்று த்ரிவிதமிறேஶப்தம். “ நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்” என்றதுக்கு பாவம் (இரண்டுதர்மியையுமித்யாதி) இரண்டுதர்மியையுமென்றது- நாயகனையும் தன்னையுமாதல், தன்னையும் பூவையையுமாதல்.

சாயல் - சாயை. ஸமுதாயஶோபை. மாமை - நிறம். அவயவஶோபை. மணியென்று - ஶ்லாக்யதையாய், பௌஷ்கல்யஞ்சொல்லுகிறது.

மேலுக்கவதாரிகை (இனிப்போயித்யாதி) வாக்யதாத்பர்யம் (இனியுனக்கித்யாதி) “ ஹடேதஜலெ ” (கதேஜலே) இத்யாதிவாக்யவிவரணம் (அவன்வந்தாலுமித்யாதி) ப்ராஸங்கிகம் (பெரியதிருமலைநம்பியித்யாதி)

சிறுபூவாய், நெடுமாலார்க்கென்தூதாய் எனதுநோய் நுவலென்ன நுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய் நீயலையே, நான் சாயலொடு மணிமாமைதளர்ந்தேன், இனியுனது வாயலகி லின்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே இத்யந்வய:..............*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன்
வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று
வீடாடிவீற்றிருத்தல்வினையற்றதென்செய்வதோ
ஊடாடுபனிவாடாயுரைத்தீராயெனதுடலே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாடாதமலர்) ஒருவாடைவந்து தன்னையிரப்புக், அது எம்பெருமானுடைய நியோகத்தாலே வந்திருக்கிறதாகக்கொண் டத்தைக் குறித்து, ஸர்வஸ்வாமியான தன்திருவடிகளிலே அபர்யந்த கந்தபுஷ்பாதிஸர்வபரிசர்யோப கரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ஸர்வஶேஷ வ்ருத்தியும்பண்ணுகைக்காகவன்றே ! என்னுடைய ஸ்வரூபம் பரிக்லப்தமாயிற்று ; ஆனபின்பு இப்படி ஶேஷைகஸ்வபாவையான நான் தன்னைவிஶ்லேஷித்து, விஶ்லேஷத்திலே யபிஷிக்தையா யிருக்கு மிப்பொல்லாவிருப்பென்செய்வதோவென் றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தாலவனுபேக்ஷித்திருந்தானாகில் பின்னைவந்தீரவேணுமென்கிறாள்... ......*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், முன்புபோலன்றியே முடிப்பதாக வவன்பக்கல் நின்றும் வந்ததொருவாடையைப்பார்த்து, நிருபாதிகபந்துவானவருக் கொருவார்த்தைசொல்லிவந்து பின்னை நலியாயென்கிறாள்.

ஊடு - அவர்க்குமெனக்கும்நடுவே. ஆடு - நடையாடித்திரிகிற. பனிவாடாய் - குளிர்ந்தவாடாய். நாடாத - ஆதராநுரூபமாகத்தேடவரிய. மலர் - பூக்களை. நாடி - தேடி. நாடோறும் - நித்யமாக. நாரணன்றன் - நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையுடைய ஸ்வாமியான நாராயணனுடைய. வாடாதமலர் - செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலே போக்யமான. அடிக்கீழ் - திருவடிகளிலே. வைக்கவே - ஸமர்ப்பிக்கவே. வகுக்கின்று - கரணங்களை வகுக்கிறதாயிருக்க. வீடு - விஶ்லேஷத்திலே. ஆடி - வர்த்தித்து. வீற்றிருத்தல் - தனியிருத்தலாகிற. வினையற்றது - பாக்யஹீநக்ருத்யம். என்செய்வதோ - என்னப்ரயோஜநம் தருவதோவென்று. உரைத்து - அவனுக்குரைத்து. அநுகூலோத்தரம் பெற்றிலையாகில். எனதுடல் - என்ஶரீரம். ஈராய் - இராதபடி யீர்ந்துபொகடு.

வீடு - பிரிவு. இத்தால் - கடகரவஸ்த்தாவிஶேஷத்தாலே பாதகராகிலுமதில் தாத்பர்யமில்லை, கார்யகரராகி லுத்தேஶ்யரென்றுகருத்து....................*

ஈடு _ ஒன்பதாம்பாட்டு.

“ சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான் ” என்றிருக்கிறஸமயத்திலே ஒருவாடைவந்து உடம்பிலேபட்டது, இதினுடையதோற்றரவிருந்தபடியாலே வெறுமனன்று; மஹாராஜருடைய மிடற்றோசையில்தெளிவைக் கேட்டுத்தாரை, “ பூர்வக்ஷணத்திலே வாலிகையாலே நெருக்குண்டுபோனவரிப்போதிப்படி தெளிந்துவந்தறை கூறுகிறவிது வெறுமனல்ல, இதுக்கோரடியுண்டு” என்றாற்போலே, இவளும்இவ்வாடைக்கோரடி யுண்டாகவேணும் என்றுபார்த்து, ராஜாக்கள் ராஜத்ரோஹம் செய்தவர்களைநலிகைக்கு வேற்காரரை வரவிடுமாபோலே நம்மைநலிகைக்காக ஸர்வேஸ்வரனிவ்வாடையை வரவிட்டானாக வேணுமென்றுபார்த்து, வேற்காரர்கொடுபோய் நலியப்புக்கவாறே “ நிதியுண்டு ” என்பாரைப்போலே, நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கேசென்றறிவித்தால் “ அத்தலையால்வரும் நன்மையும்வேண்டா” என்றிருந்தானாகில், அவஶ்யம் வந்தென்னை முடிக்கவேணுமென்றவ்வாடையையிரக்கிறாள்.

(நாடாதமலர்நாடி) “ ஆத்மபுஷ்பத்தைச்சொல்லுகிறது ” என்பாருமுண்டு, அங்ஙனன்றிக்கே, ஜீயர், “ எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு” என்கிறபடியே. “தேடவரியபுஷ்பங்களெல்லாம்தேடி” என்றருளிச்செய்வர். இதுதானொருநாள் தேடிவிடுகையன்றிக்கே (நாடோறும்) விச்சேதியாதபடி. கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம்பெறும் வஸ்துவுக்கு விச்சேதம் ஸ்வரூபஹாநியிறே. (நாரணன்) நித்யபரிசர்யைபண்ணவேண்டும்படி ஸர்வஸ்வாமியானவன். (வாடாதமலரடிக்கீழ்) செவ்விமாறாதபூப்போலே யிருக்கிற திருவடிகளின்கீழே. ஸ்வரூப ஹாநியானாலும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிஶய போக்யமுமான திருவடிகள். (வைக்கவே) சேர்க்கவே.

(வருக்கின்று) உண்டாக்கிற்று. ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய போலே. இப்படி வருத்ததுமாய் ஸுலபமாய் நிரதிஶயபோக்யமுமான திருவடிகளிலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணவாயிற்று இத்தை யுண்டாக்கிற்று. ஶேஷபூதனுக்கு கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூப ஸித்தியானாற்போலே ஶேஷிக்கும் கிஞ்சித்கரிப்பித்துக்கொண்டிறே ஸ்வரூபஸித்தி. இப்படியிருக்க (வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென்செய்வதோ) வீடென்று - விடுகை. அதாவது - விஶ்லேஷிக்கை. ஆடுகை - அவகாஹிக்கை. வீற்றிருக்கையாவது - விஶ்லேஷத்திலே மூர்த்தாபிஷிக்தையாயிருக்கை. வினையறுகை யாவது - நல்வினையறுகை. இப்படி பாக்ய ஹாநியாலே விஶ்லேஷத்திலே அபிஷேகம்பண்ணித் தம்மைப்பிரிந்திருக்கிற விப்பொல்லாதவிருப்புண்டு, இதென்செய்யக்கடவதோவென்னுதல்; அன்றிக்கே, தம்மையும்பிரிந்து, தம்மோடொரு ஸம்பந்தத்தையிட்டு பந்துக்களும்கைவிட, அவர்களையும்விட்டு, வேறுபட்டிருக்கிற விவ்வஸ்து, என்செய்யக்கடவதோவென்னுதல். "எமராலும்பழிப்புண்டிங்கென்றம்மாலிழிப்புண்டு" என்னக்கடவதிறே.

(ஊடாடுபனிவாடாய்) வேற்காரர் அங்குத்தைவார்த்தையை யிங்கேசொல்லி, இங்குத்தைவார்த்தையை யங்கேசொல்லித்திரியுமாபோலே, அங்கோடிங்கோடாய்த் திரியாநின்றதாயிற்று. ஊடென்று - உள்ளாய், ஆடுகை - ஸஞ்சரிக்கையாய், அங்கே அந்தரங்கமாகஸஞ்சரிக்கை. அன்றிக்கே, ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்திலே கிட்டி வர்த்தித்துப்போந்த நீயென்னுதல். (உரைத்து) நித்யகைங்கர்யத்துக்கிட்டுப் பிறந்தவஸ்து இப்படியிருக்கக்கடவதோ! என்றறிவித்தால், "அத்தலையால்வரும் கைங்கர்யமும் நமக்குவேண்டா" என்றிருந்தானாகில், அவஶ்யம்வந்து அவனோட்டைப் பிரிவுக்குச்சிளையாத வென்னுடலை முடித்துவிடவேணுமென்று காலைப்பிடித்து வேண்டிக்கொள்ளுகிறாள்....................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு (நாடாதவித்யாதி) "ஈராய்" என்கையாலே - வாடைபாதகமென்றும், "உரைத்து" என்று - அவனுக்குச்சொல்லி யென்னைமுடியென்கையாலே-அவன்வரவிட்டானென்றும், தோன்றுகையாலே யிவ்விரண்டுக்கு மநுகுணமாகவவதாரிகை (சாயலொடித்யாதி) "ஊடாடுபனிவாடாய்" என்றத்தைப்பற்ற (இதினுடையவித்யாதி) என்றாற்போலேயிவளும் - இதினுடைய தோற்றரவிருந்தபடியாலே வெறுமனன்று - இவ்வாடைக்கோரடி யுண்டாகவேணுமென்று பார்த்துளென்றந்வயம். தோற்றரவு - ப்ராதுர்ப்பாவம். மிடற்றோசையில் தெளிவென்றது - "தெந நாஒெடநஊஹ தா" (தேநநாதேநமஹதா) என்றத்தைப்

பற்ற. “ த்வயாதஸ்யநிரஸ்தஸ்ய பீடிதஸ்யவிஶேஷத꞉ । இஹைதத்
ஸநராஹ்வா நம்ஸங்க்³ராம்ஜநயதீவமே ” (த்வயாதஸ்யநிரஸ்தஸ்யபீடிதஸ்யவி
ஶேஷஃ । இஹைதத்யபுநராஹ்வாநம்ஸங்காம்ஜநயதீவமே) என்றத்தைப்பற்ற (பூ
ர்வக்ஷணத்திலேயித்யாதி) அறைகூறுகை - யுத்தத்துக்கழைக்கை. ஜயத்வநியும்.
ஓரடி - ஓரவஷ்டம்பம். ஓரடியுண்டாகவேணும் - ஈஶ்வரனடியாக வுண்டாகவே
ணும். “ உரைத்திராய் ” என்றத்தைப்பற்ற (ராஜாக்களித்யாதி) வேற்கரரை - ஆ
யுதவான்களை. நிதியுண்டென் பாரைப்போலேயென்றது - “ வைக்கவேவகுக்கின்
று ” என்றத்தைப்பற்ற. தார்ஷ்டாந்திகே, நிதிஸ்த்தாநீயம் - கைங்கர்யம்.

நாடாத - தேடவரிய. மலராகில் தேடப்போகாததொன்றில்லையிறே. ஆகை
யாலேதேடவரியது - ஆத்மபுஷ்பமிறேயென்றுகருத்து. இத்தைமலரென்கிறது - ஆ
த்மாவைத்திருத்தி ஸமர்ப்பிக்கையு மீஶ்வரனுக்கு புஷ்பஸமர்ப்பண வத்போக்ய
மாகையாலே. இங்கே “ யஇத³ம் பரமம் கு³ஹ்யம் மத்³ப⁴க்தேஷ்வபி⁴தா⁴ஸ்யதி । ப⁴க்திம்
மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶய꞉। நச தஸ்மாந்மநுஷ்யேஷு
கஶ்சிந்மே ப்ரியக்ருத்தம꞉ । ப⁴விதா நச மே தஸ்மாத³ந்ய꞉ ப்ரியதரோ பு⁴வி ”
(யஏதத்பரமங்குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி । பக்திம்மயிபராங்க்ருத்வா மா
மேவைஷ்யத்யஸம்ஶய꞉ । நசதஸ்மாந்மனுஷ்யேஷு கஶ்சிந்மேப்ரியக்ருத்தம꞉ ।
பவிதாநசமேதஸ்மா தந்ய꞉ப்ரியதரோபுவி) என்றதநுஸந்தேயம்.

அஞ்ஜலிஸாத்யவிஷயத்திலே நாடோறும்வேணுமோவென்ன (கிஞ்சித்கரி
த்தித்யாதி) விச்சேதம் - ஸ்வரூபஹாநியாகைக்கு, ஸ்வரூபந்தானிருக்கும்படி யெ
ங்ஙனேயென்ன (நித்யபரிசர்யையித்யாதி) திருவடிகளின் போக்யதையுரப்பை
யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபஹாநியித்யாதி) ஸ்வரூபஹாநியானாலும் - நாரணனத
ல்லாவிட்டாலும்.

உக்தார்த்தநிகமநம் (இப்படியித்யாதி) ஸமாஸத்வயாபிப்ராயேண (வகு
த்ததுமாய் ஸுலபமுமாயென்றது) அயோத்யாகாண்டே லக்ஷ்மணம்ப்ரதிஸுமி
த்ரா, “ ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வநுரக்த꞉ ஸுஹ்ருஜ்ஜநே । ராமே ப்ரமாத³ம்
மாகார்ஷீ꞉ புத்ர ப்⁴ராதரி க³ச்ச²தி. ” (ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம்வநவாஸாய ஸ்வநுர
க்தஸுஹ்ருஜ்ஜநே । ராமேப்ரமாதம்மாகார்ஷீ꞉புத்ரப்ராதரிகச்சதி. ” கைங்கர்யத்
தாலிவனுக்கு ஸ்வரூபலாபமொழிய வீஶ்வரனுக்கு ப்ரயோஜநமில்லையே, ஆகையா
லே அவதாரிகையிற்சொன்ன கைங்கர்யநிதித்ருஷ்டாந்தம்சேராதேயென்ன (ஶே
ஷபூதனுக்கித்யாதி) “ வாடாத ” என்கிற விஶேஷணத்துக்கு - மலரடிக்கிழ்வை
யாதபோது மலரடிவாடுமென்று கருத்து.

“ வினையற்றதாலே வீடாடி வீற்றிருத்தலென்செய்வதோ ” என்றந்வயி
த்தர்த்தம் (இப்படி பாக்யஹாநியாலேயித்யாதி) என்செய்யக் கடவதோ - ஸம்
ஶ்லேஷாந்தமாகிறதோ,? நாஶாந்தமாகிறதோவென்றபடி. வீடாடியிருப்பதாய்
வீற்றிருத்தலையுடைத்தா யிருக்கிற வினையற்றது - பாக்யஹீநமான விந்தசேதநவஸ்
துவென்று த்விதியநிர்வாஹார்த்தம். த்விதீயார்த்தத்துக்கு வீற்றிருத்தல் - வேறுப
டவிருக்கை. வீடாடியென்று - பந்துவிஶ்லேஷத்துக்கு முபலக்ஷணம். “ வீற்றிரு
த்தல், வினையற்றது ” என்கிற பதத்வயத்துக்கு மர்த்தத்வயம். “ வினையற்றதென்

செய்வதோ " என்றவநந்தரம், என்று இத்யத்யாஹாரః. இவ்வஸ்துவென்றது - ஸ்வஸ்வரூபத்தை. அவனைப்பிரிந்திருக்கிற தசையிலே யவனோட்டைஸம்பந்தமே ஹேதுவாக பந்துக்களும் கைவிடுவர்களென்கைக் குதாஹரணம் (எமராலுமித்யாதி) என்னோடநுபந்தமுடையராலும் பழிக்கப்பட்டு. தம்மாலு முபேக்ஷிக்கப்பட்டு, இவ்வுத்தை யிருப்புக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு.

ஊடென்று - நடுவாதல், அந்தரங்கமாதல். அந்தரங்கமென்றபக்ஷத்தில் - அவனுக்கந்தரங்கமென்னுதல், எனக்கந்தரங்கமென்னுதல். நடுவென்றவர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (வேறகாரரித்யாதி) அந்தரங்கமென்றபக்ஷத்தில் அர்த்தத்வயத்தையுமருளிச்செய்கிறார் (ஊடென்றுள்ளாயித்யாதியாலும், ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியாலும்) இந்தயோஜனைக்கும், ஊடென்று - உள்ளு. ஆடுகை - வர்த்திக்கை. சினையாத - சலியாத. காலைப்பிடித்தென்றது - சாடு. கால் - காற்றும், பாதமும்.

ஊடாடுபனிவாடாய், நாடோறும் நாடாதமலர்நாடி நாரணன்றன் வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவே வகுக்கின்று - உண்டாக்கிற்று. இப்படியிருக்க, வினையற்றது - வினையறுகையாலே வீடாடிவீற்றிருத்தலென் செய்வதோவென்றுரைத்து, அவன் வேண்டாவென்றானாகில், எனதுடலையீராய் இத்யந்வயః. ....*

பத்தாம்பாட்டு.

உடலாழிப்பிறப்புவீடுயிர்முதலாய்முற்றுமாய்க்
கடலாழிநீர்தோற்றியதனுள்ளேகண்வளரு
மடலாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
விடலாழிமடநெஞ்சேவினையோமொன்றாமளவே.

ஆறாயிரப்படி.

(உடலாழி) ஸர்வ ஜகத்ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடையரக்ஷணார்த்தமாகத்திருப்பாற்கடலிலே திருவாழிதொடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களையு மேந்திக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமகாருணிகனான வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால், " நாடாதமலர்நாடி " இத்யாதி, " வினையற்றதென்செய்வதோ " என்றிதுசொல்லி, அவன் நம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்தருளுமளவு மென்னை நீ தரித்துக்கொண்டிருவென்று தன் திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்னவைபோ லன்றியே க்ஷீரார்ணவத்திலே அநுரவர்த்தியானவன் பக்கலிலேதானே போகிற நெஞ்சைக்குறித்து கார்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணிவிடுகிறாள்.

ஆழி - அகாதமாய். மடநெஞ்சே - எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சே. உடல் - உடலிலே. ஆழி - சக்ராகாரமாக. பிறப்பு - மாறிமாறிப்பிறக்கிற ஸம்ஸாரஸ்த்தலமும். வீடு - ஏதந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ராப்யமான மோக்ஷமும். உயிர் - இப்போகமோக்ஷங்களுக் கவஸ்த்தா பேதத்தாலே போக்தாவான ஆத்மாவும். முதலாய் -

முதலானவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய். முற்றுமாய் - மற்றும் போக்யபோகோப கரணாதிகளெல்லாம் ஸ்வப்ரகாரமாம்படி ப்ரகாரியாய். ரக்ஷணார்த்தமாக ஆழிநீர்-அகாதஜலமான. கடல் - க்ஷீரார்ணவத்திலே. தோற்றி - ஸந்நிஹிதனாய். அதனுள்ளே - அதற்குள்ளே. கண்வளரும் - கண்வளர்ந்தருளாநிற்குமவனாய். அடல் - ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷய யுத்தத்தையுடைய. ஆழி - திருவாழியாழ்வானையுடையனான. அம்மானை - ஸ்வாமியை. கண்டக்கால் - கண்டக்கால். இது - வர்த்தமானமான விந்தஆர்த்தியை. சொல்லி - அவனுக்குச்சொல்லி. வினையோம் - பிரிவுக் கடியான பாபத்தை யுடையோமான நாம். ஒன்றுமளவு - அவனோடொன்றுமளவும். விடல் - விடாதேகொள்.

"என்னைவிடாதேகொள்" என்றுஞ் சொல்லுவர். "ஆழிமடநெஞ்சே-சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சே" என்றுஞ் சொல்லுவர். இத்தால் - கடகராவார் அந்தரங்க பூதரென்று கருத்து. ....*

ஈடு-பத்தாம்பாட்டு.

"அல்லாதவற்றையெல்லாம்விட்டு, நெஞ்சைத்தூதுவிடுகிறாள்" என்பாருமுண்டு. அப்போது, விடலென்றது - அவனை விடாதேகொள்ளென்கை. அன்றிக்கே, கீழ்ப்பாட்டில், "வைக்கவேவகுக்கின்று" என்று - கைங்கர்யம் ப்ரஸ்துத மானவாறே, தாய்முலையை நினைத்த கன்றுபோலே திருவுள்ளம்பதறி ஶரீரத்தைவிட்டுப் போகப்புக்கது, நங்கார்யமோராறுதிபிறக்குமளவும் நீயென்னைவிடாதே கொள்ளென்னுதல்.

(உடலாழிப்பிறப்பு) உயிரினுடைய உடலாழிப்பிறப்பு (ஆத்மாவினுடைய ஸஹஜமானபிறப்பு.) வீடுமுதலாமுற்றுமாகைக்காக - மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைப் பெறுகைக்காக. ஶரீரத்தினுடைய வட்டமானபிறப்பு. அன்றிக்கே, ஆழியென்று - கடலாய், அத்தால் - காம்பீர்யமாய், அஸங்க்யேயமான ஜந்மமென்னுதல். வீடு - மோக்ஷம். ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் - மோக்ஷமாகையாலேசொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, (வீடுயிர்) ஜந்மங்கள்தோறுமுண்டானஶரீரஸ்த்தமான ஆத்மாக்கள். உயிர் தொடக்கமாகமற்றுமுண்டானகார்யஜாதத்தையுண்டாக்குகைக்காக. (ஆய்) "஬ஹு஬ஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே, தன்விகாஸமேயாகையாலே. (கடலாழிநீர்தோற்றி) ஆழிநீர் - ஆழியநீர். "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" (அபஏவஸஸர்ஜாதௌ) என்கிறபடியே மிக்க ஜலத்தையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தை யுண்டாக்கி, இவ்வருகுண்டான ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்காக அங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளும். (அடலாழியம்மானை) ஸ்ருஜ்யபதார்த்தங்களுக்கு விரோதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்காக ஆசிலேவைத்தகையுந் தானுமாயிற்று கண்வளர்ந் தருளுவது. (கண்டக்கால்) என்னிலுமுனக்கன்றோ பேறுமுற்பட்டிருக்கிறது. சந்த்ரேத்ருஷ்டிஸமாகமஃபோலே கண்டாரைக்காணுமித்தனையிறேதனக்கு. (இதுசொல்லி) "வைக்கவேவகுக்கின்று" என்கிற வார்த்தையைச்

சொல்லி யென்னுதல் ; ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் - "விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும்" (விசித்ராதேஹஸம்பத்தி ரீஸ்வராயநி வேதிதும்) என்கிறபடியே, தேவர்திருவடிகளிலே ஸர்வ கைங்கர்யங்க ளையும்பண்ணுகையன்றோவென்கை. விடல் என்கிறபதம் - மேலேயந்வ யிக்கிறது. (ஆழிமடநெஞ்சே) அளவுடையையாய் பவ்யமானநெஞ்சே யென்னுதல், சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சே யென்னுதல்.

(வினையோமொன்றுமளவும்விடல்) ஸ்ருஷ்டிக்குப்ரயோஜநம்- அங்கே யவரைக்கிட்டி யடிமைசெய்கையாயிருக்க, பிரிகைக்கீடான பா பத்தைப்பண்ணின நாம் அவரோடே சேருமளவும் நீயவரை விடாதே யொழியவேணும்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (உடலாழியித்யாதி) (விட்டுப்போகப்புக்கது) அத்தை க்குறித்து என்றத்யாஹாரம். அறுதி - நிர்ணயம். விடாதே கொள்ளென்னுதல்-வி டாதே கொள்ளென்கிறுளென்றபடி.

அந்வயம் (உயிரினுடையவித்யாதி) அதாவது - ஆத்மாவினுடைய ஶரீரத் தினுடைய வட்டமானபிறப்பினுடைய வீடுண்டு - மோக்ஷம். அதுமுதலான வெல் லா புருஷார்த்தங்களையும் பெறுகைக்காக வென்றபடி. ஆய் - ஆகைக்காக. பெறு கைக்காகவென்றபடி. "ஆழி" என்றமாத்ரத்துக் கர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயா ழியித்யாதி) அடைவேசொல்லாதே தர்மார்த்தகாமங்களுக்குமுன்னே மோக்ஷத் தைச்சொல்லுவானென்னென்ன (ஸ்ருஷ்டிக்கித்யாதி) "உடலாழி" இத்யாதி க்கர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே வீடுயிரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில், ஶரீரத்தினுடைய வஸங்க்யாதமான பிறப்புக்கள்தோறுமுண்டான ஶரீரஸ்த்தாத்மாக்கள்முதலான தேவாதிகார்யஜாதத்தை யுண்டாக்குகைக்காக வென்றபடி. வீடுயிர் - ஶரீரஸ்த்த ங்களான ஆத்மாக்கள். ஆய் - ஆக்குகைக்காக. உண்டாக்குகைக்காக வென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில், ஆக்குகைக்காகவென்னுதே "ஆய்" என்பானென்னென்ன (ப ஹுஸ்யாமித்யாதி)

"கடலாழிநீர்தோற்றி" என்று - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. ஆழிநீர்க்கடல் இத்யந்வய:. மாநவே தர்மஶாஸ்த்ரே, "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமபாஸ்ருஜத் । ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரபம்" (அபஏவஸஸர்ஜாதௌதாஸுவீர்யமபாஸ்ருஜத் | ததண்டமபவத்தைமம்ஸ ஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரபம்.) (அபஏவஸஸர்ஜாதௌ என்கிறபடியே) ஸ்ருஷ்டி க்ர மவாக்யங்களின்படியேயென்றபடி. அபஏவஸஸர்ஜாதௌ என்றது - ஸமஷ்டி ஸ் ருஷ்டிபரமிறே. "கடலாழிநீர்" என்று விஶேஷிக்கையாலே (ஏகார்ணவத்தை யென்கிறது) "அதனுள்ளே" என்று - தஜ்ஜாதீயமான கடலைப் பராமர்ஶிக்கிற து. ஆக, முன்னே ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, அதிலே ஸங்கல்பரூபவீர்யத்தைவிட்டு, அதிலே யண்டத்தையுண்டாக்கி, அதிலே மஹார்ணவத்தையுண்டாக்கி, அதிலேக ண்வளர்ந்து சதுர்முகனையுத்பாதித்து, இவ்வருகுண்டான ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதிகளுக் காக க்ஷீரார்ணவத்திலே யநிருத்தரூபியாய்க் கண்வளர்ந்தருளுமென்றபடி.

ஆசு - ஆயுதத்தின்பிடி. "கண்டக்கால்" என்று - அலப்யலாபந் தோன்றச் சொன்னதுக்கு பாவம் (என்னிலுமித்யாதி) தான் கண்டறியாளோவென்ன (சந்த்ர இத்யாதி) யுத்தகாண்டே பஞ்சமேராமঃ, "வாஹிவா தய தঃகாந்தா தாம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாமாமபிஸ்ப்ருஶ । த்வயிமேகாத்ரஸம்ஸ்பர்ஶஶ்சந்த்ரேத்ருஷ்டிஸமாகமঃ" (வாஹிவாதயதঃகாந்தாதாம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாமாமபிஸ்ப்ருஶ। த்வயிமேகாத்ரஸம்ஸ்பர்ஶஸ்சந்த்ரேத்ருஷ்டிஸமாகமঃ.) த்விதீய ப்ரதமாவதாரிகாநுகுணமாக "இதுசொல்லி" என்றதுக் கர்த்த த்வயமென்று கண்டுகொள்வது. விவரணம் (ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் விசித்ரேத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்த்வே, "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும் । பூர்வமேவக்ருதாப்ரஹ்மந்ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா." (விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஸ்வராயநிவேதிதும்। பூர்வமேவக்ருதாப்ரஹ்மந்ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா.)

அவனைவிடல் என்றபக்ஷத்திலே (அளவுடையை யித்யாதி) என்னைவிடல் என்றபக்ஷத்திலே (சுழன்றித்யாதி) ஆழியென்று - ஆழமாய், அத்தாலே - அளவுடைமையைச் சொல்லுகிறது. அளவு - ஜ்ஞாநம். மடப்பம் - பவ்யதை. இரண்டாமர்த்தத்தில், ஆழியென்று - சுழலுகையாய், மடப்பமென்று - அறிவிலித் தனமாய், சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சமேயென்றபடி. "வினையோம்" என்று-ஆத்மநிபஹுவசநம். ப்ரதமாவதாரிகைக்குச் சேர வருளிச்செய்கிறர் (ஸ்ருஷ்டிக் கித்யாதி)

ஆழிமடநெஞ்சே, உயிருடலாழிப்பிறப்பு வீடுமுதலாய் முற்றுமாய், ஆழிநீர்க்கடலைத்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளருமடலாழி யம்மானைக்கண்டக்காலிது சொல்லி - ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் தேவர் திருவடிகளிலே கைங்கர்யம் பண்ணுகையன்றோ வென்கிற வித்தைச் சொல்லி, வினையோமொன்றுமளவும் - வினையோமானநா மவனோடேசேருமளவு மவனைவிடல் என்று முந்தின வவதாரிகைக்குச்சேரவன்வயம். த்விதீயாவதாரிகைக்கு, அடலாழியம்மானைக்கண்டு, வினையோமொன்றுமளவும் - வினையோமான நங்கார்யம் ஓரறுதி பிறக்குமளவும், இதுசொல்லி - கீழ்ப்பாட்டிலே "வைக்கவே வகுக்கின்று" என்கிற வித்தைச் சொல்லிக் கொண்டென்னைவிட லென்றந்வயம். கண்டக்காலென்றது - கண்டென்றபடி, காலென்றது - அவ்யயம். கண்ட - கண்டு...*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

அளவியன்றவேழுலகத்தவர்பெருமான்கண்ணனை
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த
வளவியன்றவந்தாதியாயிரத்துளிப்பத்தின்
வளவுரையாற்பெறலாகும்வானோங்குபெருவளமே.

ஆறாயிரப்படி.

(அளவியன்ற) அபரிச்சேத்ய மஹிமையை யுடையனாய், ஸர்வலோகேஸ்வரனாய், ஆஸ்ரிதஸுலபத்வைக ஸ்வரூபனாயிருந்த வெம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற, அபரிச்சேத்ய மஹிமையை யுடைத்தான, இத்தி

ருவாய்மொழியை யழகியதாகச்சொல்ல வல்லவர் திருநாட்டிலே சென்று பகவத்கைங்கர்யரூப மஹாஸம்பத்தைப் பெறுவார்களென்கிறார்....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குபலம் மோக்ஷைஸ்வர்ய போகமென்றருளிச்செய்கிறார்.

அளவு - எல்லையை. இயன்ற - கடந்த. ஏழு - ஏழுவகைப்பட்ட. உலகத்தவர் - லோகத்திலுள்ள சேதநவர்க்கத்துக்கு. பெருமான் - ஸ்வாமியானமேன்மையையுடையனாய். கண்ணனை - ஆஸ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனை. வளம் - ஸம்ருத்தமான. வயல் - வயலாலே. சூழ் - சூழப்பட்ட. வண் - அழகிய. குருகூர் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். வாய்ந்து - தம்முடைய ஜ்ஞாநப்ரேமங்களாலேகிட்டி. உரைத்த - அருளிச்செய்த. அளவு-எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பலங்காரங்களைச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களிலே. இயன்ற - வர்த்திப்பதாய. அந்தாதி - அந்தாதியான. ஆயிரத்து - ஆயிரத்துள்ளும். உள் - இவருடைய பாவபந்த ப்ரகாஶகமான. இப்பத்தின் - இப்பத்தினுடைய. வளம் - இனிதான. உரையால் - ஶப்தமாத்ரத்தாலே. வான் - பரமபதத்தில். ஓங்கு - உத்துங்கமான. பெருவளம் - கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யம். பெறலாகும் - பெறலாம்.

அளவியன்றகண்ணனென்று - அளவுக்கீடாகவந்து முகங்காட்டினவனென்னுமாம். அளவியன்றவந்தாதியென்று - எல்லையிறந்த பெருமையையுடையவந்தாதியென்றுஞ் சொல்லுவர்..*

இத்திருவாய்மொழி அளவடிநான்கு மொத்திருத்தலால் கலிவிருத்தமாம், நாலடித்தரழிசையாகவுமாம்.

ஈடு - பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் ஶப்தமாத்ரத்தை யப்யஸிக்கவே யமையும் திருநாட்டைப் பெறுகைக்கென்கிறார்.

(அளவியன்ற) வியந்த என்கிறவிது "வியன்ற" என்று கிடக்கிறது. தவ்வுக்குறவ்வாய், வியத்தல் - கடத்தலாய், அளவைக் கடந்திருக்குமென்றபடி. அபரிச்சேத்யமஹிமனைகை. இத்தால் - இத்தலையிலே முகங்காட்டுகைக்கிடான ஜ்ஞாநாதிகுண பூர்ணனென்கை. (ஏழுலகத்தவர்பெருமான்) நாராயணத்வம் விகலமாகாதபடி ஸர்வேஶ்வரனானான். ஏழுலகத்தவரென்னவே - தாமுமதிலே யந்தர்ப்பூதரிறே. (கண்ணனை) இவ்வளவிலே வந்து முகங்காட்டிற்றிலனென்கிற குற்றந்தீர வந்து முகங்காட்டுகையாலே யாஸ்ரிதஸுலபனானான். பத்துடையடியவரில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யநுபவிக்கப் பாரித்து, அது கிடையாமையாலே தூதுவிட்டாராகையாலே இங்கு முகங்காட்டினான் க்ருஷ்ணனென்னவுமாம். இத்தால் - அவனுடைய மேன்மையும் ஸௌலப்யமும் நிலைநின்றதிவர்க்கு முகங்காட்டினபின் பாயிற்றென்றபடி.

(வளவயல்) "அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா:" (அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா:) என்கிறபடியே திருநகரியும் தளிரும் முறியுமாயிற்று. (வாய்

ந்துரைத்த) வாய்க்கை - கிட்டுகை. அதாவது - பாவபந்தத்தையுடைய ராகை. நெஞ்சுபிணிப்புண்டு சொன்னதா யிருக்கை. (அளவியன்றவந்தாதி) அபரிச்சேத்யவஸ்துவுக்கு வாசகமாகையாலே தானுமபரிச்சிந்நமாய், ஒருவராலும் சலிப்பிக்கவொண்ணுதா யிருக்கிற வாயிரத்து ளிப்பத்தினுடைய நன்ருனவுரையாலே. (வானேங்குபெருவளம்பெறலாகும்) பால்குடிக்க, நோய்தீருமாபோலே இத்திருவாய்மொழியி லினிய சொல்லாலே பெறலாம். ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான வித்தாலே ஸம்ஸாரத்தில் ஸங்குசிதமான நிலைபோய், பரமபதத்திலே போய், ஸ்வஸ்வரூபத்தைப் பெற்று விஸ்த்ருதனுகையாகிற நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறலாம்.

முதற்பாட்டில், ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள் ; இரண்டாம் பாட்டில், அங்குப்போனுல் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சில குயில்களுக்குச்சொன்னுள் ; மூன்ரும்பாட்டில், நான்பண்ணின பாபமேயோமாளாதென்று சொல்லுங்கோளென்று சில அன்னங்களை யிரந்தாள் ; நான்காம்பாட்டில், சிலமகன்றில்களைப் பார்த்து, என்தசையை யங்கேசென்று சொல்ல வல்லிகளோ மாட்டிகளோ வென்ருள் ; ஐந்தாம் பாட்டில், சிலகுருகுகளைப்பார்த்து, தன்னுடைய நாராயணத்வமொறுவாய்ப்போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்கோளென்ருள் ; ஆறும்பாட்டில், ஒருவண்டைக்குறித்து, தம்முடைய நாராயணத்வத்துக் கொருஹாநிவாராமே யெங்கள் ஸத்தையுங் கிடக்கும்படி யித்தெருவே யெழுந்தருளச் சொல்லென்ருள் ; ஏழாம்பாட்டில், ஒருகிளியைக்குறித்து, இத்தலையிலபராதத்தையே பார்க்குமத்தனையோ ! தம்முடைய வபராதஸஹத்வத்தையு மொருக்கால் பார்க்கச் சொல்லென்ருள் ; எட்டாம்பாட்டில், தானுருவினவாறே முன்கையிலிருந்த பூவையுமுருவ, நானே முடியாநின்றேன், நீயுனக்கு ரக்ஷகனைத் தேடிக்கொள்ளென்ருள் ; ஒன்பதாம்பாட்டில், ஒருவாடையைக் குறித்து, என்தசையை யங்கேசென் றறிவித்தால், அவன் “ நமக்கவள்வேண்டா ” என்ருனுகில் என்னைவந்து முடிக்கவேணுமென்றிரந்தாள் ; பத்தாம்பாட்டில், தன்னெஞ்சைக்குறித்து நங்கார்யமோரறுதி பிறக்குமளவும் நீயவனை விடாதேகொள்ளென்று போகவிட்டாள் ; நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினுர்.

முதற்பாட்டில், ஆசார்யனுடைய ஜ்ஞாந வைபவத்தை யருளிச்செய்தார் ; இரண்டாம்பாட்டில், மதுரபாஷியாயிருக்குமென்ருர் ; மூன்ரும்பாட்டில், ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனென்ருர் ; நான்காம்பாட்டில், விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தார் ; ஐந்தாம் பாட்டில், நினைத்தது கிட்டுமளவும் சலியாத ஸூத்தஸ்வபாவனென்ருர் ; ஆறும்பாட்டில், பகவதேகபோகனுயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய், கம்பீர ஸ்வபாவனுமாயிருக்குமென்ருர் ; மதுகரமிறே ; ஏழாம்பாட்டில், தான் ஸ

ர்வஜ்ஞனாகிலும் ஆசார்யர்கள் பக்கல் கேட்ட்வார்த்தையல்லதருளிச்செய்யானென்று, அவனுடைய ஆப்தியை யநுஸந்தித்தார்; எட்டாம்பாட்டில், ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்ரை யென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆசார்யஸம்பந்தமாத்ரமே ஸத்தாதாரகம், இதரஸ்பர்ஶம் ஸத்தாபாதகமென்கிறார்; பத்தாம்பாட்டில், ஆகவிப்படி ஜ்ஞாநவானுமாய், மதுரபாஷியுமாய், ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனுமாய், தர்ஶநீயனுமாய், ஶுத்தஸ்வபாவனுமாய், க்ருபாகாம்பீர்யங்களையுமுடையனாய், ஶிரோபாஷிதஸத்வ்ருத்தஸேவ்யனுமாய், ஸச்சிஷ்யனாகையாலே ஏவம்பூதனான வாசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய், இதரஸ்பர்ஶமும் தனக்குபாதகமாய், இப்படி ஸதாசார்யஸேவைபண்ணுகையாலே பகவத்கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாய், நின்னிடையே னல்லேனென்று நீங்கி - ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பானுண்மலர்ப்பாதமடைந்தது தந்திருவுள்ளமென்று தலைக்கட்டினார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (அளவியன்றவித்யாதி) "வளவுரையால் வானோர்க்குபெருவளம் பெறலாகும்" என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்துஸங்கதி (இத்திருவாய்மொழி யிலித்யாதி)

தவ்வுக்குறவ்வாய் - தகரத்துக்குறகரமாய். அளவு - பரிச்சேதம். எத்தால் வந்த மஹிமையென்ன (இத்தாலித்யாதி) இத்தால் - அபரிச்சேத்ய மஹிமனானவித்தால். இப்போதுசொன்னதுக்குபாவம் (நாராயணத்வமித்யாதி) ஒன்றுகுறைந்தாலும் ஸர்வஶேஷித்வம் விகலமாமிறே, ஆகையாலேயிவரை விஷயீகரித்த பின்பாயிற்று நாராயணத்வம் விகலமாகாமல் ஸர்வேஶ்வரனானானென்றபடி. "ஏழுலகத்தவர்" என்றால் - தம்மைச்சொல்லிற்றோவென்ன (ஏழுலகத்தவரித்யாதி)

கண்ணனென்று - கண்ணுக்குவிஷயபூதனென்னுதல், க்ருஷ்ணனென்னுதல். மூந்தினவர்த்தம் (இவ்வளவிலேயித்யாதி) த்விதீயார்த்தம் (பத்துடையித்யாதி) "பெருநிலங்கடந்த" இத்யாதியாலே பாரிக்கப்பட்ட த்ரிவிக்ரமாவதாரம் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடே தோள்தீண்டியாகையாலே, "க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யநுபவிக்கப்பாரித்து" என்னக்குறையில்லை. நிஷ்பதத்வயபலிதம் (இத்தாலித்யாதி)

"- வள" என்கிறவிஶேஷணம் - வயலுக்குமூருக்கும் விஶேஷணமித்யபிப்ராயேணாஹ (அகாலபலிநஇத்யாதி) யுத்தகாண்டேபரத்வாஜம் ப்ரதிராமः, "அகாலஃபலிநோவ்ருக்ஷாஸ்ஸர்வே ஸந்து மதுஸ்ரவாः । பவந்து மார்க்கே பகவந் அயோத்யாம் ப்ரதிகச்சதः" (அகாலபலிநோவ்ருக்ஷாஸ்ஸர்வேசாபிமதுஸ்ரவாः । பவந்துமார்க்கேபகவந்நயோத்யாம்ப்ரதிகச்சதः.) இப்போது "வளவயல் சூழ்வண்குருகூர்" என்கையாலே - விஶ்லேஷதஶையிலே "அபிவ்ருக்ஷாः பரிம்லாநாः" (அபிவ்ருக்ஷாःபரிம்லாநாः) இத்யாதிப்படியே யிருந்ததென்றுலித்தம். "அகாலஃபலிநः" (அகால்பலிநः) என்றதுக்கு - பரத்வாஜவசநம் வ்யாஜமாத்ரம், ராமாகமநமேஹேது; இல்லையாகில், "அபிவ்ருக்ஷாः" (அபிவ்ருக்ஷாः) என்றுவிஶ்லேஷத்தில் வாடக்கூடாதிறே, அப்போதுஒருவன் சாபமில்லையிறே. (தளிரும்முறியும்) பல்லவமும் மொட்டும். **முறி - இளந்தளிர். விவரணம்**

(நெஞ்சுபிணிப்புண்டித்யாதி) தாமவனைக் கிட்டுகையாவது - நெஞ்சுபிணிப்புண்கையிறே. பிணிப்புண்கை - கட்டுண்கை.

அந்தாதியளவியந் திருக்கையாவதேதென்ன, "அளவியன்றபெருமான்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துபாவம் (அபரிச்சேத்யேத்யாதி) அந்தாதியாகையாலே-ப்ரக்ஷேபயோக்யதை யில்லாமையாலே யவிசால்யத்வம் ஸித்தமாகையாலே (சலிப்பிக்கவொண்ணாதென்கிறது)

வளவுரை - இனிதானவுரை. "வளவுரை" என்றதுக்குபாவம் (பால்குடிக்கவித்யாதி) இத்தால்-ஸாதநத்வ ஶங்காவ்யாவ்ருத்தி. "வளவுரையால் வானோங்குபெருவளம் பெறலாகும்" என்றதுக்கர்த்தம் (ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான வித்யாதி) (வானோங்குபெருவளம்பெறலாகும்) வான் - பரமபதத்திலேபோய்; ஓங்கு - விஸ்த்ருதனாகையாகிற. பெருவளம் - நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறலாம்.

பத்துப்பாட்டுக்கும் ஸ்வாபதேஶம் (ஆசார்யனித்யாதி) ஜ்ஞாநகர்மங்களிறே - சிறகாகிறது. அதில் ஜ்ஞாநப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற (ஜ்ஞாந வைபவத்தையென்றது) (மதுரபாஷியாயென்றது) குயிலினுடைய ஶப்தம் போக்யமாயிருக்குமாகையாலே. "ஹம்ஸோயதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்" (ஹம்ஸோயதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்) என்றத்தைப்பற்ற (ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞனென்றது) விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தையென்றது - "நன்னீலமகன்றில்காள்" என்றத்தைப்பற்ற. நினைத்தது கிட்டுமளவுமென்றது - "இரைதேர்" என்றத்தைப்பற்ற. புருஷார்த்தம் ஸித்திக்குமளவுமென்றபடி. ஶுத்தஸ்வபாவனென்றது - குருகினுடையவண்மையைப்பற்ற. சலியாமையாவது - "ஶ்ரேயோவர்ஷதாராபி:" (ஶ்ரேயோவர்ஷதாராபி:) இத்யாதிப்படியே யிருக்கை. "வண்டு" என்றத்தைப்பற்ற (பகவதேகபோகனை யென்றது) ரூபவானுமா யென்றது - "வரி" என்றத்தைப்பற்ற. "ஆழி" என்றத்தைப்பற்ற (கம்பீரஸ்வபாவனுமா யென்றது) "அருள்" என்றத்தைப்பற்ற (க்ருபாவானுமாயென்றது) வண்டு ஏகபோகமோவென்ன (மதுகரமிறேயென்றது) (தான் ஸர்வஜ்ஞனாகிலு மித்யாதி) கிளி, சொன்னத்தைச் சொல்லுமிறே.

(ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையித்யாதி) "இன்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே" என்றத்தைப்பற்ற. வாயுஸ்பர்ஶம் பாதகமாகையாலே ப்ரதிகோடித்வேநாசார்ய ஸம்பந்தமே தாரகமென்று ஸித்தம். உக்தார்த்தஸங்க்ரஹமாஹ (இப்படியித்யாதி) க்ருபையென்றது - "ஆழி" என்றதின் தண்ணளியைப்பற்ற. சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தா: ஸேவ்யா:யஸ்ய என்றபடி. கிளி சிரகாலமப்யஸித்தாலொழிய வார்த்தை சொல்லமாட்டாதிறே. "உடலாழி" என்கிறபாட்டிலே த்விதீயாவதாரிகையிலே நோக்காக நிசமிக்கிறார்.

(இப்படி ஸதாசார்யேத்யாதி) இவ்விடத்திலே, ஏழாம்பாட்டு பர்யந்தம்-ஆசார்யலக்ஷணத்தை விதித்து, மேல் மூன்றுபாட்டாலே - ஶிஷ்யலக்ஷண விதி. (நின்னிடையித்யாதி) என்னெஞ்சமானது, "உனக்குகரணமாவே னல்லேன்" என்று கரணியானவென்னை விட்டகன்று, அத்விதீயமாய் தர்ஶநீயமாய் நீலநிறத்தையுடைத்தாய் விலக்ஷணமாயுத்துங்கமான மலைநடந்து வருமாபோலே வருமவனுடைய, அப்போதலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருவடிகளை யடைந்ததென்றபடி.

அளவியன்றவென்றுதொடங்கி, வளவுரையால்வானோங்கு பெருவளம்பெறலாகும் இத்யந்வய:...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(அஞ்சிறையமடநாராய்)

த்ராணே பத்தத்வஜத்வாத் ஶுபநயநதயா ஸ்வார்த்தலாபேர்த்திபாவாத் திம்யந்மேகஸ்வபாவாஜ்ஜகதுபஜநநஸ்தாபநாதிப்ரியத்வாத் । காருண்யாப்தத்வயோகாதநுகதமஹிஷீஸந்நிதேஸ்ஸங்கதைர்யாந்நாநாபந்தைஸ்ஸ்வரக்ஷாவஹிததமதயா க்ஷாந்திதந்த்ராஹ க்ருஷ்ணம் ॥ (௪)

ஸ்த்ரீபவ்யாந்ஸ்வாவாசஸ்ஸுசரிதஸுபகாந் க்ருஷ்ணஸாரேக்ஷணாந்ஸ்தாந் ஸத்த்வாத்யாந் ஹாரிஶாகாஶ்ரிதாந்ஸ்துதிபரமஹிமவ்யோமசூடாமணீந்ஸ்த்ராந் । ஸாத்ருத்வஹவ்யதீந்நிமதஸிஸிரா நந்தஜ்யோதிஸோ மந்தவாதாந் க்ருஷ்ணஸ்யாஸந்ந ஸர்வாந்தூத்யே ஸ்தவீத்யேதந்த்ரா ॥ (௫)

(த்ராணேபத்தத்வஜத்வாத்) வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு - ரக்ஷணத்திலே விரோதிநிரஸநஶீலனான பெரியதிருவடியைக் கொடியாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கையாலும். (ஶுபநயநதயா) என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கு புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாகையாலும். (ஸ்வார்த்தலாபேர்த்திபாவாத்) மதியினாற்குறண்மாணு யுலகிரந்த கள்வர்க்கு - ஸ்வகீயலோக லாபார்த்தமாகத் தானிரப்பாளனாகையாலும். (திம்யந்மேகஸ்வபாவாத்) என்னீலமுகில்வண்ணர்க்கு - வர்ஷுகவலாஹக ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஜகதுபஜநஸ்தாபநாதிப்ரியத்வாத்) நல்கித்தான் காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் - லோகங்களுடையஜநஸ்த்தாபநங்களிலே அத்யந்தம் ப்ரீதியையுடைத்தாகையாலும். (காருண்யாப்தத்வயோகாத்) அருளாத நீரருளி - க்ருபையினாலே யெல்லார்க்கு மாப்தனாகையாலும் (அநுகதமஹிஷீஸந்நிதே:) திருமாலார்க்கு - பெரிய பிராட்டியாரோடொரு..ாலும்பிரியாமையாலும். (ஸங்கதைர்யாத்) நெடுமாலார்க்கு - ஆஶ்ரிதரிடத்தில் மிகவும் வ்யாமோஹத்தை யுடைத்தாகையாலும். (நாநாபந்தை:) நாரணன்றன் - “ மாதா பிதா ப்ராதா ” (மாதாபிதாப்ராதா) இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலவித ஸம்பந்தத்தை யுடைத்தாகையாலும் (ஸ்வரக்ஷாவஹிததமதயா) கடலாழிநீர்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளரும் - திருப்பாற்கடலிலேலோகரக்ஷணத்திலே யவஹிதனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந் தருளுகையாலு மெம்பெருமானாஶ்ரிதாபராதத்தை யெல்லாம் பொறுத்தருளுமென்று “ அஞ்சிறைய மடநாராய் ” என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தா ரென்கிறார். (௪)

இத்தஶகத்தில் ஸ்வாபதேஶார்த்தத்தை யொருஶ்லோகத்தாலேஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஸ்த்ரீபவ்யாந்) அஞ்சிறைய மடநாராய் - புருஷகார ஸாஹித்யத்தாலே யெளிதாகக் கிட்டலாயிருக்கிற வாசார்யர்களை, ஸர்வதாபேடையோடே ஸஞ்சரிக்கையாலே பவ்யங்களாயிருக்கிற நாரைகளாக நிரூபித்தார். (ஸ்வாவாச:) இனக்குயில்காள் - “ ஸம்ப்ரவே மதுரம் வாக்யம் ” (ஸம்ப்ரவேமதுரம்வாக்யம்) என்கிறபடியே ஶோபநையான ஶ்ரீஸூக்தியை யுடையரான வாசார்யர்களை, மதுரவசஸ்ஸுக்களான கோகிலங்களாக நிர்த்தேஶித்தார். (ஸுசரிதஸுபகாந்) மென்னடையவன்னங்காள் - ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி ஸாரதரமான நடவடியை

யுடையரா யிருக்கிற வாசார்யர்களை, நீரக்ஷீர விபாகக்ஷமங்களாய் மநோஹரங்களாய் ஸஞ்சரியாநிற்கிற ஹம்ஸங்களாக வருளிச் செய்தார். (க்ருஷ்ணஸாரூப்ய ஸௌம்யாந்) நன்னீலமகன்றில்காள் - க்ருஷ்ண ஸாரூப்யம் பெற்று அதினாலே ஸௌம்யராயிருக்கிற வாசார்யர்களை, க்ருஷ்ணனோடே ஸரூபங்களான வன்றில்களாகவருளிச்செய்தார். (ஸ்வாஹாரோதாரஶீலாம்) மல்குநீர்ப்புனற்படப்பையிரைதேர்வண் சிறுகுருகே - "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்த் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்" என்கிறபடியே வண்டுவரைப்பெருமானையே தாரகபோஷகபோக்யமாக வநுபவித்து தங்களுடைய நிஷ்ட்டையை ஆஶ்ரித ஜனங்களுக்கும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிற மஹாத்மாக்களான வாசார்யர்களை, ஸம்ருத்தமாய் நிர்மலமான ஸலிலப்ரவாஹ மத்யத்திலே ஶுத்தமான வாஹாரத்தைத்தேடி யத்தை ஸ்வாநுபந்திகளுக்கும் வழங்கிக்கொண்டு உதாரங்களா யிருக்கிற ஸாரஸங்களாக ஸம்பாவித்தருளினார். (தநுத்ருதபகவல்லக்ஷ்மண꞉) ஆழிவரிவண்டே - தங்களுடைய திருமேனியிலே பகவச் சிஹ்நமான திருவாழி திருச்சங்கை தரியாநிற்கிற வாசார்யர்களை, ஷாட்குண்யரூப பகவல்லக்ஷணத்தை ஷட்பதமாகையாலே ஸ்வஶரீரத்தாலே வ்யஞ்சிப்பிக்கிற வண்டுகளாக வருளிச்செய்தார். (பால்யகுப்தாந்) இளங்கிளியே - ஸ்வமஹாத்ம்யகோபந ப்ரதர்ஶித பாலபாவரான வாசார்யர்களை, பாலஶுகங்களாக ப்ரதிபாதித் தருளினார். (சாத்ரஸ்வச்சந்தவ்ருத்தீந்) சிறுபூவாய் - ஶிஷ்யஜநவஶம்வத வ்யாபாரரான வாசார்யர்களை, பேடைமுதலான ஸ்வபூதங்களேவிக் காரியங்கொள்ளும்படி முக்தங்களாயிருக்கிற பூவைகளாக நிரூபித்தருளினார். (அபிகதஶிஶிராந்) ஊடாடு பனிவாடாய் - ஆஶ்ரயித்தபேர்களுக் கத்யந்தம் ஶீதலஸ்வபாவரான வாசார்யர்களை, குளிர்ந்த வாடையாகவருளிச்செய்தார். (அந்தரங்கோக்தியோக்யாந்) மடநெஞ்சே - அந்தரங்கமானசொல்லுக்குசிதரான வாசார்யர்களை, அந்தரங்கமாயிருக்கிற நெஞ்சமாக நிர்த்தேஶித்தருளினார். இப்படி யாசார்யர்களைத்தானே தத்தத்குண யோகத்தாலே யந்தந்த பக்ஷிகளாக நிரூபித்து, ப்ரணயியான நாயகனைப்பிரிந்த ப்ரேயஸியானவள் ஆற்றாமையாலே பரிஸரவர்த்திகளான பக்ஷிகளைத் தூதுவிடுமாபோலே, அவர்களை ஶரணம்புக்குதூத்யத்திலே நியோகித்தருளினார். இப்ப்ரகாரத்திலே யின்னமும் ஸம்பாவிதமான ஸ்த்தலங்களிலே ஸ்வாபதேஶார்த்தங்களை யூஹித்துக்கொள்ளக் கடவதென்று திருவுள்ளம். ....(௫)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

அஞ்சிறையபுட்கட்மையாழியானுக்குநீ
ரென்செயலைச்சொல்லுமெனவிரந்து - விஞ்ச
நலங்கியதுமாறனிங்கேநாயகனைத்தேடி
மலங்கியதும்பத்திவளம் (௪)

(அஞ்சிறையபுட்களித்யாதி) இதில், "அபராதஸஹத்வத்தை யறிவியுங்கோள்" என்று தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிற பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; அவதார ஸௌலப்யத்தை யுபதேஶித்து, "அவனையாஶ்ரயியுங்கோள்" என்று பிறர்க்குபதேஶித்தவிடத்தில், அவர்களதில் விமுகரா யிருக்கையாலே யவர்களைவிட்டு, குணஸாம்யத்தாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு போலியான த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தை யநுஸந்தித்து, தச்சரணங்களை த்ரிவிதகரணத்தாலு மநுபவிக்கப்பாரித்தவிடத்தில், அது முற்காலத்திலேயாய்த் தாம்பிற்பாடராகையாலே பாரித்தபடி யநுபவிக்கப்பெறாமல் கலங்கினதஶையை, "மதியினாற்குறண்மாணா யுலகிரந்தகள்வர்க்கு" என்று அத்தலைக் கறிவிக்கவேணுமென்று கடகரை யர்த்தித்துச் சொல்லுகிற க்ரமத்தை, கலந்து பிரிந்தாற்றுளாய்த் தலைமகள், என்னபராதத்தைப் பார்த்துப் பிரிந்துபோனவர்க்கு '𑌕𑌿𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰' (கிங்கோபமூலம்மநுஜேந்த்ரபுத்ர) என்னும்படி தம்மபராதஸஹத்வத்தையு மொருகால் பார்க்கக்கடவதன்றோ வென்று சொல்லுங்கோள்" என்று தன்னுத்யாநத்திலே வர்த்திக்கிற பக்ஷிகளைத் தன் ப்ராணரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் தூதுவிடுகிற பேச்சாலே சொல்லச்சொல்லுகிற அஞ்சிறையமடநாரையிலர்த்தத்தை, "அஞ்சிறையபுட்கடமை" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(அஞ்சிறைய புட்கடமை) விலக்ஷணமான பக்ஷங்களையுடைய பக்ஷிகளை "அஞ்சிறையமடநாராய்" என்றிறே யருளிச் செய்தது. புட்களென்றது - "இனக்குயில்காள்," "மென்னடையவன்னங்காள்," "நன்னீலமகன்றில்காள்," "வண்சிறுகுருகே," "ஆழிவரிவண்டே," "இளங்கிளியே," "சிறுபூவாய்," என்றருளிச்செய்தவற்றை. (ஆழியானுக்குநீர்) "கடலாழி நீர்தோற்றி யதனுள்ளேகண்வளரு மடலாழியம்மானை" என்றதைக் கடாக்ஷித்தபடி. முதல் தூதுக்குவிஷயம் வ்யூஹமிறே. நீர் - வ்யூஹத்தையும் பேதித்துக் காணவல்ல நீங்கள். (என்செயலைச் சொல்லுமெனவிரந்து) என்செயலை தர்ஶிப்பியுங்கோளென் றார்த்தித்து. என்செயலாவது - "மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்கும்" என்றும், "என்னீர்மை" என்றும், "நன்னீர்மையினியவர்கட்டங்காது" என்றும், "மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு" என்றும், "அவராவிதுவராமுன்" என்றும், "சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேன்" என்றும் தன்னாற்றாமையை ஆவிஷ்கரித்தமை. "என்பிழையேநினைந்தருளி யருளாத திருமாலார்க்கென்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கென்றொருவாய்சொல்" என்று - அவனபராதஸஹத்வத்தை ஆவிஷ்கரித்தது மிதிலேஸூசிதம். இப்படி யாற்றாமையை யாவிஷ்கரித்து (விஞ்சநலங்கியதும்) மிகவும் நலங்குலைந்ததும். (மாறனிங்கேநாயகனைத்தேடிமலங்கியதும்பத்திவளம்) ஆழ்வாரிங்கே - இவ்விபூதியிலே கூப்பீடுகேட்குமிடமானகடலிலே அடலாழி யம்மானை நாயகனைத்தேடி, "பாலாழிநீகிடக்கும் பண்பையாங்கேட்டேயும், காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்று மலங்கியதும், பக்த்யதிஶயம் - மதியெல்லாமுள்கலங்கின பக்திப்ரபாவம். வளம் - பெருமையும், ஸம்பத்தும். நலங்குதல் - நலக்கேடு. மலங்குதல் - திண்டாட்டம்...................................(௪)

முதற்பத்தில் நான்காந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி, ௪.—பாட்டு - ௪௪.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

வளவேழுலகின் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆருயிரப்படி.

(வளவேழுலகு) இப்படியாழ்வா ரெம்பெருமானை விஶ்லேஷித்து அத்யந்தமவஸந்நராய், "தேவரீருடைய நிரவதிகக்ருபையாலே அடியேனுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்தருளி யடிமைகொண்டருளவேணும்" என்று எம்பெருமானையபேக்ஷிக்க, எம்பெருமானும் தம்மோடு ஸர்வவிதஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கீடாம்படி யெழுந்தருள, அவனுடைய ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிஶயோத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிஶயநிகர்ஷத்தையும்பார்த்து, "இப்படி நிஹீநனான நானவன்றிருவடிகளி லடிமைசெய்யி லவனுக்கவத்யாவஹமாதலா லவனுக்கவத்யாவஹமாம்படி யடிமைசெய் துஜ்ஜீவிக்கையில் அடிமைசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவேயெனக்காத்மலாபம், ஆனபின்பினி ஆத்மாந்தமாக வவன்றிறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்றுபார்த்து, பரமபுருஷ சரணாரவிந்த பரிசரணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தராய், இதுக்குமுன்பிப்படி நீருபியாதே எம்பெருமான்றிறத்துப்பட்டதுக்குத் தம்மை கர்ஹிக்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிகடகமுகத்தாலே யிவ்வாழ்வார் தம் தஶையை யறிவித்தவநந்தரம், இவரார்த்திதீரும்படியாக "அளவியன்றவேழுலகத்தவர் பெருமான்கண்ணன்" என்று ப்ரக்ருதமான ப்ரகாரத்தாலே ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு அவ்வளவிலேவந்து ஸந்நிஹிதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரவதிக ஸௌஶீல்யத்தை யருளிச்செய்வதாக, ததுபபாதகமான அவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும், ஸர்வகாரணத்வத்தையும், அஶேஷ ஜகஸம்ஶ்லேஷத்தையும், விபூதித்வயநிர்வாஹகத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதார்த்தப்ரவ்ருத்தியையும், போக்யமானஸ்வபாவ நாமயோகத்தையும், போக்யதாப்ரகாஶகமான

ஸௌலப்யத்ந்தயும், ஆஶ்ரிதவிஷயவ்யாமோஹத்தையும், ஸர்வாத்ம வத்ஸலத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதோபகாராதிஶயத்தையு மநுஸந்தித்து, “ இப்படி விலக்ஷணனான ஸர்வேஶ்வரனை, அத்யந்தநிக்ருஷ்டரானநாம் அணுகுகை அவத்யாவஹம், அதிஶயிதஜ்ஞாநரானுகிலு மங்குத்தைக்கு மாலிந்யகரம் ” என்றகலப்புக, இவரைத்தன் ஶீலத்தைக்காட்டியாகவிடத்தேட, ஸமாஹிதராய் அநுபவித்தவர், பின்னையுமவ்வநுஸந்தாநத்தாலேயகல, தன்னுடைய ஹேயப்ராதிபட்யத்தையும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து ஆகவிட்டுக்கொள்ள, ஸமாஹிதராய்தம்பக்கலீஶ்வரனுக்குப்பிறந்த வுபகாரகத்வத்தையும் மேலுண்டான பாரிப்பையு மநுபவித்து ஸந்துஷ்டராகிறார்..*

௭-௫.

ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வஸ்மாத்பரனாகையாலே அவனை யாஶ்ரயிப்பார்க்கொருகுறையில்லையென்றார் ; அந்தவாஶ்ரயணந்தான் - புருஷோத்தமனை யாஶ்ரயிக்கிறதாகையாலே பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லதிராதென்றார் ; பஜிப்பார்க்காகத்தானவதரித்து ஸுலபனாகையாலே பஜிக்கத்தட்டில்லையென்றார் ; ஸுலபனானவன்று னபராதஸஹனாகையாலே பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லதிராதென்றார் ; அயோக்யதாநுஸந்தாநம் பண்ணி யகலுவாரையும் தன்செல்லாமையைக்காட்டிப்பொருந்தவிட்டுக்கொள்ளும் ஶீலவானென்கிறாரிதில். கீழ்கலங்கி தூதுவிட்டவிடம் ப்ரேமகார்யம், இங்ககலப்பார்க்கிறவிடம் ஜ்ஞாநகார்யம் ; “ மயர்வறமதிநலமருளினன் ” என்றுபக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமிறே இவர்தாம்பெற்றது.

தூதப்ரேஷணவ்யாஜத்தாலே தம்முடையவாற்றாமையையறிவித்தவநந்தரம், “ இவரை யிங்ஙனே நோவுபடவிட்டோமாகாதே ” என்று பிற்பாட்டுக்குநொந்து, ஆனைக்குதவவந்து தோற்றினாற்போலே அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து தோற்றினான் ; அவனுடையவைலக்ஷண்யத்தையும், தம்முடையஸ்வரூபத்தையுங்கண்டார் ; “ தார்மிகன்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலை யழிப்பாரைப்போலே நித்யஸூரிகளுக் கநுபாவ்யமான வஸ்துவை நாம்கிட்டி தூஷிக்கப்பார்ப்போமல்லோம், அகலுமித்தனை ” என்றுபார்த்தார். அகன்றால் ஜீவிக்கவல்லரோவென்னில், முடியுமித்தனையே ; ஶேஷிக்கதிஶயத்தை விளைக்கத்தேடுமவர்கள் தந்தாம்விநாஶம் பாரார்களிறே ; பெருமாளுக்கும் தேவதூதனுக்கும் மந்த்ரம் ப்ரவ்ருத்தமான ஸமயத்திலே, துர்வாஸா, “ என்னையுள்ளேபுகவிடவேணும் ” என்ன, “ இவனைத்தகைந்து பெருமாளுக்கவத்யத்தைவிளைப்பதில் நாமகன்றுமுடியவமையும் ” என்று பார்த்து, அவனைப்புகவிட்டு, “ [illegible]
ஹாராஜ [illegible] । [illegible]

வாஜய" (யதிப்ரீதிர்மஹாராஜயத்யநுக்ராஹ்யதாமயி। ஜஹிமாம்நிர்வி ஶங்கஸ்த்வம் ப்ரதிஜ்ஞாமநுபாலய) என்றுவிடைகொண்டாரிறே யிளையபெருமாள்; "த்யஜெயம்ராவவம்வம்ஶெ ஹர்த்துர்மாவரிஹாஸ்யதி" (த்யஜேயம்ராகவம்வம்ஶேபர்த்துர்மாபரிஹாஸ்யதி) என்றுவிடைகொண்டாளிறே பிராட்டி; அப்படியேயிவரும். "ஊருணியிலே கள்ளியை வெட்டியெறிவாரைப்போலவும், அம்ருதத்திலே நஞ்சைக்கலந்தாற்போலவும், நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யமான வஸ்துவை நாம்புக்கழிக்கையாவதென்" என்று இவரகலப்புக, "இவரையிழந்தோமாகாதே" என்று ஈஶ்வரன், "ஆழ்வீர் அகலப்பார்த்தீரோ" என்ன, "அடியேனகலப்பார்த்தேன்" என்ன, "நீர், நமக்கவத்யம்வருமென்றன்றே! அகலப்பார்த்தது; நீரகலவே, 'இவ்விஷயமதிக்ருதாதிகாரமாகாதே!' என்று நமக்காள்பற்றாது; இப்படி தண்ணியராக நினைத்திருக்கிற நீரொருவரும் நம்மைக்கிட்டவே, 'ஸர்வாதிகாரம்' என்று தோற்றும்; ஆனபின்பு நீரகலுமதுகாணும் நமக்கவத்யம்; இனித்தான், நமக்காகாதாரில்லையென்னுமிடம் பண்டேயடிபட்டுக்காணும் கிடப்பது" என்று - "நாம்குணாகுணநிரூபணம்பண்ணாதே எல்லார்தலையிலும் நங்காலைவைத்தோம்கண்டீரே" என்று தான் திருவுலகளந்தருளின ஸௌலப்யத்தைக்காட்ட, "ஆகில்கிட்டுவோம்" என்றுபாரா, "ஒருகுணாதிக்யமேயோ! வேண்டுவது, நம்மால்வரும்குணமு மவனுக்குவேண்டா" என்றகலப்புக, "உம்மால்வரும் குணாதிக்யமேயன்றே! வேண்டாதது, உம்மால்வரும் நான்றான்வேணுமோ வேண்டாவோ!" என்று - (நீரயோக்யரென்றகலுகிறது - ஸத்தாஹாநி; கிட்டுவது - ஸத்தாதாரகங்காணும். ஆனபின்பு) நீரயோக்யரென்றகலுமதிலும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறது திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதிநமக்கு தாரகங்காணும்; இனி நீரகலில் திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்விலக்கினார் புக்கலோகம்புகுவீர்கிடீர்; நீரகலுமது நமக்கு ஸத்தாஹாநி" என்று, [மித்ரபாவெநஸம்ப்ராப்தம்] [மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம்] என்று - அவன்பக்கலுள்ளது போட்கனாகவுமாம், நாமவனைவிடவுளோமாகோமென்று சேர்த்துக்கொண்டாற்போலவும், "பந்துவதம்பண்ணிஜீவிக்கப்பார்க்கிறிலேன்" என்றவர்ஜ்ஜுநனை, "கரிஷ்யெவசநந்தவ" (கரிஷ்யேவச்சநந்தவ) என்னப்பண்ணினாற்போலவும், தம்மைவருந்தியிசைவித்து ஸம்ஶ்லேஷோந்முகனானபடியே ஸம்ஶ்லேஷித்துத் தலைக்கட்டினானென்கிறார்..........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

* வளவேழுலகுப்ரவேஶே. முதற்றிருவாய்மொழிதொடங்கி ஸங்கதி (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) அநுபவகர்ப்பபரோபதேஶ ப்ரக்ரியையாலே யருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாஶ்ரயிப்பார்க்கித்யாதி) ஒருகுறையில்லையென்றது - " எழு " என்றதின் தாத்பர்யம். புருஷோத்தமனென்றது - " பற்றிலனீசனும் முற்றவும் நின்றனன் " என்றதின்தாத்பர்யம். பலத்தோடேவ்யாப்தமென்றது - " ஆக்கை விடும்பொழுதெண்ணே " என்றதின்தாத்பர்யம். * அஞ்சிறையமடநாரையிலே, பலத்தோடே வ்யாப்தமாயென்றது - " ஏழுலகத்தவர் பெருமான் " என்றத்தைப்பற்ற. " திருவடியால்தாயோன் " என்றத்தைப்பற்ற (ஶீலவானென்றது)

கீழத்யபி நிவிஷ்டராய்த்தூதுவிட்டவரிப்போதகலுவானென்னென்ன (கீழ்கலங்கியித்யாதி) இரண்டுமுண்டோவென்ன (மயர்வித்யாதி) பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநமென்றது - ஜ்ஞாநமும் பக்தியுமென்றபடி.

விஸ்தரஸங்கதி (தூதப்ரேஷணேத்யாதி) நோவுபடவிட்டோமாகாதே யித்யாதிக்கு - " அளவியன்ற " என்கிறபாட்டிலே ஹ்ருதயம். அநாகுலையத்தலைகுலையவென்றது - " ஸ்ரீஹஷா ஊ ஈயயா தய நயா நஃ " என்றத்தைப்பற்ற. " வானோரிறையை யருவினையேன் " என்றத்தைப்பற்ற (அவனுடையவைலக்ஷண்யத்தையும் தம்முடையஸ்வரூபத்தையுமென்றது) " ஸுகீபவெயம், ஃஃஃவீ ஊஹ ஒவம் " (ஸுகீபவேயம், து:கீமாபூவம்) என்றன்றோ லோகப்ரதீதி ; இப்படி ஸ்வவிநாஶத்தை யிசைவாருண்டோவென்ன (ஶேஷிக்கித்யாதி)

இதுக்கநுஷ்டாநம் பெருமாளுக்குமித்யாதி) தேவதூதன்-சதுர்முகதூதனான யமன். தகைந்து - நிஷேதித்து. உத்தர ஸ்ரீராமாயணே ஷட்சததமேலக்ஷ மஞேக்தம், " யதிஃதிஃ " (யதிப்ரீதி:) இத்யாதி. ப்ராதரி - ப்ரீதி:. ஶிஷ்யதாஸயோ: - அநுக்ரஹ இதிபேத:.

த்த்ராவாஷ்டசத்வாரிம்ஶே, (நகல்வத்யைவஸௌமித்ரேஜீவிதம் ஜாஹ்நவீஜலே । த்யஜேயம்ராகவம்வம்ஶே பர்த்துர்மாபரிஹாஸ்யதி) பர்த்துர்வம்ஶே ராகவம்மாபரிஹாஸ்யதீதி வீஜதந்த்வஜேயம் இத்யந்வய:. பர்த்தாவான பெருமாளுடைய வம்ஶத்திலே பெருமாளை லோகமானது, இருந்ததேகுடியாகவிடாதே யிருக்குமென்று நான் ஜீவிதத்தைவிடாதே யிருக்கிறேன். நான் ஜீவிதத்தை விட்டால் பெருமாளை லோகம் த்யஜிக்குமென்றுகருத்து. " ஓஹாஞ்தஃமெ " (ஓஹாஞ்த்யாகே) என்றிறேதாது. பிராட்டிக்கு ஜீவிக்கையேவிநாஶம்.

அகலும் ப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (ஊருணியிலேயித்யாதி) ஊருணி-ஊராகவிநியோகங்கொள்ளுகிற தடாகம். ஊருணிக்கு ப்ரதிகோடியாக " வாசத்தடம் " " மரதகமணித்தடம் " என்றதநுஸந்தேயம். " அம்ருதத்திலே " என்றதுக்கு ப்ரதிகோடியாக - " ஊதமெவாஃதஃஷா " (ஏததேவாம்ருதம்த்ருஷ்ட்வா) என்றதநுஸந்தேயம்.

(அதிக்ருதாதிகாரமாகாதே) யோக்யரோ ஆஶ்ரயிக்கலாம் வஸ்துவாமே யென்றபடி. அடிபடுகை - சாடு. அதாவது - ப்ரஹுதமாகை. திருவடிகளிற்பட்டுக் கிடக்கிறதென்றுமாம்.

“ ஸதியஸ்ரீணியஸ்ராஸ்பிந்த்ரேந்தே ” (ஸதிதர்மிணிதர்மாஸ்சிந்த்யந்தே) என்றத்தைப்பற்ற (குணமுமவனுக்கு வேண்டாவென்றது) பின்னையுமகலப்புக வென்றது - “ அடியேன் சிறியஞானத்தன் ” என்றத்தைப்பற்ற. இசைவித்தமைக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (மித்ரபாவேந கரிஷ்யேவசநந்தவேத்யாதி) யுத்தகாண்டே அபயப்ரதாநப்ரகரணே, “ மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தந்நத்யஜேயங்கதஞ்சந । தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதாமேததகர்ஹிதம் ” (மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தந்நத்யஜேயம்கதஞ்சந । 'தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதாமேததகர்ஹிதம்) கீதாஸ்வஷ்டாதஸே, “ நஷ்டோமோஹஸ்ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத । ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ꞉கரிஷ்யேவசநந்தவ ” (நஷ்டோமோஹஸ்ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத । ஸ்த்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ꞉கரிஷ்யேவசநந்தவ) போட்கன் - காபட்யம். “ சார்ந்தவிருவல்வினை ” இத்யாதியைப்பற்ற (ஸம்ஶ்லேஷித்துத் தலைக்கட்டினானென்றது) ....*

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி,

முதற்பாட்டு.

வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையையருவினையேன்
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வாவென்பன்பின்னையுந்
தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய்வல்லானுயர்தலைவனை
யிளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாயென்பனினைந்துநைந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

ஸர்வலோககாரணபூதனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவெம்பெருமானை அத்யந்தஹீநனான நானென்வாயாலே "களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன் ; அதின்மேலே - பின்னையும், நிரதிஶயஸௌந்தர்யாதி குணங்களையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே கலக்கைக்காக அவள்குலத்தோடு ஶத்ருபூமானகுலத்திலே வலியையுடையரான வானுயர்தலைவனாய் வந்துபிறந்தருளி, இளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாய் என்றுசொல்லுவன் ; சொல்லுமிடத்தில், குணங்களையென்னெஞ்சாலே நினைந்துசொல்லுவன் ; என்னவதிநிக்ருஷ்டனோ ! என்னவயுக்தகாரியோ ! என்றுகொண்டு தம்மைநிந்தித்து, அவன்குணங்களை யிப்படிசொல்லிவைக்கிற தவன்பக்கலிலே யெனக்குள்ள நிரதிஶயஸ்நேஹமாகிறபாபமிறேயென்று நோகிறார்.

பரமபுருஷார்த்தமான பரமபுருஷவிஷய ப்ரேமத்தைப் பாபமென்று சொல்லுவானென்னென்னில் ; து꞉கஜநகமானது - பாபமாகையா

லும், எம்பெருமானுக்கவத்யம்வருகை - தமக்கு து:கமாகையாலும், தம்முடையவாயாலே அவனைப்பேசுகை யவனுக்கவத்யமாகத்தாம் கருதுகையாலும், இப்படி யவனுக்கவத்யமாகையாலே தமக்கு து:கரூபமானவிப்பேச்சை தத்விஷயஸ்நேஹமானது விளைவிக்கையாலும், தமக்கவன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தையே பாபமென்கிறார்.........................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், அம்ருதத்திலே நஞ்சைக்கலக்குமாபோலே ஸர்வ ஜீவாதுவான ஸர்வேஶ்வரனை யென்கரணத்ரயத்தாலும் தூஷித்தேனென்கிறார்.

வளம் - வளவிதான. ஏழுலகின் - ஏழுலகத்துக்கும். முதலாய - முதலான. வானோர் - வானவர்க்கு. இறையை - இறையான வுபயவிபூதிநாதனை. அருவினையேன் - கழிக்கவரிதான பாபத்தையுடையனான நான். நினைந்து - என்னெஞ்சினாலேநினைத்து. நைந்து - ஶரீரமும் கட்டுக்குலைந்து. களவேழ் - களவுகிளம்பும்படியாக. வெண்ணெய் - வெண்ணெயை. தொடுவுண்ட - ஒளித்துண்ட. கள்வா - க்ருத்ரிமனே. என்பன் - என்ற தாயார்பாசுரத்தைச்சொல்லுவன். பின்னையும்-அதுக்குமேலே. தளவு - முல்லை. ஏழ் - தோன்றும்படியான. முறுவல் - முறுவலையுடைய. பின்னைக்கு - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு. ஆய் - உன்னையாக்கிவைத்து. வல் - ப்ரபலரான. ஆனாயர் - கோபர்க்கு. தலைவனாய் - தலைவனாய்வந்து. இளம்-இளமையாலேசெருக்கின. ஏறு - எருதுகள். ஏழும் - ஏழையும். தழுவிய - அபிமத ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாகையாலே யுகந்து தழுவிமுடித்த. எந்தாய் - என்ஸ்வாமியே. என்பன் - என்று அபிமதை பாசுரத்தைச்சொல்லுவன்.

ஏழுலகின்முதலாயவானோரென்று - "அஸ்த்ரபூஷணாத்யாயக்ரமத்தாலே ஸூரிகளுடைய ஜகத்காரணத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்றுஞ்சொல்லுவர்கள். இவ்விடத்தில், வினையென்று - அத்தலைக் கவத்யகரமாம்படி தம்மை பகவத்விஷயத்திலே மூட்டுகையாலே அநிஷ்டாவஹையான பக்தியைச்சொல்லுகிறது. தளவு-முல்லை. "இனைந்துநைந்தே" என்று பாடமாய், "இனைதல் - வருந்துதல்." என்றுஞ் சொல்லுவாருமுளர்...*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

நித்யஸூரிகளுக் கநுபாவ்யனானவனை யென்னுடைய மநோவாக்காயங்களாலே தூஷித்தேனென்கிறார்.

(வளவேழுலகித்யாதி) வளவிதான ஏழுலகென்று - லீலாவிபூதியாய், "வானோரிறை" என்கையாலே - நித்யவிபூதியைச்சொல்லிற்றாய், இப்படி யுபயவிபூதிநாதனைக்கிடீர்! நானழிக்கப்பார்த்ததென்கிறார். வளவியனாய், ஏழுலகுக்கும்முதலாய், வானோரிறையாயிருக்குமவனையென்று, அவன்றனக்கே விஶேஷணமாகவுமாம்; வளவியராய், ஏழுலகுக்கும் முதலாயிருக்கிறவானோரென்று, நித்யஸூரிகளுக்கு விஶேஷண மா

கவுமாம். இவர்கள் வளவியராகையாவது - பகவதநுபவத்தில் குஶலராகை. அஸ்த்ர பூஷணாத்யாயத்திலே, ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தாலே ஜீவஸமஷ்டியை தரிக்குமென்றும், ஸ்ரீவத்ஸத்தாலே ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களை தரிக்குமென்றும்சொல்லாநின்றதிறே. (வானோரிறையை) தேஶிகராகையாலே துறையறிந்தே யிழிவர்கள். " ஸ்வாமி " (ஸ்வாமி) என்றேயாயிற்றிவர்களுக்கு ப்ரதிபத்தி. " வானோரிறையைக்கள்வாவென்பன் " என்னவாயிற்றுநினைத்தது ; தொடங்கினவாக்யம் பூரிப்பதற்குமுன்னே தம்மையநுஸந்தித்து " அருவினையேன் " என்கிறார்.

தார்மிகனாயிருப்பானொருவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே அபிபூதனாய், க்ருஹத்திலே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஸத்த்வம் தலையெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே அநுதபிக்கிறார். (அருவினையேன்) இப்போது " அருவினையேன் " என்கிறது - " கள்வா " என்கைக் கடியான ப்ரேமத்தை. அத்தை " அருவினை " என்கிறார், " அநிஷ்டாவஹம் - பாபம் " என்றிருக்குமவ ராகையாலே. (களவேழித்யாதி) களவிலேவேழ்க்கையுடையனாய்-அபிநிவிஷ்டனா யென்னவுமாம் ; அன்றிக்கே, களவுஎழும்படி - களவு ப்ரஸித்தமாம்படி யென்னவுமாம். களவுப்ரஸித்தமாம்படி, வெண்ணெயைக் களவுகண்டமுதுசெய்த க்ருத்ரிமனேயென்பன். இத்தால் – பரிவுடைய யஶோதைப்பிராட்டிசொல்லும் பாசுரத்தைக்கிடீர் ! சொல்லிற்றென்கை. என்பனென்றது - சொன்னேனென்றபடி.

(பின்னையும்) அதுக்குமேலே.

(தளவித்யாதி) பரிவுடைய யஶோதைப்பிராட்டிக்கு மறைத்தவற்றையும் வெளியிடும்படி யபிமதையான நப்பின்னைப்பிராட்டி பாசுரத்தையுஞ்சொன்னேன். (தளவேழ் முறுவல்) நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய தந்தபங்க்தியைக் கண்டவாறே முல்லையரும்பு ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகை நெஞ்சிலே ; கவயத்தைக்கண்டவாறே க்ருஹத்தில் கோ ஸ்ம்ருதிவிஷயமாமாபோலே. (தளவெழும்படியான முறுவ லென்னவுமாம். அதாவது, எழுகை - போகையாய், தோற்றுப்போம்படியான முறுவல்.) " பல்லுக்குத்தோற்றபணிமுல்லை " என்னக்கடவதிறே. (பின்னைக்காய்) நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸ்மிதத்திலே தோற்று அவளுக்குத் தன்னை யிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கினான். (வல்லானாயர்தலைவனாய்) " க்ருஷ்ணாஶ்ரயா꞉க்ருஷ்ணபலா꞉க்ருஷ்ணநாதா꞉ஶ்ச பாண்டவா꞉ " (க்ருஷ்ணாஶ்ரயா꞉க்ருஷ்ணபலா꞉ க்ருஷ்ணநாதாஶ்சபாண்டவா꞉) என்னுமாபோலே, அவனைப் பற்றி நாட்டை யழித்துத்திரியும் மிடுக்கைப்பற்ற " வல்லானாயர் " என்னவுமாம் ; அன்றிக்கே, ஆனாயர் வலியதலைவனாய் ; அதாவது - உடம்பிருக்கத் தலைகுளித்தும், தலையிருக்கவுடம்புகுளித்துமிறேதிரிவது ; கார்த்

திகை புதியதுக்குக் குளித்தார்களாகி லிவனதுவும் செய்யாதே யிடைத் தனத்திலே யூன்றி நிற்கும்படியைச்சொல்லுதல். இப்படி யிருக்கிலல்ல து பெண்கொடார்களிறேயிடையர், “ [illegible] ” (குலேநஸ த்ருஶீ) என்னக்கடவதிறே. “ [illegible] ” (துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்) என்றிரண்டுதலையும் குறைவற்றிருக்க, எருதுகளை முன்னிட்டவன்னெஞ்சரென்னவுமாம். (இளவேறு) ம்ருத்யுஸமமா யிருந்துள்ளருஷபங்களேழையுமூட்டியாக வொருக்காலேதழுவினான். அநந்தரம் அவளைலபிக்கையாலே அவள்முலையிலே யணைந்தாற்போலே யிருக்கையாலே (தழுவியென்கிறது) (எந்தாயென்பன்) எருதேழடர்த்த செயலுக்குத்தோற்றுநப் பின்னைப்பிராட்டிசொல்லும் பாசுரத்தைச் சொன்னேன். உக்திமாத்ரமேயோ (நினைந்து) நெஞ்சாலும்தூஷித்தேன். அவ்வளவோ (நைந்தே) பிறாறியும்படி சிதிலனாய் காயிகத்தாலும் தூஷித்தேன்.

வளவேழுலகித்யாதிக்கு “ அயர்வறுமமரர்களதிபதி ” என்றேன் “ எத்திறம், என்றேன் ” பிராட்டிமார்தசையை ப்ராப்தனாய்த்தூது விட்டேனென்றவற்றுக்கநுதபிக்கிறார். நினைந்துநைந்துவளவேழுலகின் முதலாயவானோரிறையைக் களவேழ்வெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வாவென்பன்; பின்னையும், தளவேழ்முறுவல் பின்னைக்காய்வல்லானாயர் தலைவனாய்இளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாயென்பன் ; அருவினையேன் என்றந்வயம்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (வளவேழுலகித்யாதி) “ வானோரிறையை, நினைந்துநைந்து, என்பன், ” என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நித்யஸூரிகளுக்கித்யாதி)

“ வளம் ” என்றது - ஏழுலகுக்கு மீஶ்வரனுக்கும் ஸூரிகளுக்கும் விஶேஷணம். “ வளவேழுலகின் முதலாயவானோரிறையைக்கள்வாவென்பன் ” என்றதுக்குபாவம் (வளவிதானவித்யாதி) வளப்பம் - கட்டளைப்பாடு. ஈஶ்வரன் வளவியனாகையாவது - ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷண்யத்தை யுடையனாகை,. ஸூரிகளுக்குவளப்பம் - பகவதநுபவகௌஶலம்.

நித்யஸூரிகளுக்கு ஜகத்காரணத்வமுண்டோவென்ன (அஸ்த்ரபூஷணேத்யாதி) ப்ரதமேம்ஶே த்வாவிம்ஶே, “ [illegible] ” (ஆத்மாநமஸ்யஜகதோநிர்லேபமகுணமலம் । பிபர்த்திகௌஸ்துபமணிஸ்வரூபம்பகவாந்ஹரி: । ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்த்தாநமயமநந்தேநஸமாஶ்ரிதம் ।

ப்ரதாநம்புத்திரப்யாஸ்தே கதாரூபேணமாதவே) இத்யாதித்ரஷ்டவ்யம். லீலாவி பூதிக்கு காரணத்வத்தைச்சொல்லி, நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (தேஜஸ்கரித்யாதி) விவரணம் ஸ்வாமியித்யாதி)

வானோரிறையைக்கள்வாவென்ப னருவினையேன் என்னவேண்டியிருக்க, இங்ஙன் சொல்லுவானென்னென்ன (வானோரிறையையித்யாதி) "கள்வாவென்பனருவினையேன்" என்னவாயிற்று நினைத்ததென்றபடி. த்ருஷ்டாந்தம் (தார்மிகனுயித்யாதி) ப்ரேமத்தைப்பாபமென்னலாமோவென்ன (அத்தையித்யாதி) அதாவது - அகலுகை யிஷ்டமாயிருக்க, ப்ரேமமகலவொட்டாமையாலே அத்தைப் பாபமென்கிறாரென்றபடி.

(களவிலேவேழ்க்கையுடைய) களவு - களவிலே. வேழ் - வேழ்க்கை, தொடுவுண்ட - களவுகண்ட. த்விதீயார்த்தத்தில் - "ஏழ்" என்றுநீட்டினதைக் குறுக்கி, எழும்படியென்றபடி. எழும்படி - ப்ரஸித்தமாம்படி. "க்ருத்ரிமன்" என்றுநிந்தித்தது தபிக்கிறாரோவென்ன, அங்ஙனல்லவென்கிறார் (இத்தாலித்யாதி)

அத்தையும்சொன்னேன் இத்தையும்சொன்னேன் என்னவமைந்திருக்க, "பின்னையும்" என்றதுக்குபாவம் (பரிவுடையவித்யாதி) பரிவு-ஸ்நேஹம். நப்பின்னைப்பிராட்டிபாசுரமாவது - "இளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாய்" என்றது. தளவு - முல்லை. "மௌவலும் தளவும் முல்லையாகும்" என்னக்கடவதிறே. அந்யதர ஸாதந்ய ஸ்ம்ருத்யயோக ஸங்கையைத்ருஷ்டாந்தமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (தளவேழ்முறுவலித்யாதி) முறுவலென்றது - ஸ்மிதமாய், அத்தாலே-தந்தபங்க்தியைச்சொல்லுகிறது. எழுகையாவது - ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகை. ஸத்ருஸமாகையாலே ஸ்ம்ருதிஹேதுவாகிறது. நெஞ்சிலே - க்ருஷ்ணன்நெஞ்சிலே. கவயம் - காட்டிலே திரிகிறமனா. அது-பசுப்போலேயிருக்கும். முல்லையரும்புபல்லுக்குபமாநமோவென்ன (பல்லுக்கித்யாதி) "ஆய்" என்றதுக்குபாவம் (நப்பின்னையித்யாதி)

வன்மைஆனுயர்க்கு விசேஷணமாய், அத்தைத்வேதா காட்டுகிறார் "க்ருஷ்ணாஸ்ரயா:இத்யாதியாலும், துல்யஶீலேத்யாதியாலும்) மஹாபாரதே, "க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவா:। க்ருஷ்ண: பராயணம் தேஷாம் ஜ்யோதிஷாமிவ சந்த்ரமா:" (க்ருஷ்ணாஸ்ரயா:க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஸ்சபாண்டவா: । க்ருஷ்ண:பராயணம்தேஷாம்ஜ்யோதிஷாமிவசந்த்ரமா:) ஸுந்தரபாஹுஸ்தவே, "ஹேமந்தே ஹேமகதரஜந்மநி க்ருஷ்ணபாவே ஸுமாத்ரதளாஸவிதளா ஸவதாஸவிதே । ஏககுணாதநுர்க்ருஹீ தவ தஃஹமஹே நீளாகுலே நவஶிக்ஷுஶீகினி ஸம்க்லிண்ய" (ஹேமந்தகாதரஜந்மநிக்ருஷ்ணபாவேஸ்வமாதளாசபிதளாசபுரிலேஅபித்வே । ஏககுணுதநுக்ருஹீதவ த:பலந்தேநீளாகுலேநஸத்ருஸீ கிஞருக்மிணீச.") வன்மைதலைவனுக்கு விசேஷணமானபோது (அன்றிக்கேயித்யாதி) (கார்த்திகையித்யாதி) எல்லாரும் கார்த்திகைக்குக் குளிப்பார்கள். புதுநெல்லுவரும்போது மங்களஸ்நாநம்பண்ணி யிஷ்டதேவதைக்குப்பொங்கலிட்டு பந்துக்களும் தாங்களும் புஜிப்பார்களிறே ; ஆகையாலே கார்த்திகைக்கும் புதியதுக்குமென்றபடி. "புனத்தினைக்கிள்ளிப்புதுவவிக்காட்டியுன்பொன்னடிவாழ்க" என்னக்கடவதிறே. புதியது - புதுச்சோறு. ஆக, வன்மையாவது - இடைத்தனத்திலே யூன்றிநிற்கை. இதுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்

ன (இப்படியித்யாதி) இடைத்தனத்திலே யூன்றியிருக்குமோவென்ன (குலேந ஸத்ருஶீத்யாதி) ஸௌந்தரகாண்டே ஸீதாம்த்ருஷ்ட்வாஹநுமதோவிசார:, "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்। ராகவோர்ஹதிவைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா" (துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாந் துல்யாபிஜநலக்ஷணம் । ராகவோர்ஹதிவைதேஹீந்தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா.)

ஊட்டியென்று - கழுத்தாய், ஏழுகழுத்தையு மொன்றாகக் கூட்டித் தழுவினனென்றபடி. அடர்த்தெனனுதே, "தழுவி" என்றதுக்குபாவம் (அநந்தரமித்யாதி) எந்தாய் - என்ஸ்வாமியே.

அடிதொடங்கிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (வளவேழித்யாதி) (வளவேழுலகித்யாதிக்கு) "வளவேழுலகு" என்கிறபாட்டிற் சொன்னபடிக்கு. "என்பன்" என்றநுதபிக்கைக்கப்படி கீழ்ச்சொன்னாரோ வென்ன (அயர்வறுமித்யாதி) "பிராட்டிமார் தலைமையை ப்ராப்தனாய்" என்கையாலே - நப்பின்னைப்பிராட்டி சொன்னவார்த்தையுஞ் சொன்னேனென்று ஸித்தம். "அநுதபிக்கிறார்" என்றது - "அருவினையேன்" என்றத்தைப்பற்ற. "வானோரிறையை" என்றதுக்கு - முதற்றிருவாய்மொழியிலேநோக்கு. "கள்வா" என்றதுக்கு - பத்துடையடியவரிலேநோக்கு. "ஏறேழுந்தழுவியவெந்தாய்" என்றதுக்கு - அஞ்சிறையமடநாரையிலேநோக்கு. "வானோரிறையைக் கள்வாவென்பன்" என்றேகவாக்யமாகக் கீழருளிச்செய்து, இங்கே, "வானோரிறையென்பன்கள்வாவென்பன்" என்று ப்ரத்யேகமாக வருளிச்செய்கையாலே இதுவுமொரு யோஜனையென்றுகண்டுகொள்வது.

பாட்டுக்கந்வயம் (நினைந்தித்யாதி) (ஹேஸௌந்தர்யேத்யாதி) வாரீரழகரே, க்ருஷ்ணவதாரமான வொருஜந்மந்தன்னிலே யிரண்டுதாய்மாரையு மிரண்டுதமப்பன்மாரையு மிரண்டுவம்ஶத்தையும் ஒருக்ஷணகாலத்திலே பரிக்ரஹித்தவுமக்குபலம் - குலத்தோடொத்திருக்கிற நப்பின்னைப் பிராட்டியும் ருக்மிணிப்பிராட்டியும். இத்தால் - கோபஸஜாதீயனுகையாலே நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்தருளிற்று, க்ஷத்ரியஸஜாதீயனுகையாலே ருக்மிணிப் பிராட்டியை [illegible] தருளிற்றென்றபடி..*

இரண்டாம்பாட்டு.

நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலருமுனிவரும்
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால்
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமைமாசூணாதோமாயோனே.

ஆறாயிரப்படி.

(நினைந்து) நீயொன்றிறத்துப்பண்ணும் வ்ருத்திகளெனக்கேற்றமத்தனையல்லது, எனக்கவத்யமாமோவென்னில்.

ஜாதிகுண வ்ருத்தஜ்ஞாநாதிகளா லுத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் பலரும், ஸநகாதியோகிகள் பலரும் கல்யாணமான வுபகரணங்களைக்கொண்டு பரமபக்தியுக்தமாக வுனக்கடிமைசெய்தாலும், நிகிலபுவந நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹரணாதிகளைப் பண்ணினாலும், குறியழியாதேயிருக்கிற திவ்யஸங்கல்பாதி கல்யாணகுணங்களையுடையையாயிருந்த வுன் பெருமை மழுங்காதோ ஆஶ்சர்யபூதனே ; ஆனபின்பு ஸர்வப்ரகார நிக்ருஷ்டனான நானுனக் கடிமைசெய்தா லதுனக்கவத்யமா மென்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ ; ஆதலால் நானுனக் கடிமைசெய்த விதுவு மத்யந்தாயுக்தம், இனி யடிமைசெய்கையுமயுக்தமாதலா லுனக்கடிமை செய்வேனல்லேனென் றகலுகிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உம்முடைய ஸம்பந்தம் நமக்கவத்யகர மாவானென்னென் றீஶ்வராபிப்ராயமாக, என்னளவேயோ, விலக்ஷணரான தேவாதிகளும் அநந்யப்ரயோஜநஸமாதியாலே ப்ரேமயுக்தரா யாஶ்ரயிக்கிலும் ஸர்வகாரணபூதனான வுன்னுடைய விலக்ஷண மாஹாத்ம்யத்துக்கு மாலிந்யகரமன்றோவென்கிறார்.

இமையோர் - அநுபவத்தி லநிமிஷரான ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும். முனிவரும் - மநநஶீலரான ஸநகாதி பரமருஷிகளுமான. பலரும் - அஸங்க்யாதபுருஷர்கள். நினைந்து - உன்குணங்களை நெஞ்சாலே யநுஸந்தித்து. நைந்து - அத்தாலே ஶரீரஶைதில்யம்பிறந்து. உள்கரைந்து - மநஸ்ஸுகட்டுக்குலைந்து. உருகி - நீர்ப்பண்டமாய்க்கொண்டு. புனைந்த - இப்படி தாதாத்விகமானப்ரேமவிகாரத்தோடே தொடுக்கப்பட்ட. கண்ணி - மாலை. நீர் - அர்க்யாத்யுபயோகிஜலம். சாந்தம் - சாந்து, இப்படியிவற்றை. புகையோடு - அகிற்புகையோடே கூட. ஏந்தி - யாவதங்கீகாரம் தரித்து. வணங்கினால் - அங்கீகாரோபகார ஸ்ம்ருதியாலே வணங்கினால். மாயோனே - ஆஶ்சர்யமான விலக்ஷண விபூதியுக்தனே. ஸ்ருஷ்டிதஶையிலே தயமாந மநாவாய்க்கொண்டு. நினைந்த - நினைக்கப்பட்ட. எல்லாப்பொருள்களுக்கும் - ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும். வித்தாய் - உபாதாநகாரணமாய். முதலிற்சிதையாமே - ஸ்வரூபவிகாரம் பிறவாதபடி. மனம் - மநஸ்ஸாலே. செய் - செய்யப்பட்ட. ஞானத்து - ஸங்கல்பரூப ஜ்ஞாநத்தை யுடைய. உன் - உன்னுடைய. பெருமை - பெருமையானது. மாசூணாதோ - மலிநமாகாதோ.

அகர்மவஶ்யவிபூதியாலே ஆராதிதனான வுன்னுடைய பெருமைக்கு, அதிஶயிதரேயாகிலும் அவித்யாத்யுபஹிதருடைய ஆராதநம் மாலிந்யகரமென்றுகருத்து. இங்கும் "இனைந்து" என்று பாடஞ்சொல்லுவர்.........................*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

நெஞ்சாலேநினைந்தும், வாயாலேபேசியும், நைந்தும், தப்பச்செய்தேனென்றார்கீழ்; தப்பச்செய்தேனென்றவிடம் தப்பச்செய்தேனென்கிறாரில். சண்டாலன் "ஓத்துப்போகாது" என்று தான்சொல்லப்பெறுமோ, அப்படியேயன்றோ! நானயோக்யனென்றகலுகையும்; ப்ரேமார்

த்ரசித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளன்றே! அதுதான்சொல்லப்பெறுவார்' "நான்தப்பச்செய்தேன்" என்றகலுமதில், கிட்டிநின்று பரிமாறுவதுநன்றன்றே! என்று, கிழ்நின்றநிலையையும் நிந்தித்துக்கொண்டகலுகிறார்.

(நினைந்தித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகள், ஸமாராதநத்துக் கொருப்படும் போது, திருமாலைதொடக்க மானவுபகரணங்களைச்சமைத்துக்கொண்டாயிற்றிழிவது. நாமிவற்றையுங்கொண்டுசென்றால் நம்மைக்குளிரக்கடாக்ஷிக்கக்கடவனே, 'ஊஉகு௲-ஏ௵திவக்ஷு௵தி' (மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி) என்கிறபடியேநம்மைவினவக்கடவனே" என்றிங்ஙனே மூந்தறநினைப்பார்கள். அநந்தரம், தரித்திருக்கமாட்டாதே சிதிலாந்தஃகரணராவர்கள். (உள்கரைந்து) நையுமதுஸ்த்தால மென்னும்படியுள் கரைவர்கள். பின்னையோரவயவியாக்கியெடுக்க வொண்ணாதபடிமங்குவர்கள். இப்படிபடுகிறவர் தாங்களாரென்றால் (இமையோர்பலரும்முனிவரும்) ப்ரஹ்மாதிகளும் ஸநகாதிகளும். இவர்கள் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே யபிபூதரான போது பண்ணும்துர்மானம் கனத்திருக்குமாபோலேயாயிற்று ஸத்வம்தலையெடுத்தபோது பகவத்குணாநுபவம்பண்ணி சிதிலராம்படியும். இப்படிப்ரேம ஸ்வபாவராகையாலே தொடுக்கும்போதுதொடங்கி, "அவனித்தைக்கண்டருளக்கடவனே!, சாத்தியருளக்கடவனே!" என்றுஸாதரமாகத்தொடுத்தமாலை. ஸமாராதநோந்முகனான ஶ்ரமமாறுகைக்கு அர்க்யங்கொடுக்கைக்காக வுண்டாக்கினஜலம். அநந்தரம்சாத்தியருளுவதாகச் சமைத்த சந்தநாதிகள். தூபங்கண்டருள வுண்டாக்கின அகிற்புகை. இவை தொடக்கமானவற்றை தரித்துக்கொண்டுவந்து, நிர்மமராய்த்திருவடிகளிலே விழுவர்கள். (ஏந்திவணங்கினால்) அவனிவைகொண்டு கார்யங்கொள்ளுமதிலும், "அவனுக்கு" என்றுதரிக்குமதுவே பேறாயிருக்குமிவர்களுக்கு; "சூட்டுநன்மாலைகடுயனவேந்தி" என்னுமாபோலே. அவன் றுனிவைகொண்டு கார்யங்கொள்ளுமதிலும், இவர்கள் தரித்துக்கொண்டு நிற்கக்காணுமதுவே பேறாகநினைத்திருக்கும்; பாவபந்தமிரண்டு தலைக்கு மூண்டிறே. வணங்கினால் - "உன்பெருமைமாசூணாதோ" என்கை.

(நினைந்தவித்யாதி) மேலே, "மனஞ்செய்ஞானம்" என்றுஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லா நிற்கச்செய்தே, "நினைந்த" என்கிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; தேவாதிகார்யமாய்க்கொண்டு விஸ்த்ருதமான தடங்கலுமழிந்து, "ஸதேவ (ஸதேவ) என்று வ்யவஹரிக்க வேண்டும்படியானவன்று, புத்ரபௌத்ராதிகளோடே ஜீவித்தவன் அவர்களையிழந்து தனியனானால் தன்தனிமையையநுஸந்தித்து வெறுக்குமாபோலவும், தேஶாந்தரகதனான புத்ரனை மாதா பிதாக்கள் நினைக்குமாபோலவும்,இவற்றினுடைய இழவையநுஸந்திப்பதொரு அநுஸந்தாநமுண்டு; அத்தைச்சொல்லுகிறது. (நினைந்தவெல்லாப்பொருள் களுக்கும் வித்தாய்)

"நினைத்தல்-கலத்தலும், கூடலுமாய், ஸதவஸ்த்தமாய்த் தன்னுடனேகூடிக்கிடக்கிற ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்" என்று பிள்ளையமுதனார் நிர்வஹிப்பர். அன்றியே, இப்படிதன்திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்ட ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும்காரணமாய். (முதலில்சிதையாமே) அவற்றையுண்டாக்கச்செய்தே தானானதன்மையிற் குறைவாராதபடியிருக்கும். ம்ருத்பிண்டம் கடஶராவாதிகார்யமானவாறே விசிஷ்டாகாரம்நசிக்கும், இங்கதில்லை, நாட்டில் கார்யங்களையுண்டாக்குவதான காரணத்தின்படியல்ல இவன்படியென்கிறது.

ஆனால்பின்னை, ஸங்கல்பமோ! ஜகத்காரணம், ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மமன்றோவென்னில்; ஆனாலும்காரணமாம்போது ஸங்கல்ப பூர்வகமாகவேணும்; ஸங்கல்பவிசிஷ்டம் காரணமானாலும் "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறஸங்கல்ப ப்ராதாந்யத்தாலேசொல்லுகிறது. இப்படியிருக்கிற ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தையுடைய, உன்பெருமையுண்டு - உன்வைலக்ஷண்யம் அது, இவர்கள் வணங்கினால் மாசூணாதோ! "தன்ஸங்கல்பத்தாலே ஸகலபதார்த்தங்களையுமுண்டாக்கும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனுக்கு, அவனாலேஸ்ருஜ்யரானநாம்ஸ்பர்சித்தத்ரவ்ய மங்குத்தைக்கர்ஹமோ!" என்றுதந்தாமுடைய, அயோக்யதையையநுஸந்தித்து, அகலுகைக்கதிகாரமுள்ளதவர்களுக்கன்றோ!; அதுக்குத்தானர். (மாயோனே) ப்ரஹ்மாதிகளையும் க்ஷுத்ரமநுஷ்யஸ்த்தாநத்திலேயாக்க வல்லவுன்னுடைய ஆஶ்சர்யமான வைலக்ஷண்யமிருந்தபடியென். நினைந்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும் வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை, இமையோர் பலரும் முனிவரும்நினைந்துநைந்துள் கரைந்துருகிப்புனைந்தகண்ணிநீர் சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால் மாசூணாதோமாயோனே. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (நினைந்தித்யாதி) வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாக விப்பாட்டுக்கவதாரிகை (நெஞ்சாலேயித்யாதி) தப்பச்செய்தேனென்கை தப்பாமோவென்ன (சண்டாலனித்யாதி) "இமையோர்பலரும்" என்றத்தைப் பற்ற (ப்ரேமார்த்ரேத்யாதி)

"நினைந்து" இத்யாதிக்கு பீடிகை (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி) "நினைந்து, நைந்து, உள்கரைந்து, உருகி" என்கிற பதசதுஷ்டயத்துக்கும் க்ரமேணார்த்தம் (நாமிவற்றையுமித்யாதி, மங்குவர்களித்யந்தம்) வினவ - ப்ரஶ்நம்பண்ண. மங்குவர் - ஶிதிலராவர். பஞ்சமேம்ஶே ஸப்தமஶே அக்ரூரமநோரதஃ, "யோநந்தঃ ப்ருதிவீ ந்தத்தே ஶேஷஸ்திதிஸம்ஸ்திதாம்। ஸோவதீர்ணோ ஜகத்யர்த்தே மமாக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி." (யோநந்தঃப்ருதிவீந்தத்தேஶேகரஸ்த்திதிஸம்ஸ்த்

திதாம் । ஸோவதீர்ஞ்ஜகத்யர்த்தேமாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி.) முனிவர்க்கொழிய, தர்மானிகளான விமையோர்க்கிப்படி கூடுமோவென்ன (இவர்களித்யாதி)

புனேந்தகண்ணிக்கர்த்தம் (இப்படிப்ரேமேத்யாதி) ஸமர்ப்பித்தளன்றே "ஏந்தி" என்கிற தென்னென்ன, த்வேதாபரிஹாரம் (அவனிவையித்யாதியாலும், அவன்றனிவைகொண்டித்யாதியாலும்) (சூட்டித்யாதி) சூட்டுகைக்குத்தகுதியான நல்லமாலைகள் - பரிஶுத்தங்களானவற்றை யேந்திக்கொண்டுநின்று. ஶேஷபூதனுக்கொழிய, ஶேஷிக்கு தரித்துநிற்கக் காணுமது புருஷார்த்தமாகக் கூடுமோவென்ன (பாவபந்தமித்யாதி) இதுக்கந்வய மெத்தோடேயென்ன (வணங்கிஞலித்யாதி)

"நினைந்த" என்று - ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநாத் பூர்வபாவியாய், ப்ரளயகாலீநமான வநுஸந்தாநவிஶேஷம் சொல்லப்படுகிறதென்று முந்தினவர்த்தம். "𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿" (தமஃபரேதேவஏகீபவதி) என்கிற ஶ்ருத்யநுகுணமாக, தன்னுடனேகூடி நிற்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதென்று த்விதீயார்த்தம். "நினைந்த" என்றதின் முந்தினவர்த்தவிவரணம் (அன்றியேயித்யாதி) மனஞ்செய்கையாவது-பஹுபவநஸங்கல்பம். நினைந்தவென்றது-நினைக்கப்பட்டவென்றபடி.

(த்தானதன்மையிலித்யாதி) விஶேஷணபூத சேதநாசேதந கதஸ்வரூபஸ்வபாவவிகாரங்கள் விஶேஷ்யபூத பரமாத்மஸ்வரூபத்தி லில்லையென்றபடி. அப்படிவருமோவென்ன (ம்ருத்பிண்டமித்யாதி) விஶிஷ்டாகாரம் - பிண்டத்வவிஶிஷ்டாகாரம். ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்ட வஸ்துவுக்கு ஸூக்ஷ்மாகாரநாஶமுண்டேயென்ன (நாட்டிலித்யாதி) ஸ்வரூபவிகாராபாவத்திலே தாத்பர்யமென்றபடி.

நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும் வித்தாயிருப்பதாய், முதலிற்சிதையாமேயிருக்கிற மனஞ்செய்ஞானமென்று - காரணத்வமும் அவிகாரித்வமும் ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்துக்கே விஶேஷணமென்கிற பக்ஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதிலுண்டானஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறுர் (ஆறுற்பின்னை யித்யாதி) காரணமாம்போது - ஸூக்ஷ்ம சிதசித்வஸ்து விசிஷ்டமே காரணமாம்போது. ஸங்கல்பபூர்வகமாகவேணும் - ஸங்கல்பவிசிஷ்டமாய்க்கொண்டே யாகவேணும். ஆனால், ஸங்கல்பவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்துக்கன்றே காரணத்வம், கேவல ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்துக்கே காரணத்வம் சொல்லுவா னென்னென்ன (ஸங்கல்பவிஶிஷ்டமித்யாதி) "𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃" (தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶஃ) என்னுமாபோலே யென்றபடி.

"மனஞ்செய்" இத்யாதிக்கர்த்தம் (இப்படியித்யாதி) இமையோர்வணங்கிஞலுன்பெருமை மாசூணுதோ" என்றத்தால் பலிதம் (தன்ஸங்கல்பத்தாலேயித்யாதி)

பாட்டுக்கந்வயம் (நினைந்தவித்யாதி.) ....*

மூன்றும்பாட்டு.

மாயோனிகளாய்நடைகற்றவானோர்பலருமுனிவரும்
நீயோனிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப்படைத்தவன்
சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியாற்
றயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்றனேருருவனே.

ஆறுயிரப்படி.

(மாயோனிகளாய்) இப்படி தம்முடைய நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே எம்பெருமானையகல, அவனுமிவரைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாமையாலே, "இவரை ஸமாதாநம்பண்ணுகைக் குபாயமேதோ" என்று சிந்தித்து, தேவாதிஸ்த்தாவராந்தமான சதுர்விதபூதஜாதங்களுக்கும் காரணபூதனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் காரணபூதனாய், வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய மஹிமனாயிருந்துவைத்து, அநாலோசிதவிஶேஷமாக ஸர்வாத்மாக்களையுமொக்க மாத்ருவத்ஸஸ்நேஹமாகரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸௌஶீல்ய குணத்தைக் காட்டியருள, அந்தகுணவிசிஷ்டனானவனைக்கண்டு தம்முடைய ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஒருவனேதானொருருவனென்றவனைக் கொண்டாடுகிறார்.......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிஶயோத்கர்ஷத்தோபாதி, தாரதம்யரஹிதமாக வெல்லாரோடுங்கலக்கும் நீர்மையுண்டென்று, அஶேஷஜந ஸம்ஶ்லேஷரூபமான லோகவிக்ரமணஸ்வபாவத்தை யீஶ்வரன் காட்டக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

மாயோனிகளாய் - விலக்ஷணஜந்மாக்களாய்க்கொண்டு. நடை - ததநுரூபஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்தை. கற்ற - அறிந்திருக்கிற. பலரும் - பலவகைப்பட்ட. வானோர் - தேவர்களும். முனிவரும் - ருஷிகளுமாகிற. யோனிகளை - ஜந்துக்களை. நீபடையென்று - நீபடையென்று. நிறை - வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக ததுபயுக்த ஜ்ஞாநாதிபௌஷ்கல்யத்தையுடைய. நானமுகனை - சதுர்முகனை. படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவனாய், எல்லாவறிவுக்கும்-அந்தப்ரஹ்மாதி ஸமஸ்தசேதநர் ஜ்ஞாநங்களுக்கும். சேயோன்-தூரஸ்த்தனான மேன்மையையுடையனாய்வைத்து. திசைகளெல்லாம் - திருபலக்ஷிதமான ஸமஸ்தலோகங்களையும். திருவடியால் - ஸுகுமாரமான திருவடிகளாலே. தாயோன் - அவற்றுக்கு நோவுவாராதபடி ஸ்பர்ஶித்தவனாய் அத்தாலே. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் - தாரதம்யரூபமான எவ்வகையையுடைய எல்லாப்ராணிகளுக்கும். தாயோன் - மாதருவத்வத்ஸலனான. தான் - தான். ஒருருவனே - ஒருபடியாயிருக்கிறனே. மேன்மைபோலேநீர்மையுமளவிறந்ததே! என்றுகருத்து.......................................*

ஈடு-மூன்றாம்பாட்டு.

நினைந்தும்பேசியும் நைந்தும் தப்பச்செய்தேனென்றார் முதற்பாட்டில்; தப்பச்செய்தேனென்ற விடந்தப்பச்செய்தேனென்றாரிரண்டாம்பாட்டில்; "நீர்நம்முடையமேன்மையைப்பார்த்து அங்ஙன்நெகிழப்போகாதே, நான்தாழநின்றெல்லாரோடும் பொருந்தும்சீலகுணத்தையு மொருக்கால்பாரீர்" என்றுதிருவுலகளந்தருளின சீலகுணத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க, அத்தையநுஸந்தித்து, அகலமாட்டாதே அணுகவு மாட்டாதே, நடுவேநின்றனுவாய்த்துக் காலங்கழிக்கிறார். அப்படிகாலங்கழிக்க வல்லரோஅவனை யொழியவென்னில்; சீர்கலந்தசொன்னினைந்து போக்கும்போது போக்கவல்லரே, சீலகுணாநுஸந்தாநத்தாலே போக்கலாமிறே.

(மாயோநிகளித்யாதி) மஹாயோகிகளாய் - விலக்ஷணமானஜந்மங்களை யுடையராய். தந்தாமுடைய அதிகாராநுரூபமான மர்யாதைகளுண்டு - ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள். அவற்றில் வந்தால் அறிவித்த ஸர்வேஸ்வரன்பக்க விருகாலமட்டுச்சென்று கேள்விக்கொள்ளவேண்டாதபடி கற்றிருப்பரான வானோர்பலரும் முனிவருமானயோனிகளை. அவர்களாகிறார் - ஸப்தர்ஷிகள், தஸப்ரஜாபதிகள், ஏகாதஸருத்ரர்கள், த்வாதஸாதித்யர்கள், அஷ்டவஸுக்கள். என்றிப்படி சொல்லப்பட்டிருந்துள்ள ஜந்மங்களையுடையரானவர்களை நீபடையென்று, மூந்தறசதுர்முகனை யுண்டாக்கினவன். "யொஸௌ ஹாணம்விஜயாதிவ-ஹூ" (யோப்ரஹ்மாணம்வித்தாதிபூர்வம்) என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாவைஸ்ருஷ்டித்து, "இவ்வருகுண்டானகார்யவர்க்கத்தை நீயுண்டாக்கு" என்றுவிட்டால், ஸர்வேஸ்வரனைகேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி துப்பரவுடையனுகையாலேபூர்ணனுன சதுர்முகனைப்படைத்தவன். (சேயோனெல்லாவறிவுக்கும்) அவ்யவதாநேந தன்பக்கலிலேபிறந்து, தானேதுவிக்கவோதி, அவற்றாலேஜ்ஞாநத்தில்குறைவற்றிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் தூரஸ்தனாயிருக்கும்.

(திசைகளெல்லாம்திருவடியால்தாயோன்) எத்தனையேனு மதிஸயிதஜ்ஞாநரானவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் தூரஸ்தனாயிருந்துவைத்து, தானேதன்னைக்கொடுவந்துகாட்டுமன்று வருத்தமறக்கொடுவந்துகாட்டும். திக்குக்களோடேகூடின பூமிப்பரப்படைய திருவடிகளாலே தாவியளந்துகொண்டவன். நாய்ச்சிமார்தொடும்போதும் பூத்தொடுமாபோலே கூசித்தொடுந் திருவடிகளைக்கொண்டுகிடீர் காடுமோடையுமளந்துகொண்டதென்றாஸ்சர்யப்படுகிறார். குணகுணநிருபணம்பண்ணாதே யெல்லார்தலையிலும் திருவடிகளைக்கொடுவந்து வைக்கைக்கு நிபந்தநமென்னென்னில் (எல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்) ஸகலப்ராணிகளுக்கும் தாய்போலேபரிவனுகை. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கு மென்கிறது - உத்கர்ஷாப கர்ஷம்பாராதேபரிவனுகை. (தானொருருவனே) ஒருவர்க்கும் நிலமல்லாதமேன்மையையு மநுஸந்தித்தார், அப்படிப்பட்டவனுடைய நீர்மையையுமநுஸந்தித்தார், இவனுமொருபடியையுடையவனு யிருக்கிறுனே! என்றுவித்தராகிறார். கடுநடையிட்டோடுகிறவர் இவன்சீலகுணத்தை யநுஸந்தித்துக்கால்தாழ்க்கிறார். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (மாயோனிகளாயித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டில் ப்ரமேயத்தையநுபாஷித்துக்கொண்டு, "திருவடியால் தாயோன்தானொருருவனே" என்

றபதங்களைக்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (நினைந்துமித்யாதி) தானோருருவனே! என்றீடுபடுகையைப்பற்ற (நடுவேநின்றென்றது) அனுவாய்த்து - விநோதம்பண்ணிக்கொண்டு. ஸம்பயித்தென்றுமாம்.

பெரியதிருவந்தாதி (சீர்கலந்தவித்யாதி) சீலாதிகுணங்களோடேசேர்ந்த திருநாமங்களை யநுஸந்தித்து, சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற பாபபலமான, தனைகாணவொண்ணாத து:கத்தைப்போக்கிக்கொள்ளார்களாகில், இப்போதெத்தை யநுஸந்தித்துப்போக்குவரென்றபடி. அதெப்படியென்ன (சீலகுணேத்யாதி)

"நடை" என்று - மர்யாதையாய், ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச் சொல்லுகிறது. "கீற" என்றதுக்குபாவம் (அவற்றில்வந்தாலித்யாதி) இருகால்மட்டு-இரண்டாம்வட்டம். யோனிகளை - ஜந்துக்களை. முந்தற ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்ததுக்கு ப்ரமாணம். (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதி) கேள்விகொள்ள - கேட்க. துப்பரவு - ஸாமர்த்த்யம். நிறை - ஜ்ஞாநாதிபூர்த்தி.

எல்லாவறிவுக்கும் - எல்லாருடைய வறிவுக்கும். சேயோன்-தூரஸ்த்தன்.

திருவென்று - நாய்ச்சியாராய், அவளும் கூசித்தொடும் திருவடிகளென்னுதல்; யத்வா, திருவென்று - அழகாய், அத்தாலே - ஸௌகுமார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதாதல். வாக்யதாத்பர்யம் (எத்தனையேனுமித்யாதி) திக்குக்கள்தோறு மளந்தானேவென்ன (திக்குக்களோடேயித்யாதி) ஆழ்வாருடைய நடுபாடாக வருளிச்செய்கிறார் (நாய்ச்சிமாரித்யாதி) காடுமோடையும் - காடுகளையும் ஸரஸ்ஸுக்களையும்.

மேலுக்கவதாரிகை (குணகுணேத்யாதி) உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதேயென்றது - எவ்வுயிரினுடையபாவம். பரிவனுகை - ஸ்நிக்தனுகை.

"சேயோன், தாயோன்" என்றத்தைப்பற்ற (மேன்மையையும் நீர்மையையுமென்றது) அவதாரிகாநுகுணமாகபாவம் (கடுநடையித்யாதி) கடுநடை - ஶீக்ரநடை. தானோருருவனேயென்றது - தானொரு ஸ்வபாவத்தை யுடையவனேயென்றுஶ்சர்யப்படுகிறுரென்றபடி. உரு - ஸ்வபாவம். ஏகாரம்-விஸ்மயத்திலே.

மாயோனிகளாயென்றுதொடங்கி, முனிவருமானயோனிகளை நீபடையென்று நிறை நான்முகனைப்படைத்தவன், எல்லாவறிவுக்கும்சேயோன், திசைகளெல்லாந்தொடங்கி, அந்வய: ....*

நான்காம்பாட்டு.

தானோருருவேதனிவித்தாய்த்தன்னின்மூவர்முதலாய
வானோர்பலருமுனிவருமற்றும்மற்றும்முற்றுமாய்த்
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றியதனுட்கண்வளரும்
வானோர்பெருமான்மாமாயன்வைகுந்தனெம்பெருமானே.

ஆறாயிரப்படி.

(தானொருருவே) இப்படியிவனுடைய ஸௌஶீல்யத்தைக்கொண்டாடி, லீலோபகரணமாயும் போகோபகரணமாயு மிருந்த வுபயவிபூதிவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமானுடைய விந்த ஸௌஶீல்யமானது அத்யந்தநிஹீநனான வென்னோடே ஸம்ஶ்லேஷியாவிடில் அவனுக்கு ஸித்தியாது, ஆதலாலவன் ஸௌஶீல்யகுணஸித்த்யர்த்தமாக வினியவனுக்காத்மாந்தமாக ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவேனென்கிறார்.......... ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உபயவிபூதிநிர்வாஹகனான நிரபேக்ஷன், தன்ஶீலாதிமுகத்தாலே வஶீகரித்து ,எனக்குநாதனே யானென்று ஸம்பந்தத்தை யநுமதிபண்ணுகிறார்.

தான் - ஸச்சப்தவாச்யனானதான். ஒருருவே - ஸஹகாரிநிரபேக்ஷத்வத்தாலே ஏகாகாரனாய்க்கொண்டே. தனி - நிமித்தாந்தரராஹித்யத்தையாலே தனியாய். வித்தாய் - உபாதாநமாகையாலே வித்தாய்க்கொண்டு. தன்னில் - இப்படி த்ரிவித காரணமுமான தன் ஸங்கல்பாத்மகஸ்வரூபத்திலே. மூவர் - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்கள் மூவரும். முதலாய - முதலான. வானோர் - தேவர்களும். முனிவரும் - ருஷிகளுமாகிற. பலரும் - பலசேதநரும். மற்றும் - மற்ற மநுஷ்யஜாதியும். மற்றும்-மற்றதிர்யக்ஜாதியும் ஸ்த்தாவரமுமான. முற்றுமாய் - எல்லாமுமாகிற பஹுத்வ விஶிஷ்டனாய். தான் - இப்படி ஸங்கல்பயுக்தனானதான். தன்னுள்ளே - ததாவிதஸ்வரூபத்திலே. ஓர்-பூதாந்தரஸ்ப்பூர்த்தி யில்லாமையாலே அத்விதீயமான. பெருநீர்-ஏகார்ணவரூபகாரணஜலத்தை. தோற்றி - தோன்றுவித்து. ப்ரஹ்மாதிஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக. அதனுள் - அதிலே. கண்வளரும் - கண்வளர்ந்தருளுமவனாய். வைகுந்தன் - பரமபதநிலயனாய். வானோர்பெருமான் - நித்யஸூரிநிர்வாஹகனுமான.மாமாயன் - நிரபேக்ஷனாய்வைத்துத் தன்னாஶ்சர்ய குணசேஷ்டிதாதிகளாலே நிரவதிகஶீலவானானவன். எம்பெருமானே- எனக்குஸ்வாமியே.

இந்தஸம்பந்தம் அவனுடைய ஶீலவத்தையாலே அவத்யகரமல்லவென்று கருத்து. ....*

ஈடு-நான்காம்பாட்டு.

அவன்படி யிதுவாயிருந்தது, இனிநீர்செய்யப்பார்த்ததென்னென்ன; நாமகலப்பார்த்தாலுடையவர்கள் விடுவர்களோவென்கிறார். அத்யந்தநிரபேக்ஷனாயிருந்துவைத்து, ஸ்ருஷ்ட்யாத்யநேக யத்நங்களைப்பண்ணி யென்னைத்தனக்காக்கிக்கொண்ட குணங்களாலேயென்னை விஷயீகரித்தவன், இனி “நானல்லேன்” என்னிலும், தன்னுடைய ஸௌஶீல்யகுணத்தாலே யென்னைவிடானென்று ஸமாஹிதராகிறார்.

(தானோருருவேதனிவித்தாய்) [ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்] (ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்) இங்கே அத்விதீயபதங்கள் மூன்றுண்டாயிருந்தது, இவற்றால் கொள்ளுகிறவிகியோகமென்னென்னில்; ஸ்ருஷ்டியைப்ரஸங்கிக்கையாலே காரணவிஷயமாய்க்கிடக்கிறன. த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயென்கை. "தான்" என்கிறவித்தால் - உபாதாநாந்தரமில்லையென்கை. "ஓர்" என்கிறவித்தால் ஸஹகார்யந்தரமில்லையென்கை. "தனி" என்கிறவித்தால் - நிமித்தாந்தரமில்லையென்கை. "உரு" என்று - அழகு. அழகியத்ரிவிதகாரணமுமாய். (தன்னில்மூவர்முதலாய) இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யர் நடுவேவந்தவதரித்து அவர்களோடே யெண்ணலாம்படி யிருக்குமாபோலவும், யாதவர்கள் நடுவேவந்தவதரித்து அவர்களோடொக்க வெண்ணலாம்படி யிருக்குமாபோலவும், ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவே யவர்களோடொக்கச் சொல்லலாம்படி யவதரித்து, ஸ்வேநரூபேணநின்று பாலநத்தைப்பண்ணி, அவர்களுக்கந்தராத்மாவாய்நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணிப்போருகையாலே, தன்னோடுகூடின மூவர்தொடக்கமான வென்னுதல்; அன்றியே, "தன்னில்" என்றது - தன்பக்கலிலேயென்றபடியாய், தன்னுடைய ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்திலே, மூவர்முதலாய - "ஸேந்த்ர:" (ஸேந்த்ர:) என்கிற இந்த்ரனையுங் கூட்டிச் சொல்லுதல். (வானோர்பலரும்) ப்ரஹ்மாதிகள் தொடக்கமான தேவர்களையும். (முனிவரும்) ஸநகாதிகளையும். (மற்றும்) ஸ்தாவரங்களையும். (மற்றும்) ஜங்கமங்களையும். (முற்றுமாய்) அநுக்தமான எல்லாவற்றையு முண்டாக்குகைக்காக.

(தானோரித்யாதி) இப்படி ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனான தான், தனக்குக் கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப் போரும்படியான பரப்பையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தைத்தன்பக்கல்நின்றுமுண்டாக்கி அதனுட்கண்வளரும். இப்படியேகார்ணவத்திலே தனியே சாய்ந்தருளுகிறவன் றானொன்னில் (வானோர்பெருமான்) நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனானவன். (மாமாயன்) ஆஶ்சர்யங்களான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவன். (வைகுந்தன்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையவன். (எம்பெருமானே) அவனென்னையனே. உடைமைதப்பிப்போகப்புக்கால், உடையவர்களாறியிருப்பர்களோ. பெறுகைக்கிடாக ஏற்கவேநோன்பு நோற்றுவருந்தி ப்ரஜையைப்பெற்ற தாயானவள் அவன்நடக்கவல்லனான ஸமயத்திலே, "தேஶாந்தரம்போவேன்" என்றால் விட்டாறியிராளிறே; அப்படியேநெடுநாள் தன்வாசியறியாதேபோந்தவெனக்கு அறிவைத்தந்துதன்னை யுள்ளபடியறிவித்தவன், தான் தந்தவறிவைக்கொண்டு நானகன்றுபோகப்புக்கால், அவன்விட்டாறியிருக்குமோ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (தானொருருவித்யாதி) கீழ்வாக்யவிவரணம் (அத்யந்த நிரபேக்ஷனுமித்யாதி) "வானோர்பெருமான்" என்றத்தைப்பற்ற (அத்யந்தநிர பேக்ஷனென்றது) அவன்படியிதுவாயிருந்தது-ஸ்ரீலனுகையாயிருந்தது. நீர் செய்யப்பார்த்ததென்னென்றது-அகலப்பார்த்திரோவெனறபடி.

தான்வித்து, ஓர்வித்து, தனிவித்தாய், என்றந்வயிப்பது. உரு - அழகு. இது மூன்றிலு மந்வயிக்கக்கடவது. ஏகாரம் - பாதபூரணம். யத்வா, "உருவேய்"என்றுகிடக்கிறதாய், ஏய்தல்-பொருந்துதலாய், அழகோடேகூடினவென்றாய், அழகிய த்ரிவிதகாரணமென்றபடி. இதுக்குப்ரமாணம் (ஸதேவேத்யாதி) இந்தஶ்ருதியோடே ஸமாநநிர்த்தேஶமாயிருக்கிற திதவுமென்று தாத்பர்யம். இங்கேயென்றது - ஶ்ருதியிலும், மூலத்திலுமென்றபடி. அத்விதீயபதங்கள் - அத்விதீயத்வ ப்ரதிபாதகபதங்கள். "ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதநிஷேதவாசி" (ஸஜாதீயவிஜாதீய ஸ்வகதபேதநிஷேதபரம்) என்றமாயிவை நிஷேதிக்கைக்காக வர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியையித்யாதி) மேலே "ஸ ஈக்ஷத லோகாந்நு ஸ்ருஜா இதி" (ஸ ஈக்ஷத லோகாந்நுஸ்ருஜாஇதி) என்று ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங்கிக்கையாலே, இங்கும் "மற்றும்மற்றும் முற்றுமாய்" என்று ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங்கிக்கையாலே யென்றபடி. த்ரிவிதகாரணமுந்தானே யாகையாவது-ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டவேஷேண உபாதாநமும், ஸங்கல்ப விஶிஷ்டவேஷேண நிமித்தமும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி விஶிஷ்டவேஷேண ஸஹகாரிகாரணமுமாயிருக்கையென்றபடி. அந்தஶ்ருதியிலர்த்தத்தை யிவ்விடத்திலுங்காட்டுகிறார் (தானென்கிறவித்யாதி) (அழகியத்ரிவிதகாரணமாய்) அழகாவது-ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டமானவிஶேஷ்ய ஸ்வரூபத்திலே விகாராராஹித்யமும், விலக்ஷணஜ்ஞாநஶக்த்யாதி மத்த்வமும், "பாஷ்யத்திலே, 'ஏகமேவாத்விதீயம்', என்கிறபதத்வயத்தாலும்- உபாதாநநிமித்தத்வஞ்சொன்னது - ஸஹகாரிகாரணத்வத்துக்கு முபலக்ஷணமாக்கி, 'ஸதேவ' என்றது - அஸத்கார்யவாதி வ்யுதாஸபரமாக வருளிச்செய்திருக்க, இவரிங்கே, 'ஸதேவ' என்றதுக்கு-ஸஹகாரிகாரணபரமாக வருளிச்செய்கையாலே, இதுவுமொரு நிர்வாஹமுண்டு" என்றருளிச்செய்வர்.

தன்னின்மூவர்முதலாய - தன்னோடுகூடினமூவர் தொடக்கமானவென்னுதல், தன்னில் - தன் ஸங்கல்பத்திலேயுண்டான ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்கள் தொடக்கமானவென்னுதல். ப்ரஹ்மாதிகளோடேகூடிநின்றால், தனக்கு மவர்களுக்கும் வாசியின்றிக்கே போகாதோவென்ன (இக்ஷ்வாகுவம்ஶயித்யாதி) "ப்ரஹ்மஶ்ச மத்யகணா" (ப்ரஹ்மேஶமத்யகணா) இத்யாதிப்படியே, ஸர்வோத்க்ருஷ்டவஸ்துவுக்கு நிக்ருஷ்டவஸ்து ஸாஹசர்யமுண்டானாலு முத்கர்ஷத்துக்குக்குறையில்லையென்று கருத்து.

கீழ்ச்சொன்ன வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது (தானோர்பெருநீரித்யாதி) தானோர்பெருநீர் தன்னுள்ளேதோற்றியென்று - அண்டஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லி, அதுக்குள்ளே ஏகார்ணவத்தை ஸ்ருஷ்டித்துக்கண்வளர்ந்த படியைச்சொல்லுகிறது. பெருநீர் - ஏகார்ணவம்.

கலவிருக்கை - கொளுச்சாவடி.

அவதாரிகைக்குச்சேர பலிதத்தையருளிச்செய்கிறார் (உடமையித்யாதி) ஆறியிராமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (பெறுகைக்கித்யதி)

தானொருருவேதொடங்கி, முற்றுமாய், தான்தன்னுள்ளேயோர்பெருநீர் தோற்றி அதனுட்கண்வளரும் வைகுந்தன், வானோர் பெருமான், மாமாயன், எம்பெருமானே இத்யந்வய: ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிற்கொண்டாய்மாதவா
கூனேசிதையவுண்டைவின்னிறத்திற்றெறித்தாய்கோவிந்தா
வானார்சோதிமணிவண்ணாமதுசூதாநீயருளாயுன்
றேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறுவினையேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மானேநோக்கி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலே ஆழ்வார் வஶீக்ருதராயிருக்கச்செய்தே, பின்பும் " தானேசென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கி லிவர் பண்டுபோலே தம்முடைய அநர்ஹதாநுஸந்தாநத்தாலே அகலுவர், இவர்தாமே நம்மோடே ‘ ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணும் ’ என்றபேக்ஷித்துப் பதறினால் பின்னை யவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகும் " என்றேற வாங்கியிருக்க, இவருமவனை யபேக்ஷிக்கிறார். எங்ஙனேயென்னில் ; லக்ஷ்மீகடாக்ஷ தத்ஸம்ஶ்லேஷைக போகனாகையாலே மாதவனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையனா யிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக மநுஷ்யஸஜாதீயனாய் வந்து பிறந்தருளி, ஆஶ்ரிதர்பக்கலுள்ள வவத்யம்பாராதே அவர்களை விஷயீகரித்து, பின்னை தத்கததோஷங்களைப் போக்கும் ஸ்வபாவனாய், திர்யக்யோநிகதமான ஜந்துக்களுக்கும் ரக்ஷகனாய், ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலே ஆபூரிதமான நிகிலபுவநங்களையும் திருநாட்டையுமுடையையாய், நிர்மலமாய் ரமணீயமான திவ்யரூபத்தையுடையையாய், ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனா யிருந்தவனே, உன்தேனேமலரும் திருப்பாதத்தை வினையேன் சேருமாறருளாயென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஶ்ரிதார்த்தமான வ்யாபாரங்களை யுடையவனை இந்த பந்தாநுரூபமாக அநுபவரூப ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தரவேணுமென்றர்த்திக்கிறார்.

மானேய் - மானேடொத்த. நோக்கின் - நோக்கை யுடையளாய். மடவாளை - மடப்பத்தை நிருபகமாகவுடையாளான நாரீணுமுத்தமையை. மார்பில் - மார்பிலே. கொண்டாய் - வைத்துக்கொண்டவனாய். மாதவா - அத்தாலே மாதவனென்கிற திருநாமத்தைப்பெற்றவனாய். வேறொருஅவயவத்துக்குக்குறைவற கூனே- கூனிகூனே. சிதைய - சிதையும்படி. உண்டைவில் நிறத்தில் - உண்டைவில்லின்படியிலே அநாயாஸேநதெறித்தாற்போலே. தெறித்தாய் - நிமிர்த்தவனாய். கோவிந்தா - அறிவில்லாதபசுக்களையும் பெருப்பேருகரக்ஷித்தவனாய். வான் - அறிவுடையார்தேஶத்தை. ஆர் - நிறைக்கும். சோதி - ஒளியையுடைய. மணிவண்ணா - மாணிக்கம்போன்றவடிவையுடையனாய். மதுசூதா - ஆஶ்ரிதவிரோதியான மதுவை நிரஸித்தவனே. நீ - நீ. உன் - உன்னுடைய. தேனே - மத்வஉத்ஸமாய். மலரும்- விகாஸியான. திருப்பாதம் - திருவடிகளை. வினையேன் - இசைந்தபின்பும் விளம்பிக்கைக்கடியான பாபத்தையுடையேனான நான். சேருமாறு - கிட்டும்படி. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும்.

இத்தால் - ப்ராா்த்தநீயனுடைய நித்யபுருஷகார யோகத்தையும், ஆஶ்ரித வக்ரதையைக்கழிக்கு மார்ஜ்ஜவாபாதகத்வத்தையும், ரக்ஷணாபிநிவேஶத்தையும், ப்ராப்யமான தேஶவிக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும், ப்ரதிபந்த நிவர்த்தகத்வத்தையுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. “ கூனேசிதைய ” என்கிறவிடம் - “ பெருமாள்சுண்டுவில்லாலே கூனிகூனைச்சிதைத்தபடி சொல்லிற்று ” என்பாருமுளர் ; அப்போது கோவிந்தனென்று - பூமிக்கு ரக்ஷகனென்றுகொள்வது. ....*

ஈடு _ ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆபிமுக்யம்பண்ணின வநந்தரம் * க்ரியதாமிதிமாம் வதபோலே, ஏவி யடிமைகொள்ள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்னுதல் ; இவராபிமுக்யம்பண்ணச்செய்தே அவன்முகங்காட்டாதே அல்பம் விளம்பிக்க, அதுபற்றாமை “ அருளாய் ” என்கிறாரென்னுதல்.

(மானேயித்யாதி) அருளுவிப்பாருமருகேயுண்டாயிருக்க, “ எனக்கருளாய் ” என்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டுகிறதென். (மானேநோக்கி) மானேய்ந்த நோக்கை யுடையளாய். ஏய்கை - பொருந்துகை. மானோடொத்தநோக்கை - கண்ணையுடையளாய். (மடவாளை) ஆத்மகுணோபேதையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரை. காரியப்பாடறக் கண்ணாலே யவனை யொருக்கால் நோக்கினால், ஒருபாட்டம் மழைவிழுந்தாற்போலே குளிரும்படியாயிற்று நோக்கிருப்பது. அன்றிக்கே, (மடவாள்) மடப்பமாவது-துவட்சியாய், அவன்றன்கண்ணாலே யிவளைநோக்கினால், “ தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மையம்பூ ” என்கிறபடியே, வண்டாலே ஆத்தஸாரமான பூப்போலேயாயிற் றிவளிருப்பது. (மார்பிற்கொண்டாய்மாதவா) மாம்பழத்தோ டொருஸம்பந்தமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே அப்பேரை தரிக்குமாப்போலேயிறே யிவனை யொழிய ஸ்ரீமானென்னும்

பேனா தரிக்கிறவர்கள். அங்ஙனன்றிக்கே, "விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்தயா" (விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்த்தலஸ்த்தயா) என்கிறபடியே, அவள் திருமார்பிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே "மாதவன்" என்னுந்திருநாமத்தையுடையவனே. (கூனேசிதைய) அவளருகின்றிக்கே யொழிய வானுற்றுனுன்னைக்கிட்டினார்க் கவத்யம்வருமோ.

"கூனேசிதைய" என்றது - இவளுடைய அல்லாத அவயவங்களுக்கொருவாட்டம் வாராதபடி நிமிர்த்தவத்தைப்பற்ற. வனவாஸஹேது பூதையான குப்ஜையைச் சொல்லிற்றுய், பால்யத்திலே சுண்டுவிற்கொண்டு திரியாநிற்கப் பெருமாள் லீலாரஸ மநுபவித்தாரொன்றுண்டு; அத்தைப்பற்றச்சொல்லிற்றுகவுமாம். அப்போது "கோவிந்தா" என்கிறது - பூமிக்கு ரக்ஷகனுனவனென்கிறது. அன்றிக்கே, தீம்புசேருவதுக்ருஷ்ணனுக்கே ஆகையாலே "போம்பழியெல்லாமமணன்றலேயோடே" என்னுமாபோலே, அவன்றலையிலே யேறிட்டுச்சொல்லுதல்; அதுவுமன்றிக்கே, சாந்திட்டகூனிதன்னையே சொல்லிற்றுய், வருத்தமறச் சுண்டுவில் நிமிர்க்குமாபோலே நிமிர்த்தவனென்னுதல். தெறிக்கையாகிறது-க்ரியையாய், நிமிர்த்தாயென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கும் வில்லுண்டோ பின்னையென்னில்; வேலிக்கோல்வெட்டி விளையாடு வில்லேற்றித்திரியுமிறே, "தருமமறியாக் குறும்பனைத் தன்கைச் சார்ங்கமதுவேபோல்" என்று வில்லுண்டாகவே யருளிச்செய்துவைத்தாளிறே. (கோவிந்தா) திர்யக்குகளோடும் பொருந்துமவனல்லேயோ நீ.

(வானார்சோதிமணிவண்ணா) அதுகிடக்க "ஹ க்தாநாம்" (பக்தாநாம்) என்னும் வடிவுபடைத்தவ னல்லேயோ. குப்பியில் மாணிக்கம் போலே த்ரிபாத்விபூதியிலுமடங்காதே விம்மும்படியாயிற்று வடிவில் புகரிருப்பது. (மதுசூதா) அவ்வடிவை யநுபவிப்பார்க்கு வரும் விரோதியைப் போக்குவாயும் நீயன்றே. மதுவாகிற வஸுரனைப் போக்கினுற் போலே யென்விரோதியைப்போக்கினவனே. (உன்தேனேமலரும்திருப்பாதம்) இவையொன்றுமில்லையானுலும் அடியிலுன் போக்யதையைப் பார்த்தாற்றுன்விடப்போமோ. "விஷ்ணோ꞉பதேபரமேமத்வஉத்ஸ꞉" (விஷ்ணோ꞉பதேபரமேமத்வஉத்ஸ꞉) என்னக்கடவதிறே. இவர் பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போதிறே யாசைப்பட்டது, இவராசைப் பட்டபடியே "திசைகளெல்லாம்திருவடியாற்றுயோன்" என்று அத்திருவடிகளையே காட்டிச் சேரவிட்டான். உன் தேனேமலரும் திருப்பாதமென்று - அத்தையேயபேக்ஷிக்கிறார். (சேருமாறுவினையேனே) கலத்திலிட்ட சோற்றை விலக்குவாரைப்போலே, நீவந்துகிட்டக்கொள்ள அகலுகைக்கடியான பாபத்தைப்பண்ணின நான்சேருமா றருளவேணும். தாமிசைந்தபின்புங் கிடையாமையாலே (வினையேனென்கிறார்)...... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (மானேநோக்கியித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டிலும் ஸமாஹிதரானவரிப்பாட்டிலே " சேருமாறருளாய் " என்று ப்ரார்த்திக்கிறதேதென்ன ; த்வேதாபரிஹரிக்கிறுர் (ஆபிமுக்யமித்யாதி) முந்தின வவதாரிகையிலே, " அருளாய் " என்று - கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநை. இரண்டாவதில், புருஷார்த்தமாகைக்காக அவன்தாழ்க்க, ப்ரார்த்திக்கிறு ரென்றபடி. ப்ரதமாவதாரிகையில் வினையென்கிறது - அகலுகையிலுண்டான வயிஸந்தியை. த்விதீயாவதாரிகையில், ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகபாபம்.

பிராட்டியைச் சொன்னதுக்கு பாவம் (அருளுவிப்பாரித்யாதி) " நோக்கு " என்றதுக்கு - கண்ணென்றுரர்த்தமருளிச்செய்து, கடாக்ஷபரமாகவர்த்தாந்தரம் (காரியப்பாடறவித்யாதி) காரியப்பாடற - ப்ரயோஜநாந்தர மின்றிக்கே ஸ்நேஹத்தோடேகூட. " மடவாளை " என்றதுக்கு - ஆத்மகுணேபேதையென்றுரர்த்தமருளிச்செய்து, துவட்சியையுடையவளென் றர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேமடவாளித்யாதி) துவட்சி - லாகவம். அவன் நோக்கினதுக்கு ஶப்தமெங்கேயென்ன ; " மானேநோக்கி " என்று - அவளைச் சொன்னபோதே, அர்த்தாத்ஸித்தம். அதாவது - இந்நோக்கையுடைய விவள் துவளும்போது அவன் நோக்காலே யாக வேணுமிறே. (தெய்வவண்டித்யாதி) பரதேவதையாகிற வண்டானது விமர்த்தித்து புஜித்து, அத்தாலே யாத்தஸாரமான வென்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமானவிது, பரிதாபஸஹமல்லாத ஸுகுமாரமான பூவென்னலாயிராநின்றது. இங்கே, " [illegible] " (மர்மஸ்ப்ருஶோரஸஸிராவ்யதிவித்யவ்ருத்தைஃகாந்தோபபோகலலிதைர்லுலிதாங்கயஷ்டிஃ। புஷ்பாவளீவரஸிகப்ரமரோபபுக்தாத்வந்தேவிநித்யமபிநந்தயஸேமுகுந்தம் " இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ரஸஸிராஃ - மந்மதோத்தீபகஶரீரஸ்த்தநாடிகளை. வ்யதிவித்ய - ஸ்பர்ஶித்து. வ்ருத்தைஃ - ப்ரவ்ருத்தைஃ. உபபோகலலிதைஃ - உபபோகசேஷ்டாபிஃ. லுலிதா - ஶிதிலீக்ருதா.

" மார்பிற்கொண்டாய் " என்றபோதே, " மாதவன் " என்று ஸித்தமாயிருக்க, புநஃசமாதவனென்பானென்னென்ன (மாம்பழத்தோடித்யாதி) ஒருஸம்பந்தமின்றிக்கேயிருக்க - ஸாத்ருஶ்ய ஸம்பந்தமு மின்றிக்கேயிருக்க. அப்பேரை - மாம்பழவுண்ணியென்கிறபேரை. சரகுண்ணி - சிறியவுண்ணி. மாம்பழவுண்ணி - பெரிய வுண்ணி, என்றிப்படிகளிலே சிலவுண்டென்றபடி. அங்ஙனன்றிக்கே - ஸ்ரீயோட்டைஸம்பந்தமின்றிக்கே ஸ்ரீமானென்னும் பேரை தரித்திருக்கிறவர்கள்போலன்றிக்கேயென்றபடி. மார்பில்கொள்ளுகையாலே மாதவனென்றபடி. (விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்த்தலேத்யாதி) ப்ரதமேம்ஶே நவமே, " [illegible] " (தயாவலோகிதாதேவாவிஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்த்தயா। லக்ஷ்ம்யாமைத்ரேயஸஹஸாபராம்நிர்வ்ருதிமாகதாஃ.)

சாந்திட்ட கூனிபக்ஷத்திலே யவதாரிகை (அவளருகின்றிக்கே யித்யாதி) ஏவகாரார்த்தம் (இவளுடையவித்யாதி) "பிள்ளைசாகக்கூன் நிமிரும்" என்றத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. இந்தபக்ஷத்திலே ஶப்தார்த்தம் - கூனேபோம்படியாக, உண்டைவில் நிறத்தில் - உண்டைவில் நிமிர்க்கும் ப்ரகாரத்தாலே. தெறித்தாய்-நிமிர்த்தாயென்று. நிறம் - ப்ரகாரம். வநவாஸஹேதுவான குப்ஜாபக்ஷத்திலே, கூனுனது, சிதையும்படி - முன்னும்பின்னும் தள்ளும்படி. உண்டைவில்லாலே, நிறத்திலே - மர்மத்திலே. தெறித்தாய் - எய்தாயென்று ஶப்தார்த்தம். இந்தபக்ஷத்திலே, நிறம் - மர்மம். இந்தபக்ஷத்திலே, "வில்லினுடையவுண்டைகொண்டு மர்மத்திலேயெய்தாய்" என்று மோருருவிலே யருளிச்செய்வர். "உண்டைகொண்டரங்கவோட்டி" என்னக்கடவதிறே. அரங்க - மறைய. இப்பக்ஷத்திலே, "கூனே" என்கிற ஏகாரம் - அவ்யயம்.

(பூமிக்கு ரக்ஷகனுனவனிதி) காம்ரக்ஷ்யத்வேநவிந்ததி - லபதஇதி - கோவிந்தஃ என்றபடி. (அமணன்றலையோடேயென்னுமாபோலே) பெருமாள்செய்தத்தையு மவன்றலைமேலே யேறிட்டுச்சொல்லுதலென்றபடி. ப்ராஹ்மணன், சுவர்வைத்தவன், ஜலம்விட்டவன், குசவன், வேஶ்யை, ரஜகன், அமணனென்றடைவு. இந்தகதையை யநுஸந்திப்பது.

இவ்விரண்டுபக்ஷத்திலும், அபரிதோஷத்தாலே ப்ரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிருர் (அதுவுமன்றிக்கே யித்யாதி) "தெறித்தாய்" என்ருல் - நிமிர்த்தாயென்றுகாட்டுமோவென்ன (தெறிக்கையித்யாதி) உண்டைவில்லை நிமிர்க்கும் ப்ரகாரத்திலே என்கைக்கு (க்ருஷ்ணனுக்கும்) என்றுகூட்டுவது. பெரியாழ்வார்திருமொழி (வேலிக்கோலித்யாதி) வேலிக்கால்களிலே யிருக்கும் கோலைவெட்டி. விளையாடுவில்லேற்றி - லீலார்த்தமாக வில்லாகப்பணணி நாணியேறிட்டு. நாய்ச்சியார்திருமொழி (தருமமறியா வித்யாதி) "ஆநு஺ஶம்ஸ்யபரோதர்மஃ" (ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்மஃ) என்றிருக்கும்படி யறியாதகுறும்பன்றன் திருக்கையிலுண்டான அந்த ஶார்ங்கம்போலே. கோஶப்தார்த்தம். (திர்யக்குகளோடுமென்று.)

(வானுரித்யாதி) வானிலேபூர்ணமாயிருக்கிற தேஜஸ்ஸையும், ஸ்ப்ருஹணீயமான வர்ணத்தையுமுடையவனே இதிஶப்தார்த்தஃ. "மணிவண்ண" என்றதுக்குபாவம் (அதுகிடக்கவித்யாதி) "ஆர்" என்றதுக்கர்த்தம் (குப்பியிலித்யாதி) குப்பிஸ்த்தாநம்-பரமபதம்.

உக்தார்த்தத்தையே விஶேஷநிஷ்டமாக வுபபாதிக்கிருர் (மதுவாகிறவித்யாதி) பாவாந்தரமாதல். என்விரோதியையென்றது - அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தை.

(தேனேமலருந்திருப்பாதம்) தேன்போலேபோக்யமான திருவடிகளென்னுதல்; தேன் என்று - தேன்போலேபோக்யமான ஜலத்தையுடைய கங்கையாய், கங்கை ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளென்னுதல். இதில் முந்தினவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிருர் (இவையித்யாதி) போக்யதைக்கு ப்ரமாணம் (விஷ்ணோரித்யாதி) த்விதீயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிருர் (இவர்பெருநிலமித்யாதி) உருக்ரமஸ்யவிஷ்ணோஃ பரமேபதே, மத்வஉத்ஸஃ-மதுநஃப்ரவாஹஃஎன்றபடி. "தஜ்ஜாஶ்ருதேர்மதுந உத்ஸஃ" (தஜ்ஜாஸ்ருதேர்மதுநஉத்ஸஃ) என்னக்கடவதிறே. இவ்விரண்ட

ர்த்தத்துக்கும் நியாமகம் - “ மத்வ உத்ஸ: ” (மத்வஉத்ஸ:) என்றதுக்கு - மதுவத்போக்யமான திருவடிகளென்றும், மதுவத்போக்யமான கங்கையை ப்ரவஹிக்கிறதிருவடிகளென்றும், நலந்திகழ் நாராயணச்சீயர் த்வேதா வ்யாக்யாநம்பண்ணினது. முந்தினவர்த்தம் பாத்வத்திலே. இரண்டாவது - த்ரிவிக்ரமாபதாநத்திலே. இந்தபக்ஷத்தில், த்ரிவிக்ரமனுன வுன் திருப்பாதமென்று விவக்ஷித்து, இங்கேத்ரிவிக்ரம ப்ரஸங்கமென்னென்ன (இவர்பெருநிலமித்யாதி) என்றுஸங்கதி. ஏகார்த்தபக்ஷமேமுக்யம். இப்பக்ஷத்தில், அல்லாதவவயங்களெல்லாங்கிடக்க, இவர் “ திருப்பாதம்) என்பானென்னென்ன (இவரித்யாதி) என்றுஸங்கதி. தேனேய்கை- தேனோடுகூடுகை. முந்தினவர்த்தத்திலே, தேனோடுகூடினதாய் விகாஸியான திருவடிகளென்றபடி. த்விதீயார்த்தத்தில், தேன்போலே போக்யமான ஜலத்தோடேகூடின கங்கையானது மலரும் - ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளென்றபடி.

அவதாரிகாத்வயத்துக்குஞ்சேர, “ வினையேன் ” என்றதுக்கடைவே தாத்பர்யத்வயம் (கலத்திலிட்டவித்யாதி)

மானேநோக்கிதொடங்கி, மதுசூதா, வினையேனுன் தேனே மலருந்திருப்பாதஞ் சேருமாறருளாய் இத்யந்வய:. ....*

ஆறும்பாட்டு.

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்விண்ணோர்தலைவாகேசவா
மனைசேராயர்குலமுதலேமாமாயனேமாதவா
சினையேய்தழையமராமரங்களேழுமெய்தாய்சிரீதரா
இனையாயினையபெயரினையென்றுநைவனடியேனே.

ஆறுயிரப்படி.

(வினையேன்) உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குவிரோதியானவென்னுடைய வநர்ஹதாநுஸந்தாநமாகிற வினையைப்போக்கின ஸௌஶீல்யத்தை யுடையவனே, அயர்வறுமமரர்களுக் குன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமோதாரனே, ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஸ்வபாவனானவனே, ஆஶ்ரித ரிருந்தவிடத்திலே வந்தவர்களுக்கு ஸுலபனானவனே, ஆஶ்ரிதர்பக்கலில் நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தையுடையவனே, நிரதிஶயபோக்யபூதனே, ஆஶ்ரித நியோககரனானவனே, ப்ரணயஸ்வபாவனே, மற்றுமேவம்விதமான சேஷ்டிதத்தையும் குணங்களையுமுடையவனே, உன்திருவடிகளைச்சேரப் பெறாமையாலே அலற்றி அத்யந்தமவஸந்நனானேன்; உன்தேனேமலருந் திருப்பாதஞ்சேருமா றருளாயென்கிறார்............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அபேக்ஷாநந்தர மநுபவம் ஸித்தியாமையாலே, தத்ஸித்திஹேதுவாய் போக்யமானஸ்வபாவங்களையும்திருநாமங்களையும்ஸ்மரித்துசிதிலராகிறார்.

வினையேன் - வினையேனுக்கேஅஸாதாரணமாய். வினை - ப்ரேமாதிஶயத்தாலே ஆஸக்தியிலும், அபகர்ஷத்தையநுஸந்தித் தகலப்பண்ணும் பாபத்துக்கு. தீர்-ஶாந்திகரமான. மருந்தாளுய் - சீலவத்த்வரூபமானமருந்தானவனே. விண்ணோர்-விரோதிப்ரஸங்கமில்லாத ஸூரிகளுக்கு. தலைவா-நிர்வாஹகனானவனே. கேசவா-அவர்களைப்போலன்றியே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும்ஸத்தாஹேதுவாகையாலே கேஶவனென்னுந் திருநாமமானவனே. மனைசேர் - குடிசில்கூடக்கொண்டு திரிகையாலே மனையோடுசேர்ந்த. ஆயர் - ஆயருடைய. குலம்-குலத்துக்கு. முதலே-மூலமானவனே. மாமர்யனே-அபர்யந்தமான நவநீத சௌர்யாத்யாஶ்சர்ய சேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. மாதவா - அதுக்கடியாய் "ஏஷ நாராயண ஶ்ரீமாந்" (ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந்) என்றுப்ரமாணஸித்தமான இவ்வவதாரகதமான ஸ்ரீயஃபதித்வத்தாலே மாதவனென்றுதிருநாமமானவனே சினை - பணைகளோடு. ஏய் - சேர்ந்து. தழைய - தழையையுமுடையவான. மராமரங்களேழும் - மராமரங்களேழையும். எய்தாய் - எய்தவனே. சீரரா - அத்தாலேவந்த வீரஸ்ரீயாலே ஸ்ரீதரனென்று திருநாமமானவனே. இனையாய் - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களையுடையவனே. இனையபெயரினுயென்று - இப்படிப்பட்ட திருநாமங்களையுடையவனேயென்று. அடியேன் - உன்னோடு நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையுடையநான். நைவன் - சிதிலனுகாநின்றேன்.

இத்தால்-அநுபவவிரோதி நிவர்த்தகத்வமும், அநுபாவ்யவிபூதியோகமும், ஆஶ்ரிதஸத்தாஹேதுத்வமும், தத்விஷயஸௌலப்யாதிகளும், அத்தால்வந்த உந்மேஷமும், தத்தேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும், விஶ்வாஸஜநகத்வமும், தந்நியந்தநௌஜ்ஜ்வல்யாதிஶயமுந் தோற்றுகிறது...*

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

இவராபிமுக்யம்பண்ணினவாறே அவனல்பம் தாழ்த்தான், இவர் என்னை யிழந்தாய்கிடாய் என்கிறார்.

(வினையேனித்யாதி) உன்னைப்பார்த்தல், என்னைப்பார்த்தல்செய்யவேண்டாவோ. (வினையேன்வினை) சேதநரெல்லார்க்குமுள்ளவினைபோலல்லவாயிற்றிவரது; "பகவத்ஸம்ஶ்லேஷம் பெறவேணும்" என்றிறேயவர்களிருப்பது, அகலநினைக்கிறவிதுள்ள திவரொருவர்க்குமிறே. (தீர்மருந்தாளுய்) "நான்கிட்டுகை அத்தலைக்கவத்யம்" என்று அகலுகைக்கடியான வினையைப்போக்குமருந்தானவனே. வினையைப்போக்கிற்றெங்குநின்றும் வந்தென்னில் (விண்ணோர்தலைவா) நித்யாநுபவம்பண்ணுகிறகச்செய்தே, "நானயோக்யன்" என்றகலவேண்டாதார்க்குநியந்தாவாயிருக்குமிருப்பில் நின்றும் வந்தாயிற்று. (கேசவா) அதுக்கிவ்வருகேயொருபயணமெடுத்துவிட்டபடி. "ஆவாந்தவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவ நாமவாந்" (ஆவாந்தவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவ நாமவாந்) என்கிறபடியே. (மனைசேராயர்குலமுதலே) அங்கிலையில்நின்று மிவ்வருகேபோந்து கிட்டினபடி. பஞ்சலக்ஷம்குடியாகையாலே, ம

னையோடுமனை சேர்ந்தவென்னுதல் ; ஆயர்மனைகளிலே வந்து சேர்ந்து, அவர்கள் குலத்துக்கு மூதலானவனென்னுதல் ; அன்றிக்கே, நாலுமூங்கிலைக்கொண்டுபோய், தங்குமிடத்திலே வளைத்துத்தங்குகையாலேசொல்லிற்றுதல். (மாமாயனே) இடைக்குலத்திலே வந்துபிறந்து, அவர்கள் ஸ்பர்ஶித்த த்ரவ்யமே தாரகமாய், அதுதான் களவுகண்டு புஜிக்கும்படியாய், அதுதான் தலைக்கட்ட மாட்டாதே வாயதுகையதாக அகப்பட்டுக்கட்டுண்டடியுண்டு நிற்கும்நிலை. இவ்வெளிமைக்கடிசொல்லுகிறது (மாதவா) அவளோட்டைச்சேர்த்தி. (சினையேயித்யாதி) மஹாராஜரை விஶ்வஸிப்பித்து கார்யஞ்செய்தபடி. சினையென்றுபணை - ஏய்கை - நெருங்குகையாய், பணைகளோடுபணைகள் நெருங்கித்தழைத்து, நினைத்தபடி இலக்குக்குறிக்க வொண்ணுதபடி நின்ற மராமரங்களேழையு மெய்தவனே. இத்தால் - ஆஶ்ரிதர் தன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே ஶங்கித்தால், ஶங்காநிராகரணம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனென்றபடி. (சிரீதரா) மராமரங்களெய்கைக் கிலக்குககுறித்துநின்றபோதை வீரலக்ஷ்மியைச்சொல்லுகிறது (இனையாய்) ஏவம்விதமான குணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே. (இனையபெயரினாய்) குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையுடையவனே. (என்றுநைவன்) “ காணவேணும், கேட்கவேணும்” என்னமாட்டாதேநையாநின்றேன். (அடியேனே) ஆருடைமையழிகிறது ; உடையவர்கள் தங்கள்வஸ்துவை வேணுமாகில் நோக்கிக்கொள்ளுகிறார்களென்கிறார். இதேதேனும் ஸ்வதந்த்ர வஸ்துவாய்ப் படுகிறதோ ; பிறர்க்குரித்தா யழிகிறதோ ; உன்னால் ரக்ஷிக்க வொண்ணுமே அழிகிறதோ ; என்னால் ரக்ஷிக்கலாயழிகிறதோ !. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (வினையேனித்யாதி) கீழிற்பாட்டில் கைங்கர்யப்ரார்த்தநாபரமானமுந்தினவவதாரிகையை யுபஜீவித்துக்கொண்டு, “ நைவன் ” என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (இவராபிமுக்யமித்யாதி) த்விதீயாவதாரிகைக்கு, கீழிற்பாட்டுக்கு சேஷமிப்பாட்டு. என்னையிழந்தாயென்றது - “ நைவன் ” என்றத்தைப்பற்ற.

“ இனையபெயரினாய் ” என்னுமளவுக்கும்பாவம் (உன்னைப்பார்த்தலென்றது) “ அடியேன் ” என்றத்தைப்பற்ற (என்னைப்பார்த்தலென்றது) அநந்யகதியென்றபடி. யத்வா, “ விண்ணோர்தலைவா, வினையேன் ” என்றவிரண்டையும்பற்றவென்னுதல். அப்போது, ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியானவுன்னைப்பார்த்தல், அஜ்ஞனுயஶக்தனானவென்னைப்பார்த்தலென்றபடி.

என்வினை என்னாதே “ வினையேன்வினை ” என்றதுக்குபாவம் (சேதநரெல்லார்க்குமித்யாதி) சேதநரெல்லார்க்கும் - முமுக்ஷுக்களெல்லார்க்கும். அதெப்படியென்ன (பகவத்ஸம்ஶ்லேஷமித்யாதி) (மருந்தானவனே) போக்குமருந்து-ஶீலகுணம்.

"கேசவா" என்று - ப்ரஹ்மருத்ரோத்பாதகனான ப்ரத்யும்நனைச்சொல்லுகிறது. ஒருபயனமெடுத்துவிட்டபடியென்றது - ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய் ப்ரஹ்மருத்ரஜநகனான தசையைப்பற்ற. ப்ரஹ்மருத்ரஜநகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (ஆவாமித்யாதி) "ஆவாம் ..." (கஇதி ப்ரஹ்மணோநாமஈசோஹம் ஸர்வதேஹிநாம்) இதம்பூர்வார்த்தம். இதம்ஹரிவம்சேகைலாஸயாத்ராயாம்.

அந்நிலையினின்றும் - ப்ரஹ்மருத்ரோத்பாதகனான ப்ரத்யும்நனை நிலையில் நின்றும்.

மனைசேரென்றது - ஊருக்குவிசேஷணமாகவும், க்ருஷ்ணனுக்குவிசேஷணமாகவும், இடையர்க்குவிசேஷணமாகவும், மூன்றர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) குலமென்று - ஊருக்கும், வம்சத்துக்கும் பேர். த்விதீயார்த்தத்துக்கு, திருவவதரித்தென்னுதே, "சேர்" என்றது-திருவவதாரம் மதுரையிலே யாகையாலே. த்ருதீயார்த்தத்துக்கு, மனையோடேசேர்ந்தவாயரென்றபடி.

பதஸங்கதி ஸித்தமர்த்தமாஹ (மராமரங்களித்யாதி) கீழே, "மாதவன்" என்கையாலே யிதுவேபொருளென்றுதாத்பர்யம்.

(குணசேஷ்டிதங்களுக்கித்யாதி) குணவாசகங்கள் - "கேசவா, ஆயர்குலமுதலே" இத்யாதிகள். சேஷ்டிதவாசகங்கள் - "மராமரமெய்தாய்" இத்யாதி. "என்றுநைவன்" என்கிறவர்க்குபாவம் (காணவேணுமித்யாதி) "இனையாயினையபெயரினாய்" என்றவநந்தரம், "திருநாமங்களைக்கேட்கவேணும், சேஷ்டிதங்களைக்காணவேணும்" என்னமாட்டாதே, பலஹாநியாலே நைவனென்றபடி.

"ஆருடைமை" இத்யாதிவாக்யத்வயோக்தமான - அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தியையும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ரயநிவ்ருத்தியையும், வ்யுத்க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (இதேதேனுமித்யாதி) கீழ் "உன்னைப்பார்த்தல்" இத்யாதிக்குச்சேரதாத்பர்யம் (உன்னுவித்யாதி)

க்ரமேணாந்வய: ....*

ஏழாம்பாட்டு.

அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானைக்
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணனை
செடியாராக்கையடியாரைச்சேர்தல்தீர்க்குந்திருமாலை
அடியேன்காண்பானலற்றுவனிதனின்மிக்கோரயர்வுண்டே.

ஆறாயிரப்படி.

(அடியேன்) இப்படி யெம்பெருமானைக்காணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற வாழ்வார், பின்னையு மவனுடைய வுத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையுமநுஸந்தித்து ; கெட்டேன், அவனையகலாதே நான்காணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது என்னவஜ்ஞாநமோவென்று தம்மைநிக்

தித்து, "இவனைக்காணவேணும்" என்றாசைப்படாதே யிவன்பக்கலிலே கைவல்யாதி ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டகன்றுபோவார்க ளென்னபாக்யம்பண்ணினாரோ, நானுமங்ஙனேயாகப்பெற்றிலேனென்று நோகிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அஜ்ஞாநநாம், அத்யந்தஸுலபனாய் போக்யபூதனாய்வைத்து, அதிசயிதனானவனைக் காணவேணுமென்றலற்றுகையாவதென், என்னவறிவுகேடோவென்று பழையநிகர்ஷாநுஸந்தாநம் தலையெடுத்து நிராஶராயகலத்தேடுகிறார்.

சிறியஞானத்தன் - அல்பஜ்ஞனான. அடியேன் - நான். அறிதலார்க்கும் - அதிஶயிதஜ்ஞாநராலும். அரியானை-அறியவரியனானவனாய். கடி - பரிமளம். சேர் - செறிந்த. தண் - குளிர்ந்த. அந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னை - திருத்துழாய்மாலையைப்புனைபவனான தன்மையையுடையனாய். கண்ணனை - நிரவபோதத்வபோக்யத்வோத்கர்ஷங்கள் ப்ரகாஶிக்கும்படி க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து. அந்நிலையிலே செடியார் - ஸம்ஸாரகாந்தாரஸம்ஸ்ருஷ்டமான. ஆக்கை - ஶரீரஸம்பந்தத்தை. அடியாரை - தன்னோடே அவ்யவஹிதஸம்பந்தமுடையார். சேர்தல்தீர்க்கும் - கிட்டாதபடிபண்ணிரக்ஷிக்கும். திருமாலை - ஶ்ரிய:பதியானவனை. அடியேன் - சேஷபூதனாய்வைத்து. காண்பான் - காணவேணுமென்று. அலற்றுவன் - அத்தலைக்கவத்யகரமாம்படி நானலற்றாநின்றேன். இதனில் - இதில். மிக்கு - விஞ்சிற்று. ஓரயர்வு - ஓரறிவுகேடு. உண்டே - உண்டோ.

அடியாராவார் - அதிசயகரொன்றுகருத்து. முதலடியில் "அடியேன்" என்றது - சேஷத்வநிரூபிதமான அஹமர்த்தத்தைக்காட்டுகையாலே, நானென்றபடி. "'செடியாராக்கை' என்கிறவிடம் - கைவல்யார்த்திகளான சேஷபூதர்க்கு ஶரீரத்தைக்கழித்துக்கொடுக்கையைச்சொல்லுகிறது" என்றுஞ்சொல்லுவர் ...*

ஈடு_ஏழாம்பாட்டு.

"நைவன்" என்றார்; இவரை நையக் கொடுக்கமாட்டாமையாலே வந்து முகங்காட்டினான்; அவனைப்பார்த்து, நம்மால்வரும் குணாதிக்யமு மிவனுக்கு வேண்டாவென்றகலுகிறார்.

(அடியேன்சிறியஞானத்தன்) ஸம்ஸாரிகளிலறிவுகேடர் "ஸர்வஜ்ஞர்" என்னும்படிகிடீர்! என்னறிவுகேடு. "அல்லேன்" என்றகலுகிறவிவர் "அடியேன்" என்கிறது வாஸநையாலே. அன்றிக்கே, "அடியேன்" என்கிறது - அடிமைக்கிசைந்தன்று, ஜ்ஞாநாநந்தங்களோபாதி நிரூபகமாக சேஷத்வத்தை ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, "அஹம்" என்றவோபாதி "அடியேன்" என்கிறார். (சிறியஞானத்தன்) அத்யல்பஜ்ஞாநத்தையுடையவன். (அறிதலார்க்குமரியானை) எத்தனையேனுமதிஶயிதஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கு மறியப்போகாதவனாயிற்றவன். ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான தனக்கு மறியப்போகாது, தனக்குந்தன்றன்மை யறிவரி

யாணிறே. தமஃப்ரகாஶங்களுக்குள்ள சேர்த்திபொருங்கிட!ர் எனக்குமவனுக்கும். (கடிசேர்) அறிவரியவஸ்துவுக்கடையாளம் - திருத்துழாய் மாலே. நாட்செல்ல நாட்செல்ல பரிமளமேறி வாராநின்றுள்ள திருத்துழாய்மாலையைப்பூணந்தவனே. (கண்ணனே அறிவரியனுயிருந்துவைத்து, இடையர்க்குமிடைச்சிகளுக்குந் தன்னையெளியனுக்கிவைத்தவனே. செடியாரித்யாதி) செடி - பாபம். ஆர்தல் - மிகுதி. பாபம் மிக்கிருக்கிறஶரீரம். * நோயெலாம்பெய்ததோராக்கையிறே, "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தியே" (ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே) என்று - அவனையேயுபாயமாகப்பற்றி, தூறுமண்டினசரீரத்தையறுத்துக்கொள்ளுமடியாருண்டு - கேவலர். அவர்களுக்கு அத்தைத்தவிர்த்துக்கொடுக்கும் ஸ்ரீமானே. அவர்கள் பின்னேயடியரோவென்னில்; "அடியாராவார் - அவர்களே" என்றிருக்கிறர். என்றியவென்னில்; சேஷித்கதிசயத்தைவிளைக்குமவர்களிறே - சேஷபூதராகிறர்; என்னைப்போலே கிட்டியவனுக்கவத்யத்தை விளைக்கப்பாராதே, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துக்கொண்டு கடக்கநிற்கிறவர்களிறே.

உமக்கிப்போது வந்ததென்னென்ன (அடியேன்காண்பானலற்றுவன்) "அடியேன்" என்பது, "காணவேணும்" என்பதாகாநின்றேன் நான். (இதனின்மிக்கோரயர்வுண்டே ஸம்ஸாரியானநாளிலறிவேனன்றுயிருந்ததிறே. அது நன்றனபடியென்னென்னில்; அப்போது கடக்கநின்று பகவத்தத்த்வத்தைக்குறியழியாமைவைத்தேன், இப்போதன்றே நான்கிட்டியழிக்கப்பார்த்தது; இதிற்காட்டி லறிவுகேடுண்டோ*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (அடியேனித்யாதி) "இதனின்மிக்கோரயர்வுண்டே" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷிததவதாரிகை (நைவனித்யாதி) "அடியேன்சிறியஞானத்தன்" என்றயோக்யதாநுஸந்தாநம்பண்ணி யசலுகையாலே முகங்காட்டினதஸித்தம் (நம்மால்வரும் ஔஜ்ஜ்வல்யம்) அயோக்யரான நம்மை விஷயீகரிக்கையால் வரும் ஸர்வாதிகாரத்வரூபகுணௌஜ்ஜ்வல்யம்.

சிறுமையின்சரமாவதி (ஸம்ஸாரிகளிலித்யாதி) ஸ்வஸம்பந்த மவனுக்கவத்யமென்றசலுகிறவர் "அடியேன்" என்றும் பந்தந்தோற்றச் சொல்லுகிறதென்னென்ன (அல்லேனென்றித்யாதி) சேஷத்வஜ்ஞாநவாஸனையாலேயென்றபடி.

இத்தால்பலிதம் (தமஃப்ரகாஶங்களுக்கித்யாதி)

மேலுக்குஸங்கதி (அறிவரியவித்யாதி) "சேர்" என்கிற வர்த்தமாநார்த்தம் (நாட்செல்லவித்யாதி) கடி - பரிமளம். கண்ணி - மாலே.

பாபம் மிக்கிருக்கிறசரீரம் - பாபகார்யமானநோய் மிக்கிருக்கிறசரீரம். அப்படியிருக்குமோவென்ன (நோயித்யாதி) * திருமொழி. நோயெல்லாமிட்டுப்ப

ண்ணினதொருசரீரமென்றபடி. "செடியாராக்கை" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (ஜராமரணேத்யாதி) கிதாஸூஸப்தமே, "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தியே । தேப்ரஹ்ம தத்விதுஃக்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம்." (ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே । தேப்ரஹ்மதத்விதுஃக்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம்கர்மசாகிலம்.) செடி - தூறு. அவித்யாதிகள். அடியாரைச்செடியாராக்கைசேருதல் தீர்க்குந்திருமாலே யென்றந்வயிப்பது. அடியார்க்குச் செடியாராக்கையினுடைய சேர்தலே - சரீரஸம்பந்தத்தைத்தவிர்த்துக்கொடுக்கும் ஸ்ரீமானேயென்றபடி. ஐகாரம் - அவ்யயம். அடியார்க்கென்றபடி. தூறுமண்டுகையாவது - மாறிமாறிப்பலபிறப்பைச்சொன்னபடி. என்றிய - எதுக்காக. (திருமாலே) அதிகாரிசதுஷ்டயத்துக்கும் புருஷகாரமவர்ஜநீயமிறே.

(அடியேன் காண்பானலற்றுவன்) "அடியேன்" என்றலற்றுவன், "காணவேணும்" என்றலற்றுவனென்றபடி. இதயர்வாகில் நல்லவறிவுதானேதென்ன (ஸம்ஸாரியானவித்யாதி) குறியழியாமே - வ்யாஹதமாகாமே.

க்ரமேணாந்வயஃ..*

எட்டாம்பாட்டு.

உண்டாயுலகேழ்முன்னமேயுமிழ்ந்துமாயையாற்புக்
குண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசருவலேயாக்கைநிலெய்தி
மண்டான்சோர்ந்ததுண்டேலுமனிசர்க்காகும்பீர்சிறிது
மண்டாவண்ணமண்கரையநெய்யூண்மருந்தோமாயோனே.

ஆறாயிரப்படி.

(உண்டாய்) இப்படி யாழ்வார் தம்மை நிந்தித்துக்கொண்டெம்பெருமானையகல, அவனும் அநாலோசிதகுணாகுணமாக ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைக தாரகத்வமாகிற தன் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டி யிவரை ஸமாதாநம்பண்ணுகிறான்.

அதிக்ஷுத்ரமநுஷ்ய ஸஜாதீயனாய் வந்து பிறந்தருளி, திருவாய்ப்பாடியிலே போய்ப்புக்கு, ஆய்ச்சியருடைய வெண்ணெயையும் நெய்யையுமபிநிவேஶாதிஶயத்தினாலே அவர்களுக்கொன்றும் சேஷியாததொருபடி யுண்டருளிற்று, பண்டு இந்தலோகங்களை யுண்டுமிழ்ந்தருளுகிறபோதேதேனும் மண்டான் சேஷித்ததுண்டாகிலு மந்தமண்கரைகைக்குமருந்தாகவோ, அன்றிறே, ஆஶ்ரிதரோடுகலந்து பரிமாறியல்லது தரிக்கமாட்டாததன்மையாகையாலே செய்தருளினயத்தனையிறே யென்கிறார் ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி நிராஶராயிவரகலத்தேட, "நம்மோடுஸம்பந்தமுடையாரைக்கைவிடோம், அவர்களையொழிய நமக்குச்செல்லாது, இத்தால் வருவதொ

ரு அவத்யமில்லையென்னுமிடம் நம்மபதாநத்திலே கண்டுகொள்ளீர்" என்று ஈஶ்வரன் தன்னுடைய ஆஶ்ரிதவிஷய வ்யாமோஹத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கண்டு ஸமாஹிதராகிறார்.

மாயோனே - ஸர்வரோடும் ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணச்செய்தே அவத்யம் தட்டாத ஆஶ்சர்யபூதனே. முன்னமே - முற்காலத்திலே. உலகேழ் - ஒன்றுக்கொன்று பரிஹாரரூபமான ஸமஸ்தலோகத்தையும். உண்டாய் - அமுதுசெய்தாய். உமிழ்ந்து - அத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவுமிழ்ந்து. சிறுமனிசர் - அல்பரானமநுஷ்யருடைய. உவலை - ஹேயமான. ஆக்கை - ஶரீரத்தினுடைய. நிலை - நிலையை. எய்தி - அடைந்து. மாயையால் - க்ருத்ரிமத்தாலே. புக்கு - ப்ரவேஶித்து. வெண்ணெய் - வெண்ணெயை. உண்டாய் - அமுதுசெய்தாய். இது மண்டான் - அக்காலத்திலே யமுதுசெய்த மண்ணிலேகதேஶம். சோர்ந்ததுண்டேலும் - சோர்ந்ததுண்டேயாகிலும். மனிசர்க்கு - மநுஷ்யர்க்கு. ஆகும் - உண்டாகக்கடவ. பீர் - வெளுப்பானது. சிறிது - அல்பமும். அண்டாவண்ணம் - கிட்டாவண்ணம். மண் - அந்தமண். கரைய - கரைகைக்கு. நெய்யூண் - அவதாராந்தரத்தில் நெய்யூண். மருந்தோ - மருந்தல்லவிறே.

அதுவும் - ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமான ஸம்ஶ்லேஷம், இதுவும் - அவர்கள்வஸ்துவொழியச்செல்லாமை யென்று கருத்து. பீர்-வெளுப்பு. வெண்ணெயும், நெய்யும் - பர்யாயம்...*

ஈடு-எட்டாம்பாட்டு.

இவரிப்படி யகலப்புக்கவாறே, "இவர் துணிவு பொல்லாதாயிருந்தது, இவரைப் பொருந்தவிடவேணும்" என்றுபார்த்து, "வாரீராழ்வீர், திருவாய்ப்பாடியில் வ்ருத்தாந்தங் கேட்டறியீரோ" என்ன, "அடியேனறியேன்" என்றார் அதுகேட்கையிலுண்டான ஶ்ரத்தையாலும், "அவன்றானருளிச்செய்யக் கேட்கவேணும்" என்னும் ஶ்ரத்தையாலுமாக. "முன்பொருகாலத்திலே பூமியையெடுத்துவயிற்றிலேவைத்தோம், பின்பு அதுதன்னை வெளிநாடுகாண வுமிழ்ந்தோம், அதிலேதேனும் சேஷித்ததுண்டாகக் கருதி, திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயை விழுங்கினோங்காணும்" என்ன, "அது இதுக்கு பரிஹாரமாகச் செய்தாயோ!, அதொருகாலவிசேஷத்திலே, இதொருகாலவிசேஷத்திலே," என்ன, "ஆனால்நாமிதுஏதுக்காகச்செய்தோம்" என்ன, "ஆஶ்ரித ஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யமுனக்கு தாரகமாகையாலேசெய்தாயத்தனை" என்ன, "ஆனால், அவ்வெண்ணெயோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷமும் நமக்கு தாரகங்காணும், ஆனபின்பு நீரும்மைக்கொண்டகலுவீராகில், திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்விலக்கினார் புக்கலோகம்புகுவீர்கிடீர்" என்றான். அவன்கருத்தைத் தாமறிந்தமைதோற்றவநுபாஷிக்கிறாரிப்பாட்டில்.

(உண்டாயுலகேழ்முன்னமே) லோகங்களேழையுமெடுத்து வயிற்றிலேவைத்தாய் முன்பொருகாலத்திலே. (உமிழ்ந்து) பின்னையது தன்னை வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து. (மாயையால்புக்குண்டாய்வெண்ணெய்) "ஊயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்" (மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்) என்கிறபடியே இச்சாபர்யாயமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தாலேபுக்குண்டாய்வெண்ணெய். அதுசெய்யுமிடத்தில் சக்ரவர்த்தி திருமகனுய்ப்புக்கு "வெண்ணெயமுது செய்ய" என்றால் கொடார்களே (சிறுமனிசரித்யாதி) க்ஷூத்ரரான மநுஷ்யர்களுடைய ஹேயமான ஶரீரத்தினுடைய நிலையை அப்ராக்ருததிவ்யஸம்ஸ்தாநத்துக்குண்டாக்கிக் கொண்டுவந்தாயிற்றிப்படி செய்தது. "கறையினார் துவருடுக்கை" என்கிறபடியே யிடையரளவிலே தன்னையமைத்துவந்து கிட்டியிறே வெண்ணெயமுதுசெய்தது; "ஸபலம்தேவிஸஞ்ஜாதம்ஜாதோஹம்யத்தவோதராத்" (ஸபலம்தேவிஸஞ்ஜாதம்ஜாதோஹம்யத்தவோதராத்" என்னுநிற்கச்செய்தேயிறே "நைஷகர்ப்பத்வமாபேதே நயோநியாமவஸத்ப்ரபுஃ" (நைஷகர்ப்பத்வமாபேதேநயோந்யாமவஸத்ப்ரபுஃ) என்கிறது; இக்ஷ்வாகுவம்ஶபரிலே யொருவன் யாகம்பண்ணுநிற்க, பிபாஸைவர்த்தித்தவாறே மந்த்ரபூதமானஜலத்தைப்பானம்பண்ண, கர்ப்பமுண்டாயிற்றது ஶுக்லஶோணித ரூபத்தாலே பரிணதமாயன்றிறே, ஶக்த்யதிஶயத்தாலே யிப்படி கூடக்கண்டபின்பு, ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாததில்லை யென்றுகொள்ளத் தட்டில்லையிறே. மண்ணையமுதுசெய்தது - அதின்ஸத்தைக்காக; வெண்ணெயமுதுசெய்தது - உன் ஸத்தைக்காக.

(மண்டானித்யாதி) பூமியைத் திருவயிற்றிலேவைத் துமிழ்ந்தபோது சேஷித்ததேதேனும் மண்ணுண்டாகிலும், பிற்பட்ட மநுஷ்யர்க்கத்யல்பமும் சேஷியாதபடி நெய்யமுதுசெய்தது அதுக்குமருந்தோ. ஒன்றும் ஶேஷியாதபடி அமுதுசெய்யிலோ ! மருந்தாவது. அன்றிக்கே, "பிர்" என்று - வைவர்ண்யமாய், மண்ணிலே சிறிதுசேஷித்தால் மநுஷ்யர்க்கு வரக்கடவதான வைவர்ண்யம் சிறிதும் வாராதபடி நெய்யூண்மருந்தோ !, அன்றிறே. ஆனாலெதுக்காகச்செய்தோமென்னில் (மாயோனே) ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தா லல்லது தாரக மில்லாதபடியான ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தாலே செய்தா யித்தனையன்றோ.................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (உண்டாயித்யாதி) "நெய்யூண்மருந்தோ" என்கையாலே - அவன் "நெய்யூண்மருந்து" என்றானென்றுதோற்றுகையாலே ததநுகுணமாகவவதாரிகை (இவரிப்படியித்யாதி) (அதுகேட்கையி லித்யாதி) விஷயவை

லக்ஷண்யத்தாலும், உக்திவைலக்ஷண்யத்தாலுமென்றபடி. “ மாயோனே ” என்றத்தைப்பற்ற (ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமித்யாதி) “ நெய்யூண்மருந்தோ ” என்றத்தைப் பற்ற (அவன்கருத்தைத் தாமறிந்தமைதோற்றவென்றது) (புக்கலோகம்புகுவீர்) அநபிமதம் செய்திராவீர்.

“ ஊயாவயுநஂஜ்ஞாநஂ ” (மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்) என்றது - வேதநிகண்டு.

மேலுக்கவதாரிகை (அதுசெய்யுமிடத்தி லித்யாதி) சிறுமணிசருவலையாக் கைநிலையெய்தி மாயையாலேபுக்கு வெண்ணெயுண்டாய் இத்யந்வயஃ. உவலை-ஹேயம். எய்தியென்று - ஏறிட்டுக் கொண்டதுக்கு ப்ரமாணம் (கறையினரித்யாதி) காட்டிற்பழம் பறித்திடக்கறை நிரம்பிததுவருட்டின வுடைத்தோலையுடையவன்.

“ ஜாதோஹஂயத்தவோதராத் ” (ஜாதோஹம்யத்தவோதராத்) என்று - கர்ப்பவாஸம் சொன்னபோதே, ஶுக்லஶோணிதபரிணதமான ப்ராக்ருததேஹமாகவேண்டாவோ, “ அப்ராக்ருததிவ்யஸம்ஸ்த்தாநத்துக்குண்டாக்கி ” என்னக்கூடுமோவென்ன (ஸலம்தேவியித்யாதி) பஞ்சமேம்ஶே த்ருதீயே, “ ஸ்துதோஹஂயத்த்வயாபூர்வஂபுத்ரார்த்திந்யாததத்யதே ” (ஸ்துதோஹம்யத்த்வயாபூர்வம் புத்ரார்த்திந்யாததத்யதே) இதி பூர்வார்த்தம். மஹாபாரதே, “ ப்ராதுர்ப்பவதிலோகாநாஂபாலநார்த்தஂஸ்வலீலயா।நைஷகர்ப்பத்வஂ ” (ப்ராதுர்ப்பவதிலோர்காநாம்பாலநார்த்தம்ஸ்வலீலயா।நைஷகர்ப்பத்வம்) இத்யாதி. “ நயோந்யாமவஸத்ப்ரபுஃ ” (நயோந்யாமவஸத்ப்ரபுஃ) என்று - யோநிநிஷ்க்ரமணுதிதோஷமில்லையென்றபடி. கர்ப்பவாஸம் ஶுக்லஶோணிதபரிணதிவ்யாப்தமன்றென்னுமதுக் கைதிஹ்யம் (இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரிலே யித்யாதி) ஒருவன் - மாந்தாதாவினுடைய பிதாவானயுவநாஶ்வன், ஆனுலவனுக்கு ஶரீரம் வந்தவழியேதென்ன (ஶக்த்யதிஶயத்தாலேயித்யாதி) மந்த்ரஸாமர்த்த்ய வைபவத்தாலேயென்கை.

“ மாயோன் ” என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து, கீழுக்கெல்லாம் தாத்பர்யம் (மண்ணையமுதுசெய்ததித்யாதி).

முன்னமேயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தாய், சிறுமணிசருவலையாக்கை நிலையெய்தி, மாயையால்புக்குவெண்ணெயுண்டாய், மண்டான்சோர்ந்த துண்டேலும், மண்கரைய, மனிசர்க்காகும் நெய்பீர் சிறிது மண்டாவண்ண மூண்மருந்தோ என்றந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (பூமியையித்யாதி) “ பீர் ” என்றும், “ சிறிது ” என்றும் - அல்பமாய், அத்யல்பமாயென்றபடி. திருவயிற்றிலேகிடந்த பூமியையுமிழுகிறபோது சேஷிக்கிலன்றோ மருந்துவேண்டுவது, அதனை நிஶ்ஶேஷமாகவுமிழுகையாலே சேஷித்ததுண்டாகக்கூடாது, அப்படி கூடிற்ருகிலுமென்று - “உண்டேலும் ” என்கிற யதிஶப்தத்துக்கர்த்தம். “ பீர்சிறிது மண்டாவண்ணம் ” என்றதுக்குபாவம் (ஒன்றுமித்யாதி) த்விதீயயோஜனைக்கு, மனிசர்க்காகும் பீர் சிறிதுமண்டாவண்ணம் நெய்யூண்மண்கரையமருந்தோ என்றந்வயம். “அன்றிறே” என்றதுக்குக்கருத்து - அதொருகாலத்திலே தேவஜாதீயனுய் மணனுண்டதுக்கு, இக்காலத்திலே மநுஷ்யஜந்மத்திலே வெண்ணெயுண்டதுமருந்தோவென்கை. “மு

ன்னம்" என்றும், "மனிசர்க்கு" என்று மிருக்கையாலே - ப்ரதிகோடித்வே காலாந்தரத்வமும் தேவத்வமும் ஸித்தம். நெய்யும், வெண்ணெயும்பர்யாயம். மாயோனே - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனே. மனிசர்க்காகும்நெய் - மனிசர்க்கு விநியோகப்படுகிறநெய்யென்று பாவார்த்தம். த்விதீயயோஜனையில். மனிசர்க்காகும்பீர் - மனிசர்க்குண்டாகக்கடவவெளுப்பு இதிபாவார்த்தம். பீர் - வெளுப்பு.

மாயோனே, முன்னமே யுலகேழுமுண்டாய், உமிழ்ந்து, சிறுமனிசருவலையாக்கைநிலையெய்தி, மாயையாற்புக்கு வெண்ணெயுண்டாய்; மண்டான் சோர்ந்ததுண்டேலுமென்று தொடங்கி, நெய்யூண்மருந்தோ இத்யந்வயம்............*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மாயோந்தீயவலவலைப்பெருமாவஞ்சப்பேய்வீயத்
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதாவமுதுசெய்திட்ட
மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராண்மைந்தனெவ்வுயிர்க்குந்
தாயோன்றம்மானென்னம்மானம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாயோம்) ஸர்வேஸ்வரனை அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து, ஆஸ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக ஸ்வாஸாதாரணதிவ்யரூபத்தோடேவந்து பிறந்தருளி, ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸனைகஸ்வபாவனாய், அநாலோசிதகுணதோஷமாக ஸமஸ்தாஸ்ரிதஜநபரித்ராணைகதாரகனாய், அதஏவ எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய விந்த ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷைகதாரகத்வ ஸ்வரூபஸித்யர்த்த மவனைப்பற்றி, பின்னையொருகாலமும் விடேனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வாத்மவத்ஸலனான ஸ்வாமியைக்கிட்டி யுஜ்ஜீவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

தீய - கொடியநினைவையுடையவளாய். அலவலை - வாய்பாறியேத்துமவளாயுள்ள. பெரு - அளவிறந்து. மா - பெருத்த. வஞ்சம் - வஞ்சநத்தையுடையளான. பேய் - பேய்ச்சி. வீய - முடியும்படி. தூய - புரையற்ற. குழவியாய்-பிள்ளைத்தனத்தையுடையனாய். விடப்பால் - விஷங்கலந்தபால். அமுதா - அம்ருதமாம்படி. அமுதுசெய்திட்ட - அமுதுசெய்த. மாயன் - ஆஸ்சர்யஸ்வபாவனாய். வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கும். தனித்தலைவன் - அத்விதீயநிர்வாஹகனாய். மலராள்- தாமரையைப்பிறப்பிடமாகவுடையலக்ஷ்மிக்கு. மைந்தன் - போக்யமானயௌவநத்தையுடையனாய். எவ்வுயிர்க்கும் - ஸர்வாத்மாக்களுக்கும். தாயோன் - மாத்ருவத்வத்ஸலனாய். என்னம்மான் - என்னையகலாமலாகவிட்டஸ்வாமியாய். அம்மாமூர்த்தியை - அதுக்கடியானவிலக்ஷணவிக்ரஹத்தையுடையவனை. சார்ந்து-கிட்டி. மாயோம் - இரண்டுதலையையும் முடித்துக்கொள்ளக்கடவோமல்லோம்.

பிரியாதிருக்க, இரண்டுதலையும் ஸத்தைபெறுமென்றுகருத்து...... ... ...*

ஈடு-ஒன்பதாம்பாட்டு.

" திருவாய்ப்பாடியில் யஶோதாதிகள்வெண்ணெயோபாதி, தாரகங்காணும் நீர் தண்ணிதாகநினைத்திருக்கிற வுடம்பு " என்றான்; " பாவபந்தமுள்ளவர்களுடைய வெண்ணெ யுனக்குதாரகம், அதில்லாதவென்னோட்டை ஸ்பர்ஶமுனக்குநஞ்சு " என்றார்; " நஞ்சோதான், நஞ்சானமைகுறையில்லையே ? " என்றானவன்; இவரும் " இதுநஞ்சே, இதுக்கொருகுறையில்லை " என்றார்; " ஆனால், பூதனையுடையநஞ்சு தாரகமானநமக்கு ஆகாததில்லைகாணும் " என்றான்; என்னப்பொருந்துகிறார். அன்றிக்கே, " பூதனையைமுடித்தாற்போலே ' நானல்லேன் ' என்றகலப்புக்கவென் நிர்ப்பந்தத்தைப்போக்கினான் " என்பாருமுண்டு.

(மாயோம்) " பிரிகையாவது - விநாஶம் " என்றிருக்கையாலே, இனியகன்று மாயக்கடவோமல்லோமென்கிறார். நானுமென்னோடு ஸம்பந்தமுடையாரும் முடியக்கடவோமல்லோம். அன்றியே யிரண்டுதலையுமழித்துக்கொள்ளக்கடவோமல்லோம். (தீயவித்யாதி) " ஸ்தந்யம் தத்விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ: " (ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:) என்கிறபடியே - ஜகத்துக்கு வேர்ப்பற்றானவனை முடிக்கப்பார்த்தநெஞ்சில் தீமையையுடையளாய், யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே பரிவுதோற்ற ஜல்பித்துக்கொண்டு வருவாளாய், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனானவனும் " தாய் " என்று ப்ரமிக்கும்படிதோற்றின மஹாவஞ்சகையான பூதனைமுடியும்படியாக. (தூயகுழவியாய்) ஐஶ்வரமான மேன்மையும் நடையாடாநிற்கச்செய்தே, அதுதோற்றாதபடி கலப்பற்ற பிள்ளைத்தனத்தை யுடையனாய். இவனுக்குப்பிள்ளைத்தனத்தில் குறையில்லையாகில், அதின்கார்யங்காணுதொழிவானென்னென்னில். (விடப்பாலமுதாய்) விஷமம்ருதமாம் முஹூர்த்தத்திலேயாயிற்று பிறந்தது. தர்மியைவேறாக்கவொண்ணாமையாலே விரோதித்த ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் முடிய ப்ராப்தம். (மாயன்) விஷமம்ருதமாம்படி யமுது செய்து, தன்னைத்தந்து நம்மையுண்டாக்கின வாத்ஸல்யபூதன். " (எனக்குமல்ல, பிறர்க்குமல்ல, அவனுக்கே " என்று அவளநந்யார்ஹமாக்குகையாலே யம்ருதமாயிற்று.)

பூதனையுடைய விஷமம்ருதமாம்படி யமுதுசெய்தவன்றானொன்னில் (வானோர்தனித்தலைவன்) அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தனித்தலைவனானவன். (மலராள்மைந்தன்) அவர்கள்பரிந்து பரிசர்யைபண்ண, பெரியபிராட்டியாருந் தானுமாயிருக்குமவன். " தேவிமாராவார் திருமகள் பூமியேவ மற்றமராட்செய்வார் " என்கிறபடியே. (மைந்தன்) அவளுக்குமிடுக்கானவன்; அவளோட்டைச்சேர்த்தியாலே நித்யமான நவயௌ

வநத்தையுடையவனென்னுதல் - (அவளோட்டைச்சேர்த்தியாலே அழகியமணவாளப்பெருமானாயிருக்கிறவனென்னுதல்.) (எவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்) ஸகலாத்மாக்களுக்கும் தாய்போலே பரிவனானவன். (தம்மான்) ஸர்வேஶ்வரன். (என்னம்மான்) நான் தன்னையகன்று முடிந்துபோகாதபடி நோக்கினவன். நித்யஸூரிகளும் மற்றுமுள்ள ஸகலாத்மாக்களுமொருதட்டும், நானொருதட்டுமாம்படி யென்பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணினவனென்றுமாம். (அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே) விலக்ஷணமான திருமேனியையுடைய அம்மஹாபுருஷனைக்கிட்டி மாயக்கடவோமல்லோம் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (மாயோமித்யர்தி) இதுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே ஶங்காஸமாதாநரூபேண - முந்தினவவதாரிகை. இரண்டாவது - கீழ்ப்பாட்டிலே சேரவிட்டமையை ஸித்தவத்கரித்து, த்ருஷ்டாந்தபரம். ப்ரதமாவதாரிகைக்கு - "விடப்பாலமுதா" என்றதிலேயும், த்விதீயாவதாரிகைக்கு - "வஞ்சப்பேய்" என்றதிலேயும் நோக்கு.

பிரியோம் என்னாதே, "மாயோம்" என்கிறதென்னென்ன (பிரிகையாவதித்யாதி) "மாயோம்" என்கிற பஹுவசநார்த்தம் (நானுமித்யாதி)

தீமைக்குபாவம் (ஸ்தந்யமித்யாதி) ஹரிவம்ஶேபஞ்சத்ரிம்ஶே, "தஸ்யாஸ்ஸ்தநம்பபௌக்ருஷ்ண: ப்ராணைஸ்ஸஹ நநாத ச । ஸ்தந்யம் தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்" (தஸ்யாஸ்ஸ்தநம்பபௌக்ருஷ்ண:ப்ராணைஸ்ஸஹநாதச । ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்) இத்யாதி. அலவலை - பஹுஜல்பம். "பெருமாவஞ்சம்" என்றது-மிகவும் வஞ்சகையென்றாய், அதினெல்லையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுமாயித்யாதி)

அதின்கார்யம்-விஷத்தின்கார்யமானமரணம். "தூயகுழவி" என்றுவைத்து, "விடப்பாலமுதா" என்றதின்தாத்பர்யம் (விஷமம்ருதமாயித்யாதி) ஆனால் பூதனைமுடியும்படியென்னென்ன (தர்மியையித்யாதி) வஸ்துஸ்வரூபத்தாலே முடிந்தாளென்றபடி. "அமரர்களமுதே அசுரர்கணஞ்சே" என்றன்றோ தர்மிஸ்வரூபமென்றுகருத்து. நம்மை - நம்ஸத்தையை.

தனித்தலைவன் - அத்விதீயநாயகன். மைந்தென்று - மிடுக்காதல், யௌவநமாதல். உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (தேவிமாரித்யாதி) தனக்குத்தகுதியான தேவிமாராவார், லக்ஷ்மியும் பூமிப்பிராட்டியும்; அவர்கள்முகத்தாலே நீயேவவடிமைசெய்வார் மற்றமரர் - அவர்களோடு துல்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி யிருக்கிற நித்யஸூரிகள்.

"வானோர்தனித்தலைவன்" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து அர்த்தாந்தரம் (நித்யஸூரிகளுமித்யாதி) மூர்த்திஶப்தம் - விக்ரஹத்துக்கும், ஸ்வாமிக்கும் வாசகமாகையாலே யிரண்டையும் தந்த்ரேணவருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமானவித்யாதி) அம்மாமூர்த்தியை - அந்தவிலக்ஷணவிக்ரஹ யுக்தனையென்றும், அந்தமஹா

புருஷனையென்றும் ஸப்தார்த்தம். தச்சப்தத்தால்வந்த ப்ரஸித்தி - விக்ரஹத்திலும், புருஷனிலுமென்றுகண்டுகொள்வது. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷத்வாதி விஶிஷ்டவிக்ரஹயுக்தனாகவும், "வேதாஹமேதம்புருஷம்மஹாந்தம்" (வேதாஹமேதம்புருஷம்மஹாந்தம்.) என்று மஹாபுருஷனாகவும், ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளிலே யவனுக்கு ப்ரஸித்தியுண்டிறே.

தீயவலவலை யென்றுதொடங்கி, அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்து மாயோம், இத்யந்வயঃ.

பத்தாம் பாட்டு.

சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்
தீர்ந்துதன்பான்மனம்வைக்கத்திருத்திவீடுதிருத்துவா
னார்ந்தஞானச்சுடராகியகலங்கீழ்மேலளவிறந்து
நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே.

ஆறாயிரப்படி.

(சார்ந்த) இப்படி யென்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பாராதே யென்பக்கலுள்ள ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான மஹாபாபங்களெல்லாவற்றையும்போக்கி, பாபநிபந்தநமான ப்ராக்ருதவிஷயஸங்கத்தையும்போக்கி, ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுந்தானேயென்னும் வ்யவஸாயபூர்வகமாக அநவரதஸ்வாநுஸந்தாநைக போக்யனும்படி யென்னைத்திருத்தி, பின்னையெனக்குத் திருநாட்டையுந்தருளுகைக்காகவாகுவதே, எம்பெருமானுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ பரமகாருணிகத்வாஶ்ரிதவத்ஸலத்வ மென்ற விப்படி யபர்யந்தகுணங்களெல்லாமென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இவரிப்படி ஸமாஹிதரானபடியைக்கண்டு, ப்ரீதனான ஈஶ்வரனுடைய வுபகாரத்தில் பாரிப்பைக்கண்டு ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

ஆர்ந்த - யாவதாஶ்ரயம் பரிபூர்ணமான. ஞானச்சுடராகி - ஸ்வயம்ப்ரகாஶஜ்ஞாநப்ரபையையுடையனாய்க்கொண்டு. அகலம் - சுற்றும். கீழ் - கீழும். மேல்-மேலுமான பத்துத்திக்கிலும். அளவிறந்து-அபரிச்சிந்நஸ்வரூபனாய். நேர்ந்த - அதிஸூக்ஷ்மமான. உருவாயருவாகும்- அசித்தும் சித்துமாகிற. இவற்றின் - இவற்றுக்கு. உயிராம் - அந்தராத்மாவாய். நெடுமால் - என்பக்கலிலே நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தையுடையவன். சார்ந்த -என்னோடுபொருந்தி. இரு - புண்யபாபரூபேணவிரண்டுவகையான. வல் - துர்மோசமாயுள்ள. வினைகளும் - கர்மங்களையும். சரித்து-ஒன்றொழியாமலொருகாலேதள்ளி. மாயம் - அஜ்ஞாநகார்யமான. பற்று - விஷயஸங்கத்தையும். அறுத்து - அறுத்து. தீர்ந்து - அநந்யப்ரயோஜநவ்யவஸாயத்தையுடையேனாய்க்கொண்டு. தன்பால் - தன்னிடத்திலே அநுபவார்த்தமாக. மனம்-நெஞ்சை. வைக்க - ப்ரதிஷ்டிதமாக்கும்படி. திருத்தி - என்னைநன்றாகப்பண்ணி.

வீடு - எனக்குத்தருவதானமோக்ஷஸ்த்தலத்திலும். திருத்துவான் - ஒருபுதுமை செய்யாநிற்கும்.

இந்தச்சொன்ன உபயவ்யாப்தியும் தமக்காகவென்று கருத்து..........*

௩௰ - பத்தாம்பாட்டு.

இவரையிப்படியிசைவித்துவைத்து, ஒருபுதுமைசெய்யவேண்டாதபடியான பரமபதத்தைக்கோடிக்கத்தொடங்கினன்:

(சார்ந்தவிருவல்வினைகளும்சரித்து) "திலதைலவத்தாருவஹ்நிவத்" (திலதைலவத்தாருவஹ்நிவத்) என்கிறபடியே பிரிக்கவொண்ணாதபடி பொருந்திக்கிடக்கிற புண்யபாபரூபகர்மங்களையும்சரித்து - ஸர்வஶக்தியான தான்போக்குமன்றும் போக்கவொண்ணாதபடி ஶதஶாகமாகப்பிணைத்தவினைகளை, விரகர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலேபோக்கி. (மாயப்பற்றறுத்து) ருசிவாஸநைகளையும் கழித்து. (தீர்ந்து) தான்க்ருதக்ருத்யனானென்னுதல்; அன்றிக்கே, (தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி) "அல்லேன்" என்றகலாதேதனக்கேதீர்ந்து, தன்பக்கலிலேநெஞ்சைவைக்கும்படி திருத்தி. (வீடுதிருத்துவான்) கலங்காப்பெருநகரத்துக்குமொருபுதுமை பிறப்பியாநின்றார்.

(ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி) பரிபூர்ணஜ்ஞாநப்ரபனாய். (அகலங்கீழ்மேலளவிறந்து) பத்துத்திக்கிலும்வ்யாபித்து. (நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராம்) அதிஸூக்ஷ்மமானசேதநாசேதநங்களுக்கு மாத்மாவாயிருக்கிற. அன்றிக்கே, நேர்ந்த - கிட்டின. அதாவது - ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான ப்ரக்ருத்யாத்மாக்களுக்குமாத்மாவாயென்றுமாம். (நெடுமால்) இப்படியிருக்கிறநெடுமால் வீடுதிருத்துவானென். வ்யாப்தியுமிவரைப்பெற்றபின்பு புதுக்கணித்ததென்னுதல்; அன்றியே, ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்துாவைாவாரைப்போலே, இவரைத்திருத்துகைக்காக வ்யாப்தனாயிருந்தானென்னுதல். (நெடுமாலே) முனியேநான்முகனளவு மவன்பண்ணினவுபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. அவன்தெளிந்துவந்துகொடுபோகப்பற்றாமே கூப்பிடுகிறரிறேநடுவெல்லாம். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (சார்ந்தவித்யாதி) "தீர்ந்துதன்பால் மனம் வைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான்" என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவரையித்யாதி) புதுமை - நூதநமானவதிஶயம். கோடிக்க - அலங்கரிக்க.

கூடினனென்னாதே, "சார்ந்த" என்றதுக்குபாவம் (திலதைலவதித்யாதி) ஸ்ரீரங்ககத்யே, "திலதைலவத்தாருவஹ்நிவத்துர்விவேசத்ரிகுணக்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவாசேதநப்ரக்ருதிவ்யாப்திரூபதுரத்யயபகவந்மாயா

திரோஹிதஸ்வப்ரகாஶ:" (திலதைலவத்தாருவஹ்நி வத்துர்விவேசத்ரிகுண க்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவாசேதநப்ரக்ருதி வ்யாப்திரூபதுரத்யய பகவந்மாயாதிரோஹிதஸ்வப்ரகாஶ:) வன்மைக்குபாவம் (ஸர்வஶக்திபித்யாதி) தள்ளிஎன்றதே, "சரித்து" என்றதுக்கு பாவம் (விரகரித்யாதி) விரகர் - உபாயவான்கள்.

"மாயம்" என்று - ருசிரூபஜ்ஞாநம். "பற்று" என்று - வாஸநை. தன்பால் - தன்பக்கலிலே;

வீடுதிருத்துவான் - வீடுதிருத்துவானுனென்றபடி. கலங்காப் பெருநகரம் - விகாரமில்லாத மஹாநகரம்;

"நேர்ந்தவுருவாயருவாகும்" என்று - காரணவஸ்த்த ஸூக்ஷ்ம சிதசித்வஸ்து வ்யாப்தியைச்சொன்னபோது, "அகலங்கீழ்மேலளவிறந்து" என்று - கார்யாவஸ்த்தவ்யாப்திபரம். நேர்மை - ஸௌக்ஷ்ம்யம். உரு - ப்ரக்ருதி. அரு - சேதநன். யத்வா, அகலமித்யாதி - பஹிர்வ்யாப்தி. நேர்ந்தவித்யாதி - அந்தர்வ்யாப்தியென்னவுமாம்.

நெடுமால் - ஸர்வாதிகனென்னுதல், மிக்க வ்யாமோஹத்தை யுடையவனென்னுதல். முந்தினவர்த்தம் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) "வ்யாப்தியும்" என்கிறவபிஸப்தத்தாலே - "ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி" என்றுசொன்ன - ஜ்ஞாநவ்யாப்தியை ஸமுச்சயிக்கிறது. சார்ந்தவென்றுதொடங்கி, மனம்வைக்கத்திருத்தினபின்பு, ஆர்ந்தஞானச்சுடரென்றுதொடங்கி, நெடுமால்வீடுதிருத்துவானுனென்றந்வயித்து தாத்பர்யம் (வ்யாப்த்யுமித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில், "தீர்ந்து" என்றது - தனக்கேயற்றுத்தீர்ந்தென்றபடி. மால் - வ்யாமுக்தன். ஆர்ந்தஞானமென்று தொடங்கி, நெடுமால், சார்ந்தவென்றுதொடங்கி, தனபால் மனம்வைக்கத் திருத்தித்தீர்ந்து - க்ருதக்ருத்யனாய், வீடுதிருத்துவானு னென்றந்வயித்து தாத்பர்யம் (அன்றியேயித்யாதி) இப்பக்ஷத்தில், மால் - ஸர்வாதிகன்.

நாலைந்துதிருவாய்மொழிக்குள்ளே யிவனையங்கீகரிப்பதாக வீடு திருத்துவானுல், இப்ப்ரபந்தத்தையும் தலைக்கட்டுவித்து லோகத்தைத் திருத்துவத்துவழியாலே ஜகதுபகாரகனுயிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன (முனியேநான்முகனித்யாதி) "மனந்திருத்திவீடுதிருத்தப்போய் நாடுதிருந்தினவாறேவந்து" என்னக்கடவதிறே. அதாவது - ஈஶ்வரனிவர்பக்கல்வ்யாமோஹத்தாலே வீடுதிருத்துகையிலேவிளம்பிக்க, அதுபற்றுமே முனியேநான்முகனளவும் கூப்பிட்டகூப்பீடு ஜகதுபகாரமாய்த் தலைக்கட்டிற்றென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞராகையாலே, அவன், வ்யாமோஹத்தாலே வீடுதிருத்தப்போனதறிந்த இவர்கூப்பிடுவானென்னென்ன (அவன்தெளிந்தித்யாதி) தெளிந்துவந்து - வ்யாமோஹந்தெளிந்துவந்து.

ஆர்ந்த ஞானச்சுடராகி யென்று தொடங்கி, நெடுமால், சார்ந்தவென்று தொடங்கி, வீடுதிருத்துவான் என்றந்வயம். அகலங்கீழ்மேலளவிறந்து - சுற்றும் கீழும் மேலுமான பத்துத்திக்கிலும் அபரிச்சிந்நஸ்வரூபனாய். நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராய் - அதிஸூக்ஷ்மமான வசித்தும் சித்துமாகிற விவற்றுக் கந்தராத்மாவானவன் இதிஶப்தார்த்த:..*

பதினொன்றாம் பாட்டு.

மாலேமாயப்பெருமானேமாமாயனேயென்றென்று
மாலேயேறிமாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்
பாலேய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிரத்தின்
பாலேபட்டவிவைபத்தும்வல்லார்க்கில்லைபரிவதே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாலே) இப்படி, எம்பெருமானுடைய வாஸ்சர்யமான ஸௌஸீல்யவாத்ஸல்யாதிகல்யாண குணங்களையும், ஆஸ்சர்யமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் காலதத்வமெல்லாம்பேசினாலு மாராதவபிநிவேஸத்தையுடையனாய், அந்தகுணங்களையேதாரகமாக வுடையனான குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ஸர்வஜந போக்யமான வாயிரத்தின்பாலே பட்டவிவைபத்தும் வல்லார்க்கெம்பெருமானை விஸ்லேஷிக்கையாகிற தீங்கில்லையென்கிறார். *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குபலமாக, இதிலந்வயித்தார்க்கு ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலேவரும் துஃகமில்லையென்றருளிச்செய்கிறார்.

மாலே - ஸர்வாதிகஸேஷித்வரூபமானஸ்வரூபோத்கர்ஷத்தையுடையவனே. மாயப்பெருமானே-நித்யஸம்ஸாரியையும்நித்யஸூரிமத்யத்திலேயாக்குமாஸ்சர்ய குணங்களாலளவிறந்தவனே. மாமாயனே - அபரிச்சிந்நமானவிபூதிவிக்ரஹ சேஷ்டிதங்களையுடையவனே. என்றென்று - என்றுஸேஷித்வஸரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களில் தனித்தனியுண்டானவுத்கர்ஷத்தையநுஸந்தித்து. மாலேயேறி - ஸ்வநிகர்ஷமடியாக "அகலுவோம்" என்றுப்ரமித்து. மால் - நிரதிஸயவாத்ஸல்யயுக்தனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய. அருளால் - நிரவதிகக்ருபையாலே. மன்னு - ஸமாஹிதராய்ச்சேர்ந்த. குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வாருடையதாய். பாலேய் - பால்போலேஇனிய. தமிழர் - இயற்றமிழறிவாரும். இசைகாரர் - இசையறிந்துணர்ந்துபாடவல்லாரும். பத்தர் - பொருளறிந்துப்ரவணராய்பக்தியுடையாரும். பரவும் - கொண்டாடும். ஆயிரத்தின்பாலே - ஆயிரந்திருவாய்மொழியினிடத்திலே. பட்ட - "கடலிலேமுத்துப்பட்டது" என்னுங்கணக்கிலேயுண்டாய். இவைபத்தும் - ஈஸ்வரனுடைய ஸீலாத்யதிஸயப்ரகாஸகமான இவைபத்தையும். வல்லார்க்கு - பாவயுக்தமாக அப்யஸிக்கவல்லார்களுக்கு. பரிவது - ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலேவரும் விஸ்லேஷமடியானக்லேஸம். இல்லை-இல்லை.

பரிவது - துஃகம். "பாலேய்தமிழர்" என்று-தமிழ்ப்பகுதியான நூலோடு பொருந்தினவரொன்றுமாம். இது அறுசீராய்க்கழிநெடிலடிநான்கு மொத்திருத்தலால் ஆசிரியவிருத்தம் .... *

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லார்க்கு, அவன்வரக்கொள்ள அயோக்யதாநு ஸந்தாநம்பண்ணி யகன்று இவர் பட்டக்லேஸம்படவேண்டாவென்கிறார்.

(மாலே) ஸ்வரூபத்தால் வந்தவிபுத்வம். (மாயப்பெருமானே) குணத்தால் வந்தவிபுத்வம். (மாமாயனே) சேஷ்டிதங்களால் வந்தஆதிக்யம். (என்றென்றுமாலேயேறி) ஏவம்விதமானவைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து, "நானயோக்யன்" என்றகலும்படிபிச்சேறி. (மாலருளால் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்) தன்னைமுடித்துக்கொள்வதாகக்கழுத்திலேகயிற்றையிட்டுக்கொண்டவனையறுத்துவிழ விடுவாரைப்போலே, அகன்றுமுடியப்புக்க விவரைப்பொருந்தவிட்டுக்கொள்ள, அவனருளாலே பொருந்தினவாழ்வார். பிடிதோறும் நெய்யொழியச்செல்லாத ஸுகுமாரரைப்போலே, நின்றநின்றநிலைகடோறு மவனருளொழிய நடக்கமாட்டார்.

(பாலேய்தமிழர்) பால்போலேயினியதமிழையுடையவர்கள். (இசைகாரர்) இயலுக்கிசையவிசையிடவல்லவர்கள். ஸ்ரீமதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையும்போலே யிருக்குமவர்கள். (பத்தர்) பகவத்குணாநுபவத்திலிவர் தம்மைப்போலே, காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலுமென்றிருக்குமவர்கள். ஆழ்வானொருருவிலே, "ஸ்ரீபராங்குசநம்பியை - பாலேய்தமிழரென்கிறது. இசைகாரரென்கிறது-ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரை. பத்தரென்கிறது - பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரை" என்றுபணித்தானும். "பாலேய்தமிழரென்கிறது - முதலாழ்வார்களை. இசைகாரரென்கிறது - திருப்பாணாழ்வாரை. பத்தரென்கிறது - பெரியாழ்வாரை" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்வர்.

இயலறிவாரிசையறிவார் பகவத்குணவித்தராயிருப்பார். இவர்கள் (பரவும்) இவரகலுகை தவிர்ந்துபாடினபின்புண்டான லோகபரிக்ரஹத்தைச்சொல்லுகிறது. (ஆயிரத்தின்பாலேபட்ட) "கடலிலேமுத்துப்பட்டது" என்னுமாபோலேஶ்லாக்யமான ஆயிரத்தின்நடுவேபட்ட வித்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு (இல்லைபரிவது) பரிவதில்லை. அஞ்சிறையமடநாரையிலே தூதுவிட்டு அவன்வந்து ஸம்ஶ்லேஷோந்முகனானவாறே "அயோக்யன்" என்றகன்றுபடும்துঃகமில்லை.

முதற்பாட்டில், "அயோக்யன்" என்றகன்றார்; இரண்டாம்பாட்டில், அகலுகைக்குத்தானுமதிகாரியல்லேனென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில, ஶீலகுணத்தைக்காட்டித்துவக்கத்துவக்குண்டார்; நாலாம்பாட்டில், அகலவொட்டுவர்களோ வுடையவர்களென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில், உடையவுன்திருவடிகளைக்கிட்டும்படி பார்த்தருளவேணுமென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், அவனைக்ஷணம்தாழ்க்க, முடியப்புகாநின்றேனென்றார்; ஏழாம்பாட்டில், அவ்வளவிலவன்வரக்கொள்ள, 'அயோக்யனென்றகன்றார்; எட்டாம்பாட்டில், திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதியும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷம்தாரகம்என்றானவன்; ஒன்பதாம்பாட்டில், அப்படியல்ல, இது நஞ்சென்ன, நஞ்சுதானேநமக்கு தாரகமென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், தம

மையிசைவித்துப் பரமபதத்தைக்கோடிக்கத்தொடங்கினனென்றார்; நிக மத்தில், கற்றார்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்..........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (மாலேயித்யாதி) ப்ரகரணாநுகுணமாகவவதாரிகை (இத்திருவா ய்மொழியையித்யாதி)

"மாலே" என்றும், "மாயப்பெருமானே" என்றும் - "வானோரிறையை" "வெண்ணெய்தொடுவுண்ட" என்றபதங்களினுடைய வநுவாதம் "மாமாயன்" என்று - "இளவேறேழுந்தழுவிய" என்றதினநுவாதம் இங்கே, விபுத்வமாவது - உத்கர்ஷம் குணசேஷ்டிதங்களாஸ்சர்ய ரூபங்களாகையாலே, மாயாஸப்தங்க ளாலே - குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது. மாலே - ஸ்வரூபதঃ உத்கர்ஷமுடை யவனே. மாயப்பெருமானே - ஆஸ்சர்யகுணங்களாலளவிறந்தவனே. மாமாயனே - அபரிச்சிந்நமான வாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவனேயென்று ஸப்தார்த்தம்.

தன்னை முடித்துக்கொள்வதாக வித்யாதிவாக்யத்திலே - தர்மபுத்ரனை நிந்தி த்து, அதுக்காகத்தன்னைமுடித்துக்கொள்ள நினைத்தவர்ஜுநனை க்ருஷ்ணன் ரக்ஷித் தானென்கிற கர்ணபர்வத்தில் கதையைநினைப்பது. பலகாலுமருளைக்கொண்டாடுகி றதுக்குபாவம் (பிடிதோறுமித்யாதி) (நின்றநின்றநிலைகடோறும்) "மதிநலம ருளினன்," "அருளாதநீரருளி," "மாலருளால்" என்றிப்படிஸம்ஸ்லேஷ விஸ் லேஷாயோக்யதாது ஸந்தாநாதிதஸஸகளெல்லா வற்றிலுமென்றபடி.

அவர்களாரென்ன (ஸ்ரீமதுரகவிகளையுமித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி (கா லாழுமித்யாதி) உன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸீலாதிகளை நாம்கேட்டமாத்ரத்திலேயு ம், கால்தடுமாறுநின்றது; நெஞ்சுஸிதிலமாகாநின்றது; கண்சுழலாநின்றது தெ ன்றபடி.

ப்ராஸங்கிகமானவைதிஹ்யம் (ஆழ்வானித்யாதி) நிர்வாஹாந்தரம் (பா லேய்தமிழரித்யாதி) பலிதம் (இயலறிவாரித்யாதி) ஆயிரமருளிச்செய்வதற்குமு ன்பு) "பத்தர்பரவுமாயிரம்" என்னக்கூடுமோவென்ன (இவரகலுகைதவிர்ந்தித் யாதி) ஸர்வஜ்ஞராகையாலே பாடினபின்புண்டான லோகபரிக்ரஹந் தோற்று மென்றபடி.

சொன்னஎன்னுதே "பட்ட" என்றதுக்குபாவம் (கடலிலேயித்யாதி) ப ட்டது - உண்டாயிற்றது.

துவக்க - சேர்ப்பிக்க.

மாலேஎன்றுதொடங்கி, வல்லார்க்குப்பரிவதில்லை இத்யந்வயঃ. பரிவது - துঃகம்..*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வளவேழுலகு)

க்ஷுத்ராஹ்வாநாபிமுக்யாந்நிஜமஹிமதிரஸ்காரகார்ச்சாப்ரியத்வாத்
ஸர்வத்ராப்யங்க்ரிதாநாத் ஸவிதஶயநதஸ்ஸ்வாங்க்ரிஸக்தைகரஸ்யாத் । கோ
பாத்யாப்தேரஶேஷேக்ஷண விஷயதயா பக்தவஸ்துப்ரஸக்தே: ஶ்லிஷ்ய
ந்நாஶவ்யபோஹாத்ததஹிதஶமநாத்ராஹ நாதம் ஸுஶீலம் ॥ (௫)

(க்ஷுத்ராஹ்வாநாபிமுக்யாத்) வளவேழுலகினித்யாதி - அகிலஜகதேககாரணபூதனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவனை வெண்ணெய் களவுகண்டமுது செய்த க்ருத்ரிமனேயென்று க்ஷுத்ரமானபேராலேசொல்ல, அதுகொண் டபிமுகனாகையாலும். (நிஜமஹிமதிரஸ்கார கார்ச்சாப்ரியத்வாத்) இமையோர்பலருமித்யாதி - ப்ரஹ்மாதி ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த வாஶ்சர்யமான தன்மஹிமைக்கு அவத்யாவஹமான ப்ரஹ்மாதிகள் செய்கிற பூஜநத்தாலே ப்ரீதனாகையாலும். (ஸர்வத்ராப்யங்க்ரிதாநாத்) திசைகளெல்லாம் திருவடியாற்றாயோன் - குணகுண நிரூபணம் பண்ணாதே எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளைவைக்கையாலும். (ஸவிதஶயநத:) தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளே தோற்றியதனுட்கண்வளரும் - அணித்தாக க்ஷீரார்ணவத்திலே கண்வளர்ந் தருளுகையாலும். (ஸ்வாங்க்ரிஸக்தைகரஸ்யாத்) நீயருளாயுன் றேனேமலருந் திருப்பாதம்சேருமாறு - நிரதிஶயபோக்யமான தன்திருவடிகளிலே யநுரக்தரானவர்களிடத்தில் தானுமநுரக்தனாகையாலும். (கோபாத்யாப்தே:) விண்ணோர்தலைவாஇத்யாதி - ஸூரிகளுக்கெல்லாம் தலைவனானதான் கோபஜாதிகளோடே பொருந்திநிற்கையாலும். (அஶேஷேக்ஷணவிஷயதயா) அடியேன் காண்பானலற்றுவன் - எல்லார்க்குங்காணவேண்டும் விஷய மாகையாலும். (பக்தவஸ்துப்ரஸக்தே:) உண்டாய் வெண்ணெய் - ஆஶ்ரிதருகந்த த்ரவ்யைகதாரகனாகையாலும். (ஶ்லிஷ்யந்நாஶவ்யபோஹாத்) அம்மாமூர்த்தியைச் சார்ந்தே மாயோம் - தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் மாயாதபடி பண்ணுகையாலும். (ததஹிதஶமநாத்) சார்ந்தவிரு வல்வினைகளுஞ்சரித்து - ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளான புண்யபாபரூபகர்மங்களை ஶமிப்பிக்கையாலுமெம்பெருமான் ஸௌஶீல்யத்தையுடையனென்று "வளவேழுலகு" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார்...*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

வளமிக்கமால்பெருமைமன்னுயிரின்றண்மை
யுளமுற்றங்கூடுருவவோர்ந்து - தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனைமால்நீடிலகுசீலத்தாற்
பாங்குடனேசேர்த்தான்பரிந்து. (௫)

(வளமிக்க மால்பெருமை) இதில், ஸர்வஸமாஶ்ரயணத்துக் குறுப்பாக ஸௌஶீல்யத்தைப்பேசுகிற பாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; அஞ்சிறைய மடநாரையில் – தூதப்ரேஷண வ்யாஜத்தாலே தம் மாற்றாமையை யவனுக்கறிவித்தவநந்தர மவன்வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தருளக்கண்டு அவன் பெருமையையும் தன்சிறுமையையும் நினைத்து, "ஸூரிபோக்யனானவனை அயோக்யனான நான்கிட்டி தூஷிப்பதில் அகன்றுபோகைநன்று" என்று தாமகலப் புக, "ஆழ்வீர்" உம்முடைய பொல்லாங்கைப்பாராதே நம்முடைய செல்லாமை யைப்பாரீர்" என்று, "ஆக்ரம்யலோகான்" (ஆக்ரம்யலோகான்) என்கிறபடியே த்ரிவிக்ரமாபதாந ஸித்தமான தன்ஸௌஶீல்யத்தையும், நவநீதசௌர்ய வ்ருத்தாந்தஸித்தமான தன்செல்லாமையையுங் காட்டித் தம்மை யவன் சேர்த்துக் கொள்ள. அத்தாலேதாமகலுகைதவிர்ந்து பொருந்தினபடியை யருளிச்செய்கிறவளவேழுலகிலர்த்தத்தை, "வளம்மிக்க" இத்யாதியாலேயருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(வளமிக்கமால் பெருமைமன்னுயிரின் தண்மை) அதாவது – அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரி நிர்வாஹகத்வத்தாலேவந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய பெருமையையும், அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டமாகையாலே ஹேயஸம்ஸர்க்கார்ஹமா யணுபரிமாணமாயிருக்கிற வாத்மாவினுடையதண்மையையுமென்கை. "வளவேழுலகின்முதலாய வானோரிறையைக்களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வா வென்பன் அருவினையேன்" என்றருளிச்செய்தபடியை யடியொத்தினபடி. (உளமுற்று) எம்பெருமானுடையவும் தம்முடையவு முத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் திருவுள்ளத்திலே பட்டு. (அங்கூடுருவவோர்ந்து) இப்படிதிருவுள்ளத்திலுற்றதசையில் நிரூபிக்குமிடத்து முடியவிசாரித்து. "அருவினையேன்" என்றுதொடங்கி, "அடியேன்சிறியஞானத்தன்" என்னுமளவுமாராய்ந்து. இப்படிதீர்க்கதர்ஶியாக தர்ஶித்து. (தளர்வுற்று) மிகவுமவஸந்நராய். "நகல்வத்யைவ," (நகல்வத்யைவ) "யதிஶ்ரீதி:" (யதிப்ரீதிஃ) இத்யாதிப்படியே. (நீங்கநினைமாறனை) அகன்றத்தலைக்கதிசயத்தைப்பண்ண வெண்ணுகிறவாழ்வாரை. நீங்குகை – ஸ்வவிநாசமாகிலும் ஸ்வாமிக்கதிசயாவஹராய் விஶ்லேஷிக்க ஸ்மரிக்கிறவரை. (மால்) தன்செல்லாமையைக்காட்டி ஆஶ்ரித வ்யாமுக்தனான ஸர்வேஶ்வரன். "நெடுமால்", "மாலேமாயப்பெருமானே" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தபடி. ஏவம்வித வ்யாமுக்தனானவன் (நீடிலகுசீலத்தால்) நெடுகிப்போருமதான நித்யவிஶதஶீலகுணத்தாலே. அதாவது – "திசைகளெல்லாந் திருவடியாற்றாயோன்" என்றும், "உண்டாயுலகேழ்முன்னமே" என்றுதொடங்கி, "நெய்யூண்மருந்தோமாயோனே" என்றும், இப்படி ஸௌஶீல்யாதிகளாலே வஶீகரித்தபடியென்கை. (பரிந்துபாங்குடனே சேர்த்தான்) பரிந்துபாங்குடனே சேர்க்கையாவது – இவரைஸ் நிக்தனோபாதியாக ஸ்நேஹித்து, மங்கவிடாமல் அலப்யலாபமாக ஹர்ஷத்துடனே ஸங்கதராகப்பண்ணினான். திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதியிவரையும் சேரவிரும்பினான். "வைகலும்வெண்ணெய் । கைகலந்துண்டான் । பொய்கலவாதென் । மெய்கலந்தானே" என்னக் கடவதிறே..............................(௫)

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக – திருவாய்மொழி, ௫.—பாட்டு – ௫௫.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

பரிவதில் - ப்ரவேஶங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி.

ஆறாந்திருவாய்மொழியில், "இப்படி ஶீலவானாகிலும் ஸ்ரிய:பதியாகை யாலே அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான பூர்ணனை ஆராதிக்குமிடத்தில் ததநுரூபமான வுபகரணத்யபாவத்தாலே துஷ்கரமாகிற்செய்வதென்" என்று கூசவேண்டாத படி, பூர்த்திதானே, ஆபிமுக்யமே பற்றாசாக அங்கீகரிக்கைக்குறுப்பாகையாலே ஆஶ்ரயணம் ஸுகரமென்று ப்ரதிபாதிக்கைக்காக ; ஆராதநோபகரணஸௌகர்ய த்தையும், ஆராதகனுடைய அதிகாரஸௌகர்யத்தையும், அதிகாரிவிஷயத்தில் ஆ ராத்யன் தோஷகுணம்பாராமையையும், தன்பெருமைபாராதே யங்கீகரிக்கும்ப ந்தவிசேஷத்தையும், அநந்ய ப்ரயோஜநவிஷயத்தி லாதராதிஶயத்தையும், அவர் களுக்கத்யந்த போக்யனும்படியையும், அநிஷ்டநிவர்த்தகனானவனுடைய வாஶ்ர யணம் காலக்ஷேப ப்ரகாரமென்னுமிடத்தையும், அஞ்சலிமாத்ரத்தாலே அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையு மிஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணுமென்னுமிடத்தையும், அநிஷ்டநிவ் ருத்தி யவனுடைய ஸங்கல்பாதீநமென்னுமிடத்தையும், அநிஷ்டத்தை அவிளம்பே ந நிவர்த்திப்பிக்கைகயையுஞ்சொல்லி, ஸ்வாராததையை யுபதேஶிக்கிறார்..........*

ஈடு.

முதற்றிருவாய்மொழியிலே, அவன்ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கிறப டியைத் தாமநுபவித்தார்; இரண்டாந்திருவாய்மொழியிலே, இப்படிபர னானவனை பஜியுங்கோளென்றார்; அநந்தரம், பஜநத்துக்குறுப்பாக அவ னுடையஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்தார்; அதுக்குறுப்பாக அவனு டையஅபராதஸஹத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அதுக்குறுப்பாகஶீல வானென்றார். இவையெல்லாமுண்டானாலும் பசையில்லையிறே பரிமாற் றத்திலே அருமைகட்டியிருக்குமாகிலென்ன; அதுவேண்டா, ஸ்வாராத னென்கிறார்.

கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே, “ அயோக்யன் ” என்றகன்ற விவனைப்பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட விதுக்கொரு ப்ரயோஜநங்கண்டிலோமீ! பொருந்தவிட்டுக்கொள்ளுகிறது தானொருபரிமாற்றத்துக்கிறே; அதில், க்ஷுத்ரனானவிவனாலே க்ஷுத்ரோபகரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வேஸ்வரனையாஸ்ரயித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலே. ஸம்ஸாரியான விவனாலே நேர்கொடுநேராஸ்ரயித்துத் தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அவாப்தஸமஸ்த காமனாயிருக்கையாலும், இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாகையாலும், இவ்விரண்டுக்குமடியாக ஸ்ரிய:பதியாயிருக்கையாலும், இவனவனையாஸ்ரயிக்கை யென்றொருபொருளில்லையீ! என்ன; அதுவேண்டா, அப்படிகளுடைய ஆஸ்ரயணத்துக்குறுப்பு, இவன்தன்ஸ்வரூபலாபத்துக்குறுப்பாக கிஞ்சித்கரிக்கு மிதுதான் தன்பேறாக நினைத்திருக்கும்; இதுக்குமேற்படத்தனக்கு வேறொன்றுதேடவேண்டாதபடியெல்லாம் கைப்புகுந்திருப்பானொருவனாகையாலும், இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாயிருக்கையாலே யிவன்பக்கல் பெற்றதுகொண்டு முகங்காட்டுகைக் குடலாயிருக்கையாலும், ஸ்ரிய:பதியாகையாலே ஸுஸீலனா யிருக்கையாலும், இதரஸமாஸ்ரயணம் போலே பகவத்ஸமாஸ்ரயண மருமைபட்டிராது· இனியிதுதன்னிலேயிழியவே, விரோதிகளடங்கலும்நஸிக்கும்; ஆஸ்ரயணந்தான் க்லேஸரூபமாயிருக்கையன்றியே போகரூபமாயிருக்கும்; இவனுக்குவருந்தியொன்றுந் தேடவேண்டாதபடி பெற்றதுபகரணமாயிருக்கும்; பகவத்ஸமாஸ்ரயணமாகையாலே ப்ரத்யவாயப்ரஸங்கமில்லை; த்ரவ்யநியதி, காலநியதி, அதிகாரிநியதி, இல்லை; இப்படியிருக்கையாலே யாஸ்ரயணம்ஸுகரம், ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார். [த்வதங்க்ரிமுத்திஸ்ய] (த்வதங்க்ரிமுத்திஸ்ய)

அல்லாதஆஸ்ரயணீயரிற்காட்டி லிவனுக்குண்டான வ்யாவ்ருத்தியும், இவன்பக்கல் ஸேஷபூதனுக்கிழியுந்துறை திருவடிகளென்னுமிடமுஞ் சொல்லுகிறது. [கதாபி] (கதாபி) காலநியதியை விதிக்கிறகர்மத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி. [கேநசித்] (கேநசித்) அதிகாரிநியதியை விதிக்கிறவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி. [யதாததா] (யதாததா) க்ரமநியதியை யபேக்ஷித்திருக்கும் கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. “ வா, அபி, ” (வா, அபி,) என்கையாலே - விகல்பஸமுச்சயங்களில் ஒன்றேயாகக்கடவதென்கிற கர்மத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி. [ஸக்ருத்] (ஸக்ருத்) தீர்க்கஸத்ராதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி. [க்ருத:] (க்ருத:) ஆதிகர்மணிக்தவாய், உத்யோகமாத்ரத்திலே பலமாகச்சொல்லுகிறது. [அஞ்ஜலி:] (அஞ்சலி:) இப்படி யிருக்கிறதேதென்னில், அஞ்சலி: - வித்தவ்யயாயாஸஸஹகாரிஸாத்யமான அஸ்வமேதாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி. [தவைவ] (தவைவ)

தேஶாந்தரே காலாந்தரேநின்று பலிப்பனவாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. [ஶுஷ்ணாதி] (முஷ்ணாதி) “ இவன்முன் தொடர்ந்து பிடிக்கும் ” என்று இவனையறியாமேபோமென்கை. “ சும்மெனாதேகை விட்டோடித்தூறுகள்பாய்ந்தன ” என்கிறபடியே, [அஶுஹாநி] (அஶுபாநி) ஒருகர்மமொருபாபத்தைப் போக்குவதாகச்சொல்லுகிறவதில் வ்யாவ்ருத்தி. [அஶேஷதஃ] (அஶேஷதஃ) வாஸனைகிடக்கப்போக்கும் கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. [ஶுஹாநி] (ஶுபாநி) ஒருஸுக்ருதமொருபலத்தை பலிப்பதாகச்சொல்லுகிற வதில்வ்யாவ்ருத்தி. [புஷ்ணாதி] (புஷ்ணாதி) தீமையைப்போக்கிவிடுமளவன்றிக்கே, அதுபோனவிடமெங்கும் நன்மையாலே நிறைக்கும். [நஜாதுஹீயதே] (நஜாதுஹீயதே) பலத்தைக்கொடுத்துத் தான் நஶித்துப்போமதில் வ்யாவ்ருத்தி. [பத்ரம்புஷ்பமித்யாதி] (பத்ரம்புஷ்பமித்யாதி) த்ரவ்யதாரதம்யம்பார்ப்பதில்லை, இடுகிறவன் நெஞ்சிலீரமேயாயிற்று பார்ப்பது. [அஶ்நாமி] (அஶ்நாமி) இப்படி தரப்பட்டவற்றைமநோரதபதத்துக்கு மவ்வருகானவைகைப்புகுந்தாற்போலே நினைத்திருப்ப னென்னுதல் ; அவன்கலங்கித் தருமாப்போலே நானுங்கலங்கி யடைவுகெட விநியோகங் கொள்ளுவ னென்னுதல். [அந்யத்பூர்ணாதபாம்கும்பாதித்யாதி] (அந்யத்பூர்ணாதபாம்கும்பாதித்யாதி) [நவெச்சதி] (நசேச்சதி) இவனுடைய வுத்யோகமாத்ரத்திலே வயிறுநிறையுமாயிற்றவனுக்கு. [யாஃ க்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுஃ] (யாஃக்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுஃ) அபிமதவிஷயத்தின் பரிமாற்றம்போலே யெல்லா முத்தேஶ்யமாய்த்தோற்றும். [ஏகாந்தகதபுத்திபிஃ] (ஏகாந்தகதபுத்திபிஃ) இதொன்றுமே வேண்டுவது. [தாஸ்ஸர்வாஃ] (தாஸ்ஸர்வாஃ) அவற்றிலொன்றும் விட்டுப்பிடியான். [ஶிரஸாப்ரதிக்ருஹ்ணாதி] (ஶிரஸாப்ரதிக்ருஹ்ணாதி) இவன்காலாலேபொகட்டவற்றையு மவன்தலையாலேசுமக்கும். [தேவஃ] (தேவஃ) காலாலே கொள்ளப்பிறந்தவன். [ஸ்வயம்] (ஸ்வயம்) செல்வக்கிடப்புண்டென்னு, மஹிஷீஸ்வேதத்துக் காளிடவொண்ணாதே. ஆகவிப்படிகளாலே அவனுடைய ஸ்வாராதத்தையைச் சொல்லுகிறு ரித்திருவாய்மொழியாலே.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பரிவதிலீஶன்ப்ரவேஶே, கீழைந்துதிருவாய்மொழிகளிலுஞ் சொன்ன குணங்களை யநுபாஷியாநின்றுகொண்டு, இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாத்யம் ஸ்

வாராததையென்னுமத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (முதற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) "அதுக்குறுப்பாக" என்றவிரண்டுக்கும் - பஜநத்துறுப்பாகவென்றர்த்தம். பரிமாற்றத்தில் - ஆராதநத்தில்.

விஸ்தரஸங்கதி. (கீழ்த்திருவாய்மொழியிலித்யாதி) "போகாமையாலே" என்றதுக்கு - "ப்ரயோஜநங்கண்டிலோமீ" என்றத்தோடே யந்வயம். "அகன்றவிவரை" என்றது - சேதநர்க்கெல்லா முபலக்ஷணம். (ஒருபரிமாற்றத்துக்கிறேயென்று) "அயோக்யன்" என்றகன்றவிவரைப்பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட ஸௌஶீல்யகுணத்தையநுஸந்தித்து, எல்லாருமாஶ்ரயித்து பரிசர்யை பண்ணுகைக்கிறேயென்றபடி.

கீழ், இவன் ஸ்வபாவத்தாலே யாஶ்ரயணங்கூடாதென்று சொல்லி, அவன் ஸ்வபாவத்தாலுங் கூடாதென்று ஶங்கிக்கிறார் (ஸம்ஸாரியானவித்யாதி) (நேர்கொடுநேர்) நன்றாக. "மதுவார்தண்ணந்துழாயான்முதுவேதமுதல்வன்" என்றதிலே - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும் பூர்த்தியுஞ்சொல்லுகிறது. இந்தவிரண்டுக்குணத்துக்கும் ஈஷத்பேதங்கண்டுகொள்வது. அவாப்தஸமஸ்தகாமன்- நிரபேக்ஷன். பூர்த்தியாவது - அபேக்ஷாஸத்பாவேபி பூர்ணனென்றபடி. "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்றத்தைப்பற்ற (ஶ்ரிய:பதியாயென்றது)

அப்படிகளுடையவென்றது - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பூர்ணத்வஶ்ரிய:பதித்வங்களை. உபபாதநம் (இவன்தன்ஸ்வரூபேத்யாதி) இதுக்கு - கிஞ்சித்காரத்துக்கு. எல்லாம்கைப்புகுந்திருப்பான் - எல்லாவர்த்தங்களும் ஹஸ்தகதமா யிருப்பான். ஶ்ரிய:பதியாகையாலே யென்றது - அவளோட்டை ஸம்பந்தமவளுடைய ப்ரஜைகளிடத்தில் ஸௌஶீல்யத்துக்கு ஹேதுவென்றபடி. "புகைபூவே" என்றத்தைப்பற்ற (அருமைபட்டிராதென்றது.)

"வல்வினைமாள்வித்து" என்றத்தைப்பற்ற (விரோதிகளடங்கலும் நசிக்குமென்றது) இதுதன்னிலே - ஆஶ்ரயணத்திலே. "அமுதிலுமாற்றவினியன்" என்றத்தைப்பற்ற (போகரூபமாயிருக்குமென்றது) பெற்றதுபகரணமாயிருக்குமென்றது - "புரிவதுவும்புகைபூவே" என்றத்தைப்பற்ற. ப்ரத்யவா யப்ரஸங்கமில்லையென்றது "𑌨𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇𑌮𑌹𑌤𑍋𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍॥" (நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோநவித்யதே। ஸ்வல்பமப்யஸ்யதர்மஸ்யத்ராயதேமஹதோபயாத்) என்றத்தைப்பற்ற. முதலிரண்டுபாட்டாலே - த்ரவ்யாதிகாரி நியமாபாவஞ்சொல்லுகிறது. காலநியதியில்லாமை- "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌥𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂𑌨𑌰𑌃" (ப்ராதர்நிஶிததாஸந்த்யாமத்யாந்ஹாதிஷுஸம்ஸ்மரந் । நாராயணமவாப்நோதிஸத்ய:பாபக்ஷயந்நர:) என்கையாலேஸித்தம்.

ஆஶ்ரயணம் ஸுகரமென்றதுக்குப்ரமாணம் (த்வதங்க்ரிமித்யாதி) "த்வத்" என்றதுக்குபாவம் (அல்லாதவித்யாதி) ப்ராப்தஶேஷியான வுன்னுடையவென்றபடி. அவயவாந்தரமிருக்க "𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂" (அங்க்ரிம்) என்று - திருவடிகளைச்சொன்னதுக்குபாவம் (இவன்பக்கலித்யாதி) "𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿

ஷாயஜெத" (வஸந்தேவஸந்தேஜ்யோதிஷாயஜேத) என்றுகாலநியதியைவிதிக்கிறதென்றபடி. "க்ருஷ்ணகெஶொக்ரீநாதயீத," (க்ருஷ்ணகேஶோக்நீநாதத) "அயஜ்ஞோவாஏஷஃயொபத்நீகஃ" (அயக்ஞோவாஏஷஃயோபத்நீகஃ) என்றுஅதிகாரிநியதியை விதிக்கிறதென்றபடி. ப்ராங்முகத்வாதிகள் - க்ரமநியதியென்றபடி. "வ்ரீஹிபிர்யவைர்வாஜுஹுயாத்" (வ்ரீஹிபிர்யவைர்வாஜுஹுயாத்) என்று - விகல்பம். ஆக்நேயாதிஷட்கர்மங்களுக்கு ஸமுச்சயநியமம். (ஒன்றேயாகக்கடவது) எல்லாங்கூடியேயாகக்கடவது (என்கிறகர்மத்தில்) என்று கூட்டுவது. அதாவது-த்ரிவிதகரணத்தாலே யாகவுமாம், ஏககரணத்தாலே யாகவுமாமென்றபடி. தீர்க்கஸத்ரம் - பஹுகாலகர்த்தவ்யஸத்ரயாகம். "முஷஸ்தேயெ" (முஷஸ்தேயே) என்றிறேதாது. (சும்மெனுதேயித்யாதி) பாபங்களெல்லாம் மூச்சுவிடாதே கைவிட்டோடிப்போய்க் காடுபாய்ந்தனவென்றபடி. "தரதிப்ரஹ்மஹத்யாம்யொஶ்வமெதெநயஜதெ" (தரதிப்ரஹ்மஹத்யாம்யோஶ்வமேதேநயஜதே) என்றத்தைப்பற்ற (ஒருகர்மமொருபாபத்தையென்றது) "அஶுபாநி" (அஶுபாநி) என்றது - மோக்ஷவிரோதித்வேந பாபங்களான புண்யங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. புண்யங்களைப்போக்குகை யிவனுக்கநிஷ்டமாகிலும், அர்ப்பகாபத்யபரிஹரணந்யாயத்தாலேயவற்றையும் போக்குமென்றுதாத்பர்யம். (வாஸனைகிடக்கவித்யாதி) பஹுவசநமிருக்கச்செய்தே, "அஶேஷதஃ" (அஶேஷதஃ) என்கையாலே, அஶுபபதத்தாலே - வாஸனையும் ஸங்க்ருஹீதமென்று தாத்பர்யம். "காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமொயஜெத" (காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத) "சித்ரயாயஜெதபஶுகாமஃ" (சித்ரயாயஜேதபஶுகாமஃ) என்றத்தைப்பற்ற (ஒருபலத்தைப் பலிப்பதாகவென்றது) "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமெ" (ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே) என்று ஸர்வதா அவன்திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கிடக்கையைப்பற்ற (நஜாதுஹீயதே) என்றது.

கீதாஸுநவமே, "பத்ரம்புஷ்பம்பலம்தொயம்யொமெபக்த்யாப்ரயச்சதி। ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிப்ரயதாத்மநஃ" (பத்ரம்புஷ்பம்பலம்தோயம்யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதி। ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிப்ரயதாத்மநஃ.) ப்ரயதாத்மநஸ்தஸ்யபக்த்யுபஹ்ருதம் என்றபடி. நெஞ்சிலீரம் - நெஞ்சிலார்த்ரதை. மநோரதபதத்துக்கு மவ்வருகானவை யென்றது - "அஶூவ்யாப்தௌ" (அஶூவ்யாப்தௌ) என்கிற தாதுவைப்பற்ற. "அஶூவ்யாப்தௌ" (அஶூவ்யாப்தௌ) என்கிறதாதுவாலே வ்யாப்தியைக்காட்டி, அத்தாலே-அபரிச்சேத்யதையைச் சொல்லுகிறது. "அஶபோஜநே" (அஶபோஜநே) என்கிறதாதுவைப்பற்ற தாத்பர்யாந்தரம் (அவன்கலங்கியித்யாதி) அன்றிக்கே, பெரும்பசியனுக்கல்பமிட்டாலும் அதிகமாக நினைத்திருக்கையும், அடைவுகெட விநியோகங்கொள்ளுகையுமாகிற வாகாரத்வயமுண்டாகையாலே யுபயாகாரத்தையும்

பற்ற தாத்பர்யம் (இப்படி தரப்பட்ட வித்யாதி வாக்யத்வயம்) என்னுதல். இந்தயோஜனை - “ அம்போஜநே ” (அம்போஜநே) என்கிறதாதுவையே யுபஜீவித்தருளிச்செய்தது, “ அஸாவ்யாப்தௌ ” (அஸாவ்யாப்தௌ) என்கிற தாதுவுக்கு அஸ்நாமியென்று ரூபமிராதிறே.

உத்யோக பர்வணி, “ அந்ய த்பூர்ணாதபாம் கும்பாதந்யத்பாதாவநேஜநாத் । அந்யத்குஸலஸம்ப்ரஸ்நாந் நசேச்சதி ஜநார்த்தந: ” (அந்யத்பூர்ணதபாம்கும்பாதந்யத்பாதாவநேஜநாத் । அந்யத்குஸலஸம்ப்ரஸ்நாந் நசேச்சதி ஜநார்த்தந:) “ பூர்ணாதபாம் கும்பாந்நேச்சதி ” (பூர்ணதபாம்கும்பாதந்யந்நேச்சதி) என்கையாலே (இவனுடையவித்யாதி)

மோக்ஷதர்மே, “ யா: க்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: । தாஸ்ஸர்வாஸ்ஸிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம் ” (யா:க்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: । தாஸ்ஸர்வாஸ்ஸிரஸாதேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதிவைஸ்வயம்.) “ யா: ” என்றதுக்குபாவம் (அபிமதேத்யாதி) ஏகாந்த:-பாவப்ரதாநோநிர்த்தேஸ:, ஐகாந்த்ய மென்றபடி. (ஒன்றும்விட்டுப்பிடியான்) எல்லாம் பரிக்ரஹிக்குமென்றபடி.(செல்வக்கிடப்புண்டென்று) நம்பத்ஸ்த்தியுண்டென்றமாத்ரத்திலே. நிகமிக்கிறார் (ஆகவித்யாதி.)..............................*

ஆறுந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பரிவதிலீசனைப்பாடி, விரிவதுமேவலுறுவீர்
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய்ப், புரிவதுவும்புகைபூவே.

ஆறாயிரப்படி.

(பரிவதிலீசனை) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸௌஸீல்யாதி குணாநுபவஜநிதமான தம்முடைய நிரவதிகப்ரீதியாலே, ஹேயப்ரத்யநீகனாய் ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானை நிரஸ்த ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகராய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பிரியாதே திருப்பல்லாண்டுபாடி ஸம்ருத்தராகவேணுமென் றபேக்ஷை யுடையராயிருந்து, ததுபாய பக்தியோகாநுஷ்டாநத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், பக்தியோகோசிதமான உபகரணத்ரவ்யங்களுடைய துர்லபத்வத்தினாலும், பக்தியோகத்தை அவிகலமாகவநுஷ்ட்டிக்கமுடியாமையாலும், பக்தியோகத்தையநுஷ்ட்டிக்கமாட்டாதே விஷண்ணரா யிருக்கிறவர்களைக் குறித்து, ஸர்வஸுலபமான பத்ரபுஷ்பகேவலதோயாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு அவன்றிருவடிகளிலே நீங்களேதேனு மோரடிமைசெய்யிலு மவனுடைய நிரவதிக ஸௌஸீல்யத்தா

லே அத்தைக் கைக்கொண்டருளும், ஆனபின்பு தத்ஸமாராதநத்துக் கு சிதமான வுபகரணங்களே துர்லபமென்றும், தத்ஸமாராதநத்தை அவி கலமாகச்செய்கையரிதென்றும் விஷண்ணராகாதேஅடிமைசெய்யுங்கோ ளென்கிறுர்...*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், ஆராதநோபகரண ஸௌகர்யத்தையருளிச்செய்கிறுர்.

பரிவதில் - து:காதிஹேய ப்ரதிபடனுய். ஈஸனை - நிகிலநியந்த்ருத்வாதிஸ மஸ்தகல்யாணகுண பூர்ணனன ஸர்வேஶ்வரனை. பாடி - அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித ஸாமகாந முகத்தாலேபாடி. விரிவது - ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை. மேவல் - பெறுகையிலே. உறுவீர்-உறுதியையுடையவர்களே. பிரிவகை - ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டு கடக்கப்போகை. இன்றி - இன்றிக்கே யநந்யராய். நன்னீர் - ஶுத்தஜலத்தை. தூய் - ப்ரேமத்தாலே அக்ரமமாகப்பரிமாறி. புரிவதுவும் - ஸமர்ப்பிக்குமதுவும். புகைபூவே - கேவலம் புகையும்பூவும். "புரிவதுமாவதுபூவே" என்றுபாடமாய் - "தேடவெளியபூ" என்று சொல்லுவாருமுளர்................*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

எம்பெருமான் பரிபூர்ணனுகையாலே ஸ்வாராதனென்கிறுர்.

(பரிவது) து:கமாகவுமாம், பக்ஷபாதமாகவுமாம். (இல்) இல்லென்பது - இல்லாமை. இத்தால் - து:கமில்லையென்னுதல், பக்ஷபாதமில்லையென்னுதல். து:கமாவது- "நாமிடுகிறவை அவன்கொள்ளுமோ! கொள்ளானே" என்று ஆஶ்ரயிக்கிறவிவன் நெஞ்சிலேது:கமுண்டாமென்று, ஆஶ்ரயணீயனுக்கு து:கமாமிறே. அன்றிக்கே, பக்ஷபாதமானபோது - ஒருவன்குருவாக த்ரவ்யத்தைக்கொடுத்தால் அவன்பக்கலிலே பக்ஷபதித்திருக்குமாகில், "துஷ்ப்ராபங்" (துஷ்ப்ராபங்) என்றுஶ்ரயணீயனுக்குஹேயமிறே.

இவையில்லாதபடி யிருக்கையாலே ஹேயப்ரத்யநீகனென்றபடி. தரதமவிபாகம்பாராதே யிருக்கைக்கடியென்னென்னில் (ஈஸனை) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. ஹேயப்ரத்யநீகதைபுக்கவிடத்தே கல்யாணகுணங்களும்புகுமிறே, ஆக, ஹேயப்ரத்யநீகதையும் கல்யாணகுணயோகமுஞ் சொல்லிற்றுயிற்று. (ஈசனை) புறம்பேயொருவனுக்கொருவன் விருந்திடும்போது, நெடுநாள்பச்சைதேடிவிருந்திட்டால், "இவனுண்டுளன்னகுறைசொல்லப்புகுகிறுனே!" என்றுநெஞ்சாறலோடே தலைக்கட்டவேண்டிவரும், புத்ரன்பிதாவுக்கு விருந்திட்டால் உண்டாகிலுள்ளகுறை தமப்பனதாய், நெஞ்சாறல்படவேண்டாதிருக்குமிறே; அப்படிப்பட்டஸம்பந்தத்தைப்பற்ற "ஈசன்" என்கிறது.

(பாடி) ஸர்வேஸ்வரனைக்கிட்டினால், வாக்ய்யதியோடே நிற்கையன்றிக்கே, ஹர்ஷத்துக்குப்போக்குவிட்டுப்பாடி. (விரிவதுமேவலுறுவீர்) "ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" (ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே) என்றுபாடி, விஸ்த்ருதராகையாகிறபேறு பெறவேண்டியிருப்பீர்.

பேறுகனத்திருந்தது, நாங்கள் செய்யவேண்டுவதென்னென்னில் (பிரிவகையின்றி) பிரிகையாகிறவகையின்றி - "இமையோர்பலரும் முனிவரும் புனைந்தகண்ணிநீர் சாந்தம்புகையோடேந்தி வணங்கினால் உன்பெருமைமாசூணாதோ" என்றகலவகை யிட்டுக்கொண் டகலாதே. (நன்னீர்) ஏலாதிஸம்ஸ்காரமு மின்றிக்கேயிருக்கை. கேவலஜலமுமமையும். (தூய்) யதாததாவாபி. (புரிவதுவும்) இவனவனுக்கருட்கொடையாகக்கொடுக்குமதுவும். (புகைபூவே) அகிற்புகை, கருமுகைப்பூ, என்றுவிஶேஷியாமையாலே, ஏதேனும்புகையும், ஏதேனும்பூவுமமையும்.

"செதுகையிட்டுப் புகைக்கவமையும், கண்டகாலியிடவுமமையும்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. இத்தை பட்டரருளிச்செய்தவாறே "'நகண்டகாரிகாபுஷ்பம்தேவாயவிநிவேதயேத்' (நகண்டகாரிகாபுஷ்பம்தேவாயவிநிவேதயேத்) என்னாநின்றதே" என்றுநஞ்சீயர்கேட்க, "'அவனுக்காகாது' என்கிறதல்ல, 'பறிக்கிறவாஸ்ரிதன்கையிலே முட்பாயும்' என்றதுக்காகத்தவிர்த்ததுகாணும்" என்றருளிச்செய்தார். [கள்ளார்துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும்முள்ளார்முளரியு மாம்பலுமென்று] விஸஜாதீயங்களைச சேரவெடுக்கிறதுகண்டீரே! த்ரவ்யதாரதம்யம்பார்ப்பதில்லையென்கைக்காக; [புள்ளாயோரேனமுமாய்ப் புக்கிடந்தான்] "அப்ராக்ருதத்ரவ்யம்வேணும்" என்றிருந்தானாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிரானோ. வாராஹகல்பம்பாராநிற்கச்செய்தே "ஸ்ரீவராஹநாயனார்க்கு முத்தக்காசையமுதுசெய்விப்பது" என்று கிடந்ததாய், "இதென்னமெய்ப்பாடுதான்" என்றுநஞ்சீயர்போரவித்தராயருளினார். [உள்ளாதாருள்ளத்தை யுள்ளமாய்க் கொள்ளோமே] இப்படி யநுஸந்தியாதாருடைய ஹ்ருதயத்தை ஹ்ருதயமாக நினைத்திரோம் நாங்கள்பதின்மரும்என்றுதம்மையொழிந்தவாழ்வார்களையும்..........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பரிவதிலித்யாதி) "ஈசனை" என்றத்தால்பலிதம் (பரிபூர்ணனாகையாலேயென்றது) "புரிவதுவும் புகைபூவே" என்றத்தால் பலிதம் (ஸ்வாராதனென்றது.)

ஹேயப்ரத்யநீகனுக்கு துஃகப்ரஸங்க முண்டோ, அதில்லையென்பா னென்னென்ன (துஃகமாவதித்யாதி) (ஆஶ்ரயணீயனுக்கு துஃகமாமிறே) "இவன்நெ

ஞ்சிலிப்படி 'துராராதன்' என்று தோற்றும்படியிருந்தோமிறே" என்ருஶ்ரயணீயனுக்கு து:கமாமென்றபடி. இவை - து:கபக்ஷபாதங்கள். "பக்ஷபாதமில்லே" என்றத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு, "ஈசன்" என்றதுக்கு ஸங்கதி (தரதமவிபாகமித்யாதி.)

"பரிவதிலீசனை" என்றத்தை - "பிரிவகை" இத்யாதிக்குஶேஷமாக்கி, ப்ராபகத்வபரமாக ஸ்வாராததாநு குண்யேந வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, மேல், "பாடி" என்றதுக்கு கர்மமாக, "பரிவதிலீசனை" என்றத்தை - ப்ராப்யபரத்வேந வ்யாக்யாநஞ்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி; "பரிவதில்" என்று - அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வமாத்ரஞ்சொன்னல் போருமோ, உபயலிங்கவிஶிஷ்டமன்றே ப்ராப்யம், ஆகையாலே கல்யாணைகதாநத்வஞ் சொல்லவேண்டாவோ வென்ன (ஹேயப்ரத்யநீகதை புக்கவிடத்தேயித்யாதி) இப்பக்ஷத்திலே, ஈசனை - ஶேஷியையென்றுகண்டுகொள்வது; "பரிவது" என்று - ஹேயங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம். ப்ராபகபரமானபக்ஷத்தில், ஈசனை - ஸ்வாமியை யென்றபடி; "பரிவதில்" என்று - ஆஶ்ரயிக்கும்போதைக் குறுப்பாக து:கபக்ஷபாத ரூபஹேய ப்ரத்யநீகதையைச் சொல்லுகிறது. ஆக, "பரிவதிலீசனை" என்கிறபதம் - ப்ராப்யவேஷபரமாயும், ப்ராபகவேஷபரமாயுமிருக்கிறது. ப்ராபகபரமானபோது, "ஈசனை" என்றதுக்கு தாத்பர்யம் (புறம்பேயொருவனித்யாதி) நெஞ்சாறல்-மநஸ்தாபம். ஸம்பந்தத்தை - ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தை. ப்ராபக பரமானபோது, பரிவதிலீசனைப்பாடி விரிவதுமேவலுறுவீர், பரிவதிலீசனைப்பிரிவகையின்றிப் புரிவதுவும் நன்னீர்தூய்ப்புகைபூவே இத்யந்வய:.

(ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே இத்யாதி) காமாந்நீகாமரூபீ - வேண்டினவந்நங்களையும் வேண்டின ஶரீரங்களையு முடையனுய்க்கொண்டு. இமாந்லோகாநநுஸஞ்சரன். வக்ஷ்யமாணமான விந்த ஸாமகாநம்பண்ணிக்கொண் டிராநிற்குமென்றபடி. விரிவது - விஸ்த்ருதராகை. ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை. மேவல்-பெறுகையிலே. உறவீர் - உற்றிருக்குமவர்களேயென்று ஶப்தார்த்தம்.

மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதி (பேறுகனத்தித்யாதி) மேவலிலேயுற்றிருப்பார்க்குப் பிரிய ப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன (இமையோரித்யாதி) நன்னீர் - ஶுத்தஜலம். அருட்கொடை - தயாதாநம். கீழ்வாக்யத்துக்கு சரமாவதியை ஸம்வாதமுகேந வருளிச்செய்கிருர் (செறுகையித்யாதி) செறுகு - கூளமும், பதரும். கண்டகாலி - கண்டகாலிப்பூ.

ப்ராஸங்கிகம் (இத்தையித்யாதி) இதுக்கு நியாமகமேதென்ன (கள்ளாரித்யாதி) திருமொழி. கூவிளை - பில்வம். முள்ளார்முளரி - தாமரை. ஆம்பல்-குமுதம். விஸஜாதீயங்களை - அஸாதாரணமான திருத்துழாய்க்கு விஸஜாதீயங்களை. "புள்ளாயோரேனமுமாய்" என்கிறவிது - ஹேதுகர்ப்பமித்யபிப்ராயேணுஹ (அப்ராக்ருதேத்யாதி).

"ஆய்" என்கிறவவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டுக்கைதிஹ்யம் (வாராஹகல்பமித்யாதி) முத்தக்காசு - கோரைக்கிழங்கு. மெய்ப்பாடு - ஸத்யதை. இப்படியநுஸந்தியாதார் - "ஸ்நேஹத்தாலேயவனுக்காகாததில்லை" என்றநுஸந்தியாதார். நாங்கள்பதின்மருமென்றது - பஹுவசநார்த்தம். "ஆழ்வார்களையும்" என்றவநந்தரம், கூட்டிச்சொல்லுகிருெொன்றுகூட்டுவது.

க்ரமேணுந்வய:..*

இரண்டாம்பாட்டு.

மதுவார்தண்ணந்துழாயான், முதுவேதமுதல்வனுக்
கெதுவேதென்பணியென்னு, மதுவேயாட்செய்யுமீடே.

ஆறாயிரப்படி.

(மதுவார்) இப்படியெம்பெருமானுக்கடிமையெளிதானாலென், நிர்தோஷமான வஸேஷவேத ப்ரதிபாத்யனுமாய், நிரவத்யமான ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதியையு முடையவனானவனுக்கு, நாங்களடிமைசெய்கைக் கர்ஹரோவென்னில்; அடிமைசெய்கைக்கர்ஹதையாவது - தந்தாமுடைய வநர்ஹதையைப்பாராதொழிகை. ... .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அதிகாரிஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அம் - ஸர்வேஶ்வரத்துக்குஸூசகமாய். மதுவார் - மதுஸ்யந்தியாய். தண்-குளிர்ந்த. துழாயான் - திருத்துழாயையுடையனாய். முது - பழையதான. வேதம்-வேதங்களுக்கு. முதல்வனுக்கு - ப்ரதாநதயாப்ரதிபாத்யனானவனுக்கு. எது - அநுரூபமாகச்செய்யும்படியெது. என்பணியேது - நான்செய்யும்பணியேது. என்னாதுவே - என்னாதே “ அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி ” (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) என்றுஸர்வத்திலுமாதரமுடையனுமதுவே. ஆட்செய்யும் - அடிமைசெய்கைக்கு. ஈடு - தகுதி.

புரிவதுவும்புகைபூவேயென்கிறபாடத்தில், “ வதுவார் ” என்றெடுத்தவந்தாதி - உடலெழுத்தானவகரத்தை முதலாகவெடுத்ததென்றுகொள்வது; “ ஏபாவம் ” என்கிறபாட்டில், உயிரெழுத்துமுதலானவோபாதி. ....

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யத்திற்குறைபார்த்தகலவேண்டாவென்றார் முதற்பாட்டில்; “ நானதிகாரியல்லேன் ” என்றகலவேண்டாவென்கிறாரிதில்.

(மதுவார்தண்ணந்துழாயான்) “புரிவதுவும்புகைபூவே” என்றதிலே, இதில் “மதுவார்தண்ணந்துழாயான்” என்றுதொடங்கிற்று, இதுசேரும்படியென்னென்ன; “ பூவாகில் மதுவோடேகூடி யல்லதிராமையாலேசேரும் ” என்றுசொல்லுவர்கள்தமிழர்; “ வதுவார்தண்ணந்துழாயான் ” என்றுபாடமானபோதுபோரச்சேரும்; வதுவையென்று மணம். ஆர்தல் - பூர்ணம். வதுவை, “ வது ” என்று - கடைக்குறைத்தலாய், நறுநாற்றத்தையுடையதுழாயென்றுமாம். இதுதமிழர்போரச்சேருமென்பர்.

(மதுவாரித்யாதி) ஒருவாடல் மாலையைக்கொண்டுவந்து திருக்குழலிலேவளையமாகவைத்தால், திருக்குழலோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்விபெற்று, மதுநிரம்பி, சினையாறுபட்டு, வார்ந்துவெள்ளமிடாநிற்கும்.

(முதுவேதமுதல்வனுக்கு) இவ்வொப்பனையழகுபேசும்போது இன்னமும்பாசிபூத்த வேதமேபேசவேண்டாவோ. நித்யமாய் அபௌருஷேயமானவேத ப்ரதிபாத்யனுயுள்ளவனுக்கு. வேதமுதல்வனாகையாவது - "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" (ஶாஸ்ரயோநித்வாத்) என்கிறபடியேவேதப்ரதிபாத்யனென்கை. மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்கையாலே - ஸர்வாதிகனென்றதாயிற்று. முதுவேதமுதல்வனென்கையாலே - பரிபூர்ணனென்றதாயிற்று. இரண்டும்ஸ்வாராதனென்கைக்குறுப்பாகிறது.

(எதுவேதித்யாதி) முதுவேதமுதல்வனுக்கெதுபணி, என்பணியேது, என்னுததுவே ஆட்செய்கைக்கதிகாரமாவது. "நித்யஸூரிகளன்றோ அவனுக்கீடாக வடிமைசெய்யவல்லார், நான்செய்யுமதெது" என்றுதன்னைக்கொண்டு கைவாங்காதொழியுமதுவே. அன்றிக்கே, "முதுவேதமுதல்வனுக்கெதுபணி, ஏதென்பணி" என்னுததுவே - "இதவனுக்கீடன்று" என்றுசிலவற்றைவிடாதே, ஸகலகைங்கர்யத்திலுமந்வயிக்குமதுவே ஆட்செய்கைக்கதிகார மாவதென்னுதல்..................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (மதுவாரித்யாதி) வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாக "எதுவேதென்பணியென்னுது" என்றத்தைச்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கித்யாதி)

"பூவாகில்" இத்யாதிக்குக்கருத்து - பொருளிசையந்தாதியென்று. "வதுவார்" என்றுபாடமானுல், இயலிசையந்தாதிக்குப் போரச்சேருமென்றபடி. உரைகாரர், "புரிவதுவும்" என்றவுடலெழுத்தான மகரம்முதலாகத்தொடங்குகையாலே யியலிசையந்தாதிக்குச்சேரும்" என்றார். உயிரெழுத்தென்றும், உடலெழுத்தென்றும், இரண்டுண்டு. உயிரெழுத்து - அகாராதி. உடலெழுத்து - ககாராதி வ்யஞ்சநரூபமான வர்த்தாக்ஷரங்கள். ஆகில், வதுவையார் என்னவேண்டாவோவென்ன (வதுவையித்யாதி) நறுநாற்றம் - மிக்கபரிமளம்.

பொருளிசையந்தாதிபக்ஷத்துக்கர்த்த மருளிச்செய்வதாக பதோபாதானம்பண்ணுகிறார் (மதுவித்யாதி) "வார்" என்றதுக்குபாவம் (ஒருவாடல்மாலையித்யாதி) வார்தல்-ஒழுகுதல். "தண், அம்" என்றபதத்வயத்துக்கர்த்தம் (செவ்விபெற்றென்று) சினையாறுபடிகையாவது - ஆறு, நீர்வரவணித்தானுல் பொசிந்துள்ளேஜலமுண்டாயிருக்கை. சினை - கர்பஜலம். "வஸிஷ்டா நாஃ, (பரிம்லாநாஃ,) ஸர்வே புஷ்பாஃ மதுஸ்ரவாஃ" (ஸர்வேசாபிமதுஸ்ரவாஃ) "மரங்கணின்றுமதுதாரைகள்பாயும்." "தழைக்குந்துழாய்" என்றிருக்கையாலே, பகவத்ஸ்பர்ஶத்தாலும் சிந்மயராகையாலும், துழாய்க்கும் விஶ்லேஷத்திலுருவுதலும், ஸம்ஶ்லேஷத்தில்சினை யாறுபடுதலும் கூடுமென்றுகருத்து.

முதுவேதம் - பழையவேதம். “ மதுவார்தண்ணந்துழாயான் முதுவேதமுதல்வன் ” என்றுகூட்டிபாவம் (இவ்வொப்பனையித்யாதி) பாசிபூத்தவென்றது - புராதநத்வாபிப்ராயம். நித்யமென்றபோதே - அபௌருஷேயத்வம்ஸித்தம். வேதமுதல்வன் - வேதத்தைஜ்ஞாபக ஹேதுவாகவுடையவன்.

கீழே, “ மதுவார் ” இத்யாதிபதத்வயத்துக்குக் கூட்டிபாவமருளிச்செய்து, பதத்வயத்துக்கும் ப்ரத்யேகமர்த்தாந்தரம் (மதுவார்தண்ணந்துழாயானித்யாதி) பூர்வம், ஸௌந்தர்யபரதயாபாவம்; இங்கே, ஸர்வாதிகத்வாதி பரதயாபாவாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது. ஸர்வாதிகன் - அவாப்தஸமஸ்தகாமன். “ வக்ஷ [illegible] திதராம் ” (வக்ஷஸ்த்தல்யாந்துளஸிகமலாகௌஸ்துபைர்வைஜயந்தீஸர்வேஶத்வம்கதயதிதராம்) இத்யாதிப்படியே-திருத்துழாய்மாலை ஸர்வாதிகத்வலக்ஷணமிறே. “வேதமுதல்வன்” என்றால்பூர்த்தியைச்சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; “ [illegible] ” (பூர்ணஸ்யபூர்ணமாதாய) “ [illegible] ” (ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதர꞉) இத்யாதிகளாலே - ஸத்யகாமத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளைச் சொல்லுகையாலே யென்றபடி.

“ ஏதுவேது ” இத்யாதிக்கு - முந்தினவர்த்தம் - உத்க்ருஷ்ட நிக்ருஷ்ட ரூபாதிகாரிவிஶேஷத்தைப்பற்ற. த்விதீயார்த்தம் - அந்தரங்க பஹிரங்க வ்ருத்தி விஶேஷத்தைப்பற்ற. அந்தரங்கத்தோடு பஹிரங்கத்தோடு வாசியற ஸகலகைங்கர்யத்திலுமென்றபடி. ப்ரதமயோஜனை - அதிகாரியினுடைய வயோக்யதாநுஸந்தாநபரம். த்விதீயயோஜனை - கைங்கர்யத்தினுடைய வயோக்யதாநு ஸந்தாநபரம். ஈடு - அதிகாரம். பாஷ்யே, “ [illegible] ” (ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்) ஶாஸ்த்ரம்யஸ்யயோநி꞉ - காரணம். ப்ரமாணம். தச்சாஸ்த்ரயோநி. தஸ்யபாவ꞉- ஶாஸ்த்ரயோநித்வம். தஸ்மாத். ப்ரஹ்மஜ்ஞாநகாரணத்வாச் சாஸ்த்ரஸ்யதத்யோநித்வம்ப்ரஹ்மண꞉ இத்யர்த்த꞉.

மதுவார்தொடங்கி, முதல்வனுக்குப்பணியேது, என்பணியேது, என்னுததுவே யாட்செய்யுமீடே இத்யந்வய꞉. ....*

மூன்றாம்பாட்டு.

ஈடுமெடுப்புமிலீசன், மாடுவிடாதென்மனனே
பாடுமென்னுவவன்பாட, லாடுமெனங்கமணங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

எத்தாலேயென்னில் ; அடிமைசெய்கையிலே யபேக்ஷையுடையாரை ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளால் தண்ணியனென்று பொகடும் ஸ்வபாவனல்லாமையாலே யென்கிறார்.

(ஈடுமெடுப்பும்) இப்படிதனக்கடிமைசெய்கையிலே அபேக்ஷை யுடையராயிருப்பார்பக்க லுத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யவர்களெல்லா ரையுமொக்க வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம் பெருமானை, என்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலுமநுபவித்து, அநுபவஜநி தப்ரீதியாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே நின்றாடப்பெற்றேனென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அதிகாரியினுடைய தோஷகுணம்பாராத ஆராத்யனான வீஸ்வ ரன்பக்கலிலே தம்முடையகரணத்ரயமும் அவகாஹித்தமையையருளிச்செய்கிறார்

ஈடும் - தோஷநிபந்தநமாகவிட்டுவைக்கையும். எடுப்பும் - குணநிபந்தந மாக வெடுத்துக்கொள்ளுகையும். இல் - இல்லாமையாலே. ஈசன் - ஸர்வஸாதா ரணஸம்பந்தத்தையுடையனான வீஸ்வரனுடைய. மாடு - பரிஸரத்தை. என்மனன்- என்னெஞ்சு. விடாது - விடுகிறதில்லை. என்னா - என்னுடையநாவானது. அவன்பா டல் - அவன்விஷயமானபாடலானதிருவாய்மொழியை. பாடும் - பாடாநின்றது. எனங்கம் - என்ஶரீரம். அணங்கு - தைவாவிஷ்டம்போலே. ஆடும்-ஆடாநின்றது.

தனித்தனி "என், என்" என்று - கரணத்ரயத்திலும் தம்முடையவுகப்பு த்தோற்றுகிறது. ஏகாரம் - "விடாது, பாடும், ஆடும்" என்னும்வினைகளுடனேகூ டிக்கிடக்கிறது...

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

அவனுடைய இஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்துத் தாமதிகரித்தகார் யத்தை மறக்கும்படிதம்முடைய மநோவாக்காயங்களுக் கவன்பக்கலிலே யுண்டானப்ராவண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(ஈடுமெடுப்புமிலீசன்) சிலரையுபேக்ஷித்தல், சிலரைஸ்வீகரித் தல் செய்யாதஸர்வேஶ்வரன், ஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கையா லே சிலரைவிடப்போகாதிறே. "தேவாநாம் தாநவாநாம் ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" (தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்) என்று- ஸ்வீகரிக்குமவனோடுள்ளஸம்பந்தம் விடுமவன்பக்கலிலுமுண்டிறே. (ஈ சன்மாடுவிடாதென்மனனே) ஒருஸாதநபுத்த்யா கிட்டிற்றாகிலிறே பலம் கைப்புகுந்தவாறேவிடுவது.

நானதிகரித்தகார்யத்துக்கெனக்கு நெஞ்சொழிகிறதில்லை. நாவிய லாலிசை மாலைகளேத்தியன்றோ, மநஸ்ஸஹகாரம்வேணுமோவுமக்கு; உ ம்முடைய அஹ்ருதயமானவுக்தியமையாதோ ? எங்களுடையஹிதத்துக் கென்ன (பாடுமென்னாவவன்பாடல்) என்னுடையவாகிந்த்ரியமும் மந ஸ்ஸதிகரித்த கார்யத்திலேஅதிகரித்தது. ஆனாலும்முடைய ஹஸ்தமுத் தாயமையாதோ? எங்களுக்கர்த்தநிஶ்சயம்பண்ணுகைக்கென்ன (ஆடுமெ னங்கமணங்கே) அதுவுமவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயிற்று.........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (ஈடுமித்யாதி) கீழும் மேலும் பரோபதேஶமாயிருக்க, நடுவிட்டிரண்டுபாட்டு ஸ்வாநுபவமாக வருளிச்செய்வா னென்னென்ன (அவனுடையவித்யாதி) இஸ்ஸ்வபாவத்தை - ஸ்வாராததா ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. அதிகரித்தகார்யம் - பரோபதேஶம்.

ஈடு - பொகட்டுவைக்கையாய், உபேக்ஷிக்கை யென்றபடி. எடுக்கை - ஸ்வீகரிக்கை. எல்லாரையும் ஸ்வீகரிக்கைக்கடியேதென்ன (ஸம்பந்தமித்யாதி) "ஈசன்" என்றஸம்பந்தமென்றபடி. ஜிதந்தாயாம், (தேவாநாமித்யாதி) "ஸர்வதா ஶரணத்வம் வ்ரஜாமி ஶரணந்தவ" (ஸர்வதாசரணத்வந்த்வம்வ்ரஜாமிஶரணந்தவ) இத்யுத்தரார்த்தம்.

ஈசன்மாடு - ஈசனிடத்தை. விடாமைக்கடியேதென்ன (ஒருஸாதநபுத்யாவித்யாதி) "மனனே" என்றஏகாரம் - ஈற்றசை. அவ்யயமென்றபடி. "ஈசன்மாடுவிடாது" என்கிறவருடையபாவம் (நானதிகரித்தவித்யாதி) அதிகரித்தகார்யம் - ஸ்வாராததோபதேஶம்.

மேலுக்கவதாரிகை (நாவியலாலித்யாதி) நாவினுடையவுக்தியாலேசாநரூபமான ஸந்தர்ப்பங்களையிட்டேத்துகையாகிற நண்ணுதலைப்பெற்றேனென்றபடி. (மநஸ்ஸதிகரித்தகார்யத்திலே யித்யாதி) மநஸ்ஸைப்போலே பகவத்விஷயத்தில் ப்ரவணமாயிற்றென்றபடி.

அணங்கு - தெய்வப்பெண், தைவாவிஷ்டமும்.

என்மனன் ஈடுமெடுப்புமிலீசன் மாடுவிடாது; என்னுவவன்பாடல்பாடும், எனங்கமணங்கெனவாடும் இத்யந்வயः.............................. ....*

நான்காம்பாட்டு.

அணங்கெனவாடுமெனங்கம், வணங்கிவழிபடுமீசன்
பிணங்கியமரர்பிதற்றுங், குணங்கெழுகொள்கையினனே.

ஆறாயிரப்படி.

(அணங்கென) அந்யைரநுபூயமாநமான குணங்களிற்காட்டில் ஸ்வைரநுபூயமாநமான குணங்களுக்கு, பரஸ்பரம் விவாதமாக உத்கர்ஷத்தை ப்ரதிபாதியா நின்றுகொண்டு, அயர்வறுமமரர்கள் அக்ரமமாகக் கொண்டநுபவிக்கிற கல்யாணகுணங்கள் சேருகைக்குக் கொள்கலமாய், ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமானை நானநுபவித்து, ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே அக்ரமமாகநின்றாடி யவனைவணங்கி யடிமைசெய்யுமிதுவே ஸ்வபாவமாகப் பெற்றேனென்கிறார்.................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி யென்னையுமங்கீகரித்த ஸ்வாமி, நித்யஸூரிகளுக்கு நிரந்தராநுபாவ்யமான குணவைபவத்தை யுடையவனென்கிறார்.

அணங்கென - அணங்கேறினாற்போலே. ஆடும் - ப்ரேமத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுகிற. என் - என்னுடைய. அங்கம் - ஶரீரம். வணங்கிவழிபடும்- ப்ரணாமாதிமுகத்தாலே யாராதிக்கும்படியான. ஈசன் - ஸ்வாமியானவன். அமரர் - நித்யாநுபவபரரானஸூரிகள். பிணங்கிப்பிதற்றும் - ஸ்வாநுபூதகுணதாரதம்யமுகத்தாலே ஸரஸவிவாதகோலாஹலோக்திபண்ணும்படியான. குணம்கெழு- குணங்கள்செறிவு. கொள்கையினான் - கோட்பாட்டையுடையவன்கிடீர்.

கொள்கையென்று - ஆஶ்ரயவிஷயமாகவுமாம். இப்படி ஸர்வாதிகன்கிடீர் பந்தத்தாலேயென்னை யடிமைகொண்டானென்று கருத்து.............................*

ஈடு_நான்காம்பாட்டு.

தம்முடையமநோவாக்காயங்களுக்கு அவன்பக்கலுண்டான ப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய் விடுகையன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளைப்போலே யாத்ரையானபடிசொல்லுகிறார்.

அணங்கெனவாடுமெனங்கம் வணங்கிவழிபடுமீசன், பிணங்கியமரர்பிதற்றும் குணங்கெழுகொள்கையினான்கிடீரென்னுதல் ; பிணங்கியமரர்பிதற்றும் குணங்கெழுகொளகையினானையீசனையநுபவித்து, அணங்கெனவாடுமெனங்கம் வணங்கிவழிபடுமென்னுதல், தைவாவிஷ்டமென்னலாம்படி யாடுகிறவென்னங்கம், வணங்கியதுதானே யாத்ரையாய்ச் செல்லும்படி யிருக்கிறவீசன், ((பிணங்கியமரர்பிதற்றும்) தாந்தாமநுபவிக்கிற குணங்களுக்கேற்றஞ்சொல்லப்புக்கு, எதிரிசொல்லுகிறகுணங்களுக்கேற்றம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகை.) தாந்தாமகப்பட்ட குணங்களைச்சொல்லி, “நான்முந்துறச்சொல்ல, நான்முந்துறச்சொல்ல” என்றுபிணங்கி நித்யஸூரிகள் ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே யடைவுகெடக்கூப்பிடுகிற குணங்கள் வந்துசேருகைக் காஶ்ரயமானவன். ரத்நாகரம்போலேகுணங்கள் சேருகைக்காஶ்ரயமாயுள்ளானென்னுதல் ; இக்குணங்கள்வந்து கெழுமுகையை ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்னுதல். ஸர்வஜ்ஞரானவர்கள் படுகிறபாடென்னுடைய கரணங்களுக்கு முண்டாகாநின்றது கிடீரென்கிறார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (அணங்கெனவித்யாதி) கீழிற்பாட்டில்ப்பாட்டுக்குவாசி - இதுதானேயாத்ரையாகை.

முந்தினவர்த்தத்தில், வணங்கிவழிபடுகைக்கு விஷயமானவீசனெப்படிப்பட்டவனென்னில், “பிணங்கியமரர்” இத்யாதியென்றுஸங்கதி.

இந்தவந்வயத்துக்கு ஶப்தார்த்தம் (தைவாவிஷ்டமித்யாதி) இதுதானே யாத்ரையாயென்றது - “வழிபடும்” என்கிறவர்த்தமாநார்த்தம்.

ஏகரஸரானவர்களுக்குப் பிணக்கமுண்டோவென்ன (தாந்தாமித்யாதி) அடைவு கெடவென்றது - ஒருகுணத்தைச்சொல்லவிழிந்து, வேறொருகுணத்தைச் சொல்லுவர்களென்றபடி.

ஆஸ்ரயமானவன் - கொள்கலமானவன். கெழுமுகை - சேருகை. கொள்கை - ஆஸ்ரயமும், ஸ்வபாவமும், க்ரஹிக்கையும். கெழுமுகையென்றது - "கெழு" என்றதினுடையப்ரக்ருதி. த்விதியார்த்தத்தில், கொள்கையினன் - ஸ்வபாவமாகவுடையவனென்றபடி.

த்விதியாந்வயத்தில், "அமரர்பிதற்றும்" என்றுவிஸேஷித்ததுக்கு தாத்பர்யம் (ஸர்வஜ்ஞானவித்யாதி) "எனங்கம்" என்று - ஶரீரத்தைச்சொன்னது - மனோவாக்குக்களுக்கு முபலக்ஷணம்...*

ஐந்தாம்பாட்டு.

கொள்கைகொளாமையிலாதா, னெள்கலிராகமிலாதான்
விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி, யுள்கலந்தார்க்கோரமுதே.

ஆறுயிரப்படி.

(கொள்கை) இப்படிநிர்ஹேதுகமாகத் தாம்பெற்ற ஸம்ருத்தியைத்தம்முடைய ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே நடுவேபேசி, பின்னையும், பகவத்பரிசர்யோந்முகராய்த் தங்களுடைய வஸ்ஹறதையாலே கூசியிருந்தவர்களைக்குறித்து, அவர்களுடைய கூச்சம்போம்படி பின்னையுமெம்பெருமானுடைய குணங்களைச்சொல்லுகிறார்.

ஸ்வசரணயுகளபரிசர்யாபேக்ஷையுடையரா யிருப்பாருடைய வுத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனென்னுமிடம், "ஈடுமெடுப்பும்" என்னும்பாட்டாலேபிறந்தது; இனியவர்களையடிமை செய்வித்துக்கொள்ளு மிடத்தில், அவர்களை யெல்லாரையுமொக்கவந்தரங்க பஹிரங்கஸர்வஶேஷ வ்ருத்தியையும் செய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனுமாய், அவர்கள்பக்கல் ஸ்நேஹாபேக்ஷாவைஷம்யம்பண்ணாதே ஸமானமாயிருக்கும். இப்படிசீலவானாயிருக்கிறவன் ஆஸ்ரயித்தாரெல்லார்க்கு மொக்கத்தன்னையே ப்ராப்யமாகக்கொடாதே, சிலர்க்கே தன்னைக்கொடுப்பா னென்னென்னில்; அதுக்குக்காரணம் - வேறேயொரு ப்ரயோஜநத்தைப்பற்றித் தன்னைவிடுகையும், தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றித் தன்னைவிடாமையும். இவற்றைப்பார்த்து, தன்னையேப்ராப்யமாகப்பற்றி விடாதவர்களுக்குத்தன்னையே போக்யமாகக்கொடுக்கும், அல்லாதார்க்குத்தன்னையொழிய ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொடுக்கும்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநந்யரானவதிகாரிகளுக்கு போக்யனென்கிறார்

கொள்கை-குணம்பார்த்துக்கனக்கக்கொள்ளுகையும். கொளாமை-குணஹாநியாலேகைவிடுகையும். இலாதான் - இல்லாதவனாய். எள்கல் - கைவிடுகைக்கடியானநெஞ்சில்நெகிழ்ச்சியும். இராகம்-கைக்கொள்ளுகைக்கடியானராகமும். இலாதான் - இல்லாதஸாதாரணனானவன். விள்கை - ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டு விட்டுப்போகையையும். விள்ளாமை - அநந்யப்ரயோஜநராய்விடாதொழிகையையும். விரும்பி - விரும்பிப்பார்த்து. உள்கலந்தார்க்கு - தன்னோடேநந்யராயுட்புகுந்தார்க்கு. ஓர் - அத்விதீயமான. அமுது - நித்யபோக்யமாம். .... *

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

திரியட்டும்தாமதிகரித்த கார்யத்திலேபோந்து, ஸர்வேஶ்வரன், தன்பக்கலிலேசிலர்வந்துகிட்டினால் "இவர்கள் ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக் கொண்டகலுவர்களோ, நம்மையேப்ரயோஜநமாகப் பற்றுவர்களோ, என்றாராய்ந்து, தன்னையேப்ரயோஜநமாகப் பற்றினவர்களுக்குத்தானும் நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்குமென்கிறார்.

(கொள்கைகொளாமையிலாதான்) "இவன்ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுயர்ந்தானொருத்தன், இவனையந்தரங்கவ்ருத்திகொள்வோம்; இவனவற்றால்தாழ்ந்தானொருவன், இவனைப்புறத்தொழில்கொள்வோம்" என்னுமவையில்லாதான். வ்ருத்திகொள்ளும்போதில்லையாகில், திருவுள்ளத்தாலேதான் நினைத்திருக்குமோவென்னில் (எள்கலிராகமிலாதான்) திருவுள்ளத்தாலேசிலரை யிகழ்ந்திருத்தல், சிலரையாதரித்தல் செய்யான். "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" என்றவிடம் - ஸ்வீகாரஸமயத்திற் குறைபாரானென்றது. இங்கு-பரிமாற்றத்தில் தரமிட்டுக்கொள்ளானென்கை.

(விள்கையித்யாதி) இதொன்றுமேபார்ப்பது. விள்கை -ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு விடுகை - விள்ளாமை - அநந்யப்ரயோஜநனாகை. விரும்பி - ஆதரித்து. உள்கலந்தார்க்கு - இவனையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றியிவனுடனே யொருநீராகக்கலந்தவர்களுக்கு. ஓரமுதே - அத்விதீயமான வம்ருதமாயிருக்கும். ஆராவமுதிறே ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (கொள்கையித்யாதி) "விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (திரியட்டுமித்யாதி)

அவதாரிகையிலே, அம்பரீஷனைப்பரீக்ஷித்த ப்ரகாரத்தையநுஸந்திப்பது. திரியட்டும் - புநஶ்ச. ஆராய்ந்தென்றது - "விரும்பி" என்றத்தைப்பற்ற.

கொள்கை, கொளாமை - அங்கீகரிக்கையும், அங்கீகரியாமையும். எள்கல் - உபேக்ஷிக்கை, இராகம் - ஆதரிக்கை. புநருக்தியைப்பரிஹரிக்கிறார் (ஈடுமெடுப்பு மித்யாதி) பரிமாற்றத்தில் - கைங்கர்யம்கொள்ளுமிடத்தில்.

விள்கைவிள்ளாமை - த்விதீயார்த்தம். விள்கையாவது - தன்னைவிடுகை. விள்ளாமையாவது - தன்னைவிடாமலிருக்கை. விரும்பியென்று - ஆதரமாய், விசாரித்தென்றபடி. " வரீக்ஷாஞ்ச ஜகந்நாதஃ கரோத்யத்ருடசேதஸாம் " (பரீக்ஷாஞ்சஜகந்நாதஃகரோத்யத்ருடசேதஸாம்) என்னக்கடவதிறே.

ஒருநீராகக்கலக்கையாவது - அவன்சந்தாநுவர்த்தநம்பண்ணுகை. அத்விதீயத்வோபபாதநம் - (ஆராவமுதிறேயென்று)

க்ரமேணாந்வயஃ...*

ஆறாம்பாட்டு.

அமுதமமரர்கட்கீந்த, நிமிர்சுடராழிநெடுமா
லமுதிலுமாற்றவினிய, னிமிர்திரைநீள்கடலானே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமுதம்) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாய், ஆஶ்ரிதர்க்காத்மதாநம்பண்ணும் ஸ்வபாவனாய், நிரவதிகதேஜோவிஶிஷ்டனான திருவாழியையேந்தினவழ்காலே அம்ருதத்திற்காட்டிலும் பரமபோக்யனாயிருந்தவனுடைய திருவாழியும் கையும் கண்டுவைத்து, சிலரதிக்ஷுத்ரமான ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டுபோவதே ! என்னபாக்யஹீநரோ ! என்றுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ப்ரயோஜநாந்தரார்த்திகளுடைய விழவையநுஸந்தித்தினாதாகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க் கபேக்ஷிதபலத்தைக்கொடுத்து, அநந்யர்க்கதிஶயிதபோக்யம் தானேயாமென்கிறார்.

அமரர்கட்கு - சாவாமைக்காசைப்பட்டதேவர்களுக்கு. அமுதம் - அதுக்கு மருந்தானவம்ருதத்தை. ஈந்த-கொடுத்தவனாய். நிமிர்-வளருகிற. சுடர்-சுடரையுடைய. ஆழி - திருவாழியையுடையனாய். நெடுமால் - நிரவதிகமாஹாத்ம்யயுக்தனுமாய்க்கொண்டு. நிமிர் - தன்னோட்டைஸ்பர்ஶத்தாலேவளர்ந்துவருகிற. திரை - திரைகளையுடைத்தாய். நீள் - தன்னுடையபெருமைக்கீடானபரப்பையுடைய. கடலான் - திருப்பாற்கடலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறவன். அமுதிலும் - அக்கடலிற்பட்டவம்ருதத்திலும். ஆற்றவினியன் - மிகவுமினியன்.

கடலிலேதோற்றியிருக்கச்செய்தே கடைந்தவம்ருதத்துக்கும் கிடந்தவம்ருதத்துக்கும் வாசியிருக்கிறபடி ....*

ஈடு - ஆரும்பாட்டு.

அவன்படியிதுவாயிருக்க, அவனைவிட்டு ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலுவதே! என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களை நிந்திக்கிறார்.

(அமுதமமரர்கட்கிந்த) என்னபரமோதாரனே! என்கிறார். "நீ வேண்டா, எங்களுக்குச்சாவாமைக்குப்பரிஹாரம்பண்ணித்தரவேணும்" என்றவர்களுக்கு அவர்களுகந்த பதார்த்தத்தைக்கொடுத்துவிடுவதே! அவர்கள் ப்ரயோஜநத்தை யருவருத்து, தாமுகந்தப்ரயோஜநத்துக்குண்டான வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறார்.

(நிமிர்சுடராழிநெடுமால்) இவருடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி. நாற்றோளமுதிறே யிவர்க்கமுது; "அமுதென்றுந் தேனென்றுமாழியானென்றும்" என்றுகையுந் திருவாழியுமாயிறே யிருப்பதிவருடைய வம்ருதம். இவர்கள் ப்ரயோஜநத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கையாலேயுண்டானபுகர் திருவாழியிலே தோற்றும்படியிருக்கை. (நெடுமால்) "நம்பக்கலிலே கொள்ளப்பெற்றோமே! வேறொரு ப்ரயோஜநமாகிலும்" என்றுபண்ணின வ்யாமோஹாதிஶயம்.

(அமுதிலுமாற்றவினியன்) இவர்கள் வாசியறிவர்களாகி லிவனைக்கிடீர் பற்றவடுப்பது. நம்பிதிருவழுதி நாடுதாஸர், "இத்தேவஜாதி வெறும்மரையோ, 'உப்புச்சாறுகிளருவதெப்போதோ' என்றுகவிழ்ந்து பார்த்துக்கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம். ஆற்றவினியன் - மிகவுமினியன். (நிமிர்திரைநீள்கடலானே) "ஸுஷுப்ஸுரிவ" (அஸங்கிஹ்தம்) என்றுதான் விடுகிறார்களோ!, அவ்வம்ருதம்படுகிறகடலிலே கிடீரவன்சாய்ந்தருளிற்று. தன்வாசியறியாதிருப்பார்க்கு மெழுப்பிக் கார்யங்கொள்ளலாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். "தாளுநதோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி" என்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான பரப்பையுடைத்தாய், ஸ்வஸங்கிதாநத்தாலே திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தான கடலிலே யாயிற்று சாய்ந்தருளிற்று. "மாலுங்கருங்கடலேயென்னோற்றாய்" என்னக்கடவதிறே.

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (அமுதமித்யாதி) அவதாரிகையிலே, "கௌபீநாச்சாதநப்ராயவாஞ்சாகல்பத்ருமாதபி। ஜாயதேயதபுண்யாநாம்ஸோபராதஸ்வதோஷஜ:" (கௌபீநாச்சாதநப்ராயவாஞ்சாகல்பத்ருமாதபி। ஜாயதேயதபுண்யாநாம்ஸோபராதஸ்வதோஷஜ:) என்றதநுஸந்தேயம்.

" ஈந்த " என்றதுக்குபாவம் (என்னபரமோதாரனேவித்யாதி) பரமௌதார்யமேதென்ன (நீவேண்டாவித்யாதி) முந்தினவம்ருதபதம்போலேயிது போக்யதாபரமன்றென்கிறார் (சாவாமைக்கென்று)

மேலுக்கெல்லாமவதாரிகை (அவர்கள்ப்ரயோஜநத்தையித்யாதி) நிமிர்சுடராழி - வளருகிற சுடரையுடைய திருவாழியை யுடையவன். " ஆழிநெடுமாலமுதிலுமாற்றவினியன் " என்றுகூட்டிபாவம் (இவருடையவித்யாதி) அதில்ப்ரமாணம் (அமுதென்றுமித்யாதி) இரண்டாந்திருவந்தாதி. நித்யபோக்யமானவம்ருதமென்றும், ஸர்வரஸ ஸமவாயமானதேனென்றும், நிரதிஶயபோக்யமானதிருவாழியை யுடையவனென்றுமென்றபடி. அமரர்கட்கமுதமீந்தநிமிர் சுடராழியென்றுகூட்டிதாத்பர்யம் (இவர்கள்ப்ரயோஜநேத்யாதி) நெடுமால் - மிக்கவ்யாமோஹத்தையுடையவன்.

இவர்களிவன் வாசியறியாமல், நிரதிஶயபோக்யமான ஆராவமுதைவிட்டு, ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகல்வதேயென்று தாமருளிச்செய்ததுக்கு ஸம்வாதம் (நம்பியித்யாதி) வெறும்மரையோ - கேவலசுவயமோ. மரையோவென்றது-ஜ்ஞாநமாந்த்யத்தையும், கவிழ்ந்துகிடக்கையையும்பற்ற. (இவனழகையும்) "நிமிர்சுடராழி " என்று - அழகையும், " அமுதிலுமாற்றவினியன் " என்று - போக்யதையையுஞ் சொல்லுகிறது.

நிமிர்திரை - கொந்தளிக்கிறஅலை. விவரணம் (அவ்வம்ருதமித்யாதி) பலிதம் (தன்வாசியித்யாதி) இதுக்கு - " அமரர் " என்றதிலேநோக்கு. " நீள், நிமிர்திரை, " என்ற விஶேஷணத்வயத்துக்கும் பாவம் (தாளுந்தோளுமித்யாதி) நளிர்நீர்க்கடலையித்யாதி - குளிர்ந்தஜலத்தையுடைய கடலைஸ்ருஷ்டித்து, தன்னுடையவொப்பின்றிக்கே யிருக்கிறதிருவடிகளையும் திருத்தோள்களையும் திருமுடிகளையும் பலபலவாகப்பரப்பியென்றபடி. ஸ்வஸந்நிதாநத்தாலே திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தாயிருக்குமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (மாலுமித்யாதி) முதற்றிருவந்தாதி. அவன்திருமேனியை நீஸ்பர்ஶிக்கப்பெற்று, அந்தஸ்பர்ஶத்தாலே கொந்தளிக்கிற கறுத்தநிறத்தையுடைய கடலே, இப்பேறுபெறுகைக்கென்ன ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணினையென்றபடி.

க்ரமேணாந்வயః ....*

ஏழாம்பாட்டு,

நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோன், தோள்கடலைதுணிசெய்தான்
தாள்கடலையில்வணங்கி, நாள்கடலைக்கழிமினே.

ஆறுயிரப்படி.

(நீள்கடல்) இப்படி பரமஶீலவானாய், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகபோகனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, ஒன்றுங்கூசாதேயுங்கள் தலையாலே வணங்கிக்கொண்டு காலத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்களென்கிறார்.... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், " 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 " (தஸ்யவீரஸ்யசரிதம்) என்னுங்கணக்கிலே விரோதிநிரஸநசீலனான சக்ரவர்த்தி திருமகனை யாஶ்ரயித்துக்காலத்தைக் கழியுங்கோளென்கிறார்.

நீள் - நீண்ட. கடல் - கடலாலே. சூழ் - சூழப்பட்ட. இலங்கை - லங்கைக்கு. கோன் - நாயகனானவனுடைய. தோள்கள் - இருபது தோளையும். தலை - பத்துத்தலையையும். துணிசெய்தான் - துணித்தவனுடைய. தாள்கள் - யுத்தகாலத்தில் புகுந்திட்டதிருவடிகளை. தலையில் வணங்கி - தலையாலே வணங்கி. நாள்கடலை - காலமாகிறகடலை. கழிமின் - கடவுங்கோள்.

தலையில் என்று - ஐந்தாம் வேற்றுமை. " தலைதுணிசெய்தான் " என்கிறவொருமை - ஜாதிபரம். " 𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌨𑌂 " (தஸேந்த்ரியாநநம்) இத்யாதிகணக்கிலே, காலக்ஷேபவிரோதியான இந்த்ரியபாரவஶ்யாதிகளை யறுத்துத்தருவான் ராவணாந்தகனென்று கருத்து...*

ஈடு—ஏழாம்பாட்டு.

அவன் நிரதிஶயபோக்யனென்றீர், அவனை ப்ராபிக்குமளவும் நடுவுகாலக்ஷேபம் பண்ணும்படியென்னென்ன ; அதுக்கன்றோ மனத்துக்கினியானுடைய குணங்களிருக்கிறதென்கிறார்.

(நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோனித்யாதி) " பரந்தகடலை அகழாகவுடைத்தாய், அதுதானுமிகையாம்படியான அரணை யுடைத்தாயிருந்துள்ள லங்கைக்கு நிர்வாஹக னல்லேனோ " என்னும் அபிமாநத்தாலே " சக்ரவர்த்திதிருமகன் " என்று மதியாதே யெதிரிட்ட பையலுடைய. (தோள்கள்தலைதுணிசெய்தான்) " அகப்படாதவனகப்பட்டான், தப்பாமல்கொன்றுவிடுவோம் " என்று பாராதே, தோளைக்கழித்துத் தலையைச் சரித்துப் போதுபோக்காக நின்றுகொன்றபடி. அவனுடையவீரசரிதங்களைக்கொண்டு திருவடியைப்போலே போதுபோக்கி. (நாள்கடலைக்கழிமினே) அவனுடைய போக்யதை நெஞ்சிலேபட்டால், அவனை ப்ராபிப்பதற்குமுன்புநடுவுபட்டநாள் ஒருகடல்போலேதோற்றுமாயிற்று. அன்றிக்கே, சக்ரவர்த்திதிருமகனை யாஶ்ரயித்து ஸம்ஸாரதுரிதத்தைக்கழித்துக்கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாரதல்.................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (நீள்கடலித்யாதி) " நாள்கடலைக்கழிமினே " என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷித்து ப்ரஶ்நோத்தர ரூபேண ஸங்கதி (அவனித்யாதி) மனத்துக்கினியான் - சக்ரவர்த்திதிருமகன்.

(அரணென்று) அர்த்தாத்ஸித்தம். நீள்கடலித்யாதி - ஹேதுகர்ப்பம்.

தனித்தனியே சொன்னதுக்கு பாவம் (அகப்படாதவனித்யாதி) சரித்து-சேதித்து.

தலையில் - பஞ்சமீவிபக்தி. தலையாலேயென்றபடி. தலை துணிசெய்தான்றாள்கள் வணங்குகையாவது - வீரசரிதாநு ஸந்தாநமென்றபடி. திருவடியைப்போலேயென்றவிடத்திலே - " தாஜூஹூ-ஹெணா ந ந-ஹைஹ-ஹவிய " (தாத்ருக்குணோநுபபூவித) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

த்விதீயார்த்தத்துக்கு, நாள்கடலென்றதுக்கு - நாளென்று-காலமாய், காலோபலக்ஷித ஸம்ஸாரார்ணவமென்றபடி.

க்ரமேணாந்வயঃ...*

எட்டாம்பாட்டு.

கழிமின்றொண்டீர்கள்கழித்துத், தொழுமினவனைத்தொழுதால்
வழிநின்றவல்வினைமாள்வித், தழிவின்றியாக்கந்தருமே.

ஆறுயிரப்படி.

(கழிமின்) அவனைத்தொழுமிடத்து, முந்தற தத்வ்யதிரிக்த ஸர்வவிஷயங்களையும் விடுங்கோள்.

அவனைத்தொழவே, ஸ்வவிஷய கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகமான வுங்கள் வினைகளைப்போக்கி, நித்யஸித்தமான வந்த கைங்கர்யரூப மஹாஸம்பத்தை யுங்களுக்குத் தந்தருளுமென்கிறார்...... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன்விஷயத்தில் அஞ்சலிமாத்ரமே அநாதிஸித்தவிரோதியைக்கழித்து நித்யபுருஷார்த்தத்தைத் தருமென்கிறார்.

தொண்டீர்கள் - சபலரானநீங்கள். கழிமின் - உங்கள் சாபல்யத்தைக்கழியுங்கோள். கழித்து - அத்தைக்கழித்து. அவனை - கீழ்ச்சொன்ன சக்ரவர்த்திதிருமகனை. தொழுமின் - தொழுங்கோள். தொழுதால் - ஓரஞ்சலிபண்ணின வளவாலே. வல் - அநாதிஸித்தமாய் அநுபவித்துக் கழிக்கவரிதான. வழிநின்றவினை - ப்ராப்யப்ரதிபந்தகபாபங்களை. மாள்வித்து - இல்லையாக்கி. அழிவின்றி - மீட்சியில்லாதபடி நித்யமாய். ஆக்கம் - ஸ்வப்ராப்திரூபமான ஐஶ்வர்யாபி வ்ருத்தியை. தருமே - அவன் தந்தருளுகை யறுதி.

தொண்டரென்று - பகவத்ப்ரவணரைச்சொல்லி, கழிமினென்று - இதரநிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்...*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

சக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய வீரசரிதத்தை யநுஸந்தித்து இதரவிஷய ப்ராவண்யத்தைத்தவிரவே, அவன்றானே ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி நித்யகைங்கர்யத்தைத் தந்தருளுமென்கிறார்.

(கழிமின்) பாஹ்யவிஷயங்களிலுண்டான ருசியைக்கழியுங்கோள். கழிக்கையாவது - "பொல்லாது" என்றிருக்கை. இந்தருசியைப்பூண்கட்டிக்கொள்ளத்தேடுகிறவர்கள் கழிக்கச்சொன்னால் கழியார்களிறே, பகவத்விஷயத்தில் சாபலமுடையீர் கழிக்கப்பாருங்கோள். (கழித்துத்தொழுமின்) "அவனைத்தொழாநிற்கச்செய்தே இதுவும்க்ரமத்தாலே கழிகிறது" என்றிராதேஅவஶ்யம்கழித்தேதொழுங்கோள். "கழிமின்" என்றுவைத்து, கழித்துஎன்றது - இதரவிஷயங்களில் விரக்திதானே ப்ரயோஜநமாகப்போருமென்கை. "தொழுமின்" என்றுவைத்து, தொழுதால்என்கிறது - கரும்புதின்னக்கூலிபோலே யொருபலமில்லையே யாகிலும் தொழுகைதானே பலம்போருமென்கை.

இப்படிசெய்தால் (வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்து) "இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியோ!" என்னும்படிபொருந்தி யிருக்கிறப்ரபலகர்மங்களை வாஸனையோடேபோக்கி. வழிநின்றவல்வினை - நடுவேநின்று பகவத்ப்ராப்தியை நிரோதிக்கிற கர்மமென்றுமாம். (அழிவின்றியாக்கந்தருமே) "நவ ஹ நாவர்த்ததெ" (நசபுநராவர்த்ததே) என்கிறபடியே அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்தைத்தரும். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (கழிமினித்யாதி) "கழித்து, வழிநின்றவல்வினை மாள்வித்தழிவின்றி யாக்கந்தரும்" என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (சக்ரவர்த்தியித்யாதி)

அநாதிகால வாஸிதத்தைப் போக்கப்போமோ வென்ன (கழிக்கையாவதித்யாதி) "தொண்டீர்" என்றதுக்குபாவம் (இந்தருசியையித்யாதி)

"கழித்து" என்றத்தை, "தொழுமின்" என்றதுக்கு ஶேஷமாக்கி பாவம் (அவனைத்தொழாநிற்கவித்யாதி) "கழித்து" என்றத்தை, "கழிமின்" என்ற கீழ்ப்பதத்தோடே கூட்டி தாத்பர்யாந்தரம் (கழிமினென்றித்யாதி)

அநுவாதத்துக்குபாவம் (தொழுமினென்றுவைத்தவித்யாதி) கரும்புதின்னக்கூலியில்லாதாற்போலேயென்றபடி. வழிநின்ற - வழியாகநின்ற. ஆத்மாபோகிறவழிகடோறும் நின்றவென்றாய், ஸ்வரூபாநுபந்தியோவென்னும்படி நின்றவென்னுதல்; பகவத்ப்ராப்திக்கு நடுவே ப்ரதிபந்தகமாகநின்றவென்னுதல்.

ஆக்கம் - ஸம்பத்து. மோக்ஷமாகிறஸம்பத்தென்றபடி. அவதாரிகையில், கைங்கர்யமாக வருளிச்செய்கையாலே இங்கே யர்த்தாந்தரமாகக்கண்டுகொள்வது.

தொண்டீர்கள்கழிமின், கழித்தவனைத்தொழுமின், தொழுதால் தொடங்கி அந்வயः..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தருமவரும்பயனாய, திருமகளார்தனிக்கேள்வன்
பெருமையுடையபிரானார், இருமைவினைகடிவாரே.

ஆறுயிரப்படி.

(தருமம்) ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி அந்தபெறுதற்கரிதான ஸம்பந்தத்தைத் தந்தருளுமிடத்தில், பிராட்டியோடேகூடநின்று தந்தருளுமென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸ்ரிய:பதியானவவன் ப்ரதிபந்தகத்தைத் தன்ஸங்கல்பத்தாலே போக்குமென்கிறார்.

தருமம் - தர்மங்களுக்கும். அரும் - பெறுதற்கரிய. பயனாய - ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற. திருமகளார் - லக்ஷ்மியாகிற நாரீணாமுத்தமைக்கு. தனிக்கேள்வன் - அத்விதீயப்ரணயியென்கிற. பெருமையுடைய - பெருமையையுடைய. பிரானார் - ஸர்வேஸ்வரன். இருமை - புண்யபாபரூபமானவிரண்டுவகைப்பட்ட. வினை - கர்மத்தையும். கடிவார் - முனிவர்.

கடிதல் - முனிதல். அவ்வரும்பயனாயவற்றைத்தருந் திருமகளார் என்னவுமாம். இவையிரண்டுவிஶேஷணமும்தனிக்கேள்வனோடேயொட்டியுஞ்சொல்லுவர்.

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

தன்னைப்பற்றினமாத்ரத்திலே யிப்படிவிரோதிகளைப்போக்கி யிப்பேற்றைத்தரக்கூடுமோவென்னில்; வெறுமவன்படியையோ! பார்ப்பது, அருகேயிருக்கிறார்படியையும் பார்க்கவேண்டாவோ, "நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" (நகஸ்சிந்நாபராத்யதி) என்பாரன்றே அருகிருக்கிறாரென்கிறார்.

(தரும்) இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லை. (அவ்வரும்பயனாய) பெறுதற்கரிதாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரஸித்தமான ப்ரயோஜநரூபமானவற்றை. அன்றிக்கே, தர்மத்தினுடைய பரமப்ரயோஜநந்தான் வடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனாகையாலே அத்விதீயநாயகனாயிருக்கிறவனென்றுமாம். "அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜ:" (அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜ:) என்கிறபடியே - ஸ்ரிய:பதியாகையாலே வருமேற்றமுள்ள திவனொருவனுக்குமிறே.

லக்ஷ்மீபதியாகையாலே வந்தமேன்மையையுடைய வுபகாரகரானவர். பிரானார் - ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹமே ஸ்வரூபமாயுள்ளவர். (இருமை

வினைகடிவாரோ) பேர்வாசியேயாம்படி நாம்பண்ணிவைத்த விருவகைப் பட்ட கர்மங்களையும் போக்குவார். புண்யபாபங்களுக்குத் தன்னிற்றுன் வைஷம்யமுண்டேயாகிலும், மோக்ஷவிரோதித்வாத் த்யாஜ்யமாகாநின்றனவிறே... ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தருமவருமித்யாதி) "திருமகளார்" என்றத்தைப்பற்ற (அருகேயிருக்கிறர்படியையுமென்றது) அவர்படிதானேதென்ன (நகஸ்சிதித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஹநூமந்தம் ப்ரதிஸீதா, "பாபாநாம்வாஶுபாநாம் வாவதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம | கார்யம்கருணமார்யேண நகஸ்சிந்நாபராத்யதி." பாபாநாம்வாஶுபாநாம்வாவதார்ஹாணும் ப்லவங்கம | கார்யம்கருணமார்யேண நகஸ்சிந்நாபராத்யதி.

கீழிற்பாட்டிலும் "தரும்" என்றுவைத்து, பின்னையும் "தரும்" என்றதுக்குபாவம் (இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று) பயனுய - பயன்களை. இப்பக்ஷத்தில், திருமகளார் என்றுதொடங்கி, கடிவார்; அவ்வளவன்றிக்கே,அவ்வரும் பயனுயதரும் என்றந்வயம். தச்சப்தம் - ப்ரஸித்தபராமர்ஶி. ஶ்ரீரநிஷ்க்ரமணந்தொடங்கி, கைங்கர்யபர்யந்தமான பலங்களைச்சொல்லுகிறது.

அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி) இந்தவிரண்டாம்யோஜனைக்கு க்ரமேணந்வயம். கேள்வன் - வல்லபன்.

அத்விதீயநாயகனுயிருக்கிறவனென்றது - பெருமையினர்த்தம். அதாவது- திருமகளார்க்குநாயகனுகையாலே லோகத்துக் கத்விதீயநாயகனுன பெருமையையுடையவனுயிருக்கிறவனென்றபடி. அப்படிபிராட்டியோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே அத்விதீயநாயகனு யிருக்குமோவென்ன (அப்ரமேயமித்யாதி)

லிகிதம்பூர்வமேவ. "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்றத்தை, "பிரானுர்" என்றத்தோடேகூட்டிபாவம் (லக்ஷ்மீபதியித்யாதி) பிரான் - உபகாரகன். அநுக்ராஹகனுகவர்த்தாந்தரம் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி)

(பேர்வாசியேயாம்படி) புண்யம், பாபம் என்கிறபேர் வாசிமாத்ரமேயாம்படி. புண்யமுபாதேயமன்றே, "பேர்வாசியேயாம்படி" என்கிறதென்னென்ன (புண்யபாபங்களுக்கித்யாதி) அர்த்தத்வயத்துக்கு {மந்வயம்முன்பேசொல்லிற்று. ... ...*

பத்தாம்பாட்டு.

கடிவார்தீயவினைகள், ணெடியாருமளவைக்கட்
கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த, வடிவார்மாதவனுரோ.

ஆறுயிரப்படி.

(கடிவார்) பிராட்டியோடேகூடநின்று, பெரியதிருவடிக்குக் கொடுத்தருளுமாப்போலே தந்தருளும்; அதுக்குப்ரதிபந்தகங்களையும் ஒருக்ஷணத்திலே போக்கியருளுமென்கிறார்.................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், விரோதியைப்போக்குமிடத்தில், கொடிகட்டிச்சடக்கெனப் போக்குமென்கிறார்.

தீயவினைகள் - கொடிதானவினைகள். நொடியாரும் - நொடிநிரம்பும். அளவைக்கண் - அளவிடத்து. கடிவார் - கடியுமவர். அடு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளையழியச்செய்யும். புள் - பெரியதிருவடியை. கொடியா - கொடியாக. உயர்த்த - எடுத்த. வடிவார் - விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தரான. மாதவனார் - ஶ்ரிய:பதியானவர்............*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

இப்படி அவனுமவளுமாகக் குற்றங்களைப் போக்குவதெத்தனைக் காலங்கூடியென்னில்; தன்திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தவளவிலே யென்கிறார்.

(கடிவார்தீயவினைகள்) காலதத்வமுள்ள தனையும்தன்னால் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாத கொடியபாபங்களைப் போக்குவார். "வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்து" என்கிறவிடத்தில் - ஆஶ்ரயித்தமாத்ரத்திலே பாபங்களைப்போக்குமென்றார்; "இருமைவினைகடிவார்" என்கிறவிடத்தில்- அவன்தானானதுக்குமேலே, பிராட்டியுங்கூடவிருக்கையாலே போக்குமென்றார்; எவ்வளவில்போக்குவதென்னில், க்ஷணகாலத்திலேயென்கிறரிதில் (நொடியாருமளவைக்கண்) நொடிநிறையுமளவிலே. (கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்தவடிவார்) தூரத்திலேகாணவே ப்ரதிபக்ஷம்மண்ணுண்ணும்படியான பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவெடுக்கையை ஸ்வபாவமாக வுடையவரென்னுதல்; வடிவார் - ஆர்ந்தவடிவையுடையவர். அழகிய வடிவையுடையவரென்னுதல்; "வடிவார்மா" என்று - நாய்ச்சியார்க்கு விஶேஷணமாதல். வடிவிலேஆர்ந்திருக்கிறவளென்னுதல், அழகியவடிவை யுடையவளென்னுதல்; வடிவிலேபொருந்தியிருக்கிறவளென்னுதல். (மாதவனார்) பிராட்டியருகேயிருந்து போக்குவிக்கவாயிற்று போக்குவது. "ஒருதலைஜந்மம், ஒருதலைமரணம், நடுவே ஆதிவ்யாதிகள்; இவைசெய்த குற்றங்களைப்பார்க்கக்கடவதோ!, குற்றங்கண்டுவிடில் விபூதியாக விடவேண்டாவோ!, பொறுத்தருளீர்" என்றால், அவளுக்காக, "பொறுத்தோம்" என்னுமித்தனை...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (கடிவாரித்யாதி) "நொடியாருமளவைக்கண்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியித்யாதி)

கீழிரண்டுபாட்டுக்கு மிதுக்கும் வாசியேதென்ன (வழிநின்றவித்யாதி) (அவன்தானனதுக்குமேலே) அவன்தானேபோக்குகிறதுக்குமேலே. (நொடியாருமளவைக்கண்) நொடியானது நிறையுமளவிலே.

"வடிவார்" என்றதுக்கு - ஈஶ்வரவிஶேஷணமானபோது இரண்டர்த்தம். ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்று - முந்தினது. இத்தையருளிச்செய்கிறார் (தூரத்திலேயித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே, அடுபுள்ளைக்கொடியாக வுயர்க்கையே வடிவாகவுடையவர் என்றந்வயம். அழகியவடிவையுடையவனென்று - த்விதீயார்த்தம். இத்தைக்காட்டுகிறார் (ஆர்ந்தவித்யாதி) ஆர் - அழகு. வடிவு - விக்ரஹம்.

பிராட்டிக்குவிஶேஷணமானபோது, இரண்டர்த்தம். முந்தினது - ஈஶ்வரன் வடிவிலேபொருந்தினவளென்று. அத்தையருளிச்செய்கிறார் (வடிவிலேயித்யாதி) அழகியவடிவை யுடையவளென்று - த்விதீயார்த்தம். இத்தையருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி) "வடிவிலேயார்ந்திருக்கிற" என்றத்தில் விவரணம் (வடிவிலேபொருந்தியித்யாதி)

(மாதவன்) மாவுக்கு - பிராட்டிக்கு. தவன் - நாயகனென்றபடி. மாதவனார் தீயவினைகள் கடிவாரென்று கூட்டிபாவம் (பிராட்டியருசேயித்யாதி) ஸ்வதந்த்ரனைக்கொண்டுபோக்குவிக்கும் ப்ரகாரமேதென்ன (ஒருதலையித்யாதி) இஹஜகதிநிர்த்தோஷஃ கஃஎன்றத்தைப்பற்ற (விபூதியாகவிடவேண்டாவோவென்றது.)

அடுபுள்ளைக்கொடியாக வுயர்க்கையேவடிவாக வுடையமாதவனார், நொடியாருமளவைக்கண் தீயவினைகள் கடிவார் இத்யந்வயஃ..............................*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

மாதவன்பாற்சடகோபன், றீதவமின்றியுரைத்த
வேதமிலாயிரத்திப்பத், தோதவல்லார்பிறவாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாதவன்பால்) கவிபாடுகிறதமக்கும், பாட்டுண்டருளுகிறவெம்பெருமானுக்கும், இக்கவிகளுக்குமொருதீங்கில்லாதபடி, மாதவன்பாற்சடகோபனுரைத்தவாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் பகவத்ஸம்ஶ்லேஷவிரோதியானஸம்ஸாரத்தில் புகாரென்கிறார்..................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாகஜந்மநிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்..*

சடகோபன் - ஆழ்வார். மாதவன்பால் - ஸ்ரீயஃபதியானஸர்வேஶ்வரன்பக்கல். தீது - தன்மேன்மைபார்த்துநெகிழநிற்குந்தீதும். அவம் - ஆஶ்ரிததோஷம்பார்த்துக்கைவிடும்அவமும். இன்றி - இல்லாதபடியாக. உரைத்த - சொன்னதாய். ஏதம் - லக்ஷணவைகல்யாதியானகுற்றம். இல் - அற்ற. ஆயிரத்து - ஆயிரத்தில்வைத்துக்கொண்டு. இப்பத்து - ஸ்வாராததையைச்சொன்னவிப்பத்தை. ஓதவல்லார் - ஆசார்யமுகத்தாலேயதிகரிக்கவல்லார். பிறவார் - ஸம்ஸாரத்தில்பிறவார்கள்.

தீதென்று - பாட்டுண்கிறவன்குற்றமும், அவமென்று - பாடுகிறவன்குற்றமும், ஏதமென்று - பாட்டின்குற்றமுமாகவுஞ்சொல்லுவர்.

இதுமுச்சீராய்ச்சிந்தடிநான்கு மொத்திருத்தலால் வஞ்சிவிருத்தம்.........*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லவர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் வந்துபிறவாரென்கிறார்.

(மாதவனித்யாதி) "தீதும், அவமும், ஏதமும்," என்று - மூன்றாய், இம்மூன்றையும் - ப்ரதிபாத்யனுக்கும், வக்தாவுக்கும், ப்ரபந்தத்துக்குமாக்கி, "இவையில்லாமையைச்சொல்லுகிறது" என்றுநிர்வஹிப்பாருமுண்டு. பட்டர், அங்ஙனன்றிக்கே, "ஏதமிலாயிரம்" என்று - ப்ரபந்தலக்ஷணஞ் சொன்னபோதே, த்ரிவிததோஷராஹித்யமுஞ்சொல்லிற்றும்; இனி, தீதும்அவமுமாவது - செய்வதென்னென்னில்; 'சடகோபன்மாதவன்பால் தீதவமின்றியுரைத்த' என்றாகக்கடவது" என்றருளிச்செய்தார். அதாவது, தீதாவது - "நான் ஸ்ரீயஃபதியல்லேனோ!" என்றுதன்மேன்மையைப்பார்த்துக்கடக்க விருக்குமது. அவமாவது - "ஆஶ்ரயிக்கிறவன்நித்யஸம்ஸாரியன்றோ!" என்றுஇவன்சிறுமையைப் பார்த்துக்கைவிடுமது. இவையில்லாமையைச்சொன்ன விப்பத்தென்றபடி. ஆயிரத்திலுமிந்தப்பத்தையு மப்யஸிக்கவல்லவர்கள்பிறவார் - பிறக்கைசுட்டியிறே, "மாத்ருஸம்ரக்ஷணமழகிது" என்னுமோபாதி, "பகவத்ஸமாஶ்ரயணமெளிது" என்றுபதேஶிக்கவேண்டுகிறது; இத்திருவாய்மொழியையப்யஸிக்கவல்லவர்களுபதேஶநிரபேக்ஷமாக, ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று பகவதநுபவமேயாத்ரையாம் படியிருக்கிறவர்களோடேகூடி யநுபவிக்கப்பெறுவர்களென்கிறார்.

முதற்பாட்டில், ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யநியதியில்லையென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில், அதிகாரி நியதியில்லையென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், தம்முடையகரணத்ரயமும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமானபடியை யருளிச்செய்தார்; நாலாம்பாட்டில், நித்யஸூரிகளைப்போலே யதுதானேயாத்ரையாயிற்றென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில், தன்னையேப்ரயோஜ

நமாகப்பற்றினார்க்கு அவன்நிரதிஸயபோக்யபூதனென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், இப்படிபோக்யபூதனானவனைவிட்டு ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலுவதே! என்றுப்ரயோஜநாந்தர பரரைகர்ஹித்தார்; ஏழாம்பாட்டில், இவனையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குக்காலக்ஷேபமின்னதென்றார்;எட்டாம்பாட்டில், ப்ராப்திவிரோதிகளையு மவன்றானேபோக்குமென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில்,இதுகூடுமோ!என்றுமங்கையாக; வெறுமவன்படியையோ பார்ப்பது, அருகிருக்கிறார் படியையும்பார்க்கவேண்டாவோவென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், இவர்களைத்தனைக்காலங்கூடி விரோதிகளைப்போக்குவதென்ன, க்ஷணகாலத்திலேயென்றார்; நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவே ஸம்ஸரிக்கவேண்டாவென்றார்... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (மாதவனித்யாதி) தீதின்றியிருக்கிறமாதவன்பால், அவமின்றியிருக்கிற சடகோபனுரைத்த ஏதமிலாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் பிறவாரொன்று - முந்தினநிர்வாஹத்துக்கந்வயம். பட்டர்நிர்வாஹத்துக்கு, சடகோபன் மாதவன்பால் தீதவமின்றியுரைத்த ஏதமிலாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார்பிறவாரொன்றந்வயம். மாதவன்பால்தீதவமின்றி - தீதவமில்லாதபடியென்றபடி.

(த்ரிவிததோஷ ராஹித்யமும்சொல்லிற்றும்) "ஏதமில்" என்று - ஸாமாந்யமாகச்சொல்லுகையாலே, வக்த்ருதஃ ப்ரதிபாத்யதஶ்ச ஏதமிலாமை ஸித்திக்குமென்றபடி.

(பிறக்கைசுட்டியிறே) பிறக்கையினாலேயன்றே. "பிறவார்" என்று - ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ப்ரக்ருதிஸம்பந்தராஹித்யத்தை யருளிச்செய்கையாலே, ப்ராப்திபலாநுபவ கைங்கர்யங்களெல்லா மர்த்தஸித்தங்களென்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி)

அதுதானே - பகவத்விஷயப்ராவண்யமே. இது - அவன்தானேபோக்குமென்னுமிது. (வெறுமவன்படி) கேவலமவன்படி. அடியிலேசொன்னதே பாட்டுக்கந்வயம்...*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பரிவதிலீசனே.)

அக்ரீதைரர்ச்யபாவாதநியதவிவிதாப்யர்ச்சநாதல்பதுஷ்டே: ப்ர
ஹ்வாவர்ஜ்யஸ்வபாவாத்ஸ்வவிஷயநியதேஷ்வாதராத்ஸ்வாதுபூம்ந: । பாதாஸ
க்தப்ரஸக்தேஸ்ஸக்ருதுபஸதநே மோக்ஷணாத்தர்மஸௌஸ்த்யாத்க்ஷிப்ரக்ஷிப்தா
ஹிதத்வாத்ஸுகரபஜநதாமார்யவர்யோப்யவத் ॥ (எ)

(அக்ரீதைரர்ச்யபாவாத்) நன்னீர்தூய்ப்புரிவதுவும் புகைபூவே - அர்த்தவ்யயம்பண்ணி ஸம்பாதிக்கவேண்டாதபடி ஸுலபமானபுஷ்பஸலிலாதிகளாலே பூஜிக்கப்படுமவனுகையாலும். (அநியதவிவிதர்ப்யர்ச்சநாத்) எதுவேதென்பணியென்றுததுவே யாட்செய்யுமீடே - அதிகாரிநியமமில்லாதபடி பஹுவிதமான பூஜநத்தையுடைத்தாகையாலும். (அல்பதுஷ்டே:) ஈடுமெடுப்புமிலீசன் - “ இதுயோக்யம், இதயோக்யம்” என்னுதே, நாம்செய்கிறதல்பமானுலுமத்தாலே ப்ரீதனுகையாலும். (ப்ரஹ்வாவர்ஜ்யஸ்வபாவாத்) வணங்கிவழிபடுமீசன்-ப்ரஹ்வீபாவத்தாலேதானே ஆவர்ஜிக்கப்படுமவனுகையாலும். (ஸ்வவிஷயநியதேஷ்வாதராத்) உள்கலந்தார்க்கோரமுதே - தன்னேயே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றினுரிடத்திலே யாதரயுக்தனுகையாலும். (ஸ்வாதுபூம்ந) அமுதிலுமாற்றவினியன் - அத்யந்தபோக்யனுகையாலும். (பாதாஸக்தப்ரஸக்தே:) தாள்கள் தலையில்வணங்கிநாள் கடலைக்கழிமினே - தன்றிருவடிகளைத் தலையாலேவணங்கினவர்களிடத்தில் மிகவும் ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுமவனுகையாலும். (ஸக்ருதுபஸதநேமோக்ஷணுத்) அவனைத்தொழுதாலித்யாதி - ஒருகாலுபஸத்திபண்ணினுர்க்கு விரோதிநிரஸநபூர்வகமாக அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்தைக்கொடுக்கையாலும். (தர்மஸௌஸ்த்யாத்) தருமவரும்பயனுய - தர்மங்களுடைய பரமபலரூபனுயிருக்கையாலும். (க்ஷிப்ரக்ஷிப்தாஹிதத்வாத்) கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண் - விரோதிகளை நிரஸிக்குமிடத்திலொருக்ஷணத்திலேதானே போக்குகையாலு மெம்பெருமான் ஸ்வாராதனென்று “ பரிவதிலீசனை ” என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினுரென்கிறுர் ....*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

பரிவதிலீசன்படியைப்பண்புடனேபேசி
யரியனலனுராதனைக்கென் - றுரிமையுட
னேதியருண்மாறனுெழிவித்தானிவ்வுலகிற்
பேதையர்கடங்கள்பிறப்பு. (சு)

(பரிவதிலீசன்படியை) இதில், ஆஶ்ரயணத்தி லருமையில்லாமையை யருளிச்செய்த பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; ஶீலவானேயாகிலும், ஶ்ரிய꞉பதியாய் பரிபூர்ணனானவன்பெருமைக்கீடாக க்ஷுத்ரனாய் க்ஷுத்ரோபகரணனானவிவனால் பச்சையிட்டாஶ்ரயிக்கப்போமோவென்ன; ஶ்ரிய꞉பதித்வம்-இத்தலையில் குற்றம்பாராமலங்கீகரிக்கும் நீர்மைக்குடலாகையாலும், பரிபூர்ணத்வம் - இத்தலையில் குற்றம்பாராமல் பெற்றதுகொண்டு ஸந்தோஷிக்கைக்குடலாகையாலும், ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனென்கிற * பரிவதிலீசனிலர்த்தத்தை “பரிவதிலீசன்படியை” இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(பரிவதிலீசன்படியை) ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாராததாஸ்வபாவத்தை. (பண்புடனேபேசி) பரிபூர்ணனாகையாலே யிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனும் ஸ்வபாவத்துடனே யருளிச்செய்து. “பரிவதிலீசனை” என்றுதொடங்கி, “புரிவதுவும் புகைபூவே” என்றதைப்பின்சென்றபடி. அன்றிக்கே. பண்புடனேபேசியென்று - அவனுடைய அந்தஸ்வாராததையைச் சொல்லியல்லது நிற்கமாட்டாததம் ஸ்வபாவத்தாலேசொல்லி யென்றாகவுமாம். (அரியனலனாராதனைக்கென்று) இப்படி பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனாகையால், ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில், “ஸுலபா꞉ பர்யாபூஜிதஸ்ஸம்யக்” (ஸுபர்யாபூஜிதஸ்ஸம்யக்) என்னும்படி ஸுபர்யைக்கருமையில்லாதவனென்று. (உரிமையுடனோதியருண்மாறன்) அந்தரங்கமானஸ்நேஹத்தோடே யருளிச்செய்தவாழ்வார். அதாவது - “எதுவேதென்பணியென்னாததுவேயாட்செய்யுமீடே” என்றும், “உள்கலந்தார்க்கோரமுதே” என்றும், “அமுதிலுமாற்றவினியன்” என்றும், “தாள்கள்தலையில் வணங்கிநாள் கடலைக்கழிமினே” என்றும், “அவனைத்தொழுதால்” என்றும், “தருமவரும்பயனாயதிருமகளார்தனிக்கேள்வன்” என்றும் - ஆஶ்ரயணாதிபலபர்யந்தமாக வருளிச்செய்தவையென்கை. (ஒழிவித்தானிவ்வுலகில் பேதையர்கடங்கள்பிறப்பு) இப்படியுபதேஶிக்கையாலே, இந்தலோகத்திலறிவிலிகளானவர்கள்பிறவியையகற்றுவித்தார். இஜ்ஜகத்தில் அஜ்ஞருடைய ஜந்மஸம்பந்தத்தை ஸ்வஸூக்தியாலே நிவர்த்திப்பித்தார். “ஏதமிலாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் பிறவாரே” என்றதைப்பின்சென்றபடி ....*

முதற்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - சு—பாட்டு - சுசு.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

பிரவித்துயர் - ப்ரவேசங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி.

ஏழாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிஸ்வாராதனனாலும் குடிநீர்போலே ஆஶ்ரயணம் ஸரஸமாயிராதாகில் அஹ்ருத்யமாயிருக்குமென்றுநினைத்து, ஆஶ்ரயணத்தினுடைய ரஸ்யதைக்குறுப்பாக; ஆஶ்ரயணீயனுடைய பாவநத்வத்தையும், நிரதிஶயாநந்தயோகத்தையும். பரதஶையிலு மவதாரமத்யந்த ஸரஸமென்னுமிடத்தையும். இப்படிஸரஸனானவனைப் பிரியவிரகில்லை யென்னுமிடத்தையும், தாம்விடக்ஷமரல்லரென்னு மிடத்தையும், அவன்தானகலத்தேடிலும் தம்முடையவிசைவில்லாமையையும், தாமகலிலுமவன் நெகிழவிடானென்னு மிடத்தையும், தம்மையகற்றிலும் தந்நெஞ்சையகற்ற வொண்ணாமையையும், ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லிஷ்டமான தம்முடையவாத்மாவகல ப்ரஸங்கமில்லையென்னு மிடத்தையும், நிரந்தராநுபவம் பண்ணிலும் த்ருப்திபிறவாமையாலே தவிரவரிதென்னு மிடத்தையும் அருளிச்செய்து ஆஶ்ரயணஸாரஸ்யத்தை யுபபாதித்தருளுகிறார். ....*

ஈடு.

கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே ஸ்வாராதனென்றார், அதிற்சொனனவாஶ்ரயணந்தான் போகரூபமாயிருக்குமென்கிறாரிதில். பகவத்ஸமாஶ்ரயணமாகிறது தானிதுககிட்டுப்பிறவாத ஸர்வேஶ்வரனுமாசைப்படும்படி போகரூபமாயிருப்பதொன்றிறே. [அஶ்ரத்தாநா: புருஷா:] (அஶ்ரத்ததாநா:புருஷா:) விஶ்வாஸபூர்வகத்வரா ரஹிதரானவர்கள். அஸ்ய தர்மஸ்ய என்றானிறே - தனக்குமினிதாயிருக்கையாலே. [பரந்தப] (பரந்தப) விரோதிவர்க்கத்தையுதறவல்லாய்நீயன்றே. [அப்ராப்ய மாம் நிவர்த்தந்தே] (அப்ராப்யமாம்நிவர்த்தந்தே) செய்தகுற்றங்களை யடையப்பொறுத்துத் தங்களைநல்வழிபோக்குமென்னைவிட்டு, தந்தாமுடையவிநாஶத்தைச் சூழ்ப்பதானஸம்ஸாரத்தை விரும்பியவ்வழியே போகாநிற்பர்கள். இதுதானிருந்தபடி பாராயென்கிறான்.

[ப்ரத்யக்ஷாவகமம்] (ப்ரத்யக்ஷாவகமம்) “ நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம் ” (நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்) என்கிறநான் ப்ரத்ய

க்ஷபூதனானவன். [யநூ்ஂ] (தர்ம்யம்) நம்மைக்காண்கையொரு தலையா லல் அதர்ம்யமானாலும் மேல்விழவேணும், இதங்ஙனன்றிக்கே, தர்மாத நபேதமுமாயிருக்கும். [ஸுஸுஸுவஂகநூஂ] (ஸுஸுகம்கர்த்தும்) ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யத்தாலே தானும்போகரூபமாயிருக்கும். [கவ்யஂ] (அவ்யயம்) கோலினபலங்களைக் கொடுக்கச்செய்தேயும் ஒன்றும் செய்யாதோமாய் நங்நெஞ்சிலேகிடக்கையாலேதான் முதலழியாதேகிடக்கும். ஸ்ரிய:பதியாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், ஸகலாத்மாக்களுக்கும் ஶேஷியாய், நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய், " ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி) என்கிறபடியே - தன்னைக்கிட்டினாரையுமாநந்திப்பிக்கக்கடவனாய். மோக்ஷதசையிலனுபவமினிதாகிறது மவனைப்பற்றி வருகையாலேயிறே, அப்படியே ஆஶ்ரயணமுமவனைப் பற்றிவருகையாலேபோகரூபமாயிருக்குமிறே. இப்படிஸாதநஸமயமேதொடங்கியினியவிஷயத்தைப்பற்றுநிற்கச்செய்தே, அவனைவிட்டுக்ஷுத்ர ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்ட கலுவதேஎன்று கேவலனாநிந்தியாநின்றுகொண்டு, இத்தையொழியில் தாமுளராகாதபடி தமக்கினிதாயிருக்கையாலே இவ்வாஶ்ரயணத்தினுடைய இனிமையைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்..........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பிறவித்துயர்ப்ரவேஶே, உக்தாநுவாதபூர்வகமாக, "தூயவமுதை" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துஸங்கதி (கீழிற்றிருவாய்மொழியிலேயித்யாதி) அதில் - அத்திருவாய்மொழில்.

போகரூபதையின் சரமாவதி (பகவத்ஸமாஶ்ரயணமித்யாதி)

அவனுமாசைப்படும்படி போகரூபமாயிருக்குமென்னு மத்தை ஸ்ரீகீதையி லருளிச்செய்தவசநமுகேந விஶதீகரிக்கிறார் (அஶ்ரத்ததாநாஇத்யாதி) பரந்தப, அஸ்யதர்மஸ்யாஶ்ரத்ததாநா:புருஷா:மாமப்ராப்யம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்மநி நிவர்த்தந்தேஇத்யந்வய:. " கஸ்ய " (அஸ்ய) என்கையாலே - தனக்குமினிதாயிருக்குமென்கிறது - விரோதிவர்க்கத்தையென்றது - பாஹ்யஶத்ருக்களையாதல், இந்த்ரியங்களையாதல். " ஊா " (மாம்) என்றதினர்த்தம் (செய்தகுற்றங்களையித்யாதி) நிவர்த்தந்தே - நிதராம்வர்த்தந்தே. ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்மநி - ம்ருத்யுஜநகஸம்ஸாரவர்த்மநி.ம்ருத்யு: - மரணம். " ஆயுர்வைக்ருதம் " (ஆயுர்வைக்ருதம்) என்னுமாப்போலே. " கஸ்யயநூஸ்ய " (அஸ்யதர்மஸ்ய) என்றது - ஸம்பந்தஸாமாந்யேஷஷ்டீ. இந்ததர்மஸம்பந்திஶ்ரத்தாரஹிதர். அதாவது-இத்தைவிஶ்வஸித்து த்வரித்தநுஷ்டியாதபேரென்றபடி. இதுதானிருந்தபடிபாராயென்றது-மேல்வக்ஷ்யமாணஶ்லோகத்தைக்கடாக்ஷித்து. இதுதான் - " கஸ்யயநூஸ்ய " (அஸ்யதர்மஸ்ய) என்றுசொன்னவாஶ்ரயணந்தான்.

ப்ரஸ்துதோபயுக்தமாகையாலே இதுக்குக்கீழ்ஸ்லோகத்தையும் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (ப்ரத்யக்ஷேத்யாதி) "ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம்" (ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம்) இதிபூர்வார்த்தம். அவகம்யதஇத்யவகமః - விஷயః. ப்ரத்யக்ஷபூதః அவகமோயஸ்ய - தத்ததோக்தம். கர்த்தும்ஸுஸுகம்-ஸுகேநாநுஷ்டேயமென்றபடி. தானும் - ஆஸ்ரயணந்தானும். நம்நெஞ்சிலேகிடக்கையாலே யென்றது. "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" (ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி) இத்யாதியைப்பற்ற "அஸ்ய" (அஸ்ய) என்று ப்ரஸக்தமான போக்யதோபபாதகம் (ஸ்ரீயஃபதியாயித்யாதி) விஸேஷணசதுஷ்டயமும் - "பின்னைநெடும்பணைத்தோள்" "நிகரிலன்புகழ்" "உய்யக்கொள்கின்றநாதன்" "எவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து" என்கிறபாசுரங்களைப்பற்ற. "பின்னைநெடும்பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடை" என்றது - ஸ்ரீயஃபதித்வத்துக்கு முபலக்ஷணம். (ஆநந்திப்பிக்கக்கடவனாய்) இருக்குமாகையாலாஸ்ரயணம் போகரூபமாயிருக்கும் என்றத்யாஹார்யம். கீழ்ச்சொன்ன ஸ்லோகங்களில் பக்தியினுடைய போகரூபதை ப்ரபத்திக்கு கிம்புநர்ந்யாய ஸித்தமென்று கருத்து. அநுபவதஸையிலன்றோ போக்யமாயிருப்பது, ஆஸ்ரயண தஸையில் போகரூபத்வங்கூடுமோவென்ன (மோக்ஷதஸையிலித்யாதி) அவனை - உக்தப்ரகார விஸிஷ்டனானவனை.

உக்தார்த்தத்தை யநுவதியாநின்றுகொண்டு, இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாத்யார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) ஸாதநஸமயம் - உபாஸநஸமயம். தாமுளராகாதபடி யென்றது- "யானொட்டுவேனோ" என்றத்தைப்பற்ற.*

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பிறவித்துயரறஞானத்துணின்று
துறவிச்சுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வா
ரறவனையாழிப்படையந்தணனை
மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே.

ஆறுயிரப்படி.

(பிறவித்துயர்) இப்படி பரமைகாந்திகளான விவர்களோடுயாதொருபடி ஸம்ஸ்லேஷித் தருளும், அப்படியே கைவல்யாதி க்ஷுத்ரப்ரயோஜநார்த்தமாகத் தன்னையாஸ்ரயித்து வர்த்திக்கிறவவர்களோடொருவாசி பாராதே ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவதையாகிற வெம்பெருமானுடையபரமதார்மிகத்வத்தையநுஸந்தித்து ப்ரீதராய், என்னதார்மிகனோ! என்னதார்மிகனோ! என்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், பஜநீயனுடைய பாவநத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பிறவித்துயர் - பிறப்பால்வருந்துயர். அற - அறுகைக்காக. ஞானத்துள் - ஆத்மாவலோகநமாகிற ஜ்ஞாநத்திலே. நின்று - நிஷ்ட்டராய். துறவி - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தனாய். சுடர் - தேஜோரூபமான வாத்மாவினுடைய. விளக்கம் - ஆவிர்ப்பாவத்தை. தலைப்பெய்வார் - தலைப்படவேண்டியிருக்குமவர்கள். அறவனை - ஏவம்விதாதிகாரிகளுக்கும் பலநிர்வாஹக னாகையாலே பரமதார்மிகனாய். ஆழிப்படை - மநஸ்ஸூத்தி ஹேதுபூதனான திருவாழியையுடையனாய். அந்தணனை - பரமபாவநபூதனானவீஸ்வரனை. மறவியையின்றி - ஸாதநத்வேந. மனத்துவைப்பார் - நினைப்பதே ! என்று க்ஷேபித்தாராயிற்று.

அன்றியே, ஐந்மப்ரயுக்ததுஃகந் தீருகைக்காக யோகரூபஜ்ஞாநத்திலேநின்று அவித்யாகர்ம தேஹாதி ஸமஸ்தோபாதிநிவ்ருத்தனாய் தேஜோமயனான ஆத்மாவினுடைய விஸதாநுபவத்தைப்பெறவேண்டுவார், உபாஸநதர்ம நிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாநதமோநிவர்த்தகமான திருவாழியையுடையனாய், அத்யந்தபாவந பூதனான ஸர்வேஸ்வரனை விச்சேதரஹிதமாம்படி நிரந்தரபாவநா முகத்தாலே நெஞ்சிலேவைப்பார்கள் என்று - உபாஸகரைச் சொல்லவுமாம்..............................*

ஈடு_முதற்பாட்டு.

இப்படி நிரதிஸயபோக்யனானவனைவிட்டு, ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகலுவதே என்று கேவலரை நிந்திக்கிறார்.

(பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்று) “ ஜராமரணமோக்ஷாய ” (ஜராமரணமோக்ஷாய) என்றிருப்பாருமுண்டு, கேவலர் ; அவர்களைச்சொல்லுகிறது. ஐஸ்வர்யார்த்திக்கும், ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும், பகவத்ப்ராப்திகாமனுக்கு மொக்குமாயிற்று ஸர்வேஸ்வரனை யுபாஸிக்கையு மந்திமஸ்ம்ருதியும் ; இனிப்பேற்றில் தாரதம்யம் வருகிறபடியென்னென்னில் ; உபாஸநஸமயத்திலே சிறுகக்கோலுகையாலே. அதாவது - அவனளவும்செல்லாதே நடுவே வரம்பிட்டுக்கொள்ளுகை. அத்தையிறே “ வரம்பொழிவந்து ” என்கிறது. அதுதனக்கடி - அவர்கள் ஸுக்ருததாரதம்யம், “ சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ் ஸுக்ருதிநோர்ஜுந ” (சதுர்விதாபஜந்தேமாம்ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜுந) என்றருளிச் செய்தானிறே. ஸுக்ருதத்துக்கநுரூபமாகவாயிற்று புருஷார்த்தங்களில்ருசிபிறப்பது, ருச்யநுகுணமாகவாயிற் றுபாஸிப்பது, உபாஸநாநுகுணமாக விருக்கக்கடவது பலம். (பிறவித்துய ரித்யாதி) இவனைப்பற்றி இப்பேற்றைப்பெற்றுப்போவதே ! என்கிறார். “பிறவி” என்கிறவித்தால்-ஜந்மந்தொடக்கமாக வுண்டான மற்றை யைந்துவிகாரங்களையும் நினைக்கிறது. ஆக, ஜந்மஜராமரணாதி ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் போம்படியாக, “ இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை ” என்று - இவர்தாமும் கழிக்கிறதா

விராகிற்கச்செய்தே, இவர்களை நிந்திக்கிறதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; இவர்க்கு விரோதிபோமது ஆநுஷங்கிகமாய், பகவதநுபவ மூத்தேஶ்ய மாயிருக்கும் ; அவர்களுக்கு துஃகநிவ்ருத்திதானே உத்தேஶ்யமா யிருக்கும். (ஞானத்துணின்று) இவ்வநுஸந்தாந மவ்வருகே போகாநிற்கச் செய்தேயும், ஆத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே காலூன்றவடியிட்டாயிற்று நிற்பது. " துறவி " என்கிறவிது - துறக்கையைச்சொன்னபடி.

" பிறவித்துயரற " என்றதினுடைய பலரூபமான ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தவேஷத்தை. " சுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வார் " என்கிறவிது - " ஞானத்துணின்று " என்ற வதினுடைய பலரூபமா யிருக்கிறது. ஸம்ஸாரதஶையில் கர்மமடியாக வரக்கடவ ஸங்கோசமில்லையிறே மோக்ஷதஶையில், விகஸிதமாயிருக்குமிறே. ஜ்ஞாநகுணகமாய், ஜ்ஞாதாவுமாயிறே வஸ்துதானிருப்பது. " பிறவித்துயரற ஞாநத்துணின்று " என்றது - உபாஸநமானல் துறவிச்சுடர்விளக்கந் தலைப்பெய்கை பலமா யிருக்குமிறே.

(பிறவியித்யாதி) " ஸாம்ஸாரிக ஸகல துஃகங்களும்போகவேணும் " என்று ஆத்மஜ்ஞாநத்திலே யூன்றநின்று ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை ப்ராபிக்கவேண்டியிருப்பார்.

(அறவனை) அவர்கள்படியையும், பலம்கொடுக்கிறவன்படியையும்பாரா, என்னபரமோதாரனே வென்கிறார். ஏதேனுமொருப்ரயோஜநத்துக்கும் தன்னையே யபேக்ஷிக்குமத்தனையாகாதே ! வேண்டுவது. "எங்களுக்கு நீவேண்டா, க்ஷுத்ரப்ரயோஜந மமையும் " என்றிருக்கிறவர்களுக்கு மத்தைக் கொடுத்துவிடுவதே! என்ன தார்மிகனே வென்கிறார். (" ஆழிப்படையந்தணனை) ஆத்மாநுபவ விரோதியைப் போக்குகைக்குப் பரிகரமான திருவாழியைக் கையிலே யுடையவன். அந்தணனென்று - சாண்டிச்சாற்றுபாதி " ஶுத்தன் " என்றுகொண்டார்களித்தனை, போக்யதையில் நெஞ்சுசென்றதில்லை. " ஶுத்திகுணவிஶிஷ்டன் " என்றுயிற்றவர்க ளநுஸந்திப்பது. கையுந்திருவாழியுமான வழகைக்கண்டா லதிலேகால்தாழாதே, தங்கள் ப்ரயோஜநத்துக் குறுப்பான ஶுத்திமாத்ரத்தையே பற்றுவதே ! என்கிறார்.

(மறவியையின்றி) இவர்க்குக் கையுந் திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் முன்னடிதோற்றாது, சக்கரத்தண்ணலேயென்றால், பின்னைத்தனைப்படுமித்தனையிறேயிவர் ; திருமங்கையாழ்வாரும் " ஆழியொடும்பொன்னார் சார்ங்கமுடைய வடிகளை யின்னாரென் றறியேன் " என்று உத்தேஶ்யவஸ்துவையும் மறக்கும்படி கலங்குவர். பிள்ளாய், நல்லத்தை மறக்கப்பண்ணாநிற்க இவ்விஷயம், தீயத்தை மறவாதொழிவதே. ! (மற

வியையின்றி) அவனுடைய போக்யதையையுங் கண்டுவைத்து, தங்கள் புருஷார்த்தத்தை மறவாதே யாஸ்ரயியா நிற்பர்கள். மறவியை - மறப்பை. மறப்பின்றிக்கே, மறவாதே மனத்துவைப்பாரோ. உபாஸகபரமானுல், சுடர்விளக்கம் - குணப்ரகாஶகமான விக்ரஹமாகக்கடவது. அவனுடைய போக்யதையை யநுஸந்தித்து வைத்தும், பின்னையு மிங்ஙிலே குலையாதேநிற்பதே! இவ்வரிய செயலைச்செய்கைக்குத் திண்ணியராவதேயிவர்கள். பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்று துறவிச்சுடர்விளக்கந் தலைப்பெய்வார், மறவியையின்றி, அறவனையாழிப்படையந்தணனை மனத்துவைப்பாரோ இத்யந்வய:. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பிறவியித்யாதி) "ஆழிப்படையந்தணனை மனத்துவைப்பாரோ" என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியித்யாதி).

இப்பாட்டில் கேவலனுக்கு வாசகமானபதம் "பிறவித்துயரற" என்கிறதென்று விவக்ஷித்து, இது கேவலனுக்கு வாசகமென்கைக்கு நியாமகம் ஸ்ரீகீதையிலவனருளிச்செய்த வசநமென்கிறார் (ஜராமரணமோக்ஷாயேத்யாதி) "பிறவித்துயரற" என்கிறவிது - "ஜராமரணமோக்ஷாய - க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்மசாகிலம்" (ஜராமரணமோக்ஷாய - க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம்சர்மசாகிலம்) என்றதினர்த்தம். "ஞானத்துணின்று துறவிச்சுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வார்" என்கிறவிது- "தேப்ரஹ்மதத்விது:" (தேப்ரஹ்மதத்விது:) என்றதினர்த்தம். "ஆழிப்படையந்தணனை மனத்துவைப்பார்" என்றது - "மாமாஶ்ரித்ய" (மாமாஶ்ரித்ய) என்றதினர்த்தம். இப்படி யந்த ஶ்லோகார்த்தமும் இப்பாட்டும் ஸமாநமாயிருக்கையாலே, அந்தஶ்லோகத்தை யுபாதாநம்பண்ணி யவர்களைச்சொல்லுகிறதென்கிறார்.

கேவலனுக்கும் பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் வேணுமோவென்ன (ஐஶ்வர்யார்த்திக்குமித்யாதி) இனி - இப்படியானபின்பு. பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் ஸமாநமானபின்பென்றபடி. விவரணம் (அதாவதித்யாதி) அத்தையிறே - அத்தைப்பற்றவிறே. வரம்பு - மர்யாதை. (வரம்பொழியித்யாதி) திருப்பல்லாண்டு. கைவல்யமாத்ரத்திலே நீங்களிட்டுக்கொண்ட வரம்பொழிந்தென்றபடி.

அதுதனக்கடி - இப்படி வரம்பிட்டுக்கொள்ளுகைக்கடி. ஸுக்ருததாரதம்ய நிபந்தநத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (சதுர்விதா இத்யாதி) கீதாஸப்தமே. "ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீஜ்ஞாநீசபரதர்ஷப" (ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீஜ்ஞாநீசபரதர்ஷப) இதயுத்தரார்த்தம். "ஸுக்ருதிநஶ்சதுர்விதா:" (ஸுக்ருதிநஶ்சதுர்விதா:) என்கையாலே - ஸுக்ருத தாரதம்யம் ஸித்தமென்றுகருத்து. கீழெல்லாவற்றுலும் பலிதத்தை யவரோஹ க்ரமத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸுக்ருதத்துக்கித்யாதி) ருச்யநுகுணமாக - புருஷார்த்தத்தில் ருச்யநுகுணமாக.

" ஆழிப்படையந்தணனைவைப்பாரே " என்ற வேகாரத்திலே நோக்காகப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் (இவனைப்பற்றியித்யாதி)

(மற்றையைந்துவிகாரங்களையும்) அஸ்தி, பரிணமதே, விவர்த்ததே, அபக்ஷீயதே, விநஶ்யதி, என்கிற வைந்துவிகாரங்களையும். பலிதம் (ஆசஜந்மேத்யாதி) தடஸ்த்தஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (இந்நின்றவித்யாதி) திருவிருத்தம், இவற்றிலே நிலைநின்றுபோந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவங்களை உன்னங்கீகாரம் பற்றினபின்புன்னங்கீகார பலத்தையுடைய நாங்கள் ப்ராபியாதபடியென்றர்த்தம்.

" நின்று " என்றபதத்துக்கு பாவம் (இவ்வநுஸந்தாநமித்யாதி) (அவ்வருகேபோகாநிற்கச்செய்தேயும்) இந்த ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநம் ப்ரகாரியான ஸர்வேஶ்வரனளவும் செல்லாநிற்கச்செய்தேயும். ஆத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே காலூன்றவடியிட்டென்றது - " ஆத்மாநுபவமேயமையும் " என்று புருஷார்த்தத்தை வரைந்துகொண்டு, உபாஸநதஶையி லாத்மாவை ப்ரதாநமாக வநுஸந்தித்தென்றபடி.

(துறக்கையைச் சொன்னபடி) " துறவிதுறக்கை மறவிமறப்பே " இதி நிகண்டு. " பிறவித்துயரற " என்றுவைத்து, திரியட்டும், " துறவி " என்ற புநருக்திஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (பிறவித்துயரறவென்றதினித்யாதி) அதாவது- " பிறவித்துயரற " என்றது - உபாஸநவிஷய ஸங்கல்பம். " துறவி " என்று-பலவிஷயஸங்கல்பமென்றபடி. துறவியென்று சொல்லுகிறது என்று கூட்டிக்கொள்வது. " ஞானத்துணின்று " என்றுவைத்து, " சுடர்விளக்கம்தலைப்பெய்வார் " என்றதுக்கும் - உபாஸநபலவிஷய ஸங்கல்பபரமாகக் கண்டுகொள்வது.

ஜ்ஞாநகுணகத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வங்கள் ஸம்ஸாரதஶையிலுமில்லையோ, மோக்ஷதஶையிலே " தலைப்பெய்வார் " என்கிறதென்னென்ன (ஸம்ஸாரதஶையிலித்யாதி) " சுடர் " என்றும், " விளக்கம் " என்றும், இரட்டிப்ப தென்னென்ன (ஜ்ஞாநகுணகமுமாயித்யாதி) ஜ்ஞாதாவுமாய் - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய். " சுடர் " என்று - ஜ்ஞாந குணகத்வமும், " விளக்கம் " என்று - ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமுஞ் சொல்லுகிறதென்று பதத்வயத்துக்கும் ஸார்த்தக்யம். ஆக " துறவிச் சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் " எனறதுக்கு - ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தனாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமான வாத்மாவைப் பெறவேண்டி யிருப்பார். இதி ஶப்தார்த்தஃ. கீழ், " பிறவித்துயரற " என்றவாக்யவிவரணம் (பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்றென்றது) (உபாஸநமானு லித்யாதி) உபாஸநமானல் - உபாஸநவிஷயாபிஸந்தியானல். பலமாயிருக்குமிறே - பலவிஷயாபிஸந்தியாயிருக்குமிறே.

உக்தார்த்தத்தைத் தொகுத்து ஶப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதி) துறவி - துறந்த. ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமான.

அறவனை - தார்மிகனை. " அறவனை " என்கிற விஶேஷணத்துக்கு பாவம் (அவர்கள்படியையுமித்யாதி) பாரா - பார்த்து. அவன்படி - குணநிக்யம். அர்த்திகளுடைய மநோரதபூரணம்பண்ணுகை - தார்மிகத்வ மென்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதி) இது வ்யாக்யாதாவி னீடுபாடு. " அவர்கள் படியையும் " இத்யாதி வாக்யவிவரணம் (எங்களுக்கித்யாதி)

"ஆழிப்படையந்தணனை" என்றவிஶேஷணத்துக்கு பாவம் (ஆத்மாநுபவேத்யாதி) அந்தணன் - ப்ராஹ்மணன். விவரணம் (ஶௌத்திகுணேத்யாதி) நிரந்தரபர்யவஸாயித்வேந ஹார்தபாவம் (கையுந்திருவாழியுமித்யாதி)

"மறவியையின்றி" என்று - அவர்களைநிந்திக்கைக்கு, தாம் மறப்பரோவென்ன (இவரித்யாதி) தனைப்படுமென்றது - "தாழ்ந்து" என்றதுக்கர்த்தம். திருமொழி (ஆழியொடுமித்யாதி) திருவாழியோடேஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீஶார்ங்கத்தையுடைய ஸ்வாமிகளே, தேவனே! மநுஷ்யனே! இன்னொன்றறிகிலேனென்றபடி. "இன்னொன்றறியேன்" என்றதுக்குபாவம் (பிள்ளாயென்று) பிள்ளாயென்றது - வார்த்தைப்பாடு. நல்லத்தை - பகவத்விஷயத்தை. இவ்விஷயம்-கையுந்திருவாழியுமான விவ்விஷயம். தீயத்தை - கைவல்யத்தை. சிலபாக்யஹீநர் மறவாதொழிவதேயென்றபடி. "மறவியையின்றி" என்றத்தோடே "மனத்துவைப்பாரே" என்றத்தையுங்கூட்டி ஶப்தார்த்தம் (அவனுடையவித்யாதி)

இப்பாட்டு உபாஸகபரமாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அந்நிர்வாஹத்திலே "சுடர்விளக்கம்" என்றதுக்கர்த்தம் (உபாஸகபரமானுலித்யாதி) உபாஸகஶப்தம் - இப்பக்ஷத்திலே, பகவத்ப்ராப்திகாமபரம். இந்நிர்வாஹத்திலே பாட்டுக்குஶப்தார்த்தம் - ஸாம்ஸாரிகஸகலதுரிதங்களும் போம்படியாக பகவத்ஜ்ஞாநத்திலே நின்று ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்று, குணப்ரகாஶகமானபகவத்விக்ரஹத்தை யநுபவிக்கவேண்டியிருப்பார்கள், உபாஸநதர்மநிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாநதமோநிவர்த்தகமான திருவாழியையுடையனாய், அத்யந்தபாவநபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை விச்சேதரஹிதமாக நிரந்தரபாவநாமுகத்தாலே நெஞ்சிலேவைப்பாரென்று. சுடர் - குணங்கள். விளக்கம் - தத்ப்ரகாஶகவிக்ரஹம்.

ப்ரதமநிர்வாஹாநுகுணமாக வருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையபோக்யதையையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) இந்நிலை - ஸ்வப்ரயோஜநத்தை மறவாதேயிருக்கிறநிலை. திணியர் - கடிநர்.

அந்வயம் (பிறவித்துயரித்யாதி) ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

வைப்பாமருந்தாமடியரைவல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்துந்துஞ்சக்கொடானவ
னெப்பாலெவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்
தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(வைப்பாம்) பின்னையும், தன்திருவடிகளையே "உபாயோபேயம்" (பரமப்ராப்யம்) என்று தன்னை யாஶ்ரயித்தார்பக்க லெம்பெருமானுடைய வபிநிவேஶத்தைச்சொல்லுகிறார்.

ஆநந்தாதிகல்யாணகுணங்களால் ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலு முத்க்ருஷ்டனாய்வைத்து ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளி, அவர்களு

னுடைய ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்குகைக்கு ம ருந்துமாய், ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கிறார்..............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநந்யப்ரயோஜநரா யநந்யஸாதநராயிருக்கும் விஶேஷாதிகாரிகளுக்கநுபாவ்யமான வதிஶயிதாநந்தயோகத்தையுடையவனென்கிறார்.

அடியனா - தனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரானவர்களை. வல் - ப்ரபலமான. வினை - கர்மங்களினுடைய. துப்பாம் - மிடுக்கின்வழியிலேயான். புலனைந்தும்-இந்த்ரியங்களைந்திலுமகப்பட்டு. துஞ்சக்கொடான் - நஶிக்கும்படி விட்டுக்கொடாதவனானவன். வைப்பாம் - அவர்களுக்கு புருஷார்த்தமானநிதியுமாய். மருந்தாம்-தத்ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்திஸாதநமுமான மருந்துமாம். எங்ஙனேயென்னில், எப்பால் - மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தமீறான வெல்லாஸ்த்தலத்திலுமுள்ள. எவர்க்கும் - எல்லாச்சேதநர்க்கும். நலத்தால் - ஆநந்தத்தால். உயர்ந்துயர்ந்து - மிக்கு. அப்பாலவன் - வாங்மாநஸங்களுக்கெட்டாதபடி அவ்வருகானவனாய். எங்கள் - அநந்யரானவெங்களுக்கே கூறாய். ஆயர் - அறிவிலிகளான இடையர்க்கு. கொழுந்து - தலைவனானவன்.

என்று - ப்ராப்யப்ராபகவேஷத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. வைப்பாம் மருந்தாமவன் என்று - மேலோடேகூட்டவுமாம்..................................*

---

௬ - இரண்டாம்பாட்டு.

ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்து க்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டு போவதே! என்று கேவலரைநிந்தித்தார்; அவன்றன்னையேபற்றியிருக்கு மவர்களுக்கு, அவன்தானிருக்கும்படி சொல்லுகிறாரிப்பாட்டில்.

(வைப்பாம்) ஆட்டுத்துப்பலியிட்டு, அரைப்பையாக்கி, இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி க்ஷேமித்துவைக்கும் நிதிபோலே, இவனுக்கு நினைத்தவகைகளெல்லா மநுபவிக்கலாம்படி தன்னை யிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிவைக்குமென்றிட்டு ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. (மருந்தாம்) ஆனாலும், க்ஷுத்ரவிஷயங்களையுமுண்டறுக்கமாட்டாத ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கிறே ஸர்வாதிகனானதன்னை விஷயமாக்குகிறது, இவன்தன்னை யநுபவிக்கும்படி யென்னென்னில்; அக்குறைகள் வாராதபடி அநுபவவிரோதிகளைப்போக்கித் தன்னை யநுபவிக்கைக்கீடான பக்தியோகத்தையுங்கொடுத்துத் தன்னையுங்கொடுக்குமென்று அவனுடைய ப்ராபகத்வஞ்சொல்லுகிறது. "யகூ-த்ஜாவஜா" (யஆத்மதாபலதா) என்கிறபடியே. ஆக ப்ராப்யத்வமும் ப்ராபகத்வமுஞ்சொல்லிற்று. இப்படிசெய்வதார்க்கென்னில் (அடியனா) நமேயம் என்னும் நிர்ப்பந்தம் தவிர்ந்தார்க்கு. அவனைப்பற்றி யொருப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலாதே, அவ

ன்றன்னேயேமற்றி அவன்படிவிட ஜீவித்திருப்பானா வலியவினேகளிலே கொண்டுபோய் மூட்டுகைக்கீடான ஸாமர்த்யத்தையுடைத்தான இந்த்ரியங்களேந்தாலும் துஞ்சக்கொடானென்னுதல், அஞ்சிலும்புக்குத்துஞ்சக்கொடானென்னுதல்; துப்பென்று - ஸர்மர்த்யம்.

" அவன் " என்கிறதெவனேப்பற்ற, அவன்குணிப்படிசெய்ய வெங்கேகண்டோமென்னில் ; அத்தையுபபாதிக்கிறது மேல் (எப்பாலித்யாதி) ஸ்த்தாநவிஶேஷங்களாலும் மநுஷ்யாதிபேதங்களாலும் வரக்கடவன சில உயர்த்திகளுண்டிறே ; பூமிபோலன்றிறே ஸ்வர்க்கம், மநுஷ்யர்களேப்போலல்லவிறே தேவர்கள். எப்பால் - எல்லாவிடத்திலுமென்றபடி. பாலென்றது - இடம். " அப்பால், இப்பால் " என்னக்கடவதிறே-அவ்விடம்; இவ்விடம், என்றபடியிறே. எல்லாவிடத்திலு முண்டான எல்லார்க்கும், நலத்தால் - ஆநந்தத்தாலே மேலேமேலேபோய், பின்னேயு மதுதன்னேச்சொல்லப்புக்கால் " யதொவாவொநிவாநெ " (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று மீளவேண்டும்படியான் ஆநந்தப்ராசுர்யத்தையுடையவன். ஶதகுணிதோத்தர க்ரமத்தாலே அப்யஸ்யமாநமாக்ரநின்றுள்ள நிரதிஶயாநந்தயுக்தன், " ஆநநூமயஃ " (ஆநந்தமயஃ) என்னக்கடவதிறே. (எங்களாயர்கொழுந்தே) இப்படி ஸர்வாதிகனானவன் இதரஸஜாதீயனுய்வந்தவதரித்தது, தன்னேயாஶ்ரயித்தார்விஷய ப்ரவணராய் முடியும்படிவிட்டுக்கொடுக்கவோ! ; தான் ஶோகமோஹங்களே யநுபவிக்கிறது-தன்னேப்பற்றினர் ஶோகமோஹங்களே யநுபவிக்கைக்காகவோ ! ; மேன்மைக்கெல்லேயானவன் தாழ்வுக்கெல்லேயாயிற்றது-இவர்களே யநர்த்தப்படவிடவோ ! . (எங்களாயர்கொழுந்தே) க்ருஷ்ணன் திருவவதரித்தவூரிலுள்ளாரோடே தமக்கொரு ப்ராக்ருதஸம்பந்தந் தேட்டமாயிருக்கிறபடி. அன்றியே (எங்கள்) அவதாரந்தானுஶ்ரிதார்த்தமாயிருக்குமிறே. நவநீதசௌர்யங்கரகேஷாபம் பழையதாக ஏழுதிக்கிடக்கச்செய்தேயும், " எத்திறம் " என்குரிவரோயிறே.

(ஆயர்கொழுந்தே) இடையர்க்களுக்குத்தான் ப்ரஹ்மாதிகள் கோடியிலேயாம்படி யவர்களில் ப்ரதாநனானவன் துஞ்சக்கொடான். (எப்பாலெவர்க்கும் முதலாக்வந்வயம்.) ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (வைப்பாமித்யாதி) கீழிற்பாட்டில் ப்ரமேயத்தை யநுவதித்துக்கொண்டு, " வைப்பாம் " இத்யாரப்ய, " துஞ்சக்கொடானவன் " என்னுமளவுங்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸர்வேஶ்வரனே யித்யாதி)

வைப்பு - நிதி - ஆடறுத்து புலியிட்டவைப்பையாக்குகை - இஷ்டவிநியோகத்திலே ஹேது. அவைப்பை - சாளிகை. என்றிட்டு - என்று.

ஆனாலும்-ப்ராப்யமானாலும். உண்டறுக்கமாட்டாத-கார்த்ஸ்ந்யைநாநுபவிக்கமாட்டாத. "ஆடறுத்து" என்றுதொடங்கி, "ஆகப்ராப்யத்வமும் ப்ராபகத்வமுஞ்சொல்லுகிறது" என்னுமளவும் - நிதிக்கும் மருந்துக்குமுண்டான வாகாரங்களை யீஸ்வரனுக்கு ஏறிட்டுச்சொல்லுகிறபடி. தன்னையுங்கொடுத்து ஸக்தியையுங்கொடுக்குமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (யஆத்மதா இத்யாதி) ஆத்மதஃ பலதஃஎன்றபடி. இவ்விரண்டு பதங்களுக்கும் பாவம் (ஆகவித்யாதி)

அர்த்தாந்தரம் (அவனையித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்திலே, "அடியனை" என்றவைகாரம் - அசை. அடியார்க்கென்றபடி. அடியர்க்குவைப்பாம், மருந்தாம்; அடியனைவல்வினைத்துப்பாம்புலனைந்தும் அஞ்சக்கொடான் என்று, "அடியனை" என்றத்தை - கீழும்மேலுங்கூட்டிக்கொள்வது. "அடியனை" என்றதுக்கு முந்தின வர்த்தம் - அத்வேஷாதிகளையுடையவர்க்கென்று. த்விதீயார்த்தம் - அநந்யப்ரயோஜநனையென்று, படிவிடவென்றது-சாடு.

புலன் - இந்த்ரியங்களாதல், விஷயங்களாதல், இந்த்ரியங்களானபோது-இந்த்ரியங்களாலே அஞ்சக்கொடான். விஷயங்களானபோது - விஷயங்களிலே புக்குத்அஞ்சக்கொடானென்றுபொருள்.

"எப்பால்" இத்யாதிக்கவதாரிகை (அவனென்கிறவித்யாதி) "எவனைப் பற்ற" என்றதுக்குபபாதநம் - எப்பாலித்யாதி. "அவன்றுணிப்படிசெய்ய வெங்கேகண்டோம்" என்றதுக்குபபாதநம் - ஆயர்கொழுந்தென்றது. அவன் - இந்த்ரியங்களாலேயாதல், விஷயங்களாலேயாதல், ஸ்வாஸ்ரிதரை நஸியாதபடி ரக்ஷிக்குமென்னு மதெங்கேகண்டோமென்று - ஸங்கார்த்தம். "எவர்க்கும்" என்றால் போராதோ "எப்பால்" என்கிறதெதுக்காகவென்ன (ஸ்த்தாநவிஸேஷேத்யாதி) விவரணம் (பூமியித்யாதி) பாலென்று - இடத்தைச்சொல்லுமோவென்ன (அப்பாலித்யாதி) எவர்க்கும் - எல்லார்க்கும். எப்பாலெவர்க்கும்- எல்லாவிடத்திலுமுண்டான வெல்லார்க்கும். உயர்ந்துயர்ந்து-மேலேமேலேபோய். அப்பாலவன் - அவ்வருகானவாநந்தத்தையுடையவன். விவரணம் (ஸதகுணிதேத்யாதி) (அப்யஸ்யமாநமாகாநின்றுள்ள) மேன்மேலன ஏற்றிக்கொண்டுபோகாநின்றுள்ள. உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (ஆநந்தமய இத்யாதி)

"எப்பாலெவர்க்கும்" இத்யாரப்ய, "புலனைந்துஞ்சக்கொடான்" என்றந்வயித்து தாத்பர்யம் (இப்படி ஸர்வாதிகனித்யாதி) இவ்வாக்யம் - "அவன்றுணிப்படிசெய்ய வெங்கேகண்டோமென்னில்" என்றதுக்குத்தரம். "நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து" என்றத்தையும், "கொழுந்து" என்றத்தையுங்கடாக்ஷித்துபாவம் (தான்ஸ்ரேகேத்யாதி வாக்யத்வயமும்.)

"எங்களாயர்" என்று ஆயர்க்கு விஸேஷணமாக்கி பாவம் (க்ருஷ்ணனித்யாதி) "எங்கள்கொழுந்து" என்று அவனுக்கு விஸேஷணமாக்கிபாவம் (அன்றியே யெங்களித்யாதி) ஸர்வஸாதாரணமான வவதாரத்தை "எங்கள்" என்னலாமோவென்ன (அவதாரந்தானித்யாதி) "எங்கள்" என்று - ஆஸ்ரிதரெல்லாரையுங்கூட்டிக் கீழருளிச்செய்து, ஆத்மநிபஹுவசநமாக்கிதாத்பர்யம் (நவநீதேத்யாதி) "கொழுந்து" என்றதுக்கு - ப்ரதாநனென்றர்த்தாந்தரத்தை யருளிச்செ

ய்துகொண் டங்வயிக்கிறார் (இடையரித்யாதி) இடையர் தங்களித்யாதிக்குக்கரு த்து - இடையருக்குப்ரதாநனாயிருக்கையை ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ப்ரதாநனாயிருக்கு மோபாதியதிசயமாக நினைத்திருக்குமென்று.

எப்பாலெவர்க்கு மித்யாரப்ய, ஆயர்கொழுந்தானவன், அடியர்க்குவைப் பாம்; மருந்தாம், அடியரைவல்வினைத்துப்பாம்புலனைந்துந் துஞ்சக்கொடான் இத்யந்வயః..*

மூன்றாம்பாட்டு.

ஆயர்கொழுந்தாயவரால்புடையுண்ணு
மாயப்பிரானையென்மாணிக்கச்சோதியைத்
தூயவமுதைப்பருகிப்பருகியென்
மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆயர்) இப்படி, ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யஸௌந்தர்யஐ ஜ்வல்யாதிகல்யாண குணவிஶிஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானாகிற தூயவ முதைப்பருகிப்பருகி, ஸகலகாலமுமவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு வி ரோதியானஸம்ஸாரத்தைப் போக்கினேனென்கிறார்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பரத்வஸூசகமான நிரதிஶயாநந்தத்திலும், அவதாரப்ரயுக்த மான ஆஶ்ரிதபவ்யத்வமத்யந்த ஸரஸமென்கிறார்.

ஆயர் - கோபர்க்கு கொழுந்தாய் - ப்ரதாநனாய்வைத்து. நவநீதசௌர்யா திநிமித்தமாக அவரால் - அவர்களாலே. புடையுண்ணும் - அடியுண்டு. மாயப்பிரா னை-தததுரூபமாக வழுகைதொடக்கமான வாஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுமவ னாய் அதடியாகவவர்களையுகப்பித்து. என்மாணிக்கச்சோதியை - சாணையிலேறிட்ட மாணிக்கம்போலே யவர்கள் நியமநத்தாலே யொளிபெற்றவடிவை யெனக்காக்கி னவனாய். தூயவமுதை - பரத்வங்கலசாதசீலத்தையுடையனாய் ஶுத்தாம்ருதமா னவனை. பருகிப்பருகி-நிரந்தரமாகவநுபவித்து. போகார்த்தமாகப் பால்குடித்தவ னுக்ருப்பித்தந்தன்னடையேநசிக்குமாப்போலே என் - என்னுடைய. மாயம் - ப்ர க்ருதிகார்யமாய்வரும். பிறவி - ஜந்மப்ரயுக்தமான. மயர்வு - அஜ்ஞாநத்தை. அறு த்தேன் - நசிப்பித்தேன்..*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

ப்ரயோஜநாந்தரபரரான கேவலரைநிந்தித்தார்; அநந்யப்ரயோஜ நர்திறத்தி லவனிருக்கும்படிசொன்னார்; நீரவ்விரண்டுகோடியிலுமாகொ

ன்ன ; " நான்ப்ரயோஜநாந்தரபரனல்லேன், அநந்யப்ரயோஜநனுயவனை ப்பற்றினேன் " என்று நேர்கொடுநேரே சொல்லவுமாட்டாரோ ; அவனை யநுபவியாநிற்க, விரோதி தன்னடையேபோய்க் கொடுநின்றவன் நானெ ன்கிறுர்.

(ஆயர்கொழுந்தாய்) இடையர்க்கு ப்ரதாநனுயிருக்கு மிருப்புச் சொல்லிற்றுக்கீழ்; இங்கு, அவர்களிலேகதேசஸ்த்தனுயிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. அதாவது - அவர்கள்வேராக, தான்கொழுந்தா யிருக்குமவ னென்கிறது. இடையர் காட்டிலேபசுக்களின்பின்னேதிரிந்து, அவர்களு க்கடிகொதித்தால் வாடுவதுக்ருஷ்ணன்முகமாயிருக்கை ; வேரிலேவெக் கைதட்டினுல் கொழுந்திறே முற்படவாடுவது. (அவரால்புடையுண்ணு ம்) அவனுல் என்னுதல், அவளால் என்னுதல் செய்யாமையாலே - தி ருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷங்குடியிலு மிவனைநியமிக்க வுரியரல்லாதாரி ல்லை. " மரத்தாலே யோரடியடிப்பார்கள்பேரலேகாணும் " என்றுபட் டரருளிச்செய்யும்படி. (மாயப்பிரானை) அவாப்தஸமஸ்தகாமனுன ஸ ர்வேஶ்வரன், தனக்கொருகுறையுண்டாய்வந்தவதரித்து, ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶ முள்ளத்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானுய், அதுதான் நேர்கொடு நேரேகி டையாமையாலே களவுகாணப்புக்கு, தலைக்கட்டமாட்டாதே வாயதுகை யதாக வகப்பட்டுக்கட்டுண்டடியுண்டு நிற்கும்நிலையையநுஸந்தித்து (மா யப்பிரானையென்கிறுர்) (என்மாணிக்கச்சோதியை) ஆஶ்ரிதர்கட்டியடி க்கவடிக்க, களங்கமறக்கடை புண்டமாணிக்கம்போலே திருமேனிபுகர் பெற்றுவருகிறபடி. கட்டினவளவுக்கு வெட்டென்றிருக்குமவன், கட்டி யடிக்கப்புக்கால்புகர் பெறச்சொல்லவேணுமோ ; கண்ணியார் குறுங்கயி ற்றுல்கட்ட வெட்டென்றிருந்தானிறே. (என்) அப்புகரையெனக்குமு ற்றூட்டாக்கினவன். (தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி) தேவர்களதிகாரிக ளாய், ப்ரஹ்மசர்யாதிநியமங்கள்வேண்டி, ஸக்ருத்ஸேவ்யமா யிருக்குமி றேயது ; ஸர்வாதிகாரமுமாய், ஒருநியதியும்வேண்டாதே, ஸதாஸேவ்ய முமான வம்ருதமிறேயிது.

(என்னித்யாதி) ஆஶ்சர்யமான ஜந்மமடியாக வுண்டானவஜ்ஞா நத்தை வாஸனையோடேபோக்கினேன். ஜந்மத்துக்காஶ்சர்யமாவது - ஒ ருபடிப்பட்டிராமை. மயர்வறுத்தேனென்கிறது - " இந்நின்ற நீர்மையி னியாமுறுமை " என்றபேக்ஷித்தபடியே பலாநுபவம் தம்மதாகையாலே யருளிச்செய்கிறுர்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (ஆயர்கொழுந்தித்யாதி) வ்ருத்தாநுவாத பூர்வகமாகவு த்தரார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து ஶங்காபரிஹார ரூபேணவவதாரிகை (ப்ரயோஜநா

ந்தரேத்யாதி) நேர்கொடுநேர் - ஸாக்ஷாத், ஆத்மப்ரஸம்ஸையாமென்று சொல்ல வுமாட்டாரோயென்றபடி,

பௌநருக்த்யபரிஹாரம் (இடையர்க்கித்யாதி) கொழுந்துக்கு வ்ருக்ஷாக்ரவர்த்தித்வாகார மவலம்ப்ய-ப்ராதாந்யஞ்சொல்லிற்றுக்கீழ்; வ்ருக்ஷைகதேஸவர்த்தித்வத்தைப்பற்ற - ஏகதேஸஸ்த்தனென்கிறதிங்கு. இத்தால் - பாரதந்த்ரயஞ் சொல்லுகிறது. விவரணம் (இடையர்காட்டிலே யித்யாதி) அவர்களுக்குவந்த வ்யஸநம் தன்னதென்னுமதை - " ஆயர்கொழுந்து " என்கிறபதம் காட்டுமோவென்ன (வேரிலேயித்யாதி)

" அவரால் " என்கிறபஹுவசநத்துக்குபாவம் (அவனுலித்யாதி) நியாம்யதையின் சரமாவதியை பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தியாலே காட்டுகிருர் (மரத்தாலேயித்யாதி) மரத்தாலே - மத்தாலே, ஆஶ்சர்யமேதென்ன (அவாப்தேத்யாதி) பிரான்-ஸர்வேஶ்வரன். " நிற்கும்நிலை " என்றவிடத்திலே - " மொவ௶ாஜெது௵ கூ௲தாமவிஆாஉதாவக " (கோப்யாததேத்வயிக்ருதாகஸிதாமதாவத்) என்கிற குந்திவசநமநுஸந்தேயம்,

" ஆயர்கொழுந்தாய் " இத்யாதிபதஸங்கதியை ஹ்ருதீகரித்தருளிச்செய்கிருர் (ஆஶ்ரிதர்கட்டியடிக்க வித்யாதி) அடியுண்டால் புகர்பெறக்கூடுமோவென்ன (கட்டினவளவுக்கித்யாதி) வெட்டென்றிருக்கை - உகந்திருக்கை, அவனிப்படியிருந்தானேவென்ன (கண்ணியாரித்யாதி) திருமொழி. பலபிணைகளையுடைத்தாய்க்குறளாயிருந்துள்ள தாம்பாலேகட்டவிசைந்திருந்தானென்றபடி, முற்றூட்டாக்கினவன் - பூர்ணபோஜநமாக்கினவன்.

தூய்மை - பரிசுத்தி. தூய்மைக்குபாவம் (தேவர்களித்யாதி) வீப்ஸைக்குபாவம் (ஸதாஸேவ்யமித்யாதி) ப்ரஹ்மசர்யாதிநியமமாவது - அம்ருதப்ராஸநகாலத்தில் விஷயவிரக்த்யாதிநியமம்.

பிறவி மயர்வு - பிறவியடியாகவுண்டான மயர்வு. ஒருபடிப்பட்டிராமை-தேவாதிஸரீரங்களையெடுக்கை. அவன்போக்கி ஞனுயிருக்க, " மயர்வறுத்தேன் " என்று - தாம்போக்கினாராகச்சொல்லுகிறது சேருமோவென்ன (மயர்வறுத்தேனென்கிறதித்யாதி)

க்ரமேணுந்வயஃ...*

நான்காம்பாட்டு.

மயர்வறவென்மனத்தேமன்னினான்றன்னை
யுயர்வினையேதருமொண்சுடர்க்கற்றையை
யயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்
னிசைவினையென்சொல்லியான்விடுவேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மயர்வற) இப்படியெம்பெருமானோடு வ்ருத்தமானஸம்ஶ்லேஷத்துக்கொருபடியாலும் மேலொழிவில்லையென்கிறார். தன்திறத்திலெனக்குள்ள வஜ்ஞானமெல்லாம்போம்படி யென்னுள்ளேபுகுந்தருளி, தன்னுடையகல்யாணமானகுணஸ்வரூபங்களை அத்யந்தவிஶதமாம்படி யெனக்குக்காட்டியருளி, தனக்குஸத்ருஶரான அயர்வறுமமரர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவனை யெங்ஙனேநான் விடும்படியென்கிறார்.............. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படிஸரஸனான விவனைநான்விடுகைக்கு விரகுண்டோவென்கிறார்.

மயர்வு - அஜ்ஞாநம். அற - அறும்படி. என்மனத்தே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. மன்னினான்றன்னை - நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய். எனக்கு உயர்வினையே ஜ்ஞாநபக்த்யாத்யபிவ்ருத்தியை. தரும் - தருமவனாய். ஒண் - நிரதிஶயபோக்யமாம்படி சுடாக்கற்றையை - தேஜோராஶியானவடிவையுடையவனாய். அயர்வு - மறப்பு. இல் - இல்லாத. அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதிக்கொழுந்தை - ஸத்தாதிஹேதுபூதனானதலைவனாய். என்னிசைவினை - தன்னைக்கிட்டுகைக்கு என்னிசைவுந்தானிட்ட வழக்காம்படியானவனை. என்சொல்லி - எத்தைச்சொல்லி. யான் - அவனடியறிந்தநான். விடுவேன் - விடுவேன்.

அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கிற்றிலனென்றுவிடவோ, அஸங்கிஹிதனென்றுவிடவோ, உத்கர்ஷகரனல்லனென்றுவிடவோ, உஜ்வலனல்லனென்றுவிடவோ, அவிலக்ஷண போக்யனென்றுவிடவோ, அநுமதிஸ்வாதீநனையென்றுவிடவோவென்றுக்ருத்து...*

---

௪ - நான்காம்பாட்டு.

(" இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை " என்று - அடியிலேநீரபேக்ஷித்தபடியே) உம்முடையவபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிற்றே!, இனியிவ்விஷயத்தைவிட்டுப் பிடிக்குமித்தனையன்றோவென்ன ; நானென்னஹேதுவாலே விடுவேனென்கிறார்.

(மயர்வற) அஜ்ஞாநமான்து வாஸனையோடேபோக (என்மனத்தேமன்னினான்றன்னை) இன்னமும்மயர்வுகுடி கொள்ளவொண்ணாது" என்றுஎன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்தவனை ; செடிசீய்த்துக்குடியேற்றின படைவீடுகளைவிடாதேயிருக்கும்ராஜாக்களைப்போலே. " புறம்பேயுமொருகந்தவ்யபூமியுண்டு " என்றுதோற்றவிராமை. இப்படியிருந்துசெய்கிறதென்னென்னில் (உயர்வினையேதரும்) ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபக்திகளைத் தாராநின்றானென்னுதல்· ய

மாதிகடலையிலே யடியிடும்படியான வுத்கர்ஷத்தைத்தாராநின்றானென்னுதல். (தரும்) தந்துசமைந்தானாயிருக்கிறிலன் ; "காதல்கடல்புரைய" "காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால்" "நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்" "சூழ்ந்ததனிற்பெரிய". (ஒண்சுடர்க்கற்றையை) இத்தாலெனக்குபகரித்தானாயிருக்கையன்றியே, "தானுபகாரங்கொண்டான்" என்னுமிடம்வடிவில் புகரிலேதோற்ற விராநின்றானென்னுதல்; தம்மைவஶீகரித்த வழகைச்சொல்லிற்றாகவுமாம் ; "தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" (தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்) என்னுமாப்போலே. இப்படிதன்பேறாக வுபகரித்தவன், தன்னுபகாரங் கொள்வா ரில்லாதா னொருவனோவென்னில் (அயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தை) தானுபகரியாதவன்று, தங்கள்ஸத்தைக்கொண் டாற்றமாட்டாதாரை யொருநாடாகவுடையவன். பகவதநுபவவிஸ்ம்ருதிக்கு ப்ராகபாவத்தையுடையராய், அவ்வநுபவத்துக்கு விச்சேதஶங்கையின்றிக்கே, தாங்கள்பலராயிருக்கிறவர்களுக்கு தாரகாதிகளெல்லாந்தானே யாயிருக்கிறவனை.

(என்னிசைவினை) "நானல்லேன்" என்றகலாதபடி யென்னிசைவு தானாய்ப்புகுந்தவனை. (என்சொல்லியான்விடுவேனோ) "சிறிது மயர்வுகிடந்தது" என்றுவிடவோ, "மயர்வைப்போக்கி, தான்கடக்கவிருந்தான்" என்றுவிடவோ, "எனக்கு மேன்மேலன நன்மைகளைப் பண்ணித்தந்திலன்" என்றுவிடவோ, "தாம்பண்ணினவுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங்கொள்ளவிருந்தான்" என்றுவிடவோ, "வடிவழகில்லை" என்றுவிடவோ, "மேன்மைபோராது" என்றுவிடவோ, "இப்பேற்றுக்கு க்ருஷிபண்ணினேன் நான்" என்றுவிடவோ, எத்தைச்சொல்லி நான்விடுவதென்கிறார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (மயர்வறவித்யாதி) "விடுவேனோ" என்றதுக்கு ப்ரஸங்கமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, "என்சொல்லி யான்விடுவேனோ" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (உம்முடையவித்யாதி) அபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிற்றேயென்றது - "மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேன்" என்றத்தைப்பற்ற.

தந்திருவாயாலேசொல்லுகையாலே "வாஸனையோடே" என்றதுஸித்தம், ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்ட்டையாக விருக்கைக்கு ஹேதுவை த்ருஷ்டாந்தபூர்வகமாக ஸாதியாநின்றுகொண்டு, "மனத்தே" என்கிற வவதாரணத்துக்கர்த்த மருளிச்செய்கிறார் செடியேய்த்தித்யாதி) செடியேய்த்து - காடுவெட்டி.

மூந்தினவர்த்தத்திலே, "வினை" என்று - க்ரியையாய், உத்கர்ஷத்துக்கு ஹேதுவான க்ரியையென்று - ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபக்திகளைத் தாராநின்றானென்னுதல். ஜ்ஞாநமாவது - ப்ரணவத்திற்சொல்லுகிற ஶேஷத்வஜ்ஞாநம். விஸ்ரம்பமாவ

து-நமஸ்ஸிலேசொல்லுகிற உபாயாத்யவஸாயம். பக்தியாவது - நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற ப்ராப்யத்வரை. த்விதீயார்த்தத்தில், "உயர்வினையே" என்று-முழுச்சொல்லாய், உச்ச்ராயத்தையே தருமென்றபடி. "தரும்" என்றவர்த்தமாநார்த்தம் (தந்தித்யாதி) பக்தியை மேன்மேலுங்கொடுக்குமோவென்ன (காதலித்யாதி) இந்தப்ரமாணஜாதம் - ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம் (இத்தாலித்யாதி) "ஒண்சுடர்க்கற்றை" என்றது - பூர்வபாவியாதல், பரபாவியாதல். அதாவது - உயர்வினையேதருகையாலே, அது "தன்பேறு" என்றுதோற்ற, ஒண்சுடர்க்கற்றையாயிருக்கிறானென்னுதல்; நிரவதிகதேஜோரூபமான விக்ரஹத்தைக்காட்டி, எனக்குவிஶேஷத்வஜ்ஞாநாதிகளையுண்டாக்கி, என்னைவஶீகரித்தவனென்னுதல். "ஒண்" என்கிறவிஶேஷணத்தாலே-தம்மை வஶீகரித்தமைதோற்றுகிறதிறே. "சுடர்க்கற்றை" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (தேஜஸாமித்யாதி) ப்ரதமேம்ஶே பகவந்தம் ப்ரதிப்ரஹ்மாதயோதேவாஃ, "தந்ருஷ்டாதேததாதேவாஶ்ஶங்க சக்ரகதாதரம் । அபூர்வரூபஸம்ஸ்தாநம் தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம்" (தந்த்ருஷ்ட்வாதேததாதேவாஶ்ஶங்கசக்ரகதாதரம் | அபூர்வரூபஸம்ஸ்த்தாநம் தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்) (தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதமென்னுமாப்போலே) "ஒண்சுடர்க்கற்றை" என்கிறானென்றபடி. சுடர்க்கற்றை - தேஜஸ்ஸமூஹம்.

அவதாரிகை (இப்படிதன்னித்யாதி) தானுபகரியாதவன்றித்யாதி) அயர்வில்லாமையாலே - பகவதநுபவவிஸ்ம்ருதி யில்லாமையாலே, அமரராய் - ஸத்தாநாஶம் வாராமலிருக்கிறார்களென்றபடி. ஶப்தார்த்தம் (பகவதநுபவேத்யாதி) ப்ராகபாவத்தையுடையராயென்றது - ப்ராகப்யபாவத்தையுடையரா யென்றாய், விஸ்ம்ருத்யத்யந்தாபாவத்தையுடையராய். (தாரகாதிகளெல்லாம்) "ஆதி" என்கையாலே - தாரகத்வபோஷகத்வங்கள் சொல்லிற்று; "கொழுந்து" என்கையாலே - போக்யதை. வேர்ப்பற்றுண்டானபின்பிறே கொழுந்துண்டாவது, தாரகபோஷகங்களுண்டானபின்பிறே போக்யத்தில் நெஞ்சுசெல்வது, ஆகையாலே "கொழுந்து" என்று - போக்யதையை விவக்ஷிக்கிறது. ஆதியதஇதி - ஆதிஃஎன்றாய், தாரகாதிகளாக ஸ்வீகரிக்கப்படுமவனென்னுதல், யத்வா, நித்யஸூரிகளுக்குக் காரணமாகையாவது-அவர்களுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் தானேயாய்க்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஸத்தாநிர்வாஹகனாயிருக்கையென்னுதல். நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாஹேதுபூதனானதலைவனென்று ஶப்தத்துக்குள்ளவர்த்தம்.

(என்னிசைவுதானுய்ப்புகுந்தவனை) என்னிசைவுக்கந்தராத்மாவாய்நின்று நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை, தர்மபூதஜ்ஞாநம்-த்ரவ்யமாகையாலே, தச்சரீரகத்வமுமுண்டிறே. "மயர்வற" இத்யாதி - ப்ரதிபதம் ஹேது கர்ப்பமென்று திருவுள்ளம்பற்றிபாவம் (சிறிது மயர்வித்யாதி) "ஒணசுடர்க்கற்றை" என்கிறதினர்த்தத்வயாபிப்ராயேண வருளிச்செய்கிறார் (தான்பண்ணினவிதயாதி வாக்யத்வயத்தாலே) "என்னிசைவினை" என்றத்தைப்பற்ற (இப்பேற்றுகதித்யாதி) எத்தைச்சொல்லி நான்விடுவது) அவனிடத்திலேயொருகுறையுண்டானாலன்றோ விடலாவதென்றுசருத்து

க்ரமேணாந்வயஃ ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

விடுவேனோவென்விளக்கையென்னாவியை
நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதனைத்
தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்
விடவேசெய்துவிழிக்கும்பிரானையே.

ஆறுயிரப்படி.

(விடுவேனோ) நிர்ஹேதுகமாக, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளுடைய கண்களிலே தோற்றி மற்றொருத்தருக்குந் தோற்றாதபடிகளவிலே சிலசெயல்களைச்செய்தும், திருக்கண்களாலே பார்த்தருளியும் அவர்களை வஶீகரித்து அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக வந்தெனக்குத்தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக்காட்டி இவற்றாலே யென்னை வஶீகரித்தெனக்கு தாரகனாய், என்னோடே கலந்தருளின வக்கலவியாலே யென்னை யுய்யக்கொள்கின்ற நாதனை நான் விடுவேனோ வென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனெனக்குப் பண்ணின வுபகாரத்தை யறிந்த நான் விடக்ஷமனல்ல னென்கிறார்.

என்விளக்கை - என்னுடைய ஸ்வரூபவிஷயமான ஜ்ஞாநதீப ப்ரகாஶகனாய். என்னாவியை - என்னாத்மாவை. அவகாஶம்பார்த்து நடுவே - நடுவே. வந்து - புகுந்து. உய்யக்கொள்கின்ற - அஹங்காராதிகளா லழியாதபடி பிழைப்பித்துக்கொண்ட. நாதனை - நாதனாய். தொடுவே - க்ருத்ரிமசேஷ்டிதங்களை. செய்து - பண்ணி. இளம் - அநந்யயோக்யமான பருவத்தையுடைய. ஆய்ச்சியர் - இடைச்சியர். கண்ணினுள் - கண்ணுக்குள்ளே. விடவேசெய்து - தானுமவர்களுமறிந்த தார்த்த க்ருத்யத்தைப்பண்ணி. விழிக்கும் - கண்கலப்புச்செய்யும். பிரானை - உபகாரகனை. விடுவேனோ - விடவல்லேனோ.

விடவு - தௌர்த்த்யம். பிரானென்று - தமக்குப்ரகாஶிப்பித்த வுபகாரந் தோற்றுகிறது...*

ஈடு-ஐந்தாம்பாட்டு.

திருவாய்ப்பாடியி லிடைப்பெண்கள் க்ருஷ்ணனைவிட்டு பரமபதத்தை விரும்புமன்றன்றோ! நானிவனைவிட்டுப் புறம்பேபோவதென்கிறார்.

(விடுவேனோ வென்விளக்கை) ஸ்வவிஷயமான அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போம்படி நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூ

திகளை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனை. “ என்விளக்கை ” என்பானென், அல்லாதார்க்கு மொவ்வாதோ வென்னில் ; இவரைப்போலே யல்லாதார்க்கு ஸ்நேஹ மில்லையே, ஸ்நேஹ முண்டாகிலிறே யிவ்விளக்கும் ப்ரகாஶிப்பது. விளக்காவது - தன்னையுங்காட்டி பதார்த்தங்களையுங் காட்டுவதொன்றிறே. இவர்க்குத் தன்னையுங்காட்டி ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் விரோதிஸ்வரூபத்தையுமிறேகாட்டிக்கொடுத்தது. (என்னுயிரையளித்தாதி) “ தானொருவனுளன் ” என்னு மறிவாதல், தன்பக்கலபேக்ஷையாதவின்றிக்கே, ப்ரக்ருதிவஶ்யனு யுருமாய்ந்து போந்தவென்னுத்மாவை, (நடுவேவந்து) நிர்ஹேதுகமாகவந்து- விஷய ப்ரவணனாய்ப் போகாநிற்க நடுவேவந்து மீட்டவித்தனை. (உய்யக்கொள்கின்ற) கொண்டுவிட்டிலன்) மேன்மேலனக் கொள்ளாநிற்கிற வித்தனை. “ அஸந்நேவஸபவதி ” (அஸங்நேவஸபவதி) என்கிறபடியே அஸத்கல்பனுன வென்னை “ ஸந்தமேநந்ததோவிதுঃ ” (ஸந்தமேநந்ததோவிதுঃ) என்னப்பண்ணினன். “ என்னுயி ” என்று உம்மதாகச்சொன்னீர் ; உம்முடைய வாத்மாவை யவன் வந்துய்யக்கொள்ள நிபந்தனமென்னென்ன (நாதனை) ஆருடையவஸ்து அழியப்புக்கது, “ நான் ” என்றொருவனுண்டோ !, உடையவனுகையாலே செய்தான்.

ஆரோனும்பேற்றுக்கு ஆரோனும் யத்நம்பண்ணுவார்களோ வென்ன, திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்கள் பேற்றுக்கு யத்நம்பண்ணினாரார் (தொடுவேசெய்து) ஆராய்ச்சிப்படுஞ் செயல்களைச்செய்து. ஓரிடத்திலேபோய்க் களவுகண்டு அங்கேயகப்படுமே, “ கள்ளனைக்காணவேணும் ” என்றிருப்பாருமுண்டே, இவனாலே புண்பட்டவர்களெல்லாரும் காணவருவர்களே ; புருஷர்களுக்கும் வ்ருத்தைகளுக்கு மொருபயமில்லை, அருகே நின்றார்க்குத் தெரியாமே பருவம் நிரம்பின இடைப்பெண்கள் கண்ணுக்குள்ளே விடும்படியைச்செய்து விழிக்கும் - தூதுவிடும்படியைச்செய்து விழிக்கும். தூது விடுகையாகிற செயலைச்செய்தென்னுதல், விடருடைய செயலைச்செய்தென்னுதல். “ தூதுசெய்கண்கள் ” என்னக்கடவதிறே, அதுவாதல் ; தூர்த்தருடைய வ்யாபாரங்களைப்பண்ணுதல். (“ தவாஸ்மி, தாஸோஸ்மி ”) தவாஸ்மி, தாஸோஸ்மி (என்றாற்போலே சொல்லுகை.) (பிரானையே) அந்நோக்காலே யிடைப்பெண்களை யநந்யார்ஹைக ளாக்கினாற்போலே என்னையு மநந்யார்ஹமாக்கிவிட்டவனை விடுவேனோ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (விடுவேனோவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்குஶேஷமிப்பாட்டு. இப்போது விடோமென்கிறீ ரித்தனைபோக்கி, பின்னையும் வளவேழுலகாழ்வாரல்

லீரோ நீர், உம்முடைய வார்த்தையை விஶ்வஸிக்கப்போமோ வென்ன என்றடியிலே யவதாரிகைக்குக் கூட்டிக் கொள்வது.

தீபத்துக்குண்டான தமோநிவர்த்தகத்வபதார்த்த ப்ரகாஶகத்வாகாரங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயமான வித்யாதி) ஸ்நேஹம் — பக்திঃ, தைலஞ்ச. அவனை விளக்காகச் சொல்லுகையிலே ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (விளக்காவதித்யாதி) தன்னையுங்காட்டி இத்யாதியாலே - மூன்றைச் சொன்னது - அர்த்தபஞ்சகத்துக்கு முபலக்ஷணம்.

பூர்வாவஸ்த்தாபராமர்ஶி " என்ற " என்கிற பதம் இத்யபிப்ராயேண பாவம் (தானொருவனித்யாதி) உருமாய்ந்து - ஸ்வரூபநாஶமாய். " நிர்ஹேதுகமாக வந்து " என்கிறது - ஆர்த்திகார்த்தம். (விஷயப்ரவணனு யித்யாதி) ஶப்தார்த்தம். வர்த்தமா நார்த்தம் (கொண்டித்யாதி) உய்யக்கொள்கின்ற நாதனை - அஹங்காராதிகளாலழியாதபடி பிழைப்பித்துக்கொண்டநாதனை யிதிஶப்தார்த்தঃ. நானென்றொருவன் - ஸ்வதந்த்ரன்.

மேலுக்கவதாரிகை (ஆனோனு மித்யாதி) ஸ்வாமியானவவன் ஸ்வத்தைலபிக்க யத்நம்பண்ணின விடமுண்டோ வென்றபடி. " தொடுவே " என்ற வேகாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் - சிலர்கொடுக்கிலுங் கொள்ளானென்று. தொடுவு - களவு. அத்தை - ஆராய்ச்சிப்படுஞ் செயலென்றது, வெண்ணெயூண்போலே யாராய்ச்சிப்படுகையு மவனுக்குத்தேஶ்ய மாகையாலே ; ஆராய்ச்சிபிறக்கிலிறே பெண்கள் திரளுவது. ஆராய்ச்சிப்படும் செயல்கள் - கேள்விபிறக்கும்செயல்கள். ஆராய்ச்சிப்படும்ப்ரகாரமேதென்ன (ஓரிடத்திலேயித்யாதி) புண்பட்டவர்களென்று - குணசேஷ்டிதவித்தராதல், விஶ்லேஷதுঃகிதராதல். " ஆய்ச்சியர் " என்கையாலே புருஷர்களுக்கும், " இளவாய்ச்சியர் " என்கையாலேவ்ருத்தைகளுக்குமென்றபடி. பயமில்லை - க்ருஷ்ணவிஶ்லேஷஜநிதபயமில்லை. ஈடுபாடில்லையென்றபடி. அருகேநின்றார்க்குத்தெரியாமேயென்றது - " கணணினுள் " என்றத்தைப்பற்ற. அவர்கள் தனக்குத்தூது விடும்படிச்செய்தென்னுதல், தான்தூதுவிடுகையாகிறசெயலைச்செய்தென்னுதல். த்விதீயார்த்தவிவரணம் (தூதுசெய்யித்யாதி) த்ருதீயார்த்தவிவரணம் (தூர்த்தருடையவித்யாதி) தூதுசெய்கண்களித்யாதி - தூதக்ருத்யத்தைப்பண்ணும்கண்களைக்கொண்டு ஸ்வாபிப்ராயத்தை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியென்றபடி.

என்விளக்கை யித்யாரப்ய, பிரானைவிடுவேனோ இத்யந்வயঃ. ....*

ஆறம்பாட்டு.

பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும்
விராய்மலர்த்துழாய்வேய்ந்தமுடியன்
மராமரமெய்தமாயவனென்னு
ளிரானெனிற்பின்னையானொட்டுவேனோ.

ஆ று யி ர ப் ப டி.

(பிரான்) அவன்றான்விடில் செய்வதென்னென்னில்; தன்னுடைய வதிமநோஹரமான திவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் அழகாலுமென்னைத்தோற்பித் தடிமையாக்கினவன் "என்னைவிடுவேன்" என்றால் நானவனைவிடவொட்டுவேனோ வென்கிறார். ....*

ப ன் னீ ரா யி ர ப் ப டி.

அநந்தரம், அவன்றானகலத்தேடினும் நானிசையேனென்கிறார்.

பிரான் - உபகாரகனாய்க்கொண்டு. பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை. கீண்டவன் - எடுத்தவனாய். மன்னும் - தொடுக்கப்பட்டு. விராய் - விரவின. மலர் - மலரையுடைத்தான. துழாய் - திருததுழாயாலே. வேய்ந்த - செறியச்சூழப்பட்ட. முடியன் - திருமுடியையுடையனாய், மராமரமெய்த - மஹாராஜர்விஸ்வஸிக்கைக்காக மராமரத்தையெய்த. மாயவன் - ஆஸ்சர்யபூதனானவன். என் - என்னுடைய. உள் - நெஞ்சுக்குள். இரானெனில் - இரானென்னுமளவில். பின்னை - பின்னை. யான் - அவனையொழியச்செல்லாதநான். ஒட்டுவேனோ - இசைவேனோ.

தொங்குவேனோவென்றுமாம். மாயவனென்று - மராமரமொன்றளவில் நில்லாதே, ஏழுமரமும், மலையும், பாதாளமுமுருவ வெய்தவாஸ்சர்யம். விராய் மலர்த்துழாயென்று - பரிமளத்தையுடைய செவ்வித்துழாயென்றுமாம்.........*

ஈ டு - ஆ று ம் பா ட் டு.

இப்போது "விடோம்" என்கிறீரித்தனைபோக்கிப் பின்னையும் நீரல்லீரோ உம்முடையவார்த்தையை விஸ்வஸிக்கப்போமோவென்ன; அவனாலே யங்கீக்ருதனான நானவனை விடுவேனோவென்றார் கீழிற்பாட்டில்; உம்மையவன்றான் விடில்செய்வதென்னென்ன; தன்குணசேஷ்டிதங்களாலே யென்னைத்தோற்பித்து என்னோடேகலந்தவனை நான்விட ஸம்வதிப்பேனோ வென்கிறாரிதில்.

(பிரான்) நிலா, தென்றல், சந்தநம், பிறர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே, தன்படிகளை யடையப்பிறர்க்காக்கி வைக்குமவன். ஸர்வவிஷயமாகவு மாஸ்ரிதவிஷயமாகவும் பண்ணுமுபகாரத்தைநினைத்து "பிரான்" என்கிறது. அத்தையுபபாதிக்கிறதுமேல் (பெருநிலங்கீண்டவன்) ஸர்வவிஷயமாகப்பண்ணுமுபகாரம். ப்ரளயங்கொண்டபூமியை நீருக்குஞ்சேற்றுக்கு மிறுயாதவடிவைக்கொண்டெடுத்தாற்போலே, ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்டவென்னை யெடுத்தவன். (பின்னும்விராய்மலர்த்துழாய்வேய்ந்தமுடியன்) ஒப்பனையோடேயாயிற்று ப்ரளயத்திலேமுழுகிற்று. நெருங்கத்தொடையுண்டு பரிமளப்ரசுரமாய், செவ்விபெற்றிருந்துள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே சூழப்பட்டதிருவபிஷேகத்தை யுடையவன். விரா

யை - "விராய்" என்றுநீட்டிக்கிடக்கிறது. அன்றியே, மலர்விரவின திருத்துழாயென்றுமாம். (மராமரமெய்தமாயவன்) ஆஸ்ரிதவிஷயமாகவுபகரிக்கும்படி. மஹாராஜர், வாலிமிடுக்கையும் பெருமாள் ஸௌகுமார்யத்தையு மநுஸந்தித்து, "நீர்வாலியைக்கொல்லமாட்டீர்" என்ன, "நான்வல்லேன்" என்றுமமுவேந்திக்கொடுத்து கார்யஞ்செய்யும் வ்யாமோஹத்தையுடையவன். (என்னுளிரானெனில்) இப்படியாஸ்ரிதரை விஷயீகரித்துஅவர்கள் பேற்றுக்குத்தான் க்ருஷிபண்ணுமவன், என்னுளிரானெனில். "எனில்" என்கையாலே - விடஸம்பாவனையில்லையென்கை. (பின்னையானொட்டுவேனே) "எப்ரகாரத்தாலுமிரோன்" என்னுமாகில், பின்னை, நானவன்போக்கையிசைவேனே. என்னுடையகர்மபாரதந்த்ரயம்போலே யவனுடைய ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரயத்துக்கு மேதேனும்கண்ணழிவுண்டோ; என்னிசைவின்றிக்கேயிருக்க, அவனாலேபோகப்போமோ. அன்றியே, "நான்தொங்குவேனோ" என்றுபிள்ளான் பணிக்கும்படி..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (பிரானித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை யநுவதிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி) (பின்னையும்நீரல்லீரோ) வளவேழுலகி லாழ்வாரன்றோவென்றபடி.

பிரான் - உபகாரகன். நாராயணன், வாஸுதேவன் என்றாற்போலே "உபகாரகன்" என்று நிரூபகமாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (நிலாவித்யாதி) படிகள்-ப்ரகாரங்கள். அடையவென்கையாலே - ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது. "இன்னார்க்கு" என்னாமையாலே (ஸர்வவிஷயமாகவு மாஸ்ரிதவிஷயமாகவுமென்கிறார்) ஆபத்தசையிலே யுதவியுபகரிக்குமென்றர்த்தாந்தரம் (ஸர்வேத்யாதி) ஏகார்த்தமாதல்.

அத்தை - உபகாரத்தை. இப்போது பூம்யுத்தரணம்பண்ணினத்தையருளிச்செய்ததுக்குபாவம் (ப்ரளயமித்யாதி) இறுயாத - பின்வாங்காத. பின்னும்-நெருங்கத்தொடுக்கப்பட்ட. விராய் - விரை. பரிமளம். மலர் - செவ்வி. இரண்டாமர்த்தத்துக்கு, புஷ்பம். வேய்ந்த - சூழப்பட்ட. வேய்தல் - புனைதலும். சூழுதலும் "பெருநிலங்கிணடவன்" என்றத்தோடேகூட்டிபாவம் (ஒப்பனையோடேயித்யாதி) ஒப்பனை - அலங்காரம். மலர்விரவின-மலரோடேகூடின. விரவுதல்-கூடுதல்.

மராமரம் - ஸாலவ்ருக்ஷம். மாயவன் - வ்யாமோஹத்தையுடையவன். ஆஸ்ரிதர்க்குபகரிக்குமிடத்தில் மராமரமெய்கைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன (மஹாராஜரித்யாதி)

"மராமரமெய்த" என்றத்தால் பலிதத்தையருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, "என்னுளிரானெனில்" என்றதுக்கர்த்தம் (இப்படியித்யாதி) எனில் - யதி. "இரான்" என்றதுக்கர்த்தம் (எப்ரகாரத்தாலுமித்யாதி) ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே போகானோவென்ன (என்னுடையவித்யாதி) கர்மபாரதந்த்ரயம் தத்க்ரு

பாப்ரதிஹதம், ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஹதியில்லையென்றபடி. அர்த்தாந்தரத்திலே, ஒட்டுகை - தொங்குகை. அதாவது - தரிக்கை.

ச்ரமேணாந்வய: ....*

ஏழாம்பாட்டு.

யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன்
றானொட்டிவந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித்
தூனொட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்தியல்
வானொட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே.

ஆறாயிரப்படி.

(யானொட்டி) என்னுடையபாக்யஹாநியாலே யவனென்னைவிட்டுளனக்கு மொருபுத்திதன்னோடுபிறப்பிக்கில்'செய்வதென்னென்னில்; என்னுடையஸம்வாதமின்றியே யிருக்கச்செய்தேதானே யொட்டிக்கொண்டுவந்து, தன்னுடையகுணசேஷ்டிதா விஷ்காரத்தாலே யென்னெஞ்சைவஞ்சித்தகப்படுத்தி, இந்தஹேயமான ப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிறவாத்மாவோடே ஸம்ஸ்லேஷித்துவர்த்திக்கிறவிவன், தன்னை, "விடுவேன்" என்றாலென்னைவிடவொட்டுமோ! என்கிறார்.................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நான் நெகிழ்த்துக்கொடுபோகிலும் அவனிசையானென்கிறார்.

யான் - நான். ஒட்டி - இசைந்து. என்னுள் - என்னுள்ளே. இருத்துவம்- இருத்துவோம். என்றிலன் - என்றுநினைத்திலேன். தான் - தானே. ஒட்டிவந்து-ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிவந்து. என் - என்னுடைய. தனி - ஸ்வதந்த்ரமான. நெஞ்சை- நெஞ்சை. வஞ்சித்து - நானறியாதபடிவஸீகரித்து. அதடியாகவே ஊன் - சரீரத்திலே. ஒட்டி - பொருந்தி. நின்று - புகுந்துநின்று. என்னுயிருள் - என்னாத்மாவிலே. கலந்து - கலந்து. இயல்வான் - அத்தாலேஸத்தைபெற்றானாய் நடக்கிறவன். இனி - இனி. என்னை - என்னை. நெகிழ்க்க-நெகிழ்த்துக்கொள்ள. ஒட்டுமோ - ஒட்டுமோ. ....*

ஈடு_ஏழாம்பாட்டு.

குணத்ரயவஸ்யராய்ப்போந்தீர், காதாசித்கமாக "அவனைவிடேன்" என்கிறீர், உம்முடையவார்த்தையை விஸ்வஸிக்கப் போமோவென்ன; நானவனைவிட்டாலும், அவன்தானென்னைவிடானென்கிறார்.

(யானித்யாதி) இசைவென்னாலேவந்ததாகிலன்றோ விடுகையுமென்னாலேவந்ததாவது, "ஆழ்வீர், நாமும்முடையபாடேயிருப்போ

ம்” என்றால், “ஒட்டேன்” என்பரோ, “ஆகிலிங்கேயிருக்கக்கடவோம்” என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியாயிற்று வந்திருப்பது. நானிசைந்து “என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேயிருக்கவேணும்” என்றிலேன். (தானொட்டிவந்து) [ஃஅத்யைவ மரணம்வாபி தரணம்ஸாகரஸ்யவா] [அத்யமே மரணம்வாபி தரணம்ஸாகரஸ்யவா] என்று இத்தைமுடித்தல் கடத்தல் செய்யுமதுக்கு மேற்படவில்லையென்றாற்போலே, ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியாயிற்று புகுந்தது.

(என்தனிநெஞ்சை) தன்னாலுந்திருத்தவொண்ணாதபடி ஸ்வதந்த்ரமாய், அவிதேயமானநெஞ்சை. (வஞ்சித்து) தன்னுடையசீலாதிகுணங்களாலும் வடிவழகாலுந்தனக்கு விதேய மாம்படிபண்ணி. பின்னைச்செய்ததென்னென்னில் (ஊனொட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்து) “ஶரீரத்தைப்பற்றி நிற்கிறவென்னுயிரிலே கலந்தென்கிறார்” என்பாருமுண்டு. அன்றிக்கே, “அபிமதவிஷயத்திலழுக்குகப்பாரைப்போலே யென்னுடைய ஶரீரத்தைப்பற்றிநின்று பின்னையென்பக்கலிலே விலக்காமை பெற்றவாறே என்னாத்மாவோடேவந்துகலந்தான்” என்றுஜீயரருளிச்செய்யும்படி. (இயல்வான்) இப்படியைஸ்வபாவமாக வுடையவனென்னுதல்; இப்படி எதிர்சூழல்புக்குத்ஸஹித்தவனென்னுதல். (ஒட்டுமோ வினியென்னை நெகிழ்க்கவே) இப்படிநிர்ஹேதுகமாக வென்னைவிஷயீகரித்தவன், நான்தன்பக்கலினின்றும் “நெகிழ்ந்துபோவேன்” என்றால் அவனிசையுமோ. எனக்குஜ்ஞானம்பிறக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணி, பிறந்த ஜ்ஞானம்பலிக்கு மளவாகக்கொண்டுநான் “அகன்றுபோவேன்” என்றாலவன் ஸம்வதிக்குமோ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (யானொட்டியித்யாதி) “ஒட்டுமோவினியென்னை நெகிழ்க்கவே” என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து ஶங்காபரிஹாரரூபேணவவதாரிகை (குணத்ரயவஶ்யராயித்யாதி) சாதாசித்கமாக - ஸத்த்வந்தலையெடுத்தகாலத்திலே.

“இருத்துவமென்றிலன்” என்றதுக்குபாவம் (இசைவென்னாலேயித்யாதி) முந்தறவிசையாமலிருக்கிலன்றோ ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணவேண்டுகிறதென்று அதுக்சாகவிசையாமையைக்காட்டுகிறார் (ஆழ்வீரித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (நானிசைந்தித்யாதி) ஒட்டி - இசைந்து.

தானொட்டிவந்து - தான் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிவந்து. ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (அத்யமேயித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஏகவிம்ஶே, “இதி ராமோமதிம்க்ருத்வா மஹாபாஹுர்மஹோததிம் । அதிஶிஶ்யே ஸவிதிவத்ப்ரயதோநியதோமுநி:” (இதிராமோமதிம்க்ருத்வாமஹாபாஹுர்மஹோததிம் | அதிஶிஶ்யேஸவிதிவத்ப்ரயதோநியதோமுநி:) என்றுத்தரார்த்தம். அத்யமேதரணம் வாஸாகரஸ்ய மரணம்வா என்றந்வயித்தர்த்தம் (இத்தைமுடித்தலித்

யாதி) " வாவஊாநய " (சாபமாநய) இத்யாதிப்படியைக் கடாக்ஷித்து இப்படியோஜித்தது. தனி - ஸ்வதந்த்ரம். (ஸ்வதந்த்ரமாய்) அதஏவ (அவிதேயமான) என்றபடி.

முந்தினயோஜனையில், "நின்று" என்கிறல்யப்புக்கர்த்தஸ்வாரஸ்யமில்லை.

இயல்வு - ஸ்வபாவமும், முயலுகையும். முயலுகை - உத்ஸஹிக்கை. "இயல்வான் " என்றதினர்த்தத்வயாநுகுணமாக (இப்படிநிர்ஹேதுகமாக வித்யாதிவாக்யத்வயமும்) பலிக்குமளவாகக்கொண்டு - பலிக்குமளவானவளவிலே. கீழ்ப்பாட்டில் " யானொட்டுவேனே " என்று - " ப்ரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தமஹம்" (ப்ரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தமஹம்) என்றதினர்த்தத்தையும், இப்பாட்டிலே " என்னைநெகிழ்க்கவொட்டுமோ " என்கையாலே- " ஸசமப்ரிய: " (ஸசமப்ரிய:) என்றதினர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறது.

யானொட்டியித்யாரப்ய, இயல்வானினியென்னை நெகிழ்க்கவொட்டுமோ இத்யந்வய: ....*

எட்டாம் பாட்டு.

என்னைநெகிழ்க்கிலுமென்னுடைநன்னெஞ்சந்
தன்னையகல்விக்கத்தானுங்கில்லானினிப்
பின்னைநெடும்பணைத்தோண்மகிழ்ப்பீடுடை
முன்னையமரர்முழுமுதலானே.

ஆறுயிரப்படி.

(என்னை) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாகையாலே அவன்றானுமென்னைவிடான்; என்பக்கலுள்ள குணஹாநியாலே யென்னைவிடநினைக்கிலும், ஸர்வேஶ்வரன்றன்னாலு மென்னுடையநெஞ்சைவிட்டமுடியாது ; நெஞ்சோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேயென்னையும் விடமுடியாது. நெஞ்சைவிடமுடியாதொழிவானென்னென்னில்; அதுநப்பின்னைப்பிராட்டியடிமை யன்றோவென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இபபடிக்கொத்தவன் விடில்செய்வதென்னென்னில் ; என்னைப் பிரிக்கிலுமென் னெஞ்சையவனாலும் பிரிக்கவரிதென்கிறார்.

என்னை - தான்தந்தஜ்ஞாநப்ரேமங்களை யுடையனாய்த்தன்னை யொழியச்செல்லாதவென்னை. நெகிழ்ச்கிலும் - நெகிழ்க்கிலும். நல் - தன்னால்வஞ்சிதமாய்த்தனக்குநலப்பட்ட. என்னுடை - என்னுடைய. நெஞ்சந்தன்னை - நெஞ்சுதன்னை. அகல்விக்க - தனித்தகல்விக்க. தானும் - ஸர்வஶக்தியானதானும். இனிக்கில்லான்

இனிமாட்டான், முன்போலேவிஷயாந்தரஸக்தமன்றே அவன்தான். பின்னை - நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய. நெடும் - நெடியதாய். பணை - சுற்றுடைத்தான. தோள் - தோளோடேசேர்ந்த. மகிழ் - மகிழ்ச்சியாகிற. பீடுடை - மேன்மையையுடையனாய். முன்னை - பூர்வரான. அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு. முழு - தாரகாதிஸமஸ்தத்துக்கும். முதலானே - தானேமுதல்வனானவனன்றோ.

ஆதலாலவர்களை விடிலன்றோவென்னையு மென்னெஞ்சையும் விடுவதென்று கருத்து. பணைத்தோளென்று - வேய்போன்றதோளென்றுமாம்...................*

ஈடு_எட்டாம்பாட்டு.

"நான்விடேன், அவன்விடான்" என்றாற்போலேசொல்லுகிறதென், இனியவன்தான் "பிரிப்பேன்" என்னிலும்தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களிலே யகப்பட்டவென்னெஞ்சையவனாலும் பிரிக்கப்போகாதென்கிறார்.

(என்னைநெகிழ்க்கிலும்) மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற வென்னைத்தானேயகற்றவரிது; இவ்வரியசெயலைச்செய்யிலும். (என்னுடைநன்னெஞ்சந்தன்னையகல்விக்க) "நெஞ்சேயியற்றுவா யெம்மொடுநீகூடி" என்றும், "தொழுதெழென்மனனே" என்றுஞ்சொல்லலாம்படி தன்பக்கலிலே அவகாஹித்தநெஞ்சந்தன்னை யகல்விக்க.

(தானுங்கில்லான்) ஸர்வஶக்தியென்னு, எல்லாஞ்செய்யப்போமோ. ஏன், செய்துபோந்திலனோஇத் நெடுங்காலமென்ன (இனி) அவனுமினிமேலுள்ள காலம்மாட்டான் "இனி" என்கிறவுரப்பெத்தைப்பற்றவென்னில், அத்தைச்சொல்லுகிறதுமேல் (பின்னையித்யாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக நித்யஸூரிகளோலக்கமிருக்கவடிமைபுக்கு அந்தঃபுரபரிகரமான வஸ்துவையகற்றப்போமோ. நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய, நெடிதாய்ச்சுற்றுடைத்தாய்ப் பசுமையையுடைத்தானமூங்கில்போலே யிருக்கிறதோளோடே யணைகையால் வந்தபெருமையை யுடையனாய், "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:" (யத்ரர்ஷயঃப்ரதமஜாயேபுராணাঃ) என்கிறபடியே பழையரா யிருந்துள்ள நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் தன்னதீநமாம்படி யிருக்கிறவன்-தானுங்கில்லான். "ஹர்யக்ஷகணஸந்நிதௌ" (ஹர்யக்ஷகணஸந்நிதௌ) என்கிறபடியேஅவர்கள் ஸந்நிதியிலேப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிற்று, நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமெங்ஙனே யகற்றும்படி.............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (என்னையித்யாதி) "என்னுடைநன்னெஞ்சந்தன்னை யகல்விக்கத்தானுங்கில்லான்" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நான்விடேனித்யாதி)

யதிஸப்தார்த்தம் (மயர்வறவித்யாதி) நன்மைக்கர்த்தம் (நெஞ்சேயித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. என்னில் மூற்பட்டநெஞ்சே, முற்பட்டிருக்கிற நீ பிற்பட்டவென்னோடேகூடி காரியத்தை நடத்துவாயென்றபடி. "தானும்" என்றதினர்த்தம் (ஸர்வஸக்தியித்யாதி) நெடுங்காலம் - ஸம்ஸாரத்திலேவைத்தகாலம். உரப்பு - தார்ட்யம்.

தாத்பர்யம் (நப்பின்னையித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (நப்பின்னைப்பிராட்டியுடையவித்யாதி) பணை - மூங்கில். பணையைத்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லுகையாலே-அதுக்குண்டான வாகாரங்களை யருளிச்செய்கிறார் (சுற்றுடைத்தாயித்யாதி) தோள்மகிழ்பீடு - தோளோடே யணைகையாலேவந்த பெருமையென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷஜமான மகிழ்ச்சியை - ஸம்ஶ்லேஷமென்கிறது, ஔபசாரிகமாக.

"முன்னையமரர்" என்றதுக்குப்ரமாணம் (யத்ரேத்யாதி) ருஷய: - ஜ்ஞாநிந:. ப்ரதமஜா: - பழையராயிருக்குமவர்கள். புராணா:-புராபிநவ:. நித்யபோக்யா:. முழு - ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகளெல்லாவற்றுக்கும். முதல் - காரணமாயிருக்கிறவனென்றபடி. தானுங்கில்லான் என்று - அந்வயம் காட்டினபடி. பாவாந்தரம் (ஹர்யர்க்ஷேத்யாதி) ராவணம்ப்ரதிமாருதி:, "ராமேணாபிப்ரதிஜ்ஞாதம் ஹர்யக்ஷகணஸந்நிதௌ। உத்ஸாதநமமித்ராணாம் ஸீதாயைஶ்பரிவஞ்சிதா" (ராமேணாபிப்ரதிஜ்ஞாதம்ஹர்யர்க்ஷகணஸந்நிதௌ। உத்ஸாதநமமித்ராணாம்ஸீதாயை:பரிவஞ்சிதா) அவர்கள்ஸந்நிதியிலே - நித்யஸூரிகள்ஸந்நிதியிலே.

பின்னைநெடும்பணையித்யாரப்ய, முழுமுதலான், என்னைநெகிழ்க்கிலுமித்யாரப்ய, கில்லானித்யந்வய:..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அமரர்முழுமுதலாகியவாதியை
யமரர்க்கமுதீந்தவாயர்கொழுந்தை
யமரவழும்பத்துழாவியென்னாவி
யமரத்தழுவிற்றினியகலுமோ.

ஆறாயிரப்படி.

(அமரர்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஆர்த்திகல்பகனாய், நிரதிஶயஸௌந்தர்யத்தையுடையனான வெம்பெருமானோடே ப்ருதங்நிர்த்தேஶாநர்ஹமாம்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே, இனியென்னாலுமவனை விடமுடியாதென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமவனை ஸம்ஶ்லேஷித்தவென்னாத்மாவினியகல ப்ரஸங்கமுண்டோவென்கிறார்.

அமரர்-நித்யஸூரிகளுடைய. முழு - ஸ்வரூபஸ்த்திதிப்ரவ்ருத்திகளெல்லாவற்றுக்கும். முதலாகிய - ஹேதுவாய்க்கொண்டு. ஆதியை - ப்ரதாநனானவனை. அமரர்க்கு - அமரர்க்கு. அமுது - அவராசைப்பட்டவம்ருதத்தை. ஈந்த - கொடுத்தவனை. ஆயர் - தன்னோடுறவுடையரானவாயர்களுக்கு. கொழுந்தை - தலைவனானவனை. என்னுவி - என்னாத்மாவானது. அமர - அநந்யார்ஹமானபொருத்தம்பிறக்கும்படியாகவும். அழும்ப - ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளானவிடைத்தரும்பறும்படிகலப்புப்பிறக்கவும். தழாவி - ஸ்வரூபாதிஸமஸ்தவிஷயத்திலும்புக்குஸஞ்சரித்து. அமர-அப்படிப்ருதக்ஸ்த்தித்யாதிகளில்லாதபடி. தழுவிற்று-உகந்துகலந்தது, இனியகலுமோ - இனியகலப்ரஸங்கமுண்டோ. அழும்புதல் - செறியக்கலத்தல். ....*

ஈடு_ஒன்பதாம்பாட்டு.

"தானுங்கில்லான்" என்கிறப்ரஸங்கந்தானென், ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படியானவித்தை யெங்ஙனேபிரிக்கும்படி யென்கிறார்.

(அமரர்முழுமுதலாகிய) நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் தன்னதீநமாம்படி யிருக்கிறவனை. (ஆதியை) அதுதொடங்கிலீலாவிபூதிவிஷயமாயிருக்கிறது. தன்பக்கல்பாவபந்தம் ஸத்தாப்ரயுக்தமன்றிக்கேயிருக்கிறவர்களுக்கும் தன்னைவழிபடுகைக்குறுப்பாக கரணகளேபரங்களைக்கொடுக்குமவனை. (அமரர்க்கமுதீந்த) அவன்கொடுத்தகரணங்களைக்கொண்டு, "எங்களுக்குநீவேண்டா, உப்புச்சாறமையும்" என்பார்க்குக்கடலைக்கடைந்தம்ருதத்தைக்கொடுக்குமவனை. (ஆயர்கொழுந்தை) "அவ்வம்ருதம்வேண்டா, நீயமையும்" என்பார்க்காக வந்தவதரித்துத்தன்னைக்கொடுக்குமவனை.

(அமரவித்யாதி) இப்படி உபயவிபூதியுக்தனாயிருக்கிறவனைக்கிட்டிச் செறிந்தெங்கும்புக்கநுபவித்து, என்னுடைய ஆத்மாவானது ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படிகலந்தது. (இனியகலுமோ) இரண்டுவஸ்துவாகிலன்றோ பிரிக்கலாவது. ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கேகத்வபுத்திபிறந்தால் பிரிக்கப்போமோ, ஜாதிகுணங்களோ பாதித்ரவ்யமானதுக்கும் நித்யததாஶ்ரயத்வமுண்டாகில் பிரிக்கப்போமோ! ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (அமரரித்யாதி) "அமரத்தழுவிற்றினியகலுமோ" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (தானுமித்யாதி) அமரருடையமுழுவதுக்கும் முதலாகிய என்று திருவுள்ளம்பற்றியர்த்தம் (நித்யஸூரிகளித்யாதி)

கீழ் நித்யவிபூதிவிஷயமாகையாலே (இதுதொடங்கி லீலாவிபூதிவிஷயமென்கிறது) (தன்பக்கல்பாவபந்தம் ஸத்தாப்ரயுக்தமன்றிக்கே யிருக்கிறவர்களுக்கு) பாவபந்தாபாவம் ஸத்தாப்ரயுக்தமெனறபடி. "ஆதியை" என்றதுக்கர்த்தம் (தன்பக்கலித்யர்தி) கொழுந்து - போக்யதாபரம்.

அமர - அமர்ந்து. கிட்டி. அழும்ப - அழும்பி. செறிந்து. நெருங்கி. தழாவி - எங்கும்புக்கநுபவித்து. என்னுவி - என்னுடையவாத்மாவானது. அமரத்தழுவிற்று - பொருந்தக்கலந்தது. அதாவது-ப்ருதக்ஸ்த்தித்யாதிகளில்லாதபடி ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படிகலந்ததென்று ஸப்தார்த்தம்.

ஆனால், ஸ்வரூபைக்யஞ்சொல்லுகிறதோவென்ன (ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கித்யாதி) ப்ரகாரப்ரகாரிபாவேந ஏகத்வபுத்திபிறந்தாலென்றபடி. ஜாதிகுணங்களையன்றோ பிரிக்கப்போகாது, த்ரவ்யத்தைப்பிரிக்கப்போகாதோவென்ன (ஜாதிகுணங்களித்யாதி) ப்ரபாப்ரபாவத்ருஷ்டாந்தங்கண்டுகொள்வது, இரண்டும் த்ரவ்யமிறே. நித்யததாஸ்ரயத்வமுண்டாகில் - நித்யததாஸ்ரயத்வபுத்தியுண்டாகில்.

அமரர்முழுமுதலித்யாரப்ய, ஆயர்கொழுந்தை யென்னுவியமர வழும்பத் தழாவிய மரத்தழுவிற்றினியகனுமோ இத்யந்வயஃ..............................*

பத்தாம்பாட்டு.

அகலிலகலுமணுகிலணுகும், புகலுமரியன்பொருவல்லனெம்மா
னிகரிலவன்புகழ்பாடியிளைப்பிலம்,பகலுமிரவும்படிந்துகுடைந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(அகலிலகலும்) ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தமாகத் தன்னை யாஸ்ரயித்துத் தன்பக்கலிலே யந்த ப்ரயோஜநத்தைக் கொண்டு தன்னையகலில், தானிழவாளனாய்க்கொண்டு அவனை யகலும் ஸ்வபாவனாய், அவர்களே யந்த ப்ரயோஜநத்தை விட்டுத் தன்திறத்திலேயல்பாபிமுக்யத்தைப்பண்ணினால், அவர்கள் பக்கல் நிரதிஸயாபி நிவேஸத்தோடே விழும் ஸ்வபாவனாய், ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபனாய், ஸமாஸ்ரயணோந்முகராயிருப்பார்க்கொரு தடையின்றியே புக்கு ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி யெளியனாய் எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய வொப்பில்லாத கல்யாண குணங்களிலே படிந்து குடைந்துபாடி, பின்னையும் த்ருப்தனாகப்போருகிறிலேன் என்று கொண்டு தம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினவெம்பெருமானுடைய குணங்களை யநுபவிக்கிறார்..............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படிப்பட்டவனை நிரந்தராநுபவம் பண்ணினாலும் த்ருப்திபிறவாமையாலே தவிரவரிதென்கிறார்.

அகலில் - ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கொண்டு அகலில். அகலும்-செய்யலாவதற்று அகலுமவனாய். அணுகில் - அநந்யப்ரயோஜநராயணுகில். அணுகும் - அவர்களோடொரு நீராகக்கலக்குமவனாய். புகலுமரியன் - அந்யபரர்க்குக்கிட்டவரியனாய். பொருவல்லன் - அநந்யர்க்குத் தடையற்றவனாய். எம்மான் - இந்த ஸீலத்தாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாய். நிகரிலவன - இப்படிக் கொப்பில்லாதவனுடைய.

புகழ் - புகழை. பகலுமிரவும் - பகலுமிரவும் விடாமல். படிந்து - உள்புக்கு. குடைந்து - எங்குங்கலந்து. பாடி-ப்ரேமயுக்தராய்ப்பாடி. இளைப்பிலம் - ஓவுதலுண்டாகிறிலோம்.

தவிரமாட்டுகிறிலோமென்று கருத்து. பொருவென்று-எதிராய், தடையைக்காட்டுகிறது. அன்றியே, பொருவென்று - பொருத்தமாய், அநந்யனைச் சேரவல்லனென்றுமாம். ....*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

என்னோடுகலந்த வெம்பெருமானுடைய குணங்களை காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றாலும் த்ருப்தனாகிறிலே னென்கிறார்.

(அகலிலகலும்) இவனகன்றபடியே நிற்கில், “ யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம் ” (யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்) என்கிறசாபலமுங்கிடக்கச்செய்தே கண்ணநீரோடே கைவாங்கும். “ த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம்நநமேயம் ” (த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம்நநமேயம்) என்னும் நிர்ப்பந்தத்தோடே நிற்கில் முடித்தேவிடும்.

(அணுகிலணுகும்) தன்பக்கலிலே ஆபிமுக்யம் பண்ணினால், [ஆக்யாஹிமமதத்த்வேந] (ஆக்யாஹிமமதத்த்வேந) என்னும். இளைய பெருமாள்நிற்க, நாலடிவரநின்றவனையிறே “ ராஜகார்யஞ் செய்யும்படி சொல்லீரோ ” என்றது ; [ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்] (ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்) இவனை ராக்ஷஸஜாதீயனாக நினைக்கை யின்றிக்கே, இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யனாகவே புத்திபண்ணி, “ ராக்ஷஸருடையபலாபலஞ்சொல்லீரோ ” என்றாரிறே. இத்திருவாய்மொழியில் முதற்பாட்டு - “ அகலிலகலும் ” என்கிறவிடஞ் சொல்லிற்று ; இரண்டாம்பாட்டு - “ அணுகிலணுகும் ” என்கிறவிடம் சொல்லிற்று. (புகலுமரியன்) அர்ஜுநனும் துர்யோதநனுங் கூடவரச்செய்தே, அர்ஜுநனுக்குத்தன்னைக்கொடுத்து, துர்யோதநனுக்குத் தன்னையொழிந்த பங்களத்தைக் கொடுத்து விட்டானிறே. உகவாதார்க்குக் கிட்டவரியனாயிருக்கும். (பொருவல்லன்) ஆஶ்ரிதர் தன்னைக்கிட்டுமிடத்தில் தடையுடையனல்லன். [யத்ரக்ருஷ்ணௌசக்ருஷ்ணாசஸத்யபாமாசபாமிநீ] (யத்ரக்ருஷ்ணௌசக்ருஷ்ணாசஸத்யபாமாசபாமிநீ) புத்ரர்களுக்கும் புகவொண்ணாத ஸமயத்திலேயிறே ஸஞ்சயனை யழைத்துக் காட்சிகொடுத்தது. பொருளென்று - ஒப்பாய், ஒப்பாவது - நேர்நிற்குமதாய், அத்தால் - தடையைச் சொல்லிற்றாய், தடையையுடையனல்லனென்கை. (எம்மான்) இஸ்ஸ்வபாவங்களைக் காட்டியென்னை யநந்யார்ஹனாக்கினவன்.

(நிகரிலவன்புகழ் பாடியிளைப்பிலம்) அவனுடைய ஒப்பில்லாத கல்யாணகுணங்களைப்பாடி, ஒருகாலமும்விச்சேதிக்க க்ஷமனாகிறிலேன். இப்படி விடுகைக்கு க்ஷமனன்றிக்கேயொழிகிறது காலம் ஸாவதியாயோ வென்னில் (பகலுமிரவும்) ஸர்வகாலமும். ஆனால் விஷயத்தைக்குறைய வநுபவித்தோவென்னில் (படிந்து குடைந்தே) எங்குங்கிட்டி விஷயத்தை யநுபவியாநிற்கச்செய்தே விடமாட்டுகிறிலேன்..................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

'பத்தாம்பாட்டு. (அகலிலித்யாதி) "அவன்புகழ் படிந்து குடைந்துபாடியிளைப்பிலம்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்னோடித்யாதி) கண்ணநீரோடே - திருவுள்ளத்திற்குறையோடே. "இதுமரணாந்தாநி" இத்யாதியைப் பற்ற. யுத்தகாண்டேஷ்டாதஶே, "ஆநயைநம்ஹரிஶ்ரேஷ்ட த்தமஸ்யாபயம் மயா। விபீஷணோவா ஸுக்ரீவ யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்" (ஆநயைநம்ஹரிஶ்ரேஷ்டதத்தமஸ்யாபயம்மயா। விபீஷணோவாஸுக்ரீவ யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்) விவரணம் - (த்விதாபஜ்யேய மித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஷட்த்ரிம்ஶே, த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயம்து கஸ்யசித்। ஏஷமேஸஹஜோதோஷஸ் ஸ்வபாவோ துரதிக்ரமஃ" (த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயந்துகஸ்யசித்। ஏஷமேஸஹஜோதோஷஸ் ஸ்வபாவோதுரதிக்ரமஃ.) அணுகும் - "ஆக்யாஹிமமதத்வேந" (ஆக்யாஹிமமதத்த்வேந) என்னும்படி யொருநீராகக்கலக்கும். யுத்தகாண்டே ஏகோநவிம்ஶே விபீஷணம் ப்ரதிராமஃ, "வசஸா ஸாந்த்வயித்வைநம் லோசநாப்யாம் பிபந்நிவ। ஆக்யாஹிமமதத்த்வேந ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்." (வசஸாஸாந்த்வயித்வைநம்லோசநாப்யாம்பிபந்நிவ। ஆக்யாஹிம்மதத்த்வேநராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்.) இந்த ஶ்லோகத்துக்கு பாவம் (இளையபெருமாளித்யாதி.) த்வதீயாநாம் என்னாதே "ராக்ஷஸாநாம்" (ராக்ஷஸாநாம்) என்றதுக்குபாவம் (இவனையித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தர பராநந்யப்ரயோஜநபரத்வேந பாவாந்தரம் (இத்திருவாய்மொழியி லித்யாதி) இத்தால் - யதோபக்ரமம் நிகமநமும் ஸூசிதம்.

அநுகூலர்க்கு பவ்யனான நிலைதன்னிலே ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்ட வரியனாயிருக்குமென்னுமத்தை ஸநிதர்ஶநமாக வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுமித்யாதி) "புகலுமரியன், பொருவல்லன்" என்ற பதத்வயமும் "அகலிலகலும்" அணுகிலணுகும்" என்ற ப்ரதிஜ்ஞாதார்த்தோபபாதநபரம். பங்களம் - கூளக்கூட்டம். அஸாரமென்றபடி. (பங்களத்தைக்கொடுத்துவிட்டானிறே) ஆகையாலே (உகவாதார்க்குக் கிட்டவரியனாயிருக்கும்) என்றபடி. உக்தத்துக்குதாஹரணம் (யத்ரக்ருஷ்ணௌசேத்யாதி) உத்யோகபர்வணி ஏகோநபஞ்சாஶே த்ருதராஷ்ட்ரம் ப்ரதிஸஞ்ஜயஃ, "யத்ர க்ருஷ்ணௌ ச க்ருஷ்ணா ச ஸத்யபாமா ச பாமிநீ। நவாபிமந்யுர் நயமௌ தத்தேஶமபிகச்சதி" (யத்ரக்ருஷ்ணௌசக்ருஷ்ணாசஸத்யபாமாசபாமிநீ।நசாபிமந்யுர்நயமௌ

தந்தேஶமபிஜக்மது:) என்கிறத்தைத்திருவுள்ளம் பற்றியருளிச்செய்கிறார் (புத்ரர்களுக்குமித்யாதி) யமௌ - நகுலஸஹதேவௌ. அவர்களும்புத்ரஸமாநத்வாத் புத்ரர்களென்கிறது.

இளைப்பென்று - ஶ்ரமமாய், தத்கார்யமான விச்சேதத்தைலக்ஷிக்கிறது. காலம்ஸாவதியாயோ - ஒழிகிறகாலம் ஸாவதியாயிருக்கிறதோ. படிந்து - கிட்டி. குடைந்து - அவகாஹித்து.

அகலிலகலுமித்யாரப்ய, அவன்புகழ்பாடிப்பகலுமிரவும் படிந்துகுடைந்து இளைப்பிலம்இத்யந்வய:...*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

குடைந்துவண்டுண்ணுந்துழாய்முடியானை
யடைந்ததென்குருகூர்ச்சடகோபன்
மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்பத்
துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே.

ஆறாயிரப்படி.

(குடைந்து) இத்திருவாய்மொழிவல்லாருடைய ஸமஸ்தது:கங்களையு மித்திருவாய்மொழிதானே யுடைந்தோடும்படி பண்ணுமென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாகஸாம்ஸாரிக மஹாவ்யாதிநிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

வண்டு - வண்டுகள். குடைந்து - புக்கு. உண்ணும் - மதுவையுண்கிற. துழாய் - திருத்துழாயை. முடியானை - திருமுடியிலேயுடையஸர்வேஶ்வரனை. அடைந்த - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்செறிந்த. தென் - பரமோதாரரான. குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய. மிடைந்த - நெருங்கின. சொல் - சொல்லின். தொடை - தொடையையுடைய. ஆயிரத்திப்பத்து - ஆயிரத்திப்பத்து. நோய்களை - அஹங்காரார்த்தகாமங்களின் செயல்களாகிறமஹாவ்யாதிகளை. உடைந்து - உருக்குலைந்து. ஓடுவிக்கும்-சடக்கெனப்போம்படிபண்ணும். இதுகலிவிருத்தம்...............*

ஈடு-பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிதானே யிதுகற்றவர்களுடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களை யுந்மூலிதமாக்குமென்கிறார்.

(குடைந்தித்யாதி) மதுபாநம்பண்ணவிழிந்த வண்டுகளானவை பெருங்கடலிலே யிழிந்தாரைப்போலே யுள்ளேயுள்ளே யிடங்கொண்டு

புஜியாநிற்குமத்தனைபோக்கி, மதுவற்றிக் கைவாங்கவொண்ணாதபடியிருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே யலங்க்ருதமாயிருக்கிற திருவபிஷேகத்தையுடையவனைக்கவிபாடிற்று. (அடைந்ததென்குருகூர்சடகோபன்). அம்மதுவிலேபடிந்தவண்டுகள் விடமாட்டாதாற்போலே, பகவத்விஷயத்தை விடமாட்டாத வாழ்வாராயிற்றருளிச்செய்தார்.

(மிடைந்தசொற்றொடை) அநுபவஜநிதப்ரீதியாலேபிறந்தவையாயிருக்கச்செய்தேயும், சொற்கள்தாம் "நாமிங்குத்தைக்கு கிஞ்சித்கரித்தோமாகவேணும்" என்று, "என்னைக்கொள், என்னைக்கொள்" என்று மேல்விழுந்தன. ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தையு மப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு, ஐஸ்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமென்கைக்கடியான பாபங்களோடிப்போம். (நோய்களையுடைந்தோடுவிக்கும்) இவனைவிட்டுப்போம்போதும் திரளப்போகப்பெறாது, "வள்ளலேயுன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர்போல்" என்கிறபடியே - இருவரொருவழிபோகப்பெறார்கள். இப்பாபங்களாஸ்ரயாந்தரத்திற் கிடந்தாலும் மறுமுட்டுப்பெறாதபடியுடைந்தோடும்.

முதற்பாட்டில், கேவலனைநிந்தித்தார்; இரண்டாம்பாட்டில், அநந்யப்ரயோஜநர் திறத்திலிருக்கும்படியைச்சொன்னார்; மூன்றாம்பாட்டில், இவ்விரண்டுகோடியிலும் நீரானென்ன, உன்னையநுபவியாநிற்க விரோதிகழிந்தவன் நானென்றார்; நாலாம்பாட்டில் என்னை யிவ்வளவாகப்புகுர நிறுத்தினவனை யென்னஹேதுவாலே விடுவதென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில், திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் க்ருஷ்ணனைவிடுமன்றன்றோ! நானவனைவிடுவதென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், அவன்றான்விடிலோவென்ன, அவன்போக்கை யிசையேனென்றார்; ஏழாம்பாட்டில், நீர்தாம் விடிலோவென்ன, அவனென்னைப் போகவொட்டானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில், இந்நாள்வரைப்போகவிட்டிலனோவென்ன, நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாகப்பற்றினவென்னை இனியவனாலும் விடவொண்ணாதென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில், இப்ரஸங்கந்தானென், ஒருநீராகக்கலந்ததை யொருவராலும்பிரிக்கவொண்ணாதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை ஸர்வகாலமுமநுபவித்து ஶ்ரமமுடையேனல்லேனென்றார்; இத்திருவாய்மொழியையப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொல்லித்தலைக்கட்டினார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (குடைந்தித்யாதி) உந்மூலிதமாக்கும் - வேரோடேபோக்கும். "வண்டு" என்றது - ஜாத்யேகவசநம். "குடைந்து" என்றதுக்கர்த்தம் (உள்ளேயுள்ளேயிடங்கொண்டென்று) "உண்ணும்" என்கிற வர்த்தமாநார்த்தம் (கைவாங்கவொண்ணாதபடியென்றது) அடைந்த - விடமாட்டாத. அடை

கை - விடமாட்டாமை. பதச்சேர்த்திக்கு பாவம் (அம்மதுவிலேயித்யாதி) படிந்த - அவகாஹித்த.

நெருங்கினசொல்லென்றதுக்குபாவம் (அநுபவஜநிதேத்யாதி) மிடைந்த- நெருங்கின. சொற்றொடையாயிரம் - ஶப்தஸந்தர்ப்பங்களையுடைய வாயிரம்.

“ நோய்களை ” என்றதுக்கு (பாபங்களையென்றது) காரணே கார்யோபசாரத்தாலே. நோய் - க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தருசி. “ உடைந்து ” என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - சிதறியென்னுதல், உருமாய்ந்தென்னுதல். உருமாய்கை - கார்யாக்ஷமத்வம். முந்தினவர்த்தம் (இவனைவிட்டித்யாதி) உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (வள்ளலேயித்யாதி) திருமொழி. பரமோதாரனே, உன்னடியார்க்கு யமபடர் கள்ளர்போலே மறைந்தன்றோ வர்த்திப்பதென்றபடி. “ உடைந்து ” என்றதுக்கு - உருமாய்ந்தென்று அர்த்தாந்தரம் (இப்பாபங்களித்யாதி) மறுமுட்டுப்பெறுதபடியாவது- வேறோரிடத்திலே போனாலும் விநியோகயோக்யமன்றிக்கேயிருக்கை. அதாவது- “ த்விஷந்த:பாபக்ருத்யாம் ” (த்விஷந்த:பாபக்ருத்யாம்) என்கிறபடியே யசல்பிளந்தேறிடிலும் கார்யக்ஷமமன்றிக்கே யொழியுமென்றபடி. ஓடுவிக்கும்-சடக்கெனப்போம்படி பண்ணும்.

வண்டுகுடைந்துண்ணுமென்று தொடங்கி, இப்பத்து நோய்களை யுடைந்தோடுவிக்குமித்யந்வய:. ....*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பிறவித்துயரற.)

ஸச்சித்தாகர்ஷஹேதோரகஶமநநிதேர்நித்யபோக்யாம்ருதஸ்ய
த்யாகேஹேதூஜ்ஜிதஸ்ய ப்ரவஹதுபக்ருதேஸ்தஸ்ய ஜஸ்வாநுபூதே: |
த்யாகாகாங்க்ஷாநிரோத்து: ஶ்ரிதஹ்ருதயப்ருதக்காரநித்யாக்ஷமஸ்ய
ஸ்வாத்மஶ்லிஷ்டஸ்ய காயஶ்ரமஹரயஶஸஸ்ஸௌலப்யம் ஸாத்வதோவாச || (அ)

(ஸச்சித்தாகர்ஷஹேதோ:) மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரோ - ஸத்துக்களுடைய சித்தாகர்ஷணத்திலே ப்ரவீணனுமாய் ; (அகஶமநநிதே:) வைப்பாமருந்தாமித்யாதி - தன்னை ப்ராபிக்கைக்கு விரோதியான பாபத்தைப்போக்குமவனாய்; (நித்யபோக்யாம்ருதஸ்ய) தூயவமுதை - ஸதாஸேவ்யமான வம்ருதமுமாய் ; (த்யாகேஹேதூஜ்ஜிதஸ்ய) என்சொல்லியான்விடுவேனோ - தன்னை விடுகைக்கு ஹேதுரஹிதனுமாய் ; (ப்ரவஹதுபக்ருதே:) பிரானையே - உபகாரபரம்பராநிரதனுமாய் ; (தஸ்யஜஸ்வாநுபூதே:) என்னுளிரானெனில் பின்னையானொட்டுவேனோ - “ விடுவேன் ” என்றாலும் விடவொண்ணாதபடியான வநுபவத்தையுடையனுமாய் ; (த்யாகாகாங்க்ஷாநிரோத்து:) ஒட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே - “ விடவேணும் ” என்கிறவிச்சைக்கு நிரோதகனுமாய் ; (ஶ்ரிதஹ்ருதயப்ருதக்காரநித்யாக்ஷமஸ்ய) என்னுடை நன்னெஞ்சந்தன்னை யகல்விக்கத் தானுங்கில்லான் - ஆஶ்ரிதருடைய மநஸ்ஸைத் தன்னிடத்தினின்றும் விடுவிக்கத்தான் நித்யாஶக்தனுமாய் ; (ஸ்வாத்மஶ்லிஷ்டஸ்ய) அமரத்தழுவிற் றினியகலுமோ - ஒருவராலும் பிரிக்கவொண்ணாதபடி தம்மோடே யொரு நீராகக்கலந்து நிற்குமவனாய்; (காயச்ச்ரமஹரயஶஸ:) நிகரிலவன்புகழ்பாடியிளைப்பிலம் - தன்னைஸ்துதிக்கிற

பேர்களுடைய இளைப்பைப் போக்கவல்ல கல்யாணகுணங்களை யுடையனுமா யிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய பஜநம் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்று "பிறவித்துயரற" என்கிறரஹஸ்யத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினுரென்கிருர்...........(அ).

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

பிறவியற்றுநீள்விசும்பிற்பேரின்பமுய்க்குந்
திறமளிக்குஞ்சீலத்திருமால் - அறவினியன்
பற்றுமவர்க்கென்றுபகர்மாறன்பாதமே
யுற்றதுணையென்றுளமேயோடு. (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (பிறவியற்றுநீள்விசும்பில்) இதில், ஆஶ்ரயண ரஸ்யதையைப்பேசின பாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிருர். அதெங்ஙனேயென்னில்; ஆராதநத்தி லல்பஸந்துஷ்டதையாலே யிவனுக்குச் செய்யவேண்டுவது பணியில்லையேயாகிலும், உள்ளது தேவையாயிருக்குமன்று ஆஶ்ரயணங்கூடாதி! என்ன; ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய ஸாரஸ்யத்தாலே பலதஶையிற்போலே ஆஶ்ரயணதஶையே பிடித்தும் ரஸிக்கும் விஷயமாகையாலே, அபிமதவிஷயத்தில் பரிமாற்றம்போலே ஆஶ்ரயணமத்யந்தம் ஸரஸமாயிருக்குமென்கிற பிறவித்துயரிலர்த்தத்தை "பிறவியற்று" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிருரென்கை.

(பிறவியற்றுநீள்விசும்பில் பேரின்பமுய்க்குந் திறமளிக்கும்சீலத்திருமால்) ஜந்மஸம்பந்தமற்று நிரதிஶயபோக்யமான பரமாகாஶத்திலே நிரதிஶயாநந்தத்தை யநுபவிக்கும்படி யநுக்ரஹிக்கும் ஸ்வபாவனுன ஶ்ரிய:பதியானவன். "தருமவரும்பயனுய திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்றத்தை யநுபாஷித் தருளினபடி. ஏவம்விதனுனவன் (அறவினியன்பற்றுமவர்க்கென்று) மிகவும் ஸரஸனுயிருக்கும் ஆஶ்ரயிக்கு மவர்களுக்கென்று. "எப்பால்யவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவன்" "தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி யென்மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே" என்னுமத்தையுமடியொற்றி யருளிச்செய்தபடி. மற்றுமவனுடைய போக்யதையை முகாந்தரத்தாலே "ஆழிப்படையந்தணனை" என்றும், "ஒண்சுடர்க்கற்றையை" என்றும், "விடுவேனோஎன்விளக்கை" என்றும், "பின்னும்விராய் மலர்த்துழாய்வேய்ந்தமுடியன்" என்றும், "பின்னை நெடும்பணைத்தோள்மகிழ்ப்பீடுடைமுன்னையமரர் முழுமுதல்" என்றருளிச்செய்தவையு மிவர்க்குவிவக்ஷிதம் (அறவினியன்பற்றமவர்க்கென்று பகர் மாறன்பாதமே யுற்றதுணையென்றுளமேயோடு) இப்படி யாஶ்ரயிப்பார்க்கு "[illegible]" (குணர்விருருசேராம:) என்னும்படி நிரதிஶயபோக்யனு யிருக்கு மென்று இத்திருவாய்மொழிமுகேந வருளிச்செய்யு மாழ்வார் திருவடிகளே ப்ராப்தமான துணையென்று நெஞ்சே ஶீக்ரகதியாய்ச்சென்று பற்று. முந்துற்றநெஞ்சாய் அங்கே பற்றும்படி ஓடு..*

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - எ—பாட்டு - எஎ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஓடும்புள் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(ஓடும்புள்) இப்படி தம்மோடுகலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய திவ்யைஶ்வர்யஞ் சொல்லுகிறது...*

பன்னீராயிரப்படி.

எட்டாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸரஸனான ஸர்வேஶ்வரன், நிர்த்தோஷரான நித்யாஶ்ரிதரோபாதியின்றுஶ்ரயிக்கிற நிகிலாஶ்ரிதருடைய லீலாவிபூதி ஸம்பந்தமடியான செவ்வைக்கேட்டைப்பார்த்து வைஷம்ய ப்ரதிபத்திபண்ணாதே, அவர்கள் செவ்வைக்கேட்டைச் செவ்வையாம்படி தன்னையொக்க இட்டுச்சேரும்படியான ஆர்ஜவகுணத்தை யருளிச்செய்வதாக; அதுக்கு ப்ரதமபாவியான நித்யபுருஷ ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தையும், நிகிலாஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமான அவதாரவைலக்ஷண்யத்தையும், உபயவிபூதி ஸாதாரணமான அர்ச்சாவதாரஸ்த்திதியையும், ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமான ஆபத்ஸகத்வத்தையும், அந்தஸம்ஶ்லேஷத்துக்கெல்லையான ஸ்வஸம்ஶ்லேஷத்தையும், இது ஸகலஸம்ஶ்லேஷஸாதாரணமென்னுமிடத்தையும், ஆஶ்ரிதர் நினைவே தன்னினைவாம்படி சலக்குமென்னுமிடத்தையும், ஆஶ்ரிதஸங்கமடியான அவதாரத்துக்கு ஸங்க்யையில்லையென்னுமிடத்தையும், அவதாரங்கள் ஆஶ்ரிதாநுபாவ்யமான அஸாதாரண சிஹ்நயுக்தங்களென்னுமிடத்தையும், ஏவம்விதஸ்வபாவன் வேதைகஸமதிகம்யனென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்து, ஆஶ்ரிதார்த்தமான வவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தை ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார்...*

ஈடு.

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே நிரதிஶயபோக்யனென்றார், இதில், அவனுடைய வார்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறார். ஸௌலப்யமாவதென், ஆர்ஜவமாவதென்னென்னில்; ஸௌலப்யமாவது-ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாகவுடையவன், அங்குநின்றும் ஸம்ஸாரிசேதநர்நின்றவிடத்தே வந்தவதரித்தெளியனாகை. ஸௌஶீல்யமாவது - இப்படிதாழவிட்டால், "சிறியாரளவில் நம்மைத்தாழவிட்டோமே!" என்று தன்றிருவுள்ளத்திலுமின்றிக்கேயிருக்கை. இனி, ஆர்ஜவகுணமாவது - இப்படிபொருந்

தினால், நினைவும் சொலவும் செயலு மொருபடிப்பட்டிராதே பலவகைப் பட்ட சேதநரோடு தான் பரிமாறுமிடத்தில், அவர்கள்போனவழி தனக்குவழியாம்படி தானவர்களுக்குச் செவ்வியனாய்ப்பரிமாறுகை. " குணவான்" என்று- ஸௌசீல்யகுணத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, " ருஜுः " என்று ஆர்ஜவகுணத்தைப்பிரிய வருளிச்செய்தாரிறே.

" இத்திருவாய்மொழிதான் - ஸர்வேஸ்வரனுடைய வைஸ்வர்யத்தைச்சொல்லுகிறது " என்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, " ஈஸ்வரத்வலக்ஷணம் சொல்லுகிறது " என்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, " கீழே, 'பாடியிளைப்பிலம்' என்றார், அப்படியே பாடியநுபவிக்கிறார் " என்பாருமுண்டு, " ஆர்ஜவகுணம் சொல்லுகிறது " என்று பட்டருளிச்செய்யும்படி. பத்தர், முக்தர், நித்யர் என்று - சேதநர்க்கொருத்ரைவித்யமுண்டிறே; த்ரிவிதசேதநரோடும் பரிமாறுமிடத்தில், அவர்கள் தன்னினைவிலேவரும்படிபண்ணுகையன்றிக்கே, நீரோமேடுகளிலே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே தன்னை யவர்களுக்கீடாகவமைத்துப் பரிமாறும் என்னும வ்வழியாலே யிவனுடைய வார்ஜவகுணம் சொல்லுகிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஓடும்புள்ப்ரவேஸே, கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே நிரதிஸயபோக்யனென்றார்; இப்படி போக்யனான தன்னை யநுபவிக்கும்போது போக்தாக்களளவில் தன்னையமைத்தநுபவிப்பிக்குமென்கிற இத்திருவாய்மொழியிலே யென்றுஸங்கதி. "புள்ளேறியோடும்" " தண்டுழாய்சூடும் " " நீர்புரைவண்ணன் " இத்யாதியைப்பற்ற (ஆர்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறாரென்றது)

பத்துடையடியவரிலே ஸௌலப்யஞ்சொல்லிற்று, வளவேழுலகிலேஸௌசீல்யஞ்சொல்லிற்று, இங்கே யார்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறது; இவற்றுக்குபேதமேதென்ன (ஸௌலப்யமாவதித்யாதி) கலவிருக்கையாக-ஓலக்கமாக. ஸீலமாவது- மஹதோமந்தைஸ்ஸஹநீரந்த்ரேண ஸம்ஸ்லேஷம். அதுதான் நெஞ்சிலுமின்றிக்கேயிருக்கை - ஸௌஸீல்யம். யத்வா, மந்தர்களோடே புரையறக்கலக்கை - ஸீலம். அது ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கை - ஸௌஸீல்யமென்னுதல். ஆர்ஜவமாவது- கரணத்ரயைகரூப்யமேயாகிலும், ஆஸ்ரிதருடைய செவ்வைக்கேடே தனக்கு செவ்வையாயிருக்கையென்று ஸௌஸீல்யத்திலிதுக்கு பேதங்கண்டுகொள்வது. ஸௌஸீல்யத்துக்கு மார்ஜவத்துக்கும் பேதமுண்டென்கிறதுக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்கிறார் (குணவாநித்யாதி) குணவானென்றது - குணவிஸேஷஸஹபடிதமாகையாலும், ஸாமாந்யகுணமாகக்கொள்ளுமளவில் " ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததிः " (ஸமஸ்தகல்யாணகுணம்ருதோததிः) என்றததோடு புநருக்தமாகையாலும், குண்யதஇதி - குணः என்கிற வ்யுத்பத்தி பௌஷ்கல்யத்தாலும், ஸௌஸீல்யபரமாகக்கடவது. குண்யதே-அப்யஸ்யதே. " குணஸ்த்வாவ்ருத்திஸப்தாதிஜ்யேந்த்ரியாமுக்யதந்துஷு"
(குணஸ்த்வாவ்ருத்திஸப்தாதிஜ்யேந்த்ரியாமுக்யதந்துஷு) இத்யமரः.

நிர்வாஹாந்தரங்கள் (இத்திருவாய்மொழியித்யாதி) "கண்ணுவான்" இத்யாதியைப்பற்ற (ஐஶ்வர்யத்தையென்றது) ஐஶ்வர்யமென்றது - ஈஶ்வரத்வமாய், பரத்வமென்றபடி. "சங்குசக்கரம்" "ஓடும்புள்" இத்யாதியைப்பற்ற (லக்ஷணமென்றது) "சீர்கற்பன்" என்றத்தைப்பற்ற (பாடியநுபவிக்கிறுனென்றது) "நீர்புரைவண்ணன்" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆர்ஜவகுணமென்றது) பட்டர் நிர்வாஹவிவரணம் (பத்தரித்யாதி)..*

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

ஓடும்புள்ளேறிச், சூடுந்தண்டுழாய்
நீடுநின்றவை, யாடுமம்மானே.

ஆறுயிரப்படி.

அதில் முதற்பாட்டில், திருநாட்டிலைஶ்வர்யஞ்சொல்லுகிறது.......*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், நித்யரோடு பரிமாறும்படியை யருளிச்செய்கிறுர்.

அம்மான் - நிருபாதிகஸ்வாமியானவன். புள்ளேறி - பெரியதிருவடி நினைவுக்கீடாகவவனை மேற்கொண்டு. ஓடும் - உலாவும். தண் - ஶ்ரமஹரமான. துழாய் - திருத்துழாயை. சூடும்-செவ்விகுலையாமல் தன்திவ்யாவயவங்களிலே சூடும். இப்படி நீடுநின்றவை-காலதத்த்வமுள்ளதனையும் நிலைநிற்கிற நித்யவஸ்துக்களோடே. ஆடும் - பரிமாறும்.

நெடுங்காலமவற்ருேடேநின்று பரிமாறும் என்று - "புள்ளு, துழாய்" என்று ப்ரஸ்துதத்தைச் சொல்லிற்ருகவுமாம். அங்குத்தை திர்யக்ஸ்தாவர ஜந்மம் கர்மநிபந்தநமல்லாமையாலே யீஶ்வரேச்சாதீநமென்று கருத்து...............*

ஈடு-முதற்பாட்டு.

நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடே செவ்வியனுய்ப் பரிமாறும்படிசொல்லுகிறது ; அவர்களுக்குச் செவ்வைக்கேடில்லையிறே, அவர்கள்பலராய் ருசிபேதமுண்டானுல அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறவே அங்குமார்ஜவகுணமேறுமிறே.

(ஓடும்புள்ளேறி) புள்ளேறியோடும். பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்கும். மஹிஷிக்கு ஸ்தநபரி ரம்பணம்போலே, தன்னைமேற்கொண்டு நடத்துமது அபேக்ஷிதமாயிருக்குமிறே வாஹநத்துக்கு ; பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுமதுதான் அவ்விபூதியிலுள்ளார்

க்குக் காட்சிகொடுக்கைக்கும், அவனுடைய ஸ்வரூபலாபத்துக்காகவுமாயிருக்குமிறே. [ஸுஷுதி ஸஊாகிணாஜுஸொஹிநா] (த்வதங்க்ரிஸம்மர்த்தகிஞ்சகஶோபிநா) காமிநியானவளுக்கு போக சிஹ்நங்கள் தாரகமாமோபாதி, திருவடிகளுறுத்துகையால் வந்ததழும்பிவனுக்கு தாரகமாயிருக்குமிறே. (சூடுந்தண்டுழாய்) " இப்போதே பறித்துத் திருக்குழலிலே வளையமாகவையாதொழியில் செவ்வியழியும் " என்னுமளவிலே அப்போதே பறித்துத் திருக்குழலிலேவைக்கும். இதுக்கு சைதந்ய முண்டோவென்னில்; " விநூவெயஷஷுகாமெஶஷ " (சிந்மயைஸ்ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச) என்னக்கடவதிறே. சிலசேதநர் புள்ளாயும் துழாயாயும் அங்குத்தைக் குறுப்பாய்வர்த்திக்கிறபடியிறே. விரோதிசைதந்யமேகழிந்தது; ராஜஸந்நிதியில் வர்த்திப்பார் கூனர் குறளராய்வர்த்திக்குமோபாதியிறே. கர்மநிபந்தநமாக பரிக்ரஹித்த ஶரீரங்களுமன்றே, இச்சையாலே பரிக்ரஹிக்கிறவித்தனையிறே. இவ்விபூதியில் திர்யக்ஸ்த்தாவரங்களாமவை கர்மத்தாலேயாயிருக்கும், அங்குஸ்வேச்சாதீநமாயிருக்கும் பரிக்ரஹித்த ஶரீரங்கள். ஸம்ஸாரிகளுக்கன்றோ ருசிபேதமும் செவ்வைக்கேடுமுள்ளது; நித்யஸூரிகளுக்கு விஷயமொன்றாகையாலே ருசிபேதமுமில்லை, செவ்வைக்கேடுமில்லையே; அவர்களுடன் செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுகையாவதென்னென்னில்; எல்லார்க்கும் விஷயமொன்றேயாகிலும் அவ்விஷயந்தன்னில் வ்ருத்திபேதத்தாலே ருசிபேதமுண்டாம். (நீடுநின்று) கர்மாநுகூலமாகிலிறே அநித்யமாவது, ஸ்வரூபாநுரூபமான பரிமாற்றமாகையாலே யிதுதான் நித்யமா யிருக்கும். அவனுக்கிவர்களை யொழியச் செல்லாது, இவர்களுக்கவனை யொழியச்செல்லாது. (அவை) "புள்" என்றும், ". துழாய் " என்றும்சொல்லுகையாலே " அவை " என்கிறது. (ஆடும்) அவற்றோடே பரிமாறும் என்றுதே, அவை யாடுமென்கிறது - ஸர்வேஶ்வரனுக் கவர்களோடேயணையுமது, விடாயர்மடுவிலே புக்காடினாற்போலே யிருக்கையாலே. (அம்மானே) நித்யஸூரிகளோடு நித்யஸம்ஸாரிகளோடு வாசியறும்படி ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து, இப்படிபரிமாறும்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (ஓடும்புள்ளித்யாதி) பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நித்யவிபூதியிலித்யாதி) சந்தாநுவர்த்திகளானவர்களுக்குச்செவ்வைக்கேடில்லையே, அவர்களுடன் ருஜுவாய்ப் பரிமாறுகையாவதென்னென்ன (அவர்களுக்கித்யாதி) இந்தஶங்கோத்தரங்கள் - " மேலேஸம்ஸாரிகளுக்கன்றோ " இத்யாதிவாக்யத்திலே ஸ்பஷ்டங்கள், செவ்வைக்கேடு - அநார்ஜவம்.

"புள்ளேறியோடும்" என்றதிலார்ஜவமேதென்னில்; திருவடி "இப்போதடியேனை மேற்கொள்ளவேணும்" என்றர்த்தித்தால், "வேண்டா" என்னுதே மேற்கொள்ளுகை - ஆர்ஜவமிறே.

வாஹநத்துக்குவஹிக்கை து꞉கரூபமன்றோ, அதபேக்ஷிதமாமோவென்ன (மஹிஷிக்கித்யாதி) பரிரம்பணம் - ஆலிங்கநம். தன்னைமேற்கொண்டு - தன்மேலேயிருந்து. திருவடியைமேற்கொள்ளுகிறது அவனபேக்ஷைக்காகவோ, நித்யஸூரிகளுக்குக்காட்சிகொடுக்கைக்கன்றோவென்ன (பெரியதிருவடியையித்யாதி) ஸ்தநபரிரம்பணம்போலே போக்யமாமளவன்றிக்கே, நகவ்ரணம்போலே தாரகமுமா யலங்காரமுமாமென்கிறார் (த்வதங்க்ரீத்யாதி) "ஜாவல்லவா" (தாஸஸ்ஸகா) இத்யாதி, ஸ்தோத்ரரத்நே. இதுக்கர்த்தம் (காமிநியித்யாதி) "போகசிஹ்நங்கள் தாரகம்" என்றவிடத்திலே, "துங்கபீநகடிநஸ்தநாந்தரோத்காந்ததத்தமபலாநகக்ஷதம் । ஆவ்ருணோதிவிவ்ருணோதிவீக்ஷதேக்ருச்ரலப்தமிவநிர்த்தநோ தநம்" (துங்கபீநகடிநஸ்தநாந்தரோகாந்ததத்தமபலாநகக்ஷதம் । ஆவ்ருணோதிவிவ்ருணோதிவீக்ஷதேக்ருச்ரலப்தமிவநிர்த்தநோதநம்) என்றதநுஸந்தேயம். தழும்பு - காய்ப்பு.

இதார்ஜவமானபடியைக்காட்டுகிறார். (இப்போதேயித்யாதி) (செவ்வியழியுமிதி) விஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வாதிதிபாவ꞉. (இதுக்கு சைதந்யமுண்டோவென்னில்) அசேதநமானவிதுக்கு "சூடவேணும்" என்னுமபேக்ஷையுண்டோவென்னில். பௌஷ்கரஸம்ஹிதாயாம், "ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை꞉ । சிந்மயை꞉ ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை꞉." (ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை꞉ । சிந்மயைஸ் ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை꞉.) இவர்கள் நித்யஸூரிகளானால் திர்யக்ஸ்த்தாவரங்களாகைக்கடியேதென்ன (சிலசேதநரித்யாதி) ப்ரமாணத்தில் ஸ்ரகாதிக்ரஹணம்-துழாய்முதலானவற்றுக்குமுபலக்ஷணம். ஸ்த்தாவராத்யவஸ்த்தையையபஜித்தால் சைதந்யம் நிஶ்ஶேஷமாகப்போகாதோ, அபேக்ஷைகூடுமோவென்ன (விரோதீத்யாதி) விரோதி சைதந்யமாவது - ஈஶ்வரனுக்குப்பிராட்டியோடுண்டான போகவிரோதியாய், பும்ஸ்த்வாபிமாநரூபமான சைதந்யமென்றபடி. விரோதிசைதந்யம்போய், மற்றசைதந்யத்தோடே வர்த்திக்கிறதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் (ராஜஸந்நிதியிலித்யாதி) ராஜலீலாபாத்ரதையாலே குப்ஜாதிபாவமுத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதிறேயென்றபடி. கூனர்குறளர் - குப்ஜாவாமநாஶ்ச. விரோதிசைதந்யங்கழிந்து போகரூபமான சைதந்யங்கிடக்கக்கூடுமோவென்ன (கர்மநிபந்தநேத்யாதி) "வாசிகை꞉ பக்ஷிம்ருகதாம் மாநஸைரந்த்யஜாதிதாம் । ஶரீரஜை꞉ கர்மதோஷைர்யாதி ஸ்தாவரதாம் நர꞉" (வாசிகை꞉ பக்ஷிம்ருகதாம் மாநஸைரந்த்யஜாதிதாம் । ஶரீரஜை꞉ கர்மதோஷைர்யாதிஸ்த்தாவரதாம்நர꞉) என்றிருக்க, இச்சையாலே பரிக்ரஹிக்கக்கூடுமோவென்ன (இவ்விபூதியிலித்யாதி)

"அவர்களுக்குச்செவ்வைக்கேடில்லை" இத்யாத்யவதாரிகாவாக்யவிவரணம் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி) வ்ருத்திபேதத்தாலே - ஈஶ்வரகல்பிதமான வ்ருத்திபேதத்தாலேயென்றபடி. வ்ருத்தி꞉ - கைங்கர்யம்.

பகவதஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹ ஸம்ஶ்லேஷஸ்யநித்யத்வம் கதமித்யாஶங்காயாம், விபக்ஷபாதகயுக்திம்பக்ஷஸாதகயுக்திஞ்சாஹ (கர்மாநுகூலேத்யாதிவாக்யத்வயேந) கர்மாநுகூலமென்றது - கர்மஜந்யமென்றபடி. பகவதோநிரங்குஶஸ்வதந்த்ரத்வாத், சேதநஸ்யதேஶாந்தரேகாலாந்தரே கஸ்மிம்ஶ்சித்விஷயேராகஸம்பவாச்ச விப்ரயோகஸம்பவாஶங்காயாம்ஸத்யாம்; “𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍” (அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாதநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்) இதிஸூத்ரந்யாய மவலம்ப்யோத்தரமாஹ (அவனுக்கிவர்களையொழியவித்யாதி வாக்யத்வயேந) “𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂” (பகவதஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹஸம்ஶ்லேஷஸ்யநித்யதாயாம் ஹேதுத்ரயம்) இதிசவதந்தி ; “𑌨𑌚𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑌦𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾, 𑌨𑌚𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿” (நசோச்சிந்நகர்மபந்தஸ்யா ஸங்குசிதஜ்ஞாநஸ்யபரப்ரஹ்மாநுபவைக ஸ்வபாவஸ்யததேகப்ரியஸ்யாந வதிகாதிஶயாநந்தம் ப்ரஹ்மாநுபவதோந்யாபேக்ஷாததர்த்தாரம்பாத்யஸம்பவாத் புநராவ்ருத்திஶங்கா, நசபரமபுருஷஸ்ஸத்யஸங்கல்போத்யர்த்த ப்ரியம்ஜ்ஞாநிநம் லப்த்வாகதாசிதாவர்த்தயிஷ்யதி) என்கிறபாஷ்யத்தைக்கண்டுகொள்வது.

நித்யஸூரிகளைப்பின்னை “ அவை ” என்கிறபடியெங்ஙனேயென்ன, லோகத்ருஷ்டஸாஜாத்யத்தாலே யவைபோலே வ்யவஹரிக்கக்குறையில்லையென்கிறார். (புள்ளென்றுமித்யாதி)பரமஸாம்யாபந்நை ஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹவர்த்தத இத்யேதத்கதமார்ஜவகுணோப வேதித்யத்ராஹ (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி) பகவத்ஸ்வரூபாபேக்ஷயாநிஹீநத்வேஸம்ஸாரிணும் ஸூரீணுஞ்சவிஶேஷோநேதிபாவஃ. (ஸர்வாதிகனுயிருந்துவைத்து) இப்படியிருக்கிறவன் நியமிக்கவிறேயடுப்பது, தச்சந்தாநுவ்ருத்திபண்ணக்கூடாதிறே.

அம்மானுய்வைத்து, புள்ளேறியோடும்; தண்டுழாய்சூடும்; நீடுநின்றவையாடும் என்றந்வயம். ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

அம்மானுப்பின்னு, மெம்மாண்புமானுன்
வெம்மாவாய்கீண்ட, செம்மாகண்ணனே.

ஆருயிரப்படி.

(அம்மானுய்) நித்யஸித்தமான அந்தவைஶ்வர்யத்தின்மேலே அஸங்க்யேயதிவ்யாவதாரரூபமான நிரவதிகைஶ்வர்யத்தையுடையவனுனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், லீலாவிபூதியி லாஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷார்த்தமான வவதார வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அம்மானாய்-ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸ்வாமியுமாய்வைத்து. ஆஸ்ரிதார்த்தமாக வெம் - வெவ்விய. மா - குதிரையை. வாய் - வாயை. கீண்ட - பிளந்த. செம்-சிவந்த. மா - பெரிய. கண்ணன் - கண்ணையுடையக்ருஷ்ணன். பின்னும் - அவ்வளவன்றியே பின்னையும். எம்மாண்பும் - எல்லாமாட்சிமையயுமுடையவன். ஆனான்-ஆனான்.

எவ்வவதாரங்களி லழகுமுடையனானானென்றபடி. அன்றியே, க்ருஷ்ணாவதாரந்தன்னிலேயாய், மாட்சிமையென்று - தர்ஸநீயசேஷ்டிதங்களாகவுமாம்...*

ஈடு_இரண்டாம்பாட்டு.

இப்பாட்டு, நித்யவிபூதியில் நின்றும்வந்தவதரித்து விரோதிகளைப்போக்கி ஸம்ஸாரிகளுடன் செவ்வையனாய்ப்பரிமாறும்படி சொல்லுகிறது.

(அம்மானாய்) இப்படி ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து. (வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மாகண்ணன் பின்னு மெம்மாண்புமானான்) வெவ்விதானமாவுண்டு - கேசி. அதினுடையவாயைக்கிழித்துப்பொகட்ட. கேசி, வாயை அங்காந்துகொண்டுவந்து தோற்றினபோதுகண்ட ஸ்ரீநாரதபகவான் " ஜகஹஸ்தமிதம் " (ஜகதஸ்தமிதம்) என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டு வந்து விழுந்தானிறே அவனுக்கு தத்காலத்திற்பிறந்த பயம்; அவன்பட்டுப்போகச்செய்தேயும், ஸ்ம்ருதிஸமயத்திலே அஞ்சுகிறாரிவர். (செம்மாகண்ணனே) விரோதிபோகையால்வந்த ப்ரீதியாலே சிவந்துமலர்ந்த திருக்கண்களையுடைய க்ருஷ்ணன். (பின்னு மெம்மாண்புமானான்) அவ்வவதாரத்திலே பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே, அதுக்குமேலே யநேகாவதாரங்களைப்பண்ணினான். " வஹுதா " (பஹுதா) என்கிறபடியே. மாண்பென்று - அழகு. பரத்வத்திலும் மநுஷ்யத்வேபரத்வத்தால்வந்த வழகைச்சொல்லுகிறது ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (அம்மானாயித்யாதி) (இப்பாட்டித்யாதி) தைத்யபீடிதர்களான தேவர்களும்வந்து, தாங்களுங்கூடக் நின்றுசர்த்திபண்ணிப் போம்பூமியிலே " பிறக்கவேணும் " என்ன, அப்படியேபிறக்கை - ஆர்ஜவமிறே; அவதரித்தபின்பு, ஸம்ஸாரிகளுடைய சந்தாநுவ்ருத்திபண்ணினதுக்கோரெல்லையில்லையிறே.

(வெம்மாவிதி) அத்ர, மா - சதுஷ்பாத். அர்த்தாத், கேசிநம்வததி. நிகண்டு - "மாவேகருமையும்பெருமையுநிறமு | மேவியநாற்காலுடையவும்வண்டும் | பூவுடைத்திருவுநறையும் பொருந்தும்." வெம்மை - க்ரௌர்யம். ததுபபாதயதி (கேசிவாயையிதி) அங்காந்துகொண்டு - திறந்துகொண்டு. நாரதாதபி பராங்குஶார்யஸ்ய விஶேஷந்தர்ஶயதி (அவனுக்குதத்காலத்திலித்யாதிநா) (அவன்பட்டுப்போகச்செய்தே) வெம்மின்தாத்பர்யம். பட்டு - செத்து. (செம்மாலிதி) அத்ர, மா - மஹத்தா.

"மாண்பு" இத்யஸ்யவாசகிகார்த்தமாஹ (மாண்பென்றழகிதி) "தத்குணஸாரத்வாத்துதத்வ்யபதேஶ:" (தத்குணஸாரத்வாத்துதத்வ்யபதேஶ:) இதிந்யாயேநவிக்ரஹா உச்யந்தஇதிபாவ:. அவதாரத்துக்கழகு - மநுஷ்யத்வேமரத்வம். அம்மானாயிருந்துவைத்துப்பின்னு மெம்மாண்புமானான் இத்யேதத்த்ருதிஸிதாயாஹ (பரத்வத்திலுமிதி) மநுஷ்யத்வஇத்யாதி "அம்மான்" என்கிறபதஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே (மநுஷ்யத்வேபரத்வத்தாலென்கிறது) அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்வாதிகளாலேவந்தபரத்வம் ஸௌலப்யாதிகளோடே கூடியிருக்கையாலே, அதிலுமிதுவிஞ்சியிருக்குமிறே.

அம்மானாய்வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மாகண்ணன், பின்னுமெம்மாண்புமானான் என்றந்வயம். .... *

மூன்றாம்பாட்டு.

கண்ணாவானென்று, மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத்
தண்ணார்வேங்கட, விண்ணோர்வெற்பனே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்ணாவான்) அந்தவைஶ்வர்யத்தின்மேலே அயர்வறுமமரர்க்கு மிந்தலோகத்திலுள்ள வாத்மாக்களுக்குமொக்க த்ருஷ்டிபூதனாய்க்கொண்டு, அயர்வறுமமரர்களுக்கும் ப்ராப்யமான திருமலையிலேநிற்கையாகிற மஹாஸம்பத்தையுடையனாயிருக்குமென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உபயவிபூதிஸாதாரணமான திருமலையில் ஸ்த்திதியை யருளிச்செய்கிறார்.

"சக்ஷுர்த்தேவாநாமுதமர்த்த்யாநாம்" (சக்ஷுர்த்தேவாநாமுதமர்த்த்யாநாம்) என்கிறபடியே மண்ணோர்-மண்ணோர்க்கும். விண்ணோர்க்கு-விண்ணோர்க்கும். என்றும் - என்றுமொக்க. கண்ணாவான் - கண்ணாமவன். தண் - குளிர்த்தியால். ஆர் - மிஞ்சியிருப்பதாய். வேங்கடம் - திருவேங்கடமென்றுபேரான. விண்ணோர் - ஸூரிஸேவ்யமான. வெற்பன் - திருமலையையுடையவன் ....*

ஈடு - மூன்றாம் பாட்டு.

இரட்டைப்ரஜைபெற்ற மாதாவானவள் இருவர்க்கும் முலைகொடுக்கப் பாங்காக நடுவேகிடக்குமாபோலே, நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்குமொக்க முகங்கொடுக்கைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளின நீர்மையை யருளிச்செய்கிறார்.

(கண்ணாவான்) நிர்வாஹகனாவானென்னுதல், கண்ணாகைக்காகவென்னுதல், கண்ணாமவனென்னுதல். "𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂" (சக்ஷுர்த்தேவாநாமுதமர்த்த்யாநாம்) என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான்) நித்யஸூரிகளோடு ஸம்ஸாரிகளோடு வாசியில்லையாயிற்று தங்கள்காரியம் தாங்கள்செய்துகொள்ளமாட்டாமைக்கு. (தண்ணார்வேங்கடம்) "குளிரருவிவேங்கடம்" என்னுமாபோலே, அவனுக்கு ரக்ஷ்யம்பெறாமையால்வரும் தாபத்தையுமாற்றி, இவர்களுக்கு ரக்ஷகனைப்பெறாமையால் வரும் தாபத்தையுமாற்றவற்றாயிருக்கை.

(விண்ணோர்வெற்பனே) அவனிரண்டுவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் முகங்கொடுக்கவந்து நின்றானேயாகிலும், திருமலைதான் நித்யஸூரிகளதாயிற்று. "வானவர்நாடு" என்னுமாபோலே (விண்ணோர்வெற்பென்கிறார் கானமும் வானரமுமான விவற்றுக்கு முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நீர்மையை யநுஸந்தித்து, "இதென்னநீர்மை" என்றீடுபட்டிருக்கையாலே யவர்களதேதிருமலையென்கிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (கண்ணாவானித்யாதி) "மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான்" என்றதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் (இரட்டைப்ரஜையித்யாதி)

(கண்ணாவானிதி) அஸ்யார்த்தத்வயம். ரக்ஷகஇதி - ப்ரதம꞉. த்ருஷ்டிபூத꞉ - ஜ்ஞாநப்ரத இதியாவத். இதி - த்விதீய꞉. "கண்ணாவான்" இத்யேதத் - ப்ரதமைகவசநாந்தஶப்தோவா, தமுந்ப்ரத்யயாந்தஶப்தோவா. த்விதீயநிர்வாஹேப்ரமாணமாஹ (சக்ஷுர்த்தேவாநாமிதி) சக்ஷு꞉- ஜ்ஞாநப்ரதஇத்யர்த்த꞉. உத-அபியென்றபடி. "ஆவான்" என்றமாத்ரத்துக்கே - அர்த்தபேதமாய், கண்என்றதுக்கு - நிர்வாஹகனென்றேகார்த்தமாதல். இப்பக்ஷத்தில், பூர்வவாக்யத்துக்குவிவரணம் (கண்ணாகைக்காகவென்று) "மண்ணோர்க்கும்விண்ணோர்க்குங்கண்ணாவான்" இத்யுச்யதே; ஸம்ஸாரிணாம்ஹிநிர்வாஹகாபேக்ஷா; உச்சிந்நகர்மபந்தாநாம் பரமஸாம்யாபந்நாநாம், அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தாநாம்ஸூரீணாஞ்ச நிர்வாஹகாபேக்ஷாஸ்திகிமித்யத்ராஹ (நித்யஸூரிகளோடிதி)

ஸம்வாதம் (குளிரித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. சீதலமானப்ரவாஹங்களை யுடையதிருமலை; இத்தாபமத்தேஶத்தை நினைக்கத்திருங்காணும், ஸகலதாபங்களையுமாற்ற வல்லதேசமாயிற்று. "தண்ணார்" என்று - குளிர்த்தியினுடைய

மிகுதியைச்சொல்லுகிறதுக்கு தாத்பர்யம் (அவனுக்கித்யாதி) யத்வா, "தண்ணுர்" இத்யநேந - ஶ்ரமஹரத்வம் விவக்ஷிதமிதி ஹ்ருதிநிதாய, "கஸ்யஶ்ரமஹரம்" இதிப்ரதியோக்யபேக்ஷாயாமாஹ (அவனுக்கிதி)

விண்ணோரதானவெற்பை யுடையவன், இதிஸப்தார்த்தம் ஹ்ருதிநிதாயாஹ (அவனிரண்டுவிபூதியிலிதி) நநுவேங்கடாசலோபகவதீய ஏவவாபூயாத், விபூதித்வயநிஷ்ட்டாநாம்ஸாதாரணோவாபூயாத்; கோடித்வயஞ்சபரித்யஜ்ய "விண்ணோர்வெற்பு" இதிகதமபிதீயத இத்யத்ர, க்ரமேணோத்தரமாஹ (வானவர்நாடித்யாதி வாக்யத்வயேந) வானவர்நாடு- "𑌵𑌰𑌦𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌮𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃" (வரதஸகலமேதத்ஸம்ஶ்ரிதார்த்தஞ்சகர்த்த) இதிபகவான்ஸ்வயம்ஸர்வமாஶ்ரிதாதீநம்கரோதீதிபாவ:. "வானவர்நாடு" எனகைக்கு- அவ்விபூதியிலவர்கள்வரிக்குமாபோலே, "விண்ணோர்வெற்பு" என்கைக்கதுண்டோவென்ன (கானமுமித்யாதி) என்றுமாம். புஷ்பிதமானவ்ருக்ஷங்களும், நாநாவிதரத்நங்களுமருவிகள் நீரோடேகண்ட விடமெங்கும்புரண்டுவந்துவிழுகிற காடுகளும், நீரைக்கண்டால் வெருவிமரங்களிலே யேறக்கடவகுரங்கும்.

மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணுவான், தண்ணுர்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பன் என்றந்வயம். இது - முன்பக்ஷத்திலே. தண்ணுர்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பன், மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங் கண்ணுவானவன்என்று ப்ரதமாந்தபக்ஷத்திலே யந்வயம். .... *

நான்காம்பாட்டு.

வெற்பையொன்றெடுத், தொற்கமின்றியே
நிற்குமம்மான்சீர், கற்பன்வைகலே,

ஆறுயிரப்படி.

(வெற்பை) ஏவம்விதமானவைஶ்வர்ய பரம்பரைகளையுடையனுன வெம்பெருமான் தன்னுடையகாருண்யாதி கல்யாணகுணங்களைக்காட்டியருள, நானுமவற்றைக்கண்டநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயமென்னைக்கற்பிக்க, ஸர்வகாலமுமிந்தக் குணங்களைக்கற்கப்பெற்றேனென்கிருர். .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஶ்ரிதவிஷயத்திலாபத்ஸகத்வத்தையருளிச்செய்கிருர்.

இந்த்ரன்ப்ரவர்த்திப்பித்த அஶ்மவர்ஷத்தில் ரக்ஷ்யவர்க்கமிடர்ப்படாதபடி ஒன்று. ஒரு-வெற்பை. மலையை-எடுத்து. எடுத்து-ஒற்கம். ஒடுக்கம் - இன்றியே இன்றியிலே - நிற்கும். நிற்கிற - அம்மான். ஸ்வாமியினுடைய - சீர். ஆபத்ஸகத்வ கீர்த்தியை - வைகல். காலதத்வமுள்ளதனையும் - கற்பன். அப்யஸியாநிற்பன்.

ஒற்கம் - ஒல்குதலாய், பலஸங்கோசத்தைக்காட்டுகிறது. .... *

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

அவனுடையஆர்ஜவகுணம் தம்மளவிலேபலித்தபடியை யருளிச்செய்கிருர்.

(வெற்பையொன்றெடுத்து) பசுக்களுமிடையரும் துலையும்படிவர்ஷிக்கப்புக்கவாறே, அதுக்கீடாயிருப்பதொன்றையிட்டு ரக்ஷிக்கப்பற்ருமையாலே, தோற்றிற்றொருமலையையெடுத்துப்பரிஹரித்தானாயிற்று. இப்படியேழுபிராயத்தின்பாலன் ஒருபடிப்படமலையையெடுத்துத்தரித்துக்கொண்டு நின்றவிடத்தில், இளைப்புண்டாயிற்றில்லையோவென்னில் (ஒற்கமின்றியேநிற்கும்) ஒற்கமாவது - ஒடுங்குதல். அதாகிறது - இளைப்பு. ஏழுநாளொருபடிப்படமலையைத்தரித்துக்கொண்டு நின்றவிடத்தில் இளையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (அவன்ரக்ஷணத்தைப்பகிர்ந்து கொள்வாரில்லாமையாலே யிளைப்பில்லை; தாதுக்ஷயம்பிறவா விடிலிளைப்பில்லையிறே; உண்கிறசோற்றிலே மணலைத்தூவுகை யில்லாவிட்டாலிளைப்பில்லையிறே.) (அம்மான்) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தத்தாலே யிளைப்பின்றிக்கேநின்றுன். ப்ரஜாரக்ஷணத்தில் மாதாவுக்கிளைப்புண்டாகாதிறே. (சீர்கற்பன்) அவன்மலையையெடுத்து ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைநோக்கினநீர்மையையநுஸந்தித்து, அவனுடையகல்யாணகுணங்களை யந்தகுணப்ரேரிதனுயப்யஸிப்பன். "[Grantha] " (குணைர்தாஸ்யமுபாகதঃ) என்னுமாபோலே. (வைகலே) ஒருகாலித்தைச்சொல்லி, பின்னையென்காரியத்துக்குப்போமவனல்லேன்; நித்யஸூரிகளைப்போலே யெனக்குமிதுவே யாத்ரையாயிருக்கும் "[Grantha]" (விபந்யவঃ) இறே. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (வெற்பையித்யாதி) (அவனுடையஆர்ஜவேதி) "சீற்கர்பன்" இத்யத்ரஹ்ருதயம். அப்யாஸஸ்ய குணப்ரேரிதத்வம் விவக்ஷிதம். தாம்குணவுப்தராகையாலே, தம்முடையசந்தத்தை யநுவர்த்தித்துக்கொண்டு, தாம்கற்கைக்காக வெற்பெடுத்தது என்றிவ்வழியாலே யிங்கார்ஜவஞ்சொல்லிற்றுகிறது.

"ஒன்றெடுத்து" என்று - அநாதரோக்தி. ரக்ஷணத்துக்கு பரிகரமான திவ்யாயுதங்களை யெடுத்துரக்ஷியாமல், முன்னேநின்றதொரு மலையெடுத்து ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிருர் (பசுக்களுமித்யாதி) துலையும்படி - பாதிதராம்படி. இளைப்பு - ஶ்ரமம்.

கீழ்வாக்யவிவரணம் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதி) ஸம்பந்தம்ஸ்வாபாவிகமானுல் இளைப்பின்றிக்கே யிருக்குமோவென்ன (ப்ரஜாரக்ஷணத்திலித்யாதி) (அவன்மலையையெடுத்தித்யாதி) இப்படிப்பட்டவனுடைய சீரைக்கற்பன் என்கையாலே-இப்படிப்பட்டவனுகவநுஸந்திக்கை அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையெல்லாம் கற்கையிலேஹேதுவாகிறது. சீர்சொல்லுவன் என்னுதே, "கற்பன்" என்றத்

தைப்பற்ற (குணப்ரேரிதனுயென்றது) (நித்யஸூரிகளைப்போலேயிதி) "அத்ர, 'நீடுநின்று' இத்யேதச்சவிவக்ஷிதம்" இதிவதந்தி. (விபங்யவஇதி) "வஞ்நஹூஹதிஷ" (பநஸ்துதௌ) இதிதாதுঃ. தாச்சீல்யே உப்ரத்யயঃ. ஸ்துதிஶீலா இத்யர்த்தஇதிபாவঃ. இதுவேயாத்ராயாயிருக்குமென்றது - "வைகல்" என்றத்தைப்பற்ற.

வெற்பையொன்றெடுத்தொற்க மின்றியேநிற்குமம்மான் சீர்வைகல்கற்பன் இத்யந்வயঃ. ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

வைகலும்வெண்ணெய், கைகலந்துண்டான்
பொய்கலவாதென், மெய்கலந்தானே.

ஆறாயிரப்படி.

(வைகலும்) தாரார்தடந்தோள்களுள்ளளவுங் கைநீட்டியாராத வெண்ணெய்விழுங்கினவன், வெண்ணெயளைந்த திருவுடம்போடேகூட வந்து, தன்னுடைய வாங்ருஶம்ஸ்யகுணாரக்ஷணார்த்தமாக கார்யபுத்த்யா என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையன்றியே, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனாய்க்கொண் டென்னுடைய இந்தவுடம்போடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினனென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்பூதனான க்ருஷ்ணன் தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையருளிச்செய்கிறார்.

வைகலும் - என்றுமொக்க. வெண்ணெய்-வெண்ணெயை. கைகலந்து-கையுள்ளளவும்நீட்டி. உண்டான் - உண்டவன். பொய்கலவாது - சாரியப்பாடான பொய்கலவாதபடி விரும்பி. என் - என்னுடைய. மெய் - ஹேயமானஶரீரத்திலே. கலந்தான் - ஒன்றுபடக்கலந்தான்.

கைகலந்தென்று - இரண்டுகையுங்கலந்தென்னவுமாம் ....*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

நீரவன் குணங்களை யப்யஸியாநின்றீராகில், அவன்றான்செய்கிறதென்னென்னில்; நானவனைவிட்டு அவன்குணங்களை விரும்புகிறாப்போலே, அவனுமென்னைவிட்டு என்னுடைய தேஹத்தைவிரும்பாநின்றானென்கிறார்.

(வைகலும்) "கற்பன்வைகலே" என்று - எனக்கவன்குணமென்றும் தாரகமாயிருக்கிறாப்போலே, ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யமென்றுமொக்க தாரகமாயிருக்குமாயிற்றவனுக்கு.

(வெண்ணெய்கைகலந்துண்டான்) வெண்ணெயிலுண்டான ஆதரத்தாலே இடக்கையாலும் வலக்கையாலும் வாங்கியமுதுசெய்தான் அன்றியே, "தாரார்தடந்தோள்களுள்ளளவுங்கைநீட்டி" என்கிறபடியே - "கைநிறையுந்தனையும் வயிறுநிறையும்" என்னும் மௌக்த்யத்தாலே திருக்கைகளுள்ளளவும் கலந்தமுதுசெய்தானென்னுதல்; "கள்ளன்" என்று சிலுகிட்டவாறே அவர்கடங்களோடே கலந்தமுதுசெய்தானென்னுதல், "ஸர்வாதிகனானவன் நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவனுடைய தேஹத்தைத் திருவாய்ப்பாடியில்வெண்ணெயோபாதியாதரித்தான்" என்றால், இதுகூடுவதொன்றோவென்னில் (பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தானே) அவ்வெண்ணெயில் பண்ணினவிருப்பத்தில் பொய்யில்லாதாற்போலேகிடீர்! என்னுடம்புடன் கலந்தகலவியிலும் பொய்யில்லாதபடியென்கிறார். (என்மெய்) அவன்மேல்விழ மேல்விழத்தாமிருய்த்தமைதோற்றுகிறது. "அழுக்குடம்பு" என்றுநானநாதரிக்கிற ஶரீரமிவனுக்காதரணீயமாவதே! என்கிறார்.................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (வைகலுமித்யாதி) "என்மெய்கலந்தானே" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து ஶங்காபூர்வகமாக ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (நீரவன்குணங்களையித்யாதி)

"வைகலும்வெண்ணெய்" என்றத்தை ஸநிதர்ஶநமாக வருளிச்செய்கிறார் (கற்பனித்யாதி) கைகலந்து - இடக்கையும்வலக்கையுங் கலந்தென்னுதல்; கைகளுள்ளளவும் வெண்ணெயிலேகலந்தென்னுதல்; மூன்றுமர்த்தம் - தேடுகிறவர்களோடே தானுமொருவனாய்க்கலந்தென்னுதல். அதாவது - கள்ளனுடையஸாமர்த்தியம் சொல்லுகிறது மூன்றுமர்த்தத்துக்கு, "கைகலந்து" என்றது - முழுச்சொல்லு. "வெண்ணெயுண்டான்" என்றபோதே -வெண்ணெயோடேகலந்தமை தோற்றுகிறது; ஆனபின்பு, "கைகலந்து" என்றதுக்குப்ரயோஜநமேதென்ன (இடக்கையாலுமித்யாதி) இரண்டுகையுங்கலந்து வெண்ணெயுண்டானென்றபடி. (தாரார்த்யாதி) சிறியதிருமடல். மாலேயோடுகூடவெண்ணெய்க் குடத்திலேகையையிட்டான்; உள்ளளவுங்கைநீட்டி- "வெண்ணெயிலே ஆழக்கையிட்டதனையும் வயிறுநிறையும்" என்றிருக்கிறன் காணும் மௌக்த்யத்தின் மிகுதியாலே; "இவன்தாரார்தடந்தோள்களுள் ளளவுங்கைநீட்டி யள்ளியமுதுசெய்தான்" என்றறியும்படியெங்ஙனேயென்ன; பானையைப்பார்த்தாள், பானைவாயிலே சாந்துபட்டிருந்தது; இவன்றோளிலே கோயிற்சாந்திருக்குமே ஆகையாலேகையளவும் நீட்டினானென்றறிந்தாள். ப்ராதாந்யந்தோற்ற வேண்டியிருக்கையைப்பற்ற முன்னேயெடுக்கிறார் (கள்ளனென்று) சிலுகு - கலஹம். "தன்னேராயிரம்பிள்ளைகள்" என்றபடி.

"ப்ரஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேதஃ" (ப்ரஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேதஃ) இதிந்யாயேந ப்ரதிஷேதஸ்ய ப்ரஸக்திம்ஸம்பாதயதி (ஸர்வாதிகேதி) (அவ்வெண்ணெயிலிதி) "வெண்ணெய்கைகலந்துண்டான்" இத்யேதத் - த்ருஷ்டாந்தார்த்தமிதிபாவஃ. "என்மெய்" என்றதுக்குபாவம் (அவனித்யாதி) ஏகாரஸ்யபாவமாஹ (அழுக்குடம்பிதி) கீழ்வாக்யவிவரணமென்னவுமாம்.

வைகலும்வெண்ணெய் கைகலந்துண்டான் - உண்டவன எ மெய்கலந்தான்; இதில்பொய்கலவாது என்றந்வயம்...*

ஆறம்பாட்டு.

கலந்தென்னாவி, நலங்கொணாதன்
புலன்கொண்மாணாய், நிலங்கொண்டானே.

ஆருயிரப்படி.

(கலந்தென்னாவி) இப்படியென்னோடேகலந்த கலவியாலே தோற்பித்தடிமையாக்கினவிவன் எனக்குபோக்யமாகைக்காக, ஸகலஜநமநோஹர ஹாரியானதன்னுடைய வழகியதிருவடிவைக்காட்டி, மஹாபலியை வஶீகரித்திந்த லோகத்தையும்கொண்டானென்கிறார்...........*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், லோகத்தையநந்யார்ஹ மாக்கினாற்போலே யென்னாத்மாவையும் அநந்யார்ஹமாக்கினா னென்கிறார்.

கலந்து - ஒருநீராகக்கலந்து. என்னாவி - என்னாத்மஸ்வருபத்தினுடைய. நலம் - ஸ்வாஸாதாரணஶேஷத்வமாகிறநன்மையை. கொள் - தனக்குப்ரயோஜநமாகக்கொண்ட. நாதன் - ஶேஷியானவன். புலன் - இந்த்ரியங்களுக்கு. கொள் - ஆகர்ஷகமான. மாணாய் - வாமநப்ரஹ்மசாரிவேஷத்தையுடையவனாய். நிலம் - பூமியை. கொண்டான் - தன்னதாக்கிக்கொண்டவன்.

நிலமென்று - லோகாந்தரங்களுக்குமுபலக்ஷணம்.........................*

ஈடு - ஆறம்பாட்டு.

இப்படிகலந்துசெய்ததென்னென்ன; தேஹத்தளவிலே விரும்பிவிட்டிலன் ; என்னாவிநலத்தையுங் கொண்டானென்கிறார்.

(கலந்தித்யாதி) என்னோடேயொரு நீராகக்கலந்து, பின்னையென்னாத்மாவினுடைய நற்சீவனைக்கொண்டான். அவ்வளவேயோ (நாதன்) “ என்னையாளுங்கொண்டு ” என்கிறபடியே, நானெனக்குரியேனா யிருக்கிறவிருப்பையும்தவிர்த்தான். இப்படியகப்பட்டார்நீரோயோவென்ன; மஹாபலியுமகப்பட்டான். ஆவிநலங்கொடுத்திலன், கழஞ்சுமண்கொடுத்தானித்தனை. ஸர்வேந்த்ரியாபஹாரகக்ஷமமானவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, அவன் “ என்னது ” என்றபிமாநித்திருக்கிற பூமியையபஹரித்தான்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (கலந்தென்னாவியித்யாதி) "என்னாவிநலங்கொண்டதன்" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து ஶங்காபூர்வகமாக ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி)

"நலம்" என்று - போக்யதையாய், "ஆவிநலம்" என்று - ஆத்மாவினுடையபோக்யதை. ஸௌஶீல்யநாதத்வங்களாகிற வகவாயில்குணங்களைக்காட்டி, என்னுடையவகவாயில் பதார்த்தத்தையபஹரித்தான்; புறவாயில் ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டி, அவனுடைய புறவாயில் பதார்த்தத்தை யபஹரித்தானென்றபடி. (என்னையாளுங்கொண்டித்யாதி) திருநெடுந்தாண்டகம். என்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக் கொண்டுபோகையன்றியே, சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ; அவனோடேகலந்துபரிமாறின பரிமாற்றத்தை யடிமையாகநினைத்திருக்கையாலே "என்னையடிமையுங்கொண்டு" என்கிறாளாகவுமாம்.

"நிலங்கொண்டான்" இத்யேதத்ருதிநிதாய, ஸ்வஸ்மாத்தஸ்ய விஶேஷமாஹ (ஆவிநலங்கொடுத்திலனித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (ஸர்வேந்த்ரியேதி) "மன்னுங்குறளுருவின்மாணி" இத்யாதி. மாணி - ப்ரஹ்மசாரி. அவ்ன் - மஹாபலி.

கலந்தென்னாவி நலங்கொண்டநாதன் புலன்கொள் மாணாய்நிலங்கொண்டான் இத்யந்வயঃ..*

ஏழாம்பாட்டு.

கொண்டானேழ்விடை, யுண்டானேழ்வையந்
தண்டாமஞ்செய்தென், னெண்டானானானே.

ஆறாயிரப்படி.

(கொண்டான்) திருநாட்டிற்பண்ணும் ப்ரேமத்தையென்பக்கலிலேபண்ணி, தன்னோடுஶேஷத்வேந ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றுள்ளவென்னுடையமநோரதத்தைத்தான் கைக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவிவன், எனக்குபோக்யமாகைக்காக, இன்னமெருதேழடர்த்தது தொடக்கமாக அபர்யந்ததிவ்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணியருளாநின்றானென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்னினைவே தனக்குநினைவானானென்கிறார்.

ஏழ்விடை - அபிமதவிரோதியானஏழ்விடைகளையும். கொண்டான் - ப்ராணனைக்கொண்டவனாய். ஆபத்திலே ஏழ்வையம் - ஸர்வலோகத்தையும். உண்டான் - வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவன். தண் - ஸாம்ஸாரிகதாபஶாந்திகரமான. தாமம் - பரமபதத்தில்விருப்பத்தை. செய்து - என்பக்கலிலேபண்ணி. என் - என்னு

டைய. எண் - மநோரதத்தின்படியே. தான் - தான். ஆனன் - மநோரதிக்கத் தொடங்கினன்.

அதாவது - நான்பரமபதத்திலே தன்னையநுபவிக்க வெண்ணுமாபோலே, தானிங்கேயென்னை யநுபவிக்கவெண்ணு நின்றானென்றபடி. என்னெண்ணிலே தான் கைப்புகுந்தானென்றுமாம். ....*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

ஆவிநலங்கொண்டுவிட்டவளவேயோ, நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தையுமென்பக்கலிலே பண்ணினனென்கிறார்.

(கொண்டானேழ்விடை) "இன்னபடை வீட்டைக்கொண்டான்" என்னுமாபோலே, நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டைஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களேழையுமஜயித்தான். (உண்டானேழ்வையம்) ப்ரளயாபத்தில் பூமி தன்வயிற்றிலே புகாவிடில் தரியாதாற்போலே, தானென்பக்கலிலே புகுந்தல்லது தரியாதானாய்க்கலந்தான். தனக்குஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்குச்செய்யுமதுஞ்செய்தான், தான்பண்ணும்ரக்ஷணம் விலக்காதார்க்குச் செய்யுமதுஞ்செய்தான்.

அதுக்குமேலே (தண்டாமஞ்செய்து) தடப்பத்தையுடைத்தானதாமமுண்டு - பரமபதம். அதில்பண்ணும்விருப்பத்தையு மென்பக்கலிலேபண்ணினன். தத்விபூதிகனாகவென்னை யாதரித்தென்றுமாம். (என்னெண்டானானே) நான்மநோரதித்தபடியே யெனக்குக்கைப்புகுந்தானென்னுதல்; அன்றிக்கே, என்மநோரதத்தைத் தான்கைக்கொண்டானென்னுதல். அதாவது - மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கிறே யிவரேகமெண்ணுவது; "கண்ணன் விண்ணூர்தொழவே சரிகின்றசங்கம்" என்றுநான் "ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போகவேணும்" என்றும், "அங்கேயநுபவிக்கவேணும்" என்றுமாசைப்பட, அவன் "திருநகரியேறப்போகவேணும் ஆழ்வாரையநுபவிக்கவேணும்" என்றுபாரியாநின்றான்..................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டானித்யாதி) "தண்டாமஞ்செய்து" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஆவிநலமித்யாதி)

(இன்னபடைவீடு) வென்றான் என்னாதே, "கொண்டான்" என்கிறபதஸ்வாரஸ்யம். போலேயென்று - வாக்யம். அலப்யலாபத்திலே த்ருஷ்டாந்தம், யத்நத்திலன்று. நப்பின்னைப்பிராட்டி ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு நிமித்தமாகையாலே யலப்யலாபமிறே.

ப்ரளயாபத்ரக்ஷணத்தை யருளிச்செய்ததற்கு தாத்பர்யம் (ப்ரளயாபத்திலேயித்யாதி) யத்வா, "என்னெண்டானானன்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துபாவம்

(ப்ரளயாபத்திலேயித்யாதி) அதவா, "கலந்தென்னாவி" என்றதுக்கிது த்ருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதி) ஸ்வஸ்மின்பகவத்க்ருதாத்யாதராபிதாநாவஸரே "கொண்டானேழ்விடையுண்டானேழ்வையம்" இதிவக்துர்ப்பாவமாஹ (தனக்குஸ்நேஹிகளாயித்யாதிவாக்யத்வயேந) தான்பண்ணும்ரக்ஷணமிதிவாக்யம் - "உண்டானேழ்வையம்" இத்யஸ்யபாவார்த்தரம். (ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்கு) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக விடேவிடைகொண்டது. ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்குச் செய்யுமதுஞ்செய்தானென்றது - அவர்கள்விரோதியைப்போக்கினாற்போலே, என்விரோதியையும் போக்கினானென்றபடி. விலக்காதார்க்குச்செய்யுமதுஞ் செய்தானென்றது - அவர்களைப்ரளயாபத்தில் நஶியாதபடி தரிப்பித்தாற்போலே, பிரிந்துநஶியாதபடியென்னையும் குணவிஷ்க்காரத்தாலே தரிப்பித்தானென்றபடி.

இப்படிபூர்வகண்டத்தை பூர்வஶேஷமாக்கி, உத்தரகண்டத்தை யவதரிப்பிக்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) செய்து - புத்திபண்ணி. தண்டாமமாகச்செய்து - தண்டாமமென்றுபுத்திபண்ணி. தண்டாமஸத்ருஶமாக புத்திபண்ணியென்னுதல்; தண்டாமத்திலவனாக புத்திபண்ணியென்னுதல். தடப்பமென்று-குளிர்த்தியாய், "நலமந்தமில்லதோர்" என்றபோக்யதையைச்சொல்லுகிறது. தத்விபூதிகனாக - தத்ரத்யத்வேந.

(நான்மநோரதித்தவித்யாதி) எண்ணினப்ரகாரத்திலேயானான் அக்ரூரர் மநோரதித்தபடி யானாற்போலே, நான்மநோரதித்தபடியே யெனக்குக்கைப்புகுந்தானென்றபடி. (என்மநோரதத்தையித்யாதி) என்னெண்ணைப்போற்கொத்த எண்ணைத்தானுடையா னானானென்றபடி. "என்மநோரதத்தை" என்றத்தைவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி) (மாகவைகுந்தமித்யாதி) பரமாகாஶஶப்தவாச்யமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காண்பதற்கென் னெஞ்சானது இராப்பகலுமேக ப்ரகாரமாக வெண்ணாநின்றது. "அன்றிக்கே" இத்யாதிக்குவிவரணம் (கண்ணனித்யாதி) க்ருஷ்ணனுடைய பரமவ்யோம ஶப்தவாச்யமான பரமபதத்தை நித்யாஞ்சலிபந்தம்பண்ணி யநுபவிக்கவேணு மென்கிற மெலிவாலேவளைசரியா நின்றது. "சரிகின்றன" என்றுஞ்சொல்லுவர்கள். பாரியா நின்றான் - உத்யோகியாநின்றான்.

ஏழ்விடைகொண்டான்; ஏழ்வையமுண்டான்; தண்டாமஞ்செய்தென் னெண்டானானான் என்றந்வயம் .... *

எட்டாம் பாட்டு.

ஆனானையன், மீனோடேனமுந்
தானானானென்னிற், றானையசங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆனான்) தன்னுடையதிவ்யசேஷ்டித மாத்ரமேயோ எனக்கு போக்யமாகச் செய்தருளிற்று. தன்னுடைய திவ்யாவதாரங்க ளெல்லாம்

என்பக்கலுள்ள ஸங்கத்தாலேயெனக்கு போக்யமாகச்செய்தருளினுனெ ன்கிருர்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஸ்ரிதார்த்தமான வவதாரத்துக்கெல்லை யில்லையென்கிருர் ஆனயனுன் - கோரக்ஷணஸ்வபாவமான கோபஜாதியையுடைய. தான்- தான். ஆபத்ரக்ஷணர்த்தமாக மீனேடேனமும் - மத்ஸ்யாவதாராதிரூபேண. ஆன ன் - அவதீர்ணனுன். என்னில் - என்றுசொல்லுமளவில். தானய - விலக்ஷணஸ் வரூபனுன தன்னுடையவானஅவதாரங்கள். சங்கு - சங்கென்கிறஸங்க்யைக்குப் போரும்.

அன்றியே, என்னிற்ருனயசங்கென்று - என்பக்கல்தான்பண்ணின ஸங்கத் தாலே; ஆனயனுனதான் மீனேடேனமுமானுனென்றுமாம். அன்றியே, என்னிலெ ன்று - அஞ்சாம்வேற்றுமையாய், என்னிமித்தமாகப்பண்ணினவை அஸங்க்யாதங் களென்றுமாம். சங்கு- பேரிலக்கம், ஸங்கமுமாம்..................................*

ஈடு_எட்டாம்பாட்டு.

என்னைச்சுட்டியவன் பிறந்தபிறவிகளுக் கொருமுடிவில்லையென் கிருர்.

(ஆனனுயன்) இடையனுய்ப்பிறந்து, முடிசூடவிராதே ஜாத் யுசிதமான கோரக்ஷணத்திலே அதிகரித்தான், இடையனுய்ப்பிறந்த மெ ய்ப்பாடு. அவ்வளவிலேதான்விட்டானே (மீனேடேனமுந்தானுனன்) கீழேக்ருஷ்ணவதாரத்தைச்சொன்னர் ; அது அயர்வறுமமரர்களதிபதி யாயிருந்தவோபாதியிறே இவ்வவதாரங்களைப்பற்ற. ஸர்வாதிகனுன தா னிவற்ருேடு ஸஜாதீயனுனன். அவன்க்ரமத்திலே பிறக்கச்செய்தே, அநு ஸந்தாநத்தில் பதற்றத்தாலே ஏககாலத்திலே யிரண்டவதாரம்போலே யி ருக்க வருளிச்செய்கிருர். (ஆனன்) வடிவும் செயலும் சொலவும் தஜ் ஜாதீயர்க்கடுத்தவை யாயிருக்கை. இவைதான் விபவாவதாரங்கள். இதுக் கடியென்னென்னில் (என்னில்தானயசங்கே) என்பக்கல்தனக்குண்டா ன ஸங்காதிஶயத்தாலேயென்னுதல், என்னைக்குறித்து, தானனவை - த ன்னவதாரங்கள். சங்கே - மஹாஸங்க்யை என்னுமத்தனை. அங்ஙனன்றி க்கே, சங்கே - மஹாஸங்க்யையளவோ !. முடிவுண்டோ !. “ வஹூநி ” (பஹூநி) என்னுமித்தனை.....................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (ஆனனுயனித்யாதி) “ என்னில்தானயசங்கே ” எ ன்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்னைச்சுட்டியித்யாதி)

ஆயனுன் இத்யபிப்ராய, “ ஆனயனுன் ” - ஆக்களைரக்ஷிக்கு மாயனு னிதிவக்துர்ப்பாவமாஹ (இடையனுயித்யாதி) ஆக்களுக்கு நாயனென்றபடி. “ இ

டையனாய்ப் பிறந்தமெய்ப்பாடு" இத்யேதஸ்மிந்வாக்யே - "'கன்றுமேய்த்துவிளையாடவல்லானை - தடம்பருகு கருமுகிலை' இத்யத்ரோச்யமாந வத்ஸஸம்ரக்ஷண ப்ரகாராவிவக்ஷிதாஃ" இதிவதந்தி. தேசப்ரகாராஃ, பாநீயபாநாநபிஜ்ஞாந்வத்ஸாந், ஸ்வயம்தடாகேபாநீயம்பிபன் தநைவபாயயதி ; ஏதாத்ருஶாகாரா ஸ்த்ருணநிபோஜயதீத் யேவமாதயஃ. யத்வா, "தான்" என்கிறத்தையபகர்ஷித்து, அத்தை கோபாலபாலவிஷயமாக்கிக் கொண்டருளிச்செய்கிறார் (இடையனாயித்யாதி) மெய்ப்பாடு - மெய்ப்பாட்டாலே.

"தான்" இத்யஸ்யார்த்தமாஹ (ஸர்வாதிகனானதானிதி) "தானிவற்றோடு ஸஜாதியனானன்" என்கிறவிடத்திலே - "யஜ்ஜாதீயோயாத்ருஶோயத்ஸ்வபாவஃ பாதச்சாயாம்ஸம்ஶ்ரிதோயோபிகோபி । தஜ்ஜாதீயஸ்தாத்ருஶஸ்தத்ஸ்வபாவஶ்லிஷ்யத்யேநம்ஸுந்தரோவத்ஸலத்வாத்" (யஜ்ஜாதீயோயாத்ருஶோயத்ஸ்வபாவஃபாதச்சாயாம்ஸம்ஶ்ரிதோயோபிகோபி । தஜ்ஜாதீயஸ்தாத்ருஶஸ்தத்ஸ்வபாவஶ்லிஷ்யத்யேநம்ஸுந்தரோவத்ஸலத்வாத்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "மீணுடேனும்" என்றுஏககாலீநமாகச்சொல்லுவானென்னென்ன (அவன்க்ரமத்திலேயித்யாதி) அவதாரவிஷயமான வநுஸந்தாநத்தில் த்வராதிஶயத்தாலே யொருகாலேயநுஸந்தித்து, அதுஉரு வெளிப்பாடுபர்யந்தமாய், அத்தாலே ஏககாலமாக வேபுத்திபண்ணி, "மீணுடு" என்று ஏககாலமாக வருளிச்செய்கிறானென்றபடி. பதற்றம் - த்வரை. "ஆனான்" என்றமெய்ப்பாட்டுக்கு தாத்பர்யம் (வடிவுமித்யாதி) அவதாரிகையில் "என்னைச்சுட்டி" என்கைக்கு இவ்வவதாரங்களாலே யிவர்க்குபகாரமேதென்ன (இவைதானித்யாதி) மத்ஸ்யாவதாரே மநும்ப்ரத்யுபதிதேஶ வராஹாவதாரே ஸ்ரீபூமிநீளாஹ, ப்ரத்யுபதிதேஶேதிபாவஃ. வித்யாப்ரவர்த்தநஞ்சசேதந விஷயீகரணார்த்தமிதிஹ்ருதயம். யத்வா, அவதாராந்தரங்களையெடாமல், மூன்றவதாரங்களை யெடுத்ததுக்கு தாத்பர்யம் (இவையித்யாதி) வித்யாப்ரதாநலக்ஷணோப காராநுஸந்தாநத்தாலே மூன்றவதாரத்தையு மநுஸந்தித்தாரென்றபடி.

"தானானவை" என்றதுக்குவிவரணம் (தன்னவதாரங்களையென்றது) சங்கு - மஹாஸங்க்யாவிஶேஷம். "ஒன்று, பத்து, நூறு," என்றுசிற்றிலக்கஞ்சொல்லுகிறபடியே, "கோடி, மஹாகோடி, சங்கம், மஹாசங்கம்," என்றுபேரிலக்கமுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. அந்தப்பேரிலக்கமான சங்கமாகும் - "சங்கு" என்றது. மூன்றாமர்த்தத்துக்கு, ஏகாரம் - ஸ்வரத்திலே.

என்னிற்றுணையசங்கத்தாலே தானானயனானன் ; அவ்வளவுமன்றிக்கே, மீணுடேனுமானன் இதிப்ராதமிகார்த்தாநுகுணாந்வயஃ. க்ருஷ்ணாவதாரஃ பராங்குஶார்யநிமித்தஇத்யத்ரப்ரமாணம் "ஆட்கொள்ளத்தோன்றியவாயர்தங்கோவினை" இதி. தானானயனானன்; மீணுடேனுமானன் ; என்னிற்றுணையசங்கே இதித்விதியத்ருதீயயோர்நிர்வாஹ யோரந்வயஃ...*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

சங்குசக்கர, மங்கையிற்கொண்டா
னெங்குந்தானாய, நங்கணாதனே.

ஆறாயிரப்படி.

(சங்குசக்கரம்) இப்படி யெனக்காக ஸர்வயோநிகளிலும் வந்து பிறந்தருளாநிற்கிறான், தன்னுடைய திருக்கைகளிலழகிய திருவாழியுந் திருச்சங்குமுமேந்தி, அவ்வழகோடேகூட வந்துபிறந்தானென்கிறார்..........*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரங்களெல்லாவிடத்திலும் அஸாதாரணசிஹ்நயுக்தனென்கிறார்.

எங்கும் - எல்லாப்ரதேஸத்திலும். தானாய - அவதாரமுகத்தாலே தான்ஸந்நிஹிதனான. நங்கள் - நம்முடைய. நாதன்-நாதன். அம்-வெறும்புறத்திலே யழகிய. கையில்-திருக்கையிலே. சங்குசக்கரம்-ஆஸ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான சங்கசக்ரங்களை. கொண்டான்-கொண்டான்...*

௯-ஒன்பதாம்பாட்டு.

இப்படியவதரிக்குமிடத்திலைஸ்வர்யமான சிஹ்நங்களோடேவந்தவதரிக்குமென்கிறார்.

(சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டான்) சிலரை வஸீகரிக்கநினைத்தவர்கள், கையிலேமருந்துகொண்டு திரியுமாபோலே, அவதாரங்கள்தோறும் திவ்யாயுதங்களோடேவந்தவதரிக்கும். திவ்யாயுதங்களெல்லாவவதாரங்களிலுமுண்டோவென்னில்; எங்குமுண்டு, ராஜாக்கள் கறுப்புடுத்துப்புறப்பட்டால், அந்தரங்கரபேக்ஷிததஸையிலே முகங்காட்டுகைக்காகப் பிரியத்திரிவர்கள். அதுபோலே தோற்றுதேயும் நிற்பர்கள். "கூராராழிவெண்சங்கேந்தி - வாராய்" என்னுமிவர்களுக்கப்படியேயிறே தோற்றுவது. (சங்குசக்கரம்) வெறும்புறத்திலே யாலத்திவழிக்கவேண்டுங்கையிலே திவ்யாயுதங்களைத்தரித்தான்.

(எங்குந்தானாய) தேவமநுஷ்யாதிபேதங்கள்தோறும் தான்வந்தவதரித்துளனாய். அன்றிக்கே, ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்தூரைவளைவாரைப்போலே, தம்மை விஷயீகரிக்கைக்காக வ்யாபித்தபடியைச்சொல்லுதல். (நங்கள் நாதனே) நம்மையெழுதிக்கொள்ளுகையே ப்ரயோஜநமாக ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (சங்குசக்கரமித்யாதி) "சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டானெங்குந்தானாய" என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியித்யாதி)

(சிலாவஸ்ரீகரிக்கவிதி) "ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய வாயர்தங்கோவினை" "பரித்ராணாயஸாதூநாம்" (பரித்ராணாயஸாதூநாம்) இத்யாதி, "யதா யதாஹியாலஹ" (யதாயதாஹிதர்மஸ்ய) இத்யாதி. அஸ்மின்ஸ்லோகத்வயே தர்மஸப்தஃ - பசவத்ருசிபரஃ. தடஸ்த்தஸங்கையை யநுவதிக்கிறுர் (திவ்யாயுதங்களித்யாதி) தர்ஹிஸர்வேஷாம் கதந்நப்ரகாஸந்தஇத்யத்ராஹ (ராஜாக்களித்யாதி) அவனிப்படி மறைத்துக்கொண்டிருந்தால், "உண்டு" என்றிவரறிந்தபடியென்னென்ன (கூராராழியித்யாதி) ஸாதாரணகாரத்தையொழிய, ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் கூர்மையையுடைய திருவாழியையும், ஆஸ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான வர்ணத்தையுடைய பாஞ்சஜந்யத்தையுமேந்தி. அங்கையிலே சங்குசக்கரங்களையுங் கொண்டானிதிஷ்ருதிநிதாயார்த்தமாஹ (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி) ஆலத்திவழிக்க - நீராஜனையெடுக்க.

"எங்குந்தானுய" என்று - அவதாரபரமானபோது, நங்கள் நாதனுகைக்காக எங்குந்தானுய அங்கையில் சங்குசக்கரங்கொண்டானென்றந்வயம். வ்யாப்திபரமானபோது, சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டான் நங்கள் நாதனுகைக்காக வெங்குந்தானுனென்றந்வயம். தானுய-தானுய்என்னுதல்,தானுனென்னுதல் *

பத்தாம்பாட்டு.

நாதன்ஞாலங்கொள், பாதனென்னம்மா
ஞேதம்போற்கிளர், வேதநீரனே.

ஆருயிரப்படி.

(நாதன்) இப்படியெனக்காக வஸங்க்யேயமான திருவவதாரங்களைப்பண்ணியருளின விவனுடைய விந்தநிரவதிகமான வாஸ்ரித வ்யாமோஹத்தைப்பேசுமிடத்தில், கடலோதங்கிளர்ந்தாற்போலே கிளர்ந்துகொண்டு அவனைப்பேசக்கடவிய வேதங்களே பேசவேண்டாவோவென்கிறுர்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதஸ்வபாவன் வேதைகஸமதிகம்யனென்கிறுர்.

நாதன் - நிருபாதிகஸர்வஸேஷியாய். அந்தஸேஷித்வநிர்வஹணத்துக்காக ஞாலம் - ஸமஸ்தஜகத்தோடும். கொள் - தாரதம்யம்பாராமல்செறிந்த. பாதன்-திருவடிகளையுடையனுய். என்னம்மான் - அத்தாலேயெனக்கஸாதாரணஸேஷியானவன்; ஓதம்போல் - ஸமுத்ரம்போலே. கிளர் - கிளர்ந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணி ஸ்வஹ்ருதயத்தை வெளியிடுகிற. வேதம் - வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட. நீரன் - நீர்மையையுடையவன் ....*

ஈடு-பத்தாம்பாட்டு.

அவன் நீர்மையைப்பேசப்புக்கு நம்மால் பேசப்போமோ! கடல்கிளர்ந்தாற்போலே வேதமே பேசவேண்டாவோவென்கிறுர்.

(நாதன்) ஸர்வநியந்தாவானவன். (ஞாலங்கொள்பாதன்) வஸிஷ்ட்டசண்டால விபாகரஹிதமாக எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைப்பரப்பினவன். (என்னம்மான்) இம்மேன்மையையும் நீர்மையையுங்காட்டியென்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவன். அதவா, (நாதன்) முதற்பாட்டிற்சொன்ன ஶேஷித்வத்தையுடையவன். (ஞாலங்கொள்பாதன்) இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வவதாரஸௌலப்யத்தையுடையவன். (என்னம்மான்) எனக்குக்கிட்டலாம்படி திருமலையிலேவந்தென்னை யடிமைகொண்டவன். மூன்றும்பாட்டில் "கண்ணுவான்" என்றத்தைநினைக்கிறுர்.

(ஓதமித்யாதி) இவனுடைய வித்நிலைமைகளைப் பேசும்போது, கடல்கிளர்ந்தாற்போலே கிளராநின்றுள்ள வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நீர்மையையுடையவன். நீர்மையாவது - ஆர்ஜவகுணம்... ......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (நாதனித்யாதி) (அவன்நீர்மையித்யாதி) "நீர்" என்று - நீர்மையாய், ஆர்ஜவத்தைச்சொல்லி, வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வார்ஜவகுணத்தை யுடையவனென்றபடி.

கீழிரண்டுபதத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோவம் (இம்மேன்மையையுமித்யாதி) பூர்வவாக்யவிவரணம் (மூன்றும்பாட்டிலித்யாதி)

இப்போது, "ஓதம்போல் கிளர்வேதம்" என்று விஶேஷித்ததுக்குக்கருத்தென்னென்ன (இவனுடையவிந்நிலைமைகளையித்யாதி) பேசும்போது - பேசப்புக்கால். (கடல்கிளர்ந்தாற்போலே) கிளராநிற்கும்வேதம்; இப்படி (கிளராநின்றுள்ள வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நீர்மையையுடையவன்) என்று கூட்டுவது. அதவா, நீர்மையுடையவனென்னுமித்தனை, நம்மால்பேசமுடியாது என்று வாக்யஶேஷம். இந்நிலைமைகளை - இஸ்ஸ்வபாவங்களை. ஓதம் - ஸமுத்ரம் - கிளருகை - பொங்குகை.

க்ரமேணுந்வயஃ ....*

பதினொன்றும் பாட்டு.

நீர்புரைவண்ணன், சீர்சடகோபன்
நேர்தலாயிரத், தோர்தலிவையே.

ஆறுயிரப்படி.

(நீர்புரை) அதிஶீதளமாய் ஸர்வபோக்யமான திருநிறத்தையுடையனுயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற மஹாகுணத்தையுள்ளபடிபேசிற்றித்திருவாய்மொழியென்கிறுர்...............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழி ஆர்ஜவகுணத்தினுடைய நிரூபணரூபமென்றருளிச்செய்கிறார்.

நீர்புரை - ஒருக்கினவிடத்திலேசென்று பாயும்நீரின் செவ்வைபோலேயிருக்கிற. வண்ணன் - ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய. சீர் - ஆர்ஜவகுணத்தை. சடகோபன் - ஆழ்வார். நேர்தல் - நேர்ந்தருளிச்செய்த. ஆயிரத்து - ஆயிரத்தில். இவை - இவை. ஓர்தல் - ஓர்தலைவடிவாகவுடைத்தாயிருக்கும்......................*

ஈடு_பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி எல்லாத்திருவாய்மொழியிலும் அவனுடைய வார்ஜவகுணத்தை யாராய்ந்துசொன்ன பத்தென்கிறார்.

(நீர்புரைவண்ணன்) ஆகவித்திருவாய்மொழியில் சொல்லிற்றாயிற்று ஸர்வேஶ்வரனுடைய வார்ஜவகுணமாயிற்று. நீரோடொத்தஸ்பாவத்தையுடையவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தையாயிற்றுசொல்லிற்று. ஆர்ஜவகுணமாவது - ஸம்ஸாரிகள்விலங்கிப்போனது தனக்குவழியாம்படிதான் செவ்வையனுகை.

(சடகோபன்நேர்தல்) இவைதாம், இவ்வர்த்தத்தைக்கட்கநின்றொருவன் கவிபாடுகையன்றிக்கே, இவ்வார்ஜவகுணத்துக் கிலக்கான வாழ்வாரருளிச்செய்தவை. (ஆயிரத்தோர்தலிவையே) ஆயிரத்திலும்வைத்துக்கொண்டு ஓர்ந்தருளிச்செய்யப்பட்டவை. அதாவது - ஸம்ஸாரிகளுடைய செவ்வைக்கேட்டையநுஸந்தித்து, அத்தாலிழக்கவேண்டாதபடி அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தை யநுஸந்தித்தருளிச்செய்யப்பட்டவை. அன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுக்கோரப்படுமவையென்னுதல். ஆயிரத்திலும் சடகோபன் நீர்புரைவண்ணனுடைய சீரை நேர்ந்தவிவையோர்தல் என்றந்வயம்.

முதற்பாட்டில், நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனுய்ப்பரிமாறும்படியை யருளிச்செய்தார்; இரண்டாம்பாட்டில், லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன் செவ்வையனுய்ப்பரிமாறும்படியை யருளிச்செய்தார்; மூன்றாம்பாட்டில், இரண்டுவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் முகங்கொடுக்கைக்காக, திருமலையிலேநிற்கிறபடியை யருளிச்செய்தார்; நாலாம்பாட்டில், அவ்வார்ஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில், நானவன்குணங்களை விரும்புமாபோலே யவனுமென்தேஹத்தை விரும்பாநின்றானென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், என்னுடையதேஹத்தினளவன்றிக்கே, என்னுடையவாத்மாவையும் கைக்கொண்டானென்றார்; ஏழாம்பாட்டில், அவ்வளவுமல்ல, நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணினானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில், என்னை

ச்சுட்டி யவன்பிறந்தபிறவிகளுக்கு முடிவில்லையென்றார் ; ஒன்பதாம்பாட்டில், இப்படிபிறந்தபிறவிகள்தோறும் தன்னைஸ்வர்யத்தோடேவந்தவதரித்தாரனென்றார் ; பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தைப் பேசும்போது வேதமேபேசவேண்டுமென்றார் ; நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போதுமொக்க வநுஸந்திக்கப்படுமென்றார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (நீர்புரையித்யாதி) (எல்லாத்திருவாய்மொழியிலும்) “ ஆராய்ந்து ” என்றந்வயம்.

புரை - ஒப்பு. நீருக்கார்ஜவமாவது - காட்டினவழியேபோகை. வக்ஷ்யமாணாந்வயத்தாலே பலிதம் (ஆகவித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (நீரோடித்யாதி) சீரொன்று - ஆர்ஜவகுணம்.

நேர்தல் - சொல்லுதல். ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து. 'ஓரப்படுமவை - நித்யாநுஸந்தேயம்.

ஓரப்படுமவையென்ற பக்ஷத்திலந்வயம் (ஆயிரத்திலுமித்யாதி) ஓர்ந்தருளிச்செய்யப்பட்டவை என்றபக்ஷத்திலே, ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, சடகோபன் நீர்புரைவண்ணனுடைய சீரையோர்ந்து நேர்ந்தவையிவையென்றந்வயங் கண்டுகொள்வது.

என்னைச்சுட்டி - என்னைக்குறித்து...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(ஓடும்புள்ளேறி)

ஸூரீணாம் ஸ்வைரஸேவ்யே ஸ்வயமவதரதி க்ஷாத்ரதிவ்யைக
நேத்ரே கோபாத்யர்த்தம் த்ருதாத்ரௌ ஸ்ரிததநுரஸிகே வாமநீபாவத்ருஸ்யே ।
ஸச்சித்தாநந்யவ்ருத்தௌ விபவஸமதநௌ ஸ்வாயுதாரூடஹஸ்தே
[illegible] ॥ (௧)

(ஸூரீணம்ஸ்வைரஸேவ்யே) ஓடும்புள்ளேறி - வைநதேயர் முதலான நித்யஸூரிகளாலே யதேஷ்டஸேவ்யனுமாய்; (ஸ்வயமவதரதி) செம்மாவாய்நீண்ட செம்மாகண்ணனே - விரோதிநிரஸந ஸீலனானக்ருஷ்ணனுமாய் ; க்ஷாத்ரதிவ்யைகநேத்ரே) கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு - மநுஷ்யருக்கும் வானவர்க்கும் நிர்வாஹகனாய்; (கோபாத்யர்த்தம்த்ருதாத்ரௌ) வெற்பையொன்றெடுத்து - தன்னையாஸ்ரயித்த கோகோபரக்ஷணார்த்தமாக கோவர்த்தநத்தை தரித்தவனுமாய்; (ஸ்ரிததநுரஸிகே) என்மெய்கலந்தானே - ஆஸ்ரிதருடைய ஸரீரத்தில் அத்யாதரயுக்தனுமாய்; (வாமநீபாவத்ருஸ்யே) புலன்கொள்மாணாய் - பார்க்கிறபேர்களுடைய த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வாமநரூபத்தை யுடையனுமாய்; (ஸச்சித்தாநந்யவ்ருத்தௌ) என்னெண்டானானே - ஆஸ்ரிதமநோரத ஸத்ருஸவ்யாபாரத்தையுடையனுமாய்; (விபவஸமதநௌ) ஆனானாயன்மீனோடேனமும் - தன்னுடையவிபவம்போலே யளவில்லாதமத்ஸ்ய வராஹாதிரூபங்களை யுடையனுமாய்; (ஸ்வாயுதாரூடஹஸ்தே) சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டான் - அழகியதிரு

க்கைகளிலே யநவரதம் திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்துக்கொண்டிருக்குமவனாய், (நீசோச்சக்ராஹ்யபாதே) ஞாலங்கொள்பாதன் - நிம்நோந்நதவிபாகமறவெல்லார் தலையிலும் பரப்பினதிருவடிகளையுடையனுமா யிருக்கிறநீரவர்ணனான வெம்பெருமானிடத்திலே நிருபாதிகமானவார்ஜவத்தை "ஓடும்புள்ளேறி" என்கிறதமுகத்திலே ஆழ்வாருபபாதித்தருளினாரென்கிறார்......................................(எ)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

ஓடுமனஞ்செய்கையுரையொன்றினில்லாதாருடனே
கூடிநெடுமாலடிமைகொள்ளுநிலை - நாடிய
வோர்ந்தவன்றன்செம்மையுரைசெய்தமாறனென
ஏய்ந்துநிற்கும்வாழ்வாமிவை. (அ)

(ஓடுமனம்) . இதில், ருஜுக்களோடு குடிலரோடு வாசியற ஆர்ஜவகுணயுக்தனென்றநுஸந்தித்தவாழ்வார் திவ்யஸூக்தியை யநுவதித்தருளிச் செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில், ஆச்ரயணமத்யந்த ஸரஸமாயிருந்ததே யாகிலும், ஆச்ரயிக்கிறவர்கள் கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வைக்கேடான ஸம்ஸாரிகளாகையாலே பரிமாற்றத்திலருமைதட்டி யிராதோவென்னில், நீரோமேடுகளிலே விரகாலேநீரேற்றுவாரைப்போலே, இவர்களுடைய செவ்வைக்கேடே தனக்குச்செவ்வையாம்படியின்றாச்ரயிக்கிற விவர்களளவிலும் செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுமார்ஜவ குணயுக்தனென்கிற ஓடும்புள்ளிலர்த்தத்தை "ஓடுமனஞ்செய்கை" இத்யாதியாலேயருளிச் செய்கிறார்.

(ஓடுமனஞ்செய்கையுரையொன்றினில்லாதாருடனேகூடி) சஞ்சலமாய் நின்றவாகில்லாநெஞ்சும், அதின்வழியைப்பின் செல்லும்வாக்காயங்களும், ஒருமைப்பட்டு நடக்கையின்றிக்கே, செவ்வைகெடநடக்கும்குடிலரோடுகூடிக்கலந்து. (நெடுமாலடிமைகொள்ளுநிலை) ஸர்வஸ்மாத்பரனானவ னடிமைகொள்ளு மார்ஜவஸ்வபாவத்தை. (நாடறியவோர்ந்து) நாட்டாரறியும்படி யாராய்ந்து. (அவன்றன்செம்மை) "தேநதேதமநுவ்ரதா:" (தேநதேதமநுவ்ரதா:) "ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா" (ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா) என்னும்படியான அவனுடையஆர்ஜவத்தை. (உரைசெய்த) அருளிச்செய்த. அதாவது - "ஓடும்புள்ளேறிச் சூடுந்தண்டுழாய் நீடுநின்றவை யாடுமம்மானே" என்று - நித்யஸூரிகள் திறத்தில்பரிமாறு மார்ஜவத்தையும், "அம்மானாய்" என்றும், "கண்ணாவான்" என்றும், "நீர்புரைவண்ணன்" என்னுமளவும் நித்யஸம்ஸாரிகளோடே செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுமார்ஜவத்தையு மருளிச்செய்தாரென்கை. இப்படிஉரைசெய்த (மாறனென) ஆர்ஜவகுணத்தையருளிச்செய்த ஆழ்வாரென்றநுஸந்திக்க. (ஏய்ந்துநிற்கும்வாழ்வாமிவை) ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸம்பத்தாயுள்ளவை யெல்லாம் பொருந்தி "சென்றொன்றிநின்றதிரு" என்னும்படிநிலைநிற்கும். ....(அ)

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - அ—பாட்டு - அஅ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இவையும் - ப்ரவேஶங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிஆர்ஜவகுணத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன், "பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தான்" என்றும், "என்னெஞ்சுடானுன்" என்றும், கீழிவர்சொன்ன க்ரமத்திலேதன்னுடைய குணவிக்ரஹமஹிஷீ பரிஜநவிபூதிசேஷ்டிதங்களோடேகூட இவரோடேபரிபூர்ணமாக ஸம்ஶ்லேஷித் தநுபவிப்பிக்கப்பாரித்து, "இவர்வெள்ளக்கேடாயுடைகுலேயப்படிற்செய்வதென்" என்றுபார்த்து, ஸாத்மிக்கஸாத்மிக்க புஜிப்பிப்பானாக, இவர்பரிஸரத்திலேவர்த்திப்பது, இவருக்கந்திகஸ்த்தனுவது, கூடநிற்பது, இவர்ஶரீரத்திலொரு பக்கத்திலேயாவது, ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலேயாவது, தோள்களிலேசேர்வது, நாவிலேநிற்பது, கண்ணுக்குளேயாவது, நெற்றியிலேயாவது, உச்சியிலேயாவதாகக்கொண்டு, க்ரமத்திலேபோகம் தலைமண்டையிடும்படி ஸாத்மிக்கஸாத்மிக்க ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார். ....*

ஈடு.

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஆர்ஜவகுணநுஸந்தாநம்பண்ணினர்; இப்படியநுஸந்தித்தார் விஷயத்தில் ஸர்வேஶ்வரனிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறாரிதில். ஸர்வேஶ்வரனுய் ஶ்ரியஃபதியாய் பரமரஸிகனுயிருக்கிறவன், ஆழ்வார்பக்கியிலே துவக்குண்டு இவரோடே யேகரஸனுயிருந்தான்; ஆழ்வாராகிறர், கீழில் ஆர்ஜவகுணநுஸந்தாநத்தாலே அவன்பக்கலிலே பெரியவிடாயை யுடையரானர்; "இதுநமக்கு நல்லவாய்ப்பாயிருந்தது" என்றுபார்த்து, அர்ஜுநன், விபூதிஶ்ரவணத்தாலே "விபூதிமானனவனைக்காணவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க, அதுக்குறுப்பாக "திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு:" (திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷுஃ) என்கிறபடியே - திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து வைஶ்வரூப்யத்தைக் காட்டினுற்போலே, இவர்க்கும் தன்னையநுபவிக்கைக்கீடான விடாயைப்பிறப்பித்

துத்தன்னை யநுபவிப்பிக்கிறான் நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடு பரிமாறுமா போலே பரிமாறக்கோலி. அதாவது - பிராட்டிமாரோடு பரிமாறுவது, மஹிஷிகளான முறையாலே; திருவடியோடுபரிமாறுவது, வாஹநமான முறையாலே; திருவநந்தாழ்வானோடு பரிமாறுவது, படுக்கையானமு றையாலே; இப்படியவர்களோடு ஓரோமுறையாலே பரிமாறும்பரிமாற் றமெல்லாம் இவரொருவரோடு பரிமாறுகிறானாய், அதுதன்னை, குளப்ப டியிலே கட்டிலமடுத்தாற்போலேயன்றிக்கே, பொறுக்கப்பொறுக்கப்பரி மாற, இவருமவனை ஸர்வேந்த்ரியத்தாலும் ஸர்வகாத்ரத்தாலும் யதாம நோரதமநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலேயவனைப்பேசி யநுப விக்கிறார். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இவையும்ப்ரவேஶே, வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாகஸங்கதி (கீழிவித்யாதி) (ஸர்வேஶ்வர னிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்) ஸாத்ம்யபோகப்ரதத்வ ம ருளிச்செய்கிறாரென்றபடி.

விஸ்தரஸங்கதி (ஸர்வேஶ்வரனாயித்யாதி) " இவையுமவையும் " இத்யா தியையும், " திருவின்மணாளன், சுவையன் " இத்யாதியையும்பற்ற (ஸர்வேஶ் வரனாயித்யாதி விஶேஷணத்ரயமும்) அவக்குண்டு - ஈடுபட்டு. (இது) அநயோ ந்யப்ராவண்யமுண்டான விதநல்லவாய்ப்பா யிருந்ததென்றபடி. இதிற்பண்ணுகி ற ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தையடியிலே பண்ணுமைக்கடியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனித்யாதி) " அபேக்ஷிக்க " என்கிறவிடத்திலே - " 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 । 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 " (ஏவமேதத்யதாத்தத்வமாத்மாநம்பரமேஶ்வர। த்ரஷ்டுமிச்சாமிதேரூபமைஶ்வரம்புருஷோத்தம) என்றகீதாவசநமநுஸந்தேயம். கீதாஸ்வேகாதஶே, " 𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾। 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 " (நதுமாம்ஶ க்யஸேத்ரஷ்டுமநேநைவஸ்வசக்ஷுஷா। திவ்யந்ததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோ கமைஶ்வரம்.) விடாயைப்பிறப்பித்து - பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை விஶதமாக்கி. கோலி - " அநுபவிப்பிக்கிறான் " இதிபூர்வேணாந்வயஃ.

" அருகலிலான் " என்கிறபாட்டைக்கடாக்ஷித்து (பிராட்டிமாரோடித்யா தி) ஸர்வேந்த்ரியத்தாலுமென்றது - " நெஞ்சினுளான் " " கண்ணினுளான் " இ த்யாதியைப்பற்ற. ஸர்வகாத்ரத்தாலுமென்றது - " ஒக்கலையான் " "நெற்றியுளா ன் " " உச்சியுளான் " இத்யாதியைப்பற்ற. " சூழலுளான் " என்றுதொடங்கிச் சொன்னதுக்கு தாத்பர்யம் (பொறுக்கப்பொறுக்கவித்யாதி) அவனைப்பேசி - அ வன்குணங்களைப்பேசி...*

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும்
யவையும்யவருந்தன்னுள்ளேயாகியுமாக்கியுங்காக்கு
மவையுட்டனிமுதலெம்மான்கண்ணபிரானென்னமுதஞ்
சுவையன்றிருவின்மணாளனென்னுடைச்சூழலுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(இவையுமவையும்) இப்படி யெம்பெருமானென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினானென்கிறார்.

ஸ்வஸங்கல்பக்ருத நிகில ஜகதுதயவிபவலயலீலனாய், ஸர்வஜகதாத்மபூதனானவன் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள வஶிநிவேஶத்தாலே யென்னை வஶீகரிக்கைக்காக வென்னுடைய சூழலிலே வந்து புகுந்தானென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வஸுலபனான ஶ்ரிய:பதி, என்னுடையபரிஸரத்திலே அநூரவர்த்தியாகாநின்றானென்கிறார்.

இவையுமவையுமுவையும் - அந்திகஸ்த்தமாயும் தூரஸ்த்தமாயும் அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாயுமுள்ள அசேதநங்களும். இவருமவருமுவரும் - ஏவம்வித சேதநரும். யவையும்யவரும் - எல்லாம். ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்னுள்ளே - தன்னுள்ளே. ஆகியும் - ஆம்படியாயும். ஆக்கியும் - ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே யுண்டாக்கியும். காக்கும்-ஸ்ருஷ்டமானவற்றுக்கு ஆபத்துக்களைப்போக்கி அபிமதங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்குமவனுமாய். அவையுள் - அவற்றினுள்ளே அந்தராத்மாவாயும். தனிமுதல்-உள்ளே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷ காரணமுமாய். அம்மான் - ஸ்வாமியுமாய். கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனான ஸௌலப்யத்தைக்காட்டி. என்னமுதம் - எனக்குபோக்யபூதனாய். என்னுடை - என்னுடைய. சூழலுளான் - சூழலிலேயானான்.........*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுபூதனுமாய் ஸர்வாந்தராத்மாவுமான க்ருஷ்ணனானவ னென்னுடைய பர்யந்தத்தை விட்டுப் போகமாட்டாதபடியானானென்கிறார். அவனுடைய குணாநுபவத்தோடு விபூத்யநுபவத்தோடு வாசியில்லையிறே யிவர்க்கு. முதற்றிருவாய்மொழியிலே பரக்க வநுபவித்தவித்தை விஶதமாயிருக்கையாலே திரளவநுபவிக்கிறார்.

(இவையுமவையு மித்யாதி) சித்வர்க்கத்தையு மசித்வர்க்கத்தையும் திரளச்சொல்லுகிறது. (தன்னுள்ளேயாகியும்) “ இவையுமவையு

ம் ” என்றிங்ஙனே பிரித்து வ்யவஹரிக்க வொண்ணாதபடி “ ஸ்வ ” (ஸ்தேவ) என்கிறபடியே - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயாம்படி தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு தரிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (ஆக்கியும்) “ ப ஹுஸ்யாம் ” (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே நின்றும்பிரித்து, நாமரூப விபாகார்ஹமாம்படி பண்ணியும். (காக்கும்) ஸ்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களை யீரக்கையாலே தடவி ரக்ஷிக்கும்படி. (அவையுள்தனிமுதல்) ஸ்ருஷ்டமானபதார்த்தங்களிலே, இவை ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யந்தராத்மாவராய் நிற்கும் நிலையைச்சொல்லுகிறது. இது - பின்னை, “ ஆக்கியும் ” என்று ஸ்ருஷ்டியைச்சொன்னபோதே சொல்லிற்றாகாதோவென்னில் ; [ததநுப்ரவிஶ்ய என்று] இவற்றினுடைய வஸ்துத்வநாம பாக்த்வங்களுக்காகப் பண்ணுமநுப்ரவேஶத்தைச் சொல்லுகிறதங்கு ; இங்கிவற்றுக்குச்சொல்லும் வாசகஶப்தம் தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கும்படியாக நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. (எம்மான்) தன்விபூதிவிஷயமாகத்தனக்குண்டானவோரத்தைக்காட்டி யென்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவன். (கண்ணபிரான்) இப்படியிருக்கிறவன்றானே க்ருஷ்ணனென்கையும், அவன்றான் கண்ணுக்குத்தோற்றிநின் றுபகரிக்குமென்கையும். (என்னமுதம்) தேவர்களதிகாரிகளா மம்ருதத்தில் வ்யாவ்ருத்தி. (சுவையன்) அவ்வம்ருதத்துக்கு போக்த்ருத்வமில்லையே. சுவையன் - பரமரஸிகன். இந்தரஸிகத்வத்துக்கு ஊற்றுவாய்சொல்லுகிறது (திருவின்மணாளன்) இவருடைய அம்ருதமொரு மிதுநமாயிற்று. (என்னுடைச்சூழலுளானே) பெரியபிராட்டியார் “ அகலகில்லே னிறையும் ” என்னப்பிறந்தவன், என் பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கை தன்பேறாக வர்த்தியாநின்றான். “ யஸ்ய ப்ரஸாதேந ... ” (யஸ்யப்ரஸாதேஸததம்ப்ரஸீதேயுரிமாஃப்ரஜாஃ|ஸராமோவாநரேந்த்ரஸ்யப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே) என்கிறபடியே ; [லோகநாத ...] லோகநாதஃ புராபூத்வா ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி) தம்மையொழிந்தார்க்கெல்லாம்நாதரானவர் ஸுக்ரீவனை நாதனாகவிச்சியாநின்றார். கிடைப்பது, கிடையாதொழிவது,தாம் முந்தறமுன்ன மிச்சியாநின்றார்.......................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (இவையுமித்யாதி) “ அவையுட்டனிமுதல் ” கண்ணபிரான், என்னுடைச்சூழலுளான் ” என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸ்ருஷ்ட்யாதீத்யாதி) ஸாத்ம்யபோக ப்ரதத்வரூபகுணாநுபவம்பண்ணுகிறவிவர், விபூத்யநுபவம்பண்ணுகிறதென்னென்ன (அவனுடையவித்யாதி) குணங்களோபாதி,

ததீயத்வாகாரத்தாலே விபூதியுமநுபாவ்யமாகையாலே சொல்லுகிறானென்றபடி. ஆனால் "நாமவன்" என்கிறபாட்டிற்படியே பரக்கவநுபவியாதொழிவானென்னென்ன (முதற்றிருவாய்மொழியிலேயித்யாதி) புநருக்திபரிஹாரமாதல். திரள-ஸமுதாயமாக.

(இவையுமித்யாதி) ஸமீபஸ்த்தங்களாயும், தூரஸ்த்தங்களாயும், அதூரவிப்ரக்ருஷ்டங்களாயும் ஸமீபஸ்த்தராயும், தூரஸ்த்தராயும், அதூரவிப்ரக்ருஷ்டராயுமுள்ள. (யவையும்யவரும்) சேதநாசேதநங்களெல்லாம். (தன்னுள்ளேயாகியும்) ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்னுள்ளேயாம்படி பண்ணியும். (ஆக்கியும்) ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தும். (காக்கும்) ஸ்ருஷ்டமானவற்றைரக்ஷிக்குமவனாய். (அவையுள் தனிமுதல்) அவற்றினுள்ளே யந்தராத்மாவாயுமுள்ள அத்விதீயகாரணமுமாயென்று ஶப்தார்த்தம். உக்தாநுவாதம் - "யவையும்யவரும்" என்று. "ஆகியும்" என்று ஸம்ஹாரத்தைமுந்தறசொல்லிற்று - ஸ்ருஷ்டி அப்யய பூர்விகையாகையாலே.

ஸ்ருஷ்டிக்குப்பிற்பாடு அத்விதீயகாரணமாவது - ஸர்வாந்தராத்மாவென்னுமதுக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதி) பூர்வவாக்யத்தை ஶங்காமுகேநவிவரிக்கிறார் (இதுபின்னையித்யாதி) இது - அநுப்ரவேஶம். "அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபேவ்யாகரவாணி" (அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபேவ்யாகரவாணி) என்று - ஸ்ஷ்டிக்கநுப்ரவேஶபூர்வகத்வம் ப்ரதிபந்நமாகையாலே, ஸ்ருஷ்டியைச்சொன்னபோதே அநுப்ரவேஶம் ஸித்தமாகாதோவென்று ஶங்காதாத்பர்யம். அந்தவநுப்ரவேஶத்திற்காட்டி லிங்குசொல்லுகிறதுக்கு வ்யாவ்ருத்தியை தர்ஶிப்பியாநின்றுகொண்டு, இங்குவிவக்ஷிதமான வநுப்ரவேஶத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநேநஜீவேநேத்யாதி) ஆக, "ஆக்கியும்" என்கிறவிடத்திலே - "அநேநஜீவேந" (அநேநஜீவேந) இத்யாதி வாக்யோக்தமான ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தாநுப்ரவேஶஞ் சொல்லுகிறது; "அவையுட்டனிமுதல்" என்கிறவிடத்திலே ஸ்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களுடைய ஸத்தாநிர்வஹணார்த்தமான ஸ்த்தித்யர்த்தாநு ப்ரவேஶஞ் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தாநு ப்ரவேஶமென்றும், ஸ்த்தித்யர்த்தாநு ப்ரவேஶமென்றும், அநுப்ரவேஶம் த்விவிதம். காரணவஸ்த்தையோடு கார்யாவஸ்த்தையோடுவாசியற ஸர்வதாசிதசிதநுப்ரவிஷ்டனான பரமாத்மாவுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தாநு ப்ரவேஶமாவதேது, ஸ்த்தித்யர்த்தாநுப்ரவேஶமாவதேதென்னில்; "தத்தத்கார்யாநுகுணஸந்நிதிவிஶேஷம்" (தத்தத்கார்யாநுகுணஸந்நிதிவிஶேஷம்) என்று ஸம்ப்ரதாயம். சிலஸ்ரீகோஶங்களிலே, "அநேநஜீவேந" (அநேநஜீவேந) இத்யாதிவாக்யமில்லை; "இதுபின்னை" இத்யாதிஶங்காவாக்யாநந்தரம், "ததநுப்ரவிஶ்ய என்று இவற்றினுடைய வஸ்துத்வ நாமபாக்த்வங்களுக் காகப்பண்ணுமநுப்ரவேஶத்தைச் சொல்லுகிறதங்கு. இங்கிவற்றுக்குச் சொல்லும் வாசகஶப்தம் தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கும்படியாக நிற்கும்நிலையைச் சொல்லுகிறது" என்று பரிஹாரவாக்யாவலி சிலஸ்ரீகோஶங்களிலேயிருக்கிறது. அந்தபக்ஷத்திலே "சொல்லிற்றாகாதோவென்னில், என்றவநந்தரம், 'அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய என்று' என்றுகூட்டிக்கொள்வது; 'ததநுப்ரவிஶ்யவென்று' என்கிறத்தை

'இங்கு' என்றவநந்தரம் கூட்டிக்கொள்வது" என்று வாக்யத்தைத் திருத்துவர்கள். "தத்ருஷ்டா" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு - "அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹோதி" (அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹோதி) "யவாகூம்பசதி" (யவாகூம்பசதி) என்றவிடத்திற்போலே, பாடக்ரமத்தை யநாதரித்து அர்த்தக்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து ததேவாநுப்ராவிஶத், தத்ஸ்ருஷ்ட்வாததநுப்ரவிஶ்ய ஸச்சத்யச்சா பவத் இத்யந்வயঃ கர்த்தவ்யঃ. அங்கு - "ஆக்கியும்" என்கிறவிடத்திலே. இங்கு - "அவையுட்டனிமுதல்" என்கிறவிடத்திலே.

"இவையுமவையும்" இத்யாதிக்கநந்தரம், "எம்மான்" என்றதுக்கு பாவம் (தன்விபூதியித்யாதி) ஓரம் - பக்ஷபாதம். "கண்ணபிரானென்றதுக்கு-க்ருஷ்ணனுயுபகரிக்குமவனென்னுதல், கண்ணுக்குவிஷயமா யுபகரிக்குமவனென்னுதல். இவ்வர்த்தத்வயத்தையும் தந்த்ரேண வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) (க்ருஷ்ணனென்கையும்) க்ருஷ்ணனுய்வந்தவதரிக்குமவனென்கையும். "என்" என்றதுக்கு பாவம் (தேவர்களித்யாதி) சிறையுங்கூட்டிபாவம் (அவ்வம்ருதத்துக்கித்யாதி) "சுவையன்திருவின்மணாளன்" என்கிறபதச்சேர்த்திக்குபாவம் (இந்தவித்யாதி) "என்னமுதம் திருவின்மணாளன்" என்றுகூட்டி பாவாந்தரம் (இவருடையவித்யாதி) "இந்த தாத்பர்யத்வயத்தாலும் - வாக்யத்வயோக்தமான புருஷகாரத்வோபேயத்வங்கள்ஸூசிதங்கள்" என்றுஸம்ப்ரதாயம்.

"திருவின்மணாளனென்னுடைச்சூழலுளான்" என்றுகூட்டி யவதாரணத்துக்குபாவம் (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி) "இவையுமவையும்" இத்யாதியாலே-மேன்மையைச்சொல்லி, "அவன்சூழலுளான்" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (யஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே சதுர்த்தே, "யஸ்ய ப்ரஸாதஸதஸௌ ஸுக் பாவரத் தாநிர்ஜ்ஜ ராஜ்யமசம் ஸம்யஸ் லோகநாதஃ புரா பூத்வா" (ஏஷதத்வாசவித்தாநிப்ராப்யசாநுத்தமம்யஸ்ய லோகநாதঃபுராபூத்வா) இத்யாதி. வர்த்தமானார்த்தம் (கிடைப்பதித்யாதி) "ஐவதி" (இச்சதி) என்கையாலே - தௌர்லப்யம் ஸித்தம்.

க்ரமேணாந்வயঃ..*

இரண்டாம்பாட்டு.

சூழல்பலபலவல்லான்றொல்லையங்காலத்துலகைக்
கேழலொன்றாகியிடந்தகேசவனென்னுடையம்மான்
வேழமருப்பையொசித்தான்விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா
னாழநெடுங்கடல்சேர்ந்தானவனென்னருகலிலானே.

ஆறாயிரப்படி.

(சூழல்பலபல) இப்படி யென்னுடைய சூழலிலே வந்துபுகுந்து, தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ப்ரஹ்மாதி வாங்மநஸாபரிச்சேத்யமான தன்னுடைய கல்யாண குணங்களையு மெனக்குக்காட்டி யென்னை வஶீகரித்து, பின்னை யென்னருகே யெழுந்தருளிநின்றானென்கிறார். *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரமுகத்தாலே ஆஸ்ரிதோபகாரகனானவன், என்னருகேயானனென்கிறார்.

சூழல் - ஆஸ்ரிதரை வஸீகரிக்கைக்கிடான சூழ்ச்சியையுடைய அவதாரங்களை. பலபல - பலவும். வல்லான் - தன்னிச்சையாலே பண்ணவல்லனாய். தொல்லை - பழையதாய். அம் - அவதாரோபயுக்தமாகையாலே யழகியதான. காலத்து - வராஹகல்பத்தின்முதலிலே. உலகை - ப்ரளயார்ணவமக்நமான லோகத்தை. கேழலொன்றாகி - அத்விதீயவராஹமாய்க்கொண்டு. இடந்த - இடந்தெடுத்து. கேசவன் - ப்ரளயஜலத்திலே நனைந்த மயிரழகையுடைய. என்னுடை யம்மான் - என் ஸ்வாமியாய். க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து வேழம் - ப்ரதிபந்தகமான குவலயாபீடத்தை. மருப்பையொசித்தான் - ஸ்ருங்கபங்கம் பண்ணினவனாய். இவ்வுபகாரம் விண்ணவர்க்கு - அதிஸ்மிதஜ்ஞரான தேவர்களுக்கும். எண்ணல் - நினைக்க. அரியான் - அரியனாய். பின்னையு மாஸ்ரிதர்க் குதவுகைக்காக ஆழம் - அகாதமாய். நெடும் - பெருத்த. கடல் - க்ஷீரார்ணவத்திலே. சேர்ந்தானவன் - கண்வளர்ந்தருளினவன். என்னருகலிலான் - என்னருகானவிடத்திலேயானான். அருகலிலென்று - ஏழாம்வேற்றுமை..*

ஈடு் இரண்டாம்பாட்டு.

என்பரிஸரத்திலே வர்த்தித்தவன், அதுஸாத்மித்தவாறே யென்னருகேவந்து நின்றனனென்கிறார்.

(சூழல்பலபலவல்லான்) இப்போதுசூழலென்கிறது - அவதாரத்தை. அவதாரத்தை "சூழல்" என்பானென்னென்னில்; சேதநரையகப்படுத்திக் கொள்ளுமதாகையாலே. ஜாதிபேதத்தையும், அவாந்தரபேதத்தையும்பற்ற (பலபலவென்கிறது) (வல்லான்) கர்மநிபந்தநமாகப்பிறக்கு மவனுக்கும் முடியாதபிறவிகளைப் பிறக்கவல்லான். கர்மம்செய்யவல்லதன்றிறே, அநுக்ரஹம்செய்யவல்லது. அவற்றிலேயொரு சூழல்சொல்லுகிறார். (தொல்லை) வாராஹகல்பத்திறுதியிலே. (அங்காலத்து) தன்வடிவைக்கண்ணுக்கிலக்காக்கின காலமிறே, அத்தைப்பற்ற - அங்காலமென்கிறார். (உலகை) ஒருதிருவடி திருவநந்தாழ்வானுக்காகத் தானிப்படிப்படப்பெற்றதோ!, ஸங்கல்பத்துக்கும் பாத்தம்போராதபூமிக்காகக்கிடீர். (கேழலொன்றாகி) தன்மேன்மையோ டணைந்திருப்பதொரு வடிவைத்தான் கொள்ளப்பெற்றதோ!. (ஒன்றாகி) பின்புஸர்வஸக்தியான தானே "இவ்வடிவைக்கொள்ள" என்னினு மொண்ணாதபடி யத்விதீயமா யிருக்கிறபடி. பூமி, ப்ரளயத்திலே யகப்பட்டவாறே, நீருக்கும்சேற்றுக்கு மிறாயாதவடிவைக்கொண்ட வித்தனையவன்றோன்; அதுஅவன்கொண்டவடிவாகையாலே அழிவுக்கிட்ட வடிவுதனக்கேயாலத்திவழிக்க வேண்டியிருக்கும் * பன்றியாம்தேசிறே. (இடந்த) அஜ

ஜாதிக்காகவுள்ளதொருகுண மாயிற்றுச்செருக்கு, ஸ்ரீயபதியவ்வடிவைக் கொண்டாற் சொல்லவேண்டாவிறே. அண்டபித்தியிலேசேர்ந்த பூமியைப்புக்கெடுத்துக் கொண்டேறினன். (கேசவன்) ப்ரஶஸ்தகேஶன். அப்போதைத்திருமேனியு மூளைமயிருமாய்நின்றநிலை. (என்னுடையம்மான்) ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்ட வென்னையெடுத்தவன். (வேழமருப்பையொசித்தான்) குவலயாபீடத்தினுடைய மருப்பையநாயா ஸேநமுரித்தவன். அப்படியேயென்னுடைய * மதக்களிறைந்தினையும் சேரிதிரியாமல் பண்ணினவன்.

விரோதிநிரஸநஶீலனென்றபடி. (விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்) தனியேகுவலயாபீடத்தோடே பொருதவன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் மநோரதத்துக்கு மவ்வருகானவன். (ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான்) அந்தப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல் கேட்கத்திருப்பாற் கடலிலே சாய்ந்தருளினவன். ஆழம் - உறுத்தாமைக்கு. நெடுமை * தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி வேண்டினபடி கண்வளர்ந்தருளுகைக்கு. (அவனென்னருகலிலானே) அவர்களைப்போலேயெனக்கதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாகவும் நிற்கிறிலன்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (சூழலித்யாதி) "என்னருகலிலான்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்பரிஸரத்திலேயித்யாதி)

"சூழல்" என்கிறது - கீழ்போலேபரிஸரவாசியன்று, அவதாரவாசியென்கிறார் (இப்போதித்யாதி) சேதநனைச்சூழ்ந்துகொள்ளுமது - சூழலென்றபடி. சூழ்ந்துகொள்ளுகை - வளைத்துக்கொள்ளுகை. வீப்ஸைக்குபாவம் (ஜாதிபேதேத்யாதி) அவாந்தரபேதம் - ஏகஜாதியிலுள்ளபேதம். பலவுடையான் என்னாதே, "வல்லான்" என்றதுக்குபாவம் (கர்மநிபந்தநேத்யாதி) கர்மவஶ்யனுக்கொழிய, அகர்மவஶ்யனுக் கநேகஜந்மங்கூடுமோவென்ன (கர்மம்செய்யவல்லதித்யாதி) அநுக்ரஹம் நித்யமாகையாலே பரார்த்தமாகவநேகாவ தாரங்களுண்டென்று கருத்து.

காலத்துக்கழகேதென்ன (தன்வடிவையித்யாதி) பாத்தம் - தரம். "கேழல்" என்றதுக்குபாவம் (தன்மேன்மையோடித்யாதி) அணைந்து - கூடி. "ஒன்று" என்றதுக்குபாவம் (பின்புஸர்வஶக்தித்யாதி) கொள்ளவென்னினும் - பரிக்ரஹிக்கவேணுமென்றாலும். ஒண்ணாத - கூடாத. விவரணம் (பூமிப்ரளயத்திலேயித்யாதி) அழிவுக்கிட்டவடிவு - வ்யயத்துக்காக ஸம்பாதித்தவடிவு - அதாவது - ராஜாக்கள் ஸ்வார்த்தமாக நல்லபதார்த்தங்களும் ஸம்பாதியாநிற்கச்செய்தே, புறச்சிலவுக்காகவும் சில ஸம்பாதிக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதருடைய வாபத்ரக்ஷணார்த்தமாகக்கொண்ட வடிவென்றபடி. ஆலத்திவழிக்க - ஆலத்தியெடுக்க. அப்படியிருக்குமோவென்ன, ப்ரமாணம் (பன்றியாமித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. வராஹ

மானதேஜஸ்ஸையுடைய தேவரென்றபடி. எடுத்து என்னாதே, " இடந்து " என்கிறது - செருக்கின்கார்யமாகையாலே. அத்தையருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாதிக்காக வித்யாதி) (சொல்லவேண்டாவிறே) செருக்குக்கு என்று ஶேஷம். செருக்கு - கர்வம்.

உளைமயிர் - கேஸரங்கள். " உலகையிடந்த கேசவ னென்னுடையம்மான் " என்றுகூட்டிபாவம் (ஸம்ஸாரேத்யாதி)

" வேழமருப்பையொசித்தா னென்னுடையம்மான் " என்றுகூட்டிபாவம் (அப்படியேயித்யாதி) முதற்றிருவந்தாதி (மதக்களிறித்யாதி) ஶ்ரோத்ராதிகளாகிற மத்தகஜங்களைந்தையும் விஷயங்களாகிற குடியிருப்புகளிலே ஸஞ்சரியாதபடியாக வென்றபடி. பலிதம் (விரோதீத்யாதி)

" விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான் " என்கிறபதத்தைக் கீழும்மேலுங்கூட்டி யோஜிப்பது. தனியே - அஸஹாயேந. விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநம் (ஆழமித்யாதி) நெடுமை-தைர்க்க்யம். (தாளுமித்யாதி) ஒப்பில்லாதபல திருவடிகளையும் திருத்தோள்களையும் திருமுடிகளையும் பரப்பியென்றபடி.

அவர்களைப்போலே - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குப்போலே. அருகலிலான் - அருகானவிடத்திலேயானான். ஸமீபஸ்த்தனென்றபடி. அருகல் - அந்திகம். " அருகலில் " என்று - ஸப்தமி.

க்ரமேணாந்வயஃ. ....*

மூன்றாம்பாட்டு.

அருகலிலாயபெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதல்வன்
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன்
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வ
னொருகதியின்சுவைதந்திட்டொழிவிலனென்னோடுடனே.

ஆறாயிரப்படி.

(அருகலில்) ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநவதிகாஸங்க்யேய குணவிஶிஷ்டனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், நிரதிஶயஸௌந்தர்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதகல்யாணகுண பரிபூர்ணனாய், பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையனாய், ஶ்ரியஃபதியாயிருந்த வெம்பெருமானென்னருகேவந்து பின்னையொருபடியாலென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துவிட்டிலன்; ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷியாநின்றானென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்னோடுகூடிநின்று பஹுமுகமாக ரஸிப்பியாநின்றானென்கிறார்.

சுவை – ரஸம். அவதாரணார்த்தம் (இவனொருவித்யாதி) அவதாரணார்த்த சரமகாஷ்டாமாஹ (நித்யவிபூதியிலித்யாதி) பாட்டுக்கெல்லாந்தாத்பர்யம் (தண்டாமமித்யாதி)

அருகலிலாய இத்யாரப்ய, தனிக்கேள்வனென்னோடே னொருகதியின் சுவைதந்திட்டொழிவிலன் இத்யந்வயঃ. .... *

நான்காம்பாட்டு.

உடனமர்காதல்மகளிர்திருமகள்மண்மகளாயர்
மடமகளென்றிவர்மூவராளுமுலகமுமூன்றே
உடனவையொக்கவிழுங்கியாலிலைசேர்ந்தவனெம்மான்
கடன்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்னொக்கலையானே.

ஆறாயிரப்படி.

(உடனமர்) இனிமேலவன் கலந்தருளின க்ரமத்தைச்சொல்லுகிறார்.

பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைப்பிராட்டியு மவனுக்கு திவ்யமஹிஷிகள்; ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி ஸர்வலோகங்களு மவனுக்கு லீலோபகரணம் ; இந்தலோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி ஸம்ஹாராதிகளவனுக்குலீலை, இன்னம்அபர்யந்தமாய் ஆஶ்சர்யமான கல்யாணகுணங்களை யுடையனாயிருந்த கண்ணன் யசோதைப் பிராட்டியொக்கலையிலே யிருந்தருளுமாபோலே, என்னுடையவொக்கலையிலே யேறியருளினா னென்கிறார். .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பூர்ணனாய் ஸர்வரக்ஷகனானவன் என்மருங்கிலே யிராநின்றானென்கிறார்.

உடன் – கூடியிருந்து. அமர்-தரிக்கும்படியான. காதல் – காதலையுடைய. மகளிர் – பிராட்டிமார். திருமகள்-அதிஶயிதஸம்பத்ரூபையானலக்ஷ்மி. மண்மகள்-க்ஷமாதத்த்வமானபூமி. ஆயர்மடமகள்-அநுருபமானஆபிஜாத்யந்தன்னையும், ஆத்மகுணத்தையுமுடையநப்பின்னை. என்று – என்றுப்ரதாநதயாப்ரஸித்தைகளான. இவர் – இவர்கள். மூவர் – மூவர். ஆளும் – ரக்ஷணீயமான. உலகமும் – ஜகத்தும். மூன்றே-ஸ்வர்க்கலோகபர்யந்தமானக்ருதகலோகமும், ஜநஸ்தபஸ்ஸத்யரூபமான அக்ருதகலோகமும், மஹர்லோகமாகிற க்ருதகாக்ருதகலோகமுமாகிற மூன்றாயிருக்கும். ப்ரளயகாலத்திலே அவை – அவற்றை. உடன் – தாரதம்யவிபாகரஹிதமாக. ஒக்க – ஏகோத்யோகத்திலே. விழுங்கி – விழுங்கி. ஆலிலை – ஆலிலையிலே. சேர்ந்தவன் – கண்வளர்ந்து. எம்மான்-இவ்வபதாநத்தாலேயென்னை யடிமைகொண்டஸ்வாமியாய். கடல் – க்ஷீரார்ணவத்திலே. மலி – கண்வளரு மபிவ்ருத்தியையுடையனாய். மாயம் – ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களாலே, பெருமான்-அநவதிகஸ்வ

பாவனுனை. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுனவன். என்னைக்கலையான் - யஶோதைபக்கல் போலேயென்னைக்கலையிலேயானுன்.

கடலின்மிகுத்தமாயமென்றுமாம். ....*

ஈ௫ - நான்காம் பாட்டு.

மேன்மையது, அகடிதகடநாஸாமர்த்யமது; இப்படி யிருக்கிறவன், யஶோதைப்பிராட்டி மருங்கிலே யிருக்குமாபோலே யென்மருங்கிலேவந்திருக்கை தனக்குப் பெறுப்பேறுக நினைத்திராநின்றுனென்கிறுர்.

(உடனமர்காதல்மகளிர்) உடனே யமரவேண்டும்படியான காதலையுடைய பிராட்டிமார். "அகலகில்லேனிறையும்" என்றுயிற்றிவர்களிருப்பது. அவர்களாரென்னில் (திருமகள்) ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ப்ரதாநமஹிஷியாய்ப் பட்டத்துக்குரியளாய் "நகஸ்ஸிநாபராத்யதி" (நகஸ்ஸிந்நாபராத்யதி) என்றிருக்கும் பெரிய பிராட்டியார். (மண்மகள்) முதலிலே "குற்றம்பார்க்கக்கடவதோ" என்று அவனுக்குப்பொறைக்குவாத்தாய்ப் பொறைவிளையும்படியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (ஆயர்மடமகள்) அநுபவஸுகம் தானுய், தன்வடிவழகாலே துவக்கித்திருவுள்ளத்தில் குற்றம்படாதபடி யிருக்கும் நப்பின்னைப் பிராட்டி. திருமகள் - ஐஶ்வர்யம். மண்மகள் - அது விளையும்பூமி. ஆயர்மடமகள் - அத்தை புஜிக்கிற போக்தாவானவளென்றுமாம்.

(இவர்மூவர்) மேன்மைக்கும் புருஷகாரத்துக்கும் தனித் தனியே அமைந்திருக்கிற இவர்கள்மூவர். (ஆளுமுலகமுமூன்றே) அவர்களுடைய படுக்கைப்பற்றிருக்கிறபடி. த்ரிவிதசேதநரையுஞ்சொல்லுதல்; கீழும், மேலும், நடுவுமான லோகங்களைச்சொல்லுதல்.

(உடனவையொக்கவிழுங்கி) அவற்றிலொன்றும் பிறிகதிர்ப் படாதபடி ஏககாலத்திலே தன்திருவயிற்றிலே வைத்து. விபூதித்வயமும் ரக்ஷ்யவர்க்கமென்றுல், திருவயிற்றிலே வைக்குமது - ப்ரளயத்துக்கு ஸம்பவிக்குமெல்லையிலேயாகிறது. (ஆலிலைசேர்ந்தவன்) ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஒருப்வனுன ஆலந்தளிரிலே சாய்ந்தருளினவன். அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தையுடையவன். (எம்மான்) அச்செயலாலே யென்னையெழுதிக்கொண்டவன். பத்ராலம்பநம்பண்ணிக்கிடந்த டிமைகொண்டது. கீழிலகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்துக்குமேலே ஒருஅகடிதகடநாஸாமர்த்யமாயிற்றிது. "நநமேயம்" (நநமேயம்) என்றிருந்தவென்னை அநங்யார்ஹமாக்கினபடி. (கடலித்யாதி) திருப்பாற்கடலிலே குறைவறவந்து வர்த்திப்பானுய், ஆஶ்சர்யமான சேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேஸ்வரன். அன்றிக்கே, கடலிற்காட்டில்மிக்க ஆஶ்சர்யத்தையுடைய ஸர்வேஸ்வரனென்றுமாம்.

(கண்ணன்) அந்தவாஸ்சர்யங்களெல்லாம் தன்பக்கலிலே காணலாம்படி யிருக்கிறக்ருஷ்ணன். (என்னொக்கலையானே) யஸோதைப்பிராட்டி மருங்கிலேயிருக்குமாபோலே யென்மருங்கிலே யிராநின்றான்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (உடனமரித்யாதி) "உடனமர்" இத்யாரப்ய, "ஆலிலை சேர்ந்தவனென்னொக்கலையான்" என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (மேன்மையதித்யாதி) "ஒக்கலையானே" என்ற ஏகாரத்தைப்பற்ற (தனக்குப்பெருப்பேருகவித்யாதி) பெருப்பேருக - அலப்யலாபமாக.

அமரவேண்டும்படியான - க்ஷணமும்பிரியாதே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேண்டும்படியான. மகளிர் - பிராட்டிமார். புருஷகாரத்துக்குடலாக பாவம் (ஸர்வேஸ்வரனுக்கித்யாதி) உவாத்தாய் - உபாத்யாயையாய்.

மேன்மைக்குடலாக தாத்பர்யாந்தரம் (அவனைஸ்வர்யமித்யாதி) இந்த யோஜநாத்வயத்தாலும் - பூர்வோத்தரவாக்யார்த்தம் ஸூசிதம்.

படுக்கைப்பற்று - ஸ்த்ரீகளுடையஸீமை. முந்தினயோஜனையில், லோகஸப்தம் - சேதனவாசி. இத்தால் - விபூதித்வயத்தையுஞ்சொல்லுகிறது. (கீழும்மேலும் நடுவுமானவித்யாதி) கிழாவது - "𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌕𑌂" (த்ரைலோக்யமேதத்க்ருதகம்) என்கிறபடியே க்ருதகமானத்ரைலோக்யம். அதாவது - பாதாளலோகங்களோடேகூட பூமியுமாகவொன்றும், புவர்லோகமும், ஸுவர்லோகமு மாகத்ரைலோக்யமும். மேலாவது - "𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂" (ஜநஸ்தபஸ்ததாஸத்யம்) என்கிறமூன்றுலோகமும். இந்தமூன்றும் - அக்ருதகம். நடுவாவது - "𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌕𑍋𑌲𑍋𑌕𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌇𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃" (க்ருதகாக்ருதகோலோகோமஹர்லோகஇதிஸ்ம்ருதஃ) என்கிறமஹர்லோகம். ஆக, க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதகம், என்கிறமூன்றுலோகத்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்றபடி.

"உடனவையொக்கவிழுங்கி" என்றது - அவாந்தரப்ரளயவிஷயம். "அவை, உடன், ஒக்க, விழுங்கி" என்கிறபதத்ரயத்துக்கும் க்ரமேணார்த்தம் (அவற்றிலொன்றுமித்யாதி) உடன் - கார்த்ஸ்ந்யபரம். ஒக்க - காலபரம். பிறிகதிர்ப்படாதபடி - கதிர்பிறியாதபடி. ஒன்றுந்தப்பாதபடியித்யர்த்தஃ. "உலகமூன்று" என்று - த்ரிவிதசேதநரையுஞ்சொன்னபக்ஷத்தில், "𑌇𑌦𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌮𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿𑌨𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇𑌨𑌵𑍍𑌯𑌥𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚" (இதம்ஜ்ஞாநமுபாஸ்ரித்யமமஸாதர்ம்யமாகதாஃ। ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தே ப்ரளயேநவ்யதந்திச) என்றுநித்யமுக்தரை - "அவை" என்று - தச்சப்தத்தாலே பராமர்ஸிக்கும்போது, அவர்களையும் விழுங்கக்கூடுமோவென்ன (விபூதித்வயமுமித்யாதி) (ப்ரளயத்துக்குகர்மீபவிக்குமெல்லையிலேயாகிறது) பத்தாத்மவிஷயமென்றபடி. "'𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿' (ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாநிதி) என்கிறவிடத்திலே, 'தஜ்ஜத்வதல்லத்வங்களைச் சொல்லும்போதுதச்சப்தம் - ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஸிஷ்டப்ராஹ்மத்தைச்சொல்லுகிறது ததந்த்வத்தைச் சொல்லும்போதுதக்ஷணம் ஸ்வேநரூபேண ஆகவேணும் என்கிறஔசித்யத்தைப்

பற்ற, தச்சப்தம் - நிஷ்க்ருஷ்ட பரஹ்மத்தைப்பராமர்ஸிக்கிறது' என்றுநக்கி ஸ்ருதப்ரகாஸிகாகாரர் வ்யாக்யாநம்பண்ணினாற்போலே, இங்கும், கர்மீபவிக்கு மெல்லையிலே யொதுக்குகிறார்'' என்றுஸம்ப்ரதாயம், (பவனை) பவதீதி - பவஃ. என்றாய், உத்பவியாநிற்கிறவென்றபடி. தளிர் - பல்லவம். பலிதம் (அகடிதேத் யாதி)

பத்ராலம்பநமாவது - ஆலிலையையவலம்பிக்கை, ஸ்வபாவார்த்தம். ஆவண வோலை, சாடுவுக்கர்த்தம். அடிமையோலையென்றபடி. "எம்மான்" என்றதுக்கு பாவாந்தரம் (கீழிலகடிதேத்யாதி) விவரணம் (நமேயமித்யாதி)

கடல்மலி - கடலிலேவர்த்திக்கிறவென்னுதல், கடலிற்காட்டில் மிக்கவென் னுதல். மலிதல் - வர்த்திக்கையும், மிகுதியும். யஸோதைப்பிராட்டி மருங்கிலே யென்றது - "கண்ணன்" என்றத்தைப்பற்ற.

க்ரமேணாந்வயஃ...*

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்றுதந்திடவாங்கிச்
செக்கஞ்செகவன்றவள்பாலுயிர்செகவுண்டபெருமான்
நக்கபிரானோடயனுமிந்திரனும்முதலாக
வொக்கவுந்தோற்றியவீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒக்கலை) ப்ரஹ்மாதிஸ்த்தாவராந்தமான ஸர்வஜகத்துக்கும்ஸ் ரஷ்டாவாய், ஸர்வஜகந்நியந்தாவாய், ஆஸ்சர்யபூதனுமாய், விரோதி நிர ஸநஸ்வபாவனுமா யிருந்தவன், என்னொக்கலையிலே தானிருந்தவிருப்பு எனக்குஸாத்மித்தவாறே, என்மார்விலே வந்திருந்தருளினானென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வாதிகனாய் விரோதிநிவர்த்தகனானக்ருஷ்ணன், என்ஹ்ருதய ப்ரதேஸத்திலே யடங்கியிருந்தானென்கிறார்.

நக்கபிரானோடு-திகம்பரனாய் ஈஸ்வரனாகப்ரஸித்தனானருத்ரனும் அயனும்- யோநிஜந்மமில்லாமையாலே அஜனென்றுப்ரஸித்தனானப்ரஹ்மாவும். இந்திரனும்- பரமைஸ்வர்யவிஸிஷ்டனாகபாவித்திருக்கிறஇந்த்ரனும். முதலாகவும் - முதலான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும். ஒக்க - ஏகோத்யோகே. தோற்றிய - உத்பாதித்த. ஈ சன் - ஸர்வேஸ்வரனாய்வைத்து. அவதாரதஸையிலே ஒக்கலைவைத்து - யஸோதை யைப்போலேயெடுத்துவைத்து ப்ரேமபாவனையாலே. முலைப்பாலுண்ணென்று - முலைப்பாலையுண்ணென்று. தந்திட - ஸத்வரமாகத்தர. வாங்கி - அத்தையஸங்கித மாகஸ்வீகரித்து. செக்கம் - அந்தபூதனையானவள் "முடிக்கவேணும்" என்றுவந் தநினைவு. செக - அவள்தன்னோடேமுடியும்படி. அன்று - அவள்நலிவதாகவந்தவ ன்று. அவள்பால் - அவளிடத்து. உயிர் - ப்ராணனை. செக - முடியும்படி. உண்ட- அவள்தந்தபாலையமுதுசெய்து. பெருமான் - ஜகத்துக்கீஸ்வரனையுண்டாக்கினஸர்

வாதிகனான. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதன். என் - என்னுடையஅவயவைகதேஶமான- நெஞ்சினுளான் - ஹ்ருதயப்ரதேஶத்துக்குள்ளேயடங்கிறான்.

செக்கம் - செகுத்தல். முடிதல்...*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

விரோதி நிரஸநஶீலனாய் ஸர்வ ஸ்ரஷ்டாவானவன் வந்தென்னுடைய ஹ்ருதயஸ்த்தனானானென்கிறார்.

(ஒக்கலைவைத்து) பரிவுடைய யஶோதைப் பிராட்டியைப்போலே தூக்கியெடுத்து மருங்கிலேவைத்து. (முலைப்பாலுண்ணென்று) முலைக்கண்நெறித்து க்லேஶப்படாநின்றேன், உண் என்றுறுக்கிக்கொடுக்க. (தந்திட) "ஸஹோநுஹநஞ-நு" (அஸ்மாந்ஹந்தும்) என்னுமாபோலே, அங்ஙஞ்சு தமக்குக்கொடுத்தாற்போலே யிருக்கையாலே "தந்திட" என்கிறாராதல்; தருகை - கொடுக்கையாய் வழங்குகையாலே, "தந்திட" என்கிறாராதல். (வாங்கி) அவள் முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க்கொடுத்தாற்போலே, இவனும் முலையுண்ணாவிடில் தரியாதானாயுண்டபடி. (செக்கஞ்செக) செக்கம் என்று - மரணமாய், அவள்கோலினமரணமவள் தன்னோடே போம்படியென்னுதல். அன்றிக்கே, செக்கம்என்று - சிவப்பாய், அத்தால் - நினைக்கிறது - சீற்றத்தையாய், அவள் சீறினசீற்றமவள் தன்பக்கலிலே பலிக்கும்படியென்னுதல். "இலங்கை செந்தீயுண்ணச்சிவந்து" என்று-சிவப்பைச்சீற்றமாகப்ரயோகித்ததிறே.

அன்றியே, செக்கஞ்செக என்றது - செக்கச்சிவக்கவென்றாய், முலைகொடுத்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலே திருவதரத்தில் பழுப்புத்தோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினபடியாதல். (அன்று) ஜகதுபஸம்ஹாரம்பிறக்கப்புக்கவன்று. தனியிடத்திலே யிவள் நலியவந்தவன்று. (அவள்பாலுயிர்) அவள்பாலென்றது - அவளிடத்தென்றபடி. அவளுடைய ஹேயஶரீரத்தைப்பற்றிநிற்கிறவுயிர். (செக) முடியும்படி. அன்றிக்கே அவள்பாலையும் உயிரையும் முடியும்படி என்றுமாம். "முலையூடுயிரைவற்ற வாங்கியுண்டவாயான்" என்னக்கடவதிறே.

முலையால்நினைக்கிறது - பாலையிறே அங்கு. முலையுண்டான் என்றால் - முலைப்பாலுண்டா னென்றபடியிறே. (உண்டபெருமான்) அவள்முலையுண்டு அவளை முடித்து, ஜகத்துக்கொரு ஶேஷியைத்தந்தவன்; "ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" (ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:) என்கிறபடியே. (நக்கபிரானித்யாதி) ஸ்வகோஷ்ட்டிக் குபகாரகனாக ப்ரஸித்தனா யிருக்கிற ருத்ரனோடேகூட, அவனுக்கும் ஜநகனான சதுர்முகனும், அவனுக்கு மிவ்வருகான இந்த்ரனுந் தொடக்கமாக இவ்வருகுள்ளாரொல்லாரையும், அத்திக்காயி

லறுமான்போலே யொன்ருக வரும்பிக்கும்படி பண்ணின ஸர்வேஶ்வரன். (மாயன்) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே அநுப்ரவேஶம் முதலான ஆஶ்சர்யத்தையுடையவன். (ஸர்வஶரீரியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்) (என்னெஞ்சினுளானே) என்ஶரீரத்திலேகதேஶத்தைப்பற்றிநின்ருன்....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (ஒக்கலையித்யாதி) “ உயிர்செகவுண்டபெருமான், ஒக்கவுந்தோற்றியவீசன், என்னெஞ்சினுளான் ” என்கிறபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (விரோதித்யாதி)

“ ஒக்கலைவைத்து ” என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (பரிவுடையவித்யாதி) முலைகொடுத்துளன்ருதே, “ முலைப்பாலுண் ” என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (முலைக்கண்ணித்யாதி) உறுக்கி - அதட்டி. கொடுத்துளன்ருதே, “ தந்திட ” என்கிறதென்னென்ன (அஸ்மாந்ஹந்து மித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஸப்ததஶே, “ 𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑍋𑌪𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃 । 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃. ” (ஏஷஸர்வாயுதோபேதஶ்சதுர்ப்பிஸ்ஸஹராக்ஷஸை꞉ । ராக்ஷஸோப்யேதிபஶ்யத்வமஸ்மாந்ஹந்தும்நஸம்ஶய꞉.) ராமம்ஹந்தும் என்னவேண்டும்ஸ்த்தாநத்திலே, அவனைஹிம்ஸிக்கை-தங்களை ஹிம்ஸிக்கிறதாகநினைத்து, “ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 ” (அஸ்மாந்ஹந்தும்) என்றுசொன்னாற்போலேயென்றபடி. அந்நஞ்சு - அவனுக்குக்கொடுத்தநஞ்சு. வழங்குகையாலே - ப்ரயோகமுண்டாகையாலே. தந்திடவுண்ட என்னவமைந்திருக்க, “ வாங்கி ”. என்றதுக்குபாவம் (அவளித்யாதி) ஆதராதிஶயந்தோற்றுகிறதென்றபடி.

முந்தினஅர்த்தத்வயத்துக்கும், செக-போகவென்றபடி. மூன்ருமர்த்தத்துக்கு, “ செக்கம் ” என்றும், “ செக ” என்றும் - சிவப்பாய், மிகவும்சிவக்கவென்றபடி, திருமொழி (இலங்கையித்யாதி) லங்கைதக்தமாம்படிகோபித்தென்றபடி, (சிவப்பையித்யாதி) சிவப்புக்குவாசகமானஶப்தத்தை சீற்றத்துக்கு ப்ரதிபாதகமாக ப்ரயோகித்ததிறேயென்றபடி. [மழலைமென்னகை யிடையிடையருளாவாயிலேமுலையிருக்கவென்முகத்தே [வாயிலேமுலையிருக்கச்செய்தே, முலைசுருக்கும்படியாக வென்முகத்திலே நடுவேநடுவே மழலைச்சிரிப்பாகச்சிரித்துக்கொண்டென்றபடி. பழுப்பு-சிவப்பு. “ அன்று ” என்றதுக்கு தாத்பர்யஸித்தார்த்தம் (ஜகதித்யாதி) ஶப்தஸித்தார்த்தம் (தனியிடத்திலித்யாதி) பாலையுமுயிரையுமொக்க வுண்டதுக்கு ப்ரமாணம் (முலையூடித்யாதி) திருமொழி. பூதனையுடைய முலைவழியே ப்ராணனும் பாலோடொக்கவற்றும்படியாக வாங்கிபுஜித்தவாயை யுடையவனென்கை. “ அவள்பால் ” என்றதுக்கு - “ முலையூடு ” என்றது - ப்ரமாணமோவென்ன (முலையாலித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு லௌகிக ப்ரயோகமுண்டென்கிருர் (முலையுண்டானித்யாதி) “ உண்ட ” என்றவநந்தரம் “ பெருமான் ” என்றதுக்குபாவம் (அவள்முலையிலித்யாதி) உக்தார்த்தேஸம்மதிமாஹ (ஸ்தந்யமித்யாதி) “ 𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ” (ரஸ்யமாஸீத்) என்றவநந்தரம், “ 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 ” (ஜகத்குரோ꞉) என்கையாலே - விரோதியைப்போக்கி, ஜகத்துக்கு ஶேஷியைத்தந்தானென்றுபாவம்.

நக்கன் - நக்நஃ. அத்திக்காயிலறுமான் - அத்திக்காயிற்கொசுகு. ஒன்றுக- ஏககாலத்திலே. தோற்றிய - தோற்றுவித்த. ஒருகாலே ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. அரும்பிக்கும்படி-தளிர்வெடிக்கும்படி.

ஸ்ருஷ்டிப்ரஸக்தமாகையாலே, தத்ஸமபிவ்யாஹ்ருதமான அநுப்ரவேஶபஞ்சீகரணாதிகளை மாயாஶப்தார்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதி) "மாயனென்னெஞ்சினுளான்" என்றுகூட்டி (என்ஶரீரத்திலேகதேஶத்தையென்றது) மாயன்-ஸர்வஶரீரி. ஏகதேஶத்தைப்பற்றியென்றது-என்மார்வைப்பற்றியென்னுதல்; அவதாரிகைக்குச்சேர, ஹ்ருதயத்தைப்பற்றியென்னுதல். "நெஞ்சிடந்தான்" என்னக்கடவதிறே. இதுசதுர்விம்ஶத்ஸஹஸ்ரத்திலேஸ்ப்புடம்.

ஆறும்பாட்டு.

மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்மற்றும்யவர்க்குமதுவே
காயமுஞ்சீவனுந்தானேகாலுமெரியுமவனே
சேயனணியன்யவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன்
றூயன்றுயக்கன்மயக்கனென்னுடைத்தோளிணையானே.

ஆறுயிரப்படி.

(மாயன்) தேவாதிசரீராதிகளுக்கும் ததந்தர்வர்த்திகளான ஜீவர்களுக்கும் ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களுக்கு மாத்மாவாய், ஆஶ்ரிதஸுலபனுய நாஶ்ரிதருக்குபூமியாய், அபூமியாமிடத்து அவர்களெத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டரேயாகிலுமவர்கள் மநஸ்ஸுக்குங்கூட அபூமியாயிருந்தவன்றான்னென்மார்விலே யெழுந்தருளி யிருந்தவிருப்பு ஸாத்மித்தவாறே, ஸம்ஶ்லேஷைகப்ரயோஜநனாய் தன்னுடையகுணங்களாலும் செயல்களாலுமென்னைநைவித்து என்னையறிவழித்துக்கொண்டு பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலே யிருந்தருளுமாபோலே யென்னுடையதோளிலே யேறியிருந்தருளினான்; இப்படிமற்றுமாரோனு மொருவருக்குச்செய்தருளினானோ!, இவனுக்கென்பக்கலுள்ள அபிநிவேஶமிருக்கும்படியே! என்கிறார். ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநுகூலர்க்கெளியனாய் ப்ரதிகூலர்க்கரியனானவன் என்னுடையதோள்களை விடுகிறிலனென்கிறார்.

என் - என்னுடைய. நெஞ்சினுள்ளான் - நெஞ்சிலேவர்த்திக்கிற. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதனானவன். மற்றும்யவர்க்கும் - மற்றுமெல்லார்க்கும். அதுவே - அப்படிசெய்யுமோ. இப்படி யென்னளவிலே யெளியனாய், ஸர்வாத்மபூதனாய்க்கொண்டு. காயமும்-சரீரமும். சீவனும் - ஆத்மாவும். தானே - தானென்னலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையனாய். காலும் - வாயுவும். எரியும் - அக்நியும். அவனே-அப்படிதனக்குப்ரகாரமாய். சேயன் - இந்நிலை அநாஶ்ரிதர்க்கறியவொண்ணாதபடிதூ

ரஸ்த்தனுய். அணியன் - ஆஸ்ரிதர்க்கறியலாம்படி ஆஸந்நனுய். யவர்க்கும் - எத்தனையேனுமதிகர்க்கும். ஸ்வயத்நத்தாற்காணுமளவில் சிந்தைக்கும் - நினைக்கவும். கோசரமல்லன் - விஷயமல்லாதவனுய். தூயன் - ஆஸ்ரிதர்க்கணியனுகைக்கேடான பரிசுத்தியையுடையனுய். துயக்கன்மயக்கன். அநாஸ்ரிதர்க்கு தூரஸ்த்தனும்படி ஸம்ஸயவிபர்யயஜ்ஞாந ஜநகனுனவன். பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுமாபோலே. என்னுடை - என்னுடைய. தோளிணையான் - இரண்டுதோளிலுமிராநின்முன்.

மற்றும் யவர்க்கும் அதுவேயென்றந்வயமுமாம். துயக்கு - விபரீதஜ்ஞாநம். மயக்கு-ஸம்ஸயஜ்ஞாநம்..*

ஈ டு_ ஆ ரு ம் பா ட் டு.

ஸர்வாந்தராத்மாவானவன் என்தோளைப்பற்றி வர்த்தியாநின்முனென்கிருர்.

(மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்) இதென்னபெரும்பேறு, ஆஸ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடையவன் என்னுடைய ஹ்ருதயஸ்த்தனுன். இதென்னசேராச்சேர்த்தி. (மற்றும்யவர்க்குமதுவே) மற்றுமாரேனும் நான்பெற்றபேறு பெற்முருண்டோ.

நீர் பெற்றபேறுதானென்னெனில் (காயமித்யாதி) இதுவென்கிருர்மேல்.

(காயமும்சீவனுந்தானே) தேவமநுஷ்யாதி ஶரீரங்களும் அவ்வவஶரீரஸ்த்த மான ஆத்மாக்களும் அவனிட்டவழக்கு. (காலுமெரியுமவனே) காற்றும், தேஜஸ்த்தத்வமும், இரண்டும் - அஞ்சுக்குமுபலக்ஷணமாய், பூதபஞ்சகமு மவனிட்டவழக்கு (சேயன்) ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பார்க்கு தூரஸ்த்தனுயிருக்கும். (அணியன்) அவனுலேயவனைக் காண்பார்க்குக் கைப்புகுந்தணியனுயிருக்கும், (யவாக்கும்சிந்தைக்கும் கோசரமல்லன்) தூரஸ்த்தனும்படிக்கெல்லைசொல்லுகிறது. எத்தனையேனு மதிஶயிதஜ்ஞாநரா யிருக்குமவர்களுக்கும் கண்ணுக்குவிஷயமாகாமையேயன்றிக்கே, மநோரதத்துக்குமவிஷயமாயிருக்கும். (தூயன்) இப்படியிருக்கிறவன் யஶோதாதிகளுக்கு "யதிஶக்நோஷி" (யதிஶக்நோஷி) என்னலாம்படியிருக்கும்.

(துயக்கன்மயக்கன்) உகவாதார்க்குஸம்ஶய விபர்யயங்களைப்பிறப்பிக்கும். (துயக்கன்மயக்கன்) துயக்கு - மனந்திரிவு. "அருவினையேன்" என்றகன்ற என்மநஸ்ஸைத்திரியவிட்டு; "உன்றேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறு" என்னும்படி. திரியவிட்டென்னுடனேகலந்தவன். மயக்கம் - கலத்தலும், கூட்டலும், (என்னுடைத்தோளிணையானே) என்னளவிலங்ஙனன்றிக்கே, திருவடிதிருத்தோளிலே யிருக்குமாபோலே யிராநின்முன்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (மாயனித்யாதி) "காயமும் சீவனுந்தானே, என்னுடைத் தோளிணையானே" என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸர்வாந்தராத்மேத்யாதி)

பூர்வோத்தரகாதாநாமாதிஷ்யநுவாதாதர்ஶநாதத்ராநுவாததர்ஶநாத், அஸக்ருதுக்தேராதராதிஶயகார்யத்வாச்சாநுபாஷணஸ்யபாவமாஹ (இதென்னபேருப்பேறிதி) "அநேநைவவாக்யேந, 'மற்றும்யவர்க்குமதுவே' இத்யேதத்-பூர்வத்ர, 'தோளிணையான்' இத்யுத்தரத்ரசஸம்பத்யதஇதிஸூச்யதே" இதிவதந்தி. "மாயன், என்" இதிபதத்வயம் ஹ்ருதிநிதாயாஹ (ஆஶ்சர்யமானவிதி) (இதென்ன பெருப்பேறு) புநருக்திதாத்பர்யம். (இதென்னசேராச்சேர்த்தி) என்னின்தாத்பர்யம். பெருப்பேருனமைக்குபபாதகம் (மற்றுமாரோனுமென்று) அஃதுமற்றும்யவர்க்குமே - யவர்க்குமேூரவென்றபடி.

என்னென்னில் - இனியென்னென்னிலென்றபடி. (இதுஇதி) அநேந- "என்னுடைத்தோளிணையான்" இத்யேதத்பராம்ருஶ்யதே. மேலென்றது - "தோளிணையான்" என்றத்தைப்பற்ற.

"காயமும்சீவனும்" என்று - ஜாத்யேகவசநமாக வருளிச்செய்கிறுர் (தேவமநுஷ்யேத்யாதி) இவ்விரண்டுமாத்ரமேயோ? தததிநமென்ன (இரண்டுமித்யாதி)

"சேயன்" என்றதின் சரமாவதி (யவர்க்குமித்யாதி) "யவர்க்கும்" என்றசஶப்தார்த்தம் (எத்தனையேனுமித்யாதி) "சிந்தைக்கும்கோசரமல்லன்" என்கிறசஶப்தார்த்தம் (கண்ணுக்குவிஷயமாகாமையேயன்றிக்கேயென்றது) தூயன்-பரத்வசந்தரஹிதன். நிஷ்க்ருஷ்டஸௌலப்யகுணஸஹிதஇத்யர்த்தஃ. (இப்படியிருக்கிறவன்) "தூயன்" என்று - "அணியன்" என்றதுக் கெல்லையைச்சொல்லுகிறதென்றபடி. "உகவாதார்க்கு ஸம்ஶயவிபர்யயங்களைப்பிறப்பிக்கும்" என்கிறவிடத்திலே, ஒரைதிஹ்யமருளிச்செய்வர் - பட்டர்திருவோலக்கத்துக்குப்பலகாலும் ஶாஸ்த்ரியாயிருப்பானொரு ப்ராஹ்மணன் சென்றடியிருப்பானாய், அவனைக்கண்டால்பட்டரும் "வந்தாயோ போனாயோ" என்று ஸாமாந்யேந வ்யவஹரித்தருளிச்செய்வர்? ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் பலகாலும் ஸேவிக்க எழுந்தருளுவர், அவரைக்கண்டால் மிகவும் க்ருபைபண்ணி யாதரித்துக்கொண் டெழுந்தருளியிருப்பர்; இத்தைப்பலகாலுங்கண்டிருப்பாரொருவர் பட்டரைவந்துஸேவித்து, "ஸ்வாமீ தேவரீர் திருவோலக்கத்துக்கு வருகிற ஶாஸ்த்ரிப்ரஸித்தனாயிருக்கிறவன்; அவன் வந்தால் ஸாமாந்யமாக வ்யவஹரித்தருளுகிறது, ஒருஸாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்வந்தாரென்றால் அவரைமிகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது, இதிரண்டையுமெனக்கருளிச்செய்யவேணும்" என்ன, "ஆனால், எப்போதும்போலே அவர்களிரண்டு பேரும் நாளையும்வருவர்கள், அப்போது நீயுமெப்போதையும்போலேபார்த்திரு, இரண்டுஞ்சொல்லுகிறோம்" என்ன, அவருமப்படியேபார்த்திருக்க, மற்றைநாள் வெடிவோறே அந்தப்ராஹ்மணன் ப்ரதமம்வந்துஸேவிக்க, அவனை யெப்போதையும்போலே வினவியருளி, நீராரைத்தான் பரதத்த்வமென்றுநினைத்திருக்கிறது' என்ன, "சிறிதுப்ரமாணங்கள் ப்ராஹ்மாவே பரதத்த்வமென்றுசொல்லுகிறது, சிறிதுப்ராமாணங்கள் விஷ்ணுவேபரதத்த்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிதுருத்ரனே

பரதத்த்வமென்று சொல்லுகிறது ; ஆகையினாலே நம்மாலே நிஸ்சயிக்கப்போமோ " என்ன, " நல்லது " என்றிருந்து, அவன்போனவாறே, ஸ்ரீவைஷ்ணவரெழுந்தருளி ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபைசெய்தருளி, " தேவரீராரைத்தான்பரதத்த்வமென்றிருப்பீர் " என்ன, " தேவரீர் 'ஸ்ரியஃபதிநாராயணனே பரதத்த்வம்' என்றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன் வேறொன்றறியேன் " என்ன, "இன்னமுமக்குத்தஞ்சமாகநினைத்திருப்பதென் " என்ன, " எம்பெருமானார்திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரஸாதித்தருளுமே, அத்தையேதஞ்சமாக நினைத்திருப்பேன் " என்ன, திருவுள்ளமுகந்து, " அபசாரத்தைக்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக்கெழுந்தருள " என்றருளிச்செய்து பார்த்திருந்தவரைப்பார்த்து, கண்டீரே " இருவர்க்குமுண்டானதாரதம்யம், ஆகையாலே இவரைவணங்கவோ ? அவனைவணங்கவோ, இப்படியன்றோ ஸ்வரூபஸ்த்திதியிருந்தது " என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய்ப்போனாரென்று. " அடியேன் " என்றத்தோடேசேரவருளிச்செய்கிறார் (துயக்குமனந்திரிவித்யாதி) திரியவிடுகையாவதென்னென்ன (உன்றேனேமலருமித்யாதி) கீழே, துயக்குமயக்குகளுக்கு ஸம்ஸயவிபர்யயபரத்வஞ்சொல்லி, துயக்கு - மனந்திரிவு, மயக்கம் - கலவியாகவுமருளிச்செய்கிறார் (திரியவிட்டித்யாதி)

என்னளவிலங்ஙனன்றிக்கேயென்றது - " துயக்கன்மயக்கன் " என்றதின் பூர்வார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து. த்விதீயார்த்தத்துக்கு, மயக்கென்றதின் சரமாவதி - " தோளிணையான் " என்றதென்று கண்டுகொள்வது. அங்ஙனன்றிக்கே - கலக்கைமாத்ரமன்றிக்கே.

காயமும் சீவனுமென்றுதொடங்கி, அதுமற்றும் யவர்க்குமே என்றந்வயம்.*

ஏழாம்பாட்டு.

தோளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந்
தாளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான்
கேளிணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி
நாளணைந்தொன்றுமகலானென்னுடைநாவினுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(தோளிணை) தம்மோடு கலந்தருளுகைக்காக எம்பெருமான் தன்னுடைய நிரவதிகமாய் நிருபமமாய் ஸ்வாபாவிகமான அழகுக்குமேலே, என்னோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக தண்ணந்துழாய்கொண்டணிந்து, ஒருக்ஷணமாத்ரமென்னைவிடில் தரிக்கமாட்டாதஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு என்னுடைய நாவிலேவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார்.... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிஸயபோக்யபூதனானவன் நிரந்தரமாக என்னாவினுள்ளேயானானென்கிறார்.

தோளிணைமேலும் - ரக்ஷகமானதிருத்தோள்களிலும். நல் - அபிமதவிஷய மிருக்கும். மார்பின்மேலும் - திருமார்பிலும். சுடர் - ஶேஷித்வௌஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடைய. முடிமேலும் - திருமுடியிலும். கேள் - இவ்வொப்பனை யழகுக்குப்பொருந்தின. இணை - உவமை. ஒன்றும் - ஒருபடியாலும். இலாதான் - இல்லாதவனுய். கிளரும்சுடர் - ஸ்வாபாவிகதேஜஸ்ஸோடே திருத்துழாயினொளியுங்கலந்து அபிவ்ருத்தமான சுடர்விடுகிற. ஒளிமூர்த்தி - தேஜோமயதிவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனவன். நாள் - நாடோறும். அணைந்து - கிட்டி. ஒன்றும் - சிறிதும். அகலான்- அகலாதவனுய்க்கொண்டு. என்னுடை நாவினுளான் - என்ஜிஹ்வாஸ்த்தாநத்திலேயானுன்.

கேள் - பொருத்தம். ....*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

நானுகந்தபடியே யலங்கரித்துக்கொண்டு வந்தென்னுவிலே கலந்தானென்கிருர் (தோளிணையித்யாதி) அபிமதவிஷய மிருந்தவிடத்துக்குப்போவா ரவர்களுகந்தபடியே பூசிப்புலர்த்தி யொப்பித்துக்கொண்டு போமாபோலே, ஆழ்வாருகந்தபடியே திருத்துழாய் மாலையாலே யலங்க்ருதனுய் வந்தானுயிற்று.

இவருகப்பதுமதுவே, அவன்கொடுப்பதுமதுவேயிறே. * புள்ளூர்திகள்ளூருந் துழாய்க்கொயல்வாய் மலர்மேல்மனத்தை யுடையராயிருப்பர் ; திருத்தாயார் சொல்லும்போதும் " வண்டுதிவளும் தண்ணந்துழாய்கொடீர் " என்னும் ; இவர்தாம் * விரைமட்டலர் தண்டுழாயென்னும், * கண்ணன்கழறுழாய் பொன்செய்பூண்மென்முலைக்கென்று மெலியும் ; அவனும் "தன்மன்னுநீள்கழன்மேல்தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான்" என்று இவர்க்கல்லது கொடான்.

(தோளிணைமேலும்) " ஸமாலிங்கநபரிஷ்வஜே " (ஸங்காடம் பரிஷ்வஜே) என்கிறபடியேயணைக்கக்கணிசிக்கிறதிருத்தோள்களிலும். (நன்மார்பின்மேலும்) அணைப்பிக்குமவளிருக்கிற திருமார்பிலும். (சுடர்முடிமேலும்) அணைத்துக்கொண்டுநின்றுமேனேக்கிப்பார்த்தவாறே தன்னுடைய ஶேஷித்வப்ரகாஶகமாயிருக்கிற திருவபிஷேகத்திலும். (தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான்) தன்னுடையஶேஷித்வத்தை ஸ்த்திரிப்பிக்கிற திருவடிகளிலும் சாத்தின திருத்துழாயையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். தோளிணையித்யாதிகளுக்கு - பட்டர், " வீரராயிருப்பார்முற்பட ஆயுதத்துக்கிடுவர்கள், அப்படியேதிருத்தோள்களுக்கிட்டான் ; ப்ரணயிகளாயிருப்பார் அநந்தர மபிமதவிஷயத்துக்கிடுவர்கள். அப்படியே பெரிய பிராட்டியா ரெழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டணத்துக்குக்கொடுத்தான் ; ஆயுதத்துக்கு மபிமதவிஷயத்துக்குமிட்டால், பின்னைத் தாந்தாம்விநியோகங்கொள்ளுமித்தனையிறே ; ஆ

கையாலேதான்சூடினன்; ஶேஷம் பின்னையடியாரிறேகைக்கொள்ளுவார், ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச் சாத்தினன்; ஆபத்துக்குதவுவா ரடியாரிறே,*தளர்ந்துமுறிந்தும் சகடவசுரருடல்வேறுப்பிளந்து வீயப்பொருவாரடியாரிறே; நம்முடைய வாபத்துக்களுக்குத் திருவடிகளே துணையானற்போலே காணு மவனுடைய வாபத்துக்களுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வர். (கேளிணையொன்றுமிலாதான்) கேள்என்றவித்தை - கேழ்என்றுக்கி, அதாவது - ஒப்பாய், இணையென்றும் - ஒப்பாய், திரளவுந்தனித்தனியுமொப்பில்லாதானென்னுதல்; அன்றிக்கே, கேள்என்று - உறவாய், சேர்ந்தவொப்பில்லாதா னென்னுதல். (கிளரும்) ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே மேல்மேலனக்கிளராநிற்பதாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவன். "சுடர்" என்றும், "ஒளி" என்றும் - பர்யாயம். இரண்டாலும் - மிக்கவொளியென்றபடி. ஒளி - பேரழகு. (மூர்த்தி) கீழ்ச்சொன்னவொப்பனை மிகையாம்படியான வடிவையுடையவன், (நாளணைந்து) நாள்தோறும்வந்து கிட்டுமத்தனையல்லது கால்வாங்கமாட்டுகிறிலன். (என்னுடையித்யாதி) என்னுடையஸ்துதிவிஷய மானனென்னுதல்; அன்றிக்கே, "வாவிதிஷ்நு" (வாசிதிஷ்டந்) என்கிறபடியே, என்னுடையவாகிந்த்ரியத்துக்கு விஷயமானனென்னுதல்.......................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (தோளிணையித்யாதி) (இப்பாட்டுக்குவாக்யார்த்தமாவது) (நானுகந்தபடியே யலங்கரித்துக்கொண்டு வந்தென்னுவிலேகலந்தானென்கிறுன்று) இவருகந்தபடியே யொப்பித்துக்கொண்டுவருகைக்குஹேதுவேதென்ன (அபிமதேத்யாதி) இவரபிமதராகையாலேயென்றபடி. (பூசிப்புலர்த்தியொப்பித்து இதி) அத்ரத்ருஷ்டாந்தத்வேந "வராஹரூபமிராஹேண" (வராஹருதிராபேண) "ஸ்திதயாவாஸ்ரதஸ்ராவி" (ஸ்த்திதயாபார்ஶ்வதஶ்சாபி) "தம்வெஶ்ரவணஸங்காஶம்" (தம்வைஶ்ரவணஸங்காஶம்) இதிஶ்லோகத்ரயஞ்ச த்ரஷ்டவ்யம். பகவதபிமதவிஷயஃ பராங்குஶார்ய இத்யத்ரப்ரமாணத்வேந, "என்னதன்னதாவியும் - உன்னதென்னதாவியுமின்னவண்ணமேநின்றாய் - என்னதாவிமேலையாய்" இத்யாதிகம் த்ரஷ்டவ்யம். துலஸீதாமாலங்க்ருதத்வேநாகமநம் பராங்குஶார்யஸ்யாத்யந்தமிஷ்டம்கிம், பகவாநபிததேவததாதிகிமித்யத்ராஹ (இவருகப்பதுமிதி) இதுக்குப்ரமாணங்கள் (புள்ளூர்தியித்யாதி) திருவிருத்தம். பெரியதிருவடியைநடத்தும் ஸ்வபாவனை க்ருஷ்ணனுடைய மதுஸ்யந்தியான திருத்துழாயினுடைய வட்டணித்தவாயையுடைத்தான மலரிலே யபிநிவிஷ்டமானநெஞ்சோடேகூட. (வண்டுதிவளுமித்யாதி) வண்டுகள் மதுபாநம்பண்ணி, ரஸாயநஸேவைபண்ணினுற்போலே யொளிவிடும்படியான திருத்துழாயைக்கொடுக்கிறீர். (விரைமட்டலரித்யாதி) பரிமளமும் மதுவும்பரவின செவ்வித்திருத்துழாயெ

ன்றுநிற்கும். இதுவும் திருத்தாயார்வார்த்தையாகிலும், " என்னும் " என்று-மகளாசைப்படுகிறதாகச்சொல்லுகையாலே. " இவர்தாம் " என்னக்குறையில்லையிறே. (கண்ணன்கழலித்யாதி) க்ருஷ்ணன்றிருவடிகளில் திருத்துழாயை, விரஹவைவர்ண்யமாகிற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆபரணஶோபையையுடைய, விஶ்லேஷாஸஹமான துவண்டமுலைக்கலங்காரமாகவேணுமென்றாசைப்பட்டு, அதுகிடையாமையாலே க்ருஶஶரீரையாகாநின்றாள். " அவன்சோடுப்பதுமதுவே " என்றதுக்குப்ரமாணம் (அவனுமித்யாதி) (தன்மன்னுநீளித்யாதி) தன்னுடையதாய் ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் செல்லும் திருவடிகளின்மேலே மன்னினஶ்ரமஹரமான திருத்துழாய் நமக்கன்றியுகந்து வேறொருவர்க்குக்கொடான்.

" தோளிணைமேலும் " இத்யாதிக்ரமநியாமகம் த்வேதாவததி (ஸாகாடமித்யாதி) (அணைக்கக்கணிசிக்கிறஇதி) அத்ரகர்த்தாபராங்குஶார்யஃ. (அணைப்பிக்குமவள்) புருஷகாரபூதையாகையாலே. (அணைத்துக்கொண்டுநின்றிதி) " ஆதிராஜ்யமதிகம்புவநாநாமீஶதேபிஶாநயந்கிலமௌளிஃ। சூளிகாமணிஸஹஸ்ரமரீசேர்ஹஸ்திபூஷணபவத்யுதயாத்ரிஃ " (ஆதிராஜ்யமதிகம்புவநாநாமீஶதேபிஶாநயந்கிலமௌளிஃ। சூளிகாமணிஸஹஸ்ரமரீசேர்ஹஸ்திபூஷணபவத்யுதயாத்ரிஃ) என்றதிவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயம். திருவபிஷேகத்திலும் - கிரீடத்திலும். (தன்னுடையஶேஷித்வத்தையிதி) " உன்தேனேமலருந்திருப்பாதம் " வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள் பிடிக்கு மெல்லடியைக்கொடுவினையேனும்பிடிக்க " இதி-போக்யதாதிஶயேந ப்ராப்தத்வேநசஸ்வயம் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திநௌ பூத்வாஶேஷித்வம் ஸ்த்ரீகுருதஃசரணு விதிபாவஃ. " தோளிணை இத்யாதிகளுக்குபட்டர் " இத்யாதிவாக்யம் - ரஸோக்தியாயிருக்கச்செய்தே, தாத்பர்யாந்தரமாயுமிருக்கிறது. (அப்படியேதிருத்தோள்களுக்கு) ஶங்கசக்ராத்யாயுததரங்களாகையாலே. கோயில்கட்டணம் - அந்தஃபுரம். " மலயஜஶஶிலிப்தம்மாலதீதாமதல்பம் ஸாமணிஸரவிதாநம்கௌஸ்துபஸ்வஸ்திதீபம்। தநுஜவ்ருஷவிஷாணோல்லேகசித்ரஞ்சலக்ஷ்மீலலிதக்ருஹமுபாஸேரங்கஸர்வம்ஸஹோரஃ. " (மலயஜஶஶிலிப்தம்மாலதீதாமதல்பம் ஸாமணிஸரவிதாநம்கௌஸ்துபஸ்வஸ்திதீபம்| தநுஜவ்ருஷவிஷாணோல்லேகசித்ரஞ்சலக்ஷ்மீலலிதக்ருஹமுபாஸேரங்கஸர்வம்ஸஹோரஃ.) (ஶேஷம்பின்னேயித்யாதி) ரஸோக்திஃ. சரணௌதாஸாஃகிம்; தாஸாவா சரணௌஸ்யாதாம், தாஸாநாம்ஸ்வபோகோபகரண பூதமால்யாதிகம்தாதவ்யம்கிமிதி ஶங்காத்வயஞ்சபரிஹரந்நாஹ (ஆபத்துக்கிதி) அப்படியெங்கேயுதவினதென்ன (தளர்ந்துமித்யாதி) ஶகடாஸுரனுடைய வுடலானது கோப்புக்குலைந்துநடுவே முறிந்தும் வேறும்படிபிளந்துருமாயும்படியாகத் திருவடிகளைக்கார்யங்கொண்ட ஸ்வாமியானவனே. நம்முடையஆபத்துக்கொழிய, அவனுடைய ஆபத்துக்குத் துணையோவென்ன (நம்முடையவித்யாதி) துணையானபடியென்று - " பட்டரருளிச்செய்வர் " என்றந்வயம்.

(கேளிணையொன்றுமிலாதான்) ஸாம்யம்த்விவிதம் - ஸர்வாகாரஸாம்யம், ஏகாகாரஸாம்யஞ்சேதி. தஸ்மிந்நுபயவிதேஸாம்யேகிஞ்சிதபி ஸாம்யமஸ்யநாஸ்தீதிப்ரதமார்த்தஃ; அநுரூபத்ருஷ்டாந்தபூதஃ கஶ்சநபதார்த்தோஸ்யநாஸ்தீதித்விதீயஃ. உறவு - ஸத்ருஶம். " நிரவதிகதேஜோரூபமான " என்றத்தையுபபாதிக்கிறு

ர் (சுடரென்றுமித்யாதி) அர்த்தாந்தரம் (ஒளிபேரழகென்று) அதாவது-ஸமுதாயஸௌந்தர்யம். "புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான்" என்றவநந்தரம் வடிவைச்சொன்னதுக்குபாவம் (கீழ்ச்சொன்னவித்யாதி) ஒன்றுமகலான் - ஏகதேஸமுமகலான். (ஸ்துதிவிஷயமானுன்) நாவாலுண்டானஸ்துதிக்கு விஷயமானுன். வாகிந்த்ரியத்துக்கு விஷயமானுனென்றது-அந்தர்யாமியானுனென்றபடி. ப்ருஹதாரண்யகே அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணே, "யொவாவி திஷ்நுவாவொ_நூஃ" (யோவாசிதிஷ்ட்டந்வாசோந்தரஃ) இத்யாதி.

க்ரமேணுந்வயஃ..*

எட்டாம் பாட்டு.

நாவினுணின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லா
மாவியுமாக்கையுந்தானேயழிப்போடளிப்பவன்றானே
பூவியனுற்றடந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்துங்
காவிநன்மேனிக்கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாவினுள்) ஸாங்கஸகலவேத ப்ரதிபாத்யனுய் தத்ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திஹேதுபூதனுய் நிகிலஜகதுதயவிபவ லயலீலனுய் புஷ்பஹாஸஸுகுமாரனுய் சதுர்ப்புஜனுய் சங்கசக்ரகதாதரனுய் இந்தீவரதளஸ்யாமனுய் கமலபத்ராக்ஷனுயிருந்தவன், என்கண்ணுக்குள்ளே புகுந்தருளினுனென்கிறுர்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தர்ஸநீயவிக்ரஹத்தோடே "சக்ஷுஷி திஷ்நு" (சக்ஷுஷிதிஷ்ட்டந்) என்கிறபடியே யென்கண்ணுக்குள்ளே யானுனென்கிறுர்.

நாவினுணின்று - நாவினிடத்தினின்றும். மலரும் - பரவும். ஞானம் - ஜ்ஞாநஸாதநமான - கலைகளுக்கெல்லாம். வித்யாஸ்த்தாநங்களுடைய - ஆவியும். உயிரானஅர்த்தமும். ஆக்கையும் - உடம்பானஸப்தமும். தானே - தானிட்டவழக்காய். அளிப்போடழிப்பவன்றானே - அவற்றினுடையவுத்பத்திவிநாஸங்களுந் தானிட்டவழக்கானவனுய். பூவியல் - பூமாறுத. நாற்றடந்தோளன் - நாலுபெரியதோள்களையுடையனுய். தோள்களிலே பொரு - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்குகைக்கு. படை - ஆயுதமான. ஆழி - திருவாழியையும். சங்கு - திருச்சங்கையும். ஏந்தும் - ஏந்துமவனுய். காவி - நெய்தல்போலே. நல் - நன்றான. மேனி - திருநிறத்தையும். கமலம் - கமலம்போன்ற. கண்ணன் - கண்களையுமுடையவன். என்கண்ணினுளான் - இவ்வழகோடேயென்கண்ணுக்குள்ளேயானுன்.

பூவியலென்று - பூவின்ஸ்வபாவமான மார்த்தவத்தைச்சொல்லவுமாம்...*

ஈடு-எட்டாம்பாட்டு.

ஸகலவித்யாவேத்யனுன ஸர்வேஸ்வரன், ப்ரமாணங்களாலே காணக்கடவவடிவை யென்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கினுனென்கிருர்.

(நாவினுளித்யாதி) ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநஸாதநமான வித்யாவிஸேஷங்களுக்கெல்லாம். (ஆவியுமாக்கையுந்தானே) ஆவிஎன்கிறது - அர்த்தத்தை. ஆக்கையென்கிறது - ஶப்தத்தை. " இவ்வர்த்தத்தைஇஸ்ஶப்தம் காட்டக்கடவது " என்றுநியமித்துவிட்டானவனுயிற்று. ஆக, ஶப்தார்த்தஸம்பந்த மவனிட்டவழக்காயிற்று. (அழிப்போடளிப்பவன்றுனே) மந்தமதிகளான சேதநருடைய ப்ரதிபத்திதோஷங்களாலும் லேககதோஷங்களாலும் பாடபேதங்களாலும் இவையுருமாயுமளவிலே ஸம்ஹரித்தும், அபேக்ஷிதஸமயத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தும் போருகிருன்தானே. " அல்லாதஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச்சொல்லுகிறது " என்பாருமுண்டு. (பூவியலித்யாதி) பூவாலல்லது செல்லாதபடி ஸுகுமாரமாய், கல்பகதருபணைத்தாற்போலேநாலாய், சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற திருத்தோள்களையுடையவன். பூவியல் - பூவாலேயலங்க்ருத மானதோளென்னுதல்; பூவையொழியச்செல்லாத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவனென்னுதல். (பொருபடை) பணைத்துப்பூத்த கல்பகதருப்போலேயாயிற்று யுத்தத்துக்குப்பரிகரமான திவ்யாயுதங்களைத் தரித்தாவிருக்கும்படி. பொருபடை - யுத்தஸாதநங்களானவை. (காவிநன்மேனி) அவ்வாயுதங்களாலே விரோதியைப்போக்கி யநுபவிக்கும்வடிவழகு. (நன்மேனி) காவி, வடிவழகுக்குபமாநமாக நேர்நில்லாமையாலே " நன்மேனி " என்கிருர். (கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே) இவர்கண்வட்டமொழியப்புறம்பேபோனுல் கண்வட்டக்கள்ளனுமே. பெருவெள்ளத்திலேயொரு சுழிபோலேதிருக்கண்கள். (என்கண்ணினுளானே) ப்ராக்ருதவிஷயங்களை யநுபவித்துப்போந்த என்கண்ணுக்குத் தன்னைவிஷயமாக்கினுன்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (நாவினுளித்யாதி) ஸகலவித்யாவேத்யனுனவென்றது- " கலைகளுக்கெல்லாமாவியுமாக்கையுந்தானே " என்றத்தைப்பற்ற. இஸ்ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குநிபந்தநம் - ப்ரதிபாத்யப்ரதிபாதகபாவம். ஆவியோடேகூடின ஆக்கையினுலே ப்ரதிபாத்யனென்றபடி. (ப்ரமாணங்களாலே) " ஆதித்யவர்ணம் " (ஆதித்யவர்ணம்) " யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ " (யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) இத்யாதிகளாலே.

" ஆவியுமாக்கையுந்தானே " என்றஸாமாநாதிகரண்யம் நிர்வாஹ்யநிர்வாஹகபாவ நிபந்தநமாகவர்த்தார்தாம் (இவ்வவர்த்தத்தையித்யாதி) இந்தப்பக்ஷத்தில், ஞானக்கலைகளுக்கபேக்ஷிதமான ஆவியுமாக்கையு மவனிட்டவழக்கென்றபடி. பலிதம் (ஆகவித்யாதி) ஏகார்த்தமர்தல்.

ஞானக்கலைகளை யழிப்பானென்னென்ன (மந்தமதிகளானவித்யாதி) இத்தோஷாதிகளாலே யுருமாய்ந்தவிவற்றை யதாவாக ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக ஸம்ஹரிக்குமென்றபடி. " இவை " என்றது - வித்யாவிசேஷங்களை. ஸம்ஹரிக்கிறது கலியுகாந்தத்திலே, ஸ்ருஷ்டிக்கிறது க்ருதயுகாதியிலேயென்றபடி. (அல்லாதஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை) ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை.

(பூவியல்) இயல்வு- ஸ்வபாவம். பூவின்ஸ்வபாவமான ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவென்று, முந்தினவர்த்தம். பூவாலல்லதுசெல்லாதவென்றது - ஸௌகுமார்யோபபாதநம். செல்லாத - தரியாத. த்விதீயார்த்தத்தில், இயல்வு - அலங்காரமாய், பூவாலேயலங்க்ருதமானதோ ளென்றபடி. ப்ரதமார்த்த விவரணம் (பூவையொழியவித்யாதி) " ஏந்தும் " என்றதுக்குபாவம் (பணைத்தித்யாதி) தடம் - பெருமை. " பொருபடை " என்றதுக்கர்த்தம் (யுத்தஸாதநங்களானவையென்று)

ஆயுதாநந்தரம் திருமேனியைச்சொன்னதுக்குபாவம் (அவ்வாயுதேத்யாதி) காவி - நெய்தல். " நல் " என்கிறவிசேஷணத்துக்குபாவம் (காவிவடிவழகுக்கித்யாதி) காவியில்விலக்ஷணமான மேனியென்றபடி. " [illegible] " (சந்த்ரகாந்தாநநம்) இதிவத். சந்த்ராத்காந்தாநநம்.

" கண்ணினுளானே " என்கிற அவதாரணார்த்தம் (இவர்கண்வட்டமித்யாதி) கண்வட்டம் - சக்ஷுர்விஷயப்ரதேசம். கண்வட்டக்கள்ளனுவது - ஸ்நேஹித்தவனுக்கொன்று வேண்டியிருக்க, செய்யாவிட்டால் அவன்கண்முன்னேவர பயப்படுமாபோலே, " [illegible] " (ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா) என்கிறபடியே த்ருஷ்டிவிஷயமாக பயப்படுகையென்று ஸ்வபாவார்த்தம். சாடுவுக்கு, கண்வட்டக்கள்ளன் - டங்கசாலையிலே க்ருத்ரிமப்பணமடிக்கிறவன். கண்வட்டம்- டங்கசாலை. திருமேனியைச்சொன்ன வநந்தரம் திருக்கண்களைச்சொன்னதுக்குபாவம் (பெருவெள்ளத்திலேஇத்யாதி) " என் " என்றதுக்குபாவம் (ப்ராக்ருதேத்யாதி)

நாவினுள்நின்று மலருமென்றுதொடங்கி, அளிப்பவன்றனே, பொருபடையாழிசங்கேந்தும் பூவிய லாற்றடந்தோளன்ஜீகாவிநன்மேனி இத்யாரப்யாந்வயஃ..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன்கண்களாலே
யமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி
கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானொடுந்தோற்றி
யமலத்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னெற்றியுளானே.

ஆ று யி ர ப் ப டி.

(கமலக்கண்ணன்) ப்ரஹ்மாதிஸ்த்தாவராந்தமான ஸகலஜகத்தையும்படைத் தருளினகமலக்கண்ணன், என்கண்ணினுள்ளே புகுந்தருளினுன்; நானுமவனையென்கண்களால் காணப்பெற்றேன்; அவனும் தன்னுடையசீதளமான அழகியதிருக்கண்களாலே யென்னுடைய ஸமஸ்த ஸந்தாபங்களும்போம்படி யென்னைக்குளிரப்பார்த்தருளாநின்றுன்; இப்படிமற்றுமுள்ள ஶ்ரோத்ராதிஸகலகரணங்களாலு மவனையேபுஜிக்கப் பெற்றேன்; நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியெனக்கு ஸாத்மித்தவாறே, பின்னை யென்னெற்றியுள் நின்றருளினுனென்கிறுர்.........................*

ப ன் னீ ர ா யி ர ப் ப டி.

அநந்தரம், என்கண்களிலேநின்றுப்ரகாஶியாநிற்கச்செய்தே, ஸகலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவானவனென்னுடைய லலாடமத்யத்திலே யானுனென்கிறுர்.

கமலக்கண்ணன் - கமலக்கண்ணனுனவன். என்கண்ணினுள்ளான் - என்கண்ணுக்குவிஷயமாகாநிற்கும். அத்தாலே “ நசக்ஷுஷாபஶ்யதி ” (நசக்ஷுஷாபஶ்யதி) என்கிறநிலைதவிர்ந்து காண்பன் - நானுமவனைக்காணுநின்றேன். அதுக்கடி அவன் - அக்கமலக்கண்ணன். கண்களாலே - தன்கண்களாலே. அமலங்களாக - அஜ்ஞாநாதிமலம்போம்படி. விழிக்கும் - பார்த்தருளாநிற்கும். அத்தாலே ஐம்புலனும் - சக்ஷுரிந்த்ரியமுமிந்த்ரியாந்தரங்களோடுவாசியற. அவன்மூர்த்தி - அவனுக்குப்ரகாரதயாஶேஷமாயிற்று. இப்படிசெய்தவனுரென்னில்; கமலத்து - கமலஸம்பவனுகையாலே. அயன் - அஜனென்றுபேராய். நம்பிதன்னை - ஸ்ருஷ்ட்யாத்யுபயுக்தஜ்ஞாநாதிபூர்ணனுனப்ரஹ்மாவை. கண்ணுதலானுெடும் - லலாடநேத்ரத்வத்தாலேவ்யக்தஶக்திகனுனருத்ரனேடே. தோற்றி - தோற்றுவித்து. அவர்கள்முதலாக அமலம் - ஸத்வோத்தரைகளான. தெய்வத்தோடு - தேவதைகளோடே. உலகம் - லோகங்களையும். ஆக்கி - ஸ்ருஷ்டிக்கும்ஸ்வபாவனுனவன். இந்நிலைகுலையாதே என் - என்னவயவைகதேஶமான. நெற்றியுளான் - நெற்றியிலேயானுன்.

உலகமாக்கியென்று - பேர். கண்ணுதலானுெடுமென்று - ருத்ரனுடைய அப்ரதாநத்வந்தோற்றுகிறது..*

ஈ டு - ஒ ன் ப த ா ம் ப ா ட் டு.

கண்ணில்நின்றநிலை ஸாத்மித்தவாறே யென்னெற்றியிலேவந்துநில்லா நின்றுனென்கிறுர்.

(கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்) புண்டரீகாக்ஷனுனவன் என்கண்ணுக்கு விஷயமானுன். “ நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதே ” (நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதே) என்கிறமர்யாதைகுலைந்தது. அவனவ்வடிவையும் முடையகண்ணுக்கு விஷயமாக்கினுனுகில், நீர் பின்னைச்செய்வதென்னெ

ன்னில் (காண்பன்) நானும் கண்டநுபவியாநின்றேன். இவ்விலக்ஷணவிஷயத்தை நீர் கண்டநுபவிக்க வல்லீரானபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவனித்யாதி) அவன் தன்திருக்கண்களாலே, என்தோஷமெல்லாங்கழிந்து நான்காணவல்லேனும்படி குளிரக்கடாக்ஷியாநின்றான். ஆனாலும், இந்த்ரியங்களென்று சிலவுண்டே காட்சிக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள், அவைசெய்ததென்னென்ன (ஐம்புலனுமவன்மூர்த்தி) காட்சிக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ஸ்ரோத்ராதிகளு மவனிட்டவழக்காம்படி அவனுக்கு சரீரவத்விதேயமாய் அங்கேபடையற்றன. (கமலத்தயனித்யாதி) திருநாபிகமலத்திலே அவ்யவதாநேநபிறந்து, எல்லாரிலும் விஸஜாதீயமான ஜந்மத்தையுடையனாய், தனக்கிவ்வருகுள்ளவற்றை யுண்டாக்குமிடத்தில் ஸர்வேஸ்வரனைக் கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி நிரபேக்ஷனனசதுர்முகனை லலாடநேத்ரனான ருத்ரனோடேயுண்டாக்கி, அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, ஸத்வப்ரசுரரான தேவதைகளோடே லோகங்களையுண்டாக்கினவன். "நெய்யுண்ணி" என்னுமாபோலே, "ஆக்கி" என்றது - ஆக்கும் ஸ்வபாவனென்றபடி.

(என்னெற்றியுளானே) கர்மாநுகுணமாக ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்துவிட்டான், ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக என்னெற்றியிலே புகுந்துநின்றான்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (கமலக்கண்ணனித்யாதி) இத்தால்பலித்ததாத்பர்யம் (நசக்ஷுர்வேக்ஷத்யாதி)

அவன் கண்களாலே யமலங்களாகவிழிக்கும்-அக்கமலக்கண்ணன் தன்கண்களாலே யஜ்ஞாநாதிதோஷங்களெல்லாம்போம்படி யாகக்கடாக்ஷியாநிற்கு மிதி ஸப்தார்த்தஃ. (கடாக்ஷியாநின்றான்) ஆகையாலேகாண்பன் என்றந்வயம்.

விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவாகையாலே இந்த்ரியங்களை - ப்ரதிபந்தகங்களென்கிறது. படையற்றன - பரிகரமாயிற்றின. படை - பரிகரம். அவனுக்குஸேஷமாயிற்றதுகளென்றபடி.

இப்படியமலங்களாக விழிக்கக்கூடுமோவென்ன; ஸங்கல்பத்தாலே ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணவல்ல ஸர்வேஸ்வரனுக்குக் கூடாததுண்டோவென்று அவனுடையகாரணத்வத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு, இப்படிஸர்வாதிகனாயிருக்கிறவன் ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக வென்னெற்றியிலே யிருக்கிறானென்கிறார் (கமலத்தயனென்றுதொடங்கி) என்றுமேலுக்கு ஸங்கதிகண்டுகொள்வது, அஜஸப்தார்த்தம் (எல்லாரிலுமித்யாதி) கமலத்திலே பிறக்கையாலே - அஜனென்று பேராகிறதென்றபடி. "நம்பி" என்றதின்தாத்பர்யம் (தனக்கித்யாதி) கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி - கேட்கவேண்டாதபடி. நுதற்கண்ணனோடும் என்றந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (லலாடநேத்ரேத்யாதி) தோற்றி - தோற்றுவித்தென்றுவிவக்ஷித்து (உண்டாக்கியென்றது) (நெய்யுண்ணியித்யாதி) "ஆக்கி" என்கிறது - ல்யப்பன்று, ப்ரதமைக வசநாந்தஸப்தமென்றபடி.

அவதாரணார்த்தம் (கர்மாநுகுணமாகவித்யாதி) விஷயஸ்ருஷ்டிசொல்லு கையாலே - கர்மநிபந்தநத்வம் ஸித்தமென்றுகருத்து. (ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக) அவ்வருகுபோக் கில்லாமையாலே - ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷத்வம் ஸித்தமென்றபடி.

க்ரமேணாந்வயः...*

பத்தாம்பாட்டு.

நெற்றியுணின்றென்னையாளுநிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடிக்
கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத்தொழுவா
ரொற்றைப்பிறையணிந்தானுநான்முகனுமிந்திரனு,
மற்றையமரருமெல்லாம்வந்தெனதுச்சியுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(நெற்றியுள்) ப்ரஹ்மேஶாதி ஸகலதேவதைகளும், நெற்றியுள் நின்றென்னை யடிமைகொண்டருளுகிற இந்தத்திருவடிமலர்களைச் சூடிக் கொண்டு, கற்றைத்துழாய் முடிக்கோலக் கண்ணபிரானைத்தொழுவார்; அவனே ஸர்வேஶ்வரனாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான வெம்பெருமான், என்னெற்றியுள் நின்றருளின நிலையெனக்கு ஸாத்மித்தவாறே, பின்னை யென்னுச்சியுள்ளே வந்து புகுந்தருளினா னென்கிறார்..................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனானவன் என்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே யானானென்கிறார்.

நெற்றியுணின்று - அபிமுகமாய்நின்று. என்னை - என்னை. ஆளும் - அடிமைகொள்வதாய். நிரைமலர் - ஆஶ்ரிதரிட்ட பூநிரையையுடைத்தான. பாதங்கள் - திருவடிகளை. சூடி - தங்கள் தலையிலே சூடி. கற்றை - செறிந்த. துழாய் - திருத்துழாயாகிற. முடிக்கோலம் - திருமுடியலங்காரத்தை யுடையனாய். கண்ணபிரானை - ஆஶ்ரிதபவ்யனாயுபகரிக்கும் க்ருஷ்ணனை. தொழுவார் - அஞ்சலி பந்தாதிமுகத்தாலே ஆஶ்ரயிப்பார். ஒற்றைப்பிறை - ஏககலாரூபமான பிறையை. அணிந்தானும் - ஶிரோபூஷணமாகவுடைய ருத்ரனும். நான்முகனும் - சதுர்முகனும். இந்திரனும் - இந்த்ரனும். மற்றை - மற்றுமுள்ள. அமரருமெல்லாம் - தேவர்களெல்லாரும். இப்படி யவர்களாலே தொழப்பட்டவன், வந்து - அந்த நெற்றியுள் நின்றும் வந்து. எனதுச்சியுளான் - என்தலையின்மேலே யானான்..................*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

ப்ரஹ்மாதிகள் தன்னைப்பெறுகைக் கவஸர ப்ரதீக்ஷராய்த் தடுமாறும்படி யிருக்கிறவன்றான் என்னைப் பெறுகைக்கவஸரம் பார்த்து வந்து என்னுச்சியுளானானா னென்கிறார்.

(நெற்றியித்யாதி) நெற்றியுள் நின்றென்னை யடிமை கொள்ளுகிறு. (நிறைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி) மலரை நிரைத்தாற்போலே யிருக்கிற திருவடிகளை ஶிரஸாவஹித்து. (கற்றைத்துழா யித்யாதி) ஒருவாடல் மாலையைக் கொண்டுவந்து திருமுடியிலே வைத்தாலும், திருக்குழலின் ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்விபெற்றுத் தழையாநிற்கும். "தழைக்குந்துழாய்" என்னுமாபோலே. செவ்விபெற்றுத் தழைக்கிற திருத்துழாயோடே கூடின திருவபிஷேகத்தை யுடையனுய், தர்ஶநீயமான வடிவையுமுடைய உபகார ஶீலனுன க்ருஷ்ணனை-நிறைமலர்ப்பாதங்கள்சூடித் தொழுவார். (ஒற்றைப்பிறை யணிந்தானும்) ஒருகலா மாத்ரமான சந்த்ரனை ஜடையிலே தரித்து ஸுகப்ரதாநனு யிருக்கிற ருத்ரனும் அவனுக்கு ஜநகனுன சதுர்முகனும், தேவர்களை மெய்க்காட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த்ரனும், மற்றுமுண்டான தேவர்களுமெல்லாம். இப்படியவர்கள் தடுமாறுநிற்க தன்னைப்பெறுகைக்கு, அதெல்லாம் தானென்னைப் பெறுகைக்குப்பட்டுவந்து, என்னுச்சியுளானுகாநிற்கிறுன். ராஜாக்களந்தஃபுரத்தில், ஒருகட்டில் நின்றும் மற்றைக்கட்டேறப் போகாநிற்க, நடுவேயந்தரங்கர்முகங்காட்டித்தங்காரியங்கொண்டுபோமாபோலே, இவர் திருநெற்றியில் நின்றும் திருமுடியேறப்போகா நின்றுல் ப்ரஹ்மாதிகள் நடுவே முகங்காட்டித் தங்கள் காரியங் கொண்டுபோ மித்தனை.............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (நெற்றியுளித்யாதி). "ப்ரஹ்மாதிகள் தொழும்படி யிருக்குமவன் உச்சியுளான்" என்றதுக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்யா நின்று கொண்டு, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி) "வந்து" என்றத்தைப்பற்ற (என்னைப்பெறுகைக் கவஸரம்பார்த்தென்றது) "தொழுவார்" என்று – அவர்கள் தடுமாற்றம்; "வந்து" என்று - இவன் தடுமாற்றம். நிரைத்தாற்போலே – அடைவுபடநிறுத்தினுற்போலே. (கற்றைத்துழாய்) கற்றை – தழைக்கிற. பறிக்கப்பட்டதுழாயாகிலும், ஸ்பர்ஶவிஶேஷத்தாலே தழையாநிற்கக் குறையில்லையிறே. ஸம்வாதம் (தழைக்குமித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (செவ்விபெற்றித்யாதி) "கண்ணபிரானை" என்கிற த்விதீயாவிபக்திக்கந்வயங் காட்டுகிறுர் (நிறைமலர்ப்பாதங்கள் சூடித்தொழுவாரொன்று.)

ஒற்றைப்பிறை - ஏககலாமாத்ரசந்த்ரன. மெய்க்காட்டு - எண்ணிக்கை.

நெற்றியுள் நின்றென்னையாளுங் கற்றைத்துழாய் முடிக்கோலக் கண்ணபிரானை ஒற்றைப்பிறை தொடங்கி, அமரருமெல்லாம் நிறைமலர்ப்பாதங்கள் சூடித் தொழாநிற்கச் செய்தே, வந்தெனதுச்சியுளான் என்றந்வயித்துபாவம். (இப்படியிவர்களித்யாதி) (தன்னைப்பெறுகைக்கு இப்படியவர்கள் தடுமாறுநிற்க என்றந்வயிப்பது. ஸத்ருஷ்டாந்தவிவரணம்) (ராஜாக்களித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னதேயந்வயம்........................*

பதினொன்றும்பாட்டு.

உச்சியுள்ளேநிற்குந்தேவதேவற்குக்கண்ணபிராற்
கிச்சையுட்செல்லவுணர்த்திவண்குருகூர்ச்சடகோப
னிச்சொன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு
நிச்சலும்விண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல்சென்னிபொருமே.

ஆறுயிரப்படி.

(உச்சியுள்ளே) இப்படியுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனானவனுக்கு(இப்படி)சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யெம்பெருமானுக்கு நிச்சலும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நீள்கழல் சென்னி பொருமென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக நித்யமானபகவத்ப்ராப்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

உச்சியுள்ளே நிற்கும் - இப்படியே உச்சியிலே நிற்குமவனாய். தேவதேவற்கு - தேவதேவனுமாய். கண்ணபிராற்கு - கண்ணபிரானுமான. பரத்வ ஸௌலப்யங்களையுடையவனுக்கு இச்சை - தம்பக்கலவன்பண்ணின அபிநிவேஶம். உள் - தம்முடையவுள்ளே. செல்ல - நடக்க. உணர்த்தி - அத்தையவனுக்கறிவித்து. வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வார். இச்சொன்னவாயிரத்துள் - அருளிச்செய்த இந்த வாயிரத்துள். அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷக்ரமஸூசகமான, இவை-இந்த. ஓர் - அத்விதீயமாயுள்ள. பத்து - பத்தையும். எம்பிராற்கு - எம்பெருமானுக்கு. விண்ணப்பஞ்செய்ய - விண்ணப்பஞ்செய்ய. நீள் - ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் வருவதான. கழல் - அவன்றிருவடிகள். சென்னி - இவர்கள் தலையிலே. நிச்சலும் - நிச்சலும். பொரும் - பொருந்தும்.

பொரும் - பொருந்தும்...*

ஈடு-பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்கள் தலையிலே யெம்பெருமான் றிருவடிகள் நாடோறும் சேருமென்கிறார்.

இனியெங்கே போவதாக விருந்தானென்னில் (உச்சியுள்ளே நிற்கும்) அமரர் சென்னிப்பூவான தான் என்சென்னிக்கவ்வருகு "கந்தவ்ய பூமியில்லை" என்று என்னுச்சியுள்ளே வர்த்தியா நின்றான். என்னுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே தேவதேவனானா னென்றுமாம்.

(உள்ளே நிற்கும்) இனியவ்வருகுபோக்கில்லை. (தேவதேவற்கு) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருக்கிற விருப்பையும் நினைக்கிறிலன். (கண்ணபிராற்கு) உபகாரஶீலனான க்ருஷ்ணனுக்கு. (இச்சையுட்செல்

லவுணர்த்தி) ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் தம்பக்கலுண்டான இச்சையைத்தா மறிந்தபடியை யவன் திருவுள்ளத்திலே படும்படியுணர்த்தி. (வண்குருகூர்ச்சடகோபன்) ஸர்வேஸ்வரனுக் கறிவித்தவளவே யன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுமறியும்படி பண்ணினவுதாரரான ஆழ்வார் (இச்சொன்ன) இப்பாவவ்ருத்தியாலே சொன்ன ஆயிரத்திலு மிவையுமோர்பத்து. (எம்பிராற்கித்யாதி) எம்பிராற்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நிச்சலும் நீள்கழல் சென்னிபொரும் - தனக்குப்பாங்கான ஸமயத்திலே யொருகால் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாள்தோறும் ஆஸாலேஸமுடையாரிருந்த விடத்திலே செல்ல வளருந் திருவடிகள் சென்னியோடேசேரும். எம்பிரானென்றது - இப்படி ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கவும், இழவுமறக்கவு மநுபவிப்பித்தவுபகாரகனென்றபடி. ஆழ்வார்க்ரமத்திலே "உச்சியுளானே" என்றபேறு, இதுகற்றார்க்கு முதலடியிலேயுண்டாம். பொரு என்று - ஒப்பாய், ஒப்பாவது-சேருகையாய், சேருமென்றபடி "உச்சியுள்ளேநிற்கும்" என்று - இவர்பெற்றதுவே பேறுகக்கடவது.

முதற்பாட்டில, என்னுடைய பர்யந்தத்திலேவந்து நின்றானென்றார், இரண்டாம்பாட்டில், அதுஸாத்மித்தவாறே யருகே நின்றானென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், தம்முடனே கூடநின்றானென்றார், நாலாம்பாட்டில், ஒக்கலையிலே வந்திருந்தானென்றார், அஞ்சாம்பாட்டில். நெஞ்சிலே வந்து புகுந்தானென்றார், ஆறாம்பாட்டில், தோளிலே வந்திருந்தா னென்றார், ஏழாம்பாட்டில், நாவிலேவந்து புகுந்தானென்றார், எட்டாம்பாட்டில், கண்ணுள்ளே நின்றானென்றார், ஒன்பதாம்பாட்டில், நெற்றியிலே நின்றானென்றார், பத்தாம்பாட்டில், திருமுடியிலே நின்றானென்றார், நிகமத்தில், ஆக, இத்தால் - தம்முடனே ஸாத்மிக்கும்படி கலக்கையாலே அவனை ப்ரஸாவஹித்தார், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (உச்சியுள்ளேயித்யாதி) "விண்ணப்பஞ்செய்ய நிச்சலும்நீள்கழல் சென்னிபொரும்" என்றந்வயித்தவதாரிகை) இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி)

"உச்சியுள்ளே" என்கிற அவதாரணத்தையும், "நிற்கும்" என்கிறவர்த்தமானத்தையுங்கடாக்ஷித்துபாவம் (இனியெங்கேயித்யாதி) "தேவதேவன்" என்றத்தைபூர்வபாவியாகவும், அபரபாவியாகவு மருளிச்செய்கிறார் (அமரர்சென்னியித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அவதாரணார்த்தவிவரணம் (இனியவ்வருகு போக்கில்லையென்று) "அமரர்சென்னி" இத்யாதியின்விவரணம் (அயர்வறுமித்யாதி) மூன்றும்தாத்பர்யமாதல்.

(இச்சையைத்தாமறிந்தபடியை) தாம்க்ருதஜ்ஞானபடியை. உட்செல்ல- அவன்திருவுள்ளத்திலேபடும்படி. இச்சை - அபிநிவேஶம். யத்வா, உள் - தம்முடையவறிவு. செல்ல - அவன்திருவுள்ளத்திலேசெல்ல. அவனுடைய இச்சாவிஷயமான தம்முடைய வறிவென்றாய், இச்சையைத்தாமறிந்தபடியை யவன்திருவுள்

ளத்திலேபடும்படி யறிவித்தவென்றபடி. வண்மையேதென்ன (ஸர்வேஶ்வரனுக் கறிவித்தவித்யாதி)

இச்சொன்ன – இப்படிச்சொன்ன. தனக்கித்யாதி) நிச்சலும் – விண்ணப் பஞ் செய்ய என்றால், "கழல் சென்னிபொரும்" என்கைக்குக்காலமின்றிக்கே யொ ழியுமென்று கருத்து. (இழவுமறக்கவும்) பூர்வாவஸ்த்தாஸ்மரண து:கரஹி தமாகவும். "கண்ணபிரான்" என்கிறவிடத்திலே ஸர்வவிஷயோபகாரஞ் சொல் லுகிறது, "எம்பிராற்கு" என்கிறவிடத்தில் – தம்முடைய விஷயமான வுபகார ஞ்சொல்லுகிறது, அதோநபௌநருக்த்யம். இத்தால் இதுகற்றவர்களுக்கு வ்யாவ்ருத்தி (ஆழ்வாரித்யாதி) பகவத்விஷயீகாரத்திலும் ஆசார்யாபிமாநத்துக்காதிக்ய முண்டென்றபடி. "பொரும்" என்றால் – "சேரும்" என்னலாமோ வென்ன (பொருவென்றித்யாதி) இதுகற்றார்க்கு பலபேதமில்லை; இவர்க்குள்ள பலமே பலமென்கிறார் (உச்சியுள்ளே யித்யாதி.)

நிகமத்தில், திரியவும் "உச்சியுள்ளேநிற்கும்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யாந்த ரம் (ஆகவித்தால்தம்முடனேயித்யாதி)

உச்சியுள்ளேயித்யாரப்ய, எம்பிராற்குவிண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல் நிச்ச லும் சென்னிபொருமித்யந்வய:...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(இவையுமவையும்.)

பர்யங்கே த்ருஷ்டமங்கே ஸத்ருஷ்டம் ஸ்வவிரஹவிமுகம் டிம்பவத்பார்ஶ்வலீநம் சி
த்தே க்லுப்தப்ரவேஶம் புஜஶிகரகதம் தாலுஸிம்ஹாஸநஸ்தம் । சக்ஷுர்ம
த்யே நிவிஷ்டம் ஸ்திதமலிகதடே மஸ்தகே தஸ்திவாம்ஸம் ப்ரத்யாஹாரோக்த
ரீத்யா விஹாரே ஸாத்ம்யஸாத்ம்யஜஸாத்ம்யோ ஹ்ரமநுஜாநாத் ॥ (க0)

(பர்யங்கேத்ருஷ்டம்) என்னுடைச்சூழலுளானே – சுற்றடிகொண்டு தோ ற்றியும்; (அங்கேஸத்ருஷ்டம்) அவனென்னருகலிலானே – ஸமீபத்திலேவந்து தோற்றியும்; (ஸ்வவிரஹவிமுகம்) ஒழிவிலனென்னோடுடனே – விட்டுப்பிரியமா ட்டாதேயும்; (டிம்பவத்பார்ஶ்வலீநம்) கண்ணனென்னொக்கலையானே.- குழந் தையைப்போலே ஒக்கலையிலேவந்திருந்தும்; (சித்தேக்லுப்தப்ரவேஶம்) மாய னென்னெஞ்சினுளானே – மநஸ்ஸிலேவந்துப்ரவேஶித்தும்; (புஜஶிகரகதம்) எ ன்னுடைத்தோளிணையானே – தோளிணைமேலேயேறியும்; (தாலுஸிம்ஹாஸநஸ்த ம்) என்னுடைநாவினுளானே – ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநத்திலேயிருந்தும்; (சக்ஷுர் மத்யேநிவிஷ்டம்) கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே – கண்ணினுள்ளேயிருந் தும்; (ஸ்த்திதமளிகதடே) என்னெற்றியுளானே – நெற்றியிலேநின்றும்; (மஸ்த கேதஸ்த்திவாம்ஸம்) எனதுச்சியுளானே – ஶிரஸ்ஸிலேயிருந்து மிப்படியநுபவிக் கிறவெம்பெருமானை "இவையுமவையும்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார்பக்த்யங் கமான ப்ரத்யாஹாரத்தி லுக்தக்ரமத்தாலே ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கவநுபவித்தருளி னாரென்கிறார்...*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

இவையறிந்தோர்தம்மளவிலீசனுவந்தாற்ற
வவயவங்கடோறுமணையும் - சுவையதனைப்
பெற்றூர்வத்தான்மாறன்பேசினசொற்பேசமால்
பொற்றாணஞ்சென்னிபொரும். (க)

(இவையறிந்தோர்தம்மளவில்) இதில் எம்பெருமானுடைய ஸாத்ம்யபோகப்ரதத்வத்தை யருளிச்செய்த பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்ன ; இத்தலையில் செவ்வைக்கேடு தனக்குச்செவ்வையாம்படி யிவர்களுக்குப்பாங்காகத்தன்னை யமைத்துப் பரிமாறு மார்ஜவகுணயுக்தனேயாகிலும்,தன்னினைவறிந்து செவ்வியராய்ப்பரிமாறும்திருவடி திருவநந்தாழ்வான் தொடக்கமான நித்யாஸ்ரிதரோடே உகப்போடேகலக்குமாபோலே, இன்றாஸ்ரயிக்கிறவிவர்களோடுகெப்புடனே கலந்து பரிமாறக்கூடுமோவென்னில் ; அவர்களெல்லாரோடும் ஓரோப்ரகாரத்தாலே பரிமாறுகிறவன், அவர்களெல்லாரோடும் பரிமாறுகிற பரிமாற்றமெல்லாவற்றையு மிவனொருவனுடனே ஸர்வேந்த்ரியங்களாலும் ஸர்வகாத்ரங்களாலும் பொறுக்கப்பொறுக்கப் பரிமாறுமென்கிற *இவையுமவையிலர்த்தத்தை " இவையறிந்தோர்தம்மளவில் " இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(இவையறிந்தோர்தம்மளவில்) இந்தஆர்ஜவகுணத்தையறிந்தவர்கள் விஷயத்திலே. (ஈசனுவந்தாற்றவவயவங்கடோறுமணையும்சுவையதனைப்பெற்று) ஸர்வேஸ்வரன் ஹ்ருஷ்டனாய் ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க ஸர்வாவயவங்களிலும் ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ரஸந்தன்னைப்பெற்று. பொறுக்கப்பொறுக்க உறுப்புத்தோறும் செறிப்புத்திரக்கலக்குமதான பெருப்பேற்றைப்பெற்று. அதாவது - " ஸாரமோவா ந ரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபி காங்க்ஷதே " (ஸாரமோவாநரேந்த்ரஸ்யப்ரஸாதமபி காங்க்ஷதே) என்னும்படியான, " என்னுடைச்சூழலுளானே " "அருகலிலானே" " ஒழிவிலனென்னொடுடனே " " கண்ணனென்னொக்கலையானே " " மாயனென்னெஞ்சினுளானே " " என்னுடைத்தோளிணையானே " " கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே " " என்னெற்றியுளானே " " என்னுச்சியுளானே " என்று தலைக்குமேலே ஏறினபடியை அடியொற்றினபடி. அணையுஞ்சுவையாவது - அருகலிலறுசுவை. பிராட்டி, திருவடி, திருவநந்தாழ்வானோட்டைக்கலவியில் ரஸங்களெல்லாம் ஏகவிஷயத்திலேகலந்து என்றத்தை நினைக்கிறது. (ஆர்வத்தால் மாறன்பேசினசொல்பேச) இப்படிபெருப்பேறுபெற்று, அத்தாலுண்டான அபிநிவேசத்தாலே ஆழ்வாருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியை கேவலம் வாக்காலேவசிக்க. (மால்பொற்றாள் நம்சென்னிபொரும்) ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்தனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான சரணங்கள் நம்முடையசென்னித்திடரிலேசேரும். பொருவென்று-ஒப்பாய், அத்தால்-சேருமென்றபடி, " நிச்சலும்விண்ணப்பஞ்செய்ய நீள்கழல்சென்னிபொரும் " என்றத்தையருளிச்செய்தபடி ....*

முதற்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - கூ—பாட்டு - கக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி;

முதற்பத்து.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

பொருமாநீள் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(பொருமாநீள்படை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மோடே கலந்தகலவியால் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியாலே யக்கலவியைப்பேசுகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

பத்தாந்திருவாய்மொழியில், " இப்படி ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கடி-அவனுடைய நிர்ஹேதுக மஹோபகாரகத்வமிறே " என்றநுஸந்தித்து அதுக்குபபாதகமாக ; அவன் தன்வடிவைத்தம்முடைய கண்ணுக்கிலக்காக்கினபடியையும், கணநாமாத்ரத்திலும் ஸுலபனென்னுமிடத்தையும், அவனுடைய அநுபாவ்யஸ்வபாவத்தையும், நிரந்தராநுபாவ்யதையையும், அர்த்தித்வமும் வேண்டாத அதிஶயிதோபகாரகத்வத்தையும், அதுக்கடியானபந்தவிஶேஷத்தையும்,இதுக்குப்படிமாவான ஸௌரிபோக்யதையையும், உபகாரகத்வோபயுக்தமான பூர்ணதையையும், இவ்வுபகாரக்ரமம் மறக்கவரிதென்னுமிடத்தையும், மறவாமைக்கவன்பண்ணின யத்நவிஶேஷத்தையு மருளிச்செய்து, அவனுடைய மஹோபகாரகத்வத்தையநுபவித்துக்களிக்கிறார்..*

ஈடு.

" கீழ்த்திருவாய்மொழியில் பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார் " என்று முன்புள்ளமுதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. (அதாவது) நிர்வ்ருதியென்று - ஸுகமாய், ஸுகிக்கிறானென்றபடி.கீழ்ப்பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோரேற்றமுண்டு. அதாவது - " ' உச்சியுள்ளேநிற்கும் ' என்றிறே கீழ்நின்றது, பேற்றிலினி யிதுக்கவ்வருகேற்றமாகச்செய்துகொடுக்கலாவதொன்றுமில்லை, இனி இதினுடைய அவிச்சேதத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கையேயுள்ளது ; ' பேறுகனத்திருந்தது, இதுவந்தவழியென்ன' என்றாராய்ந்தார், இப்பேற்றின்கனத்துக்கீடாயிருப்பதொருநன்மைதந்தலையிலின்றிக்கேயிருந்தது ; இத்தலையிலு மேதேனுமுண்டாகப்பார்த்தா

லும், அத்வேஷமாதல், ஆபிமுக்யமாதலிறேயுள்ளது, அத்தைஸாதநமாகச்சொல்லப்போராதே, இத்தலையிலே பரமபக்தி பர்யந்தமாகப்பிறந்தாலும் பேற்றின்கனத்துக்கித்தையொருஸாதநமாகச்சொல்லப்போராதே, ஒருவனேறொலுமிச்சம்பழங்கொடுத்து ராஜ்யத்தைப்பெற்றால் இதுவிலையாயிராதே; ஸர்வேஶ்வரனடியாக வரும்பேற்றுக்கு இத்தலையாலோரடி நிரூபிக்கலாயிராதே, "வரவாறென்றில்லையால்வாழ்வினிதால்" என்னும்படியிறே யிருப்பது; இவனைமுதலிலே ஸ்ருஷ்டிக்கிறபோது "இவன் தீயவழியைத்தப்பி நல்லவழிபோகவேணும்" என்றுபகரணங்களைக்கொடுத்து விடுகையாலே, இவன்றலையால் பிறந்தநன்மைக்குமடி அவனாயிருக்குமே; இனி புத்த்யாதிஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலே, அத்வேஷந்தொடக்கமாக, பரிகணனை நடுவாக, பரமபக்திபர்யந்தமாகத்தானேபிறப்பிப்பா னொருவன்; 'நித்யஸூரிகள் பேற்றை அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்தநமக்குத்தந்தான், ஒருவிஷயீகாரமிருக்கும்படி யென்' என்று, கீழில்திருவாய்மொழியிலுங்மஸ்தகமாகப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பொருமாநீள்படைப்ரவேசே, "கருமாணிக்கமென்கண்ணுளதாகுமே" என்றபதத்தை நிதானமாகவிவக்ஷித்து, கீழோடே யித்திருவாய்மொழிக்குஸங்கதி (நிர்வ்ருதராகிறாரென்றித்யாதி) "கீழ்ப்பிறந்தஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தையநுஸந்தித்து" என்றவாக்யம் - ப்ரவேசத்திறுதியிலே யநுஸந்தேயம்.

பட்டரருளிச்செய்வதோரேற்றமாவது - நிர்ஹேதுகத்வாநு ஸந்தாநபூர்வகமாக நிர்வ்ருதராகிறாரென்று. "கீழிற்றிருவாய்மொழியிற்பிறந்த ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறாரென்று முன்புள்ளமுதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி, நிர்வ்ருதியென்று - ஸுகமாய், ஸுகிக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோரேற்றமுண்டு" என்றிங்ஙனே பாடபேதமுண்டு; இப்போதுயதாக்ரமமே யநுஸந்தேயம், முன்பின்னாக வாக்யமநுஸந்திக்கவேண்டியதில்லை. அநுஸந்தித்து - ஆராய்ந்துபார்த்து. அதாவது - "கீழ்ப்பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஹேதுவாகவொன்றைச்சொன்னதுண்டோ" என்றாராய்ந்துபார்த்து, காணாமையாலே பட்டரிங்ஙனேயோஜித்தாரென்றுகருத்து. இல்லைஎன்கிறதென், நித்யவிபூதியிலேகொண்டுபோ யநுபவிப்பிக்கிற தேற்றமன்றோவென்ன; அன்றென்கிறார் (இனியிதினுடையவித்யாதி) ஆகையாலே (பேறுகனத்திருந்தது) என்றுகூட்டுவது. இதினுடைய- ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய. "இப்பேற்றின்கனத்துக்கீடாயிருப்பது" இத்யாதிவாக்யத்துக்கு - "நித்யஸூரிகள்பேற்றை" இத்யாதிவாக்யத்தோடேஸங்கதி. நடுவுள்ளதெல்லாம் - ப்ரஸக்தாநுஷங்காபரிஹாரபரம்.

ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாக இவனிடத்திலும் சிலவுண்டாகவேண்டாவோவென்ன (இத்தலையிலுமித்யாதி) அஸ்துகோதோஷஇத்யத்ராஹ (அ

த்தை ஸாதநமாகவித்யாதி) அத்வேஷாபிமுக்யங்களுக்கு ஸாதநத்வ ராஹித்யத்தை கிம்புநர்ந்யாயத்தாலே ஸாதிக்கிருர் (இத்தலையிலேபரமபக்தீத்யாதி) பரமபக்த்யாதிகள் ஸாதநமன்றென்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ஒருவனித்யாதி) விலை-ஸத்ருஶம்.

கார்யத்தைக்கொண்டு ஏதத்ஸத்ருஶகாரணத்தைக் கல்பித்தாலோவென்ன (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) இத்தலையாலோரடி - சேதநனாலநுஷ்டிதமான ஸாதநம். நிர்ஹேதுகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (வரவாறித்யாதி) ஆல்-ஆஶ்சர்யத்திலே. கீழ், ஸாதகத்வத்தை அநப்யுபகம்யவருளிச்செய்து அப்யுபகம்யவருளிச்செய்கிருர் (இவனைமுதலிலேயித்யாதி) பரிஹாராந்தரம் (இனிபுத்த்யாதீத்யாதி) இனி-கிஞ்ச. “ 𑌯𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌃 ” (யோபுத்திமந்தரோஸஞ்சரந்) “ 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 ” (ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். கீதாஸூநவமே, “𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑌮𑌃𑌶𑌮𑌃।𑌸𑍁𑌖𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌭𑌵𑍋𑌽𑌭𑌾𑌵𑍋𑌭𑌯𑌂𑌚𑌾𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵𑌚।𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌸𑌮𑌤𑌾𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌦𑌾𑌨𑌂𑌯𑌶𑍋𑌽𑌯𑌶𑌃।𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌮𑌤𑍍𑌤𑌏𑌵𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃” (புத்திர்ஜ்ஞாநமஸம்மோஹஃக்ஷமாஸத்யம்தமஶ்ஶமஃ ! ஸுகம்துஃகம்பவோபாவோபயஞ்சாபயமேவச । அஹிம்ஸாஸமதாதுஷ்டிஸ்தபோதாநம்யஶோயஶஃ| பவந்திபாவாபூதாநாம்மத்தஏவப்ருதக்விதாஃ) பரிகணனையென்றது - “ எண்ணிலும்வரும் ” என்றத்தைப்பற்ற.

நிகமிக்கிருர் (நித்யஸூரிகளித்யாதி) “ ஒரொண்டானுமின்றியே ” இத்யாதியைப்பற்ற (அநாதிகாலமித்யாதி) “ என்கண்ணுளதாகும் ” “ கண்டாயேநெஞ்சே ” இத்யாதியைப்பற்ற (நிர்வ்ருதராகிருரென்றது) “ ஒரொண்டானுமின்றியே ” என்றத்தைப்பற்ற - பட்டர்நிர்வாஹம். “ ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷாநுஸந்தாநத்தாலே நிர்வ்ருதராகிருர் ” என்று - முந்தினநிர்வாஹம். “ நிர்ஹேதுகத்வாநுஸந்தாநமும் நிர்வ்ருதிக்குஹேது ” என்று - பட்டர்யோஜனைக்குவிஶேஷம்......*

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பொருமாநீள்படையாழிசங்கத்தொடு
திருமாநீள்கழலேழுலகுந்தொழ
வொருமாணிக்குறளாகிநிமிர்ந்தவக்
கருமாணிக்கமென்கண்ணுளதாகுமே.

ஆருயிரப்படி.

விரோதிநிரஸநஸமயத்தில் அவர்களுக்குத்தக்கபடியன்றியே, அதிகமாகக்கிளர்ந்துகொண்டு செல்லும்ஸ்வபாவமான திருவாழிதிருச்சங்குமுதலான திவ்யாயுதங்களையேந்தின அவ்வழகையும், அளவிறந்தவழ

கையுடைத்தான தன்திருவடியையும் ஸர்வாத்மாக்களுங்கண்டு தொழும்படியாக, ஒருமாணிக்குறளாகிநிமிர்ந்த அக்கருமாணிக்கம்அவ்வழகோடே யென்கண்ணுள்ளேயிருந்ததென்கிறார்.......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தாலே ஸர்வலோகத்துக்கு முபகரித்தாற்போலே, அவ்வடிவை யென்கண்ணுக்கிலக்காக்கினனென்கிறார்.

பொரு - விரோதிநிரஸநசீலமாய். மா - அத்தாலேஅதிஶயிதோத்க்ருஷ்டமாய். நீள் - வடிவோடொக்கவளரக்கடவதாயுள்ள. படை - ஆயுதமான. ஆழிசங்கத்தொடு - சங்கசக்ரங்களோடேகூட. திரு - ஸ்ரீயஃபதித்வசிஹ்நங்களையுடைத்தான. மா - உத்கர்ஷயுக்தமாய். நீள் - ஆஶ்ரிதரளவுஞ்செல்வதான. கழல் - திருவடிகளை. ஏழுலகும் - ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிபாகமறஸகலலோகமும். தொழ - ஶேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப்பண்ணி அநுபவிக்கும்படியாக. ஒரு - அத்விதீயமான. மாணிக்குறளாய் - அர்த்தித்வாநுரூப ப்ரஹ்மசாரி வாமநத்வத்தையுடையனாய்க்கொண்டு. நிமிர்ந்த - கார்யஸித்திஸமநந்தரம்வளர்ந்தருளின. அ - அந்தவைபவத்தையுடைய. கருமாணிக்கம் - நீலரத்நம்போலேதர்ஶநீயவிக்ரஹனானவன். என்கண்ணுளது - என்கண்ணுக்குவிஷயம். ஆகும் - ஆகாநிற்கும்.

என்கண்ணென்று - என்னிடத்தென்றுமாம். உளதாகுமென்ற அஃறிணை - மாணிக்கமென்கையாலே.......................................*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிறவர்த்தத்தைத் திரளவருளிச்செய்கிறார் முதற்பாட்டில். மஹாபலி, தன்வரவையறியாதேயிருக்க அவன்பக்கலிலேதானே இரப்பாளனாய்ச்சென்று தன்னுடைமையைத் தன்னதாக்கினாற்போலே, எனக்குநினைவின்றிக்கே யிருக்கத்தானேவந்து தன்வடிவழகை யென்கண்ணுக்கிலக்காக்கினன் என்று அவன்படியை யநுஸந்தித்தினியராகிறார்.

(பொரு) திருவுலகளந்தருளுகிறபோது, திவ்யாயுதங்கள் நமுசிப்ரப்ருதிகள் மேலேபொருதபடியைச்சொல்லுதல் ; திவ்யாயுதங்கள் தானொருவனையொருவ ரதிஶங்கைபண்ணிப் பொருகிறபடியைச்சொல்லுதல். நமுசிப்ரப்ருதிகளோடே பொருமென்றதுசேருமிறே, [இடங்கைவலம்புரிநின்றார்ப்ப] இடத்திருக்கையிலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமானது அப்போதப்போது பிறந்தவிஜயத்தையநுஸந்தித்து ஆர்த்துக்கொண்டது ; அங்ஙனார்த்துக்கொள்ள அவஸரமின்றிக்கே, திருவாழி, நெருப்பையுமிழ்ந்துவிரோதிகளை " வாய்வாய் " என்றுஒடுங்கப்பண்ணிற்று ; [விடங்காலுந்தீவாயரவணை] திருவநந்தாழ்வானுகவாதார்மேலேகிடந்த விடத்தேகிடந்து நெருப்பையுமிழ்ந்தான் ; விரோதிபூயிஷ்டமான இத்தேஶத்திலவனிப்படி செய்யச்சொல்லவேணுமோ ! அங்கேயுட்பட இப்படிசெ

ய்யக்கட்டவஅவன்,* ஆங்காரவாரமது கேட்டழலுமிழும் பூங்காரரவணையி றே, ஆங்கு - தேஶமது. ஆரவாரமது - "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்அஹம ந்நாதோஹமந்நாதோஹமந்நாத:" (அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்அஹம ந்நாதோஹமந்நாதோஹமத்நாதஃ) என்கிறஆரவாரம். அங்கேயதுகேட் டப்படிபடுகிறவர்கள் இங்கேயிதுகண்டா லிப்படிபடச்சொல்லவேணு மோ; இவர்களிப்படி யலமருகைக்கடியென்னென்னில் [அரவணைமேல் தோன்றல்] திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரன் காடுமேடுமளக்கைக்காக புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமான திருவடிகளை நிமிர்த்தபோது, எல்லாம்படவேண்டாவோ! அவனிப்படி வ்யாபரியா நின்றால், தன்னில்தான் பொருதென்றபோது - அஸ்தாநேபயஶங்கை யாலே ஒருவரையொருவர் அதிஶங்கைபண்ணிப்பொருகை. "ராகவம்ஶரணம்கத:" (ராகவம்ஶரணம்கதஃ) என்றவனையிறே "வத்யதாம்" (வத்யதாம்) என்றது; "பரதஸ்யவதேதோஷம்நாஹம்பஶ்யாமி" (பரதஸ்யவதேதோஷம்நாஹம்பஶ்யாமி) என்றாரிறே இளைய பெருமாள். (மா) அவற்றின்வடிவின் பெருமையைச்சொல்லவுமாம்; அன்றியே, ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் அவனிற்காட்டி லிவர்களுக்குண்டான பக்ஷபாதத்தைச்சொல்லவுமாம். "அவ்யாஹதாநிக்ருஷ்ணஸ்யசக்ராதீந்யாயுதாநிதம் । ரக்ஷந்திஸகலாபத்ப்யோயேநவிஷ்ணுருபாஸித:" (அவ்யாஹதாநிக்ருஷ்ணஸ்யசக்ராதீந்யாயுதாநிதம் । ரக்ஷந்திஸகலாபத்ப்யோ யேநவிஷ்ணுருபாஸிதஃ) என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனெதிரியானாலும் அவன்கையில்காட்டிக்கொடாதே நோக்கும்மஹத்தையைச்சொல்லுகிற து. (நீள்படை) "ஆயிரக்காதம்பறப்பதின்குட்டிஐந்நூறுகாதம் சிறகடி க்கொள்ளும்" என்னுமாபோலே, ஸர்வேஶ்வரனதிகரித்தகார்யத்திலே யவன்றன்னிலும் முற்பட்டிருக்கை. நீள்படையான ஆழிசங்கத்தோ டேகூட. (திருமாநீள்கழலேழுலகுந்தொழ) "கதாபுந:" (கதாபுநஃ) என்றுநாணைசைப்பட்டுக் கிடக்குந்திருவடிகளைக்கொண்டுகிடீ! ரா சையில்லாதார்தலையிலேவைத்தது. திரு - ஐஶ்வர்யஸூசகமான த்வஜார விந்தாதிகளை யுடைத்தாயிருக்கை. மா - பரமபூஜ்யமாயிருக்கை. நீள்கழ ல் - ஆஶாலேஶமுடையாரிருந்த விடமெல்லையாக வளருந்திருவடிகள். ஏ ழுலகுந்தொழ-ஒருஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணுதாருந்தொழ. (ஒரு) இ வன்றனே "இவ்வடிவையின்னமொருகாற்கொள்ளவேணும்" என்னிலு ம் வாயாதபடியத்விதீயமாயிருக்கை. (மாணி) ஶ்ரிய:பதியென்று தோ ற்றுதபடியிரப்பிலேதழும்பேறுகை. (குறளாகி) கோடியைக்காணியாக் கினாற்போலே, பெரியவடிவைக் கண்ணாலேமுகக்கலாம்படி சுருக்கினபடி. (நிமிர்ந்த) அடியிலேநீர் வார்த்துக்கொடுத்தவாறே நிமிர்ந்தபடி. * வாஸு

தேவதருவிறே. நெய்தற்காடலர்ந்தாற்போலே, ஆகாஶாவகாஶமடையத் தன்வடிவழகாலேபாரித்தபடி.

(அக்கருமாணிக்கம்) * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற தம்மாலும் பரிச்சேதிக்கப் போகிறதில்லைகாணும். (என்கண்ணுளதாகுமே) ஏழுலகத்துள்ளார், வாசியறிந்திலர்களிறே; அவ்வாசியறியுமவராகையாலே “என்கண்ணுளதாகுமே” என்கிறார். கண்ணென்று - இடமாய், என்னிடத்தாகுமென்னவுமாம். “கருமாணிக்கம்” என்கையாலே (கண்ணுளதாகுமென்கிறது)..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு, (பொருமாவித்யாதி) இத்திருவாய்மொழியிற்சொல்லுகிற அர்த்தமாவது - நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரம். திரள - ஸங்க்ரஹேண. விவரணம் (மஹாபலீத்யாதி) தன்னுடைமையை - தன்னுடையஸ்வமானபூமியை. “அக்கருமாணிக்கம்) என்கையாலே (தன்வடிவையென்றது)

இதெப்படிகூடுமென்கிறஶங்கையிலே, த்விதீயபக்ஷத்தை பஶ்சாத்ப்ரதிபாதிக்கிறவராய்க்கொண்டு, ப்ரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நமுசியித்யாதி) சேருமிறே - நமுசிப்ரப்ருதிகள் விரோதிகளாகையாலேசேருமிறே. நமுசிப்ரப்ருதிகளோடே பொருதமைக்குப்ரமாணம் (இடங்கையித்யாதி) இதுக்கர்த்தம் (இடத்திருக்கையிலித்யாதி) ஆர்ப்பு - ஆரவாரம். வாய்வாய்என்றுநெருங்கப்பண்ணிற்றென்றது - “என்னிதுமாயமென்னப்பனறிந்திலன்” என்றநமுசிப்ரப்ருதிகளை “வாய்வாய்” என்றுநெருங்கப்பண்ணிற்றென்றபடி. வாய்வாயென்று - கபோலதாடநத்தைச்சொல்லுகிறது. கிடந்தவிடத்தே - க்ஷீராப்தியிலே. அவன் - திருவநந்தாழ்வான். அங்கே - பரமபதத்திலே. அங்குமப்படிசெய்யுமோவென்ன (ஆங்காரவாரமித்யாதி) அங்குவிரோதிகளில்லையே, ஆரவாரமேதென்ன (அஹமந்நமித்யாதி) “அரவு” என்றத்தை - கீழும்மேலுமந்வயிப்பது. தோன்றல் - ராஜா. தோன்றலென்றது - ஸௌகுமார்யஸூசகம். இப்படிவ்யாபரியாநின்றுலென்றது - சாடு. இப்படி - இந்தபூமியிலென்று ஸ்வபாவார்த்தம். த்விதீயபக்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னிற்றுனித்யாதி) “ஸ்நேஹாதஸ்த்தாநரக்ஷாவ்யஸநிபி:” (ஸ்நேஹாதஸ்த்தாநரக்ஷாவ்யஸநிபி:) இத்யாதி. அஸ்த்தாநேபயஶங்கைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (ராகவமித்யாதிவாக்யத்வயேந) யுத்தகாண்டேஸப்ததஶே, “ஸோஹம்பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநித: । த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராகவம் ஶரணங்கத:” (ஸோஹம்பருஷிதஸ்தேநதாஸவச்சாவமாநித:। த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணங்கத:.) அயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடேலக்ஷ்மண:, “பரதஸ்யவதே தோஷம் நாஹம் பஶ்யாமி ராகவ। பூர்வாபகாரிணாம் த்யாகே ஹ்யதர்மோ விதீயதே” (பரதஸ்யவதேதோஷம்நாஹம்பஶ்யாமிராகவ।பூர்வாபகாரிணாம்த்யாகோஹ்யதர்மோவிதீயதே.)

அவனிற்காட்டி லிவர்களுக்கு பக்ஷபாதமுண்டென்றதுக்கு ப்ரமாணம் (அவ்யாஹதாநீத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே, "அவ்யாஹதாநி க்ருஷ்ணஸ்ய சக்ராதீந்யாயுதாநி தம் । ரக்ஷந்தி ஸகலாபத்ப்யோ யேந விஷ்ணுருபாஸித:." (அவ்யாஹதாநிக்ருஷ்ணஸ்யசக்ராதீந்யாயுதாநிதம் । ரக்ஷந்திஸகலாபத்ப்யோயேநவிஷ்ணுருபாஸித:) ஸகலஶப்தத்துக்கர்த்தம் (ஸர்வேஶ்வரனெதிரியித்யாதி) ஆகையாலிறே திருவாழியாழ்வானும் இஷீகாஸ்த்ரமும், துர்வாஸாவையும் காகத்தையும் மெள்ளமெள்ளப்பின்றொடர்ந்தது; அத்தாலேயிறே அவர்களுக்கு ஶரணகதிக்கவகாஶங்கிடைத்தது. அவனுடைய அந்தரங்கபரிகரமெல்லாமிப்படியேயிருப்பது, "புரோவமே சாருததீம் அநிந்திதாம் திஶந்தி ஸீதாம் யதி நாத்ய மைதிலீம் । ஸதேவகந்தர்வமநுஷ்யபந்நகம் ஜகத்ஸஶைலம் பரிவர்த்தயாம்யஹம்" (புரோவமேசாருததிமநிந்திதாம்திஶந்திஸீதாம்யதிநாத்யமைதிலீம் । ஸதேவகந்தர்வமநுஷ்யபந்நகம் ஜகத்ஸஶைலம்பரிவர்த்தயாம்யஹம்) என்று பெருமாள் அம்பு தொடுத்தபோது, "புரா பூத்வா ம்ருதுர்தாந்த: ஸர்வபூதஹிதே ரத: । க்ரோதஸ்ய வஶமாபந்ந: ப்ரக்ருதிம் ஹாதுமர்ஹஸி" (புராபூத்வாம்ருதுர்த்தாந்தஸ்ஸர்வபூதஹிதேரத: । நக்ரோதவஶமாபந்ந:ப்ரக்ருதிம்ஹாதுமர்ஹஸி) என்று தணியப்பண்ணினாரிறே இளையபெருமாள்.

"மா" என்று - வடிவிற்பெருமையானபோது, மாவென்றும், நீளென்றும்-மீமிசையாய், அதுக்குபாவம் (ஆயிரக்காதமித்யாதி) "மா" என்றது-ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதரூப மாஹாத்ம்யபரமானபோது, "கஸ்மாத் தீர்க்க:" (கஸ்மாத்தீர்க்க:) இத்யபேக்ஷாம்பூரயந்நாஹ (ஆயிரக்காதமித்யாதி) பறப்பதின் - பறக்கிறபக்ஷியின். அடிக்கொள்ளும் - அடித்துக்கொள்ளும். உக்தார்த்தத்வயாநுகுண்யேந, ஸர்வேஶ்வரனதிகரித்தகார்யம் - வர்த்தநமும், ஜகத்ரக்ஷணமுமென்று கண்டுகொள்வது.

"உலகு" என்றதுக்குபாவம் (கதாபுநரித்யாதி) ஸ்தோத்ரே. (கதாபுந:) என்றருளவந்தாராசைப்பட்டாற்போலே, "நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்," "என்றுநானசைப்பட்டுக்கிடக்கும்" என்றபடி. "ஆஶாலேஶமுடையார்" இத்யாதிக்குப்ரமாணமாக - "நாராயணேதி யஸ்யாஸ்யே வர்த்ததே நாம மங்களம் । நாராயணஸ்த மந்வாஸ்தே வத்ஸம் கௌரிவ வத்ஸலா" (நாராயணேதியஸ்யாஸ்யேவர்த்ததேநாமமங்களம் । நாராயணஸ்தமந்வாஸ்தேவத்ஸம்கௌரிவவத்ஸலா) (குஹ்யமாஸாத்யதர்மாத்மா) "ஸோப்யகச்சந்மஹாதேஜா: ஸம்பரீம்ஶத்ருஸூதந:" (ஸோப்யகச்சர்மஹாதேஜாஶ்ஶபரீம்ஶத்ருஸூதந:) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "ஏழுலகுந்தொழ" என்றதுக்குபலிதம் (ஒருஸாதநாநுஷ்டாநமித்யாதி)

கொள்ளவேணும் - பரிக்ரஹிக்கவேணும். மாணி - ப்ரஹ்மசாரி. குறள் - வாமநன். முகக்கலாம்படி - க்ராஹிக்கலாம்படி. சுருக்கினபடி - ஸங்கோசித்தபடி. "கரோ நிபதிதே தோயே வாமநோ வவ்ருதே க்ஷணாத்" (கரேநிபதிதேதோயேவாமநோவவ்ருதேக்ஷணாத்) என்றத்தைப்பற்றசாடு (அடியிலேயித்யாதி) வாஸுதேவ்தருவிறே)

" நிமிர்ந்த - கருமாணிக்கம் " என்றபதச்சேர்த்திக்குபாவம் (நெய்தற்காடித்யாதி) பாரித்தபடி - பரப்பினபடி. " அக்கருமாணிக்கம் " என்றதச்சப்தத்துக்குபாவம் (மயர்வறவித்யாதி) " என் " என்றதுக்குபாவம் (ஏழுலகித்யாதி) என்னிடத்தாகும் - எனக்குபோக்யமாயிருக்கும். முந்தினவர்த்தம் - என்கண்ணுக்கு விஷயமாகுமென்றது. என்கண்ணுளான் என்று உயர்திணையாகச்சொல்லாதே, அஃறிணையாகச்சொல்லுவானென்னென்ன (கருமாணிக்கமென்கையாலேயித்யாதி) உயர்திணை - தேவமநுஷ்யாதிசேதநவாசிஸ்ப்தம். அஃறிணை-திர்யக்ஸ்த்தாவரங்களான அசேதநவாசிஸப்தம். த்ரிவிக்ரமனேயாகிலும், " கருமாணிக்கம் " என்றுநிர்த்தேஸிக்கையாலே, " உளதாகும் " என்கிறுரொன்றபடி.

க்ரமேணுந்வயః...*

இரண்டாம்பாட்டு.

கண்ணுள்ளேநிற்குங்காதன்மையாற்றொழி
லெண்ணிலும்வருமென்னினிவேண்டுவம்
மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும்
விண்ணுமாய்விரியுமெம்பிரானையே.

ஆருயிரப்படி.

(கண்ணுள்ளேநிற்கும்) ஸர்வஜகதீஸ்வரனுன எம்பெருமான், தன்னுடைய அபிநிவேஸத்தாலே யென்னுடைய மநோரதத்தை விஞ்சும்படி யென்னுடையகண்கள் தொடக்கமாகவுள்ள ஸர்வகரணங்களுக்கும் போக்யமாக இனி நமக்கு வேண்டுவதுண்டோவென்கிறுர் ... .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வகாரணபூதனுன ஸர்வேஸ்வரன், ஸர்வாத்மகபஜநத்தோடு ஸத்பாவாபிஸந்தியோடு வாசியற ஸந்நிஹிதனுமென்கிறுர்.

மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும் விண்ணுமாய்-ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களையும் ப்ரகாரமாகவுடையனுய்க்கொண்டு, விரியும் - ஜகதாகாரேணவிஸ்த்ருதனுகிற. எம்பிரானை - என்னுடையஸ்வாமியை. காதன்மையால் - அபிநிவேஸாத்மகபக்தியாலே. தொழில் - ப்ரணுமார்ச்சநாதிகளைப்பண்ணில். கண்ணுள்ளே - " தாம்ஸ்தைவ பஜாம்யஹம் " (தாம்ஸ்தைவபஜாம்யஹம்) என்று அவர்கள்கண்வட்டத்தைவிடாமல். நிற்கும் - நித்யஸந்நிதிபண்ணும். எண்ணிலும் - " அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேத " (அஸ்த்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேத) என்று ஸத்பாவசிந்தாமாத்ரத்திலும். வரும் - அவன்வசத்திலேவரும்படியாயிருக்கும். இனி - இப்படிதுஷ்கரஸுகரங்களான உபாயத்வயத்திலும் ஸுலபனுனபின்பு. என்வேண்டுவம் - அநந்யகதிகளான நமக்குச்செய்யவேண்டுவதுண்டோ.

காரணத்வம் - உபயோபாயஸாதாரணம். எண் - சிந்திப்பு. "சிந்திப்பேயமையும்" என்கிறப்ரபதநஸௌகர்யம். எண்ணிலும்வருமென்று - நினைவிற்காட்டில் மிகவுங்கைவருமென்றுமாம். நல்வாயு - தாரகத்வவைலக்ஷண்யம் ....*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

பரமபக்திக்கும் பரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டுமென்கிறார்.

(கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையாற்றொழில்) பரமபக்தியுக்தராய்க்கொண்டுதொழில், அவர்கள் கண்வட்டத்துக்கவ்வருகுபோகமாட்டாதேநிற்கும். தன்னையொழியச்செல்லாமையையுடையராய்க்கொண்டுதொழில், தானுமவர்களை யொழியச்செல்லாமையையுடையனுயவர்கள் கண்வட்டத்தினின்றுங் கால்வாங்கமாட்டாதேநிற்கும். (எண்ணிலும்வரும்) "கடம், படம், ஈஸ்வரன்" என்றால், "நம்மை, 'இல்லை' என்றதே, இவற்றோடொக்கப் பரிகணித்தானிறே" என்றுவரும். "சதுர்விம்ஶதிதத்த்வமாயிருக்குமசித்து, பஞ்சவிம்ஶகனுத்மா, ஷட்விம்ஶகனீஸ்வரன்" என்றால், "நம்முடைய வுண்மையையுமிவற்றோபாதியிசைந்தானிறே" என்றுவந்துமுகங்காட்டும். (வரும்) நிற்குமதில்லை, இவன் "போ" என்றபோதுமதுக்குமுடலாக வருமித்தனை. அன்றியே (எண்ணிலும்வரும்) நம்முடையஎண்ணை மிஞ்சிவருமென்றுமாம். (எண்ணிலும்வரும்) "இருபத்தொன்று, இருபத்திரண்டு, இருபத்துமூன்று, இருபத்துநான்கு, இருபத்தஞ்சு, இருபத்தாறு" என்றெண்ணினால், "இருபத்தாறுநானே" என்றுவருமென்றுமாம். (என்னினிவேண்டுவம்) பரமபக்திக்கும்பரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டுவானானபின்பு எனக்கொருகுறையுண்டோ. அவனிவன்பக்கலப்ரதிஷேதத்துக் கவஸரம்பார்த்திருந்துமுகங்காட்டுவானானபின்பு, இவனுக்கு ஹிதாம்ஶத்திற்செய்யவேண்டுவதுண்டோ. இப்படியிருக்கிற பகவத்ஸ்வரூபத்தை புத்திபண்ணுகையிறே - இவன் ப்ரபந்நனுகையாவது அவன்தன் ஸ்வரூபோபதேசத்தைப்பண்ணி, "உன்னால்வருமிழவுக்கஞ்சவேண்டா - மாஶுச:" என்றாற்போலே, இவருமவன் ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்து, "என்னினிவேண்டுவம்" என்கிறார். அப்ரதிஷேதமேபேற்றுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப்புறம்பான யோக்யதாயோக்யதைகளகிஞ்சித்கரம். வேல்வெட்டிநம்பியார் நம்பிள்ளையை, "பெருமாள் கடலைஶரணம்புகுகிறவிடத்தில் ப்ராங்முகத்வாதிநியமங்களோடே ஶரணம்புக்காராயிருந்தது, இவ்வுபாயமிதரஸாதநங்கள்போலே சிலநியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ" என்றுகேட்க, "பெருமாள்தமக்கு, 'ஸமுத்ரம்ராகவோராஜாஶரணங்கந்துமர்ஹதி' என்றுபதேஶித்தான் ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான்; அவன்றான்பெருமாளை ஶர

ணம்புகுகிறவிடத்தில், 'கடலிலே ஒருமுழுக்கிட்டுவந்தான்' என்றில்லை; ஆக, இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றென்னென்னில்; பெருமாள், இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யராய் ஆசாரப்ரதாநராகையாலே சிலநியமங்களோடே ஶரணம்புக்கார்; ராக்ஷஸஜாதியனாகையாலே, அவன் நின்றநிலையிலே ஶரணம் புக்கான்; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை ஸம்பாதிக்கவேண்டா; ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செய்தார். பகவத்ப்ரபாவஜ்ஞாநமுடையார்க்கு "இதுவேயர்த்தம்" என்றுதோற்றியிருக்கும், "கேவலக்ரியாமாத்ரத்துக்கே பலப்ரதாநஶக்தியுள்ளது" என்றிருப்பார்க்கு "இவ்வர்த்தமநுபபந்நம்" என்றுதோற்றியிருக்கும்.

(மண்ணுமித்யாதி) காரணமானபூதபஞ்சகத்துக்குமுள்ளீடாய், "ப³ஹு ஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே தன்விகாஸமேயாம்படி யிருக்கிறவுபகாரகன் - கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையால் தொழில் எண்ணிலும்வருமென்னினி வேண்டுவம்; தன்னையொழிந்த ஸகலபதார்த்தங்களும் தன்ஸங்கல்பத்தைப்பற்றி யுளவாம்படி யிருக்கிறஸர்வேஶ்வரன், தன்பக்கல் ஆஶாலேஶமுடையார் ஸங்கல்பத்தைப்பற்றித்தானுளனாம்படி யிருப்பானானபின்பு, இவ்வாத்மாவுக்கொரு குறையுண்டோவென்கிறார். நல்வாயுவுமென்றது - தாரகத்வத்தைப்பற்ற. விண்ணுமாய் - இவற்றுக் கந்தராத்மாவாயென்றபடி. விரியும் - "ப³ஹு ஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே விஸ்த்ருதனாகாநிற்கும். எம்பிரான் - எனக்குபகாரகன். ப்ரதமையைத்விதீயையாக்கி, எம்பிரானை" என்றுகிடக்கிறது....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (கண்ணுள்ளேயித்யாதி) "காதன்மையால், எண்ணிலும்வரும்" என்றபதங்களிலே நோக்காகவவதாரிகை (பரமபக்தீத்யாதி)

காதன்மையாவது - "நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் ப⁴க்த்யா" (நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யா) என்கிறபக்தி. விவரணம் (தன்னையொழியவித்யாதி) "கண்ணுள்ளே நிற்கும்" என்கையாலே, "காதன்மை" என்று - ப்ரமபக்தியே விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. தானுமவர்களை யொழியச்செல்லாமையை யுடையனென்றது - அவதாரணதாத்பர்யம்.

எண்ணென்று - ஸங்க்யையாய், இத்தை - வாதிகளுடையவும், வேதாந்திகளுடையவும், லௌகிகருடையவும் ப்ரக்ரிய்யாலே த்ரிவிதமாக வருளிச்செய்கிறார் (கடமித்யாதியாலும், சதுர்விம்ஶதிதத்த்வமித்யாதியாலும், இருபத்தொன்றித்யாதியாலும்) வரும்படியின்சரமாவதி (இவன்போவென்றவித்யாதி) அதுக்கும் - போகைக்கும். (அதுக்குமுடலாகவரும்) போவென்றவுக்தியை வருகைக்கு ஹேதுவாகக்கொண்டுவரும். "எண்" என்றுமநோரத பரமாகவர்த்தாந்தரம் (நம்முடையவித்யாதி) எண்ணைமிஞ்சவருகையாவது - எண்ணின்றிக்கே யிருக்க வருகை.

விவரணம் (அவனிவன்பக்கலித்யாதி) அதுவென், ப்ரபத்திபண்ணவேண்டாவோவென்ன (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) பலிதம் (அவன்தன்னித்யாதி) " [illegible] " (ஏதம்ஹவாவநதபதிகிமஹம்ஸாதுநாகரவம்கிமஹம்பாபமகரவமிதி) என்னக்கடவதிறே. அஹம்கிமர்த்தம்ஸாதுநா கரவம்கிமர்த்தம்பாப மகரவமிதிஏதந்ந தபதி - தபியாது. அகரவம் - பண்ணினேன். அப்ரதிஷேதமே யமையுமோவென்ன (அப்ரதிஷேதமேயித்யாதி) அதுக்கு - அப்ரதிஷேதத்துக்கு. யோக்யதை - ப்ரகாரநியமாதிகள். அயோக்யதையென்றது - த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். ப்ரகாரநியமம் வேண்டாவென்றதுக்கு ஸம்வாதம் (வேல்வெட்டியித்யாதி) " நம்பிள்ளையை " என்றதுக்கு - " கேட்க " என்றத்தோடேயந்வயம். இதரஸாதநங்கள் - ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். வேல்வெட்டிநம்பியார்பஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரநிஷ்ணுதராகையாலே, " [illegible] " (நஜாதிபேதம்நகுலம்நலிங்கம்நகுணக்ரியா: | நதேஶகாலௌநாவஸ்த்தாம்யோகோஹ்யயமபேக்ஷதே) என்று - ப்ரபத்தியொன்றையு மபேக்ஷியாததென்னுமத்தை யறிந்தவராகையாலே கேட்டாரென்றபடி. லிங்கம் - க்ருஷ்ணகேஶத்வாதிகள். க்ரியைகள் - ஸதநுஷ்ட்டாநங்கள். அவஸ்த்தை - ஶுத்த்யஶுத்த்யவஸ்த்தைகள். இப்படியெல்லார்க்கும் தோற்றுதோவென்ன (பகவத்ப்ரபாவேத்யாதி) " [illegible] " (கதயந்திகுணாந்விஷ்ணோ: ஶ்ரூ்வந்த்யபிசஸத்க்ரியா: | மந்தபுண்யாநவிந்தந்திபாரமைகாந்த்யஸம்பதம்) " [illegible] " (ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:) என்னக்கடவதிறே. இதுவேஅர்த்தமென்று - பரமார்த்தமென்று.

உத்தரார்த்தத்துக்கர்த்தம் (காரணமானவித்யாதி) உள்ளீடாய் - அந்தராத்மாவாய். " விரியும் " என்றதுக்குபாவம் (பஹுஸ்யாமித்யாதி) விரியும் - விஸ்த்ருதனுகாநிற்கும்.

அந்வயங்காட்டுகிறுர் (கண்ணுள்ளேயித்யாதி) பஞ்சபூதங்களைச்சொன்னது - உபலக்ஷணமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர். (தன்னையித்யாதி) " பிரான் " என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) " எண்ணிலும் " என்றதினர்த்தம் (ஆஶாலேஶமென்று) " என்னினிவேண்டுவம் " என்றதின்பாவம் (ஒருகுறையுண்டோவென்று) ஸ்வரூபைக்யம்வ்யாவர்த்தயதி (அந்தராத்மாவாயென்று) " எம்பிரானை " என்கிறத்விதீயை சேரும்படியெங்ஙனேயென்ன (ப்ரதமையையித்யாதி) " காதன்மையால் " என்றத்தாலே - பக்திசொல்லிற்று. " எண்ணிலும்வரும் " என்றத்தால் - ப்ரபத்திவிவக்ஷிதமென்றுபலிதம்.

மண்ணுநீருமித்யாரப்ய, எம்பிரான், காதன்மையாற்றெழில், கண்ணுள்ளேநிற்கும்; எண்ணிலும்வரும்; என்னினிவேண்டுவம் இத்யந்வய:..............*

மூன்றாம்பாட்டு.

எம்பிரானையெந்தைதந்தைதந்தைக்குந்
தம்பிரானைத்தண்டாமரைக்கண்ணனைக்
கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்பனை
எம்பிரானைத்தொழாய்மடநெஞ்சமே.

ஆறாயிரப்படி.

(எம்பிரானை) இப்படிதம்மோடு கலந்தருளினவெம்பெருமான், பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையும் தன்றிருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த் தருளுகிறபடியையுங்கண்டு ப்ரீதராய், "எம்பிரான்" என்றும், "எந்தைதந்தைதந்தைக்குந்தம்பிரான்" என்றும் அவனையேத்திக்கொண்டு தமக்குத்துணையாக,எம்பெருமானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச் செய்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸ்ரீயஃபதித்வாதிகளான அநுபாவ்ய ஸ்வபாவங்களையுடையவனை யநுபவியென்றுநெஞ்சை நியோகிக்கிறார்.

மடம் - சொல்வழிவரும் பவ்யதையையுடைய. நெஞ்சமே - நெஞ்சே. எம்- எமக்கு. பிரானை - தன்பக்கலிலே அத்வேஷாபிமுக்யாதிகளைத்தருமுபகாரகனாய். எந்தைதந்தைதந்தைக்கும் - நம்மளவில்நில்லாதேநங்குலத்துக்கெல்லாம். தம்பிரானை - நாதனாய். தண் - இஸ்ஸம்பந்தமடியாகக்குளிரநோக்கும். தாமரைக்கண்ணனை - புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையுடையனாய். கொம்பு - வஞ்சிக்கொம்பிலும். அராவு- அரவிலும், நுண் - நுண்ணிதான. நேர் - நேர்மையையுடைய. இடை - இடையையுடையாளானலக்ஷ்மியை. மார்பனை - மார்பிலேயுடையனை. எம்பிரானை - ஸ்வாமியை. தொழாய் - தொழும்படிபார்.

ஸ்ரீயஃபதித்வம் - இதிற்சொன்ன ஸ்வபாவங்களுக்கெல்லாம் மூலமென்றுகருத்து. அராவு - அரவு. அராவுதல் - குறைத்தலாய், கொம்பையிழைத்ததாகவுமாம்...*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

கண்டாயேயவன் ஸ்வரூபமிருந்தபடி, நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரநிற்கப்பாராய் நெஞ்சே என்கிறார்.

(எம்பிரானை) கீழ்ப்பாட்டிலவன் நீர்மையையநுஸந்தித்து, என்னையாளுடையவனையென்கிறார். (எந்தையித்யாதி) தம்மளவிலேயா யடியற்றிருக்கையன்றிக்கே, என்குடிக்கு நாயகனானவனை என்கிறார். இவரிப்படியேத்தினவாறே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய பாசுரத்துக்கும் அநந்யப்ர

யோஜநர் பாசுரத்துக்கும் வாசியறியுமவனாகையாலே, “ இப்படியேத்து கிறவனர் ” என்று குளிரக்கடாக்ஷித்தான் (தண்டாமரைக்கண்ணனை) “ தாநஹம்த்விஷதக்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் । க்ஷிபாமி ” (தாநஹம்த்விஷதஃக்ரூராந்ஸம்ஸாரேஷுநராதமாந் । க்ஷிபாமி) என்னுமவனிப்படிகடாக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்றுபார்த்தார்; அருகேகடாக்ஷிப்பிக்கிறருண்டாயிருந்தது (கொம்பராவுநுண்ணே ரிடைமார்பனை) கொம்புபோலவும், அரவுபோலவுமிருப்பதாய், அதுதானும் நுண்ணிதாயிருந்துள்ள இடையையுடைய பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனை. அரவுஎன்கிறவித்தை, “ அராவு ” என்றுநீட்டிக்கிடக்கிறது ; “ நச்சராவணை ” என்னக்கடவதிறே.

அன்றியே, கொம்பைலகூகரிக்கிற இடையென்றுமாம். (எம்பிரானை) அச்சேர்த்திக்கொருகால் “ எம்பிரானை ” என்கிறார். (தொழாய்) தொழப்படும்விஷயம் - ஒருமிதுநமாயாயிற்றிருப்பது. (மடநெஞ்சமே) “ தொழுதெழு ” என்னலாம்படிபாங்கானநெஞ்சன்றோநீ. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (எம்பிரானையித்யாதி) அவன்குணதிக்யத்தைச்சொன்னவநந்தரம், “ எம்பிரானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமே ” என்றத்தால் பலித்ததைத்யருளிச்செய்கிறார் (கண்டாயேயித்யாதி) (அவன்ஸ்வரூபம்) பரமபக்திக்கும் பரிகணனைக்குமொக்கவந்து முகங்காட்டும்ஸ்வரூபம். (உன்ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர) “ மடநெஞ்சமே ” என்று - எனக்குபவ்யமாகையன்றோ வுனக்குஸ்வரூபம். ஆகையாலுன்னுடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கீடாகவென்றபடி.

“ எம்பிரான் ” என்றதுக்குபாவம் (கீழிற்பாட்டிலித்யாதி) நாயன் - ஸ்வாமி. அடியற்று - முதலற்று.

கிதாஸுஷோடமே, “ தாநஹம்த்விஷதக்ரூராந் ” (தாநஹம்த்விஷதஃக்ரூராந்) இத்யாதி. த்விஷதஃக்ரூராந்நராதமாந் அஶுபாந்தாந் ஸம்ஸாரேஷ்வாஸுரீஷ்வேவயோநிஷு அஜஸ்ரம்க்ஷிபாமீத்யந்வயஃ. கொம்பு - நீர்வஞ்சிக்கொம்பு. (கொம்புபோலவுமிதி) கொம்பராவு - நேர்நுண்ணிடை இத்யந்வயஃ. நேர் - ஸாத்ருஶ்யம். நுண்மை - ஸௌக்ஷ்ம்யம். “ அராவு ” என்றால் - அரவைச்சொல்லுமோவென்ன (அரவென்கிறவித்யாதி) திருச்சந்தவிருத்தம் (நச்சராவென்று) விஷமுடையஸர்ப்பமென்றபடி. (அன்றியேயித்யாதி) அராவுகை-லகூகரிக்கை. இப்பக்ஷத்தில், “ நுண், நேர் ” என்கிறபுநருக்தியாலே-அதிஸௌக்ஷ்மமான இடையென்றர்த்தம். “ நுண் ” என்றும், “ நேர் ” என்றும் - ஸௌக்ஷ்ம்யவாசி.

பின்னையும் “ எம்பிரானை ” என்கிறதென்னென்ன (அச்சேர்த்திக்கித்யாதி) “ கொம்பராவு ” இத்யாதியோடேகூட்டிபாவம் (தொழப்படுமித்யாதி) “ மடம் ” என்றதுக்குபாவம் (தொழுதெழித்யாதி)

மடநெஞ்சமே, எம்பிரானை யித்யாரப்யாந்வயஃ..............................*

நான்காம்பாட்டு.

நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்றா
லென்செய்யோமினியென்னகுறைவினம்
மைந்தனைமலராண்மணவாளனைத்
துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய்.

ஆறுயிரப்படி.

(நெஞ்சமே) இப்படிதாமருளிச்செய்வதற்குமுன்பே தம்முடையதிருவுள்ள மவனுடைய திருவடிகளிலே விழுந்தபடியைக் கண்டுகந்து, நல்லைநல்லை, உன்னைப்பெற்றால் நமக்குமுடியாததென், இனிநமக்கென்னகுறையுண்டு, என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடி, இனியொருதசையிலு மவனைவிடாதேகிடாயென்கிறார்.....................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தம்முடையநியோகத்துக்கீடாக நெஞ்சிசைந்தவாறே யுகந்து, இனியொருகாலும் விடாதே யநுபவிக்கப்பாரென்கிறார்.

நெஞ்சமே - அறிவுக்காஶ்ரயமானநெஞ்சே. நல்லை நல்லை - நீசெய்தபடி நன்று நன்று. உன்னைப்பெற்றால் - உன்னைப்பெற்றால். என் - எக்காரியம். செய்யோம் - செய்துதலைக்கட்டோம். இனி - உன்னிசைவுபெற்றபின்பு. என்னகுறைவினம் - அஸாத்யமாய்க்குறைகிடப்பதொன்றையுடையோமோ. ஆனபின்பு, மைந்தனை-நித்யயௌவநஸ்வபாவனாய். மலராள் - நிரதிஶயபோக்யபூதையான லக்ஷ்மிக்கு. மணவாளனை - போக்தாவானவனை. துஞ்சும்போதும் - நாம்முடியுமளவிலும். விடாது - விடாதே. தொடர்கண்டாய் - நிரந்தராநுவ்ருத்திபண்ணப்பார்.

துஞ்சுதலாவது - நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலேவந்த விஶ்லேஷமென்று கருத்து ....*

ஈடு-நான்காம்பாட்டு.

தாம்சொன்னபோதே மேல்விழுந்து தொழுதவாறே நெஞ்சைக்கொண்டாடி, நிகர்ஷாநுஸந்தாநம்பண்ணினன் விஶ்லேஷித்த ஸமயத்திலும் நீவிடாதேகொள்ளென்கிறார்.

(நெஞ்சமேநல்லைநல்லை) சொன்னகாரியத்தைச் சடக்கெனச்செய்த ஸத்புத்ரர்களை மடியிலேவைத்துக்கொண்டாடும் மாதா பிதாக்களைப்போலே, இவரும் மார்விலேயணைத்துக்கொண்டாடுகிறார் நெஞ்சை. (நெஞ்சமேநல்லைநல்லை) நல்லை என்னவமையாதோ, "நல்லை நல்லை" என்கிறவீப்ஸைக்குக்கருத்தென்னென்னில் ; இவர்தாமவன்பக்கல் தூதுவிடுமாபோலே, தனக்கிவர்தூதுவிடவேண்டும்படி இவர் தம்மைவிட்டு அவன்பக்கலிலேநிற்க வல்லநெஞ்சாகையாலே; "என்னெஞ்சினூா

க்கண்டாலென்னைச்சொல்லி யவரிடை நீரின்னஞ்செல்லீரோ" என்னு ம்படி முந்துற்றநெஞ்சாகையாலே - "நல்லை நல்லை" என்கிறமீமிசை. என்னை இப்படி ஶ்லாகிக்கிறதென்னென்ன (உன்னைப்பெற்றாலென்செ ய்யோம்) நீயென்னோடொருப்பட்டானபின்பு, எனக்குச்செய்ய முடியாத துண்டோ. நெஞ்சொத்தபின்பு முடியாததுண்டோ. பலந்தருகைக்கீஶ் வரனுண்டு, விலக்காமைக்குநீயுண்டு, இனிச்செய்யமுடியாததுண்டோ. (இனியென்னகுறையினம்) "உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம்" எ ன்று ஸாத்யாம்ஶமுண்டாகச்சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோம்; உன்ப க்கல் விலக்காமையேபற்றாசாக அவன்கார்யம் செய்வானாயிருந்தால், ஸா த்யாம்ஶந்தானுண்டோ. அவனுபாயபாவம் நித்யநிரபேக்ஷமானால் ஸா த்யாம்ஶமுண்டோ.

ஆனால் பின்னை, க்ருத்யாம்ஶமென்னென்ன, ஸாத்யாம்ஶமுண்டு கிடாயென்கிறார். (மைந்தனையித்யாதி) நானவனைக்கிட்டக்கொள்ள, வ ளவேழுலகு தலையெடுத்து அகலப்பார்ப்பதொன்றுண்டு; நீயப்போதவ னைவிடாதேகிடாய். (மைந்தனை) இவ்விஷயத்தைக்கெடுவாய் சிலரா லேவிடப்போமோ. (மைந்து - இனிமை, அழகு, மிடுக்கு.)

(மலராள்மணவாளனை) பெரியபிராட்டியார் "அகலகில்லேனி றையும்) என்னும்விஷயத்தையன்றோ நானுன்னை "விடாதேகிடாய்" என்கிறது. (துஞ்சும்போதும்) "அயோக்யன்" என்றகலும்போதும். விஶ்லேஷம் - விநாஶபர்யாயமென்கை - "க்ஷணமப்யஹம்விஜீவாவ:" (மு ஹூர்த்தமபிஜீவாவ:) என்னுமதிறே-இவர்க்குத்துஞ்சுகையாகிறது. நான வனையகன்று முடியுமன்றும், நீயவனைவிடாதேதொடரப்பார்கிடாய். இவ் வேப்பங்குடிநீராயன்றோ நானுன்னைக் குடிக்கச்சொல்லுகிறது, பிராட் டி "அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறவிஷயத்தையன்றோ நானுன்னை யநுபவிக்கச்சொல்லுகிறது ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாமொரு[illegible] (நெஞ்சமேயித்யாதி) நெஞ்சைக்கொண்டாடியென்றது- "நல்லை [illegible]" [illegible]தின்தாத்பர்யம். (நிகர்ஷேத்யாதி) "துஞ்சும்போதும்" இத்யாதியின்தாத்பர்யம்.

"நெஞ்சமேநல்லைநல்லை" என்கிறபதமாத்ரத்துக்குஸங்கதி (சொன்னகா ரியத்தையித்யாதி) சடக்கென - ஶீக்ரமாக. நெஞ்சிருப்பதுமார்விலேயாகையா லே (அணைத்தென்றது) தடஸ்தஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (நல்லை யென்னவித்யாதி) தனக்கு - நெஞ்சுக்கு. விவரணம் (என்னெஞ்சினாயித்யாதி) திருவிருத்தம். என்னெஞ்சைக்கண்டாலார்த்தையாயிருக்கிற வென்னைச்சொல்லி, இப்படியார்த்தையாயிருக்கிற வவள்பக்கல் இன்னமும்போகாதொழிவதேயென் கை. முந்துற்றநெஞ்சு - முற்பட்டநெஞ்சு. மீமிசை - வீப்ஸை.

ஒருமிடறு - ஏகஹ்ருதயம். விவரணம் (நெஞ்[illegible]) அ[illegible]ல்பலம் கைப்புகுந்ததோவென்ன (பலந்தருகைக்கித்யாதி)

" உன்னைப்பெற்றுலென்செய்யோம் " என்றவிடம்- உபாஸகர்பாசுரத்தைப்பற்ற. " இனியென்னகுறைவினம் " என்றது - ப்ரபந்நர் பாசுரமாயிருக்கிறது ; ப்ரபந்நனுக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஸமில்லையிறே. "இனி" என்றதுக்சர்த்தம் (உன்பக்கலித்யாதி) விவரணம் (அவனுபாயபாவமித்யாதி)

மேலுக்குத் தாத்பர்யம் (நானவனையித்யாதி) மைந்தனை - நித்யயௌவநஸ்வபாவனை. மைந்தென்று - அழகுக்கும், யௌவநத்துக்கும், மிடுக்குக்கும், நாயகத்வத்துக்கும்பேர். அகலும்போது என்னாதே " அஞ்சும்போது " என்கிறதென்னென்ன (விஸ்லேஷமித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (நானவனையித்யாதி) " மைந்தனை " என்றத்தைப்பற்ற (இவ்வேப்பங்குடிநீரையித்யாதி) வேப்பங்குடிநீர்-வேப்பஞ்சாறு. " மலராள்மணவாளன் " என்றத்தைப்பற்ற (பிராட்டியித்யாதி)மணவாளன் - பதி. " நல்லை " என்று-ஸம்புத்தி. நெஞ்சுக்குவிஸேஷணம்.

க்ரமேணாந்வயः...*

ஐந்தாம்பாட்டு.

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றோ
ரெண்டானுமின்றியேவந்தியலுமா
றுண்டானையுலகேழுமோர்மூவடி
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனைநீயுமே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்டாயே) உண்டானையுலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானைநீயும் நானுங்காணப்பெற்றோம் ; நெஞ்சமே, நமக்கசிந்திதமாகவந்து ஸம்ருத்திகள் விளைகிறபடி கண்டாயேயென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தோடேகூட வநுபவிக்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நம்நினைவற நமக்குக்காரியம் பலிக்கிறபடி, நீயுமவனைக்கிட்டும்படியாயிற்றிறே யென்கிறார்.

நெஞ்சே - மநஸ்ஸே. கருமங்கள் - அத்வேஷம், ஆபிமுக்யம், ஆஸ்ரயணம், அறிவு, நலந்தொடக்கமானகாரியங்கள். வாய்க்கின்று-பலிக்கிறவை. ஓர் - ஒரு. எண்டானுமின்றியே - நினைவுதானுமின்றியிலே. வந்தியலும் - நமக்குக்கைவந்துநடக்கிற. ஆறு - ப்ரகாரம். கண்டாயே - கண்டாயே. எங்ஙனேயென்னில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக, உலகேழும் - லோகமெல்லாவற்றையும். உண்டானை - ப்ரளயாபத்திலேவயிற்றிலேவைத்து. ஓர் - அத்விதீயமான. மூவடிகொண்டானை - த்ரிவிக்ரமாபதாநத்தாலே அநந்யார்ஹமாக்கிக்கொண்டவனை. நீயும்-ஆபிமுக்யப்ரஸங்கமில்லாதநீயும், கண்டுகொண்டனை - லபிக்கப்பெற்றாயிறே...........................*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

கீழ், " எண்ணிலும்வரும் " என்றஎண்தானும் மிகையானபடிகண்டாயேஎன்று அவன்படியைநெஞ்சுக்கு மூதலிக்கிருர்.

(கண்டாயேநெஞ்சே) நான்சொன்னபடியே பலத்தோடேவ்யாப்தமானபடிகண்டாயே (நெஞ்சே) ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமானவுனக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. கருமங்கள்வாய்க்கின்று) கார்யங்கள் பலிக்குமிடத்தில் (ஒன்றொண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறுகண்டாயே) " எண்ணிலும்வரும் " என்றது தான்மிகையாம்படி வந்துபலித்துக்கொண்டு நிற்கிறபடிகண்டாயே. இயலுகை - பலிக்கை. பதவத்ப்ரபாவம்சொல்லுவார் சொல்லுமளவல்லகாண்.

இத்தலையிலெண்ணின்றிக்கே யிருக்கப்பலிக்குமென்னுமிடத்துக்குதாஹரணங்காட்டுகிருர்மேல் (உண்டானையித்யாதி) ப்ரளயங்கொண்டஜகத்துக்கு " அவன்நம்மைவயிற்றிலேவைத்துநோக்கும் " என்னும்நினைவுண்டோ. " உலகேழும் " என்கிறவிடம் - இரண்டிடத்திலுங்கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது. அவன், ஜகத்தையடைய அளக்கிறபோது " நந்தலையிலே திருவடிகளைவைக்கப்புகாநின்ருன் " என்னும்நினைவுண்டோ!, இதுக்குதாஹரணம் தேடிப்போகவேணுமோவொன்று (கண்டுகொண்டனைநீயுமே) விலக்குகைக்குப் பரிகரமுடையநீயுமன்றோ கண்டுகொண்டாய். ப்ரளயாபத்திலவற்றுக்கு ப்ரதிகூலிக்கப் பரிகரமில்லையே!, இங்கவஸரமில்லை, அறியில் விலக்குவர்களிறே ; அஸங்கிதமாகவருகையாலே பேசாதிருந்தார்களித்தனை...... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்டாயேயித்யாதி) எண்ணென்று - ஸங்க்யாபரமான பக்ஷத்தைப்பற்றவவதாரிகை (கீழெண்ணிலும்வருமித்யாதி) " எண்ணேமிஞ்சிவரும் " என்றபக்ஷத்தைப்பற்றதாத்பர்யம் (நான்சொன்னபடியேயித்யாதி) இது " பலத்தோடே வ்யாப்தமானபடியை " இத்யாதி நிகமநவாக்யத்திலே வ்யக்தம். நெஞ்சே, கருமங்கள் வாய்க்கின்றே ரொண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறு கண்டாயேயித்யந்வய꞉. கார்யங்கள் - பலங்கள். பலிக்குமிடத்தில் - ஸித்திக்குமிடத்தில். அவதாரிகாவாக்யவிவரணம் (எண்ணிலும்வருமென்றதுதானித்யாதி) இயலுகை - ஸித்திக்கை, எண்தான்மிகையாம்படி வரக்கூடுமோவென்ன (பகவத்ப்ரபாவமித்யாதி) " 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌕𑌤𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 " (ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர꞉க்ருஷ்ண꞉ப்ரோச்யதேயதிபண்டிதை꞉ । ததாபிஸ்வல்பமேவோக்தம்பூதார்த்தைகதமாஸ்துதி꞉) என்னக்கடவதிறே.

எண்ணே - பரிகணந பரமாகவ்யாக்யாநம்பண்ணி, பாவிகார்யபராமர்ஶபரமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (இத்தலையிலித்யாதி) "உலகு" என்ற அசேதந ஸமாதிக்குபாவம் (ப்ரளயங்கொண்டவித்யாதி) இரண்டிடத்திலும் - கீழும்மேலும். உண்டானை - உலகேழுமென்று கீழோடேகூட்டி யருளிச்செய்து, உலகேழும் - ஓர்மூவடிகொண்டானையென்று மேலோடேகூட்டி யருளிச்செய்கிறார். (அவன்ஜகத்தையித்யாதி)

மேலுக்கவதாரிகை (இதுக்கித்யாதி) பரிகரம் - யோக்யதை. "காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:" (காரணம்பந்தமோக்ஷயோ:) என்னக்கடவதிறே. கண்டுகொண்டனை - கண்டுகொண்டாய். கண்டுகொண்டாயென்றது - "கண்ணுளதாகும்" என்றத்தைப்பற்ற. "நீயும்" என்றசம்பந்தத்துக்குபாவம் (ப்ரளயாபத்திலித்யாதி) அவற்றுக்கு - ஜகத்துக்கு. இங்கு - அளக்கிறவிடத்தில். ஶைக்ர்யாதிஶயத்தாலே அவஸரமில்லையென்றபடி.

நெஞ்சே, கருமங்களித்யாரப்ய, இயலுமாறுகண்டாயே; உலகேழுமுண்டானை, உலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானை நீயுங்கண்டுகொண்டனை இத்யந்வய:.*

ஆறும்பாட்டு.

நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கின்மேன்மற்றோர்
நோயுஞ்சார்கொடானெஞ்சமேசொன்னேன்
தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்
வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே.

ஆறுயிரப்படி.

(நீயும்) இப்படியிருவருமொருவண்ண மெம்பெருமானைக்காணப்பெற்றோம்; இனி அவன் நம்மைவிடிற்செய்வதென்னென்னில்; நீயும் நானுமிப்படி யவனைவிடாதேநிற்கில், ஸர்வாத்மாக்களுக்குந் தாயுந்தந்தையுமாய், ஸர்வஸ்வாமியாய் ஆஶ்ரிதஸுலபனாயிப்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்தவனொருநாளும் நம்மைவிடான்; நெஞ்சமே யென்னை விஶ்வஸித்திருவென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி ஏககண்டராய்நிற்கில், அஸாதாரணபந்தவிஶிஷ்டனானவன் ஒருக்லேஶப்படக்கொடானென்கிறார்.

தாயாயும் - மாத்ருவத்ப்ரியபரனாயும். தந்தையாயும் - பித்ருவத்திதபரனாயும். இவ்வுலகினில் - தன்வரிசையறியாத இந்தலோகத்திலே. வாயும் - அவதரித்துவந்து. ஈசன் - தன்கிருபாதிகஸ்வாமித்வமேயடியாக. மணிவண்ணன் - நீலரத்நம்போலேயிருக்கிறவடிவை யெனக்குபகரித்து. எந்தை - அவ்வழியாலே யென்னையடிமைகொண்ட ஸ்வாமியானவன். நெஞ்சமே - நெஞ்சமே. நீயும் - "தொழு" என்று நியமிக்கலாம்படி பவ்யமானநீயும். நானும் - உன்னைக்கரணமாகவுடைய நா

னும். இ - கீழ்ச்சொன்னப்ரக்ரியையாலே. நேர்- விமுகவ்யாவ்ருத்தியையுடையோமாய். நிற்கில் - நிற்கில். மேல் - மேலுள்ளகாலமெல்லாம். மற்று - ஸ்வாநுபவத்தையொழியமற்றும். ஓர்நோயும் - நோயாயிருப்பதொன்றையும். சார்கொடான் - அணுகக்கொடான். சொன்னேன் - இப்பரமார்த்தத்தையுனக்குச்சொன்னேன்.

நோயென்று - அஹங்காரார்த்தகாமங்கள், அதுக்கடியான ஶரீரஸம்பந்தம், கர்மஸம்பந்தந்தொடக்கமானவை. ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநமடியான விஶ்லேஷமுமாம் ....*

ஈடு - ஆரும்பாட்டு.

இப்படிஸுலபனானவன் நம்மைவிடானிறே ? என்ன, நம்மயோக்யதையை யநுஸந்தித்தகலாதொழியில் நம்மையொருநாளும் விடானென்று திருவுள்ளத்துக்கருளிச்செய்கிறார்.

(நீயும்நானுமிந்நேர்நிற்கில்) * அப்புள்ளின்பின்போன நீயும், உன்னைப் பரிகரமாகவுடையநானும், பலாநுபவம்பண்ணவிருக்கிற நாமிப்படிவிலக்காதேயிருக்கில். " நநமேயம் " (நநமேயம்) என்னும் ப்ராதிகூல்ய மநோரதமின்றிக்கேயொழியில் (மேல்மற்றோர்நோயும்சார்கொடான்) நிஷித்தாநுஷ்ட்டாநம்பண்ணியகலவிடுதல், தன்னையொழிய ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலவிடுதல், அயோக்யதாநுஸந்தாநம்பண்ணியகலவிடுதல், வேறொருஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணி யகலவிடுதல், முன்புபண்ணின பாபபலாநுபவம்பண்ணி யகலவிடுதல், செய்யவிட்டுக்கொடான். (நெஞ்சமேசொன்னேன்) திருக்கோட்டியூர்நம்பியைப்போலே, பிறரறியலாகாது பகவத்விஷயம்" என்றுபோலேகாணு மிவரிருப்பது. உபதேசித்துவைத்து [ஊடிஞெ நாதவஸ்லாய] [இதந்தேநாதபஸ்காய] என்றவனைப்போலே படுகிறார் (சொன்னேன் என்று) த்ரௌபதி, குழல்விரித்துக்கிடக்கிறபடியைப்பார்த்து, செய்வதுகாணுமல்சொல்லிக்கொடுகின்றான் ; அர்த்தத்தின்கனத்தைப்பார்த்து, " கைப்பட்டமாணிக்கத்தைக்கடலிலேபொகட்டோம் " என்று " பதண் பதண் " என்றானிறே. இனிப்ரதிபத்திபண்ணுதாரிழக்குமித்தனை.

(தாயுந்தந்தையுமாய்) மாதாபிதாக்களைப்போலே பரிவனாய். அவர்களளவன்றிக்கே (இவ்வுலகினில்வாழுமீசன்) ப்ரஜை, கிணற்றில்விழுந்தால் ஒக்கக்குதிக்கும்மாதாவைப்போலே, ஸம்ஸாரத்திலேயொக்க விழுந்தெடுக்குமவன். இங்குவந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில் (ஈசன்) ப்ராப்தனுகையாலே. அன்றிக்கே, இங்கேவந்தவதரித்து ஈரரசுதவிர்க்கையாலே யீசனானென்னவுமாம். (மணிவண்ணனெந்தையே) தன்வடிவழகைக்காட்டி (என்னைமுறையிலே நிறுத்தினான்.) என்னை விஷயாந்தரப்ரவணனாகாதபடிமீட்டு, தன்ஶேஷித்வத்தைக்காட்டி என்னுடைய ஶேஷத்வத்தை நிலைநிறுத்தினவன். தாயுந்தந்தையுமாயி

வ்வுலகினில் வாயும்மணிவண்ணனாய் எந்தையானவீசன், நீயும் நானுமி ந்நேர்நிற்கில் மேல் மற்றோர்நோயும் சார்கொடான்; நெஞ்சமேசொன் னேன் - "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்கிறபடியேயிதுமெய். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (நீயுமித்யாதி) "இந்நேர்நிற்கில் மற்றோர்நோயும்சார்கொடான்" என்றதுக்கீடாகவவதாரிகை (இப்படி ஸுலபனானவித்யாதி) (அகலாதொழியிலிதி) நாமகன்று முடியில்முடியுமித்தனைபோக்கி, அவன் நம்மைவிடானென்று தாத்பர்யம்.

(அப்புள்ளின்பின்போன) அந்தப்பெரியதிருவடியின்பின்னேபோன "இந்நேர்நிற்கில்" என்றதுக்கு அவதாரிகையிலே யருளிச்செய்தஅர்த்தமொழிய, அர்த்தாந்தரம் (பலானுபவமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) "ஓர்நோயும்" என்றத்தைவிவரிக்கிறார் (நிஷித்தேத்யாதி)

"சொன்னேன்" என்றதுக்கு மூன்றுதாத்பர்யம். அநுதாபபரமாகமுந்தினது (திருக்கோட்டியூரித்யாதி) விவரணம் (உபதேஶித்தித்யாதி) ஶ்தோஸ்வஷ்டாதஶே, (ஐஃஙெ நாதவஷ்ஷாய நாஹக்தாயகஃாவ ந। நவாஶுஷ்ரூஷவெவாவா்ம் நசமாம் யொஹஸ்யதி) (இதந்தேநாதபஸ்காய நாபக்தாயகதாசந। நசாஶுஶ்ரூஷவேவாச்யம்நசமாம்யோப்யஸூயதி) இதம் - இந்தரஹஸ்யமானது. தே - த்வயா என்றபடி. அநுதபிக்கிறதென், முதலிலே யதிகாரிஶோதநம்பண்ணியுபதேஶிக்க வொண்ணாதோவென்ன (த்ரௌபதியித்யாதி) பதண் பதண்-பரிதபிக்கை. யத்வா, பதறினேன்பதறினேனென்றபடி. த்விதீயதாத்பர்யம் (இனிப்ரதிபத்தீத்யாதி) அதாவது - உபதேஶத்திற்குறையில்லை, இனிப்ரதிபத்தி பண்ணுதாரிழக்குமித்தனையென்றபடி.

பரிவனாய் - ஸ்நிக்தனாய். அவர்களளவன்றிக்கே - அவர்கள்மாத்ரமன்றிக்கே. "ஈசன்" என்றதுக்கு பூர்வபாவியாக வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தனுகையாலே யென்று) அபரபாவியாகவர்த்தம் (அன்றிக்கேயித்யாதி) ஈரரசு - த்வைராஜ்யம். வாய்கை - கிட்டுகை. "எந்தை" என்றதினர்த்தம் (தன்ஶேஷித்வத்தையித்யாதி) நிலைநிறுத்துகை - ஸ்த்தாபிக்கை.

அந்வயிக்கிறார் (தாயுமித்யாதி) "சொன்னேன்" என்றதுக்கு மூன்றும் பாவம் (ஸத்யம்ஸத்யமித்யாதி) "சார்கொடான்" என்னவமைந்திருக்க, "சொன்னேன்" என்றவிதுக்கு - இப்படிதாத்பர்யங்கொள்ளவேணுமென்றபடி.........*

ஏழாம்பாட்டு.

எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ்
சிந்தையுள்வைப்பன்சொல்லுவன்பாவியே
னெந்தையெம்பெருமானென்றுவானவர்
சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லுஞ்செல்வனையே.

ஆறுயிரப்படி.

(எந்தையே) இப்படிதம்முடையதிருவுள்ளத்தோடே எம்பெருமானை யநுபவிக்கிற ஆழ்வார், அவனுடைய வுத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும்பார்த்து, * அயர்வறுமமரர்கள் தங்கள்சிந்தையுள்ளேவைத்துச்சொல்லு மந்தஸ்ரீமானை, நான் தரித்ரனுக்கினேனித்தனை; என்னநிக்ருஷ்டனோ ? என்றுதம்மை கர்ஹிக்கிறுர்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதனுடைய ஸூரிபோக்யத்வ வைலக்ஷண்யத்தையநுஸந்தித்து, ஸ்வநிகர்ஷமடியாக அகலத்தேடுகிறுர்.

வானவர் - பரமபதவாஸிகளானவர்கள். எந்தை - எங்கள்ஸத்தாதிஹேதுபூதனை. எம்பெருமானென்று-எங்களுக்குப்பரமசேஷியென்று. சிந்தையுள்வைத்து-அநுஸந்தாநம்பண்ணி. சொல்லும் - சொல்லும்படியான. செல்வனை-ஐஸ்வர்யத்தையுடையவனை. பாவியேன் - பாபிஷ்டனானநான். எந்தையேயென்றும்-எனக்குஹிதபரனேயென்றும். எம்பெருமானென்றும் - என்னுடையசேஷியானவனேயென்றும். சிந்தையுள் - நெஞ்சுக்குள்ளேயும். வைப்பன் - வைத்து. சொல்லுவன் - சொல்லுவதுஞ்செய்யாநின்றேன்.......................................*

ஈடு-ஏழாம்பாட்டு.

கிழிவரஞ்சிறைற்போலேவிடிந்தது ; "அயோக்யன்" என்றகலுகிறுர்.

(எந்தையேயென்றும்) எனக்குப்பரிவனுனவனேயென்றும். (எம்பெருமானென்றும்) எனக்குவகுத்தஸ்வாமியென்றும், (சிந்தையுள்வைப்பன்) எத்தனைவிஷயங்களை நினைத்துப்போந்த நெஞ்சிலேவைத்தது. நானறிந்ததாக நெஞ்சிலேவைத்துதூஷித்தவளவேயோ (சொல்லுவன்) பிறரறியும்படிதூஷித்தேன். (பாவியேன்) விலக்ஷணபோக்யமான இவ்வஸ்துவையழிக்கைக்கு நானொருபாபகர்மாவுண்டாவதே !. (பாவியேன்) ஸாத்த்விகனுயிருப்பானொருவன் தமோகுணபிபூதனாய் ஒருக்ருஹத்திலே நெருப்பைவைத்து, ஸத்த்வந்தலையெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே "பாவியேன்" என்கிறுர். நீரிங்ஙனேசொல்லுவானென், பகவத்விஷயத்தைநினைக்கையும் சொல்லுகையும் பாபபலமோவென்னில்; புரோடாஸத்தை நாய்தீண்டினுற்போலே, விலக்ஷணருடைய போக்யவஸ்துவையழிக்கை பாபபலமன்றே (எந்தையித்யாதி) நினையாவிடிலொக்ஷணம் தரிக்கமாட்டாத நித்யஸூரிகள்நினைத்தநுபவித்தவ்வநுபவம்வழிந்து "எங்களுக்குப்பரிவனுனவனே, ஸ்வாமியானவனே" என்று தங்கள் நெஞ்சிலேவைத்துச்சொல்லும்படியான ஐஸ்வர்யத்தையுடையவனை நானென்சொன்னேன் ! ன் ; இவ்வஸ்துவையொருவர் நம்பாதபடியழித்தேனென்கிறுர்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (எந்தையேயித்யாதி) "அஞ்சும்போதும்விடாது" என்ற த்தைப்பற்ற (இவரஞ்சினாற்போலேயென்றது) விடிந்தது-பலித்தது.

வருத்த - ப்ராப்தமான. "வானவர்சிந்தையுள்வைத்து" இத்யாதியைக்க டாக்ஷித்துபாவம் (விலக்ஷணேத்யாதி) சொன்னபின் "பாவியேன்" என்றதுக் குபாவம் (ஸாத்த்விகனுயித்யாதி)

"எந்தையெம்பெருமான்" இத்யாதிக்கவதாரிகை (பகவத்விஷயத்தையி த்யாதி) நீரிங்ஙனேசொல்லுவானென்னென்றது - "நாயநஂ்ஃகெஶவஂஸ்தௌதி" (நாதர்ய꞉கேஶவம்ஸ்தௌதி) என்றத்தைப்பற்ற. "புரோடாஶத்தைநாய் தீண்டினாற்போலே) என்றவிடத்திலே - "ஜந்மஜராம்ருதிக்லேஶகர்மஷடூர்மிக꞉। ஶ்வேவதேவவஷட்க்ருதம்த்வாம்ஸ்ரீயோர்ஹமகாமயே" (கர்ப்பஜந்மஜ ராம்ருதி க்லேஶகர்மஷடூர்மிக꞉। ஶ்வேவதேவவஷட்க்ருதம்த்வாம்ஸ்ரீயோர்ஹம காமயே) என்றதநுஸந்தேயம். தேவவஷட்க்ருதம்-தேவாநுந்திஶ்யவஷட்காரம ந்த்ரேண ஸம்ஸ்க்ருதம்ஹவி꞉. விலக்ஷணருடையவென்றது - "வானவர்" என்றத் தைப்பற்ற. "எந்தையெம்பெருமான்" என்றதினர்த்தம்(பரிவனுனவனேயித்யாதி)

வானவர் எந்தையெம்பெருமானென்று சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லும் செல்வனை எந்தையேயென்றுமித்யாரப்யசொல்லுவன்பாவியேன் இத்யந்வய꞉...*

எட்டாம்பாட்டு.

செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு
மல்குங்கண்பனிநாடுவன்மாயமே
யல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி
நல்கியென்னைவிடானம்பிநம்பியே.

ஆறாயிரப்படி.

(செல்வநாரணனென்ற) இப்படியென்னுடைய அயோக்யதை யைப்பார்த்து "அவன்றிறத்துப்படுவேனல்லேன்": என்றிருக்கச்செய் தேயும், செல்வநாரணனென்ற சொல்லைக்கேட்குமளவில் என்னுடைய ஸர்வகரணங்களு மென்வசமன்றியே யிழுத்துக்கொண்டு அவன்பக்கலி லேவிழாநின்றன; நானுமதிசபலனாய் "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" எ ன்று அவனைநாடுவன்; இதென்னஆஶ்சர்யம்; இப்படிநான் அதிசபல னாய்த்தன்னை விடமாட்டாதொழிந்தாலவ னென்னைவிடலாமிறே, அவ னென்னிற்காட்டிலு மபிநிவிஷ்டனாய் என்பக்கலிலே அதிபஹுமாநத்தை ப்பண்ணிக்கொண்டென்னை விடுகிறிலன்; நானென் செய்வனென்று நோகிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படியகல நினைத்திருக்கச்செய்தேயும், திருநாமஶ்ரவணத்தாலே மேல்விழும்படியென்னை பரிபூர்ணனானவவன் விடுகிறிலனென்கிறார்.

செல்வநாரணனென்ற - ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற. சொல் - திருநாமத்தை. கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே. கண் - கண்ணானது. பனி - நீர். மல்கும் - மல்காநின்றது. நாடுவன் - "எங்ஙனே" என்றுதேடாநின்றேன். மாயமே - இதொரு ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிறதே. நம்பி - பரிபூர்ணனானநம்பியானவன். நல் - தன்னைக்கிட்டுகைக்கடியானநன்மையையுடைய. அல்லும் - இரவும். பகலும் - பகலும். இடைவீடின்றி - விச்சேதரஹிதமாக. நல்கி - ஸ்நேஹித்து. என்னை - என்னை. நம்பி - ஸ்வகீயத்வப்ரதிபத்திபண்ணி. விடான் - விடுகிறிலன்.

நம்புதல் - தன்னுடையவனாகவிஶ்வஸித்தல்..................................*

ஈடு-எட்டாம்பாட்டு.

"நாமிதுக்குமுன்பு நினைத்தும்பேசியும் தப்பச்செய்தோம், 'இனித்தவிருமித்தனை" என்று "அவன்குணங்கள் நடையாடாததோரிடத்திலே கிடக்கவேணும்" என்றுபோய், ஒருகுட்டிச்சுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டுகிடந்தார்; இங்கே, வழிபோகிறானொருவன், சுமைகனத்து "ஸ்ரீமந்நாராயணன்" என்றான்; அச்சொல்லைக்கேட்டுத் தம்முடையகரணங்கள் அங்கேப்ரவணமாகிறபடியைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

(செல்வநாரணனென்றசொல்கேட்டலும்) ஆழ்வார்பரிஸரத்தில் ப்ரஹ்மசாரி யெம்பெருமான்பேர் சொல்லுவாரில்லை, அதிலர்த்தாநுஸந்தாநம்பண்ணவேண்டா வாயிற்று இவர்நோவுபடுகைக்கு. என்போலவென்னில்; விஷஹரணமந்த்ரம்போலே. அச்சொல்செவிப்பட்டவளவிலே, கண்ணானதுஎன்னை யொழியவேநீர்மல்கப்புக்கது; நெஞ்சுமவ்வளவிலே, "எங்குற்றாய்" என்றுதேடப்புக்கது. (மாயமே) "அல்லேன்" என்றகலுகைக்கு நான்வேண்டிற்று, "ஆவேன்" என்றுகூடுகைக்கு நான்வேண்டிற்றில்லையீ!; ஈதோராஶ்சர்ய மிருந்தபடியென். அவன்பின்னைச்செய்கிறதென்னென்னில் (அல்லுமித்யாதி) தம்மபிஸந்தியொழியவே, தம்முடையகரணங்களுக்கு பகவதநுபவமேயாத்ரையாம்படி அவன்மேல் விழுகிறகாலமாகையாலே "நல்லவல்லும், நல்லபகலும்" என்கிறார்.

திவாராத்ரவிபாகமறஎனக்கு ஸ்நேஹித்துபரிபூர்ணனானவனென்னை ஸ்வீகரித்துஎன்னை விடக்ஷமனாகிறிலன்; அவன்பேர்மாத்ரத்தைக் கேட்டவளவிலே, என்கண்ணானது பனிமல்காநின்றது; நெஞ்சானது தேடாநின்றது; இதோராஶ்சர்ய மிருந்தபடியென்னென்கிறார். (இடைவீடின்றி) நானொருகால் தேடிவிடாநின்றேன், அவனிடைவிடாதே ஸ்நேஹியாநின்றான். (என்னைவிடான்நம்பிநம்பியே) அபூர்ணனானவென்

னை பூர்ணனனதான் நம்பிவிடுகிறிலன். நம்பி - என்னையொருமதிப்பனுக நினைத்து. நம்பி, அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றி நல்கிநம்பிஎன்னைவிடான் ; மாயமே. (நம்பியே) இவனையே ! பரிபூர்ணனென்கிறது. ஸம்ஸாரி சேதநனைப்பெற்று, பெறுப்பேறுபெற்றுனு யிருக்கிற இவனையே! பரிபூர்ணனென்கிறதுலோகத்தார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (செல்வநாரணனித்யாதி) " கேட்டலும் " என்கையாலே - அஸம்பாவிதஸ்த்தலத்தி லிருப்புஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யவதாரிகை (நாமிதுக்குமுன்பித்யாதி) குட்டிச்சுவர் - ஏகாந்தஸ்த்தலம். " மாயமே " என்றத்தைப்பற்ற (விஸ்மிதராகிருறென்றது)

செல்வநாரணன் - ஸ்ரீமந்நாராயணன். வழிபோகிறவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்பனேவென்ன (ஆழ்வாரித்யாதி) " ஊரு நாடு முலகமுந் தன்னைப்போல்" இத்யாதி. " சொல் " என்றதுக்குபாவம் (அதிலர்த்தாநுஸந்தாநமித்யாதி) மல்கும் - ப்ரவஹிக்கும்

(நெஞ்சுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே - பாஹ்யகரணமுமந்தஃகரணமுஞ்சொல்லுகையாலே' இங்கும் பாஹ்யகரணத்தைச் சொல்லுகிறவிடத்திலே அந்தஃகரணத்தைச்சொல்லுகை யுசிதமென்றுதாத்பர்யம். " மல்கும்கண்பனி " என்று-பாஹ்யகரணத்துக்குக் கர்த்த்ருத்வம் கீழேசொல்லுகையாலே, நெஞ்சுக்சோடுகையிலே கர்த்த்ருத்வத்தைவிவக்ஷித்து, ஸ்வாபேதோபசாரத்தாலே " நாடுவன் " என்கிறதென்றபடி.

மாயம் - ஆஶ்சர்யம். என்னையொழியவும் கண்பனிமல்கும், நெஞ்சுதேடுமென்கையாலே ஆஶ்சர்யஹேதுவென்கிருர் (அல்லேனென்றித்யாதி)

" வெந்நாள் " என்கிறவர், " நல்லல்லும் நன்பகலும் " என்கிறதென்னென்ன (தம்மபிஸந்தியித்யாதி) அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றிநல்கி நம்பியென்னை நம்பிவிடானென் றந்வயித்தர்த்தம் (திவாராத்ரேத்யாதி) " என்னை " என்றதுக்கு - த்ரிராவ்ருத்தி. ஸ்வீகரித்து - தன்னுடையவனுகவிஶ்வஸித்து.

" மாயம் " என்கிறதுக்குத்தாத்பர்யாந்தரம் (அவன்பேரித்யாதி) அர்த்தாநு ஸந்தாநமின்றிக்கே ஶப்தமாத்ரமே பனிமல்குகைக்கு நிமித்தமாகை-ஆஶ்சர்யஹேதுவென்றபடி.

கீழே, திவாராத்ரேத்யாதியாலே - உத்தரார்த்தபூர்வகமாக பூர்வார்த்தாந்வயஞ்சொல்லி, பூர்வார்த்தபூர்வகமாக, நம்பியென்னைநம்பி அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றி நல்கிவிடான் என்றந்வயாந்தரம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (இடைவீடின்றியித்யர்தி) இடைவிடாதே - விச்சேதியாதே. " நல்கி " என்றதுக்கர்த்தம் (ஸ்நேஹியாநின்றுனென்று) நாடுவன் - தேடுவன்.

" நம்பி " என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (என்னையொருமதிப்பனித்யாதி) இந்தப்பக்ஷத்துக்கந்வயங்காட்டுகிருர் (நம்பியல்லுநன்பகலுமித்யாதி) மதிப்பன் - பெரியவன். செல்வநாரணனென்றுதொடங்கி, நாடுவன் ; நம்பியல்லு நன்பகலுமிடைவீடின்றி நல்கிநம்பியென்னைவிடான் ; மாயமேஇத்யந்வயஃ...........................*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்
செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை
யும்பர்வானவராதியஞ்சோதியை
யெம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(நம்பியை) தன்னுடையசாபலத்தாலே நம்மைவிடாதொழிந்தால், அவனுடையகுண ஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணாதே அந்யபரனாயவனை மறந்திருந்தாலோவென்னில்.

தத்குணஶ்ரவணமாத்ரத்தாலே சபலனாய்த்தன்பக்கலிலே விழாநிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே, அபர்வறுமமரர்களோடேகூடத் திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளி, தன்னுடைய நிரவதிகமான அழகைக்காட்டியென்னைத்தோற்பித்துத் தன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டான்; இனியெங்ஙனேநானவனை மறக்கும்படியென்கிறார்....... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனுடையவுபகாரகத்வம் மறக்கப்போமோவென்கிறார்.

தென்குறுங்குடி - திருக்குறுங்குடியிலே. நின்ற - நிற்கையாலே. நம்பியை- ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணனாய். பரமபதத்தில் வடிவிலுங்காட்டில், அ - ஒப்பமிட்ட. செம்பொன் - செம்பொன்போலே. திகழும் - உஜ்ஜ்வலமான. திருமூர்த்தியை - திருமேனியையுடையனாய். உம்பர் - மேலான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதி - ஸத்தாதிஹேதுபூதனாய். அம் - ஸதாதர்ஶநீயமான. சோதியை - பரஞ்ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனாய். எம்பிரானை - தாத்ருஶமானவடிவையென்னையநுபவிப்பித்தடிமைகொண்டவனை. என்சொல்லி - எத்தைச்சொல்லி. மறப்பன் - மறப்பது.

அபூர்ணனென்றுமறக்கவோ, அஸுலபனென்று மறக்கவோ, அநுஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனென்று மறக்கவோ, அவிலக்ஷணபோக்யனென்று மறக்கவோ, ஸுஶீலனல்லனென்று மறக்கவோவென்றுகருத்து. ....*

ஈடு-ஒன்பதாம்பாட்டு.

நீர்தாமிங்ஙனேகிடந்து படாநில்லாதே, அவ்விஷயத்தைமறந்து ஸம்ஸாரிகளோபாதியுண்டுடுத்துத் திரியமாட்டீரோவென்ன; நானென்னத்தைச்சொல்லி யவனைமறப்பதென்கிறார்.

(நம்பியை) கல்யாணகுணபரிபூர்ணனை. பரமபதத்தில் குணங்களுக்கு ஸத்பாவமேயிறேயுள்ளது, இங்கேயிறே குணங்களுக்குப்பூர்த்தி. (தென்குறுங்குடிநின்ற) கலங்காப்பெருநகரத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையவன். அத்தைவிட்டு என்னைப்பற்றத் திருக்குறுங்குடியிலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகநின்றவன். (நம்பி

யைத் தென்குறுங்குடி நின்ற) குணத்திலே குறையுண்டாதல், தூரஸ்த்தனென்னுதல் செய்து, நான்மறக்கவேணுமே. (அச்செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை) வடிவழகிலே குறையுண்டாய்த்தான் மறக்கவோ. (அச்செம்பொன்) உபமாநரஹிதமாய், ஓட்டற்ற செம்பொன்போலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய், வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனே (உம்பரித்யாதி) அவ்வடிவழகை யநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்த நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. ஆக்கரான இவ்வருகில் வானவரைப்போலேயன்றியே மேலான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளுக்கும்தானே கடவனாய், அவர்களுக்கநுபாவ்யமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனே. (எம்பிரானை) அவர்களநுபவிக்கும்படியை யெனக்குபகரித்தவனே. (என்சொல்லிமறப்பனோ) அபூர்ணனென்றுமறக்கவோ, அஸந்நிஹிதனென்று மறக்கவோ, வடிவழகில்லையென்றுமறக்கவோ, மேன்மையில்லையென்றுமறக்கவோ, எனக்குபகாரகனன்றென்றுமறக்கவோ, எத்தைச்சொல்லி மறப்பனென்கிறார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (நம்பியையித்யாதி) "என்சொல்லி மறப்பனோ" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நீர்தாமித்யாதி)

"தென்குறுங்குடிநின்ற-நம்பியை" என்றுகூட்டிபாவம் (பரமபதத்திலித்யாதி) "நம்பி - உம்பர்வானவராதி" என்கிறபதஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (கலங்காவித்யாதி) கலவிருக்கை - வாஸஸ்த்தாநம். "நின்ற" என்றதின்பாவம் (அவஸரேத்யாதி) குணபூர்த்தியும் ஸந்நிஹிதத்வமுஞ்சொன்னதுக்குபாவம் (குணத்திலேயித்யாதி)

வடிவழகைச்சொன்னதுக்குபாவம் (வடிவழகிலேயித்யாதி) "செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை" என்றங்வயித்து ஶப்தார்த்தம் (உபமாநேத்யாதி) உபமாநரஹிதமாயென்றதின்விவரணம் (வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும்பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதவென்றது) ஓட்டற்ற - கல்மஷமற்ற. இனிமேலோட்டவைக்கத்தக்க மலாம்ஶமில்லாதவென்றபடி.

பதச்சேர்த்திக்குபாவம் (அவ்வடிவழகையித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (ஆக்கரானவித்யாதி) ஆக்கரான - ஸுக்ருதாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டரான. உம்பர் - மேல். "திருமூர்த்தி" என்றதுக்கு - வடிவழகிலும், "ஆதியஞ்சோதி" என்றதுக்கு-மேன்மையிலும்நோக்கு. இது, நிகமத்திலும், சாற்றுப்பாட்டிலும் வ்யக்தம். "ஆதி" என்றதினர்த்தம் (ஸத்தாதிகளுக்குமித்யாதி)

உபகாரமாஹ (அவர்களித்யாதி) படி - திருமேனியும், ப்ரகாரமும். "என்சொல்லி" என்றதுக்கு பூர்வோக்தமான விஶேஷணங்களிலே நோக்காகவருளிச்செய்கிறார் (அபூர்ணனென்றித்யாதி)

தென்குறுங்குடிநின்றநம்பியை, அச்செம்பொனே இத்யாரப்யாந்வய:...*

பத்தாம்பாட்டு.

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்
மறக்குமென்றுசெந்தாமரைக்கண்ணொடு
மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னினான்றன்னை
மறப்பனோவினியானென்மணியையே.

ஆறாயிரப்படி.

(மறப்பும்) வருந்தியாகிலும் அவன்பக்கலில் நின்றும் நெஞ்சை நிவர்த்திப்பித்து, அவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்.

இப்படி தன்னழகை யெனக்குக்காட்டியருளி ; "ஒருகால்தன்னைக்காட்டிப்போகில், ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்கு மாஶ்ரயமல்லாமையாலே யசித்கல்பனானஇவன் நம்மைமறக்கும்" என்றுபார்த்தருளி, தன்னை நான்மறவாமைக்காக, அசேதநத்தைச் சேதநமாக்கவல்ல தன்னுடையஅழகிய திருக்கண்களோடேகூட என்னுள்ளேபுகுந்தெனக்குப் பரமஸுலபனாய்க்கொண்டு "இனிப்போேன்" என்றிருந்தருளினான் ; இவனைநான் "மறப்பேன்" என்றுவருந்தினால் மறக்கமுடியுமோவென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், மறவாதபடி யவனேயத்நம்பண்ணநிற்க, மறக்கவிரகுண்டோவென்கிறார்.

மறப்பும் - மறப்பென்றும். ஜ்ஞானமும் - அறிவென்றும். ஒன்று - ஒன்றை. உணர்ந்திலன்-அறிந்திலேனாயிருக்க. தன்விஷயத்தி லறிவையுண்டாக்கி, மறக்கும்-இத்தையிவன்மறக்கும். என்று - என்றுநினைத்து. கடாக்ஷிக்கைக்கடியான, செம்-சிவந்த. தாமரை - தாமரைபோன்ற. கண்ணொடு - கண்ணோடே. மறப்பற - மறப்புப்புகுதாதபடி என்னுள்ளே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. மன்னினான்றன்னை - நிரந்தரவாஸம்பண்ணி. என்மணியை - நீலரத்நம்போலேமுடிந்தாளலாம்படி யெனக்குஸுலபனானவனை. இனி - இனி. யான்-நான். மறப்பனோ - மறக்கும்படியென்...*

ஈடு-பத்தாம்பாட்டு.

ஆனாலும் வருந்தியாகிலும் மறந்தாலோவென்ன நெஞ்சிலிருளையறுத்துக்கொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிறவனை மறக்கவிரகுண்டோவென்கிறார்.

(மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்) நான்சேதநனாய் நினைத்தேனாகிலன்றோ மறப்பது - நினைத்தேன் நானானவன்றிறே மறக்கவிடமுள்ளது. ஜ்ஞாநத்துக்காஶ்ரயமாமதிறே அஜ்ஞாநத்துக்கு மாஶ்ரயமாவது, அசித்கல்பனாய்க்கிடீர் நானிருந்தது. (மறக்குமித்யாதி) இப்படியிருக்கிறநான் நினைத்தேனாகவும் நினைவையுமென்றலையிலே யேறிட்டு, "பிறந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விச்சேதம்வரவொண்ணாது" என்றுபார்த்து, அழ

கியதிருக்கண்களாலே குளிரநோக்கிக்கொண்டு, தன்னைப்பற்றி யெனக்குவரும் விஸ்ம்ருதிபோம்படி யென்ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை. (மன்னினான்) "புறம்பே அநுபபரதையுண்டு" என்று தோற்றவிருக்கிறிலன். (மறப்பனோவினியானென்மணியையே) பெருவிலையனான ரத்நம் கைப்புகுந்தால் அத்தைமுடிந்தநுபவியாதே யுதறுவவர்களோ. (மறப்பனோவினி) மறவாமைக்குப் பரிகரமவன்கையிலே யுண்டாயிருக்க, இனிமறக்கவுபாயமுண்டோ. கீழநாதிகாலம் நினைக்கவிரகில்லாதாப்போலேயிறே மேலுள்ளகாலமும் மறக்க விரகில்லாதபடியும்.

(யான்) அநாதிகாலம் "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" என்கிறபடியே விஸ்மரித்துப்போந்த நான். (என்மணியையே) பெருவிலையனாய் முடிந்தாளலாம்படி கைப்புகுந்து புகரையுடைத்தான நீலமணிபோலேயிருக்கிற தன்னை எனக்கநுபவயோக்யமாம்படி பண்ணிவைத்தபின்பு நானவனை அநாதரிப்பனோ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு (மறப்புமித்யாதி) புநஸ்ச "மறப்பனோவினி" என்றதுக்கநுகுணமாகவவதாரிகை (ஆனாலுமித்யாதி)

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன் - மறப்பென்றும் ஞானமென்றும் நானொன்றையறிந்திலேன் என்று ஶப்தார்த்தம். நான்மறப்பென்று மொன்றையறியேன், ஞானமென்றுமொன்றையறியேன் என்றுநிஷ்க்ருஷ்டார்த்தம். "ஞானம் நானொன்றுணர்ந்திலன்" என்றபோதே- விஸ்ம்ருதிராஹித்யமும் ஸித்தமாயிருக்க, "மறப்புநானொன்றுணர்ந்திலன்" என்கிறதென்னென்ன (நான்சேதநனாயித்யாதி) அதாவது - இப்போதுபகவத்விஷயஜ்ஞாநமில்லையாகிலும், காலமநாதியாகையாலே முன்பு காதாசித்கஸ்ம்ருதியுண்டாய், தத்ப்ரம்ஶம் வரக்கூடுமிறே; அதில்லையென்கைக்காக - விஶேஷிக்கிறதென்றபடி. ஆனால், காதாசித்கஸ்ம்ருதியுமில்லையென்னாதே, "மறப்பில்லை" என்கிறதென்னென்ன (நினைத்தேனித்யாதி) அதாவது -"மறப்பில்லை" என்றபோதே - தத்பூர்வபாவியான ஸ்ம்ருதியுமில்லையென்றுகருத்து. "[Grantha text] (ஸ்ம்ருதேஸ்துபூர்வபாவித்வாவிரஹேவிஸ்ம்ருதிஃகுதஃ । நஹிபிண்டாதிவிரஹேஜாயதேகலஶாதிகம்) என்னக்கடவதிறே. கீழ்வாக்யவிவரணம் (ஜ்ஞாநத்துக்காஶ்ரயமாமதிறேயித்யாதி) ஜ்ஞாநமாவது - ஸ்ம்ருதி. அஜ்ஞாநமாவது - விஸ்ம்ருதி. எல்லாவற்றாலும்பலிதம் (அசித்கல்பனாயித்யாதி)

"ஜ்ஞாநத்திலும் மறப்பிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை" என்றாரோ, ஆனபின்பு "மறக்கும்" என்னக்கூடுமோவென்ன (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) "நினைவையும்" என்கையாலே - மறப்பையுமென்றபடி. இந்தவாக்யம் - பூர்வதாத்பர்யஶேஷம். செம் - அழகு. மன்னுகையாவதேதென்ன (புறம்பித்யாதி)

"மறப்பனோவினி" என்றுதொடங்கி, வ்யாக்யாநமெல்லாம்-த்விதீயதாத்பர்யஶேஷம்' தாத்பர்யார்த்தம் (பெருவிலையனானவித்யாதி) பெருவிலையனான -

அனர்க்கமான. "இனி" என்றதுக்கர்த்தம் (மறவாமைக்கித்யாதி) பரிகரம் - செந்தாமரைக்கண். "பரிஹாரம்" என்றுபாடமானபோது - "மணி" என்கிற பதத்தில் சாடுவில்தாத்பர்யம்; "மணிமந்த்ரௌஷதாதிகள்" என்னக்கடவதிறே. கீழ்வாக்யவிவரணம்; (கீழநாதிகாலமித்யாதி) "யான்" என்றதுக்கர்த்தம் (அநாதிகாலமித்யாதி) ப்ரதமதாத்பர்யத்தில். யான் - பரதந்த்ரனானநான். மறப்பனே - மறக்கஸ்வதந்த்ரனேனென்றபடி. (மறந்தேனுன்னைமுன்னம்) யாதொருவிஷயம்விடாதே நினைக்கவடுக்கும்: அப்படியானவுன்னையநாதிகாலம் மறந்துபோந்தேனென்னுதல்; முந்தறமுன்னம் மறந்துபோந்தேனென்னுதல். ஸப்தார்த்தம் (பெருவிலையனுயித்யாதி) மணிக்கு ஸ்லாக்யதையும், முடிந்தாளலாம்படியான ஸௌலப்யமுமுண்டிறே. "என்மணி" என்கையாலே (எனக்கநுபவயோக்யமாம்படியென்றது.) ....*

பதினொன்றும்பாட்டு.

மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோ
ரணியைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
பணிசெயாயிரத்துள்ளிவைபத்துடன்
தணிவிலர்கற்பரேற்கல்விவாயுமே.

ஆறாயிரப்படி.

(மணியை) வானவர் கண்ணனுயிருந்துவைத்தெனக்கெளியனுய்த்தனக்குத்தானே பூஷணமாயிருந்தவெம்பெருமானுக்கு ஸேஷவ்ருத்திரூபமாகச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றுராதிருக்கு மவர்களுக்கு அக்கல்விதானே வாயுமென்கிறுர். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாய்மொழிக்குபலம் - இதினுடையகல்வியே கைங்கர்யமென்றருளிச்செய்கிறுர்.

மணியை - உஜ்வலமானமாணிக்கம்போன்ற வடிவையுடையனுய். அந்தவடிவாலே வானவர் - பரமபதவாஸிகளுக்கு. கண்ணனை - நிர்வாஹகனுய். அவ்வழகுக்கொப்பில்லாமையாலே தன்னதோரணியை - தனக்குத்தானலங்காரமாம்படியத்விதீயனுனவனை. தென் - கட்டளைப்பட்ட. குருகூர் - திருநகரிக்குநிர்வாஹகரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். சொல் - சொல்லாலே. பணிசெய் - பணிசெய்த. ஆயிரத்துள் - ஆயிரத்துள். இவைபத்து - இவைபத்தையும். உடன் - அபிப்ராயத்தோடேயுடன்பட்டு. தணிவிலர் - ஆறுதலற்று. கற்பரேல் - அபிநிவேஸத்தோடேயோராசார்யமுகத்தாலே யப்யஸிப்பார்களாகில். கல்வி - அந்தக்கல்வி. வாயும் - கைங்கர்யரூபபலத்தோடேசேரும்.

சொற்பணிசெய்என்றது - சொல்லெடுத்துக்கைநீட்டினவென்றுமாம். அன்றியே, சடகோபன் - சொல்என்றுகூட்டி, பணிசெயாயிரமென்றது - கைங்கர்யரூபமான ஆயிரமென்றுமாம்.

இதுகலிவிருத்தம்..*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இப்பத்தைக்கற்றவர்கள் நிரதிஶயபுருஷார்த்தமான பகவத்கைங்கர்யத்தைப் பெறுவரொன்கிறார்.

(மணியை) மூன்றானையிலே முடிந்தாளலாம்படி கைப்புகுந்திருக்குமென்று ஸௌலப்யஞ்சொல்லுகிறது. "தென்குறுங்குடிநின்ற" என்கிறவிடத்தில் - ஸௌலப்யம். (வானவர்கண்ணனை) "உம்பர் வானவராதியஞ்சோதி" என்ற - மேன்மையைச்சொல்லுகிறது. (தன்னதோரணியை) "அச்செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தி" என்கிறவடிவழகைநினைக்கிறது, இம்மூன்றுங்கூடின பசுங்கூட்டாயிற்று பரதத்வமாகிறது. (தென்குருகூர்ச்சடகோபன்) ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாய், "நாமிங்குத்தைக்குக் கிஞ்சித்கரித்தோமாகவேணும்" என்று, சொற்கள்தாம் "என்னைக்கொள், என்னைக்கொள்" என்று "மிடைந்தசொல்" என்கிறபடியேசொற்கள் பணிசெய்தவாயிரமென்னுதல்; சொல்லாலேபணிசெய்தவாயிரமென்று - வாசிகமானவடிமையைச்சொல்லுதல். (உடன்தணிவிலர்கற்பரேல்) ஸாபிப்ராயமாகக்கற்பராகில். தணிவாகிறது - மெத்தென்கை. "வரில்பொகடேன், கெடில்தேடேன்" என்றிருக்கையன்றியே, ஶ்ரத்தைமாறாதேகற்பராகில் (கல்விவாயுமே) "ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே - ஜ்ஞாநமாகில் பகவத்விஷயத்தைப்பற்றி யல்லதிராமையாலே, இத்தையப்யஸிக்க, இதுக்குபலமாகக்கைங்கர்யத்தை யிதுதானேதரும். (கல்விவாயும்) கல்விதானே ப்ரயோஜநமென்றுமாம்.

இத்திருவாய்மொழியில், மேல்பரக்கவருளிச்செய்யப் புகுகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண முதற்பாட்டிலே யருளிச்செய்தார்; இரண்டாம்பாட்டில், பரமபக்திக்கும் பரிகணைக்குமொக்க முகங்காட்டுமென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், கண்டாயேயவன் ஸ்வரூபமிருந்தபடி, நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரநிற்கப்பாராயென்றார்; நாலாம்பாட்டில், ஸ்வரூபாநுரூபமாக நெஞ்சுதொழுதவாறே நெஞ்சைக்கொண்டாடினார்; அஞ்சாம்பாட்டில், கீழ் "எண்ணிலும்வரும்" என்றதுபலத்தோடே வ்யாப்தமானபடியை நெஞ்சுக்கருளிச்செய்தார்; ஆறாம்பாட்டில், நாமிருவருமிப்படியேநிற்கப்பெறில் நமக்கொரு அநர்த்தமும் வாராதென்றார்; ஏழாம்பாட்டில், கீழ் இவரஞ்சினபடியே விடிந்தபடிசொன்னார்; எட்டாம்பாட்டில், திருநாமஶ்ரவணத்தாலே தம்முடையகரணங்களுக்குப் பிறந்தவிக்ருதியைச்சொன்னார்; ஒன்பதாம்பாட்டில், விக்ருதராகாதே மறந்தாலோவென்ன, மறக்கவொண்ணாதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், வருந்தியாகிலும் மறந்தாலோவென்ன, என்ஹ்ருதயத்திலே யிருக்கிறவனை மறக்கப்போமோவென்றார்; நிகமத்தில், கற்றார்க்குப்பலஞ்சொன்னார்.

ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார், பஜநீயனென்றார், அவன்றான்ஸுலப னென்றார், ஸுலபனானவனபராதஸஹனென்றார், அவன்ஶீலவானென்று ர், ஸ்வாராதனென்றார், நிரதிஶயபோக்யனென்றார், அவனுடைய் ஆர்ஜவ குணம்சொன்னார், ஸாத்ம்யபோக ப்ரதனென்றார் ; இப்படியேவம்பூதனா னவன் நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிப்பானொருவனென்றார் ; ஆகையாலே " அவன்துயரறுசுடரடிதொழு தெழென்மனனே " என்றுதந்திரு வுள் ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

முதற்பத்தால் - பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்றறுதியிட் டார் ; இரண்டாம்பத்தால் - அந்தக்கைங்கர்யத்தில் களையறுத்தார் ; மூ ன்றாம்பத்தால் - விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் - பாகவத ஶேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்யமென்றார் ; நாலாம்பத்தால்-இப்படிப்பட் ட கைங்கர்யத்துக்குவிரோதி - ஐஶ்வர்ய கைவல்யமென்றார் ; அஞ்சாம் பத்தால் - அந்தவிரோதியைப்போக்குவானு மவனேயென்றார் ; ஆறாம் பத்தால் - விரோதிநிரஸநஶீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கார் ; ஏழாம்பத்தால் - இப்படிபெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புக்க விடத்திலும், தக்தபடங்யாயம்போலே ஸம்ஸாரமநுவர்த்திக்கிறபடியைக் கண்டு விஷண்ணராகிறார் ; எட்டாம்பத்தால் - " இப்படிப்ரபந்நராயிரு க்கச்செய்தேயும் தக்தபடந்யாயம்போலே நம்மைவிடாதே யநுவர்த்திக் கிறது நம்முடையஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறாதபடியாலே " என்றுபா ர்த்து, அவற்றிலொருநசையில்லையென்கிறார் ; ஒன்பதாம்பத்தால் - " இ ப்படிநசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென் " என்று அதிஶங்கைப ண்ண, " நான்நாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடையஸர்வாபே க்ஷிதங்களும்செய்து முடிக்கிறோம் " என்றருளிச்செய்ய, அவனுடைய ஶீலகுணத்திலே யாழங்காற்படுகிறார் ; பத்தாம்பத்தால் - ஆழ்வாருடை ய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோக்ஷிலேதங்குவேட்டையாகவந்துதங்கி, இவர்க்கர்ச்சிராதிகதியையுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷிதஸம்விதாநம் பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (மணியையித்யாதி) " கல்வி " என்றதுக்கு கைங்கர்யத்தை விவ க்ஷித்தவதாரிகை (இப்பத்தையித்யாதி)

" மணி " என்கிறபதத்தாலே - ஸௌலப்யஞ்சொல்லும் ப்ரகாரத்தைக்கா ட்டாநின்றுகொண்டு, " தென்குறுங்குடிநின்ற " என்றபதத்தை நிகமிக்கிறதென் கிறார். (முன்றானையிலே ,யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) முன்றானையிலேமுடிந்து- தலைப்பிலேமுடிந்து. "மணியை" இத்யாதிவிஶேஷணங்களுக்கு-விஶிஷ்டத்திலே தாத்பர்யமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தென்குறுங்குடிநின் றவித்யாதி) தன்னதோரணி-தனக்குத்தானே யத்விதீயமானபூஷணம். இம்மூன்

றம் - “தணிவிலர்கற்பரேல் கல்விவாயும்” என்கிறதுக்கு ஔசித்யமுபபாதித்தபடி. யத்வா, “பரத்வகாரணத்வவ்யாபகத்வநியந்த்ருத்வ காருணிகத்வ ஶரண்யத்வ ஶக்திமத்த்வஸத்யகாமத்வாபத்ஸகத்வார்த்திஹரத்வவிஶிஷ்டன் மயர்வையறுக்க” இதிவாக்யோக்தப்ரக்ரியையா ப்ரதமஶதகஸ்ய பரத்வ பரத்வாத், “𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌫𑌲𑌮𑍍 । 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇” (உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோபூர்வதாபலம்| அர்த்தவாதோபபத்தீசலிங்கம்தாத்பர்யநிர்ணயே) இதிந்யாயம்ஹ்ருதிநிதாயாஹ (இம்மூன்றுங்கூடினவிதி) நம்பியிடத்திலே யிம்மூன்றும் பூர்ணமென்றுகருத்து. பசுங்கூட்டு - கர்ப்பூரசந்தநகுங்குமங்கள் கூட்டினது. மாஷபிஷ்டகுடதைலமிஶ்ரம்வா.

(ஆழ்வாரித்யாதி) மிடைந்த - நிபிடமான. முந்தினவர்த்தத்தில், சடகோபன்சொன்னதாய், சொற்பணிசெயாயிரம் என்றிரண்டிடத்திலு மந்வயிப்பது.

மெத்து - மாந்த்யம். அதாவது - அஸ்ரத்ததாநனாயிருக்கை. இத்தையுபபாதிக்கிறார் (வரில்பொகடேனித்யாதி) “கல்விவாயும்” என்றவிடத்திலே, கல்வியென்று - ஜ்ஞாநமாய், அத்தாலே - ஜ்ஞாநபலமான கைங்கர்யத்தைச்சொல்லுதல். வாய்கை - கிட்டுகை. அன்றியே, ஜ்ஞாநந்தானே ப்ரயோஜநமென்றுமாம். “உடன்” என்கிறத்தையுட்கொண் டருளிச்செய்கிறார் (ஒண்டாமரையாளித்யாதி) பகவத்விஷயமானதே ஜ்ஞாநமாகையாலும், ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாகையாலும். இப்பத்தை ஸார்த்தமாக அப்யஸிக்கவே பகவத்கைங்கர்யம் ஸித்திக்குமென்றபடி. இதுக்கு - ஜ்ஞாநத்துக்கு. இதுதானே - கல்விதானே. (கல்விதானே) “கற்பரேற்கல்விவாயும்” என்று - கற்கைக்குக்கல்வியைப் பலமாகச்சொல்லுகையாலே, ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமென்றபடி.

இத்திருவாய்மொழிப்பாட்டுக்களுக் கர்த்தத்தையருளிச்செய்து, இப்பத்தில் திருவாய்மொழிகளுக்கடைவே யர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றுரித்யாதி) “𑌅𑌰𑍍𑌥𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂” (அர்த்தைகத்வாதேகம்வாக்யம்) இதிந்யாயேந ஶதகைகார்த்யமாஹ (ஆகையாலே அவன்றுயரறுசுடரடியிதி)]

இப்ப்ரஸங்கத்திலே பத்துக்களுக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முதற்பத்தாலித்யாதி) கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்றது - “அடிதொழுதெழு” என்றுபக்ரமித்து, “கல்விவாயும்” என்றுபஸம்ஹரிக்கையாலே. களையறுத்தது - “தனக்கேயாக” என்கிறவிடத்திலே. பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமென்கிறது பயிலும்சுடரொளியிலே. கைங்கர்யத்துக்குவிரோதி ஐஶ்வர்யகைவல்யமென்றது ஒருநாயகத்திலே. அந்தவிரோதியைப்போக்குவானு மவனேயென்றது “களைகண்மற்றிலேன்” என்கிறவிடத்திலே; “உழலையென்பிற்பேய்ச்சி” இத்யாதியைப்பற்ற வென்னவுமாம். சரணம்புக்காரென்றது - “அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்” என்கிறவிடத்திலே. முன்னிலையாக - புருஷகாரமாக. விஷண்ணராகிறாரென்றது - உண்ணிலாவியிலே, “விண்ணுளார்பெருமானேயோ” என்றத்தைப்பற்ற. நசையில்லையென்கிறாரென்றது - நங்கள்வரிவளையிலே, “உங்களோடெங்களிடையில்லை” என்றத்தைப்பற்ற. அதிஶங்கைபண்ணவென்றது - “அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்” என்றத்தைப்பற்ற. (ஶீலகுணத்திலேயாழங்காற்படுகிறார்) மாலைநண்ணியிலேயென்றபடி. பதற்றம் - த்வரை - “தங்குவேட்டையாகவந்து” என்றுதொடங்கி, அபேக்ஷிதஸம்விதாநம்பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தாரென்றது - “என்னவாவறச்சூழ்

ந்தாயே'' என்கையாலே. “முதற்பத்தால்” என்றுதொடங்கி, இந்தநிகமநப்பாட்டுக்குபேஷமாகச் சிலஸ்ரீகோஶங்களிலே ; சிலஸ்ரீகோஶங்களிலே, இரண்டாம்பத்திநுடைய ஈட்டினடியிலே யுண்டாயிருக்க ; அப்படியேயரும்பதமு மென்றுகண்டுகொள்வது...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பொருமாநீள்படை.)

விஷ்வக்விக்ராந்தித்ருஶ்யம் விகணநஸுலபம் வ்யக்தபூர்வோபகாரம்
ஸ்வார்தஸ்வைகார்யஹேதும் ஸ்வயமுதயஜுஷம் பந்தமாத்ரோபயாதம் ।
சிந்தாஸ்துத்யாதிலக்ஷ்யம் நதஜநஸததஶ்லேஷிணம் தர்ஶிதார்சம் ஸ்ம்ருத்யைசித்தே
மிஷந்தம் ஸ்வவிதரணஸஹ்ருதம் ஶடாரிர்ஹ்யவாதீத் ॥ (கக)

க்ஷாந்திஸ்தம்பாத்விமலஸதயாஸக்தவத்ஸல்யஸத்யாந்நிஶ்ரே
ஷாமஸ்ஸ்வாதாந்த்ர்யவணஸுபடநாஶ்ருச்யஸந்தாயநத்வாத் । ஸ்வாதுஸ்வா
வாஸநத்வாத் க்ருதி ஜீவநயாவஸாநேஷ்வஹாமஸ்வத்வா த்வயிராஜோஹார
ஸாபாதிநந்தஸதகோபவஸ்ஸேவநீய: ॥ (கஉ)

(விஷ்வக்விக்ராந்தித்ருஶ்யம்) ஒருமாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்த வக்கருமாணிக்கம்-த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணித் திருவுலகளந்தருளினபோதத்யாஶ்சர்யமாக வெல்லாராலுங் காணப்படுமவனாய் ; (விகணநஸுலபம்) எண்ணிலும்வரும்-“ ஒன்றிரண்டுதொடங்கி, இருபத்தஞ்சு இருபத்தாறு ” என்றுசொன்னால், “ இருபத்தாறுவான்நான் ” என்று தன்னைச்சொன்னதாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய் ; (வ்யக்தபூர்வோபகாரம்) எம்பிரானை யெந்தை தந்தை தந்தைக்குந்தம்பிரானை - இன்றுபகரிக்கையன்றிக்கே, பூர்வபூர்வர்களுக்கு முபகாரகனாய் ; (ஸ்வார்தஸ்யைகார்யஹேதும்) நெஞ்சமே, மலராள்மணவாளனைத்துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய் - மநஸ்ஸு தன்னிடத்திலேதானே ஐகார்யத்தைபஜிக்கைக்கு ஹேதுபூதனுமாய் ; (ஸ்வயமுதயஜுஷம்) ஓரொண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறு - எண்ணிக்கையின்றிக்கே தானேவருவானுமாய் ; (பந்தமாத்ரோபயாதம்) தாயுந்தந்தையுமா யிவ்வுலகினில் வாயுமீசன் - மாதாபிதாக்களைப்போலே ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே வந்துதவுமவனாய் ; (சிந்தாஸ்துத்யாதிலக்ஷ்யம்) சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன் - சிந்தாஸ்துதி ப்ரணமங்களுக்கு லக்ஷ்யமுமாய் ; (நதஜநஸததஶ்லேஷிணம்) இடைவீடின்றி நல்கியென்னைவிடான் - ஆஶ்ரிதனையொருக்ஷணமும் விட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனாய் ; (தர்ஶிதார்ச்சம்) நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற - அதுக்குதாஹரணமாக, தான் திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளினபடியைக் காட்டுமவனாய் ; (ஸ்ம்ருத்யைசித்தேமிஷந்தம்) மறப்பறவென்னுள்ளே மன்னினான்றன்னை - மறவாதபடி மநஸ்ஸிலே ஜாகரூகனுமாயிருக்கிற பெருமானையநுஸந்தித்து, “ தன்னைத்தந்தகற்பகம் ” என்கிறபடியே தன்னையநுபவி

க்ச விதரணம் பண்ணுகிற அவனுடைய மஹௌதார்யத்தினாலே "பொருமாநீள்ப டை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாரதிஸந்துஷ்டராநொன்கிறார்............(கக)

இப்படி ப்ரதமஶதகத்திலே பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களானஅ ர்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸர்வஸ்மாத்பரனாகையாலும், ஸர்வஸமனாகையாலும், ஆஶ்ரிதஸுலபனா கையாலும், ஸர்வாபராதஸஹனாகையாலும், ஸுஶீலனாகையாலும், ஸ்வாராதனா கையாலும், ஸுகரூபோபாஸநனாகையாலும், ருஜுப்ரக்ருதியாகையாலும், ஸாத்மி க்க ஸாத்மிக்க அநுபவிப்பிக்கையாலும், அத்யந்தோதாரனாகையாலும் எம்பெருமா ன்ஸேவ்யனென்றுப்ரதமஶதகத்திலே யாழ்வாரநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார்(கஉ)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

பொருமாழிசங்குடையோன்பூதலத்தேவந்து
தருமாறேரோதுவறத்தன்னைத் - திரமாகப்
பார்த்துரைசெய்மாறன்பதம்பணிகவென்சென்னி
வாழ்த்திடுகவென்னுடையவாய். (கo)

(பொருமாழி) ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஹேத்வந்தரங்கா ணாமல், "நிர்ஹேதுகமாகாதே" என்று நிர்வ்ருதராகிறபடியைப் பேசுகிறபாசுர த்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; இப்படி உகப்புடனேப ண்ணும் ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷமாகிற இந்தப்பேற்றுக்குத்தகுதியாக இவனால்நேர் ந்து செய்யத்தக்கதுண்டோவென்னில்; "புத்த்யாதிஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் நியாமகனாகையாலே, அத்வேஷந்தொடங்கி பரிகணநைநடுவாக பரமபக்திபர்யந் தமாகத்தானே விளைவித்துவந்து நிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரிக்கும் ஸ்வபாவன்" எ ன்று அவனுடைய நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிற) பொருமாநீள்படையிலர்த்தத்தை "பொருமாழிசங்குடையோன்" என்றுதொட ங்கி யருளிச்செய்கிறார்.

(பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து) ஶத்ருக்கள்மேலே பொ ராநிற்கிறதிருவாழி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யங்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரன், எதிரம்புகோக் கிற இந்தப்பூதலத்திலே சக்ஷுர்விஷயமாம்படிவந்து. "பொருமாநீள்படை" என் றுதொடங்கி, "கருமாணிக்கமென்கண்ணுளதாகும்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தரு ளிச்செய்தபடி. (தருமாறேரோதுவறத்தன்னை) நிர்ஹேதுகமாகத்தன்னை யுபகரிக் கிறவுபாயத்தை. ஓரோதுவறத்தன்னைத்தருமாறு - ஒருஹேதுவின்றிக்கே நிர்ஹேது கமாக், பலஸ்வரூபனானதன்னையே தருகிறப்ரகாரத்தை. (திரமாகப்பார்த்துரை செய்மாறன்) அதாவது-"கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையாற்றொழிலெண்ணிலு ம்வரும்" என்கிற - பக்திக்கும் பரிகணநைக்குமொக்க முகங்காட்டும்படிக்குமே லே, "ஒன்றானுமின்றியேவந்தியலுமாறு-கண்டாயே" என்று-"ஸஹிதஃ" (ஸஹிதஃ) "ஸஙூதஃ" (ஸங்கதஃ) என்றுகளைசேர்ந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையை

அல்பஜ்ஞராலே அவிசால்யமாம்படி ஸ்த்திரமாகதர்ஶித்து, அந்தப்ரகாரத்தையருளிச்செய்த ஆழ்வார். (பதம்பணிகவென்சென்னி வாழ்த்திடுகவென்னுடையவாய்) இப்படி நிர்ஹேதுக வைபவத்திலே நிர்வ்ருதராகிறபடியை வெளியிட்ட ஆழ்வார் திருவடிகளை, "𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿" (மூர்த்நாப்ரணமாமி) என்னும்படி என்ஶிரஸ்ஸானது பஜித்திடுக; "திருக்குருகைப்பெருமாள் தன் திருத்தாள்கள் வாழியே" என்று என்வாக்கானது மங்களாஶாஸநம்பண்ணியிடுக. இப்படி உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலேதா மாழ்வார்திருவடிகளிலே ஆழங்காற்பட்டபடியையருளிச்செய்தருளினர் ....*

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௧௦—பாட்டு - ௧௧௦.

முதற்பத்து

ஸம்பூர்ணம்.

சோதனபத்திரம்.

தனியன்கள்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ரு	உரு	பாதரமென்னு	பாத்ரமென்னு
,,	உஎ	குணாணவ	குணார்ணவ
௬	உ0	ஸ்ரீரயாயாதி	ஸ்ரீரயாயாதி
கஎ	ரு	கரியார்வய	க்ரியார்வய
கக	கஅ	ப்ரார்தித்தருளினர்	ப்ரார்த்தித்தருளினர்
உஉ	எ	அஜஞருடைய	அஜ்ஞருடைய
,,	உரு	திருவிக்கிரமனடி	திரிவிக்கிரமனடி
,,	உச	நிர்தேஸித்து	நிர்த்தேஸித்து
உகூ	ருக	உறுபெருஞ்செல்வமித்யாதி	உறுபெருஞ்செல்வமுமித்யாதி
உஅ	உ	நூறுதிருவாய்மொழியை	நூறுருதிருவாய்மொழியை
ரு0	ருச	கோபாாய	கோபார்ய

அவதாரிகை.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ரு	உக	ப்ரத்வத்தை	பரத்வத்தை
௬	கக	ஸர்வேஸ்வரனை	ஸர்வேஶ்வரனை
கூ	கூ	அங்குள்ளடங்காமை	அதுள்ளடங்காமை
கஎ	உஅ	இதில	இதில்
கஅ	க	நின்னல	நின்னலா
உ0	உ	முதடியிலே	முதலடியிலே
உக	கக	ஞயை	மாயை
,,	ருச	ஸர்வேஸ்வரன்	ஸர்வேஶ்வரன்

வ்யாக்யாநங்கள்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அக	௬	வுபகாரத்வத்தாலே	வுபகாரகத்வத்தாலே
,,	எ	ப்ராப்யத்வத்தையம்	ப்ராப்யத்வத்தையும்
அகூ	கூ	வ்ருஷதவெ	வ்ருஷதவே
கக	உக	இவன்	இனன்
கஉ௬	உஎ	ப்ரவ்ருத்திகளும்	ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும்
கருரு	உ0	ஆம்	ஆய்
கச0	உ	ப்ரஹ்மாவாகப்படுக்கும்	ப்ரஹ்மாவாகவடுக்கும்
,,	ரு	ருத்திரனகப்படுக்கும்	ருத்திரனகவடுக்கும்
கரு0	ககூ	பரபந்தங்கள்	ப்ரபந்தங்கள்
கக0	உஉ	ஈதெனகிறன்	ஈதென்கிறன்
ககஅ	கஅ	படியிலே	வடியிலே
கககூ	உ	சொலலாய்	சொல்லாய்
,,	உரு	வளர்	வலர்
உ0உ	ச	ஒடுங்கு	ஒடுங்க
,,	௬	போய்	போம்
உ0ரு	அ	வித்யாதிக்ள்	அவித்யாதிகள்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௨௧	௨௬	பத்துடை	முதற்பாட்டில் ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய அவதார ஸௌலப்யத்தை யுபதேஶிக்க வுபக்ரமித்து ப்ரதமத்திலே நவநீதசௌர்யாபதாநத்தை யநுஸந்தித்தீடுபடுகிறார் - பத்துடை
௨௩௫	௪	யெவரு	யெளிவரு
௨௫௪	௩௧	ஆயஸ்ஸுள்ள	ஆயுஸ்ஸுள்ள
௨௫௯	௪௩	ப்ரதிபந்தகங்களானவையெல்லாம்குலையுமென்கிறார்.	அநந்தரம் ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளையாஶ்ரயிக்கிலாஶ்ரயணத்துக்கும் ப்ராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகங்களானவை யெல்லாம் குலையுமென்கிறார்.
௨௫௯	௧௯	நம்புத்தி	நாம்புத்தி
,,	௨௭	பாடமாம்	பாடமாய்
௨௬0	௬	த்விஷய	த்விஷ
,,	௭	த்விஷயந்தஃ	த்விஷந்தஃ
௨௬0	௨	பாரிமாண்டால்யாதிகள்	பாரிமாண்டல்யாதிகள்
௨௬0	௧௨	ஜெஸஜாஜம்ஹி	ஜெஸஹஜம்ஹி
௨௭௧	௧௭	ஞாநிகனான	ஞாநிகளான
௨௭௬	௩௩	வருலிச்செய்த	வருளிச்செய்த
௨௯௬	௧௭	போகிலித்தனை	போகிலத்தனை
௩0௧	௩0	போகசிஹ்நங்கள்	போகசிஹ்நங்கள்
௩0௩	௭	“ ததஸ்ய	“ தத்ஸ்ய
௩0௭	௧௨	பஹூமநோக்தி	பஹூமாநோக்தி
௩0௯	௬	வாவாயஜூ	வாவாயஜூ
௩௨௪	௧0	கிழாண்டைசசிகை	கிழாண்டைச்சிகை
௩௪௧	௧௨	நல்லேனென்று	னல்லேனென்று
௩௬௪	௫	கரணமுந்தானே	காரணமுந்தானே
௩௬௬	௮	மானேநோக்கி	மானேய்நோக்கி
௩௬௭	௨௬	மானேநோககி	மானேய்நோக்கி
௩௮௧	௩௩	வத்ஸலனாய். என்னம்மான்	வத்ஸலனாய். தம்மான் - தனக்குத்தானே யீஶ்வரனாய். என்னம்மான்
௪0௧	௨௬	முதுவார்	மதுவார்
௪0௨	௬	பேசேவண்டாவோ	பேசவேண்டாவோ
௪௧௫	௫	ஸம்பந்தத்தை	ஸம்பத்தை
௪௪௩	௬	மன்னும்	பின்னும்
௪௫0	௮	அப்படி	இப்படி
௪௫௯	௪	ஸௌல்ய	ஸௌஶீல்ய
௪௬௪	௩	ஸ்வாமியுமாய்	ஸ்வாமியாய்
௪௬௮	௧௮	யப்யஸிப்பவன்	யப்யஸிப்பன்
௪௭௩	௧௬	தடப்பத்தை	தட்பத்தை
௪௭௩	௨௨	சரிகின்ற	சரிகின்றன
௪௭௪	௩௬	திவ்யாவதாரங்களெல்லாம்	திவ்யாவதாரங்களுமெல்லாம்
௫0௧	௧௬	காலுமெரியும்	காலுமெரியும
௫௪௫	௫௬	யுதறுவவர்களோ	யுதறுவர்களோ

